

कषक:

मनोज पी लक्षेश एस

761, मेन रोड, बुरारी, द ली-110084

फोन : 276111116, 27611349, 27611546

मोबाईल : 9868112194

ईमेल: info@manojpublications.com

(ऑनलाइन खरेदीसाठी आमच्या वेबसाइटला भेट द्या)

संकेतस्थळ : www.manojpublications.com

ज्ञो मध्ये:

मनोज पी लक्षेश एस

1583-84, दरिबा कलान, चांदनी चौक, द ली-110006

फोन : 23262174, 23268216, मोबाईल : 9818753569

ISBN : 978-81-310-0619-1

6 वी आवृत्ती: 2016

शव पुराण : संपादक-डॉ. मला पाहिजे

सबमिशन

संस्कृतमध्ये सर्व देवांचे कल्याण हे प्रेताचे स्थान आहे. भारत स्वतः नाही, प्रेताची पूजा कोणत्या ना कोणत्या प्रकारे केली जाते. एक चतुर्थांश ढाक भगवान आशुतोष हे प्राचीन देवतातील या सृष्टीचे दैवत, पालनकर्ते आणि संहारक आहेत. असे गृहीत धरले जाते. त्याच्या इच्छेने आणि त्याच्या इच्छेने ही सृष्टी अस्तित्वात येते तो नष्ट होतो.

'शिव पुराण' मध्ये भगवान शंकराची महाया, लीला आणि त्यांची शुभ रूपे तपशील वर्णन केले आहे. योगेश्वर भगवान शिव Mahamandt महादेव आहे. Wayana एस देव आणि सर्व देवता प्रधान आहेत. वेदांमध्ये भगवान शिवांना अजमा, ए, सर्वांनी म्हटले आहे हे कारण, स्थिती आणि संहारक मानले जाते. मृत शरीराचा अर्थ सर्व सत्कृत्य करणारा ते देव-दानव, गंधव, करा, मानव, ऋष-मुन, सा, योगी, तपस्वी, संन्यासी हेच भक्तांचे आणि नटकांचेही कल्याण करतात. स्वतःच्या कल्याणासाठी नीळकंठ हा माला पिणारा आणि जगात शांतता निर्माण करणारा नटराज आहे. ते वयंभु देव सर्व देव आणि राक्षसांचा संरक्षक आहे आणि आहे.

या महापुराणात सत्याचे सविस्तर विवेचन केले आहे. सोप्या c भाषेत मृत शरीराचे वैद्य अवतार, नाव, लीला, त्यांची उपासना पद्धत, पंचरामाचा महा, अनेक ज्ञान, शब्द आणि हेतुपूर्ण कथा यांचे अतिशय सुंदर आकलन हे या पुराणात आहे. भाषा सोपी राहावी, यासाठी प्रयत्न केले आहेत

मृत शरीर आणि सत्याची माता यांचे कल्याणकारी रूप अलु पाठक सहज समजू शकतात. आपण हे करू शकता आम्ही त्यावर विश्वास ठेवतो या महान पुराणातील अलु आणि जासुजन मन वळवून तुम्ही तुमचे जीवन व्यतीत करू शकाल कारण शरीर हे परम आहे, जे चांगल्या-वाईट सर्वांना सहज उपलब्ध आहेत. ही त्यांची प्रतिभा आणि वेगळेपण आहे Tmagun इतर अध्यात्मिक पद्धती दुर्लक्ष कोठे आहे, तो Shava Tamogun एक प्रकार आहे. कर एक 'Savva' मध्ये ते रुपांतरीत करा. वर्ष निरोगी ठेवणे औषध करण्यासाठी मृतदेह सोडून बाकी कोण सांगणार? मग महादेव आला. म्हणूनच ते त्याला भोलेनाथ म्हणतात. मृतदेह तुमच्या सूचनेचे स्वागत आहे.

विनीत
-सावन गु ता

अनु आय

[आय](#)

[शिव पुराण महा या](#)

[पहिला अध्याय](#)

[शिव पुराणातील हमाचे वर्णन सूतजी यांनी केले आहे](#)

[सर्व मार्गानी](#)

[शवलोका ते देवराज](#)

[चंचला जगाचा देण
दखराजाचा गाष्ट](#)
[तिसरा अध्याय](#)
[मुलाची कथा](#)
[चौथा अध्याय](#)
[चंचुलाची अंत्ययात्रा ऐकून शवलोकाला भेट दिली](#)
[पाचवे होय](#)
[भूत बग प्रतिसाद](#)
[अध्याय सहा](#)
[शव पुराणातील वर्ण](#)
[सातवा य](#)
[ग्राहकाने पाळायचे नियम](#)

[ve r-samhta](#)

[पहिला अध्याय](#)
[पापी साधनांच्या संदर्भात](#)
[सर्व मार्गानी](#)
[शव पुराणाचा परिचय आणि मी](#)
[तिसरा अध्याय](#)
[वर्ण, कतान आणि चिंतनशील साधन खरेदीदार](#)
[चौथा अध्याय](#)
[सन कुमार - संवाद](#)
[पाचवे होय](#)
[मृत शरीराचे रहस्य आणि महत्त्व](#)
[अध्याय सहा](#)
[a- आणि उणे](#)
[सातवा य](#)
[मृतदेह](#)
[आठवा होय](#)
[अभिमानाचा भंग](#)

[नववा अध्याय](#)
[लग पूजेचे महत्त्व](#)
[दहावा अध्याय](#)
[मुख्यमंत्री](#)
[धडा 11](#)
[मृत शरीराची स्थापना आणि पूजा यांचे वर्णन](#)
[बारावा अध्याय](#)
[मोदयाक पुजेचे वर्णन](#)
[तेरावा अध्याय](#)
[सदाचार, संन्यासवंदन, नव, गाय, जप आणि अहिंसेचे कर्मकांड आणि मी](#)
[चौदावा अध्याय](#)
[अन्य, देवया आणि या यांचे वर्णन](#)
[पं हवान आये](#)
[देश, काळ, पा आणि दान यांचे विचार](#)
[सोळावा अध्याय](#)
[देव तमाची पूजा आणि मृत शरीराचे वैज्ञानिक आणि स्वरूपाचे स्पष्टीकरण](#)
[होय, होय](#)
[नवाचा महिमा आणि शवलोकाच्या वैभवाचे वर्णन](#)
[अठरावा अध्याय](#)
[बाँड आणि मो चे व्याख्या](#)
[मृतदेह दफन करण्याचे रहस्य](#)
[एकोणिसावा अध्याय](#)
[उपासनेतील फरक](#)
[विसावा होय](#)

[पूजेची पद्धत](#)
[ik savya ye](#)

[मृतदेहांची संख्या](#)

[अध्याय वीस](#)

[प्रेत भोळे आणि ब आणि महा](#)

[अध्याय तेवीस](#)

[मृतदेहाचे नाव](#)

[चोवीस होय](#)

[मी गृहीत धरतो](#)

[पंचविंसावा अध्याय](#)

[माझे महान](#)

[श्रीसंहता- I विभाग](#)

[पहिला अध्याय](#)

[ऋषी](#)

[सर्व मार्गानी](#)

[नारदाची वासना](#)

पृष्ठ 7

[तिसरा अध्याय](#)

[नारदजी देव आणि नुस यांचे आशीर्वाद मागत आहेत](#)

[चौथा अध्याय](#)

[नारदजींचा देव आणि नुकुला शाप](#)

[प्रकरण पाच](#)

[मानवजीकडून नारदजींची शवथथी](#)

[अध्याय सहा](#)

[शरीराचे वर्णन](#)

[सातवा अध्याय](#)

[वाद](#)

[धडा आठवा](#)

[अ-वानूला भगवान शिवाची दृष्टी](#)

[नववा अध्याय](#)

[भक्ती आणि देवी उमा आणि शंकराचे उपदेश करित](#)

[दहावा अध्याय](#)

[सृष्टीचा भार आत्म्याला आणि जीवनाची शक्ती देवतेला देणे](#)

[धडा 11](#)

[प्रेताची पूजा करून फल प्राप्त करण्याची पद्धत](#)

[बारावा अध्याय](#)

[देवाला उपदेश करा](#)

[तेरावा अध्याय](#)

[अंत्यसंस्काराचे विधी](#)

[चौदावा अध्याय](#)

[मृत शरीराचा स्वामी](#)

[पं हवान आये](#)

[निर्मितीचे वर्णन](#)

[सोळावा अध्याय](#)

[निर्मिती वर](#)

[होय..होय](#)

[पापी पुण्य कथा](#)

[अठरावा अध्याय](#)

[गुणवत्ता जतन करण्यासाठी](#)

[अध्याय एकोणिसावा](#)

[कुबेर यांची पोस्ट](#)

[विसावा अध्याय](#)

[केलास पर्वतावर परमेश्वराचा मृतदेह](#)

कोड-III खंड

पहिला अध्याय
सती
सर्व मार्गानी

पृष्ठ 8

पोचपावती
तिसरा अध्याय
शाप कामदेव
चौथा अध्याय
काम लग्न
प्रकरण पाच
ची संख्या
अध्याय सहा
तपस किंवा
सातवा अध्याय
आत्म्यांची संख्या
धडा आठवा
काम नुकसान
नववा अध्याय
मृतदेह
दहावा अध्याय
ए-आणि-नु संवाद
धडा 11
काली देवीची प्रार्थना
बारावा अध्याय
k तप किंवा
तेरावा अध्याय
द्वारे मैथिनीच्या निर्मितीची सुरुवात
चौदावा अध्याय
साठ वर्षांचे लग्न
पंच हवान आये
सतीची तपश्चर्या
सोळावा अध्याय
देवाचा सतीशी विवाह
होय, होय
सतीला मृत देहाचा आशीर्वाद मिळाला
अठरावा अध्याय
मृतदेह आणि सती विवाह
अध्याय एकोणिसावा
श्री आणि विष्णूच्या प्रेताची प्रार्थना
विसावा अध्याय
सतीचा मृतदेह सोडून कैलासात जाणे
i k savanya ye
मृतदेह
अध्याय वीस
सतीचा मृत्यू
अध्याय तेवीस

पृष्ठ 9

[मृतदेहाचे वर्णन](#)
[अध्याय चौवीस](#)
[प्रेताच्या आदेशाने रामाची सती चाचणी](#)
[पंचविसावा अध्याय](#)
[श्रीरामाचा संशय सती](#)
[सहावा अध्याय](#)
[का देव मृत शरीराला शाप देतो](#)
[सहस्वाना होय](#)
[द्वारे आयोजित महान कार्यक्रम](#)
[अष्टावीस अध्याय](#)
[सतीचे आगमन](#)
[तीसवा अध्याय](#)
[शाळेत सतीचा अपमान](#)
[तीसवा अध्याय](#)
[सतीच्या योगाने शरीराचे विसर्जन](#)
[धडा पहिला, पहिला धडा](#)
[ओरॅकल](#)
[विसावा अध्याय](#)
[मृतदेहाचा शोध](#)
[अध्याय तीस](#)
[शाळेच्या दिशेने वीरभ आणि महाकालीचे ठिकाण](#)
[तीसवा अध्याय](#)
[Ya-mdeep भीतीने आणि vnu पासून जीव वाचवण्यासाठी प्रार्थना करा](#)
[अध्याय तीस](#)
[Veerabh आगमन](#)
[अध्याय सहा](#)
[हिहार आणि वीरभ यांचे युद्ध](#)
[सत्तावीसवे य](#)
[गिरच्छेद](#)
[अध्याय अडतीस](#)
[दधि चालू वाद](#)
[तीसवा अध्याय](#)
[दधी चा शाप आणि पृथ्वीवर आशीर्वाद](#)
[चाळीसावा अध्याय](#)
[कैलासावर मृतदेह घासणे](#)
[एकेचाळीस अध्याय](#)
[मृतांचे पुनरुत्थान करा](#)
[अध्याय बेचाळीस](#)
[उद्देश पूर्ण करा](#)

I कोड-III खंड

[पहिला अध्याय](#)
[हमालाय लग्न](#)
[सर्व मार्गांनी](#)
[अग्रलेख](#)
[तिसरा अध्याय](#)
[हमालायकडे देवतेचा दृष्टिकोन](#)
[चौथा अध्याय](#)
[जगदंबेचे दर्शन](#)
[प्रकरण पाच](#)

[मैना- हमालायचे तप आणि वरदान मिळाले](#)

[अध्याय सहा](#)

[पोचपावती](#)

[सातवा अध्याय](#)

[पावतीचे नामकरण](#)

[धडा आठवा](#)

[माना आणि हमालय यांच्यातील संभाषण](#)

[नववा अध्याय](#)

[पोचपावती आणि](#)

[दहावा अध्याय](#)

[bhumi-j m](#)

[धडा 11](#)

[गंगावतरण तिथीमध्ये भगवान शिवाची तपश्चर्या](#)

[बारावा अध्याय](#)

[सेवेत पावती ठेवण्यासाठी हिमालयातील मृत शरीराचा उत्सव साजरा करणे](#)

[तेरावा अध्याय](#)

[पावती- मृत शरीर संवाद](#)

[चौदावा अध्याय](#)

[बांगचा जन्म आणि जावई](#)

[पं हवान आये](#)

[तारकासुराचा जन्म आणि त्याची तपश्चर्या](#)

[सोळावा अध्याय](#)

[तारक का वग याग](#)

[होय, होय](#)

[कामदेवाचे शरीर मंत्रमुग्ध होण्याचे ठिकाण](#)

[अठरावा अध्याय](#)

[कामदेव अभाव](#)

[अध्याय एकोणिसावा](#)

[शवविच्छेदनाची शांतता](#)

[विसावा अध्याय](#)

[सावजीच्या मृत्यूवरून पावती](#)

[i k savanya ye](#)

[पोचपावती](#)

[अध्याय वीस](#)

[प्रेताकडे जाणे](#)

[अध्याय तेवीस](#)

[मृतदेहाशी लग्न करण्याची विनंती](#)

[अध्याय चौवीस](#)

[सत्याकडून पोचपावती मिळाली](#)

[पंचविसावा अध्याय](#)

[शिवाजीची पावती](#)

[सहावा अध्याय](#)

[सावजीसोबत राहण्याचा पोचपावती आदेश](#)

[वीस वीस वर्षे](#)

[रगाची पावती](#)

[अठ्ठावीस अध्याय](#)

[पोचपावती संप्रेषण](#)

[अध्याय एकोणतीस](#)

[सावजी हमालयाकडे पोचपावती मागतो](#)

[तीसवा अध्याय](#)

[बाणासारखे कपडे घालून पावतीच्या घरी जा](#)

[धडा पहिला, पहिला धडा](#)

[सत्रिसयाचे आगमन आणि हमालयाला समजावून सांगणे](#)

[विसावा अध्याय](#)

[आणि शामूनचे प्रवचन](#)

अध्याय तीस

दुसऱ्या राजाची गोष्ट

f तीसावा अध्याय

पन्नाची कथा - पा पलाद

अध्याय तीस

हमालायचा सावजीसोबत विवाहाची पोचपावती

अध्याय सहा

मृतदेहाजवळ शत्रुसयाचे आगमन

सत्तावीसवे य

हमालाया कंदील पाठवा

अध्याय अडतीस

आणि मंडपाची रचना

तीसवा अध्याय

शिवरायांचे देवतेला वंदन

चाळीसावा अध्याय

हमालयपुरीच्या दिशेने भगवान शिवाच्या मिरवणुकीचे ठिकाण

एकेचाळीस अध्याय

मंडपाचे जंगल आणि देवतेचे भय

अध्याय बेचाळीस

मिरवणुकीला अभिवादन करून अभिवादन केले

पृष्ठ १२

चाळीसावा अध्याय

सावजीची अनोखी लीला

चाळीसावा अध्याय

मैनाचा आनंद आणि जिह

चाळिसाव्या वाय

मृतदेहाचे सुंदर आणि सुंदर प्रदर्शन

सहा चाळीस होय

शरीराची ओळख आणि पावती यांचे सुंदर दृश्य

चाळीसावा अध्याय

वधू-वरांनी एकमेकांची पूजा केली

अठेचाळीस अध्याय

लग्नाची पोचपावती सुरू होते

नव्वद अध्याय

प्रेमात असणे

पन्नासावा अध्याय

वावह सांप आणि सावजी ते वनोद

हा धडा

रक्ताच्या प्रार्थनेवर कामदेवाचा जीव

बावन्न अध्याय

निवासस्थानी निजला प्रभूचा देह

धडा नऊ

मिरवणुकीची वाट पाहत आणि हमालायातून मिरवणूक निघते

अध्याय चार

पोचपावती

अध्याय पंचावन्न

मिरवणुकीचे प्रस्थान आणि कैलासावर मृतदेहाची पोचपावती

I कोड-IV खंड

पहिला अध्याय

मृतदेह

सर्व मार्गांनी

वामीच्या टाकेयचा जन्म

तिसरा अध्याय

[वामीचे घेणे आणि वामा
चौथा अध्याय](#)
[च्या उद्देशासाठी शोध](#)
[प्रकरण पाच](#)
[कुमारचा अभिषेक](#)
[धडा 6](#)
[का टाक्याचे आश्चर्यकारक पात्र](#)
[सातवा अध्याय](#)

पृष्ठ १३

[टाक्याचे भगवान शंकराचे स्वप्न](#)
[धडा आठवा](#)
[गूची सुरुवात](#)
[नववा अध्याय](#)
[तारकासुरचे शौर्य](#)
[दहावा अध्याय](#)
[तारकासुर-वध](#)
[धडा 11](#)
[बाणासुराचा व देया लांबाचा वध](#)
[बारावा अध्याय](#)
[का टाक्याचा कैलास प्रवास](#)
[तेरावा अध्याय](#)
[पावती करूनि गणेशा](#)
[चौदावा अध्याय](#)
[गणेशसोबत मृतदेहाचा वाद](#)
[पं हवान आये](#)
[गणेशाची प्रेताशी झंज](#)
[सोळावा अध्याय](#)
[गणेशाचे छेदन](#)
[होय, होय](#)
[पावतीची पावती आणि गणेशाला जीवनदान](#)
[अठरावा अध्याय](#)
[गणेश गौरव](#)
[अध्याय एकोणिसावा](#)
[गणेश चतुर्थ उत्सव](#)
[विसावा अध्याय](#)
[पृथ्वी मातेची ऑर्डर, गणेशाचे लमन आणि भाग्य](#)

क्र.-V विभाग

[पहिला अध्याय](#)
[तारकपूची तपश्चर्या आणि वरदान](#)
[सर्व मार्गानी](#)
[देवाची प्रार्थना](#)
[तिसरा अध्याय](#)
[देह देवता आणि नुकडे पाठवणे](#)
[चौथा अध्याय](#)
[शिक्षणाची जाणीव नाही](#)
[प्रकरण पाच](#)
[मतदान करण्यासाठी नाही](#)
[धडा 6](#)
[याजकासह त्याच्या स्वामींच्या कत्तलीसाठी प्रार्थना करा](#)

[सातवा अध्याय](#)
[देवतेने प्रेत](#)
[धडा आठवा](#)
[रथ बांधणे](#)
[नववा अध्याय](#)
[प्रभूंचे अंत्यसंस्कार](#)
[दहावा अध्याय](#)
[कत्तल विरोधी](#)
[धडा 11](#)
[भगवान शिवाकडून देवतेला वरदान](#)
[बारावा अध्याय](#)
[वरदान मिळाल्यावर माया राक्षस संसारात जातो](#)
[तेरावा अध्याय](#)
[त्यांना जीवन देणे आणि बृहस्पतिला 'जीव' हे नाव देणे](#)
[चौदावा अध्याय](#)
[जालंधर पर्यंत](#)
[पंच हवान आये](#)
[देव-जालंधर यु](#)
[सोळावा अध्याय](#)
[जालंधराचा वध न करण्याचे भगवान विष्णूने लमीला दिलेले वचन](#)
[होय, होय](#)
[मी आणि तू - जालंधर यु](#)
[अठरावा अध्याय](#)
[नारदांच्या कपटाचा पाश](#)
[अध्याय एकोणिसावा](#)
[संवाद](#)
[विसावा अध्याय](#)
[असुराची प्रेतांचे युद्ध](#)
[i k savanya ye](#)
[५-५](#)
[अध्याय वीस](#)
[मृत शरीर-जालंधर यु](#)
[अध्याय तेवीस](#)
[वृंदाचा मृत्यू](#)
[अध्याय चौवीस](#)
[जालंधरचा वध](#)
[पंचविसावा अध्याय](#)
[मृत शरीर - आपण](#)
[सहावा अध्याय](#)
[दही, मालती आणि तुळशीचे दर्शन](#)
[वीस वीस वर्षे](#)
[शंख](#)

[अष्टावीस अध्याय](#)
[शंख लग्न](#)
[तीसवा अध्याय](#)
[शंखचूड राज्य](#)
[तीसवा अध्याय](#)
[प्रेताकडे जाणे](#)
[धडा पहिला, पहिला धडा](#)

[देवतेला सावजीचे आश्वासन](#)
[विसावा अध्याय](#)
[पु पदांत-शंखूर वात](#)
[अध्याय तीस](#)
[भगवान शिवाची यात्रा](#)
[f तीसावा अध्याय](#)
[शंखचूडचे युद्ध](#)
[अध्याय तीस](#)
[शंखचूड आणि सावजीचे शब्द](#)
[अध्याय सहा](#)
[देव-दानव यू](#)
[सत्तावीसवे य](#)
[शंखचूड यु](#)
[अध्याय अडतीस](#)
[bh काली-शंखचूड यु](#)
[तीसवा अध्याय](#)
[शंखचूडच्या सैन्याचा नाश](#)
[चाळीसावा अध्याय](#)
[सावजीने केलेला शंखचूड वध](#)
[एकेचाळीस अध्याय](#)
[तुळशीचा शाप आणि नुजीचा शाप](#)
[अध्याय बेचाळीस](#)
[हार-किंवा कत्तल](#)
[चाळीसावा अध्याय](#)
[प्रत्येक याक शापूची तपश्चर्या आणि नरसहाने त्याचा वध](#)
[चाळीसावा अध्याय](#)
[अंधाराचे अंधत्व](#)
[चाळिसाव्या वाय](#)
[आपण प्रारंभ करा](#)
[सहा चाळीस होय](#)
[yuk समाप्त](#)
[चाळीसावा अध्याय](#)
[प्रेतादारे शुद्ध चहा गिळणे](#)
[अडेचाळीस अध्याय](#)
[स्वच्छतेचा प्रश्न](#)

[नव्वद अध्याय](#)
[आंधळ्यांना गण आणि गुण](#)
[पन्नासावा अध्याय](#)
[शुचाईला संजीवनीचा मृत्यू](#)
[iयवंत अध्याय](#)
[बाणासुर आ यान](#)
[बावन्न अध्याय](#)
[बाणासुराला शाप आणि उषाने शाप दिला](#)
[धडा नऊ](#)
[नागपाशात अन्न बाणाने बांधणे आणि गायकाच्या कृपेने ते सोडणे](#)
[अध्याय चार](#)
[कृष्णाने राष्ट्रीय सैन्याचा नाश](#)
[अध्याय पंचावन्न](#)
[बाणासुरचा हात आणि अस्थी](#)
[पाचवा अध्याय](#)
[बाणासुराला गण स्थिती](#)
[सातवा अध्याय](#)
[गजासुराचे तप या वध](#)
[आवानवा यय](#)

[थंड कोड](#)

[पहिला अध्याय](#)
[मृत शरीराचे पाच अवतार](#)
[सर्व मार्गानी](#)
[सावजीच्या किमतीचे वर्णन](#)
[तिसरा अध्याय](#)
[एक स्त्री आणि एक मृतदेह](#)
[चौथा अध्याय](#)
[ऋषभदेव अवताराचे वर्णन](#)
[प्रकरण पाच](#)
[सावजी द्वारे योग रावतारचे वर्णन](#)
[धडा 6](#)
[नंदाचा अवतार](#)
[सातवा अध्याय](#)
[वरात आणि लम्बाचा तपशील नंदला](#)
[धडा आठवा](#)
[भैरव अवतार](#)
[नववा अध्याय](#)

[भैरवाला नमस्कार असो](#)
[दहावा अध्याय](#)
[नृ सह लीला वनन](#)
[धडा 11](#)
[शरभ-अवतार](#)
[बारावा अध्याय](#)
[एन.आर.साहा यांचे पार्थिव कैलास येथे नेणे](#)
[तेरावा अध्याय](#)
[आणि माकडाला वरदान](#)
[चौदावा अध्याय](#)
[गृहपा ठा अवतार](#)
[पं हवान आये](#)
[गृहपत शिवजींचा आशीर्वाद होता](#)
[सोळावा अध्याय](#)
[येरे अवतार](#)
[होय_होय](#)
[मृतदेह](#)
[अठरावा अध्याय](#)
[इलेक्शन पर्यंत](#)
[अध्याय एकोणिसावा](#)
[वासा](#)
[विसावा अध्याय](#)
[हनुमान अवतार](#)
[i k savanya ye](#)
[महेश अवतार वर्णन](#)
[अध्याय वीस](#)
[वृषभवतर वर्णन](#)
[अध्याय तेवीस](#)
[वृषभावतार लीला वनान](#)
[अध्याय चोवीस](#)
[पी पलाड च आर](#)

[पंचविंशति अध्याय](#)
[प पलाड-महादेव लीला](#)
[सहावा अध्याय](#)
[वै यानाथा अवतार वर्णन](#)
[वीस वीस वर्षे](#)
[jr-अवतार](#)
[अहावीस अध्याय](#)
[या तनाथ हंस पी अवतार](#)
[तीसवा अध्याय](#)
[कृष्ण दशा अवतार](#)
[तीसवा अध्याय](#)

पृष्ठ १८

[देवाच्या देहाचे अवधुते रावतार](#)
[धडा पहिला, पहिला धडा](#)
[भव्य शव अवतार वर्णन](#)
[विसावा अध्याय](#)
[अवतार नक्कीच आहे](#)
[अध्याय तीस](#)
[चारी अवतार](#)
[ि तीसावा अध्याय](#)
[सुनत नाटक अवतार](#)
[अध्याय तीस](#)
[सावजीचा अवतार](#)
[अध्याय सहा](#)
[थमाचा प्रेत अवतार](#)
[सत्तावीसवे य](#)
[मूर्ती पूजेची प्रासास जींची शिकवण](#)
[अध्याय अडतीस](#)
[अर्जुनाने केलेली शिवाजीची तपश्चर्या](#)
[तीसवा अध्याय](#)
[सावजीचा कराट अवतार](#)
[चाळीसावा अध्याय](#)
[करात-अजुन वाद](#)
[एकेचाळीस अध्याय](#)
[कराटे आणि महादेवाची गोष्ट](#)
[अध्याय बेचाळीस](#)
[दहा योट अंतर](#)

[icot कोड](#)

[थम आये](#)
[आमचे](#)
[सर्व मार्गानी](#)
[पूर्वा दशा होता प्रेत](#)
[तिसरा अध्याय](#)
[अनुसूया आणि तपस्या](#)
[चौथा अध्याय](#)
[Arakk मध्ये आमचे वर्णन](#)
[प्रकरण पाच](#)
[नंदकेशचे वर्णन](#)
[धडा 6](#)
[जीवन गुणवत्ता](#)
[सातवा अध्याय](#)
[नंदकर लागतची स्थापना](#)

धडा आठवा

महाबली प्रेत

नववा अध्याय

चा दा लनी का मु

दहावा अध्याय

सार्वजनिक परोपकारी स्मशान-महाया दर्शन

धडा 11

पशुपा तनथ प्रेत

बारावा अध्याय

मागे पडण्याचे कारण

तेरावा अध्याय

बटुकनाथ के उप

चौदावा अध्याय

सोमनाथरे आर के उप

पं हवान आये

मी लकाजुनचा जन्म

सोळावा अध्याय

महाकाले चे स्वरूप

होय, होय

महाकाल महा या

अठरावा अध्याय

तू कसा आहेस?

अध्याय एकोणिसावा

केदार रा मह या

विसावा अध्याय

भीम उपवाचे वर्णन

i k savanya ye

भीमाशंकर योत लगच्या महाया

अध्याय वीस

काशीपुरीचा महा या

अध्याय तेवीस

मी प्रेमात आहे

अध्याय चोवीस

गौतम - भाव

पंचविसावा अध्याय

गौह याने महाश गौतमवर दोषारोप केला

सहावा अध्याय

गौतमी गंगेची कथा

वीस वीस वर्षे

गंगाजीचे दर्शन आणि गौतम ऋषींचा शाप

अठ्ठावीस अध्याय

वै नाथे रा शवा महा या

तीसवा अध्याय

da ka r c आणि ra s ka sub v

तीसवा अध्याय

नागर लंगाचे मूळ आणि वैभव

धडा पहिला, पहिला धडा
राम राम मला आमचे वर्णन

विसावा अध्याय

सुदेहा सुधामाची गोष्ट

अध्याय तीस

घू में रय्योत लगाचा उपवा महाय्या

f तीसावा अध्याय

श्री वान् यांची वैद्यकीय तपासणी झाली

अध्याय तीस

मृत शरीराचे नाव - म्हणून

अध्याय सहा

जनावराचे मृत शरीर सह फळ

सत्तावीसवे य

मृतदेहाची कहाणी

अध्याय अडतीस

शवरा विधी

एकोणचाळीस होय

शवरा - उत्पादनाची पद्धत

चाळीसावा अध्याय

नशाद चा आर

एलिया होय

वर्णन

अध्याय बेचाळीस

स्व, वान् आणि प्रेताच्या रूपांचे वर्णन

चाळीसावा अध्याय

माहित नाही

youma samhata

धम आये

कृष्ण-उपम य् संवाद

सर्व मार्गानी

मृतदेह

तिसरा अध्याय

मृत शरीराचे वर्णन

चौथा अध्याय

मृतदेह

प्रकरण पाच

नरक पीडित पाप वर्णन

धडा 6

पापाची कबुली

सातवा अध्याय

नरक-मृत्यू

धडा आठवा

नरकाचा अठरावा भाग

नववा अध्याय

सामान्य नरक

दहावा अध्याय

नरकात आनंदाचे वर्णन

धडा 11

माझी देणगी

बारावा अध्याय

पाणी आणि तपश्चर्या

तेरावा अध्याय

[पराण महा या चौदावा अध्याय](#)
[आणि देणगीचे वर्णन](#)
[पं हवान आये](#)
[अधोलोकाचे वर्णन](#)
[सोळावा अध्याय](#)
[मृत शरीर नरकातून मुक्त झाले](#)
[होय, होय](#)
[जंबू पा चे वर्णन](#)
[अठरावा अध्याय](#)
[सातचे वर्णन](#)
[अध्याय एकोणिसावा](#)
[राशिचक्र, एच-एमडीएल आणि लोक यांचे वर्णन](#)
[विसावा अध्याय](#)
[तपश्चर्यापासून मुक्त](#)
[i k savanya ye](#)
[युद्धाचे वर्णन](#)
[अध्याय वीस](#)
[गर्भत असलेला जीव, त्याचा जन्म आणि अनास्था](#)
[अध्याय तेवीस](#)
[शारीरिक फिटनेस आणि बालपण](#)
[अध्याय चोवीस](#)
[ही वृत्ती](#)
[पंचविसावा अध्याय](#)
[कालगणना](#)
[सहावा अध्याय](#)

[निर्मूलनासाठी उपाय](#)
[वीस वीस वर्षे](#)
[अमरासाठी साधना](#)
[अष्टावीस अध्याय](#)
[शॉडो मॅनचे वर्णन](#)
[अध्याय एकोणतीस](#)
[aa-t-sr चे वर्णन](#)
[तीसवा अध्याय](#)
[निर्मिती मध्ये](#)
[धडा पहिला, पहिला धडा](#)
[हस्तमैथुन](#)
[विसावा अध्याय](#)
[Kyp वंशाचे वर्णन](#)
[अध्याय तीस](#)
[हवन अर्पण](#)
[f तीसवा अध्याय](#)
[M वंतर के वर](#)
[अध्याय तीस](#)
[वंतर वर्णनात वैववात](#)
[अध्याय सहा](#)
[मनुचे वर्णन पु](#)
[सत्तावीसवे य](#)
[मनु वंशावळी](#)
[अध्याय अडतीस](#)
[सागरापर्यंत राजाचे वर्णन](#)
[तीसवा अध्याय](#)
[वैववत वंशाच्या राजाचे वर्णन](#)
[चाळीसावा अध्याय](#)
[पत्र किंमत](#)

[एकेचाळीस अध्याय](#)
[सात दिवस](#)
[अध्याय बेचाळीस](#)
[पत्र किंमत](#)
[चाळीसावा अध्याय](#)
[उपासनेचा नियम](#)
[चाळीसावा अध्याय](#)
[मातृ दिन](#)
[चालिसाव्या वाय](#)
[मधुकतभ-वध आणि महाकाली वनन](#)
[सहा चाळीस होय](#)
[महाल मी अवतार](#)
[चाळीसावा अध्याय](#)

पृष्ठ 23

[भूळ, धूळ-चिखल आणि लाल बियांचा वध](#)
[अठ्ठेचाळीस अध्याय](#)
[सर वटीची गोष्ट](#)
[नव्वद अध्याय](#)
[उमा के वर](#)
[पन्नासावा अध्याय](#)
[शताब्दी अवतार वर्णन](#)
[हा धडा](#)
[किवा बेरीज विधान](#)

एकलाश क्रमांक

[धम आये](#)
[सज्जी आणि शौनकचे भाषण](#)
[सर्व मार्गानी](#)
[पोचपावती](#)
[तिसरा अध्याय](#)
[नेव्ही पॅट](#)
[चौथा अध्याय](#)
[संन्याशाचे आचार](#)
[प्रकरण पाच](#)
[विश्रुस्त मंडळ A आणि D](#)
[अध्याय सहा](#)
[होय वर्णन](#)
[सातवा अध्याय](#)
[मृत शरीर आणि पूजा](#)
[धडा आठवा](#)
[औपचारिक पूजा](#)
[नववा अध्याय](#)
[मृतदेहाची अनेक नावे आणि कार](#)
[द्रहावा अध्याय](#)
[उपदेश](#)
[धडा 11](#)
[वामदेवाने पॅन करू नका](#)
[बारावा अध्याय](#)
[सात मृतदेह आणि आत्मा एकच.](#)
[तेरावा अध्याय](#)
[नव हे सर्वांचे बीज आहे](#)
[चौदावा अध्याय](#)
[शवविच्छेदन](#)
[पं हवान आये](#)

[सोळावा अध्याय](#)
[मृतदेह आणि तपास](#)
[होय, होय](#)
[मृत शरीर केवळ प्रकृतीमुळे आहे.](#)
[अठरावा अध्याय](#)
[शया धम](#)
[अध्याय एकोणिसावा](#)
[बेरीज विधान](#)
[विसावा अध्याय](#)
[उर आणि नान आणि ध](#)
[i k savanya_ye](#)
[योगी उत्तर द्या](#)
[अध्याय वीस](#)
[एकादशीचा दिवस](#)
[अध्याय तेवीस](#)
[वर्गाचे वर्णन](#)

[वायवीय कोड \(पूर्व\)](#)

[धम आये](#)
[पुराण आणि अवतारांचे वर्णन](#)
[सर्व मार्गांनी](#)
[मला विचार](#)
[तिसरा अध्याय](#)
[कथा नाही](#)
[चौथा अध्याय](#)
[हवाई आगमन](#)
[प्रकरण पाच](#)
[शव आणि वर्णन](#)
[धडा 6](#)
[मृत शरीराचे वर्णन](#)
[सातवा अध्याय](#)
[काळ-मा हुमा](#)
[धडा आठवा](#)
[देवाचे वय](#)
[नववा अध्याय](#)
[तालाचे वर्णन](#)
[दहावा अध्याय](#)
[रचना वर्णन](#)
[धडा 11](#)
[निर्मितीचे वर्णन](#)
[बारावा अध्याय](#)

तेरावा अध्याय
अस्त्रांचे वर्णन
चौदावा अध्याय
k u
पं हवान आये
मृतदेह
सोळावा अध्याय
हस्तमैथुन
होय, होय
मनुच्या निर्मितीचे वर्णन
अठरावा अध्याय
चा शाप
अध्याय एकोणिसावा
नायकांचा मृत्यू
विसावा अध्याय
D-Y चे वर्णन
i k savanya_ye
हिंदार आणि नू आणि वीरभ यांचे युद्ध
अध्याय वीस
प्रेत देवतेची कृपा
अध्याय तेवीस
मंदाराचल वर नवस
अध्याय चोवीस
का लकी अप
पंचविसावा अध्याय
सह वर दया
सहावा अध्याय
गौरी मलाप
वीस वीस वर्षे
सोम अमृत आतां कां
अठ्ठावीस अध्याय
मागणीचे वर्णन
अध्याय एकोणतीस
माहेरच्या चांगल्या आणि वाईट गुणांमधील फरक
तीसवा अध्याय
भाषण
धडा पहिला, पहिला धडा
अनुदानाची तरतूद
विसावा अध्याय
प्राशुपतचे निवासस्थान
अध्याय तीस

उपमा युक्त भा
f तीसवा अध्याय
उपमा युक्त कथा

वायवीय कोड (Ur)

धम आये
कृष्णाची पावती
सर्व मार्गानी
मृतदेहाचे वर्णन
तिसरा अध्याय
अमूर्त विधान
चौथा अध्याय
गौरी शंकर यांचे व्यक्तिमत्व

[प्रकरण पाच](#)
[पशुपतन योग](#)
[अध्याय सहा](#)
[मृतदेह आणि वर्णन](#)
[सातवा अध्याय](#)
[शवविच्छेदन](#)
[धडा आठवा](#)
[सावतारा](#)
[नववा अध्याय](#)
[मृतदेहाचे वर्णन](#)
[दहावा अध्याय](#)
[पूजा करू नका](#)
[धडा 11](#)
[कमी माहित नाही](#)
[बारावा अध्याय](#)
[पंच रा मन का मी हुमा](#)
[तेरावा अध्याय](#)
[विनाशक मध्ये](#)
[चौदावा अध्याय](#)
[मागे घेण्याची प्रतिज्ञा](#)
[पं हवान आये](#)
[da आणि dha](#)
[सोळावा अध्याय](#)
[मृत शरीराचे वर्णन](#)
[होय, होय](#)
[मृत शरीर आणि साधक](#)
[अठरावा अध्याय](#)
[षड्यंत्र सिद्धांतवादी](#)

[अध्याय एकोणिसावा](#)
[भेदभाव करू नका](#)
[विसावा अध्याय](#)
[आशिर्वाद](#)
[i k savanya ye](#)
[कमी नाही](#)
[अध्याय वीस](#)
[पूजा करण्याचा प्रयत्न करू नका](#)
[अध्याय तेवीस](#)
[मन सकळ पूजा](#)
[अध्याय चौवीस](#)
[पूजा करू नका](#)
[पंचविसावा अध्याय](#)
[नवीन काम](#)
[सहावा अध्याय](#)
[सांगपांग पूजा](#)
[वीस वीस वर्षे](#)
[गैर-खरेदी खंड](#)
[अठ्ठावीस अध्याय](#)
[नाम का पूजा आणि धा](#)
[तीसवा अध्याय](#)
[कमी नाही](#)
[तीसवा अध्याय](#)
[कडहर पूजा](#)
[धडा पहिला, पहिला धडा](#)
[मृत शरीर - तसे नाही](#)

[विसावा अध्याय](#)
[पेक्षा कमी नाही](#)
[अध्याय तीस](#)
[लाग थापना ते फळ](#)
[f तीसावा अध्याय](#)
[स्थापनेपासून मृत शरीर](#)
[अध्याय तीस](#)
[a- आणि nu-moh](#)
[अध्याय सहा](#)
[मृतदेह](#)
[सत्तावीसवे य](#)
[योग - पण नाही](#)
[अध्याय अडतीस](#)
[गतिमान योग](#)
[तीसवा अध्याय](#)
[बेरीज विधान](#)

[चाळीसावा अध्याय](#)
[बीफ च्या नाय मशार्या गमन](#)
[एकेचाळीस अध्याय](#)

[मो नाय को मो](#)
[मृतदेह](#)
[मृतदेह](#)
[मृतदेह](#)
[मृतदेहाचे नाव](#)
[गुण सावजीची आरती](#)

आय

नमामिषमिषन नवन पं. आपण करू शकता वेद आणि पम.
नजा नगुणम न वक पण नरीहम। चदकाष्मकशवसंभजेहम्..
नरकामोकर्मूलं तुर्यम् । गारां गोतितमिषं गरिशम् ।
करालं महाकाल कलाम कृपालम. गुणगर संसारपरं नतोहम् ।
तुषारा संकष्ट गौरम गंभीरम. मनोभूते देहाची प्रीती ।
लवकरच मौल काढून घेतले जाईल. लसाड भालबलाचा अंगठा.
चला कॉइल ऐकूया. सन्नान्निलक था दयालम.
मृगधीश्व मा बरं मु दमलम् । यंशंकर सावनाथंभजा म.
चडक्रिगा भाम परशम् । अख धरण आजभानुको त काशम..
याह शुल् नमूलनांशुल्प नम । भजेलेहम भवानीप तंव भावग यम ।
कालातीत कल्याणाचा क्रांतिकारक. सदा भला जनानंददाता पुरी ।
चदानंद सांडो मोहापहारी । सिड सिड भो मी माथारी.
न यावद उमानाथ पदर वदम । भजंतीह लोके परे वा नरनाम ।
न तव सुखशांत संतपणसं । सिद भो सवभूता धवसम् ।
न जाना मे योगम् जपं नैव पूजाम् । नतोऽहं सदा सदा शंभू तु यम ।
अवघे जन्मा मज स्खौ तत् यमनम् । तुम्ही कधी ममीश शंभो बद्दल ऐकले आहे का?
सर्व आयटम आणि वर्ग आनंदी आहेत.
याने नरभ किंवा तेषभू सिद्धात पाठ केले.

.. ओम नमः शवाय.

शव पुराणाचे सोप्या भाषेत भाषांतर

शव पुराण महा या

पहिला अध्याय

शव पुराणातील हमाचे वर्णन सूतजी यांनी केले आहे

श्री शौनकजींनी विचारले - महाराणी सुत जी, तुम्ही संपूर्ण संतांचे वक्ता आहात. कृपया पुराणाचें सार सांगा । ज्ञान आणि वैराग्य यासह भक्तीतून प्राप्त झालेल्या बुद्धीचे झाड ते कसे घडते? आणि ऋषी आपले काम, राग वगैरे कसे सोडवतात? या कलियुगात सर्व जीव राक्षसी स्वरूपाचे झाले आहेत. म्हणून कृपया मला असे साधन द्या

जे हितकारक व शुभ व महिमा आहे ते सांगा. bhū, तो असा एक साधन आहे होय, ज्याद्वारे मनुष्याची सुरुवात केली जाऊ शकते आणि तो कोमल मनाचा मनुष्य कायमचा वाचला जाईल. 'प्रेत' मारू दे.

श्री सुतर्जीनी उत्तर दिले - शौनक जी तुम्ही धन्य आहात, कारण तुमच्या मनात पौराणिक कथा आहे. अपार प्रेम आणि ऐकण्याची तळमळ आहे. म्हणूनच परमात्म्याची कथा मी सांगतो आणि एस! संपूर्ण जीवातून संपत्ती वाढवणे आणि आत्म्याला तृप्त करणे. वाला अमृतासारखा आहे - 'शव पुराण'. पूर्वी फक्त सावजी होते.

वचन काय होते? सूर्यकुमार मुनची आज्ञा मिळाल्यानंतर गुरुदेवांनी या पुराणाचा आदर केला. ए ही निर्मिती आहे. हे पुराण लयुगातील मानव कल्याणाचे अंतिम साधन आहे.

'शव पुराण' हे परम शास्त्र आहे. या पार्थिव जगात सर्व मानवांची देवाच्या शरीराच्या रूपात पूजा केली जाते. विशाल आणि महान समजले पाहिजे. वाचायला आणि ऐकायला खूप आनंद होतो. हे सुंदर छत फळ देणारा. यामुळे मनुष्य पाप होऊन संसारातील सर्व सुखे प्राप्त होतात त्याचे सेवन केल्याने शेवटी दिव्यत्व प्राप्त होते.

'शिवपुराण' मध्ये चोवीस हजार कोक असून त्यात सात अध्याय आहेत. प्रेत पौराणिक कथा वर आईप्रमाणे गती देणारा देव आहे. ते अत्यंत सावधगिरीने आणि संयमाने केले पाहिजे. ऐकायचे आहे जो मनुष्य त्याचा उपदेश करतो किंवा भक्तिभावाने पाठ करतो, तो अर्थात ते पु किंवा मा.

भगवान शिव त्या विद्वान माणसावर बसतात आणि त्याला आपले निवासस्थान देतात. त्या दिवशी जगातील सर्व सुखांचा उपभोग घेऊन शिवपुराणाची आदरपूर्वक पूजा करणारे मानव. परमेश्वर मृत शरीराचे स्थान प्राप्त करतो. ते नेहमी आनंदी असतात.

शव पुराणात भगवान हे शरीराचे सार आहे. इहलोक आणि परलोकातील सुखाच्या प्राप्तीसाठी म्हणून त्याचे आदराने सेवन करावे. हे नमः शव पुराण धाम, अथ, काम आणि मोपा चार पुत्र देणार आहे. त्यामुळे ते नेहमी प्रेमाने ऐकावे व वाचावे.

सर्व मार्गांनी

शवलोका ते देवराज चंचुला जगाचा द्वेष

श्री शौनकजी म्हणाले - तुम्ही धन्य आहात. काजळी! तुम्ही देवाचे स्वामी आहात. आपण आमच्यावर कृपा करून, आम्ही ही अद्भुत आणि अद्भुत कथा कथन केली आहे. तळमजल्यावर ही कथा आवडली मोक्षाचे दुसरे साधन नाही. तुमच्या कृपेने आम्हाला हे समजले आहे.

काजळी! या कथेने कोणत्या पापी लोकांची ओळख करून दिली आहे? हे कृपापूर्वक सांगून जगाला धन्यवाद द्या.

सूत जी म्हणाले - मुने, पाप, खोडकर आणि वासना - क्रोध, मद, लोभ यात सतत मग्न असलेला मनुष्य. जगताना त्यांनीही शव पुराण वाचून किंवा ऐकून सुरुवात केली असती आणि त्यांच्या पापांची शिक्षा भोगली असती. पूर्णपणे नष्ट झाले आहे. या संदर्भात मी तुम्हाला एक कथा सांगतो.

देवराजाची गोष्ट

फार पूर्वीची गोष्ट आहे - करात शहरात देवराज नावाचा एकरान राहत होता. तो बाळ ज्ञानाने गरीब, रस विकणारा आणि वैदिक धर्माचा नसलेला होता. की नाही किंवा नाही आणि त्यातच वैरी वाढत होती. भा ची फसवणूक करायचा. तो अनेक

मानवांची हत्या करून त्यांची सर्व संपत्ती लुटली गेली. त्या पाप्याने थोडे पैसे धमकावले काम झाले होते. तो यागामी आणि आचार- होता.

एके दिवशी तो भटकत नशिवाने तन्नपूर (झुशी-याग) येथे पोहोचला. तिथे ती एक स्मशान दिसले, जिथे ऋषी-महामा एकच होते. देवराज थांबला. तेथे रात्री त्याचा वर आला आणि त्याला खूप वेदना होऊ लागल्या. मृत शरीरावर तोच देव आहे ते पुराणातील कथा सांगत होते. घरात पडलेल्या देवराजनेही प्राणाच्या मुखातून शिवकथा सुरू ठेवली. ऐकत राहिले. महिनाभरानंतर देवराजच्या वराचा त्रास झाल्यावर माचल स्थिरावली. यमराज च्या त्याला बांधून यमपुरीला नेले. त्यानंतर शावलोकातून भगवानच्या मृतदेहाचे पुजारी आले. ते तो कपूरइतकाच उच्च होता. हातात शूल, भामा आणि अंगभर मिठी. एक माळा त्याच्या अंगाला शोभत होती. त्यांनी यमराजाच्या मुलाला बेदम मारहाण केली. देवराजची यमातच्या तावडीतून सुटका झाली आणि त्यांनी त्याला आपल्या अद्भुत विमानात बसवले. कैलास जेव्हा त्याला पर्वतावर घेऊन जाऊ लागला तेव्हा यमराज हे ऐकून यमपुरीत खळबळ उडाली तुमच्या इमारतीतून बाहेर या. सात सारख्या वाटणाऱ्या या गोष्टींबद्दल धर्मराज म्हणाले. आणि धुपुवाक पूजन केल्यावर ज्ञानाने संपूर्ण प्रकरण जाणून घेतले. त्याला देवाची भीती वाटत होती मृतदेहाकडून काहीही मागू नका. त्यानंतर मृतदेह देवराजसोबत कैलासला गेला.

आणि तिथे पोहोचल्यावर त्यांनी भगवान शंकराच्या हातात ज्ञान सोपवले.

शौनक जी म्हणाले - महाभागा सूत जी! तुम्ही सर्व आहात तुझ्या कृपेबद्दल मी कृतज्ञ आहे या. ही शोकांतिका ऐकून माझे मन आनंदित झाले. तर देवाच्या शरीरात सर्व हलत्या कथा देखील सांगा.

तिसरा अध्याय

मुलाची कथा

सूत जी म्हणाले - शौनक ! ऐक, तुझ्यासमोर आणखी एक गुप्त गोष्ट सांग कांगा, कारण तू आग्यामध्ये आहेस आणि शवभामामध्ये वेदवेरा आहेस. समुद्राजवळ देशात मवा काल नावाचे एक गाव आहे, जिथे वैदिक धर्माचे श्रद्धावान असलेले महान पापी लोक राहतात. ते सर्व आणि त्यांचे मन योग्य विषयाच्या भोगातच गुंतलेले असते. ते देवांवर आहेत आणि आणि करू नका ती सर्व वाकडी झाडे आहेत. कसानी आणि तो कार a-sh ठेवा. ते हरामखोर आहेत. ते या वस्तुस्थितीपासून पूर्णपणे अनभिज्ञ आहेत की ज्ञान, अनास्था आणि सद्गुण हा माणसासाठी परम पुरुष आहे. ते सर्व प्राणी आहेत. इतर समुद्रातील लोक त्यांच्यासारखे वाईट विचार असणारे, धर्मविरहित असतात. ते नवीन जगतात सदैव विषयाच्या भोगात मग्न राहा. वाईट स्वभावाच्या स्त्रिया आहेत, त्या पापात आहेत, उदास, कुटिल मनाचा आणि सदाचारी. ते सर्व चांगले वर्तन आणि चांगले आचरण ते खरे आहे का? तिथे सुरक्षित आहे.

वाकल नावाच्या गावात बग नावाचे गाव राहत होते. तो अधम, रा मा आणि महान होते. ती खूप सुंदर होती. तिचे नाव चंचुला होते. तो नेहमी तुम्हाला धमक्या देतो पण b c तो यागामी होता. असा खोडसाळपणा करण्यात बराच वेळ वाया जातो झाले. आपत्तीच्या भीतीने त्रस्त होऊनही आपल्या कामातून बराच काळ मृत्यू झाला नाही. पण नंतरच्या काळात तोही आपल्या माहेरी पतीच्या प्रभावाखाली आला. आचरणाने प्रभावित होऊन ऋचा राणी आणि तिच्या धर्मापासून दूर गेली.

अशा रीतीने दुष्कर्मात बुडलेल्या त्या पती-पत्नीचा बराच वेळ निघून गेला. त्या यागामी, त्या सत् बुद्धाने पुण्यवान लोक, वेळेवर, नरकात मरण पावतात. गेले. अनेक दिवस नरक यातना भोगल्यानंतर तो एका मूर्ख, पापी आणि तरुणावर पडला. भयंकर आ इथे त्या खोडकर बगळ्याच्या मृत्यूनंतर तिला चंचुला नावाचे मूल झाले. पु सोबत बराच काळ ती तिच्या घरात राहिली. पट्टाच्या मृत्यूनंतर तोही त्याच्या धर्मात सामील झाला. गारकरांवर ती पुरुषांशी संगती करू लागली. खरं तर तुमच्या स्वतःच्या नियमांचे पालन करा सोडू नका तप आहे. तापास त्रास होतो, पण त्याचे फळ गोड असते. विषयाला हे सत्य कळत नाही, म्हणूनच तो वर्षभराच्या फळाचे वचन घेतो. करतो.

एके दिवशी एका पवित्र सणाच्या कृपेने ते आपल्या भावजयांसह गोकणात आले. मी गेलो ती तिथीच्या पाण्यात आंघोळ करून भावांसोबत फिरू लागली. हिंडत फिरत ती एका देवाच्या मंदिरात गेली. तेथे त्याने एकनाच्या मुखानुसार परमेश्वराचे शरीर पाहिले. परम आणि शुभ कथा ऐकली. निवेदक म्हणत होते की 'कोण

किंवा

मृत्यूनंतर ती जेव्हा यमलोकात जाते, तेव्हा ती यमराजसारखी असते. एक प्रकारे, तुम्ही देता. ते त्याच्या कमंगला लोखंडी काठीने गोळ्या घालतात. लोखंडी पुरुष चला त्याच्याशी संपर्क साधूया. या सर्व वेदना एवढ्या वेदनादायक असतात की जीवांचा आक्रोश होतो. कर म्हणतो की आता तो हे करणार नाही. पण तरीही त्याला सोडू नका. कमी फळ त्यामुळे सर्वांनाच त्रास सहन करावा लागत आहे. देवता, ऋषी, मानव हे सर्व त्याला बांधलेले आहेत.' तोंडातून वैमनस्य वाढवणारी ही कहाणी ऐकून चंचुलाला भीती वाटली. कथेच्या शेवटी तेथून सर्व लोक निघून गेल्यावर चंचुला कथा सांगणाऱ्या देवाला म्हणाली - हे होय! धोके माहीत नाही कारण, गैरकारभार भरपूर माझ्या भाग आला आहे. डाव्या! मला पर्यंत कृपया उत्तर द्या. तुझे बोलणे ऐकून मी या जगाशी वैर झालो आहे. मी मूर्ख पाणी लाजतो. मी नाडासारखा आहे. मी एका वाईट विषयात अडकलो आहे ती तिच्या धर्मापासून दूर गेली होती. माझ्यासारख्या पाणावलेल्या हृदयाशी कोण आहे देईल? जेव्हा यमता मला फासावर बांधून नरकात माझ्या शरीरापासून दूर नेईल. त्याचे तुकडे तुकडे कराल, तर मग मी कसा सहन करणार? मी सर्व कारने नाही कारण आतापर्यंत मी प्रत्येक प्रकारे पापात बुडून गेलो आहे. बस एवढेच! तू फक्त, तू फक्त माझ्या आई-वडिलांना माहीत आहे. मी तुझ्या आश्रयाला आलो. आता तूच मला उत्तर आहेस काय तर

सूत जी म्हणतात - शौनक, अशा प्रकारे देवतेच्या चरणी रडतो. ते पडले मग ट्रिनने त्याला दयाळूपणे उचलले.

चौथा अध्याय

चंचुलाच्या मृत देहाची कथा, शवलोकाला ऐकणे आणि भेट देणे

प्राण म्हणाले - बाई, तू सौभा यशाली आहेस, जी भगवान शंकराच्या कृपेने तुझ्यावर आली आहे.

चैरवरापावकाअपुराणाभीकनचक्रकेशवामंशस्य ह्यांरीयूची वेळीकृत्यःस्तर्त्तःआलीदूर करते
 होणार नाही मी तुम्हाला भगवान शिवाच्या कथेसोबत राहण्याचा मार्ग सांगेन.
 आनंद देणारी ऊर्जा वाढेल. मृतदेहाची कहाणी ऐकून माझे मन हरपले आहे आणि
 तुला पश्चात्ताप झाला आहे आणि तुझ्या मनात तिरस्कार उत्पन्न झाला आहे. पश्चात्ताप हा एकमेव पापी आहे जो पाप करतो
 साठी सर्वात मोठा फायदा आहे पिता पापाचा रक्षणकर्ता आहे. म्हणूनच पाप
 ते उद्भवते. पुण्यवानांच्या मते, पापापासून मुक्त होण्यासाठी, केवळ पश्चात्तापानेच प्राप्त होते.
 आहे. जो मनुष्य आपल्या दुष्कर्माचा पश्चात्ताप करत नाही त्याला स्वर्ग प्राप्त होत नाही
 पण त्याच्या अगर बहीण यांना च्या हळूवारपणे पश्चात्ताप, जो तो आनंदाचा मागोवा घेत सहभागी असणे आवश्यक आहे.
 असे घडत असते, असे घडू शकते. यात शंका नाही.

शव पुराणातील कथा ऐकल्याने मन शुद्ध होते. फक्त मी
 देव हे मृत शरीर आणि पावती यांचे निवासस्थान आहे. ती शुद्ध माता सदैव मृत शरीराचा दर्जा प्राप्त करेल.
 आहे. या कथेतील व्यक्तिरेखा सर्व मानवांसाठी उपयुक्त आहे. म्हणून त्याच्या उपासना आणि सेवा
 करायचे आहे ही कथा बंधनामुळे होणाऱ्या रोगाचा नाश करणारी आहे. देवाच्या मृतदेहाची कथा
 ते ऐकून हृदयात चिंतन करावे. यामुळे आनंद होतो. सुरुवातीपासून
 ज्ञान आणि वैराग्य यांनी, महारांचे भाग्य केवळ आणि केवळ त्यांच्या कृपेने दिसते
 फरक आहे. ज्याला मायेची आशा आहे, तो या जगाच्या बंधनातून मुक्त होतो.
 होऊ शकले नाही

बस एवढेच. तुमचे मन इतर विषयांपासून वळवून तुम्ही भगवान शंकराच्या या परमात्म्याची उपासना करू शकता.
 पवित्र कथा एका - ते तुमचे हृदय सुरू करेल आणि तुम्हाला मोक्ष मिळेल.
 जो मनुष्य भगवान शिवाच्या चरणांची शुद्ध मनाने पूजा करतो, त्याला एकच जन्म मिळतो.
 मामा जातो.

सूत जी म्हणतात - शौनक. एवढे बोलून तो गप्प झाला. त्यांचे हृदय भरले आहे
 गया. ते वाहनात चढले नाहीत. प्राण यांचा उपदेश ऐकून चंचुला के.
 अश्रू आले. आनंदी अंतःकरणाने तिने पवित्र देवतेच्या पाया पडून तिचा हात धरला.
 कोट जोडून - मी कृतज्ञ झाली. बस एवढेच! आपण आपल्या मनात सर्वोत्तम आहात. आपण
 तो दैवी आहे आणि सदैव परोपकारात गुंतलेला आहे. सोपी करा! मी नरकाच्या समुद्रात पडत होतो.
 कृपया उत्तर द्या. जसा पोरा नाक आणि अमृत असे सुंदर शरीर
 तुम्ही जे बोललात ते ऐकून माझ्या मनात तिरस्कार निर्माण झाला. ते अमर शरीर

मी पौराणिक कथा ऐकण्यासाठी मोठा होत आहे. कृपया तू मला त्याला
 ते ऐका.

सूत जी म्हणतात- शव पुराणाची कथा ऐकण्याच्या इच्छेमध्ये एक चंचुला आहे
 ती दैवी देवाच्या सेवेत राहू लागली. गोकण नावाच्या महान प्रदेशात त्या ज्ञान देवता
 पुराणाच्या खेळकर शरीराच्या मुखातून
 परम उम ची कथा ऐकून, कृतथा ई. तो थकला. तो त्याच्या हृदयात मृत आहे
 सगुणा पु. ती नेहमी मृतदेहासोबत मरत असे.
 होते. त्यानंतर, जेव्हा त्याची वेळ संपली तेव्हा चंचुलाने स्वतःच्या शरीराचा त्याग केला.
 दया. त्याला घेण्यासाठी एक विमान तेथे आले. हे विमान सजावटीने सजवले होते
 आणि मृत शरीरातून सुशो भट होते.

चंचुला वामन यांनी शवपुरी गाठली. त्याची सर्व पापे धुतली गेली. ती गंगना झाली. तो
 गौरांगी देवी शेवटपर्यंत मुकुट आणि इतर दागिने घालून शिवपुरीला पोहोचली. तेथे
 त्यांनी अनादि देवता धरी महादेव मृत शरीर पाहिले. सर्व देव त्यांच्या सेवेत आहेत
 पासून वर होते. त्याचे अवयव कांत सारख्या दशलक्ष suns मिळत करण्यात आला. पाच चेहरे
 आणि प्रत्येक चेहऱ्यावर प्रत्येकी तीन होते, परंतु चमत्कारांचा मुकुट चमकदारपणे चमकत होता.
 घशात निळा होता. त्याच्या बरोबर दिवाबत्तीसारखी देवी गौरी विराजमान होती.

100 मिळत होते. कांत कपूर सारखीच काळजी महादेवजींना होती. त्याच्या अंगावर वाळू

आम्ही तिचे होते ते स्वर्गाच्या राणी म्हणून पाणी युद्धी करत होते प्रसन्न झाले.
त्याने परमेश्वराला पुन्हा पुन्हा हाक मारली आणि हात जोडून तो प्रेमाने, आनंदाने आणि समाधानाने लढला.
होय, ती नम्रपणे उभी राहिली. त्याच्याकडून आनंदाचा प्रवाह येईल. देव
शंकराचार्य आणि भगवती गौरी उमा, Kanna मोठ्याने शोधत, तिला Chanchula आणले.
कॉल केला. गौरी उमा यांनी प्रेमाने तिला आपला मित्र बनवले. खेळकर आनंदी देव प्रेत
के धाममध्ये, उमा देवीच्या मैत्रिणीच्या रूपात राहू लागली.

प्रकरण पाच

Bg's Paschim Yon Sewur

सूत जी म्हणाले - शौनक ! एके दिवशी चंचुला आनंदची आई उमा देवी आणि दोघींकडे गेली
हात जोडून त्याची स्तुती करू लागली.

चंचुला म्हणाली - हे ग राजनन दानी ! कांदमाता, उमा, तुम्ही सर्व मानव आणि देवता आहात
ती शुद्ध आणि सर्व सुखांची दाता आहे. तू शंभू आहेस का? तू सगुणा आणि नगुणा आहेस.
हे चदानंद आणि पाणी! तुम्ही निसर्गाचे पालनपोषण करणारे आहात. हेमाता! तू जगाचा निर्माता आहेस,
ती पालनकर्ता आणि संहारक आहे. वरुण आणि महेश यांना तुम्ही सर्वोत्तम दाता आहात.
तो सर्वोच्च आहे

सूतजी म्हणतात - शौनक! अशा प्रकारे देवीची पूजा करून शांती मिळवा
गेली. त्याच्या डोळ्यात प्रेमाचे अश्रू तरळले. मग शंकर या भा आणि साला उमा देवी नेबडे
सेचुला गप्प करताना तो म्हणाला- मित्रा चंचुला! आपण आपला जीव गमावला. म्हणा,
की वरदान मागता?

चंचुला म्हणाली - अहो, राजा कुमारी. आत्ता ह्या क्षणी तू कुठे आहेस? त्यांचा वेग किती आहे
ई आहे? मला सांगा आणि असे काही उपाय करा, म्हणजे पुन्हा भेटू. हेमहादेवी!
माझ्या आधी, एक शुजात, ते फक्त प्रवासाची आशा बाळगून होते आणि पापात मग्न राहिले होते.

गा राजा बोल - पैज! तुझा नवरा मोठा पापी होता. त्याचा शेवट भयंकर आहे.
त्या कर्मकांडाच्या सेवनामुळे त्याने अनेक वर्षे मूर्खाच्या नरकात घालवली.
आता उरलेले पाप भोगण्यासाठी त्या व्यक्तीला दुष्ट आत्म्याचा त्रास होतो. तो
तो हवा पितो आणि सर्व प्रकारच्या समस्या सहन करतो.

सूतजी म्हणतात - शौनक! गौरी देवीचे हे ऐकून चंचुला खूप राग आला.
त्याने पुन्हा एकदा आई गौरीला दुःखाने विचारले की त्याचे मन कसे थरथरत आहे.
हेमहादेवी! माझ्यावर दया कर आणि आता माझ्या पापी पापांचे रक्षण कर. शिष्टाचार
कृपा करून मला माझ्या पतीला कोणत्या मार्गाने तल्लीन करता येईल ते सांगा.

हा गौरीदेवीने हून पाणी घेऊन तिच्या घरातून बाहेर जाऊन पुत्राची कथा ऐकली तर
गौरी देवीचे हे वचन ऐकून हात जोडून चंचुला नेदोन, अमृतसारखं गोड
मी त्यांना नमन करून पुनःपुन्हा पूजा केली आणि शव पुराणात माझ्या वडिलांची पूजा केली.
एका आणि म्हणा.

प्राण पाणी चंचुलाच्या वारंवार प्रार्थना केल्यावर, मृत शरीर किंवा गौरी देवीने परमेश्वराच्या शरीराला जन्म दिला.
आमचे गाणे गाणाऱ्या गंधवराजांना मी बोलावले आणि म्हणालो- अरे दुष्ट! तुम्ही देव गमावला
मृत शरीर मृत आहे. माझ्या मनातील सर्व काही जाणून तू माझे काम करतोस. तू माझी

या मित्रासोबत रस्त्यावर जा. तेथे एक महान आणि भयानक पिशाच राहतो. पूर्व
जन्मतः ती माझ्या मैत्रिणीचा मुलगा, चंचुला, ज्याचा जन्म पासच बग होता. की तो यागामी
झाले. त्यांनी कोणतीही कसर सोडली नाही. त्याच्या रागामुळे
गेल्या. लोकांकडून त्यांची शक्ती आणि लोकांचा विश्वास वाढला होता. तो हसला
तो लोकांवर अत्याचार करायचा आणि त्यांची घरे पेटवायचा. चा डाळ सोबत करा आणि
रोज तो यायला जायचा. बायकोच्या संपर्कात राहून लोकांशी मैत्री करा
जगले मरेपर्यंत तो दुष्टपणात अडकला होता. त्याच्या मृत्यूनंतर त्याला मद्यपानाचे सुख भोगावे लागले.
यमपूर येथे नेण्यात आले. यावेळी, तेथे भयंकर नरक भोगल्यानंतर, तो पर्वतावर पिशाच होता.
जगत आहे आणि पापाची फळे भोगत आहे. त्याच्यासमोर यमयी पापाचा परम पुत्र तू आहेस.
नाश करणाऱ्या शव पुराणाची कथा सांगा. ही कथा ऐकत आहे

हृदय सर्व पापांपासून मुक्त होईल आणि ते सर्व वाईटांपासून मुक्त होईल. भूतकाळ
त्यातून सुटका झाल्यावर तुम्ही त्या बग नावाच्या राक्षसाला विमानात बसवले आणि तुम्ही प्रेताकडे जाता.
आणा.

सूत जी म्हणतात - शौनक! मौमाची आज्ञा मिळाल्यावर गंधवराज तू बुरो स तपूवक
त्याच्या नशिबाला दाद देत चंचुला सोबत विमानाने राक्षसांच्या निवासस्थानी नेले
आणि तो निघून गेला. तिथे गेल्यावर त्याला त्या भयानक आकाराचा पिशाच दिसला. त्याचा
शरीर प्रचंड होते. त्याची हनुवटी मोठी होती. कधी हसतो, कधी रडतो तर कधी उड्या मारतो
होते. महाबली तू बुरोने बॅग नावाच्या पिशाच्चाला पाशाने बांधले. त्यानंतर तुम्ही बुर
शव पुराणाची कथा सांगण्यासाठी जागा शोधून मंडप तयार करा.

लवकरच लोकांना समजले की देवी राक्षसाच्या तारणाची पावती आहे
बुरो शव पुराण आणि यपवत यांच्या अमृत कथा सांगण्यासाठी तुम्ही येथे आला आहात.

ती कथा ऐकण्याच्या लोभापोटी देव बराच काळ तेथे गेले. सर्वांसाठी आदरणीय
दया आली. व्हॅम्पायर बगला लूपमध्ये बांधून सीटवर बसायला लावले आणि मग तुम्ही बुरो
त्यांनी परम उमा शव पुराणातील अमृत कथा गायला सुरुवात केली. इयत्ता पहिलीपासून तो
त्यांनी सातव्या वायुसंहतापर्यंत शव पुराणाची कथा सांगितली.

सात संहत्यांसह शव पुराण ऐकून सर्व श्रोते कृतार्थ झाले. परम पु यमय
शव पुराण ऐकल्यानंतर पिशाच सर्व पापांपासून मुक्त झाला आणि त्याने पिशाचाच्या शरीराचा त्याग केला.
कृपया करा ती त्याची पोस्ट बनली. त्याचा देह गौर वनाचा झाला. शरीरावर
पांढरे आणि नर दागिने आले.

अशा रीतीने स्वतःची पत्नी चंचुलासह प्रेतही देवाचे शरीर बनले.
प्रशंसा करू लागले त्याला या प्रकाशात पाहून सर्वांनाच आनंद झाला. त्याचा
मन परम आनंदाने भरून गेले.

भगवान माहेरचे अद्भूत चरित्र ऐकून सर्व कृतज्ञ आहेत, त्याचा गौरव करतात.
ते आपापल्या ठिकाणी गेले. बायको चंचुलासोबत विमानात बसलेला बग
शवपुरीच्या दिशेने चालत जा.

आबाग त्याची पत्नी चंचुला आणि तू बुरोसोबत माहेरचे गुण गातो.
मृतदेह पोहोचला. भगवान शिव आणि देवी पावती यांनी त्यांना आपला पार्षद बनवले. दोन्ही
पती-पत्नीला आनंदाने भगवान माहेर आणि गौरी देवीच्या चरणी अचल निवास प्राप्त झाला.
गेले होते.

शौनक जी म्हणतात – महासुत जी! तुम्ही आनंदात आणि सामर्थ्यात आहात. आम्हाला आशीर्वाद द्या कायनमय शव पुराणातील पात्रांची पद्धत सांगू का, म्हणजे सर्व श्रोते संपूर्ण जगात फळे काढा.

सूत जी म्हणाले - मी शौनक आहे! तुला पूर्ण फळ मिळावे म्हणून मी शिवपुराण वाचले. आवाज आणि तार सांगते. सर्व प्रथम, काही यो तशी बोलावून, त्याला दान देऊन संतुष्ट करा. कथा मोफत कोंपी करून त्यातील माहितीचा संदेश सर्व लोकांपर्यंत पोहोचला पाहिजे. शव पुराणाची कथा येथे होणार आहे हे आपण जाणून घेतले पाहिजे. तुमच्या आरोग्यासाठी शुभेच्छा ते ऐकायला ठेवणाऱ्याने यावे. देश-देश कुठलाही असो, अगदी देवाचा मृतदेह आणि आत्मचरित्रातील त्वचा आणि पात्रांमध्ये स्वारस्य आहे, त्या सर्वांना आदराने कॉल करा आणि त्यांचा आदर केला पाहिजे. शव पुराण ऐकण्यासाठी मंदिरे, तीर्थक्षेत्रे उमथन जागा जंगलात किंवा घरातच तयार करावी. केळीच्या खांबावरून सुशो भट कथाम ड्रप तयार करा. फुलांनी सजवावे आणि चारही बाजूंनी सुंदर छत असावा. चारही कोपऱ्यांवर वज लावून दैवी पदार्थाने शोभा वाढवावी. भगवान शंकरासाठी आसन आधीच बांधले पाहिजे आणि निवेदकासाठी देखील. आसन बांधायचे आहे. अगदी नियमित कथा श्रोत्यासाठीही आरामदायी आसन व्यवस्था करा आणि इतर लोकांना बसण्याची व्यवस्था करा. कथा सांगणारा कधीही वाईट भावना बाळगू नका.

योग्यता आणि सद्गुणांमुळे जगात पण तो सर्वांचा स्वामी आहे तो परम गू मानला जातो. पुरणवे पाव, शांत, ऋषी, ई-व्यापार जिंकणारा आणि दयाळू व्हायचे आहे. अशा सत्पुरुषाने या पवित्र कथेचा प्रसार करावा. सूर्योदयापूर्वी साडेतीन तासांपर्यंत ते ताणण्यासाठी चांगली वेळ आहे. दिवसा दोन घड्याळे तोपर्यंत कथा बंद ठेवावी जेणेकरून लोकांना मलमूत्र वापरता येईल.

कथा सुरू होण्याच्या एक दिवस आधी ते घ्या. कथेच्या दिवसात सकाळची दिनचर्या थोडक्यात करावी. मुलाला त्याच्या मदतीसाठी एक आहे सर्व प्रकारच्या शंकांचे निरसन करून लोकांना पटवून देणारा विद्वान बसला पाहिजे. बरे व्हा कथेत येणारी दृष्टी नष्ट करण्यासाठी सर्वप्रथम गणेशाची पूजा करावी. करायचे आहे भगवान शिव आणि शव पुराणाची पूजा एकाच भावनेने करणे. तुला देह मिळेल शुद्ध अंतःकरणाने शव पुराणातील कथा आदरपूर्वक ऐका. जो अनेक कारची काळजी घेतो आणि ऐकतो एकापेक्षा कमी भटकणारे आहेत, काम वगैरे सहा प्रकारांशी निगडीत आहेत, ते पुण्यचे भागीदार नाहीत. करू शकतो. जे पुरुष आपल्या सर्व चिंता विसरून कथेवर लक्ष केंद्रित करतात, ते सुरुवात करतात

सातवा अध्याय

ग्राहकाने पाळायचे नियम

सूत जी म्हणाले - शौनक ! शव पुराण ऐकण्याची शपथ घेणाऱ्या माणसासाठी काय नियम आहेत? ते मोठ्याने ऐका.

शव पुराणातील पुण्यकथा नियमित श्रवण केल्यामुळे कोणत्याही अडथळ्याचा उगम फळ आहे. आंधळ्याला कथा ऐकण्याचा अधिकार नाही. म्हणून प्रथम सेवा घ्यावी. कायद्याची कथा ऐकणारा माणूस निवडला नीट पाळले पाहिजे. त्याने जमिनीवर झोपावे, फुलात खावे आणि कथा संपल्यावरच करावी. शव पुराणात समथ मनुला शुभेच्छा कथा संपेपर्यंत व्रत ठेवावे आणि एकच जेवण करावे.

धान्य, मसूर, जळलेले बीन्स, सोयाबीन, मसूर आणि शिळे अन्न खाऊ नये. कथेचे

असे लिहिले असेल तर त्याला कांदा, लसूण, हंग, गाजर, नशा आणि आर्ष म्हणतात.

आणि याग द्यायचा आहे. अशा माणसाचा दिवस सत्याचा, शौचाचा, दयाळूपणाचा, मौनाचा, साधेपणाचा, प्रामाणिकपणाचा असतो. आणि तथापि औदार्य वगैरे गुण अंगीकारून संतांच्या नद्यांचा त्याग करावा.

गोरा कथा ऐका. या कथेच्या भावनेने सकाम माणसाची इच्छा आता पूर्ण झाली.

करते आणि काम करत नाही. शव पुराण सर्व स्त्री-पुरुषांसाठी

हाय स्टोरी ऐकायलाच हवी.

महाश! शव पुराणाच्या शेवटी, श्रोत्यांनी भगवान शंकराची पूजा करणे अपेक्षित आहे.

तसेच, पुराणातील-पुस्तक उपासना देखील केले पाहिजे आणि या नंतर, उपासना उपासना देखील केले पाहिजे.

पूजा करायची आहे पुस्तक ठेवण्यासाठी नवीन आणि सुंदर बॉक्स बनवा. पुस्तक आणि वय

पूजेनंतर विद्यार्थ्यांच्या मदतीसाठी बोलावलेल्या पुजाऱ्याचाही सन्मान करण्यात यावा.

कथेतील इतरांनाही पैसे दान करा. गाणे, वा आणि नृत्य से सेऊ साव

तो महान करा. कराने कथेच्या शेवटी गीता पठण करावे.
वर्णकामक शीतासाठी गृहस्थानां होम करावा. घर क्रमांक हाता के
किंवा गाईच्या माध्यमातून करा. नैवेद्य दाखवता येत नसेल तर प्रेत
नामस्मरण करा.

ठीक आहे

आख्यानाच्या पूर्णतेसाठी मधापासून बनवलेल्या खीराचे स्मरण केले पाहिजे.
त्यांना मरण करा. श्रीमंत लोकांना तीन tolesone एक सुंदर सिंहासन केले आणि
Lakhi किंवा Shav पुराणातील पुस्तकात त्याला लिहिले आणि ते आढळले
व पूजा करून दान अर्पण करावे. अलंकार आणि सुगंधाने फर आचायची पूजा करणे
दिनासोबतचे पुस्तक निघते. शौनक, देव या पुराणाच्या दानाने
मृत शरीराची कृपा प्राप्त झाल्यावर मनुष्य भौतिक अस्तित्वाच्या बंधनातून मुक्त होतो. शव पुराण को आणि धापुवाक

ते केल्यावर पूर्ण फळ मिळते आणि भोग व धन मिळते.

मुने! मी तुम्हाला शव पुराणातील संपूर्ण महाया ऐकले आहे, जो पूर्ण फल देणारा आहे.
आता तुम्हाला आणखी ऐकायचे आहे का? इमान शव पुराण सर्व पुराणांच्या कपाळाची चर्चा
आहे. मनुष्य नेहमी भगवान शिव वर ध्यान, जनक वणी शंकराचे गुण कौतुक करण्यात आले आहे कोण.
आणि ज्यांचे दोन्ही कान त्यांची कथा ऐकतात, त्यांचे जीवन यशस्वी होते
जग महासागर पार करतो. असे लोक इकडे आणि परलोकात नेहमी सुखी असतात.
भगवान शंकराच्या खऱ्या स्वरूपाचे आशीर्वाद मिळाल्यावरच सर्व प्रकारचे जीवन घडते
नूतनीकरण केले जाते. त्याच्यामध्ये आपल्या जगाच्या बाहेर आणि आत दोन्ही स्थान आणि मूल्य आहे. त्या
अनंत आनंदाच्या परम शरीराचा आश्रय घ्या.

.. ओम नमः शवाय.

शव पुराण

ver samhata

पहिला अध्याय पापी साधनांच्या संदर्भात

जे आरंभापासून शेवटपर्यंत आहेत, ते अतिशय शुभ आहेत, जे आत्म्याच्या रूपात आहेत. कोण को, पाच डोक्यावर आहे आणि कोण क्रीडा आणि खेळ सहभागी आहे मालक आहे. निर्मिती, देखभाल आणि विनाश आणि कृपा आणि मन वळवणे यावर पाच शक्ती कमी आहेत करू या, त्या श्रेष्ठ अजरामर उमपत भगवान शंकराच्या मनात जाणीवपूर्वक

भगवान म्हणतात - धमक हे महान क्षेत्र आहे, जिथे गंगा-यमुनेचा संगम आहे, तो पवित्र पुरुष. याग, जो जगाचा मार्ग आहे, एकदा तेथे महातेज वी, महाभागा, महा मा मु नाय मोठ्या कार्यक्रमाचे आयोजन केले. त्या आख्यायिकेची बातमी ऐकून महापुरुष- शरोमन स.स.जींचे शिष्य सुतजी तेथे प्रधानाच्या दर्शनासाठी आले. कपाशीचे सर्व डोके त्याचे भव्य स्वागत झाले आणि त्याची स्तुती करताना हात जोडून त्याला म्हणाले - ओ. सर्व शुभेच्छा रोमाशन जी. तू खूप भाग्यशाली आहेस. तुझ्या मुखातून पुराण आख्यायिका आहेत. तुम्ही महापुरुषांचा खजिना आहात. आपण भूत, भविष्य आणि वर्तमान स्थिती. तुमचे दर्शन आम्हाला लाभले. तू इथे येत आहेस असू शकत नाही तू छान आहेस.

अं बु वाले सूत जी! तुमची परवानगी असेल, जरी ती गोपनीय असली तरी तुम्ही ज्या शुभेच्छा आम्हाला संतुष्ट करत नाहीत आणि ते ऐकण्याची आमची इच्छा त्यांचे वर्णन करा हे असेच राहते. कृपया त्या प्रकरणाचे वर्णन करा. घोर का लयुगाच्या आगमनावर मनु पुयकम तुटून पडून, तुम्ही रागाच्या भोवऱ्यात अडकाल. मस्तकाचे वाईट करील, दुसऱ्याची आशा होय. तुम्ही हसाल, तुम्ही मूर्ख, अगदी आणि पशू व्हाल.

काजळी! कलियुगात वेदांमध्ये शांती राहणार नाही. प्रत्येक आणि जे स्वार्थी मरतात ते आपापल्या धर्माचा त्याग करतात आणि विरुद्ध आचरण करतात ते करण्यात आनंद होईल! या सामाजिक संकरामुळे लोकांची घसरण होईल. कुटुंब तुटले गेलात तर समाजाचे तुकडे होईल. नैसर्गिक आपत्तीमुळे सर्वत्र लोकांचा मृत्यू होईल. पैसे असतील. लोभ आणि लोभाचे झाड वाढेल. देव लोभी होऊन वेद होईल विकून पैसे मिळवाल. वस्तूच्या मोहात पडून तुमचे डोके फसवतील, तुम्ही पूजा करणार नाही आणि तुम्ही आनंदी व्हाल. तुम्ही पापी, पापी आणि लबाड आहात जाऊया शौयसर दुखावले जातील, ते शूसारखे वागतील आणि कामाच्या अधीन असतील. वै धर्मविरहित असणे; टाकतील शु आपला धर्म सोडून चांगल्या पोशाखात फिरत असे. ते कुतळ आणि ई यालुहोकर त्यांच्या धमक्यांना शमवतील, वाद घालतील आणि वाद घालतील

तेच आहेत. ते सर्व धर्म आणि पात्रांमध्ये स्वतःला उदात्त मानून लग्न करतील.

किंवा ते सद्गुणापासून दूर जातील. ती पती आणि सासूचा अपमान करेल सोबत लढेल मी जेवण घेईन. त्याची नम्रता फार वाईट असेल.

काजळी! अशाप्रकारे पालक अनभिज्ञ झाले असून त्यांनी धमक्या सोडल्या आहेत. होय, असे लोक मरणोत्तर जीवनात सर्वोच्च गती कशी मिळवतील? या चिंतेमुळे आपण सर्व एन.एस. दानधर्मासारखा दानधर्म नाही. ही धमकी पाळणाऱ्या साहेबांना आनंद या, तुम्हीही शक्तीचा अनुभव घ्या. जर ही भावना काम करत नसेल तर का?

अंतःकरणाची दीक्षा घेऊन, तो सर्वोच्च दान देतो. हे महापुरुष! तुम्ही सर्व अनंतकाळचे आहात मला माहित आहे कृपया मला असा कोणताही उपाय सांगा, जेणेकरून ही सर्व पापे त्वरित नष्ट होतील. जा.

श्रीमती जी म्हणतात - आपल्या प्रधानाचे हे बोलणे ऐकून त्यांच्या मनात सुत जी परमप्रधान आहेत. भगवान शंकराच्या मृत्यूनंतर ते त्यांना या गाडीत म्हणाले-

सर्व मार्गानी

शव पुराणाचा परिचय आणि मी

सूतजी म्हणतात – साधू महा माओ! तुम्ही खूप चांगली गोष्ट विचारली आहे. हे तीन तो लोकांचा नाश करणारा आहे. तुम्ही लोक दयाळू आहात, पण गु देवास मृत्यू कर मसमत पापरा हे शव पुराणातील अमृत कथा सांगत आहेत जे अंधरुणातून बाहेर पडतात.

नाही. येवदांताचे सार व्ही. तोच परमात्म्याला परमात्मा देतो आणि नाश करतो करणार आहे. यात भगवान शिवाच्या उत्पत्तीच्या यशाचे वर्णन आहे. धम, अथ, काम आणि मो जे पुराण पुरूषांना सांगतात, ते वृष आणि वातार यांनी आपल्या इंद्रियांकडून ग्रहण करावे. असायचे. शव पुराणाच्या अभ्यासातून कलियुगातील सर्व पापांमध्ये गुंतलेले सर्व जीव उत्पत्ती प्राप्त झाले. होय. त्याच्या उदयाने, कलियुगातील गोंधळ शांत होईल. शव पुराण हा वेद मानला जातो जाऊया हा शब्द प्रथम फक्त भगवान शिवच बोलला. या पुराणाचे बारा भाग फरक आहे. या बारा संहिता आहेत- (१) वेरा संहिता, (२) संहिता, (३) विनायक संहिता, (४) उमा संहिता, (५) साहा कोट्टा कोड, (६) इलेक्हन कोड, (७) कैलास संहिता, (८) संत संहिता, (९) कोट संहिता, (१०) मातृसंहिता, (११) वायवीय संहिता आणि (१२) धमसान हाता.

त्रेद्र संहितेत दहा हजार कोक आहेत. संहता, वनायक संहता, उमा संहता आणि आई कोड प्रत्येकी आठ-आठ हजार आहे. इलेक्हन तेरा हजारांची संख्या, कैलास संहितेत सहा हजार, संती संहितेत तीन हजार, कोट्टा संहितेत नऊ हजार, सहकोट संहितेत अकरा हजार, वायवीय संहितेत चार हजार आणि धर्मसंहितेत बारा हजार आहेत.

मूळ शव पुराणात एकूण एक लाख क्लोक पुण सासर्जीनी चोवीस हजार क्लोक दिले. दया: पुराणाच्या संख्येत शिव हे पुराणातील चौथे स्थान असून त्यात सात आहेत हसत नाहीत.

पूर्वी भगवान शिवाने शंभर कोटींचे पुराणस्थ स्थापन केले होते. या सुरुवातीला हे पुराण साहित्य अधिक तपशीलवार होते. व्यापारी युगात सायपायन इ. त्यांनी पुराणाचे अठरा भाग केले आणि चार लाख रुपये जमा केले. यानंतर प्रसासर्जीनी चोवीस हजार रोकड्यांमध्ये त्याची निर्मिती केली.

हे वेदतुय पुराण म्हणजे वेरा संहिता, शत संहिता, कोट्ट संहिता, उमा संहिता, कैलास संहिता आणि वायवीय संहिता या सात संहितांमध्ये विभागले गेले आहे. हे सात संहिताचा देह पुराण वेदांप्रमाणेच प्रामाणिक आणि अतिशय वेगवान आहे.

हे नमल शव पुराण भगवान शिव यांनी रचले आहे आणि ते थोडक्यात सांगता येईल. संकलन करण्याची इच्छा यासर्जीना जाते. सर्व प्राणिमात्रांचे कल्याण करण्यासाठी शव पुराण

तो सर्व पापांचा नाश करणारा आहे. तोच पुरुषांचे कल्याण करतो. हे तुलनेने रहित आहे आणि त्यात वेदांचे ज्ञान नाही आणि खोट्या धमक्या येत नाहीत. आहे. शिवपुराण हे लोकांच्या समूहांचे संकलन आहे आणि हा सर्वांसाठी उपासनेचा मार्ग आहे. चे साधन. समता पुराणात सर्व शिवपुराण आत्म्याशिवाय आत्म्याच्या बुद्धीवर आधारित आहेत. जाणून घेण्यासारखी गोष्ट आहे. यामध्ये परमा माचे गायन करण्यात आले आहे. हे अमृतमयी शव पुराण जो मनुष्य श्रद्धेने वाचतो व ऐकतो, तो भगवंताचा आत्मा होऊन परम गती प्राप्त करतो. घेतो.

तिसरा अध्याय

वर्ण, कतान आणि चिंतनशील साधन खरेदीदार

शिष्य म्हणतात - सूत जींचे वचन ऐकून सर्व महापुरुष म्हणाले - प्रभु तुम्ही वेदतुयाची कथा सांगा, अद्भूत आणि सुंदर शव पुराण.

सूत जी म्हणाले- अरे शगन! मारून देह तुझा प्रभू वेद

सारातून कट करा, शव पुराणातील अमृत कथा ऐका. शव पुराणात भाव, ज्ञान आणि वैराय गाणे गायले आहे. जेव्हा सृष्टी सुरू झाली तेव्हा सहा कुळांतील महापुरुष आपापसात वाद घालू लागले. असे दिसते की एखादी विशिष्ट गोष्ट उत्कृष्ट आहे, आणि अशी गोष्ट नाही. जेव्हा या वादाने मोठे रूप धारण केले त्यांच्या सर्व शंकांचे निरसन करण्यासाठी सृष्टीचे निर्माते अविनाशीजी तो गेला आणि हात जोडून म्हणू लागला - हे भगवान! तुम्ही सर्व जगाला धरून त्यांचे पालनपोषण करता जे करतात bhū संपूर्ण जगाच्या पलीकडे परावरचा पुराणपुरुष कोण आहे हे आपल्याला जाणून घ्यायचे आहे. एनएस?

राजा म्हणाला - ब्रह्मा, विष्णू इत्यादींनी युक्त असलेले सर्व जग हे सर्व प्राणी आहे. भारतासोबत पहिला कट आला आहे. तो देव-महादेव सर्व आणि परिपूर्ण आहे. जरी त्यांच्याकडे अशीच कार आहे. कोणत्याही प्रकारे ते दृश्यमान होणार नाहीत. देवाच्या मृतदेहात अभंग माणसाला जगाच्या बंधनातून मुक्त करते. bh seuh देवाची कृपा

असे घडत असते, असे घडू शकते. जसं बीज बीज उत्पन्न करते आणि बीजापासून रोप निर्माण होतं. भगवान शंकराचे तुम्ही सर्वजण कृपा प्राप्त करण्यासाठी योग्य वर्षे पृथ्वीवर चालत जा.

ते मोठे करा तथापि, केवळ भगवान शिवाच्या कृपेने, संपूर्ण आणि पुरावे-विद्येचे साधन सापडू शकते.

असे घडत असते, असे घडू शकते.

पुरावे आणि त्यांची सेवा हेच एकमेव साधन आहे आणि जे माणसाला कोणतेही फळ बनवते.

ज्यांना त्यांच्या भक्तात तल्लीन राहायचे आहे, तेच साधक आहेत. कमी अंदाजांचे परिणाम

भगवान शिवाच्या चरणी शरण जाणे हाच ईश्वरप्राप्तीचा मार्ग आहे

तेच मोक्षाचे साधन आहे. सात माहेरनेच भा या वाद्याची निर्मिती केली.

हे काय आहे? देवाचे नाम, गुण आणि करमणूक कानाने, त्याचे शरीर वाणीने

आणि त्याचे मनातील चिंतन हे अंत्यसंस्कार साधण्याचे मोठे साधन आहे आणि ते या साधनांनीच पूर्ण होते.

इच्छा आहे. ज्या गोष्टी आपण डोळ्यांसमोर पाहू शकतो,

त्याच्याबद्दल आकर्षण नैसर्गिक आहे परंतु वस्तू स्पष्टपणे दिसू शकत नाही.

ऐकून आणि समजून घेऊनच ते साकार करण्याचा प्रयत्न केला जातो.

म्हणून, वाण हे पहिले वाद्य आहे. अरे बुवाला ऐकून गु मुख सेट वा वर्णाने

विज्ञान शरीर आणि मनाच्या इतर साधनांची शक्ती प्राप्त करण्याचा प्रयत्न करते.

चिंतन केल्यावर, या साधनाची साधना करत राहिल्याने हळूहळू भगवंताच्या देहाचे मिलन होते.

आभिमानपक्षीची लपसना हेर्यांच्या नामाचा जप आणि हृदयात त्यांचे चरित्र, सद्गुण, वासना केवळ शाश्वत चैतन्यालाच चिंतन म्हणतात. याचा अर्थ केवळ माहेरच्या कृपेने उपलब्ध आहे तोंडाला वाद्य म्हणतात.

चौथा अध्याय

सन कुमार - संवाद

सूतजी म्हणतात - हेमू नवीन! या वाद्याचे महत्त्व सांगताना माझ्याकडे एक प्राचीन कथा आहे. तुम्ही लक्षपूर्वक ऐकाल.

पूर्वीची गोष्ट आहे, पराशर मुन्याचा मुलगा मेरेगु ससदेव जी सर वती नदीच्या तीरावर होता.

तपश्चर्या करत होते. प्रभू

न्वेच्या भूमिकेत सुनकुमार वांजा. मेरेगु गाडीत नव्हते. जगनेप्र आपनसेमनेसें कुमार

चे माहान मोमाधे कथेय? येातून सन कुमरि जगभार एसावाजत शीलून तुमलू सोपे आहस दिले.

त्याचे सेवन करा सत्याची जाणीव हा साक्षात्काराचा मार्ग आहे. अशा प्रकारे कल्याणाचा मार्ग असे घडत असते, असे घडू शकते. हेच फायदेशीर आहे. जेव्हा जीवनात येते तेव्हा सर्वकाही सुंदर बनते. सत्य म्हणजे सदैव जगणारा. या कालावधीचे काही भान नाही. ते नेहमी अ समान राहते.

सन कुमारजींनी महाशांना पुढे समजावले आणि म्हणाले, महार! खरा पदार्थ तो मृतदेह आहे. भगवान शंकराचे चरित्र, विचार आणि विचार प्राप्त करण्याचा उत्तम मार्ग साधन पूर्वी मी तपश्चर्या करण्यासाठी विविध मार्गांनी हिंडत असे.

मी मंदाराचलला गेलो. काही वेळाने माहेरच्या आज्ञेने सर्वांच्या सती आणि शग्गांचे मालक नंदकर तेथे आले व मोक्षाचे साधन सांगून वक्तृत्वाने म्हणाले. भगवान शंकराचे शब्द, विचार आणि विचार हेच मुक्तीचे स्त्रोत आहेत. ही गोष्ट मला देवा धेदेव भगवान शवांनी सांगितले आहे. तर तुम्ही या साधनाचे अनुसरण करा.

श्रीमती जींना असे सांगून अनुगा मे यांच्यासह सन कुमार धामाला गेले. ही कार या महान कथेचे मी थोडक्यात वर्णन केले आहे.

ऋषी म्हणाले - सूत जी ! तुम्ही वर्ण, कतन आणि मनन हे मुक्तीचे उपाय सांगितले आहेत. पण जो मनुष्य या तिन्ही साधनांमध्ये असमर्थ आहे, तो माणूस मुक्त कसा होणार? घट्ट तो कार्यकर्ता स्वतः बनवू शकतो का?

प्रकरण पाच

मृत शरीराचे रहस्य आणि महत्त्व

सूतजी म्हणतात - हे शौनक जी! वर्ण, कतन, चिंतन अशी साधने करणे. साठी सोपे नाही त्यासाठी पात्र शिक्षक व शिक्षकांची गरज आहे. तोंडातून आवाज ऐकू आला मनातील शंका जाळून टाकतात. मृत शरीराच्या तोंडून ऐका आणि मृतदेहाचे स्वरूप तत्त्वज्ञान आणि गुणवत्तेमध्ये आनंदाची भावना आहे. तरच भक्ती करू शकते. हे कर ते मिळणे शक्य नसेल तर पुजाच्याने शंकराची मूर्ती व मूर्ती गाठावी.

त्यांची रोज पूजा करून पूजा करावी. याचा अवलंब करून तो हा विश्वसागर पार करू शकतो. आहे. संसाराचा सागर पार करण्यासाठी अशा प्रकारची उपासना सहज करता येते. करू शकता. आपल्या सामर्थ्यानुसार आणि क्षमतेनुसार, पैशाच्या रकमेसह, मृतदेह किंवा मृतदेहाचे काम करता येते.

स्थापना केल्यानंतर त्याची भक्तिभावाने पूजा करावी. मंडप, गोपुरा, दात, मठ आणि परिसर फुले-फुले, धूप, पाणी, गंध, प्रकाश, पाणी यांची स्थापना करून उत्सव साजरे करावेत. आणि निरनिराळ्या प्रकारचे अन्न भोळे म्हणून मिळावे. श्री शिवाजी पी आणि काल नाही म्हणजे कलेशिवाय आणि कलेनेही. मनुष्य या दोन्हीची पूजा करतो करा ही पदवी फक्त शंकर जींना मिळाली आहे. देवाच्या मृत शरीराची पूजनीय पूजा ती मानवाकडून केली जाते आणि वेदांनीही अशा उपासनेचा आदेश दिला आहे.

सन कुमारजींनी विचारले - अरे कृपया! पूर्वी लग बेरपर्यंत म्हणजेच मु वरील संदर्भात तुम्ही आम्हाला सांगा आणि टेलिग्राम करा.

नंदकर म्हणाले- श्री. एके काळी बारा आणि विष्णू यांच्यात युद्ध झाले.
त्यामुळे त्या दोघांमधील खांबात शिवाजी कापला गेला. अशा प्रकारे त्याने पृथ्वीची भूमी तयार केली
तु काय केलस? त्या दिवसापासून महादेवजींच्या उत्कटतेबरोबरच मू तपूजनही जगात होते.
व्यसन लागले. इतर देवतांचा साक्षात्कार म्हणजेच मूर्तीपूजा सुरू झाली, जी आता आहे
फळ दान केले जाणार होते. पण शिवरायांच्या मूर्ती आणि मूर्ती दोन्ही पूजनीय आहेत.

अध्याय सहा

ए- आणि नायू

नंदकर म्हणाले - पूर्वीच्या काळी श्री.वचू त्यांच्या पत्नी श्री.लामीजीसह विश्रांती-शायार
झोपले होते. मग एकदाचे जी तिथे पोहोचले आणि वचूजींना पु म्हणू लागले.
-पु ऊठ! मी तुझा हरलेला मी तुझ्यासमोर उभा आहे ससा. हे ऐकून आणि नुजीला राग आला.
तो शांत राहिला तरी तो म्हणाला – पु! आपण हरवले आहे. तुमचा पत्ता किती जवळ आहे ते सांगा
ये ये? हे ऐकून राजा म्हणू लागला - मी तुला गमावून बसेन. संपूर्ण जगाचा पत्ता
नाही. सर्व जग माझ्यामध्ये वसले आहे. तू माझ्या कमळाच्या कमळातून कापला आहेस आणि माझ्याशी असे बोल
करत आला आहे. यावरून दोघांमध्ये वाद सुरू झाला. मग वेदाने स्वतःला भू म्हणवून घेतले
ते एकमेकांना मारायला तयार होते. हंस आणि हंस दोन्हीवर लढण्यासाठी
सुरुवात केली. प्राजीच्या जागी भगवान विष्णूंनी इतर अनेकांना पराभूत केले आणि त्यांना क्रोधित केले.
दया. ते आजारी पडा राजनेही पाठ फिरवली आणि भयानक पराभव पत्करला. त्यांना पार करा
या धक्क्याने देवतांमध्ये खळबळ उडाली. ते घाबरले आणि देवाच्या नश्वर अवशेषांच्या जवळ होते
गेला आणि तो हशा ऐकला. भगवान शिव सिंहासनावर उमा देवीच्या भेटीत
तो बसून संथ भाषण करत होता.

सातवा अध्याय

मृतदेह

महादेवजी म्हणाले - पू! मला माहित आहे की तू आणि वरुण बरोबरीचे आहेत तुम्ही आनंदी आहात का? घाबरू नकोस, मी तुझ्याबरोबर माझ्या टोळीबरोबर जातो. मग देव मेला तुझा परमानंद धरा, देवतेसोबत युद्धभूमीकडे चाल. ते तिथे लपले

ए- आणि नुके युकडे बघू लागले. हे समजल्यावर दोघेही एकमेकांची हत्या करणार.

जर तुम्ही माहेर आणि पाशुपत या संकल्पनेचा वापर करणार असाल तर ते यु ला शांत करणार आहेत. कारण महान सारख्या स्तंभाच्या रूपात ब्रह्मा आणि विष्णू यांच्या मध्ये उभा आहे. महान कट होताच दोघेही स्वतः शांत झाले. शांत झालेला पाहून ब्रह्मा आणि वरुण दोघेही म्हणू लागले की या अनोख्या स्तंभाबद्दल आपल्याला माहिती पाहिजे. हवे होते दोघांनी तिची परीक्षा घेण्याचे ठरवले. लॉर्ड आणि नुस डुक्कर घालतात केले आणि त्याला पाहण्यासाठी पृथ्वीवर गेले. हंसाचे रूप धारण करणे वरच्या मजल्यावर चालत जा. अधोलोकात खूप खाली गेल्यावरही विष्णूला खांबाचा शेवट सापडला नाही. माला. म्हणून ते परत गेले. आजीने आकाशच्या फुलाची टिंगल करत पाहिलं. आम्ही तो फूल घेऊन नुजीकडे गेला. विष्णूने त्याचे पाय धरले. फसवणूक करण्यासाठी देवाने पाहुन प्रेत कापले. वचूजींच्या मोठेपणाने ते प्रेतातून म्हणाले- ओ आणि नुजी! तुम्ही खरे बोलता. म्हणून मी तुला माझा समानतेचा अधिकार देतो.

धडा आठवा

अभिमानाचा भंग

नाही म्हणले आणि म्हणाले - महादेव जरीजर्जीच्या फसवणुकीचे खूप आश्चर्य वाटले. अरे तुझा भैरवाचा (तिसरा डोळा) कापून त्याला तलवारीने मारण्याचा आदेश दिला.

मला शिक्षा करा. तो येताच भैरवाने राजाचे केस पकडले आणि त्याच्या पाचव्या सर कापले मी भीतीने थरथरू लागलो. त्याने भैरवाचे पाय धरले आणि मी विचारू लागलो हे पाहून श्रीविष्णूंनी भगवान शिवाला प्रार्थना केली की फक्त तुझ्या कृपेने त्याला त्याचे पाचवे डोके मिळाले होते. म्हणून मला क्षमा करा. नंतर सावजीची आज्ञा मिळाल्यावर भैरव त्याला सोडून गेला. शिवाजी म्हणाला तुला देव आणि देव दाखवू युक्ती काय आहे? म्हणून मी तुला शाप देतो की तू आदर, स्थान आणि सेवा यापासून वंचित राहशील. आपल्या चुकीबद्दल त्याला आधीच पश्चाताप झाला होता. त्यांनी मृतदेहाचे पाय धरले त्याने क्षमा मागितली आणि त्याने पुन्हा आपले पाचवे डोके दान करण्याची विनंती केली. महादेवजी म्हणाले - जगाची स्थिती बिघडू नये म्हणून पाप्याला शिक्षा झालीच पाहिजे सार्वजनिक भावना जागृत ठेवा. मी तुला वरदान देतो की तू लोकांचा सहाय्यक म्हणशील आणि तुम्हाला शेवटची कामे करता येतील.

तेव्हा तो केतकच्या मुलाला म्हणाला- अरे केतकपुत्रा! आता तू माझी पूजा कर तुम्ही राहाल मग केतकला येऊन त्याच्या पाया पडून क्षमा मागावी लागली. ठेवा. मग महादेव माझे शब्द म्हणून खोटे असू शकत नाही आहे. साठी Tumereb या हे होईल. अशा प्रकारे तुमचा जन्म सफल होईल.

नववा अध्याय

लग पूजेचे महत्त्व

नंदकर म्हणतात- प्राण आणि भगवान विष्णू त्याच्या उजवीकडे मूकपणे प्रेताची पूजा करत आहेत- डाव्या बाजूचा चुराडा झाला. त्यांनी महादेवजींना आसनावर बसवून त्यांची पूजा केली. आणि तू त्याची पूजा केलीस. जी गोष्ट दीर्घकाळ टिकते त्याला 'पुपा वाटु' म्हणतात आणि

जी वस्तु अमाप काळापर्यंत टिकून राहते त्याला 'निसर्ग ऑब्जेक्ट' म्हणतात. नेकलेस, नूपर, कयुर, कॅरेट, मनमोहन कुडल, याओपवीत, उत्तर पाचवी, पुपमाली, रेशमी पाचवी, हार, मुका, पुपी, तांबूल, कापूर, चंदन आणि अग्गा, धूप, दीप, पांढरा छ, जाना, वाजा, चनवार आणि बरेच काही दानाद्वारे, ज्याचे वैभव वाणी आणि मनाच्या आवाक्याबाहेर होते, जे केवळ परमात्मा आहे. ते त्याच्यासाठी योग्य होते आणि वरुणाने त्यांच्या मालकाची, माहेरची पूजा केली. ह्या बरोबर यानंतर भगवान शंवांनी दोन्ही देवतांना सांगितले आणि म्हणाले-

पू! तुझी पुष्कळ वर्षांची पूजा आज माझ्याकडे आहे. म्हणूनच हा दिवस परम आहे आणखी मोठे होईल. ही तारीख 'शवरा' या नावाने असेल आणि मला परम सुख प्राप्त झाले आहे. असेल या दिवशी जो मनुष्य माझा लग्न म्हणजेच निराकार किंवा माझी मूर्ती म्हणजेच देहस्वरूप आहे. रात्रंदिवस उपवास करून मनुष्य आपल्या सामर्थ्यानुसार योग्य उपासना करेल. तो माझा परम आत्मा असेल. वर्षभर माझी अखंड पूजा केल्याने जे फळ मिळते. फळाच्या स्वरात माझी पूजा करून तो मनुष्यमृत्यू प्राप्त करतो. जसे पूँछम मा सागराचा उदय हा वृक्षाचा प्रसंग आहे, त्याचप्रमाणे माझ्या मृत्यूची तारीख आहे वेळ आहे. या तारखेला माझ्या स्थापनेचा आनंदोत्सव होवो. मी मागाशिष महिन्यात आहे आपना सेयूला पूर्णामासी किंवा तपदा यांच्या गुणवत्तेचा आधारस्तंभ म्हणून पाहिले जात असे. या जो कोणी मला पोचपावती किंवा माझ्या मूर्तीची झलक दाखवतो बाहेर वळते, तो माझ्यासाठी हेतूपेक्षा जास्त आहे. या शुभदिनी माझ्या दशन मा पूर्ण परिणाम. द्रष्टे सोबत पूजा केली तर इतकं फळ

असे आढळून आले की त्याचे वर्णन भाषणाने करता येत नाही.

मागे पडून मी खूप मोठा झालो होतो. त्यामुळे मागे पडल्याने ते 'ग्राउंड' झाल्याचे दिसते. 'थान' या नावावरून आले. यासाठी जगातील लोक ते पाहू शकतात आणि त्याची पूजा करू शकतात ते अनंत आणि अमर्याद लहान किंवा खूप लहान असेल. या

अंतर म्हणजे कारचे सर्व सुख प्रदान करणारा आणि भोग व आनंदाचे एकमेव साधन आहे. त्याचे तत्वज्ञान प्राणी आणि चैतन्य यांना जन्म आणि मृत्यूपासून वाचवणे आहे.

याठिकाणी मृतदेह कापण्यात आल्याने या ठिकाणाला 'अनाचल' असे नाव पडणार आहे मोठी तीर्थे कापली जातील. या ठिकाणी जगणे किंवा मरणे हे सजीवांना मोक्ष देईल.

माझ्या दोन बाजू आहेत - शरीर आणि निराकार. प्रथम मी खांब मध्ये कट. फर आपल्या

सात पा. 'भाव' हे माझे निराकार रूप आहे आणि 'माहे राभव' हे माझे खरे रूप आहे. या दोघेही माझे मित्र. मी पण परम माता. आत्म्याला दया दाखवणे हे माझे कर्तव्य आहे. मला जगाचा निर्माता म्हणून संबोधले जाते. सर्वांमुळे मी एकच धडा आहे. सागा ते अन्नूआपर्यंत जगाशी संबंधित पाच गोष्टी, त्या नेहमीच असतात मेरेह.

कृपया माझा पत्ता जाणून घेण्यासाठी प्रथम या. आतापर्यंत मुलाखत घेण्यासाठी मी जगद्रपमध्ये हजर झालो. माझे सकल पा मेरेश आणि का आणि उद्या माझ्या ओळखीची जाणीवही देत नाही. माझी भावना माझी आणि माझी आहे सामग्री गोळा केली जाणार आहे.

माझ्या धर्माची स्थापना करणारा माझा उपासक माझे रूप गमावतो आणि माझ्यासोबत आणखी एक अनुभव घेतल्याने जग सागरातून मुक्त होते. तो राहतो जो परमानंद अनुभवतो, शरीराचा त्याग करतो आणि स्वर्गीय जगाला प्राप्त करतो. माझा स्वभाव बनतो. पुतळा सेट अप एक आवश्यक ऍक्सेसरी वाटत. या जमिनीचा ज्यांना सत्याचा पाठलाग करण्याची क्षमता नाही त्यांच्यासाठी.

दहावा अध्याय

मुख्यमंत्री

हा आणि वानूने विचारले- होय! पाच स्वभावांची वैशिष्ट्ये कोणती? आम्ही दोघे आहोत मला सांग

भगवान शिव म्हणाले - मेरेकत समजणे खूप खोल आहे आणि मी तुझ्यावर कृपा करतो. मी सांगतोय 'श्री', 'पालन', 'विनाश', 'तरोभव' आणि 'अनुह' ही माझ्या जगाची पाच कार्ये आहेत. होय, जे खरे नाही. जगाच्या उत्पत्तीच्या प्रारंभास श्री म्हणतात. मला व्यसनी प्रपंचाचे चांगले राहणे हे त्याचे पालन आहे. त्याचा नाश म्हणजे 'नाश'. आत्म्याच्या उदयापर्यंत त्याला 'पर्यटन' म्हणतात. या सगळ्यांपासून मुक्त होण्यासाठी माझा 'अनुह' म्हणजेच 'मो' आहे. या माझ्याकडे पाच गोष्टी आहेत. सृष्टीसारख्या चार सृष्टी जगाचे पालनपोषण करणाऱ्या आहेत. पाचवी श्रेणी च्या आहे माझा भाऊ पाच भूतांमध्ये ही पाच कार्ये पाहतो. पृथ्वीवर निर्माण केलेले, उभे पाणी मी, विनाश आत्म्यामध्ये स्थित आहे, तरोभव वायुम् आणि आकाशात वर्षाव आहे. पृथ्वीवरून धडा ते उद्धवते. ते पाण्यापासून वाढते. आग सर्वकाही जाळून टाकते. विमानतळ ते सरे स्टेशन दूर नेतो आणि आकाश सर्वांना आशीर्वाद देते. या पाच कार्यांचा भार उचलणे म्हणूनच मला पाच चेहरे आहेत.

चार दशांमध्ये चार मुखे आहेत आणि त्यापैकी पाचवे मुख आहे. म्हणा, तुम्ही दोघांनी मला दिले तपश्चर्येच्या सहाय्याने दोन कामांची निर्मिती आणि देखभाल झाली आहे. हे माझे 'वभूत आणि पा' आणि 'माहेर'ला माझ्याकडून विनाश आणि आनंद मिळाला पण स्वतःमध्ये दान करा. मी पूर्वी माझ्या दैवी स्वरूपाचा उपदेश केला आहे, जो मी आहे हे शुभ आहे. माझ्या तोंडातून गाडी (ॐ) कापली.

आणि p चा अर्थ होतो. सतत त्याच्या मृत्यूमुळे मी नेहमीच मरतो. माझ्या उत्तरेकडील चेहऱ्यापासून आकारापर्यंत, पश्चिमेकडील मुखापासून आकारापर्यंत, उजव्या मुखापासून आकारापर्यंत, पूर्वाभिमुख ध्वनीचा आवाज आला आहे आणि मधल्या मुखातून आवाज आला आहे. या कारमध्ये कारची वायर पाच घटकांपासून येते. जेव्हा हे पाच घटक एक होतात 'ओम' नावाचे दुसरे नाव येते. जगात जन्मलेले सर्व स्त्री-पुरुष या नव-मीमध्ये आढळतात. हे शरीर आणि आत्मा दोघांचेही लक्षण आहे. त्यामुळे 'ओम नमः शिवाय'चा उगम पंचरात झाला.

ई आहे. हे माझ्या वास्तविक आत्म्याचे प्रकटीकरण आहे.
या पंच र-म मधून मातृका वर्ण आहेत, जे पाच भेद आहेत. त्याची लाज वाटते
यासोबतच पाडा गाईचे रूप आले आहे. या गायीपासून पूर्ण वेद कापून घ्या आणि त्या वेद
लाखात कोटी. त्यापैकी, एक वेगळे कार्य आहे. हा पंच आर एनएव्ही
माझ्या सर्व मनोकामना पूर्ण होतात. यातून भोग आणि सुख दोन्ही प्राप्त होतात.
नंदकर म्हणतात- जगदंबा उमा गौरी, पावतीसह, महादेव उत्तरेकडे तोंड करून बसले.

प्राण आणि विष्णू यांच्या डोक्यावर पदर पांघरून हात मिळवा
तो हळूच म्हणत राहिला आणि मला माणसाची शिकवण दिली. तीनदा
करून भगवान शिवांनी त्यांची शिष्य म्हणून पूजा केली. भेट म्हणून दोघांनाही
तुझी प्रार्थना करत, हात जोडून त्याच्या जवळ उभा राहून, जगद्गु देव मृत शरीर
ए अशी तक्रार करू लागली.

अ- आणि नु म्हणाली- अरे! तुमच्या दोन बाजू आहेत, शरीर आणि निराकार. तू उपवास कर
तू सर्वांचा स्वामी आहेस, तूच सर्वांचा स्वामी आहेस. तू मला सांग
तू आणि तूच भोगतोस. निर्मिती, संगोपन, उच्चाटन, उत्तेजना आणि अनुहा इ.
ते तुझेच का? तुला पाच मुखे आहेत, तू परमात्मा आहेस, तूच पाठ आहेस, तूच आत्मा आहेस.
तुझे गुण आणि शक्ती अनंत आहेत. आम्ही तुम्हाला सलाम करतो.

या श्लोकांची स्तुती करत गु ने माहेरची पूजा केली आणि विष्णूने त्याला आपल्या चरणी बसवले.
मी काय नाव दिले?

माहेर म्हणाले - हा मंत्र चतुर्दशीला क्रमाने जपला तर होईल
दुसरा फलदायी आहे. सूर्याच्या संक्रांतीत महाआज्ञेत एकदा कायणव जप
कोटी वेळा नामस्मरणाचे फळ देते. 'मृग शरा'चा शेवटचा भाग आणि 'पुनवसु'चा आरंभ
उपासना, होम आणि तप यांच्यासाठी आज्ञेप्रमाणेच त्याचा भाग नेहमीच असतो. अंतराची माझी दृष्टी:
ते आधीच्या काळात म्हणजे दिवसात केले पाहिजे. पूजेसाठी चतुर्दशी तिथी
अं आहे पूजा करणाऱ्याला माझी मूर्ती आणि लग्न दोन्ही समान आहेत. तरी पण
अपेक्षांचे स्थान जास्त आहे. म्हणून मनुष्याने केवळ मृत शरीराची पूजा करावी.
लग पूजन 'ओम'ने करावे आणि मूर्तीची पंचरामाने पूजा करावी. मृतदेह
एखाद्याच्या मस्तकाची पूजा केल्याने प्रतिष्ठापन करून किंवा डोक्यावरून स्थापित करून माझी स्थिती सुलभ झाली.
असे घडत असते, असे घडू शकते. अशा रीतीने दोन्ही शिष्यांना उपदेश करून प्रेत नाहीसे झाले.

yahwana ye

मृत शरीराची स्थापना आणि पूजा यांचे वर्णन

ऋषींनी विचारले- सूत जी! मृतदेहाची स्थापना करून पूजा कशी करावी कसे, कोणत्या काळात आणि कशाने?

सूतजी म्हणाले- अरे प्रिये! मी तुम्हाला या विषयाचे वर्णन करेन, ते आहे लक्षपूर्वक ऐका आणि समजून घ्या. अनुकूल आणि शुभ वेळी, विशेष दिवशी, नदीच्या काठावर, मृत शरीराची स्थापना अशा ठिकाणी करावी जिथे दररोज पूजा करता येईल. पा वितळणे जलाने किंवा तेजसने पूजा केल्याने उपासकाला पूजेचे पूर्ण फळ मिळते.

असे घडत असते, असे घडू शकते. शुभ चिन्हांमध्ये पूजा केल्यास त्याचे फळ त्वरित मिळते. चालणे एक लहान प्रेत सापडल्याचे समजते. एक मोठा मृतदेह अचलतेसाठी चांगला राहतो.

मृत शरीराला पाठीमागे बसवावे. शव परत गोल, चौरस, कोन किंवा कॉटच्या पाईप्रमाणे, ते शीर्षस्थानी जाड आणि मध्यभागी पातळ असावे. असं वाटत आहे की- पाठी फार मोठे फळ आहे. शरीराला लोखंडाने चिरणे

हवे होते ज्यापासून लॅंग तयार होतो, त्याचा मागचा भाग बनवला पाहिजे. हे अचल आहे मृतदेहांची वैशिष्ट्ये. शवाचा वेग समान आहे

तुम्हाला ते स्वतः बनवायचे आहे. स्थापन करणाऱ्या माणसाच्या बारा बोटांच्या बरोबरीची लांबी व्हायचे आहे यापेक्षा कमी असेल तर त्याचा परिणामही कमी असतो. पण बारा बोटांची लांबी आणखी असू शकतात. इंस्टॉलरच्या एका बोटाच्या समान लांबी

पेक्षा कमी नसावा. होस्टने प्रथम सूचनांचे पालन केले पाहिजे

पॅन्थिऑन तेथे बांधले आणि सर्व स्थापित करण्यासाठी देवतांची मूर्ती होती. गभगृह सुंदर मंदिर,

मजबूत आणि मजबूत असणे आवश्यक आहे. त्याची पूर्व आणि पश्चिम अशी दोन प्रमुख प्रमुख आहेत. जिथे मृतदेह नीलम, लाल वैश्य, यम, नीलमणी, मोती, प्रवाळ,

गोमेद आणि हीरा हे नऊ दगड वैदिक मंत्राने सोडतात. पाच मध्ये पाच वैदिक

ठिकाणाहून पूजा करून, अन्नावर विश्वास ठेवा आणि कुटुंब आणि शिक्षकांसह माझी पूजा करा.

तुमच्या भावांना आणि बहिणींना तुम्हाला हवे ते आणि संपत्तीने संतुष्ट करा. याचिकाकर्त्याला सुवान, घर आणि जमीन कुंड आणि गाय दान करा.

थावर जंगम सर्व प्राणिमात्रांना समाधानकारकपणे तृप्त करतात सुवर्णाचा खेळ आणि नऊ प्रकारचे रक्त भरून, वैदिक मंत्रांचा जप करा आणि परम परोपकारी महादेवजींचे ध्यान करा.

त्यानंतर खड्ड्यात नाद घोषापासून यु महामानकर (ॐ) पर्यंत जप करावा.

प्रेताची स्थापना करा. तेथे अतिशय सुंदर मूर्तीचीही स्थापना करावी आणि जमीन-

अंत्यसंस्कारासाठी जसा विधी करण्यात आला, त्याच पद्धतीने अंत्ययात्राही करण्यात आली.

करायचे आहे मूर्तीची प्रतिष्ठापना म्हणजे पंचकार स्वरूपातच करावी. बाहेर काढा

कडूनही घेता येईल, पण त्याची पूजा ऋषींनी करावी. ही कार शव लॅंग आणि वी

महादेवजींनी केलेली पूजा ही प्रेत दान करणारी आहे. थावर आणि जंगम पासून लग त्याचेही दोन प्रकार झाले आहेत. वृत् इत्यादिना 'थवर लगा' आणि क्रिमंत इ.

ते 'जंगम'. थावर लागा कळवावे आनी जंगम लागा अन्न पाणि द्यावे.

समाधान करायचे आहे भगवान शंकराचे प्रतीक म्हणून या चराचर प्राण्याची पूजा करतात करायचे आहे

मंदिरातून घेऊन आणून घराबाहेर सोम सात सातवे हाथ्य जप करावा. आर्ही रोज पूजा करावी आमंत्रण, आसन, इतर, पा, पांग, आचमन, नान, व, या ओपवीत, गंध, फूल, धूप, दीपा, नैवे, तांबूल, संपन, निरजन, नामकार आणि विजन हे सोळा उपाय आहेत. त्यांचे तुमची पूजा करा अशा प्रकारे प्रेताची पूजा करावी आहे. सर्व प्रेतांच्या स्थापनेनंतर, मग ते मानवांनी, ऋषींनी किंवा देवतेची किंवा स्वतःची पूजा करून, सर्वांची पूजा करतात त्याची इच्छा असेल, तर परिणाम साध्य होतो. त्यांचे पूजन करून अंत्यदर्शन घेतले. ते उद्धवते. मृत शरीराचे नियमित प्रदर्शन देखील फायदेशीर आहे. मी, मैदा, गायीचे शेण, फुले, केनरची फुले, फळे, गूळ, लोणी, भाम किंवा इतरांपासून प्रेत तयार करा. त्या दिवशी दहा हजार नवमांचे पूजन व जप करून किंवा दोन्ही संख्येच्या वेळी एक सह नव मन्माचा जप करून. यातूनही मृतदेहाचा मृत्यू होतो.

जपकालातील नव मंत्राच्या जपाने मन सुरू होते. नाद आणि बी ते यु काही विद्वान कारला 'समान आत्मा' म्हणतात. रोज दहा हजार पंचारांचा जप करावा किंवा दोन्ही अंकांचा एकाच प्रकारे जप केल्याने देहप्राप्ती होते. सर्व प्राप्तीच्या प्रक्रियेत वाऱ्याशी केलेली लढाई खूप फलदायी असते. कलशातून काय नान, मी कडा, मातृकाचा प्रयत्न, सत्यावर आधारित विवेक, प्रा आणि नानीगु, सर्वांना उम मानले जाते. पाच कोटी पंचरामाचा जप केल्याने मनुष्य प्रेतातून मुक्ती मिळवू शकेल. समान होते. एक, दोन, तीन, किंवा चार कोटी जप करून, मानवी आत्मा, विष्णू, आणि माहेरचा दर्जा प्राप्त करतो. जर हजार दिवस एक दिवस पंचरामात नामजप करून दानाना भोजन दिले तर होईल ते फक्त घडते.

सकाळी गायीच्या मंत्राचा एक हजार आठ वेळा जप करावा. कारण गाईला प्रेताचे पद प्राप्त होते. वेद आणि वैदिक सूर्याचाही नियम नामजप करून इतरांमध्ये आहे तितके लाख जप करा. ही कार म्हणून नामजप करणारी व्यक्ती मुक्त होते. तुमच्या आवडीपैकी एकाचा अवलंब करून त्या दिवशी त्याचा जप करा किंवा ॐ चा नियमित जप करा. असं केल्याने इच्छा आहे.

जो मनुष्य मृत शरीरासाठी फुलांची बाग किंवा बाग लावतो आणि मृतदेह मंदिरात असतो.

झाडून सेवा केली जाते, अशा माणसाला आशीर्वाद मिळतो, शेवट होतो कालांतराने प्रभूचे शरीर त्याला दान केले जाते. काशीत राहण्यापेक्षा योग आणि मो असे घडत असते, असे घडू शकते. म्हणून मरेपर्यंत शिवाच्या परिसरात वास करावा. त्याला विहिरी, तळी, विहिरी आणि तळी यांना मृतदेह म्हणून उपचार करणे, तेथे स्नान, दान आणि मनुष्य जप प्रभूच्या शरीराचा प्राप्त लागतात. मनुष्याच्या शरीरात क्षेत्रात आपल्या त्या जळणे, जळणे, मासिक किंवा वार्षिक मृत नातेवाईक किंवा पत्राला आशीर्वाद देतो, तो सर्व पापांपासून लगेच मुक्त होतो आणि शेवटी ते करतो. संसारात स्वतःच्या चारित्र्यानुसार वागणे आणि सद्गुणांचे पालन करणे मृतदेह हे पद आहे. ना कामाच्या भावनेने केलेले काम, फलदायी आणि मृत देह दाता आहे.

दिवसाचे सकाळ, सकाळ आणि संध्याकाळ असे तीन विभाग आहेत. त्यांना प्रत्येक कमी करायचे आहे. सकाळी, दैनंदिन दैनंदिन शिक्षण कमी आहे, आणि शांततेसाठी संध्याकाळी पूजा करावी. त्याचप्रमाणे रामामध्ये चार ससे आहेत, त्यांतील मधली दोन हर नशिथ काल म्हटली जातात - या काळात पूजा करावी, कारण या उपासनेला अजून फळ लागलेले नाही. कलियुगात फळ कमीच जन्माला येईल. या कार व धूपूवक व वेळेनुसार प्रेताची पूजा करणाऱ्याला त्याचे द्यावे कमीचे संपूर्ण फळ चोळले जाते.

ऋषी म्हणाले- सूत जी! असे पुत्र कोण आहेत? सर्व सार्वजनिक उत्पन्न घेतात तुम्हाला पुरुषाचे प्रेत मिळेल का? कृपया आम्हाला कळवा.

बारावा अध्याय

मोदयाक पुयेचें वर्णन

सूत जी म्हणाले - हे ज्ञान आणि महान लोक ! मृतदेहांचे वर्णन मी करत आहे पर्वत, वन, वनांसह या पृथ्वीचा विस्तार पन्नास कोटी योजना आहे. भगवान शिवाच्या इच्छेने पृथ्वीने सर्वांना धारण केले आहे. प्रभूचा देह तळमजल्यावर तिथल्या लोकांना शांती मिळावी म्हणून वेगवेगळ्या ठिकाणी देह बांधण्यात आला आहे. काही देव आणि ऋषींनी त्यांना आपले निवासस्थान केले आहे. त्यामुळेच दि कापले गेले आहे. अशा अनेक तिथी आहेत, ज्या स्वयंघोषित आहेत. तिथीच्या निमित्ताने माणूस माणसाने नेहमी नाना, दान आणि जप केला पाहिजे जसे की मानवी रोग, दारिद्र्य आणि मूर्खपणा इ. दोष घेतो. जो माणूस आपल्याच देशात मरतो, त्याला हे पुण्य लाभेल. फळापासून बारा मनुष्यांना लाभ होतो. पण पापी माणसालाच गती प्राप्त होते. अहो अरे नाही! पवित्र क्षेत्रात केलेले पाप कमी, अधिक मजबूत होते. म्हणून, आय वास्तव्य करताना पाप करणे टाळावे.

सधू आणि सतलज नदीचा किनारा हे इतर क्षेत्र आहेत. सर बाळ.मी नदीचे अंतिम रूप आहे आणि आणि ते साठमुखी आहे, म्हणजे त्यात साठ प्रवाह आहेत. या प्रवाहांच्या काठावर राहणे चांगले एक पोस्ट आहे. गंगा ही हमालयाची शंभर तोंडी नदी आहे. त्याच्या तीरावर काशी, याग इ. सूर्य मकर राशीत असताना गंगेच्या तीरावर अधिक शक्तिशाली आणि फायद्याचे बनते. सोनभा नदीला दहा नाले आहेत. बृहस्पति च्या मकर राशीत प्रवेश केल्यावर ते खूप शुभ असून ते आता फळ देणार आहे. येथे या क्षणी नान आणि उपवास केल्याने विनायकाचे पद प्राप्त होते. पुयस लल्ला महानद नमदा त्याला चौवीस मुखे आहेत. त्यात स्नान करून किनाऱ्यावर राहून मनुष्याला वैष्णवपद प्राप्त झाले.

असे घडत असते, असे घडू शकते. तामसाला बारा आणि रेवाला दहा डोकी आहेत. परम पुयामी गोदावरीचे इक्ष तोंड ही हत्या आणि गोहत्या पापाचा नाश करणारी आणि जगाला दान देणारी आहे. कृष्णवेणी नदी सर्व पापांचा नाश करणारी आहे. त्याला अठरा मुखे आहेत आणि ते

आणि नुलोक हा दान देणारा आहे. तुंगभा दहामुखी असून जगाचा दाता आहे. सुनावणी मुखरीला नऊ चेहरे आहेत. जगातून परत आलेले जीव या नदीच्या काठी जन्म घेतात. सर वती नदी, पंपा सरोवर, कायाकुमारी अंतीप आणि शुभकारक पांढरी नदी या सर्व पवित्र आहेत. त्यांचे किनाऱ्यावर राहिल्याने ज्ञानाची हानी होते. महानद कावेरी ही सर्वोच्च पु यमयी आहे. त्याला सत्तावीस मुखे आहेत. हे संपूर्ण आता तुम्हाला देणार आहे. त्याचा किनारा, आणि त्याचे पदाचा दाता. कावेरीचा किनारा जो शैवांच्या अधिपत्याखाली आहे तो अजूनही फळे आणि गाळ आहे. देणगीदार.

नाय मशारिया आणि सूर्य बदरकामध्ये आणि बृहस्पति मेष, नान आणि

उपासनेमुळे लोकांचे नुकसान होते. जेव्हा सूर्य बेरीज मध्ये मावळतो आणि साधू नदीत काय नान आणि केदार दातांच्या पाण्याने पान आणि स्नान करणे शुभ मानले जाते. आहे. बृहस्पति सह राष्ट्रात स्थित असताना बृहस्पति महिन्यात गोदावरीच्या पाण्यात स्नान करून. शवलकाची प्राप्ती होते, असे भगवान शिवानेच सांगितले होते. सूर्य आणि बृहस्पति च्या काया राष्ट्रात स्थित असताना, यमुनेतील नान आणि सोनभा, धमराज आणि गणेश लोकांमध्ये महान आनंद मिळतो, असे मोठेपण ओळखले जाते. सूर्य आणि गुरूची तूळ राष्ट्रात आल्यावर कावेरी नदीत स्नान करून, भगवान विष्णूनी आता आपल्याला विचारले आहे. फळ आहे. मागाशिष महिन्यात सूर्य आणि गुरू जेव्हा राशीत येतात, वाटले न स्वरूपन आणि Nupd प्राप्त आहे. सूर्य आणि गुरु प लांब रक्कम पण सुवान मुखरी नदीत काया नान हाच शिवलोक देतो. मकर राशीतील सूर्य आणि माघ महिन्यात बृहस्पति असताना गंगास्नानाचे दान करणारा आहे. शिवलोक प्राप्त करून शुक्राच्या ठिकाणी सुखाचा उपभोग घेतल्यानंतर शेवटी त्या माणसाची ओळख झाली. असे घडत असते, असे घडू शकते. माघ महिन्यात सूर्य कुंभ राशीत असताना फागुन महिन्यात गंगेच्या काठावर. काया, पदन किंवा तळोदका दान पत्ता आणि आजोबा, वंशाची दोन्ही अक्षरे तो अनेक पिढ्यांचा तारणहार आहे. गंगा आणि कावेरी नदीचे आशीर्वाद घेऊन तीर्थयात्रा असे केल्याने पापाचा नाश होतो.

तपन आणि वेगवती नद्या लोकांच्या प्राप्तीचे फळ आहेत. त्यांच्या किनाऱ्यावर तुम्ही शहाणे आहात का? या नद्यांच्या मध्यभागी अनेक पुत्र आहेत. येथील रहिवासी माणूस आता फळाचा एक भाग झाला आहे. सद्गुण, उच्च वाढ आणि सद्भावना मनात ठेवून करुणा असलेल्या ज्ञानी माणसाने तीर्थात वास करावा, अन्यथा ते फलदायी होणार नाही. मलाता. पूर्वीचे सर्व पाप कधीच संपणार नाही. याकाच्या मुलाला अघ्यादयक म्हणतात. अरे नाही! दात प्रभूच्या शब्दांमध्ये, शाब्दिक आणि मानसिक - सर्व पापांचा नाश केल्यावर देते. तीर्थयात्रेत काय विश्वास ठेवता येईल की पाप पुष्कळ लोकांचा पाठलाग सोडत नाही, ते फक्त काळजीपूर्वक केले जाते ते होत नाही. 'वा चक' जपाने पाप आणि 'क-याक' असे पाप शरीराला कोरडे करतात. पासून होत नाही म्हणून ज्या मनुष्याला सुख हवे आहे त्याने देवतेची पूजा करावी व दानधर्म करून पापापासून वाचावे व तिथीमध्ये वास करावा.

तेरावा य

पुण्य, संन्यावंदन, नव, गाय जप
आणि आणखी नाही

ऋषी म्हणाले- सूत जी! ज्या गुणाने ज्ञानी माणूस बनतो तो गुण तुम्ही सांगा. लोकांवर विजय मिळवतो. जे सत्पुरुषांना वर्ग देतात आणि नरकाला देतात अवास्तव आचरणाचे वर्णन करा.

सूत जी म्हणाले - जो सद्गुणांचे पालन करतो त्यालाच 'ज्ञान' म्हणतात. तो एक प्राधिकरण आहे. जे वेदानुसार आचारधर्मचे पालन करतात आणि वेदांचे भक्त 'आणि' म्हणा. सद्गुण, सद्गुण आणि बुद्धी यांचा एकरूप झाल्यावर त्याला 'ज' म्हणतात. कमी आचरण आणि वेदांचा कमी अभ्यास आणि पुरोहित किंवा राजाचे सेवक ज्ञानाला 'यज्ञ' म्हणतात. जे शेती किंवा वाणिज्य कमी करत आहे आणि प्रणयान देखील एक विशिष्ट नीतिनियम पाळतो.

एकाला 'शु-वन' म्हणतात. जो मस्तकाचे दोष पाहतो आणि त्याच्यावर असतो त्याला 'चा डाळ-ज' म्हणतात. जो पृथ्वीचे पालन करतो तो राजा आणि इतर मनु राज हाच मानला जातो. जो वस्तू इत्यादि उद्देशासाठी खर्च करतो, तो त्याला 'वाई' म्हणतात. सरांना 'वनक' म्हणतात. विद्वानांच्या, लोकांच्या सेवेत त्याला 'शु' म्हणतात. जो नांगरतो तो 'वृषाल' समजावा. मध्ये सर्व वर्णातील पुरुषांनी ताबडतोब उठून देवतेला तोंड द्यावे. धमकी, अर्थ, त्याच्या वसुलीसाठी उभारावयाची रक्कम आणि उत्पन्न आणि तुझ्या मनाची तयारी कर

रात्रीच्या शेवटी, मध्यरात्री, मनुष्याने उठून मलमूत्र करावे. घर शरीर बाहेर झाकून, दूर जा आणि मलमूत्र आणि यागला तोंड द्या. पाणी, नाही ज्ञानाचे स्थान आणि देवता जतन करून बसा. जेव्हा तुम्ही उठता तेव्हा त्याकडे पाहू नका. हात आणि पाय असे आठ वेळा करून. झाडाने दात घासून घ्या. दात काढताना दात येणे बोट वापरू नका. नंतर मी पाण्याशी संबंधित देवतेला ओला करून पाठ केले.

जलाशयात स्नान करा. घशापर्यंत किंवा कंबरेपर्यंत पाण्यात उभे राहण्याची क्षमता नसल्यास गुडघ्यापर्यंत पाण्यात उभे राहून आंघोळ करून वरील पाण्यात आंघोळ केली करा. यानंतर, दुसरे परिधान करा आणि तसेच उत्तर दिशेला घाला. नदीत स्नान करणे पण ते काढा आणि तिथे धुवू नका. विहीर, पायरी किंवा घरी नेऊन ते धुवा. कपडे पिळून जे पाणी पडतं ते तृप्तीसाठी चादरीच्या श्रेणीत असतं. त्याची जबाल उपनिषदात सांगितलेले काही शब्द घेतल्यानंतर ते लावावेत. याचे अनुसरण करून पूर्व दिशा पृथ्वीवर पडली तर पूजा करणारा नरक भोगतो. माझ्याकडून 'तुला' पाप करावे लागेल

शांततेसाठी डोक्यावर पाणी शिंपडून 'ययाय' वाचून पायावर पाणी शिंपडावे. 'तुम्ही हा' चे तीन भजन आहेत. पाय, मस्तक आणि हृदयात पाणी टाकून पहिले स्तोत्र पठण करा. हृदयापर्यंत संपूर्ण स्तोत्र पाठ करा, हृदयावर आणि पायांवर पाणी चिकटले आणि तिसरे स्तोत्र पठण करा. असे केल्याने हृदयावर, हृदयापर्यंत आणि पायावर पाणी साचते. या कारच्या नानला 'मा नान' म्हणतात.

एखादा वस्तूच्या संपूर्णत्व, आरोग्य, प्रवास किंवा पाण्याच्या अनुपस्थितीत
नामिल्यास स्नान करावे.

सकाळी संयोपासना करताना तीन वेळा 'गाईं में' असा उच्चार करून सूर्योदय करावा.
मी किंवा आपल्यामध्ये मंत्र उच्चारून मी सूर्याला आणखी एक द्यावा. संध्याकाळी
पृथ्वीवरच सूर्य दुसऱ्या बाजूला तोंड करतो. संध्याकाळी, सूर्यास्ताच्या दोन तास आधी
उत्तीर्ण झालेल्या संख्येला महत्त्व नसते. क्रमांक वेळेवरच करावा. y d
पूजा न करता एखादा दिवस निघून गेला तर त्याच्या आगमनासाठी पुढच्या क्रमांकाच्या वेळी.
शंभर गायींचा जप करा. दहा दिवस बेपत्ता झाल्यास एक लाख आणि एक महिना बेपत्ता झाल्यास एक लाख.
'उपनयन शंकर' करा.

अथ, वा, प्रा, चामा आणि यम आणि इतर देवतांसाठी ईश, गौरी, का टाक्या
शुद्ध पाण्याने गरम करून. मंदिराच्या दक्षिणेला, मंत्रालयात, मंदिरात किंवा घरात आसने
पण खाली बसून, आपल्या बुद्धाला खाली धरून देवतेची पूजा करून, नव पुरुषाचा जप करा
त्यानंतर गाय मंत्राचा जप करावा. नवचे 'अ', 'उ' आणि 'मा' हे तीन अक्षरे जीव आणि

एकता जोपासली जाते. त्यामुळे नव मंत्राचा जप करताना हे मनात असते.
आपण तिन्ही जगांचे निर्माते, पालनहार आहोत, अशी भावना निर्माण झाली पाहिजे
आणि संहारकाची पूजा करतो. हा फॉर्म आमचे निम्न ध्येय आहे,
आत्म्याला, मनाला आणि वृद्धापकाळाला सुख आणि मोक्ष देणारे धर्म.

आणि ज्ञानाकडे वाटचाल करा. जे मानव मंत्राचा अर्थ जपतात
तसे केले तर त्यांना केवळ सद्गुणच प्राप्त झाले असते आणि जे मानव झाले.
नामजप केल्याने त्यांना 'ज्ञान' प्राप्त होते. या हेतूने त्या दिवशी दि

सकाळी सह गाईं मातेचा जप करावा. मी किंवा मी शंभर वेळा आणि संध्याकाळी
वीस वेळा जप करा. इतर वर्णांच्या लोकांनी पावित्र्यानुसार नामजप करावा.

आपल्या शरीरात मूलाधार, वृद्धन, मुख्य पूर्णा, अनाहत, आधार आणि सहस्र म्हणतात.
सहा च. या चष्प्यांमध्ये अनुक्रमे श्वेर, प्राण, विष्णू, ईश, जीव मा आणि परम आहेत.
चांगल्या भावनेने 'सोहन' चा जप करा. सह वेळा केला जप लोक

एक दाता आहे. शतदा जप केल्याने इनपदाची प्राप्ती होते. आत्म्याच्या फायद्यासाठी
मनुष्य त्याचा अव्यक्त प्रमाणात जप करतो, तो संपूर्ण ज्ञानात जन्म घेतो. बारा लाख
गायींचा जप करणाऱ्याला 'कण' म्हणतात. जस्नकडे एक लाख आहे
गाईंचा जप केला नसला तरी वेदकार्यात वाहून घ्या. जर एक दिवस उल्लंघन झाले
तो गेला तर दुसऱ्या दिवशी त्याऐवजी जास्तीत जास्त मंत्रांचा जप करावा. हे केल्याने
दोष मिटला आहे. धम्म अर्थ मिळवतो, अर्थ भोगाकडे नेतो. आनंदाने

मत्सर होण्याची शक्यता आहे. कमावलेल्या पैशातून आनंद मिळतो,

अशी आशा निर्माण होते. मनुष्याला धर्माने संपत्ती मिळते आणि तपश्चर्येने धन प्राप्त होते
करतो. इच्छेचा यज्ञ केल्याने विवेक शुद्ध होतो, त्या आत्म्यापासून ज्ञान होते
उदय होतो.

सत्ययुगात 'तप' आणि कलियुगात 'दान' हे धोक्याचे उत्तम साधन मानले गेले आहे.
सत्ययुगात 'ध्यान' करून, द्रष्ट्यात 'तपया' करून आणि प्रपरात 'म्या' केल्याने ज्ञान प्राप्त होते.
आहे. पण कलियुगात देवपूजेचा खूप फायदा होतो. अपमान, हसणे आणि वाईट देणे
करणार आहे. धम्म सुख आणि समृद्धी आणतो. सद्वर्तनातून ब आणि सदाचारातून आनंद
घासणे. म्हणून उपभोग व मोक्षासाठी धर्माची कमाई करावी. कसे

शंभर वर्षांच्या जीवनाचे साहित्य ज्ञानाला दिल्यावरच लोकांची प्राप्ती होते. एक
सह-छायानताचे अनुदान हे लोकांचे मूळ मानले जाते. दान करणारा माणूस
देवता समोर ठेवून दान करतात, म्हणजे ज्याला दान द्यायचे असते.
त्याला हवे असते, त्याच देवतेचे जग त्याला प्राप्त होते. धनहीन पुरुष तपश्चर्या करतात किंवा इतर सुखे करतात
आपण करू शकता.

देणग्या घेऊन, पैसा खर्च करून पैसा कमवावा. y बा बल

वैश्य शेती आणि गोरा यांच्याकडून पैसे कमवा. या कारमधून मिळालेले पैसे दान केल्याने दाताला ज्ञान मिळते आणि ज्ञानातूनच मोक्ष प्राप्त होतो. ते उद्भवते.

गृहस्थाने संपत्ती इत्यादी सर्व गोष्टींचे दान करावे. कोणाला जेवल्यानंतर मनुष्याने कथा व सत्कर्मचे पालन केले तर त्याचे अर्धे फळ देणाऱ्याला मिळते. घासणे. तपश्चर्याने दान आणि पापे घेणाऱ्या व्यक्तीला दानात मिळालेल्या वस्तूंचे दान. सुरुवात करायची आहे त्याने त्याचे पैसे तीन भागांमध्ये विभागले पाहिजेत - धमकीसाठी, संपूर्ण झाडासाठी आणि तिसरा वापरासाठी. धमक्यांसाठी ठेवलेल्या निधीचा वापर नाही, रुटीन आणि यासाठी केला जाऊ शकतो छप्पर काय आहे? झाडासाठी ठेवलेल्या पैशातून व्यवसाय करा, त्यातून पैसे मिळतील आणि संपत्तीच्या उपभोगाचा आनंद आणि उपभोग. कृषी संपत्ती दान एक दशांश मिळाला. याद्वारे तेथे पापाचे पाप । व्यवसायातून मिळालेल्या पैशापैकी एक षष्ठांश दान करणे हवे होते

विद्वानाने मस्तकाच्या दोषाचे वर्णन करू नये. माझी पण साहेबांची चूक आहे. ते ऐका किंवा पहा, कधीही एक जी कापू नका. ज्ञानी माणसाने असे बोलू नये, जे आहे ज्ञानाच्या हृदयात क्रोधाचे कारण व्हा. दोन्ही संख्यांच्या वेळी, Eat ने स्वतःला संतुष्ट करा. तांदूळ, भात, तूप, फळे, कंद, भाज्या असा थालीपाक सूर्य आणि अन्न योग्य प्रकारे बनवा आणि काढून टाका. दोन्ही वेळा नसल्यास जमत नसेल तर अंकाच्या वेळी सूर्याची पूजा करून जप करावा. आनंदाची इच्छा मालक आणि धनवान यांनी अशा प्रकारे पूजा करावी. तो माणूस जो नेहमी देवतेची पूजा, अनपूजा आणि गुरुपूजा एकाच दिवशी आणि पूजा

ते अन्न देतात आणि पूजा करतात, ते स्वर्गाचे भागीदार आहेत.

चौदावा अध्याय

अन्य, देवया आणि या यांचे वर्णन

ऋषी म्हणाले - अरे ! इतर, देव आणि य यांचे वर्णन करून आम्ही कृतज्ञ आहोत.
 सूतजी म्हणाले- अरे प्रिये! सकाळ संध्याकाळ गृहस्थांसाठी दोन भात
 आणि तीच गोष्ट आहे. शिक्षकाला बुद्धी देणे वेगळे.
 म्हणजेच, शेवटी सामग्रीवर विश्वास ठेवणे त्यांच्यासाठी वेगळे आहे. In लग्न होईपर्यंत
 तसे झाले नाही तर परम सद्गुरुवर विश्वास ठेवणे, उपासना करणे आणि नामजप करणे त्यांच्यासाठी वेगळे आहे.
 ते! ज्याने अन्नाची स्थापना करून ती आपल्या आत्म्यात स्थापित केली आहे, अशा
 आरोग्यासाठी आणि सन्यासासाठी ही आणखी एक गोष्ट आहे की ते वेळेत हितकारक आणि पवित्र असतात.
 जेवण करून घ्या. अरे नाही! संध्याकाळच्या जेवणासाठी Aast शी संपर्क साधा
 आणि पहाटे, सुयदेवाच्या प्रार्थनेतून आयुक्वक्ष (आयुक्) वाढविला जातो. मला एक नादेव दे
 सुयमहो आणि बनले. त्यामुळे पहाटेच्या सूर्याची पूजा इतरांसारखीच झाली असती.
 आहे.

सर्व देव इत्यादिकांच्या प्राप्तीसाठी आत्म्यामध्ये दिलेला आत्मा.
 तिला देव म्हणतात. ज्वाला की आशीर्वादांचे आशीर्वाद जे संस्कार-नामात कमी आहेत, ते आहेत
 देव आहे देवाने सत्य प्राप्त करण्यासाठी आणि द्रुवक नियम बनवले आहेत
 आहे. यालाच वेद आणि व्याख्याचा अभ्यास म्हणतात. माणसाला देवाची श्रद्धांजली
 साठी समर्पित केले पाहिजे हे फक्त सकाळी आणि संध्याकाळी केले पाहिजे.
 शकते.

ए देवीला बनवले नाही? मुलाखत ऐका आणि आदर करा. या व्युत्पन्न सुरुवातीला
 सर्व आणि समर्थ महादेव शिवाजी यांनी सर्व लोकांच्या हितासाठी युद्धाची कल्पना केली.
 के. जगाचे रोग दूर करणारे भगवान शिव आहेत. सर्व आणि समान
 औषधे ही औषधे आहेत. भगवान शिवाने प्रथम आपले युद्ध रचले, जे बरे झाले
 एक दाता आहे. त्यानंतर, त्याने स्वतःच्या भ्रमाचा शहाणपणा केला, जो संपत्ती द्यायचा होता.
 करणार आहे. जन्मादरम्यान गतिमान असलेल्या मुलाचे रक्षण करण्यासाठी कुमारच्या युद्धाची कल्पना करा.
 आळस आणि पापाचा निर्धार आणि सर्व लोकांचे कल्याण करण्याची इच्छा.
 देव आणि नुका यांनी युद्ध केले. यानंतर शिवाजीने पुत्र व पुत्राचे वय विचारले.
 लोकसा परमेश्वराचे वय घटकानुसार केले. तिन्ही लोकांच्या वृक्षासाठी प्रथम
 इनाम आणि यम यांच्या प्रहारांचा प्रभाव, ज्यामुळे पाप आणि पुण्य निर्मितीवर शुभ परिणाम मिळतात.
 तुम्ही कशाची पूजा केली? हे प्रहार भोग देणारे आणि मृत्यूचा नाश करणारे आहेत. त्यानंतर
 या युद्धांचा स्वामी भगवान शिवाने सात दिवसांवर केला. हे सर्व आहेत
 तुम्ही संचालक मंडळात आहात. मृत शरीराच्या तलवारीचा स्वामी सूर्य आहे. संबंधित युद्धाचा मास्टर

सोम, कुमार नातेवाईक शहाणा, मंगळाचा नातेवाईक, शुक्राचा नातेवाईक शहाणा, आई शहाणा इन्वराचा स्वामी बृहपति हा शुक्व्यामवरचा स्वामी नाही. माझ्या स्वतः च्या मार्गाने गेलेल्या देवतेची पूजा केल्याने त्यांचे फळ मिळणार आहे.

सूर्य हा आरोग्याचा दाता आहे आणि चंद्र धनाचा दाता आहे. बुद्धी बरे करणारे आणि ज्ञानी पुरुष एन.एस. बृहपती वय वाढवतो. ते चांगला आनंद देतात आणि शत्रा मृत्यूला वाचवतात. या सात प्रहारांचे फळ त्यांच्या देवतेची पूजा केल्याने प्राप्त होते. दुसऱ्या देवतेची पूजा देवही फळ देतोच. देवतेच्या शक्तीसाठी उपासनेचे पाच मार्ग आहेत. प्रथम त्या देवतांचा जप, संपूर्ण गृह, तिसरा दान, चौथा तपश्चर्या आणि पाचवा वेद.

अध्यात्मिक चैतन्य देहात परमात्म्याची अनुभूती करून सोळा उपायांनी उपासना आणि उपासना.

मेंदूचे आजार आणि रोग शांत करण्यासाठी भगवान सूर्याची उपासना. करणला भोजन द्या. जर याने बळाची निर्मिती केली, तर थोडे अधिक रोगाचा नाश होतो. भगवंताचे नामस्मरण केल्याने ज्ञानी लोकांच्या मते फळ मिळते. रविवार सूर्यदेव आणि इतर देवतांना आणि इतर देवांना वस्तू अर्पण करा. याचा अर्थ आणि शक्ती फलदायी आहे आणि त्याच्याद्वारे पाप शांत होते. सोमवार धनप्राप्तीसाठी लमीची पूजा करा आणि पत्नीसह पूजा करा. तुपात शिजवलेले अन्न घ्यावे. रोग दूर करण्यासाठी मंगळवारी कालीची पूजा करा. उडीद, मूग आणि तूर डाळ घालून युयाचे जेवण बनवा. बुधवारी ध्यु अ सह भगवान आणि नूची पूजा करा. असे केल्याने पुरुषाची कमाई होते. ज्यांना मारण्याची इच्छा आहे, ते बृहस्पति पर्वतावरील देवता, प्यावीता आणि तूप यांची पूजा करतात. खीर लावून पूजा करू नये. देवता शुक्रवारी आनंद घेण्यासाठी एकत्र येतात बुद्धीच्या आशीर्वादासाठी शस्त्र यु इत्यादि पूजन करा. शक्तीचे सुंदर काळजी घ्या आणि शा नवर हाच जो अमराचा उद्धार करतो. हा दिवस एक पूजा. माळाच्या होम आणि दानाने देवतेला तृप्त केल्याने ज्ञान माळात लीन होते. जेवण बनवा अशा प्रकारे देवतेची पूजा केल्याने आरोग्य आणि समृद्धी प्राप्त होते. असेल

देवतेची विशेष पूजा, नान, दान, जप, होम आणि जप आणि विधी इ. विशेष दर्जा मिळण्यावर विविध देवतांच्या पूजेमध्ये आणि वारातील नाचा संयोग. त्या देवतांच्या रूपात भगवान शिव स्वतः पूजले जात असल्याने, सर्व लोक फलाने धन्य आहेत.

तुम्ही दान करता का? देश, काळ, पा, धर्म, लोक यानुसार त्यांची काळजी घेणे महादेवजी उपासकाला आशीर्वाद देतात. मंगळाच्या सुरुवातीला आणि अशुभ कार्याच्या शेवटी आणि जन्माच्या आगमनाच्या वेळी, घरातील पुरुष आपल्या घरी राहतो. समृद्धीसाठी सूर्याची उपासना करा. याचा अर्थ देवतेची पूजा केली जाते. संपूर्ण आता तुम्हाला देणार आहे. वैदिक नियमानुसार पूजा करावी. चांगले ज्याला फळाची इच्छा आहे त्याला सात दिवस आपल्या शक्तीनुसार देवतेची पूजा करा.

हवे होते गरीब मनुष्य तपस्याने किंवा व्रत वगैरे करून आणि श्रीमंत धनाने देवी-देवतांची पूजा करू शकतो. पूजा करा. जो मनुष्य अशा धमक्या देतो, त्याला पुयलोक म्हणतात.

अनेक प्रकारची फळे भोगल्यानंतर मी पुन्हा या पृथ्वीतलावर जन्म घेतो. कायमचा श्रीमंत माणूस आनंदासाठी रस्त्यावरील झाड लावून ते लोकांसाठी सावलीची व्यवस्था करतात आणि विहिरी, पायरी करून त्यांच्यासाठी पाण्याची व्यवस्था करतात. वेदांच्या शिकवणीसाठी शाळेचे बांधकाम किंवा इतर कोणत्याही स्वरूपाचा धोका आणि स्वर्ग

तुम्ही तिथे आहात का? कालांतराने, जेव्हा सदसद्विवेकबुद्धी पुण्यवानांच्या बदल्यापासून सुरू होते, तेव्हा एखाद्याला कळू शकते ते उद्भवते. ते! जो कोणी हा अध्याय ऐकतो, वाचतो किंवा ऐकण्याची सवय लावतो, तो 'परमात्मा'चे फळ मिळते.

pt हवा याय

देश, काळ, पा आणि दान यांचे विचार

ऋषी म्हणाले - देश, काळ आणि दान या सर्व गोष्टींचा उगम मीच आहे. त्याचे वर्णन करताना.

देशाचे वर्णन

सूत जी म्हणाले - कोणता देव आपल्या घरी त्याचे फळ देणार आहे. गोठ्याचे जलाशयाचा किनारा गोशाळेच्या दहापट असताना ठण घरामध्ये केलेल्या देवतेच्या दहापट

सोपिणचाचे तूळशी ही पेक्षा अधिक परिणाम मिळवू शकते. वेदशास्त्राच्या दहापट जास्त आहे. तिथी भूमीचा तट ठेवतो. त्याहूनही जास्त म्हणजे नदीचा किनारा आणि त्याच्या दहापट जास्त हैतिथ नदीचा किनारा. त्याहूनही महत्त्वाचे म्हणजे हैस्तगंगा, गंगा नदीचा किनारा. गोदावरी, कावेरी, तपन, साधू, सरयू, रेवा या नद्या येतात. दहा पट अधिक समुद्राच्या किना-यापेक्षा जास्त फळ आणि डोंगराच्या दुखापतीपेक्षा दहापट जास्त फळ आणि सर्वात महत्त्वाची जागा म्हणजे जिथे मन स्थिर होते.

वेळेचे वर्णन

सतयुग, दान इत्यादि पूर्ण फळ देतात. मी व्यवसायात आहे, मी व्यवसायात आहे अर्धा, कलियुगात तर त्याहूनही कमी परिणाम मिळतात. पण पूजा दयाळूपणे झाली ते फलदायी आहे. सूर्य-संक्रांतीच्या दिवशी त्यापेक्षा दहापट जास्त फळ मिळते तूळ आणि मेष राशीच्या संयोगात आणि राशीमध्ये त्याचा परिणाम दहापट जास्त असतो. सूर्य दत्तक घेतल्यानेही दहापट जास्त परिणाम मिळतात. महापुषासहित मावळा काळ कोट्यावधी सूर्यग्रहणांइतकी पवित्र अशी महिलांची श्रद्धा आहे.

pa वर्णन

तपो योगी किंवा ज्ञानी योगी दोघेही पूजा करू शकत नाहीत. कारण ते पापाच्या नाशासाठी आहे कारणे आहेत जसननेन चोवीस लाख गायींचे पठण केले आहे, तेही पूजेसाठी. पा आहे. तो सर्व काळ आणि भोग देणारा आहे. गायीचा जप केल्याने परमार्थ होतो पी आहे तर दान, जप, होम आणि पूजा या सर्व कामांसाठी एकच सुरुवात आहे. जो कोणी भुकेला आहे, पुरुष असो वा स्त्री, तो दानाचा हक्कदार आहे. तुला जे पाहिजे ते, ती वस्तू त्याला मागणीनुसार दिली तर त्या देणगीचे पूर्ण फळ दात्याला मिळते.

प्रार्थना केल्यानंतर दिलेले दान अर्धेच फळ देते. सेवकाला दया दान चौथे फळ देणारा आहे दानाधनला दिलेली रक्कम दहा वर्षासाठी या मैदानावर देणगीदाराला दिली जाईल. भोग दान करणारा तोच आहे. वेदवेदाला दान केल्यावर ते देवतेच्या वर्षापासून स्वर्गात होते. तो दहा वर्षे भोग देणारा आहे. गुडनामध्ये मिळालेल्या संपत्तीला शु म्हणतात. त्याची दान पूर्ण फळ देत आहे. व्यवसायातून पैसा कमावला, व्यवसायातून आला निवृत्तीपासून आ आणि शु यांनी कमावलेला पैसा काय आहे.

देणगी विधान

गौ, भूम, ताल, सुवण, तूप, वा, ध्या, गूळ, चंद्र, मीठ, कहा आणि काया नाम बारा आणि आपण दान केले पाहिजे. गोदान सर्व पापांची शुद्धी करतो आणि पुयकम हे पु. भूमीचे दान हे परलोकाचे दान देणारे आहे. तळाशी दान शक्ती देणारा आणि मृत्यूला प्रतिबंध करणारा आहे. सोने आणि तुपाचे दान दान हा एक घटक आहे. धनदान केल्याने वय वाढते. धर्मादाय दान करून आणि संपत्ती आहे. गुळाचे दान केल्याने गोड अन्न मिळते. चंद्राच्या भेटीने दुबळा जुना आहे. मिठाचे दान केल्याने सहा रास अन्नाची प्राप्ती होते. काय झालं कुमदाचे दान शुभ मानले जाते. जो आयुष्यभराचा आनंद देतो असे घडत असते, असे घडू शकते.

मनुष्य वर्ण इत्यादिकांनी तृप्त होतो, त्यांना सदैव दान करावे. वेद आणि मुखाने शशा ग्रहण केल्याने कमीचे फळ मिळते, एवढेच म्हणे चला जो भावा-भाऊ किंवा राजाच्या भीतीने येतो, तो नाही

एक श्रेणी आहे. मनुष्याकडे पैशाची कमतरता असल्याने तो केवळ वाणीने आणि कमीपणाने पूजा करतो. करा. तिथया आणि तत् ही भौतिक पूजा मानली जाते. माणसासाठी तपस्या आणि दान सदैव

कोणाले होतो देहाच्या मूत्रासुत्राची कोणाली आणि परेलोकात जे सर्व प्रकाश आणि सदैव सुलभ व्हावे.
एक मिळेल कोण. देव सर्व परत आणि शहाणपणा देणगी देऊन
'मो' ची किंमत आहे.

सोळावा अध्याय

देवाची उपासना तम आणि मृत शरीराच्या वैज्ञानिक पद्धतीचे स्पष्टीकरण

ऋषी म्हणाले - साधु शरोम्ना सुत जी ! तम देवाची पूजा करण्याची पद्धत सांगा,
ज्यातून आता फळे काढली जातात.

सूत जी म्हणाले- अहो अहो! पुस-शीची पूजा करून मत्तेपासून बनविलेले मी तम
सर्वांच्या मनोकामना सफल होतात. त्यासाठी नद्या, तलाव, विहिरी पाण्याखाली ठेवल्या जातात.

मट्टा आणून सुगंधाने सुरुवात करा, नंतर आपल्या हाताने घाला.

मूर्ख करा पद्म Maasana आदर सह तम उपासना करा. गणपती, Suya, आणि आता, प्रेत,
पावती आणि मृत देहाच्या मूर्तीची नेहमी पूजा करावी. संपूर्ण हेतूसाठी
सोळा उपायांनी पूजा करावी. मृतदेह एका व्यक्तीने सेवेवर ठेवला होता
पूजा करा देवतेने तीन निर्मळ भोळे घेऊन मृतदेह दत्तक घेतला होता आणि तो स्वतः कापला होता.

पाच सेवकांसह मृत शरीराची पूजा करा. याचा परिणाम फक्त फळांवर होतो. या
कारची दोनदा पूजा केल्याने सलोक प्राप्त होतो. बारा बोटे रुंद आणि
पंचवीस बोटे लांब.

आंध्र प्रदेश नाव Shava आहे. त्याच्या धूप पासून, चांगुलपणा, सुगंध अर्पण साधा अर्पण करून
वय आणि धूप दिल्याने संपत्ती येते. एकाला दोन्ही बाजूंनी आनंद मिळतो आणि तांबूल.

म्हणून नानाचा भाग आणि सहा पूजा नष्ट करा. ओलसर कार आणि आता परिपूर्ण जप करा
फळ देणारा. उपभोग आणि मोक्षाची इच्छा असणाऱ्यांनी उपासनेच्या शेवटी नेहमी पूजा करावी.

जप आणि नाम करा. जो देवतेची पूजा करतो, ती देवता

के लोकांची प्राप्ती होते आणि त्यांच्यातील लोक धार्मिक फळ भोगतात. अहो
अरे प्रिये! भूमीत श्रीगणेश पूजनीय आहेत. तारीख, युद्ध, शिवाजीने ठरवलेले नाव
त्याची सर्व पापे आणि दुःखे धुऊन जातात आणि जो त्यांची पूजा करतो तो मृत्यूने
आता फळ मिळाल्यावर त्याला मो.

संध्याकाळनंतर तिथी सुरू झाली, तर रात्रीचा पूर्व भाग अक्षराच्या बरोबरीचा असेल.
इत्यादी कामगारांसाठी चांगले आहे आणि नंतरचा भाग दिवसा देवतांसाठी चांगला आहे.

असे घडत असते, असे घडू शकते. वेदांमध्ये पूजा या शब्दाची व्याख्या योग्य प्रकारे केलेली नाही - 'पूहा' चा अर्थ
'पूजा' हे फळ ज्या फळापासून तयार होते, त्याचे नाव आहे. मनवान छत
फक्त आणि आता गोष्टी आहेत. लोकांमध्ये आणि वेदांमध्ये पूजा या शब्दाचा अर्थ ज्ञात आहे. नाही y
कमी भाग्यात फळ देणारे आहेत. अखंड उपासना केल्याने सौभाग्य प्राप्त होते

आणि पाप आहे.

त्याचप्रमाणे त्या देवतांच्या अनुषंगाने भगवान विष्णू आणि इतर देवतांची पूजा,

हे ध्यानात ठेवून सोळा उपायांनी पूजा-अर्चा केल्यास आता फळ मिळते असे घडत असते, असे घडू शकते. शिवाजी सर्व इच्छा पूर्ण करणारा आहे. छान आहे ना माघ कृष्ण चतुदशीला शिवाची पूजा केल्याने आयुर्मान वाढते. यासारखे अधिक न, महिना आणि युद्धात भगवान शंकराची पूजा आणि अन्न, भोग आणि धन देणारा तो आहे. का महिन्यातील देवतेची पूजा विशेष फलदायी असते. ते विज्ञानासाठी चांगले आहे A. या महिन्यात सर्व देवतांची पूजा करा. जप, तपश्चर्या, हवन आणि दान संयम आणि नियमाने करा कर, कारण काटक महिन्यातील देवतेचे स्तोत्र सर्व बी नष्ट करणार आहे. इथपर्यंत जो सूर्याची उपासना करतो आणि महिन्यातील रविवारी तेल आणि कापूस दान करतो. तो आजारीही पडतो. जो आपले शरीर आणि मन मृत शरीराला समर्पण करतो सावजी मोदी दान करतात. 'यो ना' आणि 'लग' या दोन्ही मृतदेहांचे पी रूपात असल्यामुळे ते संसारात जन्म घेतात, या नात्यातून जन्म घेतात. नवरीसाठी शिवरायांची पूजा करण्याची पद्धत वेगळी आहे. संपूर्ण जग हे ख-नाद आणि पा. ' बी श' आहे आणि नाद म्हणजे 'शव'. म्हणून संपूर्ण जग हे एक मृत शरीर आहे. naad b's आणि B हा या जगाचा आधार आहे. बेसमध्ये अर्धा किंवा गोल असतो. हे फक्त ते 'एकत्रीकरण' आहे. या एकत्रित अवस्थेतच जगाचा आरंभ सृष्टीत आला आहे. मृत शरीर आवाज आणि आवाज आहे. म्हणून ते जगाचे कारण असे म्हणतात. ब 'देव' आहे आणि नाद 'शव', त्यांच्या संयोगाला शव लागू म्हणतात. त्यामुळे जन्माच्या संकटातून मुक्त व्हा ते मिळविण्यासाठी मृत शरीराची पूजा करावी. बा पा देवी 'उमा' आई आणि आवाज देवाला 'प्रेत' माहीत आहे. या पालकांची पूजा केल्याने आनंद मिळतो. देवी उमा ही जगाची माता आहे आणि शव हा जगाचा पत्ता आहे. जो कोणी ह्यांची सेवा करतो, त्यावर पु त्याची कृपा वाढतच राहते. तो उपासकाला त्याच्या आंतरिक आशीर्वादाने आशीर्वाद देतो. तुम्ही करा

त्यामुळे मातेच्या पत्त्याच्या नावाने प्रेताचे पूजन केल्यास आंतरिक आनंदाची प्राप्ती होते.

असे घडत असते, असे घडू शकते. भाग (शव) हे फूल आहे आणि भाग (ष) याला कृती म्हणतात. पुरुष हे आश्चर्यकारक आहे, कारण तो निसर्गाचा पिता आहे. पुरुषांचे संयोग त्याचे पहिले नाव जामा असे आहे. 'जीव' नराकडून वारंवार जन्म-मृत्यू प्राप्त होणे असे घडत असते, असे घडू शकते. मायेने कापले जाणे याला त्याचा जन्म म्हणतात. सजीवांचे शरीर मकालपासून सहा वकारांशी युद्ध सुरू आहे. म्हणूनच त्याला जीवाचे नाव देण्यात आले आहे.

जो प्राणी जन्म घेतो आणि पाशात म्हणजेच बंधनात पडतो तो सजीव आहे. प्राणीवाद जितका तो पळवाटातून बाहेर पडण्याचा प्रयत्न करतो तितका तो गोंधळात पडतो. कोणतीही साधने जीवाला जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यातून मुक्त करू शकत नाहीत. प्रेताच्या कृपेने महामाया वेदना जीवाला प्राप्त होते आणि त्याचा परिणाम आईच्या मार्गावर होतो. मृत्यूच्या बंधनातून मुक्त होण्यासाठी प्रेताची पूजा करावी.

गाईचे दूध, दही आणि तूप मध आणि साखर मिसळून पंचामृत तयार करा. आणि तेही वेगळे ठेवा. पंचामृताने मृत शरीराला अभिषेक व स्नान करावे. d आणि a

मंत्रोच्चार करताना मलाकार भोळे तयार करा आणि भगवंताच्या पिंडाला अर्पण करा.
'वन ना लगा', 'वायंभू लगा' आणि 'नाद लगा' हे 'नाद वाप' असल्याने आणि
लहानपणी असल्याने 'बल्लग' म्हणून ओळखले जाते. अपरिवर्तनीयपणे
मृत शरीराला मकर आणि पा असे मानले जाते. म्हणूनच त्याला 'मकर लगा' म्हणतात. राड्ड
अर्क काढताना 'उकार लग' वापरतात. पूजेचे संस्कार देणारे गुरु-आचार्य.
आकाराचे प्रतीक असल्याने 'अकार लगा'चे सहा भेद आहेत. त्याची पूजा करून साधक
जीवन मुक्त होते.

च्या हवाई अध्याय

नवाचा महिमा आणि शवलोकाच्या वैभवाचे वर्णन

ऋषी म्हणाले - महामु नको ! तुम्ही 'नव मानव' आणि 'शव'चे पूजनीय महाय्या आहात.
शब्द ऐका.

nav ka maha ya

सुतुशी म्हणाले- अरे प्रिये! तुम्ही लोक तपस्याने शीघ्रतः आहात आणि तुम्ही माणसाचे कल्याण केले आहे काय सुंदर मिष्ट आहे. याचे उत्तर मी तुम्हाला साध्या भाषेत देत आहे.

कृत सेप संसार पाई हे महासागराचे नाव आहे. ते पार करण्यासाठी बोट आणि p आहे. त्यामुळे कारला वर्षाचा क्रमांक दिला जातो. - पंच, ना-नाह है, वाह-यू हार ला. म्हणूनच 'ओम' हे 'वा' नावाने ओळखले जाते, म्हणजे 'वा' ही शक्ती आहे ज्यामध्ये सजीवाला कोणत्याही प्रकारचा ठोसा किंवा फसवणूक नाही. या नवामध्ये सर्वांना मो देते. मंत्र जपून पूजा करणाऱ्या उपासकाला हे नवीन ज्ञान देते. मायेपासून मुक्त असलेल्या माहेरला नव म्हणजे नूतन असेही म्हणतात. ती परम परमेश्वराची उत्पत्ती आहे. नव साधकाला नवीन म्हणजेच मृत देह आणि देह देतो. म्हणूनच विद्वान त्याला वर्ण या नावाने ओळखतात. कारण त्यातून नवीन परमात्मा प्रकट होतो. त्यामुळे ते एनएव्ही आहे.

नवाचे दोन भेद आहेत- 'थूल' आणि 'सम'. 'ओम' सूक्ष्म नव आणि 'नमः शिवाय' हे पंच रा मी एक खोडकर माणूस आहे. जीवन हा पुरुषार्थासाठी सूक्ष्म आत्म्याचा नामजप करण्याचा नियम आहे कारण तो सर्व साधनांचे सार । शरीरात विलीन होईपर्यंत सूक्ष्म शक्तीचा नामजप, अर्थ देव मातृत्वत्वाचे संशोधन करतो. जेव्हा शरीर नसते तेव्हा प्राणी मृत शरीर प्राप्त करतो. आहे. या मंत्राचा साठ कोटी वेळा जप केल्याने मनुष्य योगी बनतो. हा आकार, उकारा, मकारा, बा आणि नादा म्हणजे 'अ', 'उ', 'मा', तीन दधरा आणि मा साहित्य म्हणजे 'नव', जो योगींच्या हृदयात वास करतो. जे सर्व पापांचा नाश करते करणार आहे. 'अ' हा देह आहे, 'उ' हा श आहे आणि 'मकर' ही त्यांची एकता आहे.

पृथ्वी, पाणी, प्रकाश, वायू आणि आकाश-पाच भूत आणि शब्द, प्राणी इ. एकूण पाच वर्षे मलाकर दहा वस्तू हा मानवी इच्छेचा विषय आहे. त्यांची आज्ञा मनात ठेवून काय कमी आहे जे आशीर्वाद करतात त्यांना ग्री मार्ग म्हणतात आणि जे दिशेनुसार कार्य करत नाहीत त्यांना वृ पथ म्हणतात जे कमी अनुदान देतात ते नवीन मार्ग आहेत. वेदाच्या सुरुवातीस दोन्ही वेळा आणि वंदनाच्या वेळी प्रथम उकार करावा. नऊ कोटी नवाचा जप करून माणूस आनंदी होतो. मग नऊ कोटी नामजप असलेली पृथ्वी, नंतर तितक्याच नामजपांनी तीव्र झाली, नंतर नऊ कोटी जपांमुळे वायक होतो आणि नंतर नऊ कोटी जपांमुळे गंध निर्माण होतो.

दररोज मंत्राचा जप केल्याने माणूस चांगला शु योगी बनतो. फर जात्या पाच कोटी जप करतो आणि शवलोक प्राप्त करतो.

किंवा तप आणि नामजप यांच्या संयोगाने शिवयोगींचे तीन प्रकार होतात. संपत्ती आणि वैभवाने पूजा करा देवताप्राप्तीसाठी साहित्याने एक एक करून पूजा केली.

तो मग्न राहतो, त्याला योगी म्हणतात. जो पूजेत न गुंतता पवित्र अन्न खातो तो इतर मानवांना जिंकतो आणि वश करतो, त्याला स्तब्धयोगी म्हणतात. सर्व गुणांसह जो शांत मनाने सतत नामस्मरण करतो, सदैव चांगल्या भावनेने सत्कर्म करतो त्याला 'जपयोगी' म्हणतात. जो मनुष्य शिवयोगी महामांची सोळा उपायांनी पूजा करतो होय, तो सुरुवातीपासून मुक्त करतो.

नामजपाचे वर्णन

अरे प्रिये! आता मी तुम्हाला नामजपाचे वर्णन करीन. सर्व प्रथम, मनुष्य त्याच्या मनाला 'नमः शिवाय' चा जप सुरू केल्यानंतर पंचारात करावा. हे दान आहे करतो. या पंचरामाच्या सुरुवातीला 'ओम' (कर) चा जप करावा. गु चे तोंड कृष्णाकडून पंचरामाची उपदेश मिळाल्यानंतर तपदा ते चतुदशीपर्यंत साधकाला रोज एक दिवस मिळतो. नियमानुसार अन्न खा, मौन पाळा, माणसांना नियंत्रणात ठेवा, आईवडिलांची सेवा करा सहपंचारा मंत्राचा जप केला तरच त्याचा जप सुरू होतो. देवाच्या प्रेताचे अखंड जप करताना पंचरामाच्या पाच लाख मंत्रांचा जप करावा. जप करताना सावजी कल्याण आणि स्वरूपाचे ध्यान करावे. प्रभूचे शरीर कमळाच्या आसनावर आहे अशा प्रकारे पूजा करा. तो उपस्थित आहे त्याची आई गंगाजी आणि चंद्रमा यांच्या कलेवर खूश आहे. त्यांच्या डावीकडे

भगवती उमा उपस्थित आहेत. अनेक मृतदेह तिथे राहून त्यांच्या अंगोश्या प्रतिलेला स्नान घालतात. आपण आहात सदेव प्रेतांची आठवण घेता वारंवार येत असते, सूर्यमालेच्या आधी.

पूजा करा. पूर्वेकडे तोंड करून पंचरामाचा जप करा. त्या दिवशी साधक कमी असतात ते करा आणि शक्य तितक्या कमी बचत करा. कृष्णाच्या चतुर्दशीला नामजप समाप्तीचा दिवस सुरू होतो. शुद्ध होऊन बारा सहा जाप करा. त्यानंतर ईशान, तपुष, अघोर, वामदेव आणि पाच पवित्र विधींचे वर्णन सोजत, प्रेताची पूजा व पूजा घर कर सुरू करा.

कर्मकांडाने जमीन स्वच्छ करा आणि वेदांची पूजा करा. गायीच्या तुपापासून बाराशे किंवा स्वतः एक हजार आशीर्वाद द्या किंवा एकशे आठ आशीर्वाद घ्या. na

गाय किंवा बैल म्हणून द्यावे. टीकापा पंचकर्णाचे पाय धुवावेत

आणि मला त्या पाण्यापासून वाचव. असे केल्याने दुसऱ्या दिवशी तत्काळ नानचे फळ मिळते

असे घडत असते, असे घडू शकते. यानंतर, प्राणाला भरपूर अन्न दिल्यानंतर, देव आणि मृत शरीराची प्रार्थना करा.

त्यानंतर पाच लाख जप केल्याने सर्व पापांचा नाश होतो. पुन्हा पाच लाख जप करा

पण, तळमजल्यापासून खऱ्या जगापर्यंत चौदा भुवनांवर अधिकार प्राप्त होतो.

काममाया आणि माया यातील फरक

मेनका अथ मला नमस्कार. त्यापेक्षा कमी आहे. त्यामुळे ही माया किंवा कमी माया असे म्हणतात यामुळे ज्ञान आणि आनंद मिळतो. म्हणूनच त्याला माया किंवा नामया असेही म्हणतात. गेले आहे. योग्य मर्यादेच्या खाली कोणताही आनंद नाही आणि वरचा आनंद नाही. किंवा आनंद नाही सकाम कामाचे अनुसरण करतो आणि चमत्कार आणि जगाच्या भीतीने चावतो. बी देवस्थानांवर असलेले उपासक खालच्या लोकांत फिरतात. मृतदेह घेऊ नका उपासक वरच्या जगात जातात. खाली कमलोक आहे आणि इथे प्रापंचिक जीव राहतात. एन.एस. वर विश्व आहे ज्यामध्ये पुरुष पुरुष राहतात आणि आध्यात्मिक उपासना करतात.

शवल्लोकाच्या वैभवाचे वर्णन

जे मानव खऱ्या अहिंसेने भगवान शिवाच्या उपासनेत राहतात ते कलच पार करतात.

तू जा कालचेरापर्यंत महार लोक आहेत. त्या वर वृषभ आकारात

हे काय आहे? सत्य, सच्चा, अहिंसा आणि दया हे त्याचे चार पाय आहेत. तो सात शवल्लोकाचा आहे

बाजूला उभा आहे. आई त्याची सोबती आहे, लाज कान आहे. त्याला वेद आणि नापीस या शब्दांचा आशीर्वाद आहे.

त्याच्याकडे विश्वास आणि चांगले मन आहे. किंवा आदिम पाई वृषभ आहे, ज्यावर प्रेत आहे

आले होते. ब्रह्मा, विष्णू आणि महेश यांच्या युगांना दिवस म्हणतात. कारण आणि वडील

सायल्लोका नावाची चौदा लोकस्थाने आहेत, जी पाच वस्तूपर्यंत गंधाच्या पलीकडे आहेत. त्यांच्या वरचे कारण

विष्णूचे चौदा लोक आणि वरील कारण हे पीकेचे बावीस लोक आहेत.

मग कर्णेश प्रेताचे छप्पन लोक आहेत. शीर्ष पाच कव्हरमधून युन्मय

कैलास आहे, जिथे पाच विभाग, पाच कालखंड आणि आदर्श एकत्र येतात, जेणेकरून

त्याला स्मशानभूमी म्हणतात. तो पराश, परात्पर भगवंतांसोबत राहतो. ते आहेत

संगोपन , नाश , उत्तेजित करणे आणि वर्षाव इत्यादी कामात निपुण. देवाचे

मृतदेहाची पूजा करणे म्हणजे गाडीसारखे होते. प्रेताची कृपा लोकांवर झाली आहे, ते

प्रत्येकजण मी बनतो. आत्म्यामध्ये आनंद अनुभवणे हे मोक्षाचे साधन आहे. ते

पुष्य, तप, जप, जन आणि यान पिधाम याद्वारे मृत शरीराची पूजा करून,

ते प्राप्त करतो, देव त्याच्या अज्ञानाचा नाश करतो.

मृतदेहाची गाडी

साधकाने पाच लाख जप केल्यानंतर भगवान शिवाच्या शक्तीचा महाभिषेक.

आणि शिरोधार्य शरीर म्हणून शरीराची हे जन्मलांचे. शरीर आणि वैदिकी कर्मणी प्रक्रिया प्रक्रिया हे आहे
तुम्हाला माहिती आहे की ते जितके जास्त शिवमचा जप करतात तितके शरीरातील समानता वाढते.
शाभभीच्या वडिलांची पावती ही देवीची आहे आणि देवीचा जप केल्याने देवीचा पुरावा समोर येतो.
असे घडत असते, असे घडू शकते. साधक स्वतः परशाची म्हणजेच देह, मनुका बनून पावतीची पूजा करतो

आणि लॅंगरचा आकार बनवून किंवा या चिखलापासून आकार तयार करून, प्राप्त केले
त्याची पूजा करा. मृत शरीराला मृत शरीर मानणे आणि स्वतःला शाप समजणे
तिची देवी म्हणून पूजा करा. मृत शरीर प्रेतामध्ये असल्याने ते मृत शरीराचे स्वरूप आहे. ते
सोळा उपायांनी त्याची उपासना केली तरी त्याचे फळ मिळते. पूजेचे
शव भाक सेवेनंतर शिवाजी ज्ञानावर तृप्त होतो. पाच, दहा किंवा शंभर भाव नीक
प्रेताला आमंत्रण द्या आणि आदरपूर्वक भोजन करा. शरीर आत्मा असणे, कपटपूजा नाही
असे केल्याने तळमजल्यावर घडले नसते.

अठरावे य

बाँड आणि मो चे व्याख्या मृतदेह दफन करण्याचे रहस्य

ऋषी म्हणाले - एकंदरीत सुता जी! बंधन आणि मो या? कृपया आमच्यावर दया करा
आम्हाला सांगा?

सूतजी म्हणाले- अरे प्रिये! मी तुला बंधन आणि मोक्षाचे रूप वर्णन करीन.
मी करत आहे पृथ्वीच्या आठ बंधनांमुळेच आत्मा हा सजीव आहे. म्हणजे बंधनात
बद्ध आत्म्याला 'ब' म्हणतात आणि जो त्या बंधनांतून मुक्त होतो त्याला 'मु' म्हणतात.
कृत, बुद्धिमत्ता, गुणात्मक अहंकार आणि पंचमाता अशा आठ तत्वांच्या समूहातून शरीराची निर्मिती होते.
यूपी म्हणजे ई. शरीरापेक्षा कमी आणि नंतर नवीन शरीरातून उद्भवते. शरीराला
स्थूल, सूक्ष्म आणि कार्यकारण यातील फरक कळायला हवा. अवजड
शरीर हे मानवी उपभोग देणारे असेल आणि शरीराने आनंद अनुभवायला हवा होता.
आहे. आत्म्याला पाप आणि पुण्य भोगावे लागते. यातूनच आनंद मिळतो.
म्हणून, कंपाशाशी बांधलेले असल्याने, प्राणी शुभ चंद्राप्रमाणे फिरविला जातो. याद्वारे
मुक्ती मिळवण्यासाठी महाच कर्ता भगवान शिवाची प्रार्थना आणि आराधना
हवे होते प्रेतानेच सर्व, परिपूर्ण आणि अनंत शिष्यांना मूर्त रूप दिले आहे. मन, शब्द, शरीर
आणि त्यांची भजनात पूजा करून पूजा करावी.
एक कृपा आहे. अंत्यसंस्कार चितेत मृतदेहाचा आत्मा
त्याच्या सामर्थ्यासाठी त्याची पूजा करावी. तन, मन, वाणी आणि धनाने पूजा करावी
आपण करू शकता जो मृत शरीराची पूजा करतो आणि स्वतःच्या जगात वास करतो त्याच्यावर देव विशेष कृपा करतो.
दानधर्माचा आशीर्वाद । जेव्हा माता वश होतात, तेव्हा जीव जगदंबेसह देह
ची सामग्री. भगवंताचा साक्षात्कार झाल्यावर तो नियंत्रणात येतो.
हे स्वता आणि त्रित शरीराचे हे. हे प्राप्त झाल्यावर मनुष्य मुक्त होतो. त्यामुळे मृतदेह
त्याचा आशीर्वाद मिळावा म्हणून त्याची पूजा करावी. प्रेत किंवा, प्रेत तपश्चर्या,
शवम-जप, शवशान आणि शव्यतान दिवसापासून रात्री झोपेपर्यंत, जन्मापासून
मृत्यु व्यक्त करण्यात यावे आणि मृत देहाची आत्मा आणि परमात्मा दोघांनीही पूजा करावी. याप्रमाणे
असे केल्याने भगवंताचे शरीर मुक्त होते.

ऋषी म्हणाले - सुता जी, जे चांगले आज्ञेचे पालन करतात! मृत शरीराची पूजा कशी करावी
तुला हवे आहे का? कृपया आम्हाला सांगा

सूतजी म्हणाले- अरे नाही! जो सर्व इच्छा पूर्ण करतो.
मी तुझ्याशी बोलत आहे सूक्ष्म रूप उद्या नाही आणि स्थूल स्थूल दिसते. पंचाला
त्याला खूप म्हणतात. दोघेही भरपूर पैसे देणार आहेत. कृत आणि पौष लागू

देवाबद्दल फक्त मृत शरीरालाच माहिती असते आणि त्याबद्दल कोणालाही माहिती नसते. पृथ्वीवर पाच ग्रह आहेत,
मी तुम्हाला लोकांचे तपशील सांगतो.

पहिला 'वयंभू साव लग्ना', दुसरा 'बाल लग्ना', तिसरा 'टाटा लग्ना', चौथा 'चार लग्ना',
आणि पाचवा म्हणजे 'गु लग्ना'. देवांच्या तपस्याने संतुष्ट व्हावे, त्यांच्या जवळ राहावे
भगवान शिवाच्या झाडाच्या रोपाप्रमाणे पृथ्वीच्या खाली बीज स्वरूपात आढळते,
भेळकर 'नाद लग्ना'च्या रूपात होतो. त्याचे नाव आपोआप कट झाल्यामुळे आहे.
ते म्हणजे 'वयंभू लग्ना'. त्याची पूजा केल्याने ज्ञान वाढते. सोने आणि चंद्र, जमीन, वेदांवर
हाताच्या शब्दांत लिहून देवाने प्रेत घेऊन प्रार्थना केली आणि सोळा उपाय केले.

त्यांची पूजा करा. असे केल्याने साधकाला एकात्मता प्राप्त होते. देवता आणि ऋषीमुनींनी आत्म्यासाठी 'पौष लगा'ची स्थापना पुढील अवतरणाद्वारे केली आहे. हे फक्त त्याला 'टा टा लग' म्हणतात. मृत्युपत्र किंवा राजाने पूर्व-स्थापित लगाला तत् लगा असेही म्हणतात, पण तो 'क्राकृत लगा' आहे. चांगले असणे किंवा नाही एक 'पौष लगा' आणि दुसरा बल आणि इतरांना 'क्राकृत लगा' म्हणतात.

जीभ, नाभी, जीभ, हृदय आणि मेंदूमधील आध्यात्मिक अध्यात्मिक अंतरासाठी 'कॅरेक्टर लगा' म्हणा. पर्वताला 'पौष लगा' आणि तळमजला 'प्राकृत लगा' असे विद्वानांनी मानले आहे. पोषण सर्व आशीर्वाद देणारा तो आहे. प्राकृत लगा धन दाता । 'चर' मध्ये 'रस लगा'ला माल देणारा पहिला. 'सुवर लग' ते वै संपत्ती, 'बाण लग' याला राज्य देणार आहे, 'सुंदर लग' शु ला महाशू देणार आहे. बालपण, तारुण्य आणि म्हातारपणात प्रेताची पूजा. करणार आहे.

सर्व उपासना कमी गु च्या मदतीने करा. देवतेला अभिषेक केल्यानंतर, भाताची खीर आणि भोपळा घ्या. नव्या माणसाला 'सम लग'ची पूजा द्वारे करू इच्छितो विभूत लोका नजनाथ, वेद नजनाथ आणि शवा नजनाथ तिघे गाडी काय होती? सुरुवातीसाठी लोका निन्जा म्हणजेच लोका की भाम ठेवा. एनएस, धाया, ता.इ.च्या केंद्रापासून लाकडी व लोखंडी अभ्यासक्रम सुरू होतात. वेदांमधून जन्मत भाम हे वैदिक विधीच्या शेवटी धारण करावे. मृतदेह वाचणे बेल लाकूड जाळणे. शेण आणि शमी, पीपळ, पलाश, खराब, अमलताश आणि बेरीच्या काठीने अन्न जाळू नका, ते शुभ मानले जाते. देवाचे मृत शरीर ग्लेम व्रजमान पंच जाळून, त्याने सार पूर्णपणे आत्मसात केले आहे. त्यांचे सर्व अंग आणि भाव हे सार आहे. भगवान शिवाने माँ, विष्णूला आपल्या कपाळावर ठेवले. आणि सार घेतला आहे आणि. सजल भामा धारण करून शिवरायांची पूजा असे केल्याने सर्व फळे घासतात. मृत शरीरापासून आत्मा हा आत्मा होतो. मृतदेह उपासना करणाऱ्याला अपवत आणि सुतक वाटत नाही. शिष्यांचे राज, तामस आणि तमोगुणाचा नाश करून देहाचा साक्षात्कार देतो. एसागु च्या हातातून भामा पकडणे हवे होते

जन्म आणि मृत्यू हे सर्व भगवान शिवानेच निर्माण केले आहेत, ते केवळ त्यांच्या सेवेतच प्राप्त करू शकतात.

तो देतो, तो बंधनातून मुक्त होतो. स्थूल, सूक्ष्म आणि कारण यांना वश करून,

असे घडत असते, असे घडू शकते. जो मृत शरीराची पूजा करण्याच्या उंबरठ्यावर असतो, मौन राहतो, सत्य आणि सद्गुण यांच्याशी एकरूप असतो, नामजप, तपश्चर्या केल्याने त्याला दिव्य आनंद आणि ज्ञानाचा उदय होतो.

पैसे आणि अनुदान वापरून अंत्यसंस्कारातील निवास

करा. सर्वासमोर प्रभूचे चार करावे. मृतदेहाचे रहस्य

याशिवाय इतर कोणाला माहित नाही, म्हणून मृत शरीराची पूजा करा.

एकोणिसावा अध्याय

उपासनेतील फरक

ऋषी म्हणाले - हेसुत जी ! पृथ्वीवरील जगात आमचे वर्णन करून तुम्ही आमच्यावर दयाळू आहात, वेद-सासर्जीकडून तुम्ही काय ऐकले आहे ते मला सांगा.

सूतजी म्हणाले- अरे प्रिये! मला आनंद आणि आशीर्वाद देणाऱ्या उपासना मार्गाचे वर्णन मी करत आहे पृथ्वीवरील सरोवर सर्व सरोवरांमध्ये सर्वेक्षण करण्यायोग्य आहे. त्याच्या उपासनेला फळाचे छप्पर म्हणतात.

असे घडत असते, असे घडू शकते. अनेक देव, दानव, मानव, गंधव, नीलम आणि प्रेत यांच्या पूजेने अनेक अभ्यास केले आहेत. सुवर्णयुगात जसा सुवर्णकाळात, नेत्यात रंगाचा व्यापार पाऱ्याचे महत्त्व आहे, त्याचप्रमाणे युगात पार्थिव अंतराला खूप महत्त्व आहे. shavamु टाका तपश्चर्यापेक्षा उपासना जास्त फळ देते. गंगा नदी सर्व नद्यांमधून वाहते म्हणून आणि पृथ्वी ही पवित्र मानली जाते, त्याचप्रमाणे सर्व मागासले सुरक्षित असतात. सर्वकाही आवडले शिवाचा उगम आहे, सर्व दिव्य शिष्यांमध्ये एक दैवी शक्ती आहे, त्याचप्रमाणे सर्व काही लागामध्ये आहे ते 'पा थॉ लागे'.

'पाठव लाग'च्या उपासनेने धन, वैभव, वय आणि दीर्घायुष्य मिळते आणि संपूर्ण शरीर पूर्ण होते. करणार आहे. ज्या व्यक्तीने प्रेताचे शरीर बनवल्यानंतर त्याच दिवशी परमेश्वराची पूजा केली जाते, तो प्रेत आणि शवलोक प्राप्त होतो. जो वासनेशिवाय पूजा करतो ती जाते. जो ज्ञानी कुळात जन्म घेऊनही पूजा करत नाही, तो भयंकर नरकात जाईल. करतो.

विसावा अध्याय

पूजेची पद्धत

आम्हांला व पृथ्वीचे स्वामी असे वर्णन करून सुतजी म्हणाले - अहो अरे प्रिये! वैदिक कामाचे फायदे असलेल्या व्यक्तीसाठी पाठवी लगा पूजा पती सर्वात उपयुक्त आणि उपयुक्त आणि आनंद आणि पैसे bestower आहे. सर्व थम सू के आणि डी पासून स्नान करा. पूजा केल्यानंतर हे करा. मग देव, ऋषी, माण आणि पातराची तपश्चर्या करा. सर्व चुकीचे काम करून, प्रेताने परमेश्वराला मारले असते.

आपले शरीर आणि आत्मा परिधान करा. त्यानंतर पूर्ण भक्तिभावाने पृथ्वी-लागाची पूजा करावी करू असे केल्याने सर्व मनोकामना पूर्ण होतात. नदी किंवा तलाव डोंगराच्या काठावर किंवा जंगलात किंवा मंदिरात किंवा इतर कोणत्याही ठिकाणी, पृथ्वीवर पूजा करायची आहे त्या ठिकाणच्या मातीपासून मृतदेहाचे बांधकाम करावे. कर्ज पांढऱ्या मॅटवरून, लाल मटातून वाई, यलो मॅटमधून वाया आणि ब्लॅक मॅटमधून शू मृतदेहावर अंत्यसंस्कार करणे.

मृतदेह ठेवण्यासाठी एकामागून एक चटई गंगाजलाने भरून हळूहळू त्यावर लावावी. या जगाची आणि जगाची सर्व सुखे निर्माण करणे आणि मुक्त करणे. लगाची भक्तिभावाने पूजा करा. प्रथम 'ओम नमः शिवाय' हा उच्चार करावा. सर्व पूजेचे साहित्य एकत्र करून पाण्याने सुरुवात करावी. 'भुरस' करा. नंतर पाण्यावर प्रक्रिया करा. प्लेटचे वर्तुळ काढा आणि पुन्हा सुरू करा. त्यानंतर लगेच मृतदेह गोळा करा आणि वैदिक पद्धतीने पूजा करा. देवाचे आवाहन आणि त्याला सीटवर बसवून, त्याच्या सारख्याच आसनावर बसा. मृतदेह ध, दही आणि तूप, ऋचा मधु (मध) आणि साखरेने स्नान करा. या पाच पदार्थांना- दह, दही, तूप, मध आणि साखर यांना 'पंचामृत' म्हणतात. तुमच्या कडून नान द लगा. मग उत्तर परिधान करा. चार श्लोकांचे पठण करून प्रभु मृतदेह वशव आणि यपवितांना अर्पण करा आणि सुगंधित चंदन आणि रोळी अर्पण करा आणि शेवटी, फुले आणि वेली कापून टाका. भोळे आणि फळे बंद पडणे येत, Yarah पूजा आणि पूजा करणाऱ्या पुजाऱ्याला वंदन करावे. हर, माहेर, शंभू, शूल-पान, पानकधारी, शव, पाशुपत, महादेव, ग, राजप, इत्यादी नावांनी पथ-लागाची पूजा करणे. करा. प्रेताचे पूजन करून भगवान शंकराचे नामस्मरण करावे. पंच आणि सोळा उपाय करून धावत पूजा. या कारची पूजा करताना भगवान शिव कारने-

भूतनाथ प्रेत, हे सर्वांना सुख-समृद्धीचे दान देणाऱ्या धन्या! माझ्या आयुष्यात तू खाली बसा तुझे गुण माझे जीवन । तुम्ही माझे सर्वस्व आहात माझे मन नेहमी तुझे आहे

करतो. हे देवा! जर मी चुकून किंवा जाणूनबुजून तुझी पूजा केली असेल
तो यशस्वी झाला तर? मी महान पापी आहे, जोपर्यंत तुम्ही पवित्र आहात तोपर्यंत मी पडलो आहे. अहो
महादेव सदा मृत! वेद, पुराण आणि शास्त्रांच्या तत्वांचे तुम्ही परम गुरु आहात. आता पर्यंत
तुला कोणीही पूर्णपणे ओळखत नाही, मग माझ्यासारखा पापी कसा
माहित असेल? अहो अहो! मी पूर्णपणे तुझ्या अधीन आहे. हे देवा! कृपया माझ्यावर रहा
ये आणि मला वाचव. या कारची प्रार्थना केल्यानंतर देव मृतदेहाला पुष्प अर्पण करतील.
तुमचा आशीर्वाद द्या आणि आदराने पूजा करा. अरे माझ्या नवीन! देवाने ही गाडी केली
मृत शरीराची पूजा म्हणजे भोग आणि पैसा देणारी आणि भावना वाढवणारी.

सूतजी म्हणाले- अरे प्रिये! पार्थिव पूजेला कोटीचे फल मिळणार आहे. कल्पितात शिवाच्या शरीराची पूजा करणे हे मानवासाठी श्रेष्ठ आहे. हे आनंद आणि बक्षीस देते आणि शाची कोणतीही शिकवण नाही. मृत शरीर तीन प्रकारचे असतात - उमा, मध्यम आणि अधम. चार अंगुल उंचेवेदातील यू. सुंदर शाव लगाला 'उम शाव लगा' म्हणतात. त्यातील अर्धा अर्ध्या 'मियाम' आणि अर्ध्या माध्यमाला 'अधम' म्हणतात. प्राण, यया, वैया आणि शु मृत शरीराची वैदिक उपचाराने आदरपूर्वक पूजा करावी.

ऋषी म्हणाले - हेसुत जी ! शिवाजी महाराजांच्या मृतदेहाची एकूण संख्या किती आहे?

सूतजी म्हणाले- अरे प्रिये! पृथ्वीवरील लोकांची संख्या इच्छेवर अवलंबून असते. bu अंत्यसंस्कारासाठी चांगल्या आत्म्याने एक हजार मृतदेहांची पूजा करा. पैसे

दीड हजार मृतदेहांचे पूजन आणि पुनर्प्राप्तीसाठी पाचशे मृतदेह.

करा. भूमीची आकांक्षा एक हजार, दया मागणारा तीन हजार, तीर्थयात्रा मागणारा ज्यांना दोन हजार हवे आहेत आणि ज्यांना मोक्ष पाहिजे आहे त्यांना एक कोटी लोक सापडतील. वेद आणि धा यांनी पूजा आणि उपासना. आपल्या इच्छेनुसार मृत शरीराची पूजा करा. ऐहिक उपासनेने कोटीचे फल मिळते व उपासकाला भोग व मोक्ष प्राप्त होतो.

देणगी देते. त्याच्यासारखा दुसरा कोणी नाही. म्हणजे सकाळ झाली.

शव लागाची पूजा व अनुष्ठान केल्याने मनुष्य सर्व दुष्टांपासून मुक्त होतो.

समुद्रातून पोहण्याचा सर्वात सोपा आणि उत्तम मार्ग म्हणजे मृत शरीराची नया मात पूजा. रोज लागेची पूजा वेद आणि धा याने करावी. भगवान शंकराची पूजा करतात हवे होते

पृथ्वी, जल, अन्न, वायू, आकाश, सूर्य, चंद्र आणि शंकराच्या आठ मूर्ती आहेत यजमान याशिवाय शिव, भव, उ, भीम, इर, महादेव आणि पाशुपत ही नावे आहेत. पूजाही करतात. म्हणून चंदन आणि बेलपा घेऊन शिवाजीची पूजा करावी इशान, नंद, चंद, महाकाल, भृंगी, वृषा, कंद, कपडारा, शु आणि त्यांचे कुटुंब. दहा दशांमध्ये सोमाची पूजा करावी. सावजीच्या वीर भा आणि का तमुकच्या पूजेसाठी जरा पाताची पूजा करा. पंच रा-माम आणि शत्य आणि शपपंचागाचा जप मजकूर का या केल्यानंतर मृत शरीर दहन आणि मृत शरीर वजन. रा च्या देवकाय सर्व वेळ उत्तर दिशेला तोंड करून करावे. पूजा करणे परमेश्वराचा देह मनाने मारण्याची वेळ आली पाहिजे. जिथे मृतदेह सापडला पूर्व, पश्चिम आणि उत्तर स्थानावर बसू नका, कारण पूर्व स्थान भगवान शंकराच्या समोर आहे. आणि देवाचा चेहरा थांबू नये. उत्तरादशात देवी उमा

बसून राहा. पमदशात शिवरायांना मागची बाजू आहे आणि पूजा मागून केली जात नाही. त्यामुळे उत्तरेकडे तोंड करून दक्षिण दिशेला बसावे.

मृत देहाचे पूजन करणाऱ्याने पृथ्वीवरील खीर टाकून, हार, बेलाप इत्यादी घालून पूजा केली जाते. देवाची पूजा करायची आहे. मला जमत नसेल तर चिखलातूनच पुड बनवा. पूजा करायची आहे.

अध्याय वीस

प्रेत भोळे आणि ब आणि महा

ऋषी म्हणाले - हेसुत जी ! प्रेत समुद्रात टाकू नये असे आपण पूर्वी ऐकले आहे. या संदर्भात तुमचे काय म्हणणे आहे? त्याबद्दल सांगा आणि मुलाच्या प्रमुखाला देखील सांगा. काय तर

सूतजी म्हणाले - हेमू नवीन! तुम्ही सर्व मृत शरीराचे अनुयायी आहात. म्हणून मी मी तुम्हाला संपूर्ण गोष्ट सांगत आहे. तुम्ही लक्षपूर्वक ऐका. देवाचे मृत शरीर को, जो चांगुलपणाचे अनुसरण करतो आणि आतून आणि बाहेरून शुद्ध असतो, म्हणजे कोणतेही काम नाही भावनेने भगवान शंकराची पूजा करतात, प्रेताची काळजी घेतात कारण फक्त भोळ्या माणसाकडे बघून सर्व पापे नष्ट होतात. ते गमावणे सेप्युचे फळ चोळले जाते. भोळे खाल्ल्याने हजारो कोट्यवधींची किंमत येईल. जातो ज्याच्या घरी शिवाजीच्या चार नौका आहेत, त्याचे घर पवित्र आहे. Bk तो जवळचे दुसरे घरही उद्ध्वस्त करतो. म्हणून मस्तक नतमस्तक ते घ्या आणि मोठ्या भावनेने खा. जी व्यक्ती ते घेते किंवा घेते विलंब, तो पापाचा दोषी आहे. मृत होडीच्या बाजूपासून मुख्यपर्यंत मस्त आहे.

ज्या मानवांनी भगवान शिव व्यतिरिक्त इतर देवतांचे स्थान धारण केले आहे, त्यांचे नवीन-ज्ञान लक्षपूर्वक ऐका! जिथून शिक्षणाची शाळा उगम पावते, तिकडे मूळ लगा, मंगल लगा मे, दगड, चांदी और सोने से ना मत लगमा, देवता आणि सा रठती लगा में, केसर लगा, फाटक लगा, राणा ना मत लगा आणि समयोते लगा माझ्यात विराजमान असलेल्या शिवाचा भोळा स्वीकारणे हे 'छायनता' सारखे फलदायी आहे. आहे. प्रेत खाऊन मस्तकावर धरून, ह्येच्या पापातूनही. सोडवला जातो आणि माणूस शुद्ध होतो, पण जिथे चाचाला टाकायचा अधिकार असतो,

तिथला महासाद अगोदर खाऊ नये. बाण घेऊ नका. लोखंड घेऊ नका.
सस्लाग उपासना अर्थात सासरा था पता लगे, व्यभि लगे आणि व्यात्य यातून प्राप्त झाले.

जिथे चडाचा अधिकार नाही तिथे कोणता माणूस त्या पाण्याचे तीन आंगोळ करून घेतो.

ज्या वेळेस तो प्रार्थना करतो, त्याचे सर्व शाब्दिक, शाब्दिक आणि मानसिक पापी होऊ शकत नाहीत. ते देवाला मृत शरीरातून नेले जाते तेव्हा ते अत्यंत पवित्र मानले जाते.

अहो शैओ! B आणि म्हणजेच बेलचे झाड हे महादेवाचे रूप आहे. ते देवतेमुळेच केले गेले आहे. तिन्ही लोकांमध्ये असलेली सर्व तीर्थ एकाच ठिकाणी वसलेली आहेत कारण त्याच्या मुळाशी आहेत लग पी महादेव जी वसती । जो त्याची पूजा करतो, तो प्रेतही करत नाही ते करतो.

जो मनुष्य प्रपंचाच्या मुळाजवळ पाण्याने आपले हृदय जागृत करतो, त्याला पूर्ण तीर्थ प्राप्त होते. नानचे फळ साइटवर उपलब्ध आहे. bvk मूळ पाणी भरलेले पाहून भगवान शिव संतु आणि सत् आहेत, जो मूळचा गंध आहे म्हणजेच मानवी शरीराचा मूळ भाग आहे, प्युप जो ई किंवा ड ने पूजा करतो, तो थेट शवलोकात जातो. त्याला मुले आणि आनंदाची शुभेच्छा ते उद्भवते. जो मनुष्य आपल्या शुद्ध मनाने बालकाच्या मुळाशी दिवा लावतो तो सर्व पापांपासून मुक्त होतो. सोडले जाते. या झाडाखाली जो माणूस शिवभान खातो, तो एक कोटी जीवांना अन्नदान केल्याचे फळ मिळते. या झाडाखाली तुपात शिजवलेले A चे दान देणे जलद होते.

अहो शैओ! 'वृ' आणि 'नवरी' या दोन मागास. 'वृ' मार्गाची पूजा इच्छा पूर्ण होतात. हे संपूर्ण आता फळांचे दान करत आहे. किती गोड आहे आणि अत्यंत काळजीने पूजा करा. अभिषेकानंतर अघनी तांदळाचा भोळा ग्रहण करावा. पूजेच्या शेवटी, मृत शरीर एका कॅप्सूलमध्ये ठेवा आणि ते घरात स्वच्छ ठिकाणी ठेवा. नवरी मार्गाची पूजा करणाऱ्याने हाताने पूजा करावी. फक्त चांगले अन्न भोळे म्हणून घ्या. नक्षत्रांतील पुरुषांसाठी ते फार कठीण असते. सद्गुणाने पूजा करा फक्त गोष्टींवर कर आणि नूतनीकरण करा. पूजा केल्यानंतर म.पर्यंत लग्न धारण करावे.

अध्याय तेवीस

मृतदेहाचे नाव

ऋषी म्हणाले - हे प्रिय सुत जी ! तुमच्याकडे ओलसर कार आहे. आमच्यावर दया करा 'व्रत' आणि शव या नावाने आमचे भजन ऐका.

सूतजी म्हणाले- अरे प्रिये! आपण सर्व लोक हित फार बोललो आहे. विचारत आहे. भगवान शंकराची उपासना करणारे मानव हे गंतव्यस्थान आहेत. त्यांचे यश गेले आहे. यासोबतच त्याचे कुटुंब शभपासून वाचले आहे. जो माणूस त्याच्या तोंडाने सदैव शिव आणि शिवाच्या नावांचा जप केल्यास पाप त्यांना मारण्यास सक्षम नाही. भग्ना, प्रासा आणि शिव ही नावे वेणीसारखी महान आहेत. या तिघांचा नवस आणि वेणीच्या नानाचे फळ दहाव्या दिवसापासूनच मिळते. ज्यांच्या शरीरात ते राहतात असे होते की त्यांच्या दर्शनाने सर्व पापे नष्ट होतात. परमेश्वराच्या शरीराचे नाव 'गंगा' आहे. विभूताला 'यमुना' आणि देवीला 'सरवती' म्हणतात. शाई संयुवेनी सर्व पापांचा नाश करणारा आहे. अरे नाही! मी खुश आहे फक्त देवच जाणे. शिव नावाचा हा महाशय सर्व पापांचा नाश करणारा आहे. 'शव-नाम' अस्तित्वात नाही आणि 'महापाप' पवित्र आहे. या अग्नीमुळे पुण्य पिऊन पापे भस्म होतात. केवळ नामस्मरणाने पाप मूळ होत नाहीत. या पार्थिव जगात राहणारा माणूस भगवान प्रेताच्या नामजपात मग्न आहेत, ते विद्वान आत्मे आणि वेदांचे विद्वान आहेत. त्याने केलेले धर्म कमी फलदायी आहेत. जो कोणी मानवी प्रेताचे नाम घेतो जेव्हा ते ब्रह्मांडाच्या महासागरात जातात तेव्हा त्यांची पापे निःसंशय असतात. जो पाप करतो जंगलातील आगीपासून त्रस्त झालेल्या त्यांनी शिवनामाचे अमृत प्यावे.

हेमुनी रडे! ज्याने अनेक जन्मांची तपश्चर्या केली, तोच पापाचा नाश करणारा आहे. मृत शरीर मृत आहे. माणसाच्या मनात कधीही न फुटणारे स्मशान कट ई आहे, त्याला फक्त मो मिळतो. जो पुष्कळ पापे करूनही भगवंताचे नामस्मरण करत राहतो. आदराने, तो सर्व पापांपासून मुक्त होतो. यात शंका नाही. ज्याप्रमाणे जंगलातील जंगलाचे दोन झाडांमध्ये रूपांतर होते, त्याचप्रमाणे मृत शरीराचे नाव पी. वनाचा कोप होऊन त्याची सर्व पापे धुऊन जातात. कोणाला अंगात घालायचे आणि जो प्रेताचे नाम आदराने जपतो तो या अथांग सागराला पार करू शकतो. जातो संपूर्ण वेद पाहिल्यानंतर महाशयांनी देहाचे नाम विश्व-सागर पार केले. करण्याची पद्धत सांगितली आहे. पाप नाहीसे करण्यासाठी भगवान शंकराच्या एका नामाने सुद्धा. इतके सामर्थ्य आहे की कोणीही मानव कधीही करू शकत नाही. भूतकाळात नावाचा महापापी राजा देहाच्या नावाच्या अर्थाने दोन्ही उत्पत्ती प्राप्त झाली. अहो जो! या गाडीत मी तुझा मृतदेह ठेवला आहे

नावाने आपले वर्णन केले आहे.

अध्याय चौवीस

मी गृहीत धरतो

सूत जी म्हणाले - अरे प्रिये ! आता मीच आहे जो तुम्हाला पराभूत करण्यासाठी सर्व गोष्टींना पवित्र करतो. मी भामचे माहात्म्य सांगतो. भाभीचे दोन प्रकार आहेत - एक 'महाभ' आणि दुसरी. 'वा प भ मी'. महाभमातही अनेक भेद आहेत. तो तीन प्रकारचा असतो- 'सोट', 'मठ', आणि 'ज्वाला काक'. श्रोत्याने आणि मनात फक्त इंद्रियांसाठी वापरणे योग्य आहे. ज्योत सर्व मानव वापरू शकतात. वैदिक ज्ञान ते विज्ञान एखाद्याने ते नामजपाच्या स्वरूपात धारण करावे आणि दुसऱ्या मानवाच्या रूपात धारण करावे. आपण करू शकता उपल से सक ई भामे याला 'आनेया भामे' म्हणतात. पुडचा आहे. इतर भागांमधून कापलेल्या चेहऱ्यावर पुड घालणे देखील उपयुक्त आहे. जबला उपा नशाद चे

जेव्हा हे लोक विश्वातून भुवण इलाक्यातून सेव्हन वरुवातून नेळुसुमाहीसुन भुक्ति शरीरस्थी घुव्याप्रपणे करीतात. सेमोला ते सापडते. पुड आणि भाम लावून आध्यात्मिक जप करा. भगवान शिव आणि वानू त्याने पुडही घातली आहे. भगवती उमा आणि देवी लमी नेईक यांच्यासह इतर देवतांचा समावेश आहे ती स्तुती आहे प्राण, यया, वैद्य, शु, वनसंकर आणि जटापुरुष यांनीही स्पष्ट केले आणि पुडपामध्ये मी भाम घातला आहे.

अरे प्रिये! अशाप्रकारे मी पुडाचे माहात्म्य थोडक्यात सांगितले आहे. हे मान्य आहे ते गोपनीय आहे. कपाळावरच्या मध्यभागापासून म्हणजे कपाळावर मोठा डबा पुढच्या भागात घातला पाहिजे. मध्य बोट आणि अनामिका पासून दोन ओळी असे केल्याने अंगठ्याने मध्यभागी सरळ रेषेला पुड म्हणतात. पुड अनेक सुखें भोग आणि मो हा देणारा आहे. पुडाच्या प्रत्येक ओळीत नऊ देवता आहेत, जे सर्व अंगात विराजमान आहेत. एन.एस. नवाचे पहिले अक्षर म्हणजे अकार, गहपय आन, पृथ्वी, धम्म, रजोगुण, रीवेद, यश, सातह सावन आणि महादेव - या पुडच्या पहिल्या ओळीतील नऊ देवता आहेत. नवचे नाव उकार-दान, आकाश, सत्वगुण, यजुवद, मध्यान्ह सवना, इच्छा, अंतराम आणि माहेर - या संपूर्ण वारीतील नऊ देवता आहेत. नवाची तिसरी वर्णमाला - मंत्र, परमा मा, तमोगुण, उलोक, अनश, सामवेद, तिसरा सावन आणि शरीर - तिसऱ्या ओळीचे नऊ देव आहेत.

त्यानंतर नानाने सुरुवात करून पुडातील देवतेला भक्तिभावाने नमस्कार करावा.

पुड धारण केल्याने भोग आणि धन दोन्ही प्राप्त होतात. माझ्याकडे वीस, सोळा, आठ-पाच ठिकाणी घाला. डोके, कपाळ, दोन्ही कान, दोन्ही डोळे, दोन्ही नाक नाकपुड्या, दोन्ही हात, तोंड, घसा, दोन्ही कोपर, दोन्ही बगल, हृदय, दोन्ही बगल, ना भा, दोन्ही अंडकोष, दोन्ही पाय, दोन्ही गुडघे, दोन्ही पाय, दोन्ही मांड्या आणि पाय इ. वीस अंगांमध्ये

अनुक्रमे अन्न, वायु, पृथ्वी, देश, दहा राज्ये, दहा दा पाल, आठ वसुंधरा, उवू, सोमा, आंबा, गुद, आटकाल वगैरे नाम घेऊन पुड धारण करा एकटे राहा, फक्त सोळा ठिकाणी पुड घाला. डोके, डोके, घसा, दोन्ही खांदे, दोन्ही हात, दोन्ही कोपर आणि दोन्ही मनगट, हृदय, नाभी, दोन्ही फासळ्यांमध्ये पुड आणि पाठ या सोळा अंगात धारण करा. मग ए निकुमार, शवश, ईश, नारद आणि नऊ शिष्य, वामा इत्यादींची पूजा केल्यानंतर त्यांना पुड घाला. सर, केस, दोन्ही कान, तोंड, दोन्ही हात, हृदय, नाक, दोन जोड्या, दोन्ही पाय आणि दोन पाय या सोळा अंगांमध्ये अनुक्रमे स्व, चंद्र, , त्रावा, गणेश, लमी, वनु, शव, जप्त, नाग, दोन नाग, ऋषींचे अनुष्ठान, समुष्टिठ इत्यादी नावांचे स्मरण करून ते पद्मात धारण करावे. डोके, दोन्ही कान, दोन्ही खांदे, छाती, नाभी आणि गम इंद्रिये अशा आठ अंगांतील सात इंद्रियांची नावे. शरीरात घ्या किंवा धरा किंवा मातेपर्यंत दोन्ही हात, हृदय आणि नाभी या पाच ठिकाणी धरा. परिधान करण्यास योग्य असल्याचे सांगितले आहे. देश आणि वेळ लक्षात घेऊन, आशीर्वाद देवून पृथ्वी पाण्यात मिसळावी. धारीदार, सर्व गुणांचे आधारावर आणि सर्व देवतांचा जन्मकर्ता आणि जो निर्माण करतो परमा मां 'शवा' चे ध्यान करत, माझ्याशी कपाळावर आणि अंगावर 'ओम नमः शवाय' बोलत पुड घातली.

पंचविसावा अध्याय

माझे महान

सुत जी म्हणतात - महाराणी स्व आणि पा शौनक! भगवान शंकराची यात्रा महा या मातु हसतच राहिला. हे परमपूज्य आहे. त्याची दशा, पाषाण आणि नामजप करून सर्व पापे घडत नाहीत. यामध्ये आपण स्वतः सर्व जगाच्या कल्याणासाठी नेहमीच योगदान दिले आहे. हे देवी पावतीला सांगितले आहे.

देवाचा देह म्हणाला - हेदेवी ! आपल्या प्रियजनांच्या कल्याणासाठी शुभेच्छा मी आमचे वर्णन करत आहे. भूतकाळात, मन संयमी ठेवून, हजार दहा वर्षे कठोर तपश्चर्या किंवा अ. एके दिवशी अचानक माझे मन उठले आणि मी विचार करू लागलो की संपूर्ण तोच लोकांची सेवा करतो. तर दोघांनी मनीला सलामी दिली.

ए. ते उघडताच माझ्याकडून पाण्याचा प्रवाह येऊ लागला, त्याच देशातून मथुरेकडे, इतर ठिकाणी जसे की अयोध्या, काशी, लंका, मलायाचल पर्वत इ. नंतर यावरून त्याचे माहात्म्य वाढले आणि वेदांमध्येही त्याच्यामध्ये हमाचे वर्णन आले आहे. या साठी

माळाच्या जपमाळामुळे सर्व पापांचा नाश होतो आणि चांगले धन मिळते. ज्ञान, वय, या आणि जन्माच्या वेळी पांढरा, लाल, पिवळा किंवा काळा रंग घाला. माणूस जातीनुसार परिधान केले पाहिजे. हिरवी फळे येणारे एक झाड फळ समान विश्वास आहे. हरभऱ्याचा आकार बेरीच्या आकारापेक्षा मध्यम असतो.

करण्यासाठी

तो कोणत्याही वर्गाचा मानला जात नाही.

हेदेवी! बेरीसारखे लहान असूनही, ते फळ आणि संसारात आनंद देते. सौभाग्य एक उत्पादक आहे. हिरवी फळे येणारे एक झाड समान आहे, तो सर्व धान्य स्रोत आहे.

तो नाश करणारा आणि सर्व इच्छा पूर्ण करणारा आहे. तितके लहान त्याचप्रमाणे ते अधिक फलदायी आहे. पाप नष्ट करण्यासाठी परिधान करणे आवश्यक आहे. हे संपूर्ण आत्ता फळांच्या कापणीची पुष्टी करते. लोकांमध्ये शुभासारखे फळ देणारे काहीही नाही. समान आकाराचा चकना, गोल, मजबूत, जाड, काटेरी (लहान दात वाढलेले) सर्व कृपेचे आहेत आणि म्हशी, पण कडू खाल्लेल्या, मोडलेल्या, काट्याने लढलेल्या आणि पूर्ण गोल आहेत नाही, या पाच गाड्या तुझा त्याग करा जसे मी स्वतः करतो

जर छिद्र असेल तर तेच चांगले मानले जाते. मध्यमवर्गाचा ज्यांना मानवाने छेद दिला आहे विश्वास आहे. या जगात अकराशे धारण करून माणसाला जे फळ मिळते, त्याचे वर्णन करता येत नाही. सत्पुरुषाला साडेपाच लाख दानाचा मुकुट बनवा. आणि त्याच्या डोक्यावर घाला. तीनशे साठ दानाचे हार, असे तीन हार बनवा

अरे प्रिये! डोक्यावर डोके ठेवून, कानातले पुरुषापासून धारण केले पाहिजे. घसा आई, कपाळावर कढई घालून 'ओम नमः शिवाय' जप करणारी माणूस यमपूरला गेला नाही. या जपमाळावर जप केल्याने लाखपट फळ मिळते. त्रिमुखी गुरु साधने करतो आणि त्याला विज्ञानात पारंगत करतो. चार चेहरे एक आहे आणि एक आहे. त्याचे तत्वज्ञान आणि उपासनेने सेनेर-हयाच्या पापातून मुक्ती मिळते. या धम, अथ, काम, मो इत्यादि चार पुरुषांचे फळ मिळते. पंचमुखी करण्यासाठी त्याला काला ना किंवा पंचमुखी म्हणतात. या सर्व इच्छा पूर्ण केल्यानंतर मो दान करतो. अपार आनंद घेण्याच्या पापापासून आणि उपभोगण्याच्या पापापासून मुक्त होतो. सहा तोंडी का म्हणजे K आणि P. सरळ हातामध्ये बांधल्याने ह्या दोष दूर होतात. सातमुखी धारण केल्याने संपत्ती मिळते. अष्टमुखी 'भैरव'

आणि p आहे. ते धारण केल्याने दीर्घायुष्य मिळते आणि मृत्यू झाल्यावर मृतदेह सापडतो. जातो नऊ मुखी भगवान भैरव आणि कपाल हे मुनचे रूप मानले जाते. भगवती गा ही त्यांची प्रमुख देवता मानली जाते. डाव्या हातात धरून वैभव आहे. दहामुखी आत्मा हे भगवान विष्णूचे रूप आहे. या हे धारण केल्याने सर्व इच्छा पूर्ण होतात. तो चेहऱ्याचा चेहरा आहे. याला ते धारण केल्याने पुरुषाला सर्व ठिकाणी विजय प्राप्त होतो. बारा तोंडी माणसाचे केस ते धारण केल्याने 11 सूर्यासारखे तेज प्राप्त होते. तेरा तोंडी

V हे वेदाचे रूप आहे. हे धारण केल्याने शुभ आणि मंगळाचा लाभ होतो. चौदा चेहऱ्याचा चेहरा म्हणजे मृतदेह. मी सक्षम होण्यापूर्वीच ते परिधान करून पापाचा नाश होतो. अशा प्रकारे मुखाच्या भेदापासून ज्ञानाचे चौदा भेद सांगितले आहेत. अहो पावती सर! आता मी तुला धारण करण्याचा अर्थ सांगेन - (1) 'ओम नमः', (2) 'ओम नमः', (3) 'लम नमः', (4) 'ओम नमः', (5) 'ओम नमः', (6) 'ओम नमः', (7) 'ओम नमः' नमः, (8) 'ओम नमः', (9) 'ओम नमः', (10) 'ओम नमः', (11) 'ओम नमः', (12) 'ओम नमः', (13) 'ओम औरो नमः' आणि (14) 'ओम नमः'. या चौदा पैकी

अनुक्रमे एक ते चौदा तोंडे घालण्याचा नियम आहे. साधकाला देऊ नका आणि आळसाचा त्याग करून मंत्र्याने नफा धारण करावा.

काळी माळ घातलेला माणूस पाहून भूत, भूत, भुते, चेटकीण, शकनीर पळून जातो. मस्तक धरलेल्या माणसाला पाहून, मी स्वतः, भगवान विष्णू, देवी गा, गणेश, सूर्य आणि इतर देवताही प्रसन्न होतात. त्यामुळे धोक्याच्या झाडाआधी मला योग्य दर्जा मिळायला हवा.

मुनी! भगवान शवांनी देवी पावतीला जे सांगितले होते ते मी तुला सांगितले. आहे. मी तुमचा क्षेत्र कोड वर्णन केला आहे. हे कोड संपूर्ण सत्याला देण्यासाठी वाली आणि देव देहाच्या आदेशाने मोक्ष देणार आहेत. जे हे वाचत नाहीत किंवा ऐका की, संततीसुख उपभोगल्यानंतर ते सुखी जीवन जगतात. जेव्हा प्रेत मृत होते.

.. ओम नमः शिवाय.

मला सामोरे जावे लागेल

थम डी

पहिला अध्याय

ऋषी

जे उत्पत्ती, स्थिती आणि ध्येय इत्यादींचे एकमेव कारण आहे,
सी ही राजकुमारी उमा यांची पत्नी आहे, जिच्या नशिबाला अंत नाही, कोण
मायेची उपस्थिती असूनही, लोकांचे जीवन तिच्यापेक्षा वेगळे आहे, मी
भगवान शंकराची पूजा करतात. जनक माया आणि का निर्माण करतो.
जसे लोह चुंबकाकडे आकर्षित होऊन त्याच्या जवळ लटकते, तसेच
कारण हे सर्व जग ज्याभोवती ते फिरतात, ज्यांनी हे पाच घडवले आहेत
निर्मात्याला सांगितले आहे
होय, मी त्या देव शरीरांना नमन करतो.

ऋषी म्हणाले - हेसुत जी ! आता तुम्ही आम्हाला देवाचे शरीर आणि पावतीचे अंतिम आशीर्वाद देऊ शकता.
अर्थाचे वर्णन करा. विश्वाच्या निर्मितीपूर्वी, सृष्टीच्या मध्य आणि शेवटी,
ते कोणत्या प्रकारात आणि स्थानावर आहेत? सर्व लोकांचे कल्याण करणारे भगवान शिव
तू कसा आहेस? आणि जन्माला आल्यावर तू तुझ्या भावाला कोणती चांगली फळे देतोस?
भगवान शिव महान दयाळू आहेत असे आपण ऐकले आहे. आपण आपले स्वतःचे पाहू शकता.
प्रा, विष्णू आणि महेश हे तीन देव शिवाजीच्या अंशातून उत्पन्न झाले. आमच्यावर दया कर
शिवाजीचे रूप, देवी उमाचा जन्म, शिव-उमा यांचा विवाह, गृहस्थ आणि शिवाजीचा जन्म
अनंत ऐका.

ऐक्यसूतजी म्हणाले- अरे प्रिये! तुम्हाला काही काळांना आशीर्वाद देताना तुम्हाला जे गंगाजी. या कथा ऐकण्याची आंतरिक इच्छा आहे, म्हणून धन्यवाद. अरे नाही! देव ऋषी, राजसी आणि तामस या तिन्ही कर्मांनी मनुष्याला नेहमी सुख देणे ही शंकराची तपश्चर्या आहे. करणार आहे. ज्यांच्या मनात कसलीही इच्छा नाही, असे महापुरुष भगवान शिव शरीराचे सद्गुण जाणून घेऊया कारण मन आणि कान कौतुकास्पद आहेत आणि देत संपूर्ण मनोरथ । अहो शेओ! मी तुझा आहे मृतदेहाच्या आकारानुसार तुम्ही त्याचे आदरपूर्वक वर्णन करा. आपले नारदांच्या मते हेच त्याने वडिलांसोबत केले होते, त्यानंतर आईने तेथून जाऊन मृतदेहाची कथन केली. होते. तोच संवाद मी तुला सांगेन, कारण त्या संवादात जो तुला विश्वाच्या सागरातून मुक्त करतो. गौरीशच्या अनेक विलक्षण मनोरंजनाचे वर्णन केले आहे.

सर्व मार्गानी

नारदाची वासना

सूतजी म्हणाले- अरे प्रिये! ही काळाची बाब आहे. हिमालय पर्वताचे श्री पु नारद जी एका गुहेत मी बरेच दिवस तपश्चर्या करत होतो. त्यांनी अत्यंत निष्ठेने समाधी केली होती आणि करायला सुरुवात केली देवराज त्याच्या प्रचंड चिकाटीची बातमी ऐकून थरथर कापला. त्याला वाटलं नारद मुन्नाला माझ्या स्वर्गाचे राज्य स्वच्छ करायचे आहे. हे लक्षात येताच मी त्याला सांगितले तपश्चर्या किंवा ध्यान करायला शिका. त्याने कामदेवाला हाक मारली आणि म्हणू लागला - अरे कामदेव! तू माझा परम मित्र आणि हितचिंतक आहेस. हिमाचल पर्वताच्या गुहेत बसून नारदांनी ध्यान केले. करत आला आहे. त्याने माझ्या आईकडे वरदान मागावे असे होऊ नये. म्हणून तू तिथे जा आणि त्याची जिद्द तोड. येताना कामदेव वसंतला सोबत घेऊन जातो. थोरल्या गावसेसने त्या ठिकाणी जाऊन आपल्या सर्व कला रचल्या. कामदेव आणि वसंत ऋतु न बोलल्यानेही नारदमुर्तीच्या मनात कोणताही विकार निर्माण झाला नाही. महादेव जी कृपेने दोघेही गर्विष्ठ झाले.

कारण महादेवजींच्या कृपेने नारदांच्या मस्तकावर कामदेव कोणीही नसावा अशी अपेक्षा आहे.

भावना नव्हती. तत्पूर्वी भगवान शिवानेही त्या आत्म्यात ध्यान केले होते. त्याच जागेवर ऋषी-मुख्याचे तप नष्ट करणाऱ्या कामदेवाचा त्यांनी नाश केला होता. कामदेवाला शरीरात पाहून पत्नी रतीने लिहिले की, "तो भगवान शंकर जिवंत आहे." भगवान महादेव

जी म्हणाले होते की काही काळानंतर कामदेव स्वतः जिवंत होईल. पण या ठिकाणी आणि आजूबाजूला पृथ्वी दिसते तितकी पृथ्वीवर कामदेवाचे कोणतेही चिन्ह दिसत नाही. माया आणि लिंगाच्या बाणांची अनुभूती होणार नाही. ही गाडी त्या ठिकाणाहून, कामदेव परत आले. देवराज जेव्हा मी ऐकले की कामदेव नारदजींवर कोणीही नव्हते

जर ते जाणवले नाही तर त्यांनी नारदजींची खूप स्तुती केली. देवाच्या देहाच्या भ्रमामुळे शिवरायांच्या शापामुळे कामदेवाचा भ्रम त्या ठिकाणी चालू शकत नाही हे ते विसरले होते. करू शकतो. भगवान शंकराच्या कृपेने नारदजी दीर्घकाळ तपश्चर्या करत राहिले. स्वतः जर नारद त्याला पूर्ण समजून जागे झाले तर तो कामदेवावर विजय मिळवण्याचा प्रयत्न करेल. आले. मग त्यांनी कामदेवावर विजय मिळवला याचाच अभिमान वाटतो.

घेतला आहे. या अभिमानामुळे त्याला कळले नाही. ते कामदेव समजू शकले नाहीत भगवान शंकराचा पराभव झाल्याचा भ्रम होता. मग ते त्यांच्या विजयाची कहाणी सांगतात

त्याचे पठण करण्यासाठी कैलास पर्वतस्वर जा आणि भगवान शिवला नमस्कार करा.
त्याच्या चिकाटीच्या यशोची बातमी आणि कामदेवावरच्या विजयाची बातमी
असे सांगितले

हे सर्व ऐकून महादेवजींनी नारदांची स्तुती केली आणि म्हणाले - हे नारदजी ! आपण अंतिम अभिनंदन पण एक गोष्ट लक्षात ठेवतो की ही बातमी इतर कोणत्याही देवतेला सांगू नका, विशेषतः देव आणि देवाकडून, ही गोष्ट कधीही बोलू नका. ही कथा सर्वाधिक प्रकाशित करून ते ठेवण्यासारखे आहे. तुम्ही माझे कारण आहात, म्हणून मी तुम्हाला हे कोणालाही सांगण्याची आज्ञा देतो. समोर कट करू नका. पण त्या प्रेताच्या मायेने त्यांना भुरळ घातली होती. म्हणूनच त्यांचे शास्त्र ध्यानात न ठेवता ते लोकांकडे गेले. तिथे तो त्याला ओलसरपणे म्हणाला - मी माझ्या तपाने कामदेवावर विजय मिळवला आहे. हे ऐकून ऋषींनी प्रेताला मारण्यास सांगितले. पादुकांचा नामजप करून त्याने सर्व कारण जाणून घेतले आणि हे सर्व आपल्या मुलाला सांगितले. कृपया विचारण्यास नकार द्या.

नारदांच्या मनात अभिमानाचे अंकुर उमटले, त्यामुळे त्यांची कळी झाले होते त्यानंतर तो ताबडतोब नुलोकात पोहोचला आणि भगवान विष्णूंना संपूर्ण कथा सांगितली. हवे होते म्हणूनच त्याने जगाचा निरोप घेतला. नारद मुन्ना येताना पाहून देव आणि नु उभे राहणे अ त्यांनी नारदांना मिठी मारली आणि आदराने ते आसनावर बसले. बसलेले. मृत देहाच्या पायी मृत्यूनंतर भगवान आणि नू यांनी नारद जी, नारदांना विचारले होय! तुम्ही कुठून आला आहात आणि या जगात तुमचे नशीब काय आहे? या हे ऐकून नारदजींनी अहंकाराने तपश्चर्या पूर्ण केली आणि कामदेवावर विजय मिळवला. त्याला सर्वकाही करण्यास सांगितले होते. देव आणि नुकामच्या विजयाचे खरे कारण समजले होते. ते नारदजींना म्हणाले - हेनार्ड जी! तुम्हाला नशीब आणि चांगली बुद्धिमत्ता आहे. वासना-क्रोध आणि लोभ-आसक्ती हीन मानवांना त्रास देतात. तुला माहित नाही द्वेषाने युद्धे आणि दानधर्म आहेत, मग हे काम तुमची चूक असू शकते का?

भगवान नारद म्हणाले - हे भगवान ! हे सर्व तुझ्या कृपेचे फळ आहे. तुझ्या कृपेने पुढे कामदेवची शक्ती आहे, जी माझ्यासाठी काहीतरी खराब करू शकते. मी नेहमी घाबरत नाही. इतके असे सांगून नारदजी आणि नुभगवान लीन झाले आणि तेथून निघून गेले.

तिसरा अध्याय

नारदजी देव आणि नुस यांचे आशीर्वाद मागत आहेत

सूतजी म्हणाले- अरे प्रिये! नारदांच्या जाण्यानंतर शिवरायांच्या इच्छेने भगवान विष्णू त्याने एक अद्भुत भ्रम निर्माण केला. नारदजी जिथे जात होते तिथे त्यांनी एक सुंदर नगर वसवले. दया. हे शहर बैकुंठलोकापेक्षा सुंदर होते. तेव्हापासून पाहण्यासारखी ठिकाणे होती. ते नगरच्या राजाचे नाव 'शिल ना धा' असे होते. त्या राजाकडे खूप सुंदर प्रक्रिया होती. उह ने आपल्या मुलीसाठी स्वयंवर आयोजित केले. त्यांच्या कृतीचे वर्णन करण्यासाठी राजपुत्र उसुक बाटून आला होता. तिथं खूप उपक्रम होता. या शहराकडे पहा नारदजींचे मन उडाले. राजा शिला नधानी नारदजींना येताना पाहिले तेव्हा त्यांनी त्याची पूजा केल्यानंतर बाणाच्या सिंहासनावर बसून त्याची पूजा केली. फर तुझा देव महर्षींच्या चरणी नतमस्तक झालेल्या मिरवणुकीला बोलावले. नारदजींकडून त्यांचा परिचय कराटे-ए-शील नधा यांनी केली विनंती - महाश! ही माझी मुलगी 'श्रीमती' आहे. त्याच्या वयाचे आयोजित केले आहे. कृपया या प्रक्रियेचे गुण आणि तोटे सांगा.

राजाचे असे बोलणे ऐकून नारदजी म्हणाले - राजन ! तुमचे वय काय आहे? त्याचे भावी रूप भगवान शिव, लोकजयी, वीर आणि कामदेव यांच्यासारखे भव्य असावे. जिंकणारही. असे बोलून नारद मुन तेथून निघून गेले. मृत देहाच्या भ्रमामुळे ते कामाच्या वेडाने तो विचार करू लागला की राजकुमारी कशी मिळवायची? वयंवर सुंदर असू शकते आणि भव्य राजाशिवाय ती माझे रक्षण कसे करेल? vesochnelge के मनुष्य सदस्य बनतो. माझ्या हृदयाकडे पाहून फक्त 'स्मृती'च मला न्याय देऊ शकते. आहे. असा विचार करून नारदजी विष्णूकडे जाऊन त्यांना राजा शिला नाडी म्हणतील. प्रक्रियेचे स्वरूप आणि त्या प्रक्रियेसह लग्न करण्याची इच्छा याबद्दल सांगितले के. त्यांनी भगवान विष्णूची प्रार्थना केली की त्यांनी त्यांचे पती त्यांना द्यावे. अहो तिथे

काजळी जी म्हणते - महान लोक! प्रभु मधुसूदन नारद Munn अशा एक गोष्ट ऐकून हसले. आणि भगवान शंकराचा आत्मा अनुभवून त्यांनी असे उत्तर दिले. देव आणि म्हणाले - हे नारद ! तिकडे जावे, मी तुझ्या तब्येतीला तशाच त्रास देईन कार पीडितेचा आदर करते कारण तू माझ्यासाठी खास आहेस. असे म्हणत देव आणि नुने यांनी माकडाचे मुख मुन आणि बाकीचे अवयव त्यांच्या सुंदर भेटवस्तूंनी दान केले. कृपया करा तेव्हा नारदजी स्वतःला परम सुंदर मानून खूप शांत झाले असते. स्वयंवर आले आणि त्या राज्यसभेत बसले. म्हणून त्या बैठकीत ए बसले होते. नारदजींचे वानरस्वरूप फक्त काया आणि गण यांनाच दिसत होते. बाकी फक्त नारदजींच्या प्रत्यक्ष रूपातच दिसत होते. नारद जी माझ्या मनात

ते सौ.ची वाट पाहत होते.

अहो शेओ! हातात जयमाला घेऊन ती मैत्रिणींसोबत स्वयंवरात आली. त्याच्या हातात सुंदर सोन्याची माळ होती. ती राजकुमारी लामीसारखीच आहे ते सुखावणारे होते. नारद मुन्नाचे देवासारखे शरीर आणि माकडासारखा चेहरा पाहून तो त्यांना त्याच्या बाजूने हटवून मनोवन छटवारचा शोध घेत पुढे निघाला. सभेत आपला आवडता वर न मिळाल्याने ती दुःखी झाली. त्याने कोणालाही मिठी मारली पुष्पहार घातला नाही. तेव्हा भगवान विष्णू राजाची वेशभूषा करून तेथे आले. विष्णूला पाहताच त्या परम सौंदर्याने तिच्या गळ्यात माळ घातली. आणि नुजी राजकन्येला सोबत घेऊन लगेच आपल्या लोकांकडे गेला. हे पाहून नारदजी व्यसनी होतात.

सेकाम्ना झाची खस्वडा लपुदे आण्डि उयस्त्रिहृदयाख्या समिथ्णमे लाज तुमची पिठवची घी भणो वयम आपले स्वतःचे चेहरा माकडासारखा दिसला पाहिजे. सूतजी म्हणाले - हे शब्द ऐकून नारदजी मोठे झाले. चला त्याने आरशात आपला चेहरा पाहिला. माकडासारखा चेहरा बघून त्याला फार राग आला आणि दोन्ही टोळीला शाप दिला आणि म्हणाला - तू एकनानची चेष्टा केलीस उड्डाण केले आहे. त्यामुळे कुळात जन्म घेऊनही तू रास बनतोस. हे ऐकून त्या प्रेत काहीही बोललो नाही पण देवाच्या देहाची इच्छा मानली, उदासीनपणे त्याचे स्थान आणि परमेश्वराने मृत शरीराची पूजा करण्यास सुरुवात केली.

चौथा अध्याय

नारदजींचा देव आणि नुकुला शाप

ऋषी म्हणाले - हेसुत जी ! गण निघून गेल्यावर नारदांनी काय केले आणि कुठे गेले? गेला? चला या सर्वांबद्दल देखील सांगूया.

सूतजी म्हणाले- अरे प्रिये! त्या दोन शरीरांना शाप देऊन नारदजींचा मायेने पराभव केला. आसक्तीतूनही त्यांना काही कळू शकत नाही. उठून ते तलावाजवळ पोहोचले आणि तिकडे जेव्हा त्याला पुन्हा पाण्यात आपली सावली दिसली, तेव्हा त्याला वानरांसारखा आकार दिसला. त्याला पाहून नारदजींना अधिकच राग आला. ते थेट वनुलोकाकडे निघाले. तेथे देव आणि देवाला ठोसा मारल्यानंतर तो म्हणाला - हे! तू मोठा आहेस तुझ्या कपटाने तुला मोहित कर तुमचे डोके आनंदी होताना दिसत नाही. म्हणूनच समुद्रमंथनाच्या वेळी 'मो हनी' चे रूप घेऊन परमात्म्याकडून अमृताचा कलश हिरावला गेला आणि तो अमृत पिण्यास सक्षम झाला. जागोजागी भेगा पाडून त्याने मला वेड लावले होते. जर त्यावेळी भगवान शंकर कृपाळू होते जर तुम्ही ते प्यायले नाही तर तुमची सर्व फसवणूक कापली गेली असती. आपण एक फसव्या चाल अधिक आहे. भगवान महादेवजींनी ज्ञान परिपूर्ण असल्याचे सांगितले आहे. आज मी तुमच्याकडून एक गोष्ट शिकणार आहे, आपण कधीही असे कार्य करण्यास सक्षम असाल. आतापर्यंत तू हरलास मनुष्य घातला गेला नाही. त्यामुळे तुम्ही निर्भय झालात पण आता हार मानावी लागेल.

पूर्ण कृपा लीवेली आमी! म्हाला म्हाला मुलेपुत्रां शिवाजीने देणें आणें तू सर्वांनीं न्होहाणें देतोस.

राजाचे रूप घेऊन तू मला फसवलेस. म्हणूनच तो शाप देतो की तू हरलास

मनापासून मला फसवले, तुझा तोच नमुना आला. तू राजा होशील वगैरे

मी जसा आनंद घेत आहे तसाच तुम्हालाही अनुभव मिळेल. तू माझी आकृती मास माकडासारखी केली आहेस होय, तेच माकड तुम्हाला मदत करेल. तुम्ही तुमच्या खर्चाचा खर्च डोक्यावर द्या, म्हणून तुम्हालाही तेच भोगावे लागेल. तुम्ही अज्ञानाने मोहित झालेल्या मनुष्यासारखे व्हाल.

ज्ञानाने प्रसन्न होऊन नारदजींचा शाप व भगवान विष्णूंनी स्वीकारला. त्यानंतर लगेच महालीला करणाऱ्या मो हनी मायाचा त्यांनी अंत केला. मायेचा निरोप घेताच नारदजी त्याचा हरवलेला आत्मा परत आला आणि त्याचे पुस्तक पूर्वीसारखे झाले. ते सर्व

चिंता दूर होऊन मनात इच्छा निर्माण झाली. हे सर्व जाणून नारदजींना खूप आनंद झाला.

पश्चात्ताप होऊन स्वतःला दोष देत भगवान विष्णूंच्या पाया पडून त्यांना विचारले

मी विचारू लागलो नारदजी म्हणू लागले की अज्ञान आणि मायेमुळे मी

जो तुम्हाला शाप देतो तो लबाड होऊ द्या. प्रभु माझी बहीण खराब झाली होती, जी मी तुझ्याबद्दल विचार केली होती

म्हणून वार्डट शब्द जिभेतून काढून टाका. मी फार मोठे पाप केले आहे. हे देवा! माझ्यावर दया कर

असा कोणताही उपाय सांगा म्हणजे माझी सर्व पापे दूर होणार नाहीत. कृपया मला सांगा

मार्ग सांगा तेव्हा श्री विष्णू उठले आणि मधुर स्वरात म्हणाले-

हे श! तू आनंदी नाहीस, तू माझा प्रियकर आहेस, यात शंका नाही. नारद जी काळजी करू नका, तुम्हीच परम आशीर्वाद आहात. अहंकाराच्या वश होऊन तुम्हाला भगवंताचे मृत शरीर मिळाले.

आज्ञा पाळली नाही. म्हणूनच तुम्हाला अभिमान वाटावा म्हणून त्याने हे केले

लीला झाली. ते निगुण आणि नाविक आहेत आणि सत्, रज आणि तम या गुणांच्या पलीकडे आहेत.

त्याने आपल्या मायेतून ब्रह्मा, वरुण आणि महेश असे तीन पैलू तोडले आहेत. नग्न होते

त्याचे नाव शिव आहे, तो परमा मा, माहेर, परा, अवनाशी, अनंत आणि महादेव आहे.

नावाने ओळखले जाते. त्याच्या आज्ञेने

होय, मी तिन्ही लोकांचा आहे

शिवाजीच्या रूपात सगळ्यांना फॉलो करतो आणि मारतो. ते मृतदेह आणि प्रत्येकजण आहेत

एन.एस. ते मायेपासून चांगले आणि वार्डट आहेत. तो नेहमी त्याच्या आत्म्याशी दयाळू असतो. मी सर्व आहे

तो पापाचा नाश करण्याचा, सुखाचा व धनदानाचा मार्ग सांगतो. सर्व तुझे

शंका आणि चिंता यांचे स्मरण करून भगवान शंकराची कीर्ती आणि भाग्याचा गौरव करा

सावजीचे शतनाम नेहमी वेगळ्या भावनेने पाठ करा. त्यांची पूजा आणि

त्यानंतर त्या दिवशी त्याची पूजा करावी. जो मनुष्याच्या शरीराने, मनाने आणि वाणीने परमेश्वराचा नाश करतो.

पूजा करतात, त्यांना पादत यानी म्हणतात. जे मानव देवाची पूजा करतात,

उहसंसार पाई ताबडतोब भवसागरातून मुक्त होतो. जे जंगलातून पाप करतात

बळींनो, त्यांनी शिवनामाचे अमृत प्यावे. वेदांचे संपूर्ण ज्ञान मिळवण्यासाठी

यानंतरच पत्नीने जन्म-मृत्यूच्या बंधनातून मुक्त होण्यासाठी शिवाजीची पूजा केली.

सर्व साधन सांगितले आहे. त्यामुळे आजपासूनच दररोज भगवान शंकराची कथा ऐका आणि म्हणा

त्यांची पूजा करा आणि करा. भगवान शंकराचे चरण हृदयात स्थापित करा

आणि त्यांच्या तीर्थक्षेत्रात निवास करताना त्यांची स्तुती आणि स्तुती करा.

यानंतर, नारदजी, माझ्या आज्ञेने तुम्ही तुमच्या सुखासाठी संसारात जा.

तेथे आपल्या पतीला हजर करून मृतदेहातील मृत्यूबाबत विचारणा केली. जी

मी मेली आहे. तुम्ही भगवान शंकराचे महाया आणि शतनाम आहात.

सांगेन आजपासून तुम्ही शरीरात लीन व्हा. ते तुमची कृपा नक्कीच करतील. या

असे बोलून नुजी गायब झाली.

प्रकरण पाच

मानवजीकडून नारदजींची शवथथी

सूतजी म्हणाले- अरे प्रिये! भगवान देवाच्या मृत्यूनंतर मुन्ने नारद पूर्वीच्या प्रदर्शनासाठी मृतदेहांची कॉपी करण्यात आली होती. या कारसाठी पैसे देत आहे त्याने अनेक मृतदेह पाहिले. त्या गणांनी नेनारदजींना तिथे पाहिले तेव्हा दोन्ही गणांनी त्यांच्या शापाच्या क्षमेसाठी त्याच्या पाया पडून त्याची प्रार्थना केली. ते त्यांना उत्तर देऊ शकतील असे दिसते. नारद मुने! आम्ही तुमचे गुन्हेगार आहोत. च्या राजकुमारी सौ. संसारात तुझे मन मायेने मोहित झाले होते. त्या वेळी भगवान शंकराच्या मदतीने तुम्ही तो एक शाप होता. आता तुम्ही आमच्या जगण्याचे माप घ्या. आम्ही आमच्या कमी फळ आहे आपण आनंद घेतला आहे आमच्यावर कृपा करा आणि आम्हाला शाप द्या.

नारदजी म्हणाले - हे गण ! तुम्ही महादेवाचे सदस्य आहात आणि सर्वांचा आदर करता. त्यावेळी भगवान शंकराच्या इच्छेने माझा मृत्यू झाला होता. म्हणूनच मी तुझ्यावर मोहित झालो आहे तो एक शाप होता. तुम्ही माझा गुन्हा माफ करा. पण माझे वचन खोटे नाही करू शकता. म्हणूनच मी तुम्हाला शापापासून मुक्ती मिळवण्याचा उपाय सांगणार आहे. मु नवार आणि वा च्या मागर्नि तू राशीच्या पोटी जन्म घेशील. मारवण आणि कुंभकन यांच्या नावाने समत दशा

तुला जमेल तुला रसराजाचा दर्जा मिळेल. तुम्ही बलवान आणि वैभवशाली व्हाल. तुमची उष्णता सर्व जगांत पसरेल. समताडचा राजा असूनही भगवान शिव तुम्ही सर्वोच्च व्हाल. भगवान शिवाचा एकमेव अवतार आणि पत्नी आणि नुके अवतार यांच्या हातातून मेल्यानंतर तुमचा उद्धार होईल आणि मग तुम्ही तुमच्या स्थितीत असाल.

नारदजींचे म्हणणे ऐकून सुतजी म्हणू लागले की दोघेही झाले असते

A. तेथून गेले आणि नारदजीही आनंदाने भिजले.

हे करत असताना त्यांनी शवतीथाची पूजा सुरू केली. याच कारणावरून विधी करत असताना त्यांनी मृतदेहाची हत्या केली. काशीपुरी नगरी पोहोचून काशिनाथाची पूजा करून त्यांची पूजा करावी. ती नारद जी शिवाजी पाण्यात बुडाला, त्याला मारायला जग गेला. तेथे ठोसा त्यांनी राजाजींना आदरपूर्वक नमस्कार केला आणि त्यांची स्तुती सुरू केली. त्या वेळी त्याचे हृदय सुरू झाले होते आणि त्याच्या हृदयात शिवाजीसारखीच भावना होती. काहीही नाही

नारदजी म्हणाले - अरे सुप्रसिद्ध ! तू उत्तम प्रकारे परमात्म्याचा देव आहेस. तुम्हाला माहित आहे का. तुझ्या कृपेने मला भगवान विष्णूचे तेज प्राप्त झाले आहे आणि मार्ग, ज्ञानमार्ग, तपोमार्ग, दानमार्ग आणि तीर्थमार्ग याविषयी माहिती असणे आवश्यक आहे, परंतु अजून नाव माहित नव्हते. मला त्याची पूजा आणि विधी देखील माहित नाहीत. त्यामुळे आता मला त्याच्याबद्दल सर्व काही जाणून घ्यायचे आहे. मी प्रेताचा देव आहे, त्याचा

फॉर्म आणि ते निर्मितीच्या सुरूवातीस होते, मध्यभागी, जवळ होते, त्यांचे मनोरंजन कसे होते आणि लया कालमध्ये भगवान शिव कुठे राहतात? त्याचे लग्न आणि मुलाचे नशीब मला तुमच्या डोक्यातून जन्म वगैरे गोष्टी ऐकायच्या आहेत. देव कसे करू शकतो आणि जेव्हा ते घडते - किंवा तुम्ही दान करता? मला ही संपूर्ण कथा सांगण्यासाठी कृपया कृपया आपल्या मुलाबद्दल हे जाणून पटमहाला खूप आनंद झाला.

अध्याय सहा

शरीराचे वर्णन

राजा म्हणाला - हेनार्ड ! तुम्ही जगाचे सदैव ऋणी आहात. तुझं लोकांच्या हितासाठी विचारणे ही खूप चांगली गोष्ट आहे. ज्याच्या श्रवणाने सर्व मानव जन्म घेतात.

पापाचा नाश होतो, आईला पराभूत करण्यासाठी मी ते अंतिम सत्य कथन करत आहे. मृतदेह तत्वाचा स्वभाव अतिशय सुंदर आणि अद्भुत आहे. महान लय आला आणि सर्व जग अंधार नव्हता आणि सगळीकडे फक्त अंधार होता, आकाश आणि विस्तीर्ण तारे आणि अंधारात दबून गेले होते, सूर्य आणि चंद्र दिसणे बंद झाले होते रात्रंदिवस कुठे आणि कुठे आहे हे कळत नव्हते, अन्न पाणी नव्हते. भात आकाश आणि इतर तेजही शून्य झाले होते. आवाज, प्राणी, वास, चव, चव यांचा अभाव गेले, खरे खोटे सर्व नष्ट झाले, मग फक्त 'सत्' उरला. त्या बिंदूपर्यंत मुंजन आणि योगी स्वतःच्या अंतःकरणात पाहतात. भाषण, नाव, नाव, रंग इ आजवर एकही पंच नाही.

काही वेळाने ज्ञान आणि अज्ञान या विषयावर केलेल्या संबोधनासह म्हणजेच सृष्टीची वेळ आली की एकापासून अनेक होण्याचा संकल्प येतो. मग तो तुमच्या लीलेतून मूर्ती घडवा. ते मूर्त संपूर्ण आये आणि गुण यू, संपा, ती सर्वज्ञ आहे आणि सर्व काही देणारी आहे. हे नेहमीच मृत शरीराचे अवतार आहे. सर्व विद्यार्थी, विद्वान या प्राचीन मूर्तीला इर म्हणतात. तिने तिचे शरीर आणि सहा-शरीर घेतले आणि आणि सार्वभौमत्वाची निर्मिती. तोच परमाश, गुण स्वभाव आणि बुद्धीची जननी म्हणाले. उपयोगेश, अंबका, कृत, संपूर्ण जगाची माता, देवांची माता, न्या आणि मूळ कारण देखील म्हणतात. त्याला आठ हात आणि सौंदर्याचा चेहरा आहे. त्याच्या तोंडातून समोरच्या चंद्राचा प्रकाशही कमी होतो. कार दागिने आणि सौंदर्य सौंदर्य वाढवते त्याने अनेक प्रकारचे भाग परिधान केले आहेत.

सर्व मानव शिवाला नेहमी परमपुरुष, ईर, शिव-शंभू आणि माहेर म्हणत असतात. त्याच्या मस्तकाला गंगा, भालात चंद्र आणि मुखात तीन. त्यांना पाच चेहरे आहेत आणि दहा हातांचा वामी आणि शूलधारी आहे. ते त्यांच्या शरीरात रोवले जातात. उह ने शावलोकाचे नाव तयार केले आहे. हे परमपूज्य काशी म्हणून ओळखले जाते आहे. हे परम मो दयाक ठिकाण आहे. परमानंदाची पोचपावती देऊन या भागात निवास करा लवकलमध्येही शवा आणि शवाने ती जागा सोडली नाही. म्हणूनच शिवाजी त्याचे नाव आनंदवन.

आनंदवन मध्ये रोमिंगमध्ये असताना एक दिवस, मृत शरीर एक नर आणि मादी शरीर तयार होते. माझी इच्छा आहे मग त्याचे वजन दुसऱ्याला देऊन आपण हे करू शकतो असे त्याला वाटले.

काशीत राहतील. असा विचार करून त्याने आपल्या डाय्या भागाच्या दहाव्या भागावर अमृत ओतले.

दया. ज्यातून एक सुंदर माणूस तेथे प्रकट झाला, जो शांत आणि युद्ध आणि गंभीरतेच्या चांगल्या गुणांनी युक्त होता. तो एक विशाल महासागर होता. त्याचा कांत इनील मन्नासारखा यम होता. त्याचे संपूर्ण शरीर ते तेजाने चमकत होते आणि कमळासारखे होते. त्याने हात जोडले आणि शिवाची आराधना केली आणि माझे नाव देऊ नये अशी प्रार्थना केली. हे ऐकून भगवान शिव हसले आणि म्हणाले की सर्वज्ञ असल्याने तुझे नाव 'वचू' असेल. तुम्ही पण आनंद देणारे तुम्हीच व्हाल. तू स्थिर राहून तपश्चर्या कर. तो सर्व गोष्टींचे साधन आहे. असे म्हणत शिवाजीने त्याला आशीर्वाद दिला आणि तेथूनच त्याचा मृत्यू झाला. मग आणि नुजी तेथे त्यांनी बारा वर्षे तपश्चर्या केली. तपस्यामुळे त्याच्या शरीरातून पाण्याचे अनेक प्रवाह वाहत होते कॉपी करणे सुरू करा. त्या पाण्यातून सर्व निर्जन आकाश दूर झाले. ते पाणी तो पश्माबरोबर पापाचा नाश करणारा होता. भगवान विष्णू स्वतः त्या पाण्यात विसावले. नार म्हणजेच पाण्यात राहिल्यामुळे ते 'नारायण' म्हणून ओळखले जाऊ लागले. तेव्हापासून त्या थोर मा सर्वकाही शक्य आहे. पहिल्या कृतीपासून महान आणि त्यातून तीन गुण आणि त्यांच्यापासून घर्मेड येतात. त्याला शब्द, अग्रहक्क, अग्रहक्क, रस आणि गंध आणि पाच भुते एक कट. त्यांना जाणून घ्या आणि कमी किंवा कमी व्हा. त्यावेळी एककार 24 तत्व आणि कृतापासून कापला गेला. ते घेतल्यावर परमपुरुष नारायण भगवान शंकराच्या इच्छेने पाण्यात झोपले.

सातवा अध्याय

मधल्या नॉन-पिलरचे विवाद-काटणे

राजा म्हणतो - हेदेव श ! नारायण पाण्यात पोहायला लागला तेव्हा शिवाजीचा देवी विष्णूच्या नाभीतून खूप मोठे कमळ कापले गेले. त्या राज्यात एनएलडी डी होते. तो पिवळ्या रंगाचा होता आणि त्याची उंचीही अनेक योजलेली होती. कमळ सुंदर, अद्भुत आणि ते पूर्ण आणि पूर्ण होते. तो आनंददायक आणि पवित्र दृष्टीस पात्र होता. मग मृतदेह त्याने मला त्याच्या उजव्या हातातून निर्माण केले. त्या महात्म्यांनी नारायणाचा भ्रमनिरास केला. देवाने मला नाभीच्या कमळात घातली आणि लिलीबली कापली. ही कार ती माझा जन्म कमल सेपू म्हणून झाला. माझे चार चेहरे लाल होईपर्यंत पुढ्या घातलेले होते ए होते भगवान शंकराच्या मोहाने मोहित झाल्यामुळे माझ्या मृत्यूला खूप त्रास झाला. आणि मला कमळाशिवाय दुसरे काही दिसत नव्हते. मी कोण आहे? कुठून तू येथे आला आहेस? माझे काम काय आहे? मी का आहे? माझे नाव काय आहे? तत्सम काहीतरी कारचे मला अडचणीत आणले होते. काही वेळाने मला अधिक माहिती मिळाली मला वाटते की ते शोधणे खूप सोपे आहे. या कमळाचे मूळ याच पाण्यात आहे. खाली आणि त्याखाली ज्याने मला कापले आहे त्याला मी शोधू शकेन. या एक दोर धरून विचार करत, मी शंभर वर्षे उतरत राहिलो, पण तरीही मी कमळाचे मूळ सापडेना. त्यामुळे मी पुन्हा वरच्या दिशेने जाऊ लागेन. वर जा पण कमलालाही कोश सापडला नाही. मग मी आणखी अस्वस्थ झालो. एकाच वेळी भगवान शंकराच्या इच्छेने शुभ आकाशवाणी कापण्यात आली. तो आवाज म्हणाला, 'टॅप करा किंवा करा'.

ती आकाशवाणी ऐकून तुमचा पत्ता दाखवायचा, करू लागलास ते करा आणि बारा वर्षे कठोर तपश्चर्या करा. मग चतुर्भुज सुंदरने शेषो भट केले देव आणि नु कट अ. त्यांनी हातात शंख, च, गदा आणि पद्म धरले होते. त्यांचे शरीर यमकांत सारखे होते. त्याच्या डोक्यावर मुकुट होता आणि त्यांनी पितांबर व बाताचे दागिने घातले होते. कामदेव च्या

समान कृपा दिसत होती आणि शो गडद आणि सोनेरी आभाने भरलेला होता. अरे तिथे ते पाहून मला खूप आनंद झाला.

भगवान शिवाच्या लीलेमुळे आम्हा दोघांमध्ये वाद निर्माण झाला की आपल्यात मोठा कोण? त्याच त्याच वेळी आम्हा दोघांमध्ये मैत्रीपूर्ण विलंब झाला. आम्हाला ते सापडले तु काय केलस? त्या खांबाच्या सुरवातीला मी वर आणि विष्णूजी खाली सरकलो शेवट शोधण्यासाठी चालायला सुरुवात केली पण आम्हा दोघांना त्या खांबाची कुठलीतरी बाजू शोधावी लागली-संपला नाही. दमून आम्ही दोघेही आपापल्या जागेवर आलो. आम्ही दोघेही मेलेले आहोत

तो मायेने मोहित झाला होता. सर्व बाजूंनी परम परमेश्वराची हाक ऐका. बोर्डवर आम्हालाही काही करता आले नाही. मग मी आणि मनाला सुरुवात केली.

खांबाचे नाव काय होते?

आम्ही दोघेही म्हणू लागलो - मस्त भाऊ! आम्ही तुम्हाला आणि तुमच्या वडिलांना ओळखत नाही. तुम्ही कोणीही आहात, आम्ही आपणास शुभेच्छा! तूच आम्हाला आमच्या खऱ्या रूपात दाखव. ही कार आम्ही आपला अहंकार विसरून दोघेही मृतदेहाची पूजा करू लागले. हे शंभर करा वर्षे गेली.

धडा आठवा

अ- आणि नुको भगवान शिवाचे दर्शन

राजा म्हणाला - मी नारद ! दोन्ही देवांचा अभिमान, देवाचा मृत शरीर विसरणे मरायला लागली भगवंताचे खरे स्वरूप आपल्या मनात दिसते भेट देण्याची इच्छा प्रबळ झाली. शवशंकर बिचारा तपलक, अहंकार तोच देवाच्या गायीचा नाश करणारा आणि सर्वांचा नाश करणारा आहे. त्यांची आमच्यावर दया आहे, आमची पूजेचा कंटाळा आला. त्यावेळी त्या नोटांमधून 'ओम' ऐकू येत असे. होते. त्या आवाजाबाबत मी आणि विष्णू दोघेही विचार करत होतो की तो कुठून ऐकू येतो. असायचे. लग्नाच्या दक्षिणेकडील भागात त्यांनी सनातन अडवाणकार सादर केले. उत्तर भाग मधल्या भागात मौकर, मकर आणि शेवटी 'ओम' नादाची खरी दृष्टी आणि अनुभव काय. दक्षिण दिशेला वर्तुळासारखा तेजस्वी सूर्य पाहून, जेव्हा त्याने उत्तरेकडे पाहिले तेव्हा तो इतरांसारखाच तेजस्वी दिसत होता. त्यानंतर लगेच 'ओम' पाहिला, जो सूर्य आणि चंद्राच्या वर्तुळांसारखा होता आणि ज्याचा आरंभ आणि शेवट होता काहीच कळत नव्हते आणि खरा आनंद आणि अमृत जात होते होते. पण ते कोठून कापले जाते? या स्तंभाचे मूळ कोठे आहे? येथे आहे विचार सुरू केला आणि त्याची परीक्षा घेण्याचा विचार सुरू केला. मग फक्त देव अनोख्या खांबाच्या खाली प्रेताचा जप करताना वेद आणि शब्दांची उत्कटता जायचं ठरवलं मा आणि वनुजी भगवान माच्या मृत शरीराचा जप करत होते, तेव्हा ए ऋषी कट ए. त्यांना ऋषींनी परम परमेश्वर म्हणून ओळखले आहे परम लग्नाच्या रूपात भगवान महादेव जी सातावर आहेत. ही अक्षरे आहेत. पण परमा मा हा मृत शरीराचा वाचक आहे. तो एकच खरा परम कारण, आनंद, अकृत, पॅरा चालू आहे. नवाच्या पहिल्या अक्षर 'अकार'पासून जगाचे बीज म्हणजे एक समज आहे. इतर सर्व 'उकार' सर्वांमुळे आत्म्याचे आकलन होईल आहे. तिसरा शब्द 'मकर' हा परमेश्वराच्या शरीराला सूचित करतो. 'अकार' सृष्टी, 'उकार' आसक्ती जो टाकतो आणि 'मकर' तो दया करतो. 'मकर' म्हणजे देवाचे शरीर बीजी म्हणजे बीजाचा मालक, म्हणून 'अकार' म्हणजे हे एक बीज आहे. 'उकार' म्हणजे वानुजी नाही यो. माहेर म्हणजे बीज, बीज आणि योगी. या सर्वांना नाद म्हणतात. वृद्ध महिला तुमचे बियाणे अनेक प्रकारे वितरित करा. मृताच्या प्रेतातून बीजी देव 'उकार' श्रेडमध्ये स्थापित केल्यानंतर, ते चारही बाजूंनी वरच्या दिशेने जाऊ लागले. ते अनेक वर्षांपासून आहे पाणी मेले

हजार वर्षांनंतर भगवान शिवाने या अध्यायाचे दोन भाग केले. मग त्याच्या दोन भागांपैकी, पहिला सोनेरी कपाल वरच्या दिशेने स्थित होता, ज्यामुळे स्वर्गीय

कपालाच्या वरच्या आणि खालच्या भागातून कापलेली पाच-बिंदू असलेली पृथ्वी. त्या बिंदूपासून चतुर्मुख उपा, जो सर्व जगाचा निर्माता आहे. देव फक्त 'अ', 'उ' आणि 'म' आहे कत्तल स्वरूपात वर्णन केले आहे. म्हणूनच योयोत लग्नापाळा नेहमी 'ओम' म्हटले जाते. यजुवदातही होतो. देवरचा मृतदेह आणि शंभुत नुजी जाणणे आम्ही भगवान शिवाला उच्च आणि मोठ्या प्रमाणात नमस्कार करू लागतो. या

कालांतराने मी देवाचे आणि पाळक देवाचे एक अद्भुत आणि सुंदर रूप पाहिले. ज्यापैकी पाच चंहरा, देहा भुजा, कापुरासारखे वैभव, परम तेज, अनेक अलंकारांनी शोभलेले,

महान उदारमतवादी, महान आणि महापुरुषाचे चारित्र्य बसवले आणि त्यांची दृष्टी मिळाल्यावर मी आणि वनूजी आनंदी झाले. मग परम परमेश्वर महादेव स्वतःच्या दिव्य स्वरूपात देव बनतात.

थकलो होतो. 'अकार' हे त्यांचे डोके आणि पुढचा आकार आहे. इकार दा हाना आणि इकार डावीकडे आहे उकार म्हणजे दा हाण आणि उकार म्हणजे डावा कान. उजवा गाल आणि उजवा गाल आहे. एल, एल त्याच्या नाकातील सहा आहेत. एक्कारा आणि एक्कारा हे दोन्ही त्यांचे ओठ आहेत. okar आणि आणि दोघांनाही दात आहेत. अन आणि आह हे देवा धंदेव शवाचे टाळू आहेत. 'अ' आ पाच आणि त्याच्या उजव्या हाताला पाच हात आणि 'च' वगैरे पाच डावे हात आहेत. 'I' आणि 'I' पासून पाच सुरू करा आणि त्यांना पाय आहेत. पोट म्हणजे पोट, उजवी बाजू म्हणजे पोट आणि डावी बाजू म्हणजे डावी बाजू. भाकर खांदा, मकर क्षमस्व. अधिकार नाही. 'Y' पासून 'S' पर्यंत आणखी सात सात धातू आहेत. देहाचा देव झाला आहे.

या गाडीत भगवान महादेव आणि भगवती उमा यांचे दर्शन घेऊन आम्ही दोघेही कृतार्थ झालो. आम्ही आम्ही त्यांच्या चरणी पूजा केली, मग आम्ही पाच कलांनी जन्मलो.

चला काही गाडी. त्यानंतर महादेव जी 'ओम त वम सा' महावाया संक्रमण आले, जे परम आहे उ म म प. यानंतर धर्म आणि अर्थाच्या साधकाला चोवीस दिव्य गायी मिळाल्या.

फलदायी परिणाम देणारा, मला कापून ये. तत् पत श्री युंजय-मनफर पंच रा मी

आणि दानमुक्त आणि चातमना यांचा साक्षात्कार झाला. हे पाच जीव आणि अनेक देव

तो नामजप करू लागला. देवाच्या मुकुटातील ईशान, जो एक प्राचीन आणि पुरुष आहे, हृदयात आणतो

जे सुंदर दिसतात, ज्यांचे पाय सुंदर आहेत, जे सापांना शोभेच्या वस्तू धारण करतात.

ज्याचे पाय सर्व बाजूंनी आहेत, जो माझा स्वामी, उपकारक आणि सृष्टीचा स्वामी आहे आणि ते विनाशक आहेत. भगवान विष्णू माझ्यासोबत त्या धन्य शरीरात गेले.

संतु च ते तुत के.

नववा अध्याय

देवी उमा आणि भगवान शिव यांची भक्ती आणि उपदेश

तो म्हणाला - नारदा ! भगवान विष्णूनी केलेली स्तुती ऐकून कायन्मयी

तेथे बाटा साई आणि देवी उमा यांच्यासह मृतदेह कापण्यात आले. भगवान प्रेताला पाच मुखे होती आणि प्रत्येक चेहऱ्यावर तीन होते, डोक्यावर चंद्र, डोक्यावर केस आणि संपूर्ण अंगात सुंदर.

ठेवले होते अलंकारांनी सजलेला आणि कपाळावर भगाचा देहा भुजा असलेला नीलकंठ

पुड्या टाकल्या. त्याचा हावभाव मनाला आनंद देणारा आणि परम आनंद देणारा होता.

महादेवजींसोबत भगवती उमा यांनीही आम्हाला दर्शन दिले. त्यांना पाहून माने आणि नुजी

त्यांची स्तुती पुन्हा सुरू करा. मग पापाचा नाश करणारा आणि स्वतःच

सदैव दयाळू असलेल्या माहेरने मला आणि भगवान विष्णूना वेदांचा उपदेश केला.

दया. त्यानंतर त्यांनी आम्हाला भेट दिली. वेद शिकल्याबद्दल कृतज्ञ

वा नुजी आणि माने, मृतदेह आणि देवीसमोर हात जोडले,

काय आणि प्रार्थना
आणि नुजीने विचारले - हेदेव! तू कसा आहेस? आणि तुमची कोणती कार
पूजा-अर्चा करायची आहे का? कृपया आम्हाला त्याबद्दल कळवा आणि संदेश देऊन धन्यवाद.
करा.

राजा म्हणतो - नारदा ! हे ऐकून खूप वाईट वाटले
कृपा देहानेही हा संन्यास सांगितला.

श्री शव म्हणाले - मी तुम्हा दोघांना खूप काही सांगू शकतो. माझ्या मूर्तीची पूजा आणि जप करा
करायचे आहे तुम्ही दोघेही ग्रेट आहात. तू माझ्या उजव्या-डाव्या अंगापासून कापला आहेस. सार्वजनिक पत्ता
मेरेडा हानेपा आणि पलान्हार आणि नुमेरे डावीकडील पा पासून कापला जाऊ शकतो. मी तुझ्यावर
शुभेच्छा आणि आपण इच्छित परिणाम द्या. तुम्ही दोघेही बरे आहात. माझे
आज्ञेचे पालन करून, तुम्ही जग निर्माण करता आणि हे भगवान, तुम्ही हे जग निर्माण करता.
जगाचे अनुसरण करा

देव आणि नू म्हणाले - अरे! जर तुमच्या हृदयात आमच्या हृदयातून आग निर्माण झाली असेल आणि
आमच्यावर राहून तुमचा आशीर्वाद घ्यायचा असेल, तर आम्ही हा आशीर्वाद आमच्या अंतःकरणात मागतो
आपण नेहमी अद्वितीय आणि स्थिर राहू द्या.

तो म्हणाला - नारदा ! विष्णूजींचे हे बोलणे ऐकून भगवान शंकर स. नंतर आम्ही
त्याला हात जोडून नमस्कार केला.

शिवाजी म्हणतात - सृष्टी, पालन आणि संहार यांचा निर्माता मी आहे. माझा आणि पी सगुणा आणि नगुणा
आहे! मी सचदानंद न वकार परम आणि परम माता आहे. सृष्टी, रस आणि
लयपा गुणामुळे मी ब्रह्मा, विष्णू आणि हे नाव धारण करून तीन रूपात विभागले गेले आहे.

एन.एस. मी नेहमी माझ्या इच्छा आणि इच्छा पूर्ण करतो. माझ्या त्याच भागातून
ए असेल पूजेच्या कर्मकांडाने आम्हाला काही फरक पडणार नाही. आणि नू,
आणि तीन समान असतील. यांमध्ये फरक नाही. जो या मतभेदांवर विश्वास ठेवतो तो नरकात जाईल.
त्रास होईल माझे शरीर शाश्वत आहे आणि सर्वांचे मूळ स्वरूप आहे. हे सत्य आणि अनंत
हे जाणून माझे खरे स्वरूप दाखवून दिले पाहिजे. मी स्वतः
मी कट करीन कृपया विश्वाचा निर्माता व्हा, हीर वनेसा त्याचे अनुसरण करा आणि
जे माझ्या वाट्यापासून कापले जातात तेच ध्येयवादी आहेत. 'उमा' ही देवाच्या निर्मितीच्या नावाने ओळखली जाते.
देवी आहे. त्यांना शभुता वा देवी सर वतीजी आणि सारी देवी यांचा आशीर्वाद मिळेल.
जी देवी कृतापासून उत्पन्न होईल, ती लक्ष्मीला विष्णूच्या रूपात आणि काली नावाने शोभेल.
त्यातून निर्माण होणारी तिसरी शक्ती माझ्या अंशरूपी देवाला प्राप्त होईल. कामासाठी
ते यादृच्छिकपणे कापले जातील. त्यांची कायश्री म्हणजे पालनपोषण आणि विनाशाचे संपादन. मी आहे
पालनकर्ता आणि संहारक राजा इत्यादी तीन गुणांसह रा, वानु आणि नाम जोडलेले आहेत.
होय, तीन कट झाले असते. जे तिन्ही लोकांचे पालन करतात ते स्वतःमध्येच असतात
तमोगुण आणि बाह्य हे चांगले गुण धारण करतात, देवता जे जगाचा नाश करतात
बाहेर सत्वगुण आणि तमोगुण आणि बाहेर भुवन निर्माण करणारा आत्मा
आणि आतून रजोगुणी । अशा प्रकारे तिन्ही देवांमध्ये सद्गुण आहेत
अनंत मानले. अहो आणि नाही! तुम्ही माझी आज्ञा अत्यंत भक्तीने पाळा.
असे केल्याने तिन्ही लोकांमध्ये तुमची पूजा होईल.

दहावा अध्याय

सृष्टीचा भार आत्म्याला आणि जीवनाची शक्ती देवतेला देणे

भगवान शिव म्हणाले - हे भगवान विष्णु ! तू नेहमी जगात असतोस पूजन आणि सन्मान केला. आईने निर्माण केलेल्या लोकांमध्ये काही संकट किंवा संकट आले तर आणि संकटाचा नाश करण्यासाठी, सदैव रहा. तू अनेक अवतार घेतले आहेस जीवाचे कल्याण करून तुम्ही तुमची शक्ती वाढवाल. मी तुला तुझ्या कामात मदत करतो तू कांगाचा नाश करशील आणि सर्वांचा नाश करशील. तुझ्यात आणि माझ्यात काही फरक नाही, तू एक आहेस... पूरक व्हा. जो मनुष्य असूनही तुमचा नाश करतो, त्याला पुत्र नसावा. आणि त्याला नरक भोगावे लागेल. आपण मनुष्याला भोग आणि धन देणारा आहात आणि त्यांचे परम दैवत असल्याने ते त्यांचे नाहीत, पण तुम्ही ते कराल.

असे म्हणत भगवान शिवांनी माझा हात आणि नुजीचा हात अर्पण केला आणि म्हणाले - तू संकटात आहेस. त्यांना मदत करण्यासाठी आणि सर्वांना आणि सर्वांना भोग आणि पैसे देण्यासाठी वेळ नेहमीच असतो माणसाची इच्छा पूर्ण करणे. तुझा आश्रय घेणाऱ्या माणसाचीही माझी इच्छा आहे. आणि जो माणूस आपल्यात फरक करेल तो नरकात जाईल.

राजा म्हणतो - देव नारद ! प्रेताचा हा शब्द ऐकून मला वाटले आणि देव त्यांनी नुने महादेवजींचे नाव घेतले आणि हळूवारपणे म्हणाले- अरे ना ना धा भगवान शंकर! मी तुझा आहे ते स्वीकारून सर्व काही ठीक होईल. जो कोणी तुला आशीर्वाद देतो, तू नरक दान करतोस करा. मी तुला खूप ओळखतो.

महादेवजी म्हणाले - आता वरुण आणि नूर यांची प्राणशक्ती ऐका. चार हजार वर्षे एका ऋतूसाठी एक दिवस आणि चार हजार युगांसाठी एक रात्र असते. तीस दिवस एक महिना आणि बारा महिन्यांत एक वर्ष! या कारच्या वर्षापासून शंभर वर्षे A चे वय आहे आणि एक वर्ष म्हणजे वर्ष आणि एक दिवस एक वर्ष आहे. त्याच गाडीत शंभर वर्षे निघून जातील आणि एक वर्ष म्हणजे एक दिवस आणि तेही.

मी तिथे शंभर वर्षे राहीन. मग मृतदेहाच्या मुखातून असा श्वास येतो, जो त्यांच्याकडे एकवीस हजार सहाशे दिवस आणि रात्री आहेत. त्यांचे सहा श्वास आणि आठ घड्याळे आणि साठ घड्याळे सोडण्याचा एक क्षण आणि एक दिवस असतो. त्यांचा श्वास संख्या नाहीत म्हणून ते भिन्न आहेत. म्हणून तू माझ्या आज्ञेने जग निर्माण करतोस. त्याचे बोलणे ऐकून विष्णू त्याला म्हणाले, तुझी आज्ञा माझ्यासाठी आहे.

हे वाईट आहे. हे ऐकून भगवान शवांनी आशीर्वाद दिला आणि ते अंध झाले. त्याच कालांतराने पूजा सुरू झाली.

yahwana ye

प्रेताची पूजा करून फल प्राप्त करण्याची पद्धत

ऋषी म्हणाले - हेसुत जी ! आता तुम्ही आमच्यावर कृपा केलीत, आम्ही राजी आणि नारदांच्या संवादासाठी तयार आहोत. त्यानुसार प्रेताचे पूजन करण्याची पद्धत सांगा, ज्याने भगवंत मृत शरीर बनतात. o, y, वैद्य आणि शु या चार वर्णांनी शिवपूजा कशी करावी? तुम्ही सर तुम्ही माझ्या तोंडून जे ऐकले आहे ते आम्हालाही सांगा.

ऋषींचे हे शब्द ऐकून सुतर्जनीनी ऋषींनी विचारलेल्या प्रश्नाचे उत्तर दिले.

म्हणू लागला

सूत जी म्हणाले - हेमू नाही! तुम्ही विचारल्याप्रमाणे, ही एक मोठी गूढ गोष्ट आहे. मला ते आवडते मी ऐकले आहे की मी माझ्या बुद्धीनुसार ते सांगत आहे. पूर्वी मरूजी सन कुमार जी यांच्या बाबतीत असेच घडले आहे. फार उपम युर्जनीही ते ऐकले होते आणि त्याला देव म्हटले होते कृष्णाला सांगण्यात आले. अब्रा-नारद संवादाच्या रूपात मी तुम्हाला तेच सांगत आहे.

राजा म्हणाला - भगवान शिवाचे शरीर प्रसन्न, शुद्ध आणि शाश्वत आहे आणि समत मनोवन छत हे फळ देते. हे दारिद्र्य, रोग, वेदना आणि दुःख नष्ट करणार आहे. जोपर्यंत मनुष्य देवाच्या मृत शरीराची आणि त्याची पूजा करत नाही जर आश्रय मिळाला नाही, तरच त्याला वेदना, वेदना, रोग आणि स्कर्वी, या चार घटकांचा त्रास होतो पापे करा. भगवान शंकराची पूजा करताच या व इतर गोष्टींचा अंत होतो आनंद आहे. त्याला सर्व सुखांची प्राप्ती होते आणि शेवटी मोक्ष प्राप्त होतो. सावजी उपासकाला धन, संतती आणि सुख प्राप्त होते. ज्ञान, होय, वय आणि सर्व इच्छा आणि योजनांसाठी पद्धतीनुसार शूची पूजा करा. करायचे आहे

मोकळेपणाने उठून, गुरू आणि प्रेताचा वध केल्यानंतर, दशमांश आणि भगवान विष्णूचा जप चालू ठेवा नंतर माझे मरण मंथन करून मग शंकरजींचे नामस्मरण आणि भक्ती एल. उठल्यानंतर दक्षिणेकडे शौचास किंवा मलमूत्र घेण्याचा आनंद घ्या.

गुदाशयाच्या चांगल्या स्वच्छतेसाठी, कोट करा आणि स्क्रबने पाच वेळा धुवा. एन.एस तेच काम चार वेळा, वय तीनदा आणि शु दोन वेळा करा. नंतर डाव्या हाताचे डोके आणि मॅटच्या साहाय्याने दोन्ही हात धुवा. प्रत्येक पायावर तीन वेळा मॅट लावा.

लोकांनीही त्याच पद्धतीने हातपाय धुवावेत. माहित असणे बारा बोट, याला, दहा ते वै, आणि नऊ ते शु. हवे होते श्री, अमावया, नवमी, रविवार, सूर्यास्ताच्या वेळा, रविवार आणि गणाचे दिवस ब्रश करू नका दाटून नंतर जलाशयात स्नान करून विशेष देश-वेळेस आलो मला चार दिवस अंघोळ करू दे. नंतर निर्जन ठिकाणी बसून पुजनीय संख्या आणि इ

त्यागानंतर व नंतर प्रेताची पूजा करण्याचे काम सुरू करावे. पण मन शांत करून आम्हाला पूजेत प्रवेश करा आणि आसनावर बसा.

गणेशाची पूजा करताना सर्वत्र. त्यानंतर शरीराची स्थापना करा. तीन वेळा

तीन प्राणायाम करताना त्यांनी मृतदेहाची काळजी घेतली. महादेवाचे पाच चेहरा, दहा हात आणि पालक हे फाटक सारखे सर्वव्यापी आहेत. सर्व कार दागिने त्यांनी त्यांची शिंगं सजवली आणि त्यांनी वाघांना बांधलं. फार एनएव्ही माणूस की

गाडीतून शिवाजीची पूजा सुरू करा. पा, इतर आणि आचमनसाठी तयार करा. नऊ फुलदाण्या ठेवा आणि हकुशाने झाकून ठेवा. कुशाचे पाणी घेऊन प्रत्येकजण करू त्यानंतर सर्व कलशांमध्ये थंड पाणी घाला. खुस आणि चंदन मला पा चमेलीची फुले चूर्ण, मऊ साखर, कापूर, मोठे बेरी आणि तमाल अनाकलनीय च्या हातात घालणे आणि ठेवले. सर्व तळहातांमध्ये वेलची आणि चंदन टाका. देवा धेव महादेवजी समोर नंदरा पूजन करा. गंध, धूप आणि पारा यांचा देव मृत शरीराची पूजा करण्यास सुरुवात करा.

'सोजतंपा मा'मधून शिवाजीला आमंत्रण द्या. माझ्याकडून 'ओम वामदेवाय नमः' भगवान माहेरच्या आसनावर होते. 'इशानह सव व नाम'पासून दूर, आराया देव पूजा करा. योग्य आणि अतुलनीय, असल्यास सुधारा. यानंतर, सुगंध आणि चंदन पेस्ट घाला. भगवंताच्या देहाला जल अर्पण करून धपुवाक स्नान करावे. त्यानंतर पंचामृताने भगवंताचे शरीर नान बनवा ध, दही, मध, उसाचा रस आणि तूप या पंचामृताच्या पाच घटकांनी स्नान करावे. महादेवजींच्या नवपुरुषांशी बोलतांना त्यांचा अभिषेक करा. jalpa me shu आणि सर्दी पाणी घ्या कुश, आपमग, कापूर, चमेली, चंपा, गुलाब, पांढरा शुभ्र शिव थाम महादेवजींच्या देखाव्यावर कणेर, बेला, कमळ आणि उपलप आणि चंदन अर्पण करून पूजा करावी. त्यांच्यावर पाणी कराचाही प्रवाह होता. पाण्याने भरलेल्या पावाने आंघोळ करावी. माझ्यापेक्षा पूजा करायची आहे अशी उपासना आजही फळ देणारी आहे.

पवमान मनुष्य, मनुष्य, नील मनुष्य, पुष सु, श्री सु, अथवशीष मनुष्य, शांत मनुष्य, भड मानव, थंतरसम, मयुंजय मानव आणि पंचारा मानव यांच्यासोबत पूजा करा. a वर मृतदेह एकाच वेळी किंवा शंभर पाण्याच्या प्रवाहांची व्यवस्था करा. गेटसारखे मऊ, अविनाशी, परमात्मा भगवंत, जो आदि आणि अंतात कनिष्ठ आहे आणि आजारी लोकांसाठी औषधासारखा आहे, ज्यांना प्रेताच्या नावाने ओळखले जाते आणि ज्यांना प्रेत म्हणून ओळखले जाते, ते देव मृत शरीराच्या गाभ्याला धूप, दिवा, भोळे, तांबूळ इत्यादी अर्पण करा. पैसे देऊन भगवान शंकराच्या चरणी पुष्प अर्पण करा. माहेरच्या नावापासून सावजीपर्यंत पूजा करताना हातात फुले घ्या. देवाच्या मृत शरीराची लालसा तो म्हणाला, अरे, मृतदेह! मी अजाणतेपणे किंवा जाणूनबुजून उपासना वगैरे कमी झाल्या आहेत, तुझ्या कृपेने ते सफल होतात. शिवाजीला निर्मळ मनाने पुष्प अर्पण करा करू जलद वाचन करा, अनेक आशीर्वाद घ्या. देवाला प्रार्थना कर 'प्रत्येक जन्मात मी माझ्या मृत शरीरात असू आणि माझे शरीर माझे आश्रयस्थान आहे.' ही कार अंतिम आहे

त्यांची पूजा करा. तुमचा आत्मा उबदार ठेवा आणि देवाला नमन करा.

जो मनुष्य आदल्या दिवशी भगवान शंकराची पूजा करतो, त्याला सर्व सत्य प्राप्त होते. झाले असते त्याला इच्छित छप्पर फळ मिळते. त्याचे सर्व रोग, ब, वेदना आणि अ तो संपतो. भगवान शंकराच्या कृपेने उपासकाचे कल्याण होते. भगवान शंकर भगवंताच्या उपासनेने माणसातील सद्गुणांची वाढ होते.

हे सर्व जाणून नारदांना खूप आनंद झाला, त्यांनी वडिलांचे आभार मानले. तू माझ्यावर कृपा केली आहेस असे सांगितले आणि प्रेताची पूजा करण्याचे अमृत आणि औषध सांगितले आहे. मृतदेह ती सर्व भोग आणि पैसा देणारी आहे.

बारावा अध्याय

देवाला उपदेश करा

नारदजी म्हणाले - अरे ! तू धन्य आहेस की तू तुझे मन मृत शरीरात ठेवले आहेस. ठेवण्यात आले आहे. कृपया या आनंददायी प्रकरणाचे तपशील पुन्हा सांगा.

राजा म्हणाला - हे नारद ! ही काळाची बाब आहे. मी सर्व बाजूंनी देवता पाहिले आणि ऋषीमुनींना बोलावून रिसागरच्या तीरावर भगवान विष्णूंची पूजा केली.

काय. भगवान आणि नुस्मा सामंजस्याने म्हणाले - हे हाजी! आणि इतर देवता. तुम्ही येथे आलात का? तुमच्या मनात काय आहे? मला तुमचा प्रश्न सांगा. मी ना तिला तुम्हाला ते करायला आवडेल का?

हे ऐकून तो म्हणाला, “हे परमेश्वरा! कोणत्या देवतेची सेवा नष्ट करायची b करायचे आहे मग देव आणि नुने उत्तर देत तो म्हणाला- अरे नाही! देव

सर्वांचा नाश करणारा शिवशंकर आहे. ज्या व्यक्तीला आनंद हवा आहे

नेहमी व्यस्त रहा. त्यांच्यावर लक्ष केंद्रित करा आणि त्यांचे चिंतन करा. जो माणूस

प्रेत तल्लीन राहते, ज्याच्या मनात तो असतो, तो मनुष्य कधीच सुखी नसतो.

करू शकता. मागील जन्मी केलेल्या त्याग आणि त्यागातून पुरुषांना सुंदर इमारती, दागिने.

सद्गुण, मनाचे समाधान, संपत्ती, निरोगी शरीर, संतती, अतुलनीय संपत्ती,

वर्गाचा आनंद आणि मोक्ष आहे. जोजी किंवा पुष्टा दिवसापूर्वी मृतदेह घेऊन जातील.

त्याची पूजा केली, त्याला सर्वत्र यश मिळते. तो पापाच्या बंधनातून मुक्त होतो.

राजजी आणि इतरांनी भगवान विष्णूची शिकवण लक्षपूर्वक ऐकली. देव आणि माणूस मनोकामना पूर्ण होण्यासाठी त्यांनी अंत्यसंस्कारासाठी प्रार्थना केली. नंतर आणि तिथे

आणि कमकोला बोलावून म्हणाले - हे मने! माझ्या आज्ञेने तुम्ही देवतेसाठी मृतदेह देवलात बांधा. मी देवाच्या फायद्यासाठी, देवाने माझ्या इतर आज्ञेच्या आश्रित्याला दान दिले.

मी नारद आहे! अंत्ययात्रेबद्दल सर्व देवतांचे ऐका. सर्व देवता
आम्हाला मिळालेल्या लग्नाची पूजा करा. पद्मपराग मानाचा लगा इमान, सोनाचा कुबेर
को, पुखराज ते धर्मराज, यम-वंका ते वरण, इनीलम्ना ते वंको आणि
प्रजाई हेमल्या लागू प्राप्त करून त्याची आधी पूजा करावी. एकच कार आणि देव
चंद्राचे लगक आणि वसुगणाचे ग्रह पितळेचे बनलेले आहेत. पितळ ni
कुमार, फाटक लमीला, तांब्याला आद्य आणि मोती चम्माला.
देणग्या दिल्या आहेत. h- लग्नासाठी लग्न
आहे. मायासुराने आदरपूर्वक चंदनापासून बनविलेले प्रेत आणि नागाने प्रवाळापासून बनविलेले प्रेत
पूजा केली जाते. माळा बनवलेल्या लग्नाला देवीची प्रार्थना. योगीजन भाम-मे

लगाका, जय गणेशा दुधापासून दूध घेऊ नका, छायादेवी पीठ आणि चीज बनवते.
मृत शरीराची पूजा करा. बाणासुर पवित्र प्रभूची उपासना करतो. देव आणि नु
मृतदेहाबरोबरच देवतेला त्याच्या फायद्यासाठी पूजेची पद्धतही सांगितली. देवाचे शब्द
हे ऐकून माझ्या मनात एक आनंदाची अनुभूती आली. मृत शरीराची पूजा
ए हे शरीर अजून फळाला दान करायचे आहे.

अशा प्रकारे, मृत्यूबद्दल सांगून, श्री.
आपण काय वर्णन केले? शवपूजन भोग व मो. मानवी जन्मात, उच्च दर्जा प्राप्त केला
ते केल्याने खूप फायदा होतो. म्हणून मानवरूपात जन्म घेऊन मनुष्य शरीरात लीन झाला.
राहायचे आहे जातीचे नियम पाळा
पाठपुरावा करा. देणग्या रकमेनुसार येतात. जप, तपश्चर्या, या आणि यान करा.
वाहनातूनच परमात्म्याचा साक्षात्कार होतो. भगवान शंकर नेहमी आपल्या भक्तांसाठी
उपलब्ध रहा.

निदान ज्ञान मिळेपर्यंत पूजा करावी. या जगात काहीही असो
वस्तू अस्तित्वात नसलेल्या स्वरूपात दिसते किंवा ऐकली जाते, परंतु ती एक मृत शरीर आहे. माहित नाही
देवाच्या मूर्तीची पूजा पूर्ण होईपर्यंत. वस्तुनिष्ठपणे
पाठपुरावा करा. आर्य देवतेची पूजा करून, आमचे सर्व
आणि कोणतेही अडथळे नव्हते. घाणेरड्या कपड्यांवर जसा रंग चांगला जात नाही, पण स्वच्छ
कपडे चांगले रंगतात, त्याचप्रमाणे देवतेची, मानवाची पूजा केली जाते
शरीर पूर्णपणे ओलसर होते. त्याच्यावर ज्ञानाचा रंग चढतो आणि तो भेदभाव येतो.
बंधनातून मुक्त होतो. जेव्हा तो बंधनातून मुक्त होतो तेव्हा त्याच्या सर्व वेदनांचा अंत होतो आणि
मोहाने मनुष्य मृत शरीराची प्राप्ती करतो. जोपर्यंत माणूस घरात असतो,
तोपर्यंत सर्व देवतांनी शंकराच्या मूर्तीची पूजा करावी. देव
शंकर हे सर्व देवांचे मूळ आहे. त्याच्या उपासनेपेक्षा मोठे काहीही नाही. js कार सर्कल
मुळे आणि फांद्या सर्व तृप्त होतात जेव्हा मुळांना पाणी लावले जाते, त्याच प्रकारे भगवान शिव
A आहे त्यामुळे वांछित फळ मिळविण्यासाठी शिवजींची पूजा करावी.
त्याची फळे आता मिळावीत आणि सदैव जनतेच्या कल्याणासाठी सर्व मंजुच्या द्याव्यात.
देवाने मृत शरीराची पूजा करावी.

तेरावा य अंत्यसंस्काराचे विधी

राजा म्हणतो- हेनाई! आता मी प्रेताची पूजा करण्याची उत्तम पद्धत सांगेन. हे आणि व्या समत आता आणि जो सुख दान करतो. उपासक पावती आणि देव मृत शरीराला मारतात. हात जोडून त्याच्यासमोर डोके टेकवले कृपया आधी प्रार्थना करा - हेदेवेश! ऊठ, हे लोकनाथ! ऊठ, माझ्या हृदयात वास कर वालदेवाने उठून सर्व वर्गाला शुभेच्छा दिल्या. हे देवा! मला धर्म आणि अधम माहीत नाही. तुमच्या प्रेरणेने मी काम करतो. एका खोलीतून दूर गु चरण कॉपी करून शौचास इ.पासून सुटका करू नये. माझ्या आणि पाण्यापासून शरीर शुद्ध करा. दोन्ही हात आणि पाय धुतल्यावर दाटून तोंड सोळा वेळा पाण्याने धुवावे. हे काय आहे फक्त सूर्यापूर्वी करा. हे देव आणि ऋषी! श, तपदा, अमावया, नवमी आणि रविवारी दात घासू नका. वेळेवर नदीत किंवा घरी आंघोळ करा. देश माणसाला आणि काल आणि नान करायचा नाही. रविवार, प्राप्ती, संत, हणा, महादान आणि उपवासाच्या दिवशी गरम पाण्याने आंघोळ करू नये. माझ्याकडे बघूनच तेल लावा. ते माणूस नियमित तेल लावतो, त्याला तेल लावायला हरकत नाही. दत्तक घेण्याच्या दिवशी मोहरीचे तेल लावू नये. यानंतर, पूर्वेकडे किंवा उत्तरेकडे समोरासमोर करा

नान नंतर, छ, म्हणजे धुतलेले ई आणि घाला. एक डोके परिधान किंवा कापडापासून बनवलेले कपडे घालू नका आणि रात्रीच्या वेळी मासोतेस घालू नका. नान नंतर पातर आणि देवता ते करण्यासाठी टॅप करा. त्यानंतर धुवा आणि परिधान करा आणि आचमन करा. प्रार्थना यासाठी शैणखताने त्या जागेची सुरुवात करावी. तेथे लाकडी आसन बनवा. अशी मुद्रा आजही फलदायी आहे. त्या आसनावर मृग म्हणजे हरण ए. त्यावर बसून पृथ्वीपासून पावडर लावा. पुड पासून जप आणि तपश्चर्या दान यशस्वी होते. पुड घालून घातली. मंत्राचा जप

आचमन करतात. एकत्र पूजा सामी. मग पाण्याचा वास, वास आणि भूतकाळाची चव भाग मरतात. फार गुसची आज्ञा घेऊन कुटुंबीयांच्या मृतदेहाचे पूजन करून त्यांची काळजी घेणे करा. आरोग्य संहारक गणेशजींची आराधना करा. 'ओम गणपतये नमः' नामजप आणि प्रार्थना करून त्याला प्रार्थना करा. का घ्या आणि गणेश जी एकत्र पूजा करा आणि त्यांना पुन्हा पुन्हा प्रार्थना करा. लंबोदर नावाचा सरदार फरार होता पूजा करा. त्यानंतर भगवती देवीची पूजा करावी. चंदन, कुंकुम, धूप, रस आणि भोळे यांच्यापासून मृत शरीराची पूजा करा. खूप खूप धन्यवाद. तुमच्या घरात सोने, चंद्र, धातू इतर धातूपासून एक प्रेत बनवा. भगवान शिवाने त्यांची पूजा करून नमस्कार केला.

माचे प्रेत बनवा, त्याची विधीपूर्वक स्थापना करा आणि त्याचा मृत्यू व्हावा.
घरीही जप करताना पूजा करावी. उत्तरेकडे तोंड करून पूजा करा
हवे होते आसनावर बसून गुला ओलावा. अयापा येथून मृत शरीराला जल अर्पण करा.
शांत चित्ताने, पूर्ण भक्तिभावाने अशा प्रकारे महादेवजींचे आवाहन करा.

जो कैलासाच्या शिखरावर राहतो आणि देवी पावतीचा पती आहे. पालक आणि वडील
वर्णन संध्याकाळचे आहे. ज्याची सर्व देवतांसाठी पूजा केली जाते. जनकाला पाच मुखे, दहा हात आहेत
प्रत्येक चेहऱ्यावर तीन आहेत. जो चंद्राचा मुकुट आणि डोक्यावर केस धारण करतो,
लोकांचा रंग कापूरसारखा असतो, जो वाघाची कातडी घालतो. एखाद्याच्या गळ्यात वासूचे नाव
सर्व मानवांना आश्रय देणारा सर्प आच्छादित आहे आणि सर्व भक्तांचा जयजयकार होत आहे.
तुम्ही करा सर्व वेद आणि शम्समध्ये जनकाची स्तुती करण्यात आली आहे. ,
तुम्ही करा परम सुख आणि वरदान देणारे अशा देवाचे दैवत भगवान महादेव
मी शिवाजीला आवाहन करतो.

अशा प्रकारे आमंत्रण केल्यावर त्यांची जागा निश्चित झाली. आसनानंतर सावजी
शोधण्यासाठी आणि इतर. पंचामृताचे प्रेताला आंघोळ घालू

करू नानानंतर सुगंधित चंदनाची पेस्ट लावा आणि सुगंधित पाण्याच्या प्रवाहाने लावा.
त्यांना सजवा. मग येऊन पाणी टाका आणि पाणी घाला. अरे देवा

मृत शरीर, जव, गहू, मूग आणि उडीद खा. ऑफर करा. सावजीच्या प्रत्येक चेहऱ्यावर
कमळ, शतप, शंख-पुप, कुश-प्युप, धतुरा, मंदार, होन-प्यूप, तुळशीदल आणि बेलपा
अर्पण करून हारापासून माहेरची विशेष पूजा करावी. बेलपाची पूजा करून शिवरायांची पूजा
यशस्वी होतो. त्यानंतर सुवासिक पावडर आणि सुगंधी तेल मोठ्या आनंदाने भगवंताच्या अंगाला अर्पण केले जाते.
करू गुल गुल आणि अगचा उदबत्ती द्या. तुपाचा तवा पेटवा. अरे शंकर! तुम्ही आम्ही
ओले कार. तुम्ही इतरांना स्वीकारा आणि मला द्या, कीर्ती आणि उपभोग द्या.
मोपी फळ दान करा. असे बोलून दुसरे काही करा. भोळे आणि तंबू मिळवा.
पाच मुलांची आरती करावी. पायात चार वेळा, नाभीसमोर दोनदा, चेहऱ्यासमोर एकदा
आणि संपूर्ण शरीरात सात वेळा आरती करावी. त्यानंतर शिवरायांचा आशीर्वाद घ्यावा.

हे भगवान शिव! मी जाणूनबुजून किंवा जाणूनबुजून जी काही पूजा केली आहे, ती तुझीच आहे
कृपया यशस्वी व्हा. परमेश्वरा, माझा आत्मा तुझ्यात गुंतला आहे. माझे मन नेहमी तुझे आहे
करतो. हेगौरीनाथ! भूतनाथ! तू माझ्यावर बस अरेरे! ज्याचे पाय लटपटतात,
तूच त्यांचा एकमेव आधार आहेस. ज्यांनी कोणताही गुन्हा केला आहे त्यांच्यासाठी, आपण
तो निर्वासित आहे ही प्रार्थना करून पु पंजल मिळवा आणि पुन्हा प्रभूच्या शरीराला नतमस्तक व्हा.
करा.

देव असो! आता तुम्ही कुटुंबासह तुमच्या घरी या आणि जेव्हा पूजेची वेळ आली
होय, मग पुन्हा येथे या. अशा प्रकारे भगवान शंकराची पूजा करून त्यांची पूजा करावी.
आणि ते पाणी हृदयात टाकून हृदयापर्यंत लावा.

अहो अहो! अशा प्रकारे, मी तुम्हाला शिवाची उपासना करण्याची सर्वोत्तम पद्धत सांगितली आहे, जी
आणि मो हा देणारा आहे.

ऋषी म्हणाले - अरे ! तुम्ही सर्व आहात तुम्ही आमच्यावर दयाळू आहात का?
सर्वोत्कृष्ट प्रगतीबद्दल ऐकून आम्ही सर्व कृतज्ञ झालो.

चौदावा अध्याय

मृत शरीराचा स्वामी

ऋषींनी विचारले - अरे खूप छान भाग! आता तुम्हीच सांगा की भगवान शिवाचा संबंध फुलांनी पूजा करायची आहे का? निरनिराळ्या फुलांनी पूजन केल्याने या- की फळ मिळते?

सूतजी म्हणाले- अरे प्रिये! हेच नारदजींनी जाजीला केले होते. मी नवीन आहे पुपरा यांनी शिवाजीच्या पूजेचे प्रमुख सांगितले.

राजा म्हणाला - नारदा ! लमी म्हणजेच संपत्तीची इच्छा करणाऱ्या व्यक्तीला कमळाचे आशीर्वाद प्राप्त होतात. भगवान शंकराची फुले, बेलची पाने, शतप आणि शंख फुलांनी पूजा करावी. शंभर हजार भगवान शंकराची पूजा केल्याने सर्व पापांचा नाश होतो आणि लम्मीची पूजा होते.

असे घडत असते, असे घडू शकते. एक लाख फुलांनी शिवाची पूजा केल्याने मनुष्याला पूर्ण फळ मिळते. असे घडत असते, असे घडू शकते. ज्याच्या मनात कोणतीही इच्छा नसते, त्या उपासकाला या उपासनेतून मृत शरीर प्राप्त होते. असे घडत असते, असे घडू शकते.

मृनुंजय मंत्राचे पाच लाख जप पूर्ण झाल्यावर महादेवाचे रूप दिसते. एक लाख नामस्मरणाने शरीर शुद्ध होते. सर्व लाख जप करण्यापूर्वी जन्माची गोष्ट लक्षात ठेवा मी जातो तिसरे लाख मंत्रोच्चार पूर्ण झाल्यावर सर्व इच्छित गोष्टी प्राप्त झाल्या असत्या. आहे. चौथे लाख मंत्रोच्चार पूर्ण झाल्यावर भगवान शंकर स्वप्नात दृष्टान्त देतात. 5 लाख जप पूर्ण जेव्हा ते करतात तेव्हा ते एक दृष्टी देतात. श्री युंजय मंत्राचा दहा लाख जप पूर्ण फळ देईल.

असे घडत असते, असे घडू शकते. मोक्षाची इच्छा असलेल्या व्यक्तीला एक लाख दाभा (वा) देऊन मृत शरीराची पूजा करणे

करायचे आहे वयाची इच्छा असलेल्या व्यक्तीची एक लाखाने पूजा करायचे आहे पुस्तकाची इच्छा असलेल्या व्यक्तीला एक लाख दातुरा फुलांनी पूजन केले. करायचे आहे पूजेमध्ये लाल देठ असलेला धतुरा शुभ मानला जातो. यशाचे एक लाख आग्याच्या फुलांनी पूजा करावी. तुलसीदासांनी शिवपूजा केली ते केल्याने आनंद आणि मोक्ष प्राप्त होतो. अदलाच्या एक लाख फुलांपासून (जावा कुसुम) पूजा केल्यावर शुक्राचा मृत्यू होतो. एक लाख करवीरच्या फुलांनी मृतदेहाचे पूजन केले सर्व रोग नष्ट होतात. रायाच्या फुलाची पूजा करून दागिने आणि चमेली फुलांनी पूजा केल्याने वाहनाचा नाश होतो. मृत शरीराची जवसाच्या फुलाने पूजा करून आणि नुजीही तिथे असायची. बेलच्या फुलाशिवाय इतर काही दिल्याने चांगला जीवनसाथी मिळाला असता. आहे. जुहीच्या फुलाने पूजा केल्याने घरात ऐश्वर्य आणि ऐश्वर्य येते. भरून येते कणेरच्या फुलाने पूजा केल्याने समृद्धी मिळते. पासून येतात आणि शेफा लाका फुलाने पूजा केल्याने मन कोमल होते. हार सागर फुलांची पूजा केली असे केल्याने सुख-समृद्धीचे वृक्ष होतात. एक लाख मोहरीच्या फुलांनी पूजा केली तेथे असणे. चंपा आणि केवड्याच्या फुलांनी मृत शरीराची पूजा करू नये. येडोन फुले

महादेवाची पूजा करण्याची अनेक कारणे आहेत. याशिवाय पूजेत सर्व फुलांचा वापर केला जातो. केले जाऊ शकते.

महादेवीजींना तांदूळ अर्पण केल्याने लम्मी प्राप्त होते. हा तांदूळ तडतडला आहे हवे होते त्यांचे कृपापूर्वक स्वागत करा. तांदूळ घालून पूजा करणे, मृत शरीरावर आणि करू सुगंध, फुले व फळे अर्पण करून उदबत्तीने पूजा केल्याने पूजेचे पूर्ण फळ मिळते. असे घडत असते, असे घडू शकते. त्याच अंगणात बारा ब्राह्मणांना भोजन द्यावे. यामुळे सांगांग पूजा पूर्ण होते. ते उद्धवते. एक लाख माळावरून शिवजींची पूजा केल्याने सर्व ख-लेश नष्ट होतात असे घडत असते, असे घडू शकते. जवाचे धान्य अर्पण केल्याने स्वर्गीय सुख मिळते. समलिंगी अन्न पासून लाख मृत शरीराची पूजा केल्याने अनेकदा मुलाचा मृत्यू होतो. उपासकाची मूग लावून पूजा करणे, अर्थ आणि लिंग-भोग प्राप्त होतात आणि त्या उपासनेने सर्व सुख प्राप्त होते.

उपासकाने काम न करता मोक्षासाठी भगवान शंकराची पूजा करावी. हवे होते प्रेताची भक्तीभावाने पूजा करून पाण्याच्या प्रवाहाला शरण जावे. टक्के यमाचे अकरा जप, सु, शांडंग, महामर्युं युंजय आणि गाईला नमः जप करणे. मृत शरीरावर नामाने किंवा ओम नावाने शास्त्रातील जल अर्पण करावे.

प्रवाहाची पूजा केल्याने मुलाचा मृत्यू होतो. आनंद आणि संततीसाठी पाणी पूजा होते. उपासकाला अंगात धारण करून प्रेताची पूजा करण्यात शुभेच्छुक त्याच्या सहनामाचा जप करताना मृत शरीरावर तुपाची धारा अर्पण करावी. याद्वारे वंशाची एक ओळ आहे. अशा प्रकारे दहा हजारांनी केलेल्या पूजेने रोग नाहीसा होतो आणि इच्छित छप्पर फळ देते. तुपाने नपुंसक माणसाला सावजीची पूजा करायचे आहे प्राणाला अन्नदान करावे व राजपायाची काळजी घ्यावी.

धन्य लोकांची पूजा करून घासून त्याची धारा प्रेतावर अर्पण करावी. याद्वारे देव त्यांना बुद्धी देतो. माणसाचे मन उदास राहिल्यास, नाराज झालात तर कुठेच प्रेम नाही, मोठं झालं तर घरात नेहमीच भांडण होत असतं मानवाची पूजा करून दहा हजार मंत्रांचा जप करताना मृतदेहाचे नश्वर अवशेष करायचे आहे सुगंधी तेल अर्पण केल्यावर आनंदात वाढ होते. शॉजी वर मध ते देऊ केले असल्यास एन.एस. रोग देखील संपतो म्हणून. सावजीला गाईचा रस अर्पण करून आनंद आहे. गंगेचे पाणी अर्पण केल्याने आनंद आणि मोक्ष प्राप्त होतो.

वरील गोष्टी दूर करताना श्रीयुंजय मंत्राचे दहा हजार जप करावेत. आणि याराहानला अन्नदान करावे. अशा प्रकारे शिवाजीची भक्तिभावाने पूजा केली जाते. असे केल्याने पुत्र-कन्येसह सर्व सुखांचा उपभोग घेतल्यावर शेवटी शिवलोकाची प्राप्ती होते.

pt हवा याय निर्मितीचे वर्णन

नारदजींनी विचारले - अरे सुप्रसिद्ध ! तुम्ही तुमचे ज्ञान वाढवण्याचा एक चांगला मुद्दा केला आहे. सांगितले. कृपया, या व्यतिरिक्त, तुम्हाला या निर्मितीबद्दल आणि त्याच्याशी संबंधित लोकांबद्दल जे काही जाणून घ्यायचे आहे. तुम्हाला माहिती आहे, कृपया आम्हाला सांगा.

मी म्हणालो- मुने! आम्हांला आज्ञा देऊन महादेवजी मरण पावले तेव्हा मी आज्ञेचे पालन करून यानाम ऐवजी तो आपल्या कर्तव्याचा विचार करू लागला. ते त्यावेळी भगवान विष्णूंकडून ज्ञान मिळवून मी विश्वाची निर्मिती करण्याचा निर्णय घेतला.

मला आवश्यक सूचना देऊन भगवान आणि नुमी तिथून निघून गेले. देवाच्या कृपेने शाळेबाहेरील बैकुंठ धाम येथे जाऊन तो राहू लागला. तयार करण्यासाठी भगवान शिव आणि विष्णूला मारण्याच्या उद्देशाने त्याने हात हलवून पाणी वर केले. फेकले. यातून एक अडथळा येतो, ज्याला चौवीस घटकांचा समूह म्हणतात. ते महाकाय आकाराचे डोके मूळ स्वरूपात होते. त्याला चैतन्य देण्यासाठी तुझी कठोर तपश्चर्या आहे. त्यांनी बारा वर्षे तपश्चर्या सुरू केली. मग आत्मा स्वतःला कापतो आणि तपुवाक म्हणाला.

मी आणि अनेक म्हणाले - नाही! मी तुझ्यावर आहे जे वरदान हवे ते मागा. देव मृत शरीराच्या कृपेने मी सर्व काही देण्यास समर्थ आहे.

तो म्हणाला - छान! तू माझ्यावर मोठा उपकार केला आहेस. भगवान शंकराने मला तुला दिले हातावर दया करा. मी तुला सलाम करतो. कृपया या वरात पासून चौवीस घटक बनवून देहबुद्धी द्या. असे म्हणल्यावर मी अनंत रूप धारण करीन. AD मध्ये प्रवेश केला. त्यावेळी त्यांचे उजवे डोळे आणि उजवे पाय होते. त्यांचे विमानतळावर प्रवेश करताच तो शुद्धीवर आला. पाताल सेस्य लोक येथे थांबा म्हणून आणि भगवान विष्णूचा जन्म होईल. adm मध्ये बसल्यामुळे विष्णूजी 'वैराज पुत्र' कॉल केला पंचमुख महादेवांनी आपल्या निवासासाठी कैलास नगरी वसवली. देव श! संपूर्ण जगाचा नाश झाल्यानंतरही बैकुंठ आणि कैलास अमर राहतील म्हणजेच त्यांचा नाश होणार नाही. हे शक्य आहे. महादेवाच्या आज्ञेने माझ्यात विश्व निर्माण करण्याची इच्छा उत्पन्न झाली आहे.

अनवधानाने माझा जन्म तमोगुणीपासून झाला, ज्याला अच्चा पंचक म्हणतात. त्याचा त्यानंतर भगवान शंकराच्या आज्ञेने थरसान वृक्षाची निर्मिती झाली, ज्याला पहिला संग म्हणतात.

आ बुटपू हे शाठचे साधक नव्हते. त्यामुळे संपूर्ण गोष्ट निश्चित आहे. हे ब ते भरले होते. त्यानंतर तिसरी गाथा 'ओ व्होटा' राजजींनी रचली. या सावक गाथा देव गाथा या नावाने आली. हे सकारात्मक आणि अत्यंत सुखदायक आहे. त्याची निर्मिती झाल्यावर मी पुन्हा प्रेत जप सुरू केला. मग रजोगुणीचा

सुरुवात झाली आहे, जी 'अस्ताव्यस्त' नावाने येते आणि जाते. यानंतर मी पाच वक्र केले आणि तीन नैसर्गिक आत्म्यांना जन्म द्या. पहिला 'महवा', सारा 'भूतो' आणि तिसरा 'वायका राका' सागा आहे. याशिवाय पाच वक्र सँग आहेत. दोन्हीचे मिश्रण करून एकूण आठ सँगज होतात. नववा 'कौमर' हे गाणे आहे ज्यातून सनत सनंदन कुमार यांची रचना घेण्यात आली आहे. सनत आ दे मेरेचार मानस पुत्र आहेत, जे पुत्रासारखे आहेत. ते महान तत्त्वाचे अनुयायी आहेत. ते जगापासून दूर जातात आणि ती आहे त्याचे मन मृत शरीरात स्थिर राहते. मी नारद आहे! माझ्या आदेशानंतरही त्यांनी त्याची हरकत नव्हती. याने मला वेष दिला. मग देव आणि नु मला समजावून सांगितले आणि भगवान शंकराची तपश्चर्या करण्यास सांगितले. माझ्या अत्यंत दृढतेतून किंवा माझ्याकडून कपाळ आणि नाकाच्या मध्यभागी केसांची तीन मूल्ये कापली जातात, ती म्हणजे पूर्णाशा, सर्वरा आणि दया सागराजवळ होती आणि मृत शरीराचे अर्धे रूप प्रकट झाले.

जन्म आणि मृत्यूपासून मुक्त, परम तेज वी, साव, नीलकंठ, सात उमाव लाभ भगवान महादेव सात दिवस ध्यान केल्यावर मला यश मिळाले. मी त्याची मनोभावे पूजा केली आणि तो त्यांची स्तुती करू लागली. मग मी त्याला जीव निर्माण करण्यास सांगितले. माझी प्रार्थना स्वीकारून ई.देवा धादेवा, भगवान शिवाने गण निर्माण केले. मग मी त्यांना सांगितले पुन्हा म्हणाले - देव आणि देह शंकर ! आता तू जगाच्या मायाजालात मग्न अशा जीवाची निर्मिती आहेस. जन्म-मृत्यूच्या बंधनांनी जखडलेला कर. हे ऐकून महादेव हसू लागला आणि म्हणू लागला.

सावजी म्हणाले - अरे! जन्म-मृत्यूच्या भयाने ग्रासलेल्या जीवाची निर्मिती मी नाही. ते आत्मे जगाच्या बंधनात जखडून Bशी लढतील हे दुर्दैव आहे. मी सुरक्षित तो त्यांना उत्तर देईल. मी त्यांना परमान देऊन त्यांचे ज्ञान विकसित करीन. हे जप! तुम्ही हे प्राणी निर्माण करा. आसक्ती-मायेच्या बंधनात जखडलेल्या या प्रकारच्या जीवाची निर्मिती असे केले तरी या मायेने बद्ध होणार नाही. महादेव शव शंकर मला ही गाडी बोलवून तेथून त्यांच्या नगरसेवकासह त्यांचा मृत्यू झाला.

सोळावा अध्याय

निर्मिती वर

तो म्हणाला - नारदा ! त्याचा थूल, आकाश,
हवा, अन्न, पाणी आणि पृथ्वी, पर्वत, समुद्र, वृक्ष आणि कला इ.
आणखी बरेच साहित्य तयार केले आणि तयार केले. नाश आणि नाश या पदार्थाचे देखील साधन

मग मृतदेह घडून पावले. मग शत्रूंकडे जाऊन इतर पदार्थांवर अर्ध अंजाणिते आर्थाच्या आख्याला द्या.

सेभ्रिगुको, डोके ते अंगारा, कान ते मुने पुल, उडाणा ते पुल, तितकेच प्रेमासाठी, अपनापासून कृतज्ञतेपर्यंत, दोन्ही कानांपासून चांगल्याकडे, आत्म्यापासून आणि मांडीवर तुड्याकडे, सावलीतून पाऊल टाकत मुनला जन्म दिला. साधनेची सर्व साधने धोक्यात येऊ द्या. गंभीरपणे कट. मी नाही! महादेवजींच्या कृपेने अशा प्रकारे साधक निर्माण करून स्वतःबद्दल कृतज्ञ आहे. माझ्या अंतरात्म्यापासून उपमानव माझ्या आज्ञेने मानवाचे रूप धारण करतो. कर लावण्यात आले. यानंतर मी देवता आणि दानवांपासून माझ्या शरीराचे अवयव काढून टाकले.

त्यांनी अनेक ग्रंथांची निर्मिती केली आणि त्यांना विविध देहदान केले. मग मृतदेह कर्णसेमचे शरीराचे दोन भाग झाले आणि ते दोन तोंड झाले. मी अर्धा शरीर नराचे आणि अर्धे मादीचे झाले. वायंभुव मनु असे त्या माणसाचे नाव आहे. च्या साधकांनी योगींनी स्त्री स्वरूपातून शतपा नाव दिले आणि सर्वोच्च तप वाणी उ.

e मनु विवाहाने अतिशय सुंदर झाली, शतपाचे सामर्थ्य प्राप्त केले आणि संभोगाने पृथ्वी वाढवण्यास सुरुवात केली. त्याला शतपापासून यत्या आणि उल्तापाद नावाचे दोन पुत्र झाले अकुता, देवता आणि सुता नावाच्या तीन पत्नी होत्या. अधिकाऱ्याच्या 'च' वरून, देवताचा विवाह 'कदम' मुनशी झाला होता आणि सुताचा विवाह 'द जाप्त'शी झाला होता. त्यांच्या मुलांमुळे सारे जग उद्ध्वस्त झाले.

चा आणि आकुट यांच्या वैवाहिक नातेसंबंधात, स्त्री आणि पुरुष नावांची जोडी चला याक दानापासून बारा पू. मुने! कदम आणि देवता यांच्या नात्याबद्दल C तुमचा जन्म झाला. ड आणि सूत पासून चौवीस पावले करा. तेरा वर्षांच्या लग्नाला धमसेकर दया. हे तेरा काय- प्रा, लमी, धृत, तू, पु, मेधा, या, बु, लजा, वसू, शांता, सा आणि काकत आहेत. दुसरे याह कार्य- यत्, सती, संभूत, मृत्यु, श्रीता, माँ, सन्नत, अनुसूया, उजा, वहा आणि वधा भृगु, शव, मुर्ची, यांचा विवाह अंगारा, पुल्य, पुलह, तू, आ, वाशा, आन आणि पातर ही प्रमुख नावे येतात. संपूर्ण जग त्यांच्या मुलांनी भरले होते.

महादेवजींच्या आज्ञेने अंबाका पाटला आत्म्याचे प्रधान केले. दोन ते साठ क्रियांचा फरक. त्यांच्यापैकी दहा जणांनी धामसे, सत्तावीसशी लग्न केले

चंद्रावरून, तेरा कायांचे लग्न झाले, जरी एका ऋषीशी. नारद! त्याने चार गोष्टी केल्या एर माझी आठवण झाली. भृगु, अंग्र आणि कुश यांचे प्रत्येकी दोन लग्न झाले. जरी ऋषींच्या मुलांकडून संपूर्ण सार्वजनिक प्रकाश आहे. देवता, ऋषी, देवता, वृक्ष, परी, पर्वत, वेली वगैरे मात्र बायकांपासूनच जन्माला येतात. अशा प्रकारे भगवान शंकराच्या आज्ञेने राजने संपूर्ण सृष्टी निर्माण केली. कात्या देवी, स्वस्वपी शिवाजीने केलेल्या तपश्चर्येसाठी, जेव्हा देवाने शूलच्या बाजूला ठेवून त्याचा जीव वाचवला तेव्हा फक्त देवी सती त्याच्यापासून तोडली गेली. इथ . परमेश्वराला उत्तर देण्यासाठी त्यांनी अनेक लीला केल्या. ही कार देवी शिव आहे सतीच्या रूपाने भगवान शंकराची पहिली पत्नी व्हा. पण तुमच्या पत्त्याच्या बाबतीत तुमच्या पतीच्या तो अपमान पाहून भावी शरीराचे विसर्जन केले. च्या देव प्रार्थनेवरच, त्याने ती देह पावती म्हणून कापली आणि कठोर तपश्चर्या करून पुन्हा भगवान भोलेनाथ मिळाले. ते या जगात आहेत काका लाका, चडका, भाभा, चामुडा, वाज्य, जया, जयंती, भा काली, ग, भगवती, काम य, कामदा, अंबा, मृदनी आणि स्वमंगला इत्यादी अनेक नावांनी पूजली जाते. ज्यांना देवीची ही नावे भोग आणि मो एन.एस.

मी नारद आहे! अशा प्रकारे मी तुम्हाला विश्वाच्या उत्पत्तीची कथा सांगितली आहे. पूर्ण d प्रेताच्या आज्ञेने देवाने मला निर्माण केले आहे. तीन देव तो महादेवाचा अंश आहे. भगवान शिव हे नगुण आणि सगुण आहेत. तो शवलोकात शवासोबत आहे तुम्ही राहतात का

च्या हवाई अध्याय

पापी पुण्य कथा

सूतजी म्हणतात- अरे प्रिये! त्यानंतर नारदजींनी विधीपूर्वक नाव घेऊन त्यांना विचारले विचारले - प्रभु! भगवान शंकर कैलासात कधी गेले आणि महामा कुबेर यांचे आशीर्वाद कधी घेतले? कुठे आणि कसे? भाऊ शिवाजी कैलासावर काय करतात? कृपया मला सांगा ते ऐका मी तुला पाहण्यास उत्सुक आहे.

तो म्हणाला, हेनार्ड! मी मौल भगवान शिव बद्दल बोलत आहे. थरथरत शहरात मिद्धत नावाची एकच व्यक्ती राहत होती. असे कोण होते. ते तो अतिशय प्रवीण होता. त्यांचा गुण नाधा नावाचा आठ वर्षांचा मुलगा होता. त्याच्याकडे आधीच आहे आणि त्याला अनेक गोष्टी माहित होत्या. पण तो डायन आणि जुगारी बनला. की प्रत्येक आणि खेळायचे आणि उड्या मारायचे आणि गायकाचे सोबती झाले. आईसाठी म्हणून विचारूनही तो पत्त्याजवळ गेला नाही आणि त्याची एकही आज्ञा पाळली नाही. त्याचा पत्ता घरातील कामे, औषधे वगैरे देण्यात व्यस्त असायचा. तू घरी आल्यावर जर मी पत्नीला संपत्तीच्या गुणवत्तेबद्दल विचारले असते तर तिने खोटे सांगितले असते की ती आंघोळ करत नाही. तो देवतेची पूजा करायला गेला आहे. त्याला एकुलता एक मुलगा आहे के माझा जीव लपवायचा. त्यांनी मुलाचे लग्नही लावून दिले. आई किंवा तिची स्वतःची पु समजावत असत. ती त्याला समजावून सांगायची की तू तुझ्या वार्डट सवयीबद्दल गमावलास. पत्ता कळला तर रागाच्या भरात ते आम्हा दोघांना ठार मारतील. पण गुणवत्ता नाही तर आई समजावून सांगण्यात अर्थ नव्हता.

एके दिवशी त्याने त्याच्या पत्त्याची अंगठी चोरली आणि तो जुगार खेळण्यासाठी महारकडे आला. दैवयोगाने अंगठीच्या विषयात त्याचा पत्ता कळला. जेव्हा त्यांनी जुगाराच्या हातात अंगठी दिली ते पाहून त्याला विचारले असता जुगारी म्हणाला - मी चोरी केलेली नाही. थंब मेटू हरेपू नेही आहे एवढंच नाही तर जुगार खेळणाऱ्यांसाठीही त्याने घरातून भरपूर पैसे आणले. आहे. पण उद्देश असा की तुमच्यासारख्या विद्वानालाही तुमच्या मुलाचे चारित्र्य कळू शकले नाही. हे सर्व ऐकून पंडित दत्तांनी शरमेने मान खाली घातली. ते आपले डोके टेकवतात आणि आपला चेहरा झाकून आपल्या घराकडे जा. घरी पोहोचल्यानंतर त्यांनी पत्नीला सांगितले

कॉल केला, त्याने फक्त विचारले, तुम्हा लाडका मुलगा कुठे गेला? माझी अनुमिती
सगळी तू मर्यादा होतीस, ती कुठे आहे? मला ही पंडिताने बायको मग खोटे बोलली.
तो कुठे आहे हे मला माहीत नाही. आता दत्तजींना आणखी राग आला. ते मालक आहेत
बायकोला म्हणाली - तू खूप चांगली आहेस. म्हणूनच जेव्हा जेव्हा मी गुणवत्तेबद्दल विचारतो तेव्हा
माझ्या बोलण्याने माझी दिशाभूल करतो. असे म्हणत दातजी घरातील इतर वस्तू शोधत आहेत.
पण त्याला काहीही मिळाले नाही, कारण त्या सर्व गोष्टी चांगल्या नव्हत्या आणि त्याने त्यात प्रभुत्व मिळवले होते. संशोधन

मी आल्यावर पंडिताने आपल्या बायकोला आणि मुलाला घरातून हाकलून दिले आणि सगळी लग्न लावून दिली.
लया.

अठरावे य

गुणवत्ता जतन करण्यासाठी

तो म्हणाला, हेनार्ड! जेव्हा ही बातमी गुणवत्तेपर्यंत पोहोचली तेव्हा त्याला त्याच्या भविष्याची माहिती घ्यावी लागेल. चाटा इ. अनेक दिवस तो उपाशीच होता. एक दिवस उपाशी तो एका मृतदेहाजवळ जाऊन बसला. मृतदेह पूजेसाठी स्वतःच्या कुटुंबासह एक मृतदेह कत्तलीचे साहित्य घेऊन लावा तेथे आला. त्यांनी कुटुंबासह मृतदेहाची हत्या केली. त्याग करून पूजा करण्यात आली व मृतदेहावर विविध गाड्यांचे ताट अर्पण करण्यात आले. पूजेनंतर ते लोक तेथून निघून गेले, मग ते उपभोग घेण्यास त्यांच्या भुकेने भाग पडले. चोरी करण्याचा विचार केला आणि मंदिरात गेलो. त्यावेळी अंधार पडला होता त्याने स्वतःचा दिवा लावला. जणू तो मृतदेहासमोर प्रकटला होता. काय जाळले होते? सगळा उपभोग घेऊन पळू लागताच त्याच्या पायाची धमक त्याने मंदिरात चोरी केल्याचे लोकांना समजले. सर्वजण त्याला पकडण्यासाठी धावले आणि त्याच्या मागे लागला. शहरातील लोकांनी त्याला बेदम मारहाण केली. त्याच्या हत्येसाठी त्याला उपाशी ठेवा शरीराला ते सहन होत नव्हते. त्याचे डोळे उडून गेले.

त्याच्या दुष्कृत्यामुळे यमता त्याला बांधून घेऊन जात होती. मग मृतदेह तेथे पुरोहित आले आणि त्यांनी गुण आणि नाडी यांना यमाच्या बंधनातून मुक्त केले. यम ता ने मृतांना अभिवादन केले आणि सांगितले की हे खूप पाप आहे आणि धर्मापेक्षा कमी आहे. या तुमचा पत्ता पण आहे. यात शिवाजीचा भोगही चोरीला गेला आहे. त्याने पाप केले आहे एन.एस. म्हणून तो यमलोकाचा अधिकार आहे. ते आमच्याबरोबर जाऊ द्या म्हणजे संपूर्ण नरक त्याचा आनंद घेता येईल तेव्हा रानटींनी उत्तर दिले की पुण्य किंवा चांगुलपणाने अनेक पापे कमी होत नाहीत. पण त्यात काही गुणात्मक गोष्टीही केल्या आहेत. जो नंबर असला तरी पाप करत नाही करण्यासारखे आहेत त्याने देशात आपला आत्मा फाडला आणि मृतदेहाच्या परिसरात विकला. ते ओतून पेटवून दिले.

त्याने आपल्या पत्त्याच्या डोक्यावरून आणि मंदिराबाहेर बसून शवगुण ऐकले आहे आणि अशा प्रकारे इतरही अनेक धर्म त्यांनी केले आहेत. इतके दिवस उपाशी राहून त्यांनी हा प्रयत्न केला आणि शवदशन आणि देहपूजाही अनेकवेळा झाली आहे. त्यामुळे ते आमच्यासोबत आहे जाऊया तेथे तो काही दिवस राहणार आहे. जेव्हा त्याची सर्व पापे नष्ट होतात भगवान शिवाच्या कृपेने हा माणूस देशाचा राजा होईल. तर यम, तू तुझ्याच देशात आहेस. परत जा हे ऐकून यम यमलोकात गेला. याप्रकरणी त्यांनी न्यामराजला फोन केला. ती माहिती द्या आणि यमराजांनी ती पुण्यपूर्वक स्वीकारली.

त्यानंतर गुण नाथा नावाचे ज्ञान घेऊन भक्त शिवलोकात गेले. कैलास वर भगवान शिव आणि देवी उमा उपस्थित होते. त्यांना त्यांच्यासमोर आणण्यात आले. योग्यता नाही

भगवान शिव-उमा यांच्या चरणांची पूजा करून त्यांची स्तुती करा. त्यांनी महादेवाच्या बरोबरीने कर्म केली कमी बद्दल विनंती. देवाने त्याला दिले. शावलोकात काहीतरी आहे दिवसभर वास्तव्य केल्यानंतर तो देशाचा राजा 'आराधम' याच्या मुलासारखा दिसतो. आणि आ

हेनार्ड! शिवरायांची थोडीशी सेवाही त्यांच्यासाठी फार फलदायी ठरली. हा दर्जा नाही जो कोणी त्याचे चरित्र वाचतो किंवा ऐकतो त्याच्या सर्व मनोकामना पूर्ण होतात आणि तो मनुष्याला सुख-शांती प्राप्त होते.

एकोणिसावा अध्याय

कुबेर यांची पोस्ट

नारद जी काय-अहो होय! आता तुम्हीच सांगा की दर्जा आवडला नाही भगवान शिवाने एका महान पाप्याला कुबेरपद कसे दान केले? हे देवा! कृपया ही कथा देखील सांगा. तो म्हणाला - नारदा ! शवलोका मसारे द भोग का उमा माहेरचे सेवन आणि सेवन करा, तो पुढच्या जन्मी लागाच्या राजा अर्धमचा मुलगा आहे. या. त्याचे नाव दम होते. बाळ दमाचे भगवान शंकरही अनंत होते. तो नेहमीच ते सावर्जींच्या सेवेत गुंतले होते. तो दुसऱ्या मुलासोबत मृतदेहाची पूजा करत असे. तो तरुण असताना अर्धमच्या मृत्यूनंतर त्याला गादीवर बसवण्यात आले.

राजा चारही बाजूंनी प्रेताचे आणखी चार गोषवारे करू लागला. ते सर्व दफनभूमीच्या वस्तूवर आहेत दान करायचे त्याच्या शरीरात इतर गोष्टी होत्या. त्याने आपल्या राज्यात राहणाऱ्या सर्व लोकांना केले सर्वांनी 'शिवमंदिरात' प्रार्थना करणे बंधनकारक असल्याचा आदेश जनरलचा होता. तुमच्या गावाच्या आजूबाजूला जितक्या शाळा आहेत, तिथे नेहमी दिवा असावा. राजा दम यांनी

ब्रह्मचर्याचे धर्मकी देवियास म्हणून अशी प्रकृत्याप्रकारात घेता आखे लक्ष्मीबाले येते तो त्मशानात अलकापुरीची वामी झाली.

तो म्हणाला, हेनाई! भगवान शंकराची उपासना आणि उपासना केल्याने उत्तम फळ मिळते. दत्ताचा पुत्र, गुण नाधी, जो पूर्ण अधर्म होता, याने भगवान शंकराचा आशीर्वाद प्राप्त केला आणि त्याचा मृत्यू झाला. पद मिळाले. आता मी तुम्हाला देवाच्या शरीरासह त्याच्या सामर्थ्याबद्दल सांगेन.

नारद! खूप वर्षांपूर्वीची गोष्ट आहे. माझ्या मनाचा जन्म पुपुल्यापासून झाला आणि आणि व्ही के पु कुबेर ए. त्यांनी पूर्वी खूप कठोर तपश्चर्या केली. त्याने अधिक कमावले सेवन केले रचत अलकापुरी । मेघवाहनाच्या मेघाच्या सुरुवातीला वैकुबेराच्या रूपात घोर तपश्चर्या करू लागली. भगवान शंकराचा आशीर्वाद घेऊन तो काशीपुरीला गेला आणि त्याच्या हृदयात गेला. शिवाजीच्या मनात सहजासहजी न येता तो याराहाशी बोलला.

भावनेने ते त्याची पूजा करू लागले. तेथे त्यांनी मृतदेह पुरला. U M पु पी त्यांनी मृतदेहाचे पूजन केले. कुबेर मनापासून ध्यान करायचा. त्यांच्या संपूर्ण शरीरात फक्त हृदयाची रचना आणि त्वचा उरली होती. अशा प्रकारे त्यांनी दहा हजार वर्षे तप केले. त्यानंतर भगवान शिव आपल्या धडाकेबाज उमाच्या वाफेने कुबेराकडे गेले. अलकाप त कुबेर मनाची एकी करून देहासमोर तपस्या किंवा मलिन होता. देवाचे शरीर म्हणाले - अलकापेटे ! मी माझे हृदय गमावले आणि तपश्चर्या केली. तुला मी हवे आहे तुम्ही वरदान मागू शकता. हे ऐकून कुबेराचे डोळे उघडताच त्याला समोर देव दिसला. नीलकंठ उभा दिसला. त्याचे तेज सूर्यासारखे होते. त्याची आई पण त्याची आई

चंद्रप्रकाश चमकत होता. त्याच्या तेजाने कुबेरांचे डोळे भरून आले. लगेच तो डोळे बंद करा तो देवाच्या मृत शरीराला म्हणाला - प्रभु! मला ते शब्द द्या, ज्याद्वारे मी तुमचे पाय पाहू शकतो.

कुबेराचे बोलणे ऐकून भगवान शवांनी कुबेराला हाताने पाहण्याचा प्रयत्न केला. दान करा हे पाहून त्यांनी अश्रूंनी देवी उमाकडे पाहिले.

सुरुवात केली. ते विचार करू लागले की भगवान शिवासोबत हे सुंदर सौंदर्य कोण आहे? कोणी ते केले ज्याने तपश्चर्या केली आहे, त्याला भगवान शिवाच्या कृपेने त्याचा सहवास, सौंदर्य आणि समृद्धी प्राप्त झाली आहे. आहे. ते सतत देवी उमाकडे पाहत होते. देवीला पाहिल्याने त्याचा डावा डोळा फुटला.

गेला. सावजी उमाला म्हणाला - उमे ! हे आपले पु. तुम्ही ते बघत नाही आहे. हे तुझी तपशक्ती जाणून घेण्याचा प्रयत्न करत आहे, तेव्हा भगवान शिव कुबेराला म्हणाले

- मी तुझ्या तपश्चर्यापासून खूप आहे. मी तुम्हाला सर्व संपत्ती आणि कृपेची इच्छा करतो सावलीच्या बाजूला रहा. सुत्त, ज्ञ आणि कर्म यांचा स्वामी होऊन संपत्ती दाता व्हा.

मी नेहमी तुझ्यासोबत असेन आणि मी नेहमी तुझ्या जवळ असेन.

मी अलकापुरी जवळ राहीन. कुबेर आता तू तुझ्या आई उमाच्या चरणी आहेस

नाव द्या ही तुझी आई आहे. राजा म्हणतो - नारदा ! या कारमध्ये देवाचे शरीर देवीला म्हणाली - हेदेवी ! ते तुमच्या पूसारखे आहे. कृपया यावर तुमची कृपा करा.' हे ऐकून उमा देवी म्हणाल्या - व्वा! पराभूत हो, देव सदैव शरीरात शुद्ध राहू दे. बाय डोळा

तुझं ब्रेकअप झाल्यावर तू त्याच वेडेपणासोबत राहतोस. महादेवजींनी तुम्हाला जे वरदान दिले आहे, ते प्रवेशयोग्य आहेत. माझ्या प्रेमामुळे तुझे नाव कुबेर पडेल. कुबेराला वरदान देणे

भगवान शिव आणि देवी उमा त्यांच्या धामाला गेले. या गाडीत भगवान शिव आणि कुबेर माताई आणि ते अलकापुरीजवळ कैलास पर्वतावर राहू लागले.

नारदजी म्हणाले - अरे ! तू छान आहेस या अमृतकथेने तू मला वरदान दिले आहेस बद्दल सांगितले. तसेच मृत शरीराचा नाश करून सर्व सुख प्रदान करणारा.

आहे.

विसावा अध्याय

कैलास पर्वतावर परमेश्वराचा मृतदेह

राजा म्हणाला - हेनाई नाही! भगवान कुबेरांनी कैलास पर्वतावर तपश्चर्या केली. मृतदेहाचे चांगले आगमन. जेव्हा कुबेराला वरदान देणारे प्रेत जळले नाही जेव्हा त्याच्या मनात विचार आला की मी माझ्याच रूपात जन्मलो आहे. आत्म्याच्या कपाळापासून येतो आणि जो संहारक आहे, तो कैलास पर्वतावर वास करेल. मृतदेह कैलासला जायचे असल्याने देव जोरात ढोल वाजवू लागला. दया.

ती ना प्रोत्साहन देणारी होती ना प्रोत्साहन देणारी. ढोल आणि तिघांचा आवाज गुंजत होता. ते आणि नाही मासुनेवाल यांना त्यांच्याकडे येण्याची इच्छा होती. तो मुका आणि आवाज ऐकून, वानू इ. सर्व देव, ऋषी-मुन, वेद-शाळा जाणणारे सर्व लोक मोठ्या उत्साहाने कैलास पर्वतावर आगमन. भगवंतांच्या देहाचे सर्व पुजारी आणि गणपाल जिथे जिथे होते तिथे ते कैलासात गेले. डोंगरावर जा. त्याचवेळी इतर अनेक लोकांसोबत त्याची लाख-कोटी भितीदायक भुते सैन्यासह सावजी स्वतःही तेथे पोहोचले. सर्व गणपाल उजव्या हाताने होते. त्यांचे माझ्यापर्यंत ठेवा. सगळे चान चुड, निलक था आणि लोचन होते. नेकलेस, कडल, कुंजीर आणि मुकुट सजवले होते.

भगवान शिवांनी कामाला कैलास पर्वतावर निवास करण्याची आज्ञा केली. स्वतः त्यांच्या निवासस्थानासाठी योग्य निवास व्यवस्था तयार करण्याचे आदेश दिले. कमवायला येतात त्याचे सुंदर निवासस्थान मिळताच तेथे अनेक गाड्या बनवण्यात आल्या. अं मुक्त मी तिथे प्रवेश केला काय. या मधुर वेळी ऋषी-मुनींसह सर्व देवता आणि विष्णूने शिवाजी आणि उमा यांचा अभिषेक केला. आणि त्याच्या उपासनेमुळे तुम्ही आहात भु ची आरती केली. त्यावेळी आकाशात पाऊस पडत होता. याक्षणी चार आणि भगवान शिव आणि देवी उमा यांचा जयघोष झाला. सर्व प्रशंसा पासून भगवान शिवाने त्याच्या इच्छेनुसार त्याला वरदान दिले आणि आता त्याला अधिक दिले मनोवन छत आणि सुविधा.

त्यानंतर भगवान शंकराची आज्ञा घेऊन सर्व देवता आपापल्या निवासस्थानी गेले. कुबेरालाही भगवान शंकराची आज्ञा मिळाली आणि ते अलकापुरीला गेले. त्यानंतर लगेच भगवान शंभू तिथे राहू लागले. योगसाधनेत उदास होऊन ते मम्मी राहत नाहीत. काही तेथे बराच काळ एकट्याने राहिल्यानंतर त्यांनी आपल्या पत्नीच्या रूपात देवी सती केली.

करून घेतले. देव श! आता तिथे देवी सतीसोबत सुखाने राहायचे सुरुवात केली.

हेनाई! अशा प्रकारे तुम्ही मृत शरीराचे स्वामी आहात अवतार आणि त्याच्या कैलासचे वर्णन

पण आगमनाची महान कथा सांगितली आहे. तुम्ही शिवाजी आणि कुबेर आणि भगवान शिव यांची शक्ती आहात कव भल्लीला बदल सांगितले आहे. त्याच्या तिन्ही जगाच्या सुखाचे दान करणे वाली आणि मनवान छत हे फळ देणारे आहेत. केवळ या जगातच नाही तर परलोकातही.

असे घडत असते, असे घडू शकते.

जो कोणी ही कथा ऐकेल किंवा वाचेल त्याला या जगात सुख-समृद्धी मिळेल. भोग प्राप्त करून मोक्ष प्राप्त होतो.

नारदजींनी राजाजींचे आभार मानले आणि त्यांची स्तुती केली. ते म्हणाले, प्रभु, तू मला ही अमृत कथा सांगितली आहे. तू महान आहेस तुमच्या सर्व इच्छा पूर्ण करा तुम्ही करा मी तुमचा आभारी आहे. मृत शरीराप्रमाणे तुला माझी दया आली आहे. अरे हो! एन.एस मी तुला पुन्हा पुन्हा नमस्कार करतो.

.. सर्व कोड.

.. ओम नमः शिवाय.

मला सामोरे जावे लागेल

पहिला अध्याय

सती

नारदजींनी विचारले - अरे ! तुझ्या मुखातून शुभ आणि अमृतमयी मृत देह कथा हे ऐकून माझ्या मनात त्याच्याबद्दल अधिक जाणून घेण्याची तळमळ निर्माण झाली. म्हणून देव मला मृत शरीराबद्दल सांगा. अरे, ज्याने जग निर्माण केले! अगदी मसतीच्या बाबतीतही जाणून घ्यायचे आहे सदा शव योगी असुन, त्याच बरोबर लग्न करुन घर कसं होणार? गेला? त्याला लग्न करण्याची कल्पना कशी सुचली? पहिल्यांदा काय, मग हिमालय शंकरजींना कोणत्या प्रकारची सती (पावती) मिळाली? पावती काय कार त्यांचे लग्न कसे झाले? देवाचे मृत शरीर शरीराच्या अर्ध्या भागात ते कोणत्या प्रकारचे स्थान शोधू शकतात? त्याची स्त्री भूमिका काय आहे? अरे हो! माझे उत्तर फक्त तुम्हीच देऊ शकता. तुम्हीच माझ्या शंका दूर करू शकता.

आणि गणेशाचाही त्याच्यास्य त्यामाची समर्पित. सप्तप्रथम
मी तुम्हाला सांगतो.

माझा जन्म प्रथम झाला. हे पाहून मला कामाचा त्रास होत होता. नंतर धमकी दिली
मला खूप मरायला लाव. त्यानंतर तो कैलास पावत या आपल्या निवासस्थानी गेला. उह
मी समजावण्याचा प्रयत्न केला, पण माझे सर्व प्रयत्न व्यर्थ गेले. मग मी म्हणालो
उपासना अ. सावजींनी मला खूप समजावलं पण मी जिद्द सोडली नाही आणि मग देवाला सांगितलं
मंत्रमुग्ध करण्यासाठी शक्ती वापरण्यास सुरुवात केली. इथे माझ्यापुड्याचा जन्म झाला.
कठोर तपश्चर्या करून 'उमा' नावाने त्यांचा जन्म झाला. के. ई. आहे
मी घरी आनंदाने वेळ घालवला. दुसरीकडे सावजींच्या माया सेड्याचा अभिमान वाटावा
तो जाऊन महादेवाची पूजा करू लागला.

एक मोठा कार्यक्रम आयोजित केला होता. ती वस्तू मला, वानुजी, सर्वांनी दिली आहे
देवी-देवतांना आणि ऋषीमुनींना नमस्कार असो, दयेवर, तुम्ही महादेव सावजी आणि तुमचे
ते प्रताप कन्या सतीला अर्पण केले नाही. ही गोष्ट सतीला कळल्यावर
तसे असल्यास, त्यांनी अंत्यसंस्काराच्या वेळी त्यांना प्रार्थना केली आणि त्यांना एक सुखद इच्छा केली.
भगवान शिवाने देवी सतीला खूप समजावून सांगितले की तिला अशा कार्यक्रमांसाठी आमंत्रित केले पाहिजे.
अपमान आणि पालन न करणे हा एक घटक आहे. पण सतीने निघून जाण्याचा आग्रह धरला. मृतदेह
बघूया. मृत शरीर सर्व आहे सती आपल्या घरी गेली. तेथे ये मामादेव जी
भाग शोधू नका आणि आपल्या पत्त्याच्या तोंडून आपल्या पतीचे मोठ्याने ओरडणे ऐकून उत्साही आहात.
ते आले महादेवाची नदी त्यांना सहन न झाल्याने त्यांनी त्याच तलावात उडी घेतली.
शरीरावर दया करा.

जेव्हा ही बातमी मृतदेहापर्यंत पोहोचली तेव्हा ते प्रचंड संतापले. त्याने त्याचे केस उपटले
त्याने एक केस उपटून वीरभ नावाचे स्वतःचे कुळ निर्माण केले. भगवान शिवाने वीरभाचा वध केला
त्याने जगाच्या केंद्राचा नाश करण्याचा आदेश द्या. वीरभ मृतदेहाच्या मागे गेला.
त्याने वाईचा खून केला आणि डीचे डोके कापले. हे सब बघून आणि सगळे
परमेश्वराने मृत शरीराची पूजा करण्यास सुरुवात केली. तेव्हा भगवान शिवाने देवतेचे पुनरुज्जीवन केले आणि
आयुष्य पूर्ण केले. प्रभूंनी सतीच्या मृत देहाचा त्याग केला. ते
सतीच्या देहातून उगम पावलेल्या पर्वतावर काळ कोसळला होता. तोच डोंगर आजही वालमुखीचा आहे.
नामाची पूजा केली जाते. आजही त्यांच्या दर्शनाने मनोकामना पूर्ण होतात.
तीच सती माझ्या कन्येच्या रूपाने हमाचलच्या घरी जन्मली, जिच्या नावाची पावती होती.
होते. कठोर तपश्चर्या करून त्यांचा मृत्यू म्हणून त्यांना पुन्हा महादेवाचे शरीर प्राप्त झाले.

सर्व मार्गानी

पोचपावती

सूतजी म्हणाले- अरे प्रिये! राजर्जींचे हे शब्द ऐकून नारदजी पुन्हा विचारू लागले. अहो होय! मस्ती आणि शंकरर्जींचा करिष्मा मला पुन्हा ऐकायचा आहे.
सतीची उत्पत्ती कशी झाली आणि महादेवाचे मन लग्नासाठी कसे तयार झाले?
डी.ने रागावलेले, देवी सतीने आपल्या शरीराचा त्याग केला आणि मग पुढे कसे गेले?
मुलगी झाली म्हणून पोचपावती? त्याच्या तपश्चर्येच्या सर्व कथा, विवाह, लिंग-संहार इ.
कृपया माझे आणि तारांचे ऐका.

तो म्हणाला, हेनार्ड! पूर्वी भगवान शिव हे नगुण, नवकपा, ना व्कारी आणि दे होते पण देवी उमाशी विवाह केल्यानंतर ते सगुण आणि शमन झाले. त्याच्या डावीकडून उजव्या अंगातून प्राजी उपा आणि वरुण उपा. तेव्हापासून, देव नेहमी तीन मृतदेह असतील.

पात, विष्णु आणि - सृष्टी, पालनकर्ता आणि संहारक म्हणून व्यात.
त्याची आराधना करून मी सुरासुरासह मानवाची निर्मिती करू लागलो. माने सर्व जया बांधल्या गेल्या. मी स्वतः मारीच, ए, पुल, पुल्या, अंगारा, तू, वश, नारद, ड आणि भृगु जन्माला येतात आणि त्यांना माय मानस पुस म्हणतात. त्यानंतर माझ्या मनात मायेचा मोह निर्माण होऊ लागला. मग माझ्या हृदयातून एक अतिशय सुंदर आणि सुंदर स्त्री कट ई. त्याचे नाव सान्या होते. ती दिवसा अशक्त असायची, पण रात्री तिचा प्रियकर आणि त्याला राग यायचा. संध्याकाळ झाली की फक्त. ती सन्या नरंतरा माचा जप करायची. त्याचा ऋषी-मनाचाही भ्रमनिरास व्हायचा. माझ्या मनात एक सुंदर कार पी होता तोही कापला. तो अतिशय देखणा आणि अद्भुत होता. त्याचे शरीर मधला भाग पातळ होता. तो काळ्या केशांचा तरुण होता. तिचे दात पांढऱ्या मो टायने चमकतात राहत होते. त्याच्या श्वासातून सुगंध दरवळत होता. त्याची चाल हत्तीसारखी होती. त्याचे डोळे कमळासारखे होते. त्याच्या अंगात भगव्याचा सुगंध तृप्त करू शकला नाही होत होते तेव्हा पंजा माणसाने माझ्यासमोर आपले डोके टेकवले, माझे नाव ठेवले आणि माझी प्रशंसा केली.

तो माणूस म्हणाला - हो! तू खूप शक्तिशाली आहेस. तू माझा स्रोत आहेस. भु माझ्यावर दया करा आणि मला माझे चांगले कार्य सांगा म्हणजे मी ते कार्य तुझ्या आज्ञेने करू शकेन मी पूर्ण करू शकतो

राजा म्हणाला - अरे यार ! तू शाश्वत निर्माण करतोस. आपण आपल्या स्वतः च्या मार्गाने फुलांच्या पाच बाणांनी माणूस आणि माणसाला मंत्रमुग्ध करा. या खेडूत जगात कोणताही प्राणी आपण कार गमावू शकणार नाही. जिवांच्या हृदयात प्रवेश करून तुम्ही आनंदात प्रवेश करा. कारण बनून तुम्ही जगाचे शाश्वत कार्य पुढे कराल. आपण सर्व निर्णयामध्ये आपले प्रिय बाण गमावले

ते छेदून तुम्हाला मदत करतील. आजपासून तुम्हाला 'पप बान' या नावाने ओळखले जाईल. तीच कार तुम्ही तुम्ही विश्वाचा उत्पत्तीकर्ता म्हणून ओळखले जाल.

तिसरा अध्याय

शाप कामदेव

राजा म्हणाला - हेनार्ड ! सर्व ऋषी त्या माणसाचे योग्य नाव शोधू लागले. मग विचार करून तो म्हणाला की तुम्ही जन्माला येताच त्या व्यक्तीच्या मनाचे मंथन केले आहे. त्यामुळे तुझे पहिले नाव मा मठ असेल. या जगात कोणी नाही म्हणून तू हरलास म्हणून तू हरलास संपूर्ण नाव चालेल. तिसरे नाव मदन आणि चौथे नाव कांडपहोगा असेल. तुझ्या नावाने मजनतेही कामाने आपल्या पाच बाणांचे नामकरण करून परीक्षण केले. काम आहे हरण, रोचन, मोहन, शोशन आणि मारन या नावांनी त्याने आपले पाच बाण सुशोभित केले. या बाण ऋषीमुनींनाही मोहित करू शकतात. त्या ठिकाणी देव आणि ऋषी सब्स होते. त्यावेळी तिचा नंबर होता. कामदेवाने उडवलेल्या बाणाची फळे सर्वांची तारांबळ उडाली. वकार सगळ्यांच्या मनात आला. सर्व काही कामासाठी केले गेले. जप्त, मारीच, अ, द इत्यादि सर्व प्रमुखांसह आत्मा देखील कार्याच्या अधीन आहे. त्याला नंबर मिळावा अशी इच्छा होऊ लागली. देव आणि त्याचे मानस पण त्याला मोहात पडताना पाहून धरमकोला धक्काच बसला. धम्मनेधमार लोकनाथाचा मृत्यू काय. मग मला पाहून सावजी हसले आणि म्हणू लागले - अरे! तू फक्त तुझ्या मुलीमुळे कसे हरवले? सूर्य वगैरे पाहणाऱ्या लोकांचे मन कसे चालेल.

तिला पाहून मी गोंधळले? लोकांकडे पैशाची आशा असावी शिक्षण कसे करता येईल?

या कारचे शव शब्द ऐकून मला मृत्यूची भावना आणि माझे संपूर्ण शरीर जाणवले घाम आला. माझी समस्या संपली आहे, पण माझ्या अंगावरून घाम सुटला पत्रांचा उगम त्याच्यापासून झाला. त्याच्यापासून साठ हजार आ वाती पानांचा जन्म झाला व छयासी हजार अक्षरे अ. संपत्तीचे एक सर्व गुण, ज्यापैकी सर्वात सुंदर उद्भवते, ज्याचे नाव होते उंदीर. त्याचं प्रेम पाहून ऋतुआला त्याच्यावर मोह झाला. अनेक अक्षरांची उत्पत्ती. अशा प्रकारे अनेकांकडून पत्रांची संख्या निर्माण झाली.

तिथून शिवाजीचा मृत्यू झाला, तेव्हा मी काम करण्यास उत्सुक होतो. मी होतो तेव्हा काम केले त्याने बाण परत घेतला. बाण सुटताच मी रागाच्या आगीने जळून जाईन. माने कामाला प्रेत बाणाने नष्ट होण्याचा शाप मिळाला होता. हे ऐकून माझे काम आणि माझे काम दोन्ही झाले माझ्या पाया पडून माझी स्तुती करू लागला आणि विनवणी करू लागला.

तेव्हा काम म्हणाले - हे भगवान ! तूच मला वरदान देऊन म्हणालास, 'वानून' ऋषीमुनी आणि मानवांसह सर्व देव तुझ्यापासून नष्ट होतील. मी फक्त त्या शे चाचणी करत होते. त्यामुळे मी निर्दोष आहे. प्रभु माझ्यावर दया कर. या शापाची अभिव्यक्ती ते कसे दूर करायचे ते मला सांगा.

अशा प्रकारे कामाचे वचन ऐकून राजाचा राग शांत झाला. मग तो म्हणाला माझा शाप खोटा असू शकत नाही. म्हणूनच महादेवाच्या तिसऱ्याला पाई आहे तू होशील पण काही काळानंतर जेव्हा शिवाजीचे लग्न होईल, म्हणजे त्यांच्या आयुष्यात देवी. पोचपावती येईल, मग तुमचा देह तुम्हाला परत मिळेल.

चौथा अध्याय

काम लग्न

नारदजींनी विचारले - अरे ! यानंतर किंवा या? तू मला यापेक्षा जास्त कथा सांग मला पण सांगा. देवाचे लग्न चालेल आणि रक्त येईल की नाही? तुझ्या शापाचा की आलाय? कृपया मला याबद्दल देखील कळवा.

राजा म्हणाला- तिथूनच सावजीच्या मृत्यूनंतर कामाला म्हणाला- अहो कामदेव! परमोच्च सौंदर्य आणि तुझ्यासारख्याच गुणांनी युक्त सुशीला, तुझ्यावर माझे प्रेम आहे.

कृपया माझा स्वीकार करा माझी मुलगी सर्वशक्तिमान आहे आणि प्रत्येक प्रकारे तुमच्यासाठी योग्य आहे. अहो महातेज वी मनोभाव ! तो सदैव तुमच्यासोबत असेल आणि तुमच्या इच्छेनुसार काम करेल.

असे सांगून डीने त्याच्या घामातून निर्माण झालेल्या कृतीचे नाव 'उंदीर' असे ठेवले.

दया. त्यानंतर कामदेव आणि रता यांचा विवाह पार पडला. हेनार्ड! के पु रता खूप सुंदर आणि अतिशय सुंदर होती. त्याचे प्रेम-प्रेमही प्रमुखाला आकर्षक आहे होते. रताशी लग्न झाल्यावर कामदेव खूप आनंदित झाला. वेराटवर पूनमो मारला गेला. त्यांचे

लग्नाचा खूप मोठा उत्सव. जाप्ती पुपूसाठी योग्य वर शोधून खूप आनंद झाला होते. रता देवीही कामदेवाला शोधण्यात दंग झाली. जस कर बादल मी बजली शोभा तिला मिळते, त्याच गाडीत ती कामदेवसोबत ग्रेसफुल होत होती. कामदेव नेर ता त्याच्याकडे हृदय सिंहासनावर विराजमान आहे, तर कामदेव शोधूनही रक्त जसे आले तसे

हीर शोधून देवी लामी. त्यावेळी कामदेव आणि रत्न आनंदाने भिजले. प्रेताचा शाप देव विसरला.

तो सूर्यदेवने ह्या माला मारुतें हे घुमूणें आसदां शिवाचें ह्या माले त लीला सांगितल्या आहेत. अरेरे!
आता तुम्हीच सांगा की कामदेव आणि रता यांच्या लग्नानंतर सर्व देवांचे स्वतःचे झाले आहे
धाम सोडल्यावर पत्र उंचावणारा कुमारिका कुठे गेला? त्यांचे
लग्न कधी आणि कसे झाले? संख्यांबद्दल माझ्या भावना शांत करा.

प्रकरण पाच

ची संख्या

सूतजी म्हणाले- अरे प्रिये! नारदजींचे हे कार्य केल्यावर राजा म्हणाला - मुने !
अंकाचे अक्षर ऐकून सर्व कामे नवीन होऊ शकतात. तो नंबर किंवा माझे मन
एक कन्या होती, जिने कठोर तपश्चर्या करून शरीराचा त्याग केला होता. तेव्हा तो खूप हुशार होता
मुलगी आंधळी म्हणून जन्माला आली. तपश्चर्या करण्यासाठी संन्याने आपल्या शरीराचा त्याग केला.
ती स्वतःला पापी समजत होती याची दया आली. त्याला पाहून त्याचा पत्ता आणि
भावांनो, मला काम करायचे होते. मग तो प्रयत्न करण्याचा विचार केला
आणि ठरवले की ती तिच्या शरीराला वैदिक अन्नासाठी जाळून टाकेल, जे जास्त असेल
व्हा. तळमजल्यावर जन्माला आलेला कोणताही जीव कामाची जाणीव येण्यापूर्वीच जन्माला येतो.
सक्षम होईल मी माझ्या प्राणाची आहुती देईन इतके योग्य होते.

असा मनात विचार करत सन्या चान भाग नावाच्या डोंगरावर गेली. ही सेचेन वाहणारी नदी
आपण सुरु करू हे कळल्यावर मी वेद, ज्ञान, सर्व आणि सर्वांमध्ये पारंगत झालो
नवयोगी माणसाला तिकडे जाण्याची आज्ञा द्या. माने आणि श जी क्रमांकावर आहेत
तिथे औषध देण्यासाठी पाठवले.

नारद! चाम भाग पर्वतावर एक देव सरोवर आहे, जो पाण्याने भरलेला आहे. ते
सरोवराच्या काठी बसून, दोषाच्या काळात वाढलेल्यांप्रमाणे अंक अशा प्रकारे शोभून दिसत होता.
छम मा आणि ना पासून, यू आकाश शोभतो. तेव्हा त्याला नदीही दिसली.

काय. तेव्हा त्या तलावाच्या काठी बसून वशजींनी आदराने विचारले, हेदेवी! आपण
या दिवशी तुम्ही काय करत आहात? तुझी आई- माहित आहे तू कोण आहेस? जर ते छाप्याचे असेल तर
जर होय, तर कृपया मला सांगा. हा शब्द ऐकून सख्याने महाशांकडे पाहिले. त्यांचे
शरीर तीक्ष्ण शत होते. डोक्यावर केस घालणारा मुलगा किंवा आई नाही.
मरावे लागले सनमने आदराने आपले नाव घेतले आणि शिवाजीची ओळख करून दिली.
म्हणाले- नाही. आईची मुलगी क्र. मी या पवित्र टेकडीवर तपश्चर्या करण्यासाठी आलो आहे.
जर तुम्हाला नीट समजले तर मला तप किंवा पद्धत सांगा. मतपत्रिका किंवा क्रमांकाचा नियम
मला माहित आहे त्यामुळे कृपया मला योग्य मार्गदर्शन करा. नंबर ऐकत आहे
विश्वास जींना कळले की देवी क्रमांकाने मनातील तपश्चर्याचा दृढ निश्चय केला आहे. या साठी
आणि भगवान शिव आणि साल यांच्या मृतदेहाचा वध करताना तो म्हणाला-

हेदेवी! जो सर्वांत श्रेष्ठ व श्रेष्ठ आहे, तो सर्वांचा परम उपासक आहे, ज्याला परमपरमेश्वर म्हटले आहे.
जाते, तुम्ही त्या महादेव देहांना हृदयात ठेवा. देवाचे शरीर धम आहे, याचा अर्थ,

कामाचे आणि पैशाचे स्रोत आहेत. तुम्ही त्याची पूजा करा. 'ओम् नमः शिवाय' चा जप
मूक तप करा किंवा करा. त्यांच्या भेते, मीन राहूनच नान आणि देहपूजा करा. सोडून द्या

पृष्ठ 160

सहाय्या वेळी अन्न म्हणून पाणी घ्यावे. सहाय्या वेळी तिसऱ्यांदा उपवास
करा. देवी! अशाप्रकारे जो तपश्चर्याचे किंवा निवडीचे फळ देतो आणि आता इच्छा पूर्ण करतो
पूर्ण होणार आहे. मनात शुभ हेतू ठेवून शिवरायांचे चिंतन करा.
त्यांच्या माध्यमातून तुमच्या मनोकामना नक्कीच पूर्ण होतील. अशा प्रकारे अंकाला तप किंवा पद्धत असे म्हणतात.
सांगून आणि उपदेश करून मुन आणि श तिथून गायब झाले.

पृष्ठ 161

अध्याय सहा

तपस किंवा

तो म्हणाला, हे महानारदा! तप किंवा विधी सांगून वश जी निघून गेली, तेव्हा संख्या मुद्रा लावून ती कठोर तपश्चर्या करू लागली. वश जी यांनी दिलेले कायदे आणि सूचना क्रमांकाने भगवान शंकराची आराधना सुरू केली. त्याने आपले मन गमावले मालागा तपश्चर्या किंवा ध्यानात दयाळू आणि एकटा झाला नाही. तपश्चर्या करून चार युगे गेली गेला. मग प्रभूने त्याचे रूप शरीराला आणि संख्येला दाखवले, ज्याचे प्रतिबिंब नंबर झाला. देवाचा चेहरा होता त्याच्या चेहऱ्यावरून शांतता ओसंडून वाहत होती. संख्याच्या मनात विचार आला की मी महादेवाची स्तुती कशी करू? समान विचारसरणी ते बंद करा भगवान शिवाने अंकाच्या हृदयात प्रवेश केला आणि त्याला आशीर्वाद दिला. सर्वा सोबत डी-वाणी आणि डी-नेही देणगी दिली. सान्याने भगवान शिवाची मनापासून प्रार्थना केली के.

नाही. बोली - ओ नेरर! परमणी, लोका, भगवान शिव, मी तुला नमस्कार करतो मी करतो जो शांत, शुद्ध, शुद्ध आणि ज्ञानाचा स्रोत आहे. ज्यांना इच्छा आहे होय, मी त्या देव शरीरांना नमस्कार करतो. जनकाचे पिता अद्वितीय, शुद्ध, भ्रमरहित, कश्मन, सत्त्वनंदमय, न यानंदमय, सत्य, अय्या सेयू आणि लमी आणि आनंद देणारे त्या परम संबोधन देवाला माझी नम्र गाडी आहे. कोणाचा चांगला भात, यान योय, स्वतः परम आहे, जो सर्वांच्या पलीकडे आहे आणि परमात्मा आहे, त्या परमेश्वराला माझे नाव आहे. आहे. भगवान शिव हे तुझे प्राणी, सुंदर, सुंदर, अलंकारांनी सुशोभित आणि कापूरने बनलेले आहेत. समान आहेत. आपल्या हातात, आपण ढोल, शाप आणि शूल सजवू शकता. तुझे हे, चामया, सगुण, कर्म रूपाला मी नमस्कार करतो. आकाश, पृथ्वी, परिस्थिती, पाणी, तेजस्वी आणि वेळ सर्व तुझा आहे. हे देवा! तुम्ही स्वतः जसे जगाचे निर्माते आहात जगाचे अनुसरण करा. तुम्ही स्वतःला धरून मारता. लोकांच्या पायापासून आणि इतर शरीरापासून सर्व स्थिती, सूर्य, चंद्र आणि इतर देवता जन्म नभापासून विभक्त होतात. अंतर्मनाची सृष्टी आली आहे, तोच खरा आणि चालू आहे. संपूर्ण जग तुझ्यापासून जन्माला आले आहे ई आहे. ज्याचे चारित्र्य आणि गुण स्वतःच वर्णन करता येत नाहीत, लोकनाथ भगवान शिवाची पूजा कशी करू शकतात? मी अज्ञानी आणि मूर्ख आहे. मी तुझी पूजा कशी करू की तू माझ्या पाठीशी आहेस. हे देवा! आपण वारंवार कार ओले मी करतो

तो म्हणाला - नारदा ! संख्येने बोललेल्या शब्दांद्वारे, देवाचे शरीर खूप असू शकते. त्याची स्तुती त्याला उंचावली. देवाचा देह म्हणाला - हेदेवी ! मी माझी दृढता गमावली किती वेळा म्हणून जे वरदान हवे ते मागा. तुम्ही तुमच्या इच्छेने पूर्ण असले पाहिजे

हे काय आहे? भगवान शंकराचे हे शब्द ऐकून संख्येने आनंदाने त्यांचा पुन्हा पुन्हा जप केला. म्हणाले- अरे! जर तुम्हाला मला काही आशीर्वाद द्यायचे असतील आणि मला तुमचे आशीर्वाद द्यायचे असतील तर भूतकाळाची सुरुवात पापापासून झाली आहे, म्हणून अहो! हेदेवेश! तू मला वरदान दे की आकाश, पृथ्वीवर आणि कोणत्याही ठिकाणी राहणारे सर्व प्राणी या जगात जन्माला आले तरी ते जन्माला येताच जन्म घेतात. कामाचा कंटाळा करू नका. हे देवा! माझे वडील देखील सुद्या आणि मी आणि जास्त काम करू नका. त्याच्याशिवाय जो माझ्याकडे सकारात्मक दृष्टीकोनातून पाहतो तो माणूस तोच असतो. नपुंसक व्हा. हे देवा! माझ्यासारखे हे वरदान मलाही दे परम तपस्या तिन्ही लोकांमध्ये दुसरा कोणी नसावा.

पाप संख्या नाही असे आशीर्वाद ऐकून भगवान शिव म्हणाले - हेदेवी संख्या! आणि तू! तुला जे पाहिजे ते मी देतो. महापुरुषाच्या आयुष्यात आता चार टप्पे असतील.

सिद्धीच्या वरुच्या तस भूजिस्ती लख आवस्थी फौरी माणूसच. यशस्वी होतो. ते कुठे होते? शेवटी आत्माही फलदायी होऊ शकतो. चिकाटी पार केल्यानंतरच मी ही मर्यादा गमावली. मी आनंदी नाही. तुम्ही अंतिम सती व्हाल आणि तुम्ही जे काही मनुष्य आहात तो त्याकडे सकारात्मक दृष्टिकोनाने पाहील, तो लगेचच पुरुषहीन होईल. तुझा नवरा खूप तपस्या करणारा असेल, जो वयाच्या सातव्या वर्षापर्यंत जगेल. अशा प्रकारे आपण मागितलेले दोन्ही वरदान गमावले आपण देणगी दिली आहे. आता मी तुम्हाला तुमचे नुकसान पूर्ण करण्याचे साधन सांगेन. आपण शेवटी मला माझ्या शरीराचा त्याग करावा लागला. मुनवर मेधा तथाचे आंदोलन चालू आहे, जे बारा वर्षे चालेल. ते खूप जोरात जळत आहे. तू सारखा नाहीस देहाचा त्याग करा चंभागा नदीच्या तीरावर एक तपश्चर्याचा आत्मा आहे, जिथे महाया आहे असायचे. त्याच अन्नापासून तुटून तू बुद्धीची कन्या होशील. तुमच्या मनात कोणताही माणूस असो इच्छा करून देहाचा त्याग करशील, तुझ्यासारखाच पुरुष मिळेल. नाही, जेव्हा तुम्ही हे करता जेव्हा ती पर्वतावर तपश्चर्या करत होती, तेव्हा तिने जाप वयात खूप विधी केले. उनम सव्वीस आठवडे त्यांचे लग्न झाले. त्या सर्व वगळता फक्त रडायला आवडत असे. तेव्हा त्याला राग आला आणि त्याने त्याला शाप दिला. छम्माला शाप त्यातून सुटका व्हावी म्हणून त्यांनी चांग भागा नदीची निर्मिती केली. त्याच वेळी येथे मेधा तथ सब तो ए. त्याच्यासारखी तपस्या नाही, होणारही नाही. त्याचे नाव 'योथोम'. चालले आहे, त्यात देव आणि व्यसन नाही. त्याच अग्नीत आपले शरीर टाकून तुम्ही पवित्र आहात जा आणि तुझी इच्छा पूर्ण कर.

या गाडीत उपदेश करून देवाचे मृतदेह तेथून गायब झाले.

सातवा अध्याय

आत्म्यांची संख्या

राजा म्हणतो - नारदा ! भगवंत प्रेत देवीला वरदान देऊन तेथून निघाले तेव्हा क्र. ते झाल्यावर नंबर मुन्ना मेधा बसलेल्या जागेवर गेला. उह ने तुझा दिया मातेज वीने चारी वशजीचा वध करून त्यांना पतीच्या रूपात प्राप्त केले. इच्छेने महायकसवलतीचा नंबर निळ्यामध्ये उडी मारला. मी त्याचे शरीर जाळत नाही सुयम वर्तुळात शिरला. तेव्हा सूर्याने त्याला पत्र आणि देवाचा आशीर्वाद दिला. भाग पाडून रथात घाला. त्याच्या शरीराचा वरचा भाग आणि उरलेला भाग संध्याकाळ किंवा आ. संध्याकाळपासून किंवा संध्याकाळपासून, रुग्ण पाने घासतो. सु दिवस sepov जेव्हा आकाशात लाली असते म्हणजेच सूर्योदय होतो त्या वेळी देवतेची पूजा करा. जेव्हा सूर्य लाल कमळासारखा उगवतो, म्हणजेच मावळतो. पूजा करायची आहे भगवान शिवाने सान्या कणाला शरीर दान केले. जेव्हा मेधा तथ मुन्नाची प्रक्रिया पूर्ण झाली, तेव्हा त्यांनी एक प्रक्रिया केली, ज्यामध्ये कांत झोपू लागला. तसाच होता, पडून पाहिला. त्याला चांगली कार आंघोळ करून त्याच्या मांडीवर बसवले. लया. त्यांनी तिचे नाव 'अंधती' ठेवले. जीवनाचा शेवट आणि मृत्यूची प्राप्ती त्यामुळे गुणवत्तेची भर पडली. ते त्यांच्या मनात अंधत्व मागे लागले. तो हळुहळु त्याच भागा नदीच्या काठावर राहून मोठे होऊ लागले. जेव्हा ती तुझ्याशी लग्न करते

म्हणून आम्ही देवा, वरुण आणि महेश यांनी मेधा मुन्ना, मुनवाशशी तिचे लग्न बोललो.

मुने! मेधा तत्थाची कन्या महासावी अंधती होती, जी एक अलौकिक प्राणी होती. त्याला मुन आणि शा आवडतात मला शोधणे खूप कठीण होते. ती त्याच्यासोबत मजा करू लागली. Usesh aa de good and I पु U U A. हेनार्ड! अशा प्रकारे मी तुम्हाला परमपवित्र देवीचे चरित्र सांगितले. आहे. हा समत आता फळ देणार आहे. हे परमपूज्य आणि द. पुरुष आणी स्त्री या शुभचिंतनाचे पालन केल्यास त्यांच्या सर्व मनोकामना पूर्ण होतात.

धडा आठवा

काम नुकसान

सूतजी म्हणाले- अरे प्रिये! असे जपताजी म्हणाले तेव्हा त्यांचे शब्द हे ऐकून नारदजी आनंदाने म्हणाले - अरे नाही! मी तुमचे खूप आभारी आहे ही गोष्ट तू मला सांगितलीस. हे देवा! आता तुम्ही मला नंबरबद्दल सांगा आणि सांगा लग्नानंतर त्यांनी काय केलं? की त्याने पुन्हा तपश्चर्या केली? सूत जी म्हणाले - ही कार नारदजींनी विचारली. कामदेव कधी विचारलाही रताशी लग्न करून तिथून निघून गेले वगैरे सगळे मुन्स तिथून निघून गेले, नाही. तू तिथून तपश्चर्येसाठी गेला होतास, मग तिथे आलास की काय?

राजा म्हणाला - हे नारद ! मृत देहाचे तुम्ही परात्पर स्वामी आहात, तुम्ही त्यांच्या लीलेचा आनंद घ्या तुम्हाला गाडी माहीत आहे. पूर्वी जेव्हा मी भ्रमात अडकलो तेव्हा भगवान शिवाने मला दिले माझी चेष्टा केली, मग मला खूप वाईट वाटले. मी भगवान शिवाचे दर्शन घेईन. हरकत नाही येथे गेले. तो देवी रता आणि कामदेव देखील होता. मी त्यांना शिवाजी कसे केले ते सांगितले माझी खिल्ली उडवली गेली. मी मुलाला म्हणालो की महादेवाच्या देहाला तू असे कृत्य करू नकोस कमी प्रतिभा असलेल्या स्त्रीशी लग्न करा. मृत शरीराला मंत्रमुग्ध करण्यासाठी कामदेव आणि रथ तयार. कामदेवाने माझी आज्ञा स्वीकारली. कामदेव म्हणाला - अहो होय! माझे सुंदर आहे. म्हणून परमेश्वराच्या शरीरासाठी तूच परम सौंदर्य आहेस. तयार हे ऐकून मला काळजी वाटू लागली. माझ्या मजबूत श्वासाने पु sesje वसंत ऋतू आपण सुरु करू बसंत आणि मलयानल यांनी कामदेवाला मदत केली. त्यांच्याबरोबर कामदेव शिवाजीला फूस लावण्याचा प्रयत्न केला, पण यश आले नाही. मी माझ्या हृदयासह परत आलो आहे सावजीकडे पाठवले. प्रयत्न करूनही त्यांना यश मिळू शकले नाही.

त्यामुळे बसंत वगैरे सोबतीला घेऊन मला शिवाजीला मंत्रमुग्ध करायचे होते. म्हणाला. तेव्हा कामदेवाने शिवाजीच्या जागेवरून रथ आणि इतर सहाय्यक घेतले. गेला

नववा अध्याय

मृतदेह

प्राजी म्हणाले - कामाने आपला आत्मा पसरवला जो ज्ञानाला मोहित करतो. वसंत ऋतु द्वारे त्यांचे पूर्ण सहकार्य घेतले. रक्ताबरोबरच कामदेवाने शिवाजीला मोहात पाडण्याचे अनेक प्रयत्न केले. गाडीची काळजी करू नका. त्यामुळे सर्व जीव व प्राणी मोहित झाले. मूळ जाणीव संपूर्ण सृष्टी, कार्याच्या नियंत्रणाखाली असल्याने, आपल्या मर्यादा विसरली. संयम बाळगणे ऋषी-मुनींना त्यांच्या कृत्याबद्दल पश्चात्ताप होऊन त्यांनी त्यांचे कार्य कसे केले याचे आश्चर्य वाटले. तोड ते. परंतु प्रभूला मृत शरीरावर नियंत्रण ठेवता आले नाही. सर्व कामदेव तुम्ही खचले नाहीत. मग कामदेव रागाने माझ्याकडे आला आणि माझे नाव ठेवले म्हणाले - हे प्रभु ! शिवाजीला फसवण्याइतका मी बलवान नाही. मी हे ऐकतो मी बुडालो. त्याच वेळी, माझ्या श्वासोच्छ्वासामुळे अनेक भयंकर लोक फुटले. जे अनेक जोरजोरात ढोल वाजवू लागले आणि 'मारो-मारो' असा आवाज करू लागले. अशा ती अवस्था पाहून कामदेवाने मला त्याच्याबद्दल सांगितले. मग मी त्या लोकांना 'मारले' नाम दान करा आणि हकमदेवाची प्रार्थना केली आणि सांगितले की तुम्ही नेहमी पराभवामुळे मराल. तुमच्या मदतीसाठीच त्यांचा जन्म झाला. हे ऐकून रता आणि कामदेव यांना धक्काच बसला.

a

काम म्हणाले- भाऊ! तुझ्या आज्ञेप्रमाणे शिवाजीला पुन्हा मोहात टाकण्याची माझी इच्छा आहे. मी जाईन पण मला असे वाटते की मी त्यांच्यामध्ये यशस्वी होऊ शकणार नाही. तसेच मी तुमच्या शापानुसार ते माझे धर्मांतर तर करणार नाहीत ना अशी भीतीही आहे. हे सांगून कामदेव रता, बसंत आणि त्याचा मार्गन यांना घेऊन स्मशानात परत गेला. कामदेव शिवाजीला मंत्रमुग्ध करण्यासाठी त्याने अनेक उपाय केले, परंतु परम माशाने त्याला मोहात पाडले. करता येत नाही. फर कामदेव तिथून परत आला आणि मला त्याचे अपयश दिले माहिती द्यावी. कामदेव मला सांगू लागला की अरे! तू सावजीच्या प्रेमात आहेस उपाय करा. त्यांचे होणे माझ्यासाठी शक्य नाही.

दहावा अध्याय

A- आणि भाषांतर

तो म्हणाला - नारदा ! काम संपल्यावर महादेवजींचा भ्रमनिरास व्हावा अशी माझी इच्छा आहे. अहंकाराला तुकडे तुकडे करून टाकले, पण मनात चालूच राहिले की अशा गोष्टी, जे महा मां शिवाजीला घेऊन जा. असा विचार करून माझा आणि नुजीचा मृत्यू आला. उह हे लक्षात आल्यावर माझ्यासमोर पितांबरधारी हीर आणि नुमरे कटले. माझ्याकडे माझी शक्ती आहे त्यांची खूप स्तुती करायची. मग वचूजी मला विचारू लागले की मी त्याला मारू शकतो का? उद्देश काय होता? तुम्हाला काही प्रश्न असल्यास कृपया मला सांगा

आई मला. मग मी त्याला म्हणालो- हैकेशव! देवाने कसा तरी मृतदेह घेतला तर म्हणजे तू माझ्याशी लग्न केलंस तर सगळं उद्ध्वस्त होईल. मला पुन्हा आनंद होईल. माझा मुद्दा हे ऐकून भगवान मधुसूदन हसायला लागले आणि माझ्या जनतेचा आनंद वाढवून म्हणाले- अरे हो! माझे म्हणणे ऐकून तुमच्या सर्व अडचणी दूर होतील. मृतदेह प्रत्येकाची इच्छा आणि आवड असते. तेच या जगाचे पालन करतात. तो एकटाच पापाचा नाश करतो. भगवान शिव हे फक्त परा, परेश, नगुण, न्या, अदन्य, नवकार, अतिय, अनंत आणि तो सर्वांचा अंत आहे. ते सर्वव्यापी आहेत. प्रा, विष्णू आणि या तीन गुणांना महत्त्व देणारे महेश या नावाने तो रजोगुण, तमोगुण, सत्वगुण, राधा आणि माया रहित आहे. देवाचे प्रेत योग पारायण आणि भाभासल आहेत.

हे वधू! जेव्हा देवाच्या मृत शरीराने तुझ्या कृपेने आम्हाला कापले होते. त्या वेळी अहं मला सांगितले की पाता, विष्णू आणि तिचे माझे अवतार असतील, पण माझे पूर्ण पी मानले जाईल. तसेच उमा देवीलाही तीन बाजू असतील. pa चे नाव आणि ती त्याची पत्नी होईल. मस्तक सर वटीचे असेल आणि ती होईल आपण कधी? देवी सती ही उमा यांची पूर्ण पत्नी असेल. ती भावी पत्नी असेल. असे म्हणत भगवान माहेर तिथूनच मरण पावले. वेळ आल्यावर आपण लग्न करू. देवी सर वटी आणि देवी लामीकडून या.

म्हणून भगवान शिव अवतरले ते कैलास पर्वतावर राहतात. म्हणून त्या भगवान शिवाने सांगितले होते की अवताराची पत्नी देवी सती असेल, जी शाश्वत शिव होती. एन.एस. म्हणून तुम्ही त्यांच्या वंशासाठी प्रार्थना करावी. एखाद्याच्या इच्छेचा पाठपुरावा करणे हे शिवाची पूजा करा. ते देव आहेत तेव्हा, आपण सर्व संकट गमावू आणि अडथळा दूर होईल. म्हणून त्यांचा अंतःकरणाने पूजन करा. जर ते मेले तर ते पृथ्वीवर उतरतील. तो या जगात एक माणूस होता. कन्या होऊन ती मानवदेह घेईल. मग त्यांनी कधीच देवाचे वर्णन करून सुरुवात केली नाही. मला मिळेल. मग तुमच्या सर्व इच्छा नक्कीच पूर्ण होतील. म्हणून तुम्ही जप करा

तपश्चर्या करण्यास प्रारंभ करण्याची आज्ञा डी. तिच्या तपश्चर्येच्या भावनेची, देवीची पावती त्यांचा जन्म सतीच्या रूपात झाला. महोदवाशी फक्त सती देवीच गाठ बांधेल. मृतदेह आणि शिव हे निगुण आणि परम स्वरूप दोन्ही आहेत आणि पूर्णपणे त्याच्या देवाच्या अधीन आहेत. ते ते त्यांच्या इच्छेनुसार वागतात.

असे म्हणत भगवान शिव आणि नुवा तेथून अदृश्य झाले. त्यांचं ऐकताना मला खूप छान वाटतं मला समाधान आहे की मला माझ्या B आणि K चे समाधान कळले आहे. होते.

yahwana ye

काली देवीची प्रार्थना

नारदजी म्हणाले - प्रिय मित्रा ! आणि नुजी तिथून निघाली की आली? जी देव आणि नुनू तिथून निघून गेल्यावर मादेवी गाका मरायला लागली आणि तुम्ही ते करायला सुरुवात केली. माझी इच्छा पूर्ण होवो अशी मी मांजगदंबेला प्रार्थना केली. ते पृथ्वीवर अवतारी, परमेश्वराच्या देहाचे वर्णन करून, त्यांना लग्नाच्या बंधनात बांधा. माझे दुसरे भा-तुटू से सा हो योग ना चामुडा माझ्या समोर कट. त्याचा कलसी कांत, पी सुंदर होता आणि डी. ती चार हात असलेल्या सिंहावर बसली होती. मी त्यांना समोर पाहिले मोठ्या भक्तिभावाने त्याची पूजा-अर्चा केली. मग मी त्याला म्हणालो की देवी! कैलास पर्वतावर भगवान शिव रूपात वास करत आहेत. ते ध्यान करतात किंवा ध्यान करतात मी लीन झालो आहे तो योगी आहे. देव हा चारी आहे आणि त्याने घरगुती जीवनात प्रवेश करू नये पाहिजे. त्यांना लग्न करायचे नाही. म्हणून तुम्ही त्याला फूस लावता आणि त्याची पत्नी होण्यास स्वीकार करता. करा. हेदेवी! माझ्यामुळेच भगवान शिवांनी माझी चेष्टा केली आणि मला रडवले. म्हणूनच मला त्याच्याकडूनही आशा पहायची आहे. देवी! तुमच्याशिवाय इतर कोणीही भगवान शंकरांना मोहात पाडण्याइतका तो सामर्थवान नाही. मी तुम्हाला विनंती करतो

तुझा जन्म त्यांच्या मिरवणुकीच्या रूपात जापतीच्या ठिकाणी झाला आहे आणि देव शरीराचे वर्णन करतो. त्यांना घरात आणि आत्म्यात मिळवा.

देवी चमू दा बोल - अरे! भगवान शिव हे परम योगी आहेत. त्यांना इजा करून चांगले तुम्हाला फायदा होईल का? यासाठी तुला माझ्याकडून काय हवे आहे? नेहमी त्याची दासी होऊ नका नाही. त्याने फक्त स्वतःच्या इच्छांना उत्तर देण्यासाठी अवतार घेतला आहे. हे सांगून त्यांनी मृतदेहाची हत्या करण्यास सुरुवात केली. मग ते म्हणू लागले की हे खरे आहे काही देव प्रेताला आसक्तीच्या बंधनात बांधता येत नाही. या जगात कोणालाच मोक्ष मिळू शकत नाही. करू शकत नाही त्यांना त्यांच्या मार्गापासून परावृत्त करण्याइतकी शक्तीही माझ्यात नाही. मी करू शकतो तरीही तुमच्या प्रार्थनेद्वारे मी देवाचे शरीर निश्चित करण्याचा प्रयत्न करेन लग्न करा आणि लग्न करा. मी सतीचे रूप धारण करून पृथ्वीवर अवतरेन. या असे म्हणत देवी तिथून अंतर्धान पावली.

बारावा अध्याय

k तप किंवा

नारदजींनी विचारले - अरे ! उमटाच्या मागे लागलेल्या जप्तदांनी तपश्चर्या केली तुला देवीचे कोणते वरदान मिळाले? आणि ते कसे कार्य करतात जे मी?

तो म्हणाला, हेनाई! माझी आज्ञा मिळाल्यावर जपत दीरसागरच्या उत्तर तीरावर गेला. गेला. देवी उमाला आपली कन्या म्हणून मिळावी म्हणून ते त्याच तीरावर बसले.

दयाळू मरताना तो तपश्चर्या किंवा तपश्चर्या करू लागला. मन एक करा आणि दृढपणे नामजप करा कडक नियम पाळायला सुरुवात केली. त्यांनी तीन हजार दहा वर्षे कठोर तपश्चर्या केली. ते फक्त पाणी आणि हवा वापरली गेली. त्यानंतर देवी जगदंबेला दृष्टांत दिला.

त्यांच्या बाजूला काची लाका देवी बसली होती. त्याचा यमलकांत आणि चेहरा अतिशय मोहक आहे होते. त्याला चार हात होते. त्याने एका हातात वरद, दुसऱ्या हातात अभय, तिसऱ्या हातात नीलकमल आणि चौथ्या हातात त्याने फुलपाखरू धरले होते. दोघेही लाल होते आणि त्यांचे केस लांब आणि खुले होते. होते. देवी निसर्गही सुंदर होता. A. दैवी आभा आणि त्यांच्या परिस्थितीत पत्नीने प्रेमळ अभिवादन केले. देवीच्या अनुपस्थितीमुळे त्यांनी प्रार्थना केली.

बोलले - हे जगदंबा ! भवानी! टेबल! F Dke! महेंद्र री! आपण कार ओले म्हणून मी करतो मी तुमचा खूप आभारी आहे, जे तुम्ही मला दाखवले आहे. हेदेवी! माझ्यावर चला

राजा म्हणाला - हेनाई ! स्वतः देवी जगदंबेने तिच्या मनाची इच्छा जाणून घेतली होती. ते बोल - द! माझ्या तपश्चर्येतून मला खूप काही शिकायला मिळाले. तुझ्या मनात काय हवं ते सांग. एन.एस तुम्ही सर्व बी नष्ट कराल. तुम्ही तुमच्या इच्छेनुसार वरदान मागू शकता. जगदंबेकडून हे ऐकून जपांनी देवीचा जप आणि आराधना सुरू केली.

म्हणाला - हेदेवी ! तू छान आहेस जेव्हा तुम्ही एकटे असाल तेव्हा तुमचे इच्छित छप्पर फळ देणार आहे. हेदेवी! जर तुम्हाला मला वरदान द्यायचे असेल तर माझे लक्षपूर्वक ऐका आणि माझे सर्वोत्तम प्रयत्न करा. करा. हेजगदंबा, माझ्या डाय्या देहात अवतरला आहे पण आजवर तुझा

कोणीही भक्ताने म्हणून केव्ही बरही नमुझे शिवाय अन्नीण तुझ्या घाशनी विसोपे असमे म्हणुन हे देवदेवकी केली.
करू हेडगेदंबा! तुमच्या शिवाय सावजीला कोणीही मारू शकत नाही.
म्हणूनच तुम्ही प्रत्येक मो हनी बनून संपूर्ण जगाचे भले करता, म्हणजेच देवाला मोहित करणारा.
काय तर हे माझ्यासाठी वरदान आहे.
ड चे हे शब्द ऐकून जगदंबकाक हसायला लागले आणि मनातल्या मनात त्या प्रेताचा वध केला.
म्हणा - हे जप! मी तुझी पूजा करू शकत नाही. तुमच्या मते येथे

मी तुझी मुलगी म्हणून जन्म घेईन. मोठे झाल्यावर कठोर तपश्चर्येने मला महादेवजींची प्राप्ती झाली.
अखेर ते लग्न करणारच. मी त्याची दासी आहे. प्रत्येक जन्मी मला एक मृत शरीर आहे
माझे स्वामी होते. म्हणून मी तुझ्या घरी जन्म घेईन आणि शिवाचा अवतार घेईन. आता
तू घरी जा. पण एक गोष्ट नेहमी लक्षात ठेवा. जेव्हा तुम्ही माझा आदर गमावाल
देह सोडल्यानंतर त्याच दिवशी घडेल, मी माझ्या रूपात लीन होईन.
असे म्हणत देवी जगदंबका तेथून अंतर्धान पावली आणि प्रसन्न अंतःकरणाने आपल्या घरी नामस्मरण केले.
परत आले.

तेरावा य द्वारे मैथिनीच्या निर्मितीची सुरुवात

राजा म्हणतो- हेनार्ड! देवीचे वरदान मिळाल्यानंतर, जपकर्ता त्याच्या आत्म्याकडे परतला. परतावा. माझी आज्ञा मिळाल्यावर जपतांनी मनोविश्व निर्माण करायला सुरुवात केली, पण तरीही जा संख्या वाढलेली नाही हे पाहून ते खूप काळजीत पडले आणि माझ्याजवळ आले आणि म्हणाले - ओ अरेरे! मी निर्माण केलेले सर्व प्राणी तसेच राहतात, म्हणजे त्यापैकी एकही नाही म्हातारा होऊ शकला नाही अहो! कृपा करून मला असा कोणताही उपाय सांगा की ज्याने ते जीव तुम्ही मोठे व्हा

आजी म्हणाले - जप कर! माझे लक्षपूर्वक ऐका. तू लोकनाथ देव मृत देह तुम्ही काहीही करा, ही गोष्ट करा. ते केवळ तुमचे काही भले करणार नाहीत. तुम्ही जप करा वीरणची सर्वात सुंदर मुलगी अस्नी हिच्याशी लग्न करा आणि श्रीसोबत सेक्स-धमकावण्यासाठी या. ते चालू ठेवा अस्नीपासून तुला अनेक मुले होतील. माझ्या आदेशानुसार त्याने नेवीरनची मुलगी अस्नी हिच्याशी लग्न केले. त्याच्या पत्नीच्या गर्भात हजारो पु चे ई. हे हे नावाने ओळखले जाऊ लागले. सगळी माणसं भीतीदायक वाटेवर चालायला लागली होती. एक दिवसाला त्यांच्या पत्त्यावरून त्यांना तयार करण्याची ऑर्डर मिळाली. मग या हेतूने दृढता किंवा ते दातांवर होते म्हणून नारायण असे म्हणतात. तेथे सधू नदी आणि समुद्राचा संगम झाला आहे. त्या पवित्र तीर्थाच्या पाण्याने त्यांचे मन उन्नत झाले आणि मी थकलो. ते झाडासाठी त्याच ठिकाणी तपश्चर्या करू लागले.

नारद! हे कळल्यावर तुम्ही भगवान विष्णूंच्या इच्छेने त्याच्याकडे गेलात आणि म्हणाला - पु हा गं! पृथ्वीचा अंत पाहिल्याशिवाय सृष्टी कशी निर्माण करावी गेलात का?

तो म्हणाला - तो खूप हुशार होता. ते तुमचे ऐकतात आणि त्यावर विचार करतात. सुरुवात केली. ते विचार करू लागले, की ज्यांना संबोधनाची नैतिक आज्ञा समजत नाही, जो मनुष्य केवळ रजोगुणावर विश्वास ठेवतो तो सृष्टीचे कार्य कसे करू शकतो? हे ओळखून त्यांनी नारदजींची पूजा केली आणि तेथून ते परत आले. परत येणे अशक्य.

जेव्हा जापतांना कळले की माझी आज्ञा त्यांच्या सर्व पुत्रांकडून उपदेश मिळाल्यावर आहे. अशा ठिकाणी जायचे विसरले, जिथून परत जाता येत नाही, मग द

खे ए. वेपूचे वय त्याला सहन होत नव्हते. मग मी ते समजावून सांगितले आणि त्यांनी क्रमांक ऑफसेट द. मग पुन्हा पत्नी a c Nia Com गरोदर शेषबला म्हणाली. आपापल्या पत्त्याची ऑर्डर मिळाल्यावर सर्वजण पुन्हा पश्चातापासाठी त्याच ठिकाणी गेले, कुठे त्याचा मोठा भाऊ गेला होता. त्यांची सर्व पापे नारायण सरोवराच्या पाण्याने धुतली गेली नाहीत.

मन मोकळं झालं. ते तपश्चर्या किंवा नव मंत्राचा जप त्याच किनाऱ्यावर करू लागले. नंतर नारद तुम्ही पुन्हा त्यांच्या भावांना तेच सांगितले, त्यांनाही सांगा आणि तुमचा पराभव दाखवा. त्यानुसार त्यांनी आपल्या भावांच्या मार्गाचा अवलंब करून सर्वोच्च स्वर्ग प्राप्त केला. या गोष्टीला बी कडे आला आणि तो बी पासून बेशुद्ध पडला. जप केल्यावर कळले की हा नारदांमुळे सर्व काही आले आहे, म्हणून त्याला राग आला. योगायोगाने तू सुद्धा त्याच वेळी तिथे होतास पंच गेला. तुला पाहताच रागाने ते तुला शिव्याशाप देऊ लागले.

सुरुवात केली.

तो म्हणाला - तुला स्पष्टपणे दाखवण्यासाठी तू ऋषींचे रूप धारण केले आहेस. तू फक्त त्याला फसवून देवाचा मार्ग दाखवला आहे. तुमच्या आणि परलोकासाठी नाश करण्यावर दया करा. ज्याला माणसाला ऋषी, देव आणि पानांचे ऋण उतरवून मोक्ष हवा असतो. आई-वडिलांना मनात ठेवून तो घर सोडतो, संन्यासी होतो. प्राप्त नाही. हेनार्ड! आपण मला पुन्हा खराब केले आहे. तुम्ही या साठी शापित आहात, असे देते की तुम्ही कुठेही उभे राहू शकणार नाही. तिन्ही जगात कुठे चालतोस? ते देखील स्थिर राहणार नाही म्हणजे तुम्हाला राहण्यासाठी आरामदायक जागा मिळणार नाही. नारद! यप संतांनी तुमचा सन्मान केला आहे, पण तुम्ही अशा शापाने शोकित आहात, की तुम्ही शांत चित्ताने स्वीकार केला आणि तुमच्या मनात कोणत्याही प्रकारचा विकार जाणवला नाही.

चौदावा अध्याय

साठ वर्षांचे लग्न

तो म्हणाला, हेमू रागावला आहे! डीचा हा पैलू जाणून मी त्याच्याकडे गेलो. मी त्याला बनवले शांत होऊन सांत्वन करण्याचा प्रयत्न केला नाही. मी त्याला हरवले. को तू पण माझा मुलगा आहेस ही माहिती मी दिली. तूच मुख्य आणि देव आहेस व्हा. त्यानंतर या जोडप्याला त्यांच्या पत्नींकडून साठ सुंदर कृत्ये मिळाली. नंतर त्यांचे दया करा लग्नाला आ. डीने आपल्या दहाव्या पत्नीचे धर्मनि तेरावे लग्न केले काया काया याह्याने मुन्ना आणि सासी कायाने चंदमाशी लग्न केले असले तरी. दोन-दोन भुतांचा विवाह गरस आणि कृशा यांच्याशी झाला आणि उरलेल्या चार कायांचा विवाह तात्याशी झाला. या धड्याने तिन्ही जग भरले होते. मुलगे आणि मुलींच्या जन्मानंतर ते त्यांनी आपल्या पत्नीसह देवी जगदंबकाची काळजी घेतली. देवीला खूप. jaap ta de देवी जगदंबका सपना नीके तुटीतून गेली आणि आपल्या पत्नीला गर्भात घेतले. तु काय केलस? तिला मोकळं पाहून बायको गरोदर राहिली. त्यावेळी तो होता

वाढले

भगवती निवासाच्या भावनेमुळे पत्नी श्रेष्ठ मंगल झाली. गरोदरांची देवी सर्व देवतांनी जाणून जगदंबेची स्तुती केली. नऊ महिने उलटून गेल्यावर शुभेच्छा देवी भगवतीचा जन्म झाला. त्याचा चेहरा द आँरा सेसुशो भट होता. त्याच्या जन्माच्या वेळी आकाशातून फुलांचा वर्षाव सुरू झाला आणि ढग पाण्याचा वर्षाव करतील. देवता आकाश केले ते नशिबाची मागणी करू लागले आणि नाही. कारण विझलेली आग पुन्हा पेटू लागेल. सात जगदंबेला कट ए, डी पाहून त्याचे कौतुक केले.

तुझे ऐकून देवी म्हणाली, हे नामजप कर! तुम्ही तुमची दृढता गमावली किंवा पार केली तुझ्या घरी मुलगी म्हणून जन्माला यावं असा आशीर्वाद आज पूर्ण झाला आहे. या असे म्हणत त्याने पुन्हा अर्भकाचे रूप धारण केले आणि रडू लागला. त्याचे रडणे ऐकून दा सायन त्याला शांत करण्यासाठी तिथे रहा. J Mo Sav Maget आणि अनेक वाद्ये वाजू लागली. त्यांनी वैदिक प्रार्थना केली आणि ते प्राणाला दान केले. त्याने आपल्या मुलीला नेले 'उमा' नाव दिले. देवी उमा खूप छान पाळत होती. तो लहानपणी खूप करमणूक करायची. देवी उमा अशी वाढेल चंद्राची कला वाढते. जेव्हा ते सख्यांसोबत बसले तेव्हा त्यांनी भगवंताच्या शरीराची पूजा केली. मला फक्त मूर्तीची काळजी असायची. ती नेहमी प्रेताचे भजन गात असे. तो मरतो आणि भगवंत देहबुद्धीमध्ये लीन राहतो.

pt हवा याय

सतीची तपश्चर्या

तो म्हणाला, हेनाई! एका दिवसात तुला घेऊन जाप देवांच्या घरी पोहोचला. तिथेच रहा त्यांच्या पत्त्याजवळ देवी सती बसलेली पाहिली. मला पाहून राष्ट्रतून उठले काय ओली गाडी त्यानंतर सतीनेही माझे स्वागत केले. आम्ही दोघे तिथे तो सीटवर बसला. मग मी देवी सतीला आशीर्वाद दिला आणि म्हणालो- सती! कोण फक्त तू आहेस तुम्हाला हवे आहे आणि तुम्हाला फक्त हरवायचे आहे. तुम्ही तुमच्या मनाचाही विचार करा

पी मरतो. ते उत्तम जगद आणि महादेव तिथी पत्र स्वरूपात प्राप्त करतात. ते तूच तोटा आहेस. काही वेळाने दा कडून वचन घेऊन मी माझ्या निवासस्थानी गेलो. को माझे ऐकल्यानंतर खूप समाधान आणि आनंद झाला. माझ्या वक्तव्याने त्याच्या सर्व चिंता दूर झाल्या. हळुहळू सतीने कुमाराव था पार करून तारुण्याच्या अवस्थेत प्रवेश केला. त्यांचे ते सुंदर होते. त्याचा चेहरा तेजातून चमकत होता. देवी सती पाहून

जापतांना त्यांच्या लग्नाची चिंता वाटू लागली. मग पत्त्याच्या मनाची गोष्ट जाणुनी देवी सती तिच्या पतीची स्वरूपात महादेव प्राप्त करण्याची इच्छा तिच्या आई सांगितले. तो आपल्या आईच्या म्हणतात भगवान शंकराची पूजा करण्यासाठी तपश्चर्या किंवा तपश्चर्या करण्याची आज्ञा मागितली. त्यांची आई आदेश द्या आणि घरी त्यांची पूजा सुरू करा.

ऊन नंद महिन्यात म्हणजे तपदा, शशी आणि एकादशी, ते नेहमी भगवान शंकराची पूजा केल्यानंतर त्यांना गूळ, तांदूळ आणि मीठ अर्पण करून नामस्मरण केले. असाच एक महिना निघून गेला. चतुदशीच्या दिवशी देवी सतीने मालपु आणि देवाने मृत शरीराला खीर अर्पण केली आणि त्यांचा अखंड नामजप केला. माघाशीस महिना ते ग्राउंड, जव, तांदूळ आणि तूप घालून भगवान शंकराची पूजा करतात. पक जळतो. पौष महिन्यातील शुभ दिवशी रात्रभर जागरण, सकाळी खाचडी ची मजा घे माघाच्या पौर्णिमेची संपूर्ण रात्र ते प्रेतपूजनात आणि पहाटे मग्न असतात.

चतुर्दशीच्या दिवशी सावजीला जाणीव होती. ती रात्रंदिवस प्रेतासाठी मरणाची गोष्ट सांगायची. महिन्याचा सुरुवातीला Ctudshi म्हणून लक्ष्य केले जाते की ते देवाला फुले आणि ढाकचा दावन प्रार्थना करतात. वैशाख महिन्यात ती फरशीवर जेवायची. ताज्या जवाच्या तांदळाने ते मृत शरीराची पूजा करायचे. या महिन्यात ती उपाशी राहून व आणि भटैयाच्या फुलांनी मृत शरीराची पूजा करायची. आषाढ महिन्यातील शुक्लपंचमी चतुर्दशीला काळ्या व भटत्यातून देवतेची पूजा केली. पूजा करायची श्रावण महिन्यात ती परवीत, वश, कुश इत्यादींची पूजा करायची. भापड महिन्यात निरनिराळी फुले व फळे घेऊन ते प्रेताला स्पर्श करण्याचा प्रयत्न करायचे. ते यशस्वी झाले

फक्त पाणी प्यायचे. देवी सती नेहमी देवाच्या शरीराच्या पूजेमध्ये लीन होती. एनएस त्यामुळे तो खंबीरपणे धिक्कार पूर्ण. पूर्ण केल्यानंतर मृतदेहाची काळजी घेण्यास सुरुवात केली. ते नट-आसनात बसून मृत शरीराची अखंड पूजा करतात. मुक्काम.

हेनार्ड! देवी सतीची ही दुसरी भक्ती आणि तपश्चर्या माझ्या स्वतःच्या डोळ्यांनी पाहताना, आणि नत्था इतर सर्व देव आणि ऋण SH-मुक्त तेथे नाही. तेथे सर्व देवी सती त्याच्यासमोर नतमस्तक होऊन प्रार्थना केली. सर्व देवी-देवता तपश्चर्याचे कौतुक करा. मग मी (देव) आणि विष्णूसह सर्व देवी-देवता आणि ऋषी-मुना कैलास पर्वतावर आगमन. भगवान शव यनाम नव्हते. आम्ही दोघेही त्यांच्या जवळ गेलो त्याला हात जोडून नमस्कार केला आणि स्तुतीसुमने सुरू केली. आम्ही म्हणालो-

अरेरे! तू खूप शक्तिशाली आहेस. सव, राजा, तप या दृष्टांतांचे तुम्ही स्वामी आहात. वेद येई, लोक येई तुझे रूप । तू तुझ्या आश्रयाने येतोस, ज्याचे तू नेहमी रक्षण करतोस एन.एस. आपण नेहमी विविध तारण आहेत. हेमहादेव! अहो अहो! आपण एक छत्री कार ऑफर एन.एस. तुमच्यामध्ये आम्हाला ओळखणे केवळ कठीणच नाही तर अशक्य आहे. मी तुमच्या समोर आहे मी नतमस्तक झालो

तो म्हणाला - नारदा ! अशा प्रकारे सर्व देवांनी शिव-शंकराची स्तुती केली तो मला नमस्कार करून सावजीसमोर शांतपणे उभा राहिला.

सोळावा अध्याय

देवाचा सतीशी विवाह

राजा म्हणाला - श्री विष्णू आणि ऋषी-मुनींसह अनेक देव-देवतांची पूजा केली गेली आहे. आपण व्युत्पन्न जागरूकता ऐकाल Svji सत्र Tapuvk आम्ही सर्व आगमन कारण विचारले.

देव म्हणाले - हेहेरे ! देव आणि देव. मी तुझ्या कैलासात येण्याबद्दल मला सांग इथे का आलात? आणि तुम्ही काय करता? कृपया स्पष्ट करणे. मुने! महादेव देव आणि नुक माने भेटायला येतात या गाडीला विचारतात विनंती काय आहे?

माबोला - हेदेवा धादेवा महादेव ! एक नासागर! आम्ही सर्व तुमची मदत मागण्यासाठी येथे आहोत आलो आहे प्रभु, आम्ही तिघे होतो, तरी आम्ही एक आहोत. निर्मात्याला नवीन मत आणि सल्ला स्वतंत्रपणे काम करण्यासाठी आम्ही एकमेकांचे सहयोगी म्हणून काम करतो. आम्ही एक- सरे उपयुक्त. आम्ही तिघांच्या आणि जगातील सर्व गोष्टींवरील सहकार्याचे फळ आहोत. एन.एस. अरे प्रिये! काही असुर तुझ्या हातून मारले गेले, काही असुर माझ्या हातून तर काही असुर तुझ्या हातून मारले गेले. कत्तल सु IH प्राप्त नाही. अरे हो! आपल्या Viy निश्चिती म्हणून उद्योगात काही भूत नाही होय. अरे देवा! तू भयंकर राक्षसांचा नाश करून जगाला आरोग्य आणि शांती दिली असती. एन.एस. ओ खा! या तीन आमच्या Kayh निर्मिती, संरक्षण आणि नाश व्युत्पन्न. जर आपण जर आपण काम नीट केले नाही तर आपल्याला वेगवेगळे शरीर असण्याचे प्रयोजन नाही. होणार नाही हे देवा! फक्त एकच परमा माँ माहेर तीन रूपात उपलब्ध आहे. मी असो शरीरे स्वतंत्र आहेत. अस्वीकरण लीला देणाऱ्या व्यक्तींपासून ते कैकृते निर्माण होतात. देव आणि नुनके अंग सोडले ए पासून कट ऑफ. मी (प्र) त्याचा उजवा अंग कापला. देवाने त्याच्या दयेपासून दूर केले एन.एस. म्हणून वेही देव शरीरात पूर्ण. त्यांची येणारी निर्मिती Msri प्रति भेट आणि वनुजी जगाचे अनुसरण करतात. आम्ही आमचे काम करतो आणि लग्न करतो गेले आहेत म्हणून, स्वतःच्या फायद्यासाठी, परम सौंदर्याला पत्नी म्हणून घ्या. अहो अरे प्रिये! पूर्वी तुम्ही प्रेतात एक गोष्ट सांगितली होती.

तू म्हणालास - मला तुझ्याकडून हरेलत अवतार होईल, जसे नावाने ओळखले जाईल जाऊया तुम्ही निर्माता व्हाल, तुम्ही देव आणि देवाचे पालन कराल. मी (प्रेत) सगुण

कत्तल कृतज्ञ नसेन. सार्वजनिक बांधकाम लग्न क्रमांक लग्न करून हे काय आहे? हेमहादेव! आता तुमचे शब्द पूर्ण करा.

हे देवा! तू आम्हा दोघींना तुझे कैकर्णिम समर्थ नाही केलेस. तर परमेश्वरा! आपण असे जनहिताचे काम करू शकणारी पत्नीच्या रूपात धारण करा. देव जास कार लम्मीवनुक आणि सरस्वती या माझ्या सोबती आहेत, त्याचप्रमाणे तुम्ही तुमची जीवनसाथी आहात. स्वीकार करा.

हे ऐकून महादेवजी मला शांत करू लागले आणि आमच्याशी असे बोलले अहो प्राप्त झाली आहे! O व आता! आपण कायमचे अत्यंत माझ्या आहोत. आपण सर्व देव आहेत आणि लोकांचा स्वामी व्हा. पण माझ्यासाठी लग्न करणं योग्य नाही. मी नेहमी तपस्या किंवा लीन असतो राहतात. मी या जगातून नेहमीच वरदान राहीन. मी एक योगी आहे, जो नेहमी नवीनतेच्या मार्गावर असतो.

चालते. ते माझे किंवा कामापेक्षा चांगले होते? मी नेहमी तिथे असतो. जे प्रेमाने जगतात ज्याचा देह अवधूत । जो आत्म्याला जाणतो आणि इच्छाशून्य आहे, जीवन आणि आनंद, एक Vkari आहे, Usesnsar किंवा उद्देश प्रतिस्पर्धी चांगले आहे? योग मध्ये ते करताना मला आनंद वाटतो. जे मानवी ज्ञानापासून वंचित आहेत, ते भोग भोगू शकतात. मोरे महत्त्व देत आहेत. विवाह हा खूप मोठा बॉण्ड आहे. या साठी लग्नाच्या बंधनात बंदिवासात मला नको आहे आत्मा निवडल्यामुळे, माझ्या ज्योतीला काही अर्थ नाही. फर जगाच्या हितासाठी तुम्ही जे बोललात ते मीही करेन. तुझ्या इच्छेप्रमाणे मी लग्न करेन मी नक्कीच संकटात पडेन, कारण मी नेहमी माझ्या देवाच्या नियंत्रणाखाली असतो. पण मी असा आहे जो योगी आहे आणि इच्छित रूप धारण करणार आहे त्याचा विवाह. जेव्हा मी ध्यान करतो तसे असेल तर ती पण योगिनी बनते आणि जेव्हा मी सेक्स करतो तेव्हा ती धनी होते. मी माझ्या पत्नीला असेच मान्य होईल. मी नेहमी अंत्ययात्रेत मग्न असे. जो माझ्या मनात जीव ठेवणार नाही, ती जगू शकणार नाही. मी, वनू आणि प्रा आम्ही सर्व मृतदेह आहोत चा भाग आहेत म्हणूनच आपण नेहमी त्यांची पूजा करतो. त्याच्या मनासाठी मी लग्न केले राहू शकतो म्हणून मी पत्नीने कैकरे दान केले जे माझ्या मते क्लिअर आहे. y d तो डायस्पोरा पाया माती Merekay मध्ये एक चाला सोडून.

लग्नासाठी मृतदेह स्वीकारल्यानंतर माझे आणि विष्णूचे लग्न झाले. दूर मी वन तपुवाक देव प्रेताला म्हणाले - हे नाथ ! अरे प्रिये! अरेरे! तुला कसे आवडते आवश्यक आहे, अशा बाबी ऐका.

हे देवा! भगवान शिवाची पत्नी उमा हिने वेगवेगळे अवतार घेऊन स्वतःला पृथ्वीवर धारण केले. आणि विश्वाचे दैवी कार्य पूर्ण करण्यासाठी आपले सहकार्य दान करते. उह देवी उमा I'मीटर VRA सु IH म्हणून घट्ट पकडून होता. सर child.I'm ते, मरीया Ghani प्राप्त होतात म्हणून. आता याच देवीने लोककल्याणासाठी तिसऱ्या अवतारात अवतार घेतला आहे. उमा देवीचा जप करा देवीच्या रूपात अवतार घेऊन तुला पती रूपात प्राप्त करण्याची इच्छा करत आहेत. त्याचे नाव देवी सती. सती तुझी सुखास पात्र असेल. ते महा फक्त तेज वाणी तुझे लग्न करतील.

अरे देवा! त्यांची कठोर तपश्चर्या पूर्ण करून तू त्यांना फळ आणि वरदान देतोस. करू त्याच्या तपश्चर्येचा उद्देश हाच आहे की तुला तुझ्या पतीच्या रूपात प्राप्त व्हावे. म्हणजे तू स्पष्ट बैठक सती च्या शुभेच्छा देवी. आम्ही सर्व देव आणि त्याच ई देवी टाकली आहे. आम्ही तुमच्या लग्नाचा सोहळा बघायचा आहे. तुमचे वैवाहिक जीवन तिन्ही लोकांसाठी सुखाचे दान करेल आणि सर्वांना शुभेच्छा.

तेव्हा भगवान शिव म्हणाले - तुम्ही आज्ञा द्या हा धडा माझ्यासाठी सर्वात वरचा आहे कारण मी नेहमीच असेन

आपल्या अधीन. तुझ्या इच्छेनुसार मी देवी सतीची तपश्चर्या किंवा तपस्या करू शकतो.

बांधकामाचा विवाह कालावधी. भगवान शंकराचे हे शब्द ऐकून आम्हा सर्वांना खूप आनंद झाला त्यांच्याकडून घेऊन ते आपापल्या धामाला गेले.

च्या हवाई अध्याय

सतीला मृतदेह मिळतो

राजा म्हणतो- हेनार्ड! महिन्याच्या शुभ दिवशी सती उपवास करतात काय. नंद पूर्ण झाल्यावर जेव्हा ते भगवान शंकराच्या वाहनात नव्हते त्यांना परफॉर्मन्स दिल्याचे. प्रभूच्या शरीराचा अत्यंत आकर्षक होते. त्याचे पाच चेहरे आणि होते हे चेहरे मतीनचे होते. मा तक पर चम्मा शो भट होते. त्याच्या घशात निळे हृदय होते. त्याच्या हातात शूल, कपाल, वारा आणि अभय होते. अंगभर अंग टाकले होते. गंगाजी त्यांच्या हृदयाची शोभा वाढवत होत्या. त्याचा चेहरा कोटी चंद्रासारखा आहे कश्मन होते सतीने त्यांचे पाय आपल्यासमोर ठेवून मोठ्या उत्साहाने पूजा केली. त्यावेळी शरमेने त्यांचे डोके झुकले होते. तप किंवा का शिवाजी फळे दान करताना म्हणाले - हे सत्पुरुषाच्या अनुयायी नंदिनी! एन.एस आपण खूप वेळ गमावला. तर तुमची इच्छा पूर्ण करण्यासाठी येथे कट या. म्हणून, आपल्या अंतः करणात जे काही हवे आहे, जे काही हवे आहे, जे तू व्याप्त होऊन एवढी कठोर तपस्या केली आहेस, मला सांग, मी ती पूर्ण केली असावी. हे काय आहे?

राजा म्हणतो- हेमू नाही! जगद् र महादेवजींना नेसतीची भावना समजली होते. तरीही त्यांनी वेसाटीला वरदान मागायला सांगितले. देवी सतीने मान हलवली. त्यांची इच्छा आहे काही बोलताही येत नव्हते. भगवान शंकराचे शब्द ऐकून सती प्रेमात पडली. शिवाजी वारंवार सतीला वरदान मागायला सांगत होता. तेव्हा देवी सती नेमहादेवजींना सांगितले - तुम्हाला देणारा देव! माझ्या इच्छेनुसार मला वरदान द्या. असे म्हणत देवी गप्प बसली जी. जेव्हा भगवान शिवांनी पाहिले की देवी सती काहीही बोलू शकत नाही, तेव्हा त्यांनी स्वतः

त्याला म्हणाले - हे देवी ! तू माझा जिवलग मित्र आहेस. हे ऐकून सती खूप दुःखी झाल्या, कारण त्यांनी त्यांचे इच्छित छप्परफळ मिळवले होते. त्यांनी हात जोडले आणि

नतमस्तक होऊन भावसाल प्रेताच्या चरणांची पूजा करू लागले. सती बोल - हे देवा ॥ देवा शिवा! अरेरे! माझा पत्ता सांगून तुम्ही माझी पात्रता विवाह हक्काने मिळवा.

तो म्हणाला - नारदा ! सतीची गोष्ट ऐकून शिवाजीने त्याला असे आश्वासन दिले होईल.' तेव्हा देवी सतीने आनंदाने आणि मोहाने भगवंतांच्या शरीराकडे पाहिले आणि आशीर्वाद घेतला. माझ्या पत्त्यावर घरी गेलो. भगवानांचे शरीर कैलासात परत आले आणि देवी सती मरण पावली ते करताना त्याने मला विचार करायला लावले. शिवाजीच्या मृत्यूनंतर ताबडतोब कैलासकडे चालत जा. दया. मला पाहून मृतदेह म्हणाला-

नाही! दक्का सतीने माझी अत्यंत भक्तिभावाने पूजा केली आहे. त्याच्या नंदाच्या भावनेने आणि सर्व देवतांच्या इच्छेचा आदर करून मी सती देवीची पूजा केली

मनोवन छत दान दया । मी तिचा नवरा व्हावे असे वरदान देवीने माझ्याकडे मागितले.

त्यांच्या वरदानानुसार मी माझी पत्नी म्हणून सती होण्याचे वरदान दिले आहे. वर

वडिलांना भेटले आणि त्यांनी मला त्यांचे पत्ते शोधण्यासाठी प्रार्थना केली मी देवी सतीशी लग्न करण्याचा प्रस्ताव ठेवला पाहिजे आणि पात्र बनून तिचे वर्णन केले पाहिजे. मी त्यांची वन विनंती मान्य केली आहे. म्हणूनच मी तुला इथे बोलावले आहे तू जाप्तडच्या घरी जाऊन सती देवीचा यज्ञ मला करावा अशी विनंती कर. करा.

भगवान शिवाची आज्ञा माझ्याकडे खूप आली आणि मी त्यांना म्हणालो - भगवान, मला आशीर्वाद द्या गया जी तू सर्व देवतांची विनंती मान्य करून देवी सतीला तुझी मानून पूजा केलीस पत्नी होण्यासाठी आणि हे कार्य पूर्ण करण्यासाठी मला निवडले. मी तुझा आहे अपेक्षेप्रमाणे, फक्त जाप्ताच्या घरी जा आणि त्यांना तुमचा संदेश सांगा, देवी सती तुझा हात मागतो. असे म्हणत मी वेगवान रथातून डी च्या घराकडे निघालो. दया.

नारदजींनी विचारले - अरे सुप्रसिद्ध ! प्रथम तुम्ही मला सांगा की देवी सती घरी कसे परतायचे पण ये? त्याने त्याला काय सांगितले किंवा काय केले?

श्रीमान नारद उत्तर देताना ते म्हणाले - जेव्हा सती देवी तपश्चर्या करत असते किंवा सिद्धी करते त्यांच्या इच्छेनुसार, देहाचा आशीर्वाद घेऊन भगवान जेव्हा त्यांच्या घरी परतले, तेव्हा त्यांनी कृपापूर्वक तुमच्या आई-वडिलांचे नाव सांगा. हा प्रकार त्याने त्याच्या मित्रामार्फत पालकांना सांगितला त्याला भगवान शिवाकडून वरदान मिळाले आहे हे लक्षात घ्या. तिने सतीची तपश्चर्या केली नाही.

विवाहित आहेत आणि तिला पत्नी म्हणून ठेवायचे आहे. हा मंत्र ऐकून डी आणि त्यांची पत्नी बाटा एस ए. त्यांनी आनंदाने मोठ्या उत्सवाचे आयोजन केले काय. त्यांनी प्राण यांना भोजन दिले व सूचना दिल्या. गोरगरिबांना केले दया दान करा.

काही काळानंतर, जपतींना पुन्हा काळजी वाटू लागली की आपण आपल्या मुलीचे लग्न करावे. देवाने मृत शरीराचे कसे केले? कारण ते अजून माझ्याकडे सतीचा हात मागायला आलेले नाहीत.

अशा प्रकारे, जाप गोंधळला नाही. पण ते फार काळ अशी काळजी करत नाहीत. करावे लागले शरीर Kanna मला कृपा महासागर आहे, मग तो काळजी वाटत कसे राहू शकतो? आहे, जसे मुलीने तपाने मृतदेहाचे वर्णन केले आहे.

मी सरस्वतीसह त्यांच्या घरी उपस्थित होतो, तेव्हा मला पाहताच त्यांनी माझे नाव ठेवले. काय आणि बसायला जागा द्या. त्यानंतर मी येण्याचे कारण विचारले असता, मी आपल्या येण्याच्या योजनेचे वर्णन करताना ते म्हणाले-

हे जप करा! भगवान शंकराच्या आज्ञेने मी तुझ्या घरी आलो. देवी सतीचा हात महादेवजींना विचारायला आले. सतीने तिची पूजा करून प्रेताची पूजा केली. कर यांना त्याची पत्नी म्हणून स्वीकारण्याचा विशेषाधिकार आहे. तर तू सतीचा एकच आहेस. सावजीसोबत पान हान करा.

नारद! हे ऐकून मला खूप वाईट वाटले. हा विवाह त्यांनी आनंदी मनाने स्वीकारला. कृपया आपली मान्यता द्या. मग मी मनापासून कैलास पर्वतावर चाललो. तेथे देव मृतदेह माझी आतुरतेने वाट पाहत होते. त्यांनी सर्वत्र जप केला, पत्नी आणि लग्नाचा प्रस्ताव आल्यावर पुडी सतीला आनंद झाला.

अठरावे य

मृतदेह आणि सती विवाह

तो म्हणाला - नारदा ! जेव्हा मी कैलास पर्वतावर भगवान शिवाचा नामजप केला जेव्हा मी स्वीकृतीची माहिती दिली तेव्हाच ते माझी आतुरतेने वाट पाहत होते. मग माणूस महादेवजींना म्हणाले-

अरे देवा! डी ने म्हटले आहे की त्याला आपली मुलगी सती हिचा विवाह भगवान शिवाशी करायचा आहे. सतीचा जन्म फक्त महादेवजींनाच आला आहे याची तयारी ठेवा. जेव्हा ते लग्न असते सर्वात कार्यक्षम असेल. त्यांची कन्या सती हिने पती मिळवण्यासाठी महादेवजींना केले. हीच त्याची आत्यंतिक तपस्या आहे. मी स्वतः तुझी आज्ञा पाळली याचाही त्याला आनंद आहे. आपल्या मुलीसाठी, तुमचा म्हणजेच परमेश्वर मृतदेहाच्या लग्नाचा प्रस्ताव घेऊन तिथे गेला होता. उह ने म्हणाला-

अरे प्रिये! त्यांना त्यांची स्वतःची मिरवणूक शुभेच्छा आणि विनामूल्य आणण्यास सांगा. एन.एस मी आनंदाने माझी मुलगी महादेवजींना दान करीन. अरे देवा! मला हे सांगितले कुठेतरी, म्हणूनच शुभ मुहूर्त पाहून तुम्ही त्यांच्या घरी जाऊन सती देवीचे वर्णन करता. करा. हेनाई! माझे असे शब्द ऐकून सावजी म्हणाले-

ज्याने जग निर्माण केले! मी तुला गमावले आणि नारदजींसोबत नामजप केला मी घरी जाईन. म्हणूनच नारद आणि तुमची मानसा पु इथे मारायची आहे. मला फोन करा त्याचवेळी माझे नगरसेवकही डी.च्या घरी जाणार आहेत.

नारद! तेव्हा भगवान शंकराची आज्ञा प्राप्त करून मी तुला पराभूत केले आणि माझे दुसरे मन वाचवले. तू मेला का? माझा निरोप त्यांच्यापर्यंत पोहोचताच ते लगेच कैलास पर्वतावर हजर झाले. त्यांनी शुद्ध मनाने महादेवजी आणि मला आशीर्वाद दिला. त्यानंतर शिवाजी ने भगवान ऐका आणि नुका मरण पावला. भगवान आणि नूदेवी लामीसोबत त्यांच्या विमानात तो तिथेच बसला. पूर्वा फा गुणी चाई महिन्याच्या शुष्कपाकच्या योदशी तिथीला रविवारी नाम लोकनाथ भगवान शिव ची मिरवणूक कैलास पर्वतावरून थाटामाटात निघाली आहे. त्यांचे मी मिरवणुकीत, देवी सर वती, विष्णू, देवी लमी, सर्व देवता, मुन आणि शिवगण आनंदम चालत नव्हता. खूप होत होतं. देवाच्या शरीराच्या इच्छेने बैल, वाघ, साप, जटा, चण कला हे त्याचे दागिने बनले. भगवान स्वतः नंदावर स्वार होतात नामजप करून ताडाच्या घरी पोहोचा.

प्रभूंच्या पार्थिवाची भूमीवरची मिरवणूक पाहून सर्वांच्या मनात आनंदाचे भरते आले. jaap ta de त्यांनी भगवान शंकराची पुण्यपूर्वक पूजा केली. त्याला सर्व दैवतांबद्दल खूप आदर आहे. स्वागत करून त्यांना घरात घेतले. उच्च आसनावर परमेश्वराचा मृतदेह बसलेला आणि आम्हाला सर्व देवतांचे साधू तसेच ठिकाणी दिले. सर्व

तुम्ही पूजा केली आहे का? त्यानंतर, मला फक्त वैवाहिक हक्कासाठी प्रार्थना केली. मला करू द्या माझी प्रार्थना स्वीकारली आणि लग्नाचे हक्क कामाला लागले. चांगले आशीर्वाद आणि शुभ मुहूर्त पाहून जप्ताने आपली कन्या सती हिचा हात प्रभूंच्या शरीराकडे नेला. हाताने प्रसूती आणि विधी यांच्या मदतीने विधी पार पडले. त्या वेळी तेथे खूप मोठे उत्सव येतात आणि नृत्य आणि गाणी देखील येतात. प्रत्येकजण आनंदी नव्हता. आम्ही सर्व देवी देवतेने भगवान शिव आणि देवी सती यांची पूजा करून त्यांची पूजा केली. काय. भगवान शिव आणि सती यांच्या लग्नानंतर त्यांच्या आई-वडिलांचा पत्ता कळणार होता. आणि महादेवजींना त्यांचे कार्य दान केल्यावर जपत कृतज्ञ झाले. तू का आहेस संपूर्ण जग लग्नाचा शुभ मुहूर्त साजरे करू लागेल.

एकोणिसावा अध्याय

श्री आणि विष्णूच्या प्रेताची प्रार्थना

राजा म्हणतो - नारदा ! देहदान करून प्रभूने प्रेताला अनेक दान दिले.
के. त्यांनी सर्व ज्ञानही दान केले. त्यानंतर देव आणि पत्नी
लमीजींसह भगवान मृतदेहासमोर हात जोडून उभे राहिले आणि त्यांची पूजा करू लागले.
आम्ही म्हणालो - हेदयासागर महादेव जी! आपण सर्व जग आणि माता देवी सती पाठ जाणतो
एन.एस. प्रभु, आपण दोन्ही आपल्या स्वतः च्या सुरक्षिततेसाठी आणि नष्ट करण्यासाठी
अनेक अवतार धारण करीत आहेत. ज्या कारमध्ये ते देह-सती होते ते तुम्ही खूप व्हाल.
नारद! मी त्यांच्याकडे आली आणि त्यांच्या धर्मानुसार फेऱ्या मारू लागलो. ज्ञानाचे आगमन आणि
माझ्या सहकार्याने सती आणि भगवान शिव फास्ट फूडची फेरे काढले. त्या वेळी तेथे
तो एक अद्भुत उत्सव होता. तेथे रहा आणि तेथे बाजार आणि सनई आहेत
होते. यमंगळ गाणे म्हणत होते आणि सर्वजण आनंदाने नाचत होते.
त्यानंतर देव आणि नुबोल - नेहमी मृत! तुम्ही संपूर्ण निसर्गाचे लेखक आहात. तुमचा
आणि ते शक्य आहे. महाराज, मी आणि देव तुमचेच पाय आहेत. आपण सर्व सृष्टी आहेत
अनुसरण करा आणि मारून टाका. हे देवा! आम्ही सर्व तुमचा भाग आहेत. bhū तू आकाशातील
तितकेच सर्वशक्तिमान आणि कार्यक्षम आहेत. जसे हात, कान, नाक, तोंड, डोके इ.
Wh bh p. त्याचप्रमाणे आपण सर्व आपल्या शरीराचे अवयव आहेत. तू नमन आहेस
एन.एस. सर्व दशा तुमची शुभ कथा सांगतात. सर्व देवी-देवता आणि ऋषी-मुनी आपले नाहीत.
चरणाची पूजा करा. तुम्ही आमचे वर्णन करण्यास असमर्थ आहात. प्रभु, जर आपण

काही चुकले असेल तर माफ करा आणि दुरुस्त करा.

प्राजी म्हणाले - अशा प्रकारे हेहरने भगवान शंकराची स्तुती केली. त्यांचे तुम्ही प्रभूचें श्रवण लग्नाच्या सर्व सोपस्कार पार पडल्यानंतर आम्ही सर्व महादेवजी आणि देवी सती यांचे अभिनंदन आणि त्यांना सदैव आशीर्वाद देवो हीच प्रार्थना. हे सर्व चालू ठेवा. ते जगाचे भले करतात. त्यानंतर देवाचे शरीर मला म्हणाले - हे

होय! तुम्ही माझ्या लग्नाच्या अधिकारांची पुष्टी केली आहे. म्हणून तुम्ही माझे गुरू आहात. आचाय कामांसाठी, काम केले जाते. म्हणून तू मला सांग

तू की मी? छान! तुम्ही जे काही मागाल, ते तुम्ही नक्कीच गाणार.

मुने! प्रेताच्या या कारचे शब्द ऐकून महाथ जोडून त्यांच्यासमोर उभे राहा. गया. माझे नाव म्हटल्यावर हेदेवेश! जर तुम्ही मला तुमचा गुरू मानता जर तुम्हाला वरदान द्यायचे असेल, तर मी तुम्हाला हे वरदान मागतो की तुम्ही या रूपात या वेदावर सदैव राहाल. उपस्थित राहून भावाला नमस्कार करावा. या ठिकाणी तुमच्या भेटीपासून प्रत्येकजण तुमची पापे धुऊन टाका. मी येथे राहून तुझ्याबरोबर असू दे

जाऊया या वेदाच्या जवळ माझा आत्मा करून मी येथे निवास केला आणि तपश्चर्या केली. अहो

bhu ही माझी इच्छा आहे. चै महिन्याच्या शुभ मुहूर्तात पूव फा-गुणीमध्ये योदशीची पूजा करावी.

रविवारी तुमची भेट घेणाऱ्या कोणत्याही माणसाची सर्व पापे दूर होऊ नयेत.

आजारी माणसाचे सर्व रोग बरे होवोत. या दिवशी भेटू आणि मनुष्याला शुभेच्छा देतो

तुमच्या समोर ते त्वरित पूर्ण करा. हे देवा! तू हा सर्व दिवस

इच्छित छप्पर दान करा. प्रभु, मी तुला हे वरदान मागतो.

माझे हे ऐकून भगवान शिव खूप प्रसन्न झाले. ते म्हणाले- अरे! मला तू हवा आहेस

ते मी नक्कीच पूर्ण करेन. तुमच्या मते मी या वेदावर देवी सतीसह उपस्थित आहे.

ते गा असे म्हणत भगवान शिव वेदांच्या मध्यभागी देवी सतीसमवेत मूर्ती रूपात प्रकट झाले.

भाग बसून. अशा रीतीने माझी इच्छा पूर्ण करून देव जगाच्या हितासाठी आहे.

ए.

विसावा अध्याय

सतीचा मृतदेह कैलासात जातो

राजा म्हणाला - हेमामु ना नारद ! देवाने मला माझे इच्छित छप्पर दिल्यावर मृतदेह घेऊन त्यांची पत्नी देवी सती त्यांच्या निवासस्थानी, कैलास पर्वतावर जाण्यासाठी. तयार व्हा अ. त्यानंतर त्यांचा मुलगा सती आणि सून प्रेताला अर्पण करताना जप करायचे. डी ने महादेवजींना हात जोडून नमस्कार केला. सह स्वतःसह सर्व देव-देवता आणि ऋषीमुनी आनंदाने नांदले.

काय. भगवान शिवाने आपल्या सासऱ्याकडून, जप्तड यांच्याकडून पत्नीला आज्ञा दिली. स्वारी नंदावर बसली आणि स्वतःही त्यावर बसून कैलास पर्वताकडे निघाला. ते त्यावेळी वृषभ राशीवर विराजमान झालेले भगवान प्रेताचे सौंदर्य पाहून सती झाले होते. त्यांचे ते सुंदर होते सगळेजण घाबरून त्या दोघांकडे बघत होते. जप आणि त्याच्या मुलाचे अनोखे रूप पाहून त्याची पत्नी मोहित झाली आणि सून त्याच्याकडे लक्षपूर्वक पाहत होते. त्यांच्या निरोपाला चारही बाजूंनी मंगल गीते गायली जात होती. आणि वाजत होती. सर्व प्रेतांच्या आशीर्वादाचे गाणे म्हणत त्यांच्या मागे मिरवणुका निघू लागल्या. भगवान शिव देवी सतीसह कैलासात पोहोचले. मी सर्व देवांसह आहे आणि आणि नुजीही कैलास पर्वतावर पोहोचले. भगवान शिव यांनी उपस्थित सर्व देवी-देवता आणि ऋषींचे मनःपूर्वक आभार. देवाच्या शरीराने सर्वांना आदरपूर्वक निरोप दिला आहे काय. त्यानंतर सर्व देवतांनी त्याची पूजा केली आणि सर्व तपस्वी आपापल्या निवासस्थानी गेले. गेला. त्यानंतर भगवान शिव आणि देवी सती त्यांचे वैवाहिक जीवन आनंदाने घेतात. उचलायला सुरुवात केली

सूतजी म्हणतात - हेमू नवीन! मी तुम्हाला भगवान शिवाच्या शुभ विवाहाची आख्यायिका सांगितली. आहे. मृतदेहाचे लग्न कधी आणि कसे झाले? ते लग्नासाठी कसे तयार झाले? या मी कारमध्ये तुमच्याशी असलेल्या सर्व सहवासांचे वर्णन केले आहे. लग्नाच्या वेळी, किंवा शुभ कार्याच्या प्रारंभी शिवाची पूजा केल्यानंतर ही कथा ऐकणारा किंवा वाचतो, त्याचे कार्य किंवा विवाह हा कार्यक्रम होतो की नाही आणि कोणत्याही अडथळ्याशिवाय पूर्ण झाला असता. आहे. या कथेच्या पात्राने सर्व शुभ कर्मे पूर्ण होत नाहीत किंवा पूर्ण होत नाहीत. या अमर कथेला विवाहाची प्रक्रिया घडते हे ऐकून आनंद, सौभाग्य, सौख्य आणि सदाचार इ. सद्गुण हा सद्गुण होतो. भगवान शिवाच्या कृपेने एक मुलगी देखील आहे.

i k savanya ye

मृतदेह

नारदजींनी विचारले - हे प्रिये ! शिवाजीच्या लग्नानंतर सर्वजण देवीला आले.
ऋषी-मुनींसह देव आणि ऋषी आणि तुला सोडून गेल्यावर की आले? अहो
bhu या पलीकडची गोष्ट मला सांगा. हे ऐकून आजी नेमू कुराटे
ए म्हणाले - हे भगवान नारद ! लग्नानंतर सर्व उपदेवतांचे शरीर, देवता
सतीने तिला तपुवाक दिला. त्यानंतर देवी सतीने सर्व मृतांना काहीतरी दिले.
तूर्तास कैलास पर्वतावर जाण्याचा आदेश दिला. सर्व मृतदेहांनी महादेवाची पूजा केली.
त्यांचे नाव आणि स्तुती करा. त्यानंतर त्यांनी भगवान शंकरांना तेथून निघून जाण्यास सांगितले.
विचारले. आदेश द्या, महादेवजी म्हणाले- जा, पण माझ्या मृत्यूनंतर तुम्ही सर्व लगेच जा
माझ्यावर अवलंबून रहा. त्यानंतर नंदांसह सर्व गण भगवान शिव आणि देवी सतीची पूजा करण्यासाठी तेथे होते.
काही काळ एकटे राहून कैलास पर्वतावरून निघून गेला.
आता भगवान शिव कैलास पर्वतावर सतीसोबत एकटे होते. प्रेताला देवी सती
नवरा मिळाल्याने खूप आनंद झाला. खूप कठोर तपश्चर्या केल्यावरच तो मृतदेहाचा वध करेल.
पुरावे सापडले. हा विचार करून तिला खूप आनंद झाला. दुसरीकडे देवी सतीचे अद्वितीय
तो दुःखद दिवस पाहून सावजीही मोहित झाला. त्यांनाही देवी सतीचा आधार मिळतो.
मी समजून घेत होतो. एकांत शोधताना, शिवाजी आपली पत्नी सतीसह कैलास पर्वताचे शिखर आहे.
पण तो आनंद मानू लागला.

अध्याय वीस

सतीचा मृत्यू

कैलास पर्वतावरील शिव आणि देवी सती यांच्या धार्मिक विधींचे वर्णन
ते केल्यावर आजी म्हणाले-
नारद! एका दिवसाची गोष्ट आहे की दोन्ही देवी सतींनी प्रेमाने भगवान शंकराची पूजा केली.
हात जोडून उभे रहा. मृत शरीर शांतपणे उभे पाहून देवाला समजले की देवी सती

माझ्या मनात काहीतरी असावे जे ती संग पाहत आहे. मग लह नेम कराकर देवी सती
विचारल काय मी! तुम्हाला कुठे म्हणायचे आहे? हे ऐकून देवी सती वळलेली

अरे देवा! पावसाळा आला आहे. आजूबाजूचा परिसर सुंदर आणि सुंदर झाला आहे. अहो
देवा धादेवा! मला वाटतं कधीतरी आपण कैलास पर्वतावरून पृथ्वीवर किंवा हिमालय पर्वतावर
जा आणि राहा पावसाळ्यासाठी आपण काही योग्य ठिकाणी जातो आणि काही काळ तो
वस्ती. सती देवीची ही प्रार्थना ऐकून भगवान शिव हसू लागले. तो फक्त हसला
पत्नी सतीला सांगितले की हे! मी जिथे राहतो, तिथे माझी इच्छा असते
आणि कोणीही ये-जा करू शकत नाही. माझ्या आदेशामुळे ढगही कैलास पर्वताकडे वळले.
कधीच येणार नाही पावसाळ्यातही ढग तळाकडेच सरकतात.

अहो हे! तुमच्या इच्छेमुळे तुम्हाला कोणीही त्रास देऊ शकत नाही. तरी पण
तुमची इच्छा असेल तर आम्ही हिमालय पर्वतावर जाऊ. त्यानंतर देवाचे शरीर त्यांची पत्नी सती होते.
सह हमालायाला गेले काही काळ तिथे राहिल्यानंतर त्याने पुन्हा डॉ
आपल्या निवासस्थानी परतले.

अध्याय तेवीस

मृतदेहाचे वर्णन

राजा म्हणाला - अरे शान्नाद ! प्रभुचे प्रेत आणि सतीचे हमालायातून परतणे
त्यानंतर त्यांनी पुन्हा पूर्वीप्रमाणेच कैलास पर्वतावर वास्तव्य सुरू केले. एके दिवशी देवी सती
त्यांनी मोठ्या भक्तिभावाने प्रेत ओलावले आणि म्हणू लागले - हेदेवा धदेवा ! शिवा!
एक यानासागर! सर्व कामे तुम्ही करा. हे परमेश्वरा! मला पण आशीर्वाद दे
काय तर परमेश्वरा, तू परमपुरुष आणि सर्वांचा स्वामी आहेस. तुम्ही रजोगुण, तमोगुण आणि सत्वगुण आहात
पासून राहा तुला माझ्या पतीमध्ये प्राप्त करून माझा जन्म सफल झाला. अरे नाही नाधन! आपण
मला प्रत्येक गाडीचा आनंद आहे आणि माझी प्रत्येक इच्छा पूर्ण केली आहे, पण आता माझे मन
एक शोध. सर्वांना आनंद देणारे परमत्व मला प्राप्त करायचे आहे.

एक दाता आहे. परिणामी, आत्मा जगाच्या भ्रम आणि भ्रमांपासून मुक्त होतो.
आणि तो वाचतो. bhū कृपया मला मारू नका.

मी म्हणालो- मुने! अशा रीतीने आदर्श देवी सतीने देवाकडे जीवांच्या उद्धाराची मागणी केली.
मृतदेह पासून काय. ते महान योगी, सर्वांचे स्वामी भगवान शिव यांचे ऐकणे
S. तपूवक म्हणाले - हेदेवी ! डोके नाही! मी तुला अमृत-मायी कथा सांगतो, जी
हे ऐकून मनुष्य संसाराच्या बंधनातून मुक्त होतो. हे परम आणि ज्ञान ज्याचे
उदय पासून माझे आणि पी. ज्ञान प्राप्त झाल्यावर ज्ञानी मनुष्य जन्माला यावा

ती जाते. त्या ज्ञानाची जननी माझा भाऊ । ते मो पी यांना भोग व दान देते.
 देव आणि ज्ञान नेहमी आनंद देतात. अन्नाशिवाय अन्न आणि ज्ञानाशिवाय अन्न
 ते होत नाही. हेदेवी! मी नेहमी माझ्या स्वामींच्या अधीन असतो. दोन प्रकार आहेत
 चांगले आणि वाईट. प्रेम प्रेमाने भरले आहे आणि हृदयाच्या नैसर्गिक प्रेमाने, परंतु
 कोणतीही वस्तू इच्छा आणि व्यक्त केली जाते. अहो हे! mu ne
 सगुण आणि नगुणा नावाच्या भयाचे नऊ प्रकार आहेत. वर्ण, शरीर, मृत्यू,
 उपभोग, दया, आचन, वंदना, सत्य आणि शरणागती ही भाची अंगे मानली जातात. जे अ
 जागेवर स्थिर बसून, शरीर आणि मन एकाग्र करून, माझी कथा आणि माझी त्वचा ऐका.
 तो दिवस ऐकतो, त्याला 'वान' म्हणतात. जो त्याच्या हृदयात माझ्या जन्मापासून कमी आहे
 स्वतःच्या आवाजाने मंत्रोच्चार करतो आणि उच्चारतो, ते केवळ स्तोत्र बनवायचे असते
 त्याला 'तान' म्हणतात.

तुझ्या सभोवतालच्या सर्व गोष्टींमध्ये माझे रूप शोधा आणि मला सर्वव्यापी समजा
 आणि सदैव माझे चैतन्य करणे म्हणजे 'मृत्यू' होय. संध्याकाळपासून रात्रीपर्यंत (सूर्यास्त होईपर्यंत)
 मनापासून माझी अखंड सेवा करणे याला 'सात' म्हणतात. स्वतः च्या
 भगवंतांच्या कृपेच्या भोगाने मृत्यूला 'दया' म्हणतात.

माझ्या संपत्ती आणि वैभवानुसार माझी उपासना मनुष्याने सोळा उपायांनी केली.
 त्याला 'अचन' म्हणतात. आई देवाला मनाने, विचाराने आणि वाणीने मनुष्याचा पाठ करणे
 ओला कार करणे याला 'वंदना' म्हणतात. मी घेतलेला निर्णय माझे हित लक्षात घेऊन
 नेहमी शुभ मानणे म्हणजे 'सया'. माणसाकडे जे काही आहे ते देवाचे आहे.
 सत्तेसाठी त्यांना त्यांच्या चरणी झोकून द्या, 'शरणागती'
 असे म्हणतात भगवंताचे हे नऊ अंग भोग आणि धन देणारे आहेत. या सर्वांपैकी
 साधन मी आहे.

माझे गायन भक्ती आणि अलिप्ततेला जन्म देते. हे सर्व फळ देते
 असे घडत असते, असे घडू शकते. मी माझ्यावर खूप प्रेम करतो. तीन जगांत आणि चार युगांतील देवासारखा
 आनंददायी सुख नाही. कलियुगात जेव्हा ज्ञान आणि अनास्था
 त्यानंतरही तीच दान देणारी असेल शुभ फळ. मी नेहमी माझ्या देवाच्या नियंत्रणाखाली असतो
 राहतात. मी नेहमी माझ्या देव आणि त्याच्या सर्व विपरीत परिस्थितीत मदत करतो
 मी हे करतो मी माझे स्वतःचे भले करीन.

तो म्हणाला - नारदा ! देवी सतीचे ऐकून भा आणि भाचे महत्त्व
 e त्याने भगवान शिवाचे नाव घेतले आणि पुन्हा शिकवणीबद्दल विचारले. त्यांना माहित आहे
 सर्व प्राणिमात्रांचे तारणहार, त्यांना सुख देण्याची सर्व साधने हवी होती
 तपदक शा कोणाचा? अशा शिकवणीचे मोठेपण तिला ऐकायचे होते. सती चे
 हे ऐकून शिवाजीने देवी सतीला सर्व धडे सांगितले. मह र ने
 तन्शा, यांशा आणि सर्व देवांनी आपल्याला पाच अंगांनी वर्णन केले आहे. उह ने
 या शोकांतिकेची कहाणीही त्यांनी सांगितली. मुलगी-मुलीच्या धमक्यांमध्येही त्यांनी सांगितले. माणसाला आनंद
 त्यांनी दानशूरांच्या वैशिक्षा आणि योगशास्त्राचेही वर्णन केले. देवाचे शरीर
 भाच्या महाय्या आणि राज धंभी यांना सांगितले.

त्याचप्रमाणे भगवान शिवांनी सतीला त्यांच्या सर्व प्रश्नांची उत्तरे दिली, सर्व कथा
 ऐकले

अध्याय चोवीस

मृतदेहाची सती परीक्षा

नारदजी म्हणाले - अरे नाही! अहो अहो! ह्यादया नधे! तू मला भगवान शंकर आणि देवी दिली आहेस सतीचे शुभ चरित्र सांगितले. हे देवा! महादेवजींचे स्वप्न पूर्ण यशस्वी होण्यासाठी मी शुभेच्छा देतो ऐकायचे आहे शिवाजी आणि सती किती लवकर झाली ते आता मला सांगा काय? मला त्यांच्या सर्व पात्रांबद्दल सांगा.

मी म्हणालो- मुने! एके काळी सतीजींना पतीची कृपा झाली.

या. हे वेगळे होणे हे त्याच्या लीलेचे लक्षणही होते, कारण ते वेगळे झालेच पाहिजेत.

करू शकत नाही. हे वाणी आणि ध्वनीसारखे आहे, ते श आणि श आहे

f आणि p आहे. सती आणि शव एकच आहेत. ते वेळोवेळी नवीन लीला निर्माण करतात.

सूत जी म्हणतात - महान लोक! राजजींचे म्हणणे ऐकून नारदजींनी देवी सती केली.

आणि भगवान शिवाबद्दल विचारले की भगवान शिवाने आपली पत्नी सतीचा बळी दिला होता.

काय? स्वतःचा आशीर्वाद देऊनही त्यांनी देवी सती का सोडली?

जप्तवाद्यांनी त्यांच्या मोहिमेचे आयोजन करताना भगवान शिवाला नतमस्तक केले नाही का? आणि जागेवर भगवान शंकराचा अनादर केला. त्या काळात सतीने तिच्या शरीराचा नाश केला.

यज्ञयाचे काय आणि त्यानंतर तेथे किंवा यावे? हे देवा! कृपया मला याबद्दल कळवा मला तार सांगा.

राजा म्हणाला - हे महान नारद ! तुला हसताना बघून डोळे मिटले

त्याला शांत करण्यासाठी तुम्ही सर्व काही सांगा. ही सर्व देवाच्या शरीराची लीला आहे.

त्याचा स्वभाव प्रवर्तम आहे आणि दुर्गुण नाही. देवी सतीही त्यांची सोबती आहे. एका वेळी

गोष्ट अशी आहे की, भगवान शिव आपल्या आत्म्यासह किंवा पत्नी सतीसह आपल्या नंद स्वारीवर बसले आहेत.

पृथ्वीची पूजा करत होते. हिंडत फिरत ते डकार्याला आले. ते जंगल

प्रभू रामाला आपल्या परिचितांसह जंगलात भटकताना पाहिले. त्यांची पत्नी

सीतेचा शोध घेत असताना जसेलकाचा राजा रावण तिला घेऊन गेला होता. ठिकाणी

भटकत, नाव पुकारत तो त्यांना शोधत होता. पाणी सोडल्यामुळे राम

ते खूप उदास दिसत होते. त्याचा संयम सुटला होता. भगवान शिव नवन मरम

त्याला भटकताना पाहिलं पण समोर काटा नाही. हे पाहून देवी सती मोठी झाली

चला तो सावजीशी बोलला-

आनंदाने! हे शाश्वत देह! हेपरमे! हे देवा, विष्णूसह सर्व देव तुझे आहेत.

तो फक्त सेवा करतो. तुझी सर्वांकडून पूजा केली जाते. वेदांत आणि ष यांच्या माध्यमातून तुम्ही एकमेव मार्ग नाही.

मी आहे हेनाथ! ही दोन माणसे कोण आहेत? दोघेही एकत्र राहतात. येदोन

धनुधर वीर जंगलात भटकतोय? भगवान इनाम ये पुष्करची अंगकांता नीलकमल

याम सारखे. त्याला पाहून तुला खूप आनंद होतोय का? आपण
तपूवाक नाव काय ठेवले? वामी कधीही भाईचे नाव घेत नाही. अहो
काय प्रेत! तुम्ही माझ्या शंका दूर करा आणि मला याबद्दल सांगा.

तो म्हणाला - नारदा ! जेव्हा भगवान सतीने मृत शरीरातून हा श्लोक घेतला
तो गाडी मागू लागला तेव्हा देवाचे दैवत महादेव हसले आणि म्हणाले - हे सर्व देवी
त्यामुळे पूर्वेला दिसत नाही. मी त्याला दिलेल्या वरदानाचा आशीर्वाद दिला होता. ते दोन
भाऊंना सर्व वीरांचा आदर आहे. श्रीराम आणि लक्ष्मण ही त्यांची शुभ नावे आहेत. हा सुयवंशी राजा
तो दशरथाचा पुत्र आहे. इनाम गोरे यांचा धाकटा भाऊ सात शेषा त्याचे नाव शेअर करतो आणि त्याचे नाव लमन आहे.
आहे. मोठा भाऊ श्री राम हे भगवान आणि नुकाचे अवतार आहेत. तो ऋषी म्हणून पृथ्वीवर जन्माला आला
आणि पृथ्वी केवळ लोकांच्या कल्याणासाठी आली आहे. मृतदेहाची ही चर्चा ऐकून देवी
सतीला ते जाणवले नाही. असा जन्म फक्त भगवान शिवाच्या मायेमुळेच झाला. कधी
देवी सतीने त्यांच्या बोलण्यावर विश्वास ठेवला नाही हे जेव्हा भगवान शिवाला कळले, तेव्हा त्यांनी
पत्नीला डाक किंवा सती म्हणाली - देवी! तुमचा माझ्यावर विश्वास नसेल तर तुम्ही
रामाची परीक्षा तुम्हीच घ्या. जोपर्यंत तुम्हाला खात्री होत नाही की ते दोघे
माणसे राम आणि लक्ष्मण आहेत, आणि तू भ्रमात राहू नकोस, तोपर्यंत मी बऱ्यासारखा आहे.
खाली उभे राहा तुम्ही जा आणि श्रीराम आणि लक्ष्मण यांची परीक्षा घ्या.

राजा म्हणाला - हे महामुने नारद ! पती भगवान शव यांचे म्हणणे ऐकून सतीने तिला घेतले
नवऱ्याचा आदेश मिळाल्यावर राम-लमनची परीक्षा द्यायची ठरवली, पण मनात
वेळोवेळी एकच विचार मनात येत होता की त्यांची परीक्षा कशी घ्यावी. मग त्याच्या मनात
मी देवी सीतेचे रूप घेऊन रामाच्या समोर जाईन अशी कल्पना आली. ते आहेत तर
जर ती भगवान विष्णूचा अवतार असेल तर ती मला सहज ओळखू शकते, कारण ती मला ओळखत नाही.
सापडेल असा विचार करून तो सीतेचा वेश धारण करून रामजींच्या समोर चालू लागला.
जी. भगवान शंकराच्या भ्रमाने भ्रमित होऊनच सतीने हे केले. सती ते सीतेला
मला पाहून रामजींना सर्व काही कळले. तो हसला आणि सती देवीच्या नावाने म्हणाला-
हेदेवी सती! मी तुला सलाम करतो. हेदेवी! तू येथे पण लोकनाथ
देवाचे शरीर कुठेच दिसत नाही. मला सांग, देवी, तू या विचित्र जंगलात एकटी आहेस
किंवा तुम्ही करत आहात आणि तुझ्या सर्वात सुंदर आणि परोपकारी रूपाचे स्मरण करून, तू हे नवीन तयार केले आहेस
काय परिधान केले आहे?

श्री रामचनर्जींचे बोलणे ऐकून देवी सती आश्चर्यचकित झाली. मग ते सावजीबद्दल बोलतात
सत्य जाणणे आणि सत्य जाणणे, आणि आपल्या मनात आपल्या स्वतः च्या पती
ई शब्द भगवान शंकराच्या चरणांचा वध - आम्ही आमच्या पतीची पूजा करतो
मृतदेह आणि इतर परीषांसह पृथ्वीचे दर्शन घेत असताना ते या वनात आले होते. येथे
तुला लमणर्जींसोबत सीतेच्या शोधात भटकताना पाहून भगवान शिवाने तुला दिले
नाम आणि तो बऱ्याच्या मागे उभा राहिला. देवा प्रेत तुला तेथे पाहून आनंद झाला
त्यानंतर मी हमाचे गाणे म्हणू लागलो. तुझ्या दर्शनाने ते प्रसन्न झाले. माझ्याकडून

या विषयावर विचारल्यावर त्यांनी मला सांगितले की तू विष्णूचा अवतार आहेस, तेव्हा मला हे समजले
पण माझा विश्वास बसत नव्हता आणि मी स्वतः इथे तुमची परीक्षा घ्यायला आलो. तुझ्या माझ्याकडून
मी सर्व ओळखीमुळे मरण पावले आहे. अहो अहो! आता तूच सांग की तू
प्रेतालाही देव कसा पूज्य झाला? माझ्या मनात एकच शंका आहे. कृपया तू मला
या विषयाबद्दल मला सांगून माझ्या शंका दूर करा आणि मला शांती द्या.

देवी सतीचे असे शब्द ऐकून श्रीरामांना खूप आनंद होत असे आणि त्यांच्या मनात शिवरायांचे विचार यायचे.
त्याचा मृत्यू झाल्याने तो घाबरला. ते देहाचे, मनाचे पाय जपले

पंचविसावा अध्याय

श्रीरामाचा संशय सती

साईराम म्हणाले - हेदेवी सती ! प्राचीन काळातील गोष्ट आहे. एकदा देवाचा मृतदेह लोकमवा काम म्हटल्यावर त्यात एक सुंदर गोठा बांधला, जो खूप मोठा होता. त्यात त्याला एक सुंदर प्रशस्त इमारतही बांधून मिळाली. त्यामध्ये सिंहासन आणि एक देखील बनवले. ते खूप अद्भुत आणि सर्वोच्च होते. त्यानंतर तो सर्व बाजूंनी देव, सा, गंधर्व, सर्व उपदेव आणि नाग इ.

मनोहर भवनात बोलावले. सर्व वेद आणि अगम्यांना, पुसाहताजी, प्रमुख, इतर देवतांसह सर्व सोळा नागांना त्याला आमंत्रित केले जाते.

काय, कोण कितीतरी डिमांड वस्तू घेऊन तिथे आला. संगीताने वीणा-मृदंग वाजवले मोठ्याने वाजवून त्यांनी अपूर्वसंगीत गायले.

ही कार म्हणजे एक मोठा सोहळा आणि उत्सव होता. विधीचे सर्व साहित्य त्याच आणि त्याच दिवशीच्या पाण्याने भरलेले घागरी मागवले. अनेक दे सम यान्भी गण सारा निमंत्रित सी. नंतर उच्च वारात वेदाची घोषणा झाली.

मोठे हेही भगवानी विष्णूला वेदुतुळीम बोलु धरुण आणि माझ्या विष्णूला नावर शुभेच्छुक. बसलेले. महादेवजींनी स्वतःच्या हाताने अलंकार व अलंकार मोठ्या काळजीने परिधान केले. त्यांनी डोक्यावर मुकुट धारण करून भगवान विष्णूचा अभिषेक केला. त्या वेळी तेथे अनेक शुभ गीते गायली गेली. मग भगवान शिवाने आपली सर्व शक्ती घेतली, जी कोणाच्याही जवळ होती. तेही नव्हते, त्यांना कृपापूर्वक दान केले. यानंतर भगवान शंकरांनी त्यांची खूप स्तुती केली. के आणि जगत्कट त्याला म्हणाले, "हेलोकेश! आजपासून शिव व पूज्य आ. या हे ऐकून सर्व देव स्तब्ध झाले. मग तो पुन्हा म्हणाला की तुझ्यासह सर्व देवी-देवता भगवान विष्णूचे नामस्मरण करा आणि त्यांची उपासना करा आणि सर्व वेद माझ्याबरोबर तसेच भगवान विष्णूसोबत आहेत. त्याचेही वर्णन करा.

श्री रामचनजी म्हणाले - हेदेवी ! भगवान शिव स्वतःच्या देवाच्या अधीन आहेत. वे यंत दयाळू आणि दयाळू. ते नेहमी देवाच्या नियंत्रणाखाली असतात. म्हणून देव आणि दया मृतदेहाजवळून गेल्यावर भावसाल शव यांनी हे सर्व केले आणि त्यानंतर त्यांनी गणेशाचे वाहन गड वाज हेही नाव होते. त्यानंतर सर्व देवता आणि ऋषी-प्रमुखानेही मनापासून प्रार्थना केली. तेव्हा भगवान शिवाने वनुजीचा वध केला. वरदान दिले आणि म्हणाले- होय! माझ्या आज्ञेनुसार तू सर्व जगाचा रक्षक, पालक आहेस. आणि संहारक. धर्म, अर्थ आणि काम देणारा आणि वाईट किंवा अन्याय करणारा तोच त्यांना शिक्षा करतो आणि त्यांचा नाश करतो. तुम्ही सर्व जगामध्ये आदरणीय आहात आणि सर्व मानव नेहमीच आदरणीय आहात

तुझी पूजा करतो तुमचा कधीच पराभव होणार नाही. मला लीला करायची आहे काश आणि नेहमी स्वातंत्र्याचे वरदान देते. हेह. जे तुमचा द्वेष करतात शिक्षा नक्कीच होईल. मी हरभ आणि त्याच्या सर्व नातेवाईकांना देखील मोक्ष देईन. नुतनीकरणही करणार. तू माझ्या डाय्या हातातून कापला आहेस आणि तुला माझ्या उजव्या हातातून कापला गेला आहेस. देव, जो माझा स्वतःचा चेहरा आहे, तो माझ्या हृदयातून कापला गेला आहे. अहो आणि नाही! आपण नेहमी धडा घेईल. मेरेडहॅममधील तुमचे स्थान उच्च आणि भव्य आहे. गोलोकाच्या नावाने ओळखले जाईल. तू जे अवतार धारण केले आहेस ते सर्वांचे स्वामी आणि माझे परम स्वामी आहेत. होय. मी त्यांना पाहीन.

श्री रामचनजी म्हणतात - देवी ! भगवान शिव आत्म्याला अखंड आशीर्वाद देऊन स्वतः कैलास पर्वतावर राहून ते आपल्या परीषदेसह दादाची पूजा करतात. मग देव लमिप्त आणि नुगोपवेश धारण करून आले आणि गोप-गोपी आणि गायींचे स्वामी झाले. तो इकडे तिकडे फिरू लागला आणि जग वाचवू लागला. त्यांनी अनेक गाड्यांचे अवतार घेतले. ते जगाच्या मागे लागले. भगवान शंकराच्या आज्ञेने ते चार भावांसारखे आहेत.

कट a. आता या वेळी मी (वण्णू) चार भावांमध्ये थोरल्या अवतारात आलो. मोठा राम. सर्व भरत आहेत, तिसरे लक्ष्मण आहेत आणि चौथे भाऊ शुन नाहीत. मी माझी आई आहे आज्ञेप्रमाणे निवासाचा आनंद घेण्यासाठी लक्ष्मण आणि सीतेसह या वनात आले. कसे राजांनी माझी पत्नी सीतेचे अपहरण केले आहे आणि मी इकडे तिकडे भटकत राहिलो. मी फक्त पेनी शोधत आहे. यामुळे मी तुझी दृष्टी गमावली आहे. आता ना मी ना मी मला यश मिळेल. हेमाता! तू माझ्यावर दया कर आणि मला वरदान दे पापी रास मारून मी माझ्या पत्नी सीतेला त्याच्या तावडीतून मुक्त करू शकतो. माझे हे तुमचे मार्गदर्शन मला मिळाले हा खूप मोठा सौभाग्य आहे. झाले माझे.

अशा प्रकारे देवीची अनेक प्रकारे पूजा करून श्रीरामजींनी तिचे अनेक वेळा नामकरण केले. काय. श्रीरामाचे म्हणणे ऐकून सतीने मनाने उसासा टाकला आणि भावसाल भगवान मृत शरीराची प्रार्थना आणि जप. तिच्या चुकीमुळे ती उत्तेजित होत होती. ते दुःखी आहेत चला सावजीकडे जाऊया. ती नेहमी विचार करत होती की मी माझे पती महादेवजींबद्दल बोललो. ते न स्वीकारून मी खूप वाईट गोष्टी केल्या आणि श्रीरामजींनंतरही माझ्या मनात वाईट विचार आणले. आता मी मृतदेहाला देव की उत्तर? त्याला आपल्या कृत्याचा खूप पश्चाताप झाला. ते ग शिवजीजवळ जाऊन शांतपणे उभे राहिले. सतीला ही गाडी शांतपणे आणि दुःखाने मिळते

हे ऐकून देवी सांता पाहून जिच्याकडे टेकवून तुम्ही शिवाला त्या मनाचे माहिती दिली? विले नाही दया. ते गोंधळलेले आहेत की उत्तर देतात. परंतु महायोगी मंडळाने वाहनातून सर्व माहिती दिली. त्याने आपला जीव घेतला आणि दयेसाठी आपले हृदय अर्पण केले. भगवान शिवाने विचार केला, आता जर मी सती जात आहे जर मी पूर्वीसारखेच केले तर मला त्रास होईल. वेदने पालक मुलाला धमकावले तुमची इच्छा पूर्ण करताना मनापासून सतीचा त्याग करा. सतीला काही न बोलून ते कैलासकडे जा. आकाशवाणी सर्वांना, विशेषतः सतीचा मार्ग सांगण्यासाठी

तुम्ही महान योगी शरीराने धन्य आहात. तुझ्यासारखा तिन्ही जगातला कोणीही प्रवासी नाही ते आहे. ही आकाशवाणी ऐकून देवी सती शांत झाली. त्याचा राग उतरला. मग त्याने भगवान शिवाला विचारले-

हे परमेश्वरा! तुमच्याकडे कोणते आहे? कृपया तुम्ही मला सांगा पण देव लम्नाच्या वेळी भगवान विष्णूसमोर जे शरीर मिळाले होते ते सतीला मिळाले नाही. सांगितले. मग देवी सतीला त्या प्रेताची पूजा करून सर्व कारणे कळली. ज्यामुळे देवाने त्याचा बळी दिला होता. याग देणे, देवी सती जाणणे तू खूप आनंदी आहेस का? जसजसा तो वाढत गेला तसतसे त्याच्या डोळ्यात अश्रू आले आणि तो करू शकला दिसत. त्यांच्या भावना समजून घेतल्या आणि देवी सतीची अशी अवस्था पाहून, भगवान शिव त्याच्यासमोरच्या भूमिकेबद्दल तो बोलला नाही. मग शिवाजीने सतीच्या मनाचे मनोरंजन केले. अनेक गोष्टी सांगून तो कैलासकडे निघाला. कैलासावर पंचकर, सावजी आपल्या आसनावर बसून ते ध्यान आणि ध्यान करू लागले. आनंदी मनाने सती आपल्या निवासस्थानी परत गेली. जगायला सुरुवात करा.

प्रभू चितेत बसून बराच वेळ निघून गेला. यानंतर सावजींनी त्याचा घेतला ते तुटले. जेव्हा देवी सतीला हे कळले तेव्हा तिने ताबडतोब सावजीकडे धाव घेतली. तेथे तो आला आणि शिवाजीच्या चरणी नतमस्तक झाला. भगवान शिवाने त्याला समोर बसवले. दयाळूपणे आणि प्रेमाने त्यांच्याकडून अनेक कथा ऐकल्या. यामुळे देवी सतीला शोक झाला पण शवजीने आपली ताकद मोडली नाही. हेनार्ड. ऋषी-मुना इ. सर्व देहांत आणि सती कथा हे त्यांच्या लीलेचे एकमेव रूप मानले जाते कारण तेच खरे परमदेव आहेत. एक एक करून साठी पूरक आहेत. ते वय कसं शक्य आहे? सती आणि शिव वाणी आणि अथ का जणू ते एकमेकांना भेटतात. ते होणे अशक्य आहे. त्यांची इच्छा आणि त्याचा उपयोग लीलाच करू शकतो.

सहावा अध्याय

का देव मृत शरीराला शाप देतो

तो म्हणाला, हेनार्ड! भूतकाळात, सर्व महामा आणि ऋषी यागा मिका ए. तेथे पण त्यांनी खूप मोठी शाळा आयोजित केली होती. की या मदेव शा, देवता, ऋष-मुनी, ऋषी, मुनी, संत, थोर ऋषी कामाला येतात. जसम आय

ते स्वतः त्यांच्या महातेज व्ही कॉर्पोरेशन-आगमसह कुटुंबासह तेथे पोहोचले. तेथे मोठे हे सर्व घडत होते. अनेक अभ्यासपूर्ण चर्चा, वादविवाद होत होते. त्या वेळात

लोकनाथ भगवान शिव देखील देवी सती आणि त्यांच्या गणांसह आले होते. मृत देवाला मी तेथे आलो, सर्व देवांना, ऋषी-मनाने नतमस्तक केले, नाम भक्तीने काय आणि अनेक प्रकारे त्याची स्तुती केली. शिवाजीची आज्ञा मिळाल्यावर सर्वांनी आपापले जागा घेतली. त्याचवेळी नामजपही तेथे पोहोचला. तो खूप वेगवान होता.

नामस्मरण करून नामस्मरणाने आपले आसन धारण केले. VWD च्या नेतृत्वाखाली होते. त्यामुळेच त्यांना त्यांच्या पदाचा अभिमान होता. अहंकाराने त्यांच्या मनाचा ताबा घेतला होते. इयत्तेच्या आधिपत्यामुळे सर्व देवतांनी त्यांची पूजा केली. सर्व ऋषी सोबत देवतांनीही मला प्रणाम केला आणि जपतदांना नमन करून त्यांची पूजा केली. त्याचा आदर काय होता? पण लोकनाथ भगवान शंभू शंभू यांचे नाव घेतले नाही. तसेच आपल्या जागेवरून उठून त्याचे स्वागत केले नाही. या विषयावर दोन मतमतांतरे होती.

अमर झाल्यामुळे नामजपाने महादेवजी आणि सर्वांना पाहिले मी कथन केल्यावर उंच आवाजात म्हणू लागली.

नामजप म्हणाला - सर्व देव, असुर, ज्ञान, ऋषीमुन, सर्व मला स्पर्श करत नाहीत.

तो माझ्यासमोर डोकं टेकवतो. ते सर्व माझी मोठ्या भक्तिभावाने पूजा करतात, पण सदैव श्वेत आणि राक्षसांनी वेढलेल्या या माणसाकडे मला पाहून दुर्लक्ष करा असायचे? स्मशानात राहणारा हा जलजीव माझ्या समोरही नाही.

वाकणे? भूत-प्रेतांच्या संगतीमुळे किंवा या पद्धतीचाही विसर पडला आहे.

यामुळे धोरणाचे मार्गही कलंकित झाले आहेत. त्यासोबत जगणे

अनुसरणारे लोक फसवणूक करणारे आहेत आणि जे पाप करतात ते. ते

प्राणाचे वाईट करणे आणि सत्याकडे आकर्षित होणे. ते चार वर्णांनी वेगळे केले आहे आणि एक कप आहे. त्यामुळे या पवित्र स्थानातून वगळण्यात यावे. हे उच्च एकूण आणि मी निर्दोष आहे. त्यामुळे व्यायामात सहभागी होऊ देऊ नये.

पु! रागाने विवेक संपतो. जेव्हा तो मृतदेहाचा अपमान बोलला निकालाचा विचारही केला नाही. उद्धटपणामुळे, तो मृतदेहाची हत्या करतो आणि विसरलो आदर्शन तपसने जे वर्णन केले आहे, ते नाही, हेही तो विसरला

सामान्य माणूस ऋषी किंवा देव नसतो.

तो म्हणाला, हेनार्ड! हे ऐकून भृगुने महादेवाला विचारले ते त्याची पूजा करू लागले. हे ऐकून नंदला वाईट वाटले. त्यांचा राग वाढला आणि दे शाप देऊन म्हणाला, हेमहामुधा! ब्रू! तूं माझी वामी देवा ॥ माहेरला जगातून काढणारा कोण? लोकांच्या मृत्यूने त्यांना यश मिळाले असते.

वदर सर्व तीर्थे पवित्र ह्मल्यावर आपण त्या महादेवजींना शाप कसा देऊ शकतो? माया मूलक आहे
वेदासिंह आहेत आणि तुम्ही त्यांना शाप दिला आहे आणि तुमच्या फळजोबदल त्यांचा घट्टा केली आहे
उड्डाण केले आहे. लोकानी नेहमीच हे जग निर्माण केले, त्याचे अनुसरण केले आणि कोण
त्यांना मारल्यावर तुम्ही माहेरला शाप देता.

नंदाचे असे बोलणे ऐकून जप्तदादाच्या रागाला पारावार उरला नाही. ते आग-
तो क्रोधित झाला आणि त्याने नंदांसह सर्व गणांना शाप दिला आणि म्हणाला - हे गणो. एन.एस
तुम्ही सर्व वेदातून बाहेर पडा असा शाप देतो. तुम्ही भरकटत जा
आणि सर्व मानव तुम्हाला हरवतात. तुम्ही वागत नाही आणि दांभिक आहात
जा. मी डोक्यावर पान (मद्य) धारण करतो, अंगावर भक्ती आणि स्तोत्राचे दागिने घालतो.
उपभोग). Dयाने सावजीच्या Y परषदेला अज्ञा प्रकारे शाप िदला तेव्हा नंद पण

मी केले आहे नंदा हे शिवाचे मुख्य पुजारी आहेत. तो अभिमानाने उत्तर देत म्हणाला.
नंदरा म्हणाली - अरे पोरा ! तुम्हाला मृतदेहाची माहिती नाही. तू गर्विष्ठ आहेस
मृतदेहांना शाप दिला आहे. तुझ्या सांगण्यावरून भृगु आधानानेही अभिमान बाळगला
देवाने मृतदेहाची चेष्टा केली आहे. म्हणून, देवाच्या मृत शरीराच्या तेजाच्या आत्म्याने मी तुला शाप देतो.

कारण यशाचे फळ पाहणारा तुझ्यासारखा अहंकारी माणूस वेदात अडकतो.
जाऊया त्याचे वेद शून्य होतील. ते सदैव आसक्ती आणि भ्रमात मग्न राहतील. ते
पुरुष समान असतील आणि फक्त वर्गाला महत्त्व दिले जाईल. ते लोभी आणि लोभी असतील. ते नेहमी देणगी घेतात
मी चालू ठेवीन

अहो! मृत शरीराला सामान्य देवता मानून जो देवाचा अनादर करतो, तो
सदैव ज्ञानरहित होईल. तो अभिमान विसरणाच्या पशूसारखा असावा
आणि हा, जो कमीत कमी आहे, त्याला शेळीचा चेहरा आहे
जाऊया अशा रीतीने जेव्हा उत्साहाने भरलेल्या नंदाने तेथे दा आणि प्राण यांना शाप दिला
खूप गोंगाट झाला. भगवान शिव नंदांना मधुर स्वरात समजावून सांगू लागले की तुम्ही शांत व्हा.

भू देह म्हणाला - नंद ! तू परम राणी आहेस. तुम्ही रागावू नका. आपण केले
काही कळून, समजून घेऊन त्याने संपूर्ण कुटुंबाला शिव्या दिल्या आहेत. खरोखर ते आहे
कोणताही शाप मला स्पर्श करू शकत नाही. त्यामुळे तुम्ही तुमच्या रागावर नियंत्रण ठेवा
हवे होते माणसाची बुद्धी कितीही वाईट असली तरी त्याने वेदांना कधीच शाप देऊ नये.
करू शकता. नंद! जगाचे ज्ञान सर्वांना सांगणारे तुम्हीच आहात. तुला माहीत आहे
मी फक्त आहे, मी खूप लहान आहे. मी आत्म्यात असल्यामुळे मी पारायण यजमानही आहे. खूप आत
मी लग्न कसे करू शकतो? तुम्ही ठाण्याला शाप दिला आहे.

तो म्हणाला - नारदा ! भगवान शिवाने नंदांना अनेक कारांसह समजावले तेव्हा त्यांचे
राग शांत झाला. त्यानंतर शिवाजी त्यांचे इतर सदस्य आणि नगरसेवकांसह त्यांच्या निवासस्थानी गेले.
कैलास पर्वतावर गेला. रागाने भरलेला एक उसासा टाकत आपल्या जागेवर गेला
पण महादेवजींबद्दलचा राग आणि मत्सर त्यांच्या मनात तसाच होता. उह ने सावजी
त्याने आपल्या प्राणाची आहुती दिली आणि त्याची पूजा सुरू केली. दिवसेंदिवस त्यांचे ई किंवा वाढत आहे
जात होते

वीस सत्तावीसवा अध्याय

द्वारे आयोजित महान कार्यक्रम

राजा म्हणाला - अरे शान्नाद ! अशाप्रकारे संतापलेल्या आणि अपमानित झालेल्या व्यक्तीने कंखल नावाचे. तिथीमध्ये खूप मोठा उत्सव आयोजित करण्यात आला होता. त्या काळात मी सर्व देव, ऋषी दिले आहेत आणि आशीर्वाद देण्यासाठी देवतेला बोलावले. अग्या, कायपा, ए, वामदेव, भृगु, दधि चा, भगवान श्रीकृष्ण

आणि वैशंपायनासह अनेक ऋषी, त्यांच्या पत्नी आणि ग्रंथांच्या नामजपाचे कारण होते. मला A चे व्यसन आहे. सर्व देवता आपापल्या देवतांसह सतपुवक ययाला गेल्या. आपेपु प्रार्थना स्वीकारून मी शिकलो आणि भगवान विष्णू बैकुठलोकातून ते ये मपा चे. तिथे आलेल्या सर्व पाहुण्यांना त्यांनी खूप आदर दिला. ते देवतेच्या आशीर्वादाने ही जागा तयार झाली. आणि कमवा

इमारत बांधली. त्या इमारतीमधील लोकांनी मंदिरात आलेल्या पाहुण्यांना नियुक्त केले. नेभृगुरुंना रिवाज केले. तो देव आणि मृत्यूचा स्वामी होता. हे आणि ते विचारात घ्या ते सांगितले. सुंदर रूप धारण करून वाय मंडळात उपस्थित होते. त्या महान मध्ये ऐंशी हजार ऋषी एकाच वेळी हवन करू शकत होते. साठ हजार देवांचा जप करत होते. माझ्याऐवजी सर्वजण वेद गात होते.

न्युस महायामध्ये गंधव, वधधार, सास, बारा आद्य आणि त्यांचे गण व नाग यांचा समावेश होतो. निमंत्रितही होते. त्याच वेळी देश-देशातील अनेक राजे त्याच्यामध्ये उपस्थित होते, जे आपले सैन्य आणि दरबारी घेऊन तो आत आला. विलक्षण आणि आवाहन त्यांनी शपथ घेतली पण त्या राष्ट्रपतींनी भगवान लोकनाथाच्या रूपात शिवाची पूजा केली होती.

आमंत्रण पाठवले नाही. तसेच त्यांनी स्वतःच्या मुलीला सती म्हटले नाही. त्यानुसार भगवान शिव हे कवटी धारण करणारे आहेत, त्यामुळे त्यांना मंदिरात बसवणे चुकीचे आहे. सतीही मेली बायको असल्याने 'कंपली भाया'. त्यामुळे त्यालाही बोलावणे पूर्णपणे अयोग्य होते. का

या उत्सवाची सुरुवात मोठ्या थाटामाटात आणि आनंदात झाली. सर्व ऋषी आपले नसतात स्थिरावला नाही. त्यानंतर महाशा दधी तेथे पोहोचले. त्यावेळी भगवान शंकर ते मिळाल्यावर दधी म्हणाली - हे देव आणि महान ऋषी ! मी तुम्हा सर्वांना हार्दिक शुभेच्छा देतो मी करतो अहो लोक! या महान कार्यासाठी तुम्ही सर्वजण येथे आहात. मी तुम्हा सर्वांना विचारतो मला या जगात कुठेही लोकनाथ भगवान शंकर दिसले नाहीत अशी माझी इच्छा आहे. त्यांच्यामुळे मला निर्जन वाटते. त्याच्या अनुपस्थितीमुळे सौंदर्य कमी झाले आहे. सर्व कामे भगवान शंकराच्या कृपेने होतात हे तुम्हाला माहित आहे. ते परमपुरुष नीलकंठधारी भूषणकर इथे दिसत नाहीत? पालकांच्या कृपेने अशुभ देखील मंगळ बनतो, जो सदैव सर्वांना आशीर्वाद देतो, त्या देव देहांच्या कारणाने.

उपस्थित राहणे अत्यंत आवश्यक आहे. त्यामुळे तुम्हा सर्वांच्या यशस्वी पूर्ततेसाठी आ परात्पर परोपकारी भगवान शिव यांना अनुनय करून हे काम पूर्ण केले पाहिजे. मग हे होय, ते पूर्ण केले जाऊ शकते. म्हणूनच तुम्ही सर्व लोक ताबडतोब कैलास पर्वतावर जा भगवान शिव आणि देवी सती यांना यज्ञात आणा. त्याच्या येण्याने हे स्पष्ट होईल. ते परात्पर परमेश्वर म्हणजे यमयी. त्याच्या इथे येण्यानेच हे साध्य होऊ शकते.

महाषधीचे शब्द ऐकून ते हसले आणि म्हणाले की भगवान विष्णू हे देवाचे दैवत होते. मूळ आहेत म्हणूनच मी त्याला इथे बोलावले आहे. जेव्हा तो इथे होता कमतरता असू शकते. भगवान विष्णूसोबत वेद, उपषद आणि वद्ध देखील आहेत. आगम घेऊन येथे आले. देवतांबरोबरच तेही येथे उपस्थित आहेत. वेद आणि वेद आणि त्याला जाणणारे आणि अनुसरण करणारे सर्व ऋषी आले आहेत. जेव्हा सर्व इथे देव आणि माणसे आहेत, इथे देवाची काय गरज? मी सुरक्षित आहे

राजर्जींच्या सांगण्यावरून त्यांनी आपली मुलगी सती हिचा विवाह शिवाजीशी लावला होता. ते मला माहित आहे ते निरर्थक आहेत. त्याच्या आई-वडिलांचा पत्ता माहित नाही. ते भूत, दानव आणि राक्षस आहेत.

डावीकडे आहे ते स्वतःची स्तुती करतात. कारण ते मूर्ख, मूळ, मौनी आणि ई यालू आहेत म्हणवण्याची माझी लायकी नाही. तर दधीजी, तुम्ही त्याला बोलावू इच्छित नाही.

म्हणा. आपल्या सर्वांच्या सहकार्याने हे अभियान यशस्वी करू.

हे ऐकून तो काही बोलला नाही - अरे! परम भगवान शिवाला मला न बोलावून तुम्ही हे सत्य आधीच मोडून काढले आहे. तो कॉल करण्यास पात्र आहे नाही ते आहे. परमेश्वराच्या देहाला नमन करून तुम्ही त्यांची अवहेलना केली आहे. म्हणूनच तू हरलास नाश नाही असे म्हणत दधिची तेथून आपल्या आत्म्याने निघून गेली. त्यांच्या मागे भगवान शिवाचे अनुसरण करणारे सर्व ऋषी देखील तेथून निघून गेले. चे समर्थक जगाचा निरोप घेतलेल्या ऋषी-मनाचे वस्तुनिष्ठ शब्द त्यांनी वापरले. ही कार

पास झाल्यावर तो म्हणू लागला की मडंबू आणि माझ्यात गुंतणे ही खूप चांगली गोष्ट आहे.

या सत्याचा त्याग करून रचारी मानव सर्व निघून गेले आहेत. देव आणि देव

सर्व वेदांचा स्वामी असलेला आणि वेदांनी परिपूर्ण असलेला प्राजी या यज्ञात उपस्थित असतो. यामुळेच मला यज्ञ मिळेल.

प्राजी म्हणाले की, हे ऐकून सर्वजण त्या मृतदेहावर मोहित झाले. सर्व देवशहा देवतेची पूजा करू लागला. त्यामुळे ते पुन्हा सुरू झाले. मी नाही! अशा प्रकारे ध्येयपूर्तीसाठी अनेक देव-संत तेथे पुन्हा जागेवर आहेत. पूजा करू लागली.

अठ्ठावीस अध्याय

सतीचा मृत्यू

राजा म्हणतो - नारदा ! जेव्हा देव आणि ऋषी पूजेत सहभागी होणार होते जेव्हा ते उत्सवासाठी जात होते, तेव्हा सतीची मुलगी तिच्या मैत्रिणींसोबत होती. गंधमादन पर्वतावरील स्वच्छतागृहात ती अनेक विधी करत होती. सतीने ते मधूसोबत रडताना पाहिले चान मा म्हणत होत्या. तेव्हा सती आपल्या मैत्रिणीला, विजयाला म्हणाली, 'जिक! श्रेणी जाऊन विचारा की रोहिणी आणि चान कुठे जात आहेत? मग वाज्या चंद देवाकडे धावला. तिने जाऊन त्याला नमस्कार केल्यावर विचारले आणि त्याला विचारले, देवा! तू कुठे जात आहेस चंद देव यांनी उत्तर दिले दया वेदांनी पुजलेली आहे, म्हणून तो निघून जात आहे. yo sav बदल हे ऐकून देवी वाजया ताबडतोब देवी सतीकडे आली आणि सतीला सर्व प्रकाराची जाणीव करून दिली. करून घेतले तेव्हा देवी सतीचे लक्ष वेधले गेले की असे काय आहे, जे पतीने सर्वकाळ सांगितले आहे. तुमच्या सुनेलाही शुभेच्छा देण्यासाठी कळवू नका. विचार करूनही त्याला काहीच समजत नव्हते. गोंधळलेल्या अवस्थेत त्यांनी वडील महादेवजींना विचारले. तो जवळ आला आणि त्यांच्याशी बोलू लागला.

सती बोल - हे महादेव जी ! मला माहित आहे की माझा नवरा खूप वाढला आहे या महोत्सवाचे आयोजन करण्यात आले आहे. ज्यामध्ये त्यांनी सर्व देव, शिष्य आणि देवतांची पूजा केली आहे. आपण काय केले आहे? सर्व देव आणि ऋषी तेथे जमले आहेत. हे देवा! मला सांग तू तिथे का जात नाहीस? तुम्हा सर्वांना दयाळूपणे भेटण्यासाठी नेहमीच उत्सुक. तू छान आहेस. अरेरे! त्या महानतेत सर्वजण तुमच्याकडे आले आहेत. तू माझ्यासाठी प्रार्थना कर आज माझ्यावर विश्वास ठेवा, माझ्या पत्त्याच्या त्या महान कारणासाठी माझ्याबरोबर चालत जा. सती या कार देवा शंकर शाळेत जाण्यासाठी प्रार्थना करू लागला.

सतीची कथा ऐकून माहेरचे भगवान म्हणाले - हेदेवी ! तुला माझे खास माहित आहे ते गेलं त्यांच्या मनात माझ्याबद्दल द्वेष आहे. म्हणूनच त्याने मला अभिवादन केले नाही आणि जे सरांच्या घरी बिनबोभाट जातात, त्यांना मृत्यूपेक्षाही जास्त अपमान मिळतो. हेदेवी! ते सर्व अहंकारी, मूर्ख आणि तुच्छ देवता आणि ऋषी हेच जगात आहेत. पाठपुरावा सर्व ऋषी-देवता, ज्यांनी माझी उपासना केली, माझी पूजा केली, त्या महायांची पूजा केली.

त्याग करून आपापल्या निवासस्थानी परतले आहेत. तर हे आमचे मजा करणे अयोग्य आहे. असो, मेड म्हणजे म्हणजे स्वतःचा अपमान करणे होय.

शिवरायांचे हे शब्द ऐकून देवी सती झाली आणि सावजीला बोलली - हे भगवान ! तू सर्वांचा परम स्वामी आहेस. तुमच्या उपस्थितीमुळे लोक यशस्वी होतात. तू माझा पत्त्याने तुम्हाला आमंत्रित न करून तुमचा अपमान केला आहे. प्रभु! मी तसे करण्याचा विचार करतो माझ्या पत्त्याने तुमचा अनादर केला आहे का हे जाणून घेऊ इच्छिता? त्यामुळे मला माझा पत्ता माहीत आहे

मला जायचे आहे जेणेकरून मला याबद्दल माहिती मिळेल. तर अरेरे! तू माझ्याकडे ये दान करा

देवी सतीचे शब्द ऐकून भगवान शंकर म्हणाले - हे देवी ! आपण गमावू इच्छित असल्यास

तुम्हाला तिथे जायचे असले तर मी तुम्हाला तुमच्या पत्त्याच्या मध्यभागी जाण्याचा आदेश देतो. नंद ला सजवी, त्यावर चढा आणि सर्व वैभवांने तुमच्या पत्त्यावर जा. सावजी के आदेशाचे पालन करून देवी सतीने तिला शोभा आणली आणि अनेक प्रकारचे दागिने घातले. देवी सती तिच्या पत्त्याच्या घराकडे चालत जाते. त्याच्याबरोबर सावजीने साठ हजार राऊ गण दिले. देखील पाठवले सणसणीत देवीची स्तुती करत सर्वजण एडे यांच्या घराकडे निघाले. सुरुवात केली. रात्रभर मृतदेहांनी देहाचा महिमा गायला. त्या प्रवासाच्या काळात जगदंबा ते खूप छान होते. सर्व परिस्थिती त्यांच्या जयजयकाराने गुंजत होती.

तीसवा अध्याय

शाळेत सतीचा अपमान

तो म्हणाला, हेनार्ड! डाक किंवा देवी सती ग त्या ठिकाणी जेथे महान योग चालला होता केली होती. जिथे देव, असुर आणि मुन, ऋषी-मुनी एकमेकांच्या चरणी आले होते टाकत होते सतीने तिच्या पत्त्याच्या घरात अनेक अद्भुत मौल्यवान वस्तू पाहिल्या. अनेक सुंदर आणि उच्च आभा - उद्देशाने युद्धाची इमारत अद्वितीय आहे. केली होती. देवी सती नंदातून उतरून एकटीच शाळेत गेली. तेथे सती त्याची आई आणि बहीण पाहून बाटस आणि देवी सती यांचा खूप आदर झाला. करण्यासाठी. पण त्याच्या पत्त्याने त्याला ना बघून आनंद झाला ना त्यांच्यावर दया करा. इतर लोक देवी सतीच्या भीतीमुळे तिचा आदर करत नव्हते.

काय. सर्वांच्या वागण्यातील दयाळपणा पाहून देवी सती खूप आली. फर देखील आई-वडिलांच्या चरणां नतमस्तक झाला. सर्व देवांची देवी सती नी मी वेगवेगळे भाग पाहिले. जेव्हा सतीला तिच्या पती परमेश्वराच्या शरीराचा भाग तिथे दिसला नाही.

दया त्याला खूप रागावली. अपमानित झाल्यामुळे देवी सतीला फटकारले गेले. म्हणा - हे जप! तुम्ही परात्पर परोपकारी भगवान शिवांना या मध्येच बोलावले नाही?

आई-वडिलांच्या सान्निध्ये सर्व जग शुद्ध होते. भगवान शिव जगात आहेत. ते Y चा भाग आहेत. तो यजमान आहे. जेव्हा सर्व काही समान असते तेव्हा ते हे उत्कृष्ट बनवतात ते कसे असू शकते? जर ते त्यांच्याद्वारे तयार केले असेल तर ते Y वर आणि Y आहे. देवा तू मेला त्यांना सामान्य मानून त्यांचा अनादर करण्यात आला आहे. कदाचित तुमची बु यामुळे तसा तो आला आहे. मला समजत नाही की देव मृतदेहावर का आला?

विष्णू आणि लक्ष्मीसह सर्व ऋषी आणि ऋषी या कारणासाठी कसे आले?

तेव्हा देवी सती माझ्यासमोर उभी राहिली आणि विष्णूसमवेत उपस्थित सर्व देव आणि ऋषी आणि सरदाराला शिव्या घालायला सुरुवात केली आणि त्याला पटकन फटकारले.

राजा म्हणाला - हेमु ना नारद ! देवी जगदंबा रागाने भरली सर्व देवता आणि प्रमुखांचे खूप ऐकले. देवी सतीचे वचन ऐकता कोणीही बोलला नाही पण त्याच्या बोलण्याने आणि अशा प्रकारे त्याच्या संबोधनाची खूप मजा आली बोला-

म्हणाला- हेपु सती! या कारच्या आश्वासनामुळे तुम्हाला फायदा होईल की फायदा? आपण केले तुम्ही सर्वांचा अपमान करत आहात. असो मला इथे येण्याचे निमंत्रण नाही दया आली तर आलीस का? तुम्ही इथे उभे राहा किंवा परत जा, तुमची निवड आहे. असो, इथे उपस्थित असलेले सर्व देव आणि ऋषी हे जाणतात की तुम्ही तुमचा मृतदेह गमावला आहे. ते शुभ आहे त्याला वेदांचे वरदान मिळाले असे म्हणतात. ते भूत, दानव आणि राक्षसांचे स्वामी आहेत.

एन.एस. त्याने अतिशय वाईट वेश धारण केला आहे. म्हणूनच मला या महानमध्ये बोलावले नाही आहे. माझ्या ऋषींच्या सांगण्यावरून मी तुझा विवाह त्याच्याशी करून दिला. मृतदेह नाही त्यांच्याशी कोणत्याही प्रकारे संबंध ठेवण्यास योग्य नाही. आता तू आला आहेस जर होय, तर घ्या. पुढे तुम्ही तुमच्या इच्छेप्रमाणे हाराल. आमच्याकडे नाही.

हे ऐकून सतीने आपल्या पतीच्या पत्त्यावर रागावले. हे पाहून त्याच्या मनात संताप वाढला. ते संतापाने भरले होते. मग ते मनात विचार करतात आता मी शिवाजीसमोर कसा जाणार? कशीतरी ती त्याच्याकडे गेली मग त्याच्या राज्याची बातमी विचारल्यावर काय होईल? या सगळ्याचा विचार करून ते त्यांचा पत्ता देतात त्यांच्याशी बोला - जो लोकनाथांची कन्या नाधन महादेव जी प्रार्थना करतो किंवा ऐकतो कायमचा नरकात जातो. म्हणजेच जोपर्यंत सूर्य आणि चंद्र अस्तित्वात आहेत तोपर्यंत त्याला नरक म्हणतात. भोगावे लागतात यामुळे देवी सती तिथे आल्यावर खूप पश्चाताप करत होती. आमचे पतित भगवान शिवाची अवहेलना ती सहन करू शकली नाही. मग ते त्यांचा पत्ता देतात सहाट इतर देवतांना म्हणू लागले.

देवी सती म्हणाली - तुम्ही सर्व देवाचे शरीर आहात. तुम्ही त्यांच्याकडे दुर्लक्ष केले असते देह पाहून अपमान झाला आहे. या पापाची फळे तुम्हा सर्वांना भोगावी लागतील. कराव लागेल जे देव आणि ज्ञानापासून अलिप्त आहेत, त्यांनी असे कार्य केले तर असे काही नाही. पण लोकांनी अज्ञानाचा अंधार दूर करून मन मोकळे केले आहे.

ज्यांनी स्वतःला महामाच्या चरणांच्या धूळापासून शुद्ध आणि पवित्र केले आहे, ते कोणाचाही द्वेष करतात. भावना ठेवणं, करणं किंवा करणं आणि नाद करणं अजिबात शोभत नाही. देवाच्या पाऊलखुणा ध्यान करताना त्याच्या दोन अक्षरांच्या नामस्मरणानेच सर्व पापे धुतली जातात.

एन.एस. मूर्खपणाच्या वेषात तुम्ही देवाचा अनादर करत आहात. आपण त्यांच्या प्रेमात आहात काहीही होणार नाही. उदार भगवान महादेवजी केस आणि कपाल धारण करतात. मी भुताबरोबर राहतो. ते अंगावर भास लावतात आणि मान घट्ट करतात. पुष्पहार घातला. तरीही माणसे त्याच्या पायांची धूळ कपाळावर लावतात, कारण

तो शाश्वत परमात्मा आहे. तो सर्वोच्च परमेश्वर आहे, ते नेहमी शांततेत राहतात. जे अशा महापुरुष बनवतो, त्याचे जीवन शापित आहे. माझाही मन हरवले परमेश्वराने मृत शरीराची नदी ऐकली आहे. म्हणून मी माझ्या शरीराचा त्याग करीन. या वेळी स्वतःमध्ये प्रवेश करून, मी माझा आत्मा होईल. मी माझ्या प्रिय देवाच्या शरीराचा अनादर पाहिला आणि त्यांच्या संबोधनातील कठोर शब्दही ऐकले आहेत. तर आता मी आयुष्याचे काय? मी यावेळी पूर्णपणे अक्षम आहे.

या शाळेत जो कोणी सद्गुणी आणि सद्गुणी आहे, तो भगवान शिवाचा भक्त आहे. करणाऱ्याची आणि अशुभ आणि अशुभ म्हणणाऱ्यांची जीभ कापून टाका. मग ते शरीर नाद ऐकून पापापासून सुटका होऊ शकते. ज्याला ते जमत नाही, त्याने दोन्ही कानांनी ऐकावे. ते बंद करा आणि येथून ताबडतोब निघून जा. मग तो दोषी ठरेल. फर देवी सती तुझी दरवाजाकडे तोंड करून संबोधित करा आणि म्हणा - जेव्हा महादेव जी मला तुमच्याशी संबंध ठेवायचा आहे

यामुळे तुम्ही मला दयानी म्हणून हाक मारलीत तर मी काहीही बोलणार कसे? अहो माहीत आहे! तू माझा नवऱ्याचा अपमान करून मला त्याच्यासमोर जायलाही सोडले नाही. म्हणून माझ्याकडे आहे आता एकच मार्ग उरला आहे. तुला मिळालेल्या या घृणास्पद देहाचा मी तुझ्यासमोर त्याग करतो करणार त्यानंतर सती तिथे उपस्थित असलेल्या सर्व देवतांना बोला की तुम्ही सर्वांनी तुमचा आत्मा केला आहे. देवाने मृत शरीराची नदी ऐकली आहे. त्यामुळे तुमच्या कामाचे फळ तुम्हाला नक्कीच मिळेल. मेरेपत भगवान शिव तुम्हा सर्वांना याची शिक्षा नक्कीच देईल.

त्यावेळी देवीला खूप आनंद झाला. एवढं बोलून तो गप्प पडला आणि मनात भगवान शिवाने मृत शरीराला मारण्यास सुरुवात केली.

तीसवा अध्याय

सती होऊन योगाने देह बुडवणे

श्री नारदजींनी राजर्जींना विचारले - हे पतमा ! असे बोलून सतीजी शांत झाल्या तेथे किंवा या? देवी सतीने पुढे काय केले? या गाडीत नारदजींनी अनेक प्रश्न विचारले. आणि माझी तुम्हाला विनंती आहे की मला पुढची गोष्ट सांगा. हे ऐकून आनंद झाला धन्यवाद, आणि एस टपुवाक म्हणू लागला-

हेनार्ड! गप्प राहून देवी सतीने आपल्या पती परमेश्वराच्या शरीराचा वध सुरू केला. त्यांचे त्यांच्या मृत्यूनंतर त्यांचे शुद्ध मन शांत झाले. मग शांत भावनेने सावजीचे नामजप करताना देवी सती उत्तरेकडे तोंड करून पृथ्वीवर विराजमान झाली. लवकरच आणि आधी पाण्यातून आल्यावर त्याने ते अंगावर घेतले. तसे, त्याने त्याचे दोन्ही घेतले डोळ्यांवर पट्टी बांधून पुन्हा शिवाजीचा जप सुरू केला. सतीने प्राणायामाद्वारे प्राण आणि अपान घेतले. एक एक करून, श्वासावर नियंत्रण ठेवू नका.

पडला. सतीने योगमार्गानुसार वायू आणि अन्न आपल्या शरीरात स्थापित केले. करून घेतले त्यानंतर योगमार्गाने त्यांचे शरीर थांबले. त्याच्या मनात आत्मा आणि आदर होता. हीच वेळ त्याने देह सोडला. त्यांचे शरीर

मी योगात पडलो आणि क्षणार्धात मी भक्त झालो. तेथे उपस्थित पुरुषासह देवता देवी सती नाहीशी झाल्याचे दिसले तेव्हा आकाशात आणि पृथ्वीवर आक्रोश झाला.

हा आक्रोश सर्वांनाच घाबरवत होता. प्रत्येकजण काय म्हणत होता

च्या

या वागणुकीमुळे भगवान शंकराची पत्नी सती हिने आपल्या देहाचा त्याग केला. नंतर काही लोक दक्षतेचे कौतुक करत होते, ज्याच्या वागण्यावरून देवी सतीने हे सांगितले. एक पाऊल उचलले होते. सर्व पुरुष त्याचा आदर करीत. त्याचे हृदय असह्य झाले होते. उह ने एवढ्या महान देवीची पूजा करणारा भगवान शिव आणि तिचा पती मृत शरीराचा अनादर आणि पूजा करत असेल. वालेदलाही शापित. प्रत्येकजण म्हणत होता की त्याला आपल्याच मुलीला मारायचे आहे. सक्ती कशाची? म्हणून तो नक्कीच महान नरकात आणि त्याच्या संपूर्ण जगाला जाईल अपयश येईल.

दुसरीकडे देवी सतीसोबत आलेल्या सर्व मृतदेहांनी हे पाहून संताप व्यक्त केला. मर्यादा नव्हती. ते लगेच धुळीने दा मारायला धावले. ते साठ हजारो नगरसेवक संतापाच्या भरात धावत आले होते आणि आपण येथे उपस्थित असल्याचा अभिमान बाळगत होते. जरी आपण आपल्या मातृदेवता सतीचे रक्षण करू शकलो नाही. त्यांच्यापैकी अनेकांकडे आहेत

स्वतःच्या शरीरावर दया करा. सर्व वाचलेल्यांना मारण्यासाठी मोठा वेगाने जात होते. जेव्हा भृगु ऋषींनी त्याला त्याच्या हल्ल्यासाठी पुढे जाताना पाहिले. ज्याने कारणाचा नाश केला नाही त्याचा नाश करण्यासाठी त्याने यजुम प्रार्थना केली.

सैन्ये वीर होते, ते तेथे कापले गेले. रिभू नावाची सहदेवता आणि मृतांमध्ये भयंकर यु होऊ लागली. त्या देवता तेजाने परिपूर्ण होत्या. त्याने मृतदेहांची हत्या करून तात्काळ तेथून हाकलून दिले. त्यामुळे तेथे अधिकच अस्वस्थता निर्माण झाली होती. सर्व देव आणि मुन टाळण्यासाठी प्रार्थना करू लागले. देवी सतीचे लोप आणि भगवान शिवाचे सदस्य तेथून हाकलून दिल्याचा परिणाम या विचाराने सर्व देव आणि ऋषी गोंधळून गेले. अहो नारद! या प्रकाराने देशातील महान लोकांमध्ये आणि सर्वत्र मोठा गोंधळ उडाला. खूप गोंगाट झाला. भविष्यातील परिणामांच्या भीतीने सर्वजण घाबरलेले दिसत होते.

धडा पहिला, पहिला धडा

ओरॅकल

राजा म्हणतो- हेनार्ड! जेव्हा जगाचा मोठा रोष होता आणि भीतीमुळे सर्वजण घाबरून जात होते, त्यामुळे त्यावेळी आकाशवाणी झ.

मूर्ख! तुम्ही हे मोठे दुर्दैव केले आहे. आपण मृतदेहाच्या विधानाचे पालन केले आहे.

देवाने आज्ञा पाळली नाही, जी तुमच्यासाठी खूप शुभ आणि आनंददायक होती. तुम्ही पण त्यांचे तुझा अपमान केला आणि त्यांनी तुला शाप दिला आणि तुझी शाळा सोडली. तरीही तू काहीच नाहीस समजले. तू स्वतः तुझ्या घरी आलास, सात मंगल आणि पा तुझी मुलगी सतीचा अपमान केलास

काय. तुनेसती आणि शंकराची पूजाही केली नाहीस. स्वतःला माझा मुलगा मानतो तुझा अभिमान होता. तू त्या सतीदेवीचा अपमान केलास जी सुद्धा पुरुष होती आरा या हा. ते सर्व पुण्यांचे फळ देतात. ते तिन्ही लोकांचे माता, कल्याण आणि पिता आहेत आणि भगवान शिव धन्य आहेत. सती देवी झाल्यावर सुख आणि सौभाग्य देईल. एन.एस. ते खूप शुभ आहेत. देवी सतीची पूजा केल्याने सर्व भय दूर होतात आणि इच्छित छप्पर फळ देते. देवी सर्व उपस करत नाही. त्याच परशा हठकट्टा, संप, भोग आणि मोदन देतात. तसंच झालं जन्म देणारी ती आई आहे. ते जग वाचवणारे आदर्श आहेत आणि ते आहेत लैकल हा जगाचा नाश करणारा आहे. सती हा एकमेव देव आणि नुस हट्टा, मी, चान, अण्णा, सुयदेव वगैरे सर्व देवांची माता आहे. तो एक शुद्ध जग आहे. ते नष्ट करतात ती कर्ता आणि रक्षण करणारी आहे. आपण अशा अवस्थेत आहोत आणि सद्गुणांसह देव आहे तुम्ही अशा प्रकारे शवकरण किंवा धरमनी यांचा अपमान केला आहे.

भगवान शिव हे सर्वोच्च भगवान आहेत. तो सर्वांचा स्वामी आहे. त्यांचा सर्वांना फायदा होतो. सर्व मानव आपल्या मनात परमेश्वराचे दर्शन मिळावे ही सदिच्छा सदैव ठेवतात. दृष्टीची इच्छा ते कठोर तपश्चर्या करतात. त्यांनी संसार सांभाळला आणि जोपासला. करा तो सर्व ज्ञानाचा दाता आहे आणि मंगळाचा कर्ताही आहे. ते आहेत सर्व मनोकामना पूर्ण करतो. अहो द! तू त्या परम सुंदर भगवंतांचे शरीर बनवले आहेस काश्काची अवहेलना करून काय फार वार्डट केले आहे. यास्तव तेरीस महायांचा नाश कोणीही थांबवू शकत नाही कुणाच्याही पायाची धूळ शेषनागावर रोज झिजते. म्हणजे, ज्याच्या चरणी कमळाचे ध्यान करून भक्ताला प्राप्त झाले आहे, त्याला तू दिले आहेस आणि पत्नी सतीची पूजा न करून त्यांनी खूप काही केले आहे. देवाचे शरीर हे संपूर्ण आहे जगाचा पत्ता आणि त्यांची पत्नी देवी सती ही या जगाची माता आहे. तुम्ही त्या पालकांना ओळखता त्यांची काळजी न केल्याने त्यांचा घोर अपमान करण्यात आला आहे. आता तुम्ही चांगले कसे होऊ शकता? तुम्ही स्वतः भाईशी नाते जोडले आहे. तुम्ही देवी सती आणि देवाच्या शरीराचा आदर केला आहे.

पूजा करू नका मी जरी कल्याण मृत देहाची पूजा करायला हवी होती हा तुझा विचार आहे. कल्याणचा भाग असू शकतो, तुला बुडविले आहे. तुमचा सर्व अभिमान नाहीसा होणार नाही. इथे बसतो सावजीच्या वतीने कोणतीही देवता तुम्हाला मदत करू शकणार नाही. अगदी करायला तुमची इच्छा असेल तर तुम्हीही नसाल. आता तुमचे दुर्दैव नाही. सर्व देवी-देवता सर्वांचा नाश म्हणून यम दप सोडून येथून ताबडतोब आपापल्या धामात जा केले जाईल.

या कार्यशाळेत उपस्थित असलेल्या सर्व लोकांना इशारा देऊन आकाशवाणीने गप्प बसावे. गेला.

विसावा अध्याय

मृतदेहाचा शोध

राजा म्हणतो - नारदा ! ती आकाशवाणी ऐकून सर्व देव आत्मा आले इकडे तिकडे पाहू लागलो. त्याच्या तोंडून एक शब्दही निघत नव्हता. ते खूप घाबरले. दुसरीकडे भृगुच्या वंशजांनी ज्या राक्षसांना पळवून लावले होते, ते वाचले होते. सावजीच्या आश्रयाला गेले. तिथे पोहोचल्यावर त्यांनी हात जोडून परमेश्वराला नमस्कार केला तिथे जे काही आले, आणि सतीच्या देहाचा त्याग झाल्याची सारी कहाणी त्यांनी सांगितले.

मृतदेह म्हणाले- अरे! मोठा खूप गर्विष्ठ आणि गर्विष्ठ आहे. ती आई सतीची मुलगी केवढा अपमान तिथे उपस्थित असलेल्या देवतेनेही त्याचा आदर केला नाही. तो गर्विष्ठ न्यायदानातही तुमचा सहभाग घेतला नाही. हे देवा! त्याने तुला वार्डट शब्द सांगितले. आपले विषयातली अशी गोष्ट ऐकून आईचा भडका उडाला आणि त्यांनी जाणते पैसे काढले. कधी त्याचाही अपमान केला म्हणून तो शांतपणे विचार करू लागला. तेव्हा तो तेथे उपस्थित होता तुझा अनादर करणाऱ्या सर्व देवांना आणि प्रमुखांना फटकार. उह म्हणाला अंत्यसंस्कार ऐकून मी जिवंत राहू शकत नाही. असे बोलून त्याने नियोगात स्वतःला जाळून घेतले मला तुझा देह दे. हे बघून अनेक वर्षांच्या पार्षदांनी आपल्या शरीरासह आईलाही सोडले. तो एक जा. मग ती दृष्टी नष्ट करण्यासाठी आपण सर्वजण झपाट्याने पुढे जाऊ. पण भृगुंकी मंत्र गण वाढवून आपल्यावर हल्ला केला. हम्म पेक्षा खूप जास्त भृगुच्या वंशाने सेगनचा वध केला. मग तिथे आकाशवाणी ई, जे म्हणाले की तुमचा अंत नाही आणि जे देव-देवता तुम्हाला साथ देतील, ते देखील पापाचे दोषी असतील. बनून मरतील. हे ऐकून उपस्थित सर्व लोक तेथून निघून गेले आणि आम्ही येथे आहोत. या प्रकरणाची माहिती देण्यासाठी तुमच्याकडे आलो. अरे येकरी देवा प्रेत! त्या महापुरुषाला त्याच्या गुन्हाची कठोर शिक्षा झालीच पाहिजे. सर्व सांगत आहे टोळी शांत झाली.

तो म्हणाला, हेनार्ड! आपल्या पार्षदाचे बोलणे ऐकून भगवान शिवाने त्या व्यक्तीचे संपूर्ण आयुष्य काढून घेतले. अधिक माहिती जाणून घेण्यासाठी तुमचा मृत्यू झाला. तो मरताच तुम्ही तिथे जा रडत आणि ओलसर वाटल्यावर तो शांतपणे उभा राहिला. मग महादेवजींनी तुला दिले कारण विचारले. तेव्हा तू त्या शाळेत उच्च भावनेने आला होतास कथा तो प्रेमळ हसला. त्याला सगळा प्रकार समजताच मृतदेह चांगलाच गोंधळून गेला.

परमी शंकराच्या रागाला अंत नव्हता. त्यानंतर नराधमा शंकरने त्याच्या केसांचा एक भाग घेतला. केस उपटून कैलास पर्वतावर फेकले. ते केस जमिनीवर पडताच तिला जाऊ दिले तुकडे झाले. त्यावेळी प्रचंड गडगडाट झाला. केसांच्या तिसऱ्या भागातून, महापौर एम,

सर्व भक्तांना अभिमान वाटणारा महाबली वीरभक्त ए. त्याचे शरीर खूप मोठे आहे आणि ते प्रचंड होते. त्याच्याकडे एक हजार हात होते. त्या केसांच्या संपूर्ण भागापेक्षा भयंकर आणि महाकाली ही करोडो भुतांचे घर आहे. त्यावेळी देवाचा उग्र श्वास ते घेतल्याने शंभर कारच्या वधू आणि अनेक कारांचे रोग जन्माला आले. ते सर्व शारीरिक, दूरचे आणि आहेत भयानक होते. तो इतरांसारखाच वेगवान आणि व्यसनाधीन होता. तेव्हा वीरभ आणि महाकालीने दोन्ही हात धरले. मृतदेह जोडून नाव दिले.

वीरभ म्हणाला - अरे ! सोमा, सूर्य आणि आन या तिघांमध्ये तू धारण केले आहेस हे काय आहे? हे देवा! कृपया मला सांगा की मला कोणती कारवाई करायची आहे? किंवा मी पृथ्वी एकाच वेळी सर्व समुद्राचे पाणी कोरडे करणे किंवा संपूर्ण वनस्पती एका क्षणात दळणे. मॅश करून चटणी करायची? हे देवा! मी हा दिवा जाळू शकतो किंवा मुख्य दिवा जाळू शकतो. परमेश्वरा, तुझी आज्ञा मिळाल्यावर मी सर्व जगांत कोलाहल निर्माण करू शकतो. तुमच्या सूचना असे केल्यानेच मी जगातील सर्व ज्ञान नष्ट करू शकतो. मला तुमचे आशीर्वाद मिळाले आहेत या जगातील सर्व कामे करू शकतात. हे देवा! माझ्यासारखा कोणी नाही तसेच असणार नाही. परमेश्वरा, तुझ्या आज्ञेने सर्व काही होऊ शकते. मी हे सर्व तुमच्या कृपेने प्रश्न मिळाले आहेत. तुमच्या ऑर्डरचा एक तुकडाही सोडवला गेला नाही. शकते. अरे नाही नाधन! मी तुझ्या चरणी प्रणाम करतो. तू तुझा हिरो आहेस मी जबाबदारी घेऊ शकत नाही. ते पूर्ण करण्याचा माझा प्रयत्न राहिल. हे देवा! आपले मी सदैव चरणी जप करत राहिलो. तुम्ही सर्वोच्च आहात. तुम्ही बनवा म्हणता केवळ त्याच्या भक्तांच्या सर्व मनोकामना पूर्ण करून, त्यांना इच्छित छत आणि फळे द्या. तुम्ही करा तू छान आहेस. हे भगवंता, मला ते कार्य तसेच कर्म करण्याची आज्ञा द्या तुम्हालाही यशाची शुभेच्छा.

तो म्हणाला- हेमू नाही! वीरभाचे हे शब्द ऐकून शवजीला खूप समाधान वाटले. आणि त्यांनी वीरभला आपले आशीर्वाद दिले. भगवान शिव म्हणाले - मी करू शकतो वीरभ! तुमचा पराभव झाला आहे. आजीची पुड खूप मोठी आहे. त्याला स्वतःचा खूप अभिमान आहे. सध्या तो खूप मोठी कमाई करत आहे. त्या काळात त्याने माझा खूप अपमान केला. माझ्या बायकोचा अपमान होताना बघून मी तिच्या देहबोलीमुळे त्याच जागी होतो. कर दया. आता तुम्ही कुटुंब त्या ठिकाणी जा. तिथल्या शाळेत जाऊन तुम्ही त्या व्यक्तीला पाहू शकता त्याला जंगल बनवा जर देवता, गंधव किंवा इतर कोणी तुमचा सामना केला आणि तुमच्यावर ओरडला तुम्ही ते तसे बनवा.

दधिचकाच्या इशान्यानंतरही तेथे उपस्थित असलेल्या देवता तुम्हीही हे करा कारण ते सर्व माझा तिरस्कार करतात. तुम्ही सर्व बंधू भगिनींना शुभेच्छा द्या जळजळ करून करा. तेथे कलशात भरलेले पाणी प्यावे.

अशा रीतीने वैदिक मायादाचे संरक्षक भावसालाचे प्रेत मंत्रमुग्ध झाले. वीरभला याला नष्ट करण्याची आज्ञा दिली.

अध्याय तीस

शाळेच्या दिशेने वीरभ आणि महाकालीचे ठिकाण

राजा म्हणतो - नारदा ! माहेरचा आदेश आदराने ऐकून वीरभ थरथरला. काय नाव ठेवलं? त्यानंतर त्यांच्याकडून आदेश घेऊन वीरभया शाळेकडे निघालो. सावजी लक्ष्याच्या अन्नाप्रमाणे त्यांनी करोडो लोकांना पाठवले. वे यान्त शार्प वी होते. ती सर्व धाडसी माणसे कुतूहलाने वीरभच्या सोबत निघाली. त्या सहस्र पाद्री वीरभ जसे महापरा मी आणि पराक्रमी होते. पण देवाचा काळही समान होते. त्याला सावजीसारखेच सौंदर्य मिळत होते. त्यानंतर वीरभ शिवाजीच्या वेशात ते परिधान करून चारशे हात लांब असलेल्या रथावर निघालो आणि हा रथ दहा हजारांचा होता. सिंह खेचत होते आणि हत्ती, शेले, पण, मध्येच, रथाचे रक्षण करण्यासाठी मागे-मागे गेले. चालत होते काली, का ययानी, ईशानी, चामुडा, मुदुम दानी, भा काली, भाहा, वार्ता आणि वैनवी नावाच्या नवगानेही भूत आणि राक्षसांसोबत राज्याचा नाश केला. जागा कुठे होती? डाकनी, शकनी, भूत-पासच, मठ, गुक, कुमद, पापट, चातक, रास, भैरव आणि प्रेपाल इत्यादी सर्व वीरांनी भगवान शंकराची आज्ञा प्राप्त केली. केंद्र उद्ध्वस्त करण्यासाठी शाळेच्या दिशेने जाऊ. ते भगवान शंकराचे आहेत सैन्यासह चार साठ हजार कोटी गेले. त्यावेळी भीती गंभीर नव्हती. सुरुवात केली. चार दशांमध्ये अनेक गाड्यांचे शंख वाजू लागले. त्यावेळी जटाहारा, तोंड आणि शिंग च्या अनेक कारच्या अटी. भा - भ कर का स गे बजनेलग. महामु नो नारद ! ते त्यावेळी वीरभाच्या त्या प्रवासात करोडो सैनिक (शॉग्स आणि भूत) सामील होते. या गाडीही महाकालीच्या सैन्याला शोभत होती. अशाप्रकारे वीरभ आणि महाकाली या दोघांच्या प्रचंड सैन्याने त्या पक्षाच्या केंद्राचा नाश केला. उत्साहाने पुढे जाण्यासाठी. त्यावेळी अनेक शुभ शकुन होऊ लागले.

f तीसावा अध्याय

यम-डुबक्यात भिऊन विष्णूच्या उद्दारासाठी प्रार्थना करा

तो म्हणाला, हेनार्ड! जेव्हा वीरभ आणि महाकालीची प्रचंड चतुरंगणी सेना जर तुम्ही वेगाने केंद्राकडे वळलात तर तुम्हाला संपूर्ण जगात अनेक प्रकारचे अशुभ चिन्ह मिळू लागतील. वीरभामुळे यमाच्या नाशाची माहिती पुढे येत होती. k बाय

डोहो, त्यावेळी काळाचे भूतं घेतां डोहो. वळी वळी लिंगसूत्राच्या दुष्प्रभावा मुरडणे हे फारच अशुभ असायचे त्याला आकाशातील तारे दिसतील. परिस्थिती अस्पष्ट होते. सूर्य-काळा-काळोख दिसावा सुरुवात केली. ते खूप भितीदायक दिसत होते. वीज आणि अन्नाप्रमाणे ते सर्व तुटतात- तुटणे आणि पडणे. तिथे शाळेच्या डोक्यावर हजारो माकडं घिरट्या घालू लागली. त्या काळात बुडवून पूर्ण झाकले होते सी. एक कोल्हाळ खूप भितीदायक आणि भितीदायक आहे आवाज करत होते. सगळा अंधार झाला होता. कारचे अनेक वाईट शगुन आहेत होईल मग त्याच वेळी तिथे आकाशवाणी ई-ओ महामुख, द! तेरेझ मी को ती एक कार आहे. तू मोठा पापी आहेस. तुम्ही परमेश्वराच्या शरीराची फार अवहेलना केली आहे. तू देवी जगदंबा म्हणून ओळखल्या जाणाऱ्या सतीचाही अनादर झाला आहे. कारण सती नेतेरी योगनामामध्ये शरीर जाळून तुम्ही धर्मातरित झाला आहात. तुम्हाला तुमच्या कमी फळाची गरज आहे मिळेल आज तुम्हाला तुमच्या कर्माचे फळ नक्कीच मिळेल. तसेच येथे उपस्थित असलेले सर्व देवता आणि ऋषींनाही त्यांच्या कर्माचे फळ नक्कीच मिळेल. देवाचे प्रेत तुझ्या पापाची फळे तुला भोगावी लागतील.

ही गाडी म्हणत आकाशवाणी गप्प झाली. तो रेडिओ ऐकणे आणि शाळेतील अनेक अशुभ लक्षणे पाहून तेथे उपस्थित होतो सर्व देवता भयाने थरथरू लागल्या. त्याच्या वागण्याने मरणे ठेवा. त्याला आपल्या कृत्याबद्दल खूप वाईट वाटू लागले. मग दहासह सर्व देवता समान आहेत. आश्रय घ्या ते घाबरले. भीतीने थरथर कापत सर्वांनी आपल्या प्रेमाचा शोक केला जीवनाच्या उद्धारासाठी प्रार्थना करू लागला.

अध्याय तीस

Veerabh आगमन

म्हणाला - अरे आणि नु! कृपया करू नका! मला खूप भीती वाटते. तू माझा आणि माझा आहेस करावे लागेल. bhū तुम्ही या कारणाचे रक्त आहात. तूच खरा माणूस आहेस. तुम्ही आम्ही सर्व पण तुमची कृपा करा. आम्ही सर्व तुमच्या आश्रयाने आलो आहोत. bhū आमचे रक्षण करा, जेणेकरून नष्ट होऊ नका.

भगवान म्हणतात - हेमु ना नारद ! अशा रीतीने जेव्हा भगवंत नुकतेच चरणी होते गारकरांनी त्यांची प्रार्थना केली, त्यावेळी त्यांचे मन भीतीने जड झाले होते. मग पवित्र देवाला उचलून त्याने आपल्या मनातील शिवाचा वध केला शब्दताच्या वडिलांना समजावताना ते म्हणाले - द! तुला वास्तवाचे ज्ञान नाही, म्हणूनच तुम्ही सर्वांच्या परात्पर भगवान शंकराची अवहेलना केली आहे. देवाची स्तुती केलेली कोणतीही गोष्ट यशस्वी होऊ शकत नाही. त्या कामात अनेक अडचणी येतात. कुठे पूज्य ययाची पूजा नाही, जिथे दारिद्र्य, मृत्यू आणि भय राहतात. म्हणूनच तुम्ही देवाच्या शरीराचा आदर केला पाहिजे. पण तुम्ही महादेवाचा आदर केला आणि आतून काळजी केली नाही, पण तू त्याचा खोल अपमान केला आहेस. म्हणूनच तू हरलास मोठ्या संकटाचे ढग वरती घिरट्या घालत आहेत. तुमच्यावर आलेल्या या संकटातून मी पूर्णपणे बाहेर पडण्यास सक्षम आहे.

अक्षम.

राजा म्हणतो - नारदा ! भगवान विष्णूंचे शब्द ऐकून मी माझ्या विचारात मग्न झालो. त्याचा त्याचा चेहरा उजळला आणि तो खूप काळजीत पडला. मग प्रभूच्या देहाने पाठविले गण वीरभ आणि महाकाली त्यांच्या सैन्यासह त्या शाळेत दाखल झाले. ते सर्व महान परा मी होते. त्यांची गणना करणे अशक्य होते. त्याच्या सहानुभूती पासून सर्व अटी प्रतिध्वनी होत होती आकाशात धूळ आणि अंधाराचे ढग होते. संपूर्ण पृथ्वी, त्यांच्याबरोबर वन आणि कानन थरथरत होते. समुद्र उफाळून येत होता. तो राक्षस सैन्य पाहून सर्व देवांना आश्चर्य वाटले. त्याला बायकोसोबत पाहून भगवान विष्णूच्या पाया पडून म्हणाले - हे जपालका विष्णू ! आपल्या सामर्थ्याने या भव्य कार्यक्रमाचे आयोजन करण्यात आले होते. bhū तुम्ही तुमच्या मित्राचे आणि तुमच्या काळजीवाहूचे आहात एन.एस. धमकावणारे तुम्हीच आहात. त्यामुळे ट्यून राहा! केवळ तुम्हीच जगाला विनाशापासून वाचवू शकता.

अशा रीतीने गांभीर्यपूर्ण भाषण ऐकून त्यांनी त्यांना समजावले व म्हणाले - डी!

किंवा मी हे जतन करू नये, परंतु ते

कार्यक्रम मारणे. हा कार्यक्रम आयोजित करताना, तुम्ही तो कार्यक्रम विसरलात का? येथे कोणतीही देवता या शाळेला आधार देऊ शकत नाही आणि तुम्हाला वाचवू शकत नाही. यावेळी जेव्हा महादेवजींचे गण आणि त्यांचा सेनापती वीरभ, तूच मृतदेहाचा अपमान केलास.

शिक्षा द्यायला आलो आहोत, अशावेळी तुमच्या मदतीला मूर्खच पुढे येऊ शकतो. द !

काही मोजकेच सक्षम नसतात, पण काम करताना ज्यांच्या सहकार्याची गरज असते.

आहे, ते तितकेच महत्त्वाचे आहे. भगवान शिव केवळ लोककल्याणाचा आशीर्वाद देतात.

जो शांत चित्ताने त्याची उपासना करतो, तोच महादेवजी.

ते फळ देतात. जे मानव देवाच्या अस्तित्वावर विश्वास ठेवत नाहीत, त्यांना नरकात बांधले जाते.

द ! असा हा वीरभ शंकराच्या गणाचा सेनापती आहे, जो शिवाजीच्या शुकाचा तात्काळ नाश करतो.

करतो. निःसंशयपणे तो तुमचा पराभव करेल आणि येथे उपस्थित असलेल्या सर्व लोकांचा नाश करेल.

शिवरायांच्या आज्ञेची अवज्ञा करून माझ्या मनांत आले, त्याचा परिणाम माझ्यावरही झाला.

भोगावे लागतील आता हा विनाश थांबवण्याची ताकद माझ्यात नाही. जर आपण येथून

जग, अधोलोक आणि पृथ्वी जरी पळून जाऊन छाप्याची असली तरी आम्ही वीरभाचा शोध घेऊ लागलो.

शिवाजीचे सर्व सदस्य अतिशय शक्तिशाली आहेत. वीरभला आपला जीव गमवावा लागला असे वनुजी सांगत होते.

तुम्ही अजय सेनेसह बुडीत पोहोचलात.

सहावीस

हिहार आणि वीरभ यांचे युद्ध

राजा म्हणतो - नारदा ! जेव्हा वीरभाच्या प्रचंड सैन्याला शिवाजीची आज्ञा मिळाली तो शाळेत शिरला तर तिथे उपस्थित सर्व देवता त्यांच्या जिवाच्या रक्षणासाठी. प्रेत लढू लागले, पण त्या प्रेतांच्या शौर्याचे आणि पराक्रमाचे मोठे चित्र होते. गेला. सर्व देव पराभूत होऊन तेथून पळू लागले. मग लोकपाल युद्धासाठी पुढे या. त्यांनी नेगु देव बृहपतर्जीना नमस्कार केला आणि त्यांना विजयाबद्दल विचारले. तो म्हणाला- हेगु देव बृहपती! आम्हाला हे जाणून घ्यायचे आहे की आम्ही कसे जिंकू? हे ऐकून बृहपतर्जी म्हणाले- अरे! जे कमी फळ देतात मी आहे प्रत्येकाला त्यांच्या कृतीचे परिणाम भोगावे लागतात. ज्याला er चे अस्तित्व माहित आहे जाणून आणि समजून, त्यांच्या आश्रयाखाली येऊन, तो चांगले करतो, त्याला त्याच्यापेक्षा कमी करतो. भगवंताचे फळ देतो, परंतु जो देवाच्या आज्ञेविरुद्ध कार्य करतो, त्याला देवाची रोही म्हणतात. आणि त्याला चांगले फळ मिळत नाही. त्या परम ईश्वर देहांचा स्वरूप जाणणे फार कठीण आहे. ते फक्त त्यांच्या स्वतःच्या अधीन आहेत. म्हणूनच ते त्याला भा आणि साल असेही म्हणतात. देव आणि देवावर विश्वास नसणारे मानव दहा हजार वेळा वेदांचा अभ्यास करूनही भगवान शंकराचे रूप सर्वश्रुत आहे. कळणार नाही प्रभूच्या प्रेताच्या शांततेचे, नवीनतेचे आणि उत्पत्तीचे चिंतन करणे उपासनेनेच साध्य होते. देव तुम्हाला आशीर्वाद देईल ज्यांनी अवज्ञा केली ते त्या मूर्खांच्या आमंत्रणावरून या यज्ञात सहभागी होण्यासाठी येथे आले आहेत. भगवान शंकराची पत्नी देवी सती हिचाही अशाप्रकारे घोर अपमान करण्यात आला आहे. uh neesie y मी माझा आत्मा दिला आहे. म्हणूनच भगवान शंकराने हे करून दाखवले आहे त्याला जिवंत करण्यासाठी त्यांनी वीरभच्या नेतृत्वाखाली त्याचे प्रेत पाठवले आहेत. आता यातून विध्वंस थांबवणे कुणाच्याही हाती नाही. आता तरी तुम्ही काही करत नाही करू शकतो.

बृहपतर्जींचे हे शब्द ऐकून ऋषीसह इतर देवता काळजीत पडले. सर्व धाडसी आणि इतर मृतदेह त्याच्या जवळ आले. तिथे वीरभने त्या सर्वांना खडसावले आणि फटकारले. गु से से वीरभने सर्व देवतांना आपल्या तीक्ष्ण बाणांनी पराभूत करण्यासाठी प्रेरित केले कृपया प्रारंभ करा बाणांनी घायाळ झालेल्या सर्व देवतांनी टाळ्यांचा कडकडाट केला आणि त्यांना प्राण गमवावे लागले. मी करासाठी बुडवून पळून गेलो. हे पाहून तेथे उपस्थित सर्व ऋषीमुनींनी भयभीत होऊन तो डोक्यापुढे संरक्षणासाठी प्रार्थना करू लागला. मग मर आणि ननजी वीरभ त्याला भेटायला गेला. आधीच मृत झालेला वीरभ आपण पाहतो होय, आम्ही सर्व शिव्या देऊ लागलो. त्याचे कठोर शब्द ऐकून नुजी मु कुरते-ई म्हणाले - ओ

मृतदेह! मी पण देवाच्या शरीराचा आहे. माझ्यात त्याच्यात महान आहे. माझ्याकडून सेवक पण तो अज्ञानी आणि मूर्ख आहे. या यशस्वी कामाचा स्वतःवर विश्वास आहे. jas कर माहेर देव आपल्याच देवाच्या अधीन आहे

अधीन माझा दुसरा bh आहे. त्यांच्या वारंवार प्रार्थनांना मी उपस्थित आहे.

असणे आवश्यक होते हेअरभ! तुमचा जन्म क्रोधातून म्हणजेच भगवंताच्या रूपाने झाला आहे. तू देव आहेस हे युद्ध नष्ट करण्यासाठी शंकराने येथे पाठवले आहे. त्यांचा आवाज गमावण्याचा तिरस्कार आहे आहे. मला हे करायचे आहे. त्यामुळे ते वाचवणे हे माझे आद्य कर्तव्य आहे. म्हणून तुम्ही पण तुमची भूमिका बजावा आणि मीही माझी भूमिका बजावतो. आपण दोघांनीही आपले उद्दिष्ट जपले पाहिजे आणि वर्गासाठी तुम्हाला एकमेकांशी स्पर्धा करावी लागेल.

भगवान विष्णूचे हे वचन ऐकून वीरभ हसला आणि म्हणाला की तू माझा परमदेव आहेस. मृतदेह आहेत, हे जाणून घेणे मला चांगलेच महागात पडले. प्रभु, मी तुला नमस्कार करतो. तुम्ही माझ्यासाठी भगवान शिवासारखे पूजनीय आहात. मी तुमचा आदर करतो पण मृतदेह आज्ञेनुसार मला या ययाचा नाश करायचा आहे. हे माझे आहे. y आहे तुम्ही जसे आहात तसे जतन करणे हे तुमचे कर्तव्य आहे. त्यामुळे आम्हा दोघांनाही आपलं काम करावं लागतं आहे. मग हिहर आणि वीरभ दोघेही युद्धासाठी सज्ज झाले. दोघांमध्ये घनघोर युद्ध झाले या. शेवटी, वीरभने भगवान विष्णूचे सुदर्शन चक्र निश्चित केले. त्याच्या धनुष्याचा त्याचे तीन तुकडे केले. वीरभ आणि नुजीला ते भारी होतं. त्यानंतर तो तेथून गायब झाला तुम्हाला काय वाटले? सर्व देव आणि ऋषीमुनींना समजले होते की जे काही घडत आहे ते आहे देवी सतीचे प्रवचन आणि शिवरायांचा अपमान याचा परिणाम आहे. संकटाच्या या काळात त्यांना कोणीही वाचवू शकत नाही. मग ते देव आणि ऋषी सावजीला मारतील. ए त्याच्याच लोकांकडे गेले. मी पण आनंदी मनाने माझ्या स्वर्गात गेलो. ते बरेच काही उठून जागेवर येत आहे. वीरभ आणि महाकालीने अनेक देवदेवतांचा वध केला. त्यांनी त्यांना मोठ्या थाटामाटात मारले. भृगु, पुष आणि भाग यांची पूजा करतात. त्याचे फळ देऊन त्याने ते पृथ्वीवर फेकले.

अध्याय सत्तर

शिरच्छेद

हेनार्ड! शाळेत उपस्थित असलेल्या सर्व देवतांना घाबरवून मारल्यानंतर वीरभ तेथून निघून गेला.

शुभदा आणि जे सूर्येले त्यांना मारले, त्यांच्याने त्या शिवाच्या आश्रयाने वीरभने केला, अनेक वार केले. त्यांनी तलवारीने डीचे डोके कापण्यास सुरुवात केली. पण बेरीज च्या अर्थाने डोके कापण्यात अयशस्वी. वीरभने त्याच्या छातीवर पाय ठेवला आणि त्याला दोन्ही हातांनी स्पर्श केला. मान वळवा आणि तोडा. त्यानंतर वीरभने नैनकुंडात डोके ठेवले.

त्या महान कारणाचा संपूर्ण नाश झाल्यावर वीरभ आणि सर्व लोक विजयाचा आनंद करतात. कैलास त्याच्याबरोबर पर्वतावर गेला आणि त्याने शिवाजीला आपल्या विजयाची माहिती दिली. या ही बातमी कळताच महादेवजींना खूप आनंद झाला.

अध्याय अडतीस

दधि चावु वाद

सूतजी म्हणतात- अरे लोकहो! राजींनी सांगितलेली कथा ऐकून नारदजी आश्चर्यचकित होऊन त्याने राजाजींना विचारले की भगवान विष्णू शिवाजीला सोडतील का? इतर देवतांसह मध्यभागी हलविले? किंवा अद्भुत परमात्मा असलेला देव मृतदेह माहीत नव्हता? येशू लोकांशी लढला का? कृपया मला आत करा कृपया माझ्या शंकांचे निरसन करून उत्तरे द्या.

श्री नेनारद तो म्हणाला, हेमू नाय नारदा! पूर्व कल मराजा ज्या आत्म्याने मुलाला मदत केली त्याला डोक्याने शाप दिला. म्हणून ते विसरले आणि मी निघून गेलो. प्राचीन काळी दधी चमुन महातेज पंचम हा राजा शुवच्या घराण्यात होता. मात्र नंतर त्यांच्यात बराच वाद झाला. विवादाचे कारण चार वर्ण - ब्राण, वय, वैया आणि शुमा राणा हे सांगायचे होते पण राजा तू, जे लोक संपत्ती आणि वैभवाच्या अभिमानात मग्न होते, त्यांनी याला पूर्णपणे असहमत केले. आपण सगळे त्यांचा फक्त मराठ्यांवर विश्वास होता. राजा हा सुरक्षित आणि सर्वज्ञ मानला जातो. या

असेही ती म्हणते त्यामुळे ज्ञानापेक्षा राजा अधिक आहे. अरे प्रिये! तू माझ्यासाठी आदरणीय. राजा उवाचे म्हणणे ऐकून दधी चा संताप आला. स्वतःची गरज आहे अपमान समजला आणि मुलाचा पराभव करून त्याच्या डोक्यावर दया आली. दधी चा या वर्तनातून चुरुवला त्या वस्तूचा जास्तच राग आला. त्याने त्याला पराभूत केले. आणि जखमी-ए-दीधी चमुन पृथ्वीवर मरण पावला, योगी शुचाया. शुक्राचार्य ताबडतोब आले आणि दधी चमुनचे शरीर पुन्हा केले. शुद्ध चाई नेधी चा पासून महामृत्युंजयचा आशीर्वाद देतो असे सांगितले.

'य बँक यजमाहे' म्हणजे आपल्याला भगवान शिवाचे तीन जग माहित आहेत, जे सुया, सोम आणि इतर तीन मंडळांचे पत्ते स्व, रज आणि तामस या तीन गुणांचे स्वामी आहेत. आत्मा, वित्त आणि शक्ती हे पृथ्वी, पाणी आणि उर्जेचे स्रोत आहेत. jo, आणि nu आणि शिव देखील तीन मूळ देवतांचा देव आहे, महादेव, ते त्याची पूजा करतात. 'सुगन धंपू वधानम्' म्हणजे ज्याप्रमाणे फुलात सुगंध असतो, त्याचप्रमाणे भगवान शिव आत्म्यात, गुणांमध्ये, सर्व शरीरात, इतर देवतांमध्ये आणि स्वतःच्या यज्ञांमध्ये. आत्म्याच्या रूपात शोषले जाते. यत् आणि साह हे त्यांच्या सुवासिकतेपासूनचे धडे. 'पु वधानम्' म्हणजेच ते फक्त भगवान शिवाचे पालनपोषण करतात. वेही, विष्णू, मुन्या आणि सर्व देवतेचे पालनपोषण करा. 'उवा की मव बंधना श्री योमुडयामामृत' म्हणजे अगदी सारखे खरबूज पिकल्यावर ते लतापासून दूर जाते. मोकळे झाल्यानंतर Mo वर जा. हे देवा! तुम्ही आणि तुमचा आत्मा अमृतसारखे आहात. ते

पुयकम, तप य, वय, योग आणि ध्यानाने त्याची आराधना करतो, त्याला नवीन जीवन देतो.

असे घडत असते, असे घडू शकते. भगवान शिव आपल्या देवाला मृत्यूच्या बंधनातून मुक्त करतात आणि त्यांचे रक्षण करतात तुम्ही दान करता का? वेल जशी काकडीला बेड्यांमध्ये धरून ठेवते आणि जेव्हा ते शिजवले जाते तेव्हा ते स्वतःला बंधनातून मुक्त करते. हा महामरू युंजय मी संजीवनी मी आहे. भगवंतांच्या देहाचा वध करून या मंत्राचा जप करावा. या पवित्र पाणी प्या. या मंत्राचा जप केल्याने मृत्यूचे भय नाही. त्याची त्याची पूजा केल्याने परमेश्वर मृत होतो. ते सर्व काम करतात आणि सर्व बंधनातून मुक्त होऊन धन दान करा.

तो म्हणाला - नारदा ! दधि चमुन या प्रकारे उपदेश करून पण गेले. त्यांच्या बोलण्याचा मनावर मोठा प्रभाव पडला आणि त्यांनी प्रेताची पूजा केली. मेल्यानंतर त्यांना सुखी करण्यासाठी तो तपश्चर्या किंवा कारेनवनला गेला. जंगलात ते प्रेमाने प्रेताचे नामस्मरण करताना भगवंताची तपश्चर्या सुरू करा. ते होईपर्यंत महामर युंजय मनाचा जप करत राहा. त्याच्या या मृत्यूपासून देवाचा मृतदेह ते त्याच्यासमोर कापले गेले. दादी च हात जोडून सावजीचे नाव घेतले. काय. त्यांनी महादेवजींची खूप स्तुती केली.

मृतदेह म्हणाला - मी दधी चा! या उच्च पूजेपासून मी खूप पुढे आलो आहे. तुम्ही वरदान मागा मी तुम्हाला इच्छित छप्पर आणि वस्तू देईन. हे ऐकून हात जोडले तो नतमस्तक झाला आणि म्हणू लागला - हेदेवा धादेवा! आपण का नाही! श्री महादेव! जर तू माझ्यावर म्हणून कृपया मला तीन वरदान द्या. पहिली माझ्या इच्छेप्रमाणे आहे जा. सारा-मला कोणीही मारू शकत नाही, म्हणजेच मी नेहमी अदृश्य असेन आणि तिसरी व्यक्ती नेहमी राहिल करू नका कधीही होऊ नका सावजींनी 'तू' म्हणत तीन वऱ्हाडी दान केल्या. ए. तीन इच्छित वरदान मिळाल्यावर अनेक आशीर्वाद मिळाले. ते आनंदी नाहीत राजाच्या ठिकाणी गेला. तेथे मुक्का मारून दधी चा त्याच्या डोक्यावर लाथ मारली.

हा युव आणि नु जीचा अंतिम आशीर्वाद होता. राजा असल्याने तो अहंकारीही होता. त्यांनी ते केले होय, तो त्याच्या वडिलांनी लगेच पराभूत झाला होता, परंतु पुरुषाच्या पराभवामुळे मुलाचे केस देखील होते येऊ नका हे सर्व महादेवजींच्या वरदानानेच आले. हे पाहून मी मोठा झालो चला मग तो वनात जाऊन आपला भाऊ मुकुंदाची पूजा करू लागला. मग विष्णूने पार करून पृथ्वीला दान दिले. त्याने तिचे आणि नुजीचे नाव ठेवले.

विनोदबुद्धीने.

त्यानंतर तो म्हणाला - प्रभु, मी आधी माझ्यासोबत होतो, पण नंतर आम्ही दोघे मध्येच वाद झाला. दधी चा यांनी परमपूज्य भगवान शिवाची तपश्चर्या केली महामृत्युंजयाकडून त्यांनी ते केले आणि अतृप्त राहण्याचे वरदान मिळाले. मग माझ्या राज्यसभेत माझ्या सर्व दरबारी त्यांनी माझा अपमान केला. अरे प्रत्येकजण मेरेमसमोर त्याने मला पायाने वार केले. तसेच तो म्हणाला की मी कोणाचाही नाही घाबरतो. प्रभु! मुन्ना दधी चा खूप गर्व झाला आहे.

तो म्हणाला - नारदा ! जेव्हा आत्म्याला याची जाणीव होते भगवान महादेवजींचा तिथे आशीर्वाद आहे म्हणून ते कुव महादेव जी म्हणू लागले तो कधीही कोणत्याही गाडीला घाबरत नाही. मी याबद्दल काही बोललो तर दादी चाचांना वार्डट वाटेल आणि शिव्याही देतील. माझ्या हृदयाच्या शापापासून मी माझ्या हृदयात आहे. सावजीचा पराभव होईल. त्यामुळे मला या संदर्भात काहीही करायचे नसून असे काहीतरी करायचे आहे तुमचा विजय होणे आवश्यक आहे. देव आणि नूचे हे शब्द ऐकून राजा शांत झाला बनले आहेत.

तीसवा अध्याय

दधी चा शाप आणि पृथ्वीवर आशीर्वाद

तो म्हणाला - नारदा ! हिहर विष्णूने आपल्या योमन राजाच्या हिताचे रक्षण केले. मृत्युपत्राचे रूप घेऊन मस्तकाच्या आत्म्यापर्यंत पोहोचूया. आणि नुजी जे भगवान शिवाच्या उपासनेत नाहीत ते आत्म्याला म्हणाले की प्रभु, मी तुला विचारतो वरदान मागा दधी ची, विष्णूला ओळखून म्हणू लागली - मला सर्व समजले. तुम्ही कोण आहात आणि तुम्हाला काय हवे आहे? म्हणूनच मी तुम्हाला विचारतो. अरे हो आणि नाही! तरुणांचे बुद्धीच्या वेशात तुम्ही कल्याणासाठी आला आहात. वेश करू लाज वाटून भगवान विष्णू आपल्या मूळ रूपात परतले आणि महामुनाधि चीच नाम म्हटल्यावर महामु ना! तुमचे विधान पूर्णपणे खरे आहे. मलाही ते माहीत आहे शभभला कधीही कोणत्याही कारची भीती वाटत नाही. पण तू माझा आहेस राजपुत्राच्या समोर असे सांगून तू राजाला घाबरतोस असे सांग. या हे ऐकून दधी हसू लागला. हसून म्हणाली की देवाच्या कृपेने देहदान नाही घाबरू शकत नाही जेव्हा मला खरोखर कोणीही घाबरवू शकत नाही, तेव्हा मी खोटे बोलून पाप करतो. मी धावू का? दधी चम्पूनचे हे शब्द ऐकून विष्णूला खूप राग आला. त्याने मुनिन दधीचला समजावण्याचा अनेक प्रयत्न केला. सर्व देवता देव आणि नुजीच्या होत्या. दयेने भगवान विष्णूने दैदि चमुनला घाबरवण्यासाठी अनेक गण निर्माण केले दधी चा सतीने त्यांना उद्ध्वस्त केले. मग वनूजींनी त्यांचा पुतळा तिथेच कापला. द . हे बघून तो काहीच बोलला नाही- अरे अरे! आता तुझी माया आठव. आपण तुमचा राग आणि अहंकार सोडून द्या. तू माझ्यासह संपूर्ण आहेस जगाचा नाश होईल. मी तुला दान देतो. मग आणि नुजीला मुनने त्याच्या शरीरात संपूर्ण ब्रँड दृश्यमान केला. मग वनूजींचा राग खूप वाढला. त्यांना उचलले आणि माहिरला मारण्यासाठी पुढे गेले, पण प्रयत्न केला नाही. पुढे जाऊया.

हे पाहून तो हसला आणि म्हणाला की अहो अहो! तुम्ही देवाने प्रेत दान केले या चांगल्या सूचनेने आपल्याच लोकांना मारायचे असेल तर हे सत्य चालेल? शिवरायांनी दिलेल्या मदतीमुळे तुम्ही त्याचा भाव कोणत्याही प्रकारे नष्ट करणार नाही. पण तरीही तुला मला मारायचे असेल तर ची बेरीज काय तर पण दधी चा हा एक सामान्य माणूस आहे असे समजून वनुजीने त्याच्यावर इतर अनेक गोष्टींचा हल्ला केला. ते चालवा.

मग दधी चमुनने आपल्या मुठीतील कुशाला पृथ्वीवरून उचलले आणि काही शब्द मागितले. त्यानंतर त्याला देवतेच्या दिशेने फेकण्यात आले. त्या गाद्या काळ्या खुणा झाल्या,

जनमदेवतेने मागे टाकलेली सर्व राख जळून राख झाली. हे तिकडे पाहून उपस्थित इतर देव तेथून पळून गेले पण एकमेकांशी लढत राहिले. ते दोघे यांच्यात घनघोर युद्ध झाले मग मी (अ) राजासोबत त्या ठिकाणी आलो. जिथे त्यांच्यात युद्ध झाले. मी भगवान विष्णूंना सांगितले की तुझा हा प्रयत्न आहे मूर्ख आहे. कारण तुम्ही भगवान शिवाच्या सर्वोच्च सौंदर्याला हरवू शकत नाही. या

हे ऐकून विष्णू शांत झाला, त्याने दधी चिमुनाला नमस्कार केला. मग दोन्ही राजेही हात जोडून मुन्ना दादी चा नाव देऊन त्याची स्तुती करू लागला, त्याची माफी मागू लागला. आणि म्हणू लागले की प्रभु माझ्यावर दया करा.

तो म्हणाला - नारदा ! अशा रीतीने राजाच्या पत्नीने केलेल्या स्तुतीने हृदयाचे रक्षण झाले. संतोष माला आणि त्याने राजाला माफ केले पण विष्णूसह इतर देवांना पण त्याचा राग कमी झाला नाही. मग रोहत मुन्ना दधिचा यांनी सर्व देवतांना प्रेरणा दिली आणि विष्णूजींनाही देवाचा राग न आल्याने शाप द्या. नंतर राजा

त्या माणसाने पुन्हा दादी चाचाला नमस्कार केला आणि पूजा केली आणि मग तो आपल्या राज्याकडे निघाला. चल जाऊया राजा तिथून निघून गेल्यावर सर्व देवतांसह भावानेही व्यक्त केले. आपल्या धामाकडे ठेवला. त्यानंतर हिहर आणि नूही बैकुंठधामला गेले. मग तेव्हापासून ते ठिकाण 'ठाणे' नावाने प्रसिद्ध झाले. या तीर्थक्षेत्रातून भगवान शंकराचा आशीर्वाद आणि कृपा प्राप्त होते.

हेनार्ड! अशा प्रकारे मी तुम्हाला या संपूर्ण अमृतकथेचे वर्णन सांगितले आहे. कोणता माणूस आणि तो दधिचाच्या वादाशी संबंधित हा संघ ऐकतो, तो अपमयू जिकतो. आणि मृत्यूनंतर तो थेट वाक्कोला जातो. हे पठण केल्याने तुम्हाला मृत्यूची भीती वाटेल जातो आणि कोणत्याही प्रकारे विजय मिळवत नाही.

चाळीसावा अध्याय

कैलासावर मृतदेह घासणे

नारदजी म्हणाले - हे महाभया ! हे वधाता ! अहो अहो! तुम्हाला शरीर माहित आहे एन.एस. तू माझ्यावर खूप कृपा केलीस ज्याने मला ही अमृतमयी कथा सांगायला लावली. आपले खूप खूप धन्यवाद. हे देवा! आता मला सांगा की वीरभ नेड सोबत होता तेव्हा त्यांचा नाश करून त्यांचा वध करून कैलास पर्वतावर गेला की आला?

राजा म्हणाला - हेमु ना नारद ! जेव्हा त्याचे प्रचंड सैन्य भगवान शिवाने पाठवले नेयामध्ये उपस्थित असलेल्या सर्व देव आणि ऋषींचा पराभव केला आणि त्यांना मारले मला तेथून पळून जावे लागले तेव्हा ते सर्व तिथून पळून माझ्याजवळ आले. उह ने माझे नाव घेणे आणि माझी स्तुती करणे आणि संपूर्ण कथा तेथे सांगणे. मग तुमचे की मला काळजी वाटू लागली आणि माझी टीम शोकसागरात बुडाली. त्यानंतर लगेच

बैतुं देवतां प्रणम्य केलि तिष्ठोऽपि इतः स्वतः अस्मिन् ऋषीं मी सोऽकथं तरेत्याच भावनेन त्याची स्तुती केली. मग मी मनापासून प्रार्थना करतो की देवाने असे काहीतरी करावे जे आपल्या सर्वांना मदत करेल.

ब कमी. देवा, तू काहीतरी कर म्हणजे ते ध्येय पूर्ण होईल आणि त्याचे यजमान पुन्हा जिवंत झाला पाहिजे. इतर सर्व देव आणि ऋषी देखील पूर्वीप्रमाणेच प्रसन्न आहेत. निघून जा.

अशी माझी विनंती केल्यावर लंपीता वनुजी, ज्याने शिवाजीचा विचार केला देवतेला उद्देशून जप करत होते, ते अशा प्रकारे म्हणाले - कोणत्याही गुन्हेगारी कोणत्याही परिस्थितीत कोणाचेही भले होऊ शकत नाही. अहो वधाता! सर्व देव, परम जाणणारे देव हे शरीराचे अपराधी आहेत कारण त्यांच्याकडे आहे मृतदेहाचा भाग घेऊ नका. त्याचवेळी तेथे त्यांचा अनादरही करण्यात आला. तिची याप नी सती आपल्या अपमानामुळे त्याने आपल्या देहाचा त्यागही केला. त्यांच्या वयाचे कारण देवाचे अस्तित्व नाहीसे झाले आहे. तुम्ही सर्वांनी त्यांच्याकडे जाऊन त्याला विचारावे विचारायचे आहे परमेश्वराने मृत शरीराचे पाय धरून त्यांची पूजा करावी त्यांच्या आपत्तीमुळे संपूर्ण जगाचा नाश होऊ शकतो. शिवाजीचे वाईट असे म्हटल्यावर मनापासून क्षमा केली. म्हणून त्यांना त्यांच्या अपराधाबद्दल क्षमा करा. विचारा त्यांना शांत करण्याचा हा सर्वोत्तम मार्ग आहे. ते चांगले आहे. जर तुम्हाला ते हवे असेल मी तुझ्याबरोबर चालतो आणि त्याची माफी मागतो.

असे सांगून स्वतः भगवंत, मी आणि इतर देवता आणि ऋषीमुनींनी कैलास पर्वताची पूजा केली. चल जाऊया तो पर्वत खूप उंच आणि प्रचंड आहे. मी त्याच्या जवळ आहे. कुबेराचे निवासस्थान अलकापुरी आहे. अलकापुरी छान आणि रमणीय आहे. आजूबाजूला

सुगंध दरवळत होता. अनेक झाडे आणि झाडे गाडीची शोभा वाढवत होती. त्याच बाह्य भागात अंतिम नंदा आणि अलकनंदा नावाच्या पवित्र नद्या वाहतात. त्यांची पूजा केल्याने मनुष्याला सर्व काही मिळते मी पापमुक्त होतो.

अलकापुरीच्या पलीकडे त्या विशाल वृक्षाजवळ पोहोचलो, जिथे दिव्य देवाच्या शरीराची पूजा केली. ते वटवृक्ष शंभर योजने उंच आणि अनेक होते पाच हजार वर्षे शाखा पसरल्या. हे परमपूज्यांचे तीर्थक्षेत्र आहे. येथे मृतदेह तुमचे योग ध्यान करा. त्या झाडाखाली महादेवजींचे गण होते वाईची पत्नी कुबेराही बसली होती. तेव्हा भगवान विष्णूसह सर्व देवता त्याच्या जवळ आले. अनेक वेळा नमस्कार करून त्याची स्तुती करा. त्यावेळी सावजीने अंगावर राख लावली. आणि तो कुशासनावर बसून तिथे उपस्थित लोकांना ज्ञानाची शिकवण देत होता. त्याने आपला डावा पाय उजव्या मांडीवर आणि डावा हात डाव्या पायावर ठेवला. ठेवले होते. त्याच्या उजव्या हातात आईची माळ होती.

भगवान शंकराचे दिव्य रूप दाखवत वनुजी आणि सर्व देवतांनी दोन्ही हात धरले. त्याच्या अंतःकरणात जोडून आणि नतमस्तक होऊन, दयेचा सागर परात्पर परमेश्वराची याचना करतो आणि म्हणाले महाराज ! तुझ्या कृपेशिवाय आम्ही नाही झालो. तर प्रभु तूच आमचा पाठ आहेस करू प्रभु! आम्ही तुमच्या शरणात आलो आहोत. आमच्यावर दया करा. या कर सर्व देवता आणि ऋषी-मन देवता प्रेतांचा कोप आणि त्यांची शक्ती कमी करा. तो प्रार्थना करू लागला.

एकेचाळीस अध्याय

मृतांचे पुनरुत्थान करा

देवतेने महादेवजींची खूप स्तुती केली आणि म्हणाले - प्रभु, तू परम आणि परम आहेस हे जग चांगले आहे. तू मेला आहेस. तुझे तीन डोळे म्हणजे चंद्र, सूर्य आणि चंद्र एन.एस. तुझ्या तेजामुळे संपूर्ण जगाला शंभर झाले आहेत. रा, वानू, इन आणि चंद्र इत्यादी देव. तो एकटाच आहे. तू या जगाचा पालनपोषण करणारा आहेस. देव तुम्हाला आशीर्वाद देईल. आपण तो स्वतःला मारतो. bhu तुमच्या इच्छेनुसार अन्न जळते आणि सूर्य स्वतःच्या उष्णतेने जाळतो. ते जळते. तुमच्या भीतीने मृत्यू हादरतो. अरे नाही नाधन! आजपर्यंत jas कार तू आमचे सर्व प्रकारे रक्षण केले आहेस, तशीच सदैव तुझी कृपा कर. प्रभु! आमच्या सर्व चुकांसाठी आम्ही तुम्हाला क्षमा मागतो. तुमच्या द्वारे पूर्ण करा आणि यजमानाला उत्तर द्या. वीरभ आणि महाकालीच्या पराभवाने जखमी सर्व देवता आणि ऋषींना आरोग्य दान करा. त्या सर्वांच्या वेदना कमी करा. अहो सावजी! तुम्ही जप्तीची अपूर्णता पूर्ण करा आणि दोघांना पुन्हा निर्माण करा. भाग ऋषींना डोळे, पुषाला दात दान करा. तसेच लोकांनी देवतेचा भाग बनू नये तू गेलीस, ऊठ. तुम्हा सर्वांना आशीर्वाद द्या. आम्ही तुम्हाला पूर्ण देऊ पळून गेले असे म्हणत आम्ही सर्व दैवत लोकनाथ महादेवाच्या पाया पडलो.

आमच्या स्तुतीमुळे आणि मन वळवल्यामुळे परमेश्वर मृत झाला. सावजी म्हणाले - अहो! अहो आणि नाही! तुमचा मुद्दा मला नेहमीच मान्य आहे. म्हणून तुमची प्रार्थना मी ते टाळू शकत नाही पण मला सांगावेसे वाटते की मध्यवर्ती हे काय आहे? त्याच्या डोळ्यांचा नाश होतो कारण त्याला नेहमी डोक्याचे वाईट हवे असते, तो त्यांची काळजी घेतो. पण ज्याला डोक्याचे वाईट हवे असते त्याचेच वाईट होते. म्हणून आम्ही एखाद्याने असे काम देखील केले पाहिजे, ज्यामुळे कोणालाही त्रास होऊ शकतो. तू तुझ्या प्रार्थनेतून आहेस मला माफ करा आणि तुमची विनंती मान्य करा, पण मी जिवंत आहे.

मी आत्तापर्यंत जळालो आहे. त्यामुळे त्याच्या डोक्याऐवजी शेळीचे डोके जोडावे लागणार आहे. भागा सुयाकेचा भाग पाहू शकेल आणि पुशाचे तुटलेले दात निश्चित केले जातील. माझे गणांनी मारलेल्या देवतेचे तुटलेले अवयवही दुरुस्त केले जाणार आहेत. भृगुची दाळ शेळीसारखी असते जाऊया सर्व लोक आनंदी होतील.

वेदांचे अनुयायी असे बोलून परम दयाळू भगवान शंकर शांत झाले. tat paat mane आणि विष्णुजीसह सर्व देवतांनी भगवान शंकराचे आभार मानले. फर देव शिवाजीला आमच्या सोबत येण्याचे आमंत्रण द्या, आम्ही याकच्या ठिकाणी गेलो. जहंदने आपले मिशन सुरू केले होते. शिवाजीही त्या कंखल नावाच्या भागात आला. तेव्हा विरभाने केलेला विनाश पाहिला. वहा, वध, पुषा, तू, धृत,

सर्व ऋषी, पात्र, अनाव्या, गंधव आणि रास तेथे पडलेले होते. किती लोकं
त्याने हात धुतले होते. त्यानंतर भगवान शिवाने त्यांचा सर्वोच्च सेनापती वीरभ यांचा वध केला.
तू मेला का? त्याची आठवण होताच वीरभ लगेच तिथे पडला आणि त्याला परमेश्वराचे शरीर दिसले.
काय ओली गाडी तेव्हा सावजी हसले आणि म्हणाले की हेविरभ! तुम्ही सर्व काही क्षणात
देवतेलाही दया आणि शिक्षा द्या. हवीरभ! आपण या
आयोजकांना पटकन माझ्यासमोर आणा.

प्रेताची आज्ञा मिळाल्यावर भगवानांनी वीरभ मिळवला आणि डीचा मृतदेह तिथे आणून ठेवला.
सर तिथे नव्हते. डीचे शरीर पाहून सावजीने वीरभला डीचे डोके विचारले
कुठून? त्यानंतर वीरभने सांगितले की, त्याचा शिरच्छेद केल्यानंतर तो धान्यातच टाकला.
दया आली मग शिवरायांच्या आज्ञेनुसार बकऱ्याला डोक्यावर जोडण्यात आले. सारखे
शिवाजीच्या कृपेनेच डी च्या अंगावर तो जिवंत झाला. मृत शरीरात येतात
आणि तो या गाडीत चढला जणू तो खोलवरून उठला होता. तो उठताच
महादेवजींना पाहिले. तो उठून त्यांची पूजा करून त्यांची स्तुती करू लागला. त्याचा
(d) माझ्या हृदयात प्रेम उत्पन्न झाले आणि ते खरे ठरताच त्याचे दूषित हृदय
ते ओलसर होते. त्यानंतर त्यांची मुलगीही मरण पावली आणि त्यामुळे त्यांचा मृत्यू झाला.
मला ते जाणवू लागले. त्यानंतर त्यांनी स्वतःची काळजी घेतली.

प्रेताला म्हणाले - हे यन्मय महादेव जी ! तुम्ही या जगाचा आरंभ आणि अंत आहात. आपण
या निर्मितीची कल्पना काय आहे? प्रत्येक जीव तुझ्याद्वारे जन्माला येतो. माने
तुम्हाला वाईट गोष्टी सांगा आणि तुमच्याशी विभक्त देखील होऊ नका. तू माझ्या वाईट शब्दांपासून
खूप दुखापत झाली आहे. तरीही, तू माझ्यावर दयाळूपणे वागलास आणि मला उत्तर देण्यासाठी येथे आला आहेस. प्रभु!
तुझं बरोबर आहे. तू परमात्मा जाणणारा आहेस. bhū तू माझ्यावर आणि इथे
उपस्थित सर्व लोकांमध्ये सामील व्हा आणि आमची पूजा स्वीकारा.

तो म्हणाला - नारदा ! अशा प्रकारे परमेश्वराला प्रेत अर्पण केल्यावर दोघे शांत झाले.
तेव्हाच भगवान विष्णूंनी शिवाची स्तुती केली. त्यानंतर मी महादेवजींनाही विचारले.
पण तू प्रभु! माझ्या मुलावर आणि त्याच्या उत्तरावर तू तुझ्या कृपेचा वर्षाव केला आहेस
काय. देवा! आता तुझ्याबरोबर राहून, आम्ही तुला सर्व शापांपासून मुक्त करू.

महान नाही! अशा प्रकारे हात जोडून महादेवजींची स्तुती केली
तो नतमस्तक होऊन उभा राहिला. सर्व देवतांची स्तुती ऐकून भगवान शिव प्रसन्न झाले
त्याचा चेहरा उजळला. मग तेथे उपस्थितांसह अनेक सास, ऋषी आणि मंत्र निश्चित केले गेले.
भगवान शिवाची पूजा करण्यासाठी त्यांनी अनेक वेळा भगवान शिवाची प्रार्थनाही केली. या शाळेत
उपस्थित अनेक उपदेव, नाग आणि प्राण यांनी भगवान शिव आणि त्यांची पूजा केली
तू तुझ्या मनाने काय केलेस? या कारमध्ये देव सर्व देवांच्या मुखातून त्यांचे हृदय ऐकतो.
मृतदेहाला खूप समाधान मिळाले.

अध्याय बेचाळीस पूरक

राजा म्हणतो - नारद मुन ! अशा प्रकारे, हीर, मी, देवता आणि ऋषी-प्रमुख भगवान शंकर तुमच्याकडून खूप आहेत. त्याने आम्हा सर्वांकडे कृपादृष्टीने पाहिले आणि म्हणाले- नामजप करू नका! मी तुम्हा सर्वांवर आहे. माझा शेवट वेगळा आहे. मी एकटाच आहे. तरीही, तो नेहमी त्याच्या स्वतः च्या अधिकाराखाली राहतो. चार गाड्यांचा मुलगा किंवा आई माझा आहे भजन करा. त्यापैकी पहिली आट, सारा जासू, तिसरी अर्थ आणि चौथी राणी. परंतु माझी विशेष साक्ष स्त्रीला आहे. त्याला माझा एकुलता एक आणि पा. वेदाला परात्पर भगवंताला जाणल्याने माझे स्वरूप जाणून मला समजू शकते. माणूस जो कमी आहे आज्ञाधारक, त्यांना माझा मार्ग सापडत नाही. म्हणूनच ज्ञान जाणून तुम्ही शुद्ध आहात आणि बु सेमिरा मरतो आणि यू लोअर उम. अहो! श्री आणि वरुण. एन.एस ती आई आहे. मी या जगाचा निर्माता आहे. मी जगाचा अनुयायी आहे. माही त्यांचा नाश करण्यासाठी संहारक व्हा, त्यांचा नाश करा. एक मूर्ख माणूस, जो नेहमी सांसारिक बंधनात आणि आसक्ती-भ्रमात अडकल्यामुळे ते माझ्याशी कधीही संपर्क साधू शकत नाहीत. माझा भाऊ नेहमी माझ्या रूपाचे चिंतन आणि चिंतन करतो.

आपण तिघे म्हणजे विष्णू आणि देव एक आहोत. ज्या मानवांना आपण वेगळे मानत नाही आपण फक्त एकाच रूपावर विश्वास ठेवतो, त्याला सुख-शांती-समृद्धी मिळते, पण कोण अनोळखी माणसे आम्हा तिघांना वेगळे, वेनेर्कचे भागीदार मानून आमच्याशी भेदभाव करतात. घडले. हे जप करा! परमात्मा भगवंत जर माझ्यावर टीका किंवा टीका करतील किंवा मी रागावेन आणि वरुणचा अपमान करेन, तो माझ्या क्रोधाचा भाग होऊ नये. कराव लागेल तुम्हाला दिलेले सर्व शाप त्याच्याकडे नेले जातील.

भगवान शंकराचे हे वचन ऐकून सर्व देवता, ऋषी, विद्वान शिवरायांच्या रूपाने आपल्या परिवारासह परमेश्वराचा आशीर्वाद स्वीकारून. मी केले नाही सर्व देवताही महादेवजींची स्तुती करू लागले. ते शरीरात शोषले जातात जाऊन त्याचे भजन गाऊ लागले. या गाडीत या गाडीप्रमाणे देवाने मृतदेह टाकला. स्तुती आणि उपासना, भगवान शिवाने त्याला असे वरदान दिले. त्यानंतर, भगवान शंकरजींकडून आज्ञा घेतल्यानंतर, जपतांनी आपले कार्य पुन्हा स्थापित केले. सुरुवात केली त्या प्रयत्नात त्यांनी शिवाजीचा भाग प्रथम दिला. सर्व देवांना योग्य भाग दिला होता. पुराव्यानुसार, D ने ययामध्ये उपस्थित असलेले सर्व ज्ञान दान केले आहे. दया. महादेवजींची स्तुती करताना ए. काय. अशा प्रकारे सर्व देवता, प्रमुख, रिवाज यांच्या सहकार्याने सेदचे यश चला

त्यानंतर सर्व देव आणि ऋषींनी महादेवजींचा महिमा गायला ते आपापल्या निवासस्थानी गेले. तेथे उपस्थित असलेले इतर लोकही शिवाजीकडून आले. तिथून कोणती जागा विचारली. मग मी आणि विष्णूजींनीही मृतदेहाची पूजा केली. लोकांना जाऊ द्या. त्यांनी अनेक वेळा शिवाची पूजा केली आणि कृष्णाची पूजा केली. सावजीबद्दल खूप आदर आहे. मग तेही कैलासात गेले आणि आपले गण सोबत घेऊन गेले. डोंगरावर चालली.

कैलास पर्वतावर पोहोचल्यानंतर शिवाजीला आपली पत्नी देवी सतीची आठवण येऊ लागली. महादेवजींनी त्यांच्याबद्दल अनेक गोष्टी तिथे उपस्थित लोकांना सांगितल्या. ते त्यांना आठवतात गेले होते. हे नारद ! मी सतीच्या सर्वात सुंदर आणि सुंदर चित्राचे वर्णन करतो सांगितले. ही कथा आनंद आणि पैसा देणारी आहे. या महान कथेच्या सर्वांना शुभेच्छा आवश्यकता पूर्ण करते. अशा प्रकारे या चक्राचे वाचन व श्रवण करणारा मनुष्य पापमुक्त होतो. मी होतो. त्याला प्रसिद्धी, वर्ग आणि वय मिळते. जो या आत्म्यात कथा वाचतो, त्याला त्याच्या सर्व चड्डीची फळे मिळतात.

.. श्रीसंहिता (सती खड्डा) पूर्ण..

पृष्ठ 232

.. ओम नमः शिवाय.

मला सामोरे जावे लागेल

तिसरा विभाग

पहिला अध्याय

हमालाय लग्न

नारदजींनी विचारले - अरे जाणते! आपल्या पत्त्याच्या मध्यभागी आपल्या शरीराचा त्याग करणे जगदंबा सती देवी नंतर तिला हिमालयाची कन्या म्हणून कसे वागवले गेले? त्याने काय केले महादेव जीने पुन्हा लग्न केले का? हे देवा! मला उत्तर देऊन माझ्यावर दया कर

माझ्या संवेदना शांत करा. प्रश्नाचे उत्तर देताना तो म्हणाला- हेमू, नारदा! उत्तर:

आणि हुमवान नावाचा एक मोठा पर्वत आहे. हा पर्वत तेजस्वी आणि समृद्ध असून त्याची दोन रूपे आहेत

S आहे- पहिला थावर आणि संपूर्ण जंगम. त्या डोंगरावर एक कबर आहे. या श्लोकाचा

पूर्व आणि पश्चिम भाग समुद्राला लागून आहेत. आमच्या डोंगरावर अनेक कार प्राणी

ते भीतीने जगतात. आमची विस्तीर्ण दुकाने डोंगराच्या सौंदर्यात भर घालतात. अनेक देव,

त्या पर्वतावर ऋषी-मुन आणि नर-जन्माचे वास्तव्य आहे. मानव पवित्र पवित्र आणि पवित्र

आहे. या ठिकाणी अनेक नवे आणि साधू-संत त्यांच्या तपस्या किंवा तपाने यशस्वी झाले आहेत. मृत देवाला

हा पर्वत अद्वितीय आहे कारण त्यावर कामाचे प्रत्येक रंग पाहता येतात.

एके काळी परमेश्वर देवाने आपल्या कुळाची परंपरा आणि धर्म पुढे नेला.

पतीला संतुष्ट करण्यासाठी लग्न करण्याचा विचार करा. कधी

जेव्हा आम्ही लग्न करण्याचा निर्णय घेतला तेव्हा त्यांनी देवतेकडे जाऊन त्यांना विचारले

त्याने मोठ्या संकोचाने देवतेशी लग्न करण्याची इच्छा व्यक्त केली. मग एक देव म्हणून

तो त्याच्या पत्राकडे गेला आणि नामजप करून बाजूला उभा राहिला. तेव्हा पातर देवतेला सांगितले

येण्याचे कारण विचारले.

यावर देवता म्हणाले- हे पात्रो! तुमची मोठी मुलगी मैना मंगल आणि पानी.

तू मैनाचं लग्न तुझ्या सोबतच्या माणसाशी कर. या लग्नाचा फायदा सर्वांनाच होणार आहे.

प्रत्येकाला शुभेच्छा तसेच आमच्या कुटुंबात यापैकी किमान एक उपक्रम असेल.

शाप असेल.

मग काही विचार करून पत्राने या लग्नाला होकार दिला. पातार यांच्याकडे आहे

S. Tapuwak ने एक मोठा उत्सव तयार केला आणि त्याची पत्नी मैना हिच्याशी लग्न केले.

कृपया करा विवाहसोहळ्यात भगवान विष्णूसह सर्व देवदेवता तल्लीन झाल्या होत्या.

लग्नानंतर सर्व देवी-देवता आपापल्या जगात गेले. आम्ही माझे मित्रही आहोत

एकत्र त्यांनी त्यांचे लोक ठेवले.

सर्व मार्गानी

अग्रलेख

नारदजी म्हणाले - अरे सुप्रसिद्ध ! आता मैनाच्या उत्पत्तीबद्दल सांग. सर्वा सोबत कृपया प्रक्रियेला दिलेल्या शापाबद्दल सांगून माझ्या शंका दूर करा.

नारदजींचे हे ऐकून ते हसले आणि म्हणाले - हेनारद ! माझा मुलगा साठ हजार पु. जनकाचे विवाह दोन मुख्य विषयांवरून येतात. वधा नाव कोणाचे आहे? काच्या लग्नाचे पत्र घेऊन आले होते. त्याचे तीन मुलगे. वेद्री सौभा यशाली आणि सात धमक गप्प बसली. त्यापैकी पहिल्या प्रक्रियेचे नाव मैना, ते सरे आणि तिसऱ्याचे नाव कलावती होती. या तीन क्रिया त्या पत्राच्या मनात म्हणजेच त्याच्या मनातून होत्या. एनएस या तिघांचा जन्म आईच्या उदरातून झालेला नाही. हे सर्व जगाचे पूजनीय आहेत. त्याच्या नामाचा जप आणि वध केल्याने मनुष्याला अपेक्षित सर्व फळ मिळाले असते. आहे. या तिघांना मानव आणि देवांनी प्रेरित केले आहे. त्यांना 'लोकमाता' म्हणतात. देखील ओळखले जाते. करू नका! एकदा मैना, धाया आणि कलावती या तीन बहिणी होत्या.

c. देवीची पूजा करणे. तेथून अनेकांनी एकजूट केली होती. त्या ठिकाणी मेरेपू सनाका डाक देखील आले होते. सर्वांनी विष्णूजींची खूप स्तुती केली. सर्व वेडे त्याला पाहून स्वागतासाठी उभे राहिले पण या तिन्ही बहिणी त्याच्या स्वागतासाठी उभ्या राहिल्या. उभे नाही तो शिवरायांच्या मायेने मोहित झाला होता. मग या बहिणीचे वाईट

तिथून त्याला राग आला आणि त्याने या बहिणींना शिव्याशाप दिला. मी वेडा म्हणत नाही की तुम्ही तिन्ही बहिणींनी मला अभिमानाने उभे राहून अभिवादन केले नाही, म्हणून तुम्ही सदैव वर्गहीन असेल आणि पृथ्वीवर माणूस म्हणून राहिल. तुम्ही तीन पुरुष असो यमबानोगी ।

तीन-सातव्या बहिणीने ऋषींचे शब्द ऐकून आश्चर्यचकित झाले. मग आपली चूक मान्य मस्तक टेकवून सनकादक मुन्नाच्या पाया पडतो आणि अनेक प्रकारे

तुम्ही ते करायला सुरुवात करा त्याने अनेक प्रकारे प्रार्थना केली. तीन पावले त्यासाठी प्रार्थना करू लागला. ते म्हणतात की आम्ही मूर्ख आहोत, ज्यांना आम्ही तुमचे नाव दिले नाही काय. आता कृपया वर्ग परत मिळवण्याचा काही मार्ग सांगा. मग

सांकेचा मुलगा म्हणाला, "अरे प्रिये, कृपया मला सांगा! ह्यालय पर्वत हा आपला आधार आहे. तुम्हा सर्वात मोठी मैना हिमालयाची पत्नी असेल आणि तिच्या प्रक्रियेचे नाव पावती असेल. सरे कयाध्या, राजा जनकाची पत्नी असेल आणि तिचा विवाह महालमीशी झाला होता.

देवी सीतेचा जन्म होईल. तसेच तिसरी कन्या कलावती हिचा विवाह राजा वृषभानुशी झाला.

आणि राधाची आई असल्याचा अभिमान बाळगेल. त्यानंतर मैना आणि ह्यामालाय कन्या पावतीच्या वरदानाने ते कैलासपद प्राप्त करतील. धाया आणि त्याचा पती राजा

देवी सीतेच्या पुनर्जन्मासुळे दशा व्रज जनक बैकुण्ठधामला पोहोचतील. बुध्भ
आणि कलावती अपिल्ल कन्या राधासोबत गौरीकाकडे जाईल. जी पैसे देतो त्याला नाही
केवळ आनंदाची प्राप्ती होते, म्हणून माणसाने नेहमी योग्य मार्गाने पुढे जावे. तुम्हाला माहीत आहे
जे झाले त्यामुळे तुम्ही वर्गासाठी पात्र व्हा, पण माझा शापही फलदायी ठरेल.
पण जेव्हा तू मला क्षमा मागितलीस तेव्हा मी हर्षपचा प्रभाव कमी केला पाहिजे.

गाणे

पृथ्वीवर आल्यानंतर तुम्ही सामान्य माणसासारखे राहाल, पण लग्न
यानंतर, जेव्हा तुमचे मूल जन्माला येईल आणि तुमची प्रक्रिया जसे पाहिजे तशी केली जाईल.
जातील आणि त्यांचे लग्न होईल म्हणजेच तू तुझ्या सर्व जबाबदाऱ्या पार पाडशील
लगी, तर भगवान विष्णूच्या दर्शनाने तुझे कल्याण होईल. माझी मुलगी
टॅप करून मृतदेहाची पोचपावती दिली जाईल. ध्याची कन्या सीता दशरथ नंदन
पट्टी श्री रामचानजी यांच्याकडून प्राप्त होईल. कलावतीची कन्या राधा कृष्ण हिच्या पक्षात
त्याला किंवा तिला बांधले जाईल. असं म्हणत मी तिथून गप्प बसलो. त्यानंतर लगेच
पात्राचे तीन प्रवास शापातून मुक्त होऊन आपल्या निवासस्थानी गेले.

तिसरा अध्याय

हमालायकडे देवतेचा दृष्टिकोन

नारदजी म्हणाले - हे प्रिये ! हम्ममाते! तू तुझ्या डोक्यावरून मैनाच्या पूर्वजांना म्हणालास
कथा सांगितली, जी अद्भुत आणि विचित्र होती. प्रभु! आता तुम्हीच सांगा की पावती
तो जी मैनापासून कसा निर्माण झाला आणि त्याने भगवान लोकनाथांची पूजा कशी केली?
मी काय केले?

तो म्हणाला, हेनार्ड! मैना आणि हमवानच्या लग्नाला खूप सण साजरा करण्यात आला.

लग्नानंतर दोघेही आपापल्या घरी पोहोचले. मग हमालाया आणि मैना आनंदाने आपापल्या घरी परत जातात. जगायला सुरुवात केली मग ती इतर देवतींना घेऊन हमालाला गेला.

सर्व देवता आपल्या दरबारात आल्याचे पाहून हमालायाला खूप वाईट वाटले. अहो सर्व देवतेचे नाव सांगा आणि त्याची स्तुती करा. ते त्याचा अभिमानाने आदर करू लागले.

देवतेची सेवा करून ते स्वतःला धन्य समजत होते. मुने! हात जोडून हमालाय त्याच्या समोर उभा राहिला आणि म्हणाला - प्रभु! तुम्ही सर्व एकत्र तुमच्या घरी आलात मी बघतोय खरे सांगायचे तर आज माझे जीवन यशस्वी झाले आहे. आज मध्य आहे नाही. माझे राज्य आणि माझे संपूर्ण कुटुंब तुझ्या दर्शनाने धन्य झाले. आज माझी तपश्चर्या आणि सर्व काम यशस्वी झाले. प्रभु! तू मला तुझा दास मानून मला घेऊन ये मी तुझी सेवा कशी करू? मला सांगा माझा उद्देश किंवा सेवा काय आहे?

रारज हमालयाचे हे शब्द ऐकून देवता तपूवाकांना म्हणाले - हे हमालय ! अहो क कृपया! देवी जगदंबा उमा स्वतः सतीच्या रूपात येथे प्रकट झाल्या होत्या.

. कठोर तपश्चर्या केल्यावर त्यांना पत्नीच्या रूपात शिवाजी प्राप्त झाला, पण त्यांचा पत्ता आयुष्याच्या मध्यभागी पतीचा अपमान तिला सहन झाला नाही आणि तिने योगासनात आपला देह घातला. कृपया ते करा. ही संपूर्ण कथा तुम्हालाही माहित आहे. आता देवी जगदंबा पुन्हा पृथ्वीवर आली आहे अवतार घेऊन तिला भगवान शिवाची पत्नी व्हायचे आहे. अरे हमलाय! आपल्या सर्वाना ते हवे आहे ती देवी सती पुन्हा तुझ्या घरात अवतरली आहे.

श्री विष्णुजींचे हे बोलणे ऐकून आम्हांला खूप आनंद झाला आणि आम्ही आदराने म्हणालो- प्रभु! देवी माझ्या घरातील बाग शुद्ध करू शकली ही माझ्यासाठी खूप भाग्याची गोष्ट आहे.

मला माझ्या मुलीच्या रूपात पाहिले जाईल. मग पत्नी आणि देवतेसह हमालाय त्यांनी जगदंबेचा आश्रय घेतला. त्याने देवीचा वध केला

करू लागलास

देव म्हणाले - हेजगदंबे ! हेमी! हे शावलोकात वास करणारी देवी. अहो ग! अहो अरे देव! आम्ही सर्वजण तुम्हाला मनापासून सलाम करतो. तूच परम परोपकारी आहेस. आपण पवित्र आणि शांतता हे आदर्श आहेत. तूच परमात्मा किंवा जगदंबा आहेस. आपण

या जगात सर्वत्र आढळतात. तू सूर्याची तेजस्वी किरणे आहेस. आपण आपल्या गतीने हा संसार करीत । तुम्ही जगाचे पालन करा. तू गाय आहेस सावी आणि सर वती आहेत तुम्ही धर्म आणि वेदांचे गुरु आहात. तू होय आणि तू तो समाधानी आहे. तुमचा मुलगा तुमच्या पतीला मऊ आनंद देतो. फक्त तू आईच्या घरात आई म्हणून आणि नवऱ्याच्या घरात गरिबी आणि गरिबी म्हणून मी राहतो तुमची दृष्टी शांती आणते. तुम्हीच पालनपोषण करणारे आहात आणि पंचभूतांच्या सात तत्वांपासून मूलद्रव्ये निर्माण झाली आहेत. तू नीती आणि सामवेदाचे गाणे आहेस. रिवेदा आणि अथवाड यांचे काम तू आहेस. तुम्ही त्या व्यक्तीचे नाक, कान, डोळे, तोंड आणि हृदयात विराजमान झाल्यामुळे ती त्यांच्या घरात आनंद आणते. हेदेवी जगदंबा! या संपूर्ण जगाच्या कल्याणासाठी आणि रक्षणासाठी आमची उपासना स्वीकारून तुम्ही आमच्यावर आहात. एनएस

अशा प्रकारे सर्वानी जग जननी सती-सा वि देवी जगदंबा उमा यांची पुष्कळ पूजा केली देवता त्याच्या सत् दर्शनासाठी हात जोडून उभ्या राहिल्या.

चौथा अध्याय

जगदंबेचे दर्शन

तो म्हणाला, हेनार्ड! देवतेने केलेल्या स्तुतीद्वारे बीचा नाश कलाकार जगदंबा देवी गाऊनसमोर कट झाला. ते त्यांच्या रथावर आहेत खाली बसा त्याचा चेहरा लाखो सूर्यांच्या तेजासारखा चमकत होता. त्यांचा अभिमान इतकं उंच होतं. त्याचे शब्द अतुलनीय होते. मी त्याची कोणाशीही तुलना करू शकत नाही करू शकले. ते सर्व गुणांनी तरुण होते. च्या नाशामुळे तिला चाड म्हटले गेले एन.एस. ती स्वतःचे सर्व दुःख आणि वेदना दूर करते. देवी जगदंबा संपूर्ण जग आई तो स्वतः त्याच्या भावा-बहिणींसह भयंकर प्रार्थना करून झोपला. मी देतो तीच देवी उमा या जगाचा उद्धार करते. त्याच्या चेहऱ्यावरची तीक्ष्णता अप्रतिम आहे. या कुशाग्रतेमुळे त्यांच्याकडे बघणेही शक्य होत नाही. मग त्याचे अमृत हिहारसह सर्वांनी मनोभावे प्रार्थना केली. मग त्याचे अमृत आणि पा.

त्याचे अद्भुत रूप पाहून सर्व देव आनंदित झाले आणि म्हणाले - हेमहादेवी ! अहो जगदंबा! आम्ही तुमचे दास आहोत. आम्ही मोठ्या आशेने तुझ्या आश्रयाला आलो आहोत. कृपया आमच्या येण्यामागचा हेतू समजून घेऊन आमची इच्छा पूर्ण करा. हेदेवी! आपण प्रथम जाप्ती देवाची पत्नी म्हणून प्रकट झाली आणि प्राजी आणि इतरांची पत्नी झाली.

देवाचा वध केला. तुझ्या पतीचा मधेच झालेला अपमान पाहून त्याच्या अंगावर दया आली. यामुळे देव खूप आनंदी आहे. ते खूप दुःखी आहेत ते गेलं शिवाय तुझ्या इथे आल्याने देवतेची इच्छाही अपूर्ण राहिली. आहे. म्हणूनच लक्ष द्या! तू पृथ्वीवर पुन्हा अवतार घेऊन देवतेची पूजा केलीस. शोधा म्हणजे या जगाचे कल्याण होईल आणि सूर्यकुमार मुन यांचे विधानही पूर्ण होईल. अरे देवा! तुम्ही आम्हा सर्वांना असेच आशीर्वाद द्या जेणेकरून आम्ही सर्व सुखी आणि महादेव होऊ तू पुन्हा आनंदी होवो, कारण तुझ्यापासून वेगळे झाल्यामुळे ते खूप आनंदी आहेत. शिष्टाचार आपले सर्व a's आणि b's नष्ट करून.

हेनार्ड! असे म्हणत सर्व देवता पुन्हा भगवतीची आराधना करू लागले. हातानंतर लगेच शांतपणे उभा. मग त्याच्या इतर आशीर्वादाने देवी उमा यांना भरपूर पैसे दिले. मग देवी सावजीला मारताना म्हणा - हेहेरे! अरे हो! आणि सर्व देव आणि रिश-मु नवीन! तुझ्या पूजेने मला खूप आनंद झाला आहे. आता तुम्ही सर्वजण आपापल्या घरात राहतात

त्या ठिकाणी जा आणि तेथे आनंदाने राहा. माझाच अवतार घेऊन हमालाया-
मी माझ्या मुलीच्या रूपात दिसून येईल, कारण मला चांगले माहित आहे की मी जन्म दिल्यापासून
भविष्यात माझा देह लोप पावला आहे, तेव्हापासून लोकनाथ महादेव जी सुद्धा अखंडपणे आहेत
काळा जळत नाही. मला नेहमीच माझी काळजी असते. ते सर्व वेळ विचार करतात

त्याच्या रागामुळेच त्याचा अपमान पाहून मी मागे फिरलो नाही आणि तो मी स्वतःचा म्हणून घेतला.
शरीराचा त्याग. म्हणूनच त्यांनी अलौकिक अस्तित्वाचा वेष धारण केला आहे आणि नेहमीच केला आहे
केवळ योगामध्येच लीन राहा. त्यांना त्यांच्या आत्म्याचा उपयोग सहन होत नव्हता. या साठी
त्याचीही तीच इच्छा आहे की मी पुन्हा पृथ्वीवर प्रकट व्हावे जेणेकरून आपले पुन्हा मिलन व्हावे.
शक्य असेल तर. महादेवजींची इच्छा माझ्यासाठी सदैव श्रेष्ठ आहे. म्हणून मला पाहिजे
मी हमालाय-मैना कन्या म्हणून अवतार घेईन.

अशा प्रकारे देवी जगदंबा देवतेला भरपूर आश्वासन देऊन तेथून अंतर्धान पावली.
काही वेळातच देव आणि इतर देवांचे मन शांत आणि आनंदाने भरून गेले. ते त्या ठिकाणी जातात
जिथे देवीने दर्शन दिले होते तिथे अनेक वेळा ओला कार करून आपापल्या निवासस्थानी गेले.

प्रकरण पाच

मैना- हमालायचे तप आणि वरदान मिळाले

नारदजींनी विचारले - हे वधाता ! देवीच्या मृत्यूनंतर, जेव्हा सर्व देव तुझ्या मुक्कामाला गेला असेल तर पुढे या की या? अरे देवा! कृपया मला पुढील कथा सांगा ते ऐका.

राजा म्हणाला - हेमु ना नारद ! देवी जगदंबा असताना सर्व देव आणि हमालाय आपल्या लोकांना आश्वासन दिल्यानंतर फक्त हरिहर आणि नुने यांना मैना आणि हमालय मिळाले. देवी जगदंबेला पूजेसाठी अर्पण करण्यास सांगितले. तसेच देवी सर्वांनी अगोदर विचार करण्याचा उपदेश करून भक्तीने तपश्चर्या करावी. सोबत देवता आणि नुजी देखील त्यांच्या बैकुंठ लोकात गेले. तपत पट्ट मैना आणि हमालाय दोघेही जगदंबा देवीच्या अमृतमयी आणि कायनमयी रूपांची नेहमी पूजा करत. मी पूजेत राहिलो नाही. मैना देवीचा आशीर्वाद मिळावा म्हणून त्यांनी शिवाजीसह पूजा करायची ती करणला देणगी द्यायची आणि त्याला जेवण आणायची. मी देवी गा हिमालय आणि मैनाची सुरुवात चाई महिन्यापासून झाली वर्षभर नियमितपणे देवीची पूजा करावी. माझी स्थिती ठेवून नवमीला लाडू, खीर, पेठे, शृंगार आणि विविध प्रकारची फुले देऊन त्यांना उत्तेजित करण्याचा प्रयत्न करा. त्यांनी गंगेच्या काठावर गावदेवीची मूर्ती साकारली होती. त्याच्या नियमाने वेदांची पूजा केली एनएस व्यर्थ राहून देवीची पूजा करायचो. कधी पाणी पिऊन तर कधी हवेतून करत आहे सत्तावीस वर्षे नित्य भक्तिभावाने जगदंबा गागाची पूजा त्यानंतर ते केले जातील. मग देवी जगदंबेने मैना आणि हमालाला साट दर्शन दिले.

ए.

देवी जगदंबा म्हणाली - अरे माझ्या राजा, हमालाय आणि राणी मैना! मी तुम्हा दोघांना प्रेम करतो किती वेळा म्हणून, तुम्हाला जे हवे असेल ते तुम्ही वरदान मागू शकता. अरे हमलाय या मैना! तुझ्या तपाने किंवा स्त्रीपासून मला खूप वेदना होतात. म्हणूनच मी तुम्हाला छतावरील फळाची शुभेच्छा देतो देणगी देणार का? त्यामुळे तुम्हाला जे हवे ते बोल. मग मी विनोदाच्या भावनेने देवी गा असे नाव ठेवले. बोल - देवी जगदम बक्के ! तुझी दृष्टी पाहून मधली झाली. हेदेवी. आपण आणि नाव पी. हेमते! आमच्याकडे या

मैनाचे बोलणे ऐकून गको देवी खूप समाधानी झाली आणि तिने मैनाला मिठी मारली. घेतले देवीला आलिंगन देताच मैनाचे भान हरपले. मग वेदेदेवी जगदंबेपासून म्हणू लागले - ज्याने हे जग धारण केले ! लोक अनुयायी! आणि मनोवन छपराचे फळ देणारी देवी! मी तुझे नाव घेतो तू या जगात आहेस आनंदाचा संवाद होतो. तू माया आहेस. आपण योग नाही. तुम्ही स्वतः आहात

दुःख आणि शोक. अज्ञानाच्या अंधारातून स्वतःला बाहेर काढून तुम्हीच आहात तो जलद देतो. आपण आपल्या स्वतःचे वर्णन कसे करू शकता? करू शकतो तू निराकार आहेस वगैरे. आपण ठीक आहात. तुम्ही परम योगी आहात आणि इच्छेनुसार, एक स्त्री पृथ्वीवर अवतार घेते. तू पृथ्वीवर सर्वत्र आहेस कृतज्ञता पसरवा. भगवंताच्या रूपावर नियंत्रण ठेवणारे तुम्हीच आहात. हेज हॉग आई! तू माझ्यावर बस तुम्हाला तुमच्यासारखेच अन्नाचे व्यसन आहे. आई! सूर्यकिरणांना प्रकाश देणारा तूच आहेस. चंद्राची शीतलताही तू आहेस बस एवढेच अशा या महान आणि मंगलमय देवी जगदंबेला प्रार्थना. आई! मी तुझा आहे

तुम्हाला जे जग निर्माण करते, सांभाळते आणि नष्ट करते. हेदेवी! मी तुझ्यावर प्रेम करतो मी करतो कृपया आमच्यासोबत रहा.

तो म्हणाला, हेनार्ड! माझी मनोभावे प्रार्थना ऐकून देवी बोलली.
मी तुम्हाला हवे असलेले छत मागतो. तुम्ही जे मागितले ते दान केले असेल का? माझ्यामुळे काहीच नाही.

देवी जगदंबेचे हे शब्द ऐकून मला खूप आनंद झाला आणि म्हणालो- हे शेव! आपले विजयी व्हा. अहो हेड! तुम्ही तुमचे जीवन दान करा. तुम्हाला प्रत्येकाला छप्पर हवे आहे आणि तुम्ही दान करा मी करतो हेदेवी! मी तुला वरदान मागतो. हेमते! तू मला शंभर पु दान कर पराक्रमी आणि पराक्रमी, पालकांचे आयुष्य दीर्घ आहे. त्यानंतर मला एक मुलगी आहे, ती ओळखली जाते तुझे व्हा हेदेवी! तुझी जगभर पूजा केली जाते आणि सर्व सद्गुणांनी संपन्न आहे आनंद देत हेमाता! सर्व कामे करणारे तुम्हीच आहात. हे भगवती. देवतेचे कार्य सिद्धीस नेण्यासाठी तुम्ही देवाची पत्नी होऊन या जगाचा उद्धार करा. तुझ्या कृपेबद्दल कृतज्ञ होण्यासाठी, माझी मुलगी म्हणून जन्म घ्या.

मैनाचे शब्द ऐकून देवी भगवती रडू लागली. मग सर्वांच्या मनोकामना पूर्ण करा मु कुरते-ए-बोल करणारी देवी - मैना! मी केलेल्या तपश्चर्येने मला खूप आनंद झाला आहे एन.एस. तुझ्याकडून मागितलेले वरदान मी नक्कीच पूर्ण करीन. सर्व प्रथम तुम्ही शंभर आहात शक्तिशाली पुका आई होण्याचे वरदान देते. त्या शंभर पुत्रांपैकी पहिला जो मुलगा घेईल तो सर्वात शक्तिशाली आणि पराक्रमी असेल. तुम्ही सकाळी तुमची मुलगी गमावली तुमचा जन्म नक्कीच होईल. मग मी देवतेच्या कल्याणासाठी प्रार्थना करीन.

असे बोलून जगाची माता, परात्पर देवी जगदंबा तिथून अंतर्धान पावली. मग माझ्याकडून आता मागितलेले फळ मिळाल्यावर मैना देवी आनंदाने उडी मारली. त्यानंतर ते त्यांच्या घरी जातात गेला ग. घरी जाऊन मी माझ्या नवऱ्याचे, हमालायाचेही आभार मानले, माझ्या दृढतेच्या परिपूर्णतेबद्दल आणि वरदानाची रक्कम सांगितली. जसे आपण हिमालयातून ऐकतो. मग ते दोघे त्याच्या नशिबाचे कौतुक करू लागले. त्यानंतर काही काळानंतर मैना गरोदर राहिली.

हळूहळू वेळ निघून गेला. वेळ संपल्यावर मला मुलगा झाला

ज्याचे नाव मेनक ठेवले. पुस्तकाची माहिती मिळाल्याने आम्हाला आनंद झाला. ते गेले आणि त्यांच्या गावात मोठा उत्सव झाला. यानंतर हमालय येथे न्यानवे आणि पु यांचा जन्म झाला. शंभर फुटी मैनाक सर्वात मोठा आणि पराक्रमी होता. त्याचा नागापासून लग्न झाले. जेव्हा देवाने पर्वतावर हल्ला केला आणि त्याचे पंख कापण्यास सुरुवात केली म्हणून मैनाक आश्रयाच्या समुद्रात गेला. त्यावेळी पवनदेव यांनी हे काम केले. मदत अ. तिथे सागरशी लग्न केले. मैनाक वात फक्त स्वतः नंतर सर्व कट पवित्र पुरुषाला पवित्र राजा म्हणतात.

अध्याय सहा

पोचपावती

राजा म्हणतो- हेनार्ड! त्यानंतर हमालाय आणि मैना देवी भगवती आणि शिवाजी चाटण कुपोषित राहिल. त्यानंतर जगदंबका या जगदंबकाने त्यांचे म्हणणे सिद्ध करण्याचा प्रयत्न केला. कारण त्याच्या पूर्ण वाट्याने परमेश्वर हिमालयाच्या मध्यभागी विराजमान आहे. त्या वेळी त्याच्या शरीरात एक अद्भुत आणि सुंदर आत्मा उतरला. तो आनंदम नव्हे तर धारदार शंभर झाला होय, ते देवीची पूजा करू लागले. मग सुरुवातीच्या काळात गगराज हमालाने स्वतःचे किंवा मैनाचे केले तो भाग हरवला होता. मैनेने हिमालयाच्या मध्यभागी उपस्थित असलेल्या देवीचा भाग घेतला तु काय केलस? देवी जगदंबेचे गर्भत आगमन झाल्याने मैनेच्या सौंदर्यात भर पडली. आणि वेगाने निघून जा. मग त्याला बघूनच हमालायाचा बराच काळ राहायला लागला. जेव्हा देवता सोबत, आणि मला हे कळले, मग आम्ही देवी जगदंबकाची खूप स्तुती केली. आणि सर्व आपापल्या घरी गेले. हळूहळू वेळ निघून गेला. दहा महिने पूर्ण त्यानंतर मैनाच्या पोटातून शिव देवतेने जन्म घेतला. जन्म घेतल्यानंतर देवी शिव नेमाने तुमचा सातपा दाखवा. देवीचा जन्म दिवस वसंत ऋतूमध्ये असतो. महिन्याचा नववा दिवस होता. त्यावेळी मध्यरात्री हरणाला झोप येत नव्हती. देवीचे जाम सेसरे जग संकटात सापडले होते. वारा मंद गतीने वाहू लागला. सारे वातावरण सुगंधित झाले. आकाशात ढग दाटून आले आणि पावसाच्या सरी कोसळतील. नंतर आई जगदंबेच्या दर्शनासाठी वनुजी आणि मेरेसह सर्व देवदेवता राजा हमालायच्या घरी आहेत. पंच. देवीचे दर्शन घेतल्यानंतर सर्वांनी महामाया मंगलमयी जगदंबका मातेची पूजा केली. के. त्यानंतर सर्व देवता आपापल्या निवासस्थानी गेले.

स्वयंमाता जगदंबा आपल्या कन्येच्या रूपात पाहून हिमालय आणि मैना प्रसन्न झाले. ते बऱ्यापैकी आहेत आनंद वाटू लागला. देवीच्या प्रकाशाच्या दर्शनाने मैना धन्य झाली. घडले मग मी देवीला म्हणालो - हेजगडंबा ! ओ शवा! अहो री! तुझा माझ्यावर मोठा उपकार आहे ए, ज्याने मला स्वतःच्या दृष्टीचे दर्शन दिले. हेमाता! तुम्ही सर्वोच्च आहात. तुम्ही तिघे ती लोकांची आई आहे आणि देवतांची पूजा केली जाते. हेदेवी! तू माझ्या मुलीकडे ये अर्भकाचा अंगावर घ्या.

मैनाचे शब्द ऐकून देवी म करत-ए-बोल - मैना! तुम्ही माझी खूप मोठी सेवा केली आहे. तू हरला मी तुला देवाचे आशीर्वाद मागितला सांगितले होते आणि तू मला तुझ आशीर्वाद दिलेस. पुटी बनवण्याचे वरदान मागितले होते. मग मी तुला 'आणि तू' म्हणत फळ दिले. होते. त्यानंतर ती तिच्या धामाला गेली. त्या वरदानानुसार आज मी तुला गमावले मी ते घेतले आहे. मी तुमच्या इच्छेचा आदर करतो, मी तुम्हाला माझा स्वतःचा प्रकाश दाखवतो ए. आता तुम्ही दोघे दाम्पत्य तुमची मुलगी समजून माझी काळजी घ्या.

ठेवा मी पृथ्वीवर अद्भुत मनोरंजन करीन आणि देवतेचे कार्य पूर्ण करीन.
मोठे झाल्यावर मी भगवान शिवाला त्यांची पत्नी म्हणून स्वीकारले आणि त्यांची पत्नी झाली.
उत्तर द्याल का?
असे म्हणत जगत्माता देवी जगदंबा निःशब्द झाली. मग देवी पाहून भगवती नाही त्याचे रूपांतर एका अर्भकात झाले.

सातवा अध्याय

पावतीचे नामकरण

राजा म्हणाला - हेमु ना नारद ! मैनासमोर जेव्हा देवी जगदंबकाने अर्भकाचे रूप घेतले नाहीतर ते सामान्य मुलांसारखे रडायला लागले. त्यांचे रडणे ऐकून सर्व स्त्री-पुरुष, त्यावेळी तेथे उपस्थित असलेल्यांचा मृत्यू झाला. त्यासी यमकांता निलकमल त्या परम तेज वी सुंदर मिरवणुका पाहून शोभा भट ग राजा हुमलाय बस्त सये. मग शुभ मुतुम हुमालयाने आपल्या मुलीचे नाव ठेवण्याचा विचार केला. त्यावेळी मी आणि आम्ही खूप व्यस्त होतो. मग देवीचे गुण आणि सौम्यता पाहून तिचे नाव 'पवती' पडले. ठेवले. चंद्राच्या कलेप्रमाणे हिमालयीन मुलगी हळूहळू मोठी होऊ लागली. त्याचे भाग-तरुण चंद्राच्या चंद्रासारखा आणि कलेसारखा खूप सुंदर होऊ लागला. ग राजा तुझा साहे ताल धरून खेळायचे. पोचपावती तुझ्या मित्रासोबत, कधी गंगेच्या वाळूने घरी आपण ते तयार केल्यास, कधीकधी आपण ते कठीण करता. खेळता खेळता ते मोठे होऊ लागले. जेव्हा ते योग्यता असेल तर आचार्य त्यांना विविध धर्माचा उपदेश करू लागले. त्यापेक्षा तुमच्या पूर्वीच्या जन्माबद्दल सर्व काही मृत आहे. मुने! या गाडीत मी शवाची लीला केली तुमचे वर्णन काय आहे?

एकदा शिवलीलेने मोहित होऊन तू हमालाच्या घरी गेला होतास. हेनार्ड! आपण शवत् जाणून घ्या आणि त्याच्या आणि त्याच्या चांगल्या लीला समजून घ्या. तुला येताना पाहून हमालाय-मैना तुमचं मनापासून स्वागत आणि खूप आदर मिळाला. त्यानंतर हमालायाने आपल्या कन्येला पावती हाक मारली आणि तिच्याकडून तिने चरणी नमस्कार केला. करून घेतले मग ते स्वतः पुन्हा पुन्हा नमस्कार करू लागले आणि म्हणाले - हे प्रिय नारद. अहो अरे पु नारद! तू परम राणी आहेस. तुम्ही नेहमीच सर्वांचे आभार मानता. तू भूत, भविष्य आणि वर्तमान जाणून घ्या. तुम्ही परोपकारी आणि दयाळू आहात. कृपया माझ्या कामाचे भाग्य सांगा आणि मला पण सांगा माझ्या मुलाचं लग्न कसं होईल?

नारद! हे ऐकून हमालायातून पावतीचा हात आणि चेहरा दिसला बघता बघता काय बोलायला लागली. अहो राजा आणि मैना! तुझी कन्या चंद्राची कला आहे असा हा शो सुरू आहे. हे सर्व शुभ संकेत आहेत. त्याचा प्रभाव महान शक्ती आहे. या तुमच्या पतीसाठी आनंद होईल. तसेच आपल्या पालकांची कीर्ती आणि भाग्य वाढेल हे परम सावंत आणि जगातील सर्वोत्तम असेल. त्याचा पती योगी आहे, ना, निर्दोष, लिंगरहित, मातृ-ज्ञान, अभिमानरहित, पवित्र आणि ऋषी वेशभूषा होईल. हे ऐकून मैना आणि हमालाया दोघेही दुःखी झाले. पावतीदेवी विचार करू लागली मुन्ना नारदाचे शब्द नेहमीच खरे असतात. नारदजींनी सांगितलेली सर्व लक्षणे मला शिवाजीचा अभिमान आहे. देवाचे शरीर त्याचा भावी पती म्हणून स्वीकारणे

उठून शिवाजीच्या चरणी जप करू लागला. मग हमालाय मोठ्या थाटामाटात म्हणाला एक हेनार्ड. माझ्या मुलीच्या भावी पतीबद्दल जाणून घेण्यासाठी मला खूप वेळ लागला. तुम्ही कृपया करू शकता कृपया माझ्या मुलीला वाचवण्याचा मार्ग सुचवा.

ग राराज हमालयाचे हे शब्द ऐकून हेनारद तू म्हणालास - जी राजा, मी काय बोललो पूर्णपणे सत्य असेल कारण हाताच्या रेषा आत्म्याने लिहिलेल्या असतात आणि कधीही खोटे बोलत नाहीत असू शकत नाही या ओळीचा परिणाम नक्कीच मिळेल, पण यानंतरही पोचपावती

आनंदी होण्यासाठी देवाच्या मृत शरीराची लग्नाची पावती मिळवा हे सर्व देवाच्या शरीरात आहेत गुण आहेत ही अशुभ चिन्हेही महादेवजामध्ये शुभ ठरतात. म्हणूनच घू मला घडवलेस आपल्या कृतीचा भगवान शिवाशी विवाह करण्याचा विचार करा. ते सर्व आहेत ते परिपूर्ण, समान आणि अविनाशी आहेत परंतु असे होणे इतके सोपे नाही. पावती - मृतदेह विवाह तेव्हाच होऊ शकतो जेव्हा कसा तरी देव मेला. देव शंकराला नियंत्रित आणि नियंत्रित करण्याचा सर्वात सोपा आणि उत्तम मार्ग म्हणजे जर तुमचा कन्येने वेगळ्या भावनेने शिवाची तपश्चर्या केली तर सर्व काही ठीक होईल. पोचपावती परमेश्वर मृत शरीराचा पट्टा म्हणून स्वीकार करेल. ते नेहमी देवाच्या शरीरानुसार वागतात. कारण ते परमात्म्याचे पालन करणारे महासावी आहेत. त्यांना त्यांच्या पालकांना जाणून आनंद होतो वाढणार आहे

अरे महाराज! भगवान शिव आणि शिवाचे प्रेम वेगळे आहे. त्याच्यासारखे नाही कोणी आले नाही आणि येणारही नाही. याशिवाय देवाचे शरीर इतर कोणाला देऊ नये. पैसे कमावणार नाहीत. हुमलाय! देहाशी एकरूप होऊन देवतेच्या देहासाठी अनेक गोष्टी करायच्या आपली मुलगी पत्नीच्या रूपात मिळाल्यानेच देव स्त्री आहे. होय. तुमच्या कन्येची पावती भगवान शिवाला त्यांच्या तपश्चर्येने संतुष्ट करून वरदान ठरते. जाऊया

मी नारद आहे! हे शब्द ऐकून हमालाय म्हणाले - हेमु नाय नारद ! देव सर्व प्रकारच्या वासनांचा त्याग करून, मन संयमात ठेवून ध्यान करावे. तुम्ही करा त्याचे लक्ष नेहमीच सर्वोच्चावर असते. योगाद्वारे त्यांचे मन कसे घडवायचे? त्यांना दूर करून, भ्रमाच्या बंधनात अडकण्यासाठी लग्न कराल. प्रेत देणारा परमेश्वर नाशवंत आहे, पलीकडे, निगुण, निराकार आणि अंधकार ही ज्योतीची एक प्रकारची स्थिती आहे आणि ती नेहमी परमात्म्याच्या रूपात असते. काशपुंज शोधतो, तो माझ्या मुलीशी लग्न कसे करणार. माझ्या माहितीनुसार भगवान शिवाच्या मते, फार पूर्वी, त्यांनी पत्नी सतीसमोर, की पत्नीच्या रूपात त्याच्याशिवाय इतर कोणालाही कधीही स्वीकारणार नाही. आता जेव्हा सती स्वतःच्या शरीराचा त्याग केला आहे, मग तो दुसऱ्याला कसा मारणार? हे ऐकून तू म्हणालास, प्रिये! तुम्ही त्याची काळजी करू नका. तुमचा मागील जन्म कोणता होता? मॅडमची मुलगी सती होती आणि शिवाजी मेला होता. तुमच्या पत्त्यावरून तुमच्या पत्त्याचा अनादर पाहून लाज वाटून सती योगात मग्न झाली. आता समान पूर्वी सतीच्या रूपात अवतरलेली देवी जगदंबा, आता तिची कन्या आहे.

बनवले आहे त्यामुळे तुम्हाला पावतीबद्दल काळजी करण्याची गरज नाही. देवी पावती स्वतः भगवान शिवाची पत्नी असेल.

तुझे बोलणे ऐकून गर्गज हमालाय व त्याची पत्नी मैना व मुलगा यांना धक्काच बसला. संतोष आला आणि त्याच्या सर्व शंका-कुशंका पूर्णपणे दूर झाल्या. पावतीही जवळच बसलेली त्याच्या पूर्वजांची कथा ऐकली. देवाच्या शरीराला तिचा पती, देवी म्हणून ओळखणे तो मान टेकवून पावती घेऊन बसला. मैना आणि हमालायांच्या डोक्यावर हात ठेवला त्याला अनेक आशीर्वाद दिले. तपश्चर्येची पावती सांगितल्यावर नारद तू तेथून तो मेला होता. तू गेल्यावर मैना आणि हमालाला खूप दुःख झालं.

धडा आठवा

माना आणि हुमालय यांच्यातील संभाषण

तो म्हणाला, हेनार्ड! जग सोडल्यानंतर काही काळ सर्व काही असेच असते. ते चालूच राहिले. एके दिवशी मी माझा नवरा हिमालयाकडे गेलो आणि त्याला बोलावले म्हणू लागला-

हे परमेश्वरा! त्या दिवशी भगवान नारद आमच्या ठिकाणी आले होते आणि पावतीचा हात पाहून त्याच्याबद्दल अनेक गोष्टी सांगितल्या गेल्या, मग मी त्याच्याकडे लक्ष दिलं. आता पावती मोठे होत आहे. मी तुला प्रार्थना करतो की तू तिच्या लग्नासाठी सुंदर आणि सुंदर आहेस. वधूचा शोध सुरू करा. ज्यांच्यासोबत आमची मुलगी पावती तिचे आयुष्य आनंदाने घालवू शकते तु करू शकतोस का तो सुखभावी आणि उदात्त असावा कारण माझी मुलगी माझे जीवन व्हावे असे मला वाटते. प्रिय पेक्षा जास्त आहे. मला सुरक्षित मुलीचे सुख हवे आहे.

हे बोलून माझ्या डोळ्यांतून अश्रू तरळले आणि ती पतीच्या पाया पडली. त्यानंतर हमालायाने कृपापूर्वक पत्नी मैनाला उचलून धरले आणि तिला समजावून सांगू लागला. ते म्हणाले - अहो देवी! तुम्ही थकले आहात. मुन्ना नारदाचे म्हणणे कधीच खोटे असू शकत नाही. y तुम्ही जर तुम्हाला पावतीला आनंदी पाहायचे असेल तर त्याला भगवान शिवाच्या तपश्चर्यांसाठी प्रवृत्त करा. y d शिवाजी जिवंत झाल्यावर त्यांनी स्वतः पावती स्वीकारण्यास सुरुवात केली. मग सर्व ठीक आहे होईल. सर्व चांगले आणि वाईट चिन्हे नष्ट होतील. भगवान शंकर नेहमीच शुभ असतात. म्हणूनच देवाचे आशीर्वाद मिळविण्यासाठी तुम्ही तपश्चर्या किंवा तपश्चर्या करू शकता. दोन

हमालयाचे शब्द ऐकून मैनास तपुवाकने आपली कन्या पावती हिला तपश्चर्यासाठी प्रार्थना केली. ती म्हणायला गेली.

नववा अध्याय

पोचपावती आणि

राजा म्हणाला - हेमु ना नारद ! पोचपावती पोहोचल्यावर मी त्यांच्याकडे बघून विचार केला. माझी मुलगी मऊ आणि नाजूक दिसते. हे नेहमीच राजेशाही वैभव राहिले आहे. b आणि A भोगणे ही जर दुःखाची बाब असेल तर त्यांच्याबद्दल देखील ते पूर्णपणे अज्ञात आहे. त्यांनी पोचपावती दिली खूप लाड आणि मित्राने वाढवले आहे. मग मी माझ्या मुलीला कठोर तपश्चर्या कशी करायला लावणार? आपण हलवू शकता? या सगळ्याचा विचार करून मी माझ्या मुलीच्या पूजेसाठी काहीच करत नाही. मी बोलू शकतो त्यानंतर आईचे मुख पाहून त्यांनी सात जगदंबेचा अवतार धारण केला. पोचपावती करणाऱ्या देवीला कळेल की आईला काय म्हणायचे आहे? मग सर्वकाही देवी भगवतीचे शब्द आणि शब्द पावती जाणणे - हेमाता ! तू इथे कधी आलास? तुम्ही बसलात आई, शेवटचे मी अजून एक पाहिले आहे. त्याच्या बद्दल मी सांगेन माझे नाव एक दयाळू आणि कठोर विद्वान म्हणून आले. जेव्हा मी त्यांना देतो जेव्हा त्याने त्याला नमस्कार केला तेव्हा तो हसला आणि म्हणाला की तुम्ही नक्कीच भगवान शिवाची पूजा करा. तुम्ही चांगले व्हाल. म्हणून त्यांना प्रसन्न करण्यासाठी तपश्चर्या करा. हे ऐकून मी माझ्या मुलीच्या डोक्यावर प्रेमाने हात ठेवला आणि तिच्या पतीला हमालाय म्हटले. तिथे बोलावले. हमालयात आल्यावर मैदाने त्याला पावतीच्या स्वप्नाबद्दल सांगितले. मग तिच्या मुखातून कन्येच्या स्वप्नाविषयी कळून हमालाला खूप आनंद झाला. नंतर ते मालक आहेत पिनीला म्हणाली - अरे! काल रात्री मलाही एक स्वप्न पडले. माझी स्वप्ने आहेत एका मोठ्या माणसाने तप व्ही पाहिले. नारद मुन्नाने सांगितलेली ती सर्व चिन्हे होती. ते उम तपवी माझ्या नगरीत तपश्चर्या करायला आली होती. त्याला पाहून मला खूप आनंद झाला. मी माझी मुलगी पावतीसह त्यांच्या दर्शनासाठी त्यांच्याकडे पोहोचलो. मग मला माहीत आहे नारदजींनी सांगितल्याप्रमाणे ते एकमेव भगवान शिव आहेत. त्यानंतर मला त्यांच्या सेवेची पावती मिळाली. पण त्याने माझे ऐकले नाही. मग तेथे सान्या आणि वेदांत वादाला तोंड फुटले. त्याची आज्ञा मिळाल्यावर त्याची पोचपावती मिळाल्यावर त्याची आधी सेवा करायची. करण्यासाठी. अहो हे! हे माझे स्वप्न होते, जे पाहून मला खूप वाईट वाटले. मला वाटते की हे स्वप्न पूर्ण होण्यासाठी काही काळ वाट पाहावी. असे म्हणत हमालाय आणि मैना ते उदात्त स्वप्न पूर्ण होण्याची वाट पाहत होते.

दहावा अध्याय

bhum-j m

तो म्हणाला - नारदा ! भगवान शिवाची महिमा परमपूज्य, शुभ, दिव्य आणि अं आहे ज्या दिवसापासून तो आपल्या निवासस्थानी, कैलास पर्वतावर परतला होता. तेथे येत आहे भगवान शिव आपल्या पत्नी सतीच्या वापराने मद्यपान केले होते. त्यांचे मन देवी सतीच्या मृत्यूचे होते. आणि ते करताना त्यांची दमछाक होत होती. मग त्याने आपले सर्व सदस्य तिथे पाठवले. पण बोलावून देवी सतीचे गुण आणि तिच्याकडून तिची सौम्यता सांगू लागली. फर घरातून बाहेर पडल्यानंतर तो काही काळ सर्व लोकांचा शोध घेत भटकत राहिला. यानंतर ते पुन्हा कैलास पर्वतावर आले कारण त्यांना सतीचे दर्शनही झाले नाही. करू शकले मग मन एक करून तो समाधीत बसला. देवा प्रेत ही गाडी बराच वेळ तो ध्यानात बसला. असंख्य वर्षे गेली. कबर म्हणून कारण त्याच्या हृदयातून घामाचा एक थेंब पृथ्वीवर पडला आणि तो थेंब बाळामध्ये बदलला गेला. त्या मुलाचा रंग लाल होता. त्याला चार हात होते. त्याचा चेहरा मोहक होता. तो द तेज मधून मुलाला एक अनोखी मोहिनी मिळत होती. तो कापला की लगेच रडायचा. त्याला संसारी माणसासारखे पाहून शिवाजीने आपल्या संगोपनाचा विचार करून आनंदी व्हावे. गेला. त्याचवेळी एक सुंदर स्त्री तिथे आली. तिने मुलाला आपल्या मिठीत घेतले लया आणि तिच्या चेहऱ्याचे चुंबन घेऊ लागली. मग त्यांनी त्याला रडायला लावले. तू काय शांत झालास? मग ती त्याला खायला लागली. ती दुसरी कोणी नसून तिची आई होती. सर्व काही जाणणारे जगाचे निर्माते महादेवजी हे पाहून हसू लागले. तो त्याला पृथ्वीची माहिती होती. तो पृथ्वीला म्हणाला- अरे राणी! तुम्ही या पुस्तकाचे निष्ठेने पालन करा करा. या बाळाला माझ्या घामाचा एक थेंब चावला आहे. हेवसुधा! जरी हा मुलगा मला घाम फोडतो तू इथे आलास पण या जगात तुझा एकुलता एक मुलगा म्हणून ओळखला जाईल. हे अंतिम सदाचारी आणि जमीन देणारा असेल. त्यामुळे मलाही आनंद मिळेल. हेदेवी! तू त्याचा ते परिधान करा

नारद! असे म्हणत देवाचे शरीर शांत झाले. त्याच दुःख थोडं शांत झालं होतं. दुसरीकडे, शिवरायांच्या आज्ञेचे पालन करून पृथ्वीने आपल्या मुलाला सोबत घेतले. ठिकाणी चालत गेलो मोठा झाल्यावर हा मुलगा 'भूम' नावाने आला. तरुण असणे काशी गेला. तेथे त्यांनी बराच काळ भगवान शंकराची आराधना केली. मग भगवान शंकराचा आशीर्वाद मिळाल्यावर पुभूची भूमी जगाला गेली.

भगवान शिवाचे गंगावताराचे दात

तो म्हणाला - नारदा ! गराज हिमालयाची कन्या पावती, जी सात जगदंबेची आहे अवतार, जेव्हा ते आठ वर्षांचे होते, तेव्हा भगवान शिव यांना त्यांच्या जन्माची बातमी मिळाली. मग त्या अप्रतिम मुलीला हृदयात ठेवून त्यांना खूप आनंद झाला. मग त्याने आपला निर्णय घेतला तपश्चर्या किंवा ध्यान करण्याचा विचार केला. त्यानंतर, नंदा आणि इतर काही गणांना त्यांचे त्यांच्यासोबत महादेवजी हिमालयाच्या शिखरावर गंगोती नावाच्या तीर्थयात्रेला गेले. या त्या ठिकाणी पडणारी पवित्र गंगा जगातून कोसळत आहे. भगवान शिवांनी त्याच ठिकाणी तपश्चर्या केली करणे निवडले. शिवाजी आपले मन एकाग्र करून अस्माभूत, नामयि, नया योत्मय चंदनंद आणि पा यांनी परम परम माचा जप सुरू केला. तुमच्या बॉसला पाठवा आई न सापडल्याने नंद व इतर मृतदेहही समाधीत बसले. काही गं सावजी सेवा करा आणि काहीजण त्या जागेच्या सुरक्षिततेसाठी काम करतील.

जेव्हा गराज हमालाला शिवाजीच्या आगमनाची ही सुवार्ता मिळाली, तेव्हा त्यांनी अंतःकरणात आदराने, आपल्या सेवकासह, त्याने जेथे पूजा केली त्या ठिकाणी या. करत होतो. हमालायाने हात जोडून देवतेचे नाव दिले. नंतर त्यांचे भक्तिभावाने पूजा करू लागली. हात जोडून हमालाय म्हणाला - प्रभु ! तुम्ही येथे ये, माझा आनंद आहे. bhū तू छान आहेस. आज आपले सात दर्शन घेतल्यानंतर माझे जीवन यशस्वी झाले आहे. तुम्ही मला तुमचा सेवक समजा आणि मला तुमची सेवा करू द्या. दान करायला या. अहो होय तुमची सेवा केल्याने मला अधिक आनंद होतो करेल

गराज हमालयाचे शब्द ऐकून महादेवजींनी डोळे उघडले आणि हमालयात गेले. आणि त्याचा नोकर उभा असलेला दिसला. त्यांना पाहून महादेवजी हसतमुखाने म्हणाले- अरे प्रिये! मातु एकांतात तपश्चर्या करण्यासाठी हरे शिखरावर आला. हमालया तुम तप या के धाम होय, तुम्ही देवता, प्रमुख आणि वंश यांनाही उत्पन्न देता. गंगा, कोण पाप धुवून टाकते, तुम्ही फक्त गमावलेल्याद्वारे कॉपी करता. म्हणून तू शाश्वत आहेस तू संपलास गंगेचे उगमस्थान असलेल्या या पवित्र ठिकाणी मला तपश्चर्या करायची आहे. मी आलो आहे मला माझी इच्छा आहे की माझा दृढनिश्चय कोणत्याही अडथळ्याशिवाय पूर्ण व्हावा. त्यामुळे कोणीही माझ्या जवळ येऊ नये अशी व्यवस्था करावी. आता तुमचे घर जा आणि नीट बांध.

एवढं बोलून मृतदेह शांत झाला. तेव्हा हमालाय म्हणाले - हेपरमे! तू माझे घर आहेस माझ्या मते ही माझ्यासाठी खूप आनंदाची बाब आहे. मी तुमचे स्वागत करतो देव तपश्चर्या किंवा इतर प्रार्थना करूनही अनेक मानवांना तुमचे तत्वज्ञान आवडत नाही.

शक्य अशा महादेवाने मला त्यांच्या अमृत दर्शनाने वरदान दिले आहे. प्रभु, तुम्ही येथे तप किंवा ध्यानासाठी या. त्या खूप गोष्टी आहेत. आज मी स्वतःला देवराज म्हणवतो यापेक्षा भाग्यवान. कोणत्याही अडथळ्याशिवाय येथे बनवलेले तुम्ही एकमेव आहात. तुम्ही तपश्चर्या करू शकता का? येथे तुम्हाला कोणत्याही प्रकारची अडचण येणार नाही, म्हणून मी श्वास देतो.

असे म्हणत गराज हमालाय आपल्या घरी परतला. घरी पोहोचल्यानंतर तो पत्नीला घेऊन गेला सावजीकडून हा सारा प्रकार मैनाला सांगितला. मग त्याने आपल्या नोकराला सांगितले फोन करून समजावले आणि सांगू लागले की आजपासून कोणी गंगावतरण म्हणजेच गंगो नाव नको जागेवर जाणार नाही. तेथे जाणाऱ्यांना मी शिक्षा करीन. या कार हमालायाने आपले गण दिले आहे शिवाजीच्या तपश्चर्येला किंवा तपश्चर्येच्या ठिकाणी न जाण्याचा आदेश त्यांना देण्यात आला.

बारावा अध्याय

सेवेत पावती ठेवण्यासाठी हिमालयातील मृत शरीराचा उत्सव साजरा करणे

राजा म्हणाला - हेमु ना नारद ! त्यानंतर मुलगी पावतीसोबत हमालाय सावजीकडे गेले. तेथे गेल्यावर त्यांनी मदुबे लोकनाथ, भगवान शिव यांची योगसाधना केली. हात जोडून पूजा केली आणि अशी प्रार्थना करू लागली - प्रभु, माझी मुलगी पोचपावती तुमची सेवा करण्यास उत्सुक आहे. म्हणूनच मला तुझी पूजा करायची आहे तुमच्यासोबत इथे आणले. हे देवा! हे दोन मित्रांसह तुमची सेवा करेल. कृपया मला तुमची सेवा करण्याची ही संधी द्या. मग देव शवा न्यूस हिमालयाचे परमोच्च सौंदर्य पाहून डोळे बंद करून पुन्हा पहा तो त्याच्या ध्यानात ओलसर झाला नाही. त्यावेळी सर्व आणि सर्व शिवाजींनी तपश्चर्या केली किंवा करायला सुरुवात केली. हे पाहून भगवान शंकर आपली तपश्चर्या करत आहेत या विचारात हमालाय मग्न झाले. तुम्ही स्वीकारणार नाही का? मग पुन्हा एकदा हमालायने सावजीच्या पायाशी दोन्ही हात जोडले. मी नाव केले आणि म्हणालो- हेदेवा धादेव महादेव! हेभोलेनाथ! शवशंकर! मॅडन हात जोडपी तुमच्या आश्रयाला आली आहेत. कृपया डोळे उघडा आणि माझ्याकडे पहा. प्रभु! आपण सर्व चला पैसे मारू. नमस्कार आणि चांगले! तुमच्या भेटीसाठी मी माझ्या मुलीसोबत रोज भेट देतो. मी इथे येईन कृपया मला आदेश द्या.

हमालायचे वचन ऐकून भगवान लोकनाथांनी प्रेत उघडले व म्हणाला- अरे राजा, हमालाय! तुम्ही तुमचे काम घरी सोडून मेरिडेशनला या तुम्ही करू शकता, नाहीतर तुम्ही मलाही दिसणार नाही. ऐसें ऐकून हमालाया त्याने मनापासून नमस्कार केला आणि सावजीला म्हणाले - हे प्रभु! हेमहादेव! कृपया हे सांगा मी माझ्या मुलीसोबत तुझ्या भेटीला का येऊ शकत नाही? किंवा माझी मुलगी

तुमच्या हेतूसाठी कोण तुम्ही? तस जेव्हा आपण मला अनेक म्हणाला अशक्य! तुम्ही मुलगी सुंदर, चाम मुखी आणि अनेक शुभ चिन्हांनी आशीर्वादित आहे. म्हणून तू ते माझ्याकडे आणू नकोस कारण विज्ञानाने स्त्रीला माया म्हटले आहे. तारुण्य म्हणजे म्हातारपणाची जिद्द नाही मी लावत नाही मी योगी आहे नेहमी तपश्चर्या किंवा भक्तीमध्ये मग्न राहा आणि भ्रममुक्त राहा. म्हणूनच मी घरातूनच राहायला हवे. अहो आम्हाला. तू धमकावतोस आणि वेद रे तयंजनातेह । देवीच्या सान्निध्यातून मनामध्ये वासना आणि अनास्था निर्माण होते. ज्यायोगे तप आणि योगी यांचे ध्यान होत नाही ते घडत नाही. त्यामुळेच तापा व्ही य ची साथ नको.

हा कार म्हणत मृतदेह शांत झाला. हमालाय सावजीचे म्हणजे ऐकून अशक्त आणि धक्का बसला. त्याला शांतपणे पाहून पावतीदेवी गोंधळून गेली.

तेरावा य

पावती- मृत शरीर संवाद

भगवान शंकराचे वचन ऐकून पावतीजी म्हणाले-योगिराज ! तू माझे काहीही असो पत्त्याने गर्जज हमालयाला त्याचे उत्तर द्यायला सांगितले. अंतहीन. तुमच्यात खूप दृढता आहे तिथे काय करायचे आहे? केवळ सत्तेमुळे हे करण्याचा निर्णय तुम्ही घेतला आहे. सर्व कमी करण्याची शक्ती आहे. सर्जनशीलता धडे तयार करते, पोषण करते आणि नष्ट करते आहे. bhū थोडा विचार करून काय केले आहेस? आणि तू कोण आहेस? कृतज्ञ नसल्यास शरीर आणि शरीराचे प्रकार कोणते आहेत? शाश्वत वैभवासाठी तुम्ही आदरणीय आणि संस्मरणीय आहात. या सर्व काही कृतामुळे आहे.

पावतीजींचे शब्द ऐकून त्यांची लीला करणाऱ्या भगवंताचा देह हसला आणि म्हणाला - मी. मी माझ्या कठोर तपश्चर्येने ते काम नष्ट केले आहे. आता मी मतदानावर आहे. संत पुरुषांनी काम गोळा करू नये. देवाच्या मृत शरीराच्या या कारचे शब्द पावती ऐकून मी हसलो आणि म्हणालो- अरे मन! काय अप्रतिम योगिराज! काय आपण म्हणाले, किंवा तो निर्माता नाही, मग तुम्ही त्याच्यापासून वेगळे कसे होणार? बोला किंवा काहीतरी म्हणजेच आपण केलेली प्रत्येक क्रिया ही एक कार्य असते. आम्ही नेहमी कृतज्ञ आहोत म्हणून जर तुम्ही निसर्गापासून दूर गेलात तर तुम्ही बोलू नका आणि दुसरे काहीही करू नका. केली पाहिजे कारण ही कामे प्रकृतीची म्हणजेच नैसर्गिक आहेत. प्रभु! तू हस, ऐक, जेवताना, पाहणे आणि करणे हे सर्व कामाचेच काम आहे. त्यामुळे थकलेली चर्चा त्यातून काही फायदा होत नाही. जर तुम्ही खरोखर निसर्गापासून अलिप्त असाल तर यावेळी येथे ध्यान करा. राहा? सत्य हे आहे की तुम्ही निसर्गाच्या नियंत्रणाखाली आहात आणि या क्षणी तुम्हाला तुमचे रूप शोधवे लागेल. कारण फक्त तपश्चर्या किंवा आत्मभोगात लीन राहायचे आहे. योगीराज! तू कोणत्या प्रकारचे बोलत आहेस, थोडा विचार करा. काम उध्वस्त केले तर कसे

मूल्ये कायम राहतील, कारण जग नेहमीच कामाशी जोडलेले आहे. किंवा तुम्ही त्याचे आभार मानता मी एकटाच आहे ही वस्तुस्थिती मला माहीत नाही. तुम्ही पुरुष आहात हे अगदी खरे आहे. माझ्या मुळे तुला सगुण आणि शारीरिक मानले जाते. परमेश्वरा, तू जरी विजयी असलास तरी तुझ्या स्वभावानुसार तो करतो. हेमहादेव! जर तुमचा असा विश्वास असेल की तुम्ही निसर्गापासून वेगळे आहात, तर तुम्ही माझ्या कोणत्याही सेवा किंवा कोणत्याही कारला घाबरू नका.

पावतीच्या मुखातून नक्कल केलेले संस्यामध्ये मग्न झालेले शब्द ऐकून परमेश्वर मृत पावो. गेला. मग त्यांनी पावतीजींना त्यांचे तत्वज्ञान आणि सेवा करण्याचा आत्मविश्वास दिला. करू त्यानंतर भगवान शिव पवित्र देव हिमालयाला म्हणाले - हे देवा! मी तुला गमावले मला या शिखरावर तपश्चर्या करायची आहे. कृपया ते मला दान करा.

देवा धेवाच्या या कारचे शब्द ऐकून, देवाचा मृतदेह, दोन्ही हातांनी गराज हमाला

जोडून म्हणाले - हेमहादेव ! हे सर्व जग तुझे आहे. सर्व देव, असुर आणि मानव नेहमी तुझीच पूजा आणि जप कर. मी तुमच्या समोर एक छोटा माणूस आहे, बरं मी मी तुला कोणती गाडी देऊ? bhū जोपर्यंत तुम्ही इथे आहात तोपर्यंत ही तुमची इच्छा आहे राहू इच्छितो, करू शकता. रराजचे हे शब्द ऐकून देव शॉ मु कुरणे गुंतले आणि आदराने हमालाला म्हणाले - आता तू जा. आता आपल्याला तपश्चर्या करायची आहे आहे. तुम्ही येऊन मला मार्गदर्शन करून माझी सेवा कराल की नाही मला येऊ दे

लोककल्याणासाठी भगवान शिवाचे हे अप्रतिम वचन ऐकल्यावर हमालाय आणि पावती होय. लोकनाथ भगवान शवांना नमन करून ते आपल्या घरी परतले. परत आले. त्या दिवसापासून पावती जीतजी तिथे शिवाच्या दर्शनासाठी येत असे. ते त्यावेळी त्यांचे दोन मित्रही तेथे जात असत आणि त्यांच्यासोबत पूर्वज शिवाजी. ती महादेवाचे पाय धुवून ते चरणामृत प्यायची. मग त्याचे पाय पी छत. नंतर त्याचे षोडशोपचार म्हणजेच सोळा उपाय करून पूजा करावी त्याच्या घरी परत या. अशा प्रकारे शिवरायांची पूजा करताना अनेकवेळा ते गेलं. कधी कधी पोचपावती तिच्या आधी तिच्या मैत्रिणींसोबत होती. तिने भजनही गायले. एके दिवशी सदा शव यांनी जीना त्यांच्या सेवेची पावती दिली. ते पाहून त्यांच्या हृदयात उगवलेला अभिमानाचा अंकुर नष्ट होईल तेव्हा. तरच मी त्यांचे धडे घेऊ शकेन.

असा विचार करून लीलाधारी भगवान शिव पुन्हा ध्यानात आले नाहीत. मग त्यांचे मन चाटम झाले आहे. मग देवी पावती देवाच्या शरीराच्या रूपाचा समभावाने जप करते त्यांची सेवा करत राहा. भगवान शंकरही पावतीला रोज पोचपावती दाखवत असत.

इतक्यात मानव आणि इतर देवता आणि मुन्नाजी तिथे पोहोचले. च्या आदेशाने कामदेव हमालय पर्वतावर गेला. सर्व देवतांच्या कार्यासाठी कार्य करण्याच्या हेतूने ते पोचपावती - शरीर मिश्रित करायचे. याचे कारण होते महापरा मी तारकासुर ऋषी आणि देवतांना चकित केले होते. त्याला मारण्यासाठी भगवान शिवासारखे महापरामी आणि बलवान शक्ती हवी होती.

कामदेवाने हिमालयाच्या शिखरावर पोहोचून अनेक गोष्टींचा प्रयत्न केला नाही परंतु भगवान शिवने काम केले. तुम्हाला मायेने फसवता येत नाही. त्याने रागाच्या भरात कामदेवाला रागात केले. मी आता आहे मृत शरीराला मंत्रमुग्ध करून ते देवतेची इच्छा पूर्ण करतील अशी शक्यता होती. यासाठी काम करा जनकाच्या कल्याणासाठी आणि त्याच्या वचनाच्या पूर्ततेसाठी भाग झाल्यानंतर, पावती मनातल्या मनात मी शिवाजीला माझ्या नवऱ्याच्या रूपात मिळवायचं ठरवलं. कठोर तपश्चर्या करून देवी या या पावतीने सावजीचे मन जिंकले. मग दोघंही उबग गरम राहतात. आणि त्यांनी देवतेची महान कृत्ये केली.

चौदावा अध्याय

वांगाचा जन्म आणि जावई

नारदजी म्हणू लागले - अरे ! तारकासुर कोण होता? जो देवतेलाही दुखावतो काय. त्यांना वर्गाची जाणीव करून द्या आणि वर्गावर तुमची मक्तेदारी प्रस्थापित करा. लया. कृपया मला याबद्दल सांगा.

राजा म्हणाला - हेमु ना नारद ! मुर्चीचे पुत्र तरी मुक्त होते. त्याचे तेरा यंथ, जसम ही सर्वात मोठी गोष्ट आहे. त्याला हर याक शापू आणि हर या नावाचे दोन पुत्र होते. हर्यनायक शापू आणि हर्य को हिहर विष्णू वराह आणि नृशाचे रूप घेऊन दया होती. मग त्याने आपल्या मुलाच्या मृत्यूनंतर मनापासून प्रार्थना केली. त्यांना चांगले सर्द कर. त्याच्या कृपेमुळे ती पुन्हा गरोदर राहिली. जेव्हा मला याबद्दल माहिती आहे ते गेल्यावर दत्ताच्या पोटात मुलांचे छोटे तुकडे करतात, पण दत्ताच्या नंतर

चांगल्या हेतूने मुलाला मारण्यात ते यशस्वी झाले नाहीत. त्याच्या वेळेच्या शेवटी सुमारे एकोणचाळीस मुले झाली. हे सर्व परमेश्वराच्या देहाचे गण आहेत आणि त्याच वगम आहेत. गेले त्यानंतर हे जोडपे पुन्हा मुन्नाच्या पतीकडे गेले आणि त्याला पुन्हा लग्न करण्यास सांगितले. बद्दल बोलू लागले मग मुन म्हणाला कारण- अरे प्रिये! आपले विचार सुरू करा तपश्चर्या करा किंवा भक्तिभावाने करा. दहा हजार वर्षांनंतर तुमच्या इच्छेनुसार ठीक होईल. हे ऐकून दत्ताने दहा हजार वर्षे कठोर तपश्चर्या केली.

तपस्या करून ते पुन्हा आपापल्या घरी परतले. मग जरी मुन्नाच्या कृपेने दत्ताला गरोदर राहिली e यावेळी तिने एका अतिशय पराक्रमी आणि बलवान मुलाला जन्म दिला. या पु.चे नाव वांग होते वांग दत्ताच्या इच्छेनुसार होते. दत्त इंद्राने केलेल्या फसवणुकीमुळे खूप राग आला आणि त्यांचा बदला घेण्यासाठी तिच्या सुनेला देवतेशी युद्ध करावे लागले. या

वांग आणि सर्व देवतांचे खूप भयंकर युद्ध झाले. तप पत वीर और परा मी वांगने आई आणि वांगका यांच्या आशीर्वादाने सर्व देवतांचा पराभव केला तो राज्य काबीज करून तेथील राजा झाला. सर्व देव त्याच्या अधीन झाले. मग हे पाहून हे खूप स्वस्त असू शकते. एके दिवशी मी मुन्नासोबत वांगंगला गेलो होतो. माने वांगने विनंती केली की त्याने शाई आणि इंशीटच्या चुकीसाठी देवतेला शिक्षा देऊ नये सर्व देवांना क्षमा करा. मी ही गाडी म्हटल्यावर वांग म्हणाला- अरे नाही! मला सांग कोणताही लोभ नाही. हे मी केवळ बुद्धिमत्तेमुळे केले आहे. माझ्या आईच्या उदरात माझ्या भावाला आत घुसवून मारण्याचा उद्देश काय होता? मग मी माझे राज्य जिंकले आणि ते केले दया नाही. प्रभु! मला भोगाची इच्छा नाही. मध्ये सर्व देवतांनी मिळून त्यांच्या दुःखाचे फळ अनुभवले आहे. आता मला सांगायचे आहे

मी परत मिळवू शकतो आईच्या आज्ञेत राहून मी हे सर्व केले आहे. अरेरे! आपण मला साराचे सार शिकवा, जे मला आनंद देईल.

वांगचा त्याच्या प्राइममधील उद्देश जाणून घेऊन मी त्याला सत्याबद्दल समजावून सांगितले. फर मी एक सुंदर आणि सद्गुणी मुलगी तयार केली आणि तिचे वांगशी लग्न केले. वांग ने त्याचे सर्व वाईट विचार माफ करा पण पत्नीच्या मनात फक्त वाईट विचारांचा विचार करा ते खरे होते. त्यांच्या पत्नीने त्यांची खूप सेवा केली. त्यानंतर वांग म्हणाला - अहो

अरे हो! किंवा तुम्हाला हवे आहे का? मला सांग. तुमची इच्छा मी नक्कीच पूर्ण करेन. या ते ऐकून परम सुंदरी म्हणाली, "तदेवा! जर तुम्हाला माझी सेवा हरकत नसेल तर कृपया मला हे द्या जग जिंकण्यासाठी महान आणि पराक्रमी पुत्र मिळो. जो खूप मजबूत आहे सर्व देवांनी त्याला घाबरावे. बायकोचे असे शब्द ऐकून मी वांग विचारात बुडालो. कारण त्याला स्वतः देवतेशी वैर नको होते पण त्याच्या पत्नीला देवतेशी जवळीक वाढवायची होती. वांग विचार करू लागला की

आपल्या पत्नीच्या इच्छेला सर्वोच्च मानून ती पूर्ण कल्पने मग संपूर्ण जगाला सामावून घेणे त्याचा खर्च देव आणि प्रेमखोनी सोसावे लागले आणि जर पत्नीची इच्छा पूर्ण झाली नाही तर मी नरकाचा भाग होईन. मग या धार्मिक संकटात पडून त्यांनी आपल्या पत्नीशी लग्न केले. एक इच्छा पूर्ण झाली. वांगने आपल्या पत्नीच्या इच्छेची पुष्टी करण्यासाठी बराच वेळ घालवला. वर्षाची कठोर तपश्चर्या किंवा ए. माझ्याकडून आशीर्वाद मिळाल्याने खूप आनंद झाला असता पत्नीचे दान करण्यासाठी तो आपल्या संसारात गेला.

pt हवा याय

तारकासुराचा जन्म आणि त्याची तपश्चर्या

राजा म्हणाला - हेमु ना नारद ! काही काळानंतर वांगची पत्नी गरोदर राहिली. वेळ संपल्यावर त्यांच्या पत्नीने मुलाला जन्म दिला. तो मुलगा खूप उंच आहे होते. त्याचे शरीर खूप मोठे होते. तो अतिशय पराक्रमी आणि सद्गुणी होता. त्याचा जन्माच्या वेळी संपूर्ण जगात गोंधळ माजला होता. सगळीकडे चढ-उतार सुरू झाले. आकाशात भयंकर घंटानाद होऊ लागला आणि चार दशांमध्ये भयंकर ठणका लागला. पृथ्वीवर भूकंप झाला. पर्वत थरथर कापले. नदी आणि तलावाचे पाणी जोमाने उसळू लागले. चार आणि वारा वाहू लागला. सूर्य रा ने गिळला आणि आजूबाजूला अंधार पसरला. त्याच्या जन्माच्या वेळी अशी अशुभ चिन्हे पाहून मुन्नाने त्याचे नाव तारका ठेवले असले तरी. ठेवले. तारकाचा जन्म झाल्यावर तो वांगच्या घरी वाढला. थोडेसे वेळ मातरकाचे शरीर मोठे झाले. तो डोंगराएवढा विशाल आणि विशाल असेल जात होते. काही वेळाने तारकांनी तपश्चर्या करण्यासाठी आई आणि पत्ता विचारला. विचारले आ. त्यानंतर त्याच्या पालकांनी त्याला आदेश दिला. सर्वा सोबत त्याच्या आईने त्याला आज्ञा केली की त्याने देवता जिंकली पाहिजे आणि तिला त्यांच्यावर घाला. वर्गावर वर्चस्व मिळवा.

आईची आज्ञा मिळाल्यावर वांगचा मुलगा तपश्चर्या करण्यासाठी मधुवनात गेला. गया. तेथे तारक मला स्पर्श करण्यासाठी कठोर तपश्चर्या करू लागले. तो स्वतःचा दोन्ही हात डोक्यावरून वर केले आणि वर आणि एका पायावर पाहू लागली

शंभर वर्षे एका चिंताने उभे राहून तपश्चर्या करा. त्यावेळी ते फक्त पाप्मी आणि तो विमानाने आपला उदरनिवर्हि करत होता. त्यानंतर त्याने शंभर वर्षे पाण्यात, शंभर वर्षे जमिनीत घालवली. शंभर वर्षे कठोर तपश्चर्या करून मला सुखी करण्याचा प्रयत्न करू नका. फर शंभर वर्षे पृथ्वीच्या तळहाताला धरून, शंभर वर्षांच्या झाडाची फांदी धरून एकत्र तपश्चर्या करत राहिले. या दृढतेच्या भावनेने किंवा त्याच्या शरीरातून तीव्रपणे अनुकरण करणे ठेवा. त्यामुळे देव लोक पेटू लागले. हे पाहून सर्व देव भयभीत झाले. मी स्वतः तो तारकासुरला वरदान देण्यासाठी गेला. मी तारकासुरला म्हणालो - तारका ! matu हे गमावले साह तप या से बहुत साम। अशा प्रकारे कठोर तपश्चर्या करून तू मला आजारी केले आहेस. यामागे तुमची योजना आहे, मला सांगण्यास अजिबात संकोच करू नका. मातु हा तू हारा मनोवन छत फळांचे दान केले जाईल. तुम्ही तुमच्या इच्छेनुसार वरदान मागता. राजाचे हे शब्द ऐकून तारकासुर त्याची स्तुती करू लागला. मग तो म्हणाला - अरे रक्षक! अरे हो! माझ्या तपश्चर्येतून मला वरदान द्यायचे असेल तर तर माझा पहिला आशीर्वाद हा आहे की तू निर्माण केलेल्या या जगात माझ्यासारखा कोणीही नाही

मजबूत आणि मजबूत होऊ नका. निश्चितच मी अमर व्हावे, म्हणजे मी कधीही मरेन.

मी होऊ नका तेव्हा मी म्हणालो की या जगात कोणीही अमर नाही. म्हणूनच तुम्ही मृत्यूची इच्छा मागा. तारकने गर्विष्ठ व्यर्थतेने विनवणी केली - प्रभु! भगवान शंकराच्या पुत्रापासून जन्मलेल्या मुलामुळे माझा मृत्यू होवो आणि माझा कोणी नाही. मारू शकले नाही

मी तारकच्या मागण्या मान्य केल्या आणि त्याच्या जगात परतलो. वर तारक यांना ते मिळाल्याने खूप आनंद झाला. आगमनाची घोषणा करण्यासाठी ते त्यांच्या घरीही गेले गया. दैत्याचे गुरु शुचायनाने तारकाला असुरांचा राजा बनवले. आता तारक तारकासुर नावाने समजले. त्याला तिन्ही जगावरील आपला अधिकार जाणून घ्यायचा होता. म्हणून सर्वाना त्रास द्या, त्यांच्याशी लढा, त्यांचा पराभव करा आणि राज्यावर त्यांचा हक्क सांगा. करणार होते वर्गाच्या राजालाही त्याच्या वाहनाची, ऐरावत हत्तीची भीती वाटत होती. त्याला खजिना आणि पांढरे नऊ घोडे दिले. ऋषींनी घाबरून कामधेनूला गायब केले. तारकासुरला द्या. त्याचप्रमाणे इतर देवतांनीही तारकासुर म्हणून स्वतःचा यज्ञ केला. खाली ठेवा इतर लोक ज्यांच्याकडे उच्च दर्जाच्या वस्तू होत्या ते देखील त्यांच्याशी दयाळू आहेत. तारक यांनी ते आपल्या ताब्यात घेतले. एवढेच नाही तर समूला त्याची भीतीही वाटत होती आत छापलेली सर्व मौल्यवान नाणी काढून तारकासुरला द्या. तारकासुराच्या भीतीने भरलेला जग हादरत होते. त्याची दहशत दिवसेंदिवस वाढत होती. पृथ्वी, सूर्य, चंद्र, तारकासुराच्या भीतीपोटी वायू आणि इतर आपली सर्व कामे व्यवस्थित करत होते. दैवराज तारकासुरानेही देवतेचा भाग आणि पत्रावर आपला अधिकार प्रस्थापित केला होता. त्यांना युद्धात पराभूत करून वर्गाचे सिंहासनही मिळवले होते. त्याने वर्ग केला जीव मुठीत घेऊन इकडे तिकडे गेलेल्या सर्व देवतांना तिथून दूर केले. भटकत होते.

सोळावा अध्याय

तारक का वग याग

तो म्हणाला - नारद जी ! तारकासुराच्या भीतीने सर्व देव इकडे तिकडे मारले गेले. भटकत होते. त्याने सर्व देवतांना माझ्याकडे येण्याचा सल्ला दिला. सगळे माझ्याकडे आले. सर्व देवतांनी हात जोडून माझी पूजा केली आणि अनेक प्रकारे प्रार्थना केली. सुरुवात केली. स्वतःच्या वेदनांचे वर्णन करून देवता म्हणू लागल्या- हे निर्मात्या! अहोहोय! फक्त तू अभयचे वरदान म्हणजे तारकासुरची दया. तेव्हापासून त्यांनी तारक लोक जिंकले घडत आहे. लोकांना धमकावून त्याने आपल्या ताब्यात घेतले आहे. तारक द्वारे त्याने वर्गावरही आपला अधिकार प्रस्थापित करून आम्हा सर्वांना वर्गातून बाहेर काढले आहे. आहे. भारताच्या सिंहासनावरही त्यांनी आपला हक्क मिळवला आहे. आता त्याच्या आदेशाने असुर आपल्या जीवनाची साधने बनून आपल्याला शोधत आहेत. तरच आपण आपला जीव वाचवू शकतो तुझ्या आश्रयाला आले आहेत. हे देवा! आमचे बी रद्द करा.

देवतेचे बोलणे ऐकून मला धक्काच बसला. मी हसलो आणि म्हणालो, मी म्हणालो याबाबतीत काहीही करू शकत नाही, कारण तारकासुराच्या कठोर तपश्चर्येतून गेल्यावरच मी त्याला आश्चर्यकारकपणे सामर्थ्यवान होण्याचे वरदान मिळाले होते, परंतु तो सर्व देवतांसाठी कलंक बनला. आणि मानवांवर अत्याचार केले आणि त्यांच्या मालमत्तेवर जबरदस्तीने कब्जा केला त्यामुळे आता तुम्हा सर्वांना एके दिवशी तारकासुराच्या मृत्यूची चिंता नको विनाश तर होणारच आहे. त्याला मरावे लागेल पण या क्षणी आपण बांधील आहोत. यावेळी डॉ तारकला मा, वच्चूजी आणि शिवाजी मारून टाकू शकत नाहीत कारण तो मला असे आढळून आले आहे की त्याला शिवाजीच्या मुलाकडूनच मारले जाऊ शकते. आहे. म्हणूनच तुम्हा सर्वांना शिवाजीच्या लग्नानंतर त्याला जाणून घेण्यासाठी प्रतीक्षा करावी लागेल. कराव लागेल उपवास सोडल्यास दुसरा कोणताही उपाय शक्य नाही.

हे ऐकून सर्व देव गोंधळून गेले आणि महादेवांना विचारू लागले. होय, कारण पत्नी सतीने आपल्या शरीरात योगाचा विचार केलेला नाही. आता कसे आणि तुम्ही लग्न कसे कराल आणि हे कसे शक्य होईल? मग मी त्यांचा नामजप केला हमालाय पत्नी मैना हिच्या गर्भातून कापू आणि लोकनाथ शिवाजीची कर्णव सती मी जन्माने मोठा झालो आहे. तिचे नाव पावती. पावती देवाच्या शरीराची पत्नी बनते तुम्हाला अभिमान वाटेल. म्हणून आता तू भगवान शिवाकडे जा आणि त्याला लग्नासाठी राजी कर. शश द करक. तारकासुराच्या भयापासून केवळ मृत शरीराचा पुत्रच तुम्हाला मुक्त करू शकतो. आहे. म्हणून तुम्ही भगवान शिवाला मान्यतेने लग्न करण्याची प्रार्थना करा सहमत. हे नीट जाणून घ्या की फक्त मृत शरीरच तुम्हाला वाचवू शकते. आता मी तारकासुरला देवतेला त्रास देणे थांबवण्यास सांगतो

त्यांना त्यांचा वाटा परत द्या आणि शांततापूर्ण जीवन जगा. मी हे बोललो आणि दुसऱ्या देवतेला तिथून सोडले. तारकासुरला स्वतःला समजवायला त्याच्याकडे गेले. तारकासुर माझे नाव ठेवले आणि माझी स्तुती व पूजा करू लागला.

मी तारकासुरला म्हणालो- हेपु तारका! मी माझे हृदय गमावले आणि माझी तपश्चर्या केली. याद्वारे तुम्हाला हवे ते छत देण्यात आले. ते आशीर्वाद तुमच्या भल्यासाठी आनंदाने आहेत.

पण तुम्ही त्या वरदानांचा चुकीचा वापर करत आहात. तुम्ही आशीर्वाद दिल्यानंतर आपण आपल्या मर्यादा विसरलात. विनाकारण अभिमानाच्या नशेत, तू पण आहेस देवता पूर्णपणे पूजनीय आणि पूजनीय आहेत हे आठवत नाही. त्यांनाही तू शिकवलेस. यासोबतच त्यांना स्वर्गातून हाकलून देऊन बेघर केले आहे. तू अजूनही देव आहेस कोणीतरी मारण्यासाठी शोधत आहे. तारकासुर या जगावर फक्त देवतेचाच अधिकार आहे. तिथुन आपण त्यांना काढण्यात अक्षम कसे आहात? वर्गाचे राज्य सोडून पृथ्वीवर परतणे जा आणि राज्य करा. हे माझे आगमन आहे.

तारकासुरला हा आदेश देऊन मी तेथून परत आलो. त्यानंतर तारकासुर माझ्याशी बोलला त्यांचा मान राखत वर्गाचे राज्य सोडले. शो नात नावाच्या शहरात तो पृथ्वीवर आला. राज्य करू लागले. माझी आज्ञा मिळाल्यावर देवतांसह देव स्वर्गात गेले आणि तो पुन्हा पूर्वीप्रमाणे वर्गावर राज्य करू लागला.

च्या हवाई अध्याय

कामदेवाचे शरीर मंत्रमुग्ध होण्याचे ठिकाण

तो म्हणाला - नारदा ! सर्व देवांनी मिळून कसा सल्ला द्यायला सुरुवात केली कामात देव प्रसन्न होऊ शकतो का? सावजी कळसकर पोचपावती तू करशील हा सर्व विचार करता करता देवराज मला कामदेवाची आठवण झाली. कामदेव तेथे तत्काळ पंच गेला. मग मी कामदेवाला म्हणालो- अरे! माझ्यावर खूप मोठा प्रसंग आला आहे. त्या b

तुम्हाला काम करायचे आहे आणि देवाच्या आज्ञेचे पालन करावे. हेक. जसे करवीरच्या रणांगणात, का ते वेळेवरच घडते. यावेळीही मी खूप अडचणीत आणि यात अडकलो फक्त तूच मला निसर्गाने वाचवू शकतोस. हा कायदा देवाच्या भल्यासाठी आहे. त्याबद्दल शंका नाही आहे.

देवराजाचे म्हणणे ऐकून कामदेव त्याच्याकडे वळून म्हणाला - हेदेवराज ! या जगात कोण मी आहे आणि कोण तू आहे, हे खरोखर पाहण्यासारखे आहे. असे सांगून उपयोग नाही. देवराज, मी तुम्हाला आणि तुमच्या सर्व मदतीसाठी नक्कीच प्रयत्न करेन. ज्या देवाने तुझे पद आणि राज्य हिरावून तुला त्रास दिला आहे, तो देवा मी तुम्हाला सर्वतोपरी मदत करेन. म्हणून जे काही माझ्यासाठी योग्य आहे ते मला हवे मला सांग

कामदेवाचे हे विधान ऐकून इंद्र मोठा झाला आणि त्याला म्हणाला - हेत ! मी जो तुम्हाला जे काम करायचे आहे ते तुम्हीच पूर्ण करू शकता. तुमच्याशिवाय इतर कोणीही कामे करण्याचा विचारही करू शकत नाही. तारक नावाचे एक संत आहेत. तारक राजाजींची कठोर तपश्चर्या करून त्यांना वरदान मिळाले आहे. तारक अजिंक्य झाले आहेत. आता तो पूर्णपणे अस्तित्वात नसल्यामुळे तो सर्व जगाला देत आहे. तो धोका नष्ट करण्यास उत्सुक आहे. त्याने सर्व देवी-देवतांना आणि ऋषी-मु नाय यांना प्रसन्न ठेवले आहे. आम्ही देवता काय केलंस, पण त्याच्यावर दुःखाची भावना नव्हती. एवढेच नाही तर, सुदशानही तारकचे काही बिघडवू शकला नाही. मी, शरीराच्या शरीरातून जन्मलेला परमेश्वर तारकासुरचा वध फक्त बालकच करू शकतो. तर तुम्ही देवाच्या मृत शरीराच्या हृदयात आहात. आशा निर्माण करावी लागेल.

भगवान शंकर यावेळी हिमालय पर्वतावर तपश्चर्या करत आहेत आणि देवी तिला स्वीकारते. सख्यासोबत ती महादेवजींची सेवा करत आहे. हे करण्यामागे देवीची पावती भगवान शिवाला पट्टा रूपात मिळावे हा उद्देश आहे, पण भगवान शिव हेच परम योगी आहेत. त्याचे मन नेहमी त्याच्या नियंत्रणात असते. हेकमदेव! तू असं काही कर की देवा पावती शंकराच्या हृदयात वसली पाहिजे आणि त्याने त्याला आपली राक्षसी भाषा बनवली.

घेऊन जा. तू असे काम करतोस की सर्व देवता कोपतात आणि आपल्या सर्वांची तारकासुर नावाच्या राक्षसापासून कायमची सुटका होवो. y कामदेव जर तुम्ही हे करण्यात यशस्वी झालात तर आम्ही सर्व तुमचे सदैव ऋणी राहू. हो म्हण - नारद! देवराज प्रथमचे म्हणणे ऐकून कामदेवाचा चेहरा अश्रूंनी बांधला. मग कामदेव देवराजला सांगू लागला की हे काम मी करीन. देवामध्ये कार्य करणे आश्वासन देऊन कामदेव आपली पत्नी रता आणि वसंत यांना हिमालय पर्वतात घेऊन गेला. पण सावजी ज्या ठिकाणी तपश्चर्या करत होते तिथे गेला.

अठरावे य

कामदेव अभाव

राजा म्हणाला - हेमु ना नारद ! कामदेव त्याच्या बायकोला आणि वसंत ऋतुला सोबत घेऊन जातो त्याला हिमालय पर्वतावर घेऊन जा, जेथे लोकनाथ भगवान शिव शंकर बसले नव्हते किंवा मग्नी नव्हते. कामदेवाने सावजीवर बाण सोडले. या बाणांच्या भावनेने देवी सावजीच्या हृदयात होती. पोचपावतीमुळे आकर्षण होऊ लागलं आणि तपस्यावरून त्याचं लक्ष वळवलं गेलं. असे पहा महायोगी शरीराला खूप कुतूहल असेल आणि केंद्र स्वतःची काळजी घेईल असा विचार मनात सुरू होईल. ते एकटे करू शकत नाही? हे माझ्या तपश्चर्येत कसे येत आहे?

असा विचार मनातल्या मनात करत परमेश्वराचे शरीर इकडे तिकडे पाहू लागले. जेव्हा महादेव जी त्या स्थितीवर पडल्यावर तेही भीतीने थरथर कापले. मग मृतदेह समोर एक छापील कामदेवावर पडले. त्यावेळी पुन्हा बाण सोडण्याचे काम सुरू होते. तो पाहतो सावजीला खूप राग आला. एवढ्या कामाने आपला बाण सोडला पण गर्व होता मृतदेहावर त्याला कोणतीही भावना जाणवत नव्हती. तो बाण सावजीजवळ येताच तो शांत झाला पाहिजे. गया. मग आपला बाण व्यर्थ येताना पाहून कामदेव भीतीने थरथरू लागला देवतेचे स्मरण करू लागले. सर्व देवता तेथे आल्या आणि त्यांनी महादेवाचे नाव ठेवले. असे करून ते त्याची स्तुती करू लागले.

जेव्हा देवता त्याची स्तुती करत होती, तेव्हा परमेश्वर मृत शरीराच्या मध्यभागी होता. तो तिसरा उघडला आणि त्यातून गोळीबार सुरू झाला. ती आग आकाशात उडाली आणि दुसऱ्याच क्षणी पृथ्वी कोसळली. मग गोलेम फिरू लागली. त्यापूर्वी देव किंवा इतर देवता मृत शरीरासह देवाला फसवू शकले असते, त्या अग्नीने कामदेव तेथे उभा केला. कृपया ते जाळून टाका. कामदेवाच्या मृत्यूमुळे देवता खूप निराश आणि दुःखी झाले.

या. त्यांच्यामुळेच शिवरायांच्या रागाचे काम झाले हे पाहून त्यांना फार आनंद झाला. एक भाग व्हा

कामदेव अग्नीत जळत असल्याचे दृश्य पाहून देवी पावती व त्यांचे आशीर्वाद तेथे उपस्थित होते. सख्यंभी खूप घाबरली. त्याचे शरीर मेले आहे, शरीराचे रक्त जसे पांढरे आहे गेले आहेत पावती लगेच तिच्या मैत्रिणीसोबत तिच्या घरी गेली. कामदेव k मी माझ्या छतावर पडलो. तिचा मूड बिघडल्यावर ती जोरजोरात रडू लागली-

आता मी कृपया काय सांगतो? मी म्हणे जग देवतेने माझे रूप त्रुट केले, ज्याने मला येथे आणले.

किंवा ते घडले? अशा रीतीने देवी रडली - बलखती ई तिच्या डोक्याचे केस उपटते. सुरुवात केली. त्याचे कन्नड ऐकून सर्व पशुपालकांनाही आनंद झाला. त्यानंतर लगेच इंदि देवता तेथे देवी रताला धीर देतील आणि तिला समजावून सांगू लागतील.

देव म्हणाले - हेदेवी ! तू तुझ्या पती कामदेवच्या शरीराचा एक छोटासा भाग आहेस. ते आपल्याजवळ ठेवा आणि अनावश्यक भीतीपासून मुक्त व्हा. लोकनाथ कन्ना नाधान सावजी नक्कीच कामदेवाला पुन्हा जिवंत करेल. मग तुम्हाला पुन्हा कामदेव मिळेल जाऊया असो, जगात सर्व काही पूर्वीच्या क्रमानुसार घडते. त्यामुळे तुम्ही बी याग करणे देवाचे शरीर नक्कीच प्रसन्न होईल.

अशा रीतीने देवी रताला अनेक आश्वासने देऊन सर्व देवतांनी शिवरायांकडे जाऊन विचारणा केली. नाम करत असताना ते म्हणू लागले - हेभा आणि साल! अरे लोकनाथ. तुझे कामदेव प्रभु तुमच्या वरील प्रबंधाचा पुनर्विचार करण्याचे सुनिश्चित करा. कामदेव हे काम स्वतःसाठी करत नाही होते ही त्यांची वैयक्तिक चिंता अजिबात नव्हती. अरे देवा! आम्ही सर्व तारकासुरचा छळ करणारे आहोत ए होते आमचे राज्य न मागता त्यांनी आम्हाला आमच्या वर्गाची जाणीव करून दिली होती. म्हणूनच तारकासुर कामदेवाने हे काम केवळ त्याचा नाश करण्यासाठीच केले होते. कृपया तुमचे संशोधन करा कृपया शांत व्हा आणि कामदेवाच्या रडणाऱ्या पत्नीला समजावून सांगा. त्याला साना वाणा दे. नाहीतर आम्हांला समजेल की तू आम्हा सर्व देवांचा व मानवांचा नाश करणारा आहेस. करायचे आहे हे देवा! कृपया नुकसानाबद्दल शोक करा.

तेव्हा प्रेत नेहमी म्हणायचे - हे देवा ! अहो शेओ! माझ्या रागामुळे मी कामदेव माझ्याकडे दिला तिसऱ्याने माझ्यापेक्षा चांगली कामगिरी केली आहे. जे झाले ते आता बदलता येणार नाही, पण तेथे कामदेवाचा पुनर्जन्म होईल. जेव्हा विष्णू भगवान श्रीकृष्णाचा अवतार म्हणून प्रकट झाला आणि मणीला पत्नी म्हणून स्वीकारेल, नंतर कृष्णाचा पुत्र मणि देवीच्या गर्भातून. माझा जन्म कामदेव म्हणून झाला. त्यावेळी ते कामदेव म्हणून ओळखले जातील. करू नका तिच्या जन्मानंतर लवकरच शंबर नावाचा असुर तिचे अपहरण करून समुद्रात फेकून देईल. देईल तोपर्यंत तुम्हाला शंबर शहरातच राहावे लागेल. पण तू तुझा नवरा आहेस कृष्णाच्या रूपात कामदेव सापडेल. शंभरासुराचा वध करण्यासाठी तो पारूणकडून मारला जाईल.

भगवान शंकराचे शब्द ऐकून देवतेने त्यांची पूजा केली आणि म्हणाले - हे देवा धेव महादेव ! आपण का नाही! तू कामदेवाला जीवन देतोस आणि कामदेवाच्या लगामात तोपर्यंत देवीचे प्राण वाचवा.

देवतेचे हे बोलणे ऐकून भगवान शिव म्हणाले की मला कामदेवाची पूजा करायची आहे. मी नक्कीच वाचेन. तो माझे गण म्हणून आनंदी जीवन जगेल. आता तु त्याऐवजी, आपापल्या निवासस्थानी जा. असे म्हणत महादेवजीही तेथून अदृश्य झाले. बनले आहेत. त्याच्या बोलण्याने देवतेच्या सर्व शंका दूर झाल्या. मग देव कामदेवाच्या पत्नीने रताला अनेक आश्वासने दिली आणि नंतर ती आपल्या निवासस्थानी गेली. देवी रतीही आदेशाप्रमाणे शंभर नगरला गेली आणि तिथे पोहोचल्यानंतर ती मरणासन्न झाली. कट होण्याची वाट पाहत आहे.

एकोणिसावा अध्याय

शवविच्छेदनाची शांतता

तो म्हणाला- हेनार्ड जी! जेव्हा भगवान शंकरांनी तिसरा उघडला
जर तुम्ही कामदेवाला अन्न देऊन भ्रमित केले तर या जगातील सर्व पशुपालक भीतीने थरथर कापले.
आणि मला भयमू आणि महादेवजींचा राग शांत करण्याची खूप आशा आहे.
सोबत या त्याने मला त्याच्या K आणि B ची जाणीव करून दिली. मग मला सर्व काही माहित आहे
भगवान शंकरापर्यंत पोहोचले. तिथे गेल्यावर मला भगवान शंकरांचा कोप दिसला
आकाशात होते. उग्र रागाच्या आगीत ते जळत होते. धगधगत्या आगीकडे
शिवाजीच्या कृपेने तो हातात घेऊन समुद्राकडे गेला. मी माझे
जवळ येताना पाहून सागर एक फुल धारण करून माझ्याजवळ आला आणि म्हणाला - ओ
वधाता! अरे हो! मी तुझी सेवा कशी करू?

हे ऐकून लोक म्हणू लागले - हेसागर ! भगवान शिवशंकर यांचा तिसरा वाढदिवस
कामदेवावर दया करा. या बलिदानाने संपूर्ण जग जळून राख होऊ शकते.
आहे. म्हणूनच मी हा दांभिकपणा थांबवून तुमच्यापर्यंत आणला आहे. हे साधुराज ! माझे
विश्वाच्या अंतापर्यंत ते तुमच्या आत ठेवावे ही विनंती.
जेव्हा मी तुम्हाला ते सोडण्यास सांगतो तेव्हाच तुम्ही या वधस्तंभाचा त्याग करा.
तुम्हाला ते ताबडतोब अन्न आणि पाणी द्यावे लागेल आणि वारसा म्हणून ठेवावे लागेल.
ठेवावी लागेल.

अशा प्रकारे मी म्हटल्याप्रमाणे समूने त्या योद्ध्याला आत घेतले. त्याचा
समुद्रात उगवताना वाऱ्यासह मोठमोठ्या आगीच्या गोळ्यांच्या रूपात,
हा पास हेरिटेज म्हणून सुरक्षित करण्यात आला होता. त्यानंतर तो आपल्या लोकांकडे परतला.

विसावा अध्याय

सावजीच्या सुनेचा शोक

राजा म्हणतो - नारदा ! जेव्हा देवाचे मृत शरीर तिसरे उघडले
सेकामदेव फसला, मग मला त्या रागाची भीती वाटली, देवतेसकट सगळ्यांना

पूजेला भयभक्त करण्यासाठी त्याने ते अन्न प्रेताच्या आनेने बळकावले आणि त्याला घेऊन हा समुद्रकिनारी कडे निघाला. त्या बडखोरला माझी सलाम.

त्याच्या निवासस्थानी परतले. तेव्हा सर्व जग पूर्वीप्रमाणेच भयभीत झाले.

नारदजींनी त्याला विचारले - हेदया नथे ! तू मला ते कामदेवाच्या नावाने सांग ते पूर्ण झाल्यावर देवीने काय मान्य केले? ते त्यांच्या मित्रांसह कुठे आहेत? हे देवा! कृपया ह्याबद्दल पण सांगा.

नारदजींचे हे बोलणे ऐकून ते म्हणाले - भगवान शंकराच्या तिसऱ्या कुशीतून त्यांचा जन्म झाला.

जेव्हा अन्नाने कामदेवाला जाळून मारले तेव्हा संपूर्ण आकाश दुमदुमून जाईल. हा y पावती देवी आणि तिच्या मैत्रिणींना पाहून घाबरले आणि तिच्या घरी गेले. तेथे ठोसा पावती जीने सर्व परिस्थिती आई-वडिलांना सांगितली, जी ऐकून त्यांना मोठा अर्थ आला.

सून पाहून हमालाय घाबरला. हमालाय पावतीचे अश्रू

म्हणे विचारले - पावती! घाबरू नका आणि रडू नका. मग हमालायाने आपली मुलगी अनेक दिली कार तीळ एक दा.

कामदेवाला फसवून शिवाजी तेथून गायब झाला. तेव्हा सावजी तिथेच होता पोचपावती न मिळाल्याने खूप गोंधळ होईल. त्यांना देऊ नका आणि शांततेने जात रहा. ते थकलेले आणि अस्वस्थ आहेत राहण्यासाठी त्याला कुठेही शांतता आणि आनंदाचा अनुभव आला नाही. मग ते शंकाही होत्या. मी माझ्या स्वतःच्या तथ्यांद्वारे कधीच स्पष्टीकरण का दिले नाही याचा विचार करणे

माफी नाही झोपताना-जागताना, खाताना-पिताना, आंघोळ करताना, चालताना, चालताना देवी पावती सख्यासोबत असतानाही ती फक्त महादेवजींचेच ध्यान आणि चिंतन करत असे. या

कारण त्यांचे मन शिवाजीच्या मुलीचे दुःख सहन करण्यास असमर्थ होते. veshari rak p ती तिच्या घरच्या पत्त्यावरून आणि दयाळूपणे भगवान शंकरांसोबत राहायची. शोक पावती कधी कधी छत अडकून जायचे. त्यामुळे गर्राज हमालाय आणि त्याची पत्नी मैना खूप अस्वस्थ झाले. जगायचे ते पोचपावती समजावून सांगायचा प्रयत्न करायचे पण पोचपावतीकडे लक्ष वेधायचे शिवाजी सेजराही एका बाजूने हलला नाही.

हेदेव शानराद ! देवराज इंकच्या इच्छेने तुम्ही एके दिवशी हिमालय पर्वतावर फिरलात. परतावा. तेव्हा शैलराज हमालायाने तुमच्याशी आदराने वागले आणि तुमचे कल्याण केले. मंगलने विचारले. तुला उंच आसनावर बसवून हमालायाने सर्व कथा सांगितली. हमालायकडे आहे पोचपावती महादेवजींची सेवा कशी सुरू झाली हे सांगितले. त्यानंतर तुमची मुलगी

प्रेताच्या पूजेपासून ते कामदेवाच्या मृत्यूपर्यंतची संपूर्ण कथा सांगितली. हे सर्व हे ऐकून तू गर्राज हमालाला सांगितले की तू देवाच्या देहाची पूजा कर. त्यानंतर लगेच हमालायकडून वचन घेऊन तुम्ही एकांतात शांतपणे बसलात आणि देवी पावतीजवळ आलात. मग त्यांचा फायदा व्हावा म्हणून तुम्ही त्यांना अशा प्रकारे सत्य वचन सांगितले.

तू म्हणालास - हेपावती ! तू माझं लक्षपूर्वक ऐक. ही अवस्था पाहूनच मी हरवले हे मी तुम्हाला सांगत आहे. हिमालय पर्वतावर आलेल्या महादेवजींची तुम्ही सेवा केली, पण मनातलं काही बोलू नकोस, अहंकार बसला होता. मृत देह म्हणजे आत्मा. ते स्वतःच आहेत पण तुझी कृपा सदैव ठेवा. तो एक वरदान आणि महान योगी आहे. तू आत आहेस

देहाने सदैव हे केले आहे हा अभिमान मोडण्यासाठीच. त्यामुळे तुम्ही ते करू शकता ते करण्याचा प्रयत्न करू नका. चरकाळपर्यंत तुम्ही त्याची उच्च भावनेने तपश्चर्या करा.

महादेवजी तुझ्या तपश्चर्येने तुला सोबती करणे मान्य नाही.

करणार हेच एकमेव साधन आहे शिवाजीला पत्तीच्या रुपात.

हे नारद ! तुझ्याकडून हे ऐकून देवी शिव प्रसन्न झाले असते, अशा प्रकारे म्हणाले - हे

मी नाही! तू सर्व गोष्टींचा जाणता आणि या जगाचा कल्याणकर्ता आहेस. म्हणजे तू कृपया मला शिवाजीची पूजा करण्यासाठी काही मंत्र द्या. मग पोचपावती आणि मृतदेहावर ठोसा मारला मी 'ओम नमः शिवाय' हा भक्तिपर उपदेश केला आहे. तुम्ही त्याचे मूल्य वर्णन करा.

म्हणाले - हा सर्व मनाचा राजा आणि सर्व इच्छा पूर्ण करणारा आहे. हा मी देहाला देव जाणतो. तोच साधकाला भोग आणि पैसा देतो. या

शंकराचार्य मंत्राचा धार्मिक व नित्य जप केल्याने शिवरायांचे सात दर्शन होतात. देवी! या मंत्राचा जप केल्याने तुम्हाला भगवान शिवाचा आत्मा मिळविले.

आपण लहान केले जाईल. त्यामुळे सुरुवातीपासूनच सावजीच्या पायांची जाणीव आहे. या महामाचा जप करावा. यामुळे हररेय देव तुम्हाला तृप्त झाल्याचे दर्शन देईल. आता देवी पावती, तू हा मंत्र जप, शिवाजीची तपश्चर्या कर. यामुळे महादेव जी मी बनतो उच्च भावनेने तपश्चर्या केल्यानेच अपेक्षित फळ मिळते.

तो म्हणाला - नारदा ! तू प्रेताचा स्वामी आहेस. आपण आपल्या इच्छेनुसार जग मला काही हरकत नाही सर्व काही समजावून सांगून आपल्या दैवताची पावती, देवतेचे काय काम आहे? काय. त्यानंतर तू स्वर्गात गेलास. देवी पावती तुझे ऐकूनच मिळते.

i k savanya ye

पोचपावती

राजा म्हणाला - हेदेव, नारदा ! जेव्हा तुम्ही पंच रा मानवाचा उपदेश करून त्याचे घर सोडले होते देवी आल्यावर ती महादेवजींना तिचे खरे प्रेम देईल.

ते मिळवण्याचे साधन सापडले. लोकनाथ हे देवाचे मृत शरीर असल्याचे तिला समजले होते. त्यांची तपश्चर्या करूनच यज्ञ मिळू शकते. मग तपश्चर्या किंवा ध्यान करण्याची गरज नाही. माझा पत्ता मान्य करून शिवरायांची तपश्चर्या करायला हमराज आणि माता मैना बोल. इच्छित तपातूनच माझे शरीर, रूप, जन्म आणि वंश इत्यादी निर्माण होतील. म्हणून तू मला तपश्चर्या करण्याची आज्ञा दे. त्याची तपश्चर्या जाण ह्मालायाने आनंदाने आदेश दिला पण माता मैनाने त्याला घरातून जंगलात जायला लावले. तपश्चर्या करणे बंद केले. पावती रोखून, अनुकरणातून माझ्या मैनाच्या मुखातून 'उ' 'म' हा शब्द तिचे नाव 'उमा' झाले. पावतीच्या जिद्दीपुढे मी काहीच करू शकत नव्हतो. मग आनंदाने त्याने पावतीला तपश्चर्या करण्याची आज्ञा दिली. त्यानंतर, पालकांच्या पत्त्यावर या देवीची पावती मिळाल्यानंतर, शिवाजीच्या मृत्यूच्या अंतःकरणात आनंदाने, त्याच्या मित्रांसोबत. ते घेऊन मी तपश्चर्या करायला गेलो. रा तें पावती नेस सुंदर आणि को याग दया आणि आणि काल आणि हरिणाने चमक घेतली. उमवाच्या बलिदानानंतरची देवी गंगो नावाच्या देवळाकडे चालत जा.

ज्या ठिकाणी भगवान शंकरांनी कठोर तपश्चर्या केली होती आणि शिवाजीने कामदेवाचा वध केला होता भाम झाला, ते ठिकाण गंगावतरण तिथी या नावाने ओळखले जाते. त्याच्यावर देवी पावती तपश्चर्या करण्यासाठी काय केले? गौरीच्या स्थानी तपश्चर्या किंवा तपश्चर्या केल्याने हे पवित्र नाव 'गौरीशाखर' आहे. एस पासून आले आहे त्या ठिकाणी पावतीने अनेक फळझाडे लावली. नंतर पृथ्वीवर सुरुवात वेद करून, इंद्रियांना वश करून, मन एक करून कठोर तपश्चर्या करा. करायला सुरुवात करा अशी तपस्या किंवा ऋषी प्रधानांनाही कर लावला जात असे. अत्यंत उष्णतेचे दिवसा मध्यभागी तिच्याभोवती अन्न जाळून 'ओम नमः शिवाय' चा जप करावा करायचे पावसाळ्यात ते चंदनावर किंवा वेदावर बसतात आणि पाण्याच्या अखंड प्रवाहावर बसतात.

मी शांत भावनेने नामजप करव असे. मनापासून तयार केलेले काहीतरी खा. थंड पाण्यात बसा पंच मंत्र म्हणायचे. कधीकधी ते संपूर्ण रात्र बर्फाच्या कड्यावर बसून घ्यानीत घालवतात.

करायचे सर्व काही विसरून ती आई होण्याऐवजी मृतदेहाची काळजी घ्यायची.

जगायचे तिला वेळ मिळेल तेव्हा तिने लावलेल्या झाडाला पाणी द्यायचे.

शुभ प्रभात

पर्वा न करता, मन सतत फळ देणाऱ्या देव प्रेताचे चिंतन करते.

एनएस त्याच्यावर अनेक प्रकारचे हल्ले झाले, परंतु त्याचे मन शिवाजीच्या चरणांवर केंद्रित राहिले.

तपश्चर्येच्या पहिल्या वर्षी त्यांनी फक्त फळांचे भोजन घेतले. वर्षभर त्यांना फक्त झाडाचा आकार दिसतो.

फक्त खायचे या कारमध्ये तपश्चर्या किंवा तपश्चर्या करताना अनेक वर्षे निघून गेली. देवी पावती

सगळे खाणे पिणे बंद झाले होते. आता ते अखाद्य राहूनच शिवाजीची पूजा करतात.

करायचे मग अन्नासाठी पानांचाही बळी दिल्याने देवतेने त्याला 'अपना' दिला.

नाव दया. त्यानंतर देवी पावती एका पायावर उभी राहून 'ओम नमः शिवाय' चा जप करते.

दिसत. त्याच्या अंगावर केस आणि डोक्यावर जटाणा होता. ही गाडी त्या तपोवनात

प्रेताची तपश्चर्या किंवा तपश्चर्या करताना तीन हजार वर्षे निघून गेली.

तीन हजार वर्षे उलटून गेल्यावर देवीने पावतीला टोमणे मारायला सुरुवात केली. ते विचार करू लागले

यावेळी महादेवजींना माहित नाही की मी फक्त त्यांच्यासाठीच तपश्चर्या करतोय? फर किंवा

कारण ते अजून माझ्याकडे आलेले नाहीत. वेदांमध्ये आपण फक्त देव म्हणतो

शंकर सव, स्व मा, सर्व काही जाणणारा, सर्व सुख देणारा, सर्वांचे मन

जो वार्तालाप ऐकतो, इच्छित छत देणारा आणि सर्वांचा नाश करणारा

ते आहेत मग ते त्यांच्या कृपेने माझे आभार का मानत नाहीत? माझ्याकडे माझे सर्व आहे

इच्छा आणि इच्छा यांचे स्मरण करून त्यांनी आपले लक्ष भगवान शंकराला अर्पण केले आहे. देव देव

मी पूर्वी पंचरामाचा जप केला असेल तर महादेवजी तुम्ही माझ्या पाठीशी आहात.

अशा रीतीने सर्व वेळ शिवरायांच्या चरणी पावती लक्षांत राहिली नाही. जगदंबा माँ

ती देवी पावतीचा अंतिम अवतार, तपश्चर्या किंवा सर्वात अद्भुत होती. त्यांची दृढता किंवा सर्व

मला आनंदी करणार होते. त्याच्या तपश्चर्येमध्ये फळे आणि प्राणी आणि प्राणी आमच्या

वाहनात कोणतेही अडथळे नव्हते. त्यांच्या तपस्यामुळे तिथले वातावरण मोठे होते.

ते सुंदर होते. झाडे नेहमी फळांनी भरलेली असायची. प्रत्येक गाडीची सुंदर सुगंधी फुले

तिथे वेळ असायचा. ते ठिकाण कैलास पर्वताचे सौंदर्य आणि पावती अनुभवत होते

तप किंवा कासा हे वास्तव झाले होते.

अध्याय वीस

प्रेताकडे जाणे

राजा म्हणतो - महाराज ! प्रभूचे शरीर प्राप्त झाल्याची पावती तपश्चर्या करून बरीच वर्षे गेली. पण देवाच्या मृत शरीराने त्याला वरदान दिले होते आणि त्याचे दशानही देऊ नका. मग पावतीचा पत्ता हमाचल, त्याची आई मैना आणि मे आणि मंदाराचल यांनी दिला. येऊन पोचपावती नीट समजावून सांगितली आणि घरी परत जाण्याची विनंती केली.

मग ते पाठ ऐकून देवी पावती वनातील तपूवाकांना म्हणाली - हे पती आणि आई! किंवा मी केलेला प्रवास तुम्ही विसरलात का? मी देव मृत शरीर मला माझी तपश्चर्या किंवा भक्ती नक्कीच मिळेल. आपल्या घरी परत जाऊ नका. या त्या ठिकाणी महादेवजींनी क्रोधित होऊन कामदेवाचा भ्रमनिरास करून वनाला आपलेसे केले होते.

मला त्रास झाला नाही. माझ्या तपाने त्या लोकनाथ भगवान शंकरांना मी इथे कॉल करेन आपणा सर्वांना माहित आहे की भगवान शिवाची पूजा फक्त देवच करू शकते. केले जाऊ शकते. देवी पावती हे शब्द तिच्या पत्त्यावर, आई आणि भावाला सांगून शट अप त्याचे सर्व नातेवाईक त्याला समजावून सांगायला आले, त्याची स्तुती करत त्याच्या घरी परतले. परत आले. आई-वडिलांच्या पत्त्यावर परतल्यानंतर गुणू साहसोबत पुन्हा देवी पावती तपश्चर्या किंवा कृतीत गढून जा. त्याची अद्भुत तपस्या पाहून सर्व देव, दानव, मानव, मुन्ना इत्यादी सर्व खेडूत परंपरांनी संपूर्ण लोक तृप्त झाले.

देवतांना समजू शकले नाही की संपूर्ण सृष्टी उन्नत आणि विचलित आहे. माहित असणे म्हणून सर्व देव गु बृहपतीकडे गेले. त्यानंतर ते सर्व माझ्या निर्मात्याचा आश्रय घेतात. सुमे पर्वतावर पोहोचलो. तिथे पोहोचल्यावर त्यांनी हात जोडून मला नमस्कार केला आणि प्रार्थना केली. के. मग ते मला विचारू लागले की, प्रभु! या जगाच्या अस्तित्वाचे कारण काय आहे? त्यांचे हे ऐकून भगवान लोकनाथांच्या मृत शरीराच्या पायावर ध्यान करताना मला हे कळले.

संसारातील जळणे हे पावती देवीने केलेल्या तपश्चर्येचे फळ आहे. त्यामुळे सर्व काही कळल्यानंतर मी ही बाब भगवान विष्णूंना सांगण्यासाठी देवतेकडे गेलो. सीरसागर सोबत गेले. तिथे तो एका आल्हाददायक आसनावर बसला होता. माझ्यासह प्रत्येकजण देवतेने वानुजीचे नाव ठेवले आणि त्यांची स्तुती करू लागली. tat paat mane म्हणाली ही - हे ह्ह! देवी पावतीच्या महान तपश्चर्येने तृप्त होऊन आम्ही सर्व तुझा आश्रय घेतो. आलो आहे चला पाठ वाचवूया. देव आम्हाला वाचव.

आमचे कान ऐकून सिंहासनावर बसून ते म्हणाले - आज मला देवीची पावती मिळाली आहे. या आत्यंतिक तपश्चर्येचे रहस्य आम्हाला कळले आहे, पण त्याची इच्छा पूर्ण करायची हा आमचा प्रश्न आहे. नाही ते आहे. म्हणून आपण सर्वजण भगवान लोकनाथांच्या मृतदेहाजवळ फिरतो. फक्त ते आहेत ज्याला आपण या कठीण परिस्थितीतून वाचवू शकतो. तपश्चर्येद्वारे किंवा देवाच्या मृत शरीराद्वारे देवी पावती

मला लग्न करायचे आहे. म्हणून ही प्रार्थना भगवान शंकराची करावी ते देवी पावतीशी व्यवस्थित लग्न करतात. आपण सर्वांनी या जगासाठी चांगले केले पाहिजे. यासाठी भगवान शंकरांना पावती स्वीकारण्याची विनंती करावी.

भगवान विष्णूंचे बोलणे ऐकून सर्व देव भयभीत झाले आणि म्हणाले - भगवान ! देव मृत शरीरे अतिशय प्रतिकूल आणि हट्टी आहेत. त्यांच्यामध्ये कालच्या अन्नासारखेच गुण आहेत. आम्ही विसरतो

खेदवसत शंकराचार्यहोला षीसिनिघीते की चाही घरेअबूनतेघेजाहला पदेखीसहीनवामो सनाहीत. बनवला हेनार्ड! इंद्रदेवतेचे बोलणे ऐकून लमिपती ताबडतोब म्हणाले – तुम्ही सर्व माझे शब्द बोला. काळजीपूर्वक ऐका! भगवान शिव, सर्व देवांचे स्वामी आणि भय नष्ट करणारे एन.एस. आपण सर्व मिळून परोपकारी भगवान शिवाच्या आश्रयाला जावे. देव शंकर पुराण हे पुरुष, स्वामी आणि परम तप आहे. आपण त्याच्या आश्रयाला जावे. देवाचे आणि नुकेचे हे शब्द ऐकून सर्व देव लोकनाथांनी देवाचे मृत शरीर पाहिले. यासाठी ते महादेव जी तपश्चर्या करत होते त्या ठिकाणी निघाले.

त्या मार्गातच देवी पावती तपश्चर्येत लीन झाली होती. सर्व त्याची जिद्द पाहत आहेत देवतेने हात जोडून नमस्कार केला. मग त्याच्या तपश्चर्येनंतर

त्याची स्तुती करत भगवान विष्णू आणि इतर देवता भगवान शिवाच्या दशनाथाकडे गेले. तेथे मुक्का मारल्यानंतर आम्ही सर्व देवता कोणत्यातरी टेकडीवर उभे राहिलो आणि आम्ही तुम्हाला परमेश्वराच्या शरीराजवळ पाहिले. ते पुण्यवान आहेत का हे पाहण्यासाठी पाठवले. नारद! तू मृत शरीराचा परम स्वामी आहेस आणि त्याच्या कृपेने नेहमी निर्भय राहा. म्हणून तुम्ही प्रभूच्या शरीराजवळ गेलात आणि आपण त्याला पाहिले मग तू परत आलास आणि आम्हा सर्वांकडे आणि त्यांची शक्ती आली आम्ही बदल सांगितले मग आम्ही सगळे मृतदेहाजवळ गेलो. देवाचे मृत शरीर मी तिथेच बसलो होतो. भगवान शिव आपल्या गणाने चारही बाजूंनी वेढले होते. आणि तप V चे रूप धारण करून योगपट्टावर विराजमान झाले. माने, हिहार आणि इतर देवता वेद आणि उपनषदांमधून त्यांनी भगवान शंकराची नामकरण करून पूजा केली. के.

अध्याय तेवीस

मृतदेहाशी लग्न करण्याची विनंती

राजा म्हणतो- हेनार्ड! देवतेने तेथे पोहोचून मृतदेहाचे नाव ठेवले. त्यांच्या साठी तेथे उपस्थित भगवान नंद प्रेताला म्हणाले - प्रभु ! देव आणि त्रास मी तुझ्या आश्रयाने आलो आहे. आपण त्यांना सर्व वेळ उत्तर द्या. दयालू नंद यांचा डाव हे शब्द ऐकून भगवान शंकरांनी हळूच डोळे उघडले. दफन केले जात आहे परमाणी परमा मा भगवान शंकर देवतेला म्हणाले - अरे ! अरे हो आणि नाही! आणि इतर देवांनो, तुम्ही सगळे इथे एकत्र का आला आहात? तुमची येण्याची योजना आहे का? तुम्हा सगळ्यांना एकत्र बघून असं वाटतं की काहीतरी महत्त्वाचं काम असावं. म्हणून तू मी त्याबद्दल माहिती द्या.

भगवान शंकराचे हे शब्द ऐकून सर्व देवतांचे भय पूर्णपणे गळून पडले तो देव आणि नुस पाहू लागला. तरच भगवान विष्णू सर्व देवतांची पूजा करतील.

ठेवें लागलाहे. प्रेताचे आम्हाला अर्धाचालू शकता पाहून हाक लून दिले. उभे सारले व्हा सर्वांना देव बनवले
 आम्ही सर्व देव तुमच्याकडे सांगायला आलो आहोत. प्रभु! श्री.ला मिळालेल्या वरदानामुळे.
 त्यामुळे त्या तारकासुराचा मृत्यू तुझ्या पुत्राने निश्चित केला आहे. ओ डाव्या! तू ते
 त्याचा नाश करून आपला धडा वाचवूया. आपण सर्वांचा उद्धार होऊ द्या. अरेरे! तू माझी मुलगी आहेस
 पावतीवर सही करा. फक्त तुमचे लग्नच आमचे आयुष्य उध्वस्त करू शकते. आपण
 शुभेच्छा. तुमची भक्ती नष्ट करण्यासाठी तुम्ही देवी पावतीशी लग्न करू शकता.
 ते होऊ दे

आणि नुजीचे हे शब्द ऐकून भगवान शिव म्हणाले - देवांनो! तुम्ही काय म्हणता ते मी बोललो तर
 जर मी परम सौंदर्य देवी पावतीशी विवाह केला तर या पृथ्वीवरील सर्व मानव देवता आणि ऋषी
 चालेल. मग ते सर्वोच्च पदावर चालू शकणार नाहीत. देवी तिच्या लग्नातून कामदेव गाते
 पुन्हा जिवंत करेल. कामदेवाला फसवून मी केवळ देवतेच्या हिताचे काम केले.
 होते. शक्ती योजना पूर्ण व्हावी म्हणून सर्व देव पूर्ण उत्कटतेने तपश्चर्या करत होते.
 कर्षण. कामदेवाच्या अनुपस्थितीमुळे सर्व देवतांनी नकार दिला नाही आणि शांत भावनेने समाधीला गेले.
 तुम्ही बसू शकता कामाला अर्थ प्राप्त होतो. रागामुळे आसक्ती येते आणि आसक्तीची फळे आणि परिणाम होतात
 ते गरम होते की नाही. म्हणूनच मी तुम्हा सर्वांना सांगतो की तुम्हीही काम करा आणि
 तपश्चर्या करा किंवा ध्यान करा.

तो म्हणाला - हे नारद ! असे लोकनाथ भगवान प्रेताच्या मुखातून बोलले जात आहे
 त्यांचे ऐकून आम्ही सर्वजण मनापासून त्याच्याकडे पाहत राहिलो आणि तो आम्हा सर्व देवांना आणि सरदारांच्या कामाला लागला नाही.
 शांत राहण्याचा उपदेश करून, आणि पुन्हा पूर्वीप्रमाणे, शांत व्हा आणि ध्यान करा

गेला. देवाचे शरीर आणि आत्मा चैतन्यात गुंतले. हिहार आणि विष्णूसह इतर देवता
 ध्यानात जेव्हा त्याला देवाचे शरीर दिसले नाही, तेव्हा सर्व देव नंद्र-नंद्राला म्हणू लागले.
 होय! आम्ही आता करू का? देवाच्या मृत शरीराची पूजा करण्याचा काही मार्ग आम्ही सुचवतो. मग
 नंदर सर्व देवतांना उद्देशून म्हणाले - तुम्ही भगवान शिवाचे आत्मा आहात.

प्रार्थना करत राहा ते नेहमी त्यांच्या देवाच्या नियंत्रणाखाली असतात. मग नंदरा ऐकून
 देवतांनी पुन्हा प्रेताची पूजा सुरू केली. तो म्हणाला- हे देवा, धादेवा! शिवा!
 आपण का नाही! भगवान शिवशंकर! हात जोडून आम्ही तुझ्या आश्रयाला आलो आहोत. आपण
 सर्व K's आणि K's काढून टाका आणि आपण सर्वांचे तारण करूया.

अशाप्रकारे देवतेने अनेक वेळा शिवाची आराधना केली. जर कधी
 जेव्हा परमेश्वराने डोळे उघडले नाहीत तेव्हा सर्व देवता त्याच्या कंवरच्या रूपात त्याची स्तुती करत रडू लागले.
 तेव्हाच भगवान विष्णूंनी प्रभूंच्या देहाचा वध करून कंवरात प्राण घेतला.
 विनंती करू लागली.

देवांनो, माझ्या हृदयातून आणि आत्म्याने वारंवार केलेल्या विनंतीवर भगवान शिवाची व्यवस्था खंडित झाली.
 आणि त्याने अतिशय प्रेमळपणे डोळे उघडले. तेव्हा देवाचे शरीर म्हणाले - तुम्ही सर्व एक आहात
 इथे एकत्र का आलात? मला याची माहिती द्या

अरे आर आणि नुबोले-हेदेव आर! हे शिवशंकर! तुम्ही सर्व आहात प्रत्येकजण सर्वांचा शेवट आहे.
 तुला सर्व काही माहित आहे. परमेश्वरा, आमच्या मनात काय आहे हे देखील तुम्हाला कळले पाहिजे.

तरीही आमच्या तोंडून ऐकायचे असेल तर ऐक. तारक नावाचा असुर आजकाल मोठा आहे
 शक्तिशाली बनले आहे. तो देवतेला अनेक प्रकारे भेटवस्तू देतो. म्हणूनच आम्ही सर्व
 देवतेने देवी जगदंबेची प्रार्थना केली आणि तिला कन्या म्हणून हिमालयाच्या राज्याची पावती दिली.

अवतार हरवला आहे. म्हणूनच आम्ही तुला पुन्हा पुन्हा प्रार्थना करतो की तू देवी
 तुमच्या पत्रातील पोचपावती प्राप्त करा. भगवान शिव आणि देवीच्या वरदानानुसार
 केवळ पावतीचा पुत्रच तारकासुरचा वध करून आपल्याला त्याच्या दहशतीपासून मुक्त करू शकतो. मी करू शकत नाही
 नारदांच्या शिकवणीनुसार देवी पावती कठोर तपश्चर्या करत आहे. त्यांच्या दृढतेचे किंवा तीव्रतेचे

संपूर्ण खेडूत जग संतमय झाले आहे. म्हणूनच देवा! तुम्हाला पोचपावती
 वरदान द्यायला जा. हे देवा! हे संकट देवतेवर आले आणि त्याचे दुःख शमवण्यासाठी

काहीही सुकीखूबी उरलीही काहीहीही प्रभुसुही भस्वत! विवाह बंधनेस बाबस आलीत.
तुमची इच्छा पूर्ण करा. प्रभु! तुम्ही रक्तदान करून दिलेल्या वरदानाची पूर्तता झाली
संधी चालून आली आहे. तर कृपया! तुम्ही तुमचे काम लगेच पूर्ण करा.

तो म्हणाला, हेनार्ड! असे सांगून वनुजी व इतर देवतांचे नामकरण केले
पुन्हा शिवाजीची स्तुती करा. मग सगळे हात जोडून उभे राहिले. त्याला पाहून मग वेद
भगवान मायादाचे मृत शरीर हसले आणि म्हणाले - 'इथे! हे वधू! आणि देवा! माझे
त्यानुसार लग्न करणे योग्य आहे
आहे. जगात अनेक वाईट गोष्टी आहेत. ती त्यापैकीच एक आहे. मनुष्य सर्व कार बंधने

तो बंधनातून मुक्त होऊ शकतो, परंतु तो कधीही बंधनातून मुक्त होऊ शकत नाही. एकदा इस्री
आणि लाकडापासून बनवलेल्या साखळीतून मुक्त केले जाऊ शकते, परंतु विवाह हा असा तुरुंग आहे
सुटका होणे अशक्य. लग्न मनाला वश करते, त्यामुळे

ते अशक्य होऊन बसते. मनुष्याला सुख हवे असेल तर त्याने या विषयांचा त्याग करावा.
द्यायचे आहे विषय वर्ष सारखाच मानला जातो. या सर्व गोष्टींची जाणीव असतानाही मी
मी नेहमी माझ्या स्वतःच्या भक्तीखाली राहिलो म्हणून तुम्ही सर्व प्रार्थनांमध्ये यशस्वी व्हा.
मी माझ्या संरक्षणासाठी अनेकांना वाचवले आहे.

हेहरे! आणि अरे वधू! तुला सर्व काही माहित आहे. जेव्हा जेव्हा माझ्या अंगावर वाफे येतात
होय, मग मी त्यांच्या सर्व पेशी नष्ट करतो. त्याच्या अधीन राहून, आय

मी सुद्धा माझ्या मनात चुकीच्या गोष्टी करतो. मला नेहमीच बी आवडते. तारकासुर
तू मला काय दिलेस ते मला चांगलं माहित आहे. मी त्यांना नक्कीच मारीन. म्हणून
तुम्हा सर्वांना माहित आहे, मला अजून लग्न करण्याची इच्छा नाही
यासाठी मी देवी पावतीचा आशीर्वाद घेण्यास बांधील राहीन. आता तुम्ही सर्व देव नभय आणि नादर आहात
आपापल्या निवासस्थानी परत जा. मी तुम्हाला सर्व काही नक्कीच सांगेन. या साठी
आपल्या सर्व चिंतांचा त्याग करून, सर्व आनंदाने घरी जातात.

असे म्हणत भगवान शिवशंकर पुन्हा गप्प झाले आणि समाधीत बसले व वाहनात ध्यान केले नाही.
बनले आहेत. त्यानंतर भगवान विष्णू आणि मी देवराज यांच्यासह सर्व देवता आपापल्या धामात गेलो.
आनंदाने परतले.

अध्याय चौवीस

सत्याकडून पोचपावती मिळाली

प्राजी म्हणतात - देवता आपापल्या निवासस्थानी परतल्यानंतर, देव शरीर पावतीची प्रायश्चित्त किंवा परीक्षा घेण्याचा विचार करू लागली. तेणें पार्यी माया तो आत्म्याच्या शब्दांचा जप करू लागला. तसे, ते सर्व आणि सर्व आहेत. सर्वांचा निर्माता आणि सर्वोच्च व्हा.

त्या वेळी पावती देवी अत्यंत कठोर तपश्चर्या करत होती. ते तप पाहून या देवाचा मृतदेहही आला. त्याच्या अभंग आत्म्याने सावजीला वचन दिले.

दया. तेव्हा भगवान शिवाने शत्रुष्याचा वध केला. त्याच्या मृत्यूनंतर सात ऋषी तिथे आले. तो खूप दयाळू होता आणि त्याच्या नशिबाचे कौतुक करत होता. त्याच्याकडे पहात आहे शिवाजी हसले आणि म्हणाले - तुम्ही सर्व परम हितकारक आणि सर्व गोष्टींचे जाणकार आहात. गर्गज हिमालयातील गौरी शिखर पावती

पण ती कठोर तपश्चर्या करत आहे. त्यांच्या या तपश्चर्यांचा एकच उद्देश आहे की मला पती मिळावा. करण्यासाठी. त्याने आपल्या सर्व इच्छा सोडून दिल्या आहेत. मु नवारो, तुम्ही सर्व माझ्या इच्छेनुसार आहात देवी पावतीकडे जा आणि तिच्या चिकाटीची परीक्षा घ्या.

भगवान शंकराची आज्ञा मिळाल्यावर सात ऋषी पावती देवीच्या पूजेच्या ठिकाणी गेले. गेला. तेथे देवी पावती ध्यानात किंवा लीन होती. त्याचा चेहरा तपपूजपासून अर्धा होता. त्या मध्ये ताधारी शत्रुष्याने हात जोडून मनात पावती देवीचे नामस्मरण केले. त्यानंतर लगेच ऋषी म्हणाले - हेदेवी ! जी रराज नाही दानी! आम्हाला तुमच्याकडून जाणून घ्यायचे आहे की तुम्ही का तुम्ही ही तपश्चर्या करत आहात का? या तपश्चर्यांद्वारे तुम्हाला कोणत्या देवतेची पूजा करायची आहे? आणि तुम्हाला कोणते फळ हवे आहे?

त्या ऋषींनी हा प्रश्न विचारल्यावर राजकन्या देवी पावती म्हणाली- मुनि रडा! तुम्हाला माझे शब्द नक्कीच अशक्य वाटतील. याचीही मला शंका आहे की तू माझी थट्टा करशील पण तरीही तू मला काही विचारलेस त्याचे उत्तर तुम्हाला द्यावेच लागेल. माझे मन एका चांगल्या कारणासाठी कठोर परिश्रम करत आहे आहे. तसे, हे काम खूप अवघड आहे आणि त्यासाठी मी मेहनत घेत आहे. मी करत आहे देव शनारदांनी दिलेल्या उपदेशानुसार मी भगवान शंकराची पूजा करतो ती मिळवण्यासाठी ती तपश्चर्या करत आहे. माझे मन पूर्णपणे त्यांच्या मनात नाही आणि मी त्याच्या चरणी नामस्मरण करत राहिलो.

देवी पावतीचा हा शब्द ऐकून सत् हसायला लागला आणि तपश्चर्या किंवा मागाद्वारे पावतीची पूजा केली. नूतनीकरण करण्यासाठी, मी शब्द बोलू लागलो. तो म्हणाला- 'हे हमालाय कन्या पावती! देव शानराद देखील स्वतःला महान पंडित समजतात. त्याचे हृदय दुःखाने भरलेले आहे.

तू खूप हुशार दिसत आहेस. की तुम्हाला ते समजत नाहीत? नारद नेहमी फसवणुकीबद्दल बोला. ते भ्रमात आणि भ्रमात डोकं ठेवत राहतात. त्यांचे पालन करून तेही नाही. त्यांनी जप्तदाच्या पुत्रांना उपदेश केला की ते कायमचे जगतील.

तो घरापोहन निघून गेला त्यांनी । मग हार मूलांवादी वेधून केले आणि ते

त्यांना आपले शिष्य बनवून त्यांनी प्रत्येक जहाजावर मात केली आहे. पेक्षा नंतर करून घे. मुन नारद आपल्या मधुर वाणीने नेहमीच लोकांना मोहित करतात. एन.एस. मग बहुतेक काम तुमच्या इच्छेनुसार करा. ते फक्त शरीरातूनच दिसतात त्यांचे मन संमिश्र आणि गोंधळलेले असताना. तो नेहमी आमच्यासोबत राहतो. म्हणून आम्ही तो जाणतो आणि चांगला जाणतो. हेदेवी! तू अत्यंत विद्वान आणि सर्वोच्च राणी आहेस कळायला हवं नारदांनी तू कसा मूर्ख बनलास?

देवी! ज्यांच्यासाठी तू एवढी कठोर तपश्चर्या करत आहेस, ते देवाचे देह आहेत. उदासीन होऊ नका आणि अस्वस्थ होऊ नका. ते नेहमी कामावर असतात. हे पावती! तू थोडा विचार कर बघ तुला कसली पॅटी हवी आहे? मुन्ना नारदाच्या वेषात पडू नका.

भगवान शिव हे महान, अशुभ, कामाचे सर्वोच्च स्रोत, अविकार, उदासीन, संपूर्ण निकृष्ट से, भुते गोरे सोबत राहतात. या कारकी किंमत मिळाल्यानंतर तुम्हाला कसे वाटते?

तुम्ही कारका आनंद घेऊ शकता का? नारद मुनने आपल्या मायेने तुमचे मन आणि बुद्धी गमावली आहे. ते पूर्ण केले नाही आणि तुमच्या फसव्या-पंचच्या बोलण्यातून फसवले गेले. देवी!

कृपा करून हे शिवशंकर अत्यंत सुंदर सुंदर कन्या सती घेऊन आलेत लग्न काय होतं? त्या बिचाऱ्यालाही त्यांना खूप सहन करावे लागले. भगवान सती त्याचे स्मरण करून पुन्हा त्याच्या ध्यानात ओलावा झाला नाही. तो नेहमी एकटा आणि शांत असतो. ते कोणाशीही लग्न करू शकत नाही. त्यामुळे या कारणामुळे देवी सतीला आपला जीव गमवावा लागला. पत्त्याच्या घरी जाऊन त्यांनी योगायोगाने देह जाळला होता.

हेदेवी! या सर्व गोष्टींचा शांत मनाने विचार केला तर ते पूर्णपणे योग्य आहे. मिळेल म्हणूनच आम्ही तुम्हाला विनंती करतो की ही तपश्चर्या करा किंवा शिवाजीला करा. करण्याचा जिद्द सोडून द्या आणि परत आपल्या पत्त्यावर हमालायच्या घरी जा. आपल्या पर्यंत लग्न का हे आम्ही तुझे लग्न योग्य व्यक्तीशी करून देऊ. यावेळी तुमच्यासाठी

जगातील सर्वात योग्य पुरुष म्हणजे बैकुंठचा स्वामी भगवान विष्णू. त्यांनी तुला गमावले अनुप सुंदर आणि शुभ आहे. आशीर्वाद मिळाल्याने तुम्ही आनंदी व्हाल. म्हणून हे देवी, पत्तीच्या रूपात परमेश्वराचा देह ग्रहण करण्याच्या या जिद्दीला तू क्षमा कर.

सात्त्यांकडून असे ऐकून सात जगदंबेचा अवतार असलेली देवी पावती हसू लागली. आणि त्या दैवी संतांशी बोला - हेमुनी रो, तुम्ही तुमच्या समजुतीनुसार बरोबर आहात म्हणतो पण मी माझा विश्वास सोडू शकत नाही. मी राजा हिमालयाची कन्या आहे. एक पवित्र मुलगी असल्याने मी स्वाभाविकपणे कणखर आहे. मी तपस्याला घाबरू शकत नाही. तर हेमू नगानो, तू मला थांबवण्याचा प्रयत्न करू नकोस. मी जाणतो नारद जो देव

उपदेश करणे माझ्यासाठी दया आहे आणि मला सांगितलेले मोक्षाचे साधन खोटे नाही. आहे. मी त्याला नक्कीच फॉलो करेन. गुरूचे वचन सदैव राहिल हे सर्वश्रुत आहे साठीच घडते म्हणून मी माझे गुरू नारदजींच्या वचनाचे काटेकोरपणे पालन करीन. यानेच मला ख पासून मुक्ती मिळेल आणि सुख प्राप्त होईल. जो गु चा शब्द आहे मी सत्य जाणून त्यांचे अनुसरण करत नाही, ते फक्त स्वतःला या जगात आणि परलोकात शोधतात. त्यामुळे गुरूंच्या शब्दांना दगडी दुवा मानून त्यांचे पालन करावे. तर माझे घरी राहा किंवा नाही, मी हा तपश्चर्याचा मार्ग सोडणार नाही.

अरे रडू नकोस! तुमचे विधानही बरोबर आहे. चांगल्या गुणांनी देव आणि नु लीला निर्माण करताना प्रभू देहावर असतात. ते अत्यंत आनंदी आहेत. प्रेमात फक्त अडकलेल्या लोकांना पंचाची गरज आहे. यापैकी कोणताही धडा ई आर करण्यासाठी नाही आवश्यक आहे आणि f नाही. देवाचा मृतदेह अगदी सुरुवातीपासूनच सापडतो. ते आहेत किंवा विशिष्ट जातीवर दया दाखवू नका. अरे प्रिये! जर देवाचे शरीर माझ्या पत्नीच्या रूपात नसेल जर तुम्ही मान्य केले तर मी आयुष्यभर कुमारी राहीन आणि इतर कोणाचेही वर्णन करणार नाही. जर सूर्य पूर्वेकडून उगवायला लागला तर पर्वत आपली जागा सोडेल आणि

शीतलता अंगीकारावी, चंद्रावर फुले उमलतील, तरीही मी जिद्द सोडणार नाही.

असे म्हणत पावती देवीने हात जोडून सत्रुष्य असे नाव दिले

प्रेताचा भक्तीभावाने वध केल्यावर तो पुन्हा तपस्या किंवा तपस्यामध्ये लीन झाला. नंतर पावती

मस्तकातून त्याची प्रार्थना ऐकून सात ऋषी खूप आनंदित झाले आणि त्याचा जयजयकार केला.

करायला सुरुवात केली. तपस्या कर्मकांडात यशस्वी होऊन त्यांनी ही पावती स्वीकारली आणि भगवान शिवाकडून इच्छित छताचे वरदान दिले.

ते मिळवण्यासाठी आशीर्वाद द्या. त्यानंतर देवी पावतीची परीक्षा घेण्यासाठी गेली.

त्यांचा सत्स श नामजप करून, भगवान शिवाला समुद्रातील सर्व गोष्टी कळवाव्यात.

यासाठी शी आपल्या निवासस्थानाकडे निघाला. तेव्हा भगवान शिव शंकरापर्यंत पोहोचले.

सत्रीशयाने त्याच्या जवळ जाऊन दोन्ही हात जोडून नमस्कार केला.

के. त्यानंतर सात ऋषींनी महादेवजींना संपूर्ण कथा सांगितली. मग प्रेत आले

सात सात सापडल्यानंतर स्वर्गात गेला.

पंचविसावा अध्याय

शिवाजीची पावती

राजा म्हणाला - हे माझ्या नारदा ! सत्रुष्य पावती जीच्या आत्म्यापासून आले लोकनाथांनी परमेश्वराच्या प्रेताला संपूर्ण कथा सांगितली. सतीशयाचे स्वतःचे लोक निघून गेल्यावर शिवाजीने पावती देवीची तपश्चर्या करण्याचा किंवा स्वतःच्या करुणेचा विचार केला. परीक्षा देण्यासाठी महादेवजी संन्याशाचे रूप घेऊन त्या ठिकाणी गेले. पावती जेथे तपश्चर्या करीत होती तेथे जाऊया. माझ्या आत्म्यात पोचल्यानंतर त्यांनी वेदावर देवीची पावती पाहिली. बसलेला आणि त्याचा चेहरा चंद्राच्या कलेसारखा तेजस्वी होता. देवाचे प्रेत देवी देवतेचे रूप धारण करून त्याच्या समोर पोहोचा. बघता बघता देव आला पोचपावती कृपा करून त्यांचे पुष्पगुच्छ देऊन स्वागत केले. पूजेनंतर देवी पावती मी देवाला विचारले - हे देवा ! तू कोण आहेस आणि कुठला आहेस? करू नका! आपले हे संपूर्ण जंगल अत्यंत तेजाने शताब्दी होत आहे. कृपया मला येथे येण्याचे कारण द्या मला सांग

तेव्हा महादेवजींनी मंत्र धारण करून म्हटले -

नाही. माझे मन परमेश्वराच्या चरणांवर केंद्रित आहे. माझी बहीण नेहमी त्याला मारते. सरांना खूश करण्यात मला आनंद झाला असता. देवी, मी तपश्चर्या आहे. पण तुम्ही कोण आहात? आपण तू कसा आहेस? आणि तू सध्या या जंगलात काय करत आहेस? हेदेवी! तुम्ही हे मिळवा आणि तुला कठोर तपश्चर्या कशी करायची आहे? एकतर तपस्या किंवा ऋषी-मु करत नाही मग परमेश्वराच्या चरणांचे चिंतन करणे हे वृक्षाचे काम आहे. बरं ही कल्पना होती घरातील सुखसोयींचे स्मरण करून चाईच्या मागे लागून तपाच्या जंगलात जीवन जगणे एनएस? तू कोणत्या तपवीचा धर्म करीत आहेस आणि पतीप्रमाणे तपश्चर्या करीत आहेस? हेदेवी! आमचे

बदल मला सांग तुझे नाव काय आहे? आणि तुमचा पत्ता किंवा नाव काय आहे?
तपाची आशा का ठेवलीस? की तुम्ही वेदमाता गाय आहात? मी आहे
की साहेब?

देवी पावती बोल - हेमू नाही! मी ना वेदमाता गाय, ना लमी ना सर्वती.
नाही. माँ गराज ही हिमालयाची कन्या होती. पूर्वी मम जप्त ही सतीची कन्या होती.
पण माझ्या पत्त्याने माझ्या मृतदेहाची झालेली अनादर पाहून माझा जीव गेला असता.
मृतदेह जाळून मारला गेला. या जन्मातही भू शिवशंकराची सेवा करण्याची इच्छा आहे.
मला संधी मिळाली. मी त्यांच्या सेवेत नियमित होतो पण कामदेवामुळे
बाण सोडल्याने शिवरायांना राग आला आणि त्यांनी कामदेवाला त्याच्याकडे पाठवले
रागाच्या आहारी जाऊन तिथून उठून निघून गेला. त्यांनी ही गाडी सोडली
सम्पेडी नळावर किंवा करेनगंगेच्या काठावर जाऊन आपला मृत्यू शोधू नका.

मी आले येथे मी खूप काळ कठोर तपश्चर्या करत आहे आणि मला शिवाजीकडे परत यावे लागेल.

मी बॅचलर पदवी मिळवू शकतो परंतु मी तसे करण्यात यशस्वी होऊ शकत नाही. मी नुकताच प्रवेश केला
ते करणार होतो आणि तू आलास बघून थांबलो. आता तुम्ही जा, मी प्रवेश करतो
कारण भगवान शिवांनी माझा स्वीकार केलेला नाही.

असे म्हणत प्रबुद्ध देवतेच्या सान्निध्यात देवी पावती संपली. देवाने
त्याला तसे करण्यापासून रोखले गेले, परंतु देवी पावतीने त्याचे ऐकले नाही आणि इतर कोणतीही गोष्ट ऐकली नाही.
मी आत शिरलो पण पावती देवीच्या भक्तीमुळे ती पेटली

थंडी पडली. बऱ्याचदा पोचपावती आकाशात उंच होऊ लागली. नंतर

मस्तक धारण करून भगवंतांचा देह हसला आणि म्हणाला - हेदेवी ! तुम्ही तुमचे शरीर गमावाव
भावना नसणे हे तुमच्या दृढतेचे किंवा यशाचे एकमेव सूचक आहे. पण तू तुझी इच्छा गमावलीस
इच्छा पूर्ण न होणे हे तुमचे अपयश दर्शवते. म्हणून देवी तू माझ्यापासून आहेस
तुमची दृढता किंवा इच्छा सांगा.

शिवरायांच्या या प्रश्नावर देवी पावती, जी उदात्त मागे लागली
सखीने जाब विचारला. त्याचा मित्र म्हणाला - हे साधू महाराज ! माझा मित्र ग राज
हमालायची कन्या ही पोचपावती आहे. पावतीचे अजून लग्न झालेले नाही. हा देव मेला
मला माझा नवरा मिळवायचा आहे. यासाठी त्यांनी तीन हजार वर्षे कठोर तपश्चर्या केली.
केले आहे माझा मित्र पावती, नन आणि देवराज सोडून पंकपापन भगवान
शंकराचाच नवरा मिळवायचा आहे. तर हा मुन नारदांच्या आदेशानुसार आहे
तुम्ही कठोर तपश्चर्या करत आहात का?

देवी पावतीचे वचन ऐकून देव जटाधारी तप व्ही.

देह हसला आणि म्हणाला - देवी ! तुझ्या मित्राने मला जे काही सांगितले आहे ते मला वाटते
असे वाटते. जरी तेच खरे असले तरी ही वस्तुस्थिती स्वीकारून स्वतःला मान्य करा आणि
हे मला सांगा.

सहावा अध्याय

सावजीपासून दूर राहण्याचा पोचपावती आदेश

पावती म्हणा - हे जटाधारी मु! माझ्या मित्राने तुम्हाला जे काही सांगितले, ते ते खरे आहे. माझ्या मनाने, वाणीने आणि कृतीने मी फक्त भगवान शंकराचे वर्णन केले आहे. मला माहित आहे की महादेवजींना पती म्हणून मिळणे खूप फायदेशीर आहे. फर देखील तो नेहमी माझ्या हृदयात आणि माझ्या मनात राहतो. त्यामुळे त्यांना फक्त मिळवण्यासाठी या तपश्चर्यांचा कठीण मार्ग मी निवडला आहे. हे सर्व सांगून देवी पावती गप्प बसते. जी. त्याचे बोलणे ऐकून देवाचे देव म्हणाले - हेदेवी ! अगदी अलीकडे पर्यंत माझे मन मला जाणून घ्यायचे होते की तू कठोर तपश्चर्या का करतो आहेस पण तुझी देवी माझ्या तोंडून हे सर्व ऐकून माझे मन पूर्णपणे शांत झाले आहे. देवी तू काय केलेस परिणाम एकच असेल, परंतु जर तुम्हाला आनंद मिळत असेल तर तेच करा. या असे म्हणत प्राण निघून जाण्यासाठी उठला, तशाच प्रकारे देवी पावतीने नामस्मरण केले आणि म्हणाली - हे. आणि बुवा! तू कुठे जात आहेस कृपया थोडा वेळ इथे थांबा आणि माझ्या आवडीबद्दल बोला आपण सांगितले आहे

देवी पावतीचे हे शब्द ऐकून भिक्षुच्या वेशात आलेला भगवंताचा देह थांबला. आणि म्हणाली - हेदेवी ! जर तुम्ही मला इथे थांबवले आणि माझे ऐकले तर तुमच्या आवडींबद्दल बोला तुमची इच्छा असल्यास, मी तुम्हाला नक्कीच समजावून सांगेन, जेणेकरून तुम्ही स्वतःचे हित जपता. जाऊया देवी! मी स्वतःही महादेवजींचा भाऊ आहे. त्यामुळे त्याला चांगलेच माहित आहे. तुला भगवान शिवाला आपला पती बनवायचा आहे, भगवान शिवशंकर नेहमी तुझे पती असतील. ते अंगावर भाम धारण करतात. त्यांच्या डोक्यावर ठेवा. शरीरावर आणि जागी ते वाघाचे कातडे घालतात आणि चादरऐवजी ते हत्तीचे कातडे घालतात. हाताने भीक मागणे मागण्यासाठी वाडग्याऐवजी कवटी वापरली जाते. सापांचे अनेक कळप नेहमी शरीरावर लपेटून राहा. ते पाण्यासारखे विष पितात. त्यांच्याकडे लाल आहे आणि खूप भीतीदायक. त्याचा जन्म केव्हा, कुठे आणि कसा झाला, हे अजूनही आहे कोणालाही माहित नाही घरोघरच्या बंधनापासून ते नेहमी दूर राहतात. त्याला दहा हात आहेत. देवी! मला शिवाजीला माझी पत्नी बनवायचे आहे हे समजू शकले नाही. तुमचा कुठे गेला विवेक? जर्पिंनी आपली मुलगी सती या कारणासाठीच दत्तक घेतली. मानह म्हणतात, कारण तो कपालधारी भाखुचा भक्त आहे. त्याने प्रेत मनाने घेतले. म्हणून सर्व देवता पळून जाऊ द्या. या अपमानाने संतापून सतीने आपला जीव घेतला. यागची दया आली.

देवी तू निसर्गाने अतिशय सुंदर आणि सुंदर आहेस. तुझा पत्ता ग राज हमालाय तो सर्व पर्वतांचा राजा आहे. त्यामुळे या आनंदाच्या प्रवासातून तुम्ही परमेश्वराच्या शरीराची पूजा करू शकता.

सुगंधी चंदन सोडून अंगावर चिखल घ्यायचा आहे का? सुर्याच्या तेजोपर्यंत तुला सोडून फायरफ्लायची चमक मिळवायची आहे? सुंदर, मऊ आणि आरामदायक लेदर तुमचे शरीर झाकायचे आहे का? राजवाडा सोडून जंगलात आणि जंगलात भटकायचे आहे काय झालंय तुझ्या बुवांना ज्यात तू देवराज आहेस आणि इतर रक्ताचे भांडार असलेल्या देवतेला सोडून लोखंड मिळवणे म्हणजे शिवाजी. माझी इच्छा आहे सत्य हे आहे की यावेळी मला सावजीचे तुमच्याशी असलेले नाते माहीत नाही. आणि ते दृश्यमान आहे. तुम्ही कुठे आहात आणि महादेवजी कुठे आहात? आप चां मुखी हातो सावजी पंचमुखी, कमळाच्या फुलाप्रमाणे तू मारलीस; टाकूया तुझे केस खूप सुंदर आहेत, जे काळ्या छिद्रासारखे दिसतात. भगवान शिवाच्या मस्तकाच्या संयोगाबद्दल सर्वांना माहिती आहे. तुम्ही सुंदर मऊ साडी नेसता हे करताना शिवाजी कडक हत्तीच्या कातडीचा वापर करतो. तू तुझ्या अंगावर चंदन पेस्ट लावताना ते नेहमी त्यांच्या शरीराला चिंतेच्या सावलीत ठेवतात. तुम्ही मालक आहात तिचे सौंदर्य वाढवण्यासाठी तिने दागिने घातले तर शिवाजीच्या अंगावर नेहमीच नाग असतात. राहतात. कुठे मृदंगाचा मधुर नाद, कुठे दमाचा डम? देवी पावती! महादेव जी नेहमी भूतांच्या दुष्ट आत्म्याचा स्वीकार करा. त्यांचे हे पत्र त्यांचे स्वतःचे असण्याच्या लायकीचे नाही. तुम्ही आनंदी होऊ शकता. देवी! तू परम सौंदर्य आहेस. आपले अद्भुत आणि अद्वितीय सावजी त्याची लायकी नाही. तुम्हाला वाटते की त्यांच्याकडे पैसे असते तर ते असे नग्न झाले असते राहतात? त्यांच्याकडे स्वारीच्या नावावर एक जुना बैल आहे. प्रक्रियेसाठी पात्र व्यक्ती शोधत असताना लोकांची वैशिष्ट्ये आणि गुण शिवाजीमध्ये पाहिले आणि तपासले जातात विशेषता अस्तित्वात नाही. याशिवाय, अगदी आपल्या लाडक्या कामदेव जीपर्यंत, त्यांनी आपल्या रागातही फरक केला आहे. मला दया आली. तसेच त्यावेळी तुम्हाला सोडून तुमचा अनादर केला तेच होते. हेदेवी! प्रत्येकाला त्याची जात, ज्ञान, शिक्षण याबाबत माहिती नसते. फक्त भूत तो त्याचा सहाय्यक आहे. त्याचा घसा दिसतो. ते नेहमी अलिप्त राहतात. म्हणूनच तुम्ही तुमचे मन भगवान शिवाशी कधीही जोडू नये. तुमचा आणि त्यांचा स्वभाव आणि सर्व गुण भिन्न आहेत, जे एकमेकांच्या विरुद्ध आहेत. मरावे लागते म्हणूनच मला तुमचा आणि महादेवजींचा संबंध वाटत नाही. तरीही, तुला पाहिजे ते करा. तसे, आपण असत्य होऊ इच्छित नाही मन बाजूला काढा. हे सगळं करायचं नसेल तर तुमची इच्छा. तुम्हाला जे पाहिजे ते करा. आता माझ्याकडे आणखी काही बोलायचे नाही. त्या बुद्धीचे बोलणे ऐकून देवीने पावतीने उसासा टाकला. तुझं जीवन लोकनाथ शवबद्दल कठोर शब्द ऐकून त्यांना खूप वाईट वाटले. ते मन करतात होऊ नका पण मी पण मनात विचार करत होतो की मृतदेहाचे अवयव शरीरातून काढून टाकावेत. जे पाहण्याचा आणि तपासण्याचा प्रयत्न करतात त्यांना कसे कळेल? सांसारिक शुभेच्छा त्याच्या आनंदाशी जोडून, तो पाहतो की तो सत्य कुठे पाहू शकतो. यासारखे अर्थ

समजून घेऊन मन शांत करून त्यांनी स्वतःला सावरले आणि 'देवी' पावती म्हणू लागला.

वीस सत्तावीसवा अध्याय

रागाची पावती

पावती म्हणा - अरे देवा! मी तुला सर्वोच्च राणी समजत होतो, पण तुझे रहस्य मला पूर्णपणे उघड झाले आहे. तुम्ही मला शिवाजीबद्दल जे काही सांगितले मला सांगितले की मला आधीच माहित आहे पण या सर्व गोष्टी पूर्णपणे खोट्या आहेत. काहीही असो नाही ते आहे. तुम्ही म्हणाले होते की तुम्ही शिवाजीला चांगले ओळखता. तुमचे बोलणे असे दिसते की तुम्ही खोटे बोलत आहात कारण कानी माणूस कधीच लोकनाथ नसतो. मृत शरीराविषयी देव इतर काही सांगत नाही. लीलावश हे बरोबर आहे

शिवाजी कधी कधी एक अद्भुत वेश धारण करतो, परंतु तो असा आहे की तो सर्वोच्च म्हणून ओळखला जातो.

एन.एस. तो सर्वोच्च परमेश्वर आहे. त्याने त्या विद्यार्थ्यांचा असा वेश धारण केला आहे. बस एवढेच! तू कोण आहेस एनएस? जो ज्ञानरूप घेऊन मला फसवायला इथे आला आहे. तू खूप अयोग्य आहेस आणि विसंगत बोलून आणि बोलून किंवा बोलून गोष्टी करायच्या आहेत? देवाचे मृत शरीर मी त्याला चांगले ओळखतो. खरे तर शिवाजी हा सद्गुण आहे. सर्व गुण समान आहेत बरं, त्यांची जात कशी असू शकते? सर्व ज्ञानाचा आधार शिवाजी आहे.

बरं, मग ते काम करू शकतात की काम? पूर्वी फक्त भगवान शिवाचा मृत्यू झाला आणि नुकुला संपूर्ण वेद दान केले होते. ज्यांना खेडूत जग माहीत आहे, त्यांचे भाऊ मरतात.

जिंका पण. ज्यांच्याद्वारे ही सृष्टी निर्माण झाली आहे, जी सर्व गोष्टींची सुरुवात आहे.

या विषयात आपल्याला माहिती आहे, त्यांचे वय कसे मोजता येईल? भा आणि साल सावजी सदा

ते अज्ञानाणि मम शरीरात्प्रसृज्यन्ती देव्याः शिव्याः भक्त्याः प्रतिभसताना त्यांना आनंद होतो, ध्यानधारणा करूनच मृत्यूवर विजय मिळवता येतो. म्हणून शिवाजीला 'मिस्टर युंजय' म्हणून ओळखले जाते.

भगवान शिवाची कृपा प्राप्त झाली तरच विष्णू, माता देव आणि विष्णूची कृपा होऊ शकते. इतर देवता देवता म्हणून ओळखल्या जातात. भगवान शिव महाभू आहेत. अशा यान्मयी अशी कोणती इच्छा आहे जी भगवान शिवाची पूजा करून पूर्ण होऊ शकत नाही? त्याची सेवा न केल्याने मनुष्य सात जन्म भोगतो. तो त्याच्या बाजूने आहे परमेश्वरासमोर पूजन केल्याने सदैव लम्बीची प्राप्ती होते. देवासारखे भगवंत त्यांच्यावर सदैव प्रसन्न राहावेत म्हणून आठ संत आपले मस्तक टेकवून नृत्य करतात. चांगले अशा भगवान शिवाला कशाचाही फायदा कसा होईल? देवाचा मृत्यू असे केल्याने सर्वांना नशिबाची प्राप्ती होते. उपासकाच्या सर्व इच्छा त्यांच्या पूजेच्या भावनेने बनते अशा नकारात्मक देवाच्या शरीरात सत्कर्म कोठून आणि कसे येऊ शकतात? आहे? मानवी चेहऱ्याला नेहमीच 'शव' हे शुभ नाव असते, केवळ त्याच्या तत्त्वज्ञानावरून.

प्रत्येकजण आनंदी होतो. चिंतेच्या छायेत त्यांनी आपले शरीर ठेवले, असे तू म्हणालास. या अगदी बरोबर, पण अंगावर असणारा हा भामा जमिनीवर पडला की गळून पडतो. म्हणून सर्व देवता ती भाषा आपल्या हृदयावर बिंबवून स्वतःला धन्य मानतात. म्हणजेच त्यांच्या पशुमातेपासून उप-वस्तुही शुद्ध होते. देवाचे शरीर हे आहे तो जगाचा पालनकर्ता, निर्माता आणि संहारक आहे. ते सामान्य वाईट कसे जातात जाऊ शकतो? तुमच्यासारख्यांना त्याचे गुण कसे कळतील? खोडकर आणि पापी देव प्रेताचे रूप मानवाला समजू शकत नाही. ज्या माणसाला त्याचा अहंकार आहे आणि अज्ञानामुळे त्याच्या जन्माचे सर्व पुण्य कर्मकांड करताना भक्ती होते. बस एवढेच! तुला महाराणी म्हणून ओळखून मी तुझी पूजा केली पण तू शिवरायांची पूजा केलीस. त्याग करून तू मला पापाचा भागीदार बनवले आहेस. तू एक भयंकर मृत शरीर आहेस. संध्याकाळच्या वेळी मृतदेह पाहताच शुद्धीकरणासाठी स्नान करावे, असे सांगण्यात आले आहे. हवे होते आणि हवे होते.

असे बोलून पावती देवीचा राग वाढला आणि ती म्हणाली - अरे! तुम्ही म्हणता तुम्ही शंकराला ओळखता, पण सत्य हेच आहे की सनातन शिवाजी तुम्हाला माहित नाही. तुम्हाला माहित आहे का. भगवान शिव ही सर्वोच्च राणी आहे, पुरुषांची लाडकी आहे आणि ती नेहमीच प्रतिकूल राहतील. ते मी एक देव आहे. भगवान आणि विष्णू नेहमी महादेवजींना नमस्कार करतात. सर्व देव शिवाजीला आर्य मानले जाते. वेळ देखील नेहमी त्याच्या नियंत्रणात असतो. ते b आणि sal शिवशंकर हेच सेवक आहेत आणि आपणच परात्पर भगवान आहोत. ते खायवर आपली कृपा देत नाहीत. मी सांभाळतो त्यांना महादेवजींचा पती म्हणून स्वीकारण्यासाठी मी मनापासून आहे. अरण्यात कठोर तपश्चर्या केली की त्यांनी माझ्या कृपेने माझे आभार मानले करू

असे बोलून देवी पावती गप्प झाली आणि पुन्हा शांत चिंतने ती गप्प झाली. चल जाऊया त्यांचे म्हणणे ऐकून देवतेला काही बोलायचे होते, तशी पावती तोंड फिरवून विजया मैत्रिणीला म्हणाली - 'सखी ! हा अधर्म थांबवा. या खूप दिवसांपासून महाराज शरीराचा निचरा करत आहेत. आता पुन्हा त्याच्याबद्दल काहीतरी वाईट बोलायचे आहे. तसेच जो शव देह ऐकतो पापाचा भागी बनतो. म्हणून देवाच्या मृत शरीराची पूजा करणारा मानला पाहिजे मारायचे आहे अंत्यसंस्कार करताना जर कोणी मृतदेह असेल तर त्याचा त्याग करावा. आणि त्या ठिकाणाहून दूर गेले पाहिजे. तो एक पुरावा आहे, म्हणून आम्ही ते मारतो करू शकत नाही म्हणूनच आपण ते त्वरित टाकून दिले पाहिजे. आम्ही त्याला तोंडही देत नाही पाहू इच्छित आम्ही सगळे आज हे ठिकाण सोडून दुसऱ्या ठिकाणी गेलो चला जाऊया, जेणेकरून हे अज्ञान पुन्हा आपल्याला त्रास देऊ नये.

तशा प्रकारे नभेची लीच प्रसूती होण्याची प्रयत्ने करून देण्याच्या आसिंमिचून पळले गेले. देवी पावतीने प्रवासादरम्यान मृतदेहाची हत्या केली होती. सावजी यांच्याकडे आहे

त्याच पद्धतीने सत दर्शन करून घ्या. अशा प्रकारे नकळत सात भगवान शिवांचा वध झाला. जी राजनंदानी समोर शोधून शरमेने मान खाली घातली.

तेव्हा भगवान शव देवी पावतीला म्हणाले - हे ! तू मला इथे एकटे सोडून कुठे जाणार आहेस तुम्ही केले आहे देवी! तुझ्या कठोर तपश्चर्येने मी खूप आलो आहे. माझ्याकडे सर्व देव आहेत आणि ऋषी-मुनींकडून तुझ्या तप आणि भक्तीची स्तुती ऐकली आहे. त्यामुळे तुमची परीक्षा ते घेण्याचा निश्चय करून मी तुमच्यासमोर आलो. आता तुम्ही मला काहीही विचारू शकता कारण मला माहित आहे की तुम्ही शेवटच्या सदस्याचा मृत्यू तसेच ज्ञान, बुद्धी आणि विवेकाचा अनोखा संगम आहे. आज तू तुझ्या उच्च आत्म्याने मला तुझे विकत घेतले आहेस गुलाम होणे ही दया आहे. सुंदर देवी गा रझाला कळून आले आहे की तू माझा शाश्वत आहेस मी आहे मी अनेक गाड्यांमधून तुझी परीक्षा वेळोवेळी घेतली आहे. हेदेवी! माझ्या गुन्ह्यासाठी ते तू कर हे प्रेत! या तिन्ही जगात तुझ्यासारखा कोणी नाही, नव्हता तसेच ते कधीही होऊ शकत नाही. मी तुझ्या हाताखाली आहे. देवी! तू मला नवरा बनवायचा आहेस ते मनावर घेतले तरच ती कठोर तपश्चर्या आहे. त्यामुळे तुझी ही इच्छा पूर्ण करणे हे माझे कर्तव्य आहे. आहे. देवी तुमचा मार्ग धरा आणि तुम्हाला कैलास पर्वतावर घेऊन जा. जाईल.

देवा धदेव महादेवाचे हे शब्द ऐकून मर्यादा नव्हती. ते बऱ्यापैकी एस. सर्वांच्या क्षणात, हसत हसत तपश्चर्या करत ते गेलं. त्याचा सर्व थकवा लगेच नाहीसा झाला. तुमच्या दृढता किंवा यशाची पावती आणि महादेवजींचे सात दृष्टांत मिळाल्यावर लोकनाथ भावसाळ कृतज्ञ झाले सर्व आशीर्वाद क्षणार्धात गमावले.

अठ्ठावीस अध्याय

पोचपावती संप्रेषण

राजा म्हणतो - नारदा ! परात्पर भगवंतांची चर्चा ऐकून आणि त्यांचे रूपाचे दर्शन झाल्यावर देवी पावती खूप प्रसन्न झाली. त्याचा चेहरा शक्तीचे वर्तुळ आहे कारण पक्षाप्रमाणे कमळ फुलले होते. त्यावेळी त्यांना खूप आनंद वाटू लागला. तोंडावर उभ्या असलेल्या महादेवजींना ते असे बोलले - हेदेव ! तू सर्वांचा स्वामी आहेस. अहो अरेरे! भूतकाळात, संपूर्ण जप्तीच्या क्षणात आपल्याकडे असलेल्या प्रक्रियेमुळे नष्ट केली होतीस, असे विसरलीस का? Hesw! आम्ही दोघे एकत्र आहोत जे-जे मंतरचे आहे. bhū यावेळी, मी सर्व देवतांच्या प्रार्थनेतून जातो. तारकासुरापासून मुक्ती मिळवण्यासाठी हिमालयाची पत्नी, पर्वतांचा राजा, देवी मैना. Gabhseu p e. तुला माहित आहे की मला फक्त तुझं लग्न करायचं आहे. हे कठीण तप किंवा का आहे. म्हणूनच देवा! माझ्या इच्छेनुसार तू माझ्याशी लग्न कर स्वतःची बायको बनवा. परमेश्वरा, तू अनेक लीला निर्माण करतोस. आता तुला माझा पत्ता माहित आहे शैलराज हमालाया आणि माझी आई मैना यांच्यापुढे चालत जा आणि त्यांना माझा हात माग. प्रभु! जेव्हा तुम्ही या सर्व गोष्टी माझ्या पत्त्यावर सांगाल, तेव्हा ते मला सांगणार नाहीत हात खाली तपुवाक सुख देईल. पूर्वी माझा जन्म झाला तेव्हा माझी मुलगी सती होती. त्यावेळी माझे आणि तुझे लग्न येणार होते. मग माझा पत्ता पुजला नाही होते. त्या लग्नात पूजेची संबंधित बराच गोंधळ उडाला होता. मला हे पाहिजे आमचे लग्न वेळीवेळी पूर्ण होवो. आपल्याकडे लग्नाशी संबंधित सर्व प्रथा आहेत आणि आपण विधी नीट पाळले पाहिजे जेणेकरून यावेळी आपले लग्न यशस्वी होईल. देवा! तुम्ही माझा पत्ता या संदर्भात ऑफिसला सांगा म्हणजे ते त्यांच्या मुलीची काळजी घेऊ शकतील. बदल माहिती होऊ शकते. देवी पावतीच्या प्रेमाने आणि आशीर्वादाने भरलेले हे शब्द ऐकून भगवान शिव खूप प्रसन्न झाले. आणि हसून म्हणाली - हेदेवी! अरे देव! या जगात आपल्या आजूबाजूला जे काही दिसते तो देतो, ते सर्व नाशवंत आहे. मी नगुणा परमा मा. माझ्या स्वतःच्या इच्छेने शंभर होते. मला माझे आयुष्य आहे. देवी, तू सर्व गोष्टींचा कर्ता आहेस. तुम्ही महामाया आहात. तू मला या भ्रमाच्या बंधनात अडकवले आहेस. माझ्याकडे हे सर्व आहेत धारण केले आहे. मुख्य कोण आहे? ऋतू कोणता? हेदेवी! तू आणि मी दोघे सदैव फक्त आपल्या देवाला आनंद देण्यासाठी अवतार घ्या. तुम्ही चांगले आणि वाईट आहात धन्यवाद अहो तुम्ही! तुमचा हात मागण्यासाठी मी तुमच्या पत्त्याजवळ जाऊ शकत नाही. तरीही तुझी इच्छा पूर्ण करणे हे माझे कर्तव्य आहे. तुम्ही म्हणता तसे करा हे काय आहे?

महादेवजींच्या या म्हणण्यावर देवी पावतीला खूप आनंद वाटू लागला आणि सावजीला सद्भावनेने नामस्मरण करून म्हणत - हेनाथ ! तू परमात्मा आहेस आणि मी निर्माता आहे. आपण दोघे अस्तित्व आणि सगुण अस्तित्व आहे, तरीही आपल्या भक्तांची इच्छा पूर्ण करणे हे आपले कर्तव्य आहे. आहे. प्रभु! माझ्या पत्त्यावरून माझा हात मागून, मला दाता होण्याचा बहुमान द्या. हे देवा! भावसाल या नावाने जगामध्ये तुम्हाला ओळखले जाते. मी देखील तुमचा परम भगवान आहे.

की माझी इच्छा पूर्ण करणे तुमच्यासाठी महत्त्वाचे आहे? देवा! आम्ही दोघे जन्मापासून ते एकमेकांचे आहेत. आम्ही एकत्र आहोत. म्हणूनच तुमची एक स्त्री आणि सर्व त्याची पूजा मानव, ऋषी आणि देव करतात. मी तुझी पत्नी आहे. मी तुला ओळखतो नगुण, निराकार आणि परम परम परमेश्वर आहे. आपण नेहमी आपल्याच भल्यासाठीच नुकसान करत असतो.

पावती भक्त्या लोकांभिराजं करुणं ह्ययं पश्यतः। मातां कृती सर्व आहात अगदी माझ्या स्वतःवर

नारद! असे म्हणत देवी पावती हात जोडून उभी राहिली आणि माझ्यापर्यंत नतमस्तक झाली. त्याच्या रावण लाभाच्या पावतीच्या इच्छेचा मान राखून महादेवजींनी त्याला हमालयातून विचारले. हात मागण्यासाठी तुमची संमती द्या. तपत लोकनाथ महादेव जी त्या ठिकाणी जीव गमावल्यानंतर तो कैलास पावत याच्या घरी गेला. कैलास पर्वतावर पंचकर शिवाजीने सतापुवाकची संपूर्ण कथा नंदारासह त्याच्या सर्व सदस्यांना सांगितली. या हे कळताच सर्व लोक खूप आनंदित झाले आणि नाचू लागले. त्या वेळी मोठा उत्सव होता ठेवा. त्यावेळी सर्वजण आनंदी होते आणि आनंदाचे वातावरण होते.

अध्याय एकोणतीस

सावजीकडून हमालायकडून पावती मागणे

राजा म्हणाला - हेमामु ना नारद ! मरणोत्तर देहदान देवी पावतीही तिच्या मैत्रिणीला घेऊन तिच्या पत्त्याच्या घराकडे निघाली. त्याच्या आगमनाची सुवार्ता ऐकून देवी मैना आणि हमालया यांना तत्काळ दिलासा मिळाला तो धैर्याने उठला आणि देवी पावतीला भेटायला गेला. त्याचे सर्व भाऊ सुद्धा जयजयकार करत ते त्याला भेटायला पुढे गेले. देवी पावती तिची नगरी बंद करा. तेथे त्याने आपल्या आई-वडील आणि भावांना शहराच्या प्रमुखपदी स्वीकारले. वाट पाहिली. ते आनंदाने त्याचे स्वागत करण्यासाठी उभे राहिले. पावतीने हात जोडून अभिवादन केले. हमालाय आणि मैना यांनी आपली मुलगी अनेकांना दिली त्याला आशीर्वाद देऊन मिठी मारली. उत्तेजित होऊन त्याच्या डोळ्यातून अश्रू वाहू लागले. उपस्थित सर्वांनी त्यांचे मनापासून कौतुक केले. पोचपावती त्यांची दिली असे ते म्हणू लागले कुटुंबाने उत्तर दिले आहे आणि त्यांचे इच्छित लक्ष्य साध्य केले आहे. ही कार सर्व आणि त्याची स्तुती करताना ते थकले नाहीत. लोकांना सुगंधी फुलांचा, चंदनाचा वास येतो इतर समानतेने पावती देवीची पूजा केली. या शुभ मुहूर्तावर वाग्देवता तसेच पूपा वर्षाक आणि त्यांची स्तुती. त्यानंतर, खूप आदराने, त्यांना घराकडे घेऊन जा.

हो गेला आणि त्याच्या घराला श्रद्धांजलीचा तेक झाला. ज्ञान ऋषी-मन,
देवतांना आणि जजनांना त्याला अनेक शुभ आणि शुभ आशीर्वाद दिले.

या शुभमुहूर्तावर शैलराज हमालय यांनी ज्ञान आणि बुद्धीचे दान केले. उह ने
त्यांचे मंगल पठणही झाले. त्याने सर्व ऋषी-मुनींना, देवी-देवतांना भेट दिली.

त्या माणसाचा मान होता. त्यानंतर पत्नी मैनासोबत गंगा

नान चालायला लागला तेव्हा भगवान प्रेत नाचत नटाच्या वेषात त्याच्या जवळ आले.

पंच. त्यांच्या डाव्या हातात ड्रम होता आणि उजव्या हातात पाठीवर काथरी होती.

तो देखणा, लाल आणि कपडे घातलेला होता. तो पूर्णपणे नाचण्यात आणि गाण्यात गुंतला होता. एक नट धारण
सावजींनी सुंदर नृत्य करून अनेक प्रकारची गाणी गायली आणि सर्वांना मंत्रमुग्ध केले.

ल्या. नाचत असताना तो मधेच शंख आणि ढोल वाजवत होता आणि मस्त मनोरंजन करत होता.

करत होतो. संपूर्ण शहराचे असे मनाला पराभूत करणारे मनोरंजन पाहण्यासाठी-

पुरुष, तरुण, वृद्ध तेथे आले. प्रेताला देव नाचताना पाहून त्याचे

गाणे ऐकून सगळेच थक्क झाले. पण देवीची पावती किती दिवस छापली असेल? उह ने

आपल्या भगवान महादेवजींचे चिंतन करा. सावजीचे वडील जोरात आहेत

आहे. त्याने आपल्या शरीरावर खूप कचरा टाकला होता आणि त्याच्या अंगावर पोटशूळ निर्माण झाला होता. घसा
तिने मिठाईचा हार घातला होता. त्याचा चेहरा सूर्याच्या तेजासारखा चमकत होता.

नाग त्याच्या गळ्यात लटकत होता. लोकनाथ भगवान यांचा मृतदेह

हृदयातील सुंदर, सुंदर निसर्ग पाहून हशा तरेकपासून देवी पावती बेहोश झाली

होय ग. देवी 'तुझ्या आवडीचे छत मागा' असे तो आवाजात सांगत होता. माझ्या दिवसात

या अनोख्या रूपाचे नामस्मरण करून आपल्या मनात पावती दिली की हे प्रभो ! माझे

नवरा झाला मग गॉडफादर 'तथा तू' म्हणाला आणि त्याला मरू द्या.

गेला. डोळे उघडल्यावर त्याने शिवाजीला एका नटावर बसवले आणि तिथेच नाचले.

पाहिले.

नाचत-गायनात भगवान शिव स्वतः नाटरूपात होते.

माता मैना सोन्याच्या ताटात दगड, माणिक, हिरे आणि सोने घेऊन त्यांना आशीर्वाद देण्यासाठी.

ये . त्यांचा आनंद पाहून शिवाजीला खूप दुःख झाले पण त्यांनी ते सुंदर दगड पाहिले आणि

दागिने स्वीकारण्यास नकार. ते म्हणाले - देवी ! बरं मला पैसे आणि दागिने देऊ नका

किंवा सह करावे जर तुम्हाला मला काही द्यायचे असेल तर तुमचे काम दान करा.

असे म्हणत ते पुन्हा नाचू लागले. त्याचे बोलणे ऐकून देवी रागाने भडकली. ते

त्यांना त्याच वेळी तेथून काढायचे होते, तरच गराज हमालयही गंगास्नान करेल.

ते करा किंवा परत या. त्याची बायको मैनेने त्याला सगळा प्रकार सांगितल्यावर त्यानेही पटकन

जे तेथून नट काढण्यास तयार झाले. त्याने आपल्या नोकराला काजू बाहेर सोडले

बाहेर काढायला या. पण ते अशक्य होते. ते सात मृतदेह जरी नटांचे रूप घेत नसले तरी.

पण त्याच्या शरीरात आश्चर्यकारक तेज होते आणि तो अत्यंत तेजस्वी दिसत होता.

होते. त्यांना वर उचलणे आणि काढणे ही बाब होती, त्यांना स्पर्श करणे देखील कठीण होते. मग तो

मैना- अनेक प्रकारची करमणूक करून हमालाय पाहिले. नॅटने लगेच राही आणि नुला मारले

पी घेतला. कपाळावर करी, कानात पोर आणि अंगावर पिवळे डाग.

एक अद्वितीय देखावा होता. त्याला चार हात होते. पूजा करताना हमालाय आणि मैना काय केलं

फुले, गंध आणि इतर गोष्टी विचित्र आहेत, त्या सर्व त्यांचे शरीर आणि मन सुशोभित करतात.

एनएस हे पाहून सर्वांनाच धक्का बसला. त्यानंतर जग निर्माण करणारे नट

त्याने राजाचे चतुर्मुखी रूप धारण केले. त्याच्या शरीराचा रंग लाल होता आणि तो औषधोपचारात होता.

बद्दल बोलत होते. त्या सर्वांनी त्या नट भावसाल भगवान शिवाचे मूळ ओळखले.

पाहिले. पावती देवीही त्यांच्यासोबत होती. ते माझ्याकडे बघून हसत होते. त्याचे आणि तिचे

ते खूप सुंदर आणि सुंदर होते. त्याचे सुंदर करमणूक पाहून सर्वजण आश्चर्यचकित झाले.

आणि परम आनंद अनुभवत होता. त्यानंतर पुन्हा एकदा नट पी शिवाजी म्हणाले-

हमालायांकडे मुलीचा हात मागितला आणि इतर भक्ते स्वीकारण्यास नकार दिला.

पण शिवरायांच्या मोहात पुढलेल्या राजराजा हिमालयाने त्याला आपल्या मुलीचे स्वप्न पाहण्यास मनाई केली.
कृपया करा काहीही बनवले तर ते नेट तिथून गेल्या झाले. त्यांना वाटू लागले की कदाचित ते

भगवान शिव स्वतःच इथे आले होते ते आमच्या प्रक्रियेचा हात मागायला आणि आम्ही
त्याच्या मायेने फसवून तो आपल्या निवासस्थानी कैलासात परतला आहे. याचा विचार करत आहे
आणि मी दोघेही क्षणभर थांबू शकत नाही पण पुढच्याच क्षणी मला याचा विचार करून वाईट वाटते.

आम्ही स्वतः शिवाजीला काही दिले आहे, आणि त्यांचा आदर केला आहे, असे सांगितले.
तो घरातून रिकाम्या हाताने परतला. ते खूप अस्वस्थ झाले.

तीसवा अध्याय

पावतीच्या घरी जा

तो म्हणाला, हेनार्ड! c. ररज हमालय आणि देवी मैना, मृत शरीराच्या मनात मनस्थिती पाहून सर्व देवता आपापसात चर्चा करू लागले. मग देव बृहपती आणि राजर्जींची आज्ञा घेऊन सर्व देव मृतदेहाजवळ कैलास पर्वतावर गेले. तेथे त्याच्यापर्यंत पोहोचल्यावर त्यांनी हात जोडून शिवरायांना नमस्कार केला आणि अनेक वेळा त्यांची स्तुती केली. के.

त्यानंतर देवता म्हणाली - हेदेवा धादेवा ! शिवा! भगवान शंकर! आम्ही हात जोडतो तुझ्या आश्रयाला आले आहेत. आमच्यावर राहा आणि आमच्यावर कृपेचा वर्षाव करा. अरेरे! तूच भक्ती आहेस आणि तुझ्या भक्तांच्या खर्चासाठी कार्य कर. तू नाही-

प्रश्नांचे उत्तर द्या. तू दयेचा आणि करुणेचा अथांग सागर आहेस. तुम्ही स्वतः त्यांना संकटातून वाचवा आणि त्यांची सर्व संसाधने नष्ट करा.

अशाप्रकारे महादेवर्जींची पुष्कळ वेळा पूजा केल्यावर देवतेने भगवंतांना देह दिला.

गराज हमालाय आणि त्याची पत्नी मैना यांना कळवले आणि आदराने मला सगळं सांग. त्यानंतर भगवान शिव त्यांच्या सर्व प्रार्थनांवर हसले.

ते मान्य केले मग सर्व देवतांचा विचार करून त्यांच्या कृतीत येतात, ते तपोवाक आपापल्या निवासस्थानी परतले. देवाच्या शरीराला लीलाधारी म्हणतात हे सर्वांनाच माहीत आहे. जातो तो वेमायाचा स्वामी आहे. पुन्हा ते शैलराज हमालयाच्या घरी गेले.

त्यावेळी राजा हमालय आपली कन्या पावतीसह सभामंडपात बसला होता. उह ने त्याने असे रूप धारण केले की तो कोणीतरी विद्वान किंवा ऋषी-संत आहे असे वाटू लागले. त्यांच्या हातात ते डी आणि सी होते. अंगावर दव आणि कपाळावर तलाक होता. त्यांची मान त्यांच्या हातात शालम आणि फटक्यांची माळ होती. तो मुखाने पवित्र नामाचा जप करीत होता. अरे आले हिमालयाला पाहून डोंगरांचा राजा ताबडतोब उठला आणि उभा राहिला आणि त्याला बुद्धीचे वरदान वाटले. सेसांगचे नाव काय आहे? देवी पावतीने ताबडतोब प्रभूचे शरीर स्वतःच्या शब्दाने ओळखले. त्याने मस्तक टेकवून त्याची स्तुती केली. ते लक्षात ठेवतात.

त्यानंतर पवित्र रूपात अवतरलेल्या भगवान शिवांनी सर्वांना आशीर्वाद दिला. त्यानंतर, आम्ही त्या दिव्य देवतांची उपासना-पूजा आणि उहंधूपक इ.

जो शिवाजीने तपोवाक घेतला आहे. पावती पत्ता मिळाल्यानंतर, आमचे कुशल वृत्त विचारले व म्हणाले - अरे वधू ! तू कोण आहेस

हे ऐकून बुद्धीची देवता म्हणाली - अरे मुला ! मी वैष्णवन आहे आणि तळमजल्यावर आहे विचार करत राहा माझा आत्मा मनासारखा आहे. इथे क्षणभरात, तिकडे क्षणभर. एन.एस सर्व, परोपकारी, चांगली आई. मला ज्योतिषी आणि भय्यांबद्दल सर्व माहिती आहे. किंवा

आलात का? की होणार आहे? मला हे सर्व माहीत आहे. मला माहित आहे की तू सुलना पु पावती, जी सुंदर आणि बाईसारखी आहे, अह्या वाही, कुपा आणि गुणवत्ताहीन माहेर प्रेताचे स्वप्न पाहायचे आहे. ते आत्मे मार्गात राहतात. त्यांचे शरीर परंतु साप सर्व वेळ गुंडाळलेले असतात आणि ते बहुतेक वेळ योग आणि ध्यानात घालवतात. ते नन झाल्यावरच ते इकडे तिकडे भटकतात. त्यांच्याकडे घालायलाही काही नाही एन.एस. आज त्याच्या कुटुंबाबद्दल कोणालाच माहिती नाही. ते स्वभावाने खूप आहेत. बोलल्यावर त्याला राग येतो. ते नेहमी भक्ती अंगावर ठेवतात. डोक्यावर

त्याने जूटा-जूट घातली आहे. म्हणे ऐसें अद्भुत मनुष्य, जो सदरु काही किंमत नाही, तुला तुझ्या मुलीची लाईफ पार्टनर व्हायचे? तुमचा मृतदेह तुमच्या मुलीसाठी योग्य आहेत असा विचार करणे पूर्णपणे चुकीचे आहे. तुम्ही एक महान महिला आहात. तुमचा जन्म नारायण कुलात झाला आहे. तुझ्या सुंदर मुलीची काय चूक आहे? करू शकता? त्या सर्वोच्च सौंदर्याशी लग्न करण्यासाठी, अनेक देशांतील अनेक महान नायक, बलवान, सुंदर, आणि राजा आणि राजपुत्र सहज तयार होतील. तुम्ही खूप चांगले आहात. तुमच्या घरात काय गहाळ असू शकते? पण शैलराज तुम्ही तुमच्या मुलीला कुठे भेटता इच्छा, ते खूप श्रीमंत आहेत. त्याचे भाऊ-बहीणही नाही. ते सर्व एकटे आहेत. ग राजा हमालाय! तुमच्याकडे आता वेळ आहे. तर तू तुझा मेहुणा, मुलगा आणि या प्रकरणी तुमची पत्नी देवी मैना यांच्याशी सल्लामसलत करा पण तुमच्या मुलीशी हे मान्य करा या विषयावर कोणताही सल्ला देऊ नका कारण त्यांना मृत शरीराच्या गुणवत्तेबद्दल काहीही माहिती नाही. असे म्हटल्यावर, सदरु देवता, जो साक्षात भगवान शिव होता, त्याचे नाव हिमालय आहे. आदरांजली घेऊन ते आनंदाने तेथून आपल्या निवासस्थानी गेले.

धडा पहिला, पहिला धडा

सत्रिसयाचे आगमन आणि हमालायाला समजावून सांगणे

प्राजी म्हणाले- देवी मैना या भगवान शंकराच्या बोलण्यावर ज्ञानाच्या रूपात या. खूप भावना झाल्या आणि ते खूप संतापले. हे त्यांनी आपल्याच नवऱ्याला सांगायला सुरुवात केली कृष्णाने शिवरायांची नदी गायली हे ऐकून माझे मन भरून आले. जेव्हा देव मृत शरीराची प्रकृती आणि नम्रता सर्व वार्ड आहे आणि प्रत्येकजण त्यांच्याबद्दल वार्ड विचार करतो आणि ते आमच्या मुलीला पूर्णपणे अयोग्य समजतात, म्हणून मी माझ्या मुलीचा हात कधीच हातात घेणार नाही. मला ते आवडते माझ्यासाठी माझी मुलगी माझ्या जीवापेक्षा जास्त आहे. जर तू माझ्याशी बोलला नाहीस जर तुम्ही सहमत असाल तर मी यावेळी वर्ष खार्डन आणि माझ्या प्राणाची आहुती देईन. तसेच तुमची पैज पावती मी हे घर माझ्यासोबत सोडेन. मी पोचपावती गळ्यात लटकवीन, तिला जंगलात घेऊन जाईन कुठल्यातरी सागरात मी जाईन किंवा बुडून जाईन पण काहीही झाले तरी हा पाणकधारी मृतदेहासोबत होणार नाही. असे बोलून देवी मैना रोटी ताबडतोब कोप भवनात गेली आणि तिला एका सदुणी देवीने वरदान दिले - दागिन्यांची काळजी घ्या आणि जमिनीवर झोपा. जेव्हा या प्रकरणात देवाचा मृतदेह

माहिती मिळाल्यावर त्यांना सात ऋषींची आठवण झाली. ते लगेच तिथे आले. मग लोकनाथ भगवान शिवांनी सत्रुष्याला देवी मैनाला समजावून सांगण्याची आज्ञा दिली घरी पाठवले

लोकनाथ भगवान प्रेताची आज्ञा मिळताच सात ऋषींनी त्यांना आदरपूर्वक अभिवादन केले. आकाशातून पर्वतांचे राजे हिमालयाच्या राज्याकडे निघाले. सतीश जेव्हा हिमालय नगराजवळ आल्यावर तिथले दृश्य पाहून त्याची स्तुती करू लागली. ते ते सात ऋषी आकाशात सूर्याप्रमाणे चमकत आहेत. उ हिकाश मागासता हिमालय बघून खूप आले. शैलराज विचार करू लागतील की हे धारदार वी सत्रुष्य आज माझ्या आगमनाने संपूर्ण राज्य समृद्ध झाले.

त्यानंतर सुयुत्य तप व्ही सत्रिषा आकाशातून अवतरली आणि पृथ्वीवर उभी राहिली. ग राज हमालाने आदरपूर्वक हात जोडून नमस्कार केला आणि मनापासून नमस्कार केला. आणि त्यांची पूजा-अर्चा. त्यानंतर राजेशाहीने सांगितले की आज माझे घर तुझ्या चरणकमलांची कृपा होऊन ती पावन झाली आहे. तुझ्या दर्शनाने माझे जीवन धन्य झाले आहे. मग अदबीने हमालायाने सत्रस्यांना पीठावर बसवले. हमालाय म्हणाला - आज माझे जीवन यशस्वी झाले आहे. आज या जगात माझा आदर खूप वाढला आहे. jas कार अनेक तीर्थक्षेत्रांचे दर्शन पुण्य कमावण्याचे साधन मानले जाते, त्याच पद्धतीने आज आपण सणही साजरे करतो. दशमांश प्रमाणे पूजा केली. हे स्वर्गीय! तुम्ही परम भगवान विष्णूसारखे आहात. तुम्ही आमच्या घराचे सौंदर्य वाढवले आहे. आज मी स्वतःला जगातील सर्वात महत्वाची व्यक्ती समजतो

मी गृहीत धरत आहे जरी मी एक लहान माणूस आहे, तरीही मी काही सेवेसाठी पात्र आहे. तर कृपया मला सांगा. तुमचे काम करून मी मदत करू शकेन.

सतीश म्हणू लागला - हे शैलराज! भगवान शिव हे सर्व जगाचे जाणकार आहेत. ते नगण्य आहेत आणि तो असहाय्य आहे. ते सर्व आहेत ते भगवंताचे परम परमपुरुष आहेत आणि तो एकमात्र ईश्वर आहे. ते हे आहेत जगाला सुरुवात आणि अंत आहे. परमेश्वराच्या शरीराविषयी तुम्ही सर्वज्ञात आहात. मला सगळे माहित आहे तो परमेश्वर आहे आणि नेहमी त्याच्या प्रभूच्या अधीन असतो. आपण अंतिम गमावले या पु देवी पावतीने तिच्या कठोर तपश्चर्येने मृत शरीराचा त्याग करून स्वतःचा जीव घेतला. मनोवन छत प्राप्त झाले आहे. परमेश्वराचा देह पानाच्या रूपात प्राप्त झाल्याचा आशीर्वाद त्यांनी मिळवला. आहे. जसा कार देव देह हा या जगाचा पत्ता मानला जातो, त्याच कारमध्ये संसाराचा पत्ता मानला जातो आई म्हणतात म्हणून तुम्ही तुमची पावती महामां शिवशंकराशी लावा. द जे असे केल्याने तुमचा जन्म सफल होईल आणि तुम्ही गुरूचे गुरूही व्हाल. जाऊया

सत्रिशयाचे असे बोलणे ऐकून हमालाय म्हणाला - अरे ती ! मी धन्य आहे, कोण मला असे समजून तू मला हे सांगितलेस. प्रामाणिकपणे, माझी इच्छा आहे हे असे की माझ्या मुलीचे लग्न फक्त भगवान शिवाशीच व्हावे पण एक अडचण आहे काही दिवसांपूर्वी एकनदेव आमच्या घरी आला. त्यांनी भविष्यातील भगवान शिवाबद्दल सांगितले. मी अनेक मूर्ख गोष्टी बोलल्या. त्या वैष्णवांनी शिवाजीला खूप राग दिला. उह अशुभ म्हणाला. हे सर्व ऐकून माझी पत्नी मैना देवी हादरली आहे. त्यांचे करण्यात आले आहे. आता तो आपल्या कन्येचा विवाह परम योगी देव यांच्याशी करणार आहे. कधीच नको. हे ऋषी, ते घाईघाईने आपल्या मुलीची पोचपावती घ्यायला बसतात. देव देहाशी लग्न करणार नाही. म्हणून ते भांडतात, सर्व दागिने आणि राजवाड्यात जाऊन ती कोप-भवनात जाऊन पडली आहे. मला समजावल्यानंतरही त्यांनी मला काहीच समजत नाहीये. तुम्हाला तुमचा संघ खरोखर हवा असेल तर त्या वैष्णव हे ऐकल्यावर माझ्या मुलीचे शिवाजीशी लग्न व्हावे असे मला वाटत नाही.

नारद! अशा रीतीने भगवान शिवाच्या भ्रमात न पडता गराज हमालाने हे सर्व केले. एवढं बोलून तो गप्प झाला. मग सत्रिशया आयी देवी मैना कोप भवनात घ्या. देवी आंधतीला समजावायला पाठवले. पतीची आज्ञा मिळताच देवीने तिला आंधळे केले. कोप भवनातील पंच, जिथे देवी मैना पृथ्वीवर विराजमान आहे आणि तिला पावती मिळाली.

ती त्याला बसून समजावत होती. सावी आंधती खूप गोड आवाजात बोलली - देवी मैना!
उदयात अंधत्वे आणि सात ऋषी त्यांच्या घरी येतात. देवी आंधती तिच्या घरी असावी लागते.
देवी पाहून मैना उठली आणि बसली आणि सात लमी सारख्या सर्वोच्च दिग्गजांकडे बघितली.
त्याच्या पायाशी डोकं ठेवून म्हणा - आज आमच्या घरी आईची सून आणि
महान स्वामींच्या पत्नी अंधतीसह सात ऋषींच्या जवळ आल्याने आपण त्या शक्तीचे फळ पाहू शकतो.
दया? तुमच्या आगमनाने आम्हाला खूप आनंद झाला आहे. मला तुमच्याकडून ते जाणून घ्यायचे आहे
तू असा इथे येण्याचे प्रयोजन काय? मैना देवीचे असे म्हणताच देवी आंधळी झाली.

हसून त्याला समजावून सांगून तो त्याला कोपभवनच्या बाहेर सत्रिश्याच्या ठिकाणी घेऊन गेला
त्याच्या बरोबर राजा हमालायावर बसला होता. मग देवी मैना पाहून तिथे येऊन परमात्म्याचे दर्शन घडते
ऋषीमुनींनी मनातल्या मनात मृत शरीराचा मृत्यू समजावून सांगायला सुरुवात केली.

सतीश म्हणाला - हे शैलराज ! तू तुझ्या कन्येचा विवाह पावती लोकनाथशी कर
देवाच्या मृत शरीरातून तुमचा आत्मा आणि आत्मा बनवा. ते चांगले आहेत, ते कधीही कोणाला विचारत नाहीत
करा. जगाच्या निर्मितीच्या उगमाने तारकासुरला हे वरदान दिले आहे की फक्त मृत
पु. यांच्या हस्ते मारला जाईल. यावेळी तारकासुरामुळे तिन्ही लोकांमध्ये हाहाकार माजला होता.
चालू आहे त्याने देवराजांसह सर्व देवतांना वर्गातून बाहेर काढले आहे. सर्वा सोबत
गोरगरीब लोकांचीही पूजा करत आहे. साधू आणि ऋषी-प्रमुखांना परवानगी देत नाही
आणि त्याची पूजा-अर्चा तारकासुरच्या सैनिकांकडून वेळोवेळी होत नाही. उह ने
सर्वांचे जीवन वरदान बनवले आहे. या जगातील सर्व वाईट आणि समृद्धी.
संहारक देवाचा पुत्र विनाशासाठी सर्वात योग्य आहे. तो शूर आणि पराक्रमी मुलगा
प्राप्तीसाठी परमेश्वराने मृत शरीराशी विवाह करणे आवश्यक आहे. म्हणूनच देव
मृत शरीराशी लग्न करण्याची प्रार्थना आहे. हे सर्वज्ञात आहे की भगवान शिव हे सर्वोच्च योगी आहेत आणि
लग्नासाठी उत्सुक नाही. तुझ्या कन्येच्या पावतीने भगवान शिवाची कठोर तपश्चर्या केली.
मृतदेह बनवण्यासाठी पतीला मिळाले होते. यामुळेच महादेवजी देवी
पावतीवर सही करायची आहे.

शत्रुष्याचे हे वचन ऐकून हमालाय जोराने म्हणाला - हे प्रभु ! तुमचे बोलणे
तुझ्यासोबत पण माझ्या माहितीप्रमाणे शिवाजीला राहायला घर नाही, ना घर आहे
नातलग हे नातेवाईक नसतात ना भाऊ. त्यांच्याकडे रॉयल्टीही नाही आणि नाही
अय्या आणि वाला शक्तीचे जीवन जगतात. तुम्ही वेदवधातार्जीचे पुत्र आहात. म्हणून मी
मी तुमचा आदर आणि आदर करतो. तूच परम आहेस आणि जाणतोस कोण जाणतो
वासना, आसक्ती, भय किंवा लोभ यामुळे ते आपल्या कृत्यांचा विवाह इतर देवांशी करतात.
मृत्यूनंतर ते नरकात जातात. म्हणूनच मला असे कोणतेही काम करायचे नाही, यासाठी मी
नरकाचा भाग व्हा. मी माझ्या सुनेचे लग्न पोचपावती तिच्या विद्यार्थ्यांशी केव्हाही करीन
मी मृतदेहासोबत जाणार नाही. हा माझा आणि माझी पत्नी मैना या दोघांचा निर्णय आहे. अहो अहो
तू परम आणि ज्ञानी आहेस. त्यामुळे आम्हाला योग्य कायदा दिल्याबद्दल आम्ही त्यांचे आभारी आहोत.
करा.

विसावा अध्याय

आणि शामूनचे प्रवचन

तो म्हणाला, हेनार्ड! हमालायचे म्हणणे ऐकून महाश म्हणाले - ओ शैलराज! भगवान शंकर हे या संपूर्ण जगाचे जाणकार आहेत आणि देवी पावती या जगाची माता आहे. एन.एस. शास्त्रांचे ज्ञान असलेला महापुरुष, वेदांमध्ये सांगितलेले तीन प्रकार माहीत आहे पहिला श्लोक ऐकल्यावर ते मोठे वाटते, पण प्रत्यक्षात ते खोटे विधान आहे. ते हानिकारक आहे. या कारचे विधान आमच्याकडून म्हणता येईल. संपूर्ण शब्द ऐका ते चांगले दिसत नाही पण त्याचा परिणाम आनंददायी आहे. तिसरा शब्द ऐकून अमृताचा सारखे दिसते आणि परिणामी हानिकारक आहे. या कार पॉलिसीमध्ये काही सांगण्याचे तीन मार्ग आहेत. तुम्ही या तीन गाड्यांमध्ये कसे आहात शब्द ऐकू इच्छिता? तुमच्या इच्छेनुसार मी बोलेन. भगवान शंकर सर्व देव त्यांच्याकडे दिसण्याचा गुणधर्म नाही. तो एक महान योगी आहे आणि नेहमी समुद्रात बुडून राहा. तो एकटाच आहे. गृहस्थ राज्य आणि मालमत्ता मालक फक्त पुरुषच आपल्या मुलीचा वर निवडतो. असे न केल्याने, जर तो जर त्याने आपला मृत्यू दिला तर तो आपल्या पत्नीच्या हत्येचे पाप करतो.

शैलराज! तुला प्रेत माहीत नाही. धनपत कुबेर तुझा सेवक आहे. कुबेर इथे पैशाची काय कमतरता आहे? ज्याने स्वतः सर्व जग निर्माण केले, सांभाळले आणि नष्ट केले होय, ते चांगले किंवा अन्न कमी असू शकतात? सर्व देव

ते प्रेताचे शरीर आहे. त्याच्या कामाच्या वाट्यापासून तीन प्रकारची किंमत शिवाजीकडून कापली गेली ठेवते. तोंडातून सरवती, जमिनीपासूनचे अंतर आणि त्याच्या तत्परतेने पावती मिळाली.

कट काय आहे? तो चांगला कसा असू शकतो? तुम्ही एकतर आहात ते होत आले आहे आणि होत राहिल. आपले शरीर सदैव प्रेताला अर्पण करा. तू हरलास का? देवतेची तपश्चर्या किंवा उपासना करत असताना, नेहमी आपल्या विधीजवळ मृत शरीरापर्यंत पोहोचून, त्यांनी आपले इच्छित छत दान केले आहे. तुमच्या पोचपावतीनुसार शिवजी तू दोनदा तुझ्या घरी मदत मागायला यायचास पण तू नाहीस.

ओळखण्यास सक्षम व्हा नटराज आणि कृष्णाच्या वेषात घातलेले ते एकमेव प्रेत होते ज्यांनी तुमची मदत मागितली होती. तू आला होतास पण तू नकार दिलास. ही तुमची स्वारस्य नसेल तर आहे का?

आता तुम्ही तुमचे कार्य शिवरायांना प्रेमाने दान केले नाही तर भगवान शंकर तू जबरदस्तीने लग्न केलेस. शेल! जर तुमची प्रकृती ठीक नसेल तर ही गोष्ट समजले तर तुमचे अस्तित्वही असेच संपेल. तुम्हाला कदाचित हे आधी माहीत नसेल जप्ताच्या पत्नीच्या पोटी देवी शिवाचा जन्म झाला आणि त्यांनी सती हे नाव घेतले.

s e th. त्यांनी कठोर तपश्चर्या करून भगवान शिवाला वरदान आणि वरदान दिले.

पती म्हणून प्राप्त झाले होते पण त्याच्या पत्त्यावर धरले होते पट्टा लोकनाथ भगवानांच्या शरीराची आणि नदीची अवहेलना पाहून त्यांनी शिष्यांना विचारले. देह दयाळू होता. तुझी पत्नी मैना हिच्या गर्भातून यावेळी तीच सात जगदंबा. जन्मदात्या आईच्या रूपात कापलेले आणि सुंदर प्रेत प्राप्त करण्यासाठी मला पाहिजे म्हणून तुम्ही स्वतःच तुमची मुलगी महादेवाच्या स्वाधीन करू इच्छिता.

जीच्या हातात पैसे द्या. हे दोघे मिळून या जगासाठी शुभ आहेत.

शैलराज! जर तुम्ही सावजी आणि देवी पावतीचा विवाह त्या विद्यार्थ्यांशी करणार नसाल तर त्याची पावती ती स्वतः शिवाचे निवासस्थान असलेल्या कैलास पर्वतावर जाईल. तुमची कन्या पावतीच्या इच्छेचा आदर करताना, भगवान शिव स्वतः तुमच्याकडे पावतीचा हात मागतात. त्याच्या वेशात तुझ्या घरी आला होता पण तू त्याला ओळखले नाहीस ए किंवा देण्यास नकार द्या. तुझ्या शिखरावर तपश्चर्यासाठी आलेले भगवान शिव जेव्हा पावती देवीची सेवा केली होती तेव्हा तिच्या निर्णयात तू सुद्धा होतास. आपले पावती मिळाल्यानंतरच देवी पावतीने पट्टा रूपात भगवंताचे शरीर प्राप्त करण्याच्या इच्छेने तपश्चर्या केली. ते करायला मी जंगलात गेलो. तुम्ही त्याच्या चारित्र्याचे आणि कृतीचे कौतुक केले. म्हणून आज किंवा असे झाले की आपण आपल्याच शब्दावर परत जात आहात.

देवतेच्या उपासनेचा स्वीकार करून, भगवान शिवाने आपल्याला शत्रुष्य आणि देवी बनवले आंधळ्याला तुमच्याकडे पाठवले आहे. म्हणूनच आम्ही तुम्हाला समजावून सांगण्यासाठी आलो आहोत की तुम्ही मृतदेहाच्या हातात पावतीचा हात द्या. असे केल्याने तुम्हाला खूप आनंद मिळेल. तपश्चर्येनंतर भगवान शिवाने देवी पावतीला हे वरदान दिले आहे त्याची पत्नी आहे देव हा मृत शरीर आहे. त्यांचे बोलणे कधीही खोटे असू शकत नाही. त्याचे वरदान नक्कीच खरे ठरेल. म्हणूनच आम्ही तुम्हाला मनापासून विनंती करत आहोत कृपया या लग्नाला तुमची संमती द्या. असे केल्याने तुम्ही केवळ कुटुंबच नाही तर सर्व मानव आणि देवतांना फायदा होईल.

अध्याय तीस

दुसऱ्या राजाची गोष्ट

तो म्हणाला, हेनार्ड! संपूर्ण त्याग करणे त्याला नि ता शा म्हणतात. जसा राजा अनार्याला त्याचे राज्य, संप व त्याचे कुटुंबाच्या रक्षणासाठी त्यांनी आपल्या मुलीचा विवाह एकेरी पद्धतीने केला होता. समान कार जनतेच्या हितासाठी तुम्हीही मान्यता द्यावी. राजा अनारे बद्दल हे ऐकून शैलराज हमालांनी विचारले - अरे! मला राजा अनन्याची गोष्ट ऐकायची आहे.

गराज हमालयाचे असे शब्द ऐकून मुन आणि श म्हणाले-

हेपवतराज! महाराजा मनुचे चौदावे अपत्य, मानवाचे वंशज, माही राजा अनन्या मी कधी आलो? ते मृत शरीराचे परम भगवान होते. त्याची सत्ता सात p वर होती. राजा भृगु मुनला आपला आचाय बनवून अनार्याने त्याला शतक पूर्ण केले होते. राजा अनन्या के पाचवी राणी, शंभर मुलगे आणि एक सात स्त्रिया, ही परम सौंदर्याची सुंदरता होती, तिचे नाव पद्मा होते.

होते. एकुलती एक मुलगी असल्याने पद्मा खूप लाडकी होती. राजा अनन्या आणि त्याचे पाच रा यांचे नयमपद्मावर खूप प्रेम असायचे. राजा अतिशय साधा, गौरा आणि उदार होता. देव त्याला वर्गाचे सिंहासन देण्यात आले तेव्हा त्यांनी ते स्वीकारण्यास नकार दिला होता.

जेव्हा राजा अनन्याची कन्या पद्मा लग्नासाठी पात्र होती तेव्हा राजा अनन्या तिला देण्यात आला लग्नाची चिंता सुरू झाली. पद्मासाठी योग्य व्यक्तीचा शोध सुरू झाला आहे. चार दशा म्युझिओ माणसाचा शोध चालू होता. अनेक राजांना पत्रे लिहिली. एक दिवस योगायोगाने पद्मा देवी आपल्या साथीदारांसह जंगलात राहण्यासाठी गेली होती. तेथे टॅप करा करून परत आल्यावर ऋषी पलाडच्या पद्मा नावाच्या सौंदर्यावर पडले.

सौंदर्याने मोहित झाले. आपल्या झोपडीत पोहोचताच ते ते सौंदर्य आपल्या मनात स्थिर करतात. गेला. पापलाडच्या मनात सुंदरीचे सौंदर्य उतरले होते. एके दिवशी रिशा पा पलाद प्युपा भाभा नावाच्या नदीत आंघोळ करायला गेली. योगायोगाने, राजा अनन्याची सर्वात सुंदर मुलगी पद्माही तिथे उपस्थित होत्या. त्याला पुन्हा पाहताच ऋषी पापालाच्या मनाची इच्छा पूर्ण झाली. पद्माचे शिक्षक आणि सैनिक यांच्याशी त्यांची ओळख झाली. की कोणीतरी माणूस ते ऋषींवर हसले आणि म्हणाले की ऋषीजी, तुमचे मन देवी पद्मात तल्लीन झाले आहे. महाराजांना विचारू नका? या कारचे शब्द ऐकले तर तुम्हाला धक्का बसेल.

पण त्यांच्या पक्षात सुंदर पद्म मिळवण्याची इच्छा अधिकच प्रबळ होत गेली.

नान, नायक आणि शिवपूजा इत्यादीमधून निवृत्ती घेतल्यानंतर. बैठक झाली. मुनला आपल्या दरबारात पाहून अनन्या राजाने त्याच्या पायांना स्पर्श केला. त्याला नमस्कार करून त्याची पूजा करून आसनावर बसवले आणि विचारले मी तुमची सेवा करू शकतो का? यावर ऋषी पलड म्हणाले, राजा तू

पद्मा, तुझे काम मला दे. हे ऐकून राजा शांत झाला. त्यावर पाऊल मुन्ना बोलू लागला की तू तुझे काम मला दिले नाहीस तर मीच देईन तूच आहेस आणि हरकुलचा नाश करशील. हे ऐकून राजा, त्याचा मुलगा, नोकर-चकार, दा सैयानं सगळे रडतील. अनन्या राजा कसा असा विचार करून गोंधळून गेला तुझ्या फुलापेक्षा मुलायम मुलीचा हात एखाद्या वृद्ध ऋषीला द्या. राजा या चिंतेत बुडाला होता तेव्हाच त्यांचे पुजारी आणि राजगु तिथे पोहोचायचे. राजाने सर्व हकीकत सांगितली तो हसला. यावर राजगुने सांगितले की, राजन तू तुझ्या कामासाठी कोणाशी तरी लग्न कर. ती करायचीच असेल तर ऋषी पापलाड यांच्याशीच लग्न करावे. याद्वारे तुमचे एकूण देखील कमी होईल. या ज्ञानाने या कुळाचा नाश केला तर उत्तम. पद्माचा त्याच्याशी विवाह होऊ दे.

अशाप्रकारे आपल्या राजपुत्रांचे व राजगुचे बोलणे ऐकून राजा अनार्याने आपले वंश घेतले. आशीर्वाद मिळविण्यासाठी, आपले कार्य अलंकारांनी सजवा, त्यास ऋषी बनवा. पा पॅलाड खाली ठेवा. देवी पद्मा आणि पापलाद ऋषी यांचे वैदिक संस्कार सर्व निकाल आले आणि राजाने आपली कन्या तपूवाकांना दिली. राजा इतरांकडून नवस घेऊन, पलाड ऋषींनी आपली पत्नी पद्मा हिला स्वतःच्या जीवावर घेतले. पंच. आम्ही आमची मुलगी एका जंगलातील वृद्ध माणसाला, राजाला दिली आहे या शोकाने इतर राजवाडा सोडून जंगलात गेले. पती आणि मुलीच्या आठवणीने राणी रडली. आपला जीव द्या. त्यांच्या कुटुंबात सर्वत्र आनंदाचे वातावरण होते. राजा अनार या देहाच्या कृपेने शवलोक प्राप्त झाला. त्यानंतर त्याच्या मुलाने राज्य केले आणि त्यांच्या कुटुंबाचे नाव सर्वत्र पसरले. म्हणूनच हे हमालाय राज! तू तुझी मुलगी भगवान शिवाला शरण जाऊन, आपले राज्य, कुटुंब आणि संपत्ती, सर्व देवतांचे रक्षण केले स्वतःला वश करा.

f तीसावा अध्याय

पद्माची कथा - पा पलाद

तो म्हणाला - नारद जी ! शैलराजाची कथा ऐकून हमालाय राजा अनन्या म्हणाला मु आणि श! खूप छान कथा सांगितलीस. आता माझ्यावर दया कर पा पॅलाड आणि देवी पद्मा यांच्या लग्नापलीकडची गोष्ट सांगा. पद्माला पेनी बनवणे ऋषी कुठे गेले आणि त्यांनी काय केले?

शैलराज हमालयाचे हे शब्द ऐकून मुन आणि श म्हणाले - पावतराज! पलाड ऋषी खूप उंच होते, त्यांची कंबर वाकलेली होती आणि ते थरथर कापत पुढे निघाले. मिळत असे अशा प्रकारे, वृद्ध ऋषीची पत्नी बनून, देवी पद्मा त्यांच्या झोपडीत आली. गेला. पद्म मा आशीर्वादित तसेच पुण्यवान होत्या. ती सात लमीचा मुलगा होता. नवऱ्याला साधे आणि नकळत असे म्हणून ती त्याची सेवा करत असे. एक दिवस बात है देवी पद्मा वांदा नावाच्या नदीत आंघोळ करायला गेली, तेवढ्यात धर्मराज तिथे आला आणि त्याच्या मनात पद्माची परीक्षा देण्याची वेळ आली होती. धमराजने राजेशाही आणि दागिने घातले. आणि रथ बसला. रथात बसून सात कामदेव निघून जात होते. पद्मा देवीची प्रार्थना तो थांबला आणि म्हणाला-

देवी! तू परम सौंदर्य आहेस. तुझे सौंदर्य पाहून चंद्रही लाजवेल. आपण म्हणून तू राणी होण्यास पात्र आहेस. या भयानक जंगल माऊसचे तुम्ही काय कराल? तुम्ही केले आहे तो म्हातारा मरणाच्या इतका जवळ आहे का? देवी! तू त्याची आठवण करून माझ्याबरोबर चाल. एन.एस मी तुला माझ्या हृदयात ठेवीन. तू माझी राणी म्हणून राज्य करशील. तुमची सेवा करण्यासाठी तुमच्या प्रत्येक आज्ञेला विरोध करणाऱ्या हजार दासी असतील. मी तुझा दास आहे मी बनेल

असे बोलून धमराज रथातून खाली उतरला आणि पद्मदेवाचा हात धरून पुढे निघाला. या पद्माला पाहून मी आनंदित झालो आणि परत जोरात म्हणालो - अरे मूर्ख! अरे देव! अफाट! पापी! आणि निघून जा तू मला स्पर्श केलास तरी तू नसशील. आंधळेपणाने मेरेपत धर्म करायचा आहे. तुमचा हा प्रताप आणि संपत्ती पाहून मी माझ्या परमपूज्य महातेज व्ही ऋषी पलाड यांना बलिदान देऊ का? नाही, कधी कधी नाही. लक्षात ठेवा, जर तुम्ही माझ्याकडे वार्डट नजरेने पाहिले तर तुमचा नाश होईल.

पद्मदेवतेचा शाप ऐकून धमराज भयभीत झाला. त्याने ताबडतोब राजाचा वेश केला दयेने आणि आपल्या खऱ्या रूपात येऊन तो म्हणाला- आई! मॅडम. माझ्या ज्ञानाचा स्वामी आणि हरीला नेहमी आपली आई मानते. मी हे सर्व फक्त तुझी परीक्षा घेण्यासाठी केले आहे. मी फक्त एका सत्पुरुषाची धार्मिक परीक्षा घेतली म्हणून आलो आहे. धम्म नक्की पण देवी तू मला शाप दिलास, आता माझं काय होणार? हे सांगून

धमराज शांतपणे उभा राहिला.

तेव्हा देवी पद्मा म्हणाली - हेधमराज ! तू या जगातील सर्व प्राण्यांपेक्षा कमी आहेस. एन.एस. मग माझी परीक्षा घेण्यासाठी हे सगळं करण्याची काय गरज होती? आता त्यामुळे माझ्या तोंडून शब्द निघत आहेत. ज्याप्रमाणे कमांडमधून नकली बाण कमांडकडे परत येत नाही मलाही तसाच शाप मिळाला असेल किंवा नसेल. तुमचे चार पाय आहेत. सुवर्णयुगात तुमच्याकडे चार पाय असतील, श्रेतायुगात तीन पदे असतील आणि श्रापार युगात दोन पाय असतील. त्या वयात एक पायही राहणार नाही, पण जेव्हा पुन्हा सुवर्णकाळ सुरू होईल, तेव्हा तुमच्याकडे पूर्वीसारखे चार पाय असतील. किंवा परत येईल

पद्माचे बोलणे ऐकून धमराज क्रोधित झाला आणि म्हणू लागला - देवी ! तू छान आहेस तु सर्वोत्तम आहेस. तुझे तुझ्या पतीवर अतूट प्रेम आहे. तू नेहमी त्याच्या पायाशी असतोस करशील मी तुझ्या पतीच्या धर्मातून जात आहे आणि तुझ्या पतीचे वरदान तुला देतो तरुण व्हा आणि त्यांचे तारुण्य ओसरू द्या. तो मार्क डे, कुबेरासारखाच प्राणघातक आहे तितकीच श्रीमंत आणि तितकीच सुंदर आणि वैभवशाली संपत्ती. देवी! तू फक्त दहा पु योग्यता असेल, जी गुणवत्ता आणि मृत्यूची असेल.

असे बोलून ते गोंधळून गेले आणि देवी पद्मा आपल्या घरी परतली. ती घरी त्याने मुक्का मारला तेव्हा त्याचा नवरा त्याच्या वरदानानुसार तरुण झाला होता. त्यांच्या घरात आनंद व्लासचे सर्व पदार्थ उपस्थित होते. अशा प्रकारे पलाड आणि पद्मा आनंदाने राहतात रडू लागली काही वेळाने पूजन केल्यावर देवी पद्माला दहा पुस्तके प्राप्त झाली दाम्पत्याचे जीवन आनंदाने भरून गेले.

अध्याय तीस हमालायचा सावजीसोबत विवाहाची पोचपावती

तो म्हणाला - नारदा ! राजा अनन्या, पद्मा आणि ऋषी यांची कन्या महावशा पापलाच्या लग्नाची कथा सांगून आणि धर्मराजाने पद्माला दिलेले वरदान. कप्पा पॅलाडमध्ये स्थिर तरुण असेल, त्याच्यासारखेच सुंदर आणि भव्य. आणि त्याला दहा सवगुण संपपू मिळेल, असे शैलराज हिमालयाला म्हणाले की राजन! तुझ्या आणि तुझी पत्नी मैना यांच्या मनात जी काही चीड असेल ती मी प्रार्थना करतो होय, तिला विसरून तू तुझ्या कन्येचा विवाह लोकनाथ महादेवजींसोबत कर. आजपासून एक आठवड्यानंतर, जेव्हा मी रडणार नाही, तेव्हा माझी आई तिचा मुलगा बुधसोबत प्रवास करणार आहे. मी स्थित होईल, ते खूप चांगले आहे. माघाशीष महिन्यातील सोमवारी लग्नामनात सर्व शुभ असतात. असेल त्यावेळी बृहस्पति देखील सौभाग्याच्या अधिपत्याखाली असेल. तुमच्या मुलीला अशा शुभेच्छा, पावती, जो सासत जगदंबेचा अवतार आहे, त्याला शिवाची आराधना करावी लागते. पण तुम्ही स्वतःला भाग्यवान समजाल.

असे बोलून भगवान शिव शांत झाले. मी त्याचे ऐकले आणि हमालायाला आश्चर्य वाटले आणि तो दुसऱ्या पुण्यपुरुषाला म्हणाला- राज्यात! मंदाराचल, मैनाक, गंधमादन, स, व्या तुम्हा सर्वांनी मुनराज आणि ष यांचे शब्द ऐकले असतील. कृपया तुम्हा सर्वांची मला सांगा या परिस्थितीत मी काय करावे? आपण सर्व या संदर्भात तुमचे विचार मला कळवा.

शैलराज हमालयाचे हे शब्द ऐकून सर्व पुण्यपुरुषांनी आपापसात चर्चा केली. आणखी काय म्हणाले - हे राजा, हमालाय! यावेळी जास्त विचार करण्यासारखे काही नाही होईल. ऋषीमुनींनी जे सांगितले ते स्वीकारून आपण देवीची पावती साजरी करू शकतो हे चांगले आहे. सावजीशी लग्न कर. कारण खरे तर पावतीचा जन्मच देवतेच्या कार्याची पूर्तता आहे. करण्यासाठी आला आहे. त्यामुळे त्यांच्या हातात आम्हीच भरवसा ठेवतो. जे मुक्त व्हावे मेदा रे ।

मग सुमेचे शब्द ऐकून इतर पवित्र देवी हिमालयात आल्या आणि देवीची पावतीही मनात आली. मला स्वतःसारखे वाटते. देवी भांडतीनेही हत्येची कथा सांगितली आणि ती मान्य केली. तू आई मैनाला काय समजावण्याचा प्रयत्न केलास? मला ते समजल्यावर बरेच लोक आणि ते म्हणाले सर्वांना आपापले जेवण खायला लावले. त्याच्या मनातील सर्व शंका आणि भीती नाहीशी झाली. शैलराज हमालायाने हात जोडून त्या ऋषींना सांगितले की, तुमचे बोलणे ऐकून माझे सर्व शंका दूर होतात. देव देखील देवाचा आहे हे मला चांगलेच कळले. Ir म्हणजे सर्वकाही. ते या जगाच्या प्रत्येक कणात आढळतात. ते अतुलनीय आहेत. हे जग की प्रत्येक वस्तू आणि प्रत्येक प्राणी त्याच्या मालकीचा आहे. असे म्हणत हमालायाने आपल्या मुलीची पोचपावती दिली.

त्याला पकडून त्रिकोणाजवळ उभे केले आणि सांगितले की आजपासून माझी मुलगी शिवाजी अ अप्रामाणिक आहे. त्यांना पाहिजे तेव्हा येथून ते घेऊ शकतात.

ऋषींनी शैलराजाचे म्हणणे ऐकले आणि म्हणाले - भगवान शिवाजी ही तुमची कन्या आहे स्वतःकडे मागून, तुम्ही तुम्हाला सौभाग्य देत आहात. असे म्हणत तो ऋषींना पावती पाठवतो. आशीर्वाद देऊ लागले आणि म्हणाले - देवी ! तुमची भरभराट होवो आणि तुमचे पुण्य सतत वाढत राहो. व्हा. शिवरायांचे आशीर्वाद बनून तुम्ही त्याचे जीवन आनंदाने भरून टाका. सत्तर वर्षे त्यावर विचार करून चार दिवसांनी लग्नासाठी शुभ मुहूर्त काढण्यात आला. नंतर शैलराज हमालय आणि देवी मैना यांच्याकडून आज्ञा घेऊन ते सात ऋषी देवी अंधतीसह तेथून देव मृतदेहाजवळ गेला.

सहावीस

मृतदेहाजवळ शत्रुसयाचे आगमन

राजा म्हणाला - हेमु ना नारद ! शैलराजने हमालाय आणि मैना यांच्याकडून वचन घेतले. शिवाचे निवासस्थान असलेल्या कैलास पर्वतावर या. तिथे पोहोचल्यावर त्याचे दोन्ही हात धरले. जोडून शिवाजीचे नाव ठेवले आणि भक्तीभावाने स्तुती केली. त्यानंतर तो म्हणू लागला हेदेवा धादेवा! शिवा! परमप्रभू! छान! अरे प्रिये! आम्ही मान्य केले हमालाय आणि मैना वर दया करा. त्यांनी हे कनेक्शन मान्य केले आहे. अरे नेपावती दान किंवा दान करण्याबद्दल दया करा. हे देवा! आता तुम्ही तुमच्या पुजारी आणि देवतेसोबत मिरवणूक काढा. हिमालयात जा आणि पावथी देवीचे पवित्र विधी करा. देवा, तू वेदानुसार पत्नीला पावती द्या.

शत्रुष्याचे हे वचन ऐकून लोकनाथ भगवान खूप पोहत होऊन म्हणाले -ओ शगन! मला लग्नाच्या चालीरीती आणि विधींबद्दल काहीच माहिती नाही. तुम्ही लोक नापू मी लग्नाचा मार्ग पाहिला आहे किंवा तुम्हाला या बाबतीत जे काही माहित आहे ते मला सांगा स्पष्ट करणे.

भगवान शिवाचे हे शुभ वचन ऐकून सन्निषा म्हणाली-भगवान ! तुम्ही सर्व आहात हीर विष्णू आणि श्रीकताजी यांना त्यांच्या पुत्रांसह परीषदेसह येथे बोलावले पाहिजे. सर्व ऋषी, सर्व प्रमुख, यय, गंधव, कर, सगण आणि देवराज, सर्व देवता आणि तुमच्या लग्नात इतरांना आमंत्रित करा. सर्वांनी मिळून हा विवाह यशस्वी केला. आयोजन करेल

असे म्हणत सात ऋषींनी प्रेताची आज्ञा घेऊन देवाची भक्तीभावाने पूजा केली.

अध्याय सत्तर

हमालाया कंदील पाठवा

नारदजींनी विचारले - हे तात ! छान! कृपया मला आता सांगा
शत्रुष्य तिथून निघून गेल्यावर हमालायाने काय केले?

तो म्हणाला - नारदा ! शत्रिषा हमालयाकडून नवस घेऊन ते कैलास पर्वतावर गेले
आम्ही गेलो तेव्हा हमालायाने आपल्या नातेवाईकांना आणि भाऊ-बहिणींना बोलावले. जेव्हा प्रत्येकजण तिथे असतो
ते एकत्र आल्यावर ऋषींच्या आज्ञेनुसार हमालायाने आपला राजपुजारी हत्ती गगजी यास दिले.
नशीब सेल क्र. त्याची अनेक प्रकारे पूजा करून त्यांनी सुरुवात केली
भगवान शंकरांना P पाठवा. बाटा सिनेट - गर्ज हमालयाचे नातेवाईक
कैलास LN-P सह पर्वतावर गेला. तेथे गेल्यावर त्यांना लोकनाथ भगवान सापडले
त्यांनी मृतदेहाच्या मध्यभागी तलाक लावला आणि त्याला तोडगा दिला. सावजीने त्याला खूप काही दिले
आदराने काय केले? त्यानंतर ते सर्व परत आले.

शैलराज हमालयांनी हा संदेश देशात आणि कत्तल स्टेशनवर राहणाऱ्या आपल्या सर्व बंधू-भगिनींना पाठवला.
शुभ प्रसंगी निमंत्रित. सगळ्यांना आमंत्रणे पाठवल्यानंतर हमालायाने अनेक कामे केली आहेत.

दागिने, दागिने आणि मौल्यवान वस्तू
काय साठवले होते त्यानंतर त्यांनी विविध पदार्थ खाल्ले - तांदूळ, मैदा, गूळ,
एकाच मिरवणुकीत साखर, दही, तूप, लोणी, मठई व पदार्थ इ.
सर्वोच्च मार्गाने आदर करणे. अनेकांनी सर्व पदार्थ बनवायचे
मिठाईवाले लावले होते. सगळीकडे उत्साही वातावरण होते.

शुभमुथम गराज हमालय या मागणीच्या कामाचा शुभारंभ केला. मुख्यपृष्ठ
आनंदी गाणे गाणे. सगळीकडे ते होऊ लागले. देवीची पावती विधी पार पाडल्यानंतर
तेथे उपस्थित असलेल्या ना रायाने त्यांना शोभले. आणि कारच्या सुंदर आणि सुंदर सह
कृपा पावती देवी सात जगदंबा जाणती । त्यावेळी अनेक मंगळ व
मान्यता मिळेल. अनेक गाड्यांची सजावट पाहून थक्क व्हा.
शैलराज हमालायही सातपुवक नम्रा बंधू-बंधव आणि त्यांची वाट पाहू लागले
आल्यावर त्यांना योग्य तो आदर देऊ लागला.

आचार बदलू लागले. c. सर्व बंधू भगिनींनी राज हमालाची पूजा केली
नवसात येऊ लागले. गराजा सुमे तुझ्यासमवेत विविध स्त्रिया आणि महार
भेट म्हणून आणले. मंदाचल, अटाचल, मलयाचल, उदयाचल, नाशाद, दार,
करवीर, गंधमादन, मह, पर्या, नील, कूट, चाकूट, काज, पुरुष, सुनील, वाकत,

या श्चुभैलसोहोळ्याहणानापरत्याकुटुंबासहण, लैबेदेवीआविर्ताचे दिवे धारण करणे.

शिवाजीची पूजा करण्यासाठी मूळ वस्तू आणल्या.

या लग्नाची सर्वांनाच उत्सुकता होती. या शुभ प्रसंगी, शॉन, भाऊ, नामदा, गोदावरी, यमुना, पु, साधू, वापसा, चम भागा, भागीरथी, गंगा इ. स्त्री-पुरुषाचे रूप धारण केलेले, अनेक गाड्यांच्या अलंकारांनी शोभणारे आणि सुंदर आणि लग्न सोहळा बघायला या. शैलराज हमालांनी त्यांना खूप मान दिला काय आणि सुंदर, उंच ठिकाणी त्यांच्या राहण्याची व्यवस्था केली. ही गाडी शैलराजने भरलेली आहे सौंदर्याने नटलेले हे शहर पूर्णपणे भरून गेले होते. आणि कारचे वजन आणि वजन- हे शहर ध्वजाने सजले होते. आजूबाजूला झुंबर होते. आणि निळा-पिवळा, रंगीबेरंगी भाऊ शहराचे सौंदर्य आणखीनच वाढवत होता.

अध्याय अडतीस

आणि मंडपाची रचना

राजा म्हणाला - हेमु ना नारद ! शैलराज ह्यालाय यांनी मिरवणुकीचे आपल्या शहरात स्वागत केले चला विविध सजावटीसह सजवणे सुरू करूया. सर्वत्र स्वच्छतेची विशेष काळजी घेण्यात आली गेली. रस्ता मोकळा करून त्यांच्यावर लाठीमार करण्यात आला. लगेच नंतर महागड्या साधनांनी सुसज्ज आणि सुसज्ज. प्रत्येक घराच्या दारावर केळी मंग लक वृक्ष लागवड करण्यात आली. आंब्याच्या झाडाला रेशमाच्या धाग्याने बांधून सुंदर बंडाना बनवली. जी. प्रत्येक ठिकाण गाडीच्या सुगंधी फुलांनी सजले होते. सुंदर तोरण ते घरापर्यंत ते सुंदर होते. आजूबाजूचे वातावरण खूप सुगंधित होते. तेथे y d आणि ते काय होते?

त्याला कामको गर्गाज ह्यालायाने आदरपूर्वक बोलावले आणि मंडप बांधण्यास सांगितले. रचना करण्यास सांगितले तो मंडप दहा हजार योजने लांब आणि रुंद होता. तो मंडप ते चाळीस हजार कोस विस्तीर्ण परिसरात पसरले होते. व्ही काम, जो देवतेचा आशीर्वाद पितो कहेजाथे यांनी हा उत्कृष्ट मंडप तयार करून आपले कौशल्य आणि पराक्रम दाखवला.

दया. हा मंडप अप्रतिम दिसत होता. त्या मंडपात अनेक गाड्या थावर, जंगम पु पु. आणि स्त्री-पुरुषांचे पुतळे बनवले गेले जे इतके सुंदर होते की ते ठरवणे अशक्य होते प्रश्न होता, कोण जास्त सुंदर आणि मनमोहक आहे? तेथे जमीन आणि जमिनीचे पाणी पाण्यात दिसते केली होती. ही कलाकृती पाहून इथे पाणी आहे हे कुणालाही कळले नाही. ही जमीन विविध प्राण्यांच्या कलाकृती जिवंत झाल्या. तुझ्या सौंदर्याने सरोवरातील पाणी पिऊन मूळ हृदयाला मंत्रमुग्ध करताना क्रेंस दिसल्या, मग जंगल म्हणा मी नुकतीच गर्जना करायला सुरुवात केली आहे असे मला दिसत होते. नृत्य करण्यासाठी केले स्त्री-पुरुषांचे भाव पाहून खरोखरच स्त्री-पुरुष नाचत असल्याचा भास होत होता. आर पण हातात धनुष्यबाण घेऊन उभा असलेला कर्णधार आता खरोखरच बाणांचा वर्षाव करत असल्यासारखा उभा होता. सुरू होईल अशाप्रकारे सर्व कृत्रिम वस्तू अतिशय सुंदर आणि सुंदर होत्या, जे पूर्णपणे आहे जिवंत दिसत होते.

अशी सुंदर मूर्ती पाहून मंदिराच्या मध्यभागी महालमी देवीची सुंदर मूर्ती बसवण्यात आली. समुद्रातून काँपी करून सासत लमी देवी तिथे आल्यासारखे वाटायचे. ते सर्व नशीब सेयू दिसत होते. मंडपात विविध ठिकाणी हस्तकला देखील तयार केले होते. अनेक ठिकाणी घोडे घोडेस्वार उभे होते, म्हणून ते म्हणाले सुंदर अप्रतिम रथांनी पांढरे जोडे घातले होते. मंडपाच्या डोक्यावर नंदारा, जे शिवाजीचे मंदिर आहे. सवारी आहेत, एक पुतळा बनवला होता, जो स्फटिकासारखा चमकत होता. त्याच्या वर दुहेरी विमान बनवले गेले होते, ते प्रेम आणि पांढरे चामर्सने सजवले होते

होते. सर्व देवता देखील व्ही काम यांनी रचल्या होत्या खरे तर देवतेशी घासायचे.

रीसागराच्या समुद्रात वास्तव्य करणारी हीर विष्णू आणि त्यांचे वाहन, गर्दाची रचनाही त्यात आहे.

मंडपात केला होता, ज्याचे स्वरूप सात वनुजी सारखे होते. समान कार आणि

जगाच्या निर्मात्याने त्याच्या पुत्रासह वेदांचीही निर्मिती केली होती.

तसंच ती तम वैदक सु पाठ करताना दिसली. वागके राजा देव

म्हणजेच हत्ती आणि त्याचे वाहन ऐरावत यांचे पुतळेही जिवंत होते.

या कार आणि कामाने केलेल्या सर्व कलाकृती हे कलेचे अद्भुत नमुने होते.

ते सुंदर आहे. नुसते बघून हे कळणे फार अवघड नाही.

ते खरे असले तरी खोटे होते. देवतेच्या आशीर्वादाने आणि आशीर्वादाने ते रचले गेले.

मंडप युद्ध आणि यशाने सर्वाना मंत्रमुग्ध करणार होता. कै.शैलराज ह्यालाय

आदेशानुसार, वक्माने देवता राहण्यासाठी क्रिम लोक तयार केले.
जे अप्रतिम होते. यासोबतच त्यांच्या बसण्यासाठी सिंहासनही तयार करण्यात आले.

आईच्या अस्तित्वासाठी, व्कामाने श्लोक निर्माण केला, ज्यावर दत्ताचे राज्य आहे.
होते. त्यानंतर भगवान विष्णूसाठी बैकुंठ बांधण्यात आले. देवराज इन साठी
संपूर्ण विश्वातून संपद वागलोकाची निर्मिती झाली. इतर देवांसाठीही तो
एक सुंदर आणि आश्चर्यकारक इमारत तयार करणे. डोळ्याच्या झटक्यात, देवतेचा आशीर्वाद
या अद्भुत कार्याचे आशीर्वाद आम्हाला द्या. सर्व देवतांनी त्यांच्या लोकांप्रमाणे जगावे
क्रिम लोक आणि काम नेभा आणि साल भगवान शिव च्या मुक्काम निर्मिती नंतर
त्यासाठी सुंदर, सुंदर आणि अप्रतिम घर बांधले. ही वास्तू शिवाची कैलास आहे.

ते धमाच्या अनुषंगाने होते. येथे मृतदेह सापडला. ही इमारत अत्यंत उंच आहे,
भापुंज मधील सुभाषत खूप छान आणि अप्रतिम होता. सर्वांनी या वास्तूचे खूप कौतुक केले.
स्वतः भगवान शिव देखील त्याला पाहून आश्चर्यचकित झाले आणि त्याला विचारले
त्यांनी रचनेचे खूप कौतुक केले. आणि ही निर्मिती अप्रतिम होती. ही कार जेव्हा सुंदर असते
आणि विहंगम मंडप तयार करून सर्व देवतांना राहता आले.

माणसंही बांधली तर शैलराज हमालांनी खूप काम केलं.

धन्यवाद. यानंतर, आम्ही हिमालयातून तपूवाक भगवान शिवाच्या अभिषेकाची वाट पाहतो.
करायला सुरुवात केली.

हेनार्ड! अशा प्रकारे मी तुम्हाला संपूर्ण कथा सांगितली आहे. आता तुम्ही किंवा
ऐकायचे आहे

तीसवा अध्याय

शिवरायांचे देवतेला वंदन

नारदजी म्हणाले - अरे ! हे वधाता ! तुमच्याकडे ओलसर कार आहे. तुझ्या तोंडातून
अमृतसारखं, मला दोघींची कथा सांगितली आहे. आता मी लॉर्ड चाम मॉली आहे
आनंदी विवाह जीवनाचे सार ऐकू इच्छित आहे, जे सर्व पापांचा नाश करेल.
करणार आहे. प्रभू कृपया मला सांगा की शैलराज हमालयाने संदेश केव्हा पाठवला
महादेवजींचे वडील हरवले तर महादेवजींनी काय केले? अरेरे! ही अमृत कथा
कृपया ऐका.

राजा म्हणाला - हेमु ना नारद ! दिवा सापडल्यावर प्रभूंच्या शरीराने मन हेलावले.
तुम्हाला आनंद वाटला का? त्याने शैलराजच्या भावांना आणले.

आदरपूर्वक केले. त्यानंतर त्यांनी ते पत्र वाचून स्वीकारले.

आणि पक्षात आणलेल्या लोकांचा आदर आणि आदर केला. नंतर सावजी

S. तपूवाक ऋषींना म्हणाले की हे सोम ! तुम्ही माझ्यासाठी हे चांगले काम संपादित केले आहे
आणि मी या लग्नाला माझी संमती दिली आहे. म्हणून तुम्ही सर्व माझे
विवाह समारंभांना आमंत्रित केले जाते.

भगवान शंकराचे हे शुभ वचन ऐकून ऋषीमुनींना खूप आनंद झाला आणि त्यांनी त्यांचा आदर केला.
नामजप करून तो आपल्या निवासस्थानी गेला. जेव्हा ऋषी कैलास पर्वतावरून निघून गेले
भगवान शिवाने तुला मारले. तू तुझ्या नशिबाची स्तुती करतोस

त्याला भेटण्यासाठी लगेच त्यांच्या निवासस्थानी पोहोचलो. शिवाजीच्या चरणी नतमस्तक होऊन नाव केलं आणि हात जोडून उभा राहिलो.

देवाचे शरीर म्हणाले - हेनार्ड! तुम्ही दिलेल्या उपदेशाने संतुष्ट झाल्यावरच देवी पावती त्यांनी कठोर तपश्चर्या केली आणि त्याद्वारे मी त्यांना माझी पत्नी बनवण्याचे वरदान दिले. आहे. पावतीने मला वेठीस धरले आहे. आता मी त्यांच्याशी लग्न करेन.

शत्रुप्याने शैलराज हमालयाला संतुष्ट करून हा विवाह स्वीकारला आहे आणि हिमालयाच्या बाजूने लँडस्केप देखील आले आहे. आज माझ्या लग्नाचा सातवा दिवस आहे तो आलाच नाही. यानिमित्ताने मोठा उत्सव होणार आहे. तर तू, तू, सर्व देव, माझ्या वतीने प्रमुख आणि वडिलांना निमंत्रण पाठवा आणि त्यांना सांगा की ते उत्साहाने आणि माझ्या लग्नाला तुमच्या कुटुंबातील सदस्यांसोबत विनम्रता.

नारद! भगवान शंकराची आज्ञा घेऊन तुम्ही सर्वत्र आदराने सर्वत्र गेला आहात. लग्नाचे आमंत्रण द्या. त्यानंतर प्रभू मृतदेहाजवळ आले आणि त्यांनी सर्वांना दिले माहिती द्या मग प्रभूचे शरीरही आदरपूर्वक सर्व देवतांच्या आगमनाची वाट पाहत असते. सुरुवात केली. भगवान शिवाचे सर्व सदस्य पूर्ण स्थितीत नाचतील आणि गातील. सर्वत्र असणे

ठेवा. वंदन ग्रहण केल्यानंतर भगवान विष्णू आणि भगवान विष्णूंनाही महात्म्याने सजवले. तुमच्या टीमला सोबत घेऊन कैलास पर्वतावर जा. तिथे आल्यानंतर त्याला बरे वाटले त्याने भगवान शंकराची आराधना केली आणि परमेश्वराची आज्ञा घेऊन आपले स्थान घेतले. नंतरच्या काळातही, सपनिक आपल्या मुलांसह भगवान शिवाच्या लग्नात सामील होऊ शकला. चला ते मिळवूया. मृतदेहाचे नाव घेतल्यानंतर मीही तिथे बसलो. या कार सर्व देवता, देवराज इत्यादि सुद्धा आपापल्या गण व कुटुंबासह सुंदर व सुंदर आहेत. आणि दागिन्यांनी सजलेली किंमत तिथे पोहोचली.

स, चरण, गंधव, ऋषी, मुन सर्व आनंदाने कैलासावर लग्न करू शकले पंच गेला. इतरांनी नाचले आणि देव ना रायंगीत गायला सुरुवात केली. लोकनाथ भगवान मृतदेह पुढे गेला आणि सर्व पाहुण्यांचे आनंदाने स्वागत केले. त्यावेळी कैलास डोंगरावर एक अतिशय अनोखा आणि महान उत्सव सुरू झाला. सर्व देव प्रत्येक कामात निपुण आहेत जणू आपलेच असल्यासारखे एकत्र संपर्क करत होते. s तपुवाक सात मातृका सावजी दागिने घालू लागले. भगवान शिव, भगवान विष्णू यांच्या नीतिनियमांचे पालन करून सर्व देवता वगैरे वराया नेण्याची, म्हणजे मिरवणूक काढायची तयारी करू लागले.

सात मातांनी प्रेताला शोभले. पण तिसरा मुकुट बनला. गया. चॅन आर्टला आमंत्रित केले होते. त्याने गळ्यात पडलेले दोन्ही साप उभे केले. आणि ते सुंदर पोर असल्यासारखे दिसतात. एकाच कारचे सर्व भाग पण साप उजळले जे दागिने सजवू लागले. भगवान राम मान्य आहे, ती चंदनासारखी चमकली. कम आणि हत्तीच्या त्वचेच्या जागी तो घातला. या कार मेकअपवर खूश झाल्यानंतर मृतदेह म्हणून तयार व्हा. गेला. त्याच्या चेहऱ्यावर जो आभा दिसत होता त्याचे वर्णन करणे कठीण आहे. ते ते सात दिवस आहे. त्यानंतर सर्व देवता, या, दानव, नाग, पणती, आसरा आणि ऋषी मालकर मृतदेहाजवळ गेले आणि टपुवाक म्हणाले- हे महादेव, माहेरजी! आता देवी पावतीची पूजा करण्यासाठी आणि आमच्यावर कृपा करण्यासाठी तुम्ही आमच्याबरोबर चाललात. त्यानंतर श्रीसागराच्या समुद्राचे स्वामी भगवान विष्णू यांनी प्रेताला आदरपूर्वक नमस्कार केला. -हादेवा धादेवा! शिवा! भा आणि साल! तुम्ही नेहमी तुमच्या देवाचे काम करता एन.एस. हे देवा! राजनंदानी देवी पावतीशी तुमचा विवाह वैदिक पद्धतीने झाला होता. आपले जगाने वापरलेला विवाहाचा एकमेव मार्ग विवाह विधी म्हणून ओळखला जातो. असेल प्रभु! कुलधाममध्ये स्नान करून तुम्ही या जगात तुमचे यश मिळवू शकता. वायरची लांबी किती आहे?

हे भगवान विष्णू म्हणल्यावर महादेवजींनी मला सर्व कार्य शांततेने करण्यास सांगितले.

(a) सांगितले. मग मी मुख्य प्रमुख, तरी, अ, वश, गौतम, भगुरु गुरु, काव,

बृहपति, श, जमदन, पराशर, मार्कडेय, आग्या, यवन, गग, शलापक, अपनपाल, अक्रित मा, शालद, दधि चा, उपम्यु, भारज, अक्रिताना, पापलाद, कुष्क, कौस आणि शिवाच्या प्रेरणेने शिष्यांसह उपस्थित शिष्यांना बोलावून इ.

आणि वापराचा खर्च कमी करा. भगवान शंकराला मिळून रक्षण अर्पण करून ऋग्वेद, यजुर्वेद यांनी अधिक वाचा. मग सर्व ऋषींनी आनंदाने मंगल कायसंप केले. करून घे राक्षसांच्या शांतीसाठी स्नान आणि पूजा केल्यानंतर. हे सर्व वैदिक आणि अ-वाचक भगवंतांचा आशीर्वाद पाहून भगवान शिव अत्यंत प्रसन्न झाले. मग देव मेला आनंदी देवता आणि बुद्धीने ते आपल्या निवासस्थानातून, कैलास पर्वतातून बाहेर पडले. परतावा. त्यावेळी शिवाजीने सर्व देवांना आदराने हात जोडले आणि काय ओली गाडी आजूबाजूला संगीत वाजू लागले, सगळे घाबरून नाचू लागले. तेथे तो खूप मोठा होऊ लागला.

चाळीसावा अध्याय

हमालयपुरीच्या दिशेने भगवान शिवाच्या मिरवणुकीचे ठिकाण

राजा म्हणाला - हेमु ना नारद ! भगवान शिवाने काही गणांना तसे करण्याची आज्ञा दिली देते आणि नंद्रासह सर्व लोकांना हमालयपुरीला जाण्याचे आदेश देण्यात आले. त्याच वेळी वामी शंखकन त्याच्याबरोबर करोडो लोक घेऊन गेले. मग प्रेताची आज्ञा मिळाल्यावर गणर, शंखना, केकरा, वकृत, विशाख, पा रजत, वकृतानन, शंभ, कपाल, संदारका, कंक, कुडक, वांभा, पापळ, सनदक, आवेशन, कुड, परवाक, चम तपन, काल, कलक, महाकाल, अंक, अनमुख, आदि युमा, घनवाह, सनाह, कुमुद, अमोघ, को कल, सुमन, काकपडोदर, संतानक, मधु पग, को कल, पूरभ, नील, चतुवा, करण, हरोमक, यव, शतम यू, मेघम यू, का गुद्रा, वाप, सुकेश, वृषभ, सनातन, तालकेतू, शा मुख, चाय, वयम् भू, लकुलिश, लोकांतक, दत्ता मा, दैयंतक, भृंग उंदीर, देवदेव्य, आशना, भानुक, मठ आणि वीरभ यांनी त्यांची असंख्य गण त्यांच्यासोबत नेली. पडले. पाल आणि भैरवासोबत नंदरा आणि गणराज यांनीही आपापले गण घेतले. तो अभिमानाने निघून गेला.

त्या सर्व गणांच्या डोक्यावर केस, डोक्यावर चंद्र आणि ग्लॅमनील चक्र होते. सावजी यांच्याकडे आहे दागिने घातले होते. शरीर सुंदर होते. सर्व गण हरवले, त्यांनी कुंडल, कुंजीर आणि मुकुट धारण केले होते. या गाडीत लोकनाथ महादेव त्यांचे लाख-कोटी प्रेत आणि मी, हिहार आणि इतर सर्व देवतांसह मोठ्या धूमधडाक्यात हमालय शहराच्या दिशेने निघालो.

अनेक नाग त्याला शिवरायांचे दागिने म्हणून शोभत होते आणि तो त्याच्या नंदात होता. बैलावर स्वार होऊन तो पावतीर्जीच्या दर्शनाला गेला. यावेळी चंडीदेवी महादेव बहिण बनून खूप नाचलो, त्या मिरवणुकीत या. चंडीदेवीने सापाला मारले दागिन्यांसारखे परिधान केले होते आणि ते पांढर्या रंगावर बसले होते आणि त्यांचे हृदय सोन्याने मढवले होते. एक पूर्ण कलश होता, जो वाफेसारखा होत होता. त्याचा हा चेहरा पाहून भीतीने थरथरत होते. कोटी भुते मिरवणुकीला शोभत होती. चार दिवसात दम, भेर्या आणि शंख घुमत होते. तो शुभ किंवा आनंदी नव्हता. करणार होते

हीर विष्णू आणि सर्व देवता आणि देवता खड्ड्यावर बसलेल्या त्यांच्या वाहनांच्या मध्यभागी चालतात. राहत होते. त्याच्या डोक्यावर सोन्याचे नाणे होते. चामडे धुतले जात होते. सर्व वेद, शा, पुराण, आगमा, सनक सह महास, जाप तये, पु आणि आया परजन हे डौलदार चालत होते. वागके राजाही ऐरावत हत्तीवर अलंकारांनी सजलेला आहे. ढजकर मिरवणुकीच्या सौंदर्यात चांदण लावत होते. प्रेताच्या मिरवणुकीत भगवान शिव

अनेक ऋषी-मुनी-मुनीही आपापल्या गतीने चालत होते.

शकनी, यतुधन, बैताल,

रास, भूत, पांढरा, पाषाण, मठ इ गण, तुबू, नारद, हाहा इ.

गंधव आणि कर्बीही त्यांच्याशी मनसोक्त नाचत आणि गात होते. या लग्नाला उपस्थित राहा मीही तिथे असायला मागे नव्हतो. सर्व जगाच्या माता, देवक यांस, गायी, सावी, लम्मी आणि शंकरजींच्या लग्नात सर्व देवी-देवता आणि देवी-देवताही आनंदात आहेत.

मिरवणुकीत सहभागी होण्यासाठी सहभागी व्हा. वेद, ष, स, महास जो धमकावला

पूजेचा विश्वास आहे, जो पेटीसारखा पांढरा आणि तेजस्वी आहे, तो सुंदर बैल नंद भगवान शिव चे वाहन.

शिवाजी नंदची पूजा करतो आणि त्याचे सौंदर्य वाढवतो. देवाच्या शरीराची ही प्रतिमा मोठी आहे ते सुंदर होते ते सर्व देवता, ऋषी, मुनी, भूत, माता यांना शोभतात. त्यांच्या प्रणव लाभा देवीच्या पावतीचा सोहळा त्यांच्या स्वरुपात प्रचंड मिरवणुकीने निघाला खुश होऊन सासरे हिमालयाच्या नगरीकडे निघाले आहेत. होते. हे सर्वजण थक्क होऊन नाचत-गात हिमालयाच्या इमारतीकडे सरकत होते. हिमालयाकडे वाटचाल करत असताना आकाशातून फुलांचा वर्षाव होत होता. मिरवणुकीचे तो खूप सुंदर दिसत होता. चार दशा आणि मंगळात सनई वाजत होती गाणी गुंजत होती. त्या मिरवणुकीचा अद्वितीय, सर्व पापांचा नाश करणारा आणि खरा अमक शांती देणारा होता.

एकेचाळीस अध्याय

मंडपाचे जंगल आणि देवतेचे भय

राजा म्हणाला - हेमु ना नारद ! भगवान शंकराच्या मिरवणुकीचा आनंदही घेतला.

होते. भगवान शिवाने सर्वप्रथम तुम्हाला हमालयात जाण्याचा सल्ला दिला.

तिकडे पाठवले, तिथे पोचल्यावर भरपूर पैसे कमावले आणि अनोखा मंडप पाहिला.

तू का राहिलास? वक्माने निर्माण केलेल्या सर्व देवतांचे मूल्य

हे पाहून ते खरे की खोटे हे सांगणे कठीण होते. तेथे स्थिरावू नका

लाखो कलश ठेवल्या होत्या. केळीच्या मोठमोठ्या खांबांनी डुबकी सजवली होती.

तू कुठे आलास ते पाहून शैलराज हमालाने विचारले की देवाची की देवाची

मिरवणूक घेऊन आलात का? मग तुला बरोबर घेऊन मैनाक इ.

मिरवणुकीचे स्वागत करण्यासाठी आले. मग माने आणि नुजीनेही तुम्हाला तिथल्या बातम्या सांगितल्या.

बद्दल विचारले शैलराज हमालाय आपली मुलगी पावती हिच्याशी लग्न करणार हे देखील आम्ही तुम्हाला विचारले आहे.

प्रेताच्या बाबतीत देवाची इच्छा नाही का? म्हणा की त्याने आपला विचार बदलला नाही

आहे. हे ऐकून तू मला आणि नुजी आणि देवराजला एका निर्जन ठिकाणी घेऊन गेलास आणि

तिकडे गेल्यावर तिथल्या गोष्टी सांगायला लागल्या. तू म्हणालास, हे देवा. शैलराज

देहमेलेकामेवृत्तस्त्रीबंधमुक्ताङ्गीलोष्टिाकाममहेतुयथाघेलेमजाहेमयूतकुम्ही सर्वजण होते. हे पाहून मला असे वाटते की गर्जला तुम्हा सर्वांना मंत्रमुग्ध करायचे आहे. हे ऐकून देवराज घाबरून थरथरू लागला आणि म्हणाला – नमस्कार मिपत आणि नुजी! माने वाचा मुलगा मारला गेला. त्याचा बदला घेण्यासाठी माझ्यावर रागावू नकोस मला सांग जा. मी तिथे जाऊन मारले जाऊ नये अशी शंका आहे. मग माझे शब्द ऐकून हीर आणि नुबोल के-

मध्ये! मला पण वाटतं की त्या मूर्ख हमालाला आमचा बदला घ्यायचा आहे कारण माझ्या तू आधीच डोंगराचा पंख कापला होतास. कदाचित त्याला अजूनही ही गोष्ट आठवत असेल आणि त्यांना आपल्या सर्वांवर विजय मिळवायचा आहे, परंतु आपण घाबरू नये. आमच्या सोबत महादेवजी, आम्ही कसे घाबरतो? देवा आपण ही गाडी शांतपणे बोलताना पाहतो प्रेत ज्योतीच्या गतीने आमच्याशी बोलले आणि विचारले- हे देवा! किंवा बाब? मला सांगा p दोन शैलराज हमालाय मला त्याची मुलगी पावतीशी लग्न करायचे नाही का? या गाडी चांगली आहे की फायद्याची आहे इथे बोलत राहायचे?

भगवान शंकराचे हे शब्द ऐकून नारदांनी तुला सांगितले - हे देवा, धेदेवा! सावजी. तुझं लग्न नाही ग राजनंदानी पावती. त्यात दुसरा अडथळा कसा नाही? करू शकता? म्हणूनच शैलराज हमालांनी त्यांचा मुलगा मैनाक वगैरेची माझ्यासोबत मिरवणूक काढली.

प्राप्त करण्यासाठी येथे पाठवले. माझ्या चिंतेचे कारण सारा आहे. bhū तू मला हमालाला घेऊन गेलास मिरवणुकीच्या आगमनाची माहिती देण्यासाठी येथे पाठविले. मी तिथे पोहोचलो तेव्हा मी अधिक कमावले त्यांनी बांधलेला मंडप पाहिला. शैलराज हमालयाने देवतेला मंत्रमुग्ध करण्याची योजना केली. अमेझिंग आणि द मंडप तयार झाला आहे. ते सर्व जाणून तुम्हाला आश्चर्य वाटेल ते इतके जिवंत आहेत की त्यांना पाहून कोणीही मोहित झाल्याशिवाय राहू शकत नाही. त्यांना ते पाहून तो आता बोललेल असे वाटते. bhū त्या पडवीत, साहेब, साहेब, देवराजासह सर्व देवता, ऋषीमुनींसह अनेक प्राणी आणि प्राणी. सुंदर आणि आकर्षक चित्रे काढली आहेत. इतकंच नाही तर तुझं आणि माझंही मंडपात लग्न झालं. हे पाहून मला वाटले की तुम्ही सर्व लोक इथे नाही आहात आणि ते हिमालयाच्या शहरात पोहोचले आहेत. गेले आहेत नारद! तुझे म्हणणे ऐकून देवाने प्रेत बाजूला केले आणि देवतेला म्हणाले - तू प्रत्येकाने घाबरण्याची गरज नाही. शैलराज हमालाय आपली ये कन्या पावती हम आत्मसमर्पण करत आहेत. त्यामुळे त्याची माया आपले किंवा आपले नुकसान करू शकते? तुम्हाला तुमची भीती वाटते यागकर आणि हिमालय शहराकडे निघालो. देवाच्या शरीराची आज्ञा प्राप्त करून सर्व मिरवणूक नाचली आणि पुन्हा उत्साह आणि शक्तीने गायली, अंत्ययात्रेत चालत. ए. शैलराज हमालयाचे पु मेनक पुढे चालत होते आणि बाकी सगळे त्यांचेच होते ते त्याच्या मार्गे लागले होते. अशाप्रकारे मिरवणूक हमालयपुरी पोहोचली.

अध्याय बेचाळीस

मिरवणुकीला अभिवादन करून अभिवादन केले

राजा म्हणाला - देवाचा देह त्याच्या विशाल मिरवणुकीसह हमालायच्या मागे पु चालत आम्ही हमालाया शहरात पोहोचलो. जेव्हा गराज हमालाया आल्याची माहिती दिली जेव्हा त्याने ऐकले की तो स्वतः भगवान शंकराची पूजा करण्यासाठी भक्तीत तल्लीन झाला आहे. परतावा. प्रेमाच्या अतिरेकामुळे हिमालयाचे हृदय उखडले होते आणि ते होते कौतुक करत होते माझ्या सहकारी पतीसह मिरवणुकीचे स्वागत करण्यासाठी हिमालय पंच. भगवान शंकराची मिरवणूक पाहून शैलराज हमालाला आश्चर्य वाटले. त्यानंतर लगेच देवता आणि पवित्र ऋषी तपुवाक यांनी एकमेकांना आलिंगन दिले जणू ते पूर्व आणि पश्चिम आहेत. समुद्र घाण होत आहे. प्रत्येकजण स्वतःला भाग्यवान समजत होता. यानंतर शैलराज महादेव तो जीच्या जवळ पोहोचला आणि हात जोडून त्यांचे नामस्मरण करू लागला. सर्व वनस्पती आणि प्राण यांनीही शिवाजीची पूजा केली. सावजी त्यांच्या वाहनावर, बैलावर बसला होता.

प्रेत अलंकारांनी सजवलेले होते आणि इच्छेने ते प्रज्वलित झाले होते. त्यांचे लव्याकडून सगळ्या अटी पूर्ण होत होत्या. भगवान शिवाचे हृदय जमिनीवर जळून गेले मुकुट सुंदर होत होता. सापांनी त्याच्या गळ्यात आणि चेहऱ्याच्या इतर भागांना गुंडाळले होते ते अप्रतिम आणि सुंदर होते. त्याचा राग वेगळा आणि वेगळा होता. अनेक मृतदेह हातात चावर घेऊन त्याची सेवा करत होते. त्याच्या डाव्या बाजूला भगवान शिव आणि उजव्या भागात मी होतो. सर्व देवता भगवान शिवाची स्तुती करत होत्या.

नारद! जसे तुम्हाला माहित आहे की भगवान शिव हे परम भगवान आहेत. तो सर्वासाठी सारखाच आहे. ते या जगाचे कल्याण करतात आणि आपल्या भक्तांच्या सर्व इच्छा पूर्ण करतात.

मनवान छठ फळ दान करतात. ते नेहमी त्यांच्या अधिपत्याखाली असतात. वेस चदानंद

आम्ही सर्व आणि सर्व आहोत. त्याच्या डाव्या बाजूला, तो त्याच्या उजव्या बाजूला बसला होता. मी (वा) तिथे होतो. आम्हा तिघांचे एकत्र रूप पाहून रराज आनंदम होऊ नका गेला.

त्यानंतर शैलराजांनी शिवाजीच्या मागे व आजूबाजूला उभ्या असलेल्या सर्व देवतांना विचारले. समोर मनापासून नतमस्तक होऊन पुन्हा पुन्हा सर्वांना नमस्कार केला. फर देव प्रेत आदेश घेऊन शैलराज हमालायातील त्यांच्या निवासस्थानी गेले आणि तेथे गेल्यानंतर ते हे सर्व देव, ऋषी आणि इतर बारातींच्या वास्तव्याचे मूळ होते. हमालाय म्हणाले तपुवाकने आपल्या मुलाला बोलावून सांगितले की तुम्ही सर्व देवाच्या प्रेताकडे जा. त्यांनी स्वतः आटशी येथे यावे अशी प्रार्थना करा. मी ते माझ्या भावा-बहिणींकडून काढून घेतो इच्छित तुम्ही तिथे जा आणि म्हणा की मी इथे त्यांची वाट पाहत आहे. तुमचा पत्ता ठेवा हमालायचा आदेश मिळताच त्यांचे पुत्र मिरवणूक ज्या बाजूला मुक्काम करणार होते तेथे गेले.

केले होते तेथे ते प्रभूंच्या देहाजवळ पोहोचले. नाव सांगून त्याने पत्ता सांगितला
 कृपया सावजीला सर्व गोष्टींची माहिती द्या. तेव्हा भगवान शंकर म्हणाले की तू जा
 तुमचा पत्ता सांगा की आम्ही लवकरच तिथे पोहोचत आहोत. सावजीपासून हमालयापर्यंत
 पु या परत गेला. त्यानंतर देवता तयार होऊन गर्गज हमालयाच्या घराकडे निघाली.
 कुठे केले भगवान विष्णू आणि मी (प्रो) शी तपुवाक महादेवजींसोबत चालू लागलो.
 तेव्हा देवी पावतीची माता मैना देवीच्या मनात लोकनाथ प्रेत पाहण्यासाठी आले.
 मी ई. म्हणूनच देवी मैनेने तुम्हाला निरोप पाठवला आणि तिच्याकडे बोलावले. देव
 प्रेताच्या प्रेरणेने तू मैना देवीची इच्छा पूर्ण करण्यासाठी तेथे गेलास.

चाळीसावा अध्याय

सावजीची अनोखी लीला

तो म्हणाला, हेनाई! समोर पाहून तूच देवी

नावाने म्हणा - हेमू ना नारद जी! यावेळी मला भगवंतांच्या देहाचे दर्शन घ्यायचे आहे. इच्छित मला पहायचे आहे, माझा मुलगा पावतीने जनशिवाजी मिळवण्यासाठी खूप तपश्चर्या केली ज्यांनी A आणि अनेक K भोगले आहेत त्यांचे स्वरूप कसे आहे? ते कसे दिसतात? हे सांगून तुला सोबत घेऊन मैना देवी शाळेकडे चालू लागली. येथे देवाचे शरीर देखील मैनाच्या या भागात आहे. अभिमान समजून मला वैष्णुजींना सांगितले की तुम्ही सर्वांनी देवांना आपले मानले पाहिजे. सोबत घेऊन रारज हमालायच्या घरी पोहोचलो. मी सुद्धा माझ्या टोळीसोबत परत येत आहे नाही.

भगवान विष्णूंनी ती भगवान शिवाची आज्ञा मानली आणि सर्व देवांना बोलावून त्यांची पूजा केली. आदेशाचे पालन करत तो शैलराजच्या घराकडे निघाला. देवी मैने तू हरे साथ जा आणि तुमच्या इमारतीच्या सर्वोच्च बिंदूवर उभे रहा. नंतर देवतेला सुशोभित केले सैन्य बघून मला धक्काच बसला. शोभा आणि दागिने घालून मिरवणुकीत अग्रभागी सजवलेले गंधव आपल्या वाहनांत ढोल वाजवत नाचत येत होते. त्यांची माणसे हातात ध्वजाचे फडकवत होते. सुंदर सह इतर आनंदाने नाचत होते. वसू त्यांच्या मागून येत होता. फरमानशिव दया, यमराज, नरुता, वाण, वायू, कुबेर, ईशान, देवराज पहिला, चम्म, सुया, भृगु आणि देव ऋषींना एक सुंदर आणि सुंदर व्यक्तिमत्व होते आणि ते चांगले गुण धारण केलेले दिसत होते. त्यांना पाहून नारद तुमच्याशीही असेच वागतील, हे मृतदेह आहेत का? मग तू हस ते उत्तर देतात की ते भगवान शिवाचे सेवक आहेत. हे ऐकून मैना देवी आनंदाने भरून येते. की जेव्हा त्यांचे सेवक इतके सुंदर आणि भव्य असतात, तेव्हा ते स्वतः किती धार्मिक आणि सुंदर असतात तुमचे काम पूर्ण होईल.

तर दुसरीकडे, जो भगवान शिव आहे, त्याच्यापासून जगाचे कल्याण कसे होणार? ते स्प्लॅश करू शकते? त्याला ताबडतोब मैना देवीच्या हृदयाची कल्पना आली आणि त्याच्या मनात, तो मनाने अहंकार नष्ट करण्याचा निर्णय घेतला. मग तिथून, कुठे मी आणि नारद, तू उभा होतास, इकडे तिकडे होतास. त्याच्या कांत समोर चंद्राचा कांतही आहे. F पडतो. तो जालंधरासारखा यम होता आणि त्याला चार हात होते आणि त्याने पिवळा रंग धारण केला होता. घातले होते तो कमळाच्या पक्षासारखा देखणा आणि सुंदर होत होता. वेगाने d उपस्थित होते. शंख वगैरे तेजाने चमकत होते. त्याच्या डोक्यावर मुकुट चमकत होते आणि जमिनीवर आकाशाचे चिन्ह होते. त्यांची दयाळूपणा पहा आणि मी एकाला खुश करणार होतो. तिला पाहून मैना देवीच्या आनंदाला पारावार उरला नाही

मी तुम्हांला सांगायलाच हवे की, माझ्या पावतीनंतरच हे देवाचे शरीर असतील.

श्रीमान नारद! देवी मैनाचे शब्द ऐकून तू हसलीस आणि म्हणालीस की देवी, हे तुमच्या कन्येची पावती भगवान शिव नाही तर सागराचा स्वामी आहे आणि जगाचे पालक रा आणि नूह आहेत. हे देव शरीराचे आणि त्यांच्या कार्याचे अधिकार आहेत. एच खूप. हेदेवी! भगवान शिव, गराजानंतर, संपूर्ण शाखेचा अधिकार आहे. ते सर्व आहेत आणि तो परम परम परमेश्वर आहे. तो वचूजींहून अधिक आहे.

तुझी ही गोष्ट ऐकून मी शिवाजीबद्दल खूप विचार करू लागलो की माझी मुलगी महान आहे. भाग्यवान आणि सौभाग्यवती ही स्त्री आहे, जिला संपत्ती, वैभव आणि सर्व संपत्ती आहे. या या विचाराने त्याचे मन आनंदाने ओसंडून वाहत होते. त्यांना शिवाजी हा त्यांचा जावई वाटला. त्यांच्या कुळातील बंधुत्व म्हणजे तरुणाई मानली जात असे. ती म्हणत होती की पोचपावती जन्म देऊन, मधली हो गेला. मरेपत गराज हमालयही स्तब्ध झाले. मी अनेक तेजस्वी देवता पाहिल्या आहेत जर, या सर्वांनी, माझी मुलगी पावतीची पुत्र आणि या सर्वांची स्वामी आहे माझी टिप्पणी अत्यंत प्रशंसनीय आहे.

अशा रीतीने जेव्हा मी हे सर्व अभिमानाने सांगत होतो, त्याच वेळी ती अभिमान वाटावा म्हणून आपल्या अद्भुत लोकांना पुढे करून शिवाजीही पुढे गेला. वाढेल भगवान शिवाचे सर्व सदस्य मैनाचा अहंकार आणि अभिमान नष्ट करणारे आहेत. होते. समोरून भूत, दानव, पिशाच इत्यादींची फौज येत होती. त्यापैकी अनेक

वावटळीचे स्वरूप होते, काहींचे खोड वाकडी होते, काहींचे ओठ लांब होते, काहींचे चेहरे होते पण फक्त दाढ-मिशी दिसत होती, कोणाच्या डोक्यावर केस नव्हते तर कोणाच्या डोक्यावर. केसांचे घनदाट जंगल होते. काहींना डोळे नव्हते, काहींना आंघळे तर काहींना कान नव्हते. कसे ते नाक नव्हते. काही हातात जड-जड नाणी घेऊन चालले होते, तर काही निघून गेले. केली होती. गाडीवर कोणीतरी बसले होते. तो तसा लंगडा होता. कोणीतरी डी आणि पळवाटा लिहिल्या होत्या. सर्व मृतदेह अतिशय कुरूप आणि विचित्र होते. कोणतीही c कोणी ढोल वाजवत होते तर कोणी गोमुख वाजवत पुढे जात होते. ते कसे आहेत त्याला डोकं नसतं, तर कुणाचं धड कळत नव्हतं, तर कुणाला अनेक चेहरे होते. कुणाच्या चेहऱ्यावर अनंत डोळे होते, तर कुणाला अनेक पाय. कोणाचा हात नाही काहींना अनेक कान होते, तर काहींना अनेक डोके होते. सर्व मृतदेह आश्चर्यचकित झाले तिने ड्रेस घातला होता. काही आकाराने मोठे तर काही लहान होते. होते. ते बघायला खूप भयानक दिसत होते. त्याचे अफाट सैन्य, मदतीशिवाय ए नाचत पुढे सरकत होता. मग तुम्ही बोटाच्या इशाऱ्याने मृतदेह दाखवलात. मैना देवीला म्हणाली - देवी ! प्रथम तुम्हाला भगवान शिव, नंतर महादेवजींचा समूह दिसतो सादर करणे

भूतांची एवढी मोठी फौज पाहून मैना देवी भयाने थरथर कापू लागली. त्याच सैन्याचा मध्यभागी पंचमुखी, तीन हात दहा हात, अंगावर घाला, गळ्यात चिखल हार घालून, गळ्यात नाग घालून, वाघाची कातडी धारण करून, पानका धनुष्य धरून,

खांद्यावर शिंग टाकून, मोठ्या कवटीवर आणि म्हातारा बैल, भगवान शंकराला देवी मैना बघितलं का? त्याच्या डोक्यावर केस होते आणि डोळे लाल होते.

नारद! तेव्हाच तू मैनाला सांगितलेस की तो देवाचा देह आहे. तुम्ही हे ऐकून गमावले सोसाट्याच्या वाऱ्यामुळे मैना देवी अतिशय अस्वस्थ होऊन चिंध्याप्रमाणे पृथ्वीवर पडली. जोरजोरात गर्जना केल्याने छत मूढ झाले. हे सर्व शब्द त्याच्या तोंडून बाहेर पडले. फसवणुकीने माझे मन वळवले आहे. सर्वांचे आशीर्वाद स्वीकारून मी उद्ध्वस्त झालो. हे माझे गाडी बेशुद्ध झाल्यावर त्याचे अनेक गुलाम तिथे धावत आले. अनेक गाड्यांचे उपाय केल्यावर मी हळूहळू शुद्धीवर आले.

चाळीसावा अध्याय

मैनाचा आनंद आणि जिद्द

तो म्हणाला - नारदा ! माझी पत्नी मैना शुद्धीवर आली तेव्हा ती खूप दुःखी होती आणि मी रडत होतो ते जोरजोरात रडायचे नाव घेत नाहीत. होते. वेरोटे, त्यांचा मुलगा, मुलगी आणि त्यांचे पती, राजा हिमालय, देवता नारद आणि सात वर्षांची पूजा करताना ती त्याला शिव्या देत होती.

मी बोलतो - हेनाईं मु! तुम्हीच आमच्या घरी आलात आणि मृतदेह आहे असे सांगितले करणार तुमचे म्हणणे मान्य करून आम्ही सर्वांनी आमच्या कन्येला परमेश्वराच्या देहाची पावती दिली. तपश्चर्या करायला जंगलात पाठवले. माझ्या मुलाने त्याच्या जिद्दीने सर्वांना आनंदित केले दया. त्यांनी अशी तपश्चर्या केली जी महान ऋषींनाही कठीण आहे. परंतु त्यांच्या उपासनेचे आणि उपासनेचे हे फळ त्यांना मिळाले, तेही पाहण्यासारखे आहे. हे पाहून आम्ही खूप दुःखी आणि घाबरलो. अरे देवा! मी किंवा का? मी कुठे जाऊ बरं, या त्रासातून माझी सुटका कोण करणार? कोणाला तोंड देऊ नका ते दाखविण्यासारखे नव्हते. बरं, कोणीतरी त्या दहा ऋषी आणि त्यांच्या धूत पन्नीकडे पहा आंधळेपणा कुठे गेला, मला कोण समजावायला आला होता. ज्याने मला सत्य सांगितले या लग्नासाठी जबरदस्तीने माझी मान्यता घेतली. जर ते माझ्यासमोर आले मी ऋषींच्या दाढी-मिश्रा उपटून टाकीन. अरेरे! मी सर्वकाही गमावले. मी पूर्णपणे उध्वस्त झालो आहे गेला.

असे म्हणत मैना देवी आपल्या कन्येशी बोलली पावती - तूने हमसे कौन से माँ आणले का? आपण हे किंवा कार्य केले आहे, जे आपल्या पालकांबद्दल बरेच काही जाणून घेण्याचे कारण आहे. बनविण्यात आले आहे. या गाडीत मी पावतीला खूप काही सांगू लागलो. ते म्हणू लागतात तू मूर्खपणाने सोन्याऐवजी काच विकत घेतलास. सुंदर सुगंधी चंदन वगळता मृतदेहावर मातीचा लेप टाकण्यात आला आहे. हंस मारला हे या मूर्खालाही समजत नाही त्याने कावळ्याला उडवून आपल्या जागेवर आणले आहे. गंगेचे पाणी त्याने ते फेकून दिले आणि विहिरीचे पाणी प्यायले. प्रकाश, त्याचे स्रोत मिळवण्याची इच्छा करून सुर्याला सोडून जुगनूला पकडण्यासाठी धावत सुटला. तांदूळ पेंढा ठेवून चांगले भात शिजवणे. मुला, तू आमच्या कुळाचे वैभव नष्ट करू इच्छित आहेस. म्हणूनच, शुभ वस्तू टाकल्यानंतर, तिला अशुभ राख घरात आणायची आहे. आहे. प्राण्याचे सरमोर सह बळी दिल्यानंतर ती सावराच्या मागे पडली आहे.

पोचपावती! सूर्य, चंद्र, आत्मा आणि नन आणि देव म्हणजे तू एक मोठा मूर्खपणा केला आहेस. नारदाप्रमाणे, सुंदर, सर्वव्यापी संपा, परम आनंद आणि वैभवाचा वायु सोडून. या बाबतीत, एका मोठ्या कुपाच्या प्रेतासाठी, ती रात्रंदिवस जंगलाची उधळण करत राहिली आणि खूप संतापली.

तपश्चर्या करत राहा. तू, तुझी बहीण, तुझा नवरा आणि तुला मदत करणारा प्रत्येक माणूस धन्यवाद, ज्याने तुम्हाला चुकीच्या मार्गावर चालण्यास मदत केली. मलाही जाणून घ्यायचे आहे आणि तुझा पत्ता तुला जन्म दिला. सुगंध देणाऱ्या ऋषींनाही मी नमस्कार करतो.

चुकीची शिकवण देऊन त्यांनी मला चुकीच्या मार्गावर उभे केले. अरे माझे घर जळण्याचे पूर्ण बंधन असणे म्हणजे दया होय. मर्कुलला विनाशाच्या उंबरठ्यावर आणले आहे. पोचपावती! मी तुला किती समजावले, पण तू तुझ्या जेडीवर ठाम राहिलास. पण आता नाही, आता मी तुझा आहे एकाचेही ऐकणार नाही. आता मी तुला मारून टाकीन, आता तुला जिवंत ठेवण्याची योजना नाही नाही ते आहे. तुला मारून मी माझे आयुष्यही संपवणार आहे. जरी मी नरकात धावलो तरी असण्याची गरज नाही माझी टीम असे करते की मी तुझे डोके कापले, तुझ्या शरीराचे तुकडे केले नाही. तुला सोडून जाण्यास सांग.

असे म्हणत मैना मू देवी छतावर पडून जमिनीवर पडली. तेव्हा त्याची अवस्था हे पाहून सर्व देव त्याला समजावायला गेले. सर्व प्रथम मी (अ) त्यांचे पास मिळाला. तेव्हा मला तेथे पाहून नारद म्हणाले, 'देवी! तुम्हाला त्याबद्दल माहिती नाही तो शिवजी फार सुंदर आहे. त्यांचा हक्क आणि आत्ता कुठे पाहिलंय? आता काहीही असो तुम्ही पाहिलं, ती त्याची लीला माँ आहे. देवी! तुझा राग आठवतो तुमच्या वैवाहिक जीवनाची सुरुवात शुद्ध मनाने करा. इतकं एकावं लागलं की माझा राग संपला होता. ऊठ, ते नारद म्हणतात! यावेळी येथून निघून जा. तू खूप कमी आहेस आहे. तू कधी माझ्यासमोर येऊ नकोस. त्याचवेळी येथून कॉपी करत जा. मी तुझ्या सुरत पर्यंत आहे बघायचं नाही

मैनाचे हे शब्द ऐकून इंद्र देवता धावत आले आणि म्हणाले - हे पितर. अरे देव! भगवान शिव हे या संपूर्ण खेडूत जगाचे स्वामी आहेत. ते सर्वांना आनंदित करतात सर्वांना आशीर्वाद व आशीर्वाद देणारा तो आहे. ते चांगले आणि चांगले आणि नेहमीच त्यांचे स्वतःचे असतात भा अंतर्गत राहतात. तुझ्या कन्येने कठिण तपश्चर्या करून प्रेताची पूजा केली.

त्याचं काय आणि वरदान म्हणून त्याला बायको होण्याचं वरदान मिळालं आहे. मग आज त्यांनी दिलेले वरदान पूर्ण करण्यासाठी त्यांचे आशीर्वाद घेण्यासाठी ते येथे आले आहेत.

हे ऐकून मी आणखी रडू लागलो आणि म्हणालो - मृतदेह किती भयानक आहेत. माझ्या मालकीचे आहे पुडी पावती त्यांना कधीच होणार नाही. तुम्ही सगळे देव हे षडयंत्र का रचत आहात? तू माझा आहेस प्रन्या, फुलासारखी कोमल मुलगी या भुतांच्या हाती का सोपवायची? या कार देवी मैना सर्व देवतांवर कोपली आणि त्यांना दटावू लागली.

वशा आद सातरी शया याने देवी मैना या प्रकाराचे शब्द ऐकले तेव्हा त्याने मैनालाही सांगितले समजावून सांगण्यासाठी त्याच्या जवळ आला. मग तो म्हणाला- अरे बाप! आम्ही तुम्ही इथे आमचे काम करायला आला आहात. देवाच्या मृत शरीराचे दर्शन सर्व पापांसाठी आहे. विनाशक आणि इथे तो स्वतः तुमच्या घरी आला आहे. हे ऐकूनही माझे समाधान नाही. त्याचा राग तसाच राहिला आणि तो म्हणाला की मी मी पावतीचे तुकडे करीन पण मृतदेहासोबत पाठवणार नाही. चारी बाजूंनी देवी मैना

या आवाजाने सर्वत्र एकच जल्लोष झाला. जेव्हा शैलराज हमालाया मैनाच्या या बाजूला सापडला त्याला वागण्याची माहिती मिळताच तो लगेच पत्नीकडे धावत आला आणि म्हणाला - ओ हे! एवढा अस्वस्थ होतोय का? बघा, आमच्या घरी किती मोठे मान्यवर आले आहेत आणि तुम्ही त्यांचा अपमान करत आहात. तुम्हाला भगवान शंकराचा भयंकर चेहरा दिसतो

तुम्हालास देवी! ते सर्व आहेत त्याच्या आनंदाची भीती सोडून
एक दृष्टी करा लैलाच्या शुभ कार्याची सुरुवात करा. तुमचा हट्टीपणा सोडून द्या आणि तुमच्या रागाचा त्याग करा
मृतदेहाची पोचपावती करून विवाहाचे शुभ कार्य पूर्ण करावे. देवी! तुम्ही देव जाणता
मृतदेह अनोखे करमणूक करतात. हा देखील त्यांच्या लीलेचा एक भाग आहे. त्यामुळे तुमचे मन
भीती दूर करा आणि पूर्वीप्रमाणेच करा.

शैलराज हमालयाचे हे बोलणे ऐकून त्यांची पत्नी मैना अतिशय संतप्त होऊन बोलली.
- अरे प्रिये! पावतीच्या गळ्यात दोरी बांधून आणि ती पवित्र स्थानावरून खाली करून तुम्ही हे करा.
त्यात प्रवेश करा किंवा समुद्रात बुडवा. काहीही करून त्याची जीवन लीला संपते
करू मी तुम्हाला काहीही सांगणार नाही, परंतु मी तुम्हाला कोणत्याही परिस्थितीत पोचपावती देणार आहे
मी मृतदेह ताब्यात देणार नाही. जरी तुम्ही जिद्दीने लग्नाला होकार दिला असेल तर पोचपावती मृतदेहाशी
जर मी निश्चय केला तर मी माझ्या प्राणाची आहुती देईन.

आई मैनाचे असे बोलणे ऐकून पावती तिच्या जवळ आली आणि म्हणाली - आई! आपण
तर तुम्ही ज्ञानात आहात. तुम्ही नेहमीच धोक्याचा मार्ग अवलंबणारे आहात. आज ठीक आहे
असे काय झाले की तुम्ही धमक्यांच्या मार्गापासून पाठ फिरवत आहात. हेमाता. महादेवजी देव आहेत
के हा देव आहे. ते नागून नरक आहेत. तो केवळ सर्वोच्च परमेश्वर आणि सर्वांचा स्वामी आहे. ते हे आहेत
ते जगाच्या निर्मितीचा आधार आहेत. देवाचे शरीर जिवंत राहो आणि त्याचा आत्मा सदैव आनंदी राहो.

देणगीदार. भगवान शिव हे सर्व बुद्धीचे स्वामी आहेत. ते सर्व जाणतात
आणि निघून गेला. भगवान विष्णूही सदैव त्यांच्या सेवेत तत्पर असतात. हेमाता. तुमच्याकडे हे आहे
देवताही तुझ्या मुलीचा हात मागायला याचना करेल ह्या गोष्टीचा अभिमान असायला हवा.
कृपया तुमच्या दारी या. त्यामुळे निरुपयोगी गोष्ट सोडून तुम्ही चांगले काम करा.
भगवान शिवाच्या हातून माझ्या जवळ जाऊन तुमचे जीवन यशस्वी करा. आई! माझा छकुला
विनंती मान्य करा आणि मला भगवान शिवाच्या चरणी त्यांच्या सेवेसाठी समर्पित करा.
दोन आई! मी मनाने, वाणीने आणि प्रवासातून भगवान शिवाला माझा पती म्हणून स्वीकारले आहे. आता मी
इतर कोणाची निवड करू शकत नाही. मी फक्त महादेवजींना मारेन. ओह थाप
माझ्या आयुष्यातील इतकी वर्षे मी फक्त लग्नाच्या इच्छेने सांगितली आहेत. बरं आज मी कसा आहे
माझ्या शब्दावर परत जा.

पावतीजींचे हे बोलणे ऐकून मी रागाने खूप रागावलो आणि त्यांना म्हणालो
शिबीगाळ, वाईट शब्द बोलू लागले. मी रडत होतो. माने व सर्व उपस्थित होते
सर्वात श्रेष्ठाने मैना देवीला समजावण्याचा प्रयत्न केला नाही तर सर्व नार्थाना
या. ते कोणत्याही परिस्थितीत समजून घ्यायला तयार नव्हते. मग त्याचा हट्टीपणा ऐकून
भगवान विष्णू तिथे आले आणि म्हणाले - हे पितराची कन्या मानसी आणि

शैलराज हमालयाची बायको मैना! तुम्ही राजाच्या घराण्यातील आहात. म्हणूनच तुमचे
थेट संबंध आहे. तुम्ही पायाचा दगड आहात. तू मला धमकी कशी देऊ शकतेस?
तु करू शकतोस का? असे हट्टी राहणे तुम्हाला शोभत नाही. सर्व देवांनो, तुम्हाला चांगली झोप येवो.
ऋषी-मुन आणि वयमानजी आणि मी तुम्हाला असत्य बोलू. देव मृत शरीर
आणि दोन्ही चांगले आहेत. जर ते कुपा असतील तर ते देखील सुंदर आहेत. सर्वजण त्याची पूजा करतात. ते आहेत
लोकांची गती. मूळ सृष्टी भगवान शिवानेच निर्माण केली होती.

हे काय आहे? माझ्या आई आणि मुलीची उत्पत्ती देखील भगवान शंकरापासून झाली आहे. त्या नंतर सर्व
लोकांच्या हितासाठी त्यांनी स्वतःचा अवतार घेतला आहे. त्यानंतर लगेच
वेद, देव आणि सर्व सजीव जे या पाण्यात आणि जमिनीत दिसतात, ते सर्व
भगवान शिवाने जग निर्माण केले आहे. हेदेवी! त्यांचे पी कोणालाच माहीत नाही
त्यालाही कळू शकत नाही. अगदी आई आणि आईनेही त्यांची संपूर्ण लीला केली होती.
आजपर्यंत कळले नाही. या जगात जे काही आहे ते केवळ भगवंताच्या शरीराचे आहे.
आणि p आहे. हा भगवान शिवाचा भ्रम आहे, जो तो स्वतः तुम्हाला स्वतःचे नाव देतो.
तुम्ही दाखवत आहात का? हेदेवी! सावजीला मनापासून मारून तू सगळं विसरलास
चरणात आपले लक्ष द्या, तुमचे सर्व डाग आणि कचरा नष्ट होतील आणि तुम्हाला अंतिम फळ मिळेल

आनंद होईल. जेव्हा मैनाला हिहार आणि नू, देवी मैना यांनी अशा प्रकारे समजावून सांगितले जरा कमी या. वास्तविक, शिवाजीच्या भ्रमात राहिल्यामुळे त्यांनी हे सर्व केले. मी करत होतो जरा शांत झाल्यावर त्याने थोडावेळ मनात विचार केला. त्यानंतर मी अजूनही आहे आणि नुजीला म्हणाले - भु! मला तुझ्याबद्दल सर्व काही समजले. तो देवही मला माहीत आहे मृत शरीर सर्वव्यापी आहेत आणि या जगाच्या प्रत्येक कणात आढळतात. मी तुला देवाची इच्छा करतो मृतदेह माझ्या मुलीला प्रिय असू शकतो, पण माझी एक अट आहे. मग वनूजीच्या आगमनावर देवी मैना म्हणाली, जर महादेवजींनी सुंदर शरीर धारण केले तर मी माझ्या मुलीला आनंदाने मानेन. मी त्यांच्याशी लग्न करेन.

असे म्हणत देवी मैना गप्प झाली. भगवान शिवाचा आशीर्वाद माया, सर्वाना मोहात पाडणारी.

चाळीसावा अध्याय

मृतदेहाचे सुंदर आणि सुंदर प्रदर्शन

तो म्हणाला, हेनार्ड! त्या वेळी जेव्हा देवी मैना नुजीसमोर या कारचे प्रदर्शन केले. शतरखी, मग मी तुला देवाच्या देहाकडे जाण्याची आज्ञा दिली. तू तिथे गेलास त्यांचे कौतुक केले आणि त्यांना हसवले. तेव्हा तुम्ही हार स्वीकारून देवतेचे कार्य करा अशा इच्छेने भगवान शिवांनी एका अद्भुत, सुंदर आणि तेजस्वी प्रकाशाचे रूप धारण केले. करून घेतले त्यावेळी भगवान शिव कामदेवापेक्षा अधिक पवित्र दिसत होते. त्यांचे सुंदर पा-लव्याला बघून तुला राग आला असता, लगेच ती मैना देवीकडे आली. ही आनंदाची बातमी घायला गेले तिथे पोहीचल्यावर मैना देवी कुठे बसली आहे हे पाहून तू म्हणालास - ओ शैलराजची पत्नी मैना आणि पावतीची आई! तुम्ही स्वतः देवाच्या सुंदर आणि सुंदर शरीरात वावरता. सुंदर पी पहा.

ही बातमी मिळाल्यावर मैना देवीच्या सामर्थ्याची सीमा राहिली नाही. ते तुम्हाला त्यांच्यासोबत घेऊन जातात परमेश्वराच्या प्रेताचे दर्शन घेण्यासाठी ग घेणे. तेथे पोहीचल्यावर मला भगवंतांच्या शरीरातील परमात्मा दिसला. सुंदर प्रेक्षणीय स्थळांचा आनंद लुटला. सावजींचा आवाज कोटी सूर्यासारखा आहे तेज वी, सुंदर आणि था. त्याच्या विशाल घरातही चांदणे शोभून दिसत होते. सोया नेवेके त्याने डोक्यावर जी घातली होती. कपाळावर प्रभूंचे मृत शरीर होते. ते प्रेमाने आनंदी आहेत चॅनललेखाने सजलेले मनोहर, गौरव विजेसारखे चमकत होते. आणि मृत्यू सर्व देव आणि ऋषी त्याची भक्तिभावाने सेवा करत होते. त्यांच्या शरीरावर त्याशिवाय सुंदर आणि अलंकार शोभत होते. गंगा आणि यमुना चन्वार झुलत होत्या आणि अण्णामा वगैरे आठ शतके नाचत गात होते. या कारमध्ये भगवान शंकर सुंदर अँड दिवा लावून ते मिरवणुकीने हमालायच्या घराकडे येत होते. त्यांच्या सोबत

मीने मी प्रकृतीची गंधर्वी वसुधा मी सर्वांचे वसुधा होतोच त्यांच्या मध्ये सुंदर लक्षणित होत्या.

हे लग्न पाहून सर्व देवांना आणि त्यांच्या कुटुंबियांसोबत खूप आनंद झाला.

शिवाजीच्या लग्नाला आले होते. आणि वसुधा गंधर्व आणि सुंदर आसरा
प्रेताचे गुणगान गात भगवान चालत होते.

हिमालयाच्या गॅरेजमध्ये प्रभूचे शरीर येताच मोठा उत्सव होईल.

त्यावेळी महादेवजींचे सौंदर्य अप्रतिम आणि सुंदर होते. त्याचे सुंदर पात्र पाहून

क्षणभर मी अवाक झालो. फार्स टपुवाक म्हणाला - अहो

देवा धादेवा! अरे प्रिये! सावजी! माझ्या मुलीला मान्यता दे

तु काय केलस? आज परम परोपकारी देव नेहमी माझ्या घरी येतात हे माझे भाग्य आहे.

एन.एस. प्रभु! माझा गुन्हा करा. मी तुझे खूप काही गमावले आहे. bhū मी तुमच्याकडून

मी हात जोडून प्रार्थना केली. कृपया माझी चूक माफ करा आणि मला माफ करा
निघून जा.

अशा रीतीने मी शैल किंवा मैना यांना शिवाची स्तुती करताना लाज वाटली असती.

सर्वात खालच्या पातळीवर पोहोचलो. त्यावेळी पूर्वा सनी किंवा घरातील सर्व कामे आटोपून बाहेर पडत

भगवान शंकराच्या दर्शनाच्या तळमळीने तो त्यांना पाहण्याचा प्रयत्न करू लागला. f k दळणे

वालीने चाक सोडले, पट्टीच्या सेवेत मग्न असलेली पत्नी पट्टीची सेवा सोडून पळून गेली.

काही जण दारू पिऊन मुलाला सोडून पळून गेले. ही कार स्वतःची आहे

आवश्यक काम आटोपून भगवंताच्या दर्शनासाठी धावत आले होते. देवाच्या प्रेताचे

मनोहर पु.ला पाहून सर्वजण मंत्रमुग्ध झाले. तेव्हा त्यांच्यातील शिवाजीची सुंदर मूर्ती आनंदाने स्वीकारा

मनाशी धरून तो म्हणाला, “जाणून! आम्ही सर्व धन्य आहोत. हमालाया शहरात

देवाच्या शरीराची दोन रूपे दाखवून जिवंत स्त्री-पुरुष आज यशस्वी झाले.

गेले आहेत आज ना आपल्याला जगातील प्रत्येक विषय मिळाला आहे. मृतदेह

केवळ दर्शन करून आपली सर्व पापे दूर होत नाहीत. त्याची प्रतिमा आणि सर्वकाही

नष्ट करणार आहे. आज त्याला सर्वासमोर पाहून आपले जीवन सफल झाले आहे.

कठोर तपश्चर्येने भगवंताचे देह प्राप्त करून पावतीने आपले तसेच आपले सर्वांचे जीवन घडवले.

दया. हेपावती. तुम्ही भाग्यवानही नाही. देवाचा मृतदेह तुझ्यावर

चांगला घनी बनून तुम्ही हे जग सुशोभित कराल. या वधाता पावती - हे मृत शरीराचे

जर ते कारशी जुळले नाही तर त्यांचे संपूर्ण स्वरूप फलदायी होणार नाही. आज मृतदेह

या जोडप्याला एकत्र बघून आमचे सर्व सहकाऱ्यांचे काम झाले. आज आम्ही खरोखर

त्यांच्या उदात्त दृष्टीने सर्वजण प्रभावित झाले आहेत.

असे म्हणत त्यांनी पूर्वा सनी किंवा आट, कुमकुम आणि चंदनाने सावजीची पूजा केली.

कर्नाग आणि एस टपुवाक यांनी त्यांच्यावर फुलांचा वर्षाव सुरू केला. मैना देवीच्या जवळ

उभे राहून त्यांच्या नशिबाचे आणि कुटुंबाचे कौतुक करू लागले. त्याच्या मुखातून ही कार शुभ आणि

ही शुभ गोष्ट ऐकून सर्व देवता खूप अस्वस्थ झाले.

अध्याय सहाचाळीस

शरीराची ओळख आणि पावती यांचे सुंदर दृश्य

तो म्हणाला - नारदा ! भगवान शिव सर्वांना प्रसन्न करतात
गराज गण, देवता, समुदाय आणि इतर लोकांसह हिमालयाच्या देवळाकडे गेले.
माझी पत्नी मैना हिने देखील आतून शिवाजीची आरती करण्यासाठी सुंदर दिवा लावला.
सजवलेले ताट घेऊन बाहेर या. त्यावेळी नयनता आणि इतर ऋषीही त्यांच्यासोबत होते.
उपस्थित होते भगवान शंकराचा कृपामय चेहरा सर्व बाजूंनी पंख पसरत होता. त्यांचे
शोभा कोटी कामदेव सारखी होती. त्याच्या तोंडातून तीन मोठे आवाज आले. अंगकांत चंपा
सारखे होते. अंगावर सुंदर आणि दागिने आणि मी चार चाँद लावत होती.
त्याचे मस्तक चांदीचा सुंदर मुकुट, हार हार आणि हात आणि बाहुंनी सजलेले होते.
ते शोभत होते. त्यांचे शरीर चंदन, कढीपत्ता, कुंकुम इत्यादींनी सुशोभित होते. त्यांचे
एक शब्द आणि दुसरा होता, जो अचानक सगळ्यांना स्वतःकडे आकर्षित करत होता.
त्यांचा चेहरा अनेक चंद्रांच्या चांदण्यांसारखा तेजस्वी आणि थंड होता. खूप सुंदर
आणि देखणा दिसणारा सून मिळाल्यावर हमालाय बायको मैनाच्या सगळ्या काळज्या मिटल्या. ते
आनंद न होता तो आपल्या नशिबाला दाद देऊ लागला. सावजीला जावई करून
धन्यवाद आणि तुमची मुलगी पावती, तुमचे पती हिमालय आणि माझे कुटुंब.
स्वीकार करणे त्यावेळी त्यांनी शिवरायांची आरती सुरू केली. आरती करत आहे
देवी मैना विचार करत होती की जशी पावती महादेवजींबद्दल सांगितली होती, ती त्याहून अधिक आहे.
जास्त सुंदर त्यांचे बक्षीस एकतर शक्ती देणारे आणि सर्व पापे आणि
ब हा विनाशक आहे. पूजनीय आरती उरकून आत गेलो.
त्यावेळी लग्नाला आलेल्या युवतीने देवाची सुंदर, सुंदर देह वधू म्हणून धारण केला.
दयाळू आणि सुंदर देखाव्यासाठी खूप प्रशंसा. ते एकमेकांशी विनोद करत आहेत
एनएस त्याच वेळी, तिला तिच्या मैत्रिणीच्या नशिबाचे कौतुक होत होते की तिने कबूल केले पाहिजे
तसाच आहे. ते मैनाला म्हणू लागले की आमच्याकडे इतकी सुंदर वधू आहे.
मी पाहिले नाही. त्याला अशी पावती मिळाल्याने पोचपावती आहे. देवाच्या प्रेताचे सुंदर
सुंदर रूप करून ऋषीमुनींसह सर्व देवतांचे दर्शन. गंधव भगवान
ते मृत शरीराचे गुणगान गाऊ लागले आणि इतर जगातून नाचू लागले. त्या वेळी
राजा हमालयात आनंद होता. हुमालयाने आदरपूर्वक आवाहन केले
आणि मैनासह उपस्थित सर्व महिलांनी वधूची विचारपूस केली आणि घरात गेल्या.
जी. त्यानंतर मिरवणुकीत महादेवजी आणि त्यांच्यासोबत आलेले सर्व मान्यवर लोक संतप्त झाले.
गेल्या.

त्यानंतर सात गाका अवतार पावती कुलदेवीची पूजा करावी लागली.

सर्व Ky सह आपल्या अंतर्गमातून बाहेर या. तिथं जसकंही पावती पडली,
तो फक्त तिच्याकडे बघत राहिला. पोचपावती नील अंजन सारखीच होती. त्यांचे लांब, दाट

आणि काळ्या केसांना सुंदर वेणी लावली होती. मी तक पर का तुरी का बेड विथ साडी खराब त्याची सपत्ती वाढत होती. अनेक सुंदर हार त्याच्या गळ्यात शोभत आहेत. होते. केयूर, वलय आणि कंकण सुंदर दगडांनी बनवलेले त्याचे बाहू शोभत होते. धावा चकाकीने जडलेल्या कानातल्या अंगठ्या त्याच्या गालावर एक अनोखी प्रतिमा तयार करत होत्या. त्यांचे मोत्यासारखे सुंदर आणि पांढरे दात डाळिंबासारखे चमकत होते. त्यांचा गोड मध ते पाण्याने भरलेल्या बुडबुड्यांसारखे लाल होते. महावर त्याच्या पायाचे सौंदर्य वाढत होते. त्यांच्या भागांमध्ये चंदन, आगर, कढीपत्ता, कुमकुम या सौंदर्यप्रसाधनांनी सजले होते. पायी पासून नकली घुंगाचा आवाज कानात गोड संगीत घुमत होता. तिची ही सुंदर प्रतिमा पाहून सर्व देव तिच्यासमोर जगाची माता म्हणून नतमस्तक होतात. मोठ्या भक्तिभावाने ते पोचपावती जपत होते. त्या वेळी देवाचे मृत शरीर देखील त्यांचे अद्वितीय होते सद्याला आनंदाने बघून त्याला आनंद होत होता. अद्वितीय साठी पावती हे पाहून शिवाजीला आपल्या वधूच्या दुःखाचा पश्चाताप झाला. पावती त्याला मोहित करते खेद वाटला.

येथे पावतीने टोटेमच्या सामर्थ्यासाठी विधींनी त्याची पूजा केली. त्यानंतर ते मित्र आणि ज्ञानासोबत पुन्हा राजवाड्यात परतले. तिथे आय आणि नुजी आणि देवाचे मृतदेह देखील आपापल्या ठिकाणी थांबले.

चाळीसावा अध्याय

वधू-वरांनी एकमेकांची पूजा केली

तो म्हणाला, हेनार्ड! गराज हमालांनी उत्साहाने वेदांचा स्वीकार केला आणि सावजीला वर-नान देण्यात आले. त्यानंतर वैदिक आणि ज्योती आचारांचे पालन केले

A. देवाला मृतदेहाने आणले होते आणि दागिन्यांमधून c. सजवलेले. पोचपावती आणि पोचपावती तिथे उपस्थित राहून त्या सुंदरांना पावती दिली आणि सुंदर आणि सुंदर सोन्याच्या दागिन्यांनी सजवलेले. बनवल्यानंतर तीन लोक माता महाशैलपुडी देवी शिव आपल्या हृदयात महादेवजींचे ध्यान करीत होती. ते त्यावेळी त्यांचा चेहरा चंद्राच्या चांदण्यासारखा सुंदर आणि तेजस्वी दिसत होता.

हमालयनगरीत सण-उत्सव सुरू झाले. लोकांना आनंद आणि आनंद दिसतो बनवले होते त्यावेळी तिथे हर्मालायाने लोकांना अक्षरशः पैसे दिले आणि इतर आणि तुम्हाला पण शेअर करा.

गगराज हमालयाचा राजपुरो हात मुन गगजी हमालयाला म्हणाला की हेपवराज. मला नाही ही वेळ आहे. तुम्ही प्रभूचे शरीर आणि इतर सर्व लोकांना लवकरात लवकर येथे बोलावा. एल. तेव्हा शैलराजाच्या मंत्र्याने सर्व देवतांसह भगवान शिवांना बोलावले.

जाऊन लग्नमंडपात येण्याचे आमंत्रण दिले. असे त्यांनी सावजीला सांगितले

bhu प्रार्थनेची वेळ जवळ आली आहे. पंडित जी वधू आणि मुलीला बोलावत आहेत. मग देव सुंदर आणि अलंकारांनी सजलेले, सर्व देव त्यांच्या वाहन नंदावर बसले आहेत आणि ऋषी आणि प्रमुखांसह बुडीच्या दिशेने निघाले. त्यांच्याबरोबर त्यांचे गणही त्यांचे स्वामी आहेत. प्रेताला अभिवादन करताना भगवान नाचू लागले. सावजीची आई आणि चवार फेकले जात होते. छान गोष्टी घडत होत्या. शंख, भेरी, पाटह, झनक, गोमुख खेळत होते. इतर नाचत होते. चार दशांतील देव पण मुलगा पाऊस पडत होता. या गाडीतून महादेवजी वाईच्या मंडपात गेले. पंच.

मंडपाच्या दारापाशी त्याची वाट पाहत असलेला पवित्र माणूस आदराने त्याच्यावर उतरला आणि आत घेतले शैलराज हमालय यांनी त्यांना तत्पूर्वी अभिवादन करून विधी पाळला. त्यानुसार त्यांची आरती करण्यात आली. त्याला भगवान विष्णू, मी आणि सदैव मृत शरीर मिळाले आहे. आम्ही इतर प्रकारच्या आणि सुंदर उंच पायऱ्यांवर बसलो. त्यानंतर शैलराज किंवा देवी मैना ज्ञान घेऊन तेथे पोचलो पूर्वा सान । त्याने आपला जावई भगवान शिव घेतला आरती करून त्याची मधुपाकाने पूजा केली व सर्व शुभकार्ये केली.

त्यानंतर शैलराज हमालाय, मी, विष्णू आणि भगवान शिवांसह त्या ठिकाणी पोहोचले. जहाँ देवी पावती वेदावर विराजमान होती. मग तेथे बसलेले सर्व ऋषी, सर्व देव आणि

इतर भाविक चितेची आतुरतेने वाट पाहू लागले. हमालयाचे कुलगुरू

श्री गगजींनी पावतीच्या पावतीत तांदूळ भरला आणि शिवजींवर ओतला. त्यानंतर पावतीजींनी दही, आटा, कुश आणि पाण्याने भगवंताच्या पिंडाची पूजा केली. काय. पूजा करताना तपोवाक पावती प्रेताच्या मूर्तीला स्नान घालत होती.

एनएस पोचपावतीनंतर गगमूनच्या कथनानुसार जींनी आपल्या वराची शिवाजीची पूजा केली आहे.

लोकनाथ महादेवजींनी देवी पावतीची पूजा केली, जी त्यांची वधू होणार होती. ही कार एकमेकांची पूजा करून वधू-वरांनी प्रेतावर बसून वेदांची पावती घेतली. त्यांचे प्रतिमा खूप उंच आणि सुंदर होती. दोघेही तिथे खूप खुश होते. मग मला येऊ दे सर्व देवांनी त्याची आरती केली.

अठ्ठेचाळीस अध्याय

लग्नाची पोचपावती सुरू होते

तो म्हणाला, हेनार्ड! शैलराज हमालयाचे उदात्त योगदान गगमूनच्या आदेशानुसार कर्म खेळू लागले. शैलराज किंवा मैना जी सुंदर आणि अलंकारांनी सजलेली हातात सोन्याचा कलश घेऊन तिचा नवरा हिमालयाच्या उजव्या बाजूला बसला. शैलराज हमालयाने देवाच्या पिंडाची पूजन केल्यावर सुंदर सुंदर अलंकार केले आणि त्याला चंदनाने सुशोभित केले आणि कृपेने म्हणाले की अरे! आता तुम्हाला माहिती आहे कारण बनवा. मग मी आनंदाने संगीत वाचू लागलो. मग हमालाय आला भगवान शंकरांना भगवान शंकराच्या रूपात पूज्य विचारले - हे शिवशंकर ! आणि च्या माध्यमातून पोचपावती मिळवण्यासाठी तुम्ही तुमच्या कुळाचा परिचय करून द्यावा. तू तुझा जा, वर, आडनाव, वेद शाखा सर्व काही क्रणाला सांगा.

राजाचे हे ऐकून भगवान शंकर गंभीर झाले आणि काहीतरी विचार करू लागले. सर्व देव, जेव्हा ऋषी-मुनींनी भगवान शिवांना असे शांत पाहिले तेव्हा ते या संदर्भात काहीही उत्तर देऊ शकले नाहीत. देत नव्हता आणि शांत होता. मग हे पाहून कायपाचे काही लोक त्याच्यावर हसायला लागले. नारद! ते पाहून तू लगेच पावतीचा पत्ता शैलराजकडे पोचलास आणि म्हणाला- अहो पावतराज! भगवान शिवाला त्यांची गाय मागून तुम्ही खूप मूर्खपणा करत आहात. त्यांचे जर तुम्हाला कुल, गो आ दा ते वा, विष्णू इत्यादी माहित नसतील तर इतर कोणाला कसे कळणार? आहे? भगवान शिव नग्न आणि निराकार आहेत. तो सर्वोच्च परमेश्वर आहे. ते दुष्ट, भ्रामक नाहीत मी अपरा वर आहे. तो स्वतंत्र परमात्मा आहे, ज्याचा कुळ, गाय इत्यादींशी काहीही संबंध नाही. आहे. हे सर्व दिखाऊ आहेत जे मानवाने केले नाहीत. सावजी त्याच्या इच्छेनुसार

तोच रूप आणि अवतार धारण करतो. हा पावतीचा हावभाव आहे ज्यामुळे तुम्हाला भगवान शंकराचे दर्शन घेता येते. शैलराज! देव मृत देह गायी आहेत, परंतु त्या गायी आहेत, आणि ते गरीब असले तरीही ते उदात्त आहेत. शाई आणि कत्तल करमणूक या दानशूर जगाला आनंद देणारी आहे.

अहो आम्ही येथे आहोत! या देवाच्या देहांतील गाई व गायी नानाविध कार्ये करतात एकूण होकार. शरीर नादमय आहे आणि ध्वनी शवमय आहे. आवाज आणि शरीर यात फरक नाही. जेव्हा भगवान शिवाने सृष्टीच्या निर्मितीचा विचार केला तेव्हा शिवाजीला प्रथम आवाज आला. कट काय होता? त्यामुळे आता तुम्हाला तुमच्या मुलीची पावती आठवली.

सावजीशी लवकरात लवकर लग्न कर.

नारद! तुमचे बोलणे ऐकून शैलराज हमालाच्या मनातील शंका दूर झाल्या.

मग आम्ही सर्व देवांनी या वर्षी परिस्थिती हुशारीने हाताळल्याबद्दल आभार मानले.
घेतले हे सर्व जाणून तेथे उपस्थित सर्व विद्वानांनी सांगितले की, आमचे

धन्यवाद, आज आपण हे जग पाहिले आहे,
नवनवीन मनोरंजनांचा निर्माता, परात्पर भगवंताने भगवान शिवाला वंदन केले आहे.
तुझ्या दर्शनाने सर्व पापे मुक्त होतात. या सगळ्या गाडीनंतर परमेश्वराचा मृतदेह
ए ओरडायला लागला. तेव्हा तेथे उपस्थित अनेक पुण्यपुरुषांनी शैलराज हमालाय म्हटले.
हेपवतराजांना म्हणाले! तुम्ही आता उशीर करत आहात का? आपले काम कसे करावे
तुम्ही पोचपावती का देत नाही?

त्यानंतर हमालाया-मैत्रा यांनी आपल्या कन्येचा बळी दिला.
प्रार्थना करताना, पवित्र राजा म्हणाला - देवाचे शरीर देवाचा आत्मा आहे! माझ्या मालकीचे आहे
आज तुम्हाला एक पोचपावती देईल. तू मला आणि माझ्या कुटुंबाला तुझी पत्नी बनव
कृतज्ञ.

अशा रीतीने शैलराज हमालाय यांनी आपल्या कन्येची पावती आणि पाण्याचा हात देवाच्या मृतदेहाला दिला.
मी दया देतो मग सदा शिव माझ्याशी वेदांच्या वचनानुसार बोलले, देवी पावती
परमेश्वराचा हात धरून, त्याला पृथ्वीवर अर्पण करून, ज्योतीच्या रूपात त्याचे चरित्र स्वीकारले.
अशा रीतीने गजराज अर्पण होताच सर्वत्र जल्लोषाच्या पावतीचा गारवा निर्माण होतो.
गुंजेल. गंधवांचे तपुवाक उम गाणे म्हणू लागले आणि सुंदर स्त्रिया आनंदाने नाचू लागल्या.
दिसत. हे सुखी वैवाहिक जीवन पूर्ण झाल्यामुळे सर्वजण खूप आनंदी होते. , ,
इत्यादि सर्व देवताही खूप चांगल्या आहेत. त्यानंतर शैलराज हमाल यांनी मृतदेहावर अंत्यसंस्कार केले.
अनेक गोष्टी दान करा. रक्ताने माखलेला एक सुंदर रत्न, जो आशीर्वाद आणि आशीर्वाद देतो
सव्वा लाख गायी, एक लाख उत्तम प्राणी, एक कोटी हत्ती आणि एक कोटी सोने
रत्नांनी जडलेल्या रथ सारख्या वस्तू, विनम्र भट. त्यांनी आपल्या मुलीची पावती दिली
गुंतून राहण्यासाठी एक लाख गुलामही दिले. त्यानंतर, अनेक पवित्र पुरुषांनीही लग्नाला हजेरी लावली
मृत शरीराला त्यांच्या इच्छेनुसार आणि क्षमतेनुसार भेटवस्तू आणि पावती दिली जाते.
या लग्नामुळे सर्वजण आनंदी होते. शहनाईच्या मधुर आवाजाने संपूर्ण परिस्थिती गुंजत होती.
देवाच्या शरीरावर आणि त्याच्या पावतीवर आकाशातून फुलांचा वर्षाव होत होता. एक यन्मयी
आणि भासल भगवान शिवाला शरण गेल्यावर आपल्या तरुण कन्येला पावती दिली
शैलराज हमालाय आणि त्याची बायको मैना आनंदी होत होते. शैलराज हमालाय
जर त्यांनी यजुवदांचे शब्द भाषेत लिहिले तर शुद्ध आणि भावाने भगवान शिव
अनेक वेळा स्तुती करा. तेव्हा तिथे उपस्थित असलेल्या मुंजनने उत्साहाने परमेश्वराला विचारले
पावती देवीच्या शरीराला व मस्तकाला अभिषेक करण्यात आला. त्या वेळी हिमालय शहरात मोठा उत्सव
होत होते. सर्व स्त्री-पुरुष जोरजोरात नाचत आणि गात होते.

नव्वद अध्याय

प्रेमात असणे

तो म्हणाला - हे नारद ! त्यानंतर माझा आशीर्वाद घेऊन महादेवजी म्हणाले त्यांच्या प्रणवपाणी पावतीने चार वेदांची स्थापना करून त्यांच्यासमोर बसवले ऋग्वेद, यजुर्वेद, अथर्ववेद आणि सामवेद या विधींमध्ये हवन करावे. ते काळाची पावती भाऊ मैनाक याने सुदूर लोकमायदा नुसार हातात वाजवली भगवान प्रेत आणि देवी पावती अन्नाची फेरे घेऊ लागले.

त्यावेळी मला शिवरायांच्या मायेने भुरळ पडली. माझी सर्वात सुंदर नर्तक देवी पावतीच्या शुभ चरणी पडून मी कामाला बळी पडलो. मला माझे मन बनवायचे आहे अनुभव या. माझ्या भावनांवर कोणी पडलं तर मी माझा विचार बदलला आहे. परंतु भगवान शिव सर्वव्यापी आणि सर्वव्यापी आहेत. त्यांच्यापासून दूर कसे जायचे शकते. ते माझ्यावर तुटून पडले आणि त्यांनी मला नेहमी वाईट विचार दिले. माहिती झाली आहे. देवाच्या शरीराच्या रागाला मर्यादा नव्हती. मृतदेह तो मारायला निघाला. त्याला अभिमानाने आणि तेथे उपस्थित पाहून मी भीतीने थरथर कापत असे इतर देवही घाबरले.

भगवान शिवाच्या क्रोधाच्या शांतीसाठी सर्व देवता एकाच आवाजात शिवाजीशी बोलल्या - हे नेहमी मृत! तू दयाळू आणि दयाळू आहेस. तू सदैव तुझ्या पाठीशी आहेस त्यांना हव्या त्या वस्तू देतात. प्रभु, तू खरा आणि आनंदी आहेस.

मुक्त होण्याच्या इच्छेने वंशज तुझ्या कमळाच्या चरणी प्रार्थना करतील. एन.एस. हेपरमे! तुमची ओळख कोणाला कळू शकेल? प्रभु, तुझ्या चुकीसाठी तू माझी आई आहेस. तू नेहमी माझ्या नियंत्रणाखाली आहेस. आम्ही सर्व तुम्हाला प्रार्थना करतो असे करा की तुम्ही तुमच्या आईची ही चूक माफ करा आणि त्यांना घाबरवा.

अशा प्रकारे, देवता, भगवान शिव यांनी केलेल्या प्रार्थना आणि प्रार्थनांचे परिणाम म्हणून माझ्यावर दया करा. नारदा, मग मला सतीने माझ्या भावना जाणवल्या. कृपया दाबा. तरीही त्या भावांच्या जन्मापासून हजारो मुले ऋषींना जन्माला आली, कोण तो खूप वेगवान होता. त्या ऋषीमुनींना पाहून ऋषी ज्ञानी होत नाहीत, हे जाणले आहे हगंधमादन पर्वतावर जाण्याची आज्ञा केली. बाल खाय ऋषी तुला सूर्य देवा पूजा आणि तपश्चर्या करण्याचा आदेश दिला. मग वेबल ख्य ऋषी तत्काळ मज आणि प्रेताचे नामकरण करून भगवान गंधमादन पर्वतावर गेले.

पन्नासावा अध्याय

वावह सांप आणि सावजी ते वनोद

तो म्हणाला, हेनार्द! त्यानंतर मला मृतदेहाची पोचपावती मिळाली. लग्नाचे राहिलेले काम पूर्ण केले. सर्व प्रथम, शिवाजी आणि पावतीच्या मृत्यूपर्यंत अभिषेक या. त्यानंतर नेदोनला मैदानाचे प्रात्यक्षिक दाखवण्यात आले आणि त्यानंतर हृदयस्पर्शी आणि जलद पाठ इत्यादी कामे झाली. हे सर्व पूर्ण झाले आहे भगवान शिवाने देवी पावती मागितल्यानंतर, ते मध शुभ आणि मादक मानले गेले.

व्यक्ती भरली आहे. मागणी पूर्ण होताच देवीची पावती कमळाच्या फुलासारखी असते. उठलो त्याचे सौंदर्य खुलून दिसत होते. विनम्र, त्याचे सदस्य भारावून गेले. यानंतर पार्थिवांना आरामदायी आसनावर आणि तिथे एकत्र ठेवण्यात आले त्याने neutered.

अशा प्रकारे या निर्दयी विवाहाची सर्व कार्ये पूर्ण झाली. मग देव हा विवाह सुखी व्हावा म्हणून मला शिक्षक मानून मृतदेह निघून गेला. पूनापा दान केले. त्यानंतर त्याने मुन्नाला जन्म दिला आणि तो वैवाहिक हक्क पूर्ण करू शकला. सहकार्य करणाऱ्या सर्व ऋषीमुनींना शोकडो आशीर्वाद आणि अनेक बहुमोल दान दे. मी देतो त्यानंतर सर्वत्र आनंदाचे वातावरण होते. सगळे गप्प बसले होते आणि अंत्यसंस्काराची पावती होती जयजयकार करत होते. मग शैलराज माहिरांसह सर्व देवतांसह इतर ऋषी आज्ञा घेऊन लोक परत आले.

हिंदू शहरांची संख्या, वृद्ध पत्नी आणि पावती भगवान देह आणि पावती मी कोहबारला गेलो आणि तिथं त्यांच्याकडून बनवलेले लोकोपचार मिळाल्यावर त्यांनी स्तुती केली माळीजकरांनी इतर विधी - कर्मकांड आणि विधी सानंद सानंद केले. त्यानंतर ते दोघे उत्साहाने हृदयापर्यंत नेले होते. देवाचे शरीर आणि पावती निमित्त युती उघडली. त्यावेळी अंत्यसंस्कार पावतीचे सौंदर्य पाहण्यासारखे होते. त्या वेळी त्यांच्या अद्वितीय सुंदर प्रतिमा पाहण्यासाठी, सरवती, लमी, सावी, गंगा, आदित, शिची, लोपामुद्रा, अंधती, अह्या, तुळशी, वहा, रोहिणी, पृथ्वी, संसा, शतपा आणि रता ही नावे. A. सोळा दोन देवी, देवक ययास, नागका ययास आणि मुनकाय्या तेथे येतात आणि प्रेतातून भगवान ओरडू लागले.

सर वती बोल - प्रभू देह ! आता तुला तुझ्या पत्नीच्या रूपाने चमूची पावती मिळाली आहे. केले आहे. आता त्यांच्या चेहऱ्याकडे पाहून तुमचे हृदय थंड करा. मीजी म्हणा - हेदेव देवा ! आता का घ्यायचे? आपल्या हृदयाने अर्ज करा. त्यामुळे थकून तुम्ही इकडे तिकडे भटकत राहिलात. ते किंवा विष्ठा मिळविण्याबद्दल तुम्ही कसे जाता? तर दुसरीकडे, काहीतरी म्हणा - आता पोचपावती दिली जाते.

पूर्ण झाल्यावरच जेवण दिले जाईल आणि पोचपावतीही कापूर सुगंधित तांबूल टाकावी लागेल. मग जा हवि बोल का - हे लोकांच्या स्वामी ! सुंदर पावती जीचे केस धुऊन जंगलासारखे आणि मेक अप करणे तुमचे कर्तव्य आहे. यावर श्री म्हणू लागली - हेसडा मृतदेह! सार्वजनिक पोचपावती कोणाच्या प्राप्तीसाठी तू सदैव आतुर होतास आणि ज्या दिवशी तू शोक केलास मला सांग, आज तीच पोचपावती तुझी बायको म्हणून हजर आहे काय संकोच आहे? पोचपावती तुम्ही मनापासून देत नाही का? देवी आंधळे शब्द या सती सौंदर्याची तुला दया आली. आता तुम्ही ते तुमच्याकडे ठेवा आणि त्याचा आनंद-काळजी घ्या बी.

देवी अहो बोल - प्रभु ! आपण सर्वजण आहात. या सर्व जगाचे मालक व्हा. तुमच्या परमात्म्याला कोणीही नाकारू शकत नाही. तू नग्न आहेस पण आज सर्व देवतांनी तुम्हालाही आपले दास बनवले आहे. अरेरे! आता तू पण लाभाच्या पोचपावती भुते झाली आहेत. हे ऐकून तिथे उभी असलेली तुळशी म्हणू लागली - तुमच्याकडे आहे तर कामदेवाला फसवून पावतीचा त्याग केला होता, मग आज त्याला का विचारले? लग्न झाले? या गाडीत त्या देवांगना मस्ती करत होत्या आणि ते देव कधी कधी मृतदेहाशी बोलून मधेच जोरात हसायचा अडचणीत राहा.

त्यावर वहा म्हणाले, “हेसडा मृतदेह! या गाडीत आम्ही धडाधड हसलो आणि हसलो निराश होऊ नका. लग्नाच्या वेळी स्त्रिया अशा प्रकारे हसत, चेष्टा करत असत. एन.एस. तेव्हा वसुंधरा म्हणाली - हेदेवा धेदेवा ! तूच आत्मा आहेस. तुला माहीत आहे कामातून भोगणारे भोग भोगाचे बनत नाहीत. bhu आता पावती शक्ती साठी चला काम करूया आता पावती तुझी बायको झाली आहे. त्यांना आनंदी ठेवण्यासाठी तुमचे अंतिम

हे काय आहे?

या कामाचे शब्द ऐकून भगवान शिव मात्र गप्प बसले आणि त्याच पद्धतीने त्यांना टार्गेट करून वेगवेगळ्या प्रकारच्या हसण्याबद्दल बोलत राहा, मग भगवान शिव म्हणाले - हे तरुण ! तुम्ही लोक जगाच्या माता आहात. आई पू होती असे चंचल आणि खोडकर शब्द समोर बोलताय का? मग हे देवाचे मृत शरीर हा शब्द ऐकून सर्वजण लालबुंद झाले आणि तेथून पळून गेले.

हा धडा

रक्ताच्या प्रार्थनेवर कामदेवाचा जीव

तो म्हणाला- हेनाई जी! त्यावेळी अनुकूल वेळ पाहून देवी रता परमेश्वराच्या देहदानासाठी सज्ज झाली. जवळ येऊन म्हणे- अरे नवीन वर्ष देवा प्रेत देह! मी तुझे नाव घेतो देवी पावती तुम्ही केवळ जनहिताचे कोणतेही काम केलेले नाही. देवी पावती एक सद्गुण प्रभाव निर्माण करून, तुमचे भाग्य फक्त वाढले आहे. तुम्ही एक पोचपावती दिली आहे पण माझ्या पती कामदेवची काय चूक होती? त्यांनी ते लोकहितासाठी केले फक्त सर्व देवतांच्या प्रार्थना स्वीकारून तुमच्या हृदयात पावतीची आशा निर्माण करणे. कंबन वापरले होते. त्याचे हे कृत्य म्हणजे या जगाला तारकासुर म्हणायचे आहे. राक्षसांपासून मुक्त होण्यासाठी भयानक आणि प्रेरक. ते कुठे होते? तू रागाने त्यांना का गोंधळात टाकलेस?

हेदेवा धादेव महादेव जी! अरे नाही नाधन! भा आणि साल! तुमचे मन जागे करणे माझ्या प्रिय कामदेवाला पुन्हा जन्म दे आणि माझ्या वियोगाचे कारण नाहीसे कर. तुम्ही सर्व दुखावले तुम्हाला माहीत आहे माझ्या वेदना समजून घ्या आणि माझे मन साफ करण्यास मला मदत करा. प्रभु, आज प्रत्येकाच्या हृदयात पैसा आहे, मग मी आनंदी का व्हावे? मी स्वतः कधी झालो? तो पर्यंत? परमेश्वरा, तू दुःखाचा नाश करणारा आहेस. आता तू कोठे आहेस ते खरे करा. परमेश्वरा, या जगात तुम्हीच माझ्या K आणि K नष्ट करू शकता आपण करू शकता अरेरे! माझ्यावर दया कर आणि मला सुखी कर आणि मला आनंद दे. प्रभु! माझ्या लग्नाच्या शुभ मुहूर्तावर, मला माझ्या पतीमध्ये कायमचे मिसळून. वराह-वेदना कमी करा. श्री महादेव! माझ्या पट कामदेव जिवंत धन्यवाद

असे म्हणत देवी रताने आपल्या प्रिय कामदेवाच्या शरीराला आपल्या पानांची गाठ बांधली. शरीर भगवान शिवासमोर ठेवून शिवाला मोठ्याने रडावे. ती कामदेव जिवंत होण्यासाठी प्रार्थना करू लागली. या गाडीत देवीचा उंदीर रडताना पाहून तेथे सर वती आड दे वयन सुद्धा रडू लागले आणि सर्व देवांनी कामदेवांना मृत शरीरातून विचारले. जीवन देण्यासाठी प्रार्थना करू लागले.

अशा रीतीने देवी रताची वारंवार प्रार्थना व अर्पण केल्याने भगवंतांची कृपा होते.

अमृताच्याची मृतप्रसन्नतेकन्याय्युक्तीकधीला सुदिशक्यमेतीत्तप्राम्बुतेकराणि खूपप्रमरभगवते.
कामदेव कापला गेला. त्याची पत्नी कामदेव पूर्वीप्रमाणेच सुंदर आणि निरोगी शोधत आहे
दैवी रक्ताच्या शक्तीला मर्यादा नव्हती. कामदेवाला पाहून त्याने उसासा टाकला आणि
त्यांनी हात जोडून परमेश्वराच्या देहाला नमस्कार केला आणि त्यांची स्तुती करण्यास सुरुवात केली.

पती-पत्नी दोघेही कामदेव आणि रक्त वारंवार भगवान शंकराच्या चरणी पडले.
त्यांनी त्याचे आभार मानले आणि त्याचे कौतुक करू लागले. असे त्याचे गुणगान करून
भगवान शिव म्हणाले - हेकम आणि उंदीर! या गाण्याने तुम्ही मला खूप आनंद दिला आहे. एन.एस
किती वेळा तुम्हाला हवे ते छत तुम्ही मागू शकता. देवाच्या शरीराचे हे शब्द
हे ऐकून कामदेव फार अस्वस्थ झाला. त्याने हात जोडून डोके टेकवले
- अरे देवा! जर तुम्ही मला मारले असेल तर मी पूर्वी केलेला गुन्हा माफ करा
मी तुझ्यावर प्रेम करतो आणि मी तुझ्या चरणी असेन असे वरदान मला द्या आणि द्या.
ते व्हा

कामदेवाचे हे बोलणे ऐकून भगवान शंकर अतिशय क्रोधित झाले आणि 'तुम्ही' असे म्हणाले
ते व्हावे असे तुम्हाला वाटते. मी तुझ्यावर आहे मनातील भीती काढून टाका. आता तु
देव आणि नुके जा. त्यानंतर कामदेवाने प्रभूच्या पिंडाला नमस्कार केला.
आणि तिथून निघून गेला. उहाजी वट यांना पाहून सर्व देवांना फार राग आला व ते म्हणाले
तू धन्य कामदेव आहेस. महादेवजींनी तुला जीवन दिले.

मग आशीर्वाद देऊन कामदेव आणि नूपुन पुन्हा आपल्या आसनावर बसले. तेथे प्रेत
त्याने तिच्या शेजारी बसून देवी पावतीसोबत जेवले आणि हाताने तिचे तोंड गोड केले.
काय. त्यानंतर शैलराजांची आज्ञा घेऊन शिवाजी पुन्हा लोकांसमोर गेला. लोकांमध्ये
पंचकर शिवजींनी मला, नुजी आणि तिथे उपस्थित सर्वांनी नमस्कार केला. मग
सर्व देवता शिवरायांची पूजा-अर्चा करू लागली. त्यानंतर माने, वनुजी आणि इंदाद यांनी मृतदेह ठेवला.
तुम्ही आहात सर्वत्र शिवाचा जयजयकार होत होता आणि शुभ वेदांचा आवाज येत नव्हता.
दिसत. भगवान शंकराला अर्पण केल्यानंतर सर्व देव आणि ऋषींनी त्यांच्याकडून वचन घेतले.
ते आपापल्या विश्रांतीच्या ठिकाणी गेले.

बावन्न अध्याय

शवागार

तो म्हणाला - नारदा ! सर्व पाहुण्यांच्या जेवणाची व्यवस्था शैलराज हमालयाने केली आहे. तीतुसव थाम यांनी आपल्या घराचे अंगण स्वच्छ करून सुंदर सजावट केली. ता पट गा राज हमालायाने सर्व देवतांना त्यांचा पुत्र मैनाक वगैरे पाठवून भोजनास पाठवले. देवता, ऋषी-संत, ऋषी-मुन्या, सवगण, देव-देवता, देव, नू आणि भावसालांसह परमेश्वराने मृत शरीराला अन्नासाठी आमंत्रित केले. मग सर्व देवांना बरोबर घेऊन सदा प्रेत खायला या. सर्व देव-देवता हमालाला आले मृतदेहाला आदराने वागवून आसनावर बसवले. अनेक गाड्यांचे जेवण देण्यात आले आणि गरराजने जास्तीत जास्त जेवण घेण्याची विनंती केली. सर्व तयार नृतीसह भोजन केले आणि मंदिरासाठी सर्व देवतांची आपापल्या परीने पूजा केली. आणि जमिनीवर गेला.

मग हमालाय किंवा देवीच्या आज्ञेने नगर देवाने मृत शरीर सुंदर केले सुसज्ज वासभवनात आसनस्थ सिंहासनावर आदरपूर्वक बसले. त्या इमारतीत शेकडो पोरे जळत होते. त्याच्या अप्रतिम चमकण्याने संपूर्ण इमारत उजळून निघाली होती.

निवासस्थानाची इमारत विविध प्रकारच्या सजावटींनी सजवली होती. मोती, संपूर्ण इमारत संगमरवरी आणि पांढऱ्या झुंबरांनी सजलेली होती. चलन विनिमयाचे सुंदर बंडनवार घराची शोभा वाढत होती. त्यावेळी वसभवन अयंता, मनोहर, मान यांनी भरले होते. उत्साहाचा स्फोट होणार असे वाटत होते. फुलांनी सुंदर वेळी बनवल्या होत्या. इमारतीकडे सुगंध देण्यासाठी सुवा सत् जोडला होता. जसं चंदन आणि आगर

मुखातून योग आला. त्या निवासस्थानात देवी-देवतांनी मंदिरे बांधली होती. क्रिम बैकुंठलोक, लोक, इनलोक आणि शावलोक हे सर्व एकत्र दिसत होते. हे पाहून प्रभूना त्या प्रेताला खूप दुख झाले. वसभवनच्या मधोमध एक सुंदर समुद्रकिनारा तो एक अद्भुत बेड होता. त्यावर महादेवजी झोपले आणि रात्री सांगितले. दुसरीकडे हमालाय मेव्हणीला खाऊ घातल्यावर उरलेली सर्व कामे केली.

सकाळी पुन्हा अंत्ययात्रेचा अनोखा सोहळा रंगू लागला. अनेक गाड्यांचे सुरलीवा वाजायला लागला. मंगळ - आणि तसे झाले नाही. सर्व देव आपापली वाहने घेऊन जातात तयारी सुरू केली सर्व तयारी पूर्ण झाल्यानंतर, भगवान देव नूनधामला आशीर्वाद देतात. देवाने देहाला पाठवले. मग मोठ्या उत्साहाने परमेश्वर मृतदेहाजवळच्या घरी गेला. ते त्यावेळी मृतदेह झोपला होता. हे पाहून प्रभू प्रेताचे नामकरण केल्यावर त्याची स्तुती करून म्हणाली- अरे! हेमहादेव! देव असो वानुक आआ वरून इकडे आले. अरे देवा! उठा आणि जनतेत जा. सर्व तेथे

देव आणि ऋषी तुझीच वाट पाहत आहेत. प्रभु, तिथे आल्याबद्दल आम्ही सर्व कृतज्ञ आहोत. करू

धामचे शब्द ऐकून प्रेत सदैव म्हणत - हे धम्मदेव ! तुम्ही लोकांकडे परत जा. एन.एस अत्ताशी लोकांसमोर येत आहे. हे शब्द ऐकून प्रेत प्रेत, प्रेत

नाम आणि त्याची आज्ञा घेऊन पुन्हा लोकांकडे निघाले. ते गेल्यानंतर प्रभूंचा देह तयार होऊन चालायला लागताच हमालाय नगरी त्याच्या पावलावर पाऊल टाकत. दर्शनासाठी या आणि शुभाचा नामजप सुरू करा. तेव्हा महादेवजींनी मला राजा हमालाय आणि मैना दिली आमच्याकडून आज्ञा घ्या आणि लोकांकडे जा. पंचकर महादेवजींनी मला अधिक दिले

विष्णुजीसह सर्व ऋषीना नमः. मग सर्व देवांनी मान्य केले आणि
विष्णूनी शिवरायाची स्तुती केली.

त्रेपनवाना यय

मिरवणुकीची वाट पाहत आणि हमालायातून मिरवणूक निघते

प्राजी म्हणाले - जेव्हा भगवान श्रीकृष्ण भगवान शिवाच्या शरीरात आले, तेव्हा आपण सर्व मालकर पुन्हा कैलासला जाण्याविषयी बोलू लागले. तेव्हाच पवित्र राजा हमालय तेथे आला आणि सर्वांना भोजन देऊन ते तेथून निघाले. मग सर्व देव, ऋषी आणि भगवान शिव, मी आणि श्री विष्णू इतर पाहुण्यांसोबत भोजन घेण्यासाठी. ठरलेल्या ठिकाणी पोहोचा. स्वतः शैलराज तिथेच उभे होते. उह नेसव थं महादेव जी चरणाला धुवून आतल्या सुंदर आसनावर बसवले. त्यानंतर शैलराज नेमेरे, प्रिये, देवराजच्या सल्ल्याने सर्व प्रमुखांचे पाय धुतले आणि आम्ही सर्वजण योग्य मुद्रेवर बसलो. आदराने बसलो. त्याठिकाणी शैलराज हमालायांसह त्यांचे पुत्र व बंधू भगिनी स्थापन करणार आहेत. ए होते त्याने आम्हाला अनेक पदार्थ दिले आणि ते स्वीकारण्यास सांगितले. म्हणाला. मग सर्वांनी आनंदाने जेवलो. तेव्हा राजा म्हणाला - हेदेव ! आम्ही तुमच्या दृष्टीवर प्रसन्न झालो आहोत. मी तुम्हाला निर्णय घेण्याची विनंती करतो काही दिवस घालवून एकत्र राहा. या कारमध्ये शैलराज मृतदेहापासून काही दिवस दूर आहे. तो यायला लागला. हे ऐकून देवाचा देह म्हणाला - हेसाईल ! तू छान आहेस

तुमचा मस्त आहे. तुम्ही धोक्यात आहात. या जगात तुमच्यासारखे कोणीतरी आणि ते नाही. तेव्हा देवता म्हणाली - हेपवतराज ! परमा मा तुझ्या दारी भगवान शिव स्वतः त्यांच्या सेवकासह आले आणि तुम्ही त्यांची सर्व प्रकारे पूजा केली. हे काय आहे?

तेव्हा शैलराज हमालयाने हात जोडून भगवान शंकराची प्रार्थना केली आणि सांगितले प्रभु, माझ्यावर दया कर, आणि आणखी काही दिवस तुम्ही माझ्यावर विश्वास ठेवू शकता. गर्गाजच्या विनंतीवरून भगवान शिवांनी तेथे राहण्यास मान्यता दिली.

द . मग सर्वजण हमालयातून आले आणि आपापल्या मुक्कामाच्या ठिकाणी गेले. तिसऱ्या दिवशी, गराज हमालांनी आदरपूर्वक देणगी देऊन सर्वांना शुभेच्छा दिल्या. चौथ्या दिवशी, दैवी IV कमी करण्यात आला कारण त्याशिवाय विवाह संपन्न मानले जात होते. सारखे पद्धतीनुसार चौथा कपुरा येईल, चारही बाजूंनी चंद्र नसेल आणि वाजणार नाही. छान ते होईल नगरचे गाणे म्हणू लागले. काही जण एकत्र नाचू लागले.

पाचव्या दिवशी सर्व देवांनी गर्गाज हमालयाला सांगितले की हेपवतराज! तुमचे आमचे किती मोठा आदर आहे. भगवान शंकराच्या लग्नासाठी आम्ही सर्व इथे आलो होतो. तुमच्या सहकार्याने विवाह सोहळा आनंदात व आनंदात संपन्न झाला.

त्यामुळे आता तुम्ही आम्हाला येथून निघून जाण्याचा आदेश देऊ शकता, पण गर्गाज हमालयाने ते फार चांगले केले आहे. म्हणाले - हे देवा मृत शरीर ! होय! हीर आणि नू, देवराज मी! तुमच्या मुलीची पावती

कठोर तपश्चर्येमुळेच आज मला हे भाग्य लाभले आहे की आई-वडील, पालक, माझ्या घराची शोभा वाढवण्यासाठी संहारक आणि महान ऋषीसह सर्व देवता एकत्र आले आहेत. तुम्हा सर्वांची एकत्र सेवा करण्याच्या शुभ संधीचा मी आनंद घेत आहे. तू मला उचलू दे. हेदेवा धादेवा! तुमच्या या एकावर खूप कृपा आणि कृपा करा द जे

अशा रीतीने पर्वताचा राजा, हमालया, सर्व देवतांसह अनेक प्रकारे शिवाजी खूप समजावले आणि अशा प्रकारे तो आणखी काही दिवस जिद्दीने राहिला. हमालयाने सर्वांची खूप सेवा केली. त्यांनी सर्वांची विशेष काळजी घेतली. सर्व गरज पूर्ण ठेवली होती. शैलराजने देवतेसाठी शक्य ती सर्व सोय केली पुरविले. या कारणे अतिशय आदराने काळजी घेत सर्वांची मने जिंकली.

बरेच दिवस उलटून गेल्यावर देवतेने सत्रुष्याला शैलराज हमालयाकडे पाठवले. जेणेकरून ते देवी मैना आणि तिचा पती, हिमालय देवी यांना मिरवणूक पाठवण्याची तयारी करतात. करा. मग त्यांनी सतराव्या शतकातील शैलराजांकडे जाऊन त्यांच्या नशिबाची चौकशी केली. जो स्वतः तुमचा जावई बनतो तो तुमचा आशीर्वाद आहे असे तुम्ही कौतुक करू लागाल. पावतराज! शास्त्र आणि वेदानुसार भगवान शिवाची पत्नी म्हणून तुम्हाला तुमच्या मुलीची पावती मिळाली आहे. त्याला हसवण्याबद्दल दया करा. मिरवणूक मिरवणुकीसोबत असते तेव्हाच मिरवणूक पूर्ण मानली जाते. वचन दिले आहे. म्हणूनच तुम्ही प्रभूच्या शरीरासोबत देवीच्या पावतीलाही आनंदाने नमस्कार करता. आश्वासन द्या तरच काम पूर्ण होईल. मग मैना आणि तिचा नवरा हमालयाने मिरवणूक काढण्याचे मान्य केले.

जेव्हा भगवान शिव आणि सर्व देवता आणि ऋषी-मुनी कैलास पर्वताकडे निघाले. देवी चालायला लागल्यावर मी जोरजोरात रडायला लागलो आणि म्हणालो - हे देवा, देवाच्या मृत शरीर! माझी मुलगी पोचपावती सांभाळेल. माझी मुलगी तुझा परम भाऊ आहे. झोपताना तो सुरक्षित होता तुझ्या पायांचे अनुसरण करतो. त्याच्या हृदयात तू सदैव उपस्थित असतोस. आपले ती स्तुती गाताना थकत नाही आणि तुमचा आवाज अजिबात ऐकू शकत नाही. माझ्या मुलीकडून जाणूनबुजून किंवा नकळत कोणताही गुन्हा केला असेल तर तो माफ केला जाईल. तु सर्वोत्तम आहेस कन्ना नमन आहे. माझ्या मुलीवर तुझी कृपा राहिल. असे म्हणत मी माझी केली मृत शरीराला प्रार्थना करा. प्रत्येक पालकाला हे माहित असणे किती महत्त्वाचे आहे आपण जाणतो की, मुली या भाताच्या रोपासारख्या असतात, जिथे त्या जन्माला येतात, तिथेच झाडे उगवतात. मिळाले नाहीत, तरीही त्याच्या जाण्याच्या वेळी, ते आनंदी आहेत, नकळत त्यांचे

डोळ्यातून अश्रू कसे वाहतात?

आपल्या मुलीच्या पौचपावती वापरण्याचा विचार करताच तो छतासह जमिनीवर कोसळला. त्यानंतर तोंडावर पाण्याचा थेंब टाकून त्याला शुद्धीवर आणण्यात आले. मग नेहमी मृत शरीराने देवी मैनाला जन्म दिला. त्यांना अनेक प्रकारे समजावून सांगितले जेणेकरून ते त्यांचे बी विसरतील. नंतर थोडा वेळ आणि पावती सोडून सर्व देवता आणि गणांसह भगवान हिमालयाचे शरीर येतात आणि जातात. हमालाया शहराच्या एका सुंदर बागेत बसून ते सर्व तपुवाक आहेत.

भगवान शिवाच्या आगमनाच्या आशीर्वादाची कापणी करा देवी पावती
करायला सुरुवात केली. ते तपूवाक भु महादेवजीच्या भक्तांना जय-जय म्हणत होते.

चौपन्न होय

पोचपावती धमकी

राजा म्हणाला - हेमु ना नारद ! जेव्हा शैलराज हमालाय आणि देवी मैना घेऊन आले भगवान शिव सर्व देवता आणि इतर देव आणि ऋषी आणि संतांसह आहेत. त्याला त्या ठिकाणाहून बाहेर काढत सात्रस्य म्हणाले, हे शैलराज! तुमच्या मुलीला फक्त देव कृपया मृतदेहासोबत पाठवा. हे ऐकून हुमालयाला धक्काच बसला गेला. त्याने मैना देवीला पावती पाठवायला सांगितले. देवी मैना यांनी वैदिक विधींचे पालन केले करत असताना, आपल्या मुलीला सुंदर वस्त्रे आणि दागिन्यांनी सजवा. त्यावेळी माझ्याकडे ए पत्नीच्या पत्नीला बोलावून तिला धार्मिक शिक्षण देण्यास सांगितले.

प्राणानी तिथे येऊन पावतीला शब्द दिला आणि म्हणाला - हेपावती! हे सुंदर जग मनारी विशेष पूजनीय मानले जाते. जे पद्धती पद्धतीचे पालन करतात, ते वेधिया असतात. ते दोघेही कुलाची पूजा करतात. त्यांच्या तत्वज्ञानाने पापी होऊ नका. कोणत्या पतीला भगवंताला देव मानून त्याची सेवा केल्याने ते लोक या जगात सुख मिळवतात. ती पुण्य शक्ती प्राप्त करते आणि तिच्या दोन्ही कुळांना शक्ती देते. सावी, लोपामू, आंधती, शांडली, शतपा, अनसूया, लमी, वंधा, सती, संसा, सुमता, ग, मैना आणि वाह इतर लोकांना सावी म्हणतात. त्यांच्या धार्मिक धर्मांमुळे त्यांना विष्णू आणि मृत शरीर देखील पूजनीय आहे. म्हणूनच आपल्या पतीच्या आज्ञेचे नेहमी पालन करा. हवे होते पानांची पाने खाल्ल्यानंतरच अन्न खावे. जोपर्यंत तो उभा आहे स्वतःही बसू नका. नवरा झोपी गेल्यावरच झोपा आणि तो उठण्यापूर्वीच उठा.

जेव्हा तुम्हाला अभिमान वाटत असेल किंवा त्याहूनही स्वस्त असेल तेव्हा तुमच्या पतीच्या नावाचा उल्लेख करू नका. पतीचा कॉल पण सगळी कामं सोडून नवऱ्याकडे जा. त्याच्या प्रत्येक आदेशाचा स्वतःचा धर्म असतो त्यावर विश्वास ठेवा आणि त्याचे अनुसरण करा. कधीही वेशात उभे राहू नका. आपण ते कसे केले? घरी जाऊ नका आणि वाटेत बसू नका. तुमच्या घरातील वस्तू कोणालाही देऊ नका. अलंकार आणि अलंकारांनी सजल्यानंतरच चेहरा दाखवा हवे होते नवरा घराबाहेर किंवा परदेशात गेला असेल तर त्या दिवशी पत्नीने सजवावे- बदलू इच्छित नाही. योग्य वेळी पानांचे सेवन करण्याची गोष्ट, गरज असेल तेव्हा लगेच ते दे तुमची प्रत्येक कृती हुशारीने आणि शायरीने करा. तुमच्या स्वतःच्या प्रत्येक आज्ञेचे पालन करा करणे हा पट्टातीचा परम धर्म आहे. बायकोला कुठेही जायला लाव तीर्थक्षेत्रांसारख्या तीर्थक्षेत्रांनाही भेट देऊ नये. स्टेज पर्यंत पाणी तिथी नान धुऊन प्यायल्यावरच पूर्ण होते. शूज मागे राहिले बायकोला साथी समजूनच अन्न खावे.

देवता, आश्रयदाता, अतिथी किंवा भुकेल्याला अन्नाचा काही भाग देऊनच अन्न खावे

हवे होते व्रत आणि उपवास करण्यापूर्वी पट्टीची आज्ञा आत्याचे पुण्य नाही.

माल्टा. काहीही मिळवण्यासाठी पतीशी कधीही भांडू नका. आनंदापासून आरामात बसताना किंवा झोपताना कधीही पान उचलू नका. जर कोणत्याही गोष्टीचा पती जरी कारण कोरडे, गरीब, आजारी किंवा वृद्ध असले तरी त्याचा त्याग करू नका. मासिक पाळी सुरू असताना तीन दिवस पतीसमोर जाऊ नका. त्याला तोंड दाखवू नका. पती आंघोळ सुरू करेपर्यंत त्याच्याशी बोलू नका. सुरुवातीपासून

सर्व प्रथम, फक्त आपल्या पतीला पहा.

उत्पत्तीचे अनुकरण करणाऱ्या स्त्रीला हनिमूनचे प्रतीक मानली जाणारी वस्तू - जसे की डोके, केस, रोळी, काजल, बांगड्या, मंगळसूत्र, पायल, बाल्कनी, नाकातील रिंग, कान कॉडल नेहमी घातली पाहिजे. ज्यांना मधाचा नशा मानला जातो वस्तू प्रत्येक पैलूमध्ये ठेवल्या जातात, त्यांच्या पतींचे वय वाढते. नवरा फिलीअल, कुलटा इत्यादींसोबत कधीही राहू नये.

मला नको आहे. पतीशी भांडणारी आणि त्याचा तिरस्कार करणारी स्त्री मैत्री करू नका कधीही एकटे राहू नका आणि नम्र होऊ नका. नेहमी म्हणा त्यानुसार जा नवऱ्याची इच्छा असेल तेव्हाच आनंद करा. त्याची प्रत्येक इच्छा ही त्याची एकमेव इच्छा असते समजून घेणे नवरा हसतो तेव्हा हसतो आणि आनंदी असतो तेव्हा आनंदी असतो.

पत्नीसाठी तिचा नवरा तिचा निवारा असावा. आत्मा, शरीर आणि शरीर त्यापेक्षा तिने आपल्या पतीला महत्त्व दिले पाहिजे. पतीला मृत शरीर मानणे पूजा करायची आहे पानांशी लढणारी मुलगी कुतिया किंवा साया रनच्या रूपात जन्माला येते. पती बसलेल्या जागेपेक्षा उंच जागेवर बसू नये. कोणाला आशीर्वाद देऊ नका. सर्वांना गोड शब्द बोला. बायकोच्या आयुष्यात सगळ्यात महत्त्वाचं. म्हणूनच त्याचे नेहमी पूजा करा. स्त्रीला तिचा पती म्हणून देवता, गुरू, धर्म, तीर्थ आणि तात मानून ती पूजा करायची आहे नवऱ्याला एक शब्दही बोलू नका. सासू, सासरे, भावजय, वहिनी, गु सर्व मोठ्यांचा नेहमी आदर करा. त्याच्यासमोर कधीही मोठ्याने बोलू नका किंवा हसू नका. बाहेरून पट्टा आल्यावर आदराने पाय धुवावेत.

ज्या मूर्ख स्त्रिया आपल्या पतीचा त्याग करतात किंवा पुरुषांशी दुराचार करतात पुराव्यात राहून ती घुबडाचा जन्म घेते. अधःपतन नसलेली स्त्री कायमची मृत होईल ती जाते. तीर्थयात्रा करूनही ती वर-खाली राहते. ज्या घरात विवाहित स्त्री राहते होती, त्याचा नवरा, पत्ता आणि आई असे एकूण तिघे जातात. ते थेट जगाला शोभतात तुम्ही वाढवा याउलट, जे पुरुषांकडे आकर्षित होतात, ते त्यांच्या मार्गापासून भरकटतात. तिच्याबरोबरच ती तिच्या कुळाचाही नाश करते. स्त्रीच्या प्रेमात पडणे मातेपासूनच तिथली भूमी पवित्र आणि पाप नष्ट करणारी बनते. सूर्य, चंद्र आणि वायुदेव देखील स्त्रियांना शुद्धतेसाठी अर्पण करतात, जेणेकरून ते डोके शुद्ध करू शकतील. pat ta पत्नी हे घरच्या आरोग्याचे स्रोत आहे, आनंदाचे भांडार आहे, तोच धोका मिळवण्याचा एकमेव मार्ग आहे. आणि त्याच घराण्याचा वंश बेल पुढे नेणार आहे.

देव आणि नाथांमध्ये अखंड भक्ती असलेल्या प्रेताचीच पूजा केली जाते.

असे घडत असते, असे घडू शकते. पट्टी केवळ पत्नीपासूनच अस्तित्वात आहे. दोघांपैकी एकाने बनवलेले तसे राहणार नाही. पत्नी, पाने आणि आदरातिथ्य इ.

तो एकटाही करू शकत नाही. पट्टा नारायण गंगेप्रमाणे पवित्र आणि पवित्र आहे.

पी आणि मानले जाते. त्याच्या दर्शनाने सर्व काही शुद्ध होते. पती-पत्नी संबंध अतूट आहे. पत म्हणजे नव आणि पत्नी हे वेदांचे स्तोत्र, एक तप, नंतर एक माता. ने केले शुभेच्छा!

अरे प्रिये! शमन पट्ट नार्याचे चार प्रकार सांगितले आहेत. उमा, मैयामा, नाकरा आणि अट्टा नाकरा. हे पानांचे फरक आहेत. जो कोणी आणि मी देखील यशस्वी ती स्वतःच्या नवऱ्याला मारते, अशा शब्दांना 'उम्मा' पट्टा म्हणतात. कोण आहे

प्रत्येक नराचा पत्ता भाऊ आणि मुलगा म्हणून पाहिला जातो, त्याला 'मियामा' पट्टा म्हणतात. ज्याच्या मनात धर्म आणि स्थानिकतेची भीती असते आणि म्हणूनच तो नेहमी धमकीचे पालन करतो. त्याला 'नकृत' म्हणतात. ज्याला स्वतःच्या नवऱ्याची किंवा कुटुंबाची भीती वाटते बदनामी होण्याची भीती व्यभिचारापासून दूर ठेवते, यालाच 'अतिक्रा' पट्टा म्हणतात. ही चार प्रकारची पाने पवित्र, पवित्र आणि सर्व पापांचा नाश करणारी आहेत. मी जातो मुन्ना आक्काची पत्नी अनुसूया हिने आपल्या पतीच्या भावनेने देवाला विष्णू म्हटले.

आणि मृतदेहाला अर्पण बनवले. एवढेच नाही तर सती जाण्यासाठी त्याने आपला जीवही मारला. बळाने जगाणे ही देवांही होती.

अरे प्रिये! पट्टाथीची सर्व वैशिष्ट्ये आणि गुण मी तुम्हाला समजावून सांगितले आहेत. आता तुम्ही त्यानुसार वागता का. पतीच्या प्रत्येक आज्ञेचे पालन करणे त्याचे पालन करा पतीला आनंदी ठेवल्याने सर्व इच्छित परिणाम प्राप्त होतात. तू जगदंबेचे मुख आहेस आणि तुझा पती शाश्वत देव आहेस. आपण सर्व सांगून उपयोग नाही, कारण तुम्हाला हे सर्व माहीत आहे आणि ते नीट पाळा. करेल तुझा बद्दल विचार करतो असे घडत असते, असे घडू शकते त्यामुळे मला अधिक काही सांगण्याची गरज नाही. मला आवडते की आदिम धर्माचे पालन करून तुम्ही उर्वरित जगासाठी एक उदाहरण आहात.

तू करशील

एवढं बोलून बायको गप्प झाली. त्याची उपदेशाची धमकी ऐकून देवी पावती खूप खुश वाटली. त्यांनी हात जोडून प्रणानीला नमस्कार केला. त्यांच्याशी काय आणि कसे करावे याबद्दल आपल्या माहितीबद्दल धन्यवाद. देवी पावती त्याच्या आचरणाने, सर्व उपस्थित नातेवाईकांना, कितीही असो आपल्या नकळत त्याने आपल्या परंपरेचे आदरपूर्वक पालन केले पाहिजे. अहंकार की यामुळे, तो लोकधर्माचा त्याग करतो, तो व्यर्थ आहे आणि तो आपल्या मुलांना गमावतो. साठी मार्ग.

अध्याय पंचावन्न

मिरवणुकीचे प्रस्थान आणि कैलासावर मृतदेह असल्याची पावती

तो म्हणाला, हेनार्ड! अशा प्रकारे देवीने पावती देवीला धार्मिक शिकवण दिली आहे. त्यानंतर राणीने मैनाला सांगितले की हेमराणी! आपल्या गरजेनुसार पत्नी पत्नी आणि तिच्या संगोपनाबद्दल सांगितले. आता तू निरोप घे तयार करा देवी मैनाने ती पावती मनावर घेतली आणि जोरजोरात रडली. दिसत. आईला असे रडताना पाहून तिच्या डोळ्यातून अश्रू वाहू लागतील. पोचपावती आणि मैनाला रडताना पाहून सर्व देवांची पूजा केली आणि तिथे उपस्थित असलेल्या सर्व महिला. वाटले आणि उठा. तेव्हा पवित्रराज हमालाय आपला मुलगा मैनाक, मन्यासह तेथे आला. आणि मोहामुळे आपल्या मुलीला पावतीला मिठी मारून तो रडू लागला. c रड्याची आई, बंधू-भगिनी आणि उपस्थित सर्वजण रडत होते. मग तत्व नया आणि प्रमुख आणि पुजाऱ्याने नेया किंवा मान द्वारे सर्वांना समजावून सांगितले आणि वर्तमान शुभमुठा देखील सांगितले मला लग्नाची मिरवणूक द्यायची आहे.

मुनय ऋषींच्या स्पष्टीकरणाने भावनेचा सागर आटला. नंतर पोचपावती आई-वडील, भाऊ, शिक्षक यांच्या चरणी अर्पण करून त्यांचे आशीर्वाद घेतले व पुन्हा रडत आहे. मग सर्वांनी नम्रपणे त्यांना गप्प केले.

शैलराज हमालयाने आपली कन्या पावती हिला बसण्यासाठी एक सुंदर दोरी सजवली. पालक मिळाला. प्रणपणय यांनी त्यांना पालनपोषणगृहात बसवले. सर्व नवीन अनेक आशीर्वाद आणि शुभेच्छा. शैलराज हमालय आणि मैना यांनी त्याला अनेक चांगल्या गोष्टी भेट दिल्या.

आणि पी भट ए. देवी पावतीने सगळ्यांना हात जोडून नमस्कार केला त्याचे आई-वडील तेथून निघून जातात. प्रेमाने वश होऊन त्याचा पत्ता हमालाय आणि भाऊही ते त्यांच्या पालकांसह गेले. काही वेळाने ते सावजीच्या ठिकाणी पोहोचले

इतरही बारा ताय घेऊन त्याची वाट पाहत होते. ह्यालय नान तपुवाक तेथे उपस्थित भगवान शिवाने भगवान विष्णू आणि त्याच्या मुलांसह सर्व लोकांना नमस्कार केला.

सावजीवर दया करा. त्यानंतर ते आम्हाला सर्वात जास्त वचन देऊन ह्यालयपुरीला परतले.

जेव्हा शैलराज ह्यालाय आपल्या शहरात परतले. मग आम्ही सर्वजण कैलास पर्वताच्या दिशेने निघालो चल जाऊया भगवान शिव आणि पावतीचे लग्न झाल्यावर सर्वांच्या शक्तीला मर्यादा नाही. राहिली नाही सर्वजण उत्साहाने चालायला लागले. महादेवजींचे मृतदेह नाचत, उड्या मारत आणि गात होते. परमपूज्य आपल्या स्वामींच्या निवासस्थानाकडे चालले होते. मी आहे आणि फक्त शिवाजी आहे तोही शिवाजी आहे. त्याचे लग्न झाले होते. दुसरीकडे देवराजच्या उत्साहाला सीमा नव्हती. तो विचार करत होता पोचपावती विवाहामुळे त्यांचे ए आणि बी कमी होईल. त्याबद्दल

तारकासुरच्या भयानक नावाने लवकरच तो आणि सर्व देवता धोक्यात येतील यावर विश्वास बसत नाही. तुम्हाला देवाचे आशीर्वाद नक्कीच मिळतील. भगवान शिव देखील आनंद अनुभवत होते, त्यांचा जन्म झाला-जन्माची एक निश्चित पावती पुन्हा पत्नीच्या रूपाने मिळाली. या गाडीत टपुवाक आनंद मी आनंदी झालो आणि सर्वजण कैलास पर्वताकडे निघाले. त्यावेळी सर्व स्थितीतून पाऊस पडला असे घडत होते, मंगल वाजत नव्हते आणि मंगल गीते गायली जात होती.

अशा प्रकारे प्रवास करत सर्वजण कैलास पर्वतावर पोहोचतात. तेथे मुक्का मारून देह पावतीला म्हणाली - हेदवे री! तू नेहमीच माझी आहेस. तू मला भूतकाळात सोडून गेलीस गेला होता आज सर्व देवांच्या कृपेने आपण पुन्हा एक झालो आहोत. आज तू पुन्हा मला पास मिळायला खूप वेळ लागला. आम्ही दोघेही एकमेकांसोबत आहोत. मृतदेह मृत शरीरापासून बनविलेले शव आणि शवाचे शरीर अपूर्ण आहे. आज मला पुन्हा आत्मा मिळाला गेले आहेत

भगवान शंकराचे हे सुंदर शब्द ऐकून पावती देवीचा चेहरा लाल झाला. त्याचा महान देखणा नतमस्तक झाला आणि तो हळूवारपणे बोलला - हेनाथ! तुझ्याबद्दलची प्रत्येक गोष्ट मृत्यू आहे. माझ्या आयुष्यात तूच सर्वस्व आहेस. आज तू तुझ्या या दासीला तुझ्या चरणी ठेवले आहेस. मला स्थान देऊन मी तुझ्यावर मोठा उपकार केला आहे. तुला माझा पती म्हणून मिळाल्याबद्दल मी धन्य आहे.

देवी पावतीचे गोड शब्द ऐकून परमेश्वराने प्रेताकडे पाठ फिरवली. त्यानंतर लगेच भगवान शिवाने सर्व देवतांना स्वादिष्ट भोजन दिले आणि त्यांना सुंदर भेटवस्तू दिल्या. ए. भोजन झाल्यावर सर्व देव आणि ऋषी प्रेताकडे आले आणि त्याला विचारले.

ते नामस्मरण करून त्यांची पूजा करू लागले आणि देहातून पावती घेऊन आपापल्या धामात गेले. गेला. मग मी आणि देवानेही चालण्याची परवानगी मागितली, तेव्हा शिवाजीने आमचे नाव घेतले. मग मी आणि विष्णूजींनी त्याच्यावर मनापासून आशीर्वाद दिला. त्यामुळे आम्हीही लोकांकडे गेले.

आपण सर्वजण कैलास पर्वतावरून निघाल्यानंतर, भगवानांचे शरीर त्याच्या राक्षस लाभाच्या पावतीने प्राप्त झाले. ते दोघे तिथे आनंदाने राहू लागले. अंत्यसंस्काराच्या आधी देवाचे शरीर पावती पूजा करू लागली. नारद! अशा प्रकारे तुम्ही भगवान शिव-पावती विवाह संपन्न झालात. तपशील सांगितला. ही साहसकथा दुःखाचा नाश करणारी, आनंद, संपत्ती आणि आयुष्य वाढवणारी आहे. करणार आहे जो मनुष्य या संगतीचे दररोज प्रामाणिक मनाने वाचन करतो किंवा ऐकतो, तो मृतदेह बाहेर काढतो. या कथेने सर्व रोग नष्ट होतात आणि सर्व रोग नाहीत-अडथळे दूर होतात. ही कथा प्रसिद्धी देणारी, पु. पौ इ. आणि मो हा देणारा आहे. ही कथा सर्व शुभ प्रसंगी आणि शुभ कार्यांच्या वेळी सांगितली जाते. सर्व काम वाचन किंवा लेखन केले जाते. यात शंका नाही. या एकदम खरे.

.. ओम नमः शिवाय.

मला सामोरे जावे लागेल

चौथा विभाग

पहिला अध्याय

मृतदेह

प्रेम करणाऱ्या आणि प्रेम करणाऱ्यांच्या पूजेने माणसाचे मन भरून जाते
तो दान देणारा आहे, जो आनंदाने परिपूर्ण आहे आणि नेहमी आपल्या भक्ताची इच्छा पूर्ण करतो.
कोण पूर्ण करत आहेत, कोण चांगले आणि परोपकारी आहेत, कोण आहेत
सत्याचा स्वामी, सत्य आणि सत्याचा दाता;
जे त्यांच्या इच्छेनुसार शरीर धारण करतात त्यांची नेहमी स्तुती करा,
त्या सर्वात आदरणीय भगवान शिवांच्या चरणांची पूजा करा.

मी नारदजींना विचारले - अरे नाही! तू सर्व देवतांचा आणि ज्ञानाचा आहेस
शुभेच्छा. हे देवा, कृपा करून मला दाखवा तो देवा
भगवान शिव अतिशय शक्तिशाली आणि सक्षम आहेत. तरीही फळ
त्याने राजनंदिनी पावथीशी लग्न कशासाठी केले, की पूर्ण वर्तुळात आले?
तुम्हाला ते कधी आणि कसे मिळाले? तारकासुरचा वध कसा झाला? bhū कृपया
माझ्या भावनांच्या शांतीसाठी कृपया मला त्यांच्याबद्दल तपशीलवार सांगा.

सूतजी म्हणतात की नारदजींनी हे विचारल्यावर प्राचीनी सतपुत्रक भगवान शिवांना विचारले.
तो मरताना म्हणाला - नारदा ! जेव्हा कैलास पावत येथे भगवान शिव देवी पावतीसह
तो आल्यावर तिथे सर्वांनी चांगली सेवा केली. सगळे आनंदाने नाचत होते. मग
भगवान शिवाने त्या सर्वांना अन्न दिले. मग सर्व देव आणि मुन्न यांनी त्याला विचारले
वचन घेऊन ते आपापल्या धामाकडे निघाले. सर्व देवतांच्या कैलास पर्वतावरून चालणे
प्रभूचा देह सोडल्यानंतर त्याच्या किंवा त्याच्या पावतीने, अगदी मनोहर, अँड
नजन त्या ठिकाणी गेला आणि तो एक वर्ष पावतीजींशी वागत राहिला.
अशाप्रकारे भगवान शिवाने एक क्षण इतका वेळ घालवला.

अशा रीतीने वेळ वेगाने जात होती पण आता भगवान शंकराचा पुत्र आहे
तो आजपर्यंत आला नव्हता. हे जाणून सर्व देवता त्यांच्या मनात छळत असत. मग
देवराजांनी सभा घेण्याचा विचार केला आणि त्याने सर्व देवतांची पूजा केली.
पण तू काय म्हणालास? त्या सभेत सर्व देवांनी एवढा वेळ या वस्तुस्थितीचा विचार करायला सुरुवात केली
ती संपली तरी आजवर शिवाजीने पुण्य निर्माण केले नाही? ते विचार करू लागतात
तुम्ही आता का उशीर करत आहात? त्यावेळी सर्व देव माझ्याविषयी
हीर हनुमानाकडे गेली आणि म्हणू लागली, हेहरे! देव प्रेत हजार वर्षे रक्तस्त्राव
तुम्ही करीत आहात का. त्याचे पोचपावतीचे नाते अजूनही चालू आहे पण आजपर्यंत काही चांगले नाही
वृत्ताची बातमी नाही. तेव्हा स्वतः देव आणि नौमुला शाप देऊन म्हणाले- हे देवांनो!
तुम्ही या प्रकरणाची एवढी काळजी करू नका. शिवाजीने स्वतःच्या इच्छेनुसार या पदावरून इ.स

लग्न होईल. असो, आपल्या शाममध्ये एक उल्लेख आहे की कोण स्त्री आणि पुरुष आहे.
हा वियोग त्याला प्रत्येक जन्मात स्वतः अनुभवावा लागतो. त्यामुळे आता काही
इच्छाही नाही. अजून थोडा वेळ जाऊ द्या. आता बरोबर करू
असेल थोडा वेळ विचार केल्यावर देव पुन्हा म्हणाला, हजार वर्षे झाली तुम्हा सर्वांना
लोकशाहीकडे जाऊन काही युद्ध लावून असा उपाय करायचा की त्याचा मृत्यू
कोणत्याही गाडीने. त्याच सामर्थ्याने आपण त्याला ओळखू शकतो, परंतु हे
त्यावेळी तुम्ही सर्व देवतांनी आपापल्या घरी जावे. देव पत्नीला मृतदेहाकडे घेऊन जातो
पोचपावती आनंदाने वागणे.

सर्व देवतांना समजावून सांगून ते बायकू थधामला गेले. दूर जाण्यासाठी
त्यानंतर सर्व देवतांनी आपापल्या चटा याग केला आणि तपुवाक आपापल्या निवासस्थानी गेले.
वेळ आपल्या गतीने निघून गेली पण शिवाजीपुत्र आला नाही. तारकासुराचे भय आणि
दिवसेंदिवस दहशतीची छाया वाढू लागली. ऋषी-मुख्य आणि देवतेसह सामान्य
त्याने माणसाचे जीवन भरले होते. तारकासुराच्या भीतीने जेव्हा पृथ्वी थरथरत होती
भगवान विष्णूंनी सर्व देवतांना बोलावले आणि त्यांना प्रभूच्या शरीराजवळ चालण्यास सांगितले. मग

सर्व देवतांना सोबत घेऊन स्वतः भगवान आणि मी भगवान शिवाला भेटायला
केलास पर्वतावर पोहोचले पण भगवान शिव केलास पर्वतावर नव्हते. त्यांच्या गटातून जेव्हा आम्ही
महादेवजींना विचारले असता त्यांनी सांगितले की देवाचे शरीर माता पावतीजवळ आहे.
मी मंदिरात गेलो आहे. त्यानंतर तिहारने मृतदेहांना त्यांचा पत्ता विचारला.
त्यानंतर आम्ही सर्व लोकनाथ भगवान प्रेताच्या ठिकाणी पोहोचलो.
एकत्र राहत होते. त्यानंतर त्यांच्या निवासस्थानी पोहोचल्यानंतर सर्व देवांनी देवाची पूजा केली.
प्रेताला मारल्यानंतर मनात नामस्मरण करून त्यांची पूजा सुरू करावी.

सर्व मार्गानी

वामीच्या टाकेयचा जन्म

तो म्हणाला, हेनार्ड! देवाचे शरीर सदैव जिवंत असते. प्रत्येक विषयासाठी. त्यांना चांगले
कार काय लपवू शकते? भगवान शिव महान योगी आणि सर्व काही जाणणारे आहेत
विहीर. त्यामुळे मी, विष्णूजी हे सर्व देव आहोत हे त्यांना त्यांच्या योगशक्तीने कळले.
मी त्याच्यासोबत त्याच्या घरी आलो आहे. मग ते आनंदी झाले आणि आम्हा सर्वांना भेटायला गेले.
दारात या आणि आमची स्तुती स्वीकारा आणि म्हणा - तुम्ही सर्व एकत्र आहात
आलात का? मग आम्ही आमच्या येण्याचा बेत सांगितला आणि म्हटलं की हेदेवा धादेवा! कन्ना नाधान
देवा! तारकासुरचे अत्याचार दिवसेंदिवस वाढत आहेत. प्रभु, आता उपाय करा
त्याच्या दहशतीतून आपण मुक्त होऊ या.
देवतेचे हे शब्द ऐकून भगवंताचे प्रेत क्रोधित झाले आणि काही काळ शांत राहिले.
थोडा विचार करून तो म्हणाला- हे देवांनो! मला तुमचा प्रश्न समजला पण माझ्यासाठी एक
कठीण प्रश्न असा आहे की मी केलेला त्याग कोण घेईल? याप्रमाणे
असे म्हणत त्याने आपला मृत्यू पृथ्वीवर फेकला. मग सर्व देवांनी एका नदेवाला विचारले
भगवान शिवाची ती शक्ती त्यांनी कपोत म्हणून अंगीकारावी अशी प्रार्थना. सर्व देव
आशीर्वाद स्वीकारून अन्नदेवांनी कपोता परिधान करून ती शक्ती स्वतःच्या आत निर्माण केली.
गढून गेले.
बराच वेळ प्रभूचे शरीर देवीपर्यंत पोहोचले नाही तेव्हा ते अस्वस्थ झाले.
स्वतः देवी दर्शनासाठी बाहेर पडली. तेथे जेव्हा त्याने ती शक्ती नया नावदेवांना दिली.
ते पाहून त्यांना धक्काच बसला. त्यावेळी गु सेमुळे त्याचा डोळा लाल झाला होता
एनएस तेव्हा देवी पावती एका नदेवाला म्हणाली - हे भगवान ! आपमेरेपेट लोकनाथ का

शक्ती खाल्ली आहे, म्हणून आज मी तुला शाप देतो की तू सर्वस्व असेल. जे काही तुम्ही त्याच्या संपर्कात येईल जे लगेच हीणार नाही. या अंगीत तुम्ही स्वतःला पूर्णपणे जळत आहात तुम्ही राहाल अन्नदेवांना क्रोधाने हा शाप देऊन देवी पावती तिथून निघून गेली. त्यांच्या सोबत सावजीही तिथून निघून गेला. इथे सर्व देवतांची पूजा वगैरे करत नाहीत इत्यादींच्या सेवनाने ती शक्ती सर्व देवतांच्या शरीरात आली. त्या उष्णतेपासून सर्व देवांना आनंद झाला. मग सर्व पुन्हा प्रभूच्या शरीराचा आश्रय घेतात आणि त्याला हात देतात. देवाला जोडून प्रार्थना सुरू केली! हा मत्सर आपण दूर करूया. आम्ही धडे सहन करतो वाटते की त्याने आम्हाला या शक्तीची उष्णता आणि बर्न बंद करण्यास सांगितले. उलटीच्या माध्यमातून ते शरीरातून बाहेर काढावे लागते.

भगवान शिवाच्या आज्ञेचे पालन करून, आपण सर्व देवतांनी वामनाद्वारे शिवाजीची प्रार्थना केली. ते तुमच्या शरीरातून काढून टाका. त्याची आणि महादेवाची नक्कल करून सर्वांनी समाधानाचा निःश्वास सोडला

जी अर्पण करून आभार मानतो, पण इतर देवांचे दुःख काही कमी नाही. होत होते. त्याचे हृदय जळत होते. मग मी हनुमानाला भगवान शंकराच्या आश्रयाला जाऊ दिले. सल्ला द्या माझे म्हणणे पाळून अ-देवतांनी भगवान शंकराची स्तुती केली. तेव्हा शिवाजीने विचारले आणि म्हणाले - प्रभु, तुला काय म्हणायचे आहे? मग अण्णादेवांनी परमेश्वराला हात जोडून त्यांची स्तुती केली. मग ते म्हणाले -हादेवा धादेवा! कृपया माझा गुन्हा माफ करा. मी खूप मूर्ख आहे तुमची शक्ती वापरली गेली आहे. तू मला माफ कर आणि माझ्याबरोबर रहा. प्रभु, या शरीराची उष्णता कमी करून मला आशीर्वाद द्या आणि मला मुक्त करा. हे ऐकून भगवान स तपूवाक नदेवांना म्हणाले - हे भगवान ! तुमच्याकडे ते आहे त्याचे सेवन करणे ही मोठी चूक आहे. तुमच्या कृत्याची शिक्षा तुम्ही बराच काळ भोगत आहात. म्हणूनच मी तुला क्षमा करतो. माझी ही शक्ती तुम्ही स्त्री शरीरात स्थिर करा. असे केल्याने तुमचे सर्व नुकसान होईल. हे ऐकून आन काय केले? परमेश्वरा, तुझा गौरव धारण करण्याची क्षमता कोणामध्ये नाही. मग नारद तूही तिथेच आहेस येऊन अनादेवाला म्हणाले की, देव जसा देहाला आला आहे, तसाच कर. असे करणे तुमचा पराभव होईल.

तेव्हा तुम्ही अन्नदेवांना सांगितले की माघ महिन्यात ज्याने प्रथम यागात स्नान करावे. तू ही शक्ती त्याच्या शरीरात ठेव. माघ महिन्याच्या आगमनाने सकाळ मोकळी होते मी प्रथम पर्णन्यागाच्या सात ऋषींमध्ये स्नान करण्यासाठी पोहोचतो. आंघोळ केल्यानंतर जेव्हा त्यांना प्रचंड थंडी जाणवली तेव्हा त्यांच्यापैकी सहाजण जेवणाकडे गेले. आग तापू लागली. त्याच वेळी शिवजींच्या काशाचे कण अन्नातून त्यांच्या रोममधून आले. काँपी करून तो त्याच्या अंगात आला. मग ए नादेव मत्सराच्या दुःखातून मुक्त झाला.

कालानुसार त्यांना सहा ऋषी गर्भवती झाल्या. त्यांनी ठरवले
त्यांना दयाळू मानून. मग ते सर्वजण हिमालय पर्वतावर गेले आणि तपश्चर्या करू लागले. त्याने त्या पवित्र पर्वतावर अनेक भागांत मानवी अवयवांना जन्म दिला, पण तो पवित्र पुरुष त्याचा भार होता. ते सहन झाले नाही आणि त्यांनी त्यांना गंगाजीत पुरले. गंगाजीने त्याला दयेवर जोडले त्यांना त्या मुलाचे तेज सहन झाले नाही आणि तो आपल्या लाटेत वाहून गेला आणि वेळूच्या आकारात पडला. जंगल जवळ. तो तेजस्वी मुलगा मागाशिषातील शुळशीच्या दिवशी पृथ्वीवर आला. चला पृथ्वीवर येताच सर्वांना आनंद झाला. आकाशात भीती वाजायला लागला आणि फुलांचा वर्षाव सुरू झाला.

तिसरा अध्याय

वामीचे घेणे आणि वामा

नारदजी म्हणाले - हे प्रिये ! जेव्हा ते मूल पृथ्वीवर अवतरले, तेव्हा तेथे किंवा आणि कसे आले? मग नारदजींचे म्हणणे ऐकून ते म्हणाले - हेनार्द ! जेव्हा गंगाजी तो तेजस्वी मुलगा लाटेत वाहून गेला आणि वेळूच्या जंगलाजवळ सोडला, तेव्हाच तिथे मुन्ना माझ्याकडे आला.

त्या मुलाचा दोलायमान चेहरा पाहून मी थक्क झालो. तो धारदार मुलगा होत होते. तो खूप गरम आणि मजबूत आहे हे जाणून मी त्याला आशीर्वाद दिले. नमस्कार करून त्याची स्तुती करू लागली. त्यानंतर देवाला मृत शरीर हवे आहे असे म्हणू नका. होय, आपण येथे कट आहात. मृत शरीर सदैव असते. तो परम परम परमेश्वर आहे. या जगाचे प्रत्येक प्राणी, प्रत्येक जीव त्याच्या आज्ञेचे पालन करतो. मग मुना वाव्माचे ऐसे वचन ते ऐकून तो मुलगा म्हणाला, "अहो महान बाई, कांद पंडित, मी माझ्या आयुष्यात आहे! माझ्या घरी आल्यानंतर तुम्ही फक्त इथेच आधी आलात. किंवा देवाच्या मृत शरीर, तुझे येथे येत नाही कीरना फक्त स्वारस्य आहे. म्हणूनच नियमानुसार तू माझा नामकरण सोहळा आहेस. काय तर आजपासून तुम्ही माझे पुजारी आहात आणि मला प्रिय आहात. माझ्यावर प्रेम करणे कारण या जगात तुमची ओळख आणि आदर होईल.

त्या मुलाचे असे शब्द ऐकून मला आश्चर्य वाटले त्या मुलाला विचारले. चला, हेबलाक! तू कोण आहेस मला तुमच्या कथेबद्दल सांगा. मग त्यांचे ऐकणे मुलगा म्हणाला- अरे प्रिये! आता तुमचे काम झाले आहे. तुला माझ्याबद्दल कळण्यापूर्वी कृपया माझ्याशी संपर्क साधा. मग मुनव्वामाने त्या अद्भुत बालकाचा नामकरण समारंभ केला. आणि त्याचे नाव टाकेया ठेवले. त्यांनी मुन्नाला भेटवस्तू म्हणून भेट दिली काय. मग मी स्वतः तिथे गेलो आणि त्या मुलाला माझ्या मिठीत घेतले आणि त्याचे चुंबन घेतले. tat paat mane त्याला पैसे आणि पैसे दान केले. ते अद्भुत शिष्य मिळाल्यावर ते मूल खूप होईल

तो आला आणि लगेच डोंगरावर चढला. मस्तकाला हार घालण्यासाठी तो डोंगरावर चढला. आणि तेथे अ ने मालमत्ता सुरू केली नाही. हे पाहून तेथील रहिवाशांनी डॉ रास त्या मुलाला मारायला धावला. भयभीत झाला तो त्या भयंकर रसांचा बनलेला त्या सर्वांना पळवून लावा. त्याच्या भयंकर युद्धाने सर्व लोक थरथर कापतील.

लोक घाबरलेले पाहून सर्व देव तेथे पोहोचले. देवराज रागाने आला तो मुलगा गमावला. या हाराचे फळ आणि त्या बालकाच्या शरीरावरून वशाखाचे नाव पडले. सर्व मुले जन्माला आली. त्याने नेगम नावाच्या त्या मुलाच्या गळ्यात आणखी एक हार घातला. आणखी एक महापुरुष जन्माला आला. या कारच्या पराभवामुळे चार खांदे निर्माण झाले, जे तो शूर आणि बलवान होता. मग या चार खांद्यांना एकत्र आणून वर्गाचा राजा संतापला.

निघून गेल्ल्या दाग्यांशी शोध घेत असताना मी मुलाबद्दल आपली माणसे गमावली आहेत. जी. तेथे जाऊन त्यांनी त्या मुलाला सुंदर फुले व दागिन्यांनी सजवले. मोठ्या लाडाने त्या मुलाची काळजी घ्या. ती वेळ निघून गेली की मग एक दिवस पावतीजींनी पती शिवाजीला विचारले - हे भगवान! तुम्ही सर्वांचे प्रेम आहात, सर्व ज्ञान आहात ते वाखाणण्याजोगे आहे प्रत्येकाला तुमची काळजी आहे. प्रभु! मला तुम्हाला एक गोष्ट विचारायची आहे. तेव्हा लोकनाथ भगवान शव हसत हसत म्हणाले - देवीला विचारा, की तुम्हाला विचारायचे आहे? मग S. Tapuwak त्या मुलाला त्याच्या जगात घेऊन जाईल आणि त्याला वाढवेल. करण्यासाठी.

चौथा अध्याय

च्या उद्देशासाठी शोधा

प्राजी म्हणाले - अशा प्रकारे त्यांनी त्या मुलाबद्दल आपली माणसे गमावली आहेत. जी. तेथे जाऊन त्यांनी त्या मुलाला सुंदर फुले व दागिन्यांनी सजवले. मोठ्या लाडाने त्या मुलाची काळजी घ्या. ती वेळ निघून गेली की मग एक दिवस पावतीजींनी पती शिवाजीला विचारले - हे भगवान! तुम्ही सर्वांचे प्रेम आहात, सर्व ज्ञान आहात ते वाखाणण्याजोगे आहे प्रत्येकाला तुमची काळजी आहे. प्रभु! मला तुम्हाला एक गोष्ट विचारायची आहे. तेव्हा लोकनाथ भगवान शव हसत हसत म्हणाले - देवीला विचारा, की तुम्हाला विचारायचे आहे? मग

देवी पावती म्हणाली. मी तुमच्या आत्म्यासाठी कुठे गेल्या? माझ्या मृत्यूचे काय झाले? भगवान शिवाने आपल्याला बोलावले आहे हे कळताच आम्ही सर्वजण लगेचच कैलास पर्वतावर गेला. तिथे पोहोचल्यावर आम्ही महादेवजी आणि पावती देवीच्या स्वाधीन केले. त्यांना जोडून आणि प्रशंसा करून धन्यवाद. तेव्हा भगवंतांचा देह म्हणाला- हे देवांनो, मला द्या मला सांग, माझा तो अविचारी आत्मा कुठे आहे? मला सांगा, याची शिक्षा काय? गाणे

भगवान शंकराचे हे शब्द ऐकून सर्व देवता भयाने थरथर कापले. मग तो म्हणून ती कुठे गेली होती, ते सर्व मृतदेहाला पावती आणि तारांसह सांगा. मग मुलाने सहा विधी आपल्या जगात नेल्याचेही त्यांनी सांगितले. आणि ती त्याची काळजी घेत आहे. हे ऐकून शिवाजी आणि देवी पावती खूप अस्वस्थ झाले. वेडन आपल्या मुलाला पाहून तो खूप उत्साहित झाला. तेव्हा सावजीने आपले गण त्या मुलाला दिले. कृतिकामधून परत आणले जाईल.

भगवान शिवाची आज्ञा मिळाल्यावर, त्यांचे शूर आणि शक्तिशाली कुळे, मित्र आणि भूत शिवरायांची पुस्तके लाखोंच्या संख्येने डुप्लिकेट झाली. मग त्या सर्वांनी तिथे मुक्का मारला क्रीच्या घराला वेढा घातला. हे पाहून कृष्णाला भीती वाटली. मग कृष्णाने आपला मुलगा टाकेयाला सांगितले की आपण चारही बाजूंनी इतर सैन्याने घेरले आहे. आहे. आता सुटकेचा मार्ग शोधवा लागेल.

हे ऐकून वामीचा टाकी हसला आणि म्हणाला - हेमाताव! तुम्हाला घाबरवण्यासाठी कोणीतरी गरज नाही. तुमचा हा पीयू तुमच्या पाठीशी आहे. मी कोणत्याही बुटांच्या घरात राहतो वेश करू शकत नाही आई! माझ्या मुलाकडे पाहून तू मला समजत नाहीस. मी सर्वांना पराभूत करण्यास सक्षम आहे. याआधी, ए चे लक्ष्य त्या गटांच्या सैन्याचे नुकसान करणे हे होते. पंचानंद आले आणि त्यांच्यासमोर उभे राहिले आणि म्हणाले - हेमाताव! अहो! मी जगाचा संहारक भगवान शिव यांनी येथे पाठवले आहे. माझ्या इथे येण्याचा उद्देश

तोटा नाही. मी फक्त तुला सोबत घ्यायला आलो. या वेळी, कैलास पर्वतावर भगवान विष्णू आणि शिव तुमची वाट पाहत आहेत आणि तुमच्यासाठी काळजीत आहेत. एन.एस. तू फक्त आमच्याबरोबर पृथ्वीवर चालत आहेस. तू अजूनही तुझ्या जन्माच्या उद्देशापासून दूर आहेस मी अनोळखी आहे तुमचा जन्म दैयराज तारकासुर मारण्यासाठीच झाला आहे. म्हणजे तू आमच्या बरोबर चाला तेथे पृथ्वीवरील सर्व देवतांसह देवाचे शरीरही तुझे आहे. तुम्ही अभिषेक कराल आणि सर्व देवता त्यांचे दर्शन आणि आशीर्वाद तुम्हाला देतील. करेल

हे ऐकून काकेया म्हणाला - जर तुला देवाच्या देहाने इथे पाठवले असेल तर मी पाठवतो त्याच्या तत्वज्ञानासाठी मी तुमच्याबरोबर नक्कीच चालेन. अहो तत्! हे नवीन शोध कला आहे इह कृ या नावाने ओळखले जाते. आत्तापर्यंत त्यानेच माझी काळजी घेतली आहे आहे. म्हणून या माझ्या माता आहेत आणि मी त्यांचा नातू आहे. मग वामीचें घेई हात जोडून कृष्णाला नंद्रासोबत जाण्यास सांगितले. आईने आशीर्वाद दिला त्यांना तिथून निघून जाण्याचा आदेश द्या.

प्रकरण पाच

कुमारचा अभिषेक

प्राजी म्हणाले - जेव्हा देवाने आई कृष्णाची मदत घेतली मंदिरात जायचे, तिथून अनुकरण केले तर ते गेटवर असलेल्या देवतेच्या आशीर्वादाने केले गेले. गयाचा सुंदर रथ त्याची वाट पाहत होता. तो रथ होता आणि खूप वेगाने पुढे जाणार होता. त्याच्या आई पावतीने तो रथ त्याच्यासाठी पाठवला होता. त्याचे पुजारी रथाच्या बाजूला उभे होते ए होते का टाक्या दुःखी मनाने त्या रथावर चढू लागला. तेव्हा त्यांच्या आई धावत आल्या आणि ओरडल्या तो त्यांच्याबरोबर उजळला आणि म्हणू लागला की आम्ही तुम्हाला हरवायला काय करावे? पुं हम तुमसे ता तुझ्यावर प्रेम आहे, तुझ्याशिवाय इथे राहणे आमच्यासाठी शक्य नाही. तू फक्त परत ये येणे. असे म्हणत त्याने का टाकेला मनातून घेतले आणि जड अंतःकरणाने त्याने का टाकेया घेतला. रडत ये. तेव्हा का टाक्याने कृष्णाला अज्ञानाचा आशीर्वाद दिला. त्यानंतर तो त्या सुंदर रथावर बसला आणि तो उडून गेला. आकाशीय मागणी रथ वेगाने येऊन कैलास पर्वतावर आला. मग मृतदेह मृतदेह आणि आई पावतीकडे जाऊन ते का टाकेयच्या आगमनाची चांगली माहिती देतात. त्यांचे आगमनाची बातमी ऐकून भगवान शिव आणि देवी पावती खूप आनंदित झाली. मग देव त्या ठिकाणी जाण्यासाठी प्रेत, मी, वनुजी, देवी पावती आणि इतर देवतांना सोबत घेऊन जा. टाक्याचा रथ कुठे होता. प्रत्येकाच्या मनात गंगाजीपासून जन्माला आलेले ते मूल पाहण्यासाठी. खूप इच्छा होती.

जेव्हा सर्व देवता कारण भेटायला येत होत्या, त्या वेळी चार दशा शंख आणि वाजू लागला. सर्व प्रेतांनी नाचून गाणे गाऊन त्यांचा जयजयकार केला. आर्य भगवान शिवाच्या पुत्राला भेटायला गेले. तेथे पंचिंग सर्व गोष्टी

a भगवान शिवाने कृपापूर्वक त्या मुलाला आपल्या मांडीत घेतले. मग देवी पावतीही म्हणाली की मुलावर खूप प्रेम केले. भगवान शिवाने त्या मुलासाठी सुंदर रक्त बांधले

त्याने आसन मागवून मुलाला त्या सिंहासनावर बसवले. त्यानंतर भगवंताचा देह सर्व देवस्थानांतून आणलेले पाणी वेदात टाकून त्या पाण्याने बाळाला स्नान घालायचे. करून घेतले सहा रूपांनी पोषित झाल्यामुळे त्या बालकाला 'का टाक्या' म्हणतात. नाव माहीत होतं.

पवित्र पाणी आणि पवित्र पाण्याने स्नान केल्यानंतर, सर्व देवतांनी नेका टाकेयची वेगवेगळ्या प्रकारे पूजा केली. अमूल्य गोष्टी, धडे आणि अद्भुत कौशल्ये द्या. मग सर्व देवी पावती

आपल्या मुलावर प्रेम करून त्याला जिवंत सहण्याचा आशीर्वाद दिला. आईची आई
जेव्हा मुलाने सुदूर हार घातला तेव्हा सावी देवाने त्याला सर्व सुविधा दिल्या.
के. फारी आणि नुजी यांनी रक्त, करी मुकुट, आर्मबँड, वैजयंतीमाला आणि त्यांचे दान केले

सुदर्शन यांनी त्यांना दिले. भगवान शिवाने आपल्या पुत्राचा वध केला.
पानका, फरसा, शा, पशुपा, बाण, सहारा इत्यादी श्रेष्ठ वस्तूंचे दान करा. फर
कमंडल, वा आणि शु यांचा नाश करण्यासाठी मुळाने यपवीत, वेद माता गयी केली.
पैसे दान करा देवराज प्रथमने आपले वाहन ऐरावत हत्ती व हत्ती दान केले. हवा
भगवान विष्णूंनी पांढऱ्या फुलांच्या आणि दगडांच्या माळा दान केल्या. सुयदेव प्रमाणे मनाच्या गतीने
एक फिरता तगामी रथ आणि शरीर रक्षण करणारे चिलखतही दान करण्यात आले. यमराज
त्याला शिक्षा झाली आणि समुद्र देवाने त्याच्याकडे पाठवले. संपत्तीचा स्वामी
कुबेरांनी गदा दिली.
अशा रीतीने सर्व देवतांनी भगवान शंकराच्या मृत शरीराला अनेक गाड्यांच्या रूपात पुत्र बनवले.
भेटवस्तू आणि भेटवस्तू दान केल्या. सर्व देवता आणि प्रेतांनी त्याला नमस्कार केला.
यावेळी तेथे मोठा उत्सव झाला. सगळीकडे आनंदाची लाट पसरली होती.

धडा 6

का टाक्याचे आश्चर्यकारक पात्र

तो म्हणाला - नारदा ! अशा प्रकारे प्रत्येकाला नुकताच देवतेचा आशीर्वाद मिळाला आहे. याचे कारण काय? त्याने सर्व देवांचे आभार मानले. मग ते आपल्या सीटवर बसा. तेवढ्यात एक गरुड धावत आला. ती वेळ आली त्याने का टाक्याला नमस्कार केला आणि त्याचे पाय धरले आणि म्हणाले - हे स्वामी ! मी तुझा आहे आश्रय मिळाला. माझ्यावर दया करा आणि मला मारून टाका. मग दृष्टिकोनाकडे उचलून आदराने शेजारी बसून त्याच्या उदास असण्याचे कारण विचारले.

मग तो म्हणाला - हे भगवान ! मी छान करतोय पण आज माझा घोडा तो बंध तोडून निघून गेला. हे देवा! माझ्यावर आणि माझ्या घोड्यावर दया कर लवकरात लवकर शोधा, नाहीतर माझा जीव तुटतो. असे म्हणत तो पुन्हा चरणाला धरून तो रडू लागला. तो रडत रडत म्हणाला - तुम्ही संपूर्ण शाळेचे मास्तर आहात. एन.एस. धड्याची सेवा करण्यासाठी आपण नेहमी तेथे आहात. तू सर्व देवांचा स्वामी आहेस आणि लोकनाथ हे भगवान शिवाचे पुत्र आहेत.

अशा प्रकारे त्यांनी केलेली प्रार्थना ऐकताना कुमारांचा तर्क भरपूर होता. मग त्याने आपला शूर पराक्रमी सरदार वीरबा याला बोलावून घाईघाईने त्या घोड्याकडे धाव घेतली. शोध लवकर आणून कायदानुसार खर्च पूर्ण करण्याचे आदेश दिले ला म्हणाले. मग वीरबाने का टाकेयाचे नाव ठेवले आणि प्राणाचा घोडा शोधायला गेला. काँपी केली. त्याने पृथ्वीवर सर्वत्र त्या घोड्याचा शोध घेतला. jas जे काही केले त्याच्या म्हणण्यानुसार, वीरबाने त्याचा सर्वत्र शोध घेतला, मात्र तो अयशस्वी ठरला. मग तो त्या घोड्याचा शोध घेण्यासाठी भगवान शिवाचे लोक वैकुंठधाम येथे गेला. तेथे जाऊन वीरबाने पाहिले की, एका घोड्याने वानुलोकात प्रचंड दहशत निर्माण केली आहे. तो घोडा वानुलोकात खूप काही करत होता. कुमारच्या टाक्याचा तो गण, वीरबा ताबडतोब त्या घोड्याला ओलीस ठेवले आणि पकडून त्याच्या मालकाच्या बाजूला नेले. आले. मग वामीच्या टाक्याने सर्व जगाचे वजन उचलले आणि त्या घोड्यावर बसला आणि घोड्याला सर्व जगाने सन्मानित करण्याचा आदेश दिला. तो अद्भुत घोडा क्षणार्धात तिन्ही लोक त्यांची पूजा करून परतले. मग त्या घोड्यावरून कुमार घेतो तो खाली उतरला आणि पुन्हा आपल्या सीटवर बसला.

मग तो हात जोडून का टाक्याचे आभार मानू लागला आणि त्याला म्हणाला bhū तुम्ही मला हा घोडा भेट द्या म्हणजे मी माझे ध्येय पूर्ण करू शकेन. मग काय तो हसला आणि म्हणाला - अरे! हा घोडा ठीक आहे आणि तो कत्तलीसाठी योग्य नाही. या साठी ते सोबत घेण्यास सांगू नका. तुमचे आयुष्य पूर्ण होवो यासाठी मी आशीर्वाद देतो

सातवा अध्याय

टाक्याचे भगवान शंकराचे स्वप्न

तो म्हणाला, हेनार्ड! आपल्या पुत्र भगवान शिवाची अप्रतिम कामगिरी पाहून आणि देवी पावती मग सर्व देवतांसह, भगवान विष्णू आणि देवराज आणि मलाही खूप आनंद झाला आणि प्रभू त्या प्रेताला म्हणाले - हेदेवा धेदेवा ! प्रभु! तुम्ही आहात तो सर्व आहे, तो सर्वज्ञ आहे. जगातील सर्व घटना तुमच्या इच्छेने घडतात. तुम्हाला माहीत आहे राजाने असुरराज तारकाला दिलेल्या वरदानानुसारच त्याने मृतदेहाचा वध केला. मी करेन. त्यामुळेच कुमारांच्या टेक्या जन्म झाला. bhū आपल्यातील रद्द करून आमचे जीवन आनंदी करण्यासाठी तुम्ही तुमच्या मुलाच्या ध्येयाकडे या त्याला तारकासुरचा वध करू द्या.

असे म्हणत सर्व देवता भगवान शिवाची स्तुती करू लागले. मग देहाला दया येते प्रार्थनेतून धडा घेतला गेला. त्याने आमची प्रार्थना स्वीकारली आणि कुमारांचा टाक्या देवतेला दिला. मग प्रभूच्या देहाने आपेपुला टाकेयाकडे पाठविले. ही आज्ञा देवता आणि देवतांच्या महान सैन्याचे नेतृत्व करेल आणि संकटाचा अंत करण्यासाठी तारकासुरचा वध करा. तुझ्या प्रभूचे मृत शरीर जाण पकार वामीचे ध्येय खूप आहे. मग हात जोडून त्याने आईची पावती दिली आणि

आशीर्वाद घेतो. हे देव! मला अशा प्रकारे कर हे आणि भूगोलीत कुठे आहे! तू ही विविक्त आहे
या पहिल्या युद्धात तुम्ही तुमच्या भयंकर शत्रूला मारून विजयी व्हाल. आमचे
आशीर्वाद सदैव तुमच्या पाठीशी आहेत.

येथे, देवी पावतीच्या हृदयात, आपल्या मुलाचे मजेदार शब्द ऐकून वेदना होतात.
सुरुवात केली. तब्येत पाहून त्यांच्या डोळ्यात अश्रू तरळले. वेब आणि म्हणा
पहा - हेनाथ! हेदेवा धादेवा! माझ्या मुलाची टाकी अजून लहान आहे आणि तो तारकासुर
तो पराक्रमी आणि पराक्रमी आहे. त्याने आपल्या सामर्थ्याने सर्व देवांचा पराभव केला.
कर दया. जेव्हा अनेक शंकांचा स्वामी त्याचा नाश करू शकत नाही, तेव्हा हे माझे
छोटा पु त्याला कसा मारेल? मला युद्धात पाठवण्यासाठी माझी टीम
देत नाही मला माझ्या मुलाला माझ्यासोबत न्यायचे आहे. हा शब्द सर्वांनी ऐकला
देवतेबरोबरच प्रेताचीही काळजी वाटू लागली. तेव्हा महादेवजी देवीची पावती समजावून सांगत.

ए म्हणाले - हेदेवी! ओ शवा! तुम्ही सामान्य कसे वागता? या
माझा आणि तुझा मुलगा असल्याने, महाश एक विवेकी आणि शूर योद्धा आहे. देवाने बनवले
आता तुमचे विचार दान करा. विजयाचे ध्येय काय? चा परिणाम
असणे हे तारकासुराच्या वधाचे प्रतीक आहे. तुम्हाला स्वतःची काळजी नाही आणि तुमचा मुलगा आनंदी आहे-

तारकच्या वधाला आनंद पाठवा. भगवंतांच्या देहाचे असे शब्द ऐकून देवी पावतीला धक्का बसला.
संतोष येतो आणि तो टाक्याला युद्धात जाण्याचा आदेश देतो. मग सर्व देव
भीती आली आणि त्यांच्यातून शक्तीची लाट उसळली.

धडा आठवा

यू ची सुरुवात

तो म्हणाला - नारदा ! जेव्हा देवीची पावती आणि भगवान शिव नेकुमारची ताकेयशी लढाई त्यामुळे सर्व देवता एक होऊ शकतात आणि त्यात एकरूप होऊ शकतात डोंगराच्या दिशेने चालत जा. धीराने ते पुढे जाऊ लागले. त्यावेळच्या सैन्याचा तो अग्रेसर होऊन चालत होता. सर्व देव मनात विचार करत होते की आता ते तारकासुर नावाच्या संकटातून मुक्ती मिळेल. तारकासुरला ही गोष्ट कळल्यावर देवतेने युद्धाची तयारी पूर्ण केल्यामुळे तारकासुरनेही लगेच युद्ध केले. ते घोषित करा. तारकही आपल्या प्रचंड चतुरगणी सैन्याविषयी तक्रार करत असत. तो देवतेकडे जाऊ लागला. राक्षसांची सेना पाहून क्षणभर देव घाबरले. त्याचवेळी आकाशवाणी ई-हेदेवगणो! तुम्ही लोक देवाच्या प्रेताच्या पु का टाक्यासारखे आहात. तुम्ही नेतृत्व करणार आहात आणि मरणार आहात. त्यामुळे तुमचा नक्कीच विजय होईल. तारकासुराचा हात मारले जाईल.

ती आकाशवाणी ऐकून सर्व देवांचा उत्साह वाढला आणि ते घाबरले. गया. त्यावेळी आकाशात 'मी टू'चा आवाज आणि अनेक प्रकारचे गरुड गुंजतील. मग देव आणि दानवांना भेटण्यासाठी पृथ्वी आणि महासागराच्या संगमावर पोहोचले. दोन्ही पाम्ब्रा भयंकर युद्ध झाले. प्रचंड गडगडाटामुळे पृथ्वीही थरथरू लागली. च्या देव ते सैन्याचे नेतृत्व करत मृतदेहाची काळजी घेत होते. त्याच्या मागे देवराज इंशात देवता मोठी फौज होती. त्यावेळी इंदेवाचा ऐरावता हत्तीवर बसला होता. मग त्याने हत्तीला सोडले आणि रक्ताने माखलेल्या एका सुंदर गादीवर बसला. ते सुंदर विमान मात्र चेता नसुंदर यांनी मौन बाळगले. त्या सुंदर विमानात बसण्याचे ध्येय खूप सुंदर आणि सुंदर आहे. दिसायला संपसारखे.

त्याच वेळी देव आणि असुरांमध्ये भयंकर युद्ध सुरू झाले. पृथ्वीचे हादरे आणि फळांचे रूपांतर चिखलात होऊ लागले. पारामध्ये लढणारे हजार सैनिक कापले-जमिनीवर कुस्करले, कापले आणि जखमी झाले. चारही बाजूंनी रक्त वाहत नव्हते. हे भयानक दृश्य पाहून अनेक भुते आणि कोल्हे ते मांस खाऊ लागले तेथे रक्त प्यायला आले. तेव्हा महाबली तारकासुरने प्रचंड सैन्यासह देवतेवर हल्ला केला. काय आलास? देवराज सिंगसह अनेक देवांनी त्याला रोखण्याचा प्रयत्न केला नाही. पण अयशस्वी झाला आणि तारकासुर भयानक आवाज करत राहिला. सर्व सुमारे भयंकर आवाज झाला. तोंडाने सैनिकांवर हल्ला करताना आवाज वाढवत तो पुढे सरकत होता. देव आणि दानवांचे युद्ध खूप भयानक होऊ शकते. तो संपला होता प्रचंड गदारोळ झाला. तप्त देवता आणि तारकाचा असुरराज

राष्ट्रे आपापसात लढू लागली. एकमेकांची हत्या करून ते स्वतःला मारतात.
सामर्थ्यवान झाले. ते एकमेकांना पूर्ण ताकदीने पराभूत करायचे. कोणाचा तरी हात
एखाद्याचा पाय मोडला तर. दोन्ही सेना स्वतःला दैवी समजत होत्या.

नववा अध्याय

तारकासुरचे शौर्य

तो म्हणाला - नारदा ! या कार देव आणि राक्षस एक विनाशकारी युद्ध चालू आहे
ठेवा. तारकासुराने आपल्या विशेष शक्तीचा वापर करून इंद्रेवाला जखमी केले. समान कार

राक्षसांच्या सैन्यातील वीर आणि पराक्रमी राजांनी देवतेच्या सैन्याचे खूप नुकसान केले. पाचया. त्याने अनेक लोकपालांचा युद्धात पराभव केला आणि देवांचा वध केला. सुरुवात केली. असुरसैनिक देवतेवर वर्चस्व गाजवत असल्याचे पाहून असुरांनी आनंदाने उड्या मारल्या आणि उग्र झाले. गाणे सुरू केले. तेव्हा देवतेच्या बाजूने लढणाऱ्या वीरभाचा तारकासुराकडून पराभव झाला. जवळ जा. असुरांनी वीरभला चारही बाजूंनी घेरले. तो म्हणाला की पळवाट, खड्डा, फारसा, पाशा वगैरे शस्त्रांची बेरीज किती होती. देव आणि दानव एकमेकांशी संघर्षात आहेत. गु था आणि भांडू लागले.

तरच वीरभ देवतेच्या वतीने तारकासुरशी युद्ध करेल. वीरभ मनापासून तारकासुरावर हल्ला करून त्याला गळ्यात वार करून जखमी केले. जखमी तारक जमिनीवर कोसळला, पण पुढच्याच क्षणी त्याने पुन्हा स्वतःला सांभाळून घेतलं उभा राहून वीरभशी लढतो. महान विद्वान तारकने वीरभला भयानक मारहाण करून ठार केले. जखमी करून तेथून पळ काढला. त्यानंतर त्यांनी तेथे युद्ध करणाऱ्या देवतेकडे आपला राग व्यक्त केला. व्यसन लावले तारक देवतेवर बाणांचा वर्षाव करू लागला. तारकासुर च्या अचानक झालेल्या या बाणांच्या पावसाने देवता भयभीत झाले. मग स्वतःहून आणि नटरकासुर लढण्यासाठी पुढे या. हीहरने तारकासुरचा गदा घेऊन पराभव केला. बाण मारून त्याचे दोन तुकडे केले. मग तो रागावला आणि नुजीने धनुष्य उचलले. आणि तारकला मारण्यासाठी पुढे जातो. मग तारकने त्याचा आणि नंतर श्रीविष्णूचा पराभव केला गु सेसुदशन च चालदया ।

नारद! मग मी कुमारच्या टाक्याकडे गेलो आणि त्याला सांगितले की माझ्या वरदानामुळे यानुसार तारकासुरचा वध तुझ्याच हाताने होईल. म्हणून तारकांचे कोणतेही दैवत काहीही गोंधळ करू शकत नाही. हे ऐकून का टाक्या रथातून खाली उतरला आणि पायी निघाला. तारकला मारायला धावला. त्याच्या हातात त्याची शक्ती होती, जी ज्योतीसारखी चमकत होती.

E.U सारखे दिसत होते. सहामुखी कुमारांचा टाक्या पाहून तारकासुर म्हणाला - देवा! किंवा हे बालक हर वीर, परमी कुमार आहे, जो मुलाला क्षणात नष्ट करतो करतो? असे म्हणत तारकासुर जोरजोरात हसायला लागला आणि म्हणाला की या मुलाचे मी तुम्हा सर्वांना मिळून मारीन. तू हे मूल माझ्या हातात घेशील. असे बोल भयंकरपणे ऐकून तो कुमारच्या ध्याकडे वळला आणि म्हणाला, हेबलक! या मूर्ख देवांना खरे तर तुला बैल बकरा बनवायचा आहे. पण तितके कठोर नाही

कोणताही गुन्हा न करता निष्पाप बालकावर प्रहार करणे. म्हणून तू जा आणि पळून जा. मी तुझा आहे मी माझा जीव सोडतो.

देवराज इनम आणि देवाचा देव आणि देव करून तारकांनी मिळवलेली तप सर्व पैसे गेले नाहीत. तेव्हा मी त्याला पराभूत केले, जेणेकरून पृथ्वी पण तो पडला मग थोड्याच वेळात तारकासुर पुन्हा पूर्ण उत्साहाने उभा राहिला आणि आपल्या भयंकर पराभवाने त्याने देवराज प्रथमला जखमी केले आणि त्यांचे पाय फेकले.

आपण काय गमावले? हे पाहून देव भयभीत झाले आणि इकडे तिकडे धावू लागले. तिथेच रहा ही परिस्थिती हाताळण्यासाठी वरुणाने तारकासुरवर आशीर्वाद दिला. एन.एस तारकासुरचा नाश केला, पण तारकासुर इतक्या सहजासहजी हार मानणार नाही. होते. सर्व शक्तीनिशी तो पुन्हा उभा राहिला. मग त्याने हात झटकले ते हातात घेऊन त्यांनी भगवान विष्णूंना आव्हान दिले आणि त्यांच्या भयानक पराभवाने त्यांना जखमी केले. आणि नुजी मू छतावर पृथ्वीवर पडला.

तेथील हे दृश्य पाहून सर्व देव संतापले. आपले जीवन वाचवा ते करण्यासाठी इकडे तिकडे धावू लागले. संपूर्ण सैन्य पांगू लागले. हे पाहून वीरभ त्याने तारकासुरवर हल्ला केला. त्याने काठी उचलली आणि तारकासुरवर हल्ला केला तारकासुर जमिनीवर पडला, पण त्याच वेळी उठून त्याने आपल्या सामर्थ्याने वीरभाचा वध केला. दुखापत झाल्यानंतर मू ओरडतील आणि मोठ्याने हसतील.

दहावा अध्याय

तारकासुर-वध

तो म्हणाला - नारदा ! हे सर्व पाहून तारकासुरावर कुमारांचे टेकय फारच रागावले. आले आणि त्यांनी प्रभूच्या शरीराचे पाय मारून त्यांच्या असंख्य लोकांना त्यांचे पत्ता दिले. तो तारकासुरला मारण्यासाठी पुढे निघाला. हे पाहून सर्व देवांना आनंद झाला. एक लाट धावली आणि ते मनापासून जय-जय-जय-जय-काय कार्य करू लागले. ऋषी-मुन्याने आपल्या भाषणात कुमारच्या ध्येयाचे कौतुक केले. त्यानंतर तारकासुर आणि का टेकायचा महाभयंकर, सही यू आ. परमवीर आणि शक्तिशाली दोघेही - सरपर हरवू लागली. दोघे कारच्या अनेक युक्त्या करत होते. त्याबद्दल काय आणि तारकासुरातही युद्ध झाले. त्यांची पूर्ण ताकद आणि सामग्री दोन्ही ते एकमेकांना मारण्याचा योग करत होते. या भीषण युद्धात दोघेही जखमी होत आहेत होते. यू भयंकर होत होती. ते भयंकर युद्ध पाहण्यासाठी सर्व देव, गंधव बसले. सुरुवात केली. ते अद्भूत युद्ध अचानक सर्वांचे आकर्षण ठरले. वारा वाहायला विसरला. सुयक करण थांबला. हे युद्ध पाहून सर्व संतही भयभीत झाले आहेत. उठणे या अंत्यसंस्काराच्या पावतीची पुष्टी करण्यासाठी ते लगेच आले.

ते पाहून टाक्या म्हणाला - हेपवतो! तू काळजी करू नकोस आज हे महान सर्वासमोर मला मारून टाकून मी भयमुक्त होईल. जब का टाके बोला पावत कर्नेम नम्र नव्हता, त्याच वेळी तारकने त्याच्यावर हाताने हल्ला केला. त्या शक्तीच्या पराभवाच्या धक्क्यामुळे शवपुचे निशाण जमिनीवर पडले, पण दुसऱ्या दिवशी तो सर्व शक्तीनिशी तो पुन्हा उठला आणि लढायला सज्ज झाला. takeay द्वारे आपल्या मनात, आपल्या आईचे नाव, पत्ता, पावती आणि भगवान शिव यांचे नाव देऊन, आशीर्वाद घेऊन तारकासुरच्या छातीवर आपल्या बळाचा प्रहार केला. एन.एस तारकासुराचे शरीर प्रहार होऊन पृथ्वीवर पडले. तो सर्वांना पाहतो महाबली असुर क्षणार्धात कोसळला.

महाबली तारकासुरचा वध होताच चारही बाजूंनी जयजयकार केला.

तारकासुराच्या वधाने सर्व देवांना खूप आनंद झाला. त्यानंतर त्याचा महाराजा तारकासुर मारला गेला. हे कळताच असुरांच्या अफाट सैन्यात भयंकर गोंधळ उडाला. आपला जीव वाचवण्यासाठी कारण सर्व भुते इकडे तिकडे धावत होती. देवतेने सर्व असुरांना घासून मारले. गरया. काही असुर घाबरून शेतातून पळून गेले. तर बाटा सेडय्या आणि रस्सा हात जोडून कुमार आश्रयाला आला आणि त्याच्याकडे क्षमा मागू लागला. नंतर कुमार त्याने त्यांना मोठ्या मनाने क्षमा केली आणि त्या राक्षसांना कायमचे नरकात जाण्याचा आदेश दिला. निघून जा

अशा रीतीने तारकासुर मारला गेला तेव्हा त्याचे संपूर्ण सैन्य एका क्षणात नष्ट झाले नाही. या देवराजांसह सर्व देव आणि जगाच्या ज्ञानात आनंदाची लहर आली धावू लागले; धावले. सारी जनता आनंदात बुडाली. कुमारांच्या विजयाची बातमी समजताच भगवंतांच्या देह-पावतीजवळ येऊन तो ताबडतोब आपल्या गणांसह रणांगणावर आला. श्री पावतीजींनी आपल्या मुलाला आपल्या हृदयातून काढून आपल्या मांडीवर घेतले. बराच वेळ बसून तिचे चुंबन घेतले. मग तिथेही पावतराज हमालाय पोहोचले आणि त्यांनी आपली कन्या पावती, भगवान शिव आणि का टाकेया यांची स्तुती केली. त्या चारपैकी मात्र फुलांचा पाऊस सुरू झाला. मंगळ ग्रह सर्वत्र गुंजू लागला. सर्वत्र त्याचा महिमा-जल्लोष झाला. देवाचा वामी देवराज पहिला कुमार त्याच्या सहदेवतेसह हात जोडून स्तुती करणे. यानंतर प्रभूचे पार्थिव पत्नी पावतीसह होते. मृतदेह घेऊन ते कैलास पर्वतावर परतले.

yahwana ye

बाणासुराचा व दैया लांबाचा वध

तो म्हणाला - नारदा ! तारकासुर कुमारचा वध टाक्याने केला तेव्हा तो होता ऋषीमुनींसह सर्व देवदेवतांना पाहून सर्वसामान्य जनतेत शक्तीची लाट उसळली. सगळ्यांना आनंद झाला. सर्व देवतांनी मोठ्या भक्तिभावाने का टाक्याची पूजा केली. नंतर f का नावाचा एक पवित्र पुरुष भयभीत होऊन टाक्याकडे आला. त्याचा जन्म सी बाणासुर नावाच्या राक्षसापासून झाला. छळले होते. तो हात जोडून कुमारसमोर उभा राहिला आणि उत्साहाने निघून गेला तो कारणाची स्तुती करू लागला. मग तो म्हणाला- अरे प्रिये! बाणासुर मला खूप काही देत आहे, तू मला त्याच्यापासून वाचव. मग टाक्याने पवित्र राजाची स्तुती केली.

मला कळवा.

कुलपिता शांत झाल्यावर कुमारचा निर्णय त्यांच्या के व के. देवापासून मुक्ती मिळविण्यासाठी, मृत शरीराचा वध करून, त्याने आपल्या अद्भुत शक्तीचा परिचय दिला. देणे एक अद्वितीय भावना बाकी. हा श का सम कुमार का घेतला न्यूस रस बाणासुरावर काय झाले? तेव्हा बाणासुर या राक्षसाला फसवून त्याचा नाश करण्याचा त्याचा बेत होता. कडे किंवा परत आले. जेव्हा हा शब्द त्याच्यापर्यंत पोहोचला तेव्हा तो त्याला म्हणाला हेपवतराज च! आता तुम्हाला बाणासुर नावाच्या राक्षसाला घाबरण्याची गरज नाही. आहे. मानेबानासुराचा वध करून तू तुझा प्रश्न कायमचा सोडवला आहेस. म्हणून आता तुमची भीती सोडा आणि सदैव भयभीत राहा. आता तु तपूवाक तुमच्या घराकडे ठेवा.

बाणासुराच्या भीतीची बातमी ऐकून पवित्र राजा त्याच्याकडे आला आणि तो भाव सेका टाकेय का तुत का. त्यानंतर त्यांच्याकडून वचन घेऊन तो आपल्या घरी परतला. चल जाऊया तेथे पंचकराने देवाकडे आपल्या धन्याच्या हेतूची शक्ती मागितली. तीन मृतदेहांची स्थापना. या तिघांची नावे तीर, कपले आणि कुमारेर मृतदेह प्रसिद्ध आहेत आणि लोकांच्या श्रद्धा आणि भक्तीचे जिवंत उदाहरण आहेत. हे देह उपासक आहेत आणि सोळा महान योगी पूजनीय आहेत.

पवित्र राजा आपल्या जागेवर परतल्यानंतर, देवतेचे गुरु बृहपत्र येथे गेले. नेकुमार टाक्याला म्हणाला की कुमार! येथे मृतदेहाची पोचपावती आदेशाने तारकासुरला मारण्यासाठी महाबली आणले होते. हे नुकतेच संपले आहे आहे. त्यामुळे आता तुम्ही कैलास पर्वतावर परत जा. गुरू पाटाचा मामला आता संपला तेवढ्यात लंबासुर नावाचा राक्षस खूप आवाज करू लागला आणि लोकांना दया दाखवायला सुरुवात करा. मग शेष जी चे पु कुमुद खी आव था मी कुमार कां टाकियेला आला । तिथे आल्यावर कुमुदने का टाक्याची स्तुती केली आणि म्हणाली - हे भगवान! एन.एस

मी तुझ्या आश्रयाला आलो आहे. हे राजा! लांबासुराच्या शिक्षेपासून मला वाचव.

तेव्हा कुमारच्या टाक्याने तपुवाक कुमुदला लांबासुराने दिलेल्या प्रश्नातून मुक्त केले. लुटण्यासाठी त्याने त्यालाही आपल्याच शब्दात मारले. तो लंबासुर त्याच्याबरोबर आला आपल्या उरलेल्या मुलासह तो मरण पावला हे जाणून कुमुदने खूप स्तुती केली आणि तो आपल्या निवासस्थानी गेला. पेक्षा अधोलोक गेला.

बारावा अध्याय

का टाक्याचा कैलास प्रवास

तो म्हणाला - हे नारद ! ही गाडी दैयराज बाणासुराने नेली तेव्हा अँड
लंबासुराची राख झाल्यावर सर्व देवतांनी कुमारच्या टाक्याची पूजा स्वीकारली.
काय. देव म्हणाले - हेदेव ! ज्याने रा सराज तारकचा वध केला त्याला आमचा सलाम
करा

हेशंकर नंदन! हे राजा! बाणासुर आणि लांबासुर नावाच्या राजांना तू मारलेस.
या लोकांची समस्या काय आहे? तुमचा नवरा आणि तुमची पत्नी
नाश करून दान देणारा अभय. आम्ही सर्व मनापासून तुझी स्तुती करतो.
तुम्ही आमची ही विनंती मान्य करा. तरुणाई! आम्हाला आशा आहे की तुम्हाला हे आवडेल
आमचे संकट आणि संकटे सोडवण्यासाठी नेहमीच मदत करेल.

देवतेने केलेली ही दुसरी सूचना ऐकून कुमारांची मनोवृत्ती खूपच कमी झाली.

उठलो त्यांनी सर्व देवतांना वरदान देऊन भविष्यात आशीर्वाद दिला.
त्यांनी मदत करण्याचे आश्वासन दिले. पवित्राने केलेल्या स्तुतीतून पार करण्याचे ध्येय सांगितले
- अरे प्रिये! आपण नेहमी सर्वोत्तम आणि सर्वोत्तम आहात. आजपासून तुम्ही सर्व ऋषी-मुनी
जे लीन राहतात त्यांची साधक पूजा करतील. माय नेशन इन द माउंटन
आणि घालवलेल्या वेळेसाठी फलदायी होईल.

हे आणि नुबोले - हेकुमार! महाबली तारकांचा वध करून तू हे खेडूत जग निर्माण केलेस.
तुम्हाला आनंदी करण्यासाठी दया करा. आता स्वतःचा मुलगा असल्याचा आव आणू नका. आता तुमच्याकडे आहे
आई- भगवान शिवाला संबोधित करा आणि शक्तीसाठी त्याच्या जवळच्या कैलास पर्वतावर पावती द्या
जायची इच्छा आहे

त्यानंतर कुमार विमानात सर्व देवतांसह आई-वडिलांच्या जवळ बसले
कैलास पर्वताकडे चालत जा. ते सर्व आनंद घेतात आणि नाही, देव मृतदेहाजवळ पोहोचतो.
भगवान विष्णूसह सर्व देवतांनी भगवान शिवाचे लोकनाथ असे नामकरण करून त्यांची प्रार्थना केली.
के. कुमारच्या टेकीने सेवेच्या भावनेने त्याच्या आई-वडिलांचा पत्ताही ठेवला. देवाचे प्रेत
मुलाच्या चेहऱ्याचे हळूवार चुंबन घेतले आणि खूप काही केले. नेकुमारला देवी पावती
तिला आपल्या मांडीत धरून त्याने तिचे खूप चुंबन घेतले. हे पाहून सर्व देव आनंदात मग्न झाले.
पावती आणि का टाक्या ओरडायला लागले.

त्यानंतर सर्व देवतांसह, भगवान विष्णू आणि मी देवा धदेव शिवाजी यांच्याकडून जाणून घेतले.
त्यांचे आशीर्वाद मागितले आणि आपापल्या लोकांकडे गेले. मग परमेश्वराचे शरीर त्याचा आत्मा किंवा देवी बनले.
पोचपावती आणि पु च्या टाक्याने ते आनंदाने कैलासावर राहू लागले.

तेरावा य

पावती करूनि गणेशा

सूतजी म्हणतात - कुमारांचा भारदस्त मंत्र ऐकून नारदजींना खूप आनंद झाला.
आणि तपुवाक तो मला म्हणाला - हे निर्मात्या ! तू ज्ञानाचा अथांग सागर आहेस आणि
भगवान श्रीकृष्णाला शिवाबद्दल सर्व काही माहित आहे. शवपू वामीचे नाव घेतले
अमृताचे पठण करून मला खूप मोठा आशीर्वाद मिळाला आहे. प्रभु! आता मी संहारक आहे
मला गणेशाबद्दल जाणून घ्यायचे आहे. त्याचे विचार, त्याच्या उत्पत्तीबद्दल,
मला सर्व काही सांगून माझे आभारी राहा.

मुने नारदांचे हे उदात्त वचन ऐकून तो आनंदाने म्हणाला - नारदा ! तू गणेश
वरील कथा ऐकायची आहे. म्हणूनच ते त्यांच्या शक्तीसाठी जन्माला आले आहेत.
मी विषयाबद्दल सांगेन. ही एक वेळची गोष्ट आहे. देवी पावतीच्या दोन संख्या आहेत जया आणि विजया, कोण
नेहमी त्याच्यासोबत राहायचे, त्याच्याकडे यायचे आणि म्हणायचे - हेसाखी! येथे कैलास पर्वत आहे
पण भगवान शिवाला असंख्य गण आहेत. ते नेहमी भगवान शिवाच्या आज्ञेचे काटेकोरपणे पालन करतात.
करा ते नेहमी भगवान शिवाच्या आज्ञेला सर्वोच्च मानतात. म्हणून तुम्ही पण
आपण स्वतः साठी एक विशेष गट तयार केला पाहिजे, ज्यासाठी आपले स्वतःचे
प्रामाणिक रहा आणि इतर कोणाच्याही पुढे झुकू नका. आपल्या मित्रांबद्दल बोला
पावती एकदा चांगली वाटली पण पुढच्याच क्षणी तो माझ्यात आणि माझ्यात चांगला म्हणाला
मार्गात काय फरक आहे? आपण दोघे एक आहोत आणि सर्व देह माझ्यात आहेत आणि सदैव मृत शरीरात आहेत.
फरक समजत नाही तो नेहमी आम्हा दोघांच्या आज्ञेचे पालन करतो.

पावती जीचे हे शब्द ऐकून त्यांचे डोळे पुढे काहीच बोलले नाहीत आणि तेथून निघून गेले.
जी. एके काळी पावती देवी आपल्या घरी स्नान करत होती. तो नंदाचा कर्णधार आहे
केली आणि दारात बसायला गेले. तेव्हाच मला भगवान शिवाची एन्ट्री मिळाली कारण नंद

तुम्हाला मला या बांधकामाचा धातू नही द्या. तुम्हाला देवदेवीची मूर्ती देण्याची आज्ञा आहे मी मृत्यू आला.

मग त्याने विचार केला की माझ्याकडेही असा सेवक असावा जो कार्यक्षम आणि माझा आहे नेहमी आज्ञा पाळा. तुमच्या शब्दांचे व्यसन कधीही करू नका. असा विचार करून त्याने आपल्या शरीरातील मलिनतेपासून शुभ लक्षणांसह यम उत्तम बालकाची निर्मिती केली. तो मुलगा शोभा समंप, महाबली, परा मी आणि सुंदर होती. पावती जीने तिला सुंदर आणि अधिक दागिने बनवले त्यांना अनेक आशीर्वाद लाभले. पावती म्हणाली की तू मेरेपु आहेस. तू हरला नाव गणेश.

पावतीजीचे हे शब्द ऐकून तो तेजस्वी बालक गणेश म्हणाला – हेमाता! हेजननी!

आज तू मला या जगात निर्माण केले आहेस. आजपासून मी तुझा मुलगा आहे. मी तुला वारंवार ओलसर कार. आता माझ्यासाठी काय आहे? मला सांगा, मी नक्की पूर्ण करेन.

तेव्हा देवी पावती म्हणाली – हेपु गणेश! आजपासून तू माझा कर्णधार हो. माझे हे माझ्या परवानगीशिवाय माझ्या महालात कोणीही बांधकाम करू नये, अशी अपेक्षा आहे. कितीही हट्टी असला तरीही नको, तू त्याला आत येऊ देत नाहीस. असे म्हणत पावतीने गणेशच्या हातात काठी ठेवली. तिला पकडून तिच्या चेहऱ्याचे हळूवार चुंबन घेतले आणि आंघोळ करायला आत गेली.

गणेश सावधपणे हातात काठी घेऊन महालाच्या प्रवेशद्वारावर पहारा देऊ लागला. एकाच वेळी देवी पावतीला भेटण्याच्या इच्छेने भगवान शिव महालात आले. जेव्हा ते रस्त्यावर येतात तेव्हा गणेश त्याला म्हणाला- हेदेव! यावेळी माझी आई आत आंघोळ करत आहे. म्हणजे तू इथून जा आणि नंतर या. असे म्हणत त्याने परमेश्वराच्या अंगासमोर एक काठी ठेवली. द . गणेशजींनी याआधी भगवान शिवाला पाहिले नव्हते त्यामुळे ते शक्य झाले नाही ओळखण्यास सक्षम व्हा

हे पाहून प्रेताला राग आला आणि तो म्हणाला- अरे मुर्खा! तू माझ्या आत सोडणे थांबवणे. तुला माहित नाही मी कोण आहे? मी मृत शरीर मी पावतीचा प्राप्तकर्ता आहे आणि मी माझ्याच घरी जात आहे. असे म्हणत प्रभूचे शरीर पुढे सरकताच गणेशजींनी त्यांच्यावर हल्ला केला. काठी मारून दया. हे पाहून प्रभूंना राग आला. त्याने आपली टोळी दिली आहे तिथून गणेशाला हटवण्याचा आदेश आला आणि तो बाहेर उभा राहिला.

चौदावा अध्याय

गणेशसोबत मृतदेहाचा वाद

तो म्हणाला - नारदा ! आपल्या प्रभू देवाची आज्ञा प्राप्त करून मनुष्य पायथ्याशी पोहोचला. आणि कॅप्टन झालेल्या निंगेशला तिथून निघायला सांगितले. पण जेव्हा गणेश नेहनेसे दया व्यक्त करण्यास नकार देऊन आणि मृतदेहांना फटकारून त्यांनी गणेशाशीही भांडण सुरू केले म्हणाले - हे मूर्ख बालक ! जर तुम्हाला तुमचा जीव वाचवायचा असेल तर आता आणि हे आणि राजवाड्याचे प्रवेशद्वार सोडून येथून निघून जा किंवा शिक्षा भोगण्यास तयार व्हा.

हे पाहून गणेशाला राग आला आणि तो प्रेतांना कठोरपणे म्हणाला, तुम्ही असे आहात. वेळ निघून जा इथून नाहीतर माझा राग सहन करायला तयार हो. गणेश के हे ऐकून प्रेत हसू लागले, फरापाली गणेशाला शिव्या देत म्हणाली - आम्ही मुके आहोत. परमेश्वर हे प्रेतांचे एक पात्र आहे आणि फक्त त्याच्या आज्ञेने तुम्हाला येथून दूर जाण्यास सांगत आहे. आता तोपर्यंत आम्ही तुला हबलक समजत होतो, पण तू खूप हट्टी मुलगा आहेस, ज्यांना विश्वास आहे अजिबात तयार होऊ नका. तरीही म्हणा की तू जसा आहे तसा इथून निघून जा तुला मारले जाईल मृतांचा हा आवाज ऐकून गणेशाला खूप राग आला. त्याने मृतांना शिवीगाळ करून धमकावून तेथून हाकलून दिले. या कारसाठी त्याला फटकारून प्रेत भयभीत होऊन तेथून पळून गेले आणि परत प्रभूच्या देहापाशी आले. तिथे जात आहे त्या प्रेतांनी जाऊन सारी गोष्ट आपल्या डाव्या प्रेताला सांगितली. हे ऐकून भगवान शिवाने क्रोधित होऊन आपल्या गणांना गणेशाला घरातून काढून टाकण्याची आज्ञा दिली.

भक्त पुन्हा दारात पोहोचले आणि गणेशाला निघण्यास सांगू लागले पण गणेशाने तेथून जाण्यास नकार दिला. जाण्यास स्पष्टपणे नकार द्या. गणेश भयभीत होऊन त्या लोकांना म्हणाला की मापावती पुत्र आणि तुम्ही भगवान शिवाचे सदस्य आहात. आम्ही दोघेही आपापल्या जागी आहोत. अनुसरण करत आहेत. शिवरायांच्या आदेशानुसार तुम्ही मला घरातून काढू इच्छिता, पण मी आपल्या आईच्या आदेशाचे पालन करणे, अशा प्रकारे जो कोणी तिची आज्ञा पाळतो प्रविष्ट करण्यासाठी ऑर्डर देऊ शकत नाही. त्यामुळे मला पुन्हा पुन्हा सोडायला सांगू नका आणि जा आणि तुमच्या आर्यवामिनींना याची माहिती द्या. त्यानंतर मृतदेह मृतदेहाकडे गेला आणि कृपया मला त्या कथेबद्दल कळवा. भगवान शिव हा एक उत्तम मनोरंजन आहे. त्यांचे बोलणे हे समजणे फार कठीण आहे. हे ऐकून त्याने आपल्या सदस्यांना आपण लहान असल्याचे सांगितले एवढ्या संख्येने येऊनही एकटे मूल तुम्हाला घाबरते आणि तुम्ही त्याला घाबरता. जा, जा आणि त्याच्याशी लढा आणि त्याला बंद करा आणि त्याला माझ्यासमोर माझ्यासमोर काढा येणे.

तो म्हणाला - नारदा ! जेव्हा भगवान शिवाने आपल्या सदस्यांना अशा प्रकारे आज्ञा दिली की ते दारात उभ्या असलेल्या त्या गणाला कोणत्याही गाडीतून काढा, मग रानटी पुन्हा राजवाड्यात घाबरतील. ए च्या बाजूला उभा आहे. त्याला बघून गणेशजी हसायला लागले आणि म्हणाले तू पुन्हा येशील. गेला. मी फक्त तुम्हाला समजावून सांगितले की मी येथून दूर जाणार नाही. माझ्या आईने मला मान्य केले म्हणूनच मी ते तयार केले आहे जेणेकरून मी त्याच्या प्रत्येक आदेशाचे पालन करू शकेन. ते माझ्यासाठी सकाळ झाली आहे. त्याची अवज्ञा माझ्या ताब्यात नाही. तू मला असे पुन्हा पुन्हा त्रास देतोस तुम्ही इथे हे करायला येत आहात का?

तेव्हा प्रेत म्हणाले- अरे मुर्खा! यावेळी आम्ही तुम्हाला प्रामाणिकपणे सांगायला आलो नाही याक लाथाच्या भूतांवर विश्वास ठेवत नाही. आता आम्ही तुमच्या बेफिकिरीची शिक्षा देण्यासाठी आलो आहोत एन.एस. असे म्हणत शिवाच्या शस्त्रांनी सजलेल्या सर्व प्रेतांनी गणेशाची पूजा केली. तुटून पडले. गणेश आणि शिवगण यांच्यात भयंकर युद्ध होईल पण गणेशाचे धैर्य आणि परमला पाहताच सर्व मृतांच्या संवेदना उडाल्या. सावजीचा कोणताही गण ते गणेश त्याचा पराभव करू शकलो नाही. गणेशने एकट्याने हत्या करून अनेक मृतदेहांना जखमी केले. दया आणि तिला पळून जाण्यास भाग पाडले. त्यानंतर पुन्हा राजवाड्याच्या वेशीवर उभे बनले आहेत. त्यानंतर सर्व मृतदेह जखमी अवस्थेत शिवाजीकडे आले आणि त्यांनी त्यांच्याबद्दल सांगितले. ऐकले

हेनार्ड! मग मी आणि इतर सर्वजण शिवाच्या दर्शनासाठी कैलासला पोहोचलो. तेथे अशा प्रकारे परमेश्वराचे मृत शरीर पाहून आम्ही त्याच्या त्रासाचे कारण विचारले. मग सावजी म्हणाले - हे वधाता ! अहो आणि नाही! माझ्या वाड्याच्या बाजूला एक मासा असलेला मुलगा उभा आहे आणि तो मला राजवाड्यात जाऊ देत नाही. म्हणून मी इथे उभा आहे. ती माझी गणालाही मारहाण करून तेथून हाकलण्यात आले आहे. होय! तू त्या मुलाकडे जा स्पष्ट करणे. मग मी भगवान शंकराच्या आज्ञेने गणेशाला समजावायला गेलो. मी तिथे हे पाहून गणेशजींचा राग वाढला आणि ते मला मारायला धावले. अरे माझ्या त्याने मिशी काढली आणि माझ्यासोबत गेलेल्या लोकांचा पाठलाग सुरू केला. तिथून हे पाहून परत आले

देवाच्या मृतदेहाला संपूर्ण घटना सांगा. हे ऐकून त्याला खूप राग आला. मग शिवरायांनी या सर्व देवता, भूत आणि दानवांना गणेशाला मार्गातून दूर करण्यासाठी पाठवले. पण सगळं संपलं होतं. गणेशने सर्वांना मारहाण करून तेथून पळ काढला. ते थोडे त्या मुलाने देवांना प्रचंड सैन्यापासून वाचवले. जेव्हा ही माहिती जेव्हा महादेवजींना ते कळले तेव्हा ते खूप रागावले आणि स्वतः गणेशाला शिक्षा द्यायला.

सोळावा अध्याय

गणेशाचे छेदन

राजा म्हणाला - हेमु ना नारद ! अशा प्रकारे जेव्हा सर्व मृतदेह, देवता आणि भूत जेव्हा त्या बालकाचा पराभव झाला तेव्हा भगवान शिव स्वतः त्या मुलाला शिक्षा देण्यासाठी गेले. तेथे गणेशने आईचे पाय मारले आणि भगवान शिवाशी युद्ध करू लागले.

काय. एका लहान मुलाला अशा प्रकारे भितीशी झुंजताना पाहून प्रेत तू का राहिलास? एवढ्या धाडसी, धाडसी आणि धाडसी बालकाला पाहून सावजींनी क्षणभर वेड लावले बरं वाटलं, पण पुढच्याच क्षणी त्या मुलाचा संयम सुटला. ते

मुलाने देवराज इनवसह त्याच्या भावांसह माझ्यावरही अत्याचार केला होता.

प्रेताच्या अधिपत्याखाली भगवान गणेशाशी युद्ध करू लागले.

त्याने धनुष्य हातात घेतले. देवाच्या देहाकडे जाणारी ही गाडी तुमच्या जवळ येते आईचा मृत्यू पाहून पावती, गणेशाने प्रेतावर बेड्या घालून

हरल्याबद्दल दया करा गणेशाच्या पराभवामुळे सावजीच्या हाताचे धनुष्य तुटून पडले. मग तो पनाक उचलला गेला पण गणेशाने त्यालाही चोळले. हे पाहून शिवाजीचा कोप झाला आभाळावर पडले. त्याने काठी उचलली. आता गणेश आणि लोकनाथ प्रभूंच्या मृतदेहांमध्ये घनघोर युद्ध झाले.

देवाचे शरीर सदैव जिवंत असते. सर्व देवता मी आणि लीला-धारी आहेत. त्यांच्या प्रेमाला समजून घेणं हा प्रत्येकाच्या हातात नसतो. तो एक महान नायक आणि नायक आहे. त्यांचे sh त्याला आव्हान देणे म्हणजे स्वतःच्या मृत्यूला आमंत्रण देण्यासारखे आहे, पण गणेशालाही ते समजू शकले नाही. आईचा आशीर्वाद मिळाल्यावर गणेशाने स्वतःला अजिंक्य असल्याचे समजून संपूर्ण देवाशी युद्ध केले.

काय देहांमध्ये घनघोर दुःख सुरूच होते. सर्व देवता आणि मृतदेहांसह ती स्वर्गाने बघते राहिली. जेव्हा गणेश कोणत्याही प्रकारे त्याच्या जिद्दीपासून मागे हटतो जर तुम्ही तयार नसाल तर भगवान शिवाच्या क्रोधाच्या सर्व मर्यादा तुटल्या आणि त्यांची शूल गेली. श्री गणेशाचे मस्तक कापावे.

च्या हवाई अध्याय

पावतीची पावती आणि गणेशाला जीवनदान

नारदजी म्हणाले - हे प्रिये ! जेव्हा भगवान शिव सिंहासनावर विराजमान झाले आणि त्यांनी पावती देवीची पूजा केली. गणेशाचे डोके कापून टाका, मग फर की या? जेव्हा गणेशाच्या मृत्यूची देवी पावती देते माहिती मिळाल्यावर त्यांनी काय केले? प्रभु! कृपया मला पुढील कथेबद्दल सांगा मला सांग

नारदजींनी असे केल्यावर ते राजी झाले आणि म्हणाले - नारद ! लवकरात लवकर भगवान प्रेताने त्या मुलाचे शीर कापले आणि त्याला त्याच प्रकारे ठार मारले उभ्या असलेल्या सर्व मृतदेहांची शक्ती दृष्टीस पडली. ते सर्व आनंदाने गायले खेळला आणि मोठा उत्सव झाला. सगळे एकत्र नाचू लागले. देवाचे मृत शरीर सगळीकडे जल्लोष झाला.

दुसरीकडे पोचपावती संपल्यावर त्याने मित्राला पाठवले की ती गणेशाला आत बोलवा. आणि बाहेर गेल्यावर तिची अवस्था पाहिली. बघून ती घाबरली. गणेशाचे डोके छिन्नविछिन्न झाले असून त्याचे धड वेगळे झाले आहे. सर्व देवता आणि देह एकत्र नाचत होते. हे पाहून ती मैत्रिणी असल्याची पावती दिली पक्षकार आत गेला आणि जाऊन पोचपावती या सर्व गोष्टींची माहिती दिली.

आपल्या पुत्र गणेशाच्या मृत्यूची बातमी ऐकून पावती देवी अत्यंत क्रोधित झाली. उह ने रडायला लागले. रडत रडत म्हणतात - हाय, काय? मी कुठे जाऊ आपले करू नका थांबताही येत नाही. सर्व देव आणि मृत शरीरे माझ्या येरेपूला ठेचून मारली खाली घ्या. ज्याने माझ्या मुलाला मारले त्याचा नाश करून आता मी रंगवणार आहे. एन.एस एक लय निर्माण केली. असे म्हणत त्यांनी लक्षावधी शिष्य निर्माण केले तेथे पाहून मांजगदंबेचे प्रचंड सैन्य जमा झाले. त्यांनी हात कापताच हेमाता! हेदेवी! आम्ही सर्वांनी ही कार कापली कारण किंवा कारण? आम्हाला ऑर्डर द्या की काय करायचं?

तेव्हा देवी पावती रागाने म्हणाली - तुम्ही सगळे जाऊन मेरेपूला मार. ते नष्ट करा. तुम्ही देवसेनेत लय निर्माण करा. ती येताच शक्तिशाली सैन्य तेथून निघून गेले. बाहेर जाऊन त्याने देवता आणि मृतदेहांची पूजा केली. कृपया करा त्या क्रोधी देवी आहेत ज्या देवतेला पकडून तोंडात घालतील. ए-श कोणावर तरी हरतो. त्यामुळे त्यांनी तेथे प्रचंड दहशत निर्माण केली. तेथे सगळीकडे गोंधळ माजला होता. जीव वाचवण्यासाठी लोक सगळीकडे धावू लागले.

हे दृश्य पाहून भगवान शिव, मी आणि माझा आत्मा हादरली. आम्ही विचार केला

या पृथ्वीवर लय येईल. हा विनाश कसा थांबवायचा याचा विचार सर्वजण करू लागले. शकते? नारद, त्याच वेळी तू आलास आणि सांगू लागलास की केवळ देवी पावतीच हा विनाश थांबवू शकते. असू शकते त्यासाठी ते सादर करून करणे आवश्यक आहे
कसा तरी त्यांचा राग शांत झाला पाहिजे. या विचाराने तुम्ही सर्व देव गमावले.
आवडले पण पावती देवीच्या आशीर्वादाने सगळेच घाबरत होते. त्यांच्यासमोर जाण्याचे धैर्य तिथे कोणीच नव्हते. आपण सर्व काही पुढे केले आहे. पावती जवळ वाड्याच्या आत आम्ही सगळे गेला. सर्व देव देवीची स्तुती करू लागले आणि म्हणाले - हेजगदंबे ! हेच बदक! आम्ही सर्वजण तुझी स्तुती करतात. तुम्ही दहा आहात तू खूप शक्तिशाली आहेस. तुमच्याकडे हे आहे अ ही जगाची निर्मिती आहे. आपण कृतज्ञ आहात. जेव्हा तुम्ही असता तेव्हा इच्छा फळाला छप्पर देते. जेव्हा राग येतो तेव्हा सर्वकाही काढून घेऊ नका. हेदेवी! आम्ही सर्व आमच्या गुन्ह्यासाठी मी तुझ्यावर प्रेम करतो आमचे सर्व अपराध क्षमा करा आणि आमचा राग शांत करा करा. हेमाहामी! आम्ही तुझ्या चरणी नतमस्तक आहोत. हेमाता! आम्हाला तुमच्यावर कृपया कृपया हेपरमे रे! सर्वकाही विसरून जा आणि भयंकर मृत्यूकडे जा ब्लॉक करा.

अशा प्रकारे देवतेची स्तुती ऐकून देवी शांत राहिली. थोडा वेळ विचार करून म्हणा - अहो देवा! तसे, तुमचा गुन्हा पूर्णपणे वेगळा आहे. तरीही मला तुझी विनंती करायची आहे तुम्ही फक्त शंभर टक्के स्वीकारू शकता. माझा मुलगा गणेश जिवंत असेल तर पूर्वीसारखा कधीच नाही तू गेलास तर मी तुम्हा सर्वांना माफ करीन. हे ऐकून सर्व देव शांत झाले कारण काय अशक्य होतं? मग सर्व देवतांनी प्रेताच्या समोर हात जोडले उभे राहिले आणि म्हणाले - प्रभु! आता तुम्ही आम्हाला वाचवू शकता. jas कार तू त्याने गणेशाचा शिरच्छेद करून त्याचा वध केला आहे, त्याचप्रमाणे आता त्याचे पुनरुज्जीवन करा. देवतेला प्रार्थना ऐकून भगवान शिव म्हणाले की देवांनो, तुम्ही नाराज होऊ नका. मी पण तेच करतो काय होईल, जेणेकरून आपण भाग्यवान आहात.

भगवान शिवाने देवतेला उत्तर दिले आणि जे पहिले असेल त्या दिशेने जाण्याचा आदेश दिला त्याने तिचे डोके कापून आणले. मग आम्ही त्याचे डोके गणेशाच्या धडाशी जोडले. तुम्ही ते कराल. देवता उत्तरेकडे निघाल्या. तेथे प्रथम त्यांना दात आहे हत्ती घासला होता, त्याचा शिरच्छेद करून ते आणले. तेथे तो राजवाड्याच्या गेटवर परतला. गणेशाचे धड स्वच्छ करून त्याची पूजा केली, तेव्हा त्याला हत्तीचे डोके होते. दया थोड्याच वेळात भगवान विष्णूंनी भगवान शंकराच्या चरणांचे ध्यान केले. सकाळी गणेशाच्या मृतदेहावर पाणी ओतण्यात आले. पाणी कमी होताच परमेश्वर मृत शरीर सोडतो. कृपेने तो मुलगा आत्ताच उठला नसल्यासारखा उभा राहिला. तो मुलगा आता हत्तीचा चेहरा स्तब्ध झाला होता, पण तरीही तो खूप सुंदर आणि सुंदर दिसत होता. होते. रावणाचे ते बालक अद्भूत तेजाने उजळून निघाले होते.

भगवान शंकराच्या कृपेने पावती मिळाल्यावर सर्व देव आणि मृतदेह शांतपणे नाचू लागले. त्याचा सारा आनंद क्षणार्धात नष्ट झाला.

अठरावा अध्याय

गणेश गौरव

नारदजी म्हणाले - हे दास ! शंकराच्या कृपेने गणेशाची पावती पुन्हा पु आयुष्य निघून गेल्यावर मग तिथे की यावे? तो जिवंत काय म्हणाला? नारदांचे हे हे ऐकून तो म्हणाला - हेनार्ड ! जेव्हा गणेशाच्या धडावरून हत्तीचे डोके पडले. ते पाहून देवी पावतीला खूप कौतुक वाटले. अरे नी गणेश हात झाकून मिठी मारली आणि चुंबन घेतले. फार उह नेगणेश सुंदर असायला आणि

शुद्धसाक्षात्प्राप्तिमुद्देशान्नकारणंकारणंकीर्त्तयन्नेतेष्वेवमसीत्याद्यस्ति शब्द
वरदान देत तो म्हणाला- हे माझ्या मित्रा, गणेशा! खूप दिवस आईची आज्ञा सहन करावी लागते.
पण आजच्या नंतर तुम्हाला कोणत्याही कारशी काही देणेघेणे राहणार नाही. सर्व देव
तुझी पूजा करतील पु! तुझ्या हृदयातही हिरव्या रंगाची आभा आहे, म्हणून तुझी उपासना सदैव आहे
सर होईल. जे काही सत्य आणि फळ असेल ते आता मिळावे
पूजा काळजीपूर्वक केली जाईल, त्याच्या कार्यातील सर्व अडथळे नष्ट होऊन नष्ट होतील.
अशाप्रकारे जेव्हा देवी पावतीने गणेशाला कृपा केली, तेव्हा भगवान शिव
तसेच, गणेशाच्या डोक्यावर तपुवाकने प्रहार सुरू केला. मटा पावती आधी
देवाने मृतदेह पाहिला, फिरगणेशला उद्देशून मी म्हणालो- पु! हे आपण गमावले आहे
देव मृत शरीर आहे हे जाणून घ्या. तेव्हा गणेश ताबडतोब उठून मृतदेहाच्या पायाजवळ बसला.
गारकर आपल्या गुन्हाची माफी मागू लागले. गणेश म्हणाला- अरे प्रिये! मी अनवधानाने
तुला ओळखता आले नाही, म्हणूनच मी तुला घरात येऊ दिले नाही. अहो
प्रभु, माझ्या मूर्खपणाची क्षमा कर.

आपल्यापु गणेशाला अशा प्रकारे मोहित करताना पाहून भगवान शवांनी उसासा टाकला.
त्याला क्षमा करा. मग मी, विष्णू आणि शिवाजी देव म्हणालो- अगदी या जगाप्रमाणे
महान तीन देवांची पूजा केली जाते, त्याचप्रमाणे गणेशाची देखील प्रत्येकजण पूजा करेल. कोणतेही
प्रथम गणेशाची पूजा केली जाईल आणि नंतर आपण सर्वजण. y d अशा
न केल्यास उपासना सफल मानली जात नाही आणि उपासनेचे फळ प्राप्त होत नाही. मग
सावर्जींनी सर्व मागण्या आणि आशीर्वाद मागून गणेशाची पूजा केली. त्यानंतर,
विष्णू, पावती आणि इतर देवतांनीही त्याची विधीपूर्वक पूजा केली. त्यानंतर
सर्व देवतांनी त्यांना मोठे वरदान दिले. त्याच दिवशी गणेशाची पूजा करण्यात आली
आशीर्वाद द्या.

एकोणिसावा अध्याय

गणेश चतुर्थ उत्सव

राजा म्हणाला - हेमु ना नारद ! गणेशजी जिवंत असताना या गाडीवर सर्वत्र
आनंद पडला. सगळे बरे होते. सर्व देवता त्यांना सर्व प्रकारचे वरदान देतील
राहत होते. तेव्हा भगवान महादेवजींनीही गणेशावर विशेष कृपा केली आणि म्हणाले-
हे राजनंदन! तू माझा मुलगा आहेस. तुला न ओळखल्यामुळे तुझा इथे अपमान झाला.
आहे. म्हणूनच माझ्या भावाने तुझ्यावर हल्ला केला पण आजपासून तुला कोणी विरोध करू शकणार नाही.
करेल तुम्ही सर्वांकडून आदरणीय आणि आदरणीय असाल. तूम् सा तजगदंबेचा दिमाखदार उदय
कारण परम तेज वी आणि परम मी हो. तुझ्या शौर्याचा आणि शौर्याचा लोखंड या जगात आहे
सर्वजण पाळतील. आजपासून तू माझ्या सर्व मृतदेहांचा स्वामी आहेस. हे सर्व तुम्ही ऑर्डर गमावले आहे
त्याचे पालन करणार. आजपासून तुम्हाला गणपत या नावानेही ओळखले जाईल. हे सर्व म्हणत
भगवान शिव दोन क्षण शांत राहिले आणि मग म्हणाले - हेगणपत! तू हारा जम भा पाड महिना
कृष्णाच्या चौथ्या दिवशी पावती देवीच्या हृदयातून चंद्राच्या उदयाच्या वेळी
आले आहे. म्हणूनच आजपासून या दिवसापासून जो कोणी आपल्याला पूर्ण भक्तीभावाने मारून टाकेल.
त्याला सर्व सुख मिळेल. माघाशीष महिन्यातील कृपापाच्या चौथ्या दिवशी
सकाळी आंधोळ करून ठेवावी. धातू, कोरल किंवा धातूचा तुकडा बनवून ते गोळा करा.
त्यानंतर सुगंधी गंध, चंदन आणि सुवासिक फुलांनी मूर्तीची पूजा करावी. राम बारा बोटे
एकशे एक लांब तीन गाठींनी पूजा करावी. त्यानंतर सनशार्डन, एस.पी.,

भोळे, तांबूल वगैरे देऊन गणेशाची पूजा करावी. त्यानंतर बाल चूम्माची पूजा करावी. फर प्राणाला उत्तम अन्न अर्पण करा. मीठानेच बनवलेले अन्न खा. ही कार या वयात गणेश चतुर्थला करा.

निकडीच्या भावनेने त्याची कापणी करणे हवे होते उदपानात बारा ब्राह्मणांना भोजन द्यावे. आधीच निर्मितीच्या वेळी गणेशाची मूर्ती स्थापित कलशावर ठेवावी. वेद तयार करून त्यावर कमळ तयार करा नैवेद्य करावे त्यानंतर मूर्तीसमोर दोन मुले व दोन मुले ठेवून त्यांची मांडणी केली पूजा करून मग त्यांना आदराने खाऊ घाला. त्याची रात्रभर जागरण करा. सकाळी पुन्हा गणेशाची पूजा करावी. पूजा केल्यानंतर त्यांचे वजन करा द. मग मुलाचे आशीर्वाद घ्या आणि त्यांना मजकूर वाचायला लावा आणि कार्य पूर्ण करा. यासाठी गणेशाचा पुत्र मिळवा. त्यानंतर हात जोडून नमस्कार करा.

हेगणेश! अशा प्रकारे जो कृपाळू भावाने तुझ्या आश्रयाला येईल आणि दररोज तुझी पूजा केली जाईल, त्याची सर्व कामे यशस्वी होतील आणि त्याला आता सर्व फळ मिळेल.

असेल शुद्ध मनाने गणेशाची पूजा, चंदन, तांदूळ आणि केतक फुलांनी करा कर्त्याचे सर्व कर्ता आणि नाही आणि आत्मा नष्ट होतील. आता त्या माणसाचे काय नक्कीच कराल. ही गणेश चतुर्थी सर्व महिला आणि पुरुषांसाठी आहे. विशेषतः ज्यांना मानवाच्या उत्थानाची इच्छा आहे, त्यांनी या मंत्राचे पालन करावे. गणेश चतुर्थी पाळणाऱ्या व्यक्तीच्या सर्व मनोकामना पूर्ण होणे आवश्यक आहे. झाले असते म्हणूनच सर्व मानवांनी हे ध्येय पूर्ण केले पाहिजे आणि तुमचा नेहमीच पराभव होईल. भक्तिभावाने पूजा करावी. या कारमध्ये लोकनाथ भगवान शव यांनी त्यांचा मुलगा दिला त्यांनी गणेशाला सर्व मानव आणि देवतांची पूजा करण्याचा आशीर्वाद दिला. सर्व देवता आणि ऋषी-मुन भगवान शव यांचे वचन ऐकून ते खूप आनंदित झाले. त्यांचा आनंद मर्यादा नव्हती. या सर्वांनी चितेचे पूजन करण्यासाठी भाच्यात विसर्जित केले. सुरुवात केली. हे पाहून पावती देवीच्या आनंदाला पारावार उरला नाही. ते देवतेला पुत्र मानून पूजा करतात गणेशाची पूजा पाहून मनातल्या मनात त्या प्रेताच्या चरणांची पूजा करायची. टाळ्या वाजवू लागल्या. त्याचा सगळा राग क्षणार्धात शांत झाला. सर्व त्या वेळी दशमध्ये मधुर भजन वाजू लागले. इतर आनंदाने नाचले. सुंदर गाणे आणि गणपतीवर आकाशातून फुलांचा वर्षाव सुरू झाला. राज्यपाल आपल्या पु मटा पोचपावती केली तेव्हा फुलत नव्हती. त्यावेळी चौफेर हाणामारी सुरू झाली. त्यानंतर त्या वेळी तेथे उपस्थित असलेले सर्व देव आणि ऋषी त्या स्थानाजवळ आले. जिथे भगवान शिव आणि देवी पावती त्यांच्या पु गणेशासोबत विराजमान होते. देवता आणि ऋषींनी त्याला भक्तिभावाने नमस्कार केला आणि त्याची स्तुती करू लागले. फर शौंजी पासून वचन घेऊन सर्वजण आपापल्या घरी गेले. त्यानंतरही मी त्याच्याकडून वचन घेतो त्याच्या लोकांकडे परतले. जो मनुष्य शुद्ध अंतःकरणाने सावध असतो, तो हा परम शुभ कथा ऐकतो, तो सर्व शुभकार्यात सहभागी होतो. ही गणेश चतुर्थी उम कथा पुत्राला पुत्र, संपत्तीला धन, आजारांना आरोग्य, अभाग्याला शुभेच्छा देणगी देते. येशूचा नवरा त्याला सोडून गेला आहे, गणेशाच्या पूजेचे भाव पुन्हा त्याच्याकडे परत येतो. दुःखात बुडलेला माणूस, ही उच्च कथा हे ऐकून तो दुःखी होतो आणि आनंदी होतो. माणसाच्या घरात जसं जे वर्णन करतात ते सदैव सुखी राहतात, त्या घरामध्ये सदैव नशीब असते. श्रीगणेशाची कृपा ती देवावर सदैव राहते आणि तिच्या घरी येणाऱ्या सर्व शत्रूंचा नाश करते. त्याच्या सर्व इच्छा पूर्ण करतो.

विसावा अध्याय

ऑर्डर ऑफ द मदर अर्थ, गणेश विवाह आणि च्या असणे

नारदजींनी विचारले - हे वधाता ! तू मला भगवान गणेशाचा जन्म आणि त्याचे अद्भुत आशीर्वाद दिलेस. आणि आईची पावती वाचवण्याची पौराणिक कथा धैर्याने सांगितली. आता मी सांगा जेव्हा भगवान शिवाने गणेशाला नवजीवन देऊन अनेक वरदान दिले होते. काय, मग तिथे किंवा त्यानंतर या?

राजा म्हणाला - हेमु ना नारद ! तदनंतर देवाची देह पावती आपनदों पु गणेश आणि का टाक्यासोबत कैलास पर्वतावर त्यांच्या निवासस्थानी आनंदाने राहू लागला. पोचपावती त्यांचा मुलगा गणेश आणि का टाक्या यांच्या बाल लीला पाहून ते बोलत होते. लाड करा. ते दोघेही आपल्या आई-वडिलांच्या भावनेने पूजा-अर्चा करत असत. त्यामुळे मृतदेहाची पोचपावती होणार होती. अशा लीलांमध्ये हळूहळू काळ जात होता. आणि गणेश आणि का टाक्या तरुण झाले.

मग एके दिवशी मृतदेह शेजारी बसून एकमेकांशी बोलत होते. देवी पावती भगवान शिवाला म्हणाले की आपण दोघेही विवाहास पात्र झालो आहोत. म्हणून आम्ही आता दोन्ही मुलांचे लग्न झाले पाहिजे. मग दोघी विचार करू लागले की पहिला गणेश लग्न करायचे की काय घ्यायचे. जेव्हा पालकांनी त्यांची इच्छा सांगितली त्यांच्याही मनात लग्नाची इच्छा निर्माण झाली. दोघांनी लग्नाला होकार दिला. तेव्हा भगवान शिव आपल्या मुलाला म्हणाले - हेपु ! तुम्ही दोघे आमच्यासाठी आहात पण आम्ही या संभ्रमात, तुमच्यापैकी कोणाचे पहिले लग्न करायचे? म्हणून आमच्याकडे ए तू खोटा आहेस. तुमच्यापैकी कोण पृथ्वी जिंकून आधी परत येईल, त्याचे पहिले लग्न होईल. त्यांचे संबोधन ऐकून कुमार यांनी तात्काळ घेतले आपल्या वाहनात बसून लवकरात लवकर पृथ्वीची पूजा करण्यासाठी आपल्या पालकांच्या पत्त्यावर या त्याने एक प्रत घेतली, पण गणेशा, तो शांत उभा राहिला आणि काहीतरी विचार करू लागला. त्यानंतर तो घरात गेल्यावर नान केला आणि पुन्हा आईच्या पत्त्यावर आला आणि म्हणाला - तुम्ही दोघे माझ्याद्वारे स्थापित केलेली ही आसने घ्या. मला तुम्हा दोघांना माफ करायचे आहे नाही. तेव्हा भगवान शिव आणि देवी पावती यांनी आनंदाने आसन धारण केले. पोचपावती आसनावर बसल्यानंतर, हात जोडून गणेशाने वारंवार नामजप केला विधीपूर्वक पूजा करा. त्याची सात वेळा पूजा केल्यानंतर पर मा के.

आईची सात वेळा पूजा केल्यानंतर गणेशाने हात जोडले. उभे राहून त्याची स्तुती करत म्हणाले - मी तुझी आज्ञा पूर्ण केली आहे. आता तु

माझे लग्न लवकरात लवकर करा. हे ऐकून मर्त्य पावतीने गणेशाला पृथ्वीची प्रार्थना करण्यास सांगितले. यायला सांगितले. ज्याचा उद्देश पृथ्वीची पूजा करणे हा होता असे त्यांनी सांगितले. होय, तूही जा आणि त्यांच्या आधी परत या, मगच पहिले लग्न होऊ शकेल.

शिव- शिवाचे हे शब्द ऐकून गणेश म्हणाला- तुम्ही दोघेही महान लोक आहात. तुमचे ज्ञान A कोणतीही मर्यादा नाही. तुम्ही धर्म आणि विज्ञानात पारंगत आहात. मी तुमच्या आदेशानुसार आहे पृथ्वीची देवी एकदा नाही तर सात वेळा आली आहे. हे ऐकून पोचपावती वाढली अचानक तो म्हणाला, हेपु! तू असा प्रचंड सात बाजू असलेला समुद्र, पर्वत आणि काननपासून पृथ्वी कधी आली? तू इथून सुद्धा बोलला नाहीस.

भगवान शिव आणि देवी पावतीचा हा कार भगवान गणेश ऐकतो जी म्हणाले - तुम्हा दोघांची पूजा करून मी तुम्हाला सात वेळा आशीर्वाद दिला आहे. ही कार माझ्याद्वारे पृथ्वीवरील दैवी कृपा पूर्ण झाली. वेदांमध्ये त्यांचे मातापित्यांचे वर्णन आहे पूजेच्या प्रभावाने त्याची पूजा केल्यानंतर पृथ्वीदेवतेची पूजा करावी. ते फळ देते. आई-वडिलांच्या पायाची धूळ ही पुत्रासाठी महान तीर्थ आहे. वेद शा आम्ही याची साक्ष देतो. मग तुम्ही यावर विश्वास ठेवण्यास का नकार देत आहात? अहो जाणून घ्या! तुम्ही सर्व आहात. नगुणा, निराकार, पण इरे आहे. माझे शब्द कसे आहेत आपण फसवणूक करू शकता? कृपया सांगा शिकवणीनुसार की मी चूक आहे?

अशा रीतीने गणेशजींचे म्हणणे ऐकून देह पावतीची नितांत गरज होती. तुमचे पु गणेशाला वेद आणि शास्त्रांचे स्वामी म्हणून ओळखून, त्याच्या शक्तीला मर्यादा नव्हती. मग मु कुरते, हे देवा, मर्त्य पावती म्हणाली - हे पु! तुम्ही बलवान आणि धैर्यवान व्हा त्याच वेळी, तुम्हाला परम आशीर्वाद देखील आहेत. ज्याच्याजवळ ताकद आहे, तो बलवान आहे हे वास्तव आहे. ते सुद्धा. बाणा बु च्या सैन्याची बेरीज देखील शक्य नव्हती. मूर्ख माणूस संकटात सापडला जाताना मजबूत असूनही मला ते जमले नाही. वेद आणि पुराण हे सांगतात की पालकांचे स्थान सर्वात वरचे आहे. वर्ग त्याच्या पायाशी आहे. तुमच्या पालकांचा पत्ता आज्ञा पाळणे हाच पुत्राचा धर्म आहे. त्याची आई पृथ्वीची माता आहे पेशा जास्त आहे. त्यामुळे तुमचे म्हणणे अगदी खरे आहे. तू धरती घेतली आधी पार मा पूर्ण झाले. म्हणूनच आम्हाला तुझे लग्न आधी आणि फक्त करावे लागेल.

जेव्हा भगवान शिव आणि पावतीने गणेशाच्या शब्दांना पाठिंबा दिला आणि त्याचा स्वीकार केला त्यानंतर सी राजनंदन थकले आणि आई-वडिलांचे नाव घेऊन तेथून निघून गेले. महादेवजी स्वतः सोबत बसले की पावती जी आपण लग्न करू नये या चिंतेत मग्न झाले.

वधू कुठे शोधायची? असा विचार करत होते तेव्हाच कैलास पर्वतावर आले आणि त्यांनी प्रेताला भक्तिभावाने नमस्कार करून त्यांची प्रार्थना केली. के. महादेवजींनी त्यांना कैलास येथे येण्याचे कारण विचारले असता त्यांनी मनापासून आणि वडील म्हणाले - हे भगवान! मला माझी दोन मुले आणि मुली आहेत. त्याने लग्नाची कल्पना आणली. bhu स आणि कळी सुंदर आणि सर्व गुण आहेत. एन.एस त्याला तुमच्या मुलाशी लग्न करायचे आहे.

जप्तविपाचे वचन ऐकून भगवान शिव आणि देवी पावती खूप आनंदित झाली आणि त्याने लग्नाचा प्रस्ताव स्वीकारला. भगवान शिव - शिवाने आपल्या पुत्राचा वध केला गणेशाचा शुभ विवाह एस-बुसोबत आनंदात पार पडला. या शुभ प्रसंगी सर्व देवांना आनंद झाला. त्याने गणेशाची प्रार्थना केली आणि त्याला खूप आशीर्वाद दिला. नशीब दान देऊन आपापल्या ठिकाणी परतले. त्यानंतर गणेश हे त्याचे दोन्ही. बायकोशी आनंदाने वागू लागली. बऱ्याच दिवसांनी त्यांच्या दोन पु अप ए. सुरुवातीपासून पुत्राचे नाव 'शुभ' आणि पुत्रापासून प्राप्त झालेल्या पुत्राचे नाव 'नफा'. अशा प्रकारे गणेश पत्नी आणि मुलासोबत आनंदात आहे. जगू लागला

जेव्हा गणपतीला आपले जीवन आनंदाने जगण्यासाठी बराच वेळ गेला आशीर्वाद पूर्ण करून पृथ्वीवर परतणे हा कुमारचा उद्देश होता. ते घरी कसे पोहोचणार होते मी तुझा भक्त नारद झालो. मग तू का टाक्याला सांगितलेस की तू तुझी आई गमावलीस- माहित आहे तुझी सावत्र आई काय आहे? तुला पृथ्वीच्या स्वर्गात पाठवून, तू गणेशाचा भाऊ आहेस. दोन सुंदर मुलींशी लग्न केले. आता त्यांना दोन मुलगेही झाले आहेत तो आपले आयुष्य आनंदाने सांगत असतो. ही तुझी आई आहे- पत्ता चांगला नाही आहे. नारद! अशी गोष्ट ऐकून तुला राग आला. ते खूप आहेत आत्याशी घरी पोहोचले. त्याचा चेहरा रागाने लाल झाला होता. कैलास पर्वतावर पोहोचल्यावर त्यांनी हात जोडून आई-वडिलांचे नाव सांगितले. यानंतर त्यांनी त्याचे घेतले या विषयावर तुमची नाराजी तुमच्या पालकांसोबत व्यक्त करा. का टाके म्हणाले की तुम्ही दोघे आपल्याच मुलाला कपटाने येथून पळवून लावा आणि शांतपणे आपल्या मुलाचे गणेशाशी लग्न कर द्या तुम्ही दोघांनी मला सावत्र मुलासारखे वागवले आहे. होय, तू गणेशाचा आहेस आधी लग्न करायचं होतं, मग एकदा सांगितलं, मी स्वतः माझ्या भावाच्या गणेशाशी लग्न करेन. त्याने ते आनंदाने उत्साहाने केले परंतु तुम्ही फसवणूक केली. तुम्ही यशस्वी आहात एकुलत्या एका मुलाशी मैत्री करा. मी नसलो तरी तुला काही फरक पडत नाही. म्हणून मी इथून कायमचा जात आहे. आता मी नेहमी पर्वतावर जाऊन तपश्चर्या करतो. हे काय आहे? असे म्हणत कुमार टाक्या तिथून निघून गेला. देवाचे शरीर आणि पावती त्याला दिली समजावण्याचा प्रयत्न केला, पण त्यांनी दुर्लक्ष केले.

नारद! त्या दिवसापासून वामीचे नाव कुमार या नावाने घेतले गेले. तेव्हापासून हे तीन लोक मी त्याचे नाव कुमार का टाक्या आणि यात झाले. टेकीचे नाव पहारी, शुभ, पुयमयी आणि छाया ही शक्ती देणारी आहे. पौर्णिमेच्या दिवशी, जो कोणी मनुष्याला टाक्याचे दर्शन किंवा पूजा करतो, त्याने सर्व पापे करू नयेत. आणि त्याला इच्छित छप्पर फळ मिळते. सर्व देव आणि ऋषीही यात आहेत टेकायच्या दर्शनाला दिवस जातो. तर दुसरीकडे कुमार यांच्या या ताकायच्या कारने संताप व्यक्त केला. तो निघून गेल्यावर त्याच्या आईला खूप आनंद झाला. ते सावजीला सोबत घेऊन पवित्र ठिकाणी गेले. जी. त्याला पाहून तो तिथून आधीच निघून गेला होता. तेव्हा देवाचे शरीर त्या उंच ठिकाणी होते

पण, त्यांचा मुलगा टाक्याने जिथे ध्यान केले होते, तिथे मी लकाजुन नावाच्या योगी रूपात आलो. स्थापना झाली आणि आजही पावती देवीजवळ आहे. त्या दिवसापासून मृतदेह प्रेताच्या दिवशी पावती आणि पौर्णिमा या दोघांनाही तिच्या मुलाचे स्थान शोधून काढणे. आम्ही डोंगरावर जातो.

नारद! सर्व पापांचा नाश करणाऱ्या निग्नेश आणि का टाक्याचे चरित्र मी तुला देतो. कथन केले. जो कोणी मानवी भावनेने वाचतो, ऐकतो किंवा पाठ करतो, ते सर्व त्याचे इच्छा पूर्ण होतात. ही कथा पाप नाश करणारी, सुख देणारी, मो ओढणारी आणि A शुभ आहे. म्हणूनच कुठलेही काम नक्की ऐकावे आणि वाचावे.

.. ओम नमः शिवाय.

मला सामोरे जावे लागेल

पाचवा विभाग

पहिला अध्याय

तारकपूची तपश्चर्या या आशीर्वाद

नारदजी म्हणाले - हे प्रिये ! तू मला कुमारचे ध्येय आणि गिग्नेशचे कारण आणि पाप दिले आहेस. ज्याने नाश केला त्याला सांगितले. आता तुम्ही मला देवाच्या मृत शरीराचे ते वर्तुळ द्या या पृथ्वीवरील देव आणि ऋषी, दानव आणि दानवांचे वचन ऐका. लोकांनी त्याला मारले. एकाच बाणाने महादेवजींनी तीन नगरांची विभागणी केली. भाम करण्याची कथा देखील सांगा.

राजा म्हणाला - हेमु ना नारद ! खूप वर्षापूर्वी एकदा श्री नीसन कुमार यांच्यासोबत मी याबद्दल विचारले. त्यावेळी त्यांनी सांगितलेली गोष्ट आज सांगतो. जेव्हा देवदेवतेने तारकासुराचा वध मृत शरीराच्या पुत्राने केला. गया, त्यानंतर त्यांची तीन मुले वुमाली आणि कमला यांना धक्का बसला. त्या तीन तो मोठा पराक्रमी, शूर, सदाचारी, संयमी, शूर व शूर होता, परंतु त्याचा पत्ता तारकासुराचा वध देवतेने केल्यामुळे त्याच्या मनात देवतेबद्दल राग निर्माण होतो. झाले. मग ते तिघे यागकार पर्वताच्या एका गुहेत गेले आणि त्यांनी आपले राज्य उभे केले. तपश्चर्या करायला सुरुवात करा. त्यांच्या मेहनतीने आणि उत्साहाने त्यांनी मला मदत केली. करून घेतले मी तिन्ही असुरांना वरदान देण्यासाठी पवित्र ठिकाणी गेलो.

तिथे पोहोचल्यावर मी तारका, वुमाली आणि कमला यांना सांगितले की हेमवीर, प्रिये! एन.एस तुम्ही तुमची दृढता गमावली. मला विचारा किंवा तुम्हाला विचारायचे आहे. तू माझी इच्छा गमावलीस नक्की पूर्ण करू. तुम्ही कोणते वरदान मिळवण्यासाठी इतके कष्ट घेतले ते मला सांगा उष्णता म्हणजे काय?

आर्जीचे हे बोलणे ऐकून त्या तिन्ही तारकांना खूप समाधान मिळाले. मग उह नेमेरे त्यांच्या चरणी प्रार्थना केली आणि माझी पूजा करू लागला. मग तो म्हणाला- हेदेवेश! अहो वधाता! जर तू खरोखरच आम्हाला स्पर्श केलास तर आम्हाला अविनाशी होण्याचे वरदान दे. कोणताही प्राणी आपल्याला मारू शकणार नाही आणि आपण अमर आहोत. आम्हाला कसे हवे आहे तुलाही मारू शकतो. अरेरे! हे वरदान द्यायला हवं की आम्ही आमच्या मुलाला मारायला लावतो. उतरण्यासाठी शरण जा आणि भीतीने या जगातील आनंद अनुभवा. कोणतीही आमचे केसही काबूत ठेवता आले नाहीत.

तारक पुंचे असे शब्द ऐकून माँ लोकनाथ भावसाळ यांनी भगवान शंकराचे चरण घेतले. तो मेल्यावर म्हणाला - हेसूरो! निःसंशयपणे तू तुझा स्वभाव गमावला आहेस किंवा मला त्रास झाला आहे काय आहे पण अमरत्व सगळ्यांना मिळू शकत नाही. हा कृतीचा नियम आहे. जो जन्माला येतो त्याला मृत्यू येतो. त्यामुळे या व्यतिरिक्त आणखी काही वरदान मागा. मी तू आहे आपण मृत्यूचे वरदान देऊ शकता. जशी तुमची मरणाची इच्छा आहे, तशीच

तू गाडीतच मरशील.

माझे असे बोलणे ऐकून तीन तारापुत्र थोडावेळ विचारात मग्न झाले.
त्यानंतर तो म्हणाला - प्रभु ! जरी आपण तिघेही महान आणि पराक्रमी आहोत. आमच्याकडे पण आहे राहण्यासाठी अशी कोणतीही जागा नाही जी पूर्णपणे सुरक्षित असेल आणि ज्यामध्ये मुलांनी प्रवेश करू नये कर्षण. bhू तुम्ही आमच्या तीन भावांसाठी अशी तीन शहरे बांधता, जी पूर्णपणे आहेत नक्कीच आहे ही तीन अद्भुत शहरे संपूर्ण संपत्ती आणि वैभवाने सुशोभित आहेत आणि सर्व शक्ती तेथे उपस्थित आहेत आणि कोणीही करू शकत नाही. मग तारकाने स्वतःसाठी सोने बनवले, कमलाने चंद्र आणि वुमालीने कठोर लोखंड वापरले. बाणा नगरी मी वरदान मागितले. त्याचवेळी या तिघांना दुपारी आशीर्वाद मिळाल्याचेही त्यांनी सांगितले. जेव्हा चंद्राच्या मृत्यूमध्ये चंद्र असेल तेव्हा आपण ते एकत्र घासू. आकाशात हे तीन राजवाडे निळे ढग एकावर एक राहतील आणि सामान्य लोकांसह कोणीही पाहू शकणार नाही डांग. वर्षभरानंतर पुकारवट नावाचे काळे ढग पाऊस पडतात, त्या वेळी जेव्हा तिन्ही राजवाडे आपापसात भेटले, तेव्हा आपल्या सर्वांचे पूज्य भगवान अशक्य रथावर विराजमान झाले. त्याच बाणाने आमच्या शहरासह आम्हाला मारून टाका.

अशा प्रकारे तारकासुराच्या मुलाचे आशीर्वाद ऐकून मी हसून 'आणि तू' म्हणालो. असे म्हणत आपल्या इष्ट देवाने त्याला आशीर्वाद दिला. तर असुर बोलावून असे तीन जण ते बांधण्याची आज्ञा देऊन मी तेथून माझ्या लोकांकडे परत आलो. मायाने कष्ट घेतले सोन्याचे, कमलासाठी चंद्र आणि वुमालीसाठी लोखंड नाव काय होतं हे तिन्ही जग सर्व साधनांनी आणि सुविधांनी परिपूर्ण होते. या तीन जगाच्या निर्मितीनंतर ते तिघे आपापल्या जगात गेले आणि त्यांना माया दिली एक दुसऱ्याच्या वर, एक आकाशात, एक चौकोनी वर आणि तिसरा पृथ्वीवर. लोकांना हादरवून टाका. त्यानंतर तिन्ही असुरांच्या आज्ञेनुसार मीही त्यावर वास करू शकेन. ठेवा. तारका, कमला आणि वुमाली हे तिघेच शवागारात नेहमी तल्लीन असायचे. अशा रीतीने ते तीन असुर आता आपापल्या संसारात आनंदाने आनंद घेतात.

सर्व मार्गांनी

देवाची प्रार्थना

नारदजी म्हणाले - अरे मला माहित आहे! जेव्हा तारकासुराचे तीन पुत्र तारका, कमला आणि

महिला बागायतदार सुरवाने आपापल्या संसारात राहू लागल्या. मग पुढे काय?
तो म्हणाला, हेनाई! तारकपूच्या तिन्ही जगांच्या अद्भुत तंत्राने सर्वजण मंत्रमुग्ध झाले.

देवराज देवासोबत सुखी अवस्थेत माझ्या लोकांच्या आश्रयाला आले. तिथे मी
नमस्कार केल्यावर देवता आपली कथा सांगू लागली. तो म्हणाला - हे निर्मात्या !

पुरच्या वामी, तारका, कमला आणि वू माली नावाच्या तीन तारकपुंणी आम्हा सर्वांना दिले
देवतेला संत बनविण्याची दया करा. प्रभु! आम्ही सर्वजण आमच्या सुरक्षिततेसाठी तुमचा आश्रय घेतो
आलो आहे परमेश्वरा, कृपया आम्हाला त्यांना मारण्याचा काही मार्ग सांगा, जेणेकरून आम्ही आमच्या शरीराचे रक्षण करू शकू.
हे पुन्हा केल्याने, पूर्वीप्रमाणे, आपण आपल्या स्वतःच्या जगात आनंदाने जगू शकता.

हे ऐकून मी त्यांना म्हणालो, हे देवा! तुम्ही अशा प्रकारे त्या तारकपू सेडरनेक आहात
गरज नाही. तुमच्या इच्छेनुसार मातु तुम्हाला त्यांना मारण्याची पद्धत सांगेल.
मी फक्त त्या तीन असुरांना वरदान दिले आहे. त्यामुळे मी त्याला मारू शकत नाही.
म्हणूनच तुम्ही सर्वजण भगवान शिवाच्या आश्रयाला जा, तोच तुम्हाला या दुःखाच्या वेळी मदत करेल.
करेल तुम्ही त्यांच्याकडे जा आणि त्यांना हसवा.

माझे हे शब्द ऐकून सर्व देव त्यांचे स्वामी देवराज यांच्या नेतृत्वाखाली देव झाले.
मृतदेहाजवळील कैलास पर्वतावर आगमन. तेथे सर्वांनी भक्तिभावाने देवाच्या शरीराची पूजा केली.
आणि ते त्याची पूजा करू लागले. त्यानंतर देवता म्हणाली - हेमहादेव जी ! तारकासुराचे तीन पुत्र
नेहमपारा यांनी केले आहे. एवढेच नाही तर त्यांनी सर्व ऋषींना बंद केले आहे. ते
ते त्याला होऊ देत नाहीत. सगळीकडे हाहाकार माजला आहे. त्याने या लोकांना त्याचे दिले आहे
वश केले आहे आणि सर्व जगाचा नाश करण्यात मग्न आहेत. या तिघांना द्या
निर्विवाद असण्याचे वरदान दिले आहे. म्हणूनच ते तीन पराक्रमी राक्षस नशेच्या आहारी गेले आहेत आणि
मानव आणि देवतांचा वेगवेगळ्या प्रकारे छळ होत आहे. नमस्कार आणि चांगले! अरे नाही नाधन!
आपण सर्व देव संकटात सापडलो आहोत या आशेने तुझ्या आश्रयाला आलो आहोत
त्या तीन राक्षसांपासून धडा घेऊन ही पृथ्वी व वर्ग त्यांच्या दहशतीतून मुक्त होईल.
डाळ गे. प्रभु! ते या जगाचा नाश करण्यापूर्वी तुम्ही त्यांच्याकडून शिका
करू

तिसरा अध्याय

प्रेत देवतेकडे आणि नुकेकडे पाठवणे

तो म्हणाला, हेनाई! या गाडीत सर्व देवतांनी भगवान लोकनाथांचा मृतदेह त्यांना दिला.
तीन तारकपुसांच्या दहशतीबद्दल सर्व काही सांगितले. मग देव सर्व ऐकून
देह म्हणाला - हे देवा ! मी तुम्हाला प्रत्येकजण ओळखतो. मजंत का तारका,
कमला आणि वुमाली यांनी तुम्हाला खूप त्रास दिला आहे पण तरीही त्यांना तीन मुलगे आहेत.
काय करत आहात? ते तिघे माझे भाऊ आहेत आणि नेहमी माझ्या ध्यानात ओले राहत नाहीत. तसेच मी
मी स्वतःला कसा मारू शकतो? ते तीन तारकपू पुत्र्य संपत आहेत. ती शक्ती असल्याने-
तसेच भावना ठेवा. जोपर्यंत त्यांचे पुण्य शिल्लक आहे आणि ते माझी पूजा करतात
ते मिळणे माझ्यासाठी अशक्य आहे कारण स्वयंजींच्या मते, मी मोहापेक्षा जास्त आहे.
पाप नाही. जेव्हा ते तीन असुर माझी नित्य पूजा करतात, तेव्हा मी
त्यांना मारण्याचे काही ठोस कारण होते का? हे देवा. यावेळी मी कोणीतरी गमावले
मदत करू शकत नाही म्हणून तुम्ही सर्वजण भगवान विष्णूच्या आश्रयाला जा. आता त्यांनी तुला गमावले

उत्तम शंकराची आज्ञा मिळाल्यावर सर्व देवतांनी पुन्हा हात जोडून नमस्कार केला.

आणि हीर विष्णूला भेटण्यासाठी त्यांचे निवासस्थान बैकुंठ लोकांकडे गेले. उह ने मलाही सोबत घेतले. सर्व देवतांनी बैकुंठलोकाची पूजा केली आहे.

त्याने देवाचे नाव ठेवले आणि त्याला भगवान शिवाने सांगितलेल्या प्रत्येक गोष्टीची जाणीव करून दिली.

देवतेचे बोलणे ऐकून भगवान बोलले आणि म्हणाले - हे देवा! हे खरे आहे की कुठे सनातन धर्म आणि भावभावना, तिथे असे करणे योग्य होणार नाही. मग देवता विचारू लागले आम्ही करू किंवा करू की नाही? आम्ही कसे असू? bhū त्या तारकपूना मारणारे तुम्हीच आहात. काही तरी उपाय करा, नाहीतर दुष्काळात आपण सर्व देवता मरणाचा उसासा बनू. प्रभु! तुम्ही असा उपाय करा, जेणेकरून ते तीन राक्षस सनातन धर्मापासून दूर जातील. अनाचाराचा मार्ग धरा. त्यांच्या वैदिक धमक्या नष्ट होतात आणि ते वश व्हा. ते खोडकर बनतील आणि त्यांचे सर्व चांगले आचरण संपेल.

तेव्हा देवतेची ही प्रार्थना ऐकून भगवान श्री विष्णू क्षणभर विचारात मग्न झाले. गेला. त्यानंतर तो म्हणाला- तारकपू स्वतः पण तुम्ही सगळे असतानाही तू माझा आश्रय घेतलास तर मी तुला निराश करणार नाही. मी तुम्हाला नक्कीच मदत करेन.

तेव्हाच हिंहर वरुणने मन्याचा स्वतःच्या मनातच खून केला. त्याचा मृत्यू होताच लगेच तिथे थांबलो. तेथे देवाला नमस्कार करून त्यांनी विचारले की, भगवंत ! आपनेहम तुला इथे बोलावले आहे का? मग तो हसला आणि म्हणाला की आम्ही तुम्हाला मदत करू. आवश्यक आहे. म्हणूनच आम्ही तुला मारले आहे. तेव्हा वेदवराज त्याला म्हणाले

देवराज! तुम्ही लोकांच्या मालमत्तेसाठी खर्च करता. याने तारकपूचे तीन पुरा (शहराचा) नाश शक्य आहे.

भगवान शंकराचे हे शब्द ऐकून सर्व देवतांनी नुजीचा आदर केला व पूजा केली. आभार मानले आणि नामस्मरण करून परमेश्वराचा आशीर्वाद देऊ लागला. त्यानंतर लगेच त्यांनी अनेक मोठ्या शाळांचे आयोजन केले. मोठ्या उत्साहाने त्यांनी सुरुवात केली y n आणि व्यसन e. यया पूर्ण झाल्यावर त्या यया कुंडातून धार महाकाय हजार भूत समाजाचे अनुकरण केले गेले. त्यानंतर अनेकवेळा तुम्ही नाना काळ्या सूर्यासारखे कपडे घातलेले, काळ सूर्यासारखे कापलेले, त्या भूतांनी देव बनवले आणि आपण काय केले? आये आणि नुजी त्या भूतांना म्हणाले.

अहो लोक! देवकाया पूर्ण करण्यासाठी जा आणि पुरा करू नका. आणि नुजी के आदेश ऐकून ती भुते त्या दिव्य नगरीकडे निघाली. जेव्हा तो

त्याला शहरात प्रवेश करायचा होता, तेव्हा तिथल्या तेजाने तो उडून गेला. वाचलेली भुते परत येतात भगवान वरुणाकडे परत आले आणि त्यांनी हेहरला ही माहिती दिली.

जेव्हा देव आणि नुको या कारमध्ये भूतांचे शहर जाळल्याची माहिती मिळते. त्यामुळे ते खूप काळजीत होते. मग त्याने देवतेला आपली चिंता सांगून समजावले आपल्या लोकांकडे जा. तुमच्या फायद्यासाठी मी त्याचा शक्य तितका विचार करेन. काय चूक आहे तारक, कमला आणि वुमाली या तीन असुरांचा मी वध केला.

जर तुम्ही पाठ फिरवण्याचा प्रयत्न केला तरच त्यांच्यावर विजय मिळवणे शक्य होईल. नंतर नामजप करून सर्व देव आपापल्या जगात परतले.

चौथा अध्याय

शिक्षणाची जाणीव नाही

प्राजी नारदांशी बोलले - मग भगवान शिव त्यांच्या आत्म्याच्या तेजाच्या पलीकडे गेले. तेज वि एक मयवीर पुरुष कट । त्याचे मुंडन करण्यात आले. तो खूप गलिच्छ आहे आणि परिधान केले होते त्याच्या एका हातात लाकडी वाटी आणि दुसऱ्या हातात चिंधी होती. तो त्याने ते तोंडावर गुंडाळले होते. आपल्या वक्तृत्वपूर्ण भाषणात त्यांनी आत्म्याचे नाव आणि विचारले - हे भगवान ! माझा उद्देश किंवा योजना काय आहे? देव कोण आहे?

तेव्हा फक्त भगवान विष्णूंनी उत्तर दिले - अरे! तू माझ्या देहातून जन्माला आला आहेस. म्हणूनच तुम्ही तुम्ही 'ए राह' या नावाने ओळखले जाल. मी तुला एका विशेष हेतूने निर्माण केले आहे. तुम्ही मोठे आहात मायावी असणे तुम्हाला अशी शाळा बनवावी लागेल ज्यात सोळा हजार लोक असतील. ज्यामध्ये धार्मिक माहिती असेल आणि ज्यामध्ये अत्याचार आणि कमी-विवाह हे शब्दही असतील. केले असते.

वनुजीचे हे शब्द ऐकून आराहने त्याचे नाव घेतले आणि माझ्यासाठी असे म्हटले आता की येणार? तेव्हा हिहरने त्याला मायेने रचलेली अद्भुत शिकवण दिली, ज्याची उत्पत्ती आहे स्वर्ग आणि नरक हे सर्व आहे. त्यांचे वेगळे अस्तित्व नाही. मग विष्णू राहा यांना आज्ञा केली की जावून सर्व राक्षसांना शिकवा आणि त्यांच्या बुद्धीचे पालन करा. ते नष्ट करा अशा प्रकारे हे शास्त्र वाचून पुरात तमोगुणाची वाढ होऊन त्यांचा नाश होईल. कारण असेल माझ्या कृपेने तुमची ही धमकी आणि तार गमवाल. तुमच्या नंतर लवकरच मी राहतो तू येतील तेव्हाच तुझा कायकलियुग पुन्हा सुरू होईल.

असे म्हणत अश्रू अन दुःखाच्या धारा लागल्या. मग देव आणि देव आले त्यानुसार तुमचे अनेक शिष्य बनवा आणि त्यांना तीच भ्रामक शिकवण द्या. विशेषतः ते त्यांचे चार शिष्य झाले, ज्यांना त्यांनी कृषी, पा, काय आणि उपयाय अशी नावे दिली. वेचारा शिष्यांनी आपल्या गुरूप्रमाणे वागावे असे वाटत होते. त्यांचा एकच धर्म आहे- दांभिकपणा. नाकाला कपडे गुंडाळून घाण घालून इकडे तिकडे फिरत असत. एक दिवस आरा आपल्या चार शिष्यांना घेऊन नगरात गेला. तेथे पोहोचल्यानंतर त्यांनी आपली माया पसरवायला सुरुवात केली, पण भगवान शिवाच्या कृपेने त्याची माया त्या पुरीत भावना नव्हती. तेव्हा त्याने क्रोधित होऊन भगवान विष्णूचा वध केला. भगवान विष्णूंना अलौकिक गतीने सर्व काही कळले.

प्रेताची काळजी घेताना प्रभू आणि नुजी हेनारद यांनी नंतर तुला मारले. आमचे मालकाचा मृत्यू होताच तुम्ही ताबडतोब त्याच्या सेवेत हजर झालात. त्याला नाव देऊन तू आठवण्याचे कारण विचारलेस. तेव्हा हीरने तुम्हांला आज्ञा दिली की तुम्ही जगाल आणि त्याच्या शिष्यांसह शहरात प्रवेश करा आणि तेथील रहिवाशांना मंत्रमुग्ध करा.

असे करून आम्हांला त्या शिक्षणाचे ज्ञान द्या. तुमचा देव

पवित्र आत्म्याच्या आदेशाचा प्रतिकार करून, तुम्ही ते भयंकर ज्ञान तुमच्याबरोबर संपूर्ण शहरात घेऊन जाता.

चल जाऊया तिथे गेल्यावर तारका, कमला आणि वुमाली नावाच्या पूर्वा मायेची ओळख झाली.

त्याला भेटलो आणि त्याच्याकडून त्या भ्रामक शिकवणीची स्तुती करू लागलो. तू त्याला सांगितलेस की तू हा आहेस तुम्ही शिक्षणातून धडे घ्या. हे जाणून त्या पुरोहितांना मोठी कमाई झाली.

आणि त्या भ्रामक शक्तीच्या मोहाने त्यांचा भ्रमनिरास होऊ लागला. मग त्याने 'ए राह'ला आपले रहस्य बनवले.

बनवले आणि त्यांच्याकडून औषध घ्यायला सुरुवात केली. हे बघून पुरचे इतर रहिवासीही त्या मायावी झाले.

शिष्यांकडून आणि त्यांच्या गुरूंकडून शिकायला सुरुवात केली.

मृतदान करण्यासाठी नाही
 नारदजींनी विचारले - हे देवा ! त्या मायावी आणि
 ढोंगी कुठे किंवा कधी राहतात आणि त्यांच्या शिष्यांकडून शिकतात? त्या मायावी
 त्या माणसाने काय केले? कृपया मला सांगा
 हे ऐकून नारदजी म्हणाले, हेनार्द! तेव्हा फक्त पुराचा राजाच त्या भ्रमात होता
 शिक्षण झाले असते तर पब्लिक का नसती? अहान म्हणाला - माझा आत्मा
 हे वेदांताचे सार आहे. हे अनादी काळापासून चालत आले आहे. हे किती आहे? चला
 शरीराशी, म्हणजेच शरीराशी असलेले सर्व बंध, ते सर्व भगवंताचे आहेत. एरसारखे कोणी नाही
 शा चांगला आहे आणि सॅमही तरुण नाही. प्राण, विष्णू आणि महेश हे सर्व अस्तित्वात नसलेले असे म्हणतात.
 वेळ आली की हे तिघेच गढून जातात. तिथे एक आहे. मृत्यू सर्वासाठी सत्य आहे. मरण पावला
 शांतता आहे आणि सर्वासाठी शांतता नाही. म्हणूनच आपण कधीही हसू नये आणि
 माणसाने नेहमी अहिंसेचा मार्ग अवलंबला पाहिजे. अहो, हास्य हाच परम धर्म आहे. एखाद्याला चोखणे
 हे मोठे पाप आहे. म्हणूनच दुर्बल आणि दुर्बलांना कधीही त्रास देऊ नये. सरांना
 असे करणे हा सर्वात मोठा पुण्य आहे. म्हणून माणसाने नेहमी अहिंसेचा मार्ग अवलंबला पाहिजे.
 हशा आणि मारामारीचा मार्ग नरकाकडे नेतो. या कोणासाठी तरी
 घाबरू नका. नेहमी एकसारखे वागावे. भुकेल्यांना अन्न द्या रडणे
 विद्यार्थ्यांना औषध आणि शिक्षण दान करा. भासह पूजा करा. काही धाट
 गरज नव्हती. मन शुद्ध ठेवून बारा स्थानांची पूजा करावी, जन्म पाच
 कमी-जास्त, पाच जीव आणि मन आणि बुद्धी यामध्ये व्यसने आहेत. या पृथ्वीवर वग आणि नरक
 दोघेही आहेत. त्यामुळे विनाकारण त्यांची इच्छा मनात घेऊन स्वतःला द्या.
 पूर्णपणे चुकीचे आहे. शांततेने आणि आनंदाने मरण्यासाठी मृत्यू हा एकमेव मार्ग आहे.
 हवनात अंतिम माळ, तूप व पशुपालन करून प्रपंचाच्या प्राप्तीच्या इच्छेने.
 कुठे आहे माणुसकी? अशा प्रकारे ते असुर राजे आपले जीवन तत्वज्ञान सांगून जगत आहेत.
 माणसाने सुखाने जगावे, असे त्या गावातील रहिवाशांना सांगितले. आनंद स्वतः
 आणि अंतिम अनुभूती ही केवळ एक काल्पनिक गोष्ट आहे. तेव्हाच म्हणा की जोपर्यंत तुझे शरीर आहे
 तो निरोगी आणि सक्षम आहे, आपल्या आनंदाचा मार्ग शोध आणि त्याचे अनुसरण करा. लवकरात लवकर
 तुमच्यावर म्हातारपण येईल आणि तुम्ही तुमचे शरीर राहणार नाही. त्यामुळे नवीन स्व
 तुम्ही तुमच्या आनंदाचा शोध घ्यावा. माझ्या या मुद्द्याला वेदही समर्थन देतात. माणसाला
 जातीच्या बंधनात अडकून कोणालाही कमी लेखू नये.
 सृष्टीच्या प्रारंभी आईचा जन्म झाला. त्याच्या दोन मुलांची नावे डी आणि मेरी सी.
 मिर्चीचा मुलगा जी याने धर्मात तेरा मुलींशी लग्न केले. दूर जाप ता

तोंड, तोंड, हात, मांडी आणि पाय यापासून. असं म्हटलं जातं, पण या सगळ्या गोष्टी
 चुकीचे वाटते, कारण सर्व एकाच शरीरातून जन्मलेले असतात
 आपण कसे असू शकता त्यामुळे वर्णांचे वेगळेपण अयोग्य मानले पाहिजे.
 राजा म्हणाला - अशा प्रकारे अरह नावाचा देव तारक नावाच्या आपल्या वाणीतून.
 कमला आणि वुमाली नावाच्या तीन असुरांचे नवस्य वेदांपासून दूर गेले.
 दया. त्याच वेळी, त्यांनी पट्ट्याचा पट्टाय धर्म आणि पुरुषांचा जटा धर्म देखील पाळला.
 कृपया ते स्वीकारा. धर्म, य, तीर्थ, धर्म आणि धर्म यांचाही त्यांनी निषेध केला.
 विशेषतः त्यांनी सर्वाना भगवान शिवाची पूजा न करण्याचे प्रोत्साहन दिले
 सर्व देवतांची पूजा-अर्चा सांगितली. या कारमध्ये ते आहेत
 वास्याला त्याच्या खोट्या धर्माने आणि ढोंगीपणाने मोहित केले. ही गाडी तेथे पसरली
 गया. त्यानंतर स्वतःहून भगवान विष्णू माया, देवी महालमी यांनीही त्या पर्समध्ये स्थान घेतले.
 अनादर पाहून ती जागा सोडून निघून गेली.

धडा 6

याजकासह त्याच्या स्वामींच्या कत्तलीसाठी प्रार्थना करा

आईने विचारले- हेसन कुमार जी! त्या माजी शिक्षकांचे पुस्तक जेव्हा त्यांच्याकडे जाते तू कधी हरवलास की आलास? कोणती घटना घडली? अरेरे! कृपया मॅम या बाबतीत ते वाढवा. त्यानंतर सौ. या प्रश्नाचे उत्तर देताना ए. सन कुमार म्हणाले, "अरे! जेव्हा ते तीन पुराणे पूर्वेकडे वळले आणि तारक, कमला आणि वुमाली नावाच्या राक्षसाने भगवान शंकराची पूजा आणि अन्न सोडले, नंतर त्याच्या राज्यात राचर सगळीकडे पसरला. त्यावेळी देव आणि नूर आणि राजा सर्व देवतांसह होते. प्रेत अर्पण करण्यासाठी भगवान कैलास पर्वतावर गेले. तेथे पोहोचल्यावर त्यांनी शिवाजीला गाणे म्हटले. नाव काय आहे

त्यानंतर देवता म्हणाली - हेदेवा धादेवा ! अरे नाही नाधन! तू सर्व प्राणिमात्रांचा आत्मा आहेस, तो कल्याण करणारा आणि आपल्या भक्तांचे दुःख दूर करणारा आहे. घशात निळसर छटा येणे कारण तुला नीलकंठ म्हणतात. आम्ही तुम्हाला हात जोडून नमस्कार करतो. आपण सर्व पुण्य आणि देवतेची पूजा आणि पाठ यामुळे अडथळे आणि विरोध दूर होतात एन.एस. प्रभु! रजोगुण, सतगुण आणि तमोगुण, वानु आणि महेश यांचे उगमस्थान तू आहेस. K चा अवतार जग निर्माण करतो, सांभाळतो आणि नष्ट करतो. तुम्ही स्वतः ते विश्वाचा महासागर पार करणार आहोत. वेदांमध्ये तुमच्या स्वभावाचे आणि स्वभावाचे वर्णन केले आहे. तू सर्वपि, स्वामीमा आणि या तिन्ही जगाचा स्वामी आहेस. तू सूर्यापेक्षा जास्त आहेस तेज वी आणि दातमान आहेत. आम्ही तुम्हाला सलाम करतो. तुम्ही या कामाचे लेखक आहात आणि सर्व चैतन्याच्या शरीरात राहतात. अशा देवाला आम्ही नमस्कार करतो. हे मृत शरीर. तारका, कमला आणि वुमाली या पूर्वमायेने आपल्याला अनेक देवता दिल्या गाडीचा त्रास होत आहे. देवतेचा नाश करण्याचा त्यांचा बेत आहे.

अरे हो! आम्ही तुमच्या शरणात आलो आहोत. प्रभु! त्या असुरांचा नाश करून आमचे रक्षण कर काय तर यावेळी तीन असुरांनी धम्मग सोडला आणि शाचेही पालन केले नाही.
तुम्ही करीत आहात का. तुमच्या इच्छेनुसार तारक, कमला आणि वुमाली हे तीन धर्म आहेत-किमान पाठ फिरवली आहे. म्हणून आता तू त्यांना मारून देवतेकडे परत आण. ही कार असे म्हणत सर्व देव शांत झाले आणि मला नमस्कार करून उभे राहिले. तेव्हा मृतदेह म्हणाला- ओ देवा! तारक, कमला आणि वुमाली हे तिघेच धर्म, संपत्ती यापासून दूर गेले तरी वैभव आणि ऐश्वर्यामध्ये बुद्धन मी सर्व काही विसरलो, तरीही ते माझे अमर्याद आहेत एन.एस. जेव्हा भगवान विष्णूने त्या प्राचीन पुरोहितांना तेथे त्यांच्या ज्ञानाने मंत्रमुग्ध केले. त्याच्याकडे पाठ फिरवून दया दाखवली तर ते स्वतःच मारून घेतात ना?
सावजीचे हे शब्द ऐकून राजा म्हणाला - हेपरमे ! तू छान आहेस. तुझ्याकडून पाप

तो पळून जातो. bhū तुझ्या आज्ञेशिवाय या जगात मरेपर्यंत घडत नाही.
प्रभु! तुमच्या इच्छेनुसार विष्णूने त्या सर्वांना मंत्रमुग्ध करून मार्ग तयार केला आहे.
आता तुम्ही त्या प्राचीन लोकांना मारून या जगाला वाचवू शकता. bhū तुम्ही हे आहात जगाचा आधार आम्ही सर्व तुमचे सेवक आहोत आणि तुमच्या आदेशानुसार कामे पूर्ण होतील.
तुम्ही करा तुम्ही चांगले आहात आणि आम्ही तुमच्याकडे जात आहोत. आजीचे हे शब्द ऐकून प्रभु प्रेतातून म्हणाली - अरे नाही! तू मला देवांचा राजा म्हणत आहेस. पण तुम्ही तसे माझ्याकडे रथही नाही, हे माहीत असताना तुम्ही कसे म्हणू शकता सारथी नाही. मग लढाईत पूर्वीच्या मालकांना त्या सुविधा कशा मिळाल्या? सक्षम असावे? त्या राक्षसांना मारण्यासाठी माझ्याकडे धनुष्यही नाही.
भगवान शंकराने हे सांगताच सर्व देव असे झाले. तो म्हणाला की प्रभु! y तुम्ही त्यांचा वध करायला तयार व्हा, मग आम्ही सर्व तुमच्यासाठी रथ आणि इतर साहित्य वापरू. बांधले जातील

सातवा अध्याय

देवतेने प्रेत

सन कुमार म्हणाले - हे प्रिये ! शरण जाताच देह आणि आत्मा देव प्रेत देवतेची प्रार्थना स्वीकारून तारका, कमला आणि वुमाली यांना मारण्यात आले. त्याच वेळी पावती देवी आपल्या मुलाला आपल्या कुशीत घेऊन तेथे आली. मग जगाची जननी जगदंबा येताना पाहून विष्णूसह इतर देवतांनी हात जोडले.

काय. आपल्या मुलाला पाहून भगवान शिव त्याच्यावर प्रेम करू लागले. मग देवी पावती देव प्रेत तिला बरोबर घेऊन तिच्या बिल्डिंगच्या आत गेली. देवाने या गाडीचे काही शव बनवले त्यांच्या घरी गेल्याने सर्व देवांना खूप राग आला म्हणा, पण त्यांनी त्याला उभे केले. बाकी भगवंताच्या देहाची पूजा करण्याचे ठरवले. त्या वेळीं वेदांचें भाग्य

कौतुक करू लागले ते सर्व देव त्या शिवाजीच्या वास्तूच्या प्रवेशद्वारावर उभे होते. नंतर मृतदेह त्यांच्या मालकाच्या बाजूने जमाव जमलेला पाहून त्यांनी त्यांच्यावर हल्ला केला. देवांना या अज्ञात धोक्याचा सामना करता आला नाही आणि ते आपल्या जीवाच्या रक्षणासाठी इकडे तिकडे धावले. धावू लागली अनेक ऋषी-मुनी खाली पडले. सगळीकडे हाहाकार माजला. नंतर घाबरले यामुळे सर्व देवता भगवान श्री हर आणि नुक यांच्या आश्रयाला गेले. देवतेला समजावत आहात का? आणि पुष्कळ म्हणाले, देवा आणि माझे लोक! तुम्ही लोक खूप आनंदी आहात का? चांगला माणूस के पूजेसाठी B नेहमी येतो. या K धारण केल्यानेच दृढता वाढते. आणि मग तो त्याच्या देवाची पूजा करू शकतो. देवाचे शरीर सर्वांसाठी आहे इतर आणि परम परमेश्वर. आपण सर्वांनी मिळून भगवान आशुतोषच्या शक्तीसाठी 'ओम नमः शवे. 'शुभांशुभम् कु कु शवाय नमः ओम' हा एक कोटी वेळा जप करा. त्याद्वारे तो नक्कीच सहमत होईल आणि आमचे काम पूर्ण करेल.

भगवान शंकराचे हे शब्द ऐकून सर्व देवता अत्यंत प्रसन्न व प्रसन्न झाले. प्रभूची पूजा करू लागली. त्यांच्या कामासाठी त्यांनी एक कोटी वेळा केली आहे वनुर्जीनी सांगितल्याप्रमाणे तो मंत्र म्हणू लागला. जसे ते पूजा करतात संप ई, त्याच्या समोर परमेश्वराचा मृतदेह कापला होता.

भगवान शिव म्हणाले - या उंचावर तुझ्या उपासनेपासून मला अनेक वर्षे मिळतील. तुम्ही मालक आहात छतावर विचारा. परमेश्वराचे हे शब्द ऐकून देव म्हणाले - हेदेवा धेदेवा ! हिजगड! आपण सर्वांचे हित. प्रभु, आमच्यावर दया कर आणि आम्हाला वाचव. तू पुर किंवा मी त्याला मारून भीतीपासून मुक्त व्हा. त्यानंतर पुन्हा भगवान शिवाची प्रार्थना ऐकली म्हणाले- अरे! अहो नाही! देवा आणि माझ्या प्रिये! तुमच्या इच्छेप्रमाणे होईल. एन.एस तुमची उपासना नक्कीच सफल होईल. अहो आणि नाही! तू या जगाचा सांभाळ करणारा आहेस. म्हणून तू मला संपूर्ण विनाशासाठी मदत कर. माझ्यासाठी रथ, सारथी आणि धनुष्य

यासह आवश्यक साहित्याची व्यवस्था करा.

सन कुमार म्हणाले – मुने! देवाच्या शरीराची इच्छा जाणून घेतल्याने सर्व देवता खूप आनंदी होऊ शकतात.

आणि शिवाजीच्या आज्ञेनुसार सर्व लोक साहित्याची व्यवस्था करू लागले. मुने! देव
शिवाजीचा आराधना करण्यासाठी आपण एक कोटी वळी पठणे केली आहे हे मीठ इनाम आहे.
शिवाजीला ताबडतोब आणून भा-मुच्या वाटेवर घेऊन जाणार आहे. या
मी परमेश्वराच्या सर्व इच्छा आणि इच्छा पूर्ण करतो. या पैशातून यश मिळते
आणि वय वाढते. हे काम माणसाच्या उद्धाराचे आहे.
साधन आहे. जो मनुष्य या मंत्राचा प्रामाणिकपणे आणि शुद्ध अंतःकरणाने जप करतो, त्याचे सर्व
परोपकारी भगवान शिवानेच मंगल इच्छा पूर्ण होतात.

धडा आठवा

रथ बांधणे

आईने सूर्य कुमारजींना विचारले - हे नान कुमार जी! तू खूप चांगला आहेस आणि
सर्व आहेत देहाची अद्भुत कथा सांगण्याची कृपा तू मला दिली आहेस. मी नाही! जेव्हा देवाचा मृतदेह
देवतेचे वर्तमान कार्य पूर्ण करण्यासाठी वानूजीने पूर्वा वामयाला मारणे
रथ बांधायला सांगितल्यावर वनुजीने काय केले? रथाचे
कसे बांधायचे आणि कसे?

सूत जी म्हणाले - हेमुने ! श्रीमती जींचे हे बोलणे ऐकून सूर्य कुमारजींनी भगवंताचे आशीर्वाद घेतले.
पायाचे ध्यान करून ते म्हणाले - भगवंताच्या देहासाठी रथ बांधण्यासाठी.

ते पूर्ण करण्यासाठी देवतेने आपली शक्ती आणि आज्ञा मागवली. मग देवाचे शरीर अनुपम वाकमान त्याच्यासाठी रथ बांधला. त्या रथासारखा कोणताही रथ नाही ते होते तो रथ सोन्याचा होता. त्या रथाच्या उजव्या चाकाला सूर्य आणि डावे चाक आहे मी व्यग्र होते. बारा महिन्यांच्या सूर्याच्या चाकाला बारा बाण जोडलेले होते.

ते करत होते. चंद्राची सोळा कला

दर्शन करत होते. वंद मन आनी सासई ना गांदे मध्ये त्या रथाचा मागील भाग ए शोभत होते. सहा ऋतूंचा अक्ष आणि चंद्र व्हा. अंतर आणि रथ रथाचा पुढचा भाग आणि मंदाचल पर्वत हे रथाचे आसन आणि रथाचा दुसरा भाग बनले. वेग बनून ते गतीचे दान करू लागले. यामध्ये रथाची चारही बाजूंनी सजावट करण्यात आली आहे. रथाची हालचाल करण्यात आली. वेदांचे भाग, रथाचे दागिने आणि पुराण, यया, मीमांसा आणि धमशा वगैरे रथाची शोभा वाढवू लागले. ध्वज महा तिथीपु कर रथ ते फडकवले जाईल. महाकाय सामूने रथाचा बाह्य भाग बांधला. गंगा-यमुना देवी-देवतेचे रूप धारण करून, रथात चंदवार दुलनेलग.

स्वामीजी त्या रथात सारथी म्हणून भगवान शिवाच्या सेवेत प्रकट झाले आणि गाडी त्यांच्या रथाचा चाबूक बनली. अकार दैत्य बनून रथाची पूजा करू लागला. प्रेताचे धनुष्यबाण नागराज करण्यासाठी स्वतः शैलराज हमालाय बनले त्या धनुष्याला छान व्हा. देवी सरवती धनुष्याची घंटा झाली आणि देव बाण झाला आणि अण्णादेवांनी बाणाच्या टोकावर आपली शक्ती पणाला लावली. ऋग्वेद, सामवेद, यजुर्वेद आणि अश्ववेद त्या रथात घोड्यांच्या रूपात सामील झाला. वायुदेव बाजार खेळू लागला. त्या रथात या ब्रह्ममधील प्रत्येक गोष्ट त्याची उपयुक्तता वाढवत होती. हे कार देवाचे रथी आणि काम केले त्याने उंच रथ बांधला.

नववा अध्याय

प्रभूचे अंत्यसंस्कार

सन कुमार म्हणाले - हे स्वामी ! मृतदेहासाठी बांधलेला रथ अनेक मिळकतींचे युद्ध झाले. आणि आज्ञेने बनवलेला रथ परमेश्वराच्या देहाने बनवला होता. माझ्यावर दया करा. त्यानंतर फक्त भगवान विष्णू, आत्मा आणि सर्व देव आणि ऋषी-मुन कयंकारी भगवान प्रेताला प्रार्थना करू लागले. त्यांनी रथावर प्रभूचे शरीर धारण केले आलात का? वयनाजी त्या रथाचा सारथी झाला. प्रेताच्या रथावर प्रभूचे आगमन होताच चार दशांमध्ये मंगल गीतांचे गायन सुरू होते, पाऊस सुरू झाला. राजा मृतदेहाजवळ आला रथ पुढे नेणे. प्रभूचे देह वाहून नेणाऱ्या रथाचा उपयोग त्यांनी अतिशय वेगाने केला. आकाशात उडत

जेव्हा प्रेताचा रथ आकाशातून वेगाने पुढे जाईल,
मी रस्त्याच्या मधोमध जात असताना दैवी देवता भगवान शिवाजीशी बोलले.
- अरे रक्षक! तारका, कमला आणि वुमाली नावाच्या सर्वात शक्तिशाली राजांचा वध हे करण्यासाठी, मला त्यांच्यासारख्याच अधिकारांची आवश्यकता आहे. ते तीन असुर पूर्वी माझे परम होते पण भौतिक मायेने मोहित होऊन त्याने भगवंताच्या मार्गाचा त्याग केला आहे. आता त्या वामे मतम् सक वृक्ष वाढला, प्राणी आणखी वाढला. तर त्या तिन्ही राक्षसांचा नाश हे करण्यासाठी मला प्राण्यांचे प्रशिक्षण देखील आवश्यक आहे. म्हणून तुम्ही सर्व देवता पशू लावण्यासाठी प्राण्यांचे प्रभुत्व मला दान करा. मग त्या असुरांचा वध करावा. सक्षम होईल

गेल। प्रपंचांच्या बोलीची बूझीतबोलेणेने कूनवसर्थ देमला देवतेचा विचार आम्हांते विचारात बुडाले. परमेश्वराला मृतदेह समजायला वेळ लागला नाही. वेदांची चिंता लगेच समजून घ्या गेला.

भगवान शिव देवतेला म्हणाले - देवांनो! ही कार चुकवू नका. मी तुला गमावले कारण समजले. प्राण्यांच्या स्वभावामुळे तुमची पडझड होईल, असे तुम्ही कधी विचार करू नका. मातु पशु-प्राण्यांकडून माझा आशीर्वाद मागायचा. देवा! हृदय आणि मन काहीही असो पाशुपत-तत् अंतःकरणाने आणि मूळ आत्म्याने पूर्ण करतील, ते कायमचे प्राणी आणि सेमू निघून जातील. तुमच्या व्यतिरिक्त, जे मनुष्यप्राणी देखील पाशुपत-ताताचे अनुसरण करतील, ते प्राणी आणि सेमू देखील उत्सर्जन केले जातील. देवा! एक बारा, सहा किंवा तीन वर्षे पाशुपत-ताचे पालन केल्याने सर्व मनुष्यप्राणी आणि देवता प्राण्यांपासून वाचतात कायमची मुक्तता होईल आणि मोक्ष प्राप्त होईल. त्याचे कल्याण होईल कारण पाशुपत-ता हाच परम परोपकारी आहे.

भगवान शिवाचे हे शब्द ऐकून भगवान, भगवान विष्णू आणि सर्व देवी-देवता क्रोधित झाले. साई आणि देवा धदेव भावसाळ यांनी भगवान शिवाचा जयजयकार सुरू केला. मग सर्व सतापुवका देवता त्याच्या वर्तमान कार्यासाठी एक प्राणी बनला. तेव्हापासून 'पशुपता' हे नाव जगभर प्रसिद्ध आहे. त्यांचे पाशुपत नाव अत्यंत लाभदायक आहे आणि फक्त द्यायचे आहे. त्यावेळी सर्व देवांना मृत शरीराचा आकार दिसत होता आणि ऋषी बाटा एस ए. त्यानंतर भगवान शिव इतर देवतांसह पूर्ण झाले अजून कुठे? त्यावेळी सर्व देवांनी हातात नांगर, मुसळ, भुसुंदा आणि इतर अनेक धारण केले होते. गाडीचे पार्ट्स घालून हत्ती, घोडा, अस्वल, रथ, बैल यावर स्वार व्हा. ए. परमेश्वराच्या देहाला नमस्कार करत ते पुढे जात होते. आकाशातून त्यांच्यावर फुलांचा पाऊस पडत होता. कयंकारी भगवान शिव त्यांच्या केसांसह, पार्श्वभूमी, महाकेश, महावरा, सोमव ली, सावन, सोंप, सनका, सोमद्रिक, सूर्यवाचा, सुयेन्का, सूया, सूरनाम, सूर, सुंदर, कंद, कुंदर, चंद, कंपन, अटकंपना, इन, इंजया, यंता, हमकर, शता, पंच, साह, महोदर, सतीज, शतया, रंक, कपूरपूतन, शाखा, शख, अहमकार, आजवा, अव, हयव, अव इ. महावीर शक्तिशाली गणया त्याच्याभोवती फिरत होता.

अशा प्रकारे देवाधदेवाने भगवान शिवशंकरांसोबत राज, हीर आणि नू, देवराज इ. अनेक देवांसोबतच ऋषीमुनी, साधू-संतांनीही वाहनांवर आरूढ होऊन आपले जीवन पूर्ण केले. के वामय आणि पुरचा नाश पाहण्यासाठी त्यांच्याबरोबर गेले.

दहावा अध्याय

कत्तल विरोधी

सन कुमार जी म्हणाले - जेव्हा देव नेहमी युक्त्या शक्तीसह आपले शरीर सोबत घेतो. रथात बसून तो आकाशमार्गाने त्या पुराजवळ पोहोचला, मग तो नेऊ पुरला त्याच्या परमात्म्याच्या रथाच्या शिखरावर चढून त्याच्या वयांसह नष्ट करणे तो धनुष्यावर चढला, पण त्याचा बाण धनुष्यातून सुटला आणि तो तसाच जागीच अडकले. गणेशजींमुळे अनेक वर्षे तो असाच उभा राहिला अंगठ्याच्या टोकावर उभा राहून मनगट घालत होता. म्हणूनच तीन पुरा ती नष्ट करता आली नाही.

अशा रीतीने जेव्हा भगवंतांच्या शरीराचा बाण फार काळ टिकला नाही आणि ते त्याच ठिकाणी राहिले. पण मग सर्व देवांना काळजी वाटू लागली की असे का होत आहे? मग तिथे आकाशवाणी - हे यशाली! देवा धादेवा! सर्वकारी शव शंकर पर्यंत जर तुम्ही श्रीगणेशाची पूजा केली नाही तर तुम्ही पुर नष्ट करू शकणार नाही. आकाशवाणीचा शब्द ऐकून सर्वांनाच मोठे समाधान मिळाले. मग तुमचे काम ते लवकरात लवकर पूर्ण करण्यासाठी भगवान शिवाने भाभी कालीला बोलावले. आणि सर्व प्रकारे मालकर यांनी अपूरणीय गणेशाची पूजा पूर्ण केली.

पूजा आटोपताच संहारक गणपत मार्गापासून दूर गेला आणि समोर आलेली सर्व स्वप्ने त्याने उध्वस्त केली. ते काढून टाकताच देव मृतदेह घेईल. तारका, कमला आणि वुमाली ही तीन नगरे समोर दिसू लागली. तीन पुर कलवश केवळ एकता साधली गेली. श्री यांनी दिलेल्या वरदानाचे. त्यांच्या मते, हीच त्यांच्या अंताची वेळ होती, जेव्हा लोकांनी एकमेकांना भेटले पाहिजे. पुर पहा सर्व देव खूप चांगले आहेत. त्यांच्या माध्यमातून त्यांनी भगवान शंकराचा जयजयकार केला. सुरुवात केली. तेव्हा ब्रह्मा आणि विष्णूने माहेरला सांगितले की हेदेवा धादेवा! तारकासुराचे हे तिघे दैया पु चा वध करण्याची वेळ आली आहे. तेव्हाच हे तीन पुरमळकर एक झाले आहेत पण. हे तिघे पुन्हा वेगळे होण्याआधी तुम्ही त्यांना मध्यभागी ठेवले आणि आमचे चला पूर्ण वर्तुळात जाऊया.

तेव्हा भगवान शिवाने प्रार्थना स्वीकारली आणि धनुष्य धारण केले. त्याने पासुपता नावाचा बाण अर्पण केला. त्यावेळी उपासना फुकट होती. एक प्रचंड धनुष्य च्या टिकिंग सह पूर्ण आवाज गुंजला. त्यानंतर भगवान शिवाने तारका, कमला आणि वुमाली यांना पाठवले त्यांचा जयजयकार करून लाखो सूर्याप्रमाणे कश्मानाने पाशुपता सोडली. तो बाण नादेव स्वतः टोकावर बसला होता. त्या नन्मय अग्नी बाणांनी प्राचीन लोक दुखावले. ते करा, ज्याच्यामुळे ते तीन माणसे एकाच वेळी मातृभूमीवर समुद्रातून पडली.

त्या अग्नीत शेंकडो असुर जळून खाक झाले. सगळीकडे हाहाकार माजला. कधी तारका आपल्या भावांसह जळू लागली आणि मग तिला कळले की हे सर्व देव आहे.

प्रेत हे पृथ्वीपासून दूर जाण्याचा परिणाम आहे. मग त्याने स्वतःलाच आपला देव समजला मृतदेह केला आणि रडू लागला.

तारका म्हणाली - हे आणि साल! कृपया करू नका! काना नाधन देव प्रेत! ते आम्ही आहोत हे जाणून तुम्ही आम्हाला निःशंक सोडणार नाही. तरी प्रभु आम्हां तुझी कृपा इच्छित त्यामुळे आमच्यासोबत रहा. प्रभु! जे मरण दानवांसाठी हितकारक आहे, आम्ही तुझ्या कृपेने आहे. bhu आता आमची तुम्हाला एकच विनंती आहे की आमची तू मरेपर्यंत गुंतून राहिलास. म्हणे त्या सर्व भुते मी जळून मेले. भगवान शिवाच्या आज्ञेने, त्या लोकांची मुले, वृक्ष, नर-पुरुष, झाडे-झाडे वगैरे सर्व प्राणीही आगीच्या भक्ष्यस्थानी चढले. त्या भीषण आगीने थावरला-जंगम वगैरेनी क्षणार्धात सगळ्यांना राखेचा ढीग बनवला.

पाशुपतेमुळे सर्वजण मरणात जळून गेले, परंतु परमेश्वर त्या देहाचा नाश करू शकला नाही. माया नावाचा राक्षस, जो असुराची आज्ञा देणारा होता आणि जो देवाचा विरोधक देखील नव्हता.

मयताच्या वेगापासून सुरत बचावले. अशा प्रकारे, कोणत्याही परिस्थितीत जान डेझीचा प्रसिद्धीचा प्रवास धमकावण्याच्या मार्गाने मन विचलित होत नाही, कोणत्याही परिस्थितीत, कोणत्याही परिस्थितीत त्याचे पडझड होत नाही नाही ते घडते. म्हणूनच पुरुषांनी नेहमीच थोडे चांगले केले पाहिजे. सर का नाडा कर्ता नेहमी नष्ट होतो. त्यामुळे आपण सर्वांनी टाळले पाहिजे पण नाडा आणि आपल्या बंधुभगिनींसह या जगाचा स्वामी भगवान शिवाची पूजा करून चालू ठेवायचे आहे

yahwana ye

भगवान शिवाकडून देवतेला वरदान

साजी म्हणाले - हेसन कुमार जी! तू परात्पर भगवान आणि राजाजीचा पुत्र आहेस. आपण आता मला सांगा ते पूर्ण झाले नाही तेव्हा देवतेने काय केले? माझा ठावठिकाणा गया? प्रभु! मला या गोष्टींबद्दल तपशील सांगा.

हे ऐकून सृष्टिकर्ता देवाचे पुत्र कुमारजी म्हणाले- अरे! जेव्हा भगवान शिवाने आपल्या भिक्षेसह पुराला जाळले आणि ते सर्व जाळून टाकले

देवांना खूप आनंद झाला, कारण ते त्यांच्या त्रास आणि भीतीपासून मुक्त झाले. पण केव्हा जेव्हा सर्व देवांनी भगवान लोकनाथाच्या मृतदेहाकडे पाहिले तेव्ही ते खूप घाबरले. ते यावेळी मृतदेहाने अंगरखा घातला होता. लाखो सूर्यासारखे तेजस्वी

शेकडो होत होते. सर्व परिस्थिती त्याच्या प्रकाशाने प्रकाशित होत होती. या देवाचे राऊळ आणि लयंकारी पा बघून त्यांना काही बोलायची हिंमत कोणाचीच झाली नाही. सर्वजण आपापल्या पायावर उभे राहिले. किहार आणि जी यांनाही शिवाजीचा हा पैलू मान्य आहे. बघून घाबरलो. मृतदेहासमोर कोणताही देव तोंड उघडू शकत नव्हता.

देव सैन्याला अशा प्रकारे घाबरलेले पाहून ऋषींनी मृतदेहाला हात जोडले.

नाव काय आहे राजजी, हीर वानू, देवराज इत्यादींसह सर्व देवता आणि ऋषी. परमात्म्याचे कृपावंत प्रेताला प्रार्थना करू लागले. ही कार सर्व स्वतःच्या गुणवत्तेवर आहे आईला पाहताच भगवंतांच्या शरीराचा राग शांत झाला आणि तो पूर्वीप्रमाणेच आपल्या साधेपणात होता. शेकडो आले आणि म्हणाले - अरे! अरे आणि नाही आणि सर्व देवता! मी तुला गमावले सफरचंद तुम्ही तुमच्या इच्छेनुसार वरदान मागता. मृत्यू पूर्ण झाला पाहिजे हे काय आहे?

भगवान शिवाचे हे शब्द ऐकून देवता खूप क्रोधित झाले आणि म्हणाले - हेदेवा धेदेव काना नाधन देव प्रेत! जर तुम्ही आमच्यावर असाल आणि आम्हाला काही वरदान द्या जर तुझी इच्छा असेल तर प्रभु, आम्हाला वरदान दे की जेव्हा जेव्हा आमच्यावर संकट येईल तेव्हा तुम्ही आमच्याकडे या मदत करेल

जेव्हा जाजी, भगवान विष्णू आणि देवता यांनी भगवान शिवाची प्रार्थना केली सावजी म्हणाले सा तपुवक - आणि तू असेच होशील. ऐसें म्हणती देवाचें शरीर आता त्याला देवतेचे फळ दान करा.

बारावा अध्याय

वरदान मिळाल्यावर माया राक्षस संसारात जातो

आईने विचारले - हेमाबू मान सन कुमार जी! जाब, एका आणि नुवे सर्व देवतेने शिवाची पूजा केली आणि नंतर देवतेची पूजा केली. त्यांना मदत करण्याचे आश्वासन देण्याची वेळ आली आहे. त्याच वेळी देवाचे मृत शरीर पाहून पुरूषाच्या आरंभापासून निसटलेला राक्षस नावाचा राक्षस त्याच्यासमोर आला आणि त्याने हात वर केला. उभे राहणे. त्यानंतर मायेने अमृत मिळाले, भगवंताच्या देहाची मनापासून पूजा केली. प्रशंसा सुरू करा. त्यांनी मृतदेहाचे पाय धरले.

माया देवाच्या देहाला म्हणाली- अरे ना नाधन! भा आणि साल देवाचा देह! मी तुझा आहे आश्रय मिळाला. म्हणून तू मला वाचव. अशा प्रकारे, मी खूप पैसे दिले के. त्यांचे असे स्तोत्र पाहून भगवान चिडले आणि म्हणाले - हे माझा राक्षस! नवीन संकटे विसरा आणि स्वतःचा त्याग करा. मॅटम पण एस. तुम्हाला जे हवे ते विचारा. मी तुझी इच्छा पूर्ण करीन.

भगवान शंकराचे हे शब्द ऐकून राक्षसाच्या सर्व काळज्या मावळल्या आणि त्याचा चेहरा पडला पण तिथली भीतीही नाहीशी झाली. मग तो म्हणाला - हेदेवा धेदेवा ! जर तू माझ्यावर आहेस आणि जर तुम्हाला मला काही वरदान द्यायचे असेल तर मला शांती द्या. एन.एस मला तुमच्याकडून माझा सर्वात चांगला मित्र आणि माझा भाऊ देखील माझा मुलगा मिळो. मला सर्व ज्ञान आवडते

अपि द्योने मी नेहमी प्रणय दे मी कधीच साक्षी माझा दुसऱ्या लोकाची वळवू शकत नाही
उसू मका से देवी तुझ्या चरणाखेरीज मी कधीच माझ्या माग्यासुन कोणीही वळवू शकत नाही
करू शकत नाही

माया राक्षसाची अशी प्रार्थना ऐकून भासल भगवान प्रेतातून म्हणाले
-कदाचित! तू माझा भाऊ आहेस त्यामुळे तुला कधीच अडचण येणार नाही. आपण जे काही विचारले
होय, तुम्हाला खात्री असणे आवश्यक आहे. तू नेहमीच माझा मित्र आणि माझी विशेष कृपा राहशील
तुमच्यावर असेल आता मी तुला विटाळ लोकात जाण्याची आज्ञा देतो. तुला याचा तिरस्कार आहे
माझ्यावर आनंदी राहा.

भगवान शंकराच्या आज्ञेचे पालन करून सर्व देव आणि त्यांचे उपासक तेथून आले.
प्रेताचे नामस्मरण करून भगवान वाताळ लोकात गेले. त्यानंतर देवा धेव देवानेही प्रेत
देवी पावतीने तेथूनच त्याचा मृत्यू झाला. भगवान लोकनाथांच्या मृत शरीराचा मृत्यू
त्यांच्याकडे आता कार्य पूर्ण करण्यासाठी साधन उपलब्ध होताच-जसे की त्यांचे
तेथून धनुष्यबाण, रथ वगैरेही नाहीसे झाले. तेव्हा राजजी, हीर वानू, तिथे हजर.
देवराज इन आणि इतर सर्व देव आणि ऋषी सुद्धा आनंदाने देवाच्या देहाची पूजा करतात.
स्तुती करत ते आपापल्या लोकांकडे गेले.

भगवान शिवाच्या या रूपाच्या मृत्यूने शुचा नाश होतो. महाश! जीवन
तो इतर कोणाचाही वजनदार मुलगा नाही, हा त्याचा मानसिक विकार आहे. त्यांच्या नियंत्रणाखाली असलेले प्राणी
तुमच्या ध्येयापासून विचलित होऊ नका. असे करून तो स्वतःच्या सोबत
तो परलोकही बिघडवतो. भगवान शिव आशुतोष आहेत. त्याच्या लीला ऐकून
पापाचा नाश झाला आहे आणि सर्व गोष्टी आता प्राप्त झाल्या आहेत.
महाश! अशा रीतीने तारका, कमला आणि वुमाली नावाच्या तीन महान असुर आहेत.
प्रेताचा नाश करणाऱ्या भगवान शामौलींनी शंकरजींची लीलामय कथा सांगितली आहे.

तेरावा य

त्यांना जीवन देणे आणि बृहस्पतिला 'जीव' हे नाव देणे

आई म्हणाली- अरे! देवाच्या अनेक मृत देहांनी मला वरदान दिले आहे. चि. यांना सांगितले. आता मला तुमच्याकडून आणखी एक गोष्ट जाणून घ्यायची आहे. मी पूर्वी ऐकले होते जालंधरचा वध भगवान शिवाने केला. कृपया मला या कथेबद्दल देखील सांगा.

सूत जी म्हणाले की जेव्हा सासर्जीनी महामुनला याबद्दल विचारले तेव्हा सन कुमारजी म्हणाले- हेमहामुने! एकेकाळी देवगु बृहपत आणि देवराज येथे भगवान शंकराचे दर्शन झाले. असे करण्यासाठी कैलास पर्वतावर गेलो. तेव्हा भगवान शिवाने आपल्या देवाची परीक्षा घेतली. विषयावर विचार केला. त्यांनी रस्ता अडवला. ते कैलास पर्वताच्या बाजूला आहेत. बदलले आणि तप V च्या वेशात बसले. देवराजने त्याला सोडताच त्याने तपावीला विचारले की देव म्हणाला आणि प्रेत त्याच्या जागी गेला? विचारून नेतपवीकडून त्यांचे नाव वगैरे जाणून घ्यायचे होते पण तपवीप शिवाजीमध्ये गप्प बसा आणि काहीही बोलू नका.

त्या तपस्वींना त्यांच्या उत्तरात शांत बसलेले पाहून देवराज प्रसन्न झाले.

a तो म्हणाला- अहो, मी तुला विचारतोय आणि तू उत्तर देत नाहीस. तेव्हा Tapa व्ही त्याने पुन्हा उत्तर न दिल्याने त्याने मुलाला हातात घेऊन तपश्चर्या घातली. त्याला प्रेताची दया आली पण सावजीने लगेच सूड घेतला आणि ऐनचा हात धरला. दया ढकलणे. मग क्रोधामुळे शिवाजी व्यसनी झाला आणि ते तेज ते पाहून असे वाटले की हे व्रत सर्वकाही जाळून नष्ट करेल. इंक हाताला या धक्क्यांमुळे माझा रागही वाढला, पण त्या तेजाने भगवान शिव उडाले. ओळखले.

देवागु बृहपति ताबडतोब हात जोडून, देवा धदेव भगवान शिव आणि नाव तुम्ही ते करायला सुरुवात केली. बृहपतीर्जीनीही देहामध्ये देवराजांना नमस्कार केला आणि मी प्रार्थना करू लागलो. तो म्हणाला, हे परमेश्वरा! दुर्दैवाने आम्ही तुम्हाला ओळखू शकलो नाही. चुकून तुमच्याकडे दुर्लक्ष करण्याचा गुन्हा देवराजने केला आहे. अरे देवा! तुम्ही आहात कन्ना नमन आहे. देव असल्यामुळे, आपण नेहमी आपल्या स्वतःच्या नियंत्रणाखाली असतो.

bhu देवाला क्षमा करा.

बृहपतिर्जींचे असे शब्द ऐकून लोकनाथ भगवान शव म्हणाले की मी माझे प्राण वाचवू शकेन. थांबू शकत नाही तेव्हा बृहपत जी म्हणाले की तुम्हाला देवाची दया आहे आणि सांग आणि तुमचा राग स्थापित करा आणि देवराजाचा अपराध माफ करा. मग भगवान शिव म्हणाले - हे बृह पत ! मी तुझ्या बरोबर आहे. आज तू मला जीवन दिलेस म्हणून तुला 'जीव' म्हणतील. असे म्हणत त्यांनी संताप व्यक्त केला.

त्या व्यक्तीला समुद्रात फेकून द्या. मग इंद्रा आणि देवगु बृहस्पत यांनी परमेश्वराचा देह घेतला.
दयेबद्दल धन्यवाद आणि त्याची स्तुती केल्यानंतर, तो स्वर्गात गेला.

चौदावा अध्याय

जालंधर पर्यंत

साजी म्हणाले - बेटा कुमार जी! जेव्हा भगवान शिव त्याच्या क्रोधाच्या सागरात
की करू, मग या?

सूर्यकुमार म्हणाला - हेमुने! जेव्हा भगवान शिवांनी आपला राग समुद्रात ओतला

रागाच्या भरात ती मुलाचे नाव घेऊन जोरजोरात रडते. त्या मुलाचे रडणे आवाजाने सारे जग भयभीत झाले. त्याच्या आवाजाने सारे जग भरून गेले. मग सर्वजण हैराण होऊन राजर्जांच्या आश्रयाला गेले. त्यानंतर सर्व देवतांनी नमस्कार केला काय आणि त्यांची स्तुती करू लागली. मग तो म्हणाला- अरे! यावेळी आपण सर्व मोठे संकट आले आहे. bhū तुला सर्व काही माहित आहे. मुलगा जो सुरुवातीपासून आलो आहोत, तुझ्या भयानक दिवसाने संपूर्ण जग दुखावले आहे. सर्व भीती सह मी उत्सुक आहे अहो अहो! त्या मुलाला मारून आम्ही तुम्हाला घाबरवू.

देवतेची अशी प्रार्थना ऐकून आपल्या जगापासून पृथ्वीवर तो खाली उतरला आणि समुद्रात पोहोचला जिथे तो लहान मूल आणि माणूस होता. मी तुझ्याकडे येतो हे पाहून सागरने त्याचा अभिषेक केला आणि मुलाला आईच्या स्वाधीन केले. तेव्हा राजाने समुदेवाला आश्चर्याने विचारले, हा कोणाचा मुलगा आहे?

त्याला उत्तर देताना समुदेव म्हणाले की हे भगवान ! हा मुलगा गंगा सागर A घटनास्थळी दिसला पण मला या मुलाबद्दल काहीही माहिती नाही.

अशा प्रकारे जाजी समूशी बोलत असताना त्या मुलाने जाजीला विचारले. त्याने आपले डोके खाली ठेवले आणि त्याचा गळा दाबला. वेदना आणि वेदना म्हणून डोळ्यांतून अश्रू वाहतील. तेव्हा राजाने जाणीवपूर्वक त्या बालकाच्या तावडीतून स्वतःची सुटका करून घेतली. ते पूर्ण करा आणि समुद्राला सांगा की तू हा देशी आहेस ज्याने माझ्याकडून पाणी काढले आहे. त्यामुळे या मुलाचे नाव 'जालंधर' ठेवण्यात येणार आहे. जन्माला येताच लहान असल्यामुळे हे मूल महापरम, महाधीर जवान, महायोयो आणि रण- आयटम असतील. हा मुलगा मी नेहमी विजयी होईल हे भगवान विष्णूवरही विजय मिळवेल. हा मुलगा देव वादळ असेल. कोणताही मानव किंवा देवता त्याला हवे असले तरी काही बिघडवू शकणार नाही. त्याचा नाश लोकनाथ भगवान शंभू द्वारेच शक्य आहे. असे सांगून असुरांच्या गुरु शुचाय यांना बोलावून त्या बालकाला राक्षसांचा राजा म्हणून आपल्या हातातून काढून घेतले. ते स्वीकारतानाच तो करवून घेतला किंवा अभिषेक केला. त्यानंतर, त्या व्यक्तीला स्वतःहून तेथून गायब होऊ द्या. गेला.

आपल्या मूळ मुलाबद्दल जाणून घेऊन समुदेवाने अनेकांना विचारले आणि त्यांनी नवास त्याला त्या ठिकाणी घेऊन गेला. काही काळानंतर त्यांनी कालने मी नावाच्या जालंशी विवाह केला.

असुर सर्वात सुंदर कन्या वृंदा हिच्याशी संपर्कात आला. जालंधर आनंदाने पत्नीसह असुरांच्या राज्यावर मोठ्या चातुर्याने आणि भक्तीने एकत्र राहू लागले गाडी चालवायला सुरुवात केली त्यांची पत्नी वृंदा ही थोर पितृ स्त्री होती.

pt हवा याय

देव-जालंधर यु

सन कुमार म्हणाले - अरे! असुरराज जालंधर आपल्या दरबारात आहेत ही एक दिवसाची गोष्ट आहे. आणि मन्थासोबत त्यांच्या राज्यसभेत बसले होते. त्यानंतर असुरांचे महान गुरु होते. स्वच्छ या.

तो सर्वोच्च मालक होता आणि सर्व अटी त्याचे तेज नियंत्रित केली जात होती. चांगले लोक त्यांचे तेथे आगमन पाहून जालंधरराज सिंहासनावरून उठले आणि त्यांनी आपल्या गुरूंना आदरपूर्वक नमस्कार केला. करायला सुरुवात केली त्यानंतर त्यांना सुयोप्यादच्या आसनावर बसवण्यात आले. मग त्यानेही आपली जागा घेतली तु काय केलस? आपल्या गुरूची, जालंधरची स्वच्छतेने सेवा केल्यावर काय रे! रा चे डोके कापले गेले? तू मला याबद्दल तार सांग.

शुतचायाने आपला शिष्य सागर-पु जालंधर यांना सांगितले. उत्तर द्यायला सुरुवात केली. ते म्हणाले -एकदा देव आणि दानवांना समुद्राच्या गर्भात लपलेले मौल्यवान रत्न सापडले.

ते काढण्यासाठी समुद्रमंथन करण्याचा विचार केला. ही कार दोन्ही (असुर आणि देवता) समुद्रमंथनाने जे काही मिळेल ते देवता आणि दानवांमध्ये वाटून टाकायचे, असे ठरले. साडेसाती वाटण्यात येणार आहे. मग दोन्ही बाजूंनी देव आणि दानव या कार्यासाठी तपोवाक करतात. पूर्ण करायला घेतला. समुमन मंथनात फारसे पैसे मिळाले नाहीत, जे

देव आणि असुर आपसात वाटून गेले, पण जेव्हा समू मंथनाने अमृताचा कलश ते नकली असताना रा ने देवतेचे रूप धारण केले आणि अमृत प्याले. हे जाणून रा ने अमृत प्याले भगवान विष्णूने आपल्या आशीर्वादाने देवतेच्या सान्निध्यात राष्ट्राचे मस्तक कापले, अशी नोंद घेण्यात आली आहे. तो देवराज दुष्ट योजना अंतर्गत या सर्व केले होते. हे ऐकून जालंधर

आनंदी झाला. त्याने क्षणभर तेथे असलेल्या घमर नावाच्या राजाचा वध केला. उप झाली आहे. जालंधर Ghamar संपूर्ण कथा आणि त्यांना बंद आणण्यासाठी ठरविले. आदेश द्या. घमर हा जालंधरचा नायक आणि परमित होता. तो येताच ते घेण्यासाठी तो तिथून निघाला.

जालंधरच्या राजाने देवराज इंद्राच्या सभेत पोहोचून आपल्या धन्याचा संदेश ऐकला.

आषाढेते म्हणजे हे वृषभदेवीसर्वसौख्येलांत अर्तुह्या पक्षीनासणांखात पोड्यावश लयांनेसरे जाऊ नका. आश्रय घ्या घमरचे बोलणे ऐकून देवराज फार संतापला आणि म्हणाला सागर मला मान आणि स्वतः आत सर्व रक्त लपवून ठेवले. ते माझे सासरे आहेत तो सहाय्यकही आहे आणि त्याचे संरक्षणही आहे. त्यामुळे एमएसएमईच्या तिजोरीवर माझा हक्क आहे हे काय आहे? मी कोणाला घाबरत नाही. तुमची हरकत नसेल तर जा आणि तुमच्या बॉसला सांग या आणि दाखवा.

देवराज प्रथमचे असे बोलणे ऐकून जालंधरचे नाव घमर परत आले. तो त्याने आपले बॉस जालंधर यांना आपल्या वक्तव्याची माहिती दिली. हे ऐकून जालंधरचा कोप झाला त्याला मर्यादा नव्हती आणि तो लगेच देवलोकावर चढला. आपला वीर परा मी असुर सैन्यासह त्याने देवराज प्रथमवर हल्ला केला. त्याच्या जू सह पूर्ण हे लोक गुंजले. आजूबाजूला भयंकर युद्ध चालू होते. मारहाण झाली. मृत सैनिक बृहपत देवतेचा गुरू आणि मृत संजीवनीपासून राक्षसाचा गुरू यांच्याशी पुन्हा जोडला जातो. ते करत होते.

त्याला कोणत्याही प्रकारे विजय मिळत नव्हता तेव्हा जालंधरने आपल्या शिष्यांना विचारले. हेगु देवा तूं काय बरें सांगूं ! मी दररोज देवतेच्या अनेक सैनिकांना मारतो. मान्य, तरीही देवसेना कोणत्याही प्रकारे कमी होत नाही. सर्व मी मारले दुसऱ्या दिवशी देव पुन्हा लढताना दिसतात. गु देवा! मृतांना जीवन देणे तर तुमच्याकडे आहे, मग देवांना जीव कसा येईल? मग शुचाईने जालंधरला सांगितले देवतेचे रक्षण करणारे कोण पर्वतावर अनमोल औषध आहे. जर तू पराभूत करायचे असेल तर शत्रूला उखडून टाका आणि समुद्रात टाका. तुमचे शिक्षक त्याची आज्ञा घेऊन तो जालंधर शौन पर्वताकडे निघाला. तिथे पोहोचल्यावर त्यांची महानता भेटली. हातातून पर्वत उचलून त्याने तो समुद्रात फेकून दिला आणि पुन्हा देवसेनाशी लढायला गेला. ठेवा.

जालंधरने आपल्या पराभवाने अनेक देवांना आणि हजारो देवांना जखमी केले डोळ्याचे पारणे फेडत त्याला ठार मारण्यात आले. जेव्हा देवगु हे बृहस्पति देवासाठी औषध आहे जेव्हा लेनन शहरात पोहोचला तेव्हा त्याने त्याच्या जागी डोंगर न पाहण्यासाठी खूप विचारले. मागे त्याने येऊन देवराजांना या बाबत वगैरे सांगितले की हे युद्ध त्वरित थांबवावे.

परवानगी द्या, कारण आता तुम्ही असुरराज जालंधर जिकू शकणार नाही. अशा परिस्थितीत ते करणे हाच मार्ग आहे.

सोळावा अध्याय

जालंधराला मारणार नाही असे श्रीविष्णूलामीचे वचन

सन कुमार म्हणाले - हे प्रिये ! अशा प्रकारे जेव्हा देवगु बृहपतने देवतेशी युद्ध केले. थांबण्याबद्दल विचारले असता सर्वांनी गुरूच्या आदेशाचे पालन केले आणि लढा दिला पण जालंधरचा राग शमला नाही. त्याचा शोध घेत लोक चौकात आले. जालंधराला तिकडे येताना पाहून इतर देव जीव वाचवण्यासाठी तिथून आले. धावत जाऊन भगवान श्री विष्णू शरणस्थानी बैकुंठ लोकात पोहोचले. तेथे पोहोचल्यानंतर त्यांनी भगवान विष्णूची पूजा करून त्यांची भक्तिभावाने पूजा केली. त्यानंतर तो अरे कृपा - देव आणि देव म्हणाला आम्ही तुझ्या आश्रयाने आलो आहोत, आम्हाला वाचवा. तेव्हा देवतेने जालंधरबद्दल सर्व काही विष्णूला सांगितले.

सर्व वर्णन ऐकून हिहर विष्णूने देवतेला सांगितले की आपण आपल्या भयाचा त्याग करावा. द. त्याने आपला जीव वाचवण्याची ग्वाही दिली आणि मी जालंधरचा वध करू असे सांगितले. तुम्ही त्याला थोडे पैसे द्याल. असे म्हणत प्रभू व नुसते खड्ड्यावरून निघालेली आपली वाहने पुढे केली. चल जाऊया हे पाहून लमी देवीला रडू आले आणि म्हणाली - हे भगवान! जालंधर हे समू देवाचे मूळ रहिवासी असल्यामुळे माझा भाऊ आहे. तू माझा भाऊ माझा भाऊ आहेस तुला का मारायचे आहे? मी सांगितल्यास तू माझ्या भावाला मारणार नाहीस.

आपल्या राक्षसाचे शब्द ऐकून लाभा लमी जी आणि नुजी म्हणाले - हेदेवी! y da तू असे जर तुम्हाला हवे असेल तर तसे होईल, परंतु तुम्हाला आधीच माहित आहे की पाप्याचा नाश झाला पाहिजे. तुझा भाऊ जालंधर अधर्माच्या मार्गावर चालत देवतेची प्रार्थना करीत आहे. फर मी त्याला माझ्या हातांनी मारणार नाही, पण यावेळी मला लढावे लागेल. या असे म्हणत प्रभू आणि पवित्र स्थानाकडे निघाले.

भगवान आणि नूस असुरराज जालंधरच्या ठिकाणी पोहोचले. देव आणि नुको आले देवतेला पाहून आनंद आणि उर्जेचा संचार झाला. देवसेना अत्यंत रोमांचित झाली. सर्व हात जोडून देवतेने हीरची पूजा केली. देव आणि नुचा चेहरा वलय शंभर मिळत करण्यात आला. त्यांचे वैभव समोर भूत आणि भूत उभे करण्यास सक्षम असल्याने मी काल घडत होतो. वाहनाच्या पंखाने वापरलेली शक्ती वादळ आले. या वादळात आकाश अशाच प्रकारे हलू लागेल ढग हलतात. आपल्या सैन्याला अशा बिकट परिस्थितीत पाहून जालंधरला खूप आनंद झाला. हो उठलो

च्या हवाई अध्याय

मी आणि नु - जालंधर यु

ते इकडे कुठेही राहिले होते मला घेव आणि नुने स्वतःला भुज्यापासून वेगळे करावे आणि मला बांधला. त्याच्या वाहनाचा पंख फडकल्यामुळे, वाऱ्याच्या जोरावर वादळ आले, हरवले आणि इकडे तिकडे उडू लागले. पण लवकरच त्याने स्वतःची काळजी घेतली. जेव्हा जालंधर आपल्या दैवी सैन्याला अशा प्रकारे विखुरलेले पाहून तो संतापला.

हीर आणि नुपूर यांनी माझ्यावर हल्ला केला. हीर आणि नुने स्वतःला त्याच्या पराभवापासून वाचवतात लया.

जेव्हा देवाने पाहिले की देव सैन्य पुन्हा दहशतीखाली आहे आणि त्याचा सेनापती देवराजही घाबरत नाही. मग वा नुजीने शा आणि नावाचे धनुष्य हाती घेतले धनुष्य जोरात मारा. मग त्याने तत्काळ हजारो राक्षसांचा शिरच्छेद केला.

ए. ते पाहून दैयराज जालंधरने रागाने त्याच्यावर ताव मारला.

तेव्हा हिहारने त्याचा वाजा, छावा आणि बाण कापून त्याला आपल्या गदामधून वर काढले. त्याच्या डोक्यावर मारा. खड्ग्यात आदळल्यानंतर तो खाली पडताच जालंधरचे ओठ थरथरू लागले. त्यानंतर दोघांनीही आपापल्या वाहनातून जोरदार बाणांचा वर्षाव सुरू केला. आणि नुजीने जालंधर केले तुझ्या बाणाने गदा कापा. मग बाणांनी पण जालंधर बांधायला सुरुवात केली महावीर आणि पारा मी होतो. त्याने कुठे विश्वास ठेवायचा होता? त्याने एक भयंकर बाण देखील सोडला आणि त्याने नुजीचे धनुष्य तोडले. मग त्याने कडुलिंब उचलला आणि त्यातून जालंधर पण त्याचा पराभव झाला पण त्याचा महादय जालंधरावर काहीही परिणाम झाला नाही. मग त्याने नाही केले आणि नुजीवर तोच झगमगाट सोडला. तो आवाज टाळण्यासाठी वनुजी भगवंतांनी मृत शरीराचा वध केला आणि नंदक शूल चालवून जालंधरचा प्रहार कापला.

त्यानंतर भगवान विष्णू आणि जालंधर या दोघांनी पृथ्वीवर उडी मारली आणि नंतर त्यांची भेट झाली. यू होईल जालंधरने भगवान विष्णूच्या छातीवर मोठा आघात केला. मग

आणि नुजीही वळला आणि त्याचा पराभव केला. ही कार दोन्ही maba yu असणे ठेवा. त्यांच्यातील युद्ध बराच काळ चालू राहिले. दोघेही शूर आणि पराक्रमी होते. नाही भगवान आणि नुकम हे दोघेही जालंधर नव्हते. सर्व देव आणि राक्षस त्यांच्या दरम्यान युद्ध मी लक्षपूर्वक पाहत होतो. युद्ध संपत नसल्याचे पाहून देव आणि नुने म्हणाले-

हे प्रिय जालंधर! तू महावीरही नाहीस. तुमचा परम कौतुकास्पद आहे. तुम्ही तसे भयंकर शस्त्रे भिऊ नका आणि सतत लढा देत आहेत. मृत्यूनंतर तुम्हाला हवे असलेले कोणतेही वरदान तुम्ही मागू शकता. मी फक्त तुझी इच्छा पूर्ण करीन.

भगवान विष्णूचा हे ऐकले, जालंधर खूप आनंद आला आणि म्हणाला - परमेश्वरा! आपण

माझी बहीण लमीचा नवरा आहे. जर तुम्ही मला तुमच्या पत्नी आणि कुटुंबातील सदस्यांना स्पर्श करा माझ्या घरी ये आणि भेट. मग देवाने स्वतः त्याला 'आणि तू' म्हटले. त्याचे छप्पर दान केले.

त्याने दिलेल्या वरदानानुसार हेहर आणि नुदेवी लामी आणि इतर देवतांना आपल्यासोबत घेऊन जातात. त्यांचे आशीर्वाद घेणे आपल्या घरी जालंधर घ्या. जालंधर महान त्याला पाहण्यासाठी

येऊन त्याने सर्व देवांचा खूप आदर केला आणि

ते स्थापित करा वरुणाच्या कुटुंबाची स्थापना झाल्यावर जालंधर निर्भय होऊन भगवान विष्णूकडे गेला. अनुहाने भुवनवर राज्य करण्यास सुरुवात केली. त्याच्या राज्यात सर्व सुखी आणि धार्मिक होते त्यानंतर होते.

अठरावे य

नारदांच्या कपटाचा पाश

सन कुमार म्हणाला - हेमू नाही! जेव्हा जालंधर हे धार्मिक राज्य करत होते देवांना खूप आनंद झाला. त्याने आपल्या मनातल्या शिवाला मारायला सुरुवात केली. दया आणि त्यांची स्तुती करू लागली. एके दिवशी नारदजींना भगवान शंकराची प्रेरणा मिळाली. पंच. Narad जी पाहून, सर्व देवता सोबत, तेथे आला देवराज त्याचे नाव कोरले. आणि ते त्याची पूजा करू लागले. मग त्यांनी नारदजींना सर्व गोष्टींची माहिती दिली त्यांचे नुकसान रद्द करण्यासाठी त्यांना मदत करण्यासाठी त्यांना प्रार्थना करा. ही प्रार्थना ऐकून नारदजी देवराजला सर्व काही माहित असल्याचे सांगितले. मी तुझे कार्य पूर्ण करण्याचा प्रयत्न केला पाहिजे हे काय आहे? सध्या मला दयराज जालंधरला भेटायचे आहे. म्हणून त्याच्या राजवाड्यात जा मुक्काम. असे बोलून नारदजी जालंधरच्या राज्यात निघून गेले. पंचकर नारदजी तेथे म्हणाले जालंधर राज्यसभेत प्रवेश केला. त्यांना पाहून देवांचा स्वामी जालंधर याने त्यांना सिंहासन दिले. पण खाली बसले, पाय धुतले आणि विचारले - अरे नाही! तू कुठून येत आहेस? मधला तू माझ्या घरी काय आशीर्वाद दिलास ये. मला तुझी सेवा करण्याची आज्ञा दे

a

दैराज जालंधरचे असे शब्द ऐकून नारदजी म्हणाले - हे यराज जालंधर ! तुम्ही आहात एन.एस. तसेच तुमच्यावर सर्वांची मर्जी नाही. या जगातील सर्व सुखे तुम्ही उपभोगत आहात. जालंधर! काही वेळापूर्वी पूर्वेला अशीच भटकत कैलास पर्वतावर गेलो. तेथे कैलास पण हजार योजना पसरलेल्या कपाटच्या जंगलात शेकडो कामधेनू फिरताना मी पाहिलं. तो कपात हे वन, अद्भुत आणि सोन्यासारखे आहे. त्याने देवाच्या मृतदेहाकडे आणि त्याच्याकडे पाहिले लाभा देवीची पावतीही पाहिली. भगवान शिव सुंदर आहे, अभिमान आहे तिघांचा आणि दोष अपनेम वर चंद्र धारण करणे. Asurraj! समान संपूर्ण सार्वजनिक Munke कोणीही नाही. त्याच्यासारखा श्रीमंत आणि श्रीमंत कोणीही नाही. मग मी

तुमच्या दहाशेबास संपत्तीचे जालंधर आले. जालंधर वी तुमच्याकडे आणून आनंदी झाला.
नारदांना त्याच्या संपत्तीचा खजिना आणि त्याने जमा केलेला सर्व अमूल्य खजिना दाखवा. जालंधरचे धन
धनसंपत्ती पाहून नारदजींनी जालंधरची स्तुती केली आणि म्हणाले - 'हे ! तुम्ही हे असलेच पाहिजे
तो लोकांचा स्वामी होण्यास पात्र आहे. तुमच्याकडे ऐरावत हत्ती आहे, किंवा घोडाही आहे.
जवळ आहे. Kapavri, संपत्ती कुबेर च्या संपत्ती, दागिने, हिरे, मोत्यांची मूळव्याध देव आपल्या
पास आहे तुम्ही माझे विमानही घेतले आहे. सर्व वर्ग, पृथ्वी आणि अंडरवर्ल्ड
तुमच्याकडे चांगली कृत्ये आणि मौल्यवान खजिना आहे. तुमची संपत्ती
बघून सगळे तुझे करू शकतात पण देवाकडे अजून तू नाही

तुटवडा आहे. बनाडीची माणसे अपूर्ण आहेत. त्याचे स्वरूप तेव्हाच पूर्ण होते
तो घेऊन जातो. म्हणून हे असुरराज, तू काही परम सौंदर्य अंगीकारून ही कमतरता भरून काढ.
ते लवकरात लवकर पूर्ण करा.
भगवान नारदांच्या चतुर बोलण्यापासून कोणी कसे वाचेल? त्याला काय वाटले
त्याप्रमाणे आ जालंधरने नारदजींसमोर हात जोडून काय केले?
रक्तानेही निर्मळ अशी सुंदर देवी मला कुठे मिळेल. जर तुम्ही हे
कारचे मला रक्ताबद्दल सांगा, मग मला ते रक्त माझ्याकडे आणले पाहिजे
मी राजभवनाचे सौंदर्य वाढवणार आहे.
जालंधर शब्द ऐकून भगवान नारद म्हणाले - अत्यंत भरभराटीचा काळ! त्यामुळे मौल्यवान नाही पत्नी आणि
लोकनाथांना महान योगी भगवानांचे शरीर आहे. तो Haunk अंतिम सुंदर पत्नी देवी
पोचपावती. सुंदर असण्यासोबतच ते चांगले गुणही आहेत. जगातील कोणीही
त्यांच्या समान असू शकतात. ते प्रत्येकास मो काही सेकंदात मोहक स्वरूपात समाविष्ट करू शकता
आहे. त्याच्यासारखा खरोखर कोणीच नाही. असे म्हणत देव शानारद जालंधरहून आले व
आकाश मगसेहून परतला.

विसावा अध्याय

प्रेतांचे असुर सेयु

सास जी म्हणाले - हेसन कुमार जी! जालंधरच्या राक्षस राजाचे नाव काय आहे रा? जेव्हा भगवान शिवाने रा ला संरक्षण दिले तेव्हा रा कैलास पर्वतावरून कोठे गेला आणि त्याने काय केले? मला या प्रकरणाबद्दल सांगा.

महाशांचे हे शब्द ऐकून सूर्यकुमारजी म्हणाले - हे महष ! रा म्हणतात तेव्हा सावजीने त्याला त्या माणसाच्या हातातून सोडवले, मग रा लगेच तिथून पळून गेला वामी दै यराज जालंधर येथे गेले व तेथे त्यांनी आपल्या वामीला सर्व काही सांगितले तेथे ई. या सर्व गोष्टी जाणून असुरराज जालंधरचा क्रोध सातव्या आकाशावर होता. चढले.

जालंधरने आपल्या सेनापती आणि इतर अधिकाऱ्यांना आपल्या सैन्याशी लढण्यासाठी बोलावले.

तयार राहण्याचे आदेश दिले. स्वामीची आज्ञा मिळाल्यावर इ.स.

नशुंभ वगैरे महावीरांनी दिव्य युद्धाची तयारी सुरू केली. जालंधरचा राक्षस चतुरगाणी दैत्य सेनेने भगवान शिवाशी युद्ध करण्याचे अनुकरण केले. त्या सैन्यासह दाय यागु शुचाई आणि रा हे देखील तिथे होते.

इकडे देवतेला कळले की जालंधरने आपले सैन्य प्रभूंच्या देहासह नेले.

देवराज इंशवाजी यांनी सेयूकडे कॉपी केली असल्यास त्यांना कळवणे कैलास पर्वतावर गेला आणि तेथे त्याने सर्व प्रकार लोकनाथ भगवान शंकरांना सांगितला. मध्ये त्यांनी भगवान विष्णूबद्दल सांगितले की भगवान विष्णूची त्यांची पत्नी देवी लामी होती. त्याच्याबरोबर असुरराज जालंधरच्या अधिपत्याखाली असून त्याच्या घरी राहतो. म्हणूनच आम्ही सर्व देव नियंत्रणात आहेत. आम्हाला इच्छा नसतानाही जालंधरच्या खाली राहावे लागले. प्रभु! आपण शुभेच्छा. तुम्ही स्वतःला वाचवा आणि आम्हाला जालंधरपासून मुक्त करू द्या. त्याला मारून आमचे प्राण वाचवा.

सर्व बाबी समजल्यानंतर भगवान शिवाने प्रथम भगवान शिव आणि नुकाचा वध केला.

काय. तितक्या लवकर भू मृत्यू झाला आणि Nuji लगेच कट होता. त्याला पाहून Shavji त्याला विचारले - अहो नाही! जालंधरला मारायला मी राक्षस पाठवला होता, मग तू त्याला मारले नाही? तू त्याच्या घरात राहतोस का?

भगवान शंकराचे हे शब्द ऐकून भगवान शंकरांनी त्यांचे दोन्ही हात धरले.

जोडले आणि वन टपुवाक म्हणाले - हे भगवान शिव! तुम्ही याचा आनंद घ्या दयाराज जालंधरला मारण्याची आज्ञा मला होती, पण मी त्याला मारू शकलो नाही. या साठी मी तुला विनवणी करतो माझ्या चुकीची भरपाई कर bhū मी जालंधरला मारले नाही कारण काय, कारण जालंधर माझी स्वामी लाभा देवी लमी आहे आणि त्यात तुमचाही वाटा आहे

आणि मूल्य आहे. म्हणूनच त्या दिव्याच्या शौर्याला पार करून मी त्याच्या घरी राहतो.

देव आणि नुके हे शब्द ऐकून लोकनाथ भगवान प्रेत हसू लागले. दूर म्हणाला- देवा! आपले सर्व विचार आणि चिंता सोडून द्या. मला तुमच्या बचावासाठी आवश्यक आहे मारील जालंधर । हे ऐकून सर्व देवांचा मृत्यू झाला नाही.

त्याच वेळी जालंधर आपल्या प्रचंड सैन्यासह कैलास पर्वताजवळ पोहोचला.

त्याने कैलास पर्वताला चारही बाजूंनी वेढा घातला. त्यावेळी मोठा गोंधळ झाला. हा आवाज हे ऐकून भगवान संतापले. मग त्याने आपल्या टोळीला जाण्याचा आदेश दिला रास तुम्ही करा. आपल्या पूज्य भगवान शिवाची आज्ञा मिळाल्यावर तो त्यांची पूजा करण्यासाठी गेला. शिवगण आणि जालंधर यांच्या सैन्यात घनघोर युद्ध झाले. मृत शरीर महान शौर्य दैवाचा राग आला. त्याने एका क्षणात अनेक राक्षसांचा वध केला शोकडो जखमी. परन्तु दयागु शुचाय सर्व मृत संजीवनी द्वारे ते पुन्हा राक्षसाला जीवदान देत होते आणि ते उठले आणि पुन्हा लढू लागले.

दाई येसेना कुठलीही गाडी कमी होण्याचे नाव घेत नव्हती, तेव्हा मृतदेह

ते होऊ लागले. त्यानंतर भक्तांनी भगवान शंकराकडे जाऊन त्यांना याची माहिती दिली. कधी या सर्व गोष्टी केल्या जात असल्याचे कळताच शिवाजीला राग आला. ते परमेश्वर प्रेताच्या मुखातून भयंकर कृतीच्या रूपात काळाने उद्रेक केला. त्याचा ते खूप उग्र आणि भयानक होते. तिथून ती थेट रणांगणात गेली आणि तिने राक्षसाला पकडले. पकडून खायला सुरुवात केली. या कारणास्तव, कृती स्वच्छतेच्या जवळ जाते आणि त्याला तिथून गायब करा. जेव्हा त्यांचे परात्पर सहाय्यक गुरु शुक्राचार्य तेथे प्रकट झाले नाहीत दिवस आणि हजारो शूर मारले गेले किंवा जखमी झाले, मग सैन्याचे मनोबल खचू लागले. दया सैन्य रणांगण सोडून पळू लागले. जालंधरचे कालनेमी, शुंभ, नशुंभ इ सर्व शक्तीनिशी लढत राहा. येथे, मृतांच्या सैन्याचे प्रतिनिधित्व करणारा परमेश्वर वामीचे ध्येय आणि गणेशजी देखील असुर सैन्याचा पराभव करण्यासाठी मनापासून लढतात. होते

i k savanya ye

u-u

सन कुमार म्हणाला – हेमहास! भगवान शिवाचे गण आणि त्यांचे दोन पु गणेश आणि Kakeya, फार मजबूत शूर आणि शूर होते. तो आपल्या परम पासून जालंधर दैवी नाव घेतले. परमवीर काळणेमध्ये त्याने शुंभ आणि नशुंभाचा पराभव केला. असुर सैन्य इकडे तिकडे भयभीत झाले हरवले. सर्व राक्षस त्यांच्या जीवाच्या रक्षणासाठी धावू लागतील. हे पाहून असुरराज जालंधर त्याच्या रथावर बसून रणांगण पुढे सरकेल आणि भयंकर गोंधळ उडेल. ठेवा. त्यांचे आव्हान ऐकून लोकनाथ भगवान शववाहिनीचे सदस्यही मोठ्या उत्साहाने लढू लागले. सुरुवात केली. रथ, हत्ती, घोडे, शंख आणि भेरीसह राक्षस सैन्य आणि देवतांच्या सैन्याचे युद्ध तो गुंजत होता.

दै यराज जालंधरने मग असा बाण सोडला, त्यामुळे सर्वत्र धुके पसरले. पृथ्वी आकाशापर्यंत फक्त धुके दिसत होते. मग तो नंद, गणेश, वीरभ यांना एकाच वेळी अनेक बाण मारून तो जखमी झाला. हे पाहून वामीला टाक्याचा खूप राग येतो. आला आणि त्याने असुरराज जालंधरावर आपली सत्ता टाकली. योजना पार पडली जालंधर पडताच पृथ्वीवर पडला, पण पडताच तो उभा राहिला. आणि पुन्हा पूर्ण ताकदीने लढायला सुरुवात केली. त्याने पहिला पराभव केला काय. जालंधरने आपली गदा उचलली आणि सर्व शक्तीनिशी का ताकेयावर प्रहार केला. का ताकेया चेतना गमावून पृथ्वीवर बेशुद्ध पडला. हे पाहून गणेश आणि नंदाही आश्चर्यचकित झाले. मग जालंधराने त्यांचाही गदा घेऊन पराभव केला. गदा च्या हार सेवेडॉन देखील छतावर पडल्यानंतर पृथ्वीवर पडला.

मग वीरभ जालंधराशी लढायला पुढे आला. जालंधरने त्यांच्यावरही गदा टाकली. त्यामुळे वीरभचे डोके फुटले आणि अश्रू वाहू लागले. हे सर्व पाहतात प्रेत भयभीत झाले आणि यु-भूम सोडून इकडे-तिकडे पळू लागले.

विसावे वय

मृत शरीर-जालंधर यु

सन कुमार म्हणाला – हेमहास! जेव्हा युभूमीत देवसेनेची पूजा केली ते सर्व शूर योद्धा जखमी होऊन पृथ्वीवर पडला, मग हे पाहून सर्व मृतदेह घाबरले. मृतदेहाच्या आश्रयाला गेले. जेव्हा प्रेताला युद्धाची सर्व खबर मिळाली, तेव्हा व्यानदाइराज जालंधरला धडा शिकवण्यासाठी ते युथलकडे निघाले. आमचे आर्य भगवान शिव युद्धाचे नेतृत्व करीत असल्याचे पाहून, सर्व प्रेत, जे प्रथम घाबरले पळून गेले होते आणि परत आले होते. प्रेत पूर्वीप्रमाणेच जोमाने लढू लागले. दया.

मृतदेहाचे रूप पाहून भयंकर राक्षसही घाबरू लागले आणि यु सोडून पळून जातो. हे पाहून असुराची पत्नी जालंधर संतापली. तो वेग तो सावजीकडे धावला. या कायम शुंभ - नशुंभ नावाच्या सेनापतीने आपल्या वामीची काळजी घेण्याचे ठरवले. दयेने हे पाहून भगवान शिवांनी उत्तर दिले आणि जालंधरचा बाण कापला. त्यांनी धनुष्यबाणांचा वर्षाव सुरू केला. त्याने अनेक राक्षसांना दूर केले आहे. बालाहक आणि धम्मर यांसारखे भयंकर दुष्ट एका क्षणात मारले गेले. मृतदेहाचे वाहन पराभवामुळे बैलानेही सर्वांना घायाळ करायला सुरुवात केली. मग हे पाहून जालंधर तो शिपायाला समजावून सांगू लागला की तो घाबरत नाही आणि लढत राहिला. पण देवाच्या मृत शरीरातून दैवी सैन्य यु तसे करायला तयार नव्हते. प्रॉडट जालंधर विल यू हलकर्नेलगा. जालंधर यांच्याकडे आहे एकाच वेळी अनेक बाण मारून परमेश्वराचा देह त्यात बांधण्याचा प्रयत्न केला, पण तो यशस्वी होऊ शकला नाही. भगवान शिवांनी त्यांचे सर्व बाण कापले आणि रथ घेतला. वाजा खाली पण दया.

असुरराज जालंधरचे सर्व बाण कापल्यानंतर भगवान शिवाने बाण सोडला. त्याने जालंधरला जखमी करून त्याचे धनुष्य कापले. हे पाहून जालंधर न्यू गदा घेतली. तेव्हा सावजीने आपल्या बाणाने गदाचे दोन तुकडे केले. ए. हे सर्व पाहून दैवी जालंधर लोकनाथ भगवान शिव आपल्याकडून असल्याचे समजले. अधिक सामर्थ्यवान आहेत आणि ह्यूमध्ये त्यांचा पराभव करणे त्यांच्यासाठी कठीण आहे. नंतर जालंधर जिंकण्यासाठी त्यांनी गंधव माया निर्माण केली. त्या ठिकाणी हजारो गंधवांची संख्या आणि आसराचे गण उठून तिथे नाचू लागले. गोड संगीत आहे ठेवा. हे सर्व पाहून देवसेनेचे सर्व सैनिक मंत्रमुग्ध झाले आणि युद्ध विसरून नाचू लागले. आणि मी गाणे आणि वादन पाहू शकलो नाही. येथे, देव धदेवाचे मृत शरीर देखील गंधवामयाचे आहे. मोहम्मद डान्स पाहू लागला.

जेव्हा दैयराज जालंधरने पाहिले की सर्व देवतांसह देवा धदेव भगवान शिवही आहेत.

पावतीदेवीची सुखदुःखेतर प्रार्थना म्हणजे जालंधर शहरात प्रेतांचे राज्य आहे. पावती
सत्यासह. पती प्रभूचे पार्थिव येताना दिसले, तेव्हा ते
तिथून तुमच्या मित्रांना पाठवा आणि प्रभू स्वतः प्रेतांच्या जवळ आले.

पावती देवीचे शेवटचे हृदय पाहून जालंधर भडकले आणि ते
आंघोळ करायला सुरुवात केली. जालंधरची ही कार याची पोचपावती करण्यासाठी वहार पाहून
ती एक बाळ होती, जी देवाच्या प्रेतांचे रूप धारण करेल हे समजायला वेळ लागला नाही.
त्याला रडायला आले आहे. हा विचार मनात येताच देवी पावती तिथून गायब झाली. मग ते
दुसऱ्या ठिकाणी पोहोचले आणि त्यांनी भगवान विष्णूचा वध करून त्यांना तेथे आणले.
कॉल केला. विष्णूने तिथे येऊन देवीला नमस्कार केला आणि तिने काय केले?
जालंधरचे हे काम तुम्हाला माहित आहे का?

देवी पावतीचे हे ऐकून श्री विष्णू हात जोडून म्हणाले- हेमाता !
तुमची की तुमची? मी त्याला कसली शिक्षा देऊ? तेव्हा देवी म्हणाली की तू
ते नीट करा. मग वीणा नुजलंधराला फसवण्यासाठी त्याच्या शहराकडे निघते.
ए.

अध्याय तेवीस

वृंदाचा मृत्यू

सासजी म्हणाले - बेटा कुमार जी! जेव्हा भगवान विष्णूंना मातेचे आशीर्वाद मिळाले.
सागरपू जालंधर शहरात गेला, मग पुढे आला की? तो तिथे गेला
काय?

हे ऐकून सन कुमारजींनी मला विचारले आणि म्हणाले - हेमाश! दै यराज जालंधर
शहरात घुसल्यावर काय करावं असा तो गोंधळून गेला, पण पुढच्याच क्षणी तो
मला ते जसे आहे तसे समजले. त्यांना वाटले की जालंधराने मृतदेह पुरला

हेमरिधान तेडल. देवीलाय सहेवी फळ्यात वल्नीच्या मृत्तूनी लिची आहे हे वृंदा लिच्या हल्ला होलाठी तिथे गेली. पर्यंत जतन केले जाते. त्यामुळे पत्नीची पूजा करणे आवश्यक आहे. हे विचार माझ्या मनात येतात मग ते शहराच्या रॉयल पार्कमध्ये जाऊन राहिले.

दुसऱ्या बाजूला दौराज जालंधर यांची पत्नी वृंदा त्यांच्याच खोलीत झोपल्या होत्या. देव भगवान विष्णूच्या मायेच्या फळामुळे त्यांना राज्यात स्वप्न पडले. त्याने ते पाहिले त्याच्या डोक्याला तेल लावून आणि गळ्यात काळ्या फुलांची माळ घातल्याने त्याच्या पानांचे नूतनीकरण होते. तो परिधान करून भुसाकडे बसलेला असतो आणि त्याच्या आजूबाजूला हसणारे प्राणी असतात. ते काळ सगळीकडे अंधार पसरला होता आणि तो दक्षिणेकडे सरकत होता. होते. असे स्वप्न पाहून ती घाबरली आणि तिने डोळे उघडले. मग त्याला सूर्य दिसला उगवतो पण सूर्य खूप तेजस्वी होता आणि त्याला सूर्यामध्ये एक छिद्र दिसत होते केली होती. हे सर्व पाहून वृंदाचे मन खूप व्याकुळ झाले आणि ती इकडे तिकडे फिरायला गेली. सुरुवात केली. कधी ती छतावर आणि पोटमाळ्यावर चढायची, कधी जमिनीवर बसायची पण तिला चैन पडेना. होते?

अशा प्रकारे वृंदाचे मन जेव्हा शांत होत नाही तेव्हा ती मनःशांती मिळवण्यासाठी उठते. कडेकडेने चालत जावे पण त्या डोंगरउतारात त्याच्या मागून उजवीकडे असे दोन भयंकर वाटे होते. गेला. त्यांना पाहून वृंदा खूप घाबरली आणि जीव वाचवण्यासाठी पळून गेली. सुरुवात केली. पळत पळत त्याला समोरून एक तपस्या येताना दिसली. त्या चेहऱ्यावरून घाबरलेली वृंदा तिचा जीव वाचवण्यासाठी प्रार्थना करू लागला. त्या तप आम्ही पाणी काढून, त्या शर्यतींवर ओरडत, त्यांच्यावर पाणी शिंपडले. पाणी आदळताच दोघांनी तेथून पळ काढला. तेव्हा वृंदाने हात जोडून त्या संन्याशांची नावे ठेवली. काय आणि त्यांचे आभार मानले. त्यानंतर, त्यांना खूप आणि शक्तिशाली द्या हे जाणून वृंदाने ते प्रश्न पती दैयराज जालंधर यांना विचारले. मी नवीन नाही दयेची देवी, तुझा नवरा युद्धात मारला गेला आहे. असे म्हणत त्याने काही हातवारे केले,

ज्याची फळे आणि पाने त्यांच्या समोर दोन माकडांनी कापली होती. पुढच्याच क्षणी त्या तपांची खूप ते पाहून ते वानर आकाशातून उडून गेले आणि काही वेळाने जालंधरचा दयाराज मरण पावला. चिरलेले डोके व इतर सामान घेऊन तो परतला.

पती जालंधरचे कापलेले डोके पाहून वृंदा बेशुद्ध पडली. काही वेळ शुद्धीवर आल्यावर वृंदा त्या ऋषींना ओरडू लागली की ते आपल्या पतीला घेऊन जातील. तो पुन्हा जिवंत करा. असे म्हणून ती मोठ्याने रडणे सुरु केले आणि म्हणाले, आपण तर जर तुम्ही माझ्या पतीला जीवन देऊ शकत नसाल तर मलाही मरण द्या.

या कारचे वृंदाचे बोलणे ऐकून मी म्हणालो नाही - हेदेवी! तू हरेप टाचा वध लोकनाथ मृत शरीरातून देव आला आहे. म्हणून, त्याला जिवंत करा.

प्रतिकार करणे हे माझे कर्तव्य आहे पण तुमच्या आश्रयाने यावे, मानवाचे रक्षण करणे हे माझे कर्तव्य आहे. म्हणूनच मी हरापतीला नक्कीच पुनरुज्जीवित करीन. असे सांगून त्याने आपले कमी दिले त्याने पाण्यातून पाणी काढले आणि चालत असताना त्याने जालंधरवर एक काठी फेकली, ज्याची फळे त्याने ते गेलं. जालंधरला जीवनदान देऊन तेथूनच तपश्चर्या करून त्यांचा मृत्यू झाला. आणि तू हे बारकाईन जालंधर काम झाला की संन्यासी होते. वास्तविक, Tapa व्ही स्वतः देव पेक्षा इतर काहीही तो Mun रूप दिलं गेले होते. आपल्या पती पास मिळाल्यावर, देवी वृंदाला आनंद झाला आणि तिने लगेच आपल्या पतीला मिठी मारली. तो त्यांना सर्व प्रकरण भयंकर समजून विस्मरणात गेले, मग बराच वेळ त्या वेशात जालंधरबरोबर ती वनात उपभोगत राहिली, पण मायावीचा भ्रम किती दिवस राहिला? शक्य आहे का? एके दिवशी वृंदाला कळले की तिच्या सोबत असलेला माणूस आणि पत्नीचे रूप घेऊन त्याला फसवणारा कोणीच नाही.

हे सर्व सत्य जाणून वृंदा देवीला खूप आनंद झाला. मग ती हिहार आणि नूला म्हणाली- तुम्ही परक्याला तिचा पती म्हणून भस्म केले आहे. तू छान आहेस. मी कसे

तुला माघीच्या बोंबेला सुलाने नवकीचा मिळेल. तुम्ही भला मोझी व्हावूमीळखता
या वापर काय आहे? मी ते लोक मला intimidating करून, आपण माझा विश्वास गमावला आहे तुम्हाला शाप.
जिंकले असते, ते राणीच्या बायकोलाही घेऊन जातील आणि तू तिच्या वियोगात सर्वत्र असशील.
तू भटकशील मग हे माकड तुम्हाला मदत करेल. माझा पुढचा जन्म तुळशीसारखा होईल
आणि माझी संजीवनी माझ्या पावित्र्याचा पुरावा असेल.

अशा प्रकारे भगवान शिवाला शाप देऊन जालंधर राक्षसाची पत्नी वृंदा
मी त्यात प्रवेश केला आणि माझा आत्मा त्यात समर्पण केला. त्या धान्याचा एक धारदार कट
तो आला आणि गेला आणि देवी पावतीमध्ये लीन झाला.

अध्याय चोवीस

जालंधरचा वध

सासजी म्हणाले - हेयात! दुसरीकडे जालंधरने पसरलेल्या गंधव मायेने असुरराजावर मात केली होती
मोहित होऊन, सर्व देवतांसह, देवाचे शरीर देखील यू विसरून दुसऱ्याचे नाचते-
गाणे बघायला आलात का? दुसरीकडे, जेव्हा देवी जालंधरला मान्यता देते
मग तिकडे की यावे? देवाचे शरीर काय केले?

सन कुमार म्हणाला - हेमहासा! जेव्हा जालंधरला मृतदेहाच्या रूपात त्यांच्यासमोर हजर करण्यात आले.
हे पाहून देवी पावतीला ती बालक असल्याचे कळले, त्यामुळे ती लगेच तेथून अदृश्य झाली.
होय ग.

त्याचा मृत्यू होताच सर्व माया तिथून नाहीशी झाली. माया नाहीशी होताच
देवता शुद्धीवर आली. दुसरीकडे देवा धदेव देवाच्या देहाचेही चैतन्य परतले.
आई आणि जालंधराची माया जाणून तो खूप संतापला. मग जालंधरही देवी
तेथून पावती अचानक गायब झाल्यामुळे लगेचच रणांगण परतले.

त्यानंतर भगवान शिव आणि असुरराज जालंधर यांच्यात घनघोर युद्ध झाले. परंतु
लोकनाथ भगवान शिवाच्या शौर्यासमोर तो छोटा राक्षस कोठे उभा राहू शकेल?
हे समजताच, सर्व शरीर जिंकणे सोपे नाही.

अशक्य आहे. तेव्हा असुरराज जालंधरने परमेश्वराचे शरीर जिंकण्यासाठी मायेचा आश्रय घेतला.
लया. त्याने ताबडतोब आपल्या भ्रमाने पावती कापून आपल्या रथावर बांधली.

लया. जालंधरचे दोन सेनापती, शुंभ आणि नशुंभ, हातात भयानक हात असलेली देवी.
ते Pavati मारणे त्याला pouncing होते आणि देवी Pavati तिच्या मदतीसाठी धावा केला.
ती आपल्या आश्रयाला भगवान शिव म्हणत होती.

ही पाहात भगवान शिव देखील फार भिती वाटत झाले. आपली रावण लाभा देवी
या प्रकारे पोचपावती पाहून तो राग आला. नंतर स्वतः ला किंवा आपल्या पोचपावती देऊ
जालंधरच्या सुटकेसाठी त्याने भयंकर रूप धारण केले. त्याची ती पंक्ती

हे पाहून सैन्य घाबरून इकडे तिकडे धावू लागले आणि छापा टाकण्याचा प्रयत्न करू लागले.
सुरुवात केली. दुसरीकडे, शुंभ आणि नशुंभ, राक्षसी सैन्याचे भातही घाबरले आणि ते तरुणांना वाचवू शकले.
करायला सुरुवात केली. तो भयभीत होताच जालंधरचा भ्रम संपला. मी जमिनीवर ओरडलो
ते गेलं. सगळे इकडे तिकडे धावत होते. जेव्हा शुंभ-नशुंभचा उपयोग जीव वाचवण्यासाठीही केला जातो.
भगवान शिवाने त्यांना वाढवले पण तरीही त्यांनी युद्ध केले नाही.

व्ही? धावतच राहिले. मग भगवान प्रेताच्या शब्दाचा त्या दोघांवर काहीही परिणाम झाला नाही आणि ते धावतच राहिले. मग

रागाच्या भरात शिवाने शुभ-नशुंबला शाप दिला आणि म्हणाले- हे असुरो! आपण कधीही पाठ दाखवणाऱ्यालाही मारू नये. म्हणूनच मी तुम्हा दोघांना सोडतोय पण ज्यांना मारण्याचा तू प्रयत्न करत नव्हतास, ती देवी पावती तुम्हा दोघांना एक दिवस मारेल. प्रेताचे हे बोलणे ऐकून जालंधर रागाने भरला. ती भयंकर बाण फेकल्यामुळे संपूर्ण पृथ्वी अंधकारमय झाली. त्यामुळे मृतदेहाचा रोष अधिकच वाढला. गया आणि त्याने पायापासून बनवलेले सुदशन चाचा काढले. की f लगेच त्याने जालंधरचे डोके धडापासून वेगळे केले.

जेव्हा क ने जालंधर या राक्षसाचा शिरच्छेद केला तेव्हा तो खूप भयानक आणि मोठा राक्षस होता. जालंधर क्षणार्धात कोसळले. जस कर अंजनचा (काजल) प्रचंड पाव दोन तुकड्यांमध्ये मी दुभंगले, त्याचप्रमाणे जालंधरच्या शरीराचेही दोन तुकडे झाले. सर्व तुम्ही- त्याचा आत्मा देशात पसरला. भगवान शिवाच्या आज्ञेने जालंधरचे देह आणि देह महारौरवाकडे गेल्यावर तो रा चा पूल झाला. दैराज जालंधरच्या शरीरातून अद्भुत तीक्ष्णता अनुकरण त्यावेळी प्रभूंनी प्रेताच्या शरीरात प्रवेश केला. जालंधरचा वध होताच सर्वत्र आनंद झाला. एक लाट धावली. सर्व देवता ऋष-मुं बत सास आहेत. एक सराईण आणि गंधव मंगल गान गाणी सुरू झाली. या सान्या स्थितीतून मृतदेहावर फुलांचा वर्षाव सुरू झाला.

पंचविसावा अध्याय

मृत शरीर - आपण

सन कुमार म्हणाला - हेमहास! या गाडीत जालंधरचे देव, देहदेव होते त्यांच्या हातून होणारी हत्या पाहून सर्वत्र घबराट पसरली. सर्व देवता प्रसन्न आणि हीर हर आणि नुभी हशत ए. मग ते भगवान शंकराचे आभार मानू लागले आणि तो त्यांची स्तुती करू लागला आणि म्हणाला- हे काना नाधन! अरे कृपा नाधन देवा देवा मृतदेह! तुम्ही कामाच्या पलीकडे आहात. प्रभु! तू परम परमेश्वर आहेस. अरेरे! आम्ही सर्व देव आहोत तुझे सेवक आहेत आणि तुझ्या आज्ञा पूर्ण करण्यासाठी कार्य करतात. हेदेवेश! तू आमच्यावर सहयोगी हे देवा! देवतेवर हल्ला झाला तेव्हा तुम्ही आम्हाला मदत केली आहे आणि अनेक राक्षसांच्या दुष्कृत्यांमुळे आपण भोगले आहे. आम्ही नेहमी तुझ्या चरणांची पूजा करतो करा आणि मरा फक्त तुमची अद्वितीय दृष्टी. तुमच्यासाठी आमचे कारण तसेच आहे. तुझ्याशिवाय आम्ही काही नाही. तू चांगला आहेस आणि नेहमी तुझा आहेस तुम्हाला दुखापत झाली आहे का?

अशाप्रकारे प्रेताची पूजा करून सर्व देव शांत झाले आणि हात जोडून उभे राहिले. बनले आहेत. तेव्हा भगवान शिव म्हणाले- हे देवांनो! तुझ्या पूजेने मला खूप आनंद झाला आहे. आपण आहात आता तुमच्याकडे असलेले काम मी नेहमी करू शकेन असे वरदान द्या. तू हरलास आपण कसे करू शकता याशिवाय तुम्हाला आणखी काही हवे असल्यास तुम्ही मला विचारू शकता. पण तुमच्याकडे आहे त्याची कृपा राखण्याशिवाय त्याने त्याच्याकडून काहीही मागितले नाही. मग त्या देवतांना गरज पडेल तेव्हा मदत करण्याचे आश्वासन देऊन देवा धेव देवाचा देह तिथून नाहीसा झाला.

अशा प्रकारे जेव्हा लोकनाथ भव आणि साल शव यांनी देवतेला मदत केली. आश्वासन दया मग सर्व देवतांच्या अट्टहासाने फुंकर घातली जात नाही आणि देव आपल्याला देहरूपाने आशीर्वाद देतो. एस. टपुवाक गात आणि जयघोष करत आपापल्या निवासस्थानी परत गेले.

सहावा अध्याय

दही, मालती आणि तुळशीचे दर्शन

सास जी म्हणाले - अरे बेटा कुमार जी! जेव्हा भगवंत मायेपासून जिवंत आणि बरा असतो मंत्रमुग्ध होऊन जालंधरची पत्नी वृंदा हिने पतीचा वेश धारण केला. जेव्हा ती त्याच्याबरोबर फिरू लागली तेव्हा तिचा आत्माही तिच्याशी जोडला गेला. सत्य जाणून घेण्यासाठी पुढे जालंधराला स्वतः देवानेच फसवले म्हणून

जालून जीव हाता मग पुढे जायचे की रायने? देव कुठे गेला
आणि त्यांनी काय केले? वृंदाची जन्म तुळशीच्या रूपात कसा आणि केव्हा झाला? कृपया ते
मला कथा सांगा

सन कुमार म्हणाला – हेमहास! मी तुम्हा सर्वांना उत्तर देईन. माझी कथा नवीन आहे,
तुमच्या सर्व इच्छा नष्ट होतील. जेव्हा वृंदा आणि नुजीने तिच्या शरीराची फसवणूक केली
जर आपण आपल्या प्राणाची आहुती दिली तर भगवान विष्णूचा उद्धार होईल आणि ते वृंदाच्या चिंतेची राख करतील.
त्याच्या शरीरात सुमारे ओघ, तो येथे आणि उफणणी सुरुवात केली.

इकडे देवतेला देवाची ही अवस्था कळल्यावर त्यांनी
सर्व काही ठीक आहे. त्यांना समजत नव्हते की त्यांनी काय करावे? जगासाठी आज्ञाधारकता
असे घरोघरी भटकणे शोभत नाही. जेव्हा देवतेकडे ही वेळ होती
जेव्हा काही उपाय सापडला नाही तेव्हा त्यांनी देवा धंदेव भगवान शिवाचा आश्रय घेतला. तुझ्याबरोबर
देवराजाला सोबत घेऊन कैलास पर्वतावर पोहोचले. तेथे त्यांनी लोकनाथ भगवानांना बोलावले
मृतदेहाला हात जोडून त्याचे नाव देण्यात आले आणि त्याची पूजा सुरू झाली. त्यानंतर मृतदेहाला विचारा
पण देवतेने सावजीला तिथे येण्याची योजना सांगितली. देवता म्हणाली - हेदेवा धादेवा !
आपण का नाही! भा आणि साल प्रेत! तू सर्व, सावत्ता आहेस. या जगात काहीही नाही
आपण छापली नाही. प्रभु! करण्यासाठी वृंदा, शिव आणि Nunedaiyaraj जालंधर पत्नी
जालंधरचे पैसे घेऊन फसवणूक केली, पण त्याच्यासोबत राहताना विनुक वेडा झाला आणि
आता ते त्यांचा वापर सहन करण्यास असमर्थ आहेत. वृंदाच्या चिंतेच्या आगीने तो आपले शरीर गुंडाळतो.
ते जोगी म्हणून इकडे तिकडे फिरत असतात. अरेरे! तुम्ही त्यांना असे करू नका असे सांगा. प्रभु!
हे जग तुमच्या अखत्यारीत आहे आणि तुम्ही त्यांना यावेळी मदत केली पाहिजे, जेणेकरून ते आधी
आनंदी राहा आणि तुमचे काम पूर्ण करा.

देवतेची ही प्रार्थना ऐकून भगवान शिव म्हणाले- अरे! हेदेवराज
इतर देवता! हे सर्व जग मायेच्या अधिपत्याखाली आहे, पण या जगाची उत्पत्ती आई आहे
कृती परम मनोहर महादेवीची पावती ही मायेचा ताबा नाही. त्यांच्यावर हा भ्रामक सापळा
कोणताही परिणाम होत नाही. म्हणूनच तुम्ही भगवान भगवंताच्या या भ्रमाचे पाश आहात.
ते साफ करण्यासाठी आदि कृतीची अधिष्ठाता देवी पावतीचा आश्रय घ्या. y d

तसे केले तर तुमच्या प्रत्येक समस्या दूर होतील आणि ते
तुमचे काम पूर्ण होईल.

देवा धंदेव महादेव भगवान शिवाचे हे शब्द ऐकून सर्व देवता अतिप्रिय झाले
सट्टाई आणि ते भगवान शिवाची आज्ञा घेऊन मूळच्या आश्रयाला गेले. या
जेव्हा देवता कृत देवीच्या आश्रयाने जात होत्या, त्या वेळी आकाशवाणी इ-हे होती.
देवा! तीन गाड्यांवरून तीन गाड्यांच्या गुणवत्तेपासून मी वेगळा राहायचो. एन.एस
सत्यगुणात गौरा, रजोगुणात लमी आणि तमोगुणात योयोत बनून हे जग घडवा
तुम्ही काय करता? आपण आपल्या लग्नाला देवी बोलण्यासारखं निवारा जा का की. ते
तुमची इच्छा नक्कीच पूर्ण होईल.

ही आकाशवाणी ऐकून सर्व देवांनी गौरी, लमी आणि सर वती यांना हात जोडले.
नाम करू लागलो आणि मनात त्याची स्तुती करू लागलो. जेव्हा ही गाडी
तीन देवांना सुरवातीपासून मारले. मग ते तिन्ही देव तिथेच कापले. वय द्या
त्याला समोर पाहून देवतांना खूप आनंद झाला आणि गौरी, लमी आणि सरवती यांचा मृत्यू झाला.
पूजा-अर्चा करू लागले. तेव्हा तिन्ही देवांनी पश्चात्ताप केला आणि म्हणाले - हे देवांनो! आम्ही
तिन्ही देवी तुझ्यापेक्षा खूप श्रेष्ठ आहेत. तुम्हाला जे पाहिजे ते सांगा. आम्ही
तुमची इच्छा नक्कीच पूर्ण होईल.

देवतेचे हे विधान ऐकून देवराजाने देवतेची पूजा केली नाही.
गौरी, लमी आणि सर वती देवी यांना भगवान शिव आणि नूबद्दल सर्व काही सांगितले. मग
त्यांनी काही बिया देवतेला दिल्या आणि सांगितले की या बिया घेऊन तू वृंदा देवीची काळजी घे.
राखेत पेटा. असे केल्याने तुम्ही सध्या काम करू शकाल. त्या बिया बद्दल

देवतेने तिन्ही देवांचे आभार मानले. नंतर देव तेथून अदृश्य झाला.
त्यानंतर प्रतीजि सहे सर्व देवता देवी वृंदाते प्राण दिलेल्या ठिकाणी पोहोचल्या.

मला आनंद झाला नाही. तेथे पोहोचल्यानंतर त्यांनी वृंदाकडे देवीने दिलेल्या बिया मागितल्या.

राखेत घाला. मग काही दिवसांनी त्या बियांपासून धी, मालती आणि तुळशी

जंगल कुठे बोलावलं होतं. देवी सर वती यांनी दिलेल्या बीजापासून, देवी महाल मी

मालती बियाणे पासून आणि देवी गौरी तुळशी बियाणे पासून अस्तित्वात आली. लवकरात लवकर

मालती आणि तुळशी नावाची ही झाडे जंगलातील पाने आणि भगवान विष्णू यांनी निर्माण केली आहेत.

त्यांना पाहताच त्यांच्यावरील मायेचा पडदा हटला आणि ते पूर्वीसारखे झाले. ते त्या

वनाने सेटवर आपली कृपा ठेवायला सुरुवात केली आणि मग या लोकांनी सेधा, मालती आणि तुळशीची नावे ठेवली

वनपतीलाही वनुजीबद्दल विशेष स्नेह होता. मग देव एकटा आणि पुन्हा

बैकुंठ लोकांत गेले.

वीस सत्तावीसवा अध्याय

शंख

सन कुमार म्हणाले - हे महामुने ! शंखचुन नावाचा एक राक्षस होता. ज्याचा वध करणारा देव
मृतदेहावर स्वतःच्या हाताने वार करून ते केले होते. आता मी तुला तो शंख म्हणतो
परमात्म्याबद्दल सांगू.

हेमुने! तुम्हाला माहित आहे की निर्मात्याला पुत्र आहेत आणि त्याचे पुत्र महान पुरुष आहेत.

कायप ए. मुन्नी मेरीची मुले असली तरी धार्मिक वृक्षाची संत होती. ते मोठे आहेत

धर्म ही माता होती आणि या सृष्टीच्या निर्मात्याच्या प्रत्येक आज्ञेचा निषेध करून

त्याच्या मागे जाण्यासाठी तुम्ही काय केले? त्याच्या वागण्यातून आणि गुणांतून जाप तड निघून गेला

त्याने आपल्या तेरा मुलींची लग्ने मोठ्या थाटामाटात केली होती. या मुलापासून ते पूर्ण होते

संसार भरून गेला जरी मुन्नाच्या तेरा बायकांपैकी एकाचे नाव दानू होते. दानू

सद्गुणी असण्यासोबतच ती सर्वोच्च सौंदर्यवती होती. तो एक अतिशय शांत व्यक्ती देखील आहे

होते. त्याला दानूचे अनेक पुत्र आहेत. त्याचे नाव खूप शक्तिशाली आहे आणि

तो मी होतो त्यालाही दंभा नावाचा मुलगा आहे. उद्धटपणा सुद्धा तुमच्या पत्न्यासारखा अहंकारी असतो

या कल्पनेवर त्यांचा विश्वास होता. अहंकार हा भगवान विष्णूचा आणखी एक वरदान होता. खूप अभिमान बाळगणे

त्यानंतरही त्यांना मूलबाळ झाले नाही. मग तो खूप निराश झाला आणि तो

स्वतःचे बनवले म्हणून तो त्यांच्यापासून कृष्णा घेतला. तत् पत दंभा पुकार तिथं

तेथे जाऊन त्यांनी एक लाख वर्षे कठोर तपश्चर्या केली. त्याची कठोर तपश्चर्या किंवा

हे पाहून सर्व देवता आर्जींना बरोबर घेऊन देव आणि नुककडे गेले.

भगवान विष्णूजवळ पोहोचल्यावर सर्व देवतांनी त्यांची पूजा केली आणि अभिमान वाटला.

च्या कठोर तपश्चर्याबद्दलही सांगितले. तेव्हा संपूर्ण गोष्ट जाणून देवाने एवढेच सांगितले - ओ

देवा! माझा दुसरा स्व हा माझा अभिमान आहे. त्याच्या मनात पुत्रप्राप्तीची इच्छा होती.

गेली एक लाख वर्षे मी कठोर तपश्चर्या करत आहे. मी माझ्या स्वतः च्या अटींवर नेहमी आहे.

मी छपू पर्यंत गरोदर राहीन. तू तुझ्या जागेवर जाऊ नकोस.

स्वतः भगवान, राजा, देवराज आणि सर्व देवतांचे हे शब्द ऐकून

नामस्मरण करून ते आपापल्या लोकांकडे गेले. मग प्रभू आणि नुभी यांनी त्यांचा अहंकार सोडला

त्यांच्या तपश्चर्यांचे फळ द्यायचे, अशी मागणी केली. त्यांना तिथे आपल्या समोर शोधून अभिमान वाटतो

एस-आलस आणि न्युमच्या पाया पडून त्याचे नामस्मरण करून त्याची स्तुती करू लागला. मग अहो आणि नुबाल-हेदेव! या कठोर तपश्चर्यातून भाड्या बरोच वेळ वीर्यगोला. तुम्ही आता मालक आहात तुम्ही वरदान मागू शकता. आज मी तुझी प्रत्येक इच्छा पूर्ण करीन.

देव आणि नूचे हे शब्द ऐकून अहंकाराने हात जोडून म्हटले - हेदेव ! जर तू माझ्यावर जर होय, तर मला तुमच्यासारखा वीर आणि पराक्रमी पुत्र द्या. मग hi r आणि nu

'आणि तू' म्हणत तिथून गायब झाला. यानंतर, अभिमानी तपूवक देखील आपल्या घरी परतले. आले. काही काळानंतर गर्विष्ठ पत्नी गरोदर राहिली. मग अभिमानाच्या घरात एक विचित्र प्रकाश आणि आदर होता. जेव्हा वेळ आली तेव्हा गर्विष्ठ पत्नीच्या पोटातून एक मुलगा झाला. mu ne त्याचे नाव ठेवल्यानंतर त्याचे नाव शंखचूड ठेवले.

अठ्ठावीस अध्याय

शंख लग्न

सन कुमार म्हणाला - हेमहास! देवाचे आशीर्वाद आणि आशीर्वाद आणि अभिमानाचे फळ शंखचूड नावाचा एक शूर वीर होता. शंखचूडही उत्तम होते. त्यांच्या परात्पर गुरुंच्या अमृत वचनाचा शंखचूड यांच्या मनावर खोल ठसा उमटला आणि ते पुकार नावाच्या तीर्थयात्रेला गेल्यावर ते एका चित्ताने तपश्चर्या करू लागले. त्याने आपला आत्मा दिला त्यांनी मकर राशीला स्वतःच्या ताब्यात घेतले आणि अनेक मंत्रांकडून साधना करू लागले. एन.एस भक्तीपूजेने शिजी तृप्त झाले.

एके दिवशी शंखचूड इतर दिवसाप्रमाणे तपश्चर्या करत नसताना प्राजी समोर प्रकटला. बनले आहेत. आपल्या आर्याला असे अचानक समोर उभे केलेले पाहून शंखचूड केली सत्तेला मर्यादा नव्हती. तो आर्जीच्या पाया पडला आणि त्याच्या पायावर पाय ठेवला. डोकं ठेवून त्याची स्तुती करू लागली. राजाने शंख उचलून त्याला सांगितले - हे अनेक वर्षे मातु हरीची पूजा केली. तुम्हाला हवे असलेले कोणतेही वरदान तुम्ही मला मागू शकता व्हा. मी माझ्या सर्व इच्छा पूर्ण करीन.

स्वामींचे हे शब्द ऐकून शंखचूड म्हणाले- अरे प्रिये! तू आणि मी पण मला हे वरदान द्या की मला कोणीही जिंकू शकणार नाही. या शंखावर हे ऐकून राजा म्हणाला - ते होईल आणि मग त्याला भगवान श्रीकृष्णाचे दुसरे कवच दिले जाईल. ते म्हणू लागले की शंखचूड, आता तू मुलांकडे जा. तेथे sakama तुळस करणे किंवा करणे. तू तिथे जाऊन धर्मराजाच्या बायकोशी किंवा तुळशीशी लग्न कर. हे सांगून तेथून त्याचा मृत्यू झाला. आईच्या मृत्यूवर शंखचूडच्या दिशेने चल जाऊया तेथे गेल्यावर त्यांनी तुळशी गाठली. शंखचूड समोर उभी असलेली पाहून ती म्हणाली - मी धर्मराजाची कन्या तुलसी आहे. तू कोण आहेस आणि इथे का आला आहेस? कृपया तुम्ही इथून निघा. जात मध असते हे कदाचित तुम्हाला माहित नसेल.

तुळशीचे बोलणे ऐकून शंखचूड म्हणाले - हेदेवी ! तुझे म्हणणे खरे आहे पण मी इथे आहे आरा या देवा मी आईच्या आदेशाने आलो. एम दानूचा वंशज, राक्षस गर्वाचा मुलगा शंख पूर्वेला राधिकेच्या शापामुळे मदनव कुटुंबाची माता झाली. हे सर्व असे म्हणत शंखचूड गप्प बसला.

तेव्हा तुलसी म्हणाली - हे खरे आहे की या जगात फक्त पुरुषच पराभूत आहेत पण आजच्या आयुष्यातही मला तुझा कवी खूप भावला. जेव्हा ही कार तिथे असताना शंखचूड आणि तुळशी एकमेकांशी बोलत होते मी कट झालो. उह बघता बघता तुळशी आणि शंखचूड या दोघांनी त्याच्या नावाचा जप केला. तुम्ही दोघे अजून इथे आहात काय करत आहात? Shankhchud! मी तुलसी वापर येथे पाठविले होते. आपण

पुरुषांमध्ये नसावे आणि तुळशी पुरुषांमध्ये नक्कीच नाही. तुम्ही दोघे एकमेकांचे आहात इथे रहा. म्हणूनच तुम्ही लवकरच एकमेकांचे बनले पाहिजे.

शंखचूड आणि तुळशीला लग्न करण्यास सांगून राजा तिथून निघून गेला. जी आदेशाचे पालन करून तुळशी आणि शंखचूड यांचा गंधव पद्धतीने विवाह झाला. मग ते दोघेही अनेक वर्षे अनेक सुंदर नयनरम्य ठिकाणी राहत होते. एकमेकांशी ते मिळाल्याने त्यांना खूप आनंद झाला.

तीसवा अध्याय

शंखचूड राज्य

सास जी म्हणाले - अरे बेटा कुमार जी! जेव्हा जगाचा निर्माता
आआआआआआआआआआआआआआआ त्या
दोघांनी काय केले?

या कारच्या आईची हे ऐकून सूर्यकुमारजी म्हणाले - हेमहामुने ! शेलफिश आणि
देवी तुलसी राजा आज्ञा लमन झाले त्याला सोबत ती घेतला.
घरी किंवा परत. शंखचूड हे राक्षसाला कळल्यावर
वरदान आले असेल तर ते सर्व चांगले. डेझी गु शुचायेन स्वतः तेथे आले
शंखचूडला भरपूर आशीर्वाद दिले. त्यानंतर त्यांनी शंखचूडवर असुरांची सत्ता घेतली.
त्याला देणे किंवा करून घेणे. गादी हाती घेतल्यानंतर शंखचूड
होते. तेव्हा शुचाई म्हणाली - हेसूरराज ! शंखचूड! तुम्ही निःसंशयपणे शूर आणि महान आहात.
मी Asuras राज्य म्हणून आज आपण हे ऐकून आनंद झाला आहे. आता या राज्याची तार
दानवांचे रक्षण व रक्षण करण्याचे कर्तव्य तुझे आहे. माझा तुझ्यावर पूर्ण विश्वास आहे

आह्मिसे म्हणत दै यागु शुचाय तेथून निघून गेला. त्याची आज्ञा श्रोधयकार शंखचूड राज्य सुरू झाले. आपल्या राज्याचा विस्तार करण्याच्या उद्देशाने त्याने आपले प्रचंड सैन्य पाठवले. या लोकांवर हल्ला करण्याचे आदेश द्या. त्यात तो स्वतः मजा करायला आला होता. एक भयंकर युद्ध Asura आणि देवता दरम्यान बाहेर तोडले. देवता अनेक asuras ठार अनेकांना जखमी केले. ते पाहून राक्षसी सेना व्यसनी झाली धावू लागली. हे पाहून असुरराज शंखचूडचा राग सातव्या गगनाला भिडला. सर्व शक्तीनिशी लढून त्यांनी देवसेनेला हुसकावून लावले.

दैयराज शंखचूडच्या भीतीने देव सैन्य पांगले आणि त्यांचे प्राण वाचवले. ती गुहेत आणि गुहेत लपली. चौकात महाबली, वीर तापी शंखचूड तो अधिकार घेऊन वर्गाच्या गादीवर बसला. सूर्य, अन्न, चंद्र, कुबेर, यम, वायू इत्यादी सर्व देवता शंखचूडच्या अधिपत्याखाली गेल्या. अनेक देव शंखचूडला घाबरतात बनावट भाग. तेथून पळून गेलेल्या देवता जीवाच्या रक्षणासाठी इकडे तिकडे धावत होत्या. त्यांना मारहाण होत होती. आता काय करावे आणि कुठे जायचे ते समजत नव्हते तेव्हा. मग ते सर्व देवांना ऋषीमुनींना घेऊन राजाच्या आश्रयाला गेले.

राजाजीपर्यंत पोहोचल्यावर देवतेने त्यांचे नाव सांगून त्यांची स्तुती केली. त्यानंतर तो शंखचूडच्या स्वारीबद्दल आणि चौकावरील त्याच्या वर्चस्वाबद्दल सर्व काही सांगा. दया. प्राजींनी आश्वासन दिले आणि सांगितले की भगवान विष्णू या बाबतीत योग्य आहेत.

तुम्ही विचारू शकता. त्यामुळे आम्हा सर्वांना त्याच्याकडे जायचे आहे. असे म्हणत ते सर्व आहेत त्याला भेटण्यासाठी बैकुतलोकला चालत जा.

बायकू थालोक पंचकर देवराज इन आणि राजजीसह सर्व देवतांना दीपप्रज्वलन करण्यात आले आहे. विष्णुजींची स्तुती केली आणि त्यांना सर्व प्रकारची जाणीव करून दिली. देवता ऐकणे विष्णूंनी त्यांचे सांत्वन केले आणि म्हणाले - हे देवा! तुला हे आवडत नाही. एन.एस प्रत्येकजण Shankhchud बद्दल माहीत आहे. ह्यापूर्वी माझ्या इतर भाऊ होता. याबद्दल आम्ही देव धादेव महादेव जी यांचा सल्ला घ्यावा कारण ते या समस्येवर योग्य उपाय आहेत. उपाय सांगाल का. असे बोलून तिने जाजी व इतर देवतांना बरोबर घेतले. मृतदेहाकडे चालत निघालो.

तीसवा अध्याय

प्रेताकडे जाणे

सन कुमार म्हणाले - हे प्रिये ! या काराजी आणि इतर देवतांना त्याला सोबत घेऊन भगवान विष्णू मृतदेहाला भेटण्यासाठी शिवलोकात पोहोचले. तेथे मृतात प्रभूच्या शरीरातील सर्व अवयव घाबरून उभे होते. प्रभूचे मृत शरीर त्याच्या देवीची पावती ए. एकत्र सिंहासनावर बसले होते. भगवान शिवाने अंगावर धारण केले होते. त्यांच्या गळ्यात माळ होती. भगवान शिव-शंकर देवी पावती घेऊन बसले अप्रतिम सौंदर्य होते.

त्याचे अद्भुत आणि सुंदर भगवान विष्णू, राजजी पाहून देवराजांनी त्याला प्रेरणा दिली. इतर सर्व देवतांना खूप शक्ती मिळाली. त्याने भगवान शंकराची पूजा केली. हात जोडून नाम घ्या आणि अगोदर त्यांची स्तुती करा.

देव म्हणाला - अरे nadhan वर! अहो आणि साल देव प्रेत! तुम्ही सर्व आहात आपण अंतिम ती आहे सर्व काही जाणणारा तूच आहेस. bhū या जगातील प्रत्येक कार्य तुझ्या आज्ञेने असे घडत असते, असे घडू शकते. तुमच्या आदेशाशिवाय एक अक्षरही सुटत नाही. प्रभु! तुला सर्व काही माहित आहे एन.एस. नमस्कार आणि चांगले! तू सदैव तुझ्या भक्तांचे रक्षण करतोस आणि त्यांना शुभेच्छा देतोस. त्यांचे काम आता पूर्ण करूया. प्रभु! यावेळी आम्ही खूप आनंदी आहोत

जीवांच्या रक्षणासाठी तुझ्या आश्रयाला आले आहेत. शंखचूड नेबलपूवे, दानव राजा गर्विष्ठाचा मुलगा आमचे राज्य ताब्यात घेतले आहे. त्याने अनेक देवांना आपले बंदिवान बनवले लया आणि देवसेना जखमी करून अनेकांना ठार मारले. आम्ही कसे जीव वाचवून त्यांनी तेथून पळ काढला. प्रभु! तुम्ही स्वतःच आहात. आम्ही तुझ्या आश्रयाला आले आहेत. तुम्ही खर्चाचा बी रद्द करू शकता. त्याला शंख म्हणतात दैवाने आपले जीवन कठीण केले आहे. तुम्ही त्याला तुमच्याबद्दल वाईट वाटू द्या आणि चला आम्हाला उत्तर द्या. असे म्हणत सर्व देवता हात जोडून शांतपणे उभे राहिले.

धडा पहिला, पहिला धडा

देवतेला सावजीचे आश्वासन

सन कुमार म्हणाले - हे महामुने ! अशा प्रकारे देवतेची पूजा आणि अनुनय-
हे ऐकून वनात लोकनाथ भगवान शिव म्हणाले- अरे! अहो जी आणि इतर सर्व
देवा! मला दैयराज शंखचूड बदल सर्व माहिती आहे. तरी असुरराज शंखचूड
देवतेचे शू आणि सामर्थ्य कदाचित प्रतिकूल झाले असेल पण तरीही तो धार्मिक आणि सद्गुणी आहे.
धमकीचे पालन करतो पण तरीही तू माझ्या आश्रयाला आला आहेस आणि
निर्वासितांचे संरक्षण करणे हे प्रत्येकाचे कर्तव्य आहे. त्यामुळे मथू तिला वाचवण्याचे वचन देतो
नाही. तुमची चिंता सोडून द्या आणि तुमच्या जागी परत जा
जा. शंखचूड मारून त्याने दिलेला मी एकमेव पूल आहे.

मी तुम्हाला तुमच्या वर्गाची अवस्था परत आणीन. जेव्हा या गाडीतून देव प्रेत
ते फक्त शंखचूडच्या वधाचे आश्रवासन देवतेला देत होते, तेव्हा राधाने त्याला भेटण्याची विनंती केली.
श्रीकृष्ण तेथे आले. भगवान शंकराची आराधना करून, भगवंतांच्या आज्ञेने ते त्याच्याकडे आले.
बसला. कृष्ण आणि राधा यांनी महादेवजींच्या मनात खूप प्रार्थना केली. जेव्हा देवाचा मृतदेह
त्यांना त्यांच्या येण्याचे कारण विचारले, तेव्हा कृष्ण म्हणाले - हे कृपा ! दया करू नका! तुम्ही आहात
तुला सर्व काही माहित आहे या जगात तू एकटाच आहेस. तुम्ही मला आणि मला ओळखता
पत्नी दोघेही त्रस्त आहेत. माझा पार्षद सुदामा सुद्धा शापामुळे राक्षसाच्या रूपात होता.
त्याचे जीवन जगणे. तू छान आहेस. bhv आम्ही तुमच्या शरणात आलो आहोत. आमच्यावर आहे
तुम्ही कृपा होऊन आमची सुटका होऊ दे. प्रभु! आता या शापातून
मला दे

भगवान श्रीकृष्णाची ही प्रार्थना ऐकून देवा धदेव महादेवजी म्हणाले - हे कृष्णा !
तुम्हाला घाबरण्याची गरज नाही. तुमचेही कल्याण होणार नाही. तू शाप देतोस
यानुसार बारा वर्षे हा शाप भोगल्यानंतरच राधासह तिचा वास झाला.
तुम्ही पुन्हा जगात परत याल. तुमचा सुदामा नावाचा पुजारी सध्या राक्षसी जगात आहे.
शंखचूडच्या रूपात सर्वांना बी देणे. यावेळी ते देवतेचे सामर्थ्य आणि विरोधक होते आणि
शह इट. त्याने देवतेची दया दाखवली आहे. त्यांचे राज्य सोडून त्यांना बंदचे आवाहन केले आहे.
तेव्हा भगवान शिव म्हणाले की मला तुमचे K आणि K समजले. आता तुला काळजी आहे
ते करण्याची गरज नाही. त्यामुळे सगळं विसरून जा. मग तो चालू राहिला आणि मरण पावला
विष्णूला तेथून जाण्याची आज्ञा दिली आणि इतर देवतांना समजावून सांगितले की ते नाहीत.
जा. मी त्यांची इच्छा पूर्ण करीन आणि त्यांना शंखचूडच्या भयापासून मुक्त करीन.

भगवान शिवाचे हे अमृत वचन ऐकून कृष्णाने राधा, राजजीसह भगवान विष्णूची प्रार्थना केली.
खूप समाधानी आलो. मग त्यांनी हात जोडून नामजप सुरू केला. त्यानंतर देवाच्या मृत शरीरातून

आदेश घेऊन सर्व टपुवाक आपापल्या ठिकाणी गेले.

विसावा अध्याय

पु पदांत-शंखूर वात

सास जी म्हणाले - अरे बेटा कुमार जी! जेव्हा देवा धदेव महादेवजी म्हणाले, आणि देवराज इन्सिटसह, कृष्णाने शंखचूड, नंतर सर्व देवांना मारण्याचे आश्वासन दिले त्यांच्याकडून वचन घेऊन ते आपापल्या धामाला गेले. मग ये की वर? देव मृतदेवाने काय केले?

हे ऐकून सूर्यकुमारजी म्हणाले - हे महामुने ! देवाच्या मृतदेहाचे आसन शंखचूड राक्षसाचा वध करतील असे सांगून सर्व देव आपापल्या ठिकाणी गेले. मग भगवान शिवाने विचार केला की काय करावे? त्यानंतर त्यांनी गंधवराज चा रथाने पुयदंत मारला. मरण पावताच तो ताबडतोब तेथे सावजीसमोर हजर झाला. सादर केले. पु पदांती महादेवजींना हात जोडून बोलावून त्यांची स्तुती केली. के.

येत्यानंतर हात जोडून म्हणाला - हे देवा धे देवा! कपूर्या करू नका! आपण का नाही माझे
हे ऐकून भगवान शिवांनी पु पदंतला आपला आत्मा बनवून शंखचूड येथे पाठवले. आमचे
भगवान शंकराची आज्ञा मिळाल्यावर पुत्र तात्काळ तेथून असुरराज शंखचूड नगरीकडे निघाला.
चला जाऊया

पु पादंत शंखचूड नगरीत पोहोचले आणि त्यांना चोळले आणि म्हणाले - हे असुरराज ! एन.एस
भगवान प्रेताची मूर्ती म्हणून त्यांचा निरोप घेऊन लोकनाथ तुमच्याकडे आले. उह ने
असे म्हणतात की तुम्ही त्यांचे राज्य शक्य तितक्या लवकर देवतेला परत द्या, जसे की भगवान शंकराच्या रूपात.
सोबत करा युद्धात तुझा मृत्यू त्यांच्या हाती आहे. मानेभगवान प्रेताचे सर्व वचन
तुम्हाला सांगितले आहे तुम्हाला जो संदेश द्यायचा आहे ते मला सांगा. मी तुझा संदेश देव आहे
मृतदेहापर्यंत पोहोचेल.

पु पदंतांचे म्हणणे ऐकून असुरराज शंखचूड म्हणाले - अरे मुर्खा ! किंवा तू मी
तुम्हाला मूर्ख वाटते का? जा आणि तुझ्या धन्याला सांग की देव त्याचे राज्य परत देईल
मी करू शकत नाही मावीर यु ला घाबरत नाही. आता मृतदेह आणि मी युद्धात एकमेकांना सामोरे जाऊ.

असुरराज शंखचूडचे असे शब्द ऐकून त्यांनी आत्मसंयमाच्या सर्व मर्यादा ओलांडल्या.
ते केलं पण त्याला त्याच्या मालकाच्या आज्ञेशिवाय काहीही करायचे नव्हते, म्हणून
शांतपणे सावजीकडे परतले.

अध्याय तीस

भगवान शिवाची यात्रा

पपू सन कुमार जी म्हणाले - अरे छान! प्रभूच्या देहाला पु पादंत म्हणत
शंखचूड शहरातून परत आल्यावर त्यांनी कैलास पर्वतावर जाऊन मृतदेहाची पूजा केली.
असुरराज शंखचूड यांनी सांगितलेल्या सर्व गोष्टी मला सांगा. तेव्हाचे हे शब्द ऐकून
प्रेताला भगवंतांचा फार राग आला. भगवान शिवाने आपले शूर शूर गण आणि त्यांचे
दोघींना पु'चा टाक्या आणि गणेश म्हणतात. त्याने भाकलीसह आपले संपूर्ण सैन्य घेतले.
युद्धासाठी सज्ज राहण्याचा आदेश दिला.

भगवान शंकराच्या आज्ञेनुसार त्यांच्या वीर पुत्रांनी सर्व तयारी केली.
अतिशीने पूर्ण केले आणि येऊन भगवान शिवाला या प्रकरणाची माहिती दिली. मग
लोकनाथ भगवान शिव यांनी आपल्या देव सेना आणि गणासह दैयराज शंखचूड शहराची निर्मिती केली
आपण कुठे ठेवले? संपूर्ण प्रेत अंतःकरणाने प्रेताचे भजन करीत असे.
प्रगती होत होती. त्याचे पुत्र गणेश आणि का टाक्या यांनी सैन्याचा सेनापती म्हणून आपले प्राण घेतले.
सैन्याचे नेतृत्व करत होते. भगवान शिवाच्या सैन्यात आठ भैरव, आठ वसु, एकादश
आणि दशा सूर्यही समर्थ होता.

आन, चम्पा, वाकाम, अनि कुमार, कुबेर, यम, नैरुत्त, नलकुबर, वायू, वाण, बुध
आणि देवाला सुद्धा देहाच्या सैन्याला शोभत होता अशी मागणी करत. त्यांच्या सैन्यात
देवी भाकली, जनक, शंभर हात असलेली, तिच्या पार्षदांसह युद्धभूमीवर उभी आहे.
जात होते भाभी कालीदेवीची जीभ एकच योजना लांब आणि चालणारी होती. त्यांच्या हातात शंख,
चा, गदा, पद्म, खड्ग, छम, धनुष्यबाण इत्यादी अनेक गोष्टी होत्या. काली देवीची एक
हातात ब वर योजना फेरी, एका हातात आकाश प्रक्षेपित करणारी एक लांब शूज आणि
अनेक शंका आणि विश्वास. देवी भा काली सोबत तीन कोटी
योगिनी, तीन कोटी पोस्टमनही होते, जे शंखचूड राक्षसांसह आपले सैन्य घेऊन गेले.

त्याची खिल्ली उडवण्यासाठी लष्कर पूर्ण ताकदीने धावत होते.

अशा रीतीने लोकनाथ देवाच्या देहाची विशाल देव सेना, जसम हजार शूर, पराक्रमी गान आणि मूल्य होते, पूर्ण उत्साहाने कार्यक्रमाच्या दिशेने वाटचाल केली. मग देवाचा देह आपल्या सैन्याला झाडाखाली थोडा वेळ विश्रांती घेण्यास सांगितले आणि त्याने स्वतः झाडाखाली आसनावर बसलो.

f तीसावा अध्याय

शंखचूडचे युद्ध

सन कुमार म्हणाले - हे प्रिये ! दुसरीकडे, जेव्हा देवाच्या मृत शरीराचे पठण होते असुरराज शंखचूडहून परतले, मग असुरराज शंखचूडही मनात लढले. करायचे ठरवून तो पत्नी तुळशीला पोहोचला. तेथे ती बेसिलिस्ककडे गेली हेदेवीला सांगितले, आता मला उद्या सकाळी युद्धासाठी जागा बनवायची आहे. हे ऐकून देवी तुळशी रडत आहे. शंखचूडने होकार दिला आणि सांगितले की वीरची बायको न्यारोकार नाही, मुले हसून त्यांचे स्वागत करतात.

हे ऐकून तुळशीने तिच्या डोळ्यातील अश्रू पुसले. असुरराज सकाळी उठतात शंखचूडने आपल्या दरबाराची जबाबदारी घेतली आणि ती आपल्या पुत्राला आणि देवी तुळशीला अर्पण केली. मदत मागितली. मग दैयराज शंखचूडने आपल्या प्रचंड राक्षसी सैन्याला चालना दिली. यू साठी बोलावले. आपला स्वामी दैयराज शंखचूड याच्या हाकेवर प्रचंड राक्षसी सेना क्षणभर प्रेमभंग झाला. की Asura सैन्यात अनेक शूर आणि शूर लढवय्ये होते. वायू ते करायला तयार झाले होते. सैन्याचे मनोबल खूप उंचावले होते. ते बऱ्यापैकी आहेत या युद्धात तो नक्कीच जिंकेल असा उत्साही आणि विचार करत होते. mau, ka luck आणि ka lucky सेनापती म्हणून नावाजलेले तीन शूर असुर राक्षस सैन्याचे प्रतिनिधित्व करत होते. ते प्रचंड, तीन लाख मानवेतर सैन्य पाहून महान वीर क्षणभर घाबरून जायचे. होते. असुरराज शंखचूडला आपली प्रचंड राक्षसी सेना पाहून खूप आनंद झाला.

मग Asuraraj Shankhchud स्वतः युद्धात उभे होते की सेना नेतृत्व. काय आलास? त्याच्या पाठीमागे असलेल्या रथात राक्षसी गुरू त्याला मार्गदर्शन करत होते. अशा रीतीने तो शंखचूडच्या धन्याचा जयघोष करीत असे. ती वेगाने पुढे जात होती. वाटेत वेळ निघून गेला. वचन दैवी सैन्याने पुपभा नावाच्या नदीच्या काठावर असलेल्या दुसऱ्या झाडाखाली तळ ठोकला. त्या सेकुच री येथे देवसेनेनेही तळ ठोकला होता.

अध्याय तीस

शंखचूड आणि सावजीचे शब्द

सन कुमार म्हणाले - हे प्रिये ! जेव्हा या गाडीत देवाची पिंड सेना घेऊन गेली आणि असुरराज शंखचूड रसाच्या सैन्यासह आपले निवासस्थान सोडून युद्ध करू लागले. प्रवासात ते कामावर गेले आणि दोन्ही सैन्य कधीतरी बोलत होते, त्यानंतर दैयराज शंखचूड याने आपल्या एकाला निरोप देऊन मृतदेह पाठवला.

Daiyraj Shankhchud प्रभु प्रेताजवळ गाठली आणि म्हणाला - हे मृत शरीर! एन.एस दैयराज शंखचूडचा निरोप घेऊन तुमच्याकडे आला. माझे वडील ते येथे आले असल्याचे सांगण्यात येत आहे. आता तुम्हाला ते हवे आहे का? मग दैयराजच्या त्या बिंदूपासून सावजी म्हणाले - ता! तू जाऊन तुझ्या स्वामी शंखचूडला सांग की देवतेशी शुता त्यांना सोडा आणि त्यांच्याशी बोला. त्यांचे व्याजाचे राज्य त्यांना आणि तुम्हाला परत करा आपले राज्य आनंदाने चालवा. दैराजांना सांगा की तो कमी ऋषी आहे एक मूल आहे असे करणे त्याला शोभत नाही. त्यामुळे त्यांनी मला वेळीच समजावून सांगितले समजून घ्या, अन्यथा त्याचे परिणाम राक्षसासाठी खूप घातक असू शकतात.

प्रेताचे हे प्रकार ऐकून ते पुन्हा म्हणाले - हेदेवा धेदेवा ! जरी आपल्या शब्दात काही सत्य आहे, पण भुते नेहमी सर्वकाही, देव चुकीची आहे तू नेहमी बरोबर आहेस का? त्याने कधीही चूक केली नाही. तुमच्या मते सर्व दोष असुरात आहेत एन.एस. जेव्हा प्रत्यक्षात तसे काही नसते. दोष फक्त राक्षसांचा नाही तर देवांचा आहे मी आहे ज्यांनी त्याचे रूप धारण केले ते तुम्हाला विचारतात की मधु आणि कैतभ नावाच्या राक्षसांचे मस्तक कट घट्ट? पुरच्या रणांगणात लढाई झाली? आपण नेहमी हे देव आणि दानव प्रेमात पडले आहेत. तुम्ही फक्त देवतेची पूजा करता. तर देव असुन तुम्ही देव आणि असुर दोघांचेही पूजन आहात. या साठी तुम्ही दोघांच्या हिताचा विचार केला पाहिजे, एकाचाही विचार न करता.

शंखचूडचे शब्द ऐकून कयंकारी प्रेत म्हणाली - ता! आपण ते गमावले पूर्णपणे चुकीचे आहे. मी कधीच देव आणि दानवांमध्ये भेद करत नाही. नेहमी करू नका आपल्या स्वतःच्या अधीन. मी नेहमीच माझ्या स्वतःची आणि आताची काळजी घेतो मी काय करू? देवतेवरचा त्रास मला संपवायचा आहे, म्हणून मी असुराशी युद्ध करावे लागेल. तू जाऊन ही गोष्ट असुरराज शंखचूडला सांग. या असे बोलून भगवान शिव निःशब्द झाले आणि ते ताबडतोब शंखचूड मालकाकडे गेले.

सासर्जीनी सूर्यकुमारर्जीना विचारले - अरे! जेव्हा देवाने मृतदेहाचा निरोप घेतला त्यानंतर तो परत त्याच्या मालकाकडे शंखचूड गेला
आलात? त्या व्यक्तीने शंखचूडला काय सांगितले आणि त्याच्याकडून संपूर्ण गोष्ट जाणून घेतल्यानंतर दौराज शंखचूड काय म्हणाले? हेमाश! कृपया मला याबाबत तपशील सांगा.
मातृ दिन हे ऐकून सूर्यकुमारजी म्हणाले - हेमहामुने ! तो तुमचा बॉस आहे शंखचूडला जाऊन मृतदेहाविषयी सर्व काही सांगा. सावजीचे शब्द हे ऐकून शंखचूड अधिकच क्रोधित झाला आणि त्याने ताबडतोब आपले प्रचंड राक्षस सैन्य पाठवले. युद्धासाठी चालण्याची आज्ञा दिली. दुसरीकडे, प्रभूच्या शरीराने देखील त्याचे सदस्य दिले आहेत आणि देवतेला युद्धभूमीकडे जाण्यास सांगितले. देव आणि राक्षस दोन्ही सैन्य पूर्ण आवेशाने आणि धैर्याने लढण्यासाठी जमिनीवर कूच करू लागले. राक्षस सैन्यात शंखचूड आघाडीवर होते तर दुसरीकडे देवसेनेत लोकनाथ भगवान शिव सर्वाधिक होते. पुढे जात होते. दोन्ही सैन्य आपल्या वामयांच्या जयघोषाने पुढे जात होते. ते सगळीकडे रणांगण वाजू लागले. थोड्याच वेळात देव आणि दानव समोरासमोर आले. समोर. त्यांच्या सर्वात वाईट शत्रू म्हणून एकमेकांना लक्षात घेता, त्यांना दोन्ही एकमेकांना फोडली. अत्यंत कुरूप यू होईल तेथे सर्वत्र वाटेतच पराभव होता. यू खूप हृदय व्दारक होते. भगवान शिव आणि नू यांच्याशी अहंकार, कालकासोबत काळसूर, गोकण यांच्यासोबत टशनने मग वनदेवाचे कलंबकशी युद्ध सुरू केले.
प्रत्येकजण लढण्यास सक्षम नव्हता परंतु भगवान शिव आणि देवी भा काली अजूनही असेच बसले होते. होते. त्याने नवीन काम करायला सुरुवात केली नव्हती. दुसरीकडे दैयराज शंखचूडही युद्ध पाहतो. केली होती. त्यावेळी यू शिखरावर होता. दोन्ही सैन्यात घनघोर युद्ध झाले. सर्व ते मोठ्या पराक्रमाने लढत होते आणि युद्धात विविध प्रकारची शस्त्रे वापरत होते. काही उशीरा पृथ्वीला विकृत आणि जखमी तरुणांनी मारले.

अध्याय सत्तर

शंखचूड यु

सन कुमार म्हणाले - हे प्रिये ! ही कार देव आणि दानव माबडा छान आहे विनाशकारी युद्ध चालू होते. हळुहळु देवतेवर राक्षसांचे वर्चस्व होऊ लागले. मग देव अत्यंत घाबरून तो आपल्या सुरक्षेसाठी इकडे तिकडे धावू लागला. काही देव पळून जातात प्रेताच्या आश्रयाला देव आला. तेव्हा त्या देवता म्हणाल्या - प्रभु ! आम्हाला करा. असुर सैन्य पराभूत होण्याऐवजी ते आपल्यावर वर्चस्व गाजवत आहे. लगेच काही केले नाही तर आम्ही नक्कीच हरणार आहोत.

देवतेचे हे शब्द ऐकून भगवान शिव खूप क्रोधित झाले. तो उभा राहिला आणि स्वतःचे काम करायला निघाले. रणांगणावर पोहोचताच त्याने राक्षसांचा पराभव केला.

सैन्याचा नाश करा. देवी भा काली अनेक राक्षसांना मारून त्यांचे रक्त पिते. सुरुवात केली. अशा रीतीने असुर युद्धात क्षीण झालेले पाहून देवतेंत नव प्राण आले. गेला. जिवाच्या रक्षणासाठी जे देव इकडे तिकडे पळाले होते, ते सुद्धा आले आणि पुन्हा लढले. करायला सुरुवात केली. दुसरीकडे रागाने भरलेल्या भाभी कालीने त्या राक्षसाला पकडून तिच्या तोंडात फुंकले. Dalnelgi. वडी कोटी भूत त्यांचे बाण दया बंद ठार आहे. पाहून असुर सैन्य घाबरले आणि जीव वाचवण्यासाठी इकडे तिकडे धावू लागले. असुर अशा प्रकारे सैन्य पांगलेले पाहून राक्षस राजा शंखचूड क्रोधित झाला आणि त्याने आत्महत्या केली. उडी मारली. त्याने हातात धनुष्यबाण उचलले आणि भयानक बाणांचा वर्षाव करू लागला. करू हे पाहून शंखचूडने देवसेनेचे अनेक सैनिक मारले. या ते पाहून कंद देव पुढे होऊन शंखचूडला आव्हान दिले. शंखचूड कंद तोडला पण परत मारा. त्याने कंदचे धनुष्य आणि त्याच्या सर्व शक्तीने कापले पराभूत व्हा. फळे आणि ब्रेड जमिनीवर गरिबांनी ठरवलेली किंमत मर्यादा. काही वेळाने कंद उठून उभे राहिले आणि आपल्या बाणांनी त्यांनी शंखचूडच्या रथावर धडक दिली. कृपया छेद द्या एवढेच नव्हे तर कंद शंखचूड, करी इत्यादींचे चिलखतही घासले. यानंतर त्याने शंखचूडचा पराभव करून भयंकर वर्ष बुजवले. या नुकसानीपासून शंखचूड मू छतावरून पृथ्वीवर पडला आणि बराच वेळ तसाच राहिला. काही थोड्या वेळाने तो बरा झाला आणि पुन्हा भांडू लागला. यावेळी त्यांनी देवाच्या मृत शरीराचा पुत्र घेतला. त्याने टाक्याला आपले औषध बनवले आणि त्याचा भयंकर पराभव केला का टाक्या बेहोश होऊन जमिनीवर पडला. या गाडीवर टाक्याला बेशुद्ध पडलेला पाहून देवी भा काली उ हागोड वर आणा त्यांची अवस्था पाहून सावजीने त्यांच्या कमी डाळीचे पाणी त्यांच्यावर फेकले. पाणी Takkehi लक्ष्य लगेच उठून पुन्हा लढायला गेले. सर्व बाजूंच्या

वीरभ आणि शंखचूड यांच्यात भयंकर युद्ध चालू होते. या दोघांपैकी एक हे सांगणे कठीण होते कोण जास्त शूर आणि सामर्थ्यवान आहे? एकीकडे ते अतिशय शोभायमान पद्धतीने हरत होते. देवी भा काली देखील पुन्हा युद्धात आली आणि राक्षसाचा नाश करू लागली.

अध्याय अडतीस

bh काली-शंखचूड यु

सूर्यकुमार म्हणाला- अरे प्रिये! देवी भा काली न्यू भूम जोकर भयंकर सहनाद काय, जस्सेदारकर, छतावरून अनेक भुते पृथ्वीवर पडली. भाई काली यांच्याकडे आहे तीक्ष्ण आणि टोकदार दातांनी राक्षसाचे शरीर चोखणे सुरू करा. हे पाहून राक्षसांची लढाई होते भीतीने घाबरलो. ते घाबरून इकडे तिकडे पळू लागले. ते पाहून राक्षस राजा शंखचूड झाला पळत पळत देवी भाई कालीशी लढायला पुढे आले.

समोर उभा असलेला शंखचूड पाहून कालीने लया आन असा भयंकर बाण सोडला. वाष्कर्णी सुरू झाली पण शंखचूडने तो पाऊस वैष्णव नावाच्या वैणवाकडून शांत केला. त्याला प्रत्युत्तर म्हणून देवी भाकलीने नारायण ए हाक मारली, पण हात जोडून शंखचूड त्याच्याकडे आली. त्यांनी अ चे नामस्मरण सुरू केले, त्यामुळे ते नारायण अ वर शांत झाले. दै यराज शंखचूड आपल्या भयानक बाणांनी देवीचा पराभव करेल आणि देवी त्या असंख्य बाणांचा मारा करेल. तो त्याच्या जाड दाढीने चघळत असे. अशा प्रकारे देवी आणि शंखचूड यांच्यात भयंकर संघर्ष होतो.

ठेवा. तेव्हा विद्वान भक्तीने पाशुपत हे नाव उचलले, पण नंतर आकाशवाणी

ई की दैवी मृत्यूची वेळ अजून आलेली नाही आणि त्याचा मृत्यू तुमच्या हातात नाही.

ते भाग्यवान आहे

तेव्हा देवीने पाशुपतला परत दिले आणि त्याला चावायला धावली. या ते पाहून असुरराजाने राऊळ चालवून वेग कमी केला. तरी काली नेसुरराज त्यांनी वापरलेले सर्व शिष्य नष्ट केले आणि शंखचूड करायला निघालो. त्याने छातीवर चेहऱ्याचा जोरदार पराभव केला. या पराभवाने शंखचूड बेहोश झाला. पण तो पडला पण काही वेळाने तो पुन्हा उठला आणि देवी कालीशी भांडू लागला.

तेव्हा देवीने त्याला घट्ट पकडले आणि मागे वळून पृथ्वीवर फेकले.

शंख काही काळ असाच राहिला. मग देवीने दुसऱ्या राक्षसाला मारायला सुरुवात केली.

दया. शंखचूड शांतपणे उठला आणि गेला आणि हळूच रथावर बसला.

तीसवा अध्याय

शंखचूडच्या सैन्याचा नाश

सास जी म्हणाले - अरे प्रिय सूर्यकुमार जी! जेव्हा देवी भ काली रा उ मघायल शंखचूड जाऊन पुन्हा रथावर बसले, मग ये की? भगवान शिव, कोण युद्धात राक्षस राजा फक्त शंखचूड मारायला आला होता की काय? कृपया मला हे द्या जीवाला गोष्ट सांगा.

सन कुमार जी श्रींच्या या भावनेला शांत करत म्हणू लागले. ते म्हणाले - अरे महामुने ! जेव्हा देवी भा कालीने असुरराज शंखचूड बळाने जमिनीवर उचलले पण ताटकळले, काही काळ या गाडीतून शंख छताप्रमाणे पृथ्वीवर पडलेला होता. पूर्ण झाले मग देवी गेली आणि राक्षसावर निशाणासारखी तुटून पडली. सर्वत्र काही देव देवाच्या अंगावर जाऊन त्यांनी काली आणि शंखचूडच्या या भयंकर युद्धाची माहिती दिली. सांगितले. हे सर्व ऐकून लोकनाथ स्वतः भगवान शिवाशी लढायला निघाले.

जेव्हा कायनकरी सर्व देवा धदेव भगवान शिवाने आपले वाहन नंदर आरूढ केले त्याला पाहताच असुरराज शंखचूड रणांगणावर आले आणि त्याला नमस्कार केला. काय. त्यानंतर शंखचूड आपल्या विमानावर चढले आणि प्रभूंनी मृतदेहाशी लढण्याचा प्रयत्न केला. तयारी सुरू केली त्याने आपले चिलखत घातले आणि लढण्यासाठी ते हातात धरले. धनुष्यबाण उचलले. पूर्ण उत्साहाने त्यांनी प्रेतावर भगवंतांचा हार घातला. केली होती.

या कारमध्ये भगवान शिव आणि असुरराज यांचे शंभर वर्षे भयंकर युद्ध झाले पर्यंत चालूच होते महावीर आणि परा मी शंखचूड यांनी अनेक शक्तिशाली बाण सोडले आणि शिवरायांवर असंख्य मायावी अ-ष एकत्र झाले, पण परात्पर परमेश्वराने ते सर्व दिले. एका क्षणात कट. भगवान शिव क्रोधित झाले आणि त्यांनी त्यांचा पुन्हा पराभव केला. हे पाहून शंखचूड, चतुराईने वागून, मनात विचार आला की, भगवंताच्या देहाचे वाहन असेल तर? जर नुकसान झाले तर ते एका क्षणात जमिनीवर येतील आणि अशा प्रकारे त्यांच्यावर पडतील. घाईघाईने मी त्यांना माझ्या ताब्यात आणीन. हा विचार मनात येताच शंखचूडने सावजीला विचारले वाहनाने नंदरा यांच्या डोक्यावर तलवारीने वार केले पण देवा धदेवाने त्या तलवारीने नंदराला चकित केले. त्याचे दोन तुकडे केले.

आपल्या लाडक्या नंदरला युद्धात नशा झालेला पाहून त्याच्या हृदयाचा बांध फुटला आणि त्याने आपल्या तीक्ष्ण बाणांनी दैराजाची ढालही कापली. जेव्हा तलवार आणि ढाल दोन्ही ते बिघडले, मग शंखचूड गदा घेऊन भांडू लागला, पण गदा तीच अवस्था तलवार आणि ढाल यांची होती. तेव्हा देवी भाकली चंकर रास मारण्यास सुरुवात केली. ते पाहून त्याने अनेक शूर जीवांना मारले.

अशाप्रकारे आपल्या प्रचंड राक्षसी सेनेचा नाश झालेला पाहून शंखचूड अधिकच वाढला वेदना ई. त्याने आपल्या शूर वीर शर्यतीचा वध केल्यावर त्याच्या वेदना आणखीनच वाढल्या. तो वाचवण्यासाठी सर्वत्र धावताना दिसत होता.

चाळीसावा अध्याय

सावजीने केलेला शंखचूड वध

सन कुमार म्हणाले - हे प्रिये ! या कारने तुझे प्रचंड सैन्य मारले असते असुरराज शंखचूड अत्यंत संतप्त झालेला पाहून त्याच्यावर हार घालू लागला. त्यानंतर त्यांनी सर्व देवतांसह आपली माया देवा धदेव महादेवाला लावली. तुम्ही घाबरवण्याचा प्रयत्न केला होता पण या जगाचा मालक अशा प्रकारे घाबरू शकतो? करू शकता किंवा? देवा धदेव महादेवजींना त्यांच्या मायेची सुद्धा भीती वाटत नव्हती शंखचूड येथे अनेक दृश्यांनी त्यांचा पराभव झाला. फळे आणि शंख टरफले फळे

माया क्षणार्धात नाहीशी झाली.

प्रदित महादेवजींनी राक्षसाला मारण्यासाठी हातात काठी उचलली. सारखे तेव्हाच तो शूलचा पराभव करण्यासाठी पुढे गेला, तेव्हाच त्याला आकाशातून आवाज ऐकू आला, जो यशस्वी झाला. ते फक्त शिवाजीसाठीच होते. आकाशवाणी म्हणाली - हेच येकरी प्रेत! तुम्ही सर्व आहात. या तो जगाचा मालक आहे. तुझ्या आज्ञेशिवाय या जगात काहीही होऊ शकत नाही. प्रभु! या निंदकांना मारण्यासाठी तुम्ही शूल वापरत आहात? लाथ मारणे हे तुमच्यासाठी खूप सोपे आहे. प्रभु! तू सर्व वेदांचा आणि सर्व गोष्टींचा सर्वोच्च देव आहेस तुम्हाला माहित आहे जोपर्यंत शंखचूडमध्ये भगवान विष्णूचे चिलखत आणि पाने आहेत, तोपर्यंत शास्त्रानुसार ते अपरिहार्य आहे.

आकाशवाणी ऐकून भगवान शिवाने ताबडतोब पोटशूळ थांबवला आणि हृदय सोडले. एका आणि नुका मरण पावला. त्याच्यासमोर फक्त हात जोडून उपस्थित रहा गेला. तेव्हा शवजीने नुजीला हे संकट संपवण्याचा आदेश दिला. देव आणि कोणीही नाही ताबडतोब एकरानचा वेश घातला आणि भक्ता मागण्यासाठी दैयाराज शंखचूडकडे गेला. पंच गेला. तेथे पंचकर व नुजी यांनी भिक्षा मागितली. तेव्हा शंखचूडने विचारले- अरे देवा! आपण इच्छिता किंवा मी नक्कीच गाईन. पण आधी मला सांग तुझं बरोबर आहे ना पाहिजे? मग प्राणाचे रूप धारण करून वनुजी म्हणाले की प्रथम शोधा की मी मी जे काही मागतो ते तू मला देशील.

त्याला त्याच्या इच्छा देणे आणि नंतर माझी इच्छा आहे, ते Shankhchud वचन दिले त्यामुळे तेव्हा आणि नुजीने त्याच्याकडे चिलखत मागितली. कवच धारण केल्यानंतर तो केवळ ज्ञानरूपात असतो. दैयाराजची पत्नी तुळशी देवतेकडे गेली. मायावी आणि नुजी देवता यांचे कार्य पूर्ण होते यासाठी देवाने तुळशी देवीचे वर्तन सुरू केले.

दुसरीकडे, जेव्हा परमेश्वराला त्याच्या परमात्म्याद्वारे याची माहिती मिळाली झकक शंखचूडचे रक्षण करणारे कवच आणि त्याच्या पॅटीची ताकद, आता त्याची त्याच्याबरोबर नव्हता, म्हणून त्याने ताबडतोब आपला विजय नावाचा नियम आणि पूर्ण शक्तीने हाती घेतले

दाइराजवर त्या शिंगाचा काय पराभव झाला? क्षणार्धात त्या शलाकाचा पराभव झाला शंखचूडचे पंख उडून गेले.

दैयाराजा शंखचूडचा मृत्यू होताच आभाळ भरू लागले. चार दशात मंगळ गाणे सुरू झाले आणि मृतदेहावर आकाशातून फुलांचा वर्षाव सुरू झाला. तेथे उप सर्व देवता भगवान शिवाची स्तुती करू लागले आणि त्यांचे आभार मानू लागले. असुरराज भगवान शंकराच्या हातून मृत्यू मिळाल्याने शंखचूडचीही शापातून मुक्तता झाली. एन.एस येथून एक विशेष शंख तयार झाला. त्या शंखामध्ये ठेवलेले पाणी अत्यंत शुद्ध मानले जाते. आणि त्याच्या योगाचा उपयोग देवतेला जल अर्पण करण्यासाठी आणि घर स्वच्छ करण्यासाठी केला जातो. केले आहे. ते पाणी लमी आणि हीर वानू या देवीला फार प्रिय आहे, पण हे पाणी भगवान शिवाच्या उपासनेत योगाचा उपयोग होत नाही.

अशाप्रकारे दैयाराज शंखचूडचा वध केल्यानंतर लाभार्थी भगवान शिवाने तपूवाकची पूजा केली. देवी भाकली, नंदरवर प्रभाव टाकून, कुमारच्या टाक्या आणि गणेशासह तिची अनेक रूपे धारण केली. गण बरोबर घेऊन पुन्हा कैलास पर्वताकडे निघालो. त्या नंतर इतर देवताही दयाळूपणे त्यांच्या लोकांकडे गेल्या.

एकेचाळीस अध्याय

तुळशीचा शाप आणि नुजीचा शाप

सास जी म्हणाले - हेसन कुमार जी! देव आणि नुने पट्टा तुळशीची पूजा कशी करावी तुला वश केले? कासकर पट्टा धर्माचे पालन करणारी देवी तुळशी एकाएकी, एक वाईट वर्तन सुरु दूर धर्म वळून? कृपया ही गोष्ट मला सांग मला सांग

मातृ दिन हे ऐकून सूर्यकुमारजी म्हणाले - हेमहामुने ! देवाची कृपा सदैव भगवान विष्णू, काळजीवाहू भगवान, त्यांच्या सर्वशक्तिमान भगवान शिवाची आज्ञा प्राप्त करून, नमूद केलेले काम पूर्ण करणे हे त्यांचे ध्येय मानले जात होते. मग लगेच त्याने स्वतःचा वेश केला शंखचूड येथून चिलखत आणले. त्यानंतर ते अतिशी दैयाराज शंखचूड शहराकडे निघाले. चल जाऊया दैवी नगरीजवळ पोहोचण्यापूर्वीच भगवान विष्णूंनी आपला चेहरा बदलला. लया. त्याने शंखचूडचे रूप धारण केले. मग वेददेवी तुळशीजवळ येते. आमचे समोर पाट शंखचूड दिसल्यावर तुळशीला फुंकर घालण्यात आली नाही. ती त्याच्या मिठीत गेली. त्याच्या डोळ्यातून धारा वाहत होत्या. त्याने आपला डाव सिंहासनावर ठेवला हातपाय धुवून यु ची खबर विचारली.

शंखचूराचे रूप धारण करून भगवान विष्णू म्हणाले - अरे हे ! वर्षाच्या दरम्यान देवाने माझा आणि मृत शरीराचा संबंध जोडला. म्हणून मी परत आलो. भगवान शिव देखील कैलास पर्वतावर परत गेले आहेत. असे म्हणत त्यांनी नेदेवी तुळशीची पूजा केली. जसा शांत करा. त्यानंतर शंखचूड भगवान आणि तुळशीसह नू झाले आनंदाने बडबड करू लागली पण खोट्याचे भांडे रोज उठत नाही. एके दिवशी तुळशी देवीला तिच्या सोबत येणारा पुरुष हा तिचा नवरा शंखचूड नसून दुसरा कोणीतरी आहे हे जाणून आहे.

हे माहित आहे की देवी तुलसी आनंदाने भरून गेली. तो स्वतः द्वेष सुरुवात केली. तो राग बदलला आणि अश्रू फुटले. त्यांनी श्री विष्णूला विचारले - तुम्ही कोण आहात ? मी खरोखर-खरं सांग. माझ्यासारख्या बायकोला नतमस्तक का झालास? मी नाही निघून जाईल हे शब्द ऐकून भयभीत होऊन नुभगवानाने त्याच्या जागी एक मूर्ती ठेवली. देवी तुळशीला कदाचित त्याच्याबद्दल काही माहिती नसेल, पण तुळशीला त्याच्या पावलांवरून शिकायला मिळाले. आणि नुजीला ओळखले. मग गुरूकडून त्यांनी भगवान विष्णूला शाप दिला आणि म्हणाला - हे आणि नाही! लोक तुला देव मानून पूजा करतात, पण तू खरोखरच पूजेला योग्य आहेस.

नाही आपण सुरक्षित बाजूला आहात. तुमच्या हृदयात दयेच्या नावाने काहीतरी आहे. तूम्ही त्याने सती भंग करून माझी पत्नी शंखचूड मारली आहे. म्हणूनच मातु हसला कारण आजपासून तू दगड होशील. असे म्हणत देवी तुळशीला मोठ्या मनाने

रडत आहे.

देवी तुळशीचा दयाळू शाप ऐकून प्रभू आणि निन्जा यांनी उसासा टाकला आणि परमेश्वराने मृत शरीराचा वध केला.

मरायला लागली Vnuji कॉल ऐकून भगवान Bhavsai मृत शरीर तेथे कपात करण्यात आली होती.

त्यांना पाहून तुळशी आणि वनुर्जींनी हात जोडून नामस्मरण केले. त्यानंतर ते तुळशीची पूजा करतात

समजावून सांगू लागला त्यांनी तुळशीला समजावून सांगितले की देवी तुळशी एक संदेष्टा होती. शंखचूड

त्याला मिळालेल्या शापामुळे तो राक्षसाच्या कुळात जन्माला आला आणि म्हणूनच त्याला माझ्या हातात ठेवले.

मृत्यू म्हणजे ई. तुमच्या मनाची स्थिती देवी समजू शकते पण हे जग नरक आहे. त्यामुळे

तू तुझ्या तपश्चर्यांचे फळ घे आणि या देहाचा त्याग कर. माझ्या आशीर्वादांचा

फळ आणि शरीर मिळेल. तुम्ही तुमच्या हृदयात खास असाल. हे शरीर

को मरणानंतर तू नवीन देह घेशील तेव्हा तू गडक नावाची नदी होशील.

आणि सर्वांनी पूजन केल्यामुळे, भात तुळशी म्हणून प्रसिद्ध होईल. की नाही

स्वर्ग किंवा अधोलोक किंवा पृथ्वी, तुम्ही जंगलात असाल आणि आत्म्याची विशेष कृपा

सदैव तुझ्यावर राहिल तुम्ही जो शाप दिला असेल, तोही नक्कीच पूर्ण होईल. c बदक च्या

भगवान विष्णू देखील समुद्रकिनाऱ्यावर दगडाच्या रूपात नेहमी विराजमान असतील. तीक्ष्ण दात

त्या खडकाला छेद देऊन तुम्ही त्यात छिद्र कराल. त्या शाळेत या जगात शिकवले पाहिजे.

तुम्हाला नाव मिळेल. असे म्हणत भगवंताचा मृतदेह नाहीसा झाला.

त्यानंतर देवी तुळशीने देह अर्पण केला आणि गडक नदी झाली. नंतर आणि तिथे

तसेच एक दगड म्हणून नदीच्या काठावर वास्तव्यासाठी आले.

अध्याय बेचाळीस

हार-किंवा कत्तल

नारदजी म्हणाले - अरे मनुष्य ! तुम्ही मला भगवान शिवाच्या त्या रोमांचक मनोरंजनाबद्दल सांगा मला सांगा, बाबा, हे मनोरंजन खूप आनंददायी आहेत. आजी म्हणाले - जालंधरच्या हत्याकांडाबद्दल हे जाणून सायवती देवीचा पुत्र सन कुमारजींना तेच विचारू लागला. नंतर त्यांचे त्याला कोरडे पाहून सूर्यकुमारजी म्हणाले- अरे प्रिये! आतां मातु ह्यांधकासुर नांवाच्या राक्षसाचा । नश्वर त्यांच्या आत्म्यात लीन होण्याची कथा सांगतील. देवा धादेवा काळीं भगवान शिव त्यांच्या जीवनासह आणि लाभा देवी पावतीसह आणि त्यांच्या यज्ञासह कैलास पर्वत सेकाशी त्याच्या वाटेवर होता. काही काळ काशीत घालवण्याचा त्यांचा विचार होता. म्हणूनच तो आपल्या वीर गण भैरवांना काशीचा रक बनवून स्वतः सर्वासोबत आनंदाने राहत असे. करायला सुरुवात केली. एके काळी देवाची प्रेत, पावती, देवीच्या सोबत आनंदाने राहायची. मंदाराचल नावाच्या डोंगरावर गेलो. एके दिवशी एकमेकांचे बोलणे झाले आणि मनोमन थट्टा करत होती. मग देवी पावतीने काही क्षण हाताने परमेश्वराचा देह हातात घेतला. ते बंद करा.

मृतदेह बंद होताच आजूबाजूला भयंकर काळोख पसरला होता. एकाच वेळी परमेश्वराच्या मृत शरीराच्या कपाळावरून घामाचे काही थेंब. थेंब पृथ्वीवर पडताच लगेच एक गडद, विकृत, भयानक वक्तृत्व तेथे दिसू लागले आणि तो मोठ्याने हसायला लागला. ठेवा. त्याचा भयानक आवाज ऐकून देवी पावती अचानक आली हा भयंकर प्राणी समोर कुठे कापला आहे? तेव्हा देवी पावतीने परमेश्वराच्या देहाची मागणी केली - अरे प्रिये! हा भयंकर माणूस कोण आहे? हे ऐकून भगवान शिव म्हणाले, "हे देवी! हा आपला पो. तू माझे डोळे बंद केल्यावर माझ्या कपाळावरून घाम फुटला एक थेंब घ्या हा कट कुटून घेतो. तो पुरुष त्यांचा पुत्र आहे हे जाणून देवी ज्येष्ठ आहे एस . भगवान शिवाने त्याचे नाव अंधक ठेवले.

त्याचवेळी हर येणे नावाच्या रासपुताच्या इच्छेने जंगलात भयभीत झाले. तपश्चर्या करत होते. त्याच्या तपश्चर्येनंतर, भगवान शिव त्याला आशीर्वाद देण्यासाठी. गेला. त्याला भगवान शंकराकडून एक बलवान आणि शूर पुत्र मिळावा अशी इच्छा होती. भगवान शिव म्हणाले - अरे प्रत्येकजण! माझा मुलगा अंधक खूप धाडसी आणि बलवान आहे. तुला पाहिजे त्यामुळे मला हसू येते.

भगवान शंकराच्या पुत्राला आपला पुत्र बनवून ते प्रसन्न झाले. त्या पू ते मिळाल्यावर सर्वांनी येऊन त्याला मिठी मारली. देव प्रेत पु अंधार सर्वांची काळजी घेत तो आपल्या निवासस्थानी गेला. येक येक त्याचा y पु डार्क तो त्याच्यासोबत त्याच्या घरी परतला आणि खूप लाड करून त्याची काळजी घेऊ लागला. त्यानंतर लगेच

हर Yane, देखील हर होय म्हणून ओळखले, पृथ्वी आणि अधोलोक राज्य राज्य केले. जिंकले आणि आपल्याच राज्यात घासले. राक्षसांचा राजा त्या हर ययाच्या दहशतीपासून तीन जग धरथरू लागली देवही भयभीत होऊन भयभीत झाले. त्याने देव आणि हनुमान म्हटले वराह घालून त्याला अधोलोकात पाठवले. सल्ला कृपया ते करा. त्यानंतर अंधाराचा विधी पार पडला. सर्व देवांना भीती वाटते वडिलधाऱ्यांनी भगवान विष्णूंचा जयजयकार आणि जयजयकार सुरू केला. देव आणि देव आशीर्वाद देऊन ते आपल्या बैकुंठ धामला गेले. भाऊ हर याच्या कत्तलीची बातमी हे पाहून त्याचा भाऊ हर्यक हा शाप झाला आणि त्याचे भगवान विष्णूशी वैर झाले. लया.

चाळीसावा अध्याय

प्रत्येक याक शापूची तपश्चर्या आणि नरसहाने त्याचा वध

सन कुमार म्हणाले - हे प्रिये ! वराह त्याच्या भावाने आला
प्रत्येक प्रक्रियेच्या नाशामुळे, प्रत्येक व्यक्ती खूप आनंदी आणि उत्साही होती
त्याने आपल्या असुर सैन्याला देवता आणि वनभ यांना मारण्याचा आदेश दिला
जा यांना शिक्षा करण्यासही सांगितले होते. तेव्हा वामिभ असुराने येऊन देवलोकाचा मृत्यू घेतला.
ते नष्ट करा. त्यांच्या दहशतीमुळे देव पळून गेले. प्रत्येक yak shpuke
राज्यात त्यांच्या लोकांना खूप घाबरवले गेले. सर्वांची मागणी दयाळू होती. आणि अणू
बरे नव्हते.

एके दिवशी हर्य याक शापूने आपल्या मृत भाऊ हर्याला त्याच्या मृत्यूसाठी बलिदान दिले.
मुलांना घासून हसवले. दैराज हर्यक शूच्या मनात प्रत्येक विचार आला की जर
मेजर, अमर, अजिंक्य व्हा आणि माझ्याकडे संसाधने नसतील तर मला कोणीही हरवू शकत नाही.
आणि मग सर्वजण मला नमस्कार करतील. येक याक शापू मंद्राचल तो विचार करताच
पर्वतावर जाऊन घोर तपश्चर्या करू लागली. तप किंवा तपश्चर्यासाठी तो एका पायाच्या अंगठ्यावर उभा राहिला.
दोन्ही हात डोक्यावर ठेवून आकाशाकडे पाहत ते घोर तपश्चर्या करत होते.
येथे, जेव्हा प्रत्येक याक शपू तपस्यामध्ये मग्न होता, तेव्हा देवतेने राक्षसांकडून आपले राज्य मागितले.

लया. त्यांनी आनंदाने आपले राज्य सुरू केले. प्रत्येक याक श्पुचा तपश्चर्याचा उपवास दिवस-त्यात दिवसदिवस वाढ हात होती. त्याच्या तपस्यामुळे देवतां स्तब्ध आणि भयभीत झाल्या.

तो राजर्जीकडे गेला. तेव्हा सर्व देवतांनी हात जोडून नमस्कार केला.

त्यानंतर त्यांनी सांगितले की हे भगवान! प्रत्येक याक श्पुक तप या के सब लोका से सज लोक घाबरत होतो तू आम्हाला निर्भय बनव.

सर्व देवतांची प्रार्थना ऐकून प्राजी प्रत्येक ययाक श्पूला आशीर्वाद देण्यासाठी त्या ठिकाणी आले.

जिथे तो तपश्चर्या करत होता. तिथे जाऊन तो प्रत्येक याक श्पुस म्हणाला - वास! एन.एस

आपण खूप वेळ गमावला. तुम्हाला जे हवे ते तुम्ही मागू शकता. माझी इच्छा आहे की आपण गमावले आहे नक्की पूर्ण करू.

आर्जीचे हे शुभ शब्द ऐकून डोळे उघडा आणि हात बांधा.

समोर उभ्या असलेल्या व्यक्तीचे नाव सांगितले. त्यानंतर ते म्हणाले - हे जप! अरे प्रिये! एन.एस मला मृत्यूची भीती वाटू नये अशी माझी इच्छा आहे. मी काही a-sh, loop, v, कोरडे झाड आहे, डोंगरावरून, पाणी, अन्न. देवता, देवता, मुन, सावर किंवा सृष्टीतील कोणतीही सृष्टी माझी आहे मारू शकले नाही दिवस-रात्र, वर्ग-नरक, पृथ्वी-नरक, आत-बाहेर कधीही कुठेही मी मरेन.

आई म्हणाली 'आणि तू'. तुला आता हरवले आहे.

असेल तुम्ही मागितलेले वरदान नक्कीच फळाला येईल. तू छप्पन हजार वर्षानुवर्षे तपश्चर्या करून मी दुखावलो. आता तू आनंदाने राज्य करतोस.

आपले इच्छित वरदान मिळवून देवराज आले व सुपूर्द केले

जोडून तो राजर्जीची स्तुती करू लागला. नंतर पताजी मरण पावला. प्रत्येक याक श्पू त्याच्या घरी परत गेला. तिथे गेल्यावर त्याच्या मनात विचार आला की आता मी अमर आहे.

पूर्ण झाले आता मला कोणीही मारू शकत नाही. त्यामुळे आता मला माझ्या राज्याचा विस्तार करायचा आहे. करायचे आहे हा विचार मनात येताच त्यांचा तिन्ही जगावर अधिकार झाला.

तुम्ही काय करायचे ठरवले? त्याने देवतेशी भयंकर युद्ध केले आणि त्यांचा पराभव केला.

राज्य काबीज केले. जीव वाचवण्यासाठी देवतांनी तेथून पळ काढला आणि देव हिंहार आणि नुके येथे गेला.

परमेश्वर, माझा प्रभू आल्यावर देवता त्याच्या कथा सांगितले आणि त्याला विचारले, वेदना थांबवण्यासाठी प्रार्थना आणि के. तेव्हा विष्णूजींनी त्यांना आश्वासन दिले

तो स्वतः प्रत्येक याक शापूला मारून त्याच्या अत्याचारापासून मुक्त करेल. देव आणि माणूस त्याच्या आश्वासनावरून देवता बैकुठ लोकातून आशीर्वाद घेऊन परत आल्या. ते त्यांचे स्वतःचे आहेत ते वेगवेगळ्या ठिकाणी राहू लागले.

दुसरीकडे, भगवान विष्णूने देवतेला आपल्या राज्यातून मुक्त करण्यासाठी धैर्य दाखवले.

प्रत्येक याक शापूला मारण्याचे प्रयोजन काय होते. पण जिर्जींनी दिलेले वरदानही

करावे लागले. त्यानंतर विष्णूने अर्ध्या मानवासारखे स्वरूप धारण केले.

सिंह अर्धा. अशा भयंकर स्वरूपात परिधान आणि एक nunji सारखे गात

दृश्यमान होते. नृसहाच्या रूपात, पवित्र देवाने दैवी राजा हर्यायक श्पूच्या नगरात प्रवेश केला.

त्यावेळी सूर्यास्ताची वेळ होती.

त्याचे हे अनोखे भयानक रूप पाहून डेसीनाचे नायक त्याच्यावर तुटून पडले आणि त्याला विचारले करू लागलास मग क्षणार्धात तो सर्व राक्षसांचा वध करून राजवाड्याकडे निघाला.

चल जाऊया नंतर भगवान विष्णूचे परम देव आणि देयराज हर्यक श्पू यांचे श्लोक.

नरू कम देवावर पडला. मी म्हणालो- अरे प्रिये! हे आश्चर्यकारक नृत्य परिधान केले

अवतार मला देव वाटतात. त्यांच्या शौर्याचे कौतुक करणे अशक्य आहे. त्यामुळे

तुम्ही त्यांच्या आश्रयाला जावे.

हे शब्द ऐकून दौराज हर्यक श्पूला खूप राग आला. तो

म्हणाले - पु! त्याच कारणामुळे तुम्ही घाबरत आहात. परमात्म्याच्या स्वामीचे पुत्र तूच आहेस

अशा प्रकारे भ्याड बोलणे कधीही करू नये. असे म्हणत येक याक श्पुने त्याचे

शिपायाला दयेच्या डोक्यावर जाण्याचा आदेश द्या आणि त्या प्राण्याला वर्तुळाच्या आकारात घेऊन जा.
येणं आपल्या स्वामी देयराज हयकं शापुकची आज्ञा मिळाल्यामुळे, त्याचा वीर देयगन त्रि.

तो भगवंताला पकडण्यासाठी धावला, पण त्याच्या जवळ येताच तो भरकटला. आता प्रिय

स्वतःचा प्रयत्न करण्यासाठी स्वतःच्या ताकदीने पुढे या. मग देव नृ साहा आणि

Daiyaraja Haryayak Shapum प्रभु Nrisa, Daiyraj समोर पण एक अतिशय भयंकर लढाई होती

प्रत्येक Yakshup च्या एक खेळलेला. नृशाने प्रत्येक याक शापुक वर ओढला आणि त्याच्या मांडीवर झोपला
लया आणि त्याच्या नखाने त्याच्या छातीला छेद दिला, त्याचा आत्मा उडून गेला. नंतर

प्रत्येक Yakshpu मुलगे तेथे आला आणि प्रभूच्या पायाजवळ नमन.

इच्छा ए. भगवान विष्णूंनी त्यांना प्रत्येक याक शापुक अवस्थेचे वरदान दिले.

दया. प्रत्येक यक्षपूच्या मृत्यूची माहिती देवतेला कळताच तो खूप क्रोधित झाला.

त्यानंतर नृत्य आणि जीव भगवान विष्णूची स्तुती करू लागले. मंगळ आकाशात घुमू लागला आणि
फुलांचा पाऊस सुरू झाला.

या प्रकारे, प्रत्येक वनगाय shapu हत्या प्रभु अनिवासी भारतीय साह राज्यांनी पूजा केली जाते.
तेथून तो मेला होता. त्यानंतर सर्व टपुवाक आपापल्या जगात गेले.

चाळीसावा अध्याय

अंधाराचे अंधत्व

सन कुमार म्हणाले - हे प्रिये ! एके काळी त्याचा भाऊ गंमतीने म्हणाली - अंधार! तू आंधळा आणि कुरूप आहेस! तुम्ही राज्याचे आहात का? तू करशील दैयराज प्रत्येकजण एकतर मूर्ख होता, ज्याने भगवान शिवाचे इतके कठोर तप केले. एवढं करूनही तुझ्यासारख्या क्रोडाला नीच आणि नकळत पुत्राचं वरदान मिळालं. कधी सरे पत्त्यावरील मालमत्तेवर तुमचाही हक्क आहे का? म्हणूनच आम्ही या राज्याचे मालक आहोत होय, तुम्ही आमचे सेवक आहात.

भावाच्या या गाडीचे कटू शब्द ऐकून अंधक हताश आणि दुःखी झाला. प्रत्येकजण रात्री झोपला होता, तेव्हा तो त्याच्या राजवाडा सोडले आणि सोडून होते आणि भयंकर भयानक जंगलात गेला. तिथेच त्या निर्जन जंगलात तो हसायला लागला द . त्यांनी दहा हजार वर्षे घोर तपश्चर्या केली, पण काहीही फळ मिळाले नाही अन्नात देह जाळून त्याला घर करायचे होते. बरं त्याच वेळी तेथे तो कापला गेला.

मी म्हणालो- पु अंधार! विचारायचे की भीक मागायची? मातु हरि तप या से बात एन.एस. तुम्ही तुमचे छत मागू शकता. मृत्यूची इच्छा पूर्ण झालीच पाहिजे हे काय आहे? हे ऐकून अंधक खूप अस्वस्थ झाला. त्याने हात जोडून राजाची स्तुती केली आणि म्हणाले - हे कृपा ! जर तू माझ्याकडे येऊन मला वरदान दे माझ्या प्रिय बांधवांनो, ज्यांनी माझे राज्य माझ्याकडून काढून घेतले नाही, असे काहीतरी करावे अशी तुमची इच्छा असल्यास, ते सर्व माझ्या हाताखाली असावेत. मी ठीक असू शकते, म्हणजे, मी ठीक असू शकते आणि कोणीही ठार करू शकता देवता मला असेल, Gandavas, Yayas, कारास, मानव, Narayans किंवा स्वतः. देव केवळ मृत शरीर नाही. अंधकाचे हे शब्द ऐकून तो म्हणाला - हे अंधक ! तुम्ही सांगितलेल्या दोन्ही गोष्टी मला मान्य आहेत, पण या जगात कोणीही नाही- अमर नाही प्रत्येकाला एक ना एक दिवस पाद्री बनायचे आहे. मी खरंच हरलो इतकी मदत करू शकतो की ज्याच्या हाताने तुम्हाला तुमचा मृत्यू हवा आहे आपण हे करू शकता.

मग राजर्जीचे बोलणे ऐकून अंधक थोडा वेळ विचारात गढून गेला. दूर म्हणाला - अहो bhu मूळ, मध्यम आणि नीच स्त्रिया या तीन कालखंडांपैकी कोणतीही स्त्री ही धड्याची जननी आहे, नम्र होऊ नका, जे सर्व मानवांसाठी आणि शरीर आणि मनासाठी चांगले आहे, ते त्याने केले पाहिजे जेव्हा माझ्या समोर राहून माझ्यात वासनेची भावना निर्माण होईल, त्या वेळी माझा नाश होईल. या गाडीचे वरदान ऐकून राजा 'ताहा तू' म्हणाला आणि त्याला म्हणाला - देवा! तुमचे सर्व शब्द नक्कीच पूर्ण होतील. आता जा आणि तुझे राज्य सांभाळ.

त्याचे बोलणे ऐकून अंधक म्हणाला - हे भगवान ! आता माझ्या शरीराची किंमत नाही मी करू शकतो का? आता माझ्या शरीरात फक्त नसा आणि हाडे उरली आहेत. मी आता कसा आहे मी लढण्यासाठी सक्षम असेल आणि मी माझ्या मुलाला पराभव करण्यास सक्षम असेल. या कार हे ऐकून राजा हसला आणि त्याने अंधकाचे शरीर अर्पण केले. ते तितक्या लवकर अंधकाचे शरीर भरले होते. आता तो सर्वात शक्तिशाली योद्धा दिसत होता, ज्याचा त्याच्यासमोर चांगला नायकही टिकू शकला नाही.

या कारमध्ये अंधक यांना इच्छापूर्ती छप्पर देऊन तेथून गायब झाले. त्यानंतर लगेच

त्याच्या घराकडेही अंधार पडू लागला. जेव्हा अंधकने त्याच्या राज्यात प्रवेश केला एकतर अंधकला आत्म्याचे वरदान मिळाले आहे हे जाणून सर्व भुते त्याच्या अधिपत्याखाली आहेत. मी त्याचा गुलाम म्हणून जगू लागलो. मग अंधाराने विचार केला की आपण दैवी पुरावे आहोत. त्याच्या राज्यावर त्याच्या भयंकर शूदेवतेचा पराभव करून त्याला बळ दिले पाहिजे तुम्हाला तुमचे अधिकार माहित असले पाहिजेत.

असा विचार करून दैयराज अंधकने आपल्या प्रचंड राक्षसी सैन्यासह स्वर्गावर हल्ला केला. देवराजने दया दाखवून आणि वर्गाला डोलवून इमला ओलिस बनवले. त्यानंतर त्याने सर्प, सुपाण, क्रेस, गंधव, यया, मानव, उंच-उंच पर्वत आणि सर्पांना जन्म दिला. लढाई मध्ये भयंकर Vri आणि साहा पराभव करून, तो त्याच्या नियंत्रणात घेतले. आंधळा माणूस तो निघून गेला. तिने चौरस, तळमजला आणि पाताळाचे सर्वेक्षण केलेले सौंदर्य स्वीकारले. त्यांना एक आश्चर्यकारक वेळ होती. तो रोज वाईट दलदलीचा प्रदेश मध्ये बुडणे झालं होतं. त्यांनी वैदिक धर्माचा पूर्णपणे त्याग केला होता.

एके दिवशी धना, वैदेही आणि हाती नावाचे त्यांचे तीन मंत्री त्यांच्याकडे आले आणि म्हणाले - अहो होय! मंदाचल पर्वतातील एका गुहेत आपण एक खेचर पाहिला आहे जो योग यानामध्ये आहे. मी डोळे मिटून बसलो आहे. त्या पवित्र हास्याच्या हृदयावर शुभेच्छा, त्वचा बांधली आहे. डोक्यावर जटाजूते, कवटीच्या कवटीची माळ आणि अंगावर मोठमोठे हार. भयानक साप लपून बसले आहेत. त्या हास्याच्या एका हातात ढोल तर दुसऱ्या हातात ढोल. आपले लक्ष तो अंगात गुंडाळला आहे. त्या तपVचा वेश फारच अप्रतिम आहे. तसेच a वक्रल वानर अनेक शस्त्रे धारण करून त्या तपश्चर्येचे रक्षण करत आहे. की त्यांचे जवळच पांढऱ्या रंगाचा बैल बांधला आहे.

त्या तपाच्या जवळ एक सुंदर आणि सुंदर स्त्री बसलेली आहे, जी शुभ चिन्हांनी भरलेली आहे. यु आहे. त्याचा चेहरा अतिशय मोहक आहे, जो प्रत्येकाचे मन मोहून टाकतो. तिच्याकडे सुंदर कोरल आहेत, मोती, मोती, सोन्याचे दागिने घातले जातात. ती तशी

पोचपावती अशी की, जो त्याला एकदा पाहतो, त्याचे डोळे सफल होतात. ते परमोच्च सौंदर्य एकदा पाहिल्यानंतर जगाचा दुसरा भाग पाहण्याची गरज नाही. गरज भासणार नाही. डावीकडे! तू या जगाचा अधिपती आहेस. तुमच्याकडे हे जग आहे A. सर्व मौल्यवान आणि अमूल्य वारसा आहेत. अशी परम सुंदर स्त्री तुझीही आहे मौल्यवान राज्याचे सौंदर्य वाढवले पाहिजे. तेव्हा तुम्ही आमच्यासोबत या आणि ते सौंदर्य इथे आणा

आणा

अशा या वीर पुरुषाचे बोलणे ऐकून दानवे थबकले व त्या सुंदर स्त्रीला पाहण्याची इच्छा त्याच्या मनात प्रबळ झाली. त्याने त्याचे दिले दयेची आज्ञा करा की तू तिथे जा आणि त्या तपस्वीला तिच्या सौंदर्याबद्दल विचारून माझ्याकडे या. आणा.

तीन मंत्री पुन्हा त्यांचा मालक Dairaj Andhak आदेश मिळत नंतर त्याच ठिकाणी गेला. प्रेताला भगवान म्हणाले - हेमहतप वीण ! आमची वामी दाई येराझ गडद तुझ्यावर प्रेम आहे के.चे सौंदर्य जाणून ते मंत्रमुग्ध झाले आणि त्यांना त्यांच्या पत्नी बनवले. इच्छित आम्हाला आशीर्वाद देण्यात तुम्ही आनंदी आहात. त्यांचे असे बोलणे ऐकून सावजीला खूप राग आला. तो आला पण तरीही तो फक्त एवढंच बोलला - दै यो! हे माझे आवडते आहे ये साँप आणि आपण करू शकता देवी स्वतःच स्वतःच्या देवाला मारते. तू तुझा त्रास मला सांग. यामुळे तुमचा बी नक्कीच मारला जाईल.

भगवान शंकराचे हे शब्द ऐकून क्रोधित व वेडलेले राक्षस दुसरे काही बोलले नाहीत आणि तेथून परत आले. मग तो अंधार अंधारात तेथे घडले होते, असे एकंदर अतिशयोक्तीपूर्ण. मला सांगा, हे ऐकून राक्षसांचा क्रोध सातव्या गगनाला भिडला. मग तो मूर्ख सौंदर्य पाहण्यासाठी उत्सुक. त्यांनी स्वतः तिथे जाऊन त्या रक्तातील सर्व संतांना विचारले. तुम्ही तुमच्यासोबत काय आणायचे ठरवले आहे?

चाळीसावा अध्याय

आपण प्रारंभ करा

सन कुमार म्हणाले - हे प्रिये ! जेव्हा ती तिन्ही माणसे अंधारात अशी त्याने येऊन अंधाकला सगळा प्रकार सांगितल्यावर तो तिकडे जाण्यास उत्सुक झाला. मग मद्यपान करून तो आपले प्रचंड सैन्य सोबत घेऊन मंदाचल पर्वताकडे निघाला. तेथे भगवान शंकराच्या वीर समूहाची गाठ पडली. ते भारी यू या. प्रेतांनी राक्षसी सैन्याचा तेथून पाठलाग केला. शूर पराक्रमी देव वरोचन, बल्ला, बाणासुरा, साहबा इत्यादिंनी भयंकर युद्ध केले पण रानटी लोकांनी तेथून त्यांचा पराभव केला. त्याने श्वास सोडला. त्यावेळी तिथली पृथ्वी लाल झाली. जेव्हा राक्षसांची सेना ते शिवाजीच्या गटाला कोणत्याही प्रकारे पराभूत करू शकणार नाहीत हे पाहून ते आपोआप तिकडे गेले. परत गेला.

दुसरीकडे, जेव्हा शांतता होती, तेव्हा परमेश्वराचा देह त्याच्या किंवा देवीच्या पावतीला म्हणाला - ओ. हे! मी इथे माझ्या मूळ पाशुपत-तत्परतेचे पालन करण्यासाठी आलो आहे, पण इथे मी माझे हृदय गमावले आहे. त्यामुळे आता मी हा मुद्दा इथे पूर्ण करू शकत नाही. याला ते पूर्ण करण्यासाठी मला पुन्हा दुसऱ्या ठिकाणी जावे लागेल. देवी तू त्यावर राहा आणि मी दुसऱ्या ठिकाणी जाऊन माझा पाशुपत-ताटाचा अंदाज पूर्ण करेन. या असे म्हणत भगवंतांचे देह नवस पूर्ण करण्यासाठी तेथून दुसऱ्या वनात गेले. आणि देवी पावती तो मंदाराचल पर्वतावरील गुहेत राहिला. नजान वनात भगवान शिव आपले पाशुपत-तत् पूर्ण करण्यासाठी जाऊन त्यांनी कठोर साधना करण्यास सुरुवात केली. तिकडे देवी पावती तिथे एकटीच राहिली आणि आपल्या पतीच्या, परमेश्वराच्या देहाच्या परत येण्याची वाट पाहत होती. त्यांच्या रक्षणासाठी भगवान शिवाचे गणवीर त्यांच्या गुहेबाहेर नेहमी पहारा ठेवत होते.

संपूर्ण बाजूला राक्षसी अंधार, ज्याला एके काळी राक्षसांनी पराभूत करून तेथून हाकलले होते. दया आली, देवी मिळाल्याशिवाय कुठे शांती मिळणार होती. तो पुन्हा मंदाराचल पर्वतावर

त्यावर चढा अंधक आणि त्याचे राक्षसी सैन्य पर्वतावर पोहोचताच ती रक्ताने त्यांच्याशी युद्ध केले. कृपया कशयला सुरुवात करा महाबली वीरक मीठ्या परक्रमाने त्या देवाशी लढत राहिला तो ओवाळत राहिला. त्यांच्यामध्ये एक भयंकर राख-शहा होत राहिली. तरीही वीरकाला युद्धात पराभूत करणे शक्य झाले नाही तर दैवाने वीराला चारही बाजूंनी नेले. घेरले.

गुहेत बसलेल्या पावती देवींना समजले की तिचे शरीर चारही बाजूंनी आहे. दानव गेला घरी येत, तर त्याने तो एक विचित्र मार्गाने, वरुण आणि देवता मनात आला. तू मेला का? जगदंबा मां पावती, जगाची माता मरण पावल्याचे कळताच क्षणी

मंदाचल पर्वतावर सर्व देव तेथे उपस्थित होते आणि राक्षसांशी युद्ध करू लागले. कधी आता तो एकटा नाही की Veerak त्याला असे आनंदी आहे, संपूर्ण देव सैन्य त्याच्याबरोबर उभे असलेले पाहिले आहे. मन पुन्हा गुंतले आणि मग ते पाहून त्याचा उत्साह वाढला.

देवता श्री, नारायणी, वैनारी, यया, नैरुत्त, वाणी, वैवी, कौबेरी, येरी आणि गडी देवीचे रूप धारण करण्यासाठी आले होते. अनेक शस्त्रांनी सज्ज ते करत होते. या कारमध्ये, या भीषण युद्धाच्या मार्गाने अनेक हजार वर्षे उलटली आहेत. गेला. जे भूत सैन्य मारुन टाकले असते, आपल्या मृत संजीवनी सह दैवी गुरू Shuchai क्षणार्धात त्याने त्यांना पुन्हा जिवंत केले असते. त्यामुळे आसुरी शक्ती कमी होत नव्हती आणि कमी होत नव्हती पराभव मान्य करत होते. युद्ध दिवसेंदिवस भयंकर होत चालले होते. देव प्रेत देखील आपले पाशुपत-तत् पूर्ण करून ते मंदाचल पर्वतावर परतले.

अध्याय सहाचाळीस

yuk समाप्त

सन कुमार म्हणाले - अरे छान! जेव्हा प्रेत पाशुपत-ता पूर्ण करण्यास प्रभू तयार झाले जेव्हा तो मंदाचल पर्वतावर परतला तेव्हा त्याने पाहिले की दैवी अंधक त्याच्या प्रचंड सैन्यासह कृतीत उतरला आहे. माझ्याबरोबर परत येण्याबद्दल दया करा. त्याची वीर पात्रे आणि देवांनी अनेक रूपे धारण केली आणि त्याच्या सैन्याशी लढत आहे. हे पाहून प्रेताला खूप राग आला की माय माझ्या अनुपस्थितीत या राक्षसाने माझ्या पत्नीला त्रास दिला आहे.

देवा Dhadeva महादेव जी सल्ला दिला Andhak लढाई सुरू उलहसित फार धूर्त होते. त्याने गॅल नावाच्या भूताला पुढे केले. त्यांनी स्वतः दैवी सैन्यासह गुहेभोवती फिरवले त्याने झाड आणि लता तोडल्या. त्यानंतर त्या दिव्य अंधाराने एक एक करून सर्वांचा बळी घेतला. कृपया पिण्यास सुरुवात करा. अंधक सहता, विष्णू, इन्द्रा, सूर्य आणि चंद्र सर्व देवता मद्यधुंद अवस्थेत होत्या. हे पाहून परमेश्वराला खूप राग आला. उह ने त्याने अंधारावर आपले तीक्ष्ण बाण सोडण्यास सुरुवात केली, ज्याचे फळ आणि आशीर्वाद राज्य करतात. विष्णूने हट्टा, सूर्य, चंद्र आणि इतर देवतांना मागे टाकले.

दुसरीकडे, दयागु युगात मारल्या गेलेल्या राक्षसांना त्यांच्या संजीवनी कौशल्याने वाचवल्याचे नश्वरांनी पाहिले. पुन्हा पुनरुज्जीवित. या कारणामुळे आत्म्याचे मनोबल कमी होत नाही. नंतर मृतदेह चतुराईचा परिचय करून दयागुने शुक्राचार्यांना ओलीस ठेवले आणि त्यांना भगवान शिव म्हटले. कडे नेले मृतदेहांनी ही गोष्ट मृतदेहाला सांगितल्यावर धत सावजी शुचाई गिळली. शुचायके तिथून दिसेनासे झाल्यावर दिव्यांचे मनोबल खचले. गेले आणि ते घाबरले. हे पाहून देवसेनेने त्या राक्षसांचा वध केला. दया. ही गाडी खराब होत होती.

दयाराज अंधकने आता युद्ध जिंकण्यासाठी मायेची मदत घेतली. देव प्रेत आणि अंधारात सरळ युद्ध सुरू झाले. भगवान प्रेत त्याच्या खांद्याने लढत होते. u शवजीने यराजच्या अंगावरील पोटशूळाचा पराभव करताच इ.स.

नकली बाणांमुळे अनेक राक्षस उठतील आणि लढू लागले. हे पाहून देव नेदेवीने चडकाची स्तुती केली, मग चडका लगेच रणांगणात प्रकट झाला आणि तो देवाने मृतदेहाचे नाव दिले. सावजीची आज्ञा मिळाल्यावर देवीने त्या अंधाकला बोलावले. असुरांच्या शरीरातून अनुकरण करणारा रस पिण्यास सुरुवात केली. ही गाडी जमिनीवर अंधारलेली आहे पाऊस थांबला आणि त्यातून निघणाऱ्या शर्यतींची निर्मितीही थांबली.

तरीही अंधार सर्व शक्तीनिशी लढत राहिला. त्याने परमेश्वराच्या मृत शरीरावर बाण मारला. हरवायला सुरुवात करा. युद्ध करताना भगवान शिवाने अंधाराचा नाश करण्याचा प्रयत्न केला. पोटशूळ च्या प्रचंड पराभव त्याच्या अंतः करणात व कळवळा त्याच्यामागे केले. अरे तो फक्त अप सह तिच्या ठेवले

घेतले सूर्याच्या तेजस्वी किरणांनी त्याचे शरीर जाळून टाकले. तो त्याचे शरीर दुखत गया. तो ढग भरपूर पाऊस पडला आणि ती ओल्या झाले. मग आम्ही त्याचे चुंबन घेतले दया. यावरही अंधारामुळे भुतांनी नक्कल केली नाही.

त्याची अशी अवस्था पाहून अंधक हादरला. हात जोडून देवा धादेव देवाने मृत शरीराची पूजा सुरू केली. देवाचे शरीर एक दिव्य आत्मा आहे आणि तो नेहमीच त्याचा देव असेल.

अंतर्गत राहतात मग ते अंधारात कसे नसतील? त्याने अंधाराला क्षमा केली
तो स्वतः चा गट केले. यू संपले. सर्व देव आनंद होत असे आणि भगवान शिव उपासना केली.
करायला सुरुवात केली. भगवान शिव आपल्या गणासह देवी पावतीसह कैलास पर्वतावर चालले होते.
गेला. सर्व देव आपापल्या जगात परतले.

चाळीसावा अध्याय

प्रेताद्वारे शुद्ध चहा गिळणे

सास जी म्हणाले - अरे बेटा कुमार जी! हे जेव्हा मृतदेहाला कळले
आक दयागु शुर्चादयदयाला पुनरुज्जीवित करत आहे आणि देवता त्याला बंद करतात
शिवाजीने रागाच्या भरात शुचाई गिळली होती. मग ये की वर?
प्रेताच्या पोटात परमेश्वराने काय साफ केले? की देवाच्या शरीराने त्याला राग दिला?
की शुचाचाय शिवाजीच्या उदरातून तेजाच्या जाणिवेने बाहेर पडली? दयाळूपणे
हे मला सांगा

हास जीचे हे शब्द ऐकून सूर्यकुमारजी म्हणाले - अहो हास जी! देव मृत आहे
तो या लोकांचा नाथ आहे. ते शाश्वत आहेत. त्याच्या आज्ञेशिवाय या जगात काहीही नाही
घडतात. त्यांच्यामुळेच हा संसार चालतो. प्रत्येक देवता केवळ मृत शरीरामुळेच

यु लीकलाश्रवेयासुक्तस्त्रीसम्राचिजाक्षणिबकूसाकलात्महीमाहीसाहुद्वै कीओपले दैनंदिन जीवन वाचवू शकतो प्रथमच त्यांच्या उपासनेच्या मंचावर, दयागु शुक्राचार्य आणि त्यांच्या गुरूंची पूजा केली. पूजा करू लागली. मग तो पास झाला आणि त्याला आशीर्वाद दिला. दै यराज अंधक नेगु mrit-संजीवनी मृत भुते पुन्हा चालू करण्यासाठी Shuchacaya प्रार्थना केली.

शुक्राचार्यांनी आपल्या शिष्य अंधकची प्रार्थना मान्य केली आणि रणांगणावर आले. शुक्राचार्याने भगवान वेष (प्रेताचा) वध करून आपल्या शिक्षणाचा योग सुरू केला. ते युद्धात मृत पडलेले राक्षस बुद्धीचा वापर करून असेच उभे राहिले.

A. जणू काही मी इतके दिवस झोपलो आहे. हे पाहून दैवी सैन्यात मोठ्या उत्साहाचा संचार आहे. गया. Rasas नवीन जीवन आला आणि ते भगवान शिव सदस्य लढाई सुरू केली.

मर्त्यांनी जाऊन ही बातमी नंदरला सांगितली की शुक्राचार्यांनी आपल्या शब्दाच्या जोरावर मेलेले भूत जिवंत करत आहेत. हे जाणून नंद साह प्रमाणे दैया सैन्यावर तुटून पडला. आणि जिथे शुचाई चाय बसली होती तिथे जा. स्वतःचे रक्षण करण्यासाठी अनेक भुते ते आजूबाजूला उभे होते. नंदने शुचायकाला सिंह हत्तीचे बाळ असल्यासारखे पकडले. पकडतो. त्याने त्यांना उचलले आणि तेथून वेगाने कॉपी केली. नंद सु ही गाडी आपले गुरू संभाळा पाहून सर्व भुते त्याला पडला, पण नंदा त्याच्या पराक्रमी झाली. सगळ्यांची ओळख करून देत, सगळ्यांना मागे टाकून पुढे जात होतो. नंदाच्या मुखातून भयंकर पाऊस असे घडत होते, त्यामुळे देवतांना त्यांच्याकडे जाता येत नव्हते.

अशा रीतीने नंद शुचायाचे अपहरण केल्यावर त्याला प्रभूच्या शरीरासमोर ठेवण्यात आले. आणा मृतदेहाला म्हणत नंदने सर्व प्रकार ऐकला. हे सर्व ऐकून देवा धदेव महादेव जीचा राग खूप वाढला आणि त्यांनी दैगु शुचाचाया तोंडात टाकून तोंडात टाकले.

एक मूल एक क्षणात त्यांच्या पसंतीच्या आयटम खातो त्याप्रमाणे अडकतो.

अठ्ठ्याळीस अध्याय

स्वच्छतेचा प्रश्न

आईने विचारले- हेसन कुमार जी! शुचायको जेव्हा प्रभूचे शरीर गिळले मग फर किंवा ये? या हे ऐकून सूर्यकुमारजी म्हणाले - हे महाश ! देवाचे शरीर क्रोधित होऊन त्याने राक्षसाचा गुच्छया गिळला तेव्हा तो शिवाजीच्या पोटात गेला. पोहोचल्यानंतर तेथून बाहेर पडणे खूप कठीण झाले आणि अनेक प्रकारचे गोळीबार झाले. कारायला सुरुवात केली. तो कोणत्याही कार बाहेर कोंपी करण्यास सक्षम नाही असताना, तो प्रभूच्या शरीराचा घेतला. शरीरात मधाचा शोध सुरू केला पण शेकडो वर्ष सुद्धा त्याला तसं काही नव्हतं. घासणे शक्य नाही, जेणेकरून ते बाहेर येतील.

अशातच बाहेर स्वच्छ चहाची प्रत न मिळाल्याने त्यांना राग आला आणि त्यांनी शिवजी तुम्ही पूजा करण्याचा निर्णय का घेतला? त्यानंतर त्यांनी शिवमचा जप सुरू केला. प्रेतात नामस्मरण करत असताना शुचाय शिवाजीचा शुनूस त्यांच्याजवळून गेला. बाहेर आले आणि हात जोडून भगवान प्रेताची स्तुती करू लागले. मग देवाचे शरीर आणि देवी पावथीने नेशू चयाला तिचा मुलगा म्हणून स्वीकारले आणि मी बोलेन.

सावजी म्हणाले - अरे भृगुनंदन ! कारण तू माझ्या डोळ्यांतून बाळासारखा बाहेर आलास आजपासून तुम्हाला शु या नावाने ओळखले जाईल. आजपासून तू माझा आणि पावतीचा मुलगा आहेस आणि कायमचा आहेस जग अमर राहील. आजपासून तुला माझे परमदेव मानले जाईल.

तेव्हा शुद्ध भगवंत प्रेताची स्तुती करताना म्हणाले - हेदेवा धेदेवा ! देहाला देवा! तुमचे मस्तक, मान, हात, पाय आणि बाहू अनंत आहेत. आपल्या किमतीची गणना करणे सर्वोत्तम आहे अशक्य आहे. तुमची आठ मूल्ये म्हणतात आणि तुम्ही केवळ अनंत मूल्ये आहात. देवा तू आणि राक्षसांनी प्रत्येकाच्या इच्छा पूर्ण केल्या पाहिजेत. तू वाईटाचा नाश कर जे करतात मी तुझ्या चरणांची स्तुती करतो. हे देवा! तू माझ्यावर आहेस

असे स्तोत्र ऐकून भगवान शिव अतिशय प्रसन्न झाले. त्यानंतर, प्रभूच्या शरीराचा आदेश घेऊन Shukchaya पुन्हा Asura सैन्य सामील झाले आणि तेव्हापासून ते शुद्ध चहाच्या रूपात व्याटयात.

नव्वद अध्याय

आंधळ्यांना गण आणि गुण

सन कुमार म्हणाले - हे महामु नास जी! मृत शरीराच्या पोटात, शुचाचाय शिवम नामजप केल्यावर त्याने बाहेर येण्याचा मार्ग शोधला आणि बाहेर येऊन शिवाजीला विचारले. ते सापडल्यानंतर, राक्षस पुन्हा राज्यात गेले. त्यानंतर तीन हजार वर्षांनी तो वेदांचा भाग झाला. एक चांगला शिक्षक स्वरूपात, reciters पुन्हा पृथ्वीवर शिवाजी वंशज. गडद सर्व मृतदेह त्याच गाडीला टांगायला आला होता. दै यागु शुचायेने आसुरी काळोख देवा धादेवा देवा त्याच धाग्यावर लटकलेला पाहिला. त्याला मारण्यासाठी मृतदेहाने वार केले होते. त्याला पाहून अंधार पडेल अशी आशा वाटली. आत्मा अजून बरा झालेला नाही आणि तो प्रभूच्या शरीराप्रमाणेच दोरीवर लटकतो. एकशे आठ नावांनी त्यांची स्तुती.

अंधकच्या या स्तुतीद्वारे, भगवान शिवाने अंधकाला शूलच्या भागातून वाचवले. खाली उतरवून त्याच्यावर अमृताचा वर्षाव केला आणि त्याला म्हणाली- अरे! एन.एस या उच्च भावनेने तुम्ही खूप आनंदी आहात. तू माझी नित्य पूजा केलीस. तुझ्या अंतःकरणात जे काही वाईट आणि पापे होते, ते सर्व तुझ्या अंतःकरणातील काही चांगुलपणाने धुऊन गेले. आणि तुला तुझा मुलगा मिळाला आहे. m s तुम्हाला हवे असलेले कोणतेही वरदान तुम्ही मागू शकता. एन.एस मी तुमची इच्छा नक्कीच पूर्ण करेन.

भगवान शंकराचे हे अमृत बोलताना ऐकले, तेव्हा Dairyraj Andhak आला आणि म्हणाला: प्रभु! तुम्ही केलेल्या प्रत्येक वाईट कृत्याबद्दल आणि गुन्ह्याबद्दल मी हात जोडून तुमचे आभार मानेन. मी ते मागतो. कृपा करून माझा अपराध क्षमा कर. तू आणि तुझा आई पावतीबद्दल मी जे काही वाईट बोललो किंवा विचार केला त्याबद्दल मला खूप खेद वाटतो. माने हे सर्व अनावधानाने झाले आहे. आता मी दैत्य बनून तुझ्या आश्रयाला आलो आहे. मी केलेल्या अपराधाबद्दल मला क्षमा कर. हेदेवा धादेवा! मी तुला देत आहे मी फक्त आपण आणि माझ्या आईचे पोचपावती शेर अर माझे सखोल भावना की सांगू, सोबत रहा. माझ्या मनात कधीही वाईट विचार येऊ देऊ नका. मशांत दिवस सेवा आपण मी मरून नामस्मरण करतो. मी कधीही राक्षसी आणि घर करू शकत नाही. हे फक्त मला वरदान द्या.

हे वचन म्हटल्यावर प्रेत आणि माता पावतीच्या वाहनात परमेश्वर पुन्हा माता झाला नाही. भगवान शिवाची कृपा त्याच्यावर पडली, तो आपल्या ज्येष्ठाचा मृत्यू झाला. त्याच्या सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या. भगवान शिव निघून गेले आणि त्यांनी अंधाराला स्वतःचे रूप घेतले. गण आणि त्याला त्याचे इच्छित वरदान दिले.

पन्नासावा अध्याय शुचाईला संजीवनीचा मृत्यू

सन कुमार म्हणाले - हे प्रिये ! आतां सांगू दयागु शुचाचाय
त्याला मयुंजय नावाच्या भगवान शिवाकडून मृत्यू-विजय करणारा आत्मा कसा मिळाला?
एके काळी शुचायवराणसी नावाच्या नगरात जाऊन भगवान नाथांची पूजा केली.
ते कठोर तपश्चर्या किंवा तपश्चर्या करू लागले. याआधी त्यांनी प्रभूचे मृतदेह तेथे ठेवले.
तेथे एक सुंदर विहीर स्थापन करून खोदली. त्यानंतर वीस ते वीस
सेर पंचामृताने लाखो वेळा अभिषेक केल्यावर, सुंदर सुगंधाने स्नान करून.
त्या अमृतसदृश विद्युत केंद्राची स्थापना करा. त्यानंतर मृतदेहावर चंदन आणि ये कदम यांची पेस्ट करावी
काय. राजचंपक, दातूर, कणेर, कमल, मालती, कंकर, कदंब, मौल साडी, उपल,
मलका (जस्मिन), शतपी, ढाक, साधुवर, बंधुकपुपा, पुनांग, नागकेसर, केसर,
Navamlak, Reddala, कुंड Motya, मंदार, Bavipa, Guma मा ए.ए., Vrik, Ganthavan, Dauna,
आंब्याची पाने, तुळशी, देवजावसा, बृहस्पति, नंदख, आग्या, साल, देवडा, काचनार,
कुर्बक आणि कुरंटक आणि विविध प्रकारच्या फुलांनी भगवान शंकराची पूजा केली
उपासना भगवान शिवाच्या योग्य नावाचा जप करून त्यांची स्तुती करा. ही कार
शिवाची पाच हजार वर्षे अनेक विधी आणि विधींनी केलेली भक्तिपूजा.
पण जेव्हा देवाला मृतदेह दिसत नव्हता, तेव्हा तो शुद्ध करून कठोर तपश्चर्या करत असे.
काय करू नये? मग त्या व्यक्तीची चंचलता रद्द करण्यासाठी त्याने तिला समज दिली.
पाणी पिऊन प्राप्त करून पुन्हा शिवाजीची घोर तपश्चर्या करू लागली. ही कार ए
वर्षे गेली.
तेव्हा भगवान शंकराची तपस्या पाहून भृगुनंदनाची अखंड पूजा झाली.
बराच काळ लोटला आणि त्याने आपल्या कामाचे अंतिम दर्शन देण्याचे ठरवले.
तु काय केलस? शुचायाने पाणक धारण करणाऱ्या देवाचा देह ठेवला होता.
तो कापला आणि म्हणाला - अरे भृगुनंदन ! छान! मी तुम्हाला या अति उष्णतेमध्ये किंवा सफरचंदात मदत करू शकत नाही.
नाही. तुम्ही मला तुमचे छप्पर मागू शकता. तुमची प्रत्येक इच्छा पूर्ण होवो
हे काय आहे? विचारायचे की भीक मागायची?
शुचाय नेदेवा धादेव भगवान शिवाचे हे प्रेमळ वचन ऐकताना
प्रेताला नामस्मरण करून मस्तक टेकवून अंजला बांधून जय-जयचा जयघोष केला.
भगवान शिवाची खूप स्तुती झाली आणि शिवरायांच्या पाया पडला. मग देवाचा देह
त्याने त्यांना आपल्या पायावरून वर केले आणि मनापासून मिठी मारली. तेव्हा देव प्रेत म्हणाला-
Heshu! हा माझा मित्र आहे आणि तो नेहमीचा कठीण आहे हे तुम्ही स्थापित केले आहे.
उपासना आहे, ती तुमच्यासाठी खूप आहे. सांगायचे आहे की विचारायचे आहे?

देवा धदेव महादेवजींचे शब्द ऐकून ते पुन्हा त्यांची स्तुती करू लागले. मग देव
मृतदेह पाहिला की सुखायच काही मागत नाही. सर्वांच्या मनाची गोष्ट सांगणारे भगवान शिव
तुम्हाला माहिती आहे की, जगातील कोणतीही गोष्ट त्यांच्याकडून छापली गेली नाही आणि कधीही छापली जाऊ शकत नाही,
तो हसून म्हणाला - अरे भृगुनंदन ! हेमहातप वि शु! तू माझा परमात्माही नाहीस.
काशी या पवित्र नगरीमध्ये माझा योयोत लगा बसवून तुम्ही मला उच्च अंतःकरणाने भरले आहे.
उपासना आहे जसा एक पु त्याच्या संबोधनाचा आदर आणि पूजा करतो, तसाच तुमच्याकडे आहे
काय अधिक आहे? म्हणून मी तुला हे वरदान देतो की तू माझ्या रूपात होशील.
तू पोटात शिरशील आणि माझ्या अंतर्मनाचे अनुकरण करून माझा मुलगा म्हणून जन्म घेशील.
माझ्या तपोबळाच्या माध्यमातून मी दिलेली माझी मृत्यू संजीवनी ही भेटही तुम्ही आम्हाला द्या.
असे लिहिले आहे आपण आत कपडे एक बहुमोल संपत्ती आहे, आपल्या वाचतो आहे. या वयात
तुम्ही मेलेल्या आत्म्यावर योगासने केलीत तरी ती कधीही जिवंत होत नाही. तू आकाशात चमकतोस
तो एक तारा स्वरूपात स्थित जाईल आणि आम्ही सर्व तांदूळ असे मानले जाईल. आपण उठेल तेव्हा
तो काळ अतिशय शुभ मानला जाईल आणि लग्न आणि त्यात सर्व दादागिरी करता येईल.

सर्व नंदा (Tapda, Shai व एकादशीच्या दिवशी) तारखा फार शुभ मानले जाईल.
या चिन्हाने तुझी स्थापना झाली आहे, या जगात तुझ्या नावाचा अर्थ आहे
'शुश' हे नाव अधिक लोकप्रिय होईल. जो त्याची मानवी आणि उच्च भावनेने पूजा करतो-
करतील, उत्तेजित होतील. जो व्यक्ती संपूर्ण वर्ष शुक्रवारी घालवतो
'शुषेश' लम्गाची काळजी घेईल, तो भाग्यवान असेल आणि त्याचे आशीर्वाद त्याला मिळतील.
असेल असे म्हणत देवा धदेव महादेव त्याच योगात लीन झाले. ता पट दाइ यागु स
मनाने तो आपल्या निवासस्थानी गेला.

iयवंत अध्याय

बाणासुर आ यान

सास जी म्हणाले - हेसन कुमार जी! आता तू मला बाणासुराला तुझा गण म्हणून सावजी दे
बनवण्याची गोष्ट सांगा. तेव्हाची इच्छा पूर्ण करण्यासाठी सान कुमार जी म्हणाले
सुरुवात केली तो म्हणाला, "हे महामुने ! काजीचे हे पुत्र तुम्हाला माहीतच आहेत
मारी आणि त्याचा मुलगा महामून, जरी प्राजीचे सर्वोच्च प्रभु होते. जरी त्या
तेरा सुंदर आणि विनम्र क्रियाकलाप, त्यापैकी सर्वात मोठ्याचे नाव दात होते. मोठे दात
पूचे नाव हर याक शापू आणि धाकट्या पूचे नाव हर या असे ठेवण्यात आले.

दत्ताचे दोन्ही पुत्र महाबली, वीर आणि पारमी. प्रत्येक याक श्पुको लम्नानंतर
याहद, अनुहद, सहद व आद असे चार पुत्र आहेत. त्यापैकी सर्वात लहान
भगवान विष्णू हे सर्वोच्च देव होते, ज्याला कोणताही राक्षस पराभूत करू शकत नव्हता. त्याच
त्याची समीक्षा खूप उदार होती. देवराज इनला दान म्हणून त्याने आपले मस्तक कापले.

दया आली त्यांचा मुलगा देखील एक महान दाता आणि भगवान शिवाचा परम भक्त होता. bal ne
वामनाच्या रूपात आलेल्या भगवान विष्णूंना त्यांनी आपली सर्व जमीन दान केली होती. बाळ यांचे
पु औरस हे भगवान शिवाचे सर्वोच्च भगवान देखील होते. तो उदार, बुद्धिमान, सत्यवादी आणि दानशूर आहे
होते. त्या असुराने अनेक राज्ये जिंकून आपल्या राज्याचा विस्तार केला होता. हे फक्त
नाही, त्याने लोकांच्या राज्यकर्त्यांवर जबरदस्तीने आपला अधिकार प्रस्थापित केला होता.
त्यांनी नागपुरात राजधारी शो केला.

तोच औरस जो महाराज बाळांचा मुलगा होता, त्याला बाणासुर नावाने ओळखले गेले. त्याचा
मसारीला गेल्याने राज्य आनंदात होते, पण देवता खूप आजारी होती. एकदा बाणासुरा

हजार हातांनी टाळ्या वाजवून आणि नाचत नाचत प्रेताची पूजा करता आली.
थरथरू लागली परमेश्वराचे प्रेत त्याच्या नृत्यातून पडले आणि त्याच्यासमोर कापले गेले.
गेली. त्याला समोर शोधून बाणासुराने तपुवाक महादेवाचे नाव घेत म्हटले.
-हादेवा धादेवा! अरे नाही नाधन! भा आणि साल प्रेत! तू माझ्या राज्याचे रक्त बन.
माझ्या शहरातील इतर बनून तुम्ही तुमच्या कुटुंब आणि मित्रांसोबत नेहमी इथे आहात.
वस्ती.

तेव्हा बाणासुराने मागितलेले वरदान देवाने तुला दिले.

मृतदेह आपल्या कुटुंबीयांसह बाणासूर शहरात येण्याचे मान्य केले. त्यानंतर लगेच
देवाचे मृत शरीर तेथे वास करू लागले. जेव्हा बाणासुराला हे कळले तेव्हा तो नृत्याने होता
तो हसायला लागला. त्यानंतर तो त्याची स्तुती करू लागला आणि म्हणाला - हेदेवा धदेव महादेव !
आपण सर्व देव मध्ये Srom प्रशिक्षण आहेत. आपल्या कृपेने शोधत फक्त Mbli येणार नाही. Apanehi
मी एक हजार शस्त्र दान केले आहेत. प्रभु! तू छान आहेस तुम्ही नेहमी एकटे असता

दया करा आणि त्यांचे प्राण वाचवा.

बावन्न अध्याय

बाणासुराला शाप आणि उषाने शाप दिला

सन कुमार म्हणाले - महामुने ! एके काळी येराज बाणासुरा, लोकनाथ भगवान मृतदेहाचे नृत्य करून पूजन करण्यात आले. त्याच्या चांगल्या भावनेने सावजीला खूप समाधान वाटले. मग तो हात जोडून शिवरायांची स्तुती करू लागला. तो म्हणाला- अरे! आपले आशीर्वादांमुळे मी खूप बलवान झालो आहे. तू मला हजार हात दिलेस, पण देवा का किंवा का? या हजार हातांची बेरीज अगदी लहान वयातच होऊ शकते. त्यांच्यात काय फरक आहे? माझा हात सतत का खाजत असतो? आणि जेव्हा मी ही खाज सुटण्याचा प्रयत्न केला तेव्हा मोठ्या लोक आणि बरेच लोक त्यांना जा अन्यथा ते घाबरत होते पळून आहे. जेव्हा मनपवत चिरडल्यानंतर खाज शांत करायची असेल, तर त्याने ती शरण दिली. माने यम, कुबेर, देवराज पहिला, वाण, नैरुत इत्यादी सर्व देवतांवर विजय मिळवला आहे. तर देवा, आता मला या हजारांची मदत करणारे महावीर बळी आणि परम कोणते तरी सांग हाताची खाज सुटली पाहिजे.

दैयराज बाणासुरचे असे उद्दाम शब्द ऐकून भगवान शिव अत्यंत प्रसन्न झाले.

ए आणि म्हणाले - हे अहंकारी देवा ! तू खूप मूर्ख आणि अहंकारी आहेस. तुझ्यापाशी कार आहे माझे परमप्रभू आणि महान देवाचे पुत्र असल्याने तुमच्यामध्ये खूप नकार आहे. अहंकार आणि गर्व हा माणसाचा सर्वात मोठा शत्रू आहे आणि तो नेहमी त्याच्या पतनाकडे नेतो. तुम्ही पण आता अहंकार आणि अभिमानाने त्याला घेरले आहे. त्यामुळे आता तुझी पतनही नाही. आता तु कोणीही वाचवू शकत नाही. किंवा तुमचा सामना अताशी एसेवीर आणि पारमीशी होणार नाही, तुझे हे गर्विष्ठ बाहू मदार लाकडासारखे कोण क्षणात कापेल. गोदामात हवेचे भयंकर वादळ असेल.

भगवान प्रेताचे क्रोधित शब्द ऐकूनही मद्यधुंद बाणासुरावर काहीही परिणाम होत नाही. पडले असे म्हणत जेव्हा विनाशाची वेळ येते तेव्हा बुद्धी विचार करू लागते. आहे. म्हणूनच यू जवळ आल्याची बातमी ऐकून बाणासुरला खूप वाईट वाटले. तो एका सुंदर-सुगंधी फुलाने भगवान शिवाची पूजा करा आणि त्याच्या राजवाड्यात परत या. गया. त्यानंतर बाणासुर मनाने त्या युद्धाची वाट पाहू लागला आणि त्याचे मन शांत राहिले. मी विचार करू लागलो की माझ्यापेक्षा शूर माणूस कोण असू शकतो, जो माझ्या समोर आहे. आणि माझ्या पराक्रमी बाहू लाकडासारखा तोडू शकतो. बाणासुरा तो त्याच्याच शब्दात गुरफटून जायचा.

दुसरीकडे, बाणासुर नावाच्या राक्षसाला एक अद्भुत आणि पुण्यपूर्ण जीवन होते, ज्याचे नाव हातं उषा. उषा ही सर्वोच्च प्रभू आणि देव होती. उषा वैशाख महिन्यात एक दिवस

शंभाराने सज्जवा भगवान विष्णूची पूजा केल्यानंतर आपले सर्वोत्तम कार्य करा
मी माझी कामे करत होती. मग देवी शिवती फळांची पावती आणि परमेश्वराचे स्वप्न

ए. तेव्हा उषा मायेच्या ताब्यात होती.

हे बघून तो खूप स्वस्त पडला आणि मनातल्या मनात तो बसला. सकाळी तिला जाग आली तेव्हा
तोच सुरेख तरुण मरण पावला आणि तो मनात हरवून गेला.

स्वप्नात अशा प्रकारे दिसणाऱ्या त्या देखण्या तरुणाच्या दर्शनात उषा हरवली होती तेव्हा.
त्याचवेळी उषाचे काय सखीचे खाते तिच्याकडे आले आणि तिच्या मित्राचे खाते असे होते.

हे पाहून त्यांनी याबाबत विचारणा केली. तेव्हा उषाने त्याला सगळा प्रकार सांगितला आणि म्हणाली की तू आहेस
त्या तरुणाला कुठूनही शोधा आणि माझ्याकडे घेऊन या. जर तुम्ही हे केले नाही तर मी करेन
देहाचा त्याग करील.

मित्र उषाचे असे बोलणे ऐकून चलेखाला धक्का बसला आणि ती म्हणाली
- मित्रा! असे काही बोलू नका. बरं मला सांगा, तो माणूस मला कुठून आला?
जे मी कधी पाहिले नाही आणि ज्याबद्दल मला काही माहित देखील नाही. तत्पूर्वी
तो कोण आहे आणि तो कसा दिसतो ते तुम्ही मला सांगा. तरच मी तुला मदत करू शकेन.
मित्रा! मी तुम्हाला वचन देतो की तो माणूस कुठेही असेल, मी त्याचे अपहरण करीन आणि तुम्हाला हरवून टाकीन
मी तुला पास आणून देईन आणि तुला आनंद देण्याचा प्रयत्न करेन.

तिच्या मैत्रिणीच्या खात्याबद्दल ऐकून उषा खूप समाधानी झाली. मग च खाते
वाच्या पडद्यावर अनेक देव, दैत्य, दानव, गंधव, सस, नाग आणि यास आहेत.
उषाला रेडीमेड दाखवा पण उषाने सगळ्यांना नकार दिला. मग च खाते
मानवी चेहरे बनवायला सुरुवात केली. त्याने शूरा, वासुदेव, राम, कृष्ण आणि इतर अनेक पुरुषांचे रूप धारण केले.
पण उषा हो नाही म्हणाली. मग च खाते नेनेरे नंदन अण्णा का चा
उषाचे डोके शरमेने झाकलेले आणि चेहऱ्यावर लालसरपणा आलेला पाहिला.
ती गेली, तिने आनंदाने उडी मारली.

उषा म्हणाली - अरे खाते! जी रात्र माझ्या आयुष्यात आली आणि मन चोरून नेलं
बस एवढेच. मला त्यांना भेटायचे आहे, तुम्ही त्यांना माझ्याकडे आणा नाहीतर मला शांती मिळणार नाही
येईल त्यांची मैत्रिण उषाच्या विनंतीवरून हे खाते कृष्ण चतुर्दशीच्या रात्री घेण्यात आले.

राका शहरात गेला आणि तिथल्या राजवाड्यातून अन्न आणला. समोर एक पाहतो
उषाने हसू आवरले नाही आणि लगेच तिला मिठी मारली.

अशा रीतीने जेव्हा उषाला देवी समोर तिचे आवडते अन्न दिसले
तिने आनंदाने उडी मारली आणि त्याला मिठी मारली. मग कॅप्टन त्याच्या खोलीबाहेर तैनात
आत डोकावून पाहिलं तर उषा-अॅन अशा प्रकारे पाहून त्यांनी त्याबद्दल तक्रार केली.
बाणासुरापासून कप्तान म्हणाला - महाराज ! एक माणूस तुमच्या प्रक्रियेच्या मुळात डोकावतो
आला आहे आणि तो तुमच्या प्रक्रियेशी जुळवून घेत आहे. राजा! तू तिथे गेलास आणि
बघा तो कोण आहे? तुझी आज्ञा आल्यावरच आम्ही सर्वजण एकत्र येऊन त्याचा संयम दाखवू.
डीजे.

अशाप्रकारे, कर्णधाराकडून त्याच्या कृत्याबद्दल ऐकून, दैराज बाणासुर खूप अस्वस्थ झाला.
राग आला आणि तोही आला. त्यांनी लगेच त्यांच्यासोबत जायला होकार दिला.

त्रेपनवाना यय

नागपाशाला बाणाने अन्न बांधणे
आणि कृपेने त्याचे मोक्ष गाणे

सन कुमार म्हणाले - हे प्रिये ! जेव्हा दयराज बाणासुराचा कर्णधार त्याच्याजवळ आला त्यांनी जाऊन त्यांची मुलगी उषा हिला कोणत्याही पुरुषाच्या उपस्थितीची माहिती दिली तर त्यांना काळजी वाटते.

ए आणि वयवनहंगाये. तेव्हा ज्ञानी बाणासुराने उषासह भोजन पाहिले. अन तो एक अतिशय देखणा आणि मजबूत तरुण होता. गर्विष्ठ बाणासुरने आपल्या सैनिकाला भोजन दिले मारायला या

बाणासुराच्या त्या सैनिकांनी अण्णांवर हल्ला करताच त्यांना पाहिले. सायनाक घातला. जेव्हा बाणासुराने या गाडीत आपल्या सैनिकाचा वध केला पाहिले, मग त्याला समजले की हा माणूस खूप शूर आणि शूर आहे, जो एकटा आहे एवढा बलाढ्य सैनिक क्षणार्धात गतिमान झाला आहे. मग बाणासुर स्वयं त्याने ते करायचे ठरवले आणि आपले प्रचंड सैन्यही पाठवले. ते काय होते, नाही का? आणि बाणासुरामध्ये भयंकर युद्ध सुरू झाले.

मग वीर आनने दैयराज बाणासुराला नशा करून धडपड सोडली. त्यामुळे बाणासुरला गंभीर दुखापत झाली. दुखापत झाल्यावर हा महाबली समजला आणि महापुरुषाला थेट युद्धाने पराभूत करणे अशक्य आहे. असा विचार करून बाणासुर

अधोःकट्टेच्या जारसी मोडेचा दिसेभाडपि व्हास्येवणि जामला क्षरणि के हीथून अदू शो झाला. एकाच वेळी इकडे तिकडे बाणासुराला शोधत फिरत बाणासुर फसला.

नागपाशाला अन्न बांधले आणि आपल्या सैनिकांना ते घेऊन जाण्यास सांगितले गडद विहिरीत ढकलून द्या, जेणेकरून ते जास्त काळ टिकणार नाही.

आपला स्वामी दैयराज बाणासुरचा आदेश ऐकून कुंभ ड म्हणाला - अरे ! u आणि परममध्ये ते भगवान विष्णूसारखे आहे आणि धैर्य मिश्रमौलासारखे आहे. या

कार सैन्यात बांधून राहिल्यानंतरही घाबरत नाही आणि पुरुष बोलतोय. फर तो त्याला म्हणाला - हे मूर्ख बालक ! तू महाबली दै यराज बाणासुर सारखा आहेस

y करतो? तुम्ही त्यांच्यापुढे नतमस्तक होऊन त्यांची माफी मागून तुमचा पराभव स्वीकारा. ते नाहीयेत तो तुला क्षमा करील आणि नागपाशापासून मुक्त करील.

दैयराज बाणासुराच्या त्या सेवकाचे शब्द ऐकून तो घाबरून म्हणाला-

हे खोडकर नशा! कदाचित तुम्हाला या धमकीबद्दल काहीही माहिती नसेल. शूरवीर साठी

यु मपीठ दखाना मरणाहून अधिक आहे. या दुष्टपणाबद्दल मी माफी मागितले तर बरे

लढताना मला माझ्या आत्म्याचे बलिदान द्यायचे आहे, पण या अहंकारापुढे मी अजिबात झुकणार नाही.

हे ऐकून बाणासुर राक्षसाचा क्रोध सातव्या आकाशाला भिडला. त्याच्या आधी आकाशवाणी ई-बाणासुर काहीतरी करत आहात, तुम्ही परात्पर भगवान आणि भगवान शिवाचे महाराज बाळ आहात. तू काय आहेस? तुला असं रागवणं शोभत नाही. तुला त्या देवाचे प्रेत माहित आहे सगुण, रजोगुण आणि तमोगुण यांचा अर्थ घेऊन, विष्णू आणि महेश यांच्या रूपातील सृष्टी, खायला द्या आणि मारून टाका. तो परम आणि सर्वांचा स्वामी आहे. देव अनेक लीला ते निर्माते आहेत आणि गर्व नष्ट करतात. ते तुम्हालाही फोडतील.

आकाशचा आवाज ऐकून बाणासुराने अन्नाचा वध करण्याचा विचार सोडून दिला आन तुरंगात टाकून निघून गेला. नागपाशात बांधलेले अन्न मोठे होत आहे होते. त्याने कायन आणि पा मंजगदंबा देवी गा यांना हात जोडून मारले.

पूजा सुरू करा. म्हणू नका - हेमाता! आपण आपल्या आश्रयाचे रक्षण करण्यासाठी ती देणारी आणि दाता आहे. देवी! मी नागपाशात बांधून नागाचे विष घेतले.

ते मला जळत आहे. हेमाता! माझे प्राण वाचू दे.

अशाप्रकारे, विनंतीने भरलेली प्रार्थना ऐकून, देवीचे भाग्य तेथे प्रकट झाले.

c आणि त्याने आपल्या जोराच्या मुठीच्या हाराने त्याला क्षणार्धात नागपाशातून मुक्त केले

दया आणि करुणा बाळगा. नागपाशातून मुक्त होताच मला स्वतःची किंवा उषाची आठवण झाली.

तो छळ करू लागला आणि पुन्हा उषा देवीकडे गेला. उषा आन पाहून

सईने तिला मिठी मारली. मग दोघेही आनंदाने वागू लागले.

चौपन्न होय

कृष्णाने राष्ट्रीय सैन्याचा नाश

महापुरुष म्हणाले - हेमू नाही सुन कुमार जी! जेव्हा कुमद नावाच्या राक्षसाची मुलगी आणि उषाची जिवलग मैत्रीण लेखा कृष्णा नगरात गेली आणि तिथून तिची नातवंडे झोपली. अण्णांचे अपहरण झाले तेव्हा कृष्णाने काय केले? या कथेच्या पलीकडे कृपया कळवा

महानतेचा हा जंगली उसासा ऐकून महान पुत्र कुमारजी म्हणाले - हे प्रिय होय! रात्री चा लेखा झोपला असताना ए कुमारने अॅनला उचलून तिथे नेले. सकाळी त्यांच्या खोल्यांमध्ये धान्य दिसत नसल्याने त्यांची शोधाशोध सुरू करण्यात आली. पण तारकामध्ये नसताना ते भेटले कुठून? जेव्हा आई वगैरे वगैरे.

कुमार आपल्या राजवाड्यातून गायब झाल्याचे समजताच तेथे रडण्याचा आवाज आला. ते गेलं. प्रत्येकजण ओरडत आहे आणि कृष्णाकडून अन्न आणण्यासाठी प्रार्थना करत आहे. एनएस कृष्णाला सुद्धा खूप काळजी वाटत होती की ऊन शेवटी राजवाड्यातून कुठे गायब झाला?

त्यानंतर भगवान श्रीकृष्णाच्या महालात देव शानारदांचे आगमन झाले. नारदांकडे आहे जर तुम्हाला भगवान श्रीकृष्ण काळजीत पडलेले दिसले तर तुमच्या सवयीनुसार त्याला सर्व गोष्टींबद्दल बोलू द्या. सर्व काही जाणून भगवान श्रीकृष्णाने आपल्या निर्दयी सैन्याने दैयराज बाणासुराचा वध केला. राजधानी शो नतपूर चढा. सूर्य, युयुन, सांब, सरण, नंदा, उपनंद, बलभ आणि या युद्धात कृष्णाचे सर्व अनुयायी त्यांच्या सोबत होते. जेव्हा ही कार भा आणि साल देव जेव्हा मृत शरीराने आपला परम स्वामी बाणासुरावर संकट येत असल्याचे पाहिले तेव्हा तो स्वतः कृष्णाशी युद्ध करू लागला. कारणासाठी पुढे आले, कारण शिवाजी नेहमीच त्यांच्या प्रभावाखाली असतो. मग देव कृष्णाचे सैन्य आणि सैन्य यांच्यात भयंकर युद्ध झाले. दोन सैन्य एकमेकांवर आणि ती वधाचा योग करत होती. दोन्ही सैन्यांपैकी एकही हार मानायला तयार नाही. होते.

तेव्हा भगवान श्रीकृष्ण स्वतः धदेव भगवान शिव यांच्याकडे गेले आणि हात जोडून त्यांना विचारले. नाम घेत त्याची पूजा करू लागली. कृष्ण म्हणाले- हे देवा, धदेवा! अरे चांगले आणि चांगले! अही आपण का नाही! देहाला देवा! तुम्ही सर्व कारच्या गुणवत्तेनुसार आणि तुमच्या स्वतःमध्ये कंडिशन केलेले आहात तो बुडलेल्या जीवाची समुद्रातून सुटका करतो. प्रभु! आज तू या जगाचे प्रेम आहेस मी नशेत आहे. bhv तुमच्या आदेशानुसार हे घडत आहे. आपण आधीच गर्विष्ठ भराडी यराज बाणासुरला एक हजार शस्त्रे गमावतील असा शाप होता. होईल. यावेळी मी फक्त तुझा हाच शाप पूर्ण करण्यासाठी आलो आहे. या साठी तुम्ही तुमची आज्ञा द्या आणि शाप पूर्ण होऊ द्या.

कृष्णाचे हे शब्द ऐकून देवा धदेव भगवान शिव म्हणाले-तत्! तुझं बरोबर आहे

पण तुला माहित आहे की मी नेहमी माझ्या स्वतःच्या नियंत्रणाखाली असतो. या साठी मी फक्त माझ्या भावाच्या, बाणासुराच्या रक्षणासाठी तुझ्याशी लढायला आलो आहे. तुम्ही तुमचे कामही करा आणि शापही पूर्ण करा, म्हणून डेअरीराज बाणासुराशी युद्ध करण्यापूर्वी जांभना नावाच्या गाण्याने तू मला जिवंत कर. मग तो त्याचे काम पूर्ण करेल.

भगवान शंकराच्या आज्ञेचे पालन करून भगवान श्रीकृष्णाने लगेच जरभाना बोलावले. बाकी, ज्याचे फळ आणि रूप देव मृत शरीराचा भक्त झाला आणि मोहित झाला, यू विसरलो त्यानंतर भगवान श्रीकृष्णाने खर्ग, गदा आणि रिज येथून राक्षस राजा बाणासुरचा वध केला. वसलने सैन्याला मारण्यास सुरुवात केली.

अध्याय पंचावन्न

बाणासुरचा हात आणि अस्थी

सासर्जीनी सूर्यकुमारजींना विचारले - अरे सूर्यकुमार जी! जेव्हा देव मेला कृष्ण ईर्षने मोहित झाला, मग त्या युद्धात काय होते? सूर्य कुमार यांनी सांगितले - होय! कृष्णाने रणांगणात ईर्ष्या लावली तेव्हा देवा धडेवा

भगवान शिव आपल्या प्रेतांसह मोहित झाले आणि युद्धभूमीतच झोपले. मग दयाराज बाणासुर आपल्या रथावर बसून कृष्णाशी लढायला आला. बाणासुराचा रथाच्या घोड्याचा लगाम त्याचा सेनापती कुमद याच्या हातात होता. एकाधिक कार शस्त्रास्त्रे सेससने स्तब्ध होऊन बाणासुराने भयंकर लढाई सुरू केली. दोन्ही पा मकाफ वेळ u चालू ठेवा भगवान श्रीकृष्णाने मृत शरीराचा वध करून आपल्या हातात धनुष्य उभे केले. आणि बाणासुरावर बाणांचा वर्षाव करू लागला, पण बाणासुरही शूर आणि शूर होता. की त्या तो बाण त्याच्याकडे येण्याआधीच तो कापला असता.

बाणासुराच्या शौर्याने संपूर्ण कृष्ण सेना भयभीत होऊ लागली. त्याचे आशीर्वादही खूप वाहत होते रडत होते. बाणासुरने संपूर्ण यादव वंशाचा नाश होताना पाहिला. हा y हे पाहून कृष्णाला खूप राग आला. कृष्णाने गाताना अनेक चाड बाण मारले त्याने धावत जाऊन आपला रथ आणि धनुष्य तोडले. तेव्हा बाणासुर गदा घेऊन कृष्णाकडे धावला. मग दोघी मगडा यु होऊ लागल्या. बाणासुराने कृष्णावर गदा मारली, त्यामुळे क्षणभर तो जमिनीवर पडला पण पुढच्या क्षणी तो पूर्ण गतीने उठला. दैवाशी भांडू लागले. अशा प्रकारे त्यांच्यात घनघोर युद्ध चालू राहिले.

मग एके दिवशी भगवान श्रीकृष्ण खूप प्रसन्न झाले आणि त्यांनी आपल्या मनात भगवान शिवाचा विचार केला. मृत्यूनंतर त्यांनी परमदास सुदर्शन हातात घेतले आणि दैयाराज बाणासुराचे शस्त्र घेतले. लाकूड सारखे कट. आता बाणासुराचे चार हात उरले होते. मग ते कृष्णाला सुदासनानेच बाणासुराचे मस्तक कापायचे होते.

त्याचवेळी भगवान शिव भ्रमातून जागे झाले आणि म्हणाले - हेदेवक नंदन ! तू नेहमी आहेस तो फक्त माझ्या आदेशाचे पालन करतो. बाणासुराचा हात कापण्यासाठी मी तुझ्याकडे आलो आहे होते या देवाचा अभिमान मोडण्यासाठी मी हे केले. तुझे प्रेम कायमचे जतन करणे हे माझे कर्तव्य आहे. म्हणून तू बाणासुराचा वध करण्याची इच्छा सोडून दे शुटा विसरा. बाणासुराची कन्या उषा आणि तुमचा नातू हे एकमेकांचे आहेत जगायचे आहे त्यामुळे दोघांनाही विवाहबंधनात बांधून तु सोबत घेऊन जा.

असे सांगून भगवान शिवाने बाणासुर आणि कृष्ण यांना तेथून मोक्ष दिला. शेवटी ते शवलोकाकडे गेले. तेव्हा बाणासुर कृष्णाला मान देऊन आपल्या महालात गेला.

मी त्याला तिथे नेले आणि त्याच्याशी आदराने वागलो. माझ्या मुलीला लवकरच शुभेच्छा उषा आणि कृष्णाच्या मुलांशी लग्न करून त्यांना अनेक मौल्यवान रत्ने मिळाली आणि तुम्ही हिरे आणि दागिन्यांचे काय केले?

पाचवा अध्याय

बाणासुराला गण स्थिती

सन कुमार जी म्हणाले - अरे महामु नासा जी! जेव्हा बाणासुरात भगवान शिव आणि कृष्ण ज्ञान झाल्यावर तेथूनच त्याचा मृत्यू झाला, तेव्हा बाणासुराने कृष्णाला आदरपूर्वक नमस्कार केला. तुमची मुलगी आणि जावई द्या. या गाडीतून निघाल्यावर मग एकटेच बसले बाणासुराने आपल्या आचरणाबद्दल खूप विचार केला आणि त्याला आपल्या कृत्याबद्दल खूप पश्चाताप झाला. या. त्यानंतर तो थेट आपल्या प्रार्थनास्थळी गेला आणि तेथे मृतदेहाच्या मंदिरात गेला. समोर बसून रडायला लागली. मग त्याने त्याची पद्धत वापरून प्रभूच्या शरीराला स्पर्श केला. कायद्याच्या मदतीने ऑफर करण्यास प्रारंभ करा. दैयराज बाणासुर यांनी अनेक गोष्टी अनेक प्रकारे केल्या आहेत. आपल्या आर्य भगवान शिवाची स्तुती करा. त्यानंतर भगवंताच्या देहाचे नामस्मरण करून बाणासुराचा नेता नाचू लागला. अनेक गाड्या आणि तोंडे सेबाज वाजवून तो नाचू लागला. त्याच्या चेहऱ्यावरील हावभाव आणि हाताचे हावभाव शब्द त्याच्या नृत्याला अधिक भावूक करत होते. त्यांनी अनेक प्रकारची नृत्ये केली. सह स्वतःच्या अंगाला करंट देऊन तिथल्या जमिनीलाही पळवून लावलं.

अशा रीतीने दैराज बाणासुरची भक्ती आणि भावपूर्ण आराधना पाहून भगवंताचे शरीर तो त्याच्यावर बसला आणि त्याला दाखवण्यासाठी तिथे कट केला. देव मृत शरीर समोर गाडी सापडल्याने दैवींनी त्याचे नाव ठेवले आणि अनेक प्रकारे त्याची स्तुती केली. करायला सुरुवात केली हे ऐकून प्रेत म्हणाला - हे भगवान बाणासुरा ! तू मला गमावलेस खूप भावनेने. तुम्हाला काय हवे ते विचारा. आज तू मला गमावलेस मनोवन छत आणि तुम्ही दान कराल.

भगवान शिवाने वरदान मागायला सांगितल्यावर बाणासुर म्हणाला - हेदेवा धेदेवा ! देहाला देवा! तू मला दुखावले तर मला तुझी दया कर. देवा, माझे मुलगी उषा आणि आनचा मुलगा मेरेशोनाथपूर राज्याचा ताबा घेतील. माझा देव आणि नसे वैमनस्य दूर होऊ दे. माझ्यातील रजोगुण आणि तमोगुण पुन्हा नष्ट व्हावेत परमात्म्याचा उदय होऊ नये. मला सर्व मृत शरीरे आवडतात. मला तुमचा कॅल्क्युलेटर कळवा व्हा.

या कारचे शब्द ऐकून भगवान शिव म्हणाले - आणि तू! बाणासुरा तू माझा नाहीस ना मी हिशेब घेणारे पद जप्त केले जाईल. तुमच्या सर्व इच्छा नक्कीच पूर्ण होतील. हे सांगून देवाचा मृतदेह तिथून गायब झाला. शिवाजीच्या मदतीने बाणासुराने महाकाल गाठले. ते मिळाल्यावर तो काय मोठा झाला?

सातवा अध्याय

गजासुराचे तप या वध

सन कुमार म्हणाले - हे प्रिये ! आता मी तुला भगवान शिवाने राक्षस राजा देईन. गजासुराच्या वधाची कथा सांगते. गजासुर हा हशासुराचा पुत्र होता. जेव्हा गजासुरला हे मिळाले देवतेच्या हिताचे रक्षण करण्यासाठी हशासुरला त्याच्या संबोधनात मारल्याची माहिती मिळते. दया आली, मग त्याला देवतेवर मोठा कोप झाला. मग गजासुर देवतेला विचारले बदला घेण्यासाठी कठोर तपश्चर्या सुरू करा. गजासुराजीकडे बराच काळ तो तसा प्रयत्न करत राहिला पण तो एवढ्यावरच थांबला नाही. येथे, त्याच्या बाजूला तपश्चर्येचा अग्नी चालू होता, त्यामुळे देवता चिंताग्रस्त झाले.

गजासुराच्या तपश्चर्येला कंटाळलेले सर्व देव राजाच्या आश्रयाला गेला आणि तो गजासुराच्या तपश्चर्येचे दहन केले. मग त्याने गजासुरला वरदान देण्यास सांगितले. घेण्यात आले. गजासुराने राजाची स्तुती केली आणि त्याला महान आणि अजिंक्य होण्याचे वरदान दिले. तु काय केलस? त्यानंतर त्याला वरदान देत तो तेथून गायब झाला.

मातेकडून इच्छित वरदान मिळाल्यावर गजासुराचा तपुवाक त्याच्या ठिकाणी आला. गया. वरदान मिळाल्यावर त्यांना अभिमान वाटत होता. त्याने चार दशांमध्ये आपले राज्य केले. आणि वायरिंग सुरू केले. त्याने देवता, असुर, मानव आणि तीन जग निर्माण केले इंद्र आणि सर्व गंधवांवर विजय मिळवून त्यांचे तेज हरण केले. त्याने सर्वांना सांगितले तुला काय त्रास झाला पृथ्वीवर राहणारे सर्व ऋषी, तपश्चर्येचे युग, ऋषी-मुनी गजासुर त्याला त्रास देऊ लागला आणि त्याच्या कामात अडथळा आणू लागला.

अशाप्रकारे गजासुर आपले राज्य पसरवत होता. एकदा तो भगवान शिव काशी शहरात गेल्यावर तिथे सर्वांचा छळ सुरू झाला. नंतर सर्व देवता, भगवंतांच्या अंगाला चोळले जवळ जाऊन हात जोडून प्रार्थना करू लागला - हेभ आणि साल! शुभेच्छा! ते गजासुर नावाच्या राक्षसापासून आमचे रक्षण कर.

देवतेची उपासना स्वीकारून, गजासुर देवाच्या देहाच्या पाठासोबत झोळी घेऊन त्याला मारण्यासाठी पोहोचा. मग भगवान शिव आणि दै यराज गजासुर मबादाचे भयंकर युद्ध झाले. या. त्याने तलवार घेऊन सावजीवर वार केले. सावजीने त्याला शूलने मारहाण करण्यास सुरुवात केली. शेवटी, मदेदेवाने, भगवान शिवाने शूलावर प्रहार केला आणि पोटशूळाच्या साहाय्याने त्याला वर उचलले. लया.

अशा रीतीने जेव्हा पोटशूळ त्याच्या शरीरात घुसला तेव्हा त्याचा शेवटचा काळ जवळ आला होता. हे जाणून दैयराज गजासुराने शिवाची पूजा करून शिवजीची पूजा करण्यास सुरुवात केली. तो त्यांना करायला सांगू लागला. गजासुर म्हणाला - हे महादेव ! अरे भल्या माणसा! अहो भा आणि साल! आपण सर्वजण आहात. देवाचा देव महादेव आहे. तू नेहमी स्वतःवर प्रेम करतोस

आणि नेहमी देवाच्या अधीन रहा. जो तुमची आणि प्रत्येकाची काळजी घेतो
 ए नूतनीकरण करणारा तो आहे. तू नगुणा, नारकर. तुम्ही सर्व निर्वासित करा
 त्यांची इच्छा पूर्ण करणे. भगवान महादेव प्रेताला अशा प्रकारे प्रणाम करायचे.
 नाही. अरेरे! माझ्यावर ये आणि मला वाचव.

दैयराज गजासुराच्या भावनेने अनेक प्रार्थना ऐकून भगवान शंकराची पूजा करण्यात आली.
 खूप जास्त ई. तो म्हणाला- अरे! मी तुझ्यावर आहे तुम्हाला जे हवे ते तुम्ही मागू शकता. तू हरला
 माझी इच्छा मी नक्कीच पूर्ण करेन. प्रेताचे वचन ऐकून गजासुर

तपूवक म्हणाले - हे देवा ! भा आणि साल देवाचा देह! जर तुम्ही खरोखर माझे
 पूजेने आनंदी राहा, माझी विनंती मान्य करा. bhū आपण आपल्या पासून
 तू माझे शरीर सादर केले आहेस, म्हणून माझ्या शरीराची चमक तू धारण करावी अशी माझी इच्छा आहे.
 परमेश्वरा, तू नेहमी माझ्या त्वचेचा पदर धारण करतोस आणि आजपासून तुझे नाव 'कृ वास' असे होईल.
 से आणि येत है.

भगवान शिवाने सतपुवक दैयराज गजासुर यांना इच्छित वरदान दिले.
 आणि म्हणाले - हे गजासुर ! तुझा मृतदेह आज माझ्या काशी शहरात सापडेल.
 तुझा देह माझा योद्धा म्हणून आणि कृतावशेर नावाने येथे स्थापित होईल
 जग असेल त्यामुळे माणसाला मुक्ती आणि मोक्ष मिळेल. हे सांगून
 भगवान शिवाने गजासुराचे शरीर झाकले आणि कृतवासाने उजळले.
 ए स्थापन करा. त्यामुळे काशीमध्ये मोठा उत्सव झाला. सर्व देव पण
 s a. त्यानंतर परमेश्वराचे मृतदेह तेथून गायब झाले.

आठवा अध्याय

खोडकर कत्तल

सन कुमार म्हणाले - हे प्रिये ! आता मी तुम्हाला भगवान शिवाचा आशीर्वाद देऊ शकतो

नावाच्या राक्षसाच्या वधाची कथा सांगते. जेव्हा भगवान शिव आणि नुने महाबली होते तिला ते संहाराची सर्व किंवा खूप येत ब पालक केली. मग देव एकूण अटी करील भनाडांनी धूळ बरोबर घेऊन देवतेची शक्ती सांगितली तो तेव्हाच कमी होऊ शकतो जेव्हा त्याची उपासना करणाऱ्यांना इजा होणार नाही. जेव्हा प्राप्ती नसेल तेव्हा ती होणार नाही आणि ती नसेल तेव्हा देवतेला अन्नदान करावे. ते मिळणार नाही आणि त्यामुळे ते कमकुवत होतील. हा विचार तुमच्या मनात येईल. विचार करू लागले आणि ज्याने तपश्चर्या केली त्याचा शोध सुरू केला. जेव्हा तो आक्काशी ही शहराची भूमी आहे, त्यामुळे प्रथम आपण तिथून आपले काम सुरू करतो. करायचे आहे तो भण्णाद नावाचा दिव्य कुश आणि ध्यानाचा शोध घेणारा आहे. मारायला सुरुवात केली नदी आणि तलावात तो जलप्राणी म्हणून छापून यायचा आणि तिथे स्नान करायचा. जो साधू आणि तपश्चर्या घेऊन वनवासी बनून कर्णाचा वध केला असेल त्याला त्याने मारले असते. ते करतील रात्री वाघाचे रूप धारण करून तो ज्ञान खाऊ लागतो. डॅन माव मु नाय जसे, तो काळजी करून डोक्याच्या मध्यभागी बसायचा. अशा प्रकारे, त्या शर्यतीने बरेच काही घेतले आहे त्याला मार.

शिवरायांच्या दिवशी देवळात प्रेताचे दर्शन घडते.

पूजा केल्यानंतर ते ध्यान करत होते. नादने त्याला या गाडीत एकटे पाहिले तेव्हा वाघ तिचं रूप धारण करून ते खाण्यासाठी पुढे निघालो पण तिने आधीच शरीर भोवती घेरलं होतं. मी चिलखत घातली होती. त्यामुळे तो मृतदेह खाऊ शकला नाही. येथे, भावसाल भगवान शिव आपल्या पृथ्वीवर आलेले संकट जाणून होते आणि ते त्याला वाचवायचे होते. शव खाडीतून कापला गेला आणि भनाड बारा बागेत जमिनीवर होताच. अचानक मृतदेहाने त्याला पकडले. त्यानंतर त्याच्या शेजारी दाबून त्याच्या डोक्यात वार केले. पण माझ्याकडून हरले. त्या राक्षसाच्या भयानक आवाजाने संपूर्ण आकाश दुमदुमून गेले. ते ऐकून जवळच असलेले सर्व बुद्धी आणि तपस्वी ताबडतोब त्या जागेकडे धावले. अद्भूत पाहून आश्चर्य वाटले. भगवान शव नेषम भानाड असुर त्याच्या बाजूला दफन करण्यात आले. हे पाहून सर्व भाविक आणि लोकांनी हात जोडले प्रभूची पूजा करू लागली.

मग त्यांची भक्तीपूजा ऐकून भगवान शिव म्हणाले - हे प्रिये.

अरेरे! जो मनुष्य येथे येऊन माझे रूप कोणत्याही परिणामाशिवाय दाखवेल, मला त्याचे सर्व आशीर्वाद मिळतील. आणि मी बी नष्ट करीन. प्रत्येकाची सुरुवात माझ्या मृत्यूनंतर झाली

जिद्दी माणसाला यश मिळेल.

या जगात केरा नावाचा जो काही मनुष्य जन्माला आला तो या मृत्यूच्या युगात. तो शुद्ध अंतःकरणाने ऐकेल, पाठ करेल, वाचेल किंवा शिकवेल. सर्व इच्छा नक्कीच पूर्ण होतील आणि सर्व B आणि K नष्ट होतील. संपत आहे त्या माणसासाठी मला मोक्ष मिळेल. ही कथा भगवान शिवाच्या मूळ लीलाशी संबंधित आहे तो वर्ग, कीर्ती आणि वय देणारा आहे आणि कुटुंबवृक्षाला जन्म देतो.

अध्याय एकोणसाठ

वदल आणि उपल या राक्षसांचा वध

सन कुमार म्हणाले - हे महामु न वेद जी ! आता मला तू हवी आहेस नावाच्या दोन महान देवांच्या नाशाची कथा सांगते. वदल व उपल दार्दजी यांनी स्वीकारले कठोर तपश्चर्या करून कोणत्याही पुरुषाच्या हातून मरण्याचे वरदान मिळाले. होते. हे वरदान मिळाल्यावर दोघेही स्वतःला महावीर, बलवान आणि पराक्रमी समजू लागले. होते. मग त्याला स्वतःचा खूप अभिमान वाटला आणि त्याने आपल्या ताकदीने सर्व ग्रेडचा पराभव केला. जिंकून त्याने स्वतःवर विजय मिळवला. त्यानंतर त्याने सर्व देवांचा युद्धात पराभव केला. दया आणि त्यांच्या स्वर्गाचा ताबा घेतला.

सर्व देवांनी आपली गोष्ट आजीला सांगितली. तेव्हा आर्जींनी त्याला आश्वासन दिले आणि समजावून सांगितले की तुम्ही देवी पावतीने भगवान शिवाची पूजा करता. ते तुमचे आहेत तुम्ही रद्द करू शकता ब. तुम्ही सर्व त्याचा आश्रय घ्या. देव चांगला आहे. ते तसेच तुमचे काही भले होणार नाही. मग देवतेच्या आज्ञेचे पालन करून, देहदान केले आरडाओरडा करत ते आपापल्या घरी गेले.

एके दिवशी अशी गोष्ट आहे की, भगवान शिवाच्या इच्छेने प्रेरित होऊन नारद निघून गेले. उपल नावाच्या राक्षसाकडे गेला आणि तेथे त्याला त्या महादयाकडून पावती देवीचा आशीर्वाद मिळाला. खूप कौतुक त्यांची स्तुती ऐकून परमात्म्याला कामाचा त्रास झाला. उह ने मनातल्या मनात माळदेवीची पावती काढून घेण्याचा विचार आला. ही वाईट भावना त्यांच्या मनावर घ्या डेझी पावतीर्जींना भेटायला गेली.

एकदा पावती देवी आपल्या तालाशी खेळत असताना रस्त्यावर आभाळ होते. देवी पावतीवर होती म्हणून रोज त्या रचारी सेजतेस्मय. ते Svgn च्या महादा हे पी परिधान करून त्याच्याकडे जा. त्याच्या डोळ्यांची चकचकीत पाहून देवाचा मृतदेह नुने लगेच ओळखले. देवीची पावतीही त्यांनी या मार्गाने सांगितली.

मृगसी खाम्नी कराम्ही देगमूरा देगमूरा वल्ले म्ही पळ्हे दाखे म्ही पुडसाठी जे म्ही सर्वा वस्ती रांबदल बोलणे
सख्यासोबत खेळत असताना, अशाप्रकारे चेंडू फिरवून त्याच्यावर आदळला.
खाल्ल्यानंतर वदल आणि उपल नावाचे राक्षस वाऱ्याच्या झुळकाप्रमाणे पृथ्वीवर पडले.
पिकलेली फळे खाली गळतात आणि जमिनीवर पडतात, जडाच्या हाराइतकी मोठी.
शिखरे क्षणार्धात कोसळतात, पडताच त्यांचा आत्मा उडून जातो.
अशा रीतीने उपल व वदल नांवाच्या महादयांचा वध केल्यावर त्याने
योयोत लगा म्हणून रूपांतरित झाले. जो नाश करतो
आणि आ हे लग येरे जवळ आहे. काशी येथे स्थित कांसीचे रय्योत लग

उपभोग आणि मोक्ष आणि सर्वांचा नाश करणारा आणि दाता
इच्छा पूर्ण करतो. ही अनोखी कथा ऐकून किंवा वाचून भीती आणि चिंता
हरवले तर आनंद मिळतो आणि शेवटी आनंद मिळतो.

तो म्हणाला- हेमू नाही! मी तुला सर्व इच्छा पूर्ण करण्याची संहिता दिली आहे.
युवदला सांगितले. हे शिवाजीचे कल्याण आहे आणि ते कल्याण आणि मोक्ष देणारे आहे.

.. श्री संहिता (U विभाग) पूर्ण..

.. हसण्याला अंत नाही.

.. ओम नमः शिवाय.

थंड कोड

पहिला अध्याय

मृत शरीराचे पाच अवतार

शौनकजी म्हणाले – हेसुत जी! जो परमानंद आहे, ज्याचे मनोरंजन अनंत आहे आणि जो शाश्वत आहे म्हणजेच प्रत्येकजण देव आहे, जो देवी गौरीचा भक्त आहे आणि विनाशाचा संहारक गणेश जी आहे. जे भगवंत जन्मदाते आहेत त्या देवांची पूजा करावी. हेसुत साहेब! आपण लोककल्याणकारी भगवान शिवाच्या त्या अवतारांबद्दल मला सांगा.

द्वारे काय केले गेले आहे

सूत जी म्हणाले - हे शौनक जी! भूतकाळात हीच गोष्ट आहे, सन कुमार जी, परम शभ नंद रा विचारले होते मग प्रेताचे पाय मारून नंदरा म्हणाला- मुने! देव देह सर्वव्यापी असून त्यांचे असंख्य अवतार आहेत. तेतलोहत नावाच्या उत्सवाच्या रूपात सावजीचा सोजात नावाचा अवतार आला आहे. हा शिवाजीचा थम अवतार आहे असे म्हणतात. इजाजीच्या शाखेतून शत लोहत कुमार उपा त्या रूपात परमात्म्याचे ध्यान करतात

a मग आत्मा-अवताराचा आत्मा-अवतार जाणून साजीत तपुवाकने त्याचा पुनःपुन्हा जप केला. करायला सुरुवात केली.

आत्म्याच्या चेतनेतून परम व्ही पी चार यश वीण संप कुमार उप. त्यांचे त्यांची नावे सुनंदा, नंदन आणि नंदन आणि उपनंदन अशी होती. मग सोजत भगवान शिवांनी दिले परमात्म्याला दिले आणि ही सृष्टी निर्माण करण्याचे सामर्थ्य बहाल केले.

तपपत्र नावाचा विसावा कप आला. इसामार्जीच्या अंगाचा रंग झाला. असे ध्यान करत असताना अचानक त्यांच्या मनात पुत्राचा विचार आला. एकाच वेळी तो मुलगा आहे. त्याने लाल कपडे आणि सर्व दागिने घातले होते आणि डोळे पण लाल झाले होते. तेव्हा पु.ला देवाच्या मृत शरीराची दया आली हे कळले आजी बीटी एस ए. ते भगवान शंकराची स्तुती करू लागले. ते लाल आणि धरीला वरज, वाह, वसख आणि वाहन भान असे चार पुत्र झाले. ता पट वामदेव भगवान शिवाने जाजीला सृष्टी निर्माण करण्याची आज्ञा दिली.

यानंतर विजयाचा क्षण आला, ज्यामध्ये माझीने पेले घातली होती. पू इच्छा ध्यान करत असताना आजार्जीना एक भली मोठी तीक्ष्ण व्ही, हात असलेली कमान आली. ते पूर्वीनी मृत शरीराला आपल्या मुलीकडून 'पुश पुस' मानले. मग त्याने गायीचा जप केला सुरुवात केली गाईच्या कृपेने त्या पिवळ्या आणि पट्टेदार कुमारांचे अनेक पुत्र आणि मृत शरीर.

a

यानंतर शवा नावाची व्यक्ती आली. यानंतर, हजार वर्षांनी, कुमार यांचे नाव तो मुलगा काळा होता. त्याने काळे कपडे, काळी फेटा आणि सर्व वस्तू फक्त काळ्या रंगाच्या होत्या. मग हा अघोर आणि भयंकर परम कृष्ण

आणि अद्भुत देवेश पाहून राजाने नामस्मरण केले. त्यांची स्तुती करायला फराजी सुरुवात केली. त्या कृष्णकुमाराला कृष्ण, कृष्ण शीख, कृष्ण आणि कृष्ण कठधारी अशी चार नावे होती. पु यूपी ए. हे सर्व तेज वी आणि शव आणि पी फक्त होते. तोच जिजी निर्माण करत आहे विश्वाचा विस्तार करण्यासाठी चौघांनी 'घोर' नावाचा योग केला.

त्यानंतर आईच्या इच्छेने परम अद्भुत वाप नावाचे रूप आले.

यनम नसताना त्याच्या मनात सहानुभूती दाखवणाऱ्या त्याच्या आई वडिलांचा हात कापला गेला. सह भगवान ईशान, देवाचा पाचवा अवतार देखील कापला गेला, ज्याचा रंग फलकासारखा होता. तो तेजस्वी होता आणि त्याने अनेक प्रकारचे सुंदर दागिने घातले होते. मग त्या ईशानला जट्टा, मुदी, शाखदी आणि अधमुद असे चार पुत्र होते. या मुलांनी योगाही केला विनंती मान्य केली.

अशाप्रकारे जगाच्या इच्छेने भगवान शिवाचा सोजत नावाचा अवतार आणि ईशान, धक्का, घोर, वामदेव आणि नमक या शिवाजीच्या पाच मूल्यांबद्दल सांगितले. ते प्रेताचा हा अवतार मानवी स्वभावाने परमेश्वर ऐकतो किंवा वाचतो, तो या जगात असतो. सुखाचा उपभोग घेतल्याने माणूस परमात्म्याची प्राप्ती करतो.

सर्व मार्गानी

सावजीच्या किमतीचे वर्णन

नंदा म्हणाली - हेमहामुने ! आता मी तुम्हाला भगवान शिवाच्या अवताराबद्दल सांगितले आहे. सांगितले, सुख देणारा आणि परम उपकारकर्ता कोण आहे. आता मी तुम्हाला देवा, देवा महादेव जी मी तुम्हाला आठ मूल्यांबद्दल सांगतो. मुने! या जगात भगवान शिवाचे सार शिव, भव, उ, भीम, पाशुपत, ईशान आणि महादेव हे दोघेही नाहीत. या आठ महिन्यांत मन्यासारखा. भगवान शिवाची ही अनमोल पृथ्वी, पाणी, अन्न, हवा आकाश, आकाश, सूर्य आणि चंद्र हे सर्वव्यापी आहेत. शाच्या मते मृत शरीराची देवता 'वंभार' हा चारित्र्य जगाला धारण करणारा आहे. त्याचा 'भाव' पास लालमक आणि संपूर्ण जगाला जीवन देणारा आहे आणि जग आणि त्याचे अनुसरण करतो द्राइव्ह हे तिसऱ्या मूर्तीचे 'उ' रूप आहे.

महादेवजींच्या आकाश मकपाला 'भीम' म्हणतात, जो राजेशाही मोडतो. असे घडत असते, असे घडू शकते. भगवान शिवाचा 'पशुपा पाट'. तोच सर्व जगामध्ये वास करतो. तोच प्राणी आणि प्राण्यांची पाश कापतो. शिव या जगावर राज्य करणारा सूर्य 'इशान' आहे आणि तो आकाशात पसरला आहे. आले आहे. भगवान शिवाचे अमृत-मे-सौंदर्य आणि जगाला संतुष्ट करणारे. त्याला 'महादेव' या नावाने संबोधले जाते. 'आ मा' देवा धदेव भगवानांच्या शरीराची 8वी प्रतिमा आणि इतर किंमती योग्य आहेत.

भगवान शंकराच्या या निराकार रूपामुळेच सर्व जग प्रबुद्ध झाले आहे. jas कार झाडातील पाणी शोषून फांद्या आणि फुले फुगतात, त्याच प्रकारे ते शरीर तयार करते. आणि ते घडते. मुलगा पाहून संबोधिताला जसा आनंद होतो, तसाच हा संसार

सुख (मिळवला) जातून् प्रभून उपासना करुन देवाचे शक्तिशी एतन्तुने काय फळ पाहिजे.
हवे होते

तिसरा अध्याय

एक स्त्री आणि एक मृतदेह

नंदर म्हणाला - जीजींनी निर्माण केलेल्या या सृष्टीची तार जेव्हा आली नाही, तेव्हा तो मोठा होता. चकित होऊन तारेच्या उपायाचा विचार करत होतो. राजजींनी विचार केला की काय या संदर्भात मला कोणी मदत करू शकत असेल तर ते फक्त देव आहेत. मग तुमचे प्रभू देवाची उपासना करण्यासाठी, त्यांनी मृतदेहांच्या संयोगाची पूजा केली. ते सुरू करू द्या त्याच्या स्तुतीनंतर, देवाने त्याच्या समोर मृतदेह कापला आणि म्हणाला - अरे हो! म्हणा किंवा पाहिजे? तुमची इच्छा सांगा, म्हणजे मी ती पूर्ण करू शकेन मी तुम्हाला मदत करू शकतो.

देवाच्या मृत शरीराच्या या कारचे शब्द ऐकून जी ने हात जोडले प्रेताची स्तुती करून भगवान म्हणाले - हेदेवा धेदेव महादेव ! शवशंकर! तुम्ही तुमचे आहात काय करत आहात? ते सर्व रद्द करून तुम्ही आता त्यांना फळे द्या. प्रभु! तुझ्या आज्ञेनुसार मी विश्व निर्माण केले आहे, परंतु देवाने माझ्याद्वारे निर्माण केले आहे वायर वायर होत नाही. ही गोष्ट अशीच चालू राहिली तर कधीतरी निर्मिती वाढेल. ते होणार नाही.

मग आजीचे हे शब्द ऐकून भगवान शिव म्हणाले- अरे! मी मजा करतो तुझ्या सृष्टीच्या वृक्षासाठी तू माझी पूजा केली आहेस. हे सांगत आहे त्याने शव देवीला आपल्या शरीरापासून वेगळे केले. तेथे देवी शव पाहून ते शिवाची स्तुती करू लागले आणि म्हणू लागले की देवी ! आपल्या पतीच्या कृपेने देवाचा मृतदेह या जगाची निर्मिती झाली आहे.

देवाचा देह म्हणाला- अरे हो! तुझी इच्छा पूर्ण व्हावी म्हणून मी शिवदेवाची पूजा केली. कापले गेले आहे. या सृष्टीची निर्मिती तेव्हाच शक्य आहे जेव्हा मैथुनी-सृष्टाची निर्मिती होते. त्यामुळे तुम्ही हे कार्य पूर्ण करा. हे ऐकून प्रेत आणि मृत शरीर या दोघांवरही भगवान प्रसन्न झाले. सत्तेसाठी कामाला लागले.

तो म्हणाला - हेदेवी ! सृष्टीच्या आरंभी तुझा पती देवा धेदेव भगवान शिवानेच मला दिला ती सृष्टी होती आणि मला सृष्टी निर्माण करण्याचा आदेश देण्यात आला होता. ज्याचे फळ आणि फळ अनेक माणसे घडवली, पण एवढे करूनही त्यांची वाढ होऊ शकली नाही. म्हणूनच आई! मी माझ्या जातीच्या झाडासाठी तुझ्या आश्रयाने आलो आहे. तरच ते शक्य आहे जेव्हा विश्वाची निर्मिती झाली, म्हणजे वृक्षतोडीच्या मिलनातून, पण आजपर्यंत माझ्याकडे महिलेला कापू शकत नाही. हे प्रेत! तू मला स्त्री निर्माण करण्याची शक्ती दे करा. हेस री! हेज हॉग आई! माझ्या कामासाठी तू माझ्या मुलाची मुलगी आहेस मजा करा.

देवी जगदंबेने राजाची विनंती मान्य करून दासाची कन्या होण्याचे मान्य केले. असे म्हणत देवी शिवाने शिवाच्या शरीरात प्रवेश केला. मृतदेह तेथून तो मेला होता. तेव्हांपासून प्रेताचे एक स्त्री रूप आले व हा जगात मानव जातीची निर्मिती शक्य आहे. या महिलेचे वर्णन खूप आनंददायी आहे आणि ते शुभ आहे.

चौथा अध्याय

ऋषभदेव अवताराचे वर्णन

नंद आर म्हणाले - हेसव सुन कुमार जी ! एकदा देव प्रेताला म्हणाला - नाही!
सातव्या वंतरामध्ये वराहाचे रूप असेल, ज्यामध्ये भगवान प्रकट होतील, जो तीन जगाला जन्म देईल.
तू तुझ्या प्रकाशाने प्रकाशशील आणि तू वैववत मनुचा पुत्र होशील. जे माझ्यात आहेत
हे माचर युग आहे. व्यापार युगाच्या शेवटी महिलांना बचत आणि लाभ देण्यासाठी
अवतार घेईल. व्यावसायिक युगात मासजी परमेश्वराचे रूप धारण करतील. कलियुगाच्या शेवटी
शिवासोबत सदुरुस्वरूपात मादेवी प्रकट होईल. हमालाया डोंगरावर माझा
सेठ, सेठ शिखा, तेटा आणि तेतलोहत असे चार शिष्य असतील. माझी शायी एक अविनाशी तत्व आहे
हे जाणून तुम्ही जन्म-मृत्यूच्या बंधनातून मुक्त व्हाल.

जेव्हा मी हिमालयाच्या उंच शिखरावर अवतार घेईन, त्या वेळी राजा माझा शिष्य होईल.
माझ्याकडून इतर शिकवणी च्या आणि माझा परम भगवान म्हणून माझी पूजा करा. व्यवसायात
कलियुगात 'सुतार' नावाने जप्त सत्य माझ्याकडे येईल. त्या काळातही,
शतपा, तृषिका आणि केतुआ हे माझे शिष्य, वेदांचे वक्ते असतील. माझे बेड आणि
योगाद्वारे तुम्हाला स्लावलोकाची प्राप्ती होईल. व्यवसायाच्या तिसऱ्या टप्प्यात, द
रूपाने उतरेल आणि दमण नावाने शवलोक जवळ असेल. माझा वासोका दे
आम्ही चार नावाच्या मुलांचे शिष्य होऊ, जे आम्हाला विश्वासाची दृढता शिकवतील.

त्यानंतर, चौथ्या तिमाहीत, मला इंग्रजीचा अभिमान वाटेल आणि मला सुहो म्हणून ओळखले जाईल. माझे चार
पुस्तके समलिंगी आहेत आणि ते चार महात्मा होईल. माझे चार पुस्तके Sumuk, गूह, डीबी,
रक्त नावाने ओळखले जाईल. मासजी पाचव्या तिमाहीत सव्वाता आणि नावाने असेल
मी मकांक नावाचा योगी आणि महान तप होईन. मग मी मदत करीन मासजी आणि
तो हातमूच्या मार्गावर येईल.

नवव्या जहाजावर आल्यावर प्रसातजी तृप्त होतील. मग मी स्वतः ऋषभ नावाचा अवतार धारण केला.
हे काय आहे? पराशर, गग, भगवा आणि गरिश हे माझे शिष्य होतील. हे चौघे योगी असतील आणि नेहमीच असतील
केवळ योगाचा मार्ग अवलंबाल. माझ्या ऋषभ अवतारात मी भाभय्यू नावाची व्यक्ती होते.
राजकुमाराला जीवन देईल, जो वर्षभर मरेल. जेव्हा तो राजकुमार
सोळा वर्षांचा असेल, त्यावेळी माझा ऋषींचा अंश त्याच्या घरी जाईल. जेव्हा राजकुमार
तो त्याची अधिक भक्तीभावाने पूजा करील, मग तो त्याला थेट राजेशाहीच्या धमकीचा उपदेश करेल.
त्याच्या उपासनेनंतर, त्यांनी मुनभय्यूला चिलखत, शंख आणि शु दिले.
विध्वंसक दगड दान करील. एवढेच नाही तर त्यांनी त्याच्या अंगावर चमत्कारिक गोष्टी टाकल्या.
त्याला बारा हजार शस्त्रही दान केले जाणार आहेत.

अशा प्रकारे, भय्यूस अनेक वरदान आणि वस्तू दान केल्यानंतर, ते

निघून जाईल नंतर एका युद्धात भय्यू रपुगनचा पराभव केल्यावर, कटमालिनी नावाची सर्वोच्च सौंदर्य
लग्न करून न्यायाने राज्य करेल ऋषभ नावाचा हा नववा अवतार आहे. ऋषभ- क्र
परमपूज्य महान आणि वर्ग, कीर्ती आणि जीवन देणारे आहेत.

प्रकरण पाच

सावजी द्वारे योग रावतारचे वर्णन

सावजी म्हणाले - नाही! दशवापरात धमा नावाचा धर्म नाही, जो हिमालयातील लोकांना माहीत आहे. तुम्ही सर्वोच्च शिखरावरील भृंगू नावाच्या ठिकाणी मुक्काम कराल. त्या अवतारातही माझा भृंगु, बलवंधू, नरा आणि केतुसिंग नावाचे चार तप असतील. अकराव्या मार्चला वर्तुळ नावाचे वर्तुळ असेल. आणि माक लगामध्ये, मला गंगेच्या काठावर तप आणि लंबोदर, लंबोडा, केसलंबडा या नावाने कापले जाईल. आणि मला परंबक नावाचे चार पुत्र होतील. या चार पायऱ्या असतील. बाराव्या मोर्चानंतर येईल अशा प्रकारे, मी यशस्वी होईन आणि मी ए नावाचा अवतार घेईन. ते मला चार मुलगे होतील ज्याचे नाव आहे समय साव, संबु, साया आणि शवा. तो एक महान योगी असेल आणि नवरूच्या विनंतीचे पालन करेल.

तेराव्या शतकात श्री धमवपा नारायण असेल आणि मी गंधमादन पर्वतावर असेन. जन्माने मी महामुन बल म्हणून ओळखला जाईल. मग सुधामा तरी, वश आणि वारजा होईल मेरेपू. तो चौदाव्या शतकात मशीद बनला आणि मी मी गौतम म्हणून अवतार घेईन. मग ए, विषाद, वर्ण आणि मेरेपू म्हणून वाक मी ते घेतले पवंतरपार येथे आल्यावर मी सरस्वती नदीच्या काठी हिमालयातील वेदाशीष नावाच्या टेकडीवर गेलो. उत्तरेकडील तीरावर वेदशराचे रूप घेईल. माकुना, कुणबा, वेदांचा अवतार कुशारी आणि कुणे नावाच्या चार शूर वीरांचा जन्म होईल. त्या वेळी

मी याना नावाच्या अवतारात असेन. सोळाव्या शतकात आल्यावर सासर्जीनी देव हे नाव धारण केले. करगे आणि मी मागोकण आणि कायपा, उषाणा, यवन नावाच्या जंगलात गोकण म्हणून जन्म घेऊ

आणि बहपतला चार पुत्र होतील. सहावीपर युगात देवकेतुजय होईल. मी गुहावासी नावाने अवतार घेईन आणि उत्त्या, वामदेव, महायोग आणि महाबळ हे माझेपू असतील. जेव्हा मी अथरवंतपर येथे पोहोचलो जेथे पर्वतावर शेंडीचे वन आहे, तेथे मी शांडी आणि ऋतंजय नावाने अवतार घेईन. होय. त्यावेळी वच्छवा, गाल, यवया आणि यती आणि मेरेपु तपश्चर्या होतील. उत्सव व्यापारयुगात महामुन भद्राला अभिमान वाटेल आणि मी हिमालयाच्या शिखरावर माली नावाने जन्म घेईन. मी करीन, मग माझे केस लांब असतील. हर यनाम, कौस्य, लोक आणि धम, जे गंभीर गरोदर आहे, माझा मुलगा म्हणून जन्म घेतला. त्याच्या विसाव्या शतकावर श्री.गौतम आणि माँ हास नावाने अवतार घेईल. सुमंत, विवरा, वाण कंधा आणि कुणाबंधरा माझा योग पूर्ण होईल.

या सर्वव्यापी युगात मी दादांच्या नावाने जन्म घेईन आणि माझ्या नावाने त्या जागेचे नाव. जंगल असेल. पा, दभाम्ना, केतुमान व गौतम मेरेपू यांची व भाषणे होणार आहेत होय. विसाव्या व्यापारी युगाच्या आगमनानंतर, प्रसासर्जीनी शुमायनाच्या रूपात अवतार घेतला आणि मी.

वाराणसीतील लोंगली भीमाचा अवतार म्हणून दिसणार आहे. त्यावेळी मी सुरक्षित होतो शरीर सर्व देवता पाहतील आणि भल्लारी, मधु, पग आणि टेकेतू हे मेरेपू होतील आणि ते करतील. ज्यांची धार्मिक श्रद्धा आहे. तेवीस महिने सामूहिक तहान भागणार नाही. मग माझे डोळे उपंग आणि उषक, बृह, देवल आणि कव या पर्वताच्या नावाने. व्ही पु एच गे टॅप करा. चौवीस व्यवहार होतील. तेव्हा मी शूली नावाच्या एका महान योगीच्या रूपात आलो. मी करीन शलाहो, अनवेश, युवना आणि शार सु हे माझे पुत्र होतील.

जेव्हा पंचविसावे युद्ध युग येईल, त्या वेळी तो ष नावाने अवतार घेईल. आणि मी मुदिर नावाने कापला जाईल. सहावीसांत पराशर तृप्त होईल आणि मी करीन भवित नगरात सिंहाच्या रूपात उतरतील. मी सत्ताविसाव्या व्यापारावर सोम शमा आहे गंगा नावाने भास नावाचा तिथम अवतार धारण करते. तेव्हा सासजी जातुक्य नावाने होय. ऐयासावत्रपर युगात भगवान शिव पराशराचे पुत्र म्हणून जन्मले. आणि त्याचे नाव असेल पैपायनस. त्यावेळी वसुदेवाच्या सहाव्या भागासह का पुत्ररूपी जन्म घेऊन तो वासुदेव नावाने जन्म घेईल. मग लकुली नावाने मी कापला जाईल

अशा प्रकारे देवा धदेव भगवान शिवाने मा वंतरच्या चतुर्युगे या योग तारांचे वर्णन केले. काय. या अष्टावीस योग ताऱ्यांमध्ये त्यांचे चार परम शिष्य असतील, जे शरीरावर चमकतील. आणि त्या माणसाने पुड, गलेम्माची हार घातली असेल. हे विद्वान आणि तुम्ही आहात

धडा 6

नंदाचा अवतार

सन कुमारजींनी विचारले - अरे प्रिये! तुम्ही महादेवजी आणि भगवंताच्या शरीराचा अंश झाला आहात कसे कळणार कृपया मला या महान कथेची कथा सांगा.

नंद म्हणाले- अरे प्रिय सूर्यकुमार जी! शालद नावाचा एक देव होता. एकदा पाण्याच्या इच्छेने शलाद ऋषींनी शार्ङ्गचे ध्यान केले आणि त्यांचे ध्यान करू लागले. मग देवराज अंतर्दृष्टीने त्याला म्हणाले की मी तुझी इच्छा पूर्ण करण्यास असमर्थ आहे. म्हणून तुम्ही परमभगवान, परात्पर भगवान शिव यांची पूजा करा. तुम्हाला तेच हवे आहे मी पूर्ण करण्यास सक्षम आहे. हे ऐकून तो पूर्ण भावनेने आणि आपुलकीने सलाद पार पडला. देवा धदेवाने मृत शरीरासाठी तपश्चर्या किंवा तपश्चर्या करण्यास सुरुवात केली.

शालादच्या कठोर तपश्चर्येतून गेल्यावर भगवान शिवांनी त्याला साधी दृष्टी दिली आणि म्हणाले - ओ सलाद! महाराज, सर्व देव, ऋषी-मुनींनी माझा आत्मा गायला आहे. माझी तपश्चर्या अवतारी आणि सर्वजण मला सर्व जगाचा पत्ता मानतात. एन.एस. तरीही मी तुला तुझा पत्ता होण्याचे वरदान देतो. माझे अयो एनजे पु माझा जन्म होईल आणि माझे नाव नंद असेल.

असे बोलून भगवंतांचे प्रेत तेथून गायब झाले. त्यानंतर प्रभूच्या देहाचा शालद जयजयकार करताना तो त्याच्या आत्म्यात गेला. तेथे त्याने ही गोष्ट सर्वांना सांगितली. काही कालांतराने माझा पत्ता शलाद भूमीला दुरुस्त करत होता की त्याच वेळी भगवान शिव त्याच्या शरीरातून आज्ञा आली. त्यानंतर सगळीकडे शांतता पसरली. जेव्हा माझा पत्ता शलादने माझ्या बाल पीकडे पाहिले, जे सूर्य आणि धान्यासारखे तेजस्वी होते आणि ते तेजस्वी होते, हातात काटा घातला होता आणि डोक्यावर जटाजूते, त्यामुळे माझा चेहरा पाहून तो आनंदला जाग आली.

शालद म्हणाला- हेसुरे! तू मला खूप आनंद दिला आहेस. म्हणूनच माझे नाव नंद ठेवा. मग देव माझ्या पत्त्यावरून गेल्यावर प्रेताची स्तुती करू लागला. त्यानंतर ते त्यांच्या झोपडीत गेले. त्या कुत्रीने गंमतीने आपल्या रूपाचा त्याग केला कर लावला आणि सामान्य मुलासारखे जगू लागला. मग माझा पत्ता शलादने माझे नाव ठेवले सर्व कामे पूर्ण झाली. वयाच्या पाचव्या वर्षी मला संपूर्ण वेदाचा अभ्यास करायला लावला. कधी मास महिना आला तर भगवान शंकराच्या आज्ञेने मी आणि विष्णू नावाचा पुरुष मला भेटायला या.

माझा पत्ता शलादने दोघांनाही आपापल्या सीटवर बसवले आणि खूप स्वागत केले. के. मग वेदीन मला पुन्हा पुन्हा आंघोळ घालू लागला आणि काही वेळाने माझ्या पत्त्यावरून म्हणाला- ओ ते! तुमचा हा मुलगा एवढ्या लहान वयात सर्व शिक्षणाचा मास्तर झाला आहे, पण त्याचा

वय खूप कमी आहे. त्याच्या आयुष्याचे फक्त एक वर्ष बाकी आहे.

मग त्या दोघांचे बोलणे ऐकून माझा पत्ता शालदला अश्रू अनावर झाले आणि रडू लागली.

त्याचा असा पत्ता पाहून नंदरने त्याला तसे केले. ते विचारू लागले, 'बाबा!

तू इतका आनंदी का आहेस? तेव्हा शालदने मला माझ्या वयाबद्दल सांगितले

सांगितले. मग मी म्हणालो- अरे प्रिये! तुला हे आवडत नाही. मी देव, दानव, होय,

गंधव, काल, यमराज किंवा इतर कोणत्याही मानवाला मारता येत नाही. मी माझ्या वयात मरणार नाही.

या गाडीचा माझा शब्द ऐकून माझा पत्ता शालादने विचारला की बेटा! तू कोण आहेस-

तू कसली तपश्चर्या केलीस, कसली शक्ती बनलीस, जी तू असं म्हणत आहेस? मग

मी म्हणालो- अरे प्रिये! मी देवाच्या प्रेताची पूजा केली आणि केवळ स्तुती करून मृत्यू टाळला

गाणे तू काळजी करू नकोस असे म्हणत नंदाने शालाद आणि स्वतःचे नाव पत्ते ठेवले.

चल जाऊया

सातवा अध्याय

वरात आणि लग्नाचा तपशील नंदला

नंदा म्हणाली - हेमहामुने ! मी जंगलात जाऊन घोर तपश्चर्या करू लागलो. m आणि ch मन आणि आत्म्याने, परमेश्वराच्या शरीराला तीन, दहा हात आणि पाच तोंडे आहेत.

ध्यान करताना मी नामजप करू लागलो. माझ्या तपाने किंवा तपस्याने भारावून गेलेले प्रभु मृतदेहांचा मृत्यू झाला. तेव्हा भगवान शिवाने मला देवी पावतीसह सूचना दिल्या.

तुम्हाला पाहूचें असं तेंलें हळें - तेंही वाचूं घुंकांलां ! मीं तुम्हाला उचेंलें आ देकीं धरेंचें चंद.

भगवान शंकराचे हे उदात्त वचन ऐकून मी त्यांच्या पाया पडलो आणि पुन्हा त्यांची स्तुती केली.

करायला सुरुवात केली तेव्हा भगवान शिवांनी मला हाताने वर केले आणि म्हणाले - हे नंद!

तू माझा मरण-भय कसा आहेस? तू अमर आहेस, अमर आहेस आणि नेहमीच माझा हिशोब घेणारा आहेस

तुम्ही राहाल माझे प्रेम सदैव तुझ्यासोबत राहिल आणि तू कधीही मरणार नाहीस.

तुझ्या घरी आल्यावर त्या दोघांनी स्वतःहून पाठवले होते. त्यामुळे आता तुम्ही तुमचे दुःख आणि दुःख व्यक्त करू शकता

याग द्यावा

असे म्हणत भगवान शिवांनी आपल्या गळ्यातील कमळाच्या फुलांची माळ काढून मला मिठी मारली.

ठेवा माळा माझ्या गळ्यात पडताच माझ्या तिघांना आणखी दहा हात मिळाले. त्यानंतर लगेच

भगवान शिव मला म्हणाले की तुला अजून काय हवे आहे? मेनकाहा - भाऊ! तुमची सवारी

व्हायचे आहे तेव्हा महादेव सावजींनी केसातून गळ्यातल्या माळासारखे मऊ पाणी माझ्यावर ओतले.

स्टिकिंग म्हटलं की 'नंद' व्हा. मग त्या देवांच्या नजरेतून पोपट,

वृषभ आणि ना, पाणिडाका आणि जंबून दया बहा अनुकरण. ये पाच ना दयान पंचद नाम जाते रा

नावाच्या ठिकाणाजवळून वाहत आहे. नदीवर गेलेल्या माणसाने या पंचनादांचे नाव ठेवले

भगवान शिवाची उपासना केल्याने त्याला परम मोक्ष प्राप्त होतो. ते सर्व

भगवान शिवाच्या मनोकामना नक्कीच पूर्ण होतात.

भगवान शिवाने देवी पावतीला सांगितले की देवी ! मी नंदांना माझ्या गणाचा स्वामी करतो

इच्छित सावजीचे म्हणणे ऐकून देवी पावती म्हणाली - भु! मानंद यांना तिचे पु

नाही. तेव्हा भगवान शिवांनी आपल्या सर्व गणांना बोलावून सांगितले की मी नंदा तुम्हा सर्वांना दिली आहे.

गणाचे राज्य निर्माण झाले आहे. प्रेताचे हे विधान ऐकून सर्व गण

S Tapuvuk यांनी त्याला आपला स्वामी म्हणून स्वीकारले. मग सर्व देव आणि नंदाचे प्रमुख

तु काय केलस? त्यानंतर नंदाचा विवाह आईच्या सुंदरकाया सुयशाशी झाला

या. नंद नेस्पा नायके यांनी परात्पर परमेश्वराला नमस्कार केला. महादेवजी नंदांना म्हणाले

सांप, महान योगी, महान धनुर्धारी, अजिंक्य आणि महान होण्याचे वरदान दिले.

देवी पावतीने सा तपुवाक नंद यांना इच्छित छट फळ मागायला सांगितले. असे नंद म्हणाले

हेमते! मी सदैव तुझ्या चरणी राहू दे. हे ऐकून देवी पावतीने त्याला शुभेच्छा दिल्या

पुनकर डी. त्यानंतर सर्व देवतांनीही मला अनेक वरदान दिले. मग

प्रेतातून प्रभूचा देह घेतल्यानंतर सर्वजण त्यांची स्तुती करत आपापल्या जागी गेले.

छान! नंदराच्या अवताराचे वर्णन उद्बोधक आणि आनंददायी आहे. या

वाचून किंवा ऐकून सर्व सुख नष्ट होते.

धडा आठवा

भैरव अवतार

नंद म्हणाले - हेसन कुमार जी! भगवान भैरव हे शरीराचे सर्वोच्च पाय आहेत. एका वेळी गोष्ट अशी की. प्राजी सुमे हे डोंगरावर बसलेले वाहनात नव्हते. त्याच वेळी देव त्याच्याकडे आले आणि हात जोडून ओल्या गाड्या करू लागले. त्यानंतर त्याने विचारले - अरे नाही! या जगात विना-विध्वंसक घटक म्हणजे काय? कृपया या प्रकरणात आम्हाला सांगा.

मग प्रेताच्या भ्रांतीने भगवंतांचा भ्रमनिरास झाला. तो म्हणाला- हे देवा! आपले शक्तीसाठी मी तुम्हाला त्या अविनाशीबद्दल सांगेन. हे जग माझ्याकडून यापेक्षा मोठा कोणी नाही. हे सर्व जग माझ्यामुळेच अस्तित्वात आले आहे. माही वयम् भू, अज, इर, आनंद, भो, प्रा आणि नरंजन आझम. माझ्यामुळेच जग वाढतं आणि बदलतं. असे घडत असते, असे घडू शकते.

आईचे हे शब्द ऐकून बसलेल्या भगवान श्रीविष्णूंना फार वाईट वाटले. मग हिरराजींना समजावताना ते म्हणाले की, तुम्ही अशा प्रकारे स्वतःची स्तुती करू नका. ते कर कारण माझ्या आज्ञेमुळेच तू या सृष्टीचा निर्माता आहेस. ही कार ते आपापसात भांडू लागले. दोघेही स्वतःला मोठे आणि मोठे समजत नाहीत होते. मग त्याने स्वतःला सुखी करण्यासाठी वेदांचा वध केला. फळ आणि फळ वेद तिथेच थांबला. जेव्हा जाजी आणि हिरवा नुने त्यांचे ज्ञान त्या चार वेदांमधून शिकले. असे विचारले असता प्रथम 'रिवेद' प्रेताची हत्या करताना म्हणाला - अरे नाही! अहो अहो! ज्यामध्ये सर्व भुते प्रभावित होतात आणि ज्याद्वारे सर्व काही वाढते, या जगात जो परमात्मा आहे असे म्हटले जाते, तो एकच भगवान शिव आहे. मग म्हणाला 'युजुवद' वेदांची सत्यता देखील त्या परम भगवान शिवाच्या कृपेनेच प्राप्त होते. उह भगवान शिवशंकर पूर्ण आणि योगाने मारले जातात. त्यानंतर 'सामवेद' म्हणाले की, जो सर्व जगाच्या लोकांना फसवतो आणि ज्याच्या शोधात सदैव ऋषी-मन असते. अलीकडे, जनक कांत सर्वांना गौरव आणतात, ते म्हणजे यंबक महादेव जी. या पण 'अथवा' बोलला, जो भाशी बोलतो आणि सर्वांचा नाश करतो एकमात्र देव हा देवाचे शरीर आहे.

वेदाने सांगितलेले हे शब्द ऐकून तो म्हणाला - हेवेदो ! तुझ्या शब्दातून

मृत शरीराला परमात्मा कसे म्हणता येईल? त्यांना अंतिम कार मानले जाते
शकते?

जी आणि हिहर नुके हे शब्द सर्वत्र मूर्त आणि अमूर्त स्वरूपात ऐकून

जे श्रद्धेने जगतात ते म्हणाले की देव हा मृत शरीर आहे. तो एकच सर्वोच्च आणि सर्वांचा आहे तोच काळजी करतो. तो महान लीलाधारी आहे आणि या जगात सर्व काही त्याच्या आज्ञेमुळे आहे. असे घडत असते, असे घडू शकते. कारचे बोलणे ऐकूनही ही गोष्ट माझ्या ध्यानात आली नाही. आणि असेच ते आपापसात भांडत राहिले. त्यांचा वाद संपण्याचे नाव घेत नव्हता. त्यानंतर त्या दोघांमध्ये मोठी ठिणगी पडली. यापैकी एकही नाही सुरुवात आणि अंतही नव्हता. त्या आगीने त्या व्यक्तीचा पाचवा चेहरा जळू लागला.

त्याचवेळी कर्णकारी देवाचा मृतदेह तेथेच कापण्यात आला. आजी सावजीला म्हणाले - ओ पु! तू माझा आश्रय घे. मी तुझा जीव गमावीन. तू माझ्या डोक्यातून कापलेला आहेस. कापल्यानंतर तू रडायला लागलीस, म्हणूनच मी तुझे नाव हरा ठेवले.

जींचे हे बोलणे ऐकून भगवान शिवही क्रोधित झाले.

त्याच्या रागातून लगेच एक मनुष्य जन्माला आला, त्याचे नाव भैरव होते. देवाचे शरीर त्या माणसाला आज्ञा देत म्हणाले - हेकलराज ! तुम्ही सात कालसारखे आहात. या साठी आजपासून तुम्ही जगात कालभैरव म्हणून ओळखले जाल. तुझ्यावर राज्य करा आणि त्यांचा अभिमान करू नकोस आणि या जगाचे पालन कर. आजपासून मी काशीपुरीचा आहे तुम्ही दान करा. तेथील लोकांना शिक्षा करणे तुमचे काम असेल. तेथील मानवाने केलेल्या चांगल्या-वाईट कर्मांचा हिशोब गुप्तपणे लिहिला जाईल.

कालभैरवाने भगवान शिवाचा हा आदेश मान्य केला. त्यानंतर लगेच त्याने आपल्या डोक्या बोट्याच्या टोकाने राजजीचे पाचवे डोके कापले. हे पाहून

भयभीत होऊन तो शांत पठण करू लागला. दोघांच्या कृपेने मृत शरीर हा वाद लगेचच संपला. शिवरायांचा अपमान केल्याबद्दल त्यांना खूप पश्चाताप होतो. ते होऊ लागले भगवान शिव शाश्वत आहेत आणि आपल्या भक्तांना नेहमी आशीर्वाद देतात. उह ने त्याने राजी आणि वन्नूजी या दोघांनाही माफ केले आणि त्यांचे आशीर्वाद दिले. मग देव देहाने कालभैरवांना सदा आणि विष्णूचा आदर करण्याची आज्ञा दिली पा पे शिक्षा दान करा.

नववा अध्याय

भैरवाला नमस्कार असो

नंद म्हणाले - हेसन कुमार जी! प्रेताचे आशीर्वाद घेतल्यानंतर भैरवजी तसेच वेळ अ. भगवान शंकराच्या आज्ञेने त्यांनी आपल्या परमेश्वराची भक्ती आत्मसात केली. कालभैरव हातात कवटी घेऊन काशी नगरीकडे निघाले, पण हया नावाची प्रक्रिया होती. ती त्याच्या मागे गेली. एके दिवशी भगवान नारायण कालभैरव कपाच्या वेषात आले जेव्हा आम्ही भगवान शिवाच्या ठिकाणी गेलो तेव्हा सर्वांनी प्रेताच्या भैरव पाकचे आगमन पाहिले. देवता आणि ऋषींनी त्याला हात जोडून बोलावले आणि त्याची स्तुती करू लागले. देव आणि नुने स्वतःला किंवा देवी लामी म्हणाले - हेदेवी! आज आपण दोघे धन्य आहोत, कोण भगवान शंकराचे कालभैरव रूप आपण पाहिले. त्याने ही पृथ्वी धरली आहे. हे भगवान शिवच शरणागताला शांती देणारे आणि सर्व तत्वे जोडलेले आहेत. हा सर्व ज्ञानाचा अंत आहे आणि त्याच्या भक्ताला सर्व काही देणारा आहे जे मनोकामना पूर्ण करतात. त्याच्या दर्शनानेच मनुष्य सर्व बंधनांतून मुक्त होतो.

कालभैरवजींना असा भक्ता मागताना पाहून भगवान शिव आणि नुने त्यांना विचारले. काय देवा, तू तिन्ही जगाचे राज्य देणार आहेस, तुला शुभेच्छा? विचारत आहे की गरज आहे? मग आणि या कारचे नुजीचे शब्द ऐकून काळभैरवजी म्हणाले - हेनारायण ! मानाजीचे पाचवे डोके कापले गेले. या साठी मी केलेल्या पापांबद्दल पश्चात्ताप करण्यासाठी मी हे करत आहे. नंतर काळभैरवाच्या शब्द ऐकून देव बोलले आणि म्हणाले - हे भैरव ! तू सर्वांचा नाश करणारा आहेस आणि करू नका तुम्ही नेहमी लीला करत राहा. मग देवी म्हणून 'मनोरथी' वावचे नाव भैरवजींच्या भवनामात टाका. भैरवजी कुठेतरी आहेत दिशेने निघालो तेव्हा वनुजींनी तिला भैरवजींच्या मागे जाताना पाहिले आणि त्याला शिवरायांचा पाठलाग सोडण्यास सांगितले, पण हान्या फक्त या बहाण्याने म्हणाला ती शिवाजीची सेवा करते. असे बोलून तो भैरवजींचा पाठलाग करत होता. शहराजवळ आले. तिथे पोहोचताच तो अधोलोकात आणि डोक्यात शिरला भैरवजींच्या हातातून निसटून तो पृथ्वीवर पडला.

ज्या ठिकाणी कालभैरवजींच्या हातून जींचे पाचवे मस्तक पडले होते, ते स्थान विमोचनाची तारीख म्हणून कपाल पूर्ण झाले. जोपर्यंत भैरवजी संपूर्ण पृथ्वीची पूजा करत नाहीत काशीला पोहोचलो नाही, आईचे डोके हातात चिकटून राहिले आणि काशीला पोहोचताच त्यांची सुटका झाली. गया. म्हणूनच काशी शहराला पापण शनी मानले जाते आणि पुरुषांकडून त्याची पूजा केली जाते. उपभोग्य. जो मनुष्य कपालमोचन भैरवजींना शुद्ध अंतःकरणाने मारतो, त्याचा सासू-सुनेची पापे होत नाहीत. कपाल विमोचन तीथम आणि धपुवक पदन जाणे

आणि देवतांच्या पानांची पूजा केल्याने मनुष्याच्या पापांपासून मुक्ती मिळते. त्या दिवशी भैरवजींची पूजा केल्याने माणसाची सर्व पापे नष्ट होतात. काशीचा रहिवासी जो कृष्णमीच्या दिवशी किंवा मंगळवारी भैरवजींचे दर्शन करतो त्याची सर्व पापे नष्ट होतात बनु नका

दहावा अध्याय

नृ सह लीला वनन

नंदा म्हणाली - अरे प्रिये ! शाला नावाच्या भगवान शिवाच्या अवताराबद्दल मातु हबताता नाही. शुभ भगवान शिवांनी एकदा विंचूला अन्नाप्रमाणे पेटवले. तू काय घातले होतेस? तसे, देवाचे प्रेत त्याच्या भक्तांसाठी आणि त्यांच्या कल्याणासाठी जतन केले पाहिजे. अनेक अवतारांसाठी, जनकाची गणना करणे अशक्य आहे. एकदा आपले जय-विजय या सरदाराला दिलेल्या शापामुळे वेद दत्त हा जीचा मुलगा होता.

P M P A. पहिला मुलगा हर्यक शायर आणि सारा हर्या पमच्या रूपात आला. मध्ये कठोर तपश्चर्या करून किंवा करून राजाजींकडून वरदान मिळालं आणि जगभर आशीर्वाद मिळाला. कृपया करायला सुरुवात करा ते कोणालाही घाबरत नव्हते आणि ऋषी आणि देवांचे शिष्य होते. बनून तो नेहमी हानी करत असे. त्याने शोणत नगरला आपली राजधानी बनवले आणि तिन्ही जगावर विजय मिळवण्याचे ध्येय ठेवून सतत युद्धे होत होती. ते खूप पापी आहेत आणि तो खोडकर झाला होता.

अशा प्रकारे त्याची पापे दिवसेंदिवस वाढत होती. मग जी आणि सर्व देव भगवान शिवाने भगवान विष्णूला प्रत्येक ययक शूपाच्या अत्याचारापासून मुक्त करण्यासाठी प्रार्थना केली.

प्रत्येक याक शापूने आपल्या मुलालाही मारण्याचा प्रयत्न केला कारण देव विष्णू हे सर्वोच्च देव होते आणि त्यांचा पत्ता प्रत्येक याक शपू देखील नेहमी विष्णूजींच्या आश्रयाला होता. सल्ले द्यायचे. तर प्रत्येक याक शपू समोर कोणालाच मानत नसे.

त्याने स्वतःला देव मानले आणि आपल्या लोकांना त्याची पूजा करण्यास सांगितले.

एके दिवशी हर्यका शपूने त्याला मारण्यासाठी एका मोठ्या खांबाला बांधले.

दया. भावसाल भगवान सदैव त्यांचे रक्षण करण्यासाठी त्यांच्या भावांचा शोध घेत असतात.

चला भगवान विष्णूने मानवाचे रूप धारण केले, जे अर्ध मानव आणि अर्ध होते

अस्वलाचा, आणि तोच खांब तोडून कापला गेला. तो फक्त तुला भेटायला आला होता

सर्व राक्षसांचा नाश करा. त्यानंतर प्रत्येक यक्षपुला आपल्या मांडीत ठेवून त्यांनी

त्याने खिळ्याने शरीर फाडले. प्रत्येक याक शापूकेचा मृत्यू होताच सर्व देवांना आनंद झाला.

पण मानवाचे रूप धारण करणाऱ्या परमेश्वर आणि नुका यांचा क्रोध जेव्हा शांत होत नाही, तेव्हा सर्व ते गेलं. मग त्याची आराधना करून भगवान विष्णूचा राग शांत केला.

त्याने त्याची स्तुती केली.

तिची स्तुती करताना वनुजीने त्याला मिठी मारली, पण तरीही त्याची

रागाचा माणूस शांत नसतो. त्यानंतर सर्व देवता शिवाची पूजा करतील.

त्याने आश्रय घेतला आणि त्याला वरुणाचा राग शांत करण्याची विनंती केली. त्यांचे ऐकत आहे

सर्व मृतदेह म्हणाले - हे देवा ! तुम्ही लोक चटाचा याग तुमच्याच धामात करता.

देवाकडे जा मी भगवान विष्णूंना नक्कीच शांत करीन. मग देवता त्याचा तपुवाक धामला गेले.

yahwana ye

शरभ-अवतार

नंदर म्हणाला - जेव्हा परोपकारी भगवान शिवाने देवतेची प्रार्थना ऐकून त्याला दिले मानववंशीय प्रकृतीचा क्रोध शांत करण्याचे आश्वासन दिल्यानंतर त्यांनी एक गीतगायन केले. भैरवाने महाबलीला वीरभ म्हटले. वीरभला आदेश देताना एक सावजी म्हणाला- अरे भैरव! मानवरूपाचा क्रोध शांत करून देवतेचे भय सोडा. जर ते तुमचे असतील जर तुम्हाला समजावून सांगणे पटत नसेल तर तुम्ही माझ्या भैरवाचे रूप दाखवून त्यांना शांत करा.

भगवान शिवाच्या आज्ञेनुसार भैरवाने तात्काळ नृसाहजींचा राग शांत केला. साठी गेले पंचकरांनी भैरवजींना नमस्ते अर्पण केल्यानंतर नृशहाजींना ही गाडी म्हणाली - हेमाधव! हे जग सुखी करण्यासाठी तू हा अवतार घेतलास आहे. माशाचे डोके ठेवून आणि आपल्या शेपटीला बांधून तुम्ही मनुजींना पहिले. समुद्र उलटला होता. पृथ्वीला उत्तर देण्यासाठी तुम्ही वराह घेतला होता. त्यानंतर लगेच तू वामनाचा अवतार घेऊन चेंडू बांधला होतास. आता तुमच्याकडे आहे नष्ट करण्यासाठी मानवाचे रूप घेतले आहे. अरेरे! तू सर्वांचा नाश करणारा आहेस एन.एस. ज्या कार्यासाठी तुम्ही मानवाचे रूप धारण केले होते, ते केले आहे. म्हणून आता हे भयंकर रूप विसरून पुन्हा आपले सुंदर रूप धारण करावे. ते होऊ दे

वीरभचे हे शब्द ऐकून नृसाजी आणि ते संतापले म्हणाला- तू ताबडतोब इथून निघून जा, नाहीतर मी हे सर्व जग नष्ट करीन. माझ्या भागातून Hea आणि Inkt ए. मी सर्वांचा स्वामी आहे. या कार आणि नुजीच्या शब्दांना हे ऐकून वीरभला खूप राग आला. मग तो म्हणाला, की तुम्ही जगाच्या परमेश्वराचे शरीर आहात? माहीतही नाही? त्याच्यामुळेच मी इथे आलो. तू तुझ्या अहंकाराचा त्याग कर, कारण तू या विश्वाचा निर्माता नाहीस, पालनकर्ता किंवा संहारक नाहीस. उह भगवंताच्या कृपेने तुम्ही अनेक अवतार धारण करता. तुमचे डोके कमी आहे परमेश्वर मृत शरीराच्या अंत्यसंस्काराची शोभा वाढवत आहे. तुझ्या मुलाचेही पाचवे डोके माणेकत यांनी घेतली आहे. या जगात सर्वत्र भगवान शिवाची शक्ती पसरलेली आहे. त्या तुम्ही भगवान शिवाच्या शक्तीने मोहित होत आहात. अहो सह! फक्त तू तुमचा राग आणि अहंकार सोडून द्या आणि तुमच्या शांत रुपात म्हणजेच देवाकडे परत या प्रेताच्या आज्ञेने येथे आलेला माझा शत्रू भैरव तुझ्यावर तुटून पडेल, म्हणून तू तुझा त्वरित मृत्यू होईल.

बारावा अध्याय

एन.आर.साहा यांचे पार्थिव कैलास येथे नेणे

सन कुमार म्हणाले - नंद जी ! जेव्हा कालभैरव, भगवान शिवाचा अवतार नार्सिसिस्टचे रूप धारण करून आणि या क्रोधाने नुजीला फटकारले, नंतर पुढे किंवा आलात? की त्यांनी भैरवजींच्या आज्ञेचे पालन केले की कालभैरवाने, फरीधात केले? तुम्ही वनुजीचा मानववंशीय स्वभाव मारला आहे का? नंद! तुम्ही ही भावना शांत कराल करू

महामुने, सूर्यकुमारजींचे हे शब्द ऐकून नंद म्हणाले - भैरवजींचे वीरभ. पु.चे हे शब्द ऐकून नृशह जी आधीच रागाने भरून गेले होते तो संतापला आणि त्याने वीरभवर थैमान घातले. तेव्हा वीरभने त्याला घट्ट पकडले. लया. वीरभने ही गाडी पकडल्याने नृसाजी खूप अस्वस्थ झाले. tat paat वीरभ Neu Hesi ने गाडी घट्ट धरली आणि तो उडून गेला. तो त्यांच्या पवित्रतेला उडवून देतो मृतदेह उचलून नेला आणि सावजीच्या वाहनाला वृषभाखाली चकरा मारल्या. ही गाडी जोरात खालून टाकल्यावर नश्वर देव कोपला.

हे पाहून सर्व देवता आणि ऋषी-मन देवा धदेव भगवान शंकराची स्तुती करू लागले. भगवान शिवाच्या भ्रमाने तृप्त होऊन भगवान विष्णूचे शरीर भीतीने थरथर कापेल. भयभीत होऊन विष्णूने भगवान विष्णूच्या रूपात शिवाची स्तुती करण्यास सुरुवात केली. ते परमेश्वरासमोर सर्वात खालच्या बिंदूपर्यंत उभे राहिले. देवाच्या देहाने भरले जावे गेला. त्याची शक्ती स्पष्ट झाली. वीरभैरवाने सर्व शिष्यांवर आशीर्वाद घेतला. ते बरोबर होते. कयंकारी देव प्रेताच्या गौरवासाठी सर्व देवांनी हात जोडले. गाणे सुरू केले.

मग देवतेने केलेल्या स्तुतीतून पुढे गेल्यावर प्रेत म्हणाला - हे देवा ! आता तुम्हाला घाबरण्याची किंवा घाबरण्याची गरज नाही. वीरभ भैरव यांनी कर आणि नुजीच्या स्वभावाचा पराभव करणे ही एक लिमा आहे. हा देव आहे Vnuk Maha वर कोणताही परिणाम होणार नाही. माझे सर्व भाऊ तसेच वनुजींचे तुम्ही कशाची पूजा कराल? असे सांगून भगवान शिवांनी नृ साहाजींचे शरीर सोबत घेतले. कैलास पर्वतावर गेला. तेव्हा भगवान शंकराच्या देहानेही त्यांच्या चेहऱ्याचे दर्शन घडवले. समजले.

तेरावा य

आणि माकडाला वरदान

नंद म्हणाले - अरे पु ! आता तुम्ही शमौलाल देवाच्या शरीराची ती उच्च प्रतिमा पाहू शकता. भगवान विष्णूच्या घरी अवतार घेतलेला सु नवा. काही वेळापूर्वी नर्मदा नदीच्या काठी नामपूर नावाचे एक नगर होते. या शहरात वन्नर नावाचा एक महापुरुष राहत होता. त्या देव शरीरे ते सर्वोच्च देव होते आणि संपूर्ण विज्ञानाचे शिक्षक होते. त्यांच्या लग्नाला शुचमती असे म्हणतात ते कुठून आले? ती खूप विवाहित होती आणि तिच्या पतीशी लग्न केले. सेवा करायची अशा रीतीने त्यांचे कार्य सेवेतून नव्हे तर प्रामाणिकपणे केले. महामून आणि मनार त्याला वरदान देऊ इच्छित होते. आपला जीव गमावल्याचे त्याने पत्नीला सांगितले. प्रामाणिक सेवा. तू मला वरदान देऊ इच्छितोस. तुम्हाला काय हवे आहे त्याबद्दल मला सांग.

पतीचे हे बोलणे ऐकून पत्नी म्हणाली - जर तु माझ्यावर बरोबर आहेस म्हणून कृपया मला महादेवजींप्रमाणे पु दान करा. बायकोचे हे वरदान ऐकून ज्ञानी विचारात मग्न होते की माझ्या बायकोने माझ्याकडे खूप चांगले वरदान मागितले आहे. ह्या वर भगवान शिवाच्या कृपेनेच लोकनाथ पूर्ण होऊ शकतो. मग त्याने पत्नीला विचारले देवीचा हा आशीर्वाद फक्त भगवान शंकराच्या कृपेनेच पूर्ण होऊ शकतो, असे सांगितले. म्हणून मी भगवान त्यांची तपश्चर्या करण्यासाठी मृत शरीराची पूजा करण्यासाठी जातात. तुमच्या पत्नीला तपस्याबद्दल सांगितल्यावर माकडे घरातून निघून गेली. काशी शहरात जाता जाता माणकांका घाटावर येऊन आरत्या पार पाडून त्यांचा जन्म-जन्म घेतला. पापे करू नका. त्यानंतर, त्यांनी त्रेरा लगा सादर केले, त्यांनी सर्व तीर्थक्षेत्रांवर सादर केले. त्याने काशीच्या ऋषींना आणि सरदारांना अन्नदान केले.

विहीर आणि तलावात स्नान केल्यावर त्रेद्र लगाच्या पूजेत राहू नका गेला. वर्षभर खाण्यापिण्याने काहीतरी बनवले आणि माकडाने अद्भूत तपश्चर्या केली.

एक वर्षानंतर भाविक एक दिवस पूजेला गेल्यावर मध्यभागी आल्यासारखे वाटले भागातून एक सुंदर मुलगा ई. मुलगा खूप देखणा होता, त्याचे केस पिवळे होते आणि त्याच्या डोक्यावर मुकुट होता आणि तो हसत होता. इतके छान मूल असणे महामु ना बात सा ए. त्यांनी भगवान शिवाचे खूप आभार मानले आणि

करू लागलास टपुवाक त्या मुलाला म्हणाला- अरे! मी तुझ्या बरोबर आहे म्हणा, किंवा वरदान मागायचे आहे का? तेव्हा दुसरा माणूस म्हणाला- अरे! तुम्ही सर्व आहात. सर्वज्ञात एन.एस. तुमच्या स्वतःच्या मनाची गोष्ट तुमच्याकडून कशी छापली जाऊ शकते?

तेव्हा भगवान शिव आपल्या बालस्वरूपात म्हणाले - प्रभु ! तुम्ही तुमची दृढता गमावाल. तिच्या आईच्या उदरातून ती हरेपू म्हणून जन्म घेईल. नंतर माझे नाव

घर असेल. हे वरदान देऊन त्या बालकाचा देवाचा देह नाहीसा झाला आणि वानर यांचे टपुवाक मृतदेह ओला करून त्यांच्या घरी गेले.

चौदावा अध्याय

गृहपा ठा अवतार

नंदर म्हणाला - जेव्हा प्रेताचे वरदान मिळवून भगवान देव घरी परतले त्यामुळे त्याने सर्व प्रकार पत्नी शुक्मतीला सांगितला. वेळ गेला, काही काळ त्यानंतर शुद्ध माता गरोदर असते. शुभ विवाहाची जोड असेल तर त्याच्या गर्भातून चंद्रासारखा एक सुंदर चेहरा चेहरा. प्रेताचा अवतार घेताच देवता तिथून निघून गेली मी पण खेळलो.

मारीच, ए, पुलह, पुल्या, तुतू, अंगारा, वश, कायपा, आग्या, विभाडा, मुंडल, लोमश, लोमचरण, भरराज, गौतम, भृगु, गालव, गग, जातकय, हशर, आप तंबा, या व्या, या, वामिदक, शतप, लक्त सालड, शंख जमदान, संवत, वीण, भरत, अंशुमानस, काययन, कुस, सौनाका, रियांगा, वासा, शुचा, नारद, तुंब, उक्का, वामदेव, देवल, हरित, व्रम, भगव, मृकड, डक, धौया, उपम्यु, व्या इ. आणि सांसारिक पुत्र भगवान शिवाचा गृहपाठ अवतार पाहण्यासाठी मोफत विधी आणि ऋषी. मला येऊ दे.

देवगु बृहपट्टीसह आणि ब्रह्मा भगवान विष्णू, नंद आणि भृंगीगणांसह देवी पावतीसह मृतदेह वाहून नेणे, देवराज सर्व देवता आणि पाताळ येथील नागराज मुलाच्या दर्शनासाठी सर्व नद्या, पती आणि समुद्र परमेश्वराकडे गेले.

सर्व ऋषी-मुनी, ऋषी-मुनी आणि त्यांच्यासह देवतांनी त्या बालकाला पाहिले. स्वतः प्राजीने त्या मुलाच्या जातीशी संपर्क साधून त्या मुलाचे नाव गृहपत ठेवले. ठेवले. त्यानंतर सर्व देवांनी त्या बालकाला अनेक वरदान दिले.

मग सर्व देवता शुक्मती आणि वानर मुन यांच्या भाग्याची स्तुती करतात गेला मुन्नार आणि त्याची पत्नी त्या मुलाची काळजी घेऊ लागली आणि वेळोवेळी झालेल्या संवादातून संपर्क होऊ लागला. जेव्हा गृहपत पाच वर्षांचा झाला

त्याला रडवले. मूल गृहपत जासु वू चे होते. त्याच्याकडे फक्त आहे त्याच्या पत्त्यावरून सर्व वेद मिळाले. मूल नऊ वर्षांचे झाल्यावर देव नारद त्यांच्या घरी आले. मुनवन्नर यांना त्यांच्याकडून त्यांच्या मुलाच्या भवितव्याबद्दल जाणून घ्यायचे होते. तेव्हा नारदजी म्हणाले - अरे ! तुमचा मुलगा खूप तरुण आणि भव्य आहे पण बारा वर्षांचा आहे असे झाल्यास अन्न व वीजेला धोका निर्माण होऊ शकतो. म्हणून तुम्हाला करावे लागेल अन्न आणि वीज जवळ पु ला परवानगी देऊ नये. देव शनारद ऐसे वचन सांगत त्या मुलाला आशीर्वाद देऊन तो तिथून निघून गेला.

pt हवा याय

गृहपत शिवजींचा आशीर्वाद होता

नंदा म्हणाली - हेमहामुने ! असे बोलून भगवान नारद तिथून निघून गेले. मग त्याच्या शब्दाने शुचमती आणि वावरण देवी स्तब्ध झाल्या आणि वेदान मोठे झाले. जोरजोरात रडायला लागली. रडत रडत ते दोघे मरण पावले. मग प्रथम आणि सर्वात महत्त्वाचे त्याने स्वतःची काळजी घेतली, मग पत्नीला समजावताना तो म्हणाला- देवी असं काही करणं बंद कर. होणारही नाही. तर तू असं रडणं थांबव. दूर वेदोन आपुले गृहपात को सापडेल त्यावेळी त्याचे वडील घराबाहेर होते. जेव्हा तो परत आला तेव्हा त्याने त्याच्या आई-वडिलांना ओळखले. त्याला असे रडताना पाहून तो त्याला विचारू लागला की तू असे का रडत आहेस? आपल्या मुलाचे हे ऐकून देवी शुचमतीने गृहपत आपल्या गळ्यात आलिंगन दिले. आणि रडतच त्यांनी नारदजींनी जे सांगितले होते ते सांगितले. हे ऐकून घरदारही व्यसनाधीन होऊ नका आणि तुमच्या पालकांना समजावून सांगू नका की तुम्ही असे आकर्षित होत नाही. प्रेताचा नामजप करून मी स्वतःला मृत्यूपासून वाचवीन. तुझ्या मुलाची हिंमत बोलणे ऐकून दोन्ही पालकांना कळले आणि त्यांनी श्री. उपासनेने निश्चितपणे सर्वांचा नाश होतो. म्हणून तुम्ही त्यांचा आश्रय घ्या, ते तुम्ही तुमचे उपकार कराल.

आई-वडिलांचे आशीर्वाद घेऊन ते मूल काशीला गृहपत येथे गेले. तिथे ती नान त्यानंतर अंत्यसंस्कार करण्यात आले. वर्लागा सादर केल्यानंतर, तो सैतान आला आणि तो स्वतःला भाग्यवान समजू लागला की त्याला परमेश्वराचे दर्शन झाले. मग त्याला एक मृतदेह सापडला होता. तो दिवस एकशे आठ तासांत गंगेचे पाणी भरून आंघोळ करायची आणि नंतर त्याची पूजा करायची. त्याचा मन नेहमी प्रेताला मारायचे. हळूहळू वेळ निघून गेला. घरकाम करणारा बारावीत प्रवेश केला. नारदजींची वाणी ऐकून, देवराज इंघ्रीहपत के समोरचा कट अ. तो म्हणाला की मुल मागते की तुम्ही मागता? नंतर ऐकत आहे गृहपत त्याला नमस्कार करून म्हणाले- प्रभु ! मी तुझ्यातला नाही, देहाला मिळालेला देव वरदान आहे मला विचारायचे आहे तुम्ही निघून जा मी शिवाजीशिवाय इतर कोणाकडूनही काही मागत नाही. कारण प्रेत ही माझी पूजा आहे आणि मी त्याचा भाऊ आहे.

गृहपताचे हे शब्द ऐकून तो संतापाने भारावून गेला. त्याने स्वतःचे घेतले लया. त्याच्या हातातला बाण पाहून मुलाला त्याच्या पत्त्याने काय सांगितले होते ते आठवले. आणि त्या भीतीने सेमू छतावर पडला. हे पाहून भा व साल भगवान शिव देवी पावती साहट लगेच तिथे कटला. गृहपाठाला स्पर्श करताच तो उभा राहिला. आमचे समोर देवाचा मृतदेह आणि आईची पावती पाहून तो रोमांचित झाला. त्यांचे

शेकडो कोटी सूर्योदय होत होते. हे अप्रतिम चित्र पाहून घरात मंत्रमुग्ध व्हा.

गेला आणि हात जोडून देवा धदेव महादेवजींची स्तुती करू लागला.

मग प्रेत हसले आणि म्हणाले - हेबलाक! या उच्च तपाने मी माझा जीव गमावला

एन.एस. मी तुझी परीक्षा घेत होतो. मला इथे तुझ्याकडे पाठवले होते. तुम्ही मालक आहात परीक्षेत यशस्वी व्हाल. तुम्हाला घाबरण्याची गरज नाही. तुम्ही कोणालाही मारू नका करू शकता. माझी स्थापना तुझ्यामुळे झाली, माझा हा लूक जगामध्ये 'अनरार' नावाने ओळखला जातो. आणि कोणीही त्याच्या गौरवापुढे उभे राहू शकणार नाही. अन्न आणि विजेपासून वाचवण्यासाठी असेल या लम्गाची पूजा करणाऱ्याला अकाली मृत्यूचे भय नसते.

असे म्हणत भगवान शिवांनी गृहपत्नीच्या पालकांना बोलावले आणि सर्वांनी त्यांना चोळले.

शुभ भगवान शिवाच्या पूजेनंतर शरीर त्याच अन्य लागामध्ये समाप्त होते.

गेला.

येरे अवतार

नंद रा म्हणाले - हेमू ना रा ! आता मी तुम्हाला भगवान शिवाच्या वेगवेगळ्या अवतारांबद्दल सांगेन. मला सांग. एकदा देव आणि दानव एकत्र आले आणि समुद्राच्या गर्भात अमूल्य मणी छापले. वारसा काढण्यासाठी समुद्रमंथन करण्यात आले. मंथन करताना पहिले वर्ष ते कोंपी केले जाईल आणि जग त्या वर्षापासून वेगळे असेल. हे पाहून देवांनी आणि असुर भयभीत झाले आणि प्रभू त्या मृतदेहाची स्तुती करू लागले. देवाचे शरीर नेहमी त्याचे असते भाक्र कृपा आणि कल्याण करते. त्याने ते वापरले वर्ष प्याले. वर्ष आणि वेनिलक प्यायल्याने त्यांचा घसा निळा झाला नावाने आणि नावाने अ. मग देव आणि दानव नव्या जोमाने व जोमाने बारा समाजात घुसले. मंथन सुरू झाले, त्यामुळे अनेक मौल्यवान रत्ने, हिरे, दागिने आणि अमृताची अनुभूती आली. अमृताची प्रतिलिपी केल्यावर देवता आणि दानव भेटतील. मग राक्षसाने रा चे अमृत नाव दिले कलश चोरून पळून गेला. या देवाने चंद्र पाहिला आणि त्याच्या मागे गेला. विष्णूने आपल्या सुदर्शनाने त्याची मान कापली कारण त्याने अमृत प्यायले होते. त्यामुळे शिरच्छेद करूनही त्याचा मृत्यू झाला नाही. मग सेरा छम माला घाबरवेल. देव चंद्राला वाचवण्यासाठी मृतदेह डोक्यावर घेऊन गेला. देवता neasura त्याने कलशातून अमृत न घेता ते अमृत प्यायले. आता त्यांना स्वतःचा अभिमान वाटायला हवा आणि त्यांच्या ताकदीची प्रशंसा करू लागले.

या वस्तुस्थितीच्या ज्ञानाने जेव्हा देवता मोहित झाली, तेव्हा लोकनाथ भगवान शिव, मग त्याने मनात ठरवले की देवतेला शुद्धीवर आणायचे. देवाचे शरीर डोके ठेवून देवतेपर्यंत पोहोचा. देवता त्याच्याकडून त्याच्या शक्तीची स्तुती करू लागले. देवतेचे अभिमानास्पद बोलणे ऐकून भगवान शिव पुष्पहार धारण करून म्हणाले - हे देवा! तुमचा अभिमान आणि अभिमान खोटा आहे. सत्य हे आहे की तुम्हाला तुमची बांधणी करावी लागेल बाकी कोणीतरी आहे. अभिमान भरून तू त्याला विसरलास. तू गर्विष्ठ आणि गर्विष्ठ आहेस आले आहे. आता मी तुमची Harable चाचणी घेतो. असे म्हणत त्याने मातीचा तुकडा घेतला पण तो म्हणत राहिला की पराक्रमी देवांनो! आपल्या ताकदीने आणि आपल्या ताकदीने बेरीज करून ते कापून टाका.

मग सर्व देवांनी त्यांचे सामर्थ्य आणि पराक्रम प्राप्त करण्यासाठी त्याचा पराभव केला. पण सगळे आजारी पडले. त्या देठाचे ते काही बिघडवू शकले नाहीत. ते शरीर आपल्या जागेवरून थोडेही हलले नाही. हे पाहून सर्व देवता क्रोधित झाले. चला देव अचानक एकमेकांकडे बघत होते की आकाशवाणी ई. आकाशवाणी म्हणाली - देवांनो ! कारण हे दुसरे कोणी नसून स्वतः भगवान शिव आहेत

प्रत्येकाकडे देव, निर्माता, पालनकर्ता आणि संहारक आहे.

आकाशवाणी ऐकून सर्व देवांना आपली चूक कळली आणि ते जिवंत झाले. भगवंतांनी मृत शरीराचे नाव ठेवले आणि त्यांची पूजा सुरू केली. सावजी इथे ठेवला देवतेची दया करून सर्वांना आशीर्वाद देऊन ते तिथून अदृश्य झाले.

च्या हवाई अध्याय

मृतदेह

नंदा म्हणाली - हेमहामुने ! आता मी तुम्हाला लोकनाथ भगवान शिवाच्या दशावताराबद्दल सांगेन. बद्दल सांगतो भगवान शिवाच्या पहिल्या अवताराला 'महाकाल' म्हणतात आणि ते तो भाला भ आणि मु दान करतो. देवी महाकाली तिला नेहमी आशीर्वाद देते मनोवन छत आणि तूं दान । 'तारा' नावाचा संपूर्ण अवतार सेवकाला आनंद आणि आनंद देतो. मला देते. भील नावाचा तिसरा 'भुवनेश' अवतार भुवनेश नावाच्या भिल्लांचा आहे. चौथा 'षोडश' हा 'वेष'चा आहे, जो महादेवजींच्या परमभगवानांना आनंद देण्यासाठी समर्पित आहे. करणार आहे. पाचवा 'भैरव' म्हणजे गर्जा नावाचा भैरवी शश, जो सर्वांचा उपासक आहे. इच्छा पूर्ण करतो. छठ 'छमता' या शब्दाची इच्छा पूर्ण करते. शांती दान करतात. भगवान शिवशंकरांचा सातवा अवतार म्हणजे 'धू वान', जस्सेधु वती. श फ्रूटिंग ई. आठव्या अवताराचे नाव 'बगला' आणि बगलामुखी हे नाव आहे ती परमात्म्याचे परम आनंद आणि कल्याण देणारी आहे. सावजीचा नवा अवतार 'मातंग' या नावावरून आले आणि ज्यापासून मातंग शाची उत्पत्ती झाली. देवा धदेव प्रभुचा दहावा देह अवताराच्या रूपात 'कमळ' आला, ज्याने कमला नावाचा जन्म दिला. या शा ही स्वतःच्या नशिबाचे अनुसरण करणारी आहे आणि आता फळ देणारी आहे.

लोकनाथांचे परोपकारी भगवान शिव यांनी घेतलेल्या या दहा अवतारांपैकी जनपुरुष आणि तोच आपल्या परात्पर भगवंताला नेहमी आनंद देतो. मध्ये भगवान शिव जो आपल्या देहात लीन होतो त्याला अवतार आपला खरा अर्थ आणि संपत्ती देतो. करा

देवा धदेव महादेवजींनी धारण केलेले हे दहा अवतार तंत्राशी संबंधित आहेत. या

दहा अवतार अद्भुत होते आणि त्यांच्यात करुणा आहे. भगवान शिवाचे शब्द हत्या करण्याचे कृत्य होते. ते दहा दशांश आणि जलद वेदना देते मी हे करतो

अठरावे य

इलेव्हन पर्यंत

नंद आणि म्हणाले - हेमुने ! आता मी तुम्हाला शुभ भगवान शिवाच्या अवताराबद्दल सांगितले आहे. बद्दल सांगितले आता मी त्यांना शिवाजीच्या बारा अवतारांबद्दल सांगतो. मी हसतो असत्याच्या दोषांमुळे निर्माण होणारे अडथळे नष्ट होतात. पूर्वी एकेकाळी देवराज होते आपले मूळ गाव अमरावती सोडून ते निघून गेले. हे पाहून ते ऋषी जरी जाणले मला ते आवडले नाही. जरी परमेश्वर हा मृत शरीराचा सर्वोच्च देव होता. त्याने मला खूप समजावले आणि तो स्वतः काशी नगरी आला. तेथे त्यांनी पवित्र गंगाजी वाऱ्यात स्नान केले.

मागेल त्याला दाखवून त्याच जवळ दुसरा मृतदेह स्थापन केला.

त्या अंतराची स्थापना मुन्नाने देवतेच्या फायद्यासाठी केली होती. für weis भक्त प्रेताची पूजा-अर्चा करू लागले आणि तपस्या किंवा मलिनतेत राहू लागले. या गाडीचे दिवस गेले. एक दिवस निघून गेल्यावर देवाने मृतदेह कापला आणि म्हणाला - हेमू ना होय! मी तुझ्या उपासनेचे कौतुक करतो. विचारू किंवा विचारू इच्छिता? मला तुला हरवायचे आहे नक्की पूर्ण करू. मग भगवान शंकराचे वचन ऐकून तो खूप आनंदित झाला आणि महादेवाची पूजा करू लागली. मग तो म्हणाला - हे भगवान ! मी माझ्या मुलाचे सफरचंद खातो नाही. तू माझ्यापुची काळजी घे. तू माझ्या घरी माझ्यापू म्हणून आलास आनंदाचे दान करा. मात्र, मुन्नाचे वरदान ऐकून शिवाजी 'आणि तू' म्हणाला आणि तिथून संपवले. मग जरी मुन्ना सातूवाक परत घरी आला. अहो सर्व देवतेला आपल्या वरदानाबद्दल सांगितले, हे जाणून सर्व देवांना खूप आनंद झाला.

त्यांनी दिलेल्या वरदानाचा परिणाम म्हणून भगवान शिवाने मुन्ना येथे त्यांचा पुत्र झाला. माझ्या मनात जरी मुनने प्रेमाने त्याचे नाव सुरभ ठेवले. सूर्याच्या जमिनीवर मोठा एवढेच आले सर्व देवतांनी फुलांचा वर्षाव केला, इतर देव नाचू लागले मंगळ आणि दोन्हीही चार दशांमध्ये गुंजणार नाहीत. जरी देवतेने मुन्नाला अनेक वेळा नमस्कार केला.

त्यानंतर सुरभ मोठा झाल्यावर त्याचे लग्न कपाली, पागल, भीम, वापा, वलोहत, शास्त, अजपद, आपबुया, शंभू, चड आणि भव नावाच्या सात लोकांचा जन्म झाला. मध्ये याराहने देवांना वाचवण्यासाठी आणि हानी पोहोचवण्यासाठी अनेक राक्षसांना मारले. काय. मग ज्या वर्गाला राक्षसांनी सामर्थ्य दिले होते त्या वर्गाचे राज्य त्याने परत घेतले नंतर सेदेवराज प्रथमचे राज्य झाले. आजही देवता वाचवायला कारण तुम्ही स्वर्गात विराजमान आहात.

एकोणिसावा अध्याय

वासा

नंदा म्हणाली - हेमहामुने ! परम तेज वी तप वी महाशय, जो देवी अनुसूयाचा पती आहे राजाजींच्या आज्ञेवरून कविचालाजवळ असलेल्या रिकुल नावाच्या डोंगरावर होते. कठोर तपश्चर्या करण्याच्या इच्छेतून. त्याची तपस्या दिवसेंदिवस बिकट होत चालली आहे. ते होते, ज्यातून एक तेजस्वी आग लागली आणि सर्व लोक त्यापासून जळू लागतील.

मग सर्व देवांनी मलकारजींना प्रार्थना केली. जी सर्व देवांसह ते घेऊन भगवान शिव आश्रयाला गेले. तेथे त्यांनी भगवान विष्णूंना मोठा आशीर्वाद दिला. तपा किंवा सेपवाला बद्दल सांगितले. मग तो म्हणाला की देव हा एकच मृतदेह आहे. आपण त्यांचा आश्रय घेऊ शकतो, म्हणजे आपण ही समस्या सोडवू शकतो. त्यानंतर लगेच भगवान श्रीराजी आणि इतर देवतांसह मृत शरीराचा आश्रय घेतला.

कैलास पर्वतावर पोहोचल्यानंतर सर्वांनी भगवान लोकनाथांच्या मृतदेहाला वंदन केले तुम्ही ते करायला सुरुवात केली. त्यांनी महादेवजींना तपस्या किंवा तपश्चर्याबद्दल सांगितले. त्यानंतर ब्रह्मा, वरुण आणि शिवाजी हे तिघे अमूनला वरदान देण्यासाठी गेले. त्यांचे पावलांचे ठसे ओळखून अमूनने तिघांना स्वतंत्रपणे मांडायला सुरुवात केली. द . ए म्हणाले - अहो! आणि नु! मृतदेह! या जगात तुम्हा सर्वांसाठी आदरणीय आणि आदरणीय ते पूजनीय आहे तू सर्वांचा देव आणि या जगाचा निर्माता, रक्षणकर्ता आणि संहारकर्ता आहेस. देवा, पुत्रप्राप्तीसाठी मी परमेश्वराच्या देहाची पूजा केली होती, पण तुझ्या तिघांसाठी एकत्र दर्शन घेतल्याने मी यशस्वी झालो. bhū मला माझे छप्पर वरदान द्या.

मुनAची प्रार्थना ऐकून देव म्हणाला - हे महामुने ! आम्ही तुम्हाला गमावले सहयोगी. आपण तिन्ही देव एकच आहोत आणि आपण एक अंश आहोत. आमच्या भेटवस्तूद्वारे तुम्ही तीन पुत्र व्हाल, जे आम्हा तिघांचे भाग असतील. असे बोलून विष्णू आणि मृतदेह तेथून निघून जातात. संपवले. आशीर्वाद मिळाल्यावर, अमन आनंदाने थरथर कापला आणि त्याच्या आत्म्याकडे परतला. गेला. तेथे पोहोचल्यानंतर त्यांनी पत्नी अनुसया यांना वरदानाबद्दल सांगितले हे ऐकून त्यांनाही आनंद झाला.

वेळ निघून गेली. ठरलेल्या वेळी, देवी अनुसुईया नेतिन पु यांना जन्म दिला स्वयंभवन हा शिव, देव आणि विष्णूचा अंश होता. आईच्या भागातून, आणि नुजीच्या भागातून वासा जीचा जन्म भगवान शिवाच्या अंश आणि अंशातून झाला. वसाजी नेसूयवंश सत्पापाचा मालक असलेल्या मौपा राजा अंबरीशाची परीक्षा झाली. एक दिवस राजा अंबरीशने एकादशी पाळली. तेव्हा वासाजी आपल्या मुलाला घेऊन गेले. राजवाड्यात जा. दुसरीकडे, अंबरीशने सबरानला अन्न दिल्यानंतर लगेच पाणी पिया वास ऋषी तिथे पोहोचले आणि त्यांच्यावर रागावू लागले. ते म्हणाले- राजन, आम्ही सलाम करतो

ते प्यायले आता तुम्हाला तुमच्या कृतीची फळे नक्कीच भोगावी लागतील. हा वासा म्हणून राजाला अंबरीशला शोष बनवायचे होते, पण त्याचवेळी त्याच्या संरक्षणासाठी सुदर्शनाची मागणी करण्यात आली. तो आला आणि वास मुनलाच पेटवू लागला. मग आकाशवाणी ई के वसा जी, अंबरीश हा परमेश्वराच्या शरीराचा एक भाग आहे. हे ऐकून सुदर्शन शांत झाला. मग राजा अंबरीश वसाजीचे पाय धरले आणि त्यांना खाऊ घालून निरोप दिला.

एकदा वासाजींनी अनेक पुरुषांमध्ये श्रीरामांची परीक्षा घेतली. तो शिरमला म्हणाला तुमच्या आणि आमच्यात जे काही घडते त्यात कोणीही आडकाठी येऊ नये. जेव्हा ते एकटे असतात बसून गप्पा मारत लमान तिकडे गेले. मग रामचनजींनी त्यांचे कर्ज घेतले. त्याप्रमाणे तुझा भाऊ लमानाचा त्याग कर. त्यांच्या चिकाटी एक समस्या होती आणि आशीर्वाद देऊन तेथून आपल्या जागेवर गेले.

त्याचप्रमाणे एकदा त्यांनी कृष्णाजींची परीक्षाही दिली होती. जेव्हा देव आणि माणूस कंसाला मारण्यासाठी कृष्णाला नेले होते, त्यावेळी त्याच्याभोवती पसार झाले. ते प्रेमाने ज्ञान गोळा करायचे. त्याच्या प्रवासामुळे, एकदा वासाजींनी कृष्णाचा वध केला. परीक्षा देण्यासाठी गेले होते. आपल्या सेवेतून त्यांनी कृष्णाला स्वर्गासारखे केले. देह ठेवण्याचे वरदान दिले. एकदा वासा जी नान, औपडा करताना पाहून त्याचे फलित त्यांना धन्य झाले आणि त्यांच्या पत्नी वासा जी यांनी त्यांना वरदान दिले होते जर तुमच्यावर वादळ आले तर ते तुमचे अधिकाधिक आणि सर्व पैसे वाचवेल चिरहरणाच्या वेळी त्याच वरदानाने त्याला वाचवले होते. या कारमध्ये मुन वासाने अनेक केले आहेत त्याला वरदान मिळाले.

विसावा अध्याय

हनुमान अवतार

नंदा म्हणाली - हेमहामुने ! एके काळी भगवान शिव, जे महान पाद्री होते होय, भगवान विष्णूचे सुंदर मुख पाहून भगवान मोहित झाले. कामदेवाचे बाण यामुळे दुखावले जाऊन त्यांनी रामचानजींचे कार्य पूर्ण करण्यासाठी आपल्या प्राणाची आहुती दिली. मग ते बीज जमिनीवर ठेवून सत्रुष्याने ते अंजनीच्या कानात घातले. वेळ आगमनानंतर देवी अंजनी गरोदर राहते आणि ती महाबली आणि परा मयूचे शरीर पिते. वेल हनुमानावर दया करा.

बालपणी हनुमान खूप शूर आणि शूर होते. ते खूप चंचलही होते. बल्लेला आय त्याने सूर्याला फेळ म्हणून गिळले आणि देवतेच्या विनतीनुसार ते सोडले.

हनुमान हा भगवान शिवाच्या शरीराचा भाग आहे हे जाणून घेतल्यावर, प्रत्येकाला अनेक वरदान आणि आशीर्वाद मिळाले आहेत. आशीर्वाद दान केले. सुयदेवाच्या कृपेने त्यांची शिकवण प्राप्त झाली. बालपणापासून हनुमानाच्या मध्यभागी रामाचे निवासस्थान होते. पूजा करणे आणि सेवा करणे ते त्याचे होते. श्रीरामाच्या सेवेसाठी त्यांनी घर सोडले.

रयमुक पर्वतावर त्याच्या वानरराज सुशिवकडून ई-जनकाच्या पत्नीचे अपहरण. भाई बळीने केले होते आणि त्याला आपल्या राज्यातून हाकलून दिले होते. हनुमान देखील सुईवचा आहे सोबती बनून त्यांच्यासोबत राहू लागले. जेव्हा रामचनजी आपला वनवास आणि रावण घालवत होते त्यांची पत्नी देवी जनक हिचे अपहरण झाले होते, त्यावेळी त्यांच्या भटाचा विवाह हनुमानाशी झाला होता. होते. हनुमानाने आपल्या आर्य रामाला ओळखले आणि आपले सर्वोत्तम त्याच्या चरणी ठेवले. दया.

हनुमान आणि सुसेवी यांच्याकडून शक्ती प्राप्त केल्यानंतर श्रीराम नेसुवीचा मोठा भाऊ बळी ज्याने त्याचे राज्य आणि पत्नी दोन्ही हिंसकावून घेतले त्याला मारणे करून घेतले तेव्हा सुसेवी आपल्या संपूर्ण वानरसेनेसह श्रीरामाची पत्नी सीतेला शोधण्यासाठी निघाली. ते कॉपी केले होते पण काहीही सापडले नाही. त्यानंतर हनुमानाने स्वतः सीतेचा शोध सुरू केला. ए आणि समुद्र ओलांडून लंकेत जाऊन त्यांना बाहेर काढले आणि भूरामाचा निरोप आपल्या राज्याकडे पाठवला. त्यांच्यापर्यंत पोहोचलो. आपल्या स्वामीची बातमी मिळताच देवी सीतेला धक्का बसला. त्यांचे सर्व दुःखाचा क्षणार्धात मृत्यू झाला.

हनुमानाने माता सीतेला रामजीचा संदेश देऊन रासचा धडा शिकवायला सुरुवात केली. त्याने सर्व अशोक वातके केले नाहीत. संपूर्ण झाड उपटून फेकून द्या. कधी जेव्हा रावणाच्या सैनिकांनी त्याला पाहिले तेव्हा त्याने रावणाच्या समोर जाण्यासाठी स्वतःला कैद केले. दया. बॉण्ड बांधून त्याला हरवणसमोर नेण्यात आले. त्यानंतर रास राज नवनार पी हनुमानाच्या शोपटीला आग लावण्याची शिक्षा. त्याच्या शोपटीला आग लागली तेव्हा तो

त्याच्यासह संपूर्ण लंका जाळून टाका. मग समुद्रात उडी मारून त्याच्या शोपटीची आग विझवली. फर रामचन त्याला किंवा तिला मादक पदार्थ द्या.

पत्नीची बातमी पाहून श्रीराम वानरांच्या सैन्याला वाचवू शकले. सोबत घेऊन लंकेवर चढा. सर्वप्रथम त्यांनी मृतदेहाची स्थापना करून पूजा केली. मग तो समुद्र ओलांडून लंकेच्या दिशेने गेला का? हनुमानाने या युद्धात खूप शौर्य दाखवले. दया लिहा. त्याने एक हजार असुरांचा वध केला. यम जेव्हा लमन जखमी झाला त्याचा मृत्यू झाल्यावर हनुमानाने जीव वाचवण्यासाठी संजीवनी बूट आणून त्याला जीवदान दिले. देणगी काय होती? हनुमानानेही हरवणाचा वध करून राम-लमणाचे रक्षण केले होते. हनुमान मी देवाच्या शरीराचा एक भाग होतो आणि त्याने रामाचे संरक्षण आणि मार्गाच्या प्रत्येक पाऊलावर आधार दिला. त्यांनी काय केले?

i k savanya ye

महेश अवतार वर्णन

नंदा म्हणाली - हे महापुरुष ! एकेकाळी भगवान शिव आणि देवी पावती तपोवाक होते. तो स्वतःच्या इच्छेनुसार वागत होता. त्याने भैरवला जमिनीवर कॅप्टन बनवून वाढवले होते. ज्याचे कार्य कोणालाही ओलांडू न देणे हे होते. दुसरीकडे देवाचा मृतदेह त्याची भुते लाभा देवी पावतीबरोबर करमणूक करत होती आणि तिच्याशी जंगलात बोलत होती राहत होते. बोलता बोलता बराच वेळ निघून गेला. मग देवी पावतीच्या काही कथा, जे राजवाडा अजून होता, बायको तिथे यायची. मग ती महादेवजींच्या शेजारी बसली. लीलाचं वर्णन ऐकू लागलो.

भगवान शिव त्यांच्याशी बराच वेळ बोलत असल्याचे पाहून देवी पावती क्रोधित झाली. गया. वेगू सेसे राजवाड्याच्या बाहेर जाऊ लागले. भगवान भैरवाने जमिनीवर उभे राहून देवीला पावती दिली त्याच्या मनात एक विकृती दिसली की तो त्याला एक सामान्य माणूस मानून पाहू लागला. देवी पावतीने भैरवाचे मन ओळखले आणि त्याला शाप दिला - भैरव, पृथ्वीवर जाणे तो सामान्य माणसाप्रमाणे जीवन जगेल आणि त्याच्या कृतीचे फळ भोगेल.

या गाडीवर पावती देवी भैरवाला शाप देत होती, तेव्हा भगवान शवही तिथे पोहोचले. शापाने क्रोधित होऊन भैरवाने देवीच्या पाया पडून तिची प्रार्थना केली. मग

लोकनाथ भव साल देवा धदेव भगवान शिवाने भैरवाला दिलासा दिला. यावर भैरव म्हटलं अहो! देवीच्या शापाच्या कोपापासून मला वाचव. मग शिवाजी भैरवाचे सांत्वन करणे लगबगीने म्हणाली - देवी पावतीलाही शाप देता येत नाही, पण भैरव आम्हीच आमचे परम तुम्ही त्याला असे सोडू शकत नाही. तू काळजी करू नकोस

भैरवाला आश्वासन दिल्यानंतर सावजी देवी पावतीसह निघून गेला. शापानुसार भैरवजी वेताळाच्या रूपात पृथ्वीवर चालू लागले. मग तुमचे उत्तर द्या भगवान शिव पृथ्वीवर अवतरले आणि ते महेश आणि देवी म्हणून प्रकट झाले पोचपावती शारदाच्या नावाने तो पृथ्वीवर करमणूक करू लागला.

अध्याय वीस

वृषभवतर वर्णन

नंद आणि म्हणाले - अहो अरे बेटा कुमार! एकदा देव आणि दानव एकत्र आले किंमत आणि खजिना मिळविण्यासाठी विचारमंथन करण्याचा निर्णय घेतला पण ते मंथन कसं करायचं याचा विचार सर्वजण करत होते. मग आकाशवाणी ई, आकाशवाणी म्हणाली - अरे येनकारी देवा ! तुमची कृती तशीच असेल. आपण मंदराचल पर्वताला माथनी आणि नागराज वासुक रासी बनवून समुद्रमंथन करा.

आकाशवाणी ऐकून देव आणि दानव मंदाराचल पर्वत उखडून टाकण्यासाठी उत्साहित झाले. सुरुवात केली. या कामात त्यांना यशही आले, पण जेव्हा ते मंदाराचल हे ठिकाण बनवण्यासाठी निघाले.

समुद्र ओसंडून वाहू लागला तेव्हा तो खूप जड असल्यामुळे त्यांच्यावर पडला. अनेक त्यात देव आणि दानव गाडले गेले. भयभीत होऊन सर्व देवांनी मृत शरीराची पूजा करण्यास सुरुवात केली. भगवान शिव नेहमी आपल्या शरीरावर कृपा ठेवतात. उह नेदेवता - राक्षसाला बळ देणगी काय होती? दोघांनी मिळून समुद्राचे पाणी मंदाराचल पर्वतावर ओतले. फर नागराज वासुक यांना राशी बनवून संसार मंथन करू लागला.

सागरमंथनाची फळे व रूपे म्हणजे वंत्र वै, चम्मा, पा रजत, का पावरी, उचैश्व घोडा, ऐरावता हत्ती, मी दारा, हृदयाचे धनुष्य, शंख, कामधेनु, कौस्तुभमान, अमृत आणि कलकुट वर्षा या आणि तुझे अनुकरण. तसेच, सर्वात सुंदर, सुंदर आणि समृद्ध संपत्ती, देवी लमी कॉपी देखील. भगवान शिव आणि भगवान विष्णूंनी देवी लमी, शंख, कौस्तुभ आणि गदा घेतली. काय. सुयदेवाने उचैह वा नावाचा घोडा आणला. इंद्रेवाला मिळाले रजत, का वृक्ष आणि ऐरावतने हत्तीसह देवलोकावर कृपा केली. लोकनाथ भा आणि साल भगवान शिव देवता आणि असुरांसह संपूर्ण जगाच्या रक्षणासाठी मंथनातून बनावट कलकुट वर्ष प्याले. आणि निलक नावाने S.A. चंद्राचे रक्षण करण्यासाठी त्याने ते डोक्यावर घातले. काय.

विधी करणारी देवता राक्षसांनी घेतली तेव्हा मानवांनी ध्वन्तरावाई दत्तक घेतली. मुंजनने कामधेनुचा वध केला. त्यानंतर शेवटी बाहेर आलेला अमृत कलश हे पाहून सर्वजण त्याला उचलण्यासाठी धावले. देव आणि दानव दोघांनाही अमृत प्यायचे होते. असुर त्याने देवतेकडून अमृत घेतले नाही. खी देवताने परमेश्वराच्या प्रेताचा आश्रय घेतला. मग तुमचे भाकचे बी जाणून मृत शरीराने मध आणि नुको मो मध धारण करून आपल्या भ्रमातून काढून टाकले. असुराकडून अमृत कलश आणण्यास सांगितले. विष्णूच्या मायेने मोहित होऊन परमात्म्याने त्याला दिले मला अमृत कलश द्या. मग नुजीने देवतेला अमृत पाजले. हे पाहून आनंद झाला त्याला सर्व माया समजली. मग ते अमृत मिळविण्यासाठी जबरदस्तीने लढू लागले. महान तू

या. भगवान शिव आणि विष्णूच्या कृपेने, देवता विजयी अ आणि राक्षसांचा विष्णूने पराभव केला. दयाला अधोलोकात जाण्याचा आदेश दिला. तो स्वतः असुरांना अधोलोकात घेऊन गेला पण राक्षसाने त्याला नेले धूर्तपणाने आणि मायाजालाने त्याला बंदिस्त करून स्वतःला घडवायला सुरुवात केली.

जेव्हा राक्षसांनी देवतेचा पाठलाग सुरू केला तेव्हा ते नाराज होण्यास तयार झाले. आणि त्याला त्याची गोष्ट सांगितली. फराजी देवराज इंशात आणि इतर देवतेला बरोबर घेऊन लोकनाथ देवा धैदेव प्रेताकडे गेले. तेथे मुक्का मारल्यानंतर त्याने शिवाजीला प्रणाम केला आणि लगेच सुरुवात केली. त्यानंतर तो सावजीला म्हणाले - हे भगवान ! असुराने आपल्याला त्रास दिला आहे. तो देव आहे विष्णूलाही अधोलोकात कैद केले आहे. म्हणून प्रभु तू त्यांना मुक्त करतोस आणि आम्हाला करा.

देवतेची प्रार्थना ऐकून, भगवान शिव आपल्या आशीर्वादाचे आश्वासन देऊन निघून गेले. आणि देवतेच्या कल्याणासाठी स्वतः वृषभावतार धारण केला.

अध्याय तेवीस

वृषभावतार लीला वनान

नंद म्हणाले - हेसन कुमार जी! परोपकारी भगवान शिवाने आपल्या भक्तांचे रक्षण केले आहे. म्हणून वृषभ राशीचे रूप घेऊन अधोलोकाकडे निघाले. देवाचे मृत शरीर गझनासह अधोलोकात प्रवेश केला. पाताळातील लोक त्या चड गजाननाने हैराण झाले. आणि त्यांच्या शहराचा स्फोट होऊ लागला. या गाडीचा आवाज ऐकून असुरांना संशय आला.

या. जेव्हा त्यांना कळले की भगवान शिव वृषभाचे रूप धारण करून युद्धासाठी आले आहेत. तेही सर्व शक्तीनिशी त्यांच्याशी लढू लागले. राक्षसी सैन्याला सावजीची दया आली.

शिवाजी हातात धनुष्यबाण घेऊन त्याची वाट पाहत होता. त्याने बाणांचा वर्षाव केला सुरुवात केली आणि अनेक राक्षसांना मारले.

बैलाचे रूप अजरामर करणाऱ्या शिवाजीकडे स्वतःचे हात आणि खुरांपेक्षा बरेच काही आहे.

त्याने त्या राक्षसाला मारले आणि त्या राक्षसाला खूप घायाळ केले. ही कार कॉफी बराच वेळ त्यांच्यात भयंकर युद्ध चालले. दुसरीकडे, राक्षस आणि नुजी देखील तो त्याच्या मायेने मंत्रमुग्ध झाला आणि त्यांना त्यांच्याशी घासून गेला. ते राक्षसांसोबत राहतात त्यांनी त्याचे झाड लुटण्यास सुरुवात केली. त्यांच्यावर आलेले संकट पाहून त्यांनीही त्यांच्या सुरक्षेसाठी शक्य लढवली. जेव्हा ते कर्णाकडे आले तेव्हा त्यांनी वृषभ राशीच्या रूपातील त्यांच्या पूज्य देवाला ओळखले नाही आणि ते करू लागले.

भगवान शिव आणि विष्णू यांनी वृषभP शिवाजीवर अनेक A's एकत्र केले सावजीने सगळ्यांना कापले. फर शावजीने नुजीला मायेच्या बंधनातून मुक्त केले. त्यामुळे त्यांनी लगेच सावजीला ओळखले आणि त्याला भीक मारू लागले. ते म्हणाले - अहो देवा धादेवा! जो मूर्ख आपल्या स्वामीला ओळखू शकला नाही आणि त्याच्याशी युद्ध करावे लागले ठेवा. मला क्षमा कर आणि माझ्यावर दया कर.

आत्म्याची प्रांजळ प्रार्थना ऐकून शिवाजी म्हणाले- हे प्रभो! तू महान आहेस आणि मग तू राक्षसांच्या मायाजालात अडकून त्यांचा साथीदार कसा झालास? सावजीचे बोलणे ऐकून नुजी लाजेने खाली पाहू लागली. तेव्हा सावजी म्हणाले - ओ आणि नु! आता तू इथून निघून जा. असे सांगून सावजी त्याला सुदृशानकडे घेऊन गेले व त्याच्या जागी सारा सुसानने तेजसूयन नाव दिले. गरम पाणी आणि आग गेले तो मंत्रमुग्ध झाला. दैयाला आपल्या कर्माची फळे देऊन सावजीही तिथेच होता. हरवले.

अध्याय चोवीस

पी पलाड च आर

नंदा म्हणाली - हेमहामुने ! एकदा देवता आणि दैत्य राजा वृसुर हे अतिशय भयंकर होते. तुम्ही या वृषासुरने युद्धात सर्व देवांचा पराभव केला. मग सर्व देव त्यांचे प्राण घेत असत मोक्षासाठी राजाच्या आश्रयाला गेले. राजाजीपर्यंत पोहोचल्यावर देवतेने त्याला आपले सर्वस्व दिले परेश नयंबाटा आणि त्यांच्याकडून त्यांच्या आयुष्यासाठी प्रार्थना केली. काही काळासाठी काय विचार केला आणि मग देवतेला म्हणाले- हे देवांनो! मह षधी च ने देव प्रेत कठोर तपश्चर्या करून आपली हाडे जड व्हावीत असे वरदान मागितले आहे. या साठी त्याची अवस्था तुम्ही महाषधी चीच विचारा. त्यांचे हृदय तयार करून केवळ वृषासुराचा वध होऊ शकतो.

राजाचे म्हणणे ऐकून देवागु येथील देवराजाने बृहपत व इतर देवतांना बरोबर घेतले. चक नावाने महाषधी होऊन गेली. तेथे पोहोचल्यानंतर त्यांनी महात्म्यांना हात जोडून अभिवादन केले. या गाडीत अचानक देवता येत असल्याचे पाहून दधी चा यांनी त्यांच्या येण्याचे कारण विचारले. मग देवराज मी त्याला म्हणालो - हेमाश ! तू परमात्मा आहेस आणि देवाच्या आशीर्वादासाठी आहेस. कारण तुमची हाडे हाडांसारखी आहेत. मुने! आपण आपली प्रार्थना दान करून आपले प्राण वाचवतो कर, कारण वृद्रासुराचा वध तेव्हाच शक्य होईल.

पुत्रोपकारापेक्षा दुसऱे कोणाबद्दी कारण नाही असा विचार महाषधी च यांनी केला. मग देवतेचे कार्य करण्यासाठी त्याने चरमश्रवणाच्या भूत शरीराचा वध केला. याग दया । देवांनी त्यांच्यावर फुलांचा वर्षाव सुरू केला. जेव्हा मला ते महंश कळले प्राणाचा त्याग करावा लागतो, म्हणून त्याने कामधेनूने महाधिष्ठी चक्रातील सर्व आत्मे बाहेर काढले आहेत. आणि ते मुलींना दिले आणि त्याला बांधायला सांगितले. देवराज इंद्रक श्रद्धेने, व्यास देवतेच्या सामर्थ्याकडे आणि आज्ञेकडे गेले आणि त्यांच्याकडून आशीर्वाद घेतले. बनवायला सांगितले व्ही कामाने दधिचक या अर्थापासून जगाची निर्मिती केली. अशा प्रकारे महान दिधिचकांच्या बुद्धीचा आशीर्वाद मिळाल्यावर देवराज इं.बी.टी. अ आणि असुरराज वृद्रासुराचा वध करायला गेले. युभूममध्ये त्यांनी विनोद केला त्याने वृवासुराला आढान दिले आणि त्याला स्वतःच्या आत्म्याने कठोरपणे मारून त्याला पवित्र पुरुषासारखे केले. ते ओरबाडले. वृषासुराचा मृत्यू होताच देवतेच्या शक्तीला मर्यादा नव्हती. ते तो करू लागला. सर्वत्र मंगल गीते होऊ लागली आणि देवतांची स्तुती सुरू झाली. दुसरीकडे स्वच्छतेची सर्व कामे आटोपून महाषधी चौकची पत्नी बाहेर पडली असताना नवरा दिसला नाही तेव्हा तिला काळजी वाटू लागली. देवसुद्धा तिथे नव्हते. त्याला जाऊ देऊ नका देवतेने पतीची फसवणूक केल्याची माहिती आहे. चांगल्या देवतेला शाप देणे मला प्राणी बनण्याचा शाप दे. चिंतेत कधी प्रवेश करावा

पाहिजे, तरच आकाशवाणी ई-अरे! तुमच्या पोटात मोठे नाव आहे म्हणून तुम्ही हे करत नाही. तेजस्वी आणि सन्माननीय. गरोदर स्त्रीने सती होऊ नये असे शास्त्र सांगते.

आकाशवाणी ऐकून मला धक्काच बसला. तो पडला आणि त्याने एक दगड उचलला लया ज्याने आपल्या गर्भाला जन्म दिला. त्याच्या गर्भातून एक महान शरीर कॅटवन मुलगा वर आला. ते फक्त देवाचे शरीर होते. देवी शोधून तिचे पु मात्र दुसऱ्याच क्षणी नवऱ्याचा वापर करून त्रास देण्यास सुरुवात केली. कळवणे त्याच्या मुलाचे चुंबन घेतले आणि दुसऱ्याच क्षणी त्याला झाडाच्या मुळाशी बसवले आणि म्हणाले - अहो पु! तुम्ही या झाडाजवळ राहा आणि सर्व मानवांसोबत प्रेम करा. असे म्हणत सुवचा समाधी घेऊन पतीकडे गेली.

समाधी घेऊन देवी शिवलोकात पोहोचली आणि पतीसोबत आनंदाने राहिली. करेल दुसरीकडे, दधी चमुनच्या पुत्राला भगवान शिवाचा अवतार समजल्याने तो आनंदी झाला. भगवान विष्णू इत्यादि सर्व देव तेथे आले आणि त्या बालकाला तेथे पाहिल्यावर खूप दुःख झाले.

त्यांच्या जात-धर्माशी संपर्क साधल्यानंतर त्यांनी त्या मुलाचे नाव पापलाड ठेवले. त्यावेळी देवतेने खूप सेवा केली आणि मग तो आपल्या संसारात गेला. पा पलाद बात दीर्घकाळ ते त्याच झाडाच्या मुळाशी तपश्चर्या करत राहिले आणि माणसाच्या हिताचे कार्य करत राहिले.

पंचविसावा अध्याय

प पलाड-महादेव लीला

नंद म्हणाले - हेसन कुमार जी! एके दिवशी दधी च पु ऋषा पलाद पु पभा नदीत स्नान करत असताना तो एका सुंदर सुंदर मुलीवर पडला. ती मुलगी देव मृत शरीराचा एक भाग होता. त्याला पाहून मुनपा पलाड मोहित झाले आणि त्याला सापडले करायचे होते. त्यांना आश्चर्य वाटले की ती परम सौंदर्य राजा अनार्य यांची मुलगी आहे. या हे जाणून मुनपा पलाड राजा अनन्याच्या घरी आला आणि त्याच्याकडे आपल्या मुलीचा हात मागितला. ऋषींचे म्हणणे ऐकून राजा या विचारात मग्न झाला की मला माझी स्वतःची मुलगी असेल, जी सदैव राजकुमार होती. योगी सोबत कसे असावे. राहण्यासाठी जागा नाही होय, अन्न किंवा पेय नाही.

अशा प्रकारे अनार्य राजाला विचारात मग्न झालेले पाहून पलाद ऋषी संतापले व वेरा त्याला म्हणाली - हेराजन! तुम्ही मला तुमचे काम आनंदाने द्या मी राज्यांच्या मदतीने ते करीन. मुन्नाचे बोलणे ऐकून अनन्या राजा घाबरला. उह ने आपल्या राज्य आणि राष्ट्रीयतेसाठी, त्यांची मुलगी पद्मा हिचा मुन्नापा पलाडशी आनंदाने विवाह झाला. दया. मुनपा पलाड आपल्या पत्नीसह आममध्ये पोहोचले. तो तिथे आनंदाने राहत होता. ऋषी पत्नी पद्मा यांनी आपल्या पतीची दीर्घकाळ सेवा केली. तो नेहमीच तिला मनाने, शब्दाने पतीची सेवा मिळत असे. त्याला दहा महामा आणि तप वी पुक्ता ई.

मुनपा पलाड यांनी अनेक मनोरंजन केले. त्याने जगात कोणाकडूनही काही वाचवले नाही. आत्म्याच्या दुःखाचा पराभव करण्याचा प्रयत्न केला नाही. ऋषींनी आपल्या अनुयायी शयाला हे वरदान दिले. दयेच्या जन्मापासून ते वयाच्या सोळाव्या वर्षापर्यंत मानवाचे दुःख भोगले असू शकत नाही माझे हे वचन नाकारण्यासाठी जर दृष्टान्त असे करेल तर मी असेन जाऊया त्यामुळे सोळा वर्षांखालील व्यक्तीवर शिष्णाचा कोप कधीही येऊ नये. फरक पडतो.

ते! मानवी रूप धारण करणाऱ्या पलाद ऋषींचे हे चरित्र मी तुला सांगितले आहे. या उच्च प्रतिमा, वर्ग, वाईट सवयी नष्ट करणारा, इच्छा पूर्ण करणारा एक आणि मृत शरीर हे पृथ्वीवर वाढणारे आहे.

सहावा अध्याय

वै यानाथा अवतार वर्णन

नंद रा म्हणाले - हेमू ना रा ! पूर्वी नांद नावाच्या गावात महानंदा नावाची वाट होती. जगायचे सर्व प्राण्यांच्या संपर्कात राहूनही ती भगवान शिवाची सर्वोच्च देवता होती. तो नाहीये प्रभूची पूजा केली. महानंदाचे शरीर रसात इतके बुडले असते की एक तास - त्यांची भजने तासनतास गात असत. या अर्थाने जेव्हा ती भजन गाते त्यामुळे त्याचा मुगा आणि माकडंही त्याला नाचत नाचत साथ देत असत.

महानंदाची परीक्षा घेण्यासाठी एके दिवशी भगवान शिवाने वायेचे रूप धारण केले. आणि त्याच्या दारात पोहोचलो. त्याच्या हातात एक सुंदर मोत्याचा दगड होता. ती व्यक्ती महानंदाला कांकण आवडले. तिला त्याला हवे होते. वैP देवाचा देह मनाची गोष्ट जाणून म्हणाली - हेदेवी ! जर तुम्हाला हा तुकडा आवडला तर त्याची किंमत आहे पैसे द्या आणि ठेवा. त्या व्यक्तीचे म्हणणे ऐकून महानंदा उद्गारला. म्हणाले- ते एक असोत की इतर. भाचर हा माझ्या कुटुंबाचा धर्म आहे. याव्यतिरिक्त माझ्याकडे काही आहेत तेही नाही. जर तू मला हा दगड दिलास तर मी तीन दिवस तुझी पत्नी होईन. तुम्ही एकत्र राहाल का?

महानंद देवीचा प्रस्ताव ऐकून वैश्य तयार झाले आणि म्हणू लागले की सूर्य आणि चंद्र हा याचा पुरावा आहे. आता माझ्या हृदयावर हात ठेवून तीनदा सांग की तू माझी पत्नी म्हणून तू माझ्यासोबत तीन दिवस राहशील. महानंदा नेवई यांच्या म्हणण्यानुसार, दुहेरी दया. त्यानंतर वैश्यांनी तो सुंदर सुंदर दगड कंकण महानंदाच्या हातात ठेवला आणि म्हणाले - अहो! देवाचा हा मृत देह मला जीव देऊनही प्रिय आहे. म्हणून आपण नेहमी त्याचे संरक्षण केले पाहिजे. डॉक्टरांनी दिलेला मृतदेह महानंदा ने घेतला. कपाळावर लावा आणि त्याचे रक्षण करण्याचे आश्वासन घ्या. जा आणि तुझे नाटक बुडवून टाक.

रात्री सर्वजण झोपले की त्या नाटकात डुबकी पेटली. ते जळते ठेवा. महानंदाने आपल्या माकड आणि कोंबडीला वाचवले, परंतु परमेश्वराने मृत शरीराकडे पाहिले. व्याटने दयाळूपणे त्याचे जतन करण्यासाठी घेतलेले सुंदर रूप वाचवू शकले नाही. ती आग तो जळला नाही. हे पाहून वैश्य आणि महानंदांनी उसासा टाकला.

वै म्हणाली - होंदे ! हा मृतदेह मला माझ्या जीवापेक्षा जास्त वाटत होता. कधी आता मृतदेह जळाला तर मी काय करणार? महानंदाला समजावून सांगूनही तो वाया नाही. आणि त्याने आपले शरीर अन्नासाठी दिले. हे पाहून महानंदाला धक्काच बसला.

माझ्या निष्काळजीपणामुळे त्या डॉक्टरचा मृत्यू झाला. माझ्यामुळे अंतिम प्रेत मरण पावले. असा विचार करून नंदा वेडी झाली होती. त्याला आठवले की तो

तीन दिवस त्याच्यासोबत राहण्याचे वचन दया होते.

मग महानंदाने आपली सर्व संपत्ती, पैसा, दागिने इत्यादी सर्व मौल्यवान वस्तू आणल्या. ज्ञानाचे पैसे दान केले आणि स्वतः त्या व्यक्तीच्या चिंतेत उड्या मारू लागला, पण महानंद त्या अंत्यसंस्कारात जाण्यापूर्वी, प्रभूच्या मृतदेहांचा नाश झाला. देव समोर मृतदेह पाहून नंदा स्तब्ध झाली आणि एकटक त्यांच्याकडे पाहू लागली. त्याच्या डोळ्यातून अश्रू वाहत असत. काही वेळाने मनात येताच त्यांनी तिने प्रेताचे पाय धरले आणि त्यांची पूजा करू लागली.

तेव्हा महादेवजी म्हणाले - तंदा ! माझी सत्यता, धार्मिकता आणि नलाभा तसे करण्यास भोकेळपणाने, मी स्वतः तुमच्यासारखाच वैयक्तिक ड्रेस घालून तुमची परीक्षा घेतली यश . विचारू किंवा विचारू इच्छिता? तेव्हा महानंद म्हणाले - प्रभु ! मी आणि माझे सर्व तुमची दृष्टी पाहून मित्र प्रभावित झाले. आम्हाला यापेक्षा जास्त काही नको आहे. होय दूर द्यायचे असले तरी पायाशी थोडी जागा द्या. हे ऐकून सावजी एस. तपुवाकने महानंदाला शावलोकात पाठवले.

वीस सत्तावीसवा अध्याय

jr-अवतार

नंद म्हणाला - हेयात ! भय्यू राजा, ज्यावर भगवान शिवाने ऋषभला आशीर्वाद दिला हे असे होते की, भगवान शिवाने केवळ परीक्षा घेण्यासाठी जेर अवतार घेतला होता. ऋषभच्या भय्यूने आपल्या शुहावर भवाने विजय मिळवला आणि सिंहासनावर आला. अरे नेरजा चांगंगच्या मुलीशी लग्न केले. एके काळी भय्यू राजा आपल्या वसंतात होता. पाणी सीमंतानी सोबत जंगलात गेले. मग देवाची पावती हा त्या जोडप्याचा धर्म. परीक्षेची परीक्षा देण्यासाठी त्या जंगलात पोहोचा. महान लीलाधारी भगवान शिव आणि पावती जी ज्ञानाचे रूप धारण केले आणि त्याच्या मायेने निर्माण झालेल्या भीतीने तो घाबरला. राजा भयुक आश्रयाला गेला आणि त्याचे प्राण वाचवण्याची प्रार्थना करू लागला. राजा भय्यूने ताबडतोब धनुष्य आणि बाण उचलले आणि विवाहित जोडप्याचे रक्षण करण्यासाठी बाण सोडले. त्याला दुखवण्याचा प्रयत्न केला, पण त्या दुखण्यावर काहीच भास झाला नाही. तिने घाई केली पकडले गेले तिने किंचाळली, किंचाळली, पण तिच्या साथीदाराला जबरदस्तीने ओढले. गया. बायकोने वाहून गेल्यावर प्राणाला रडू कोसळले.

आणि राजा भय्यूला म्हणाला - हेराजन ! तुमची मोठी शस्त्रे कुठे आहेत? तू माझ्यासाठी आहेस किंवा फळ? किंवा आपण जंगली प्राण्यांच्या आघातातून देखील वाचवू शकत नाही.

गरिबांचे रक्षण करणे हे राजाचे सर्वोच्च कर्तव्य आहे. मग तू स्वतःला धमकावलेस आपण अनुसरण केले नाही? तुम्ही तुमच्या कुळाचे कोणतेही नुकसान केलेले नाही. कोण खातो आणि निर्वासित वाचवू शकत नाही, त्याला जगण्याचा अधिकार नाही. कंजूष, अनाथ आणि गर्भधारणा करण्यास असमर्थ असलेल्या मनुष्याने विष खावे किंवा इतर अन्नात पाणी खावे. जायची इच्छा आहे

त्याचे म्हणणे ऐकून भय्यू राजाला धक्काच बसला. की त्याचे

नशिबाच्या आठवणीने तो दुःखात बुडून गेला. त्याला वाटले की आज कदाचित माझ्याकडे सर्व शक्ती नसेल गया. आज मी एका असहाय माणसाला वाचवू शकलो नाही. यासाठी मला मोठे पाप वाटेल. माझे मनही माझ्यामुळे दुःखी झाले आहे. बायकोलाही नेलंय, माहीत नाही त्याने काय केले असेल? माझे पाप कमी करण्यासाठी मला या पवित्र देवतेला विचारावे लागेल. करावे लागेल

असा विचार करून भय्यू राजा त्याच्या पाया पडला आणि म्हणाला - अरे नाही! मी

माफ करा, मी तुमच्या बायकोला वाचवू शकलो नाही. माझे राज्य सर्व तुझे आहे चरणबद्ध प्रार्थना. हे ऐकून तो म्हणाला, बरं, गणिताचा भक्ता मागतोय. वाला एकरून, राज्य-पटाबद्दल काय सांगशील? म्हणून जर तुम्ही मला खरोखर काही दिले तर जर तुम्हाला द्यायचे असेल तर तुमची पत्नी मला दानधर्मात द्या.

हे ऐकून भय्यू राजा म्हणाला - नाही! परक्याचे सेवन हे महापाप आहे आहे. तो तिथेही असू शकत नाही. मग ब्रान म्हणाले की, राज्यात सर्वात मोठी पापे आहेत. मी माझ्या तपश्चर्येने ते एका क्षणात करू शकत नाही. मग भय्यूला वाटलं की मला कळायला हवं स्वतःच्या ज्ञानाचे दान करून, माणसाने लवकरच जगात प्रवेश केला पाहिजे. त्यानंतर राजा भय्यू ते ज्ञान तुमच्या पत्नीला द्या. त्यानंतर त्यांनी नवीन स्नान करून आंघोळ केली. देवतेची पूजा केल्यानंतर त्या अंकाची तीन वेळा पूजा करावी. फर लोकनाथ प्रेतांचे चिंतन करून भगवंतांनी स्वतःमध्ये प्रवेश करताच त्यांना मारण्यास सुरुवात केली. तशाच प्रकारे देवाचा मृतदेह तेथे कापला गेला.

भगवान शिवाची पाच मुखे आहेत, तीन ने, पनक आणि चण कलाधारी सुंदर रूप आहे, जे करोडो सूर्यांची अवस्था पाहून भय्यू राजाला आनंद झाला नाही. त्याने दोन्ही केले त्याने शिवरायांना हात जोडून हाक मारली आणि त्यांची स्तुती करू लागली.

भय्यू राजाची स्तुती ऐकून भगवान शिव- पावती म्हणाले- हे भय्यू! तुम्ही प्रेत गमावले पासून तू नेहमीच माझी मोठ्या भक्तिभावाने पूजा केलीस. म्हणून तू तुझी बायको कृपया मला वरदान विचारा. आज मी तुला तुझे हवे असलेले छत देईन. फक्त मी तुमची परीक्षा घेण्यासाठी तुम्ही ज्ञानाचे स्वरूप धारण केले होते. देवी स्वतःला राणी म्हणून पोचपावती होती आणि ती सह-मायावी होती. तू तुझ्या परीक्षेत यशस्वी झालास राजन. म्हणा, किंवा पाहिजे?

भगवान शिवाचे हे उदात्त वचन ऐकून भय्यू राजा म्हणाला - हेदेवा धदेव भगवान शिव ! तू सर्वांचा परम स्वामी आहेस. तुझ्या रूपाचे प्रत्यक्ष दर्शन पाहून मला आनंद झाला. एन.एस कुटुंबाला तुमच्या पायांची काळजी घ्यायची आहे. मी, माझी राणी, माझी आई - तुझी ओळख आहे सेवक म्हणून तुझ्या चरणी राहा. राणीच्या पत्नीनेही तिच्या आई-वडिलांचा पत्ता विचारला. देवाने मृतदेह मागितला. दोघांना वरदान देऊन, महादेवजींनी पावती देऊन अखेर प्राण सोडले बनले आहेत. राजा आणि राणी आपापल्या नगरात परतले. त्यानंतर दहा हजार वर्षे राज्य करून त्यांनी इ.स दोन्ही देव मृतदेहाच्या निवासस्थानी गेले. जो कोणी ही परम पवित्र, पापमय कथा ऐकतो किंवा वाचले की त्याला या जगातील सर्व सुखे आणि शेवटी भगवान शिव मिळतील लोकांकडे जाते.

अठ्ठावीस अध्याय

या तनाथ हंस पी अवतार

नंद रा म्हणाले - हेमू ना रा ! अबुदाचल पर्वताजवळ भिलवंशो नावाचे मंदिर आहे. भिल्ल राहत होते. त्यांच्या पत्नीचे नाव आ का होते. ती खूप लहान होती. ते दोघे पती-पाणी भगवान हे मृत शरीराचे सर्वोच्च भगवान होते. एके दिवशी तो सर्वात सुंदर भिल्ल अन्नाच्या शोधात होता.

त्याची कॉपी केली होती. सांख्याच्या वेळी भगवान शिव संन्याशाचे रूप धारण करतात आणि त्यांची परीक्षा करतात. घेण्यासाठी आले होते तो भिल्लही शिकार करून घरी परतला होता. मग मी पंच. भिल्लांनी त्याची व धुपोवकांची पूजा केली. यावर या तनाथ म्हणाले- हेहिल! तू मर हरवलो आणि संध्याकाळ झाल्यामुळे फिरण्याचा मार्ग कळला नाही आहे. म्हणून तू मला राज्यासाठी आश्रय दे. मी सकाळी येथून निघून जाईन.

ये तनथचे शब्द ऐकून तो भिल म्हणाला-वामी! माझ्या घरी जाऊ नका, पण थोडी जागा आहे. तुम्ही इथे कसे राहाल? भिलाचे बोलणे ऐकून तो चालायला लागला. मग भिल्लहून भिलानी म्हणाली- वामी! हे लोक आमचे नातेवाईक आहेत. अन्यथा ते भगवंताचे रूप आहे. म्हणजे तू मला राहू दे. तुम्ही दोघे घरी रहा आणि मी बाहेर राहीन. आपल्या पत्नीचे तो शब्द ऐकून भिल म्हणाला की तू घरात रहा मी बाहेरच राहीन.

असे म्हणत भिल्ल घरातून बाहेर येऊन बसले. सकाळी जेव्हा तो साधू आणि भिलानी घरातून बाहेर पडल्यावर त्याला कळले की भिलाला जंगली प्राण्याने खाल्ले आहे. आहे. हे बघून दोघेही हसले. तेव्हा संन्यासी म्हणाले की माझ्यामुळे तू हरलास ए मेला आहे. हेदेवी! मला क्षमा करा मग ती म्हणू लागली की तू खुश आहेस. नाही. पाहुणचाराचे रक्षण करणे हे आपले कर्तव्य आहे आणि माझ्या पतीने आपले कर्तव्य बजावले आहे.

असे सांगून भिलाणीने चरा तयार केला व त्याचे व्यसन लागले. सुरुवात केली. त्याच क्षणी भगवंतांचा देह तेथेच कापला गेला आणि म्हणाला - तू धन्य आहेस! मृत्यू वर नाही. तू तुझ्या इच्छेनुसार वरदान मागा, मी तुझी इच्छा नक्कीच पूर्ण करीन. देवा धदेव महादेव जी समोर पाहून भिलानी साई आणि शिवाजी दोघांची स्तुती करू लागला. भिलानीने काही मागितले नाही तेव्हा भगवान शव म्हणाले-

पुढच्या युगात मी हसत हसत दिसणार. तू वडभानगर येथील भीमराजाची कन्या आहेस. मी करीन म्हणून. त्यावेळी हा भिल्ल नाशाद देशाचा राजा असेल. त्याचा पत्ता विसर्न होईल आणि त्या जन्मी त्याचे नाव शून्य होईल. मग हंस पा ममतुम दोन्ही म्हणजे. मी नल-दमयंतीचे दूषण करीन. त्यावेळी सर्व राजेशाही सुख उपभोगल्यानंतर प.पू.

तू होशील

असे म्हणत प्रभूचे प्रेत खाली बसले. भिल्लांच्या धमक्याने स्थावर जगण्यामुळे हा लगा 'अचलेश' नावाने जगासमोर आला. पुढच्या जन्मात,

भिलानी ही दमयंती झाली आणि भगवान यतनाथ शिवाने हंसात आणि त्यांच्या पूर्वजांनी जन्म घेतला.
जन्मपुत्रातून पार करून त्याला सुख दिले.

नंद म्हणाले - हेसन कुमार जी! इवाकू वंशातील माता देवाच्या नवव्या पिढीतील राजा नभाग जन्म आणि त्यांचे जावई ए. नभागाच्या पुत्रात अंबरीषाचा जन्म झाला. ते तो सर्वोच्च आणि चांगला होता. अंबरीषाचे आजोबा हे भगवान शिव स्वतः ओळखत होते. एक ही गोष्ट त्यावेळची आहे की जेव्हा नभाग गुरूंचे शिक्षण घेण्यासाठी गेले होते, त्या वेळी त्यांचे भाऊंनी राज्याचे विभाजन करून शहराचा भागही आपल्या राज्यात बळकावला. समजले गुरुकुलातून शिक्षण घेऊन परत आल्यावर त्यांनी आपला वाटा दिला. असे विचारले असता त्याच्या भावांनी सांगितले की, आम्ही तुमचे नुकसान केले नाही. आता काहीही असो तुम्हाला विचारायचे असेल तर तुमच्या पतीला विचारा.

भावांचे बोलणे ऐकून भगा खूप अस्वस्थ झाला. त्यांचा पत्ता जवळ जाऊन त्याला सर्व काही सांगितले. भाऊ नेतू हरवला हे तुला माहीत आहे. तुझं काय चुकलं? बेटा! तुम्ही शहाणे आहात आणि तुमचे जीवन स्वतःच व्यवस्थापित करू शकता व्हा. हे ज्ञान आंग्रस खूप चांगले करत आहेत पण सहाव्या दिवशी त्यांचे काहीतरी चूक झालीच पाहिजे आणि ती पूर्ण होणार नाही. तू महान आहेस मी तिथे आहे तू जाऊन त्याला उपदेश कर. वेदवाशी संबंधित सु वाचून त्यांचे ध्येय पूर्ण होईल आणि ते चौकात जातील. क्लासला जाताना त्याने वाचवलेले सगळे पैसे तुझे आहेत. दान दिले जाईल ज्यातून तुम्हाला अमाप संपत्ती मिळेल.

त्याच्या पत्त्यावर जे बोलले ते मान्य करून तो लगेचच त्या जागेच्या दिशेने निघाला तो वाढत होता. तेथे पोचल्यावर भागा यांनी शब्दांचा जप केला अंग्रासनचे ध्येय पूर्ण झाले. तेथे उपस्थित सर्व लोक आपले सर्व पैसे खर्च करतात. ते चोखले आणि वर्गात गेले. ते पैसे तो घेऊ लागला तितक्यात शिवाजी कृष्णाला पोहोचला. मी कडवटपणे म्हणालो - हेनभाग! तुम्ही हे पैसे घेऊ शकत नाही, कारण हा पैसा माझा आहे. ह्या वर मला अधिकार आहे. उत्तर देताना जवळजवळ म्हणाले की, हे सर्व पैसे मला ऋषींनी दिले आहेत. या साठी हे माझे आहे. त्यामुळे त्यांच्यात वादावादी सुरू झाली. तेव्हा कृष्णदासानें सांगितलें आम्ही दोघे तुमच्या मनुदेव पत्त्यावर जातो. ते जो निर्णय घेतील तो मला मान्य असेल. होईल.

अशा प्रकारे त्यांचा वाद मिटवण्यासाठी भगा आणि कृष्ण मनुदेवसोबत आहेत. पंच. ते ऐकून देव आपल्या मुलाला म्हणाला-हेपू! हे सर्व वस्तू देवा धदेवाच्या, भगवान शिवाच्या आहेत. जर त्याने तुम्हाला आनंद दिला तर तुम्ही ते मिळवू शकता. आपण तुम्ही त्यांना करा. तो तुमचा अपराध नक्कीच माफ करेल. देव मृत आहे अखलेर आणि इया हे विद्वान आहेत. भगवान विष्णू, सर्व देव आणि ऋषी

त्यांच्या आदेशानेच ते काम करतात. असे बोलून देवाने आपला मुलगा परत केला.

नभा पुन्हा भूमीवर पोहोचला आणि भगवान हात जोडून प्रेताची पूजा करू लागले. त्याने मला विनवणी केली. त्यांची प्रार्थना ऐकून भगवान विष्णू आणि इतर देवही तेथे प्रकट झाले. गेले आणि त्यांनी पी कृष्णाला मृतदेह अर्पण करण्यास सुरुवात केली. त्यानंतर तो म्हणाला - हेपू नाही! तुमच्या पत्त्याचे शब्द अगदी खरे आहेत. मी मध्यम आणि तुझ्या वयाचा गुरु आहे तुमच्याकडून आ मी तुला शाश्वत ज्ञान देतो. तू महान आहेस आणि आता ठीक आहेस आणि तुला मारून टाका. असे म्हणत भगवंताचा मृतदेह नाहीसा झाला. सर्व देव देखील गाणी म्हणत ते आपापल्या घरी गेले.

देवही नभागासह त्याच्या घरी गेला. या जगात अनेक सुखांचा उपभोग घेत आहे त्यांच्या मृत्यूनंतर ते शवलोकाचे रहिवासी होते.

अशा प्रकारे मी भगवान शिवाच्या कृष्ण नावाच्या अवताराचे वर्णन केले. ते ऐका किंवा वाचनाने ज्योत आणि सर्व कारच्या ज्योतीचे इच्छित परिणाम प्राप्त झाले असते. आहे.

तीसवा अध्याय

देवाच्या देहाचे अवधुते रावतार

नंद म्हणाले - अरे पु ! एके काळी देवगु बृहपत नेदेवराज व सर्व देवतांना सोबत घेऊन लोकनाथ देवा धदेव भगवान शिवाचे दर्शन घेतले त्यांचे निवासस्थान कैलास पर्वताकडे वळले. देवराज इंका परीक्षा देण्यासाठी छान लीलाधारी भगवान शिवाने उग्र अवधूत रूप धारण केले. आयन वेगवान आणि व्यसनाधीन आहे ते राक्षस मध्यरात्री बसले. बृहस्पतिसह इतर आपल्या मार्गात बसलेला अद्भूत विशाल आकाराचा मनुष्य पाहून देवतेला आश्चर्य वाटले. बनले आहेत. देव उठला. त्यांनाही मृतदेह ओळखता आला नाही. ते विचारू लागले- तू कोण आहेस? तू हरा की नाम आहेस आणि तू कुठून आला आहेस? पासून मला सांगा देव प्रेतावर किंवा त्याच्या जागी बसून मग म्हणाला? माडोगु आणि कयंकारी इतर देवतांसह परात्पर परमेश्वराच्या दर्शनासाठी येथे आले होते. त्यांची आवड ते बोलणे ऐकूनही अवधूतचे रूप धारण केलेल्या शिवाजीने काहीच उत्तर दिले नाही. देवराजने बाराला विचारले. सावजीही गप्प राहिला.

देवराज I कडे वारंवार विचारणा करूनही महायोगी सावजी काहीच बोलले नाहीत. मग देव स्वतःच्या अभिमानामुळे तो रागावला आणि मोठ्याने ओरडला आणि म्हणाला- अरे मूर्खा! मला वारंवार विचारूनही तू काहीच उत्तर देत नाहीस? आता तुला तुझ्या कर्माचे फळ माहित आहे द्या आणि आपल्यावर स्वतः ला गमावू. आज मला कोण वाचवते ते पहा आहे? असे म्हणत देवराज मी हातात तलवार घेऊन शिवाजीचा पराभव करण्याचा प्रयत्न केला. सुरुवात केली. पण भगवान शिवाने त्याला ते मूळ दिले. त्यांचा हात आपल्या जागेवरून नांगरू नका करू शकले. आता रागाने माझा संयम सुटला आहे.

हे पाहून देवगु बृहपतींनी ताबडतोब परमेश्वराचे शरीर ओळखले. त्याला माहित आहे

ज्याने देवराजाला त्यांच्या दिकषणी अशा प्रकारे रुजवले ते स्वतः देव धंदेव मुळावेवजी आहेत. ते हात जोडून भगवान प्रतापी स्तुती करू लागले. फार उह देवराज शोडिला सावजी म्हणाला.

अपराध क्षमा करण्यासाठी प्रार्थना करा. बृह पट जी म्हणाले - प्रभु ! स्वतःहून बनावट ई-वालाकडे चौकशी करा. त्याला जीवन द्या तेव्हा देव म्हणाला प्रेत - रागात मी बनावट परत घेऊ शकत नाही.

शिवाजीचे हे शब्द ऐकून बृहपतजी म्हणाले की तुम्ही या व्यक्तीला सांगा तेच होते. हे ऐकून सावजी त्याच्याकडे वळून म्हणाले - हेदेवगु ! Inc. जीवन तुला वाचवल्यामुळे तूही 'जीव' या नावाने जगशील. असे सांगून त्यांनी त्याने तो नकली हातात घेतला आणि समुद्रात फेकून दिला. जो समुद्रात पडतो लहानपणी कट झाला. तो मुलगा साधुपू जालंधर या नावाने आला आणि ओळखला गेला.

देवतेच्या आज्ञेवरून शिवाने त्याचा वध केला होता. अवधूतमध्ये ऐसी लीला असे करून शिवाजी तिथून अदृश्य झाला आणि देवराज पहिला, बृहपतजी आणि इतर देव यासह टपुवाक घरी परतले.

धडा पहिला, पहिला धडा

भव्य शव अवतार वर्णन

नंद आणि म्हणाला - हेमू नाही! वडभ नावाच्या नगरात सायंरथ नावाच्या राजाचे राज्य होते. ते मृत शरीराचे परम भगवान होते. एकदा त्याच्या शहरावर त्याच्यावर हल्ला झाला. काय. राजा सैरथने आपल्या मुलाचा अत्यंत धैर्याने सामना केला पण तो यु महार होता. गया. त्याच्या मुलाने त्याला मारले. राजा मारला गेल्यावर सारे सैन्य भयभीत झाले. ते आणखी वाईट झाले. त्यावेळी वडभाच्या राजाची पत्नी गरोदर होती.

जेव्हा राणीला हा सगळा प्रकार कळला, तेव्हा तिने आपल्या जीवाचे रक्षण करण्यासाठी रात्रीच नगरला बंदोबस्त ठेवला. ते सोडा मृतदेहाची हत्या करून राणी पूर्वेकडे निघून गेली. आंधोळ आणि एका दाट झाडाखाली झोपडी बांधून तो तलावाजवळ राहायला गेला. सुरुवात केली. त्याच ठिकाणी राणीने एका मुलाला जन्म दिला. एके दिवशी राणी झोपडी तलावातून पाणी आणण्यासाठी गेली असता तिथे एका मगरीने तिला पकडले. दुसरीकडे, मूल एकटे पडले होते आणि मोठ्याने रडत होते, भूक आणि तहानने भरलेली होती. ते मुलाला रडताना पाहून दयाळू भगवान शवांना त्याची दया आली. उह ने एका गरीब मुलीला भडकावून त्या ठिकाणी पाठवले. त्या ठिकाणी ती विधवा पाची, जिथे मुलगा रडत होता. त्याला पाहताच महिलांच्या गटात जल्लोष झाला. की ते मुलाबद्दल विचार करू लागले की आता या मुलाचे काय होणार?

तेव्हा भगवान शिव स्वतः भूक रूप घेऊन तिथे पोहोचले आणि ऋषींना म्हणाले - अरे देव! तुमच्या मनात येणाऱ्या शंका करा. या लहान मुलाला उचला आणि त्याला तुमचा पीयू मानून त्याचे अनुसरण करा. मग त्याचे शब्द ऐकून राणी म्हणाली- नाही! मातो स्वतः या मुलाला वाढवण्याचा विचार करत होता, पण माझ्या मनात शंका होती. होते. आता तू मला मारलेस. आता मी या मुलाची आई व्हायला हवी मी ते घेईन पण मला तुझ्याकडून खूप जाणून घ्यायचे आहे, तू कोण आहेस आणि तू कुठून आलास? हे मूल कोणाचे आहे आणि तो या निर्जन जंगलात कसा आला आहे? प्रभु! आपण हे पाहून माझे मन पुन्हा पुन्हा म्हणत आहे की तू दयेचा आणि करुणेचा सागर आहेस. जे आपल्या संरक्षणासाठी येथे आले आहेत. मीही तुझ्या मायेतून भटकतो इकडे ये तुझ्या कृपेने नक्कीच फायदा होईल हे मला माहित आहे.

त्या दरिद्री स्त्रीचे बोलणे ऐकून भगवान शिवाने फणा धारण करून म्हटले - हे होय! हा मुलगा विद्वानगरचा राजा सैरथ याचा मुलगा आहे, ज्याच्या पोटी त्याचा जन्म झाला. तो पराभूत होतो आणि त्याला ठार मारले जाते. सरयथची गरोदर पत्नी शहरातून पळून इथे आली. होते. या मुलाला जन्म दिल्यानंतर ती तलावात पाणी प्यायला गेली, तेव्हा तिने त्याला मगरी दिली. स्वतःचा आहार बनवला. सावजीचे बोलणे ऐकून राणी बोलायची.

- देवा! कोणत्या कारणास्तव हे मूल अनाथ आणि भाऊबंद झाले आहे? मुलाचा पत्ता सापाने सरयथला का मारले आणि मगरीने अर्भकाच्या आईला का खाल्लं? लया? माझा स्वतःचा मुलगाही गरीब आणि गरीब आहे. तो आनंदी कसा असेल?

आत्म्याचे हे ऐकून भगवान शिव आपल्या त्याच भुक्त रूपात आले म्हणाली - हेदेवी ! राजा सर्यथ हा त्याच्या पूर्वीच्या जन्मातील पापड्या देशाचा पहिला राजा होता. ते नेहमी मृत असतात त्यांनी धमकीचे पालन केले आणि त्याची मनोभावे पूजा केली. एका दिवसाच्या दोषात राजा प्रेताची पूजा करत असताना शहरात एकच गोंधळ उडाला. राज्यात क्रोध पसरण्याच्या भीतीने राजाने पूजा अर्धवट सोडली. सैनिक राजोहीला आवडले पामने राजासमोर आणले ते दुसरे कोणी नसून त्याच राज्याचे सरंजामदार होते. त्याला हे पाहून पद्यराजाने रागाने संयम गमावला आणि त्या सामंताचा शिरच्छेद केला.

दोषपूजेचा नियम रद्द करून राजाने अन्नही घेतले. त्याचप्रमाणे राजपुत्रही दोषपूजेसाठी तयार केलेले अन्न घेऊन झोपला.

तो पद्यराज या जन्मी वडभराजवळ आला. दोष मध्ये, मृतदेह मध्येच सोडून त्यामुळे त्याचा वध झाला आणि त्याच्या मागच्या जन्माचा मुलगाही याच जन्मात मारला गेला. मी पीयू झालो आहे. खाऊन पिऊन झोपावे लागत असल्याने ते गरिबीत जगत होते.

आले आहे. याच्या आईने तिच्या मावशीलाही मागच्या जन्मी फसवून मारलं होतं. म्हणून त्याला अगदी मगरीनेही ते खाल्ले आहे. तुमचा मुलगा वडिलोपार्जित होऊन मोठा दाता होता पण याने काही कमी केले नाही, म्हणूनच त्यालाही मोठेपणाचा दंड मिळाला. या दोन पु दोष दूर करण्यासाठी तुम्ही भगवान शिवाच्या आश्रयाला जा. ते सर्व तुम्ही आहात करशील का?

प्राण्याला सर्व काही सांगून, देवाने त्याला त्याचे सत्य दाखवले. सात देव मृतदेह पाहून राणी कृतज्ञ झाली आणि हात जोडून शिवरायांची स्तुती करू लागली. त्यानंतर आशीर्वाद दिल्यानंतर महादेवर्जींचे निधन झाले. त्यानंतर ती मुलगी त्या मुलाला देण्यात आली. ते आपल्यासोबत घेतले. मग ती तिच्या मुलासोबत एकचा नावाच्या गावात राहू लागली ती आपल्या दोन मुलांचा सांभाळ करू लागली. वेळ आल्यावर प्राणाने जीव दिला. नाही. तुम्ही काय केले?

दोन्ही शिष्य मुन्नाची शिकवण ऐकून शिवाजीची पूजा करत असत. वेळ निघून जातो गया. दोघेही मोठे झाले आहेत. नदीत आंघोळ करायला जात असताना एक दिनानी मुलगा झोपला होता. भरलेला कलश घासून घ्या. त्या सोन्याच्या कलशातून त्याची गरिबी दूर झाली. तरीही ते राज्य करतात मृतदेहाची पूजा करतात. एके दिवशी ते जंगलात गेले. गंधव किंवा तुमचा पत्ता आहे सोबत आली आणि ती राजकुमाराच्या प्रेमात पडली. तिच्या पत्त्याने तिचे राजकुमाराशी लग्न केले तुझे राज्य त्याला द्या. तिथली राणी राजमाता ई आणि तिचा मुलगा प्राण भाऊ. आता ते सर्व लोक तपूवाकाचा आनंद घेऊ लागले. मृत शरीराचा देव अवतार पुसथ साधकाला फळ देणार आहे.

विसावा अध्याय

अवतार नक्कीच आहे

नदी म्हणाली - हेसन कुमार जी! मी प्रपदाचा पुत्र आहे. कारण होते मुनकुमारच्या रूपाने. लहानपणापासूनच तो त्याच्या आई आणि मामासोबत होता. घरीच मरायचे. ते खूप गरीब होते. एके दिवशी त्याला प्यायला खूप कमी पैसे मिळाले. मुलगा पिण्याचा हट्ट करू लागला. आईच्या स्पष्टीकरणानंतरही मूल पाळत नाही, तेव्हा त्याची आई शेतातून आणलेले धान्य दळून त्यापासून शेवया तयार करून स्वतःच्या हातात ठेवल्या. पू. जेव्हा मुलाला त्याला सापडले तेव्हा त्याला माहित होते की तो श्रीमंत नसून काहीतरी आहे आणि आहे. आपल्या मुलाला असे रडताना पाहून त्याच्या आईने त्याला आपल्या मांडीवर बसवले

अध्याय तीस

चारी अवतार

नंदा म्हणाली - हेमहामुने ! जेव्हा जाप्ताची कन्या सती जेव्हा मी माझे पती देवा धंदेव महादेवजींचा अपमान होताना पाहिला त्याने आपल्या प्राणांची आहुती दिली. त्यानंतर हिमालयातील मंदिराची पावती नावाने दिली. जे मी. तो त्याच्या मित्रांसोबत जंगलात राहत होता. पावती मनांत, भगवान नारद प्रेत मिळण्याची इच्छा परमेश्वराने जागृत केली. या कार्यासाठी देवी पावतीने परमेश्वराचा आशीर्वाद दिला. मृत शरीराची पूजा करून तपश्चर्या सुरू करा. या युगात जेव्हा प्रभूचे मृत शरीर त्यांना देण्यात आले जेव्हा त्यांना तपश्चर्याची माहिती मिळाली तेव्हा त्यांनी सत्रशियांना पावतीजीकडे पाठवले. सत्तर वर्षे तेथे गेल्यावर देवीला पावती मिळाली आणि भगवान प्रेताकडे परतले. मृतदेहाला तिथली सगळी बातमी त्यांना सांगितली.

लोकनाथ भगवान शिव ऋषीमुनींकडून पावती देवीच्या तपस्याबद्दल जाणून घेतले स्वतःची परीक्षा घेण्याचे ठरवले. सावजी वेशात नेवरी चारी आणि पावतीच्या आत्म्याकडे चाला. एक झाड त्याच्या घरी आले हे पाहून देवी पावतीने त्यांना आसनावर बसवले आणि पूजा करून. त्यांचे काय झाले? त्यानंतर ते त्याला विचारू लागले - अरे महान आई! तू कोण आहेस आणि कुठे आहेस आलात का? तेव्हा त्या लोकांनी उत्तर दिले दया-हादेवी! जो श्लोक आणि श्लोक बोलतो सामान्य तपश्चर्या. मी सदैव मानवसेवेत आणि मस्तकाला आनंद देण्याच्या कार्यात व्यस्त असतो. मी करतो देवी, तूच सांग तू कोण आहेस? आणि इतक्या कमी वेळात सर्व सुख मिळते या जंगलात तुम्ही काय ध्यान करता?

मग देवी पावती प्रभूच्या देहाला, त्या चारी घातल्या उत्तर द्या बोल - हेमुने ! माँ गराजा हमालाय आणि देवी मैना कन्येची पावती. मला देवाचे मृत शरीर हवे आहे त्यांचे सर्वस्व समर्पण केले आहे आणि त्यांना त्यांचे पती म्हणून प्राप्त करण्याच्या इच्छेने मी शिवरायांची तपश्चर्या करत आहे, त्यांनी माझ्यावर आशीर्वादाचा वर्षाव करावा यासाठी मी कृतज्ञ आहे. करा. देवी पावतीचे शब्द ऐकून तो माझ्याशी बोलला नाही - हेदेवी! आपण सर्व देवतांची पूजा केली आहे, कोण वैरागी, वकृत माँ आणि जटाधारी सोडून अतिशय सुंदर, सुंदर आणि सुंदर देवाने प्रेताला आपला वर म्हणून निवडले आहे. ते नेहमी एकटे असतात आणि इकडे तिकडे भटकत असतात राहतात. अशा रीतीने तो जळलेल्या प्रभूच्या शरीराचा निचरा करू लागला.

त्या माणसाच्या मुखातून भगवंताच्या पूजेचा आवाज ऐकून पावती थांबली.

ते आले मग तो म्हणाला - हेमुने ! तुमची इच्छा असेल तर तुम्ही योगी-तप आहात हे जाणून

त्याला सहभागी केले आहे आणि माझ्या तपस्याचे सर्व पुण्य केले नाही. दूर ते त्यांचे मित्र आहेत त्याच्याशी बोला की ते पुण्य आहे, म्हणून आपण त्याला त्याच्या कृत्याचे फळ म्हणजे शिक्षा देत नाही. करू शकतो. या अगोदर, नंतर लोकनाथ, देव साल देवा धदेव शव यांचे कल्याण झाले आहे. बरं, आपण ही जागा सोडून जावं.

असे म्हणत देवी पावती आपल्या मैत्रिणीसह त्या ठिकाणाहून निघू लागली.

रूपाचे पूजन झाल्यामुळे प्रेताने त्यांना त्यांच्या शेवटच्या प्रेताचे दर्शन दिले. करायचे त्याला पाहून पावती जी आणि तुम्ही ते करायला सुरुवात केली. मग भगवान शिव म्हणाले, हेदेवी! मी माझ्या हृदयात आहे. मी तुला गमावले परीक्षा देण्यासाठीच ते चारीच्या रूपाने आले होते. मी तुला गमावले आणि मला इथे येण्यास भाग पाडले आहे. विचारू किंवा विचारू इच्छिता? मी तुला गमावले फक्त खर्चासाठी सर्व काही तुम्हाला दान केले जाईल.

भगवान शिवाचे हे उदात्त वचन ऐकून देवी पावती शमते-ए-बोल्ड - हेभ वसल!

तू तिन्ही जगाचा स्वामी आहेस. बरं, तुमच्यापासूनही काहीतरी लपवलं जाऊ शकतं. फर देखील जर तुला माझ्या मनातील इच्छा जाणून घ्यायची असेल तर मला तुझी पत्नी होण्याचे वरदान दे. तेव्हा भगवान शिवाने देवी पावतीला आशीर्वाद दिला आणि तिचा आशीर्वाद घेतला. या गाडीत मी तुला सावजीबद्दल विचारलं चारी अवताराचे वर्णन काय होते? कृपया ही कथा A आणि B मारणार आहेत.

f तीसावा अध्याय

सुनत नाटक अवतार

नंद म्हणाले - हेसन कुमार जी! देवी पावतीच्या कठोर तपस्याने गेल्यावर जेव्हा भगवान शिवाने हे निर्देश दिले तेव्हा देवी पावतीने त्याच्याकडे पत्नी होण्याचे वरदान मागितले. भगवान शिवाने त्याला इच्छित वरदान दिले. देवी पावती वरदान दिल्यानंतर शिवाजीचा मृत्यू झाला आणि पावतीजी आपल्या घरी परतले. तेथे येत आहे त्याने सगळा प्रकार त्याच्या पालकांना सांगितला. तेव्हा त्यांच्या घरात वीज आली आणि चार आणि सर्वकाही घडू लागले. आनंदी राहून गर्गज हमालायाने डॉ. द. मग गंगा स्नानाला गेली.

एके दिवशी गराजा गंगास्नानासाठी हमालयात गेला असता, भगवान शिवाने एक सुंदर नट-नाटक दिले. आणि मैनाच्या घरी पोहोचलो. त्याच्या डाव्या हातात मृतदेह आणि उजव्या हातात हात मॅडमचा होता. त्याने लाल रंगाचे कपडे घातले होते. पाठीवर एक बाहुली टांगलेली होती. ह्या मार्गाने ते वेमनाच्या घराच्या अंगणात सुंदर नृत्य आणि गाणी गाऊ लागले. तुमच्या डमला खेळून झाल्यावर त्यांनी अनेक गाड्यांचे करमणूक दाखवायला सुरुवात केली. शहरातील सर्व वृद्ध, स्त्री-पुरुष आणि लहान मुले एस. टपुवाक त्यांचा डान्स पाहत होते. पै भरून राणी मैना खुश झाली मुद्रा आणि नट देऊ नका पण नट रूपात आलेल्या भगवान शिवाने स्वीकारण्यास नकार दिला. असे करा आणि म्हणाले की जर तुम्हाला खरोखर मला काही द्यायचे असेल तर तुमचे कन्येच्या पावतीचा हात माझ्या हातात ठेव.

त्या नर्तिकेचे बोलणे ऐकून देवी मैनाला खूप राग आला आणि वेणतला राग आला. म्हणे त्याचवेळी गराज हमालाही गंगेत स्नान करून परतले. जेव्हा तू ही बाब त्याला समजताच त्याने आपल्या नोकराला ते नट बाहेर काढण्यास सांगितले. या सेवक आधीच नटाच्या दिशेने निघाले होते की मायावर लीलाधारी भगवान शिव नेमेना आणि हमालाय आणि पुढच्याला पावती देऊन दिवसभर आपला आरसा दाखवा क्षणभर वेगाने चालत तिथून गायब झाले.

नाटक निघून गेल्यावर देवी मैना आणि गराज हमालय नाटकाच्या विषयावर विराजमान झाले. त्याच लीला बोलून स्तुती करू लागली. मग मायाने त्याला मारले

त्या नट-नाटकाचा देव धदेव महादेव हा देवाचा प्रेत म्हणून प्रसिध्द झाला. मग तू हब टा

B.A. आमच्या घरी आलेल्या शिवाजीचा आम्ही अपमान केला आहे आणि त्यांना काम करायला सांगितले आहे. नाही. ही बाब लक्षात घेऊन दोघांनीही उसासा टाकून आपला गुन्हा कबूल करण्याचा प्रयत्न केला. प्रभूची पूजा करू लागली. त्याच्या आत्म्याच्या उपासनेद्वारे सावजींनी देवीची पावती स्वीकारली. सावजीच्या नट-नाटक अवताराची ही महायात्रा आहे. मानेतू हसला. या सर्व शब्दांचे आता फळ दान होणार आहे.

अध्याय तीस

सावजीचा अवतार

नंद म्हणाले - हेसन कुमार जी! जेव्हा त्यांच्या घरी देवी मैना आणि गर्गज हमालाय नटाच्या रूपात आलेल्या शिवाजीला आपले काम देण्यास त्यांनी नकार दिला. त्यांची चूक लक्षात आली आणि ते मृतदेहाच्या रूपात देवाची प्रार्थना करतात. पूजा करू लागली. त्याच्या आत्म्यावरील परम विश्वास गळून पडला आहे. त्यांना हे माहित नाही सेदेवता उठली. उहलगा कारण जर गराजाने भावोजी सोबत गायले

जस त्याची तुमच्या तू मग मूर्ती होऊन बसली त्यांना शिवलीकाचा प्राप्तीसुद्धा शरीराने मिळेल आणि जर ते मुक्त झाले तर पृथ्वीला शहर कसे म्हणतील? नंतर ते मालक आहेत वर्तमान स्तरावर यज्ञ करा, दीप धारण करा आणि शवलीकाचे निवासी व्हा. जाऊया

या सगळ्याचा विचार करून देवता काळजी करू लागली आणि त्याने आपली समस्या सोडवली.

असे करण्यासाठी देवगु बृहपतच्या आश्रयाला गेला. तेथे गेल्यावर त्यांनी बृहपतजींचे नाव ठेवले.

आणखी काय म्हणाले - हेदेवगु! तुम्ही असा काही उपाय करता का ज्याने देव उपस्थित असतो

मृत शरीरापासून दूर जा. तुम्ही हमालायाला जा आणि त्यांना प्रार्थना करायला सांगा.

करा. देवराज प्रथमचे असे शब्द ऐकून देवगु बृहपत म्हणाले की, मी परमात्म्याचा हितकर आहे.

देव पिऊ शकत नाही. हे काम दुसऱ्या देवतेकडून करून घ्या.

देवगुने नकार दिल्यावर त्यांच्यासह सर्व देवतांनी सहताजीकडे जाऊन त्याला विचारले.

हमालायच्या घरी जाऊन प्रभूंनी मृतदेहाचा निचरा करायला सांगायला सुरुवात केली. नंतर देखील

भविष्यातील जगाचे हितकारक भगवान शिव यांनी मृत शरीराची पूजा करण्यास नकार दिला. हे ऐकून

देवराज निराश झाला. तेव्हा राजाने त्याला सांगितले की तो या जगात सर्वश्रेष्ठ आहे.

ते प्रेताच्या आज्ञेनेच पूर्ण होतात. तुम्ही तुमच्या कृतीसाठी त्याचा आश्रय घ्या. ते

हरणाऱ्याचे काम तुम्ही नक्कीच कराल.

मग देवराज आज्ञेकडून आदेश घेऊन देवाच्या मृतदेहाजवळ गेला आणि त्यांना सर्व प्रकार सांगितला.

म्हणा. त्याचे बोलणे ऐकून शुभ भगवान शिवांनी त्याचे कार्य पूर्ण केले.

आश्वासन दिल्यानंतर ते तेथून निघून गेले. देवराज, शिवाजीचे कार्य पूर्ण करणे

संन्यासी म्हणून वेषभूषा. हातात चावा घेतला, पण घशात मुठी

हातात फटक्यांची हार आणि हार घेऊन त्यांनी भगवान विष्णूच्या नावाचा जप केला.

गराज हिमालयाच्या दरबारात पोहोचला. माझ्या दरबारात आलेल्या त्या तपांना पाहून

हमालयाने सहसनाचा त्याग केला आणि त्याला योग्य आसन देऊन त्याचे नाव स्वतः ठेवले.

त्याची रचना विचारली.

तेव्हा बुद्धीची देवता म्हणाली - अहो, मी राज्यात आणि दान आणि सेवेसाठी तपस्वी शिकलो.

प्रार्थना करत राहा. मला तुझ्या सामर्थ्याने आणि सामर्थ्याने माहित आहे की तू

तुला तुझ्या बायकोचं आणि बायकोचं लग्न शिवाजीसोबत करायचंय पण कदाचित तू

शिवाजी कुटूंबहीन, बंधुभाव, असहाय, एकाकी, खोडकर, हे माहित नाही.

नगुणा, इतर, मसनाचे लोक, गलेम हे साप धारण करतात. तो नेहमी त्याच्या शरीराची काळजी घेतो

डोळ्यांत गुंडाळून ठेवा. आपल्या सर्वोच्च गुणवत्तेच्या अशा सुंदर प्रक्रियेचे स्वप्न पाहणे सर्वोत्तम आहे.

हे छान आहे.

असे बोलून महान लीलाधारी भगवान शव साधू तेथून निघून गेले. त्यांचे बोलणे

का मैना- हमालयाला एक खोल भावना होती आणि तो भगवान शिवाच्या शरीरापासून दूर गेला.

विचारात हरवून गेलो की पुढे काय करायचं? या गाडीत मी तुम्हाला सावजी ऋषी मिळविले

अवताराचे वर्णन करा.

सहावीस

थमाचा प्रेत अवतार

नंद आर म्हणाले - हेसव सुन कुमार जी ! बृहस्पतिचा पुत्र देवगु, भरज ए आणि फोन त्यांचा मुलगा म्हणून जन्माला आला. लहानपणापासून महान धनुर्धारी महातेज व्ही प्रत्येकजण अ-शाचा स्रोत होता. एवढेच नव्हे तर धनुवाद आणि सर्व वेदांचे महान स्वामी होते. तुम्ही आहात या गुणामुळे तू कौरव आणि पांडवांचा गुरु झालास आणि पोनाचाया या नावाने ओळखला गेलास.

a या होत्राचायांनी आपल्या मनात पुत्रप्राप्तीची इच्छा ठेवून भगवान शंकराची पूजा केली. अ आणि आपल्या कठोर तपश्चर्येने लोकनाथांनी परमेश्वराच्या शरीराचे रक्षण केले.

मृत शरीराने स्पष्ट दृष्टी दिली. शिवाजीने वरदान मागायला सांगितल्यावर पोनाचाय म्हणाला - हे देवा! माझ्या उपासनेने तू तृप्त झालास तर प्रभो ! माझा वाटा शूर, पराक्रमी आणि अजिंक्य असा पुत्र दे. onchayko आपले छत दान करून सावजी मरण पावला. टपुवोक त्याच्या घरी चालत गेला आणि तिथे गेल्यावर त्याने आपल्या पत्नीला वरदान सांगितले. सांगितले. हे ऐकून बायकोला खूप आनंद झाला.

त्याच वेळी, मुकोन्होरनच्या पत्नीने एका शूर मुलाला जन्म दिला, ज्याचे नाव होते धरपकड करण्यात आली. अथामा वीर आणि परमिया योजना अ आणि त्यांनी कौरव सैन्याचे नेतृत्व केले. मूल्य वाढवले कौरव-पा कबुतराचे युद्ध आले तेव्हा दम्यामुळे कौरव सैन्य अजिंक्य होते. आणि ती पा कबूतर सैन्यावर वर्चस्व गाजवू लागली. कारण सावजीचा भाग त्याने युद्धात अस्थमा नेपा कबुतराचा वध केला होता. हे पाहून अर्जुनला धक्काच बसला आणि ज्याने आपल्या मुलाचा नाश केला त्याच्यावर हल्ला करण्यास सुरुवात केली. अर्जुनाचा सारथी म्हणून ते म्हातारे झाले होते. अर्जुन आपल्या दिशेने येत असल्याचे पाहून अथमाने त्याच्यावर शर नावाचा हल्ला केला. एकटे सोडा, जेणेकरून सर्व परिस्थिती जलद सुटतील.

अस्थमाचे हे दर्शन पाहून अर्जुन क्षणभर तल्लीन झाला. उह ने कृष्णाने त्याचा उपाय विचारला. तेव्हा कृष्ण म्हणाले - हे ओजू ! ते खूप प्राणघातक आहे आणि याद्वारे फक्त भगवान शिवच तुम्हाला वाचवू शकतात. असे करून तुम्ही त्याला मारून टाका ए नष्ट करा. तेव्हा अर्जुनाने हात जोडून भगवंताच्या देहाला प्रार्थना केली. आणि तू त्यानंतर, त्याने पाण्याला स्पर्श केला आणि शैव सोडला. त्याचे मूल्य ठेवले त्याच्याकडे वळलेले डोके शांत झाले. मग अर्जुनासह भगवान श्रीकृष्ण

अस्थमाकडून आशीर्वाद घेण्यास देवाला सांगितले.
कृष्णाच्या आज्ञेचे पालन करून सर्व पुरोहितांनी अस्थमाची पूजा केली. नंतर
अस्थमाने देवाला अनेक वरदान दिले आणि मग आपले कर्तव्य पार पाडले.

A. कौरव सैन्यात सामील झाल्यानंतर, तो पुन्हा पांडवांशी लढू लागला. या कारमध्ये देवाच्या शरीराने अल्टिमेट दिले आहे

भनच्या घरी पुत्ररूपात जन्म घेऊन त्यांनी अनेक लीला निर्माण केल्या.

सातवा अध्याय

मूर्ती पूजेची प्रासास जींची शिकवण

नंदा म्हणाली - अरे! जेव्हा पांडवांचा पैशाने पराभव झाला आणि ते वनवास मिळाल्यावर प्रपदा पत्नीसह वनात राहू लागला, मग एके दिवशी हा पैसा आपल्या शिष्यांसह ऋषी वासा यांनी आपल्या शिष्यांना देण्यासाठी दिला. पाठवले. वासा ऋषींनी आपल्या एक हजार शिष्यांना आपल्यासोबत पाडव्याच्या झोपडीत नेले. पोहोचले आणि योद्ध्याला म्हणाले की आम्ही आंधोळ करणार आहोत, तेव्हा तुम्ही आमच्या सर्वांसाठी तिथे असाल. जेवणाची व्यवस्था करा आणि स्वतःहून निघून जा.

ऋषींनी भोजनाची व्यवस्था केल्याचे ऐकून सर्व पुरोहित संभ्रमात पडले. कारण त्यांच्याकडे काहीच नव्हते. तेव्हा देवी औपदाने भगवान श्रीकृष्णाचा वध केला. आणि ते लगेच तिथे आले. तेथे त्यांनी पांडवांच्या स्वयंपाकघरातील लहान मुलाचे धान्य खाल्ले. आणि याने तो स्वतः तृप्त झाला. तसेच वासा आणि त्याच्या शिष्यांच्या नानांसाठी. पोट भरले आणि ते तिथून परतले. अशातच हे संकट व्यासपीठावर आले.

कृपया करा मग देवतांना शिवाची पूजा करायला सांगून ते स्वतः निघून गेला.

एके दिवशी जटाजुते घाला, गलेमाची हार घाला आणि भासजीत घाला. 'नमः शिवाय' पंढरी मंत्राचा जप करताना पाडव्याच्या झोपडीत या. माझी हरकत नाही शिवाजीच्या प्रेमात तेजपुंज माझ्यावर टीका झाली. त्यांना येताना पाहून पांडवांनी त्यांना केले आसनावर बसून नाम करा आणि त्याची पूजा करा. मग महान नाही म्हटलं - हेपा डोवो! तुम्ही सत्याच्या मार्गावर चालणारे आणि नेहमी धमकीचे पालन करणारे आहात. व्हा. महाराज धृताने तुमच्याशी संगनमत करून तुमच्या राज्याच्या पैशाची फसवणूक केली. तुला नेले नाही जसं बीज पेरलं जातं, तसं रोपही त्याचं अनुकरण करतं. निकृष्ट आणि असत्याच्या मार्गावर चालणाऱ्यांचे कधीच कल्याण होत नाही. तुम्ही योग्य मार्गावर आहात तुम्ही चालत आहात, त्यामुळे तुमचे काही भले होणार नाही.

महामुन नासचे शब्द ऐकून योद्धा म्हणाला-हेनाथ! आमच्या मारण्यासाठी मला एक विनंती सांगा. श्री कृष्णाजींनी आम्हांला भगवान धादेव महादेवजींचा आशीर्वाद दिला. पूजा करण्यास सांगितले. तुम्ही आम्हांला शभाचा उपदेश द्या. युद्धाचे शब्द हे ऐकून महामू नास म्हणाले - हेपा डोवो! ना कृष्ण नेस्य म्हणे । देव मृत देह त्यांच्या आत्म्याचा नाश आणि रक्षण करतात. त्यानंतर लगेच जी नेउहने शिवाजीची पूजा करण्याची पद्धत सांगितली. फार म्हणाले, तुला नेहमीच धमक्या येतात चालणे. यामुळे तोतयाचे काय होणार?

असे म्हणत महामु नासा तिथून निघून गेला. त्यानंतर त्यांनी दाखवलेल्या मार्गावर श्री.

पुढे चालत, पाडवाने शिवाजीची पूजा सुरू केली. अर्जुन इंक नावाच्या डोंगराजवळ. गंगा नदीच्या काठी जाऊन भासलने परोपकारी भगवान शंकराची आराधना सुरू केली.

अध्याय अडतीस

अर्जुनाने केलेली शिवाजीची तपश्चर्या

नंद म्हणाले - हे पुत्र कुमार जी ! अर्जुनाच्या भावाने गंगेच्या तीरावर बसलो भगवान प्रेताची पूजा करत होते. प्रेताचे नामस्मरण करून त्यांचे अतुल तेज धन्य होवो केली होती. अर्जुनाचे तेज पाहून विजयात शंका उरली नाही. जेव्हा अर्जुन तपस या मग, अर्जुनाच्या हानीने, प्रपद आणि इतर पुरोहित वाचले. पण शिवाजीपासूनच आपले कल्याण होईल, अशी त्याच्या मनात अढळ श्रद्धा होती. होईल.

त्यांचे बी जाणून, पुन्हा एकदा श्री.प्रसासजी त्यांना समजावून सांगण्यासाठी त्यांच्याकडे आले. त्यांना पाहून पुजारी खूप उसासे टाकू लागले आणि त्यांच्या विश्वासाचा सत्कार करू लागले. नंतर महान त्यांनी उपदेश केला आणि अनेक कथा ऐकल्या, पण वडिलांना त्रास झाला नाही. एक युधाने मोठ्या नम्रतेने काय केले - हे महा! js कार b आणि a ज्याचा आपण त्रास सहन करत आहोत, किंवा याआधी कोणी अशा परिस्थितीचा सामना केला आहे?

युद्धाचे हे ऐकून शिष्य क्षमस्व म्हणू लागले की देवा ! किंवा आपण गमावू नका कौरवांनी त्याच्याशी फसवणूक केली, परंतु अनेक पुरुषांनी त्याला यापेक्षाही जास्त हसवले-

हे ह्या प्रसंगामध्ये ही दिवशी दिवशी आपणाने निर्माण झालेले देवता आणि शरीर ही एकता आहे. ही हे केले आणि ब चे व्यसन करू नका आणि नेहमी सत्याच्या मार्गावर पुढे जात राहा. मानवाला त्यामुळे तुम्हाला ते सहन करावे लागेल. बालपण होते, तारुण्य होते, म्हातारपण होते सर्व माणसे होती असे घडत असते, असे घडू शकते. म्हणून मन भरकटू देऊ नका आणि सत्याच्या मार्गावर जाऊ नका कारण शिवाजी सत्याचे आहेत. म्हणून सर्व माणसांनी सत्याच्या मार्गावर चालले पाहिजे. हवे होते

दुसरीकडे अर्जुनाने गंगेच्या तीरावर इंकल नावाच्या पर्वताजवळ महामुनासाचे मंदिर बांधले. सूचनेनुसार मृत शरीर बनवा आणि त्याची पूजा सुरू करा. अजुन

त्या दिवशी आंधोळ केल्यावर, चांगल्या भावनेने, मकर राशीच्या स्वामीच्या शरीराची स्वतःच्या नियंत्रणाखाली काळजी घ्या. करा. दिवसेंदिवस त्याचा आत्मा प्रबळ होत चालला होता. त्यांची उष्णता किंवा तेज सेजीव घाबरायला लागला होता. अर्जुनाच्या तपाने अनेक देव वैतागले होते. देवराज त्याच्याकडे गेला आणि त्याला म्हणाला की देवराज! अर्जुना या प्रेताची कठोर तपश्चर्या आणि सर्व प्राणी त्याच्या तेजाने दूध पाजत आहेत.

अर्जुनाच्या तपश्चर्येबद्दल ऐकून देवराज त्याची परीक्षा घेण्यासाठी त्याच्याजवळ आला. गेला. तो ज्ञानरूप धारण करून अर्जुनाकडे गेला आणि तू असे का आहेस असे विचारू लागला तुम्ही लहान व्यवसाय काय करता? तुम्हाला मुक्त हवे आहे किंवा विजयासाठी तपश्चर्या करत आहात

व्हा. पण आत्म्याच्या ठिकाणी ते सुख देतात. भगवंताचे वचन ऐकून अर्जुन तो चिडला आणि म्हणाला - हेमू नाही! तू इथे ये आणि ही गाडी

पासून

तू माझ्या दृढतेत हस्तक्षेप करत आहेस का? मी शिवाजीची पूजा करतो. मग मी देव पुराव्याच्या वेषात त्याने अर्जुनला आपल्या वास्तविक व्यक्तीचे दर्शन दिले. तुमच्या समोर लाज वाटल्यावर अर्जुनाने मला त्याला वाईट बोलायला सांगितले. उह ने देवराज इम मी विनवणी करतो देवराज कपटीपणे म्हणाला - अर्जुन ! तुम्ही विचारा, किंवा भीक मागू इच्छिता व्हा? मी फक्त तुला पाहिजे त्या वस्तू देईन.

देवराज प्रथमचे बोलणे ऐकून अर्जुन म्हणाला - हेदेव ! तू मला चुंबन घेतल्यास शु वर विजयाचे वरदान दे. अर्जुनाचे वरदान ऐकून भगवंत म्हणाले, "अजुना! तुम्ही नक्कीच विजयी व्हाल कारण भगवान शिवाच्या माळावर कोणीही येत नाही. तो जगात कोणाला घाबरत नव्हता. म्हणूनच तुम्ही असे शांत आणि शांत राहा. लोकनाथ देवा धेदेव महादेवजींची भक्तिभावाने तपश्चर्या करा. त्यांच्या सामर्थ्याने जीवन मी दुसरे काही नाही.

असे म्हणत देवराज तेथून गायब झाला. मग अर्जुनाने पुन्हा मृतदेहाचे नाव ठेवले. त्याची पूजा करू लागली.

तीसवा अध्याय

सावजीचा कराट अवतार

नंद म्हणाले - हेसन कुमार जी! अर्जुन महामुन नास जी यांनी सांगितलेल्या पद्धतीवरून ते शिवाजीची पूजा करत होते. प्रदीर्घ काळ तपश्चर्या केल्यावर त्याच्या तपाची प्रखरता तो वाढू लागला आणि त्याची दृढता आणि प्रकाश क्षीण होऊ लागला. अर्जुनकडे ए पायावर उभे राहून सूर्याकडे बघत पंचरामाचा जप सुरू केला. त्याच्या तपश्चर्येमुळे सर्व प्राणी, प्राणी, देवता क्रोधित होऊ लागले. अर्जुन हे भयंकर आहे काटकसरीच्या विषयात केंद्राला पैशाची चणचण भासली. त्याने मूक नावाच्या राक्षसाला अर्जुनाजवळ डुक्कर म्हणून ठेवले. वेशात पाठवले.

तो अनेक प्रकारची झाडे काढतो आणि झाड उपटतो. तपश्चर्या स्थानाजवळ पोहोचेल. तेव्हा अर्जुनाचे मन अचानक अशांत झाले आणि त्याने वळून त्या कपटी दैत्याकडे पाहिले आणि ते पाहून मनात विचार आला होय, तो नक्कीच आमचा मुलगा आहे. हा विचार मनात येताच अर्जुनाला धन प्राप्त झाले. मला फसवणूक आठवली. तो खाली बसताच अर्जुनने त्याच्यावर बाण सोडला. एकाच वेळी आपला भाऊ अर्जुनवर आलेले संकट पाहून वयंभ आणि साल भगवान शिवानेही त्याचे प्राण वाचवले. तो लगेच परीक्षेसाठी तिथे आला आणि त्याने त्या बापे रासवरही बाण सोडला. दया. त्यावेळी देवा धदेव महादेवजी भिल्लांच्या वेशात होते. त्यांच्या शरीरात पांढऱ्या रंगाचे कपडे आणि ते बांधलेले होते. कंबरेवर तरंग आणि हातात धनुष्यबाण आणि ते सुद्धा त्याच डुकराचा पाठलाग करत होते.

भगवान शिव आणि अर्जुन या दोघांच्या बाणांनी त्या डुक्कराला स्वतःचे म्हणून घेतले. नशा केली. त्या विशाल डुकराच्या शेपटीत शिवाजीचा बाण आणि अर्जुनाचा बाण तोंड मिळाले तो भयंकर धक्का त्याला सहन झाला नाही. क्षणभर भयानक शब्द असे करत असताना तो पृथ्वीवर पडला आणि त्याचा आत्मा उडून गेला. त्या वेळी सर्व देव प्रभूंनी मृतदेहाचा जयजयकार सुरू केला. डुक्कर पिणारे मरण पावले तेव्हा दोघांचाही मृत्यू झाला.

s a. अर्जुन विचार करू लागला की हा भयंकर राक्षस मला मारायला आला असावा. पण भगवान शिवाने आज मला वाचवले आणि वाचवले. उह नेही मला शुभेच्छा देत आहे त्याला मारण्याची प्रेरणा माझ्या मनात जागृत झाली. असा विचार मनात येताच अर्जुनाने भगवान शंकरांना विचारले. चरणांमध्ये नमाज करा आणि पुन्हा चांगल्या हेतूने शव-तुट्टा सुरू करा.

चाळीसावा अध्याय

करात-अजुन वाद

नंद म्हणाले - हेसव ! जेव्हा त्या भयंकर वराहने सावजी आणि अजुन या दोघांच्याही बाणांना धडक दिली गेला आणि पृथ्वीवर निर्जीव पडला, मग भिल त्याच्या एका सेवकाने सावजीकडे आला. आणि त्याला मेलेल्या डुकरातून बाण बाहेर काढण्यास सांगितले. दुसरीकडे, अर्जुन देखील वराहातून बाण घेण्यासाठी आला. मग अर्जुन आणि मृतदेह माबन घेऊन गेले वाद निर्माण झाला. ते लोक म्हणाले की हे दोन बाण माझ्या मालकाचे आहेत, म्हणून ते मला द्या. दोन पण अर्जुनाने बाण देण्यास नकार दिला. तेव्हा तो म्हणाला तू खोटा तपस्या आहेस. y d तुला आवडत असेल तर मला हे बाण दाखव. मी माझे बाण ओळखीन कारण त्या पण माझ्या फळाची किंमत आहे.

हे ऐकून अर्जुन त्या समुहाला म्हणाला - मी तुमच्याशी लढू शकत नाही. तू नेहमी सारखाच हे सुरुवातीपासून केले जाते. जर तुम्हाला मेरबल आणि परम पहायचे असेल तर जा आणि जा तुमच्या बाँसला पाठवा. अर्जुनाचे म्हणणे ऐकून भगवंतांनी करात परिधान केले. मृतदेहाकडे गेले. अर्जुन जे काही बोलला होता, त्याने त्याच्या बाँसला सांगितले सर्व काही तसेच राहिले. दया. सर्व काही ऐकून कराटेला खूप राग आला आणि त्याने आपले सैन्य सोबत घेतले. अर्जुनशी लढण्यासाठी तेथे आला. भगवान शिवाने युभूममध्ये करात प्याले त्याचा आत्मा पुन्हा अर्जुनाकडे पाठवला.

तो अर्जुनाकडे गेला आणि म्हणाला - हेतप वी! फक्त आमचे प्रचंड सैन्य बघा, एका बाणाच्या निमित्तानं तुमचा जीव द्यायचा आहे व्हा. आनंदाने तो बाण आम्हाला द्या आणि स्वतःला वाचवा हे चांगले आहे. हे ऐकून अर्जुन आला आहे. ते म्हणाले की तू जाऊन तुझ्या धन्याला सांग की मी तुझ्या कुटुंबाला कलंकित करीन. लावता येत नाही माझे भाऊ आनंदी असले तरी मृत्यूच्या भीतीने मी मागे हटू शकत नाही. किंवा कधी-कधी सिंहही कोल्हाला घाबरतात. जा आणि तुझ्या बाँसला सांग तू यू ला का घाबरतोस नाही, ते आपल्या मुलांना युद्धात मागे टाकून पुढे जातात.

अर्जुनाचे असे शब्द ऐकून तो आपला स्वामी बनला आणि भगवंतांच्या शरीरात परतला. तो गेला आणि त्याला अजुनने सांगितलेले सर्व काही सांगितले. तुमचे गाणे ऐकत आहे लीलाधारी प्रेत पाहून अर्जुनाचा निर्भयपणा, निर्भयपणा आणि त्याच्या बोलण्यातला अविवेकीपणा. s a. मग तो आपल्या सैन्यासह पुढे जाऊ लागला.

एकेचाळीस अध्याय

कराटे आणि महादेवाची गोष्ट

नंदा म्हणाली - हेमहामुने ! जेव्हा वडिलांनी शिवाजीला सांगितले की अर्जुन

कोणत्याही परिस्थितीत शरणागती पत्करायची नाही. आणि मग त्यांना तुमच्याशी लढायचे आहे असे कल्याणवरच मृतदेह आपल्या सैन्यासह रणागणावर आला. जून त्याची देव त्या प्रेताचे पाय मारले आणि धनुष्यबाण घेऊन त्या प्रचंड सैन्याशी लढा दिला. सुरुवात केली. अर्जुन आणि भिल्ल सैन्यात मोठे युद्ध झाले. दोन्ही बाजूंनी बाणांचा वर्षाव होत आहे सुरुवात केली. महान धनुर्धारी म्हणवल्या जाणाऱ्या अर्जुनाने आपल्या बाणाने संपूर्ण सैन्याला वेठीस धरले. फक्त मला त्रास दिला. तेव्हा काही वेळातच सर्व मृतदेह मरतील. मोक्षासाठी यु भूमीतून इकडे तिकडे फिरले पण अर्जुनाचे बाण सोडले नाहीत. जेव्हा भिलराज करात जेव्हा संपूर्ण सैन्य पळून गेले तेव्हा अर्जुन करात परिधान केलेल्या शिवाजीशी लढू लागला. दया.

अर्जुनने महादेवजींवर बाणांनी हल्ला केला, पण वेभा आणि साल सावजी काहीही बिघडवू शकत नाही. त्याचा एकही बाण शिवाजीपर्यंत पोहोचू शकला नाही. हे सर्व पाहून देवा धेदेव भगवान प्रेत हसत होते. अर्जुनने पाहिलं की तो कुठल्याच गाडीतून दूर जाऊ शकत नाही. करातवर नियंत्रण ठेवता न आल्याने त्याने भगवान शिवाची पूजा केली. त्याची लोकनाथ, भावसाळ, कयंकारी शिवाजी यांनी ताबडतोब आपला अद्भुत स्वभाव व्यक्त केला. अर्जुनाचे सात दर्शन करून घेऊ.

भगवंतांच्या शरीराचे अत्यंत सुंदर सुंदर रूप पाहून अर्जुन अत्यंत प्रसन्न होऊन खाली बसला. क्षणभर तो त्याच्याकडे बघतच राहिला. मग ती काहीच करत नाही हे जाणून स्वतः शिवाजी होता, त्याच्याशी लढल्यामुळे आणि त्याचा अपमान केल्यामुळे तो मारला गेला. वाटते ई. ते त्यांच्या आश्रयाच्या पाया पडले. शिवाजी त्याला उचलून म्हणाला उदास होऊ नका. तेव्हा अर्जुनाने हात जोडून भगवान शंकराची स्तुती सुरू केली. आणि म्हणाले - हेमहादेव जी! माझा चेहरा असा बदलण्याचा प्रयत्न का केलास? माने तिथे असतानाही तुमचा अपमान झाला आहे. डावीकडे! मला माफ करा आणि माझे भले करा.

अर्जुनाच्या बोलण्याने माहेर तल्लीन झाले आणि म्हणाले - अर्जुन! उदास होऊ नका माझ्याकडून तू तिथे असताना काय केलेस? त्यामुळे तो तुझा गुन्हा नव्हता. मृत्यू वर नाही. पू म्हणा! तुम्ही एवढी कठोर तपस्या किंवा साधना कोणत्या कारणासाठी करत होता? मृत्यू गमावला इच्छा पूर्ण करण्याचे वचन देतो. सावजीचे असे शब्द ऐकून अर्जुनाने सावजीचे कौतुक केले. ते सुरू करू द्या अर्जुन म्हणाला - हेदेवा धादेवा ! कैलासप था! नेहमी मृत! मी तुझ्यावर प्रेम करतो मी करतो हातात ढोल आणि पोटशूळ, गळ्यात हार, अंगावर वाघ

अंगरखा धारण केलेला, ग्लॅम नाग, डोक्यावर चंद्र आणि जटामध्ये कोरलेली पवित्र गंगा. वेले, मी कल्याणच्या प्रेताला नमस्कार करतो- शंकर. देव तुमचा लहान आहे भाई आणि तुम्ही या जगाचे स्वामी आहात. बरं, मी तुझ्या गुणांचे वर्णन कसे करू शकतो? ज्याप्रमाणे पावसाचे थेंब आणि आकाशातील तारे मोजता येत नाहीत, त्याचप्रमाणे आपल्या गुणवत्तेची गणना करणे देखील अशक्य आहे. अरेरे! मी तुझा सेवक आहे तुझ्या आश्रयाला आले. तुझी कृपा सदैव माझ्यावर ठेव. तूच अंत आहेस, तुझ्याच फायद्यासाठी विषयाबद्दल सर्व काही जाणून घ्या. bhv आपल्यावर आलेले हे गंभीर संकट थांबवा. असे म्हणत अर्जुनने मला नमस्कार केला आणि शांतपणे उभा राहिला. तुझ्या भक्तीने प्रसन्न होय, सावजी म्हणाले - हेजुन! आपल्या सर्व चिंता सोडून द्या. तुझे हरेकुल कल्याण होईल. तुम्हाला सर्वकाही मिळेल, थोडा धीर धरा. असे म्हणत सावजीने अर्जुनला अविचारी केले पाशुपत यांनी दान केले. तेव्हा अर्जुनाला युद्ध जिंकून शूचा नाश करायचा होता. वरदान द्या यासोबतच शिवाजीने कृष्णार्जुना त्यांच्या मदतीसाठी सहकार्य केले. करण्यास सांगितले त्यानंतर अर्जुनाला आशीर्वाद देऊन शिवाजी तेथून अदृश्य झाला.

शिवाजीच्या जाण्यानंतर अर्जुनही त्याच्या आत्म्याकडे परतला. गेला आणि त्याच्या भावांना त्याची तपश्चर्या किंवा अध्यात्म आणि आशीर्वाद याबद्दल सांगितले, जे हे जाणून ते खूप आनंदी आहेत. अर्जुनाची तपश्चर्या किंवा सिद्धता जाणून कृष्णाने त्याला विचारले मला भेटायला आले आणि म्हणाले की मी म्हणूनच म्हटले होते की मृतांनी सर्वांचा नाश करावा

करणार आहे. मुने! या कारमध्ये मी तुम्हाला शिवाजीच्या करात अवताराचे वर्णन सांगितले. हे सर्व इच्छा पूर्ण करणारा.

अध्याय बेचाळीस

दहा योट अंतर

नंद म्हणाले - हे पुत्र कुमार जी ! आता मी तुम्हाला सर्वव्यापी परमेश्वराच्या शरीरांपैकी बारा शरीरे दाखवतो. मी तुम्हाला Yot Lag Pi अवतार बदल सांगतो. सौरा मासोमनाथ, श्रीशैलमधील लकाजुना, उजयनीमध्ये महाकालेर, कारमध्ये ऑपरेटर, हिमालयातील केदार, डाकिनीमध्ये भीमाशंकर, काशीमधला वैनाथ, गोमतीच्या तीरावरचा अंबाकेरा, चटा भूमीतला वैनाथ, डाक वन मॅनेज, सेतुबंधात रामेश्वर नावाचे बारा अवतार आहेत आणि मंदिरात घुमर नावाचे बारा अवतार आहेत. जो मनुष्य शुद्ध आहे आणि मोठ्या भक्तिभावाने या योगासनांची पूजा करून दाखवतो, त्याला परम आनंद देतो.

असे घडत असते, असे घडू शकते. ज्याने सोमनाथाला शिवरायांचे आद्य योगी म्हणून मनापासून पूजले याने य, कु इत्यादि सर्व रोगांचा नाश होतो. त्याची सर्व पापे धुऊन जातात आणि तो धन्य आणि मुक्त आहे. लकाजुना सरोवरात सर्व योयोत लागू तत्त्वज्ञानाने फळाची प्राप्ती होते आणि सर्व नष्ट होऊन सुख मिळते घासणे. हा देखावा पुस्तकाच्या इच्छेसाठी पुरवला आहे. तू जयानी मला

तिसरा माणूस लागू महाकालेर नावाचा जगवत यात आहे. तुझा एकना भव वेद शिवाजीच्या सांगण्यावरून शन नावाच्या राक्षसाचा वध केला

थकलो होतो. त्यामुळे या योगी लगाला महाकालेर म्हटले गेले. त्याचे दहा सर्व इच्छा पूर्ण होतात. चौथी कार नावाचे एक वाहन आहे. वयोगट मनापासून, पार्थिव जगाची स्थापना केली. त्या व्यक्तीच्या अंगावरून गेल्यावर शेवजी तशीच दिसत होती. कापून दोन बाजूंनी विभाजित करा. तेव्हापासून कारे आर नावाची कार अँड देवाच्या नावाने या. याचे पालन केल्याने मनोकामना पूर्ण होतात.

भगवान शिवाचा पाचवा अवतार म्हणून केदार तिथे केदारमध्ये दिसतो

हेहेरच्या नर-नारायण अवताराच्या प्रार्थनेवर त्यांनी तेथे वास्तव्य केले. त्याचा अवतारही तसाच आहे तो आता दाता आहे. सावजीच्या सहाव्या अवताराचे नाव भीमनायक आहे. त्याला मारण्याचे कारण भीमाशंकर आहे. भीमाचा वध करून शिवाजीने देशाचा राजा म्हणून काम केले.

सुंदर ही राणी होती आणि त्याच्या प्रार्थनेवर वेद कन्नी येथे स्थित होते. मृतदेहाचे हा अवतार व्ही.ला आनंद आणि आशीर्वाद देईल असे मानले जाते. सावजीचा सातवा आणि हाक मारली अवतार काशीला आला. या अवताराची पूजा प्रा, विष्णू, भैरवसह सर्व देवतांची करा जे लोक तिची पूजा करतात किंवा नामस्मरण करतात ते बंधनातून मुक्त होतात. धावले असते चनशेखर भगवान शिवाचा आठवा अवतार म्हणजे यंबक नावाचा सेसू आणि यट आणि हे गोमती नदीच्या काठी ऋषी गौतम यांच्या प्रार्थना आणि इच्छेतून आले आहे. असे पहा दर्शन व पाषाणाने सर्व मनोकामना पूर्ण होतात व त्या मृत्यूनंतर प्राप्त होतात. p आणि ऋषी गौतमीच्या गौतमीच्या नावाने पवनी गंगा गेली. नवा वै नाथ अवतार

सावजी घातला.

अनेक करमणूक करणारे भगवान शिव रावणासाठी उपस्थित होते आणि चटा भूताच्या भूमीत वसलेले ते वैनेथर नावाने आले. त्याची दृष्टी त्यातून भोग आणि मोक्ष मिळतो. भगवान शिवाचा दहावा नागर अवतार आयो या मी या. या अवतारात शिवाजीने डाक नावाच्या राक्षसाचा वध केला आणि त्याच्या एका वैश्य भाव्याचा वध केला. काय होतं ते? महापातकांच्या समुहाने सावजीच्या या लग्न्याची पूजा-अर्चा करून ते होत नाही. सेतुबंधातील देवाधादेव महादेव जी रामे रावतार यांचा अकरावा अवतार असे म्हणतात सीतार्जीनी परत आणण्यासाठी लंकेला जाताना श्रीरामचन या लग्नाची स्थापना करून भगवान शंकराची पूजा करण्यात आली. त्याच्या प्रार्थनेत या ज्योत लगत शिवाजी उपस्थित आहे. ज्या माणसाला राम राम केला तो गंगाजलाने स्नान करतो तो जीवनाच्या बंधनातून मुक्त होतो. त्याला परम भेट मिळते. या आनंद आणि दान देणारा तो आहे. त्याची पूजा देव लभ कैव या मो दान करतो. त्याचप्रमाणे घुमर नावाचा शिवाजीचा बारावा अवतार त्याच्या रूपाने आला. आपल्या आत्म्यावर दया करा. दक्षिण दशातील देवलोक जवळील सावजी सरोवर मी एक कट. घुमाने आपल्या मुलाला जिवंत करण्यासाठी शिवाजीची तपश्चर्या केली. मग त्याच्या शरीरातून गेल्यावर महादेवजींनी आपल्या मुलाला जिवंत केले आणि त्याची प्रार्थना केली. पण योयोत लगा म्हणून उपस्थित राहून ते घुमेर म्हणून ओळखले जाऊ लागले. या मृतदेहाचे त्याची अगोदर पूजा करून संसारात सुख भोगल्यानंतर शेवटी मोक्ष प्राप्त होतो. आहे.

हेमहामुने! अशा प्रकारे मला लोकनाथ देवा धदेव सावजीची बारा चिन्हे सापडली. आपण काय वर्णन केले? शिवाजीच्या बारा अवतारांची ही कथा आहे मनुष्य शांत मनाने आणि भावनेने वाचतो किंवा ऐकतो, तो सर्व पापांपासून मुक्त होतो आणि आनंद घेतो असे घडत असते, असे घडू शकते. संहिता नावाची ही सा-अवतार का संहिता सर्व इच्छा पूर्ण करणारी आहे. करणार आहे. ही कथा मनापासून वाचल्याने किंवा ऐकल्याने सर्व मनोकामना पूर्ण होतात. आणि श्वास राकच्या बंधनातून मुक्त होतो.

.. ओम नमः शिवाय.

icot कोड

थम आये

आमचे

तो कर्म नसला तरी जो आपल्या मायेने राक्षसाचा आकार धारण करतो
आम्ही करतो, स्वर्ग आणि स्वर्गाच्या कृपेने, आम्ही शोभा मानतो.
नेहमी तुमच्या अंतःकरणात दिव्य आत्म्याला आनंदाच्या रूपात पहा, ते तेजस्वी
सेसम्प भगवान शिव शंकर, ज्यांचे अर्धे शरीर शैलराज पु देवी पावती आहे
सेसुशो चांगला आहे. ती नेहमीच माझी ओलसर कार आहे.

ज्याचा दयाळू आत्मा सुंदर आहे, ज्याचा चेहरा मंद हास्याच्या सावलीने नेहमीच सुंदर आहे,
चंद्राचे टप्पे ते कोणाच्या रूपात मिळतात, कोणते तापते (अतिभौतिकीपर्यंत,
अध्यात्मिक आणि आध्यात्मिक), ज्याचा स्वभाव खरा आणि आनंदी आहे
पूजेची एक अवस्था आहे, ज्यांची सदैव गराजनंदनी पावतीने पूजा केली जाते, त्यांना शिव म्हणतात.
सर्वांना शुभेच्छा.

मी नेसूत जींना म्हणालो - हेसुत जी! जनहिताची इच्छा करून तुम्ही प्रेताची हत्या केली.
अनेक कथा सांगितल्या आहेत. अमृत पीत असताना शिवरायांच्या महानायकाची कथा-
ते करताना माणूस कोण असू शकतो? मुने! या जगाच्या मंगळासाठी तुम्ही पृथ्वीचे आहात.
तीर्थक्षेत्रातील श्री शिव लम्गाच्या कथेचे वर्णन करा.

माझ्या हे ऐकून महानि सुतजी म्हणाले - हे प्रिये ! जगाच्या फायद्यासाठी
इच्छेपेक्षा सुंदर काय आहे? तुझ्या प्रभूचे मृत शरीर अथांग आहे आणि त्याचे
कथा छान आहे. तुझ्या इच्छेनुसार मी तुला शिवरायांची मूळ कथा सांगेन.
नाही. परमेश्वराच्या शरीराची लांबी मोजणे अशक्य आहे. त्यांच्या अगणित लेग संपूर्ण बँडवर पसरले होते.
एक ह. आता मी तुम्हाला मुख्य मार्गे पडलेल्या व्यक्तीची गोष्ट सांगतो.

सौरा मासोमनाथजी, लकाजुना येथील श्री शैल, महाकालेर येथील उजैन, करजी येथील कारजी
देव, हिमालय पर्वतावर केदार, डाकिनी देशात भीमाशंकर, काशीतील भगवान नाथ,
गोमती नदीच्या काठावर यंबकेरा, सेतुबंध रामेर आणि शिवालय माघू मेरार अशी बारा नावे आहेत.

मजा करा आणि आदर करा. जो मनुष्य लवकर उठून या बारा योगांची पूजा करतो.
आणि पूजा केल्याने त्याची सर्व पापे नष्ट होत नाहीत आणि सर्व इच्छा आणि इच्छा पूर्ण होतात.
तुम्ही व्हा भोळेपणाचा आनंद घेण्यासाठी सर्व मानव या योगी लागावर आले आहेत.
पापे होत नाहीत आणि सर्व सुख भोगून मोक्ष प्राप्त होतो. जाऊ नका
कोणीही मार्गे पडलेला दिसला तर तो उच्च निव्वळ वर्ध घेतो. मध्ये
बारा योत्ता लागातील हमाचे वर्णन व्यामनजी, भगवान विष्णू आणि इतर देवतांचेही नाही.
करू शकतो

ज्या ठिकाणी पृथ्वी आणि समुद्र एकत्र येतात तिथे सोमरजींचा केश आहे.

मी लकाजुना पासून कटेरा नावाच्या उप-भाषा जगास पर्यंत आहे आणि भृगु येथे स्थित आहे. नामदा नदी
महाकालच्या तीरावर शव लाग का देश नावाचा उपलग आहे, जो सुख देणारा आहे.
त्याचप्रमाणे कडमेर नावाच्या तलावाच्या काठावर करीरचा उपलग आहे. केदार रा का
भुते रा नांवाचे उप लग हे यमुना नदीच्या काठी आहे. ते पापाचा नाश करते. भीम रा
उपलगा ही भीमाशंकर नावाच्या योगींची असून ती सपावत येथे आहे. कशाला उगाच
हे भूतरेरा नावाने उप-कायदेशीर मध्ये लका सरवतीच्या काठावर वसलेले आहे आणि रामराममधील घुमेर लागाच्या पायथ्याशी वसलेले आहे.
मध्यप्रदेश हे डेप्युटी म्हणून स्थित आहे.

या कारमध्ये मी तुम्हाला बारा योट लग आणि उपा लग बदल सांगितले. त्यांची दृष्टी
सर्व इच्छा मनापासून आहेत.

सर्व मार्गानी

पूर्वा दशा होता प्रेत

सूतजी म्हणाले- अरे प्रिये! गंगाजीच्या तीरावर पट्ट पवनी भागीरथी मुद्दी काशी शहरामध्ये वसलेले आहे, ज्यामध्ये भगवान नश्वर राहतात. हे चालू आहे सर्व भक्तांच्या मनोकामना पूर्ण करून त्यांना मोफत देणारा एक मृतदेह आहे. या ता.भंदर, दशा मेध, गंगासागर, संगमेर इत्यादी अनेक मृतदेह आहेत. कोण शंका घेतो नदीजवळ भुते आणि स्त्रिया आहेत. नाथर आणि तीर उत्तरेकडील देशात आहेत नाम लगा सर्व इच्छा पूर्ण करणारा आहे. ऋषी दधी चा युद्धभूमीवर मेकअप, वैनाथ आणि जापर, गोपर, रेंजर, रामेर, नागेश, कामेश, वल्लीर, वासर, सुकेश, भांडेर, हंकारेश, सुरोचन, भुतेर, संगमेश या सर्व लोकांची पापे नष्ट करणार आहेत तसेच त्रिटका नदीच्या काठी कुमारेर, द्रष्टा, सायनेश रामेश्वर, कुंभेश, नांद्रा, पुंजेश आदींचे मृतदेह आहेत.

दशा मेधा नावाची तीथी, जी यज्ञात आहे, ती धर्म, अर्थ, काम, प्रेरणा आणि येथे आहे. पण मृतदेह पडून आहे. ते जुने दिसते आजचा दिवस आहे. कधीतरी, तेजवक, भारराजेर, शुल्तांकर आणि माधवीर लगा या ठिकाणी आहेत. रघुवन शाया के अयो किंवा नागेश नगरात एक देह आहे, जो देवाला आनंद देतो आणि वर्तमानात आनंद देतो. पूर्ण करणारा आहे. या नगरीमध्ये भुवनेश आणि लोकेश नावाचे महान पिंड आहेत. चला, शुकटगणेश, शुरेरा आणि शुष नावाच्या देहांची स्थापना लोककल्याणासाठी करण्यात आली. गेले आहेत नदीच्या काठावर लहान पक्षी, कृपालेश व विषेश इ. धूत पापे रा, भीमेर, सूर्य आणि लगा यांना सर्वोच्च देव म्हणून पूजले जाते. समुद्राचा कनारेशामेर, विमलेर, कांटेकरेर, नागरेवार व धनुकाश इ. जप करा

तिसरा अध्याय

अनुसूया आणि तपस्या

सूतजी म्हणाले- अरे प्रिये! राजाजी नगरात चाकूत नावाचा डोंगर आहे. तिथे राहा घरात एक मृतदेह आहे, जो सर्व प्रकारचा संपर्क देणार आहे. तीच गाडी भरलेली जगात, अनेक परमपूज्यांचे मृत शरीर आहेत, जे इच्छा पूर्ण करणारे आणि भोग देणारे आहेत- तो दाता आहे. पापाचा नाश करणारी गोदावरी नदी म्हणून पशुपती तेथे एक मृतदेह म्हणतात. तेथून दक्षिणेकडे जगाचा नाश करणारा आणि दुसरा ऋषी अनुसुईया देवीला आभास प्राप्त झाले असे मानले जाते.

सुताजींचा आवाज ऐकून आणि अनुसूया देवीबद्दल ऐकून ऋषींनी विचारले- हेसुत साहेब! हा अवतार कसा झाला आणि त्यातून अनुसुईया देवी कशी निर्माण झाली? नाते आहे का? या संदर्भात आम्ही तुम्हाला सांगतो. मग ऋषींनी काढलेल्या प्रश्नाचे उत्तर देणारा एक धागा तो म्हणाला- अरे प्रिये! दक्षिणेला चाकूत पर्वताजवळ कामद नावाचे जंगल आहे. आजचे या ठिकाणी पु.महाशा आणि त्यांची पत्नी अनुसूया हे राहत असत. एकावेळी गोष्ट अशी की त्या जंगलात शंभर वर्षे पाऊस पडला नाही, दुष्काळ पडला. मानवी पाणी आणि अन्नाची लालसा वाटू लागली. आजूबाजूला बी होते. पाण्याअभावी लोक मरत आहेत होते. ही स्थिती पाहून महर्षी अव आणि देवी अनुसुईया खूप अस्वस्थ झाले. नंतर शेड्यूलर स्वतःशीच म्हणाले - वामी! मी या स्थितीत या अंतर्दृष्टी पाहू शकत नाही. ते उद्ध्वस्त होऊन ते स्वस्तात मिळावेत म्हणून काहीतरी केले पाहिजे.

आपल्या पत्नी देवी अनुसूयाची विनंती ऐकून ऋषी पद्मासनात बसले आणि प्रेताच्या चरणांचे पूजन भगवान करू लागले. अशा प्रकारे जेव्हा तो समाधीमध्ये बसला तेव्हा त्याचे सर्व शिष्य त्यांना एकटे सोडून तेथून निघून गेले पण देवी अनुसूया आपल्या पतीची सेवा करत होती. अडकून राहा त्यांनी भगवान शंकराच्या मूर्तीचे पूजन केले आणि नंतर त्यांची पूजा केली. आचन ए. अशा रीतीने तेही शिवाजीची पूजा करण्यात तल्लीन झाले. जेव्हा देवता त्यांना कळल्यावर ते दुसऱ्या आणि अनुसूयाच्या भावात आले. त्यांच्यासोबत गंगा नदीही होती. ते अनुसुईया देवीची स्तुती करताना ते म्हणाले की, आजपर्यंत आपण देवी अनुसूयासारखे जगलो आहोत. पाहिलं नाही, कोण पट्टी धर्म आणि भधमका एकत्र पाळत आहेत. नाही किंवा नाही तुम्ही दोघेही धन्य आहात. असे म्हणत इतर देवता आपापल्या जागेवर गेल्या परंतु भगवान शिव आणि गंगाजीने आपला निवास केला. येथून मी अनुसुईया देवीच्या फायद्यासाठी गंगाजी बोल केले मी सांगणार नाही

प्रेताच्या भागात भगवान ऋषींच्या आत्म्यात राहून कैलास पर्वतावर गेले. ऋषी पूर्वीप्रमाणेच तपश्चर्या करत राहिले. या कारमध्ये दुष्काळ - चौपन्न वर्षे गेले. देवी अनुसूयानेही पृथ्वीवर पाऊस पडण्यापूर्वी आपले वचन पाळले

मी पाणी पिणार नाही. वेळापत्रक नसल्यामुळे ते शिवाजीच्या पायाकडे लक्ष द्यायचे.
मुक्काम.

चौथा अध्याय

Arakk मध्ये आमचे वर्णन

सूतजी म्हणाले- अरे प्रिये! तपश्चर्या करताना ऋषींना बराच काळ लोटला होता. एके दिवशी मुन समाधीतून उठला आणि अनुसूयाला म्हणाला - देवी ! मी खूप विचार करत होतो आहे. तू कुठून पाणी आणून माझी वासना शांत कर. आपल्या स्वतः च्या आदेशाचे अनुसरण करा अनुसूईया कमल हातात घेऊन पाणी आणायला गेली. सा वि अनुसूईया पाणी एक शोध इकडे तिकडे फिरत होता. हे पाहून गंगाजी स्वतः अनुसूया देवीसमोर प्रकट झाले. येऊन म्हणा - देवी ! तू यावेळी कुठे जात आहेस? मग देवी तिला असे ऐकून अनुसूय्या ने नेगंगा जींना विचारले - भगवती! तू कोण आहेस आणि कुठून आला आहेस?

वेळापत्रकानुसार त्याला उत्तर देताना गंगाजी म्हणाले - हेदेवी ! मंगा आणि तू धर्म आणि देहपूजा करून पट्टा पट्टा इथे आला. मी तुझ्याशी कसं बोलू?

एन.एस. विचारा, किंवा विचारू इच्छिता. मी तुझी इच्छा असायला हवी आणि तू तुझा परमार्थ आहेस का? गंगाजीचे असे शब्द ऐकून देवी अनुसूयाने गंगाजीशी हात जोडले.

हेमाता म्हणाली! जर तुम्ही मला संतुष्ट कराल तर कृपया माझे हे छोटे वर्तुळ पाण्याने भरा. द. मी खूप आनंदी आहे. मला त्याची तहान भागवायची आहे. मग देवी गंगा बोल-पट पारायणे! पृथ्वीवरील एक गाव तुम्ही गमावले. मी इथे बसेन, मग तू पाण्यापेक्षा कमी असेल भरा

गंगाजीच्या आज्ञेनुसार देवी अनुसूयाने खड्डा खणला. मग गंगाजी त्या गावातच संपले. जी. घाट पाण्याने भरला होता. हे पाहून त्याला खूप आनंद झाला. स्वतःचे छोटी डाळ पाण्याने भरली आणि म्हणाली - हे भगवती ! पट्ट पावनी गंगे! जर तू माझ्यावर त्यामुळे कृपया अशा प्रकारे या खड्ड्यात राहा. मी इथपर्यंत

येऊन भेटू नका, तुम्ही त्यावर आहात. असे सांगून एक लहान बाहुली भरलेल्या माझ्या आत्म्याकडे परत ये. तेथे येऊन त्याने पत्नीला जाळले.

आणले ते मधुर कोमल पाणी प्यायल्यानंतर ऋषी तृप्त झाले. जेव्हा ते आसपास असतात त्यांना पाहिल्यावर, फुल नसलेले झाड पाहून कळले की अजून पाऊस पडला नाही.

मग त्याने वाकबगारपणे पत्नीला विचारले- देवी! आत्तापर्यंत पाऊस पडत असताना थंड पाणी कुठून आले?

आपल्या पतीचे म्हणणे ऐकून अनुसूया आपल्या पतीला म्हणाली - आमच्या मृत शरीराची पूजा केली जाते आणि तुझ्या तपश्चर्येने स्वतः गंगाजी येथे येऊन आमच्या आत्म्याचे सौंदर्य वाढले आहे.

केले आहे हे सांगितल्यानंतर अनुसूया आपल्या पतीसह गंगाजीकडे गेली. तेथे छान अनासप निक्की गंगाजीची स्तुती करू लागली. गंगा स्नान केल्यावर

नाही. तुम्ही कशाची पूजा केली? तेव्हा गंगाजीने पती-पत्नी दोघांनाही तेथून निघून जाण्यास सांगितले. मग

महाशा म्हणाले - हेप तत पवित्र गंगा! जर तुम्ही आम्हाला दुखावले असेल तर कृपया कायमचे म्हणून या तपोवनात राहा. आई! येथे आम्ही कृतज्ञ आहोत.

अनुसूया आणि महाशय यांची प्रार्थना ऐकून गंगाजी म्हणाले - अनुसूया ! y तुम्ही जर तुम्ही मला मृत शरीराच्या पूजेचे आणि पानांच्या सेवेचे एक वर्ष फळ दिले तर मी देवता आणि ऋषी होईन- प्रमुखांच्या हितासाठी येथे वास्तव्य करतील. मग जगाच्या कल्याणासाठी देवी अनुसूया

एक वर्षाच्या तपश्चर्येचा मुलगा गंगाजीकडे नेला. हे पाहून लोकनाथ प्रभूंचे मृत शरीर त्या पंजापासून लगेच कापले गेले. शिवरायांचे साधे दर्शन मिळाल्यावर इ.स. बायको हात जोडून शिवरायांची स्तुती करू लागली. हे पाहून सावजी म्हणाले - प्लीज मला फॉलो करा! मी हे तुमच्या जनहितासाठी करत आहे. विचारा, किंवा विचारायचे आहे तुला हव्या त्या गोष्टी मी नक्कीच देईन.

त्यानंतर पती-पत्नीने भगवान शंकराचे दर्शन घेतले आणि विधीपूर्वक त्यांची पूजा केली. प्रेताबद्दल वारंवार विचारल्यावर अनुसूया आणि महाशा अ म्हणाले - हे कृपा !

त्याला कोण वरी जेवढा भाग्य ही इच्छा सांगितली. मग तो

राणी म्हणाली - म्हणा! माझ्या मृत्यूनंतर माझे आरोग्य गंगेत न्या.
आणि माझे पददान आणि दर्शन फक्त काशीलाच करायचे. त्यांची इच्छा पूर्ण करण्याचे आश्वासन पु
दया. मोठा मुलगा सुवड मातेसाठी पाणी आणण्यासाठी गेला असता त्याने प्राणाची आहुती दिली. स्वतःचे
आईची शेवटची इच्छा पूर्ण करण्यासाठी सुवादने तिचा आशीर्वाद घेऊन काशीला जायचे ठरवले.
तु काय केलस? त्याला वीस योजने मागायची होती. रा काल रात्री घरी गेली. नंतर आनंददायी
त्यांनी एकरानच्या ठिकाणी रात्र काढण्याचा निर्णय घेतला. सुवाद काकर सुवाद घरी
भगवंताच्या देहाची पूजा करून तो त्यावर विसावू लागला. मग तो तिथे
अद्भुत गोष्ट घडली.

धडा 6

जीवन गुणवत्ता

सूतजी म्हणाले- अरे प्रिये! मसुवाद हा जस्नच्या घरी राहत होता, तो सकाळ-संध्याकाळ असाच होता.
वेळ त्याच्या गायीचे पैसे वाया घालवायचा. आजही त्यांनी पत्नीला ते सांगितले
दे, मी पैसे काढतो. मग त्याच्या पत्नीने त्याला पॅड दिले आणि वासराला सोडले.
गाईकडे पाठवा. पण वासरू थोडे प्यायले की लगेच गाईतून काढून टाकले.
काढले होते. आईच्या बाजूला काढल्यावर बछड्याने उड्या मारायला सुरुवात केली, त्यामुळे सावनचा पाय लागला
फटका बसला. संतापलेल्या प्राणाने वासराला मारहाण करून गायीला उडवले.
लया. गाय रागाने रडणार की ती स्वतःच्या बाळालाही दूध पाजत नाही. माझ्या मालकीचे आहे
बी चेको पट्टे कडे पाहत राहिला पण कोणीही तिला मदत करू शकले नाही. मग तुमचे वासरू
आईला समजावू लागली की आई तू धीर धर. तो जे करतो त्याचे फळ
ग्रस्त

आपल्या वासराचे ज्ञान ऐकून गाय म्हणाली - मला माहित आहे की तू बरोबर आहेस
पण मी माझ्या मुलाची अवस्था पाहू शकत नाही. मला त्या क्षणाची शिक्षा द्यावी लागेल
कारण मी काही केले नाही तर हे पुन्हा पुन्हा घडेल. नंतर त्याच्या आईचे वासरू
म्हणाली - आई ! तुम्ही जर तुम्हाला मारले तर तुम्हाला हानीचे पाप लागेल.

आपल्या मुलाबद्दल असे ऐकून गाय म्हणाली - पु! तू म्हणतोस ठीक आहे, पण गाय
छळाची शिक्षा भोगलीच पाहिजे. त्याच्या पापाची वाट पाहत आहे
यातून सुटका कशी करायची हे मला माहित आहे. असे बोलून गाय गप्प झाली. गाय आणि वासरू
सुवाद ऐकले. हे सर्व ऐकून त्याला वाटले की मी माझी आई अठगंलेकर यांना काशीला घेऊन जावे.
जात आहे पण मला हे देखील पहायचे आहे की गाय पापातून कशी मुक्त होते
आणि तो त्याचा बदला कसा घेतो?

पहाट झाली तेव्हा सुवादला तिथले दृश्य दिसू लागले. त्या दिवशी त्यांनी आपला मुलगा गमावला.
बाहेर काढण्यास सांगितले. त्यांच्या मुलानेही गायीच्या वासराला मारहाण करण्यास सुरुवात केली, त्यामुळे
गायीला राग आला आणि तिने आपल्या सोबत्याचा हार त्या मुलाच्या शेजारी ठेवला. या
हे पाहून दोघेही धावतच आपल्या मुलाकडे आले, पण काही वेळातच त्यांच्या
पु चे डोळे पाणावले. त्यानंतर एकच जल्लोष झाला. सगळे रडतील. मारहाण करून
गाय आणि तिचे वासरू घराबाहेर फेकून द्या. दोषी गायीचा रंग पांढरा आहे की नाही
सेकला पडला.

गाय आणि वासरू घराबाहेर पडताच थकलेले सुवादही त्यांच्या मागे लागले.

त्याला पहायचे होते की गाय काय करते आणि कुठे जाते? जाता जाता वेणमादा नदी मंदिराच्या काठी पोहोचली, तिथे नंदकर आणि महादेव आधीच हजर होते. नामदा नदीतील गाय

जेव्हा त्याने तीन गोत्या घेतल्या तेव्हा त्याचा काळा रंग पुन्हा पांढरा झाला. हे पाहून सुवाद मोठा होतो चला गाय तिथून कॉपी करून दुसरीकडे गेली. नंतर नामदाचे नाव घ्या पुसुवाद राणीनेही नदीत स्नान केले. मग नंदकाराची पूजा करून पूजा करावी त्यानंतर ते काशीला रवाना झाले.

रा तेम सुवादला एक तरुण स्त्री दिसली, जिने सुंदर आणि दागिने घातले होते. होते. त्याने सुवादला विचारले - हे देवा ! तुम्ही या कारमधून कुठून येत आहात? आणि तू कुठे जात आहेस? तेव्हा सुवादने मुलीला सगळा प्रकार सांगितला आणि असे सांगितले आईची आज्ञा पूर्ण करण्यासाठी मी तिची अथंकशी घेत आहे. मग त्याने हे ऐकले मुलगी म्हणाली- अरे! तू खूप भोळा आहेस. ही तिथी अत्यंत पवित्र आहे. तवस वैशाख शुल्लपाकाच्या सातव्या दिवशी गंगाजी स्वतः नामदाच्या पवित्र प्रवाहात येतात. आजही तेच शुभ दिवस, म्हणून तुमच्या आईच्या आरोग्यासाठी ही शुभेच्छा. हे सांगून त्या मुलीचा मृत्यू झाला. सुवाद पुन्हा नामदा नदीवर परतला आणि ओढ्यात सुवादने आईची हत्या केली. मग त्याला एक मिळाले दया दाखवा. त्याची आई प्रेत अवतार घेऊन जात होती आशीर्वाद देत आशीर्वाद देत, आईला चांगल्या गोष्टी दान केल्या. आहे. पु.ला आशीर्वाद देऊन ती शवलोकाकडे गेली.

सातवा अध्याय

नंदकर लगतची स्थापना

ही कथा ऐकून ऋषींनी सूतजींना विचारले - हे भगवान सुतजी ! वैशाख शूलप के गंगाजी सातमीला नमादा नदीत येते? तेथे मृतदेहाचे चिन्ह लावू नका. ते कसे होते? कृपया आमची ही भावना शांत करा.

ऋषी च्या हे ऐकून सुतजी म्हणाले - एके काळी नामदा नदीच्या तीरावर ऋषिका नावाची एक विधवा होती. मी फक्त तिचा नवरा होतो. जन्माच्या पापामुळे तो निघून गेला होता. तेव्हापासून ऋषींच्या पायांचे वाहन प्रेत आणि त्यांनी आपले संपूर्ण आयुष्य शिवरायांच्या उपासनेत, ध्यानात आणि उपासनेत वाहून घेतले. त्यांनी आध्यात्मिक साधना केली आणि महादेवजींची कठोर तपश्चर्या किंवा तपश्चर्या करण्यास सुरुवात केली. द .

एके दिवशी एक पराक्रमी पराक्रमी मायावी वंश आला आणि त्या ठिकाणी आला आणि ते मूल विधवा तप वाणीवर मोहित होती, पण राणी तिच्या उपासनेत राहिली. ते चालूच राहिले त्यानंतर पाणेक यांना धमकावून धमकावण्यास सुरुवात केली. तेव्हा ऋषी घाबरले ती शिवाजीच्या मूर्तीला चिकटून रडायची आणि शिवाजीला वाचवायची प्रार्थना करायची. भावसाल भगवान शिव त्याच्या संरक्षणासाठी त्या व्यक्तीपासून ताबडतोब तोडले गेले. आणि त्या पापी पापाचा नाश कर. मग तो त्या बाईला म्हणाला- महाराज! मृत्यू गमावला टॅप किंवा सफरचंद. वरदान मागा

त्यांचे आर्य लोकनाथ भगवान असे प्रेत समोर पाहून त्यांना धक्काच बसला.

राणी शिवाजीची स्तुती करू लागली आणि म्हणाली - हेडगटचे उपकार! एन.एस के शरीराचा नाश करणारा भगवान धदेव ! आज तू मला धमकी दिलीस हे करून तू माझ्यावर खूप मोठा उपकार केला आहेस. जर तुम्हाला मला काही द्यायचे असेल सत्कर्म पूर्ण होवो. तू सदैव माझ्याबरोबर होतास, या पार्थिव ठिकाणी राहा.

ऋषिकाचे बोलणे ऐकून शिवरायांचा तपोवाक त्या लगबगीत गढून गेला. त्या वेळी आकाशातून फुलांचा वर्षाव सुरू झाला. सर्व देव शिवरायांची स्तुती करीत तेथे आले. त्याचवेळी पडलेल्या पवनी गंगाजीही तेथे आल्या आणि त्या व्यक्तीला म्हणाल्या-कयानी! जिथे परमेश्वराचा मृतदेह राहतो, तिथे मला यायलाच हवे. म्हणूनच वैशाखमध्ये शूलपाकच्या सातव्या दिवशी मी येथे असेन.

अरे प्रिये! त्या दिवसापासून त्या खगोलीय पिंडाचे नाव नंद आणि त्यात देवाचे शरीर असे पडले. दर वैशाख शूला पासतीला काचे निवासस्थान आणि गंगाजीही तेथे येऊ लागले. या तिथी ही पापमुक्ती आहे. या पवित्र कुंडात स्नान केल्याने सर्व पाप धुऊन जातात. आणि मानवाला अंत्यसंस्कार मिळतात.

धडा आठवा

महाबली प्रेत

सूतजी म्हणाले- अरे प्रिये! पश्चिमेला कपाल नावाच्या शहरात कालनेरे म्हणतात. एक मृत शरीर आहे, ज्याच्या दर्शनाने सर्व पापांपासून मुक्ती मिळते. समुद्रावर पश्चिमेला एक मृत शरीर आहे, जो सर्व इच्छा पूर्ण करणारा आहे. त्याच ठिकाणी भरपूर जमीन आहे एन.एस. समुद्राच्या काठावर गोकण नावाचा तलाव आहे. त्यात स्नान करून, अगदी पापापासून मला चोखले जाते. सात पाताळ आणि गुहेची पूजा करणारा महाबली गोकण आणि

सदैव शिवरायांची आराधना करत आपण प्रेतापर्यंत पोहोचतो. त्याच वर जाऊन सर्व मृतदेह होतात. प्रा, वाउ, इन, वा देवा, गण, वसु, सुया, अनि कुमार चंद्रमा आणि ना त्याच्या पूर्वेकडे चालत आहेत. च गुट, आन आणि पात्रा इट्स दक्षिणेकडून दर्शन आणि दर्शन घ्या. आणि भगवान गंगा, साधू आणि नामदा इ. आपण एकत्र ते पश्चिमेकडे पाहू. च डका, भा काली, भवानी आणि भूत-उत्तरादशाच्या निमित्ताने पांढरे, पाषाण करतात.

सर्व देव, पाने, गंधव, चरण, सा, वधार, कापू, गुस, खग, वैताल, बळी, दाती देवाचे पुत्र, मुंगण आणि नाग त्यांच्या मनोकामना आणि इच्छा पूर्ण करण्यासाठी. देव धादेव महादेवजींची पूजा करतात. येथे प्रभूची सदैव प्रेताची मूर्ती होती. मो एक दाता आहे. माघ महिन्यातील कृपेच्या चतुर्दशीला महाबळावर सदैव प्रेताचे दर्शन होते. पूजा केली जाते. या परात्पर भगवान तमाची पूजा करून चड्डाही घेतला. ती तिच्या पापातून मुक्त झाली आणि तिला शेवटी परम पवित्र स्वर्ग प्राप्त झाला.

नववा अध्याय

चा दा लनी का मु

सूतजी म्हणाले- अरे प्रिये! आता मी तुम्हाला त्या चदलिनीची गोष्ट सांगतो. तो चांदलानी ही तिच्या सुरुवातीच्या काळात कुमारी होती. लग्न झाल्यावर तिचा पत्ता दिला एकुलत्या एका तरुणाशी लग्न करा. लग्न झाल्यावर तिचे सुख हरवले. वालांमुळे तिचा नवरा आजारी पडला आणि त्याचा मृत्यू झाला, पण त्याचे भोग तळमळ तशीच राहिली. आता ती तिची होती. त्याची इच्छा पूर्ण करण्यासाठी, तो किंवा झाले. त्यानंतर त्याच्या कुटुंबीयांनी त्याला घरातून हाकलून दिले आणि जंगलात सोडले. तिकडे भटकत असताना एके दिवशी ती एका शूच्या घरी पोहोचली. ही कार एका मुलीसाठी समोर पाहून त्या शूला त्याला मिळवण्याची इच्छा होऊ लागली. त्यानंतर ती त्याच्यासोबत राहू लागली. त्या शु बरोबर राहात असतानाच तो मांसाहार आणि अखाद्य पदार्थ खाऊ लागला.

एके दिवशी जू काही कामानिमित्त बाहेर गेले तेव्हा त्याला खूप भूक लागली होती. स्वतःचे भूक शांत करण्यासाठी त्याने अंगणात बांधलेल्या वासराला तलवारीने कापून टाकले त्याचे मांस खाल्ले. अशा प्रकारे त्याने आपल्या जीवनात सर्व प्रकारची पापे केली आणि मृत्यूनंतर मृत्यू आला. यमराज त्याला नरकात घेऊन गेले आणि तेथे त्याला नरकात नेले. यातना भोगा

पुढच्या पिढीत तो जन्मतःच थेंब घेऊन घरी आला. ती आंधळी होती आणि

माझील जन्माच्या पापामुळे तिला कुष्ठरोग झाला होता. त्याच्या आजूबाजूला कोणीही नाही
होत. एकदा त्याने काही लोक मृतदेहाचे गुणगान गाताना ऐकले. ते म्हणत होते

के.के.च्या चतुर्दशीला भगवान शंकराची आराधना केल्याने जन्ममंतराची पापे नष्ट होतात.
ते वाहून जातात आणि तीळ नष्ट होतात. त्यानंतर भगवान शंकराचे आशीर्वाद प्रकट झाले.

सदिच्छा मनात घेऊन ती चदलानी गोकणकडे चालली पाहिजे. मघा कृष्णा पी के
चतुदशीच्या एक दिवस आधी ती गोकणात पोहोचली आणि भूक लागली होती.

ती भीक मागू लागली. जेव्हा ती नवीन दारात भीक मागत होती

बैलाच्या गळ्याची मांजरी त्याच्या पिशवीत ठेवा. जेव्हा त्या भुकेने धावून त्याला स्पर्श केला आणि त्याला पाहिले
ती मंजरी उचलून फेकून दे. शोभा, यामुळे ती मृतदेहावर पडली. ते

त्या मंजरीच्या प्रेतावर चढताच च दा लानीची सर्व पापे सुटली नाहीत. दुसऱ्या दिवशी
चतुदशीला त्याने काहीही खाल्ले नाही आणि त्यामुळे त्याला भूक लागली. उपासमार

रात्रभर जागून, त्यामुळे तिलाही जागरणाचे फळ मिळाले. देवाचे मृत शरीर

तुझी कृपा सदैव ठेवा. त्या बिचाऱ्या चदलानी पाप केले नाही आणि

त्याच्या इच्छेमुळे त्याचा मृत्यू झाला. त्याला शवागारात नेण्यासाठी विमान आले. ते

सदैव आशीर्वाद मिळवून विमानातून ती शिवलोकात गेली.

अहो शेओ! अशाप्रकारे भगवान शंकराची पूजा-अर्चा अज्ञानाने किंवा चुकून झाली.
देवही मृत शरीराचा वध करून देवाला धन दान करतो.

दहावा अध्याय

सार्वजनिक परोपकारी स्मशान-महाया दर्शन

सूतजी म्हणाले- अरे प्रिये! इवाकू राजवंशात एक महान मुलगा किंवा आई आली, ज्याचे नाव होते माझे आणि त्यांच्या पत्नीचे नाव दमयंती होते. ती अतिशय पितृसत्ताक आणि धर्मनिष्ठ होती. एके दिवशी शंकर राजा वनात खेळायला गेला. तेथे त्याने कुमठ नावाचा एक महान आत्मा दिला. त्रासलेले पाहिले. त्या महान आत्म्यांना नष्ट करण्यासाठी त्यांनी त्यांना पाठवले ठार त्यानंतर तो परत आला आणि त्याचे राज्य पाहू लागला. तेथे लहान राक्षसांचे राजाचा सूड उगवण्यासाठी भाऊ कपटने स्वयंपाकाचा वेश धारण केला आणि राजवाड्याचे काम हाती घेतले करायला सुरुवात केली

एकदा गुरु जयंतीच्या दिवशी राजा मा सिंह यांनी आपल्या शिष्यांना भोजन दिले. काय म्हणालात? गु देव राजाच्या घरी आले. त्या कपटी राजाने राजाचा सूड घेतला. त्याने मांस चोळले आणि ते अन्न दिले आणि श जी पण गु आणि श जेवण घेण्यापूर्वी मला कळले की या पदार्थात मांस आहे. हे पाहून मी राजाला दोष दिला राग आला आणि त्याने राजाला कायमचा राजा होण्याचा शाप दिला. शाप हे ऐकून राजा रडू लागला आणि कुरकुर करू लागला आणि म्हणाला - मी! मला बनव हा गुन्हा थांबवा नाही काय राजाचे बोलणे ऐकून शामू स्तब्ध झाला. मग त्याने त्याचे घेतले हा गुन्हा स्वयंपाकाचा आहे, ही खरोखरच शर्यत असल्याचे कळते. मग ते राजाला म्हणाला - राजन ! तुमचा स्वयंपाकी फसवणूक आहे. त्याच मुद्दाम जेवणात मांस दिले जाते. मी माझा शाप परत घेऊ शकत नाही पण त्याचा प्रभाव कमी करू शकतो नाही. तू बारा वर्षे जगशील. असे बोलून मुन आणि श तिथून निघून गेले.

त्या शापामुळे राजा रासा झाला आणि जंगलात भटकायला लागला. ते जीवन मारून खाल्ले एके दिवशी तो भुकेने भटकत होता. मग तो किशोर झाला अवथाचा एक तरुण मुनपापामध्ये तपश्चर्या करताना पाहून त्याला खाण्यासाठी धावला. मी करू शकत नाही पत्नीने पाहिले की त्याला तिच्या पतीला खायचे आहे. ते ऋषी रासला प्रार्थना करून माझेपत सोडले, पण त्याने मुन्नाला आपले खाद्य बनवले. लया. मुन्ना पानी शोकात बुडाला आणि त्याने त्या वंशाला शाप दिला आणि म्हणाला - अरे रास! तू माझ्या नवऱ्याचा खून केलास. मी तुम्हाला शाप देतो की जेव्हा तुम्ही एखाद्याच्या मोहात पडता त्याच्याशी व्यवहार कराल, त्याच क्षणी तुमचा मृत्यू होईल. या गाडीला शाप देऊन ती सती झाली.

बारा वर्षांनंतर राजाला त्याचा मृतदेह परत मिळाला. ती तिच्याकडे गेली शापाबद्दल राणीला सांगितले. हे जाणून राणीने राजाला आपल्या जवळ येऊ दिले नाही. पण मुलबाळ न झाल्याने ते दोघेही खूप दुखी होते. एके दिवशी राजा जंगलात होता

गेला पण हयाच्या पापाने त्याची पाठ सोडली नाही. त्यानंतर गौतम राजा झाला तो ऋषींच्या आश्रयाला गेला. राजाने त्याची कहाणी ऐकली. तेव्हा गौतम ऋषी म्हणाले- अहो राजन! पश्चिमेकडे जा, गोकण नावाचे देवस्थान आहे, तेथे महाबला नावाचे देवस्थान आहे. असे वाटते. त्या कुंडीत स्नान करून महादेव महादेवाची पूजा करावी सर्वच पाप होत नाहीत. म्हणूनच तुम्ही तिथे जा आणि शिवाजीची पूजा करा, तरच तुम्ही आहात हयाच्या पापांपासून मी मुक्त होईन.

गौतम ऋषींचे म्हणणे ऐकून राजाने येऊन त्यांच्याकडून आशीर्वाद घेतला आणि गोकणतिथी साजरी केली. गेले. तेथे त्यांनी तलावात स्नान केले आणि प्रेताची पूजा व पूजा केली. डी, ज्याचा परिणाम राजा ह्याच्या पापातून मुक्त झाला.

yahwana ye

पशुपा तनथ प्रेत

सूतजी म्हणाले- अरे प्रिये! भगवान धादेवाचा येनकरी भगवान शिवाचा एक नाव गोकण आणि तिथी आहे, जी उत्तर दशामध्ये स्थित आहे. हा महान प्रयत्न सर्व पापांचा नाश करणारा वाटतो.

कहणुन हे आत्म्याचा मंदिर पाहणे म्हणजे उच्च ज्ञान आणि ज्ञानाचा एक सुंदर रस घेणे म्हणजे देखील आहे. जगातील सर्व प्राणिमात्रांना सुख देणारा, त्यांचे आणि त्यांचे कल्याण करणारा जे मनोकामना पूर्ण करतात. आम्ही त्यांच्यामध्ये अद्भुत आणि अद्वितीय आहोत. मी त्यावर आहे नावाचे सुंदर नयनरम्य तीर्थक्षेत्र आहे. याच ठिकाणी महाषधीचा जन्म झाला. त्याला म्हणतात. अलुजब तीथम या ठिकाणी आंघोळीसाठी येत त्यानंतर देवाने मृत शरीराची पूजा केल्यास सर्व मनोकामना पूर्ण होतात. कल्याणकारी भावसाल प्रेत पूर्ण झालेच पाहिजे. तीथं नान केल्यावर शिवाजी सर्व पापे पापी होत नाहीत आणि सर्व प्रकारचे भोग आणि एक मो आहे.

यामुळेच येथे नाई मश नावाचे पवित्र तीर्थक्षेत्र आहे. हे पट ऋषींनी केले होते असे वाटते. हा उत्सव काळजीपूर्वक करण्याचे सर्व फायदे आणि फायदे लेस नष्ट होते. शेवटची वेळ आली की सगळे सुख उपभोगून ते चौकात जातात. एन.एस. हरण नावाच्या परिसरात 'आपापह' नावाचा मृतदेह आहे. त्याचे दहा लाखवे मलाही पापमुक्ती मिळते. देव यागात 'लल्लतेरा' नावाचे एक स्तोत्र आहे, जे ए आपल्या भक्ताची इच्छा पूर्ण करणार आहे. नेपाळमध्ये 'पाशअप टा' म्हणतात एक योजना आहे, ज्याला अद्याप फळ येणे बाकी आहे. त्याच्या जवळच 'मु नाथ' मृतदेह पडलेला आहे. देह, भोग आणि मो दान देणारा हा मुनाथ आहे. ही कार भगवान शिवाची उत्पत्ती पृथ्वीवर सर्वत्र स्थित असून त्यांचे प्राण वाचवतात. आणि आम्ही ते करतो.

बारावा अध्याय

मागे पडण्याचे कारण

ऋषी सुतर्जीना विचारू लागले – हेसुत जी! आमच्यावर दया करा, आम्ही लोकनाथ आहोत कायकारी यांनी देवाच्या मृत शरीराच्या पूजेच्या संदर्भात सांगितले. आता आपण जगाची आई आहोत तसेच शिव किंवा देवी पावती जी यांचे नाव 'वनपा' ठेवण्यामागील कारण सांगा.

ऋषी च्या प्रश्नाचे उत्तर देताना ए सूतजी म्हणाले - हे शगानो ! प्राचीन काळापासून नावाचे जंगल आहे भगवान लोकनाथांच्या मृतदेहाचे शवागार आहे. देवाचे प्रेत सकाळ, दुपार, संध्याकाळ तेथे येऊन ऋषीमुनींचा समावेश होतो पूजा करा, नंतर पठण करा आणि प्रार्थना करा. वनात मुनींचे आशीर्वाद घेण्यासाठी एक दिवस तो गेल्यावर भगवान शिवाला त्याचा देवदूत घेऊन जायचे होते. त्यांच्याकडे मजबूत चेहरा नाही. तुम्ही त्या राज्यात पोहोचाल, जिथे ऋषी पी नयनथ. त्याच वेळी ऋषीसुध्दा परतले. कधी तेथे शिवजींना विलक्षण रूप धारण केलेले पाहून ते घाबरून म्हणाले - तुम्ही कोण आहात ? आपल्या डोळ्यांसमोर त्यांच्या वर्तनाची अशा प्रकारे शिक्षा कोण देत आहे? तुम्ही हे चुकीचे काम केले आहे. म्हणूनच तुम्हाला त्याची शिक्षा झालीच पाहिजे. तू हरवलेला दिसत आहेस तो पृथ्वीवर पडेल.

ऋषींच्या कथनानुसार, शिवाजीचा आवाज पृथ्वीवर पडताच दुसरी बाजू नव्हती, आणि व्यसनाधीन झाले, त्यामुळे सर्व प्राण्यांना त्रास होऊ लागला. हे पाहून ऋषी घाबरले. तो आजीकडे गेला आणि त्याला त्याची गोष्ट सांगितली. कडून मला सर्व काही माहित आहे लया. मग तो म्हणाला- अरे प्रिये! देवाच्या मृत शरीराचे पाहुणे म्हणून तुम्ही तुमच्या घरी आला आहात. त्यांचा अपमान केला आहे आणि त्यांच्याबद्दल वाईट शब्द बोलले आहेत, जोपर्यंत ते मृत शरीरासारखे दिसते या ठिकाणी कोणताही हादरा बसणार नाही, ही गाडी सतत धावत राहिल. या जगाचे नुकसान करण्यासाठी म्हणून तुम्ही जगदंबेची पावती पूजन करा. ते कपडे घालत नाहीत आणि त्याला थकवा येऊ द्या. शास्त्रानुसार पक्ष रचल्यानंतर त्यावर घट होते. ते स्थापित करा नंतर ते पाण्याने भरा. त्यानंतर षष्ठी मंत्राचा जप करावा घटाच्या पाण्याने भगवंताच्या देहाचे स्नान करावे. दूर देवी पावती त्याची स्थापना केल्यानंतर, त्यावर नेहमी मृत शरीराचे प्रतीक स्थापित करा. मृत शरीर सेटिंग धूप, दिवा, चंदन, पिंपळ, भोळे इत्यादींनी पूजा केल्यानंतर. मृतदेह ठेवणे त्यांचे नामस्मरण करून त्यांची स्तुती करा.

ऋषींचे म्हणणे ऐकून ऋषींना योग्य मार्ग मिळाला. त्याने आपली जागा घेतली आणि पुन्हा तिच्या जागेवर आली आणि देवीची पावती आणि मृतदेह सांगितला

A. उपासना a. पूजा केल्यानंतर देवी पावती जी योनापममध्ये विराजमान आहे. नंतर ऋषी तिथे काय झालं? योयोत लगाच्या स्थापनेमुळे संपूर्ण जगात शांतता पसरली.

हा शब्द जगातून 'हटकीर' नावाने आला. या प्रतीकाची पूजा करून इहलोक आणि परलोकात सर्व सुख प्राप्त होते.

तिरवां यय

बटुकनाथ के उप

ऋषींनी विचारले - हेसुत जी ! तुम्ही आमच्यावर कृपा केलीत, आम्ही खूप प्रयत्न केले विषय सांगितला आहे. आता आपण 'अंधकेरे रा' नावाच्या योद्ध्याच्या महाय्याबद्दल सांगू, हे ऐकून सुतजी म्हणाले - हे प्रिये ! पूर्वी अंधक नावाचा एक महान नायक आणि तो पार मी रस होता. त्याने स्वतःच्या बळावर संपूर्ण जगावर आपला अधिकार मिळवला होता आणि तो देवतेसह सर्व प्राणिमात्रांना प्रसन्न करत असे. मग सर्व देव त्या परमात्म्याशी लढतात त्यानंतर प्रभूंनी प्रेताचा आश्रय घेतला. त्याचे नाव देऊन देवता त्याला आपले म्हणते सांगितले. आपल्या भावाचा आशीर्वाद जाणून शिवाजीने त्याला मदत करण्याचे वचन दिले आणि अंधक यांच्या निवासस्थानी चालत जाण्यास सांगितले.

भाव आणि साल प्रेतांसह सर्व देवता अंधकाच्या निवासस्थानी गेले. तेथे अंधार आणि महायु प्रेताच्या मधोमध आली. लोकनाथ भगवान शव फक्त त्याच्या शेंडीने अंधारला मारत तो धूर्तपणे म्हणाला - हेदेवा धेदेवा! कृपया करू नका! मी ऐकले आहे की मरतात शिवाजीच्या पूजेच्या वेळी अंत्यसंस्कार साधले जातात. मी तुझ्या शेवटी आहे पाहिले आहे. अंधकाचे असे बोलणे ऐकून शिवाजी शांत स्वरात म्हणाला - हेदानवा! तुमच्या शब्दांनी मी खूप प्रभावित झालो आहे. विचारा, किंवा वरदान मागायचे आहे.

सावजीचे असे बोलणे ऐकून अंधक म्हणाला - प्रभु ! तुमचे स्थावर पैसे मला दान करा त्यावर राहून जगाचे भले करा आणि करा. मग अंधाराचे पालन करा सावजी थोटा तिथे लगपा येथे तैनात होता. अशा प्रकारे जे सर्व पूजन करतात मनोकामना पूर्ण होतात. लग अंधकीर नावाने ही व्यक्ती जिवंत आहे.

अंधकेरा नावाच्या योगीची कथा ऐकून ऋषी म्हणाले, "हसुत जी! आता बटुकनाथाची उत्पत्ती तुम्ही सांगा. तेव्हा सूत जी म्हणाले - हे शगनो ! प्राचीन काल मधि चा, शभ-ए-हज नावाची एक धर्ममाता होती जी संपूर्ण वेदांचे पठण करणारी होती. त्यांचे सुदर्शन नावाचा मुलगा होता. तोही त्याच्या पत्याइतकाच चांगला होता. त्याची पत्नी कूला खालच्या जातीचा होता. त्याच्यात कोणतीच खूण नव्हती. त्याचे चार पु ए. एक दिवस दधी चा मुन काही कारणाने सांगावे लागले. मग तो आपल्या मुलाला मृतदेहाची पूजा करण्यास सांगतो. आला आणि निघून गेला.

सुदर्शन व विधींच्या साहाय्याने प्रेताची पूजा-अर्चा करू लागले. Shawarra च्या दिवस आला. सुदनाने प्रार्थना केली आणि साध्वपूजाही केली. काही कारणास्तव तो घरी जावे लागले तेथे त्याच्या पत्नीने त्याला कामाला लावले. मग सुदर्शन देह झाला शिवरायांच्या मंदिरात प्रवेश केल्यानंतर त्यांनी शिवाजीची पूजा करण्यास सुरुवात केली. देवाचे मृत शरीर तो आजारी पडला आणि त्याने सुदर्शनला जडबुडू होण्याचा शाप दिला. जेव्हा माझी काही हरकत नसते

तो परत आल्यावर त्याला त्याची माहिती मिळाली. आपल्या मुलाला हे कळल्यावर त्याला खूप आनंद झाला संपूर्ण वंश कलंकित झाला आहे. ते मनापासून जगदंबा पावतीची पूजा करतात. सुरुवात केली. त्यांनी विधीपूर्वक जगदंबेचे पूजन करून जगदंबेला प्रसन्न केले.

देवी पावती पार करून त्या दृष्टांत दिल्या. मग दधी चम्मूनने हात जोडून त्याला बोलावले केले आणि आपल्या मुलाला त्याच्या पायाशी ठेवले आणि म्हणाले - हेमातेरी! माझ्या पू ला ते देऊन करा. दुरुस्त करा बु. त्याला देवाचे प्रेत म्हणतात त्यांना त्यांच्यापासून वाचवा आणि त्यांना दुसरे चांगले बनवा. मग पावतीने सुदर्शनाला जनेऊ घातला. गोठ्यात गाय द्या. मग देवी मेली. सुदर्शनाने सावजीला षोडशोपचाराने मारले पूजा केली ज्यामुळे त्याला आनंद झाला आणि त्याने त्याचे सर्व अपराध माफ केले.

शिवाजीने त्याला उत्साहवर्धक कामगिरी दिली आणि बटुक स्वरूपात सुदर्शन आणि त्याच्या मुलाला अभिषेक केला. काय. तुझे हे पत्र साऱ्या जगात पूज्य होईल, असे म्हणत शिवाजी अंतर्धान पावला. त्याच दिवसापासून सुदर्शन बटुक या नावाने जगामध्ये ओळखले जाऊ लागले आणि सर्व कामात शुभ-अशुभ. त्यांची पूजा करणे कर्तव्य आहे.

सुवाची म्हणाले - अरे मित्रो! आता मी तुम्हाला सोमनाथ नावाच्या व्यक्तीला विचारेन की मी तुमच्यासोबत आहे.

बदल सांगता जपेदाने रोहिणी माघाच्या अस्ताविस पुत्राशी विवाह केला.
चाम मा सेकर दया. हसल्यावर चंद्राचं सौंदर्य वाढलं. छम्मा तिच्या सर्व प्रेमात रोहिणी त्यापेक्षा जास्त करत असे. त्यामुळे बाकीचे सगळे खुश होते. एक दिवस तो याप्रकरणी पत्ता सांगितला. मग जाप चंद्राला समजावू लागला. म्हणाला-अरे जमाता! मी माझ्या वैज्ञानिक प्रक्रियेत तुझ्याशी लग्न केले आहे पण तू असमानता उपचार. एका बायकोवर प्रेम करायचं आणि दुसऱ्यावर प्रेम करू नये, बरोबर नाही ते आहे. म्हणूनच तुम्ही सर्व पत्नींवर समान प्रेम केले पाहिजे. याप्रमाणे समजावून सांगून ते घरी परतले, पण चंद्र देव यांनी त्यांचा मुद्दा सहज घेतला आणि त्याच्या वागण्यात काही बदल झाला नाही. मग एके दिवशी तो माणूस पुन्हा त्याच्या पत्त्यावरून चंद्राच्या वर्तनाबद्दल बोला. हे जाणून जप तड क्रोधित झाले आणि त्याने चंद्राला 'दिसलेल्या'मध्ये विलीन होण्याचा शाप दिला. त्यांच्या शापामुळे चंद्राचा प्रकाश विझून तो विलीन झाला.

चंद्राची अशी अवस्था पाहून देवराज आणि इतर सर्व देव मलाकारजींकडे आले. जाऊन त्यांना सर्व काही सांगितले आणि चंद्राला जाब विचारला. मग सहमत म्हणाले - हे देवा ! हा चंद्र खूप मोठ्या वृक्षाचा आहे. पूर्वेलाही हे देवगु बृहपता पेनीने ताराला घेतले होते. आता एकमेकांशी असमानतेची काळजी घेते. मी दुःखी आहे पण तरीही तुझ्या प्रार्थनेवर मी तुला उपाय सांगेन. ya de chamma

भास नावाच्या पवित्र स्थळी जाऊन महामरिय युंजय शिवाची पूजा करून नामस्मरण करून त्याला प्रसन्न करा, तरच त्याची समस्या दूर होऊ शकते. मला नाव सर्व केल्यावर प्रेरणेने देवता चंद्रावर आले आणि त्यांनी सर्व प्रकार सांगितला. मग तू हालेकर ते थकले. तेथे गेल्यावर चम्माने भगवान लोकनाथांच्या देहाचे प्राण घेतले. त्यांनी पूजा केली आणि आसनावर बसून महामर युंजय मानवाचा नामजप सुरू केला. ही कार ते निष्ठेने मंत्राचा जप करत राहा. दहा कोटी नामजप पूर्ण होताच देव मृत शरीरातून जातो. चन्माचा चेहरा कापला गेला. त्याने चंद्राला हवे असलेले छत मागायला सांगितले. हात जोडून छम्माने आर्य शिवाजीला नमस्कार केला आणि म्हणाली - हे भगवान! y तुम्ही जर ते माझ्यावर असेल तर कृपया माझा रोग रद्द करा.

तेव्हा देह म्हणाला - हे आई ! नामजपाचा शाप मी दूर करू शकत नाही, पण ते कमी करू शकते. महिन्याच्या पाचव्या दिवशी आपली कला

या कलांना क्षीण होईल आणि शूलपापाच्या पंधराव्या दिवशी या कलांमध्ये वाढ होईल. छम्माने सावजीला प्रार्थना केली

कृपया देवी पावतीसह त्यावर निवास करावा ही विनंती. मग त्यांची प्रार्थना सावजीला चम्म नावाने सोमर आणि जगात सोमनाथ या नावाने संबोधले जाते. से आणि यात ए. त्याची निर्मिती चंकुड नावाच्या देवाने केली होती. या प्रकरणात

हे जाजी आणि सावजी यांचे निवासस्थान असल्याचे मानले जाते. या कुडात स्नान केल्याने सर्व पापांपासून मुक्ती मिळते. तू जा या पवित्र तलावाच्या पाण्यात सहा महिने स्नान केल्याने असाध्य रोगांपासून मुक्ती मिळते. आणि इच्छित छप्पर फळ देते.

भगवान शंकराच्या आशीर्वादाने चंद्र स्वस्थ झाला आणि त्याने पूर्वीप्रमाणे आपले कार्य केले. करायला सुरुवात केली. अशा प्रकारे मी सोमनाथच्या उत्पत्तीबद्दल आणि 'सोमर' योत लगाबद्दल बोललो. मी सांगितले ही कथा ऐकून, वाचून किंवा डोकं वर काढलं तर आता फळ मिळालं असतं. आणि पापापासून मुक्त व्हा.

pt हवा याय

मी लकाजुनचा जन्म

सूतजी म्हणाले - हे शगानो ! आता मी तुम्हाला लकाजुना नावाची व्यक्ती शोधून काढेन. बद्दल सांगतो एकेकाळी अंत्यसंस्काराची पोचपावती आपल्या दोन्ही पुत्रांना पृथ्वी दिली. क्षमा करण्यास सांगितले. जेव्हा कुमारांचे ध्येय पृथ्वीची पूजा करून परत येण्याचे असते तेव्हाही ते नारदजींनी त्याला दया दाखवली आणि सांगितले की तू तुझी माता आहेस- जाणो नेटू हरे तुझ्यासोबत. हे काय आहे? तुझा धाकटा भाऊ गणेशाच्या लग्नात तुला देवासाठी पाठवून मागून हरवले कृपया करा हे ऐकून का टाक्याला खूप राग आला. तो कैलास पर्वतावर गेला. आई-वडिलांच्या पत्त्यावरून या पाटाबद्दल सांगितले आणि डोंगरावर गेलो. गेला.

अशाप्रकारे त्यांचा मुलगा निघून गेल्यावर प्रभूने मृतदेहाची पावती दिली आणि मुलाला भेटण्यासाठी डोंगरावर पोहोचा. जेव्हा कुमारला त्याच्या आई-वडिलांची माहिती मिळाली आल्या आल्या रागाचे निशाण तिथून निघून गेले. जेव्हा देवा धादेवा महादेवजी पावती घेऊन तेथे आलेली राक्षसी लाभा देवी लोकांचे नशीब न पाहता हसली. मग वेद योतमीय रूप धारण करून ते पवित्र पर्वताशी कायमचे संलग्न झाले. त्याच दिवशी आयुष्याच्या सुरुवातीपासून मी लकाजुना नावाने जगात आलो. एम लाका हे देवी पावतीचे नाव आहे आणि अर्जुन हा मृत शरीराचा समानार्थी शब्द आहे. त्याच दिवशी मृतदेह त्याच लकाजुन योत लगा-पावती नवस मानली जाते.

पुत्रप्रेमामुळे नश्वर प्रत्येक सणाच्या दिवशी पवित्र धागा पाहण्यासाठी तेथे जातात. प्रत्येक भगवान शिवाच्या अमावास्येला आणि पौर्णिमेला तिच्या पुत्राच्या उद्देशाने देवी पावती मी लकाजुन योगामध्ये पदार्पण करत आहे.

आता लकाजुन योत्ता लागाचे दर्शन करून सर्व पापांपासून मुक्ती मिळते फळ आहे. अशा प्रकारे, मला आकर्षित करण्यासाठी मी तुझ्यामध्ये प्रकट झालो आहे.

सोळावा अध्याय

महाकाळे चे स्वरूप

सूतजी म्हणाले- अरे प्रिये! आता मी तुम्हाला महाकालेर नावाच्या व्यक्तीचे रूप देईन. संबंधात एकलान अवंतकापुरीत राहत होता. तो मृत शरीराचा परम स्वामी आहे. होते. ते दररोज मोठ्या भक्तिभावाने भगवान शंकराच्या मूर्तीची पूजा करायचे. देवा धादेव भगवान शंकराच्या आशीर्वादाने त्यांच्याकडे संपत्तीची कमतरता नव्हती. ते दान एक नहोम आहेत आणि नेहमी ज्ञानाच्या शोधात व्यस्त असायचे. या कारच्या सर्व सुखांचा आनंद घेत आहे शेवटी त्याला दिव्यत्व प्राप्त झाले. उनाना देवता, मेधया, सुकृत आणि धंबा नावाचे चार पुत्र होते. हे चौघेही त्यांच्या पत्न्याइतकेच पुण्यवान होते. त्यांच्यामुळे अवंतका शहर तेजाने भरले होते. जवळच मार नमाला नावाचा एक पुजारी होता. त्याच डोंगरावर शान नावाची एक जात राहत होती. त्याने कठोर तपश्चर्या केली किंवा

आज पर्यंत

मी ते केले होते. राजाकडून अपेक्षित वरदान मिळाल्यानंतर तो धोका बनला होता. तो धर्म नष्ट करायचे होते आपल्या अफाट सामर्थ्याने आणि सामर्थ्याने त्याने सर्व देवांना जिंकले, त्याने मनुष्य आणि तिन्ही लोकांच्या जीवांना वश केले होते. ते आणि सदाचारी स्वभावावर हल्ला करून तो अनेक प्रकारे दुखावत असे.

दानशन नावाचा राक्षस आपल्या सैन्यासह अवंतकापुरीला पोहोचला. तेथे त्याने आपल्या दैवी सैनिकाला आदेश दिला की जो कोणी माझी आज्ञा मानणार नाही द्या आज्ञा मिळाल्यावर ते स्वर्ग नगरीत अन्न पुरवू लागले. सारी जनता रडायला लागली. ते उन्नाव कुमार यांच्याकडे आले आणि त्यांची गोष्ट सांगितली. असे ते म्हणू लागले या जगाचे कल्याण करणारे आणि सदैव आपल्या भक्तांचे रक्षण करणारे भगवान शिव. होय, म्हणून आपण तेच केले पाहिजे. असे म्हणत त्याने आपल्या प्रभूच्या मृतदेहाची पूजा करण्यास सुरुवात केली.

त्याच वेळी चार महादय तेथे पोहोचले आणि त्यांनी शिवाजीची पूजा केली. ते पाहून तो घाईघाईने म्हणाला- त्या सर्वांना मारून टाका. पण वेद होताच त्याच वेळी प्रभूचे शरीर पृथ्वीवर कापले गेले.

त्याने क्षणार्धात सर्व राक्षसांचा वध केला आणि शन नावाच्या महान राक्षसाचाही वध केला. जेटी उतरवा सर्वासमोर शिवाजी शोधून ते सर्वजण भगवान शिवाची स्तुती करतात.

करायला सुरुवात केली. आकाशातून देवाच्या फुलांचा वर्षाव होऊ लागला. भगवान शिवाने त्याला अस्पृश्य केले कुमारला वरदान मागायला सांगितले.

आपल्या प्रिय भगवान शिवाचे शब्द ऐकून ते म्हणाले - हेदेवा धादेवा ! एक चांगली गोष्ट! प्रभु! जर तुम्ही आमच्या उपासनेने संतुष्ट असाल तर आमच्यावर दया करा.

जीवन आणि मृत्यूच्या बंधनातून मुक्त व्हावे आणि तुमची दृष्टी आमची आहे

सत्कर्म पूर्ण होवो. मग, आपल्या भक्ताची इच्छा पूर्ण करण्यासाठी, मृत शरीर नेहमी त्याच ठिकाणी होते.
मात्र हा मृतदेह लगा येथे असल्याने त्याला 'महाकालेर' असे नाव देण्यात आले.
जगासमोर या त्याची पूजा केल्याने सर्व इच्छा पूर्ण होतात.

महाकाल महा या

सूत जी म्हणाले - अरे नाही! आता मी तुम्हाला महाकालेरच्या उत्पत्तीची कथा सांगतो.

उजैन शहरात राजा चान सेनचे राज्य होते. भगवान शिवाचा मुख्य सेवक मनभसह त्याला कसलीच इच्छा नव्हती. कौस्तुभमध्ये मी राजा चानसेनची पूजा केली. राजा

एस. टपुवाकने मन्नाला आपल्या मिठीत घेतले. तो सूर्यासारखा आहे चमकत होते हे पाहून इतर राजे त्यांना चॅन सेनपासून ठेवू लागले. सर्व राजा चान सेनवर दया करा. जेव्हा राजा चान सेन ही चारही बाजूंनी इतर राजांची चौथी पत्नी होती. सैन्यातून घरी गेल्यावर त्यांनी आपल्या जीवाच्या रक्षणासाठी महाकाल रयत लंगाचा आश्रय घेतला. गया आणि मोठ्या भक्तिभावाने देवा धदेव महादेवजींची पूजा करू लागला.

राजा चॅन सेन भगवान शंकराच्या पूजेत मग्न होता. त्याच वेळी एक विधवा गोपी त्या लहान मुलाला हातात घेऊन ती तिथे आली. त्या मुलाने राजाला मृतदेहाची पूजा करताना पाहिले. राहिले. गोपी घरी आल्यावर प्रेताचे पूजन करून बालकाला म्हणाली. त्याच्याकडून एक दगड आणला आणि धूप, प्रकाश, गंध, फूल, भोळे यांनी त्याच प्रकारे स्थापित केले. राजाला ते करताना पाहिल्याप्रमाणे तो पूजा करायचा. त्याच्या आईने त्याला जेवायला सांगितले पण तो त्याच्या पूजेत व्यस्त होता. जेव्हा मुलाला पुन्हा पुन्हा बोलावले जाते तो न आल्याने त्याच्या आईला राग आला आणि तिने मुलाला तेथून ओढून नेले. आणि शिवा घालू लागला. मृतदेहात पडलेला दगड उचलून फेकून दिला. दया.

हे बघून बाळाला खूप राग आला आणि शिवाजीचे नाव घेऊन रडू लागला. मुलाची अशी अवस्था पाहून आईला रडू कोसळले आणि तीही रडताना बेशुद्ध पडली. काही वेळ निघून गेल्यावर, जेव्हा मुलाला शुद्धी आली तेव्हा तो मृतदेहाच्या सुंदर मंदिरात सापडला. मला, जिथे नामयोत उपस्थित होते, ते सापडले. हे पाहून त्याला खूप आश्चर्य वाटले. भगवान शंकराचे आभार मानून ते मूल त्यांच्या नावाचा जप करत घराकडे चालू लागले. पडले घराजवळ गेल्यावर त्याला दिसले की त्याच्या घराच्या जागी एक सुंदर वाडा उभा आहे. आत तिचे मांसल आणि दागिने घालून ती बेडवर झोपली. तिने तिच्या आईला सांगितले उठलो सगळं कळल्यावर तिला धक्काच बसला.

दुसरीकडे, राजा चॅन सेनची पूजा आटोपल्यावर त्याला सर्व काही कळते. राजा आपल्या माणसाला बरोबर घेऊन गोपींकडे पोहोचलो. तेथे त्यांनी सेवा केली. ती आहे ही बातमी शहरात सर्वत्र पसरली. चान सेनच्या मुलाला कळले की त्याचे शहर परंतु मृत शरीरावर देवाची विशेष कृपा आहे. तेव्हा त्याचा मुलगा राजाला समजला चान सेन हे महाकालेराचे सर्वोच्च स्वामी आहेत. म्हणूनच आपण कधीही जिंकू शकत नाही. ते सर्व राजे आहेत

तो चॅन सेनला भेटायला त्या गोपीच्या घरी गेला. तेथे पोहोचल्यानंतर त्याने शिवाजीचा वध केला. राजाची पूजा करून विवाह केला. तेव्हा हनुमानजींनी तिथे हा दृष्टांत दिला. हनुमानजींना समोर पाहून सर्वांनी हात जोडून नमस्कार केला.

हनुमानजींनी त्या बालकाला मिठी मारली आणि म्हणाले - जो या जगाचे कल्याण करतो देव हा मृत शरीर आहे. तो एक देव आहे आणि नेहमी आपल्या देवावर त्याचा आशीर्वाद ठेवतो. या मुलाने शिवरायांचे गुणगान गायले, ज्यातून शिवाजीने त्याचे सर्व नुकसान केले. आपण काय केले आहे? या जगातील सर्व सुखांचा उपभोग घेऊन त्याला मोक्ष प्राप्त होईल. हा आठवा महाय नर असेल आणि नंदा म्हणून ओळखला जाईल. भगवान आणि नू जेव्हा कृष्णाचा अवतार असे केल्यास, तुम्ही या घरात राहाल. असे बोलून ते गायब झाले. मग सर्व राजे वचन घेऊन ते आपापल्या शहरात गेले. राजा चान सेन आणि धापुवाक महाकालेर यांची पूजा आणि या जगातील सर्व सुखांचा उपभोग घेतल्यानंतर शेवटी मो पद प्राप्त करा.

अठरावे य

तू कसा आहेस?

सूत जी म्हणाले - अरे आणि गण ! प्राचीन काळी श्री नारदजींनी भगवान शिवाची नकारात्मकता पूजा केली मग तो आणि याचल पर्वतावर गेले. आणि न्यायालयाने त्याचा आदर केला आणि त्याने मला सीटवर बसवले. ते स्वतः नारदजींच्या शेजारी बसले. नंतर नारद

म्हणेल - आणि याचल! तू महान, पराक्रमी किंवा विशाल नाहीस. सर्व पाव तूम् मिळाले पण अशा डोंगराचे स्वतःचे वेगळे अस्तित्व आहे. होय तुम् सर्व गुण त्यांची किंमत आहे, परंतु तरीही आपण सुमेची बरोबरी करू शकत नाही.

नारदजींचे म्हणणे ऐकून निवेदक अतिशय अस्वस्थ झाले. त्याला वाटले, माझे जीवन हे. जेव्हा माझा काही उपयोग होत नाही, तेव्हा मला माझे जीवन सुधारण्याची गरज आहे हवे होते असा विचार करून तो भगवान शंकराच्या आश्रयाला गेला. आणि कोर्टात जात आहे त्यांनी प्रभूच्या पार्थिवावर अंत्यसंस्कार केले.

त्यांनी नया माटाची पूजा सुरू केली. त्या तासाला शिवरायांच्या पादुकांचे वाहन विसर्जन झाले. जगले. अशाप्रकारे शिवरायांचे चिंतन आणि तपश्चर्या करताना त्यांचा बराच वेळ गेला. एक दिवस आपल्या तपस्याद्वारे, भगवान शिवाने त्यांना स्पष्ट दृष्टी दिली आणि त्यांचे जाणून घ्यायचे होते

सावजी म्हणाले - मला माफ करा, मी अजूनही आत्म्यासोबत आहे. वरदान मागा देवाचे प्रेत त्यांचे नम्र शब्द ऐकून निवेदकाच्या आनंदाला सीमाच उरली नाही. तो त्याचे आर्य देवाची स्तुती सुरू होऊ दे. फार म्हणाली - अरे, येकरी देव प्रेत. y तुम्ही तर, कृपया माझ्या बहिणीला स्वच्छ करा आणि मला तुमचे विचार द्या. प्रभु! आपण जगून या जगाचे भले करा.

तेव्हा याचिकेची इच्छा पूर्ण करून भगवान शिवाने आपली इच्छा दिली
दान करा आणि याचिकार्कत्याने स्वतः स्थापित केलेल्या लगामध्ये बसा.

गेल्या. हा अर्थ भगवंताच्या नावावरून आलेला दिसतो. मृतदेह कारे रा आणि परमेर असे नाव आहे
माणसे वेगळी वाटत असली तरी ती सारखीच आहेत. त्याला आता भावाला फळे दान करायची आहेत.
तोच आपल्याला देतो. या कारमध्ये तुमची जमीन आणि नौकेवर तुमची कृपा करा.
सावजी मरण पावला. अरे प्रिये! या कारमध्ये मला तुमच्याकडून करीर नावाचा मृतदेह सापडला आहे.
मी आमचे वर्णन केले.

एकोणिसावा अध्याय

केदार रा मह या

सूतजी म्हणाले - हे शगानो ! भगवान आणि नुके हे नर-नारायण नावाच्या नेब अवताराची माता आहेत.
मतदान करा किंवा करायला सुरुवात करा. मग तुमच्या दोघांच्या इच्छा पूर्ण करण्यासाठी
भगवान शिव त्यांची पूजा स्वीकारण्यासाठी पृथ्वीवर येत असत. ही कार पुरुष-
नारायणाला भगवंताच्या देहाची पूजा करताना वेळ निघून गेली. या पेक्षा
भावना दिवसेंदिवस मजबूत होत गेली आणि तिने शिवाजीला मदत करण्यासाठी त्याची पूजा केली.
करत राहा

परमपूज्य तपस्या करून भगवान शिव त्यांच्या जवळ प्रकट झाले आणि म्हणाले-
हेनर-नारायण! तुझ्या पूजेने मला खूप आनंद झाला आहे. तुम्ही मला विचारा देवाच्या प्रेताचे
ते शब्द ऐकून नर-नारायण बत्तासे आणि भावसालाच्या परोपकारी देहाची पूजा केली.
करता करता तो म्हणाला - हेदेव ! तू आमच्यावर आलास तर आमच्या प्रार्थनेला येशील
मी सदैव येथे उपस्थित राहू दे.

त्या दोघांच्या विनंतीवरून, देवा धादेव महादेव जी, त्या तिथं हमालयाचा केदार नाव दिला.
योयोत लगामध्ये वसले आणि योगित लागला संसार मेकडेरे या नावाने ओळखले जाऊ लागले.
या. तो भय आणि भय यांचा नाश करणारा आहे. त्याची दृष्टी आता फळ देत आहे.
असे घडत असते, असे घडू शकते. असे म्हटले जाते की प्रेताच्या जवळ मृतदेह म्हणून चिन्हांकित अंगठीवर कोण आहे.
गारगोटी किंवा लाकूड अर्पण करतो, तो त्यांच्या अंगठ्या पाहतो आणि सर्व पापे दूर होत नाहीत
एन.एस. केदार दाताचे दर्शन घेतल्यानंतर केदार लगचे पूजन करून तेथे पाणी प्यावे.
मनुष्य जीवन आणि मृत्यूच्या फेऱ्यातून मुक्त होतो आणि मोक्ष प्राप्त करतो. माने ही गाडी
रयत लग्गा मध्ये तुम्ही आमचे वर्णन केले आहे.

विसावा अध्याय

भीम उपवाचे वर्णन

सूतजी म्हणाले- अरे प्रिये! पूर्वी भीम नावाचा एक पराक्रमी राजा होता
 ए हा रावणाचा भाऊ कुंभकरण आणि काकत रासी यांचा मुलगा होता. पुत्र भीमाचा तो कट
 ती एकत्र डोंगरावर राहत होती. एकदा भीमाने आईला विचारले - आई ! माझा नवरा
 तू कोण आहेस आणि कुठे आहेस? या गाडीत आपण एकटे का राहतोय?
 आपल्यापुढचे एका मांजरीला उत्तर देताना म्हणाली - पु भीमा! रावणाच्या लहानग्याला तुम्ही ओळखता
 भाऊ कुंभकरण होते. पूर्वेला श्रीरामाने मारलेल्या वरद रसाची मी पत्नी होते. फर
 मी माझ्या आई-वडिलांसोबत राहू लागलो. एके दिवशी माझ्या आई-वडिलांना एका ऋषीबद्दल कळले
 जेव्हा मी मुनचे अन्न खात होतो, तेव्हा मुनने त्याला शापाने भस्म केले होते. एन.एस
 पुन्हा एकटा सोडला. मग मी या डोंगरावर राहू लागलो. यावर माझी कुंभकरण सभा
 ई आणि आमचं लग्न झालं. त्याच वेळी रामाने लंकेवर हल्ला केला आणि
 पत्ता हरवल्याने परत जावे लागले. तेव्हा श्रीरामाने त्याला युद्धात मारले.
 आईचे बोलणे ऐकून भीमाला भगवान विष्णूचा राग आला
 बदला घेण्याचे ठरवले. साजी करण्यासाठी त्यांनी कठोर तपश्चर्या सुरू केली.
 त्याच्या कठोर तपश्चर्येमुळे तो व्यसनाधीन झाला, त्यामुळे सर्व जीव आजारी पडू लागले. मग सहमत
 त्याला भेटवस्तू द्यायला गेले. राजाने त्याच्यासमोर हजर होऊन वरदान मागितले.
 तेव्हा भीम म्हणाला- अरे सुप्रसिद्ध ! तू मला मारल्यास
 दान करा मग आणि तू म्हटल्यावर मी तिथून गायब झालो.
 वरदान मिळाल्यावर, तेथून गेल्यावर भीम आईजवळ आला आणि म्हणाला- आई!
 माझ्या कुंभकनच्या हत्येचा बदला मी भगवान विष्णूकडून घेईन. म्हणे तेथे भीमा
 ते गेलं. त्याने देवतेशी युद्ध करून चौकाचा ताबा घेतला.
 पडला. मग तो काम देशाच्या राजाशी लढू लागला. त्याला
 जिंकून कैद करून आपल्या खजिन्यावर आपला अधिकार प्रस्थापित केला. राजा
 ते दुःखी होते तुरुंगातच देह बनवून त्यांनी शिवरायांची पूजा करण्यास सुरुवात केली
 आणि धपुवाकने 'ओम नमः शिवाय' चा जप सुरू केला.
 दुसरीकडे, राजाच्या पत्नीनेही आपला नवरा परत मिळावा म्हणून भगवान शंकराची प्रार्थना केली.
 पूजा करू लागली. येथे भीम नावाच्या रसातून काढलेल्या सर्व देवता म्हणजे देव आणि नुक शरण.
 मी आहे मग नुजीने सर्व देवतांना सोबत घेऊन महाकेशी नदीच्या तीरावर नेले.
 धार्मिक विधी प्रस्थापित करून त्याची पूजा-अर्चा करावी. देवाचे प्रेत
 त्याचा उदय उपासनेतून गेला आणि तिथेच कट झाला. सावजी म्हणाले - हे देवा ! एन.एस
 आपण आपला जीव गमावला. विचारू किंवा विचारू इच्छिता?

हेवता देवण्यात अली आहे. तुम्ही राजाला मारा आणि आपली त्याची साद करू.
देवतेला छत करून सौचालित्युम गायब झाली! देव खूप घांगला आहे.
आणि जा आणि राजाला देखील कळवा की देव हरेश शुभम तुझा लवकरच नाश करील
करशील

i k savanya ye

भीमाशंकर योत लगच्या महाया

सूतजी म्हणाले - हे शगानो ! आता मी तुम्हाला भीमाशंकर योतचे महात्म्य सांगेन.
मी सांगतो इकडे राजाच्या कारागृहात परवानगी नसल्याचं भीमाला जेव्हा कळलं.
त्यानंतर तो रागाने तुरुंगाच्या कोठडीत गेला. भीम राजाला म्हणाला - हे ! तू, मला
तो मारण्यासाठी काय करत आहे? मला सांग, मी तुझी ही तलवार कापली-
मी त्याचे तुकडे करीन. अशा प्रकारे भीम आणि त्याचे इतर सैनिक राजाला धमकावतील.
राजा घाबरला आणि मनातल्या मनात देवाची प्रार्थना करू लागला. तो म्हणाला - अहो

देवा भगवान्! कायंकारी भव आणि साल भगवान् शिवमी तुझ्या आश्रयाने आलो आहे. तू माझा आहेस हा कास करा. इकडे रोजीने त्याला प्रतिसाद दिला माहा तेव्हा तो

संतप्त होऊन त्याने तलवार हातात घेतली आणि त्याच्यावर वार केला. अचानक ती तलवार सावजीच्या अंगावर पडली तो लॅगवर पडला आणि त्यातून देवाचा मृतदेह कापला गेला. त्याने ती तलवार आपल्या फाट्याने घेतली त्याचे दोन तुकडे केले. तेव्हा त्याच्या टोळीतील महायु सैन्यासह आले. ते भयंकर तुम्हाला पृथ्वी दिसेल आणि आकाश कोसळेल. ऋषी आणि देव आश्चर्यचकित झाले. मग स्वतः भगवान तिसरे भीमाला कावळ्याने फसवायला लावले, ज्यामुळे जंगलातील सर्व आग लागली. आणि अनेक रोगांचा नाश करणारी औषधे घेतली.

मग आपल्या भक्ताचे, परोपकारी भगवान शिवाचे सदैव कल्याण करावे राजाने स्थापलेला तो त्या पार्थिव लम्नात बसला आणि जगात त्याचे नाव भीमाशंकर झाले.

s a. देवाच्या मृत शरीराचा हा आवाज तुम्हा सर्वांसाठी नेहमीच आदरणीय आणि नूतनीकरण आहे. करणार आहे.

अध्याय वीस

काशीपुरीचा महा या

सूतजी म्हणाले - हेमू नवरो! या पार्थिव जगात दिसणारी प्रत्येक वस्तू म्हणजे चदानंद वापा, नवकार आणि सनातन पा आहे. ते भगवंताचे परम परमपुरुष आहेत. आणि दोन फॉर्ममध्ये कट करा. त्या देहांची नावे पुष्पा स्वरूपातील आणि पानांच्या आकारातील देह अशी आहेत. कडून ए. प्रेताने मिळून दोन चेतन प्राणी निर्माण केले, म्हणजे कृत आणि पुष्पा (वानू). A आहे मग समोर आई-वडिलांचा पत्ता पाहून कृता आणि पुष्प विचारात पडले. त्याच वेळ आकाशवाणी ई.

आकाशवाणी म्हणाली - जगाच्या निर्मितीसाठी तुम्ही दोघांनी तपश्चर्या करावी. नंतर दुसरी वायर असेल. ते दोघे म्हणाले - हे वामी ! आपण कोठे जाऊ किंवा तपश्चर्या करू? इथे तपश्चर्या करता येईल अशी जागा नाही. तेव्हा परमेश्वराचे शरीर पाच कोस लांब आणि रुंद होते. ताबडतोब एक शुभ आणि सुंदर शहर तयार करा. ते दोघे लोकनाथ भगवान प्रेताच्या पायाचे आहेत. त्यांच्या मृत्यूनंतर त्यांनी तेथे तपश्चर्या करण्यास सुरुवात केली. अशी तपश्चर्या करताना बराच वेळ गेला. त्यांच्या कठोर टॅपमुळे किंवा त्यांच्या शरीरातून घामाच्या थेंबाची प्रत होते. ते पांढरे पाणी एक थेंब खाली येताना पाहून भगवान शिवांनी मान हलवली, तेव्हाच त्याचे कानातून एक मृत्यू झाला आणि ते ठिकाण कनक नावाने ओळखले जाऊ लागले. जेव्हा त्यांचे शरीरातून नकली पाण्याने नगरी वाहून जायची, मग भगवान शिवाने त्याचा घेतला काट्याच्या टोकावर त्याला थांबवले.

तपस्या आणि पत्नीच्या कामाला कंटाळून तो त्याच शहरात राहतो.

झोपलेला. तेव्हा शिवाजीच्या प्रेरणेने आणि पवन नुजीच्या नाभीतून कमळ निघाले. समान कमळ सेजी यू.ए. भगवान शिवाची आज्ञा मिळाल्यावर राजा नेसरीची निर्मिती सुरू करा.
द . राज यांनी पन्नास कोटी योजना लांब आणि पन्नास कोटी योजना रुंद केला.
यामध्ये चौदा अद्भुत लोकही नाजीने बांधले होते. जेव्हा ही गाडी
आज्ञेने मंदिर राजाने निर्माण केले, मग भासले भगवान शिवाच्या मनात.
कल्पना आली की या जगातील सर्व प्राणी कपाशाने बांधले जातील. मी प्रेमात आहे
ते मला कार कशी मिळवू शकतात?

असा विचार करून लोकनाथांच्या परोपकारी भगवान शिवांनी आपल्या शूलमधून पाच अभ्यासक्रम घेतले.
शहर काढणे पासून वेगळे त्यानंतर, त्यात आपले रहस्य पहा.
ते स्थापित करा ही पंचकोशी, कायनाडा म्हणजे, नंदादी आणि मोदी नगरी काशी
म्हणाले. भगवान शिवाने आपला योगी लगा या शहरात स्थापित केल्यानंतर, ते होते
शूलद्वारे पुन्हा मृत जगात. केहाजीचा एक दिवस पूर्ण झाला
पण ध्येय येते, पण या काशी नगरीचा विनाश अशक्य आहे, कारण ध्येयाच्या वेळी शिवाजी

त्यांनी हे काशी शहर आपल्या कुशीत धरले असते आणि सर्व काही शांत झाल्यावर ते काशीला परतले.
पृथ्वीशी नातं जोडूया. म्हणून ज्याला फुकटची इच्छा आहे त्याने काशीला जावे.
येथून प्रत्येक कारच्या पापांपासून मुक्ती मिळते. काशी शहराचा
पी आहे
जगातील सर्व प्राणिमात्रांच्या मध्यभागी, सावन स्वरूपात आणि बाहेर तामस स्वरूपात
परात्पर भगवंत हे एकमेव मृत शरीर आहे. सगुण इत्यादि सगुणांनी तूच आहेस नागुण
आणि नागून असणे हे सगुण आहे. त्या शुभ भगवान शिवांचे नामस्मरण करून बोला-
हे नाथ ! मोठ्या जनहिताच्या इच्छेने तुम्ही येथे राहावे. एन.एस
तुमच्या भागातून. तू माझ्यावर कृपा करून दैवी पावतीने वास कर
करा.

अरे नाही! जेव्हा वी नाथांनी अशा प्रकारे भगवान शिवांची प्रार्थना केली तेव्हा भगवान शिव जगात होते.
काशीच्या कल्याणासाठी देवी पावतीसह काशीत राहू लागली. त्या दिवसापासून काशी
सर्व एक शहर झाले.

अध्याय तेवीस

मी प्रेमात आहे

सूत जी म्हणाले - हेमू नवीन! आता मी तुम्हाला काशीपुरीतील उपस्थितीबद्दल सांगेन.
महा या कथन करतात. एकदा जगदंबा माता पावती भगवान लोकनाथांच्या देहापासून विभक्त झाली.
मी विचारत होते अंदाज. मग त्याची राक्षसी लाभा देवी पावती ऐकत आहे
देवाचा देह म्हणाला - अरे हे ! उम धाम, जे मनुष्याला चांगले आणि पैसा देते
काशी आहे. माझे स्थान असल्यामुळे अनेक संत आणि योगी पुरुष काशीला येतात.
अनेक प्रकारांचे वर्णन करा. काशीत मृत्यू पावलेल्या माणसाचा उद्धार
तो निघून जातो. त्याला थेट शवलोकाची प्राप्ती होते. वर असो वा खाली,
ती कुमारी असो वा सुहागन असो किंवा इतरांना काशीत मरून मोक्ष प्राप्त होतो. काशीतील नवस
जो भजन करतो तो जात, वर्ण, ज्ञान, काम, दान, शंकर, मृत्यू किंवा भजन होतो.
थेट माझ्याकडे या.

हेमी! जाजी आणि हीर वुनी जन्माला आलेली विशेष कृपा मिळवण्यासाठी.
तपश्चर्येपर्यंत ती काशी नगरीत मरूनच प्राप्त होते. मानव
या काशीपुरीच्या जीवनाची प्राप्ती झाल्यावर कर्य चाला नीती किंवा अधर्माच्या मार्गावर
बंधनातून सुटका. हेदेवी! जे काशी नगरीत राहतात ते नेहमी माझ्याकडे लक्ष देतात.
मरतो किंवा माझी पूजा करतो किंवा तपश्चर्या करतो;
त्याचे वर्णन करणे माझ्यासाठीही अशक्य आहे. ते सर्व माझ्यात आहेत. किमान शुभेच्छा
आणि अशुभ निदान नरकात तरी नेतो. आपण केलेल्या चांगल्या आणि वाईट गोष्टी
यातून जन्म-मृत्यू होतो आणि सुख प्राप्त होते.
पोचपावती! तीनपेक्षा कमी कार- १. पहिल्या जन्मात खूप कमी असतात. 2. द
माझा जन्म झाला आहे. 3. दोन्ही मिळून सेवन केलेली फळे, जी शरीरात उपभोगली जात आहेत,
त्यांना कमी म्हणतात. संचित आणि यमना काम आणि पुण्य काम यांना दान देऊन
द्वारे कमी किंवा खर्च केले जाऊ शकते
फरक पडतो. काशीपुरीत गंगा स्नान केल्याने यमनाचा संचय आणि नाश कमी होतो.
राधा कामाकाशी केवळ मृत्यूने होत नाही. जर काशीचा रहिवासी पाप करतो
तर काशीच्या उष्णतेने पुण्यवानाची तत्काळ पापांपासून मुक्ती होते.
हे स्वर्गीय! अशा रीतीने मी तुम्हाला काशी नगरी आणि त्रेसर लगची कथा सांगितली.
जो भगवंत आणि भगवंताला भोग आणि मोक्ष प्रदान करतो.

अध्याय चोवीस

गौतम - भाव

सूतजी म्हणाले- अरे महामु नवा! प्राचीन काळी गौतम नावाचा एक महापुरुष होता, जनक. पत्नीचे नाव आह यया होते. दक्षिणेला असलेल्या पर्वतावर एक हजार वर्षात तो महामुन गौतम होता. तो तपश्चर्या करत होता. त्यावेळी जवळपास शंभर वर्षे झाली होती ते कोरडे होते. पिण्याचे पाणीही उपलब्ध नव्हते. सर्व झाडे येतात जंगल कोरडे होते. त्यावेळी आलेल्या या संकटातून मुक्त होण्यासाठी अनेक ऋषी-मी माझा नेस्मा काढून घेतला होता. तेव्हा गौतम ऋषींनी या वर्षांचे संकट वाचवण्याची इच्छा केली. देवांची पूजा करण्यासाठी त्यांनी तपश्चर्या सुरू केली. गौतम ऋषी नऊ महिने टाक यांनी भगवान विष्णूची कठोर तपश्चर्या केली, त्यामुळे भगवान शिव आणि त्यांनी गौतम ऋषींची पूजा केली. त्याला सात दृष्टान्त दिले.

वनदेव म्हणाले - हेगौतमा ऋषी ! मी तुझ्या आदिम भावात मग्न होतो. खूप छान आलो. विचारा, की तुम्हाला वरदान मागायचे आहे? मग देवता ऐकून महास गौतम म्हणाला - अरे देवा ! तु सर्वोत्तम आहेस. प्रभु! तुला माहित आहे पाऊस पडत आहे यामुळे जगातील सर्व सजीव प्राणी ओळखले जातात. त्यामुळे Ny आणि B ला त्रास देण्याचा धडा मला पाऊस हवा आहे.

महासगौतमचा आशीर्वाद ऐकून भगवान विष्णू म्हणाले की, मी या जगाचा परमार्थकर्ता आहे. भगवान शिवाच्या अधीन आहे आणि त्याच्या आज्ञेने आणि प्रेरणेने कार्य करतो. त्यामुळे हे वरदान फक्त देवच देऊ शकतो. तर तुम्ही मला आणखी काही विचारा. तेव्हा महा शगौतम म्हणाले- अरे! तू मला पाणी दे. यापेक्षा मोठा पुण्य नाही आणि ते कोणीही करू शकत नाही. मग त्यांनी गौतमजींची विनंती मान्य केली. भगवान विष्णू म्हणाले की तू खड्डा खण. मी ते पाणी आणि त्या खड्ड्याच्या पाण्याने भरीन कधीही रिकामे होणार नाही आणि यासाठी तुझे नावही जगात असेल.

भगवान विष्णूच्या आज्ञेचे पालन करून, महासगौतमने लगेच एक हात लांब आणि रुंद खड्डा बनवला. दया खणणे. तेव्हा भगवान विष्णूंनी त्याला पाणी भरले आणि महाश गौतमांना म्हणाले - हे महामुने ! या ठिकाणी होणारे सर्व विधी, दान, हवन, देवांची पूजा, तपश्चर्या, पाने इ. यश मिळेल असे बोलून देवता अंतर्धान पावली. मग गौतम ऋषी इतके झाले की त्याने सर्वांचे संकट दूर केले आहे. म्हणूनच असं म्हणतात की संकटाच्या वेळी शरण माझनीस यांनी बी.

अशा रीतीने गौतम ऋषींनी भगवंताचा आशीर्वाद मिळून आनंदी होऊन किमान नान वगैरेपासून संन्यास घ्यावा. त्यानंतर, बार्ली आ आणि आ. त्या पाण्याने त्यांनी एक झाड सुकवले आणि पुन्हा वनस्पतीची दया करा. ते ठिकाण सोडून गेलेले सर्व प्राणी पुन्हा परतले.

महासगौतमच्या परम कृपेने हे स्थान ऋषीमुनींच्या युद्धासाठी आणि सर्व मानवांसाठी आहे. एक परोपकारी आणि सुखदायक येते.

पंचविसावा अध्याय

गोह याचा मह शगौतमचा दोष

सूत जी म्हणाले - हेमू नवीन! एकदा महागौतमने आपल्या शिष्यांना खाली उतरवले. पाणी आणायला पाठवले. शिष्य पाणी आणण्यासाठी त्या खड्ड्यावर गेले, त्यावेळी तेथे काहीजण होते ऋषी-प नयनजल भरून मी इथ । गौतम ऋषींच्या शिष्याला शिव्या देऊन पाणी केले. दया तिथूनच पळून गेली. आत्म्यात जाऊन शिष्याने गुपचूप सर्व गोष्ट अह्या देवीला सांगितली. च्या नंतर . मग देवी अह्या स्वतः पाणी भरून पतीला पाणी आणत असे. ते ज्या दिवसापासून तो स्वतः पाणी आणायला जाऊ लागला. एके दिवशी दुसरे ऋषी-पन्या मुद्दाम तू भांडायला लागलास आणि तुझ्या घरी येऊन तुझ्या मित्रांना विचारलेस. तिने आम्हाला पाणी भरू देण्यास नकार दिल्याची खोटी तक्रार केली आणि असे म्हणते हे पाणी मेरेपत आणि भगवान शिवाकडून वरदान म्हणून आले आहे.

आपल्या पत्नीची गोष्ट ऐकून ऋषी खूप संतापले. गौतम ऋषींचे धडे इतर ऋषींनी शिकवण्यासाठी गणपतीची पूजा सुरू केली. त्याच्या उपासनेतून गेल्यावर गणपतीला कट आणि वरदान मागू लागला. तेव्हा ऋषी म्हणाले - अहो आणि नाही वनशाक गणपा! आम्हाला गौतम ऋषींनी येथून दुसऱ्या ठिकाणी सोडावे असे वाटते. पुढे जा त्यांचे बोलणे ऐकून गणेशजी म्हणाले की गौतम ऋषींनी कोणताही गुन्हा केलेला नाही.

ऋषीं माझे झाले त्यांनी तर्कस्थाने केलीले तुम्ही दुसरे वरदान ते भूमिपूजा करणे. आपल्या दयेचे वरदान पूर्ण करण्यासाठी गणेशजींनी गायीचे रूप धारण केले. गौतमजींनी लावलेली बाली खायला ती तिच्या शेतात गेली. जेव्हा महेश गौतम यांनी ते पाहिले. जर ती गाय त्यांचे शेत करत नसेल तर हातात सोंड घेऊन ती बाहेर काढायची सुरुवात केली. त्या खोडाचा त्रास होऊन गाय जमिनीवर पडली आणि मेली. गाय मेली आहे हे माहित आहे गौतम ऋषींनी स्नान केले. तो बायकोला सांगू लागले की कदाचित माझ्याकडून मोठी चूक झाली असेल. त्यामुळे माझ्या प्रिय भगवंताचे शरीर माझ्यावर रागावले आणि त्यांनी माझ्याकडे पाहिले. पाप केले आहे.

त्याचवेळी इतर ऋषीही तेथे आले, ज्यांना गौतम ऋषींची भीती वाटत होती. तो म्हणाला गौतम, त्याची पत्नी आणि मुलाला चांगले-वाईट सांगून नक्कल करण्यास भाग पाडले त्यामुळे ते सर्वजण तेथून निघून गेले आणि तेथून चालायला लागले. त्यांनी त्या ऋषींना विचारले की माझे आपण केलेल्या या गार्डच्या प्रथेची वाहतूक काय होणार? तेव्हा ऋषी म्हणाले - पवित्र गंगेत मार्ग स्नान केल्याने माणसाची सर्व पापे धुतली जातात. तैसें गार्ड तू केलें मुक्त होण्यासाठी तुम्ही गंगाजी कापून त्यात स्नान करा आणि देवा प्रेताची स्मशानभूमी स्थापन करून विधीपूर्वी त्याची पूजा करावी. नंतर

तुम्ही या महापापातून मुक्त होऊ शकता. गौतम इतर ऋषींकडून पश्चात्ताप मागतो ऋषी तिथून पत्नी आणि शिष्यासह निघून गेले.

सहावा अध्याय

गौतमी गंगेची कथा

सूतजी म्हणाले - हे शगानो ! महष गौतम देवी अह्या आणि त्यांचे इतर शिष्य दुसऱ्या ठिकाणी नेल्यानंतर तो आत्मा बनवून जगू लागला. प्रथम गौतम ऋषींनी घेतला परम के. परम. त्यानंतर चितेची स्थापना करून मृतदेहाचे पूजन केले करायला सुरुवात केली. भगवान शिव, पती-पत्नीच्या रूपात भक्ती आणि भक्तीद्वारे ती दृष्टी द्या. गौतम ऋषी आणि अह्या बाटा एस आणि त्यांची नावे देऊन त्यांची स्तुती करू लागले.

तेव्हा देवाचा देह म्हणाला - हेमाश ! हेदेवी! मला तुझी पूजा करायची आहे. आई किंवा वर विचारायचे आहे भगवान शिवाचे शब्द ऐकून ऋषी गौतम म्हणाले - भगवान ! माझ्यावर दया कर गाईच्या पापापासून माझा उद्धार होवो. तेव्हा सावजी म्हणाले - तुझा काही गुन्हा नाही आले आहे. ती सर्व माया त्या ऋचा रायांनी निर्माण केली होती. तू एक वाईट माणूस आहेस. या हे ऐकून सर्व महाशय बिघडले, मग त्यांनी शिवाजीला सांगितले की, देवाची माझ्यावर कृपा आहे. येथे पडलेल्या पवित्र गंगाजीला कापून टाका, जेणेकरून सर्व संतांचे कल्याण होईल.

गौतम ऋषींची प्रार्थना ऐकून शिवरायांनी त्यांना गंगाजल दिले. तीच गंगाजल गिगणाजी तो नेता झाला. तेव्हा गौतमजींनी त्यांचे नाव घेतले आणि त्यांची स्तुती केली. गौतम ऋषी म्हणाले -हेमते री! हेप तत पावनी गंगे । मी तुझे नाव घेतो तुला पाप नाकारण्यासाठी तिच्या आश्रयाला आलेल्यांना मोक्ष देणारी ती आहे. महाथ दांपत्य तुझ्या आश्रयाला आले. माझे पाप न करता मला नरकात जाण्यापासून वाचवा. मग तुमच्याकडून गेल्यानंतर गंगाजीने त्यांच्या मऊ पाण्याने त्यांची पापे धुऊन टाकली. मग ते निघून जातात तो सर्व प्रेताकडे ऑर्डर मागू लागला.

तेव्हा सावजी म्हणाले - हेगंगे! तू पापाचा नाश करणारा आहेस. त्यामुळे लोककल्याणासाठी कारण ते पृथ्वीवर असेल. हॅक म्हणजे! कलियुगातील वंतराचा अंत तुम्हाला एकवीस मे मध्ये दिसेल. ते होईपर्यंत, त्याला पृथ्वीवर आणि त्याच्या खऱ्या मनाने आणि चांगल्या आत्म्याने राहावे लागेल. जो पाण्यात स्नान करेल त्याला पाप लागणार नाही. कलियुगात पाप करू नका ते करण्याचा एक मार्ग असेल. जे तुझी उपासना करतात त्यांच्या पापाचे कारण देखील आहे तू करशील

हे ऐकून गंगाजी म्हणाले - हे भगवान ! मी नेहमी तुझ्या अधीन असतो. माझ्यासाठी तुमची ऑर्डर मला माफ करा पण मी तुम्हाला विनंती करतो की तुम्ही तुमच्या आईची पावती घेऊन माझ्यासोबत असाल. माझी इच्छा आहे की मी नेहमी तुझ्याबरोबर रक्त ठेवले असते. संसार कसा आहे माझी आई? मग गंगाजीचे ते शब्द ऐकून भगवान शिव म्हणाले - हेगंगे ! तुमची इच्छा पूर्ण होऊ शकते हे काय आहे? असे म्हणत भगवान प्रेत यंबकेराच्या नावाने योत्मय्या नावाने तेथे वसले होते.

गंगाजी गौतम ऋषींच्या नावाने तेथे गेले आणि त्यांना गौतमी गंगा म्हटले गेले.

वीस सत्तावीसवा अध्याय

गंगाजीचे दर्शन आणि गौतम ऋषींचा शाप

ऋषी म्हणाले - हेसुत जी ! आता गंगाजीचा उगम कोठून व कोठून झाला ते सांगू, काळजी? आणि जन ऋषींनी गौतम ऋषींना आपल्या आत्म्यापासून फसवले होते.

त्याला पाठवले होते, त्याचे की तिला? गौतम ऋषींना हे कळल्यावर त्यांनी किंवा काय?

ऋषींचे हे ऐकून महामु न सुत जी म्हणाले - जेव्हा गौतम ऋषींनी प्रेताचा वध केला असे करून गंगाजी पृथ्वीवर अवतरले होते, तेव्हाच गंगाजीने आपले पाणी घेतले.

त्यांनी गावालगत असलेल्या उंबराच्या झाडाच्या फांदीवरून नक्कल करून प्रात्यक्षिके दिली होती. त्याची दृष्टी आणि पूजेनंतर गौतम ऋषींनी आपल्या शिष्यांसह पवित्र गंगेत स्नान केले.

जेव्हा गौतम ऋषींचा परम पुत्र कप्पटना ऋषी गौतमला कळला जर तुम्ही तुमच्या तपश्चर्येने गंगाजीचा छाटला असेल, तर त्यांनाही गंगाजींचे दर्शन हवे आहे. तिथं नेलं. पण गंगाजी येताच तेथून गायब झाली.

हे पाहून गौतमजींना खूप आनंद झाला आणि त्यांनी श्री गंगाजीला प्रार्थना केली - हे आई री! जगाचे कल्याण करण्यासाठी तू आला आहेस. त्यामुळे तुम्हीही सर्व आपनदशन सेकृतथकर । आई! माझ्या तपाच्या भावनेने या लोकांनाही दर्शन दे. गौतम ऋषी गप्प होताच, आकाशवाणी ई-मुन्न! हे लोक फसवे आणि नेहमी असतात जेवण करत त्यामुळे ते व्यापाऱ्याचे अधिकारी नाहीत. जोपर्यंत ते त्याचे पाप आहे जोपर्यंत आम्हाला ते मिळत नाही तोपर्यंत आम्ही त्यांना पाहणार नाही. मी मार्गदर्शन करण्यासाठी येथे आहे एकाला शंभर बायका कराव्या लागतात. असे म्हणत आकाशवाणी गप्प झाली.

आकाशवाणी ऐकून त्या सर्व लबाडांना पश्चात्ताप होऊन प्रार्थना सुरू झाली. मग आकाशवाणीनुसार त्यांनी एकशे एक आशीर्वाद मागावेत. जमलं तर गंगाजींनी नवी दृष्टी दिली. त्या दिवसापासून ते ठिकाण कुशावत नावाने पडले.

ऋषींनी पुन्हा सुतजींना विचारले - हेसुत जी! गौतम ऋषी नऊ असे आपण ऐकले होते कप Ty शापित होता. किंवा हे खरे आहे? याबद्दल मला सांगा. मग सर म्हणाला- अरे महामु नवा! तुम्ही ते बरोबर ऐकले. गौतम ऋषी परमणी आणि भगवान शिव तो सर्वोच्च होता. जेव्हा त्याने शांतपणे ध्यान केले तेव्हा त्याला सर्व काही कळले की गाय, ज्याचे पाप अतिरंजित होते, तो बनाव होता आणि त्या सर्व ऋषींनी ही युक्ती एकत्र केली. गेले होते हे सर्व जाणून गौतम ऋषी संतापले. मग त्याने नऊ ढोंगी लोकांना सांगितले निपुत्रिक, हीन आणि अधोगती होण्याचा शाप आहे. उहा शिवाजी का भा परक्या होण्याचा शाप दिला आणि मग तो स्वतःच लोकनाथ भगवानात विनोद करतो मृतदेहाचे पूजन सुरू केले. दुसरीकडे कांचीच्या मृत शरीराकडे पाठ फिरवणारे ते ऋषी

अठ्ठावीस अध्याय

वै नाथे रा शवा महा या

सूत जी म्हणाले - अरे नाही! आतां सांगेन पापी महाया वैठे रयत लागा नाही. एकदा निस्तेज झालेल्या रावणाने भक्तीभावाने भगवंताच्या देहाची पूजा केली. पूजा होती रावणाने कैलास पर्वतावर खूप तपश्चर्या केली, पण भगवान शिव S no a. मग रावण जवळच्या जंगलात गेला आणि तिथे त्याला एक मोठा खड्डा दिसला. त्यात खणखणीत आणि व्यसनाधीनता. त्याच्या जवळच शिवाजीचा मृत्यू झाला होता. फर लोकनाथांना प्रसन्न करण्यासाठी त्यांनी तपस्या किंवा कठोर तपश्चर्या सुरू केली. उन्हाळा पाच जेवण करून घरी आल्यावर मग पावसात मोकळ्या आभाळाखाली, समुद्राच्या आत उभी के हाई तप या अ. तेव्हाही सावजी नाही ए. मग हृदयात रसराज रावण डोके कापून टाका आणि भटकायला सुरुवात करा. अशा रीतीने रावणाने एकामागून एक नऊ मुंडके पाडले. अन्न जाळले, पण रावण दहाव्यांदा मस्तक अर्पण करायला तयार झाला. मृतदेह कापला होता. शिवरायांचे सात दृष्टांत पाहून रावण त्याच्याकडे आला अनेक गाड्यांपासून सुरुवात केली. तेव्हा सावजी म्हणाले- हेरा महाराज! विचारा किंवा मागणी करा पाहिजे?

रा सराज रावण म्हणाला - हे देवा, धदेव महादेव जी ! मी तुला सलाम करतो. हे देवा, जर तुम्ही माझ्या तपाने संतुष्ट असाल तर माझ्याबरोबर लंकेला जा. राहा आणि माझे मत स्वीकारा. अरेरे! मी तुझा आश्रय घेतला आहे. कृपया माझे इच्छा पूर्ण करा. रावणाचे म्हणणे ऐकून शिवाजी अय्याशी पडला. मग तो सर्वप्रथम, त्याने रावणाला पूर्वीप्रमाणेच बरे केले आणि त्याला अतुलनीय शक्ती दिली. त्यानंतर लगेच त्याने आपला योग्य लगा रावणाला दान केला आणि सांगितले की मी हा मृतदेह घेईन.

मी सध्या स्थित आहे. म्हणून तुम्ही ते तुमच्या जागेवर घ्या. पण एक गोष्ट तुम्ही जिथे जाल तिथे ते जमिनीवर ठेवू नये याची काळजी घ्या, अन्यथा पुढे नेणार नाही आणि ते त्याच्यावर निश्चित केले जाईल. मग प्रेत आणि मृतदेहाचे आशीर्वाद रावणाने रावणाला तेथून लंकेतील त्याच्या घरी नेले. रा तें सावजी का माया

सेरावनला थोडा वेळ हवा होता आणि तो मृतदेह ताब्यात घेऊन निघून गेला.
थोडावेळ त्यांनी मृतदेह धरून ठेवला, पण वजन जास्त असल्याने तो
अंतर जमिनीवर ठेवा. मग त्याला मृतदेह सापडला, पण तो खचून गेला. या जगात
तो नाथेर नावाने आला. त्याच्या तत्त्वज्ञानाने, आता सर्व काम केले जाते.
पापाचा नाश होतो. हे पुरुषांना आनंद आणि आनंद देणारे आहे.
जेव्हा रावण परत आला तेव्हा मृतदेह सापडल्याचे समजले
दर्शनानंतर ते लंकेला परतले. लंकेत पोहोचल्यानंतर रावणाला शिवाजीच्या सर्व वस्तू मिळाल्या

तुका म्हणे या मंदोदरी । दुसरीकडे जेव्हा देवतेला त्या परमेश्वराची ओळख झाली
योत लगाची स्थापना झाली आहे, म्हणून सर्वांनी तेथे येऊन प्रेताचे पूजन केले.
पण रावणाचे वरदान ऐकून देव घाबरले. मग तो देव म्हणाला
नारदांना लंकापला पाठवले.
नारदजी रावणाकडे गेले आणि म्हणाले - हे रा साराजा ! देवा तू प्रेत
तुम्ही बलवान असण्याची देणगी दिली आहे पण तुम्ही कधीच तुमच्या ताकदीची परीक्षा घेतली नाही.
म्हणूनच तुम्हाला फक्त कैलास पर्वत हलवून तुमची शक्ती आणि सामर्थ्य तपासावे लागेल.
हवे होते मग रावण कैलास पर्वताजवळ पोहोचला आणि तो उपटण्याचा प्रयत्न करू लागला.
ज्यामुळे कैलास पर्वत हादरेल. ते पाहून शिवाजी म्हणाले हा डोंगर सोडवला जात आहे का?
तेव्हा देवी पावती देत होती, म्हणत होती - हेदेव ! तुमचे शिष्य त्यांच्या गुरूंची सेवा करत आहेत.
रावण कैलास पर्वताला ढवळून काढत आहे हे जाणून महादेवजींना राग आला.
गया. तो रावणाला शाप देत म्हणाला- हे बुवा रावण! बळ मिळाल्यावर तुम्ही अहंकारी झाला आहात आणि
माझा स्वतःचा नवाज त्या ठिकाणी त्याच्या शक्तीचा योग करतो आहे. मी तुला शाप देतो की तुझा अभिमान
असे होणार नाही आणि जो मनुष्य तुझे हे हात कापेल तोच कापला जाईल. हे ऐकून
रावणाला कसलीही वेदना जाणवली नाही आणि तो सहजतेने लंकेला परतला. त्याचे मन
लोकांना वश करण्याचा प्रयत्न केला.
मी तुम्हाला वैनाथेर नावाच्या मृत शरीराची आख्यायिका सांगितली, जो सर्व मानवांचा परम आत्मा आहे.
तो पापाचा नाश करणारा आणि मौक्ष आणणारा आहे.

एकोणिसावा अध्याय

da ka r c आणि ra s ka sub v

सूत जी म्हणाले - अरे नाही! प्राचीन काळी शर्यत होती. त्याचे नाव आणि त्यांच्या पत्नीचे नाव दा का होते. ते दोन्ही बाजूंना सुंदर जंगले मारत असत संपूर्ण सफरचंद जवळ होते. ते जंगल साठ कोस लांब आणि रुंद होते. तेथील रहिवासी त्या राज्ये आणि राष्ट्रांच्या अत्याचारांपासून मानव दूर राहत असे. एके दिवशी ते सर्व ऋषी ओव्हकेपर्यंत पोहोचा आणि त्याला तुमची कहाणी सांगा आणि प्रार्थना करा - आम्ही तुमच्या आश्रयाला आहोत आलो आहे आमचे प्राण वाचू दे. मग त्यांची प्रार्थना ऐकून ऋषी ओव म्हणाले - तुम्ही लोक असे आहात गाडी चांगली नाही. अर्धवटपणाचा नाश होणारच आहे. तेथून ऋषी कृपया पाठवा मग ते स्वतः तपश्चर्या करू लागले, जेणेकरून जगाचे कल्याण होईल. तेथे दानव सेटंग देवता आली आणि त्यांची दया आली. देव आणि दानव यांच्यात मोठा संघर्ष यू होईल हजार रास देवतेने हार घालून पराभूत केले. याला रास गाडीला अपघात होताना पाहून दा काला आपल्या वराची आठवण झाली. ते म्हणाले तुम्ही लोक असे घाबरू नका, मी तुमची भीती नक्कीच नष्ट करीन. असे म्हणत डाकाने शाही नगरी उभारून समुद्राच्या मध्यभागी ठेवली. दया. आता सर्व राज्ये भयमुक्त झाली आहेत. एके दिवशी पृथ्वी पुन्हा फिरते पण ती आली, मग तिने पाहिले की अनेक लोक एका ओळीत बसले होते, समुद्राच्या बाजूने पृथ्वी दिसत होती. पण तुम्ही येताय डाका गेला आणि राष्ट्रांना कळवले की समूहात इतर मानव आहेत. रु त्याने त्या माणसांना पकडून आपल्या तुरंगात कैद केले. त्या पुरुषांमध्ये एक चांगला बी नावाचे एक नवीन नाव देखील होते, जे भगवान शिवाचे सर्वोच्च भगवान होते. तो तुरंगात आहे प्रेताचे पूजन करून त्याची पूजा सुरू केली. त्याला शिवरायांची पूजा करताना पाहून इतर लोकही त्याच्याबरोबर शिवाजीची पूजा करू लागले. सुरुवात केली. भगवान शंकराची पूजा करताना बराच वेळ गेला. ra s u h आश्चर्य वाटले, पण ते कशाची पूजा करतात ते समजले नाही.

तीसवा अध्याय

नागर लगाचे मूळ आणि वैभव

सूतजी म्हणाले- अरे प्रिये! मृत शरीराला देवाची पूजा करणे के.के.ने ते पाहिले आणि जाऊन डाकला सांगितले. तो तुरुंगात असल्याची माहिती आहे जाऊन म्हणाले सुय-बी नवीन! खरे सांग, तुम्ही कोणत्या देवाची पूजा करता? नाहीतर मी तुला आमच्यात टाकीन. खूप विचारूनही सुयाने काहीच सांगितले नाही तेव्हा तो चिडला. पास झाल्यावर रसरराज डाकने त्या मुलाला मारण्याचा आदेश दिला. तो परम मृत शरीर आहे जोडपी, त्यांच्या पूज्य देवाच्या प्रेताचे आंधळेपणाने ध्यान करत आहेत, त्यांना मनात जतन करण्यासाठी. प्रार्थना करू लागली. आपल्या देवाची हाक ऐकून भगवान शिवाचे शरीर ताबडतोब तेथे कापले गेले. बनले आहेत. त्या वाटांनी आपल्या दैवताकडे वाटचाल करताना पाहून भगवान शिव नेपाशुपत झाले. एका झटक्यात त्या शर्यती उचलल्या आणि नष्ट केल्या. नष्ट केल्यानंतर भगवान शिव म्हणाले - हेसु या ! आजपासून हा वन रास सेमू आला आहे. आता तुम्ही सर्व कायमचे घाबरा. आता या जंगलात धर्ममार्गावर चालणारे लोक, व्यास, वैश्य, शु. तू फक्त जन्म घेशील. यासोबतच माझे परम भगवान हे जंगल सुशोभित करणार आहेत. तर दुसरीकडे रासी देवी पावतीची स्तुती करू लागली. तिने देवीला बोलावले केले आहे आणि प्रार्थना आई! तू माझा वंश आणि वंश वाचव. नंतर देवी पावती दा का हा शब्द ऐकून परमेश्वर प्रेताशी बोलला - हेनाथ ! आपण हे सांगितले युग संपण्यापूर्वीही तामसी जिवंत राहावी, हा माझा विचार आहे. प्रभु! माझे बोलणे ते पूर्ण करा. दा माझा आहे. त्यामुळे त्याचे रक्षण करणे हे माझे कर्तव्य आहे. इथे फक्त दाचे राज्य असेल. देवी पावतीचे हे शब्द ऐकून भगवान शिव म्हणाले - हे हे! तुझी इच्छा नक्कीच पूर्ण होईल पण तुझ्या रक्षणासाठी मी करीन स्थिर रंग, जेणेकरून कोणीही त्यांची जात आणि धमक्या आणि कोणतेही आचरण करू शकत नाही. ते मनुष्य धमकावण्याच्या मार्गाचा अवलंब करेल, मला मोठ्या आत्म्याने दाखवेल, तो लवकरच राजा होईल. कलियुगाच्या शेवटी आणि सत्ययुगाच्या प्रारंभी महासेनचा मुलगा विरासेनही राजाचा राजा असेल आणि जेव्हा तो इथे येऊन माझे दर्शन करील चावट शनि होईल.

असे सांगून भगवंताचे पिंड व देवीची पावती तेथे सुयोग्य पद्धतीने ठेवली. बनले आहेत. लोकनाथ हे भगवान शिव नागेरी या नावाने आणि पावती देवीला नागेरी या नावाने ओळखले जाते. भगवान शिव आणि अनेक प्रकारच्या मनोरंजनांची पावती तेथे स्थित होती. ते नग्न आहे योयोत लाग हा तिन्ही लोकांचे कल्याण करणारा आणि सर्व इच्छा पूर्ण करणारा आहे. नागे रयत लगा के भव ही कथा ऐकल्याने किंवा वाचल्याने महापातकाचा नाश होतो. संपूर्ण इच्छा पूर्ण करण्याची कथा आहे.

धडा पहिला, पहिला धडा

राम राम मला आमचे वर्णन

सूतजी म्हणाले- अरे प्रिये! आता मी तुम्हाला रामेश्वराच्या शरीराच्या उत्पत्तीची कथा सांगेन आणि महा या कथन करतात. नुने अयोचा राजा दशरथ याच्या घरी भगवान शिव आणि त्यांचा मुलगा राम राजा म्हणून अवतार घेतला, जेणेकरून तो राजा रावणाचा पृथ्वीवरून नाश करू शकेल. मी करू शकतो श्रीरामाचा विवाह जनक नंदनी देवी सीतेपासून झाला. तुझी आई कैकेयी च्या मागणीनुसार तो चौदा वर्षे वनवासात गेला. एके दिवशी जेव्हा राम आणि लमाण झोपडीबाहेर गेला. तेव्हा रावणाने सीतेचे अपहरण करून तिचे हरण केले. श्रीराम आपल्या पत्नीचा शोध घेत भाऊ लक्ष्मणच्या खांद्यावर पोहोचला. तो पण त्याचे प्रेम सुसेवीकडून आले, ज्याला त्याचा भाऊ बळी याने राज्यातून हाकलून दिले. मग रामाने त्याला मदत केली. श्रीरामाने बळीचा वध करून सुशिवला खांद्यावर राजा बनवले. दया

श्रीरामाची पत्नी सीतेच्या शोधात सुसेवीने आपली वानरसेना आजूबाजूला पाठवली. शोधण्यासाठी पाठवले. माकडात हनुमानाला माता सीता लंकेत सापडली आणि

श्रीरामाचा संदेश त्यांच्यापर्यंत पोहोचला. पत्नीचे अपहरण झाल्याचे श्रीरामांना समजले रावणाने लंकेवर हल्ला केला म्हणून तो वानरसेनेसह लंकेकडे निघाला.

जेव्हा त्याचे सैन्य दक्षिणेकडील समुद्राच्या किनाऱ्यावर पोहोचले तेव्हा त्याला काळजी वाटली की हे सैन्य अथांग सागर कसा ओलांडणार? या विचारात ते मग्न झाले. रिरामला वाईट वाटले आणि

त्याने पाणी मागितले. माकडांनी त्यांच्यासाठी पाणी आणले होते, तेव्हा आज त्यांची आठवण आली त्यांची पूजा-अर्चाही त्यांनी केलेली नाही. मग रीराम प्याला नाही

आणि भगवंतांच्या देहाची देवता सापडली आणि सोळा उपायांनी पूजा केली.

हात जोडून पूजा केली आणि प्रार्थना केली.

साईराम म्हणाले - हे देवा, धदेवा ! लोकनाथ भा आणि साल देवाची प्रेत! मला मदत करा होय, तुमच्या सहकार्याशिवाय माझे काम होऊ शकत नाही. मी तुझा आश्रय घेतो आले. माझ्यावर तुझी कृपा होवी.

अशी प्रार्थना करून रामजी आपल्या पूजेच्या स्तुतीत नम्र झाले नाहीत. मग देव प्रेत प्रकट झाले आणि म्हणाले - हेराम ! आपण हरवले आहे. वरदान मागा आमचे समोर लोकनाथांचा मृतदेह पाहून श्रीरामांना खूप आनंद झाला आणि त्यांनी हात जोडले. तो त्याच्या नावाचा जप करू लागला. त्यांनी शिवाजी सेयूमध्ये विजयी होण्याचे वरदान मागितले आणि भगवान शिवांना जगाच्या कल्याणासाठी वास करण्याची विनंती केली.

श्रीरामांचे बोलणे ऐकून सुंदर देहाने खूप उसासा टाकला आणि म्हणाला - हेराम ! तू हरला नशीब, तुम्ही सत्याचा आणि धोक्याचा मार्ग अवलंबल्यामुळे युद्धात तुमचा विजय होईल.

काय करत आहात. असे म्हणत शिवजी श्रीरामांनी केले.

थकलो होतो. त्या दिवसापासून तो रामेर नावाने जगात आला. त्याच मृतदेह उपासनेमुळे श्रीरामाच्या सैन्याला समुद्र पार करण्याचा मार्ग सापडला आणि तो मी विजयी आहे. रामाने रावण व इतर राक्षसांचा व त्याच्या पत्नीचा वध केला सीतेला मुक्त केले. ही रामे रयते म्हणजे मागे पडलेल्यांना सुख आणि पैसा देणारी. आहे. या प्रेताला गंगेच्या पाण्याने आंघोळ केल्याने मोक्ष प्राप्त होतो आणि मनुष्य जीवन-मृत्यूच्या बंधनातून मुक्त होतो. राम रयोत लागा की जे ऐकतात त्यांची सर्व पापे मी ऐकतो नष्ट होते.

विसावा अध्याय

सुदेहा सुधामक कथा

सूत जी म्हणाले- अहो अहो! दक्षिणेला देव नावाचा एक मोठा अद्भुत पर्वत आहे. त्याच्या शेजारी सुधामा नावाचा माणूस त्याची पत्नी सुदेहासह राहत होता. तो देव देह परम होता। तो नेहमी वेदांनी सांगितलेल्या मार्गावर आणि नंतर दिवसेंदिवस चालत असे. तो हवन, काम, अथ आणि शिवाजीची पूजा करत असे. या कारची पूजा करा

A. वेदनाचे पती-पत्नी बरेच कमी जगले. त्यांची पत्नी सुदेहा पट्टी होते. त्याच्या पत्नीला एका गोष्टीची चिंता होती की त्याला मूलबाळ नाही. यामुळे त्याचे मन अस्वस्थ झाले. जेव्हा जेव्हा सुदेहाने तिच्या पतीला याबद्दल विचारले तेव्हा तो पुस्तकाचा फायदा काय ते सांगा? आजकाल सर्व बंधने संपली आहेत पण तेव्हाही वेसडा आनंदात होता.

एका दिवसाची गोष्ट आहे. सुदेहा तिच्या मैत्रिणीसोबत पाणी आणायला गेली होती. तो त्याच्यावर पण मारामारी झाली आणि नंतर त्याचा मित्र ले त्याला वांझ म्हणत अपमान करू लागला. कृपया करा वेडबोल - तुम्ही वांझ असताना एवढी बढाई का मारता? तुमची सर्व संपत्ती राजाची आहे जवळ जाईन, कारण तुला मुलगा नाही. दुःखाने सुदेहा घरी परतली.

तिने सगळा प्रकार पतीला सांगितला. त्याने बायकोला खूप समजावलं पण ती ती मानायलाही तयार नव्हती. मग असुर देव नेमान मृत शरीरावर ध्यान करायचा.

तो दोन फुलं दुसऱ्याकडे फेकतो आणि सुदेहाला एक फूल निवडायला सांगतो. त्याची पत्नी चुकीचे फूल उचलले. त्याने पत्नीला समजावले- तू माझा नवरा नाहीस. म्हणून आता तुमची इच्छा सोडून द्या आणि भगवान शंकराची आराधना करा.

सुधामाकच्या बोलण्याचा सुदेहावर काहीही परिणाम झाला नाही आणि तिने त्याला असे विचारले. म्हणाले - हे प्रभु ! जर तू माझ्याशी लग्न करू शकत नसेल तर तू सर्वाशी लग्न करू शकतोस ते होऊ दे पण सुधामाने लग्नाला नकार दिला. त्यानंतर सुदेहाने तिच्या धाकट्या बहिणीला हलवले तिला तिच्या घरी आणले आणि तिच्या पतीला तिच्याशी लग्न करण्याची प्रार्थना केली.

सुधामाने तिला समजावत म्हणाला - जर मी तिच्याशी लग्न केले आणि तिला मुलगा झाला तर तू जरी गेलीस तरी तू भाभी झालीस आणि माझ्या घरी दोघेही एकमेकांना विरोध करतील लढा सुरूच राहिल. तेव्हा सुदेहा म्हणाली - हे प्रभु ! बरं मी माझ्या बहिणीला विरोध करतो का? तुझं लग्न चटा याग दा आणि घुम्माशी होतं. तुमच्या पत्नीची गोष्ट गृहीत धरून सुधामाने घुमाशी लग्न केले.

लग्नानंतर सुदमा आणि सुदेहा आणि घुमा एकत्र राहत होत्या-

सर्वकाही स्वीकारण्यास सांगितले. मग घुमा आणि पती शुध्दासोबत दररोज शंभर मिळायचे. षोडशोपचाराने पाठ लागेची पूजा करून प्रेताचे पूजन केले जायचे आणि तळ्यात मरण पावले असते.

अशाप्रकारे त्यांनी एक लाख भाविकांची पूजा पूर्ण केल्यावर शिवरायांची कृपा झाली त्याच्याकडून अतिशय सुंदर दर्जेदार पुस्तक मिळाले. पु पकार घुम्मा आणि सुधमा खूप खुश आहेत पण सुदेहाला बहिणीचा हेवा वाटू लागला.

अध्याय तीस घु में रय्योत लगाचा उपवा महाय्या

सूत जी म्हणाले - हेमू नागनो! सुदेहा तिची धाकटी बहीण घुम्मा सफरचंदाला भेटायला जायची. मुलाच्या आधीही त्याची वागणूक वाईट होती. हळूहळू घु माचे पु मोठे होत गेले. त्याला तो विवाहास पात्र आहे हे जाणून सुधामाने योग्य पद्धतीने त्याचे लग्न लावून दिले. याद्वारे सुदेहाचे प्रेम दिवसेंदिवस वाढत गेले. घुम्माचा मुलगा मरेपर्यंत त्याने ठरवले तोपर्यंत माझा बी कमी होणार नाही. आपल्या हरवलेल्या स्वाभिमानाला धडा शिकवण्यासाठी सुदेहाने केले.

एके रात्री सबरान्या झोपी गेल्यावर सुदेहाने त्याला झोपायला सांगितले. द . नंतर त्याचे छोटे छोटे तुकडे करून ते त्याच तलावात आले, जिथे मृतदेह पुरला होता. थाव लाग पूजन केल्यावर पा वसजन करायचे. घरी आल्यावर सुदेहा शांत झोपली.

सकाळी उठून सुधामा मृतदेहाची पूजा करायला गेली, सुदेहा आणि घुमा सुद्धा स्वतःच्या कामात गुंतून राहा. जेव्हा घुम्माच्या सुनेने पतीच्या कॉटवर रक्त सांडले आणि शरीराच्या अवयवाचे तुकडे पाहून ती घाबरली आणि तिने सासू-सासऱ्यांना माहिती दिली. काय. तिथलं दृश्य पाहून तिला लगेच समजलं की तिची पुस्तकं कुणीतरी केली आहेत. आहे. हे कळताच घुमा जोरजोरात रडू लागला. सुदेहाही अश्रू ढाळेल पण माझ्या मनात ती तिच्या वहिनीच्या खूप जवळ होती. काही वेळाने सुधामा सावजीच्या पूजा करून परत आल्यावर त्यांना सगळा प्रकार कळला.

सुधामाघु मांना म्हणाला - देवी ! असे रडणे थांबवा. आपले स्वतःचे बनवून करून घे भगवान शवांनी दयाळूपणे आम्हाला दान दिले होते आणि ते त्यांचे आहे करणार त्यामुळे तुम्ही रडणे थांबवा आणि तुमचे विचार कमी करा. मग पतीची आज्ञा पाळणे घुमा देवीने शिवरायांच्या देहाची पूजा केली आणि त्यांना सांडण्यासाठी तलावावर गेली. गेला. लग्नाचे वजन करून ती वळली तेव्हा तिने पतीला तलावात नेले.

कनारेखडा माला. आपला मुलगा जिवंत सापडल्यानंतर, ती आणि स्वतःला बरेच काही शिकले मृतदेहाची हत्या केल्यानंतर आर्य देव देवाचे आभार मानू लागले. एकाच वेळी देवाचा मृतदेह तिथेच कापून म्हणाला - देवी घु मा! तुझी पूजा केली जाते. विचारा, की तुम्हाला वरदान मागायचे आहे? तुझी बहीण सुदेहा नेही तुला काय म्हणाली पण मी ते पुन्हा केले आहे. त्याच्या कृत्याचा दंड मी नक्कीच भरेन.

प्रेताचे शब्द ऐकून घुमा देवी म्हणाली - हेनाथ ! सुदेहा माझी मोठी बहीण आहे. त्यामुळे त्यांना दुखवू नका. तेव्हा सावजी म्हणाले - तू तुझा मुलगा नेतू, हरेपू मारला आहेस. तरीही तुम्हाला त्याला शिक्षा करायची नाही. हे ऐकून घुमा म्हणाला - हेदेवा धेदेवा ! जे चूक करतात त्यांचाही आशीर्वाद असावा, हे मी देवाचे वचन वाचले आहे आणि असेल

तेही मान्य करा. म्हणून तू सुदेहाला माफ कर.

मग घुम्माचे बोलणे ऐकून सावजी म्हणाले - हे काय! तुमच्या इच्छेप्रमाणे होईल. तू दुसरा वर माग. हे ऐकून घुमा म्हणाला- अरे प्रिये! आपण या जगाचे कारण आहात आणि कल्याणासाठी हे नवह करा. तेव्हा सावजी म्हणाले - हेदेवी ! तुमची इच्छा पूर्ण करण्यासाठी तुझ्या हरे हाय नावाने मी इथे राहायला येईन. हे सांगत आहे

त्यामुळे मृतदेह तलावात पडून होते. ते सरोवर सावलय नावावरून आले. या सरोवराचे दर्शन झाल्यानंतर त्याचा परिणाम अजूनही घुमर लगाच्या दर्शनाने मिळतो.

अशा रीतीने शिवाजी तेथे कायमचा राहिला. दुसरीकडे सुधामा सुदेहा सोबत आहे. तुम्ही या म्हणजे त्यांना सगळा प्रकार कळेल. सुदेहाला तिच्या कृतीचा खूप अभिमान वाटत होता आणि त्याला सर्वात जास्त प्रेम होते. त्याच्या मनाची घाण धुतली गेली. त्यानंतर ते सर्व एकत्र मृतदेह एकशे एक दगड घेऊन मग आनंदाने घराकडे निघाला. अहो मी नवीन आहे! अशा रीतीने मी तुम्हाला बारा शय्योत लग्नाची कथा आणि आख्यायिका सांगितली. ते जो तो भावनेने ऐकतो किंवा वाचतो तो सर्व पापांपासून मुक्त होतो

f तीसावा अध्याय

सुधाशन वैद्यकीय पात्रता

सासजी म्हणाले - सूतजींचे वचन ऐकून सर्व ऋषींनी त्यांची खूप स्तुती केली. त्यानंतर ते म्हणाले - सुत जी, तुम्हाला सर्व काही माहित आहे, त्यामुळे आम्ही आमच्या इंद्रियांना शांत ठेवू शकतो. चला तुम्हाला विचारूया आता तुम्ही आम्हाला हरार नावाच्या मृतदेहाचे महत्त्व सांगा. आपण ऐकले आहे की या प्रेताची पूजा केल्याने भगवान शिव आणि नुको सुदर्शन होते. बरं झालं.

ऋषींनी जे केले ते ऐकून सुतजी म्हणाले - हेमू नागणो ! एका वेळी गोष्ट अशी की. पृथ्वीवर दैवाचे अत्याचार वाढू लागले. ते खूप शूर आणि पराक्रमी झाले आणि तो माणसांचा पाठलाग करू लागला. एवढेच नव्हे तर वेददेवाचाही उग्र गप्प बसा आणि तेही भांडू लागले. परमात्म्यामुळे जगातून धोका नाहीसा होऊ लागला ते अमानवीय होते आणि इतर मानवांची पूजा करू देत नव्हते. ही कार आनंदी आहे त्यानंतर देवता भगवान विष्णूच्या आश्रयाला गेल्या. त्यांनी आपले सर्व आशीर्वाद वचूर्जींना दिले. सांगा आणि त्यांना बी रद्द करण्यास सांगा. मग त्याने सर्व देवतांना समजावले त्याला परत पाठवण्यात आले आणि कैलास पर्वतावर जाऊन स्वतः भगवान शंकराची पूजा करू लागली.

भगवान विष्णूंनी कैलास पर्वतावर जाऊन संपूर्ण शरीराची पूजा केली. आणि विधीपूर्वक देवपूजा सुरू करा. हीर नेघोर तप या का तेव्हाही सावजी ए. त्यानंतर त्यांनी देवा धदेव महादेवजींना प्रसन्न करण्यासाठी प्रार्थना केली. कृपया सावजीच्या सह-नामाचे पठण सुरू करा. हाय आर शिवाजी आणि एक नाव घेत कमळाचे फूल दिसायचे. अशा प्रकारे तो प्रेताचे नामस्मरण करत राहतो.

वेळ निघून गेली, मग एके दिवशी शिवरायांनी भगवान विष्णूंच्या तपश्चर्येची परीक्षा घेण्याचे ठरवले.

आणि भगवान विष्णू दररोज 1000 कमळाच्या फुलांनी त्यांची पूजा करत असत. सावजी यांच्याकडे आहे एक फूल छापील दया. पूजा करताना एखादं फूल कमी पडलं, तर वनुजीला खूप मिळालं.

येऊन ते इकडे तिकडे फुलं शोधू लागले. फुले कुठेच मिळत नाहीत तेव्हा त्यांची पूजा करतात पूर्ण करण्यासाठी

दया एवढा उच्च भाव पाहून शिवाजीला त्याची जाणीव झाली.

दृष्टी द्या शिवाजीला असे समोर पाहून वनुजी त्याची स्तुती करू लागले.

तेव्हा सावजी म्हणाले- अरे आणि नाही! तू तुझा चांगला मित्र आहेस. विचारा, किंवा विचारायचे आहे सावजी आणि नुजीचे शब्द ऐकून म्हणाले - हेदेवा धेदेवा ! देवाचे प्रेत तूच अंत आहेस. सर्व काही जाणून घ्या तूच आता तुझ्या भावाला फळे दान करणार आहेस. एन.एस. अरेरे! यावेळी दळवींनी जगभर मोठे काम केले आहे. सारेमानु आणि देवता

भीतीने त्रस्त प्रभु! मी माझ्या मनाने राक्षसावर नियंत्रण ठेवू शकत नाही, म्हणूनच मी तुझ्या आश्रयाने आलो आहे. वानुजीचे असे बोलणे ऐकून शिवाजीला धक्काच बसला. दान केले म्हणजे विष्णूने सर्व रस नष्ट केले. या कारवर सर्व आनंदी आहेत बनले आहेत.

अध्याय तीस

मृत शरीराचे नाव - म्हणून

ऋषींनी विचारले - हे सुता जी ! परमेश्वर देव आणि देवाने लोकांचे नाव दिले.
लोकनाथांनी भगवान शंकराची उपासना केली होती आणि कोणाच्या भावनेची पूजा केली.
दान द्या, त्यांचे मोठेपण ऐकू या.

ऋषींच्या याला उत्तर देताना सुतजी म्हणाले- हे ऋषिमुनींनो! लोकनाथ
प्रेताचे पूजन करणाऱ्या भगवान शिवाच्या नावाने कायंकारी भावसल.
मी सांगेन

शवाह, हरह, मृदा, शा, पु करह, पु पलोचनह, अथागा याह, सदाचार, शवाह, शंभु, माहे राहा,
चामपीडाह, चाम मौल, वम, वाम भरे राहा, वेदांतसारसंडोह, कपाली, निलो हाथ,
यनाधारह, अपर छेह, गौरीभट, गणे राहा, अमुठ, वा मुथा, वग वगसाधनह,
नाग्य, धह, देवदेव, लोचना, वामदेव, महादेव, पटुआ, पा रव्ध, धा, वाप,
वापसाह, वागीशाह, शुचासमह, सव मानसंवाद, वृषंकह, वृषवाहन, ईशाह, पनका,
खटवांगी, च वेशाह, चरणतनह, तमोहरह, महायोगी, गोटा, आ, धुजत, कालकाल,
क्रिवासह, सुभागह, नवा मकाह, उहह, पुसाह, जुयाह, वसाह, पुरसाह, देयुधा,
कंदगुह, परमे, परा परह, अनादम्य नाधानह, गरिशह, जी राजाधवह, कुबेरबंधुह, सिकंधह,
लोकवन मी, म्हा, समाधवेह, कोदंडी, नीलकंठ, पर धी, वसालह, मृगधह, सुरेशह,
सूयतपनह, धर्मधाम, आई मी, भगवान, भगणे भट, उह, पशुप ता, तयह, यभाह,
परंतपह, दत्ता, दयाकरह, दाह, कपड, कमशासनह, मशान नालायह, सुमह, मशानाथ,
माहेर राहा, लोककता, मृगपा ता, महाकता, महौष धा.

उत्तरः, गोपा तह, गोटा, नागा याह, पुरातनह, नि ता, सुनी ता, शुमा, सोमह, सोमरतह,
सुखी, सोमपाह, अमृतापह, सौ याह, महातेजह, महाउताह, तेजोमयह, अमृतमयह, अमयाह,
सुधापा तह, अजातशुह, आलोकह, संभाह, हा वहनाह, लोककराह, वेदकारह, सुकरह,
सनातनः, महासक पालचायः, वदताह, लोचनः, पनकपा नह, भूदेवः, वातदाह,
वा तकृत, सुधीह, धात्रीधाम, धमकराह, सावघ, स्वगौचरह, श्रीक, आणि श्रीक, सघ,
काकर य, का वाह, आह, वसाख, गोशाख, आव, भगवानु मा, गंगा लवोदकाः,
भा, पुकलह, थापा ता, थरह, वा जटा मा, वधेय मा, भूतवाहनसार था, सगनह,
गणकाय, सुक ता, च संसायह, कामदेव, कंपलाह, भा मोड धुलत वहा, भामप्याह,
भामशाई, कामी, कांताह, कृतगमह, समावता, अनवरा मा, धंपुंजाह, सद शवाह,
एक मशाह, चतुबाह, रावसाह, रसदह, लाभह, गम, गाहा, सवायुधा वशारदह,
अ या मयोग नालयह ।

सुतंतु, तंतुवधानः, शुभांगह, लोकसारंगः, जगद शा, जनादनः, भा माशु कराह, मीन्ह,

रपुजीवाहरह, बाली, महादह, महागताह, सा वृंदावम् दत्त, ए चामबरह, ली, महाभूता,
 महा न दह, अमृतशह, अमृतवपूह, पंचजया, भंजना, पंच वश तत व था, प रजतह,
 परावरह, सुलभ, सुताह, शूरह, वेद ना धाहा, ना धाहा, वना मागु सह, वना, शुजात,
 श्रुतपनह, आमाह, पनाह, रामाह, नवनाह, अचले राहा, मनभूता, होय, सुपनाह,
 वायुवाहनह, धनुधारह, धनुवादह, गुणराशाह, गुणकराह.

सायाह, सयापराह, अदनाह, धमगह, धमसाधना, अनंतह, आनंदह, दादह, दमायता, दुमाह,
 अभव, महामाया, आणि काम वासरदह वित्रगह, वनिता मा, तप वि, भूतभवनह,
 उम वेष, छ, जातकमह, अजातय, कायन कृत, कपस, सावलोका जप ता,
 तरवी, तारका, धीमान, धनह, बुह, अय्या, लोकपाल, अंत हाथ मा, का पडह,
 कमल नाह, वेदशा स्तथ वाह, अन्याह, नयता याह, चनाह, सुयाह, श्राह, केतुह, वरांगह,
 वाम छावा, भाव्य, परा, मृगबाणपण, अनघह, आस, अह्राह, कंठ,
 परमा मा, जगद गुह, स्वकमालय, तुह, मांगय, मंगलवृत, महत्पाह, दा घा पाह, था वह,
 धावरो, उवाह, आहाह संवा सारह, तह, मानम, परमम तपह.

सम्वा सरकारह, मान्यय, सवदासनह, आजह, सवा रहा, साहा, महारेताह, महाबलाह, योगी
 यो याह, महतेजह, सश, सावदा, आहाह, वसुह, वसुमनह, सायह, सवापापहारोह,
 सुक तासोभन, सिमना, वेदांग, वेद आणि मुनाह, पजा नुह, भोजनमह, भो, लोकनाथ,
 राधारह, अमृताह शा था, शांतहा, बनह था तपवन, काम दलुधरह, धवी,
 अवगमसगोचरह, अत्यो महामायाह, साववसाह, चतु पथह, कलयोगी, महानदह,
 महो साहो महाबल, महाबुह, महाविय, भूतचारी, पुरंदरह, नशचरह, तेत्चारी,
 महाशा महाउथ, अनाद यवपुह, मीमन, स्वचायम्नोगता, बुटाह, अमामायाह,
 नायता मा, उवो उवुह, ओजा तेजोतधारह, जनकह, स्वशासनह, न्याह, न न्यार्य,
 काशा मा, कशकह, परा राहा, बुधह, ममह, समानह, सरसम लवह, युग दक्कगवत,
 गंभीरह, वृषवाहन, ईश, अवशाह, शोह, सुलभ, सरशोधनह, तीथपाह, तिथनामा,
 तीथ येह, तिथादह, आपन ना धाह, अधानम, जयह, जयकाला वात, ता तह, मान सह,
 हर यक्वाचाह, हररह, व्मोचनह, सुरगणह, वेशाह, वा सनमह, बाल पाह, अबलो मी सह,
 अवक्त, घनाह, गुहाह, कर्णम, करणम, काता, संबंध व्मोचनह, वसयाह, वथानह,
 थणाध. जगदा दजह, गुडह, ललथा, अभेदह, भव मा म न संथा, वीरर, वीरभ,
 विरासन आणि धाहा, वरात, वीरचूडम न.

वी, चनानंद, नाद धार, आधार, शुली, स्पावा, स्वालय, वल खाया,
 महाछाप, ता मानशुह, बधरह, खगह, एक ब्रम्ह, सुश्रणह, सुयाह, सुधापा ता, माघवन
 कौ सकळ, गोमना, वरमह, सवसाधना, ललताह, वा शरीर, सारह, संसार का भ्रत,
 अमोघद दास, मध्यथा, हरि हा, वाकसी, परमाथा, परोमयी, शंबरह, प्रा लोचनह, चाचा,
 वर चहा, वधू, वाचपता, अहपता, रावशा, वरोचनह, कंदह, शता वैव वातो यम,
 युताका तह, सानुशागह, पंजयाह, कैलास, धप्तहा, कंठा, सावता, रा वलोचनह, वाम्माह,

विटभय, वभट, अनव्रत, नयाह, नायटक यानह, पुण्य वर्णक तानाह, रावहा,
 वा सह, येह, स्व नाशनह, उत्राणाह, कृता, वय, साहा, आभाह, अनादह,
 भुभुवोल मिह, करीत, दशा धपाह, वा गोता, वाकता, सुविरह, चरागंड, जनानह,
 जनाज मादाह, श्री तामन, नी तामन, घुवाह, वसाह, कायपाह, भानुह, भीमाहा, भीमपारा मेह,

navah, sa pathacharah, mahakoshah, mahadanah, jama dhapah, mahadevah, sakalagamparagah, ta van

तत् वात, एकम, वभुह, वा भूषणह, ऋषह, प्राणह, अय यज ममर्युज्जा तगह,
 पंचया समुप्पा, वसेशा, वामलोदय, अमयो न, अनंत, व सलाह, भा लोकधक,
 गया विवाह लभ, अंशु, वावसाह, भाकरह, शशुह, गररता, सता, सुषेणा: सुरुशु,
 अमोघरा ने महा, कुमुदह, वागत वराह, स्वयंयोता तनुयोथा, अम्योतह, अचंचल,
 पागलह, का पल मी मुह, भालेने, यितनुह, नान कांदो महानी तह, वोप्पाह, उलावह, भागो
 विववना दयाह, योगपरह, द्वपता, कायनागुन्नमा, पापहा, पुयदासनह, उदेरका तह,

उद्योगी, सोगी, सदस्मय, ज्ञामाली, नृकेशाह, वधा-नापदा याह, पाव पहारी,
मुख्य पुरा, नभोग तह, पाद्रिकामासिनह, शिश, शातह, वृषक पाहा, उल्हाह, गृहपा था, कृष्णा,
समथा, अनाथानाह, अधमाश, अय्या, पुट पुथा, गाभा, बृहद गाभा, धम्धेनुह,
धनगमह, जग तैशी, सुगाथा, कुमारह, कुशलगमह, हर यवन योता मन, नानाभूतरह,
वन्नाह, आरागह, नयनयह, वाम्माः, धने राहा, योताह, वसुधामा, महायो तरणू मेह,
मातामहा, मतरा रा नभ वन, नागरधरिक, पुलायह, पुलहाह, अग्याह, जातुका याह, पराशरह,
नरवरण नवराह, वैरण्यह, वावाह, आंभुह, अनश, आह, नमुथ, महायशाह,
लोकविरा निह, वीराह, चडह, सयापरा मेह, लक्पा पाह, महक पाह.

का पावरीह, कलाधारह, अनलक रनुह, अचलह, रो चनुह, वा मॉथ, आयुषा, सप्त, वेगी
लावणह, शा खसारा थाह, आसनश्र, अट्टाथाह, शा मठी, पदपासनाह, वसु वसाह, हा वाह,
ता ता, वा भोजनः, जयः, जरा दशमनः, लो हात मा तनूनपता, बृहद, नभोयो न,
सुतेकाह, ता मी हा, नादघ तपनह, मेघह, वश, परपुरंजय, सुखा नाला, सुनपा, सूर भा.
शा शारा मकाह, वसंतो माधवह, श्रीममेह, नभयाह, बीजवाहन, आंगरा गुह, अय्याह, विमलाह,
ववाहनह, पावनह, सुमता वनाह, वैवाह, वरवाहनह, मनोबर रहमानह,
से पलकह, जमाद ना, बाला ना धाहा, वागलाह, वा गालवाह, अघोर, अनुराह, या सेह,
न्हयस दाह, शैला, गगनकुंडभ, दानवा राहा, आरादमह, रजनीजनका प्रा, नाशया,
लोकस यौधिक, चतुवाद, चतुव्वाह, चतुर तूर या, आ नया, सम नया, तीथदेव सावल्य,
बापह, महापाह, स्वपा रचरह, ये नामायको ययी, ययागा ये, नरंजन, सहमु,
देवा, सावश भजन, मुदाह, वापह, वांता, दी, दंतह, गुणो मेह, पगला,
जनयह, शून्य विवाह, नरामय, साह बा, सावशाह, सरयाह, सावलोकधिक, पद मासनह,
पर्योताह, पर-पायफल दाह, पद मगभह, महागभह, वगभह, वचनह.

परावरह, वरदह, वारे याह, महा वनाह, देवासुरगु दावह, देवसुरनम कृतह, देवासुरमहा मा ह,
देवासुरमाहे राहा, देवासुरे राहा, दाह, देवसुरमहाह, देवदेवमय, आचाय,
देवदेव मेसंभव, सोनोह, असुर सह, देव साह, डावकरह, वबुध चरह,

इः

सावदेवो मो मेह, स्व नरतहा, सिमान, सखशिपावती हा, वाह था, सखद्गह,
पुरुष सह-तटस्थीकरण, चारी, लोकचारी, धमचारी, धना धपाह, नंदा, नंदा राह, अनंत,
ना ना तधारह, शुचाह, लगायह, सुरयह, योगयह, युगवाह, वधम, वगाथा, वगा वराह,
वर्माय वनाह, बाणयाह, बीजकता, धमावरी मी सम्भव, दंभ, अलोभा, अथा व चांभुह,
सवभूतम्हे राहा, मशन नालायह, यश, सेतुह, आत्मकृता, लोको आर फुटलोकह, यंबकह,
नागभूषणह, अंधका राहा, मुखरेशी, आणि नुकंधरपतनह, हिनादोशाह, अयगुनाह, दारा राहा,
पुषदंत भट, धुजत, खडपरशुह, सकलो न कलह, अनघा, अकाल, सकलधरह,
पा दुर्भ, मृदो नताह, पूनाह, गरीब येता, पुयाह, सुकुमारह, सुलोचनाह, समगेय याह, औरह,
पुयक तह, अनामय, मनोजवाह, तिथकरह, जटालह, जी वाटे राहा, जी वातंकराह.

नयाहा, वसुरेता, वसु दाह, सद्गताह, सकृतह, ससाह, सजथा, खलकंटकह, कलाधारह,
महाकालभूता, सयापरायणह, लोकलाव यक्त, लोको रा सुखालय, चन संजीवन शता,
लोकगुधा, महा धपाह, लोकबंधुल कानाथह, कृत, का तभूषणह, अनपायो राहा, कंठा,
सव्वा भूतम वराह, तेजोमोयोताधारह, लोकनाम निह, अन्नह, शुद्ध मतह, सम मा,
जयह, रता माह, यो तमयाह, जगथाह, नरकरह, जले राहा, तुंबवेना, महाकोपह,
वशोकाह, शोकनाशनह, लोकपाह, लोकेशह, सवुशुह, अधोजाह, अलनो देवह,

त्राह, वशम्प तह, वर्शिलाह, वर्णगुणह, सारह, मानधनह, भयह, वा, वनु, जपलह,
हंसह, हंसग तह, वय, वेध वधाता धाता, अ, हता, चातुमुख, कैलास शाखरावासी,
साववासी, सदगा तह, हर यागभह, हनह, भूतपालह, भूप ता, सोगी, योग आणि योगी, वरदह,
प्राण यः, देव यो देवनाथः, देवः, देव चटकः, वसमः, वसलाः, वृषदो वृषवधनः,
नमामह, नरहंकरह, नमह, नाप वसाह, दपहा, दपदाह, ताहा, स्वतुपा रवतकह, साहजता,
सचच, नाध कृतानाह, भुभ भवताह, भव, भूतनाह, अथाह, अंताह,

सहस्रकोशसप्तकासहस्रहृत्कृत्तुलुण्डीनान्तर्जकोम्भैकाम्बुसप्तमितह,
सुमुख, सुमह, सुक्रह, दाना नलाह, नंदा कंधाधारह, दुयह, कतह, श्री तावधानह, अपरा जटा,
सावस वाह, गो वधा.

साववाहनह, अधृतह, व्रतह, ससाह, पुतमुहा, यशोधनह, वराहश्रृंगाधरी चृंगी, बलवान,
एकनायक, सुत्त काश, उत्तमना, एकबंधु, अनेकृत, शिवशाला शवरंभ, शांतभ,
साम, यश, भुसायह, भूषणह, भुताह, भूतकृत, भूतभवनह, अकमपाह, भा क्याह, कलहा,
निलो हठ, सत्यथा, महा यागी, न यासम तपरायण, परथवरी वरदह, वराह, वषादह,
शुभदाह, शुभकता, शुभनामह, शुभ, वयम, अनाथह, अगुनाह, सा अक्त, कनका भा,
विभाभाभ, मद्यथा, शुन्नाह, वन्नाशनह, शाखा दी कवची शुली, जटा मुडी च कुडली,
अमर्युह, साव का सही, तेजोरा शामहम ना, असम येयोम म्या मा, वियावान विको वाद,
तो, वयोग मा, परावरमुनी रा.

अनु मो राधासह, मधुर यादसनह, सुरेशह, शरणम, स्वाह, शद सतंग तह, कल्पह,
कालकाल, काँक्रीट वासु काह, माहे वासु कह, महिभता, ना कलंक, वशुंखलह,

मुमन तर्नह, दयाह, सदह, सा साधना, वात सम्वृत, तू याहा, प्रदोर काह, महाभुजह,
स्वयो न, नरटंकह, नरनारायण या, नाल्यो ना पंच मा, नागा, गणनाशनह, तह,

तवा हा, पोपट, समुथा, नारंकुशाह, नरवा मायोपयाह, वारा साहा, रसा हा, शांताबू
अनुह, सम, ना यसुंदर, वैय्या ध्याह, धह, आक्य, वृपाह, अर्माथा, गुआ,
सूरह, आटव सलाह, सोमहा, रस, रसद, सावस वावलंबनाह.

सूत जी म्हणाले- अरे प्रिये! अशाप्रकारे भगवान विष्णूचे रोज नामस्मरण केले.
प्रेताचे पूजन करून त्याच्या पायावर कमळाचे फूल ठेवले जाते.
मुलामा.

सहावीस

जनावराचे मृत शरीर सह फळ

सूत जी म्हणाले - हेमू नागनो! हीर आणि नू यांना परमेश्वराच्या मृत शरीराची पूजा करावी लागते.

नामस्मरण सुरू केले. ते एकच नाव आणि एक कमळाचे फूल जपायचे.

करत आहे अशाप्रकारे त्याच दिवशी कमळाचे फूल त्याच्या आर्य प्रेताला भेटायला आले.

करायचे एके दिवशी शिवरायांच्या लीलेमुळे कमळाचे फूल कमी पडले.

हे पूर्ण करण्यासाठी हेहरने कमळाच्या जागी स्वतःचे एक शिवरायांकडे नेले.

ज्यातून कल्याण प्रेताने त्यांना चांगली दृष्टी दिली. देव म्हणाला मेला

- अरे हो! तू माझ्या आत्म्याने देहाचे नामस्मरण केले आहेस

त्यामुळे तुमच्या सर्व इच्छा पूर्ण होतील. मी दिलेली ही चांगली बातमी आहे

नेहमी भीती वाटेल. जो कोणी सकाळी शुद्ध आणि चांगल्या आत्म्याने मनुष्य

एके दिवशी तो मेरे सिंहचे नामस्मरण करेल, त्याला सर्व सत्य समजेल. तिला कसे

गाडीची भीती राहणार नाही. या महान गीताचे शंभर वेळा पाठ करण्यात काही गैर नाही.

असे घडत असते, असे घडू शकते. सर्व प्रकारचे रोग बरे होत नाहीत आणि आता फळांची काढणी होते. ही गाडी,

या सहनामाचा जप केल्याने माणसाला सर्व प्रकारचे सुख प्राप्त होते.

आणि त्याच्या सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या पाहिजेत. त्याच वेळी, तो जीवन-मरणाचा त्रास सहन करत आहे.

मो रिलीज करतो. *

भगवान शंकराचे हे अद्भूत वचन ऐकून ते अतिशय प्रसन्न झाले आणि म्हणाले - हे

भगवान धर्मेव महादेव ! मी तुझा दास आणि तुझ्या आश्रयाला आहे. मसडा तुझा भा मी

ते अनुभवा अशाच प्रकारे माझ्यावर सदैव तुझी कृपा राहो. तेव्हा सावजी म्हणाले-

अहो आणि नाही! मी इतर गोष्टींबाबत समाधानी आहे. तुम्ही सर्व देवता आहात आणि स्तुतीस पात्र आहात.

असेल या जगात तुम्ही विवंधर या नावाने ओळखले जाल. असे म्हणत सावजी तिथूनच मरण पावला.

बनले आहेत.

भगवान विष्णूनेही वरदान देऊन आपल्या भगवान शिवाचे आभार मानले.

A. बायकू थलोकला गेला. मग शिवरायांचे नामस्मरण करावे लागते.

गुंतून राहा आणि तुमच्या भावालाही ते सांगा. हेमू नागणो! या गाडीत मी तुझा मृतदेह आणला

सह नामाचे फळ सांगितले. त्याचे वाचन किंवा श्रवण केल्याने सर्व पापे नष्ट होतात.

* भगवान शिवाच्या प्रत्येक नावापुढे ओम लावल्याने मकराच्या चतुर्थ चरणाच्या शेवटी 'नमः' लावल्याने नाम पूर्ण होते.

व्याख्या नादात पूजा-अभिषेक इत्यादी केलेल्यावर परम उपकार होतो.

अध्याय सत्तर

मृतदेहाची कहाणी

सूत जी म्हणाले - हेमू नवीन! आता मी तुम्हाला भगवान शिवाच्या उपासनेची कथा देईन. मला सांग. ही कथा एकदा राजर्जांनी नारदांना सांगितली होती. जी म्हणाले - अहो देव शानारद! एकेकाळी नुजी आणि देवी लामीने मृत शरीराला घासून पूजा केली काय, ज्याच्या परिणामी आपल्या सर्व इच्छा पूर्ण होतात. देवाच्या शरीराची पूजा वास, वृमा, दधिचा, श, गौतम, कानड, भगव, बृहपता, वैशंपायन, पराशर, प्रासाद, उपम्यु, यवी, जैमणी, गजा इत्यादी अनेक महापुरुष नेहमी करतात. हे फक्त नाही, शौनक, अथा आणि देवराजा हे केवळ इनाम, बसू, साया, गंधव, करा इत्यादी देव नाहीत. प्रत्येक याक शापू, हर या, बाणासुरा, वृषपवदनु इत्यादी महान राक्षस देखील लोकनाथ भगवान आहेत. मृत शरीरात जगू नका. वासुका, शेषा, टाका, गड, वगैरे बायकाही शिवरायांच्या पुजलेल्या आहेत. देव सर्वोच्च आहे आणि आपण त्याची पूजा करतो. सूर्य, चन, वायुभुव, राजा मनु, उपनपद, उवा, ऋषभ, भरत इत्यादी अनेक मान्यवर, कट्टा महाराज आणि सत्ता हे देखील शिवाजीचे परम आत्मा आहेत. भ.भ.भ.स

राजा दलीप रघूचे धोरण अयोद्याचा सुयवंशी राजा दशरथ याच्याकडे होते. आपल्या मताने शंकराची पूजा केली. त्यानंतर सर्व मृतदेह त्यांच्या ताब्यात घेतले त्याच्यावर त्यांनी आपले आशीर्वाद दिले होते. शिवाजीच्या उपासनेची फळे राजा दशरथाची ज्येष्ठ राणी कौश्या हिच्या गर्भातून, श्रीविष्णूच्या गर्भातून, सुम्मा शेषावतार लमणा आणि शूणा आणि कैकेयी यांच्या गर्भातून भरताने जन्म घेतला. राम भगवान तो मृत शरीराचा सर्वोच्च देव होता आणि गलेमाची हार घालत असे.

आपल्या तपाच्या बळावर महाशांनी सुनेला जन्म घेण्याचे वरदान दिले. काय होते एके दिवशी भटकत फिरत तो जंगलात पोहोचला, जिथे प्रत्येक माणूस असे व्हायचे. मृतदेहाची पोचपावती मिळालेल्या वरदानामुळे हे घडले. त्या जंगलात मुक्का मारणेही सुंदर झाले. संवेदना नष्ट झाल्यामुळे ते प्रसन्न झाले, मग त्यांनी भगवान शिवाची भक्तिभावाने पूजा केली. त्यांनी शिवाजीची पूजा केली आहे लग था पट काया आणि त्याची पूजा करून पूजा सुरू करा. सावजी म्हणाले त्याने आपले काम केले. शिवाजीच्या कृपेने एक महिना पुरुष आणि एक महिना ती बनायची काही काळानंतर त्यांनी जंगलात जाऊन शिवरायांची घोर तपश्चर्या केली. भगवान शिवाच्या कृपेने त्यांना शिवभाराद्वारे मोक्ष प्राप्त झाला.

तसेच श्री विष्णूचा अवतार असलेल्या कृष्णाने भगवान लोकनाथांच्या देहाचे दफन केले. त्यांनी सात महिने पवित्र ठिकाणी आखाडा तप किंवा कर्म केले होते. देवा धादेव महादेवर्जांनी त्यांच्यावर कृपा केली, ज्याचे फळ आणि आशीर्वाद संपूर्ण वर्गाला आपले बनले

मी ते केले होते. एवढेच नाही तर त्याने अनेक दानवांचा आणि राक्षसांचाही नाश केला होता. या ते गुरू म्हणून जगात पूज्य होते. कृष्णाच्या वंशात जन्मलेला सांब हा देखील देव आहे देहाचे परम बंधु । मी नवीन आहे! जगाच्या परोपकारी भगवान शिवाच्या उपासनेत देव, ऋषी, मुन, मानव आणि रस हे देखील सदैव राहतात. सावजीच्या भाकती गणना अशक्य आहे.

अध्याय अडतीस

शवरा विधी

ऋषी म्हणाले - हे महामुने सुत जी ! जस्तिस करून लोकनाथाचा लाभ मृत शरीरासोबत देव अस्तित्वात आहे हे आपण पाठ करू या. मग ऋषी सुत जी ऐकून म्हणाले - ओ शगानो ! पूर्वी एकदा माता पावतीने भगवान शंकरांना असे विचारले डावीकडे! कासवधा आणि तात यांच्यावर तृप्त होऊन तुम्ही स्वतःला भोग आणि मोक्ष द्याल. एनएस? तेव्हा सर्व देह म्हणाले - हेदेवी ! तर मला आनंदी आणि मुक्त करण्यासाठी अनेक आहेत ज्यांना वेदांची माहिती होती ते उपवासाला अधिक महत्त्वाचे मानतात. एन.एस. मी तुम्हाला या गोष्टींची पद्धत सांगेन. दर महिन्याला करा आणि फक्त रात्रीच दार उघडून अन्न खावे, पण रात्री काळ्या रंगात खाऊ नका दिवसा ठेऊन माझी पूजा करा आणि रात्री भोजन करा. शूलपाक एकादशीला रात्रीही भोजन करू नये. तसेच शुल्लपाका योदशीमध्ये कृपापाच्या योदशीला रात्री अन्न खावे पण रात्री जेवू नये.

या सर्व तत्वांमध्ये शिवाचे सार श्रेष्ठ मानले जाते. शवराचा ता फा गुण महिना कृष्णाच्या रूपाने घडते. आज सकाळी लवकर उठा. अंत्यसंस्कारानंतर मृतदेह मंदिरात मृत शरीराची पूजा केल्यानंतर, त्याला प्रार्थना करा.

निलक वं! या शिवरायांचा शुभ सोहळा आज मी धारण करत आहे. मी तुझ्या करता कामना करतो की तू माझी विनंती पूर्ण करत नाहीस. वासना, क्रोध, आशा काहीही माझे काही बिघडवू शकत नाही. प्रभु! तू नेहमी माझे रक्षण कर. कृपया ही कार संकलित करा. रात्री उशीर झाला की पूजा करा सर्व साहित्य गोळा करा आणि मंदिरातील अशा स्मशानभूमीत जा जेथे मृतदेह गोळा करायचा आहे. त्यानुसार नानाने शरीराला सुरुवात करून छाव धारण करून आसनावर बसले मृतदेहाची पूजा करतात. एकशे आठ वेळा जलधारा शिवम पठण मृत शरीराला मारून टाका. या प्रवाहाने ते उपटून वस्तू खाली आणली. त्यानंतर लगेच गम जप करताना ए सावजीला काळी माळ अर्पण करा. भव, प्रेत, पाशुपत, उम भीमा, कमळ आणि कणेरची फुले महान, भीम, ईशान या आठ देहांच्या नावाचा जप करतात. प्रेताला अर्पण करा. मग सूर्य, सूर्य आणि भोळे मिळवा आणि त्यांचा आनंद घ्या. जप करणे पण धेनुमू दाखवल्यावर ते पाण्याने गरम करावे. त्यानंतर, दीर्घ श्वास घ्या. या रात्रीच्या पूर्वार्धात पूजा करावी. रात्रीचा सगळा वेळ संपल्यावर पुन्हा मृतदेहावर वास येतो, पूजा करा. दोनशे सोळा प्रेतांचा जप करताना पा ठव लगा वर जलधारा अर्पण करा. टाळ, जव, तांदूळ, बेलप, इतर, बाजौर इत्यादींनी पूजा करावी. त्यानंतर लगेच खीरचा भोळा ओतल्यानंतर पुन्हा प्रेतात नामजप. आत्म्याला खायला द्या आणि

करू फळे आणि फुले पडून त्यांचे वजन करा. तिसऱ्या तिमाहीत कत्तल मात्र या टप्प्यात जवाऐवजी आकच्या फुलाने पूजा करावी. पूजेचे पाट कपूरसोबत आरती करा. इतर म्हणून डाळिंब मिळवा. फ्रॅनला अन्न ते पूर्ण करून घ्या. प्रत्येक चौथ्या सुरवातीला उडीद, कॉर्नी, जप करताना मूग आणि सात धातू, शंखपुष्प आणि बीव इत्यादी अर्पण करा. त्यानंतर लगेच केळी आणि इतर फळे खा आणि नामजप करा. मग पुराव्यानुसार भोजन करण्याची वचनबद्धता करा. सूर्योदय होईपर्यंत हे करा. देवाच्या शरीराला स्नान करून पूजा करा त्यानंतर, बोलावलेल्या इव्हानला बोलावून त्याला जेवण आणा, मग शिवाजीकडे. एक प्रार्थना करा

हृदया नाधान! कृपया करू नका! देवा धडदेव देवा प्रेत! जाणूनबुजून किंवा नकळत तुमच्या हृदयात तुमची स्थिती आणि पूजा काय आहे? कृपया माझी ही पूजा स्वीकारा करा. हे देवा! मी कुठेही असलो तरी माझा भाऊ सदैव तुमच्या पाठीशी असेल, असे सांगत कर्णाला टेकून त्याच्या चरणी अर्पण करून आशीर्वाद घ्या. ही कार विधीवत अंत्यसंस्कारांची किंमत खूप जास्त आहे. या दृष्टिकोनातून पुरावा सापडतो आणि मोक्ष मिळाल्यावर मनुष्य प्रापंचिक बंधनातून मुक्त होतो. महाय्या दीपवती जी आणि हिहर व नुने यांनीही हे स्तोत्र ऐकले. मग आपले शरीर स्तुती करताना ते बैकुंठलोकात गेले आणि तेथे गेल्यावर वनुर्जींनी लोककल्याणाचे कार्य केले. या महान गोष्टीने काय केले?

अध्याय एकोणतीस

शवरा - उत्पादनाची पद्धत

सूतजी म्हणाले - हे शगानो ! आता मी तुम्हाला शिवरायांच्या महातांच्या उत्पादनाची पद्धत दाखवतो. मला सांग. शिवरायांचे अनुष्ठान चौदा वर्षे नित्य पाळावे. योदशी त्या दिवशी एकदाच खा. शव चतुदशीला व्रत पूर्ण करा. रात्री शवलय मगौरी तलाकमध्ये बुडवून लिहा. त्याच्या मध्यभागी, वर्तुळाची रचना करा. त्याच ठिकाणी जपया नावाच्या कलशाची स्थापना करा. त्या फुलदाणीच्या डाव्या भागात पोचपावती व उपासनेत शिवरायांचे पूजन करावे. करण्यासाठी आचायाचे वर्णन रिवाजसह वालमन्युला करून, शिवाजीच्या आज्ञेने हाक मारल्यानंतर, दिवसापर्यंत संपूर्ण राष्ट्राची पुण्यपूजा करावी. देव नातेवाइकांनी नाच, गाणे, नृत्य करून रात्र सांगावी. नाना दा नवीन आणि धा यानुसार होम करून नंतर जप पूजा करून करणला आधी भोजन अर्पण करावे. अन्न घेतल्यानंतर गायी, दागिने आणि वासरू रिवाजला दान करा. शिक्षकांनी करा त्यानंतर शिवरायांना प्रार्थना करावी की हेदेवा धादेवा! तू आमच्यावर आहेस आणि आमची पूजा स्वीकारा. असे म्हणत बुडीतील सर्व सामग्री आचार्यांनाही दान करा द. हात जोडून नतमस्तक झाल्यावर महाभुदेवा धादेवा मृत शरीरासह देवाची पूजा करा.

अरे देवा! शिवा! देवा! निर्वासित साल! शवराच्या या महानतेने समाधानी माझ्यावर दया करा. अरेरे! ही शुभ इच्छा मी पूर्ण केली तरीही काही चूक झाली असेल किंवा काही चुकले असेल तर माफ करा आणि माझ्यावर दया करा. मी जाणूनबुजून किंवा नकळत जी काही जप-उपासना केली आहे, ती सफल झाली आहे. कर स्वीकारा

अशा प्रकारे शिवरायांची प्रार्थना करा आणि त्यांचे कार्य करा. या पद्धतीनुसार जो माणूस जो शुभकार्य पूर्ण करतो, त्याचे सारच सफल होते. या भावनेतून माणसाला हवे ते छत मिळते.

चाळीसावा अध्याय

नशाद चा आर

सूतजी म्हणाले- अरे प्रिये! प्राचीन काळी गुह नावाचा भिल्ल आपल्या कुटुंबासह जंगल मरत होते. त्याला कायपाशूला मारावे लागले. त्याच प्रकारे तो स्वतः काळजी घेत होता. त्याच्या घरात खाण्यापिण्याला काहीही, दिवसभराची गोष्ट आहे. तेथे नव्हते, तेव्हा भुकेने घाबरलेले त्याचे आई-वडील व इतर सदस्य भिल यांना म्हणाले की, आम्ही तुम्ही उपाशी आहात, कृपया काहीतरी खाणे थांबवा. हे ऐकून भिल्लांनी धनुष्यबाण वर केले. लया आणि पीडितेच्या शोधात निघाले. योगायोगाने तो शवराचा पवित्र दिवस होता. शिकारी घोरोघरी फिरत राहिला पण त्याला काही सापडले नाही. हळू हळू रात्र झाली घरी पण ती त्यांनी रिकाम्या हाताने घरी न परतण्याचा निर्णय घेतला होता. म्हणून तो तलावाजवळ बसला येथे पाणी पिण्यासाठी आलेल्या कोणत्याही प्राण्याची मी शिकार करीन. असा विचार करून त्याने बेल केली झाडावर बसलो.

रात्री घरी आले. तेवढ्यात एक हरिण तिथे पाणी पिण्यासाठी आले. त्याला पाहून भिल्ल त्याने आपल्या धनुष्यावर बाण मारला. त्याचवेळी दव भिजलेली काही वेल दिसली. भिल्ल लोकांनी पहिल्या घड्याळाची पूजा पूर्ण केलेल्या तलावावर भिल्ल लोक पडले आणि पापाचा नाश होतो. दुसरीकडे भिल्लांच्या धनुष्यबाणाच्या आवाजावरून हरणीला सर्व काही कळले. की ते भिल्लांची प्रार्थना करू लागले - हेभील! तुला मला मारायचे आहे मला मारून भूक भागवायची आहे असे केल्याने तुम्हाला धोका असेल तर मरण्यास तयार रहा.

पण तू थोडा वेळ जा. मी एकटा आहे. माऊ आम्ही बहिणीसोबत निघतो चला मग भिलाची समजूत घातल्यावर तो हरणी तिथून निघून गेला आणि भिल्ल प्रतीक्षा मजेशीर होती. त्यामुळे त्याला जागरणाचे फळही मिळाले.

काही वेळाने त्या हरणीची बहीण त्याला शोधत तिथे पोहोचली. त्याला कधी मारायचे भिल्लने धनुष्य हातात घेतल्यावर बेलपा आणि दव पुन्हा प्रेतावर चढले. ही कार

सर्पहाराचीही पूजा केली जात असे, पण त्या हरणीनेही भिल्लांना प्रथम प्रार्थना केली. मी माझ्या भावाला भेटायला आलो तर तू मला मार. भिल्लने आदेश देताच तोही हरला पाणी पिऊन ती तिथून निघाली आणि भिल्ल हरणीची वाट पाहू लागला. ही कार जागृत होत आहे असे करत असताना रात्रीचा सगळा पहाराही निघून गेला.

रात्रीचा तिसरा प्रहर सुरू होताच एक घनदाट हरिण पाणी पिण्यासाठी त्या तलावावर आले. आले. त्याला पाहताच भिल्लाने धनुष्यावर बाण सोडताच तो घाबरला. त्याच त्याच वेळी पुन्हा दव, पाणी आणि बेलपा मृतदेहावर पडला, त्यामुळे तिसऱ्या प्रहराची पूजा चला लवकरच परत येण्याचे आश्वासन देऊन तो मुलांनाही समजावण्याचा प्रयत्न करतो. गेले आणि भिल्ल त्याची वाट पाहत जागे राहिले. दुसरीकडे, दुसरीकडे, वेतेन (दोन हर्णी आणि

हरण) घरी एकजण होता आणि त्यांनी एकमेकांना संपूर्ण गोष्ट सांगितली. जेव्हा ते तीन होते तिघांनीच भिल्लराजला वचन दिले आहे, हे लक्षात आल्यावर ते आपल्या मुलांना व्यवस्थित घेऊन जातील. राहण्याचा आदेश दिल्यानंतर तेथून तलावाच्या दिशेने चालत जावे. मुलांनाही वाटलं की आपण तुम्ही तुमच्या पालकांबद्दल जागरूक कसे राहाल? त्यामुळे तेही त्याच्या मागे गेले.

अशा प्रकारे हरण, प्रत्येकी दोन नवीन आणि त्यांची मुले मिळून भिल्लराजला पोहोचतात. खुप जास्त सर्व शिकार एकत्र पाहून भिल्लराज खूप अस्वस्थ झाला. तो त्यांना मारताच धनुष्यबाण घेतले, पुन्हा एकदा दव पाणी प्यायले आणि बेल वाजवली ती तिथेच वसलेली मृतदेह असल्याचे समजले.

वर चढले. अशा रीतीने नकळत त्यांची चतुर्थीची पूजाही पूर्ण झाली त्यामुळे त्याची सर्व पापे दूर झाली आणि त्याला ज्ञान प्राप्त झाले. तिने तिचे मन ठेवले मला वाटले की मग माझ्याकडून हे प्राणी परोपकारासाठी प्राणाची आहुती देणारे आहेत. आणि मी दुष्कृत्ये वगैरेत गुंतलो असलो तरी माणूस आहे. असे वाटते भिल म्हणाला - हे हरीण ! मरण पावला! तू छान आहेस तुमचे जीवन यशस्वी झाले आहे. तू जा आणि कृपया येथे राहा, मी तुम्हाला विचारणार नाही.

भिलने असे म्हणताच प्रभूचे शरीर अग्नीतून कापले गेले. अचानक ही कार समोर सात देवा धदेव महादेव पाहून भिल्लांच्या डोळ्यात अश्रू तरळले. आणि तिने परमेश्वराचे पाय धरले. तेव्हा सावजी शांतपणे म्हणाला-

अरे प्रिये! अनेक वर्षांपासून तुझी पूजा केली जात आहे. तुम्ही शृंगवेरपूरला जा आणि आनंदाने जगा करा. भू रामचंत तुमच्या घरी येतील आणि तुम्हाला त्याचा आशीर्वाद मिळेल. शेवटी आनंद त्याचा उपभोग घेऊन मोक्ष मिळेल. असे बोलून सावजी तिथून गायब झाला.

अहो शेओ! अशा प्रकारे एक पापी नकळत शव-चुटदशीत त्यात गुंतला. आणि Moq Tat e.

एलिया होय

वर्णन

ऋषी म्हणाले - हेसुत जी ! तुमच्या तोंडून आम्ही हा शब्द अनेकदा ऐकला आहे. एन.एस घासतो की होतो? कृपया माझ्या वडिलांचे आणि वडिलांचे वर्णन करा. मग ऋषी ला हे ऐकून सूतजी म्हणाले - हे शगनो ! किंवा त्याचे व्रत केल्याने माणसाची सर्व पापे नष्ट होत नाहीत आणि तो मुक्त होतो.

त्यातून विष्ठा येते. सामी, सलोय्या, साया आणि सयुया या चार प्रकारच्या समस्या सांगितल्या. गेले आहेत या जगापासून मुक्ती केवळ भगवान शिवाच्या कृपेनेच मिळते. धम, अथ आणि काम येसब तर, भगवान विष्णू आणि इतर देवतांनी देखील दान केले, परंतु केवळ मृत शरीर दान केले गेले. करा त्र, वानू या देवांना अनुक्रमे सव, रज आणि तामस या गुणांचे स्वामी मानले जाते.

एन.एस. देव हा देह आहे पण सर्वोच्च परमेश्वर आहे. ते सर्व्हर आहेत आणि निसर्गापासून अलिप्त आहेत. एक यंकारी सर्व भगवान शिव हे एकमेव सव्वान्मय, इतर, सव, संन्यास, धर्म, अर्थ, काम आणि मो तो फळांचा दाता आहे. कैवया नावाचे पाचवे मुख आहे, ज्यापासून सर्व सृष्टी जन्म घेते आणि

चीही. त्याच्या नशिवाकरीले. मृतदेह घेऊन विष्णू पुनरुत्पत्तीचे दोषेच्यासारद, वास, शुकदेव महान संत आणि देवतांनाही नीट कळू शकलेले नाही.

लोकनाथ भगवान शव सच्चानंद, सत्यता, इतर अविनाशी आहे. ते सद्गुण आहेत आणि नकारात्मक देखील आहेत. ते शुद्ध, शुद्ध आणि उपधार टोपी आहेत. तो परम परमेश्वर आहे भगवान शिव श्रेष्ठ आहेत. प्रेताची पूजा करूनच वाईट अनिश्चितता आहे आणि पुरुष अंत्यसंस्कार प्राप्त करतो. तुम्हाला माहित आहे हे खूप कठीण आहे, परंतु शुद्ध अंतःकरणाने भगवंताच्या शरीराची प्रार्थना केल्यास मुक्तीचा मार्ग सुकर होईल. जातो सदैव मृत शरीराच्या स्तोत्राखाली राहा आणि आत्म्याचा आश्रय घ्या. हे घे परम कृपेने ज्याचा प्रेमाचा मार्ग सुकर होतो, तो प्रेमाचे बीज आहे एक लक्षण देखील आहे, ज्याचे वर्णन करणे अशक्य आहे. भा, गुण यु आणि सद्गुण, अनेक प्रकार, ज्याचे वर्णन खूप कठीण आहे. वै व वभावक या नावाने वभाव चांगला मानला जातो. प्रत्येक प्रकारचा आहे. त्यानंतर तो चांगल्या-वाईट भेदाने अनेक प्रकारचा असतो. या दोघांचे नऊ भाग एन.एस. त्यांच्याद्वारे मेहनतही सुलभ होते. अशा रीतीने माणूस आणि माणूस दोघेही एकच आहेत सर्व पूरक आहेत. ते वेगळे करता येत नाहीत. त्याच्या साधकाला सदैव आनंद मिळो ते उद्धवते. म्हणून देवाच्या देहाची नेहमी पूजा करावी. मी नवीन आहे! मानेमूचे वर्णन तुझे श्रवण केल्याने सर्व पापांपासून मुक्ती मिळते.

अध्याय बेचाळीस

स्व, वानू आणि प्रेताच्या रूपांचे वर्णन

ऋषींनी विचारले - हेसुत जी ! रा, वरुण आणि शवा कोण आहेत? यापैकी कोणता सद्गुण आहे? आणि आणखी कोण? कृपया आमच्या शंका दूर करा आणि आम्हाला त्यांच्या स्वभावाबद्दल कळेल. स्पष्ट करणे. ऋषींचे सुत जी हे ऐकून तो म्हणाला - हे शगानो ! वेदांचे जाण ज्यांचा असा विश्वास आहे की ज्या परमात्म्याने प्रथम सगुण स्वरूप निर्माण केले, ते पी हा मृतदेह आहे. त्यांच्याकडून श्रेयाचा उगम झाला. ते दोन सुंदर पुरुष पाण्याखाली त्या ठिकाणी एक अवघड तप होता, त्याला पंचकोशी म्हणतात, ते काशीमध्ये आहे. या संपूर्ण जग पाण्यात आहे असा विचार करून श्री शिव नंजाल झोपले आणि म्हणूनच वेणनारायण या नावाने एसए आणि कृत पी यांना माया नारायणी म्हटले गेले. नारायण यांचा क्र कमलपासून पतमाहाचा जन्म झाला. आत्म्याच्या जन्माच्या वेळी, त्याने स्वतःला तयार केले कर्ता जाणून घेण्यासाठी खूप कष्ट केले. त्यानंतर त्यांना भगवान विष्णूचे दर्शन झाले. तबा आणि वानू यांच्यात काही गोष्टीवरून वाद झाला. या वादावर तोडगा काढण्यासाठी 'महादेव' कटासाठी ए. त्यानंतर जनहितासाठी प्राज्ञींच्या कपाळावरून पुन्हा प्रभूंचा देह काढण्यात आला. कट a आणि च्या नावाने आणि yat a. त्यामुळे सगुण आणि नगुण शिवात फरक नाही. नाही ते आहे. भगवान शिव अनेक प्रकारचे करमणूक करतात आणि त्यांच्या भक्तांचा आनंद घेतात. देणगीदार. कृपया मदतीसाठी येथे क्लिक करा एन.एस.

सर्व देवता भगवान शंकराची पूजा करतात. जो मनुष्य इतर देवतांचा आहे जेव्हा ते इतर देवांमध्ये विलीन होतात आणि ते देव कधी विलीन होतात जेव्हा देवाच्या शरीरावर श्रद्धा असणारे सर्वजण आहेत भाशी फक्त बाप होतो. अज्ञानाची अनेक रूपे असतात, जेव्हा शाळेची दुसरी बाजू नसते. कार नाही. जिजीपासून तृणापर्यंत सर्व शिवाजीच्या रूपात आहेत. या जगाची सुरुवात आणि शेवटी सर्व मृतदेह आहेत. ही सृष्टी संपल्यानंतरही मृतदेह कायम राहतील. लोकनाथ

भगवान शिव हे वेदांचे लेखक आहेत. ते सर्व ज्ञानाचे स्वामी आहेत. समान तयार करा एन.एस. जगामध्ये वास करणाऱ्या आत्म्यांचे पालन करणारे आणि त्यांचा नाश करणारेच सर्व शिव आहेत. देवा धदेव महादेव हा काळचा महाकाल आहे. ते त्यांच्या इच्छेनुसार सर्वकाही करतात. कायंकारी भगवान शिवाची अनेक रूपे आहेत, तरीही तो एकच आहे. हा मृतदेह आहे सत्य आपोआप सांगितले जाते आणि ते केवळ जाणकार मनुष्यच ओळखू शकतो. अहो नवीन! या कारमध्ये देव तुम्हाला आशीर्वाद देईल! लोकनाथ भगवान प्रेताची जाण दया ऐका. ही शिकवण ऐकल्याने किंवा पाठ केल्याने सर्व पापांपासून मुक्त होऊन मोक्ष प्राप्त होतो. ते उद्भवते.

चाळीसावा अध्याय माहित नाही

ऋषी म्हणाले - हेमामु न सुत जी ! मृत शरीर आत्म्याने प्राप्त होते. प्रेताबद्दल सांगून कृतज्ञ होऊ या. ऋषींनी विचारलेल्या प्रश्नाचे उत्तर द्या हे सूत जी म्हणाले - हे शगनो ! एकेकाळी नारद, शौनक, कुमार, स. कपल इत्यादी प्रमुखांनी एक बैठक आयोजित केली होती ज्यात त्यांनी सर्व निर्णय घेतला मृतदेह पी. या जगाची निर्मिती त्याच्या इच्छेमुळे झाली आहे. त्याच लोकांमुळे हे जग फिरत आहे. तो निसर्गाचे प्रतीक आहे आणि जो युवेदाला शुभ चिन्हांनी ओळखतो. मी परम परमेश्वर आहे. शिवाजी हे अज्ञाताच्या पलीकडे ज्ञानाचे विशाल भांडार आहे. माणसाचे त्यामुळे अनेक रूपात मृतदेह दिसले, पण जेव्हा अज्ञान पुसून मानवाला समजले. तो गोळा करतो, मग तो नेहमी मृत शरीराचे एक रूप जाणून आणि समजू शकतो. या नदीत जसा एकच सूर्य आहे सर्वाना बरे करणारा, पण पाण्यात त्याचे अनेक शब्द दिसतात. तसाच सावजी सुद्धा AM मुळे एक असेल. बरीच पाने दिसतात. या जगातील प्रत्येक जीव त्याच्या अहंकाराची आणि गर्वाची फळे भोगतो. आहे. भगवान शिव हे परमात्मा आहेत, ते सदैव अहंकाररहित आहेत. त्याचा आणि त्याचा नियम आणि भक्तिभावाने केलेली उपासना पापाचा नाश करणारी आणि ज्ञानाची दाता आहे. ज्ञानाचा नाश झाला की ज्ञानाचा उदय होतो. ज्ञानाच्या उदयाने अहंकाराचा नाश होतो असे घडत असते, असे घडू शकते. अहंकार नसताना मन निर्मळ होते आणि मनुष्य देव प्रेताच्या रूपात असतो, तो जीवन आणि मृत्यूच्या बंधनातून मुक्त होतो. तो माणूस त्याच्या शरीरात आहुती देऊन ते मृत शरीरात विलीन होते. याला मु. जगातील माणूस तो तसाच आहे, जसा आनंद आणि दुःख नाही, तसा कोणीही वाईट नाही. फरक पडत नाही आनंद आणि आनंद दोन्ही समान आहेत. जेव्हा माणसाच्या मनात इच्छा असते आत्मत्याग करून शव साधनेसाठी शरीर अर्पण करतो, मग त्याला जगाचे पावित्र्य प्राप्त होते. सोडले जाते. म्हणून, मोक्षासाठी, देव नेहमी मृत शरीरापेक्षा अधिक देवता नाही. आहे. त्याचा आश्रय घेतल्यानेच जीव जगाच्या बंधनातून मुक्त होतो. अरे नाही! अशा प्रकारे तेथे आलेल्या ऋषींनी आपापसात हे ठरवले. वस्तू माणसाच्या मनात बिंबवली पाहिजे. ही कार मी तुझ्यावर प्रेम करतो तू जे काही विचारलेस ते मला सांग. आता तुम्हाला अधिक जाणून घ्यायचे आहे का? ऋषी म्हणाले - हे प्रिय सुत जी ! आम्ही तुम्हाला नमस्कार करतो. तुम्ही भाग्यवान आहात आणि लोकनाथ हा मृतदेहाचा भाऊ आहे. तुमच्या कृपेने आमच्या मनातील सर्व शंका दूर झाल्या आहेत. आणि पापाचा नाश करणाऱ्या आणि मुक्त करणाऱ्या सत्याचे ज्ञान प्राप्त केले,

त्यामुळे आज आपले जीवन यशस्वी झाले आहे.

सूत जी म्हणाले - अरे जो ! जो पुरुषहीन, अज्ञानी आणि पर्वा नाही
त्याने शव-तत्त्वाचा उपदेश करू नये. मला या शव-तत्त्वाची (ज्ञानाची) सर्वोच्च शिकवण
सासर्जीची दया आहे. वेद, पुराण, शास्त्र आणि इतिहास यांच्या अभ्यासातून त्यांना हे ज्ञान मिळाले.
आले आहे. हे एकदा ऐकल्याने पापाचा नाश होतो. मला बारा ऐकायला मजा येते
आणि तिसऱ्यांदा श्रवण केल्याने मनुष्याला मोक्ष प्राप्त होतो. त्यामुळे आनंद घ्या आणि आनंद घ्या
इच्छकाने परमात्मज्ञान पुन्हा पुन्हा ऐकावे.

हे मृत शरीर भगवान शिवाचे अद्वितीय आहे. ज्ञान, भोग आणि पैसा देणारा
आहे. यामुळे आत्मा वाढतो. हा आनंददा म्हणजे शव पुराणातील पु यमयी चौथा
संहितेचे नाव कोड आहे. आधीच अभ्यास करून किंवा वर्णन करून
अंतिम ध्येय प्राप्त होते.

.. ICC कोड पूर्ण.

.. ओम नमः शवाय.

थम आये

कृष्ण-उपम यू संवाद

ज्यांनी रजोगुणाच्या रीतीने, सद्गुणरूपी सात भुवनांना धारण करून जग निर्माण केले, त्यांचे सांभाळून आणि तमोच्या बंदुकीने भरून राहून या तिघांनी बनलेल्या या जगाचा नाश कर गुणांच्या मायेचे स्मरण करून ते पुन्हा शुद्ध स्वरूपात स्थित होतात, नमः, आपण परम शरीराचे ध्यान करतो. ते सर्व शरीर सृष्टीतील एकमेव आहेत, ज्याचे पालन करावे ते नाश आणि विनाशाच्या वेळी नाम धारण करतात. सद्गुणाने आणि गुणाने आणि भावनेने त्यांच्यासाठी ते शक्य आहे.

ऋषी म्हणाले - हे महान ऋषी शया सुत जी ! आम्ही सर्व तुम्हाला सलाम करतो. तुम्ही आमच्यावर दयाळूपणे वागलात आणि आम्हाला कोड सांगितले आहे. आता आपण उमा संहितेत विकसित झालो आहोत दीपवती जी आणि शिवाजी यांच्या अद्भुत लीलाबद्दल सांगा. ऋषींची ही प्रार्थना

जे ऐकून सतजरी म्हणाले - हे म नमामो! तुझ्या समर्थ्यासाठी मी अंतिम आनंद घेईन आणि ही कथा मी सन कुमारजींकडून ऐकली होती.

सन कुमार म्हणाले - हे प्रिये ! कृष्ण प्राप्त करण्याच्या इच्छेने कैलास पर्वतावर पु तपश्चर्या किंवा साधना करा. तेथे त्यांनी उपमा युक्ला तपश्चर्या करताना पाहिले आणि सर्व काही सांगितले. तसेच मृतदेहात सांगण्यास सांगितले. तेव्हा उपम यु म्हणाला - हे कृष्णा ! एकदा जप करा हे करत असताना मला शिवाजी दिसला. त्यांच्याकडे इतर, गु आणि बरेच काही आहेत देखील होते. शिवाजीची शूल खूप मजबूत आहे आणि समुद्राचे पाणी एका क्षणात आटले. शकते. या शेंडीने शिवाजीने लवणासुराचा वध केला. तिथं मला एक कुंड दिसलं, जो खूप धारदार होता. हाच फरसा सावजीने परशुरामाला दिला होता. तसेच तेथे सुदशान-च सुद्धा होते, ज्याला करोडो सूर्याचे शतक मिळत होते. शाहजी का पणक धनुष्यबाण, तलवार, गदा वगैरेही मी तिथे पाहिलं.

त्यानंतर मला तिथे लोकनाथांचे भगवान शिवाचे कल्याण दिसले. त्यांचे दा मध ओरराजी राजहंस जडलेल्या विमानात बसून डाव्या बाजूला बसले होते. मनु, भृगु ऋषी देवराज इत्यादि समस्त देवता त्याच्या समोर उभ्या होत्या. होय त्याच्या शेजारी नंदा आणि इतर भुते बसली होती. हात जोडून देवाला प्रार्थना करा करत होतो. त्यांना बघून मीही सरवार शेवची स्तुती करू लागलो. मग सावजी मला काही प्रकारची दृष्टी दिली आणि म्हणाली - अरे! मी तुझ्या बरोबर आहे. आपल्या आवडत्या वरदान मागा

शिवरायांचे उदात्त वचन ऐकून मी हात जोडून म्हणालो- हेदेवा धादेवा महादेव! y d जर तुम्ही माझ्यावर योग्य असाल तर मला तुमचे अनंत आशीर्वाद द्या. अरेरे! मी माझ्याप रवार

दाभातचे पदार्थ नेहमी अन्नात मिसळून ठेवावेत. उपम यूचे शब्द ऐकून सावजी म्हणाले- आणि तू! तुम्ही सर्व जगामध्ये परम समृद्ध व्हाल आणि तुम्हाला सदैव अमर शरीराची प्राप्ती होईल. असेल जेव्हा तुम्ही माझे भक्तिभावाने ध्यान कराल, तेव्हा मी तुम्हाला दाखवीन. हे सांगत आहे तेथून तो मेला होता. हे कृष्णा ! भगवान शिव हे सर्व काही देणारे आहेत, तो एकच आहे आणि तेच या जगाचे कल्याण आणि कल्याण करतात. यास्तव पूजेसाठी तूं उपासना

सर्व मार्गानी

मृतदेह

कृष्णाजींनी उपम यूला विचारले - हे भगवान! प्रेताची पूजा करणारे लोक शभाचे उत्तर आले म्हणजे शिवरायांची विशेष कृपा झाली, प्रजेला मला सांग कृष्णाचा हे ऐकून उपम म्हणाले, "हे कृष्णा! रा सराज हर याक श्पुणे शिवरायांनी आपल्या प्रचंड तपश्चर्येने मग त्यांना असे राज्य बक्षीस दिले. काय. त्याचा मुलगा नंदन यालाही शिवाजीकडून वरदान मिळाले आणि ते युद्धात विजयी झाले. देवराज पहिल्याला दहा हजार वर्षे गुलाम म्हणून ठेवले होते. तसेच सातमुख रास प्रेताचे पूजन करून सहस्र पुत्रांची पूजा केली. जेव्हा ऋषींनी किंवा व्यक्तीने शिवाजीची पूजा केली असेल तो वेदांचा महान गुरु असता तर काय, ए. वेद, पुराण, या इतिहासाचे ज्ञान आणि शिक्षण आले.

एके काळी शिवरायांच्या कोपामुळे पृथ्वीवरील सर्व पाणी आटले होते, तेव्हा सर्व देवतेने शिवजींची पूजा केली. त्यावेळी सावजीकडे होते कपल सेजल कापली गेली. राजा चसेनच्या भावातून शिवाजी नेऊ आहे दया शिवभापासून साध्या गोपीकरापर्यंत ई.

शिवराणीच्या सोमवारच्या मृत्यूच्या आशीर्वादाने आणि फळांनी, शिवाजीने तिच्या पतीला आनंदित केले. रा ए. भगवान शिव चंचुला नावाच्या भाचा राणीची गोकणम कथा ऐकून मृत शरीराने तिची सर्व पापे नष्ट केली आणि पती आणि कुटुंबाला चांगले दान देखील दिले. के. महाकाय नावाच्या देवाला मृत शरीरातून चांगुलपणा सापडला. प्रेत ते महामु न वासा मो k ta e. एवढेच नाही तर राजजींनी मृत शरीराची पूजा करून ही संपूर्ण सृष्टी निर्माण केली. मार्क डे जी, देवाचा मृत्यू केवळ मृतदेहाच्या कृपेने झाला. देवाच्या देहाच्या आशीर्वादातून शेंडी जगत एस आणि आदरणीय ए. या गाडीत मी तुम्हाला सावजीच्या अनेक गोष्टी सांगितल्या. सांगितले, जेव्हा मृतदेह कृपेने प्राप्त झाला.

तिसरा अध्याय

मृत शरीराचे वर्णन

कृष्णजींनी उपम यास विचारले - हे महामुने ! की देवाचा मृतदेह मलाही दाखवणार? त्याचे म्हणणे ऐकून उपम युबुले - नक्कीच देवाचे शरीर दाखवेल. मी तुला मी तुम्हाला एक अद्भुत सांगेन, ज्याचा नामजप केवळ शिवाजीद्वारेच नाही, तर तुम्हीच नाही तुम्हाला दाखवेल पण तुमचे पुस्तक तुमची इच्छा नक्कीच पूर्ण करेल. मग त्याने कृष्णाला सांगितले शवामध्ये आपले वर्णन करताना, पंचारी 'ओम नमः शिवाय' हा वाक्प्रचार देते. उपमा यू से सर्व विधी जाणून कृष्णाने शिवरायांची पूजा करण्यासाठी पाट घातला. आणि मग पायाच्या पायाच्या बोटार उभे राहून कठोर तपश्चर्या करायला सुरुवात करा.

श्रीकृष्णाची पूजा करून पंधरा महिने निघून गेले. सोळावा महिना सर्व शिवांनी जाताच पावतीसह कृष्णाला दर्शन दिले आणि म्हणाले - अरे प्रिये! तूच माझा सर्वोत्तम आहेस. या पूर्ण उपासनेने तुम्हाला धन्यता लाभो. विचारू किंवा विचारू इच्छिता? शिवरायांचे असे शब्द ऐकून कृष्ण म्हणाला - हेदेवा धादेवा श्री महादेव! तुम्ही मला आशीर्वाद देऊन आज माझे जीवन यशस्वी केले आहे. प्रभु! मी तुमच्याकडून मी नेहमी धोक्याच्या मार्गावर चालत राहावे आणि जगात यश मिळवावे अशी माझी इच्छा आहे. माझे निवासस्थान तुझे आहे जवळ रहा आणि तू नेहमीच माझा मित्र होशील. युद्धात माझा नेहमी विजय होतो. बाळाचे माझा नाश कर आणि योगींचा मित्र हो आणि मला दहा परम पक्ष मिळतील.

कृष्णाचे वचन ऐकून शिवाजीने त्याच्यावर सर्व आशीर्वाद दिले. आय लोकांच्या कल्याणासाठी प्राण यांची सेवा करण्याचे वरदान पावती जींनी दिले. त्यानंतर मृतदेह-पावती नाहीशी झाली. मग कृष्णही तपुवाक उपयुक्तजवळ जाऊन त्याला सांगतो त्याच्या वरदानाबद्दल सांगून, तो त्याच्या शहर राका येथे गेला.

श्री रामचनर्जींनीही भगवान शंकराची पूजा करून त्यांची पूजा केली. करू शिवाजीच्या आशीर्वादाने त्यांनी लंकेच्या विशाल समुद्रावर पूल बांधला. लंका बनवून आणि रावणाचा वध करून त्याने आपली पत्नी सीता मुक्त केली. परशुरामांनी सावजी केली शिवाजीकडून परशुनाम हे नाव मिळाले आणि त्याच्याकडून त्याचा पत्ता ऋषी होता.

जमादीनचा वध करणारा सहजून मारला. मनु पु नेशाप नांव चौशते

डाककच्या जंगलात एकाने शिवाजीची तपश्चर्या देखील केली, ज्याद्वारे शिवाजीने त्यांना संसार केले. बंधने दूर करून गणेशाचे गण करावे. गगमूनच्या उपासनेद्वारे एक हजार परा मी पु.चे आशीर्वाद दान केले. सावजीच्या कृपेने गालव नावाची व्यक्ती नाधनाने शिवाजीला तपश्चर्येने मदत करून आपला पत्ता पुन्हा जिवंत केला. मी नवीन आहे! अशा प्रकारे मी तुम्हाला मृत शरीराचे वर्णन केले आहे.

चौथा अध्याय मृतदेह

सास जी म्हणाले - हे पुत्र कुमार जी! आता तुम्ही लोकनाथ देवाच्या मृत शरीराचे लोक आहात. लीलामय चरित्राबद्दल सांगा. हे ऐकून सूर्यकुमारजी म्हणाले- अरे प्रिये! भगवान शिव हे सर्वोच्च भगवान आहेत. तो एकटाच आहे. सावजी सेही आठ देव यो ना, एक माणसं आणि पाच बायका म्हणजे चौदा लोक आहेत. , , , , ,
सूर्य इ. सर्व देवांसह राक्षस, सर्प, कर्करोग, गंधव इ.
A कृपापूर्वक E आहे. शिवाची माया जगभर पसरली आहे. या जगात झाकण्यासाठी घडणारी प्रत्येक घटना हे प्रेत मायेचे स्वरूप असते. त्याच्या आज्ञेशिवाय या पृथ्वीतलावर एक पानही नाही ते सोडवत नाही

सर्व देहांच्या मायेमुळेच सर्व जग कामदेवाच्या अधिपत्याखाली होते. त्यांचे मायेने मोहित होऊन महामुनातील देवराजाने गौतमाची पत्नी अह्य हिच्यावर आशा ठेवली होती. ज्याची फळे आणि फुले घासली. केवळ मायेच्या शरीर आणि आत्म्यामुळे वागायला लागली. छम्मानेही मोहित होऊन आपल्या गुरुदेवांच्या पत्नीचे हरण केले. आणि पापाचा भागीदार बनला आणि त्याच्यापासून मृत शरीर काढून टाकण्यात आले. मी एकदा वाणदेवही प्रेताच्या मायेने मोहित होऊन जगातील दुसऱ्या उवशीला आषाढ झाले होते. त्यामुळे दोघांचा मृत्यू झाला. मी माझी शक्ती पिचरमध्ये ठेवली होती, जी नेहमी आणि sh u p a. जेव्हा भगवान श्रीकृष्णाने त्याला पाण्यावर जायला लावले, ज्याची फळे आणि पाने बडावनात होती. Liketap v ag ya pu a. गौतम ऋषींना वाईटाचा मोह होण्यामागे एक मोठे कारण आहे. कृतीचा महान गुरु डोनानायकामध्ये जन्माला आला. एवढेच नव्हे तर महामुन परलोकातील मनेकावर मोहित होणे हे देखील मायेचेच प्रकटीकरण होते. लंके आणि रावण रामाने रावणाचा वध करण्याच्या नादात सीताजींना बाहेर काढले. या गाडीत घडणारी प्रत्येक घटना देवाच्या इच्छेनुसारच असते. शिवरायांची माया संपूर्ण जगात उपलब्ध आहे, जी ती माझ्यासाठी किंवा कुणालाही पूर्ण करायची आहे. ते शक्यही नाही.

प्रकरण पाच

नरकाला त्रास देणाऱ्या पापाचे वर्णन

सास जी म्हणाले - हेमुनी रा ! या जगात, पापी लोक जे त्यांचे पाप कमी करतात ते नेहमी नरकात जातात. धावले असते मला अशा नरक प्रवासाबद्दल सांगा. सासजींचे शब्द हे ऐकून सूर्यकुमार म्हणाला - हे प्रिये ! या जगात अनेक प्रकारची पापे कमी होतात. लोकांमुळे माणसाला नरकात जावे लागते. देवदूताची इच्छा, परदेशी पैसा मिळवण्याची इच्छा, डोक्याचे वाईट विचार करणे, अधर्म करणे, ही सर्व मनाची पापे आहेत. या गाडीत पडलेला, कठोरपणे बोलणे, डोके वर काढणे, भाषणाने केलेली ही पापे कमी होतात. आता खाणे, हसणे, वाईट काम करणे आणि कोणाचे पैसे घेणे आणि कर्णे घेणे, हे सर्व

शारीरिक पापे म्हणतात आणि त्यांचा परिणाम फार भयंकर असतो. तुमचे गुरु किंवा आई-पत्न्याची नाश करणारे महान पापी नरकात जातात. एवढेच नाही तर आत्म, मृतदेह या

विधी न करणे हेही मोठे पाप मानले जाते.

जो मनुष्य देवाच्या मृत शरीराची पूजा आणि पूजा करत नाही, तसेच तो मृत शरीराची पूजा करत नाही. ते करतात, तेही नरकाचे भागीदार आहेत. बाणा गुक उपासनेची शिकवण ऐकावी कर्ता, गु सेवेतून चोरी करणारे, गु यागी आणि गु यांचा अपमान करणारे, नरकात जाणारा मारणे, पिणे, गुरूच्या ठिकाणी बसणे आणि गुरूची आई करणे एन.एस ज्यांना त्यातून दिसते तेच नरकात जाऊ शकतात. वेदांचे ज्ञान जे पूजेसाठी यज्ञ करतात, जे डोक्याचा विश्वास हिसकावून चोरतात, सर्व मानवांनी नरकात राहावे. देवदूताचा आनंद घेणारा किंवा व्यभिचार करणारी माणसे नक्कीच नरकात जातात. एवढेच नाही तर पुरुष, स्त्री, हत्ती, घोडा, गाय, पृथ्वी, चंद्र, पाणी, औषध, रस, चंदन, अगर, कापूर, पाने, कढीपत्ता इ. विकणाऱ्या मूर्खाला नरक भोगावा लागतो. हेमू नवीन, ही गाडी माने तुम्हाला अशा कर्मांचे वर्णन करा, जे महापाप मानले जातात आणि ज्यांच्यामुळे मनुष्याला त्रास होतो नरकातील भयंकर यातना सहन कराव्या लागतात.

धडा 6

पापाची कबुली

सन कुमार म्हणाले - हे प्रिये ! कोणत्याही गोष्टीचा अभिमान किंवा अभिमान बाळगणे, राग, कपट आणि ऋषीपासून दूर राहणे, विनाकारण दुसऱ्याला कलंक लावणे, स्मशानाच्या झाडांना आणि झाडाची फळे, फुले, बागेच्या डहाळ्या आणि झाडाचा नाश करणारे काही जे कोणाचे पैसे लुटतात किंवा कोणाचे पैसे किंवा अन्न किंवा प्राणी, पाणी चोरतात निंदा करणारे, मुले किंवा मुले विकणारे जे करतात, जे असत्य बोलतात जे देव आणि देवाची पूजा करत नाहीत, दुष्कर्म करतात आणि देवाची दया ठेवत नाहीत सर्व मानवांना पापी म्हणतात.

देवदूतांवर विश्वास ठेवणे, हसणे, बांबू, लाकूड, लाकूड, पट्टे इ. मारोक्करने डोक्याची मर्यादा पकडणे, जनावरे आणि नोकरांशी वाईट वागणे आणि जे भुकेल्यांना अन्न देतात, जे भुकेल्यांना अन्न देत नाहीत, ते प्रेत मारणारे, गाय मारणारे, म्हातारे बैल कसायाला देणारे, डॉन, झाड, शरणार्थींना दया न दाखवणाऱ्या आजारी, मूर्ख लोकांना त्रास देणारे सामर्थ्य, पापाचे दोषी ठरेल. एन.एस. ज्या राजाने अध्याय केले, ज्ञानातून कर वसूल केला, गरिबांकडून पैसा गोळा केला. जे करतात ते नरकात जातात.

कुळात जन्म घेऊनही सुतार, वाई, सुवर्णकार, चिमणी, वाजा निर्माता काम करणारे लोकही पापी असतात. ज्याने दुसऱ्याच्या घरात चोरी केली

जेव्हां सुद्धीं शोटेवप्रीं हाहासां बेंद्रो शिमे विसूद्रावने पांखे घृत्यादीं श्री ओरी कसमत.
वैष्णव हे नरकवाचक आहेत. प्राणी, पशू, मानव, दानव इत्यादी सर्व पापे
यमराजाच्या हाताखाली जावे लागेल. जे एक ते एक असमानता हाताळतात,
यमराज हा सर्वांचा अधिपती आहे जो पापींना शिक्षा करतो आणि मृत्यूनंतर मनुष्य
यातना सहन कराव्या लागतात. म्हणून माणसाला त्याच्या पापाची शिक्षा त्याच्या हयातीतच मिळायला हवी.
ते नक्कीच केले पाहिजे. केलेल्या पापाचा नाश अशक्य आहे. ते
माणूस मनाने, वाणीने आणि शरीराने जाणूनबुजून किंवा नकळत पाप करतो, तो स्वतःचे पाप करत नाही.
फळाचा आनंद नेहमीच मिळतो.

सातवा अध्याय

नरक-मृत्यू

सन कुमार जी महामुन वेदांना म्हणाले - हेमाहमुने ! या जगातील पापी
सर्व मानवांना यमलोकात जाऊन त्यांच्या पापांचे फळ भोगावे लागते. पू किंवा मा
जीव उत्तर दशाच्या मार्गाने यमलोकात जातात, तर पापी दक्षिण दिशेला जातात.
सेयमपुरीला जावे लागेल. वैवत नगर ते यमपुरी दरम्यान छत्तीस हजार योजना
A आहे दयाळू स्वभावाचे सत्पुरुष, सुलभ मार्गाने पोहोचतात, तर पापी
अत्यंत अवघड वाटेवरून जावे लागते. त्याचे रा तेमनुक लेकांटे, गरम वालुकामय चुरयेसारखे
आवाज, चिखल, सुया, अंगारा, लांब गडद जंगले, बर्फाचे रस्ते, गढूळ पाणी, सह,
लांडगे, वाघ, डास आणि विविध प्रकारचे विषारी आणि भयंकर कीटक, साप, डुकरे, भुसे आणि
अनेक भयंकर प्राणी, भूत आणि राक्षस त्या पापी माणसाला मार्ग देण्यासाठी आले आहेत.
साठी उभे रहा

ते पापी माणसं जोखडात अडकून अशा भयंकर वाटेवर चालत राहतात. भूक-
प्रयत्नांनी, उघड्या शरीराने, त्यांनी छळ आणि दुःख सहन करून मार्ग सेट केला.
जास्त झाल्यामुळे रडतो आणि ओरडतो. त्यांच्या शरीरात रक्तस्राव होतो आणि कडक होतो
तो त्यांना ओढत राहिला, पण तरीही त्यांच्याशी बांधला गेला. या कारमध्ये
अवघड वाटेने चालत ते यमलोकाची यात्रा पूर्ण करतात. तेथे ठोसा
यमता त्या पाप्यांना यमराजांसमोर घेऊन जाते. यमलोक मायाम्राज त्या पुरुष
पाप आणि पुण्य यांचा लेखाजोखा पाहू.

यमराजाच्या तपूवाक उम या विमानात बसून पुत्राला स्वर्गलोकात पाठवा.
पण जर त्याने काही पाप केले असेल तर त्याला शिक्षा भोगावीच लागेल.
आणि त्याचे पाप भोगल्यानंतर त्याला आत्मज्ञानाने स्वर्गात पाठवले जाते. परंतु
अशा मनुष्याला, जो नेहमी कमी पापात गुंतलेला असतो, त्याला यमराजाचे खूप भय असते.
बघून त्रास होतो यमराज भयंकर दाढी असलेले, गुबगुबीत भाव असलेले, अनेक भयंकर
ए-शेक, अठरा हात, काळ्या कुशीवर बसलेला, दाण्यासारखा लाल
काळच्या अन्नासारखे डोळे आणि काळाचे डोळे भयानक रूप धारण केलेले दिसत होते.
पाप्याला खूप कठोर शिक्षा देतो आणि देतो. मग भगवान त्याच्याशी गुट धम्यु वचनातून बोलतात.
स्पष्ट करणे.

धडा आठवा

नरकाचा अठरावा भाग

सन कुमार म्हणाले - अरे महामु नासा ! जेव्हा यमता मनुष्याविषयी पापी घरी गेल्यावर तिथल्या वडिलांना फटकारायचे आणि म्हणायचे- पापो! तुमचे तुम्ही आयुष्यभर तुमची पापे कमी करत आला आहात, आता त्या पापांची फळे भोगायची वेळ आली आहे. आहे. त्याचप्रमाणे पापी राजाला शिव्या घालतात, राज्याचे सुख मिळाल्यावर ते म्हणतात तुम्ही स्वतःला सर्वस्व मानण्यास सुरुवात कराल आणि या अभिमानाच्या नशेत तुम्ही तुमचा जीव गमावून बसलात. त्यांच्याशी अत्यंत वाईट वर्तन करा आणि त्यांना अनेक प्रकारच्या शिक्षा आणि यातना द्या. त्या वाईट सह तुमची पापे अजूनही तुमच्या शरीराला कचऱ्यासारखी चिकटून आहेत.

तेव्हा यम तचद आणि महाचद यांनी त्या पापी राजांना वर उचलले आणि भीतीने थरथर कापले. ते द्या, जेणेकरून पापाची घाण जाळली जाईल आणि नंतर ते त्यांच्यावरील विश्वासाचा पराभव करतात. या गाडीच्या छळामुळे त्याच्या कानातून रक्त वाहू लागले आणि तो बेशुद्ध पडला. नंतर हवा त्यांना पुन्हा शुद्धीवर आणले जाते, त्यानंतर त्यांना नरकाच्या समुद्रात टाकले जाते. दया दिली जाते. पृथ्वीच्या खाली नरकाच्या सात टेकड्या आहेत, ज्या पूर्ण अंधारात वसलेल्या आहेत. मध्ये अठ्ठावीसचे धडे गायब आहेत. घोरा को टी, सुघोरा को ट, घोरा येथे, महाघोरा, चोर पा, तलतला, मायाका, कालरा, भयो रा, चडा, महाचंदा, चड कोलाहला, चड, चड नायक, पद्मा, पद्मा मावती, भीम, भीम, भीसना नायक, कराला, वक्रला, वा, यांना कोन, पंचकोश, शुद्ध, अखलादत, सम भीम, सम लभ, उदत्तय असे म्हणतात. अठरा नरकाचे अवशेष आहेत, जे पापींना यातना देणार आहेत. तय या नरक हे बांधकाम केवळ पाप्याला छळण्यासाठी करण्यात आले आहे. याव्यतिरिक्त या पाच नायकही आहेत. या शंभर रौरवाक आणि एकशे चाळीस महारकांना मोठमोठे धन दिले जाईल. असे म्हणतात.

नववा अध्याय

सामान्य नरक

सूर्य कुमार जी म्हणतात - जसे सोन्याला मत न मिळाल्यावरच कुंदन बनवले जाते. आहे. त्याच प्रकारे, पाप्याचा आत्मा सुरू करण्यासाठी, त्याला नरकाच्या आगीत टाकण्यात आले. जातो पहिल्या व्यक्तीचे दोन्ही हात दोरीने बांधून झाडाला उलटे टांगावे. दया दिली जाते. त्यांच्या पायात लोखंडी बांधलेले असते, त्यामुळे जनावरांना वेदना होतात तुम्ही केलेले पाप लक्षात ठेवा. यानंतर, तेलाच्या उकळत्या पॅनमध्ये अशा प्रकारे आपण वांगी भाजतो तशी ती भाजली जाते. फार उह गडदयु कु मधकेल दया जिथे अनेक प्रकारचे कीटक आणि भयानक प्राणी त्यांच्यावर पकडले जातात. उह ओरबाडून खा. अशा प्रकारे पाप्याला अनेक प्रकारच्या यातना सहन कराव्या लागतात. फर कु त्यातून बाहेर फेकल्यानंतर त्यांना पुन्हा नरकात टाकले जाते. तिथे त्यांच्या पाठीवर एका मोठ्या हातोड्याने, जे गरम आहेत, त्यांच्या पाठीला छेद दिला जातो. म्हणा ते पापी करवतीने कापले जातात. मग ते पापा माँचे मांस आणि अन्न खा करण्यास भाग पाडले जाते.

अशा प्रकारे ते अनेक जीवनाचा आनंद घेतात. त्याचे शरीर अनेक प्रकारचे असते यातना सहन करतात. त्यानंतर ते यमात पैला नवस नावाच्या नरकात टाकतात. येथे वाळूच्या इमारती आहेत, ज्या त्यांना गुहेप्रमाणे जाळून त्यांचा उद्धार करतात. त्यांच्यावर पापी हात, पाय, डोके, कपाळ, छाती आणि शरीराच्या इतर भागांवर आग फेकून द्या. हातोड्याने एकामागून एक अगणित पराभव केले जातात. त्यानंतर उबदार वाळूमध्ये फेकून द्या दया दिली जाते. मग तो घाणेरड्या कचऱ्यात टाकला जातो. कुंभीपाक नावाच्या नरकात पापा माँ कढईत तेल घालून शिजवले जाते. नंतर नफ्याच्या यादीत पुट दिले आहे. तेथे तो अग्नीच्या ज्वाळांत टाकला जातो. त्यामुळे तुमचे वे सारखा कडक हार आणि जखमेवर मीठ लावून तो ही पापे चाळतो ते भरा त्यांच्या तोंडात लोखंडी हातोडा घातला जातो.

दहावा अध्याय

नरकात आनंदाचे वर्णन

सन कुमार म्हणाले - हे महामुने ! ढोंगी, लबाड किंवा इतर गोष्टींमध्ये गुंतणे कोणत्याही प्रकारे डोके मारणारे नरक भोगतात एन.एस. या नरकात अर्धशतकापासून त्यांच्यावर धारदार नांगर चालवले जातात. असे पुरुष, कोण आई-वडिलांची किंवा गुरूची आज्ञा मानू नका, तोंड भरून घ्या ती जाते. स्मशानभूमी, बागा, पायवाटे, तलाव, विहिरी इत्यादींमध्ये राहणारे पापी.

स्थान करू नका, असे पाळणे को मध्ये खाल्ले जाते, मग ते नरकाच्या रूपात असतात.
शिजवलेले आहे. आनंद गरम लोह असलेला माणूस

ते चिकटवा लोखंड, तांबे आणि शिसे जे पापी महापुरुषांच्या कानात घालतात
आणि पितळ वितळले आणि भरले.

जे पापी स्त्रियांकडे वाईट नजरेने पाहतात, त्यांचे डोळे सुजलेले आणि तप्त भस्म आहेत.
भरते. महामाने दिलेल्या धार्मिक उपदेशाची अवज्ञा करणारे पापी
आणि छाती, घसा, जीभ, ओठ, नाक आणि डोक्यात तीन, धर्मशाळा उच्चारतात.
टोकाच्या टोकाला हातोड्याचा फटका बसतो. साहेबांचे पैसे
पूजेचे साहित्य चोरणाऱ्याला अनेक प्रकारचे यातना
आनंद घेण्यासाठी दिले जातात. जे पापी श्रीमंत होते त्यांनी दान केले नाही आणि भिकाऱ्यांच्या घरी आले.
रिकामे परत या, अशा माणसाला प्रचंड यातना सहन कराव्या लागतात.

नर देव प्रेताचे पूजन करून, विधीपूर्वक हवन करून,
यम नावाच्या ज्ञानात व रूपाने शिवम नामजप करून यमाचा मार्ग थांबवणारे शिव,
दक्षिण, दक्षिण आणि दक्षिण दिशेला राहणाऱ्या गरीब लोकांना ते बँट देतात.
माणसाला यमराजाचे दर्शन कधीच करावे लागत नाही. चार हात लांब मंडप बनवून
इशान मिड वंतर, ईस्ट आय इन्ना, पमा मी सुंडोम आणि साउथ मिया आणि पाटरसाठी बेल्स
घायचे आहे यानंतर चांगले आणि गोड साठी ठेवले. वहाकार, वधकार, वाकार
आणि धार्मिक गायीला चार शरीरे असतात, म्हणून गाईची सेवा आवश्यक मानली जाते आणि
म्हणूनच आपण गोमातेची पूजा करतो. असे न करणाऱ्यांना नक्कीच त्रास होईल
आणि ते नरकातून जातात आणि अनेक अडथळ्यांना तोंड देतात.

yahwana ye

माझी देणगी

सासजी म्हणाले - अरे! यमलोकाचा मार्ग पापी लोकांना अनेक दुःख भोगण्यासाठी निश्चित केलेला आहे.
करायच आहे. किंवा असा काही मार्ग आहे, ज्याद्वारे यमयात्रा सुरळीतपणे पूर्ण करता येईल?
आपण करू शकता? मातृ क्लिष्टेकून सूर्यकुमारजी म्हणाले - हेमहामुने ! असा जिवंत प्राणी बनवा
जो दयाळू असतो आणि नेहमी धोक्याच्या मार्गावर चालतो.

सरांना मदत करण्याचे काम करा. जे उभे राहतात किंवा बूट घालतात, ते
घोड्यावर बसून यमपुरीला पोहोचलो. त्याचप्रमाणे जे छत्री दान करतात आणि आंगोळ करतात त्यांना आरामदायी आसने आहेत.
यावर बसून वृक्ष लागवड करणारे झाडांच्या सावलीत यमपूरला पोहोचतात. फुलणारा माणूस
ते वाट पाहत असतानाच मुलगा त्यांना घेऊन जाण्यासाठी येतो. संतांसाठी घरे बांधण्यासाठी
सुंदर इमारतीचा आनंद घेण्यासाठी लोकांना भेटा.

अशाप्रकारे, आपल्या आईवडिलांची, ज्ञानाची आणि कौशल्याची सेवा करणाऱ्या माणसाचा आदर केला जाईल.
आहे. यमपुरीच्या वाटेवर पाण्याची कमतरता असल्यास इतर पाणी दान करणाऱ्या लोकांना
नव्हते घोड्यावर आरामात स्वार होऊन ज्ञानाचे पाय दाबणारा यमलोक
तू जा अन्नदान हे जगात श्रेष्ठ मानले जाते कारण ते केवळ आत्म्यानेच केले जाते.
शरीर पु. त्या शरीरातून धंपू येतो आणि शरीरच धम, अथ, काम आणि मो.
देणारा हे साधन आहे. म्हणूनच माणसाने इतरांचे दान केले पाहिजे. आमचे

मरीचो भुक्त्वा मादुष्णं च सोम्य आह्नदित्वा माद्विज्ञे आग्निं वसतः अग्नेः पादिके दाता
पुरुषी जगात वावरताना अनेक सुखांचा आनंद घ्या आणि आनंदाचा अनुभव घ्या.

बारावा अध्याय

पाणी पुरवठा आणि गरम करणे

सन कुमार जी म्हणतात - हेमु नासा! या जगातील सर्व ज्ञानाला जीवन देणारा पाणी आहे. पिण्याच्या पाण्यासाठी विहीर खोदणारी माणसे आपले अर्धे पाप करत नाहीत. तलाव बांधणाऱ्या माणसाला कधीच बी तोंड द्यावे लागले नाही. देव, दानव, गंधव, साप आणि सर्व प्राणीमात्र पाण्यावर अवलंबून आहेत. तलावात पाऊस पाणी भरून जाते, ज्याने ते निर्माण केले त्यालाच नसलेले फळ मिळते. कृपया आनंद घ्या तलाव पाण्याने भरलेला आहे, जो बांधतो त्याला एक हजार गाई दानाचे बक्षीस मिळते. अशाच प्रकारे हेमंत आणि ज्याने शिशिर आणि ऋतूंनी भरलेला तलाव बांधला, त्याला अध्याम्याची शुभेच्छा. फळे पिकतात. त्यामुळे तलाव खोदणे शुभ आणि लाभदायक मानले जाते.

अशा प्रकारे, पथ वृक्ष आणि बाग लावलेल्या लोकांच्या संपूर्ण वंशाचे रक्षण झाले असते. आहे. फळे आणि फुले असलेली झाडे खूप चांगली वाढतात. फुलापासून देवतेपर्यंत, फळांपासून पानांपर्यंत आणि त्यांचे तिथून येणाऱ्या-जाणाऱ्याला छाया दिलासा देते. ही झाडे, कर्क, रास, देव मनुष्याला सुख देणारा आहे. या जगात सत्य हे सर्वश्रेष्ठ आहे असे म्हणतात. हे फक्त सत्य, तपस्या, यथा, ष, चेतना, संयम, देवता, ऋषी, पितृपूजा, पाणी, वदन,

छाया, परमपद्म ही सर्व सत्ये आहेत. बरोबर बोलणारा माणूस तपवी, खरा धर्म पाळा व्यक्ती पुरुष आहे. तो विमानात बसून खाली बसतो. नेहमी सत्य बोलल्यानेच परिणाम होतो देणारा आहे. वर्ग, कीर्ती, पैसा, इच्छा, ज्ञान, ज्ञान, संपत्ती, सौभाग्य, पु आणि यापेक्षा जास्त पदार्थ आहेत. त्याचबरोबर मनातील सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या पाहिजेत. तपश्चर्याशिवाय, कोणताही मनुष्य किंवा प्राणी भगवान शिवाच्या परम निवासापर्यंत पोहोचू शकत नाही. असू शकते आरंभापासून लोकनाथ भव साल देवा धदेव महादेवाची तपश्चर्या किंवा तपश्चर्या करून

एवढ्या मोठ्या पापातूनही मुक्त होवो. तपश्चर्या किंवा संपूर्ण जगाला आनंद आणि शांता दाता आहे. म्हणून ज्यांना सुखाची इच्छा आहे आणि त्यांना सुख आणि मोक्ष हवा आहे तपश्चर्या करावी.

तेरावा य

पुराण महा या

सन कुमार म्हणाले - हे महामुने ! वेदांचे ज्ञान वाचून, सरमानुया या पुण्यचे फळ त्यांना निश्चितच मिळत आहे. नरकाच्या यातनाबद्दल बोलत आहे पुराणांचा प्रवर्तक आणि आत्म्यांना सावध करणारा उपदेशक हे गुरू मानले जातात. ते आपल्या अनंत ज्ञानाने जगाचे कल्याण करा. स्वतःचे जग सुधारण्यासाठी धन, धन, भूमी, बाण, गाय, रथ, फुले, दागिने इत्यादी दान करावे. नांगरलेली जमीन दान करून माणसाच्या दहा पिढ्या, म्हणजे पिकवणारी शेतं ते चांगले होते तो माणूस सर्व सुखांचा उपभोग घेत शेवटी विमानात स्वार झाला. वागलोका जातो. भगवान शिव, विष्णू आणि सूर्य तुमच्या घरात किंवा मंदिरात किंवा मंदिरात पुराणांचे पठण करणाऱ्याला राजसूय आणि अमेध्येचे फळ मिळते. सुयालोक होऊन ते लोकात जातात. देवतेच्या मंदिरात पुराणातील अमृत ते आचरण करणाऱ्याला अमेध्येचे फळ मिळते. या जगाला वाचवण्यासाठी शव पुराणातील परम पवित्र कथा ज्याला इच्छा आहे त्याला चांगल्या भावनेने जरूर वाचावे किंवा ऐकावे. रोज काही काळ शव पुराणाची कथा ऐकावे किंवा वाचावे. या जगात स्वतःच्या कर्माच्या बंधनातून मुक्त होण्यासाठी शव पुराणाचे ज्ञान उलगडले पाहिजे. नरंतरा योगशासनाचा अभ्यास करणे किंवा पुराणांचे पठण केल्याने सर्व पापे नष्ट होतात आणि धमक वाढते.

चौदावा अध्याय

आणि देणगीचे वर्णन

सन कुमार म्हणाले - हे प्रिये ! दानधर्मासाठी मानव फक्त सुपा निवडतो, तरच त्याचे परम कल्याण आहे. गाय, पृथ्वी, केस आणि तुला राशीचे दान सर्वोत्तम मानले जाते. आपल्या घराच्या दारात आलेला, म्हणजे निवेदकाला मारणारा, गाय, जोडे, ए, छत्री किंवा जे जे शक्य असेल तितक्या भक्तीने दिले जाते ते अंतिम आहे A फायदेशीर आहे. एवढेच नाही तर वर्ण, ताल, हाथी, कायदसी, घर, रथ, माणूस, गाय, का पाला आणि हे दहा दान महादान मानले जाते. जो कोणी या दहा महान दानांचा स्वीकार करतो जो भावनेने करतो, तो निश्चितच हा भौतिकवादाचा महासागर पार करतो. तो मनुष्य जीवन आणि मृत्यूच्या बंधनातून माणूस कायमचा मुक्त होतो. लोकनाथ देवा धादेवा महादेवजींची परम कृपा प्राप्त करून त्याला सुख आणि मोक्ष प्राप्त होतो.

गायी आणि वासरे, खुर, दागिने आणि सोन्याच्या नाण्यांनी झाकलेल्या इतर वस्तू सुपाला ज्ञानाची देणगी देणाऱ्या माणसाच्या सर्व मनोकामना पूर्ण होवोत ती जाते. तो आत्मा या जगातील सर्व सुखांचा उपभोग घेतल्यानंतर शवलोकात जातो. त्याला-सर्व इच्छित गोष्टी परलोकात प्राप्त होतात. मनाच्या इच्छेने केले होते दान नेहमीच हितकारक असते. तूळ राशीचे दान देखील या जगात शुभ मानले जाते. तूळ दान करणाऱ्या व्यक्तीने शिवाजीला मनाने मारून त्यांची प्रार्थना करावी. असे करा की ते त्याचे चांगले करतात. तराजूच्या तव्यावर बसून, तराजूच्या जमिनीवर बसा. त्यानुसार भरा आणि जेव्हा दोन्ही बाजूंनी वजन समान असेल तेव्हा ते घट्ट करा. सुपाला दान द्या. असे दान करताना येनकरी देव प्रेत मला प्रार्थना करा, प्रभु! माझ्या लहानपणापासून आजपर्यंतच्या आयुष्यात मी जाणत आणि नकळत होतो. तू सुद्धा पापे केली आहेत, तुझ्या कृपेने ती खाऊन टाक. हे स्वर्गीय! ही गाडी वाकवली दान केल्याने आत्मा सर्व पापांपासून मुक्त होतो आणि थेट जगाकडे जातो जेव्हा तो राहतो तेव्हा तो सर्व सुखांचा उपभोग घेतो.

पं हवान आये

अधोलोकाचे वर्णन

सन कुमार म्हणाले - हे प्रिये ! आता मी तुम्हाला ग्रेडबद्दल सांगतो. या हा रस्ता पाण्याच्या मधोमध असून लोकनाथ भगवान शव शोषणाग यांचा भाग बांधला आहे. त्याने ते आपल्या हुडावर ठेवले आहे आणि भगवान विष्णू त्याचे पालन करतात. सर्व देव आणि

विश्वाच्या कल्याणासाठी ऋषी-मुन, साधू-संत एकाच दिवशी शेषनागाची पूजा करतात. मी एच शेषनाग अनंत या नावानेही ओळखला जातो. तुम्ही अनेक गुणांनी संपन्न आहात आणि तुमचे सर्व देवदेवतांसह सर्वजण सणाची स्तुतीसुध्दा चालू ठेवत नाहीत. साप अनुष्ठान सदैव तुझी उपासना करत रहा. त्याने देवावर विजय मिळवला आहे. खुद्द देवांनाही शेषनागाचे सामर्थ्य आणि स्वभाव नीट माहीत नाही, मग सामान्य पुरुषांना कसे कळेल?

पृथ्वीच्या खालच्या भागात अटल, वाताळ, सुतळ, रसातल, तलताल, पाताल इत्यादी एकूण सात लोक हाजो दहा-दहा हजार योजना लांब-रुंद आणि वीस-वीस हजार योजने उंच आहेत. हे धडे म्हणजे दगड, पृथ्वी आणि अंगण. या ठिकाणी दिव्य महानग वास करतात. सूर्य सूर्यप्रकाश आणि प्रकाश, चंद्राची शीतलता आणि स्वच्छ चंद्रप्रकाश पृथ्वी लोकांना प्रकाशित करते. उदास, उष्ण आणि पाऊस असे अनेक ऋतू आहेत. झाले असते अशा रीतीने पाताळ लोकात सर्व प्रकारचे सुख आणि मूल्य आहे, जे सर्वांचे जीवन आहे. आवश्यकता पूर्ण करण्यास पूर्णपणे सक्षम. पृथ्वीवर पाण्याचे असंख्य स्रोत आहेत. स्वच्छ आणि ताजे पाण्याने जीवाची तहान भागवा. भरले आणि येथे कायमचे गुनगुनत. इतर अनेक सुंदर ठिकाणे येथे नाचतात आणि गातात. अधोलोक अनेक कारचे वैभव व विलास उपलब्ध असून तेथे अनेक मनुष्यप्राणी, राक्षस व नाग आहेत. त्यांच्या तपश्चर्येचे फळ ते भोगतात.

सोळावा अध्याय

नरकात मृत शरीर

सन कुमार म्हणाले - हे महामुने ! या जगातील सर्वोच्च वरून, मारुरव, शंकर, शुक, महावळ, ताट कुंड, मीठ, वैतरणी नदी, कृमी-कृमी, अन्न, कठोर, आसप जंगल, बालाभय, दाना, संदेश कळसू, महारौरव, शालम लाल इत्यादींची नावे. एक घटक नरक आहे. या नरकात येताना, पापींच्या आत्म्याला अनेक यातना सहन कराव्या लागतात. जो अवास्तव मार्गावर चालतो, त्याला रौरव नावाचा नरक भोगावा लागतो.

चोरी

पापी नरकात जातात. बहीण, मुलगी, आई, गाय आणि व्याज विकणारे जे पापी खातात ते तेलोह नरकाचे निवासी आहेत. गोहत्या देवी-देवता क्रिमाचा द्वेष करणारे मानव नरक भोगतात. या नरकात ते कीटक खातात.

जे पातर आणि प्राणाला अन्न देत नाहीत त्यांना लाल नरक भोगावा लागतो. जे नीच आणि पापी लोकांची सोबत करतात, जे चांगले पदार्थ खातात आणि तुपाचा हवन करतात. जे विरोध करतात ते नरकात जातात.

जे तारुण्यात मर्यादा मोडतात, दारू आणि इतर नशा करतात, कारण

जे पैसे कमावतात ते नरकात जातात. जे विनाकारण झाड तोडतात ते नरकात, हरणांची शिकार करणारे नरकात जातात. सराच्या घराला आंग लावणारे पाक, नरक आणि अन्न जे नरकात त्यांच्या पापांपासून त्यांच्या मुलांना त्यांच्या अभ्यासापासून वंचित ठेवतात त्याचा आनंद घ्या

शरीराने आणि वाणीने केलेल्या पापांची किंमत माणसाला चुकवावी लागते. आहे. भगवान लोकनाथांच्या मृतदेहाची हत्या करून सर्वात मोठे पाप केले जाऊ शकते. शकते. पाप, पुण्य, वर्ग, नरक ही सर्व कारणे आहेत. वास्तविक आनंद - सर्व मन एक पेय घ्या परमात्म्याला जाणणे आणि त्याची उपासना करणे हे ज्ञानाचे सार आहे.

च्या हवाई अध्याय

वर्षाचे वर्णन

सन कुमार म्हणाले - हे प्रिये ! आता मी तुम्हाला पृथ्वीच्या सात पैलूंबद्दल सांगेन. मला सांग. जंबू, लू, शालम लाल, कुश, चा, शक, पुकार हे सात महान ग्रह आहेत. यापैकी आजूबाजूला सात गट आहेत. हे सात समुद्र पाणी, ऊस, दूध, केशर, मी, तूप, दही यांनी बनलेले आहेत. भरा या डोंगरांच्या मध्यभागी सुमे पर्वत आहे. सुमाच्या दक्षिणेला नशाधा, हमाचल, हेमाकुट मी पवित्र आहे दक्षिणेत, उत्तरेत प्रेम आहे. हे सर्व वेळ सारखेच असते. त्याच्या मध्यभागी लंबवृत्त आहे जे मध्यभागी एक डोंगर आहे. दक्षिणेला पर्वताच्या पूर्वेला मंदार, पश्चिमेला मगंधमादन दशामध्ये विपुल आणि उत्तर दशामध्ये सुपा शिखर. त्यावर कदंब, जामुन, पीपळ झाडे नेहमीच आढळतात.

जांबुच्या झाडावर मोठी फळे पडतात. त्याच्या फळाचा रस प्रवाहाप्रमाणे वाहणारी आ ही जंबू नदी म्हणून ओळखली जाते. मी माजी माभा, पमा मी केतुमल आणि मधोमध एलावरी. पूर्वेला चाय रथ, दक्षिणेला गंधमादन, पश्चिमेला वय, उत्तरेला मानंदन हे वन । त्यावर अनोड, महाभा, शितोड आणि मानस नावाचे तलाव आहेत. मी पैसे देईन माकुंग, शिता जना, कुर्राहा, मैव्यान इत्यादी पूर्वेला पर्वत आहेत. दक्षिणेत, शकरा, चाकूट, बेड, चक, निधी, कपाल नावाच्या टेकड्या आहेत. सनी वास, कुशुंभ, कपाल, नारद, नाग उपस्थित आहेत. उत्तर दशामध्ये शंखाचुन, ऋषभ, हंस, काल, जरा आणि केशरचल इ. टेकड्यांमध्ये स्थित आहे.

सुमे नावाच्या डोंगराचा शतकोनपुरी आणि मान आहे. शतकोनपुरी जवळ अमरावती, तेजोवती, सन्यमनी, कृष्णनाना, वती, गंधवती, यशोवती या आठ बायका आहेत. एन.एस. शतकोनपुरीच्या मध्यभागी, पवित्र गंगा नदी, वर्तुळात प्रवेश करते, सीता, अलकनंदा चू आणि भा प्रवाहात विभागते. सीतापूर्व दशातून, दक्षिणेकडून अलकनंदा, शांतपणे आणि उत्तरेकडे वाहणारी नदी समुद्रात पडते. सुनील, मा यवन, नाशिद, गंधमादन इत्यादी पवित्र सुमे पर्वताभोवती अग्नीच्या ओवांप्रमाणे आहेत. या कर केतुमल, भाहा, कु, मायादा, लोकपवीत लोकपदम यांची भारतभर पूजा केली जाते.

अठरावे य

सातचे वर्णन

सास जी म्हणाले - अरे बेटा कुमार जी! आता तुम्ही सात पक्षांबद्दल मला सांग हे ऐकून सूर्यकुमारजी म्हणाले- अरे प्रिये! तुझ्याबद्दल सात मला सांग.

जांबूप - नऊ हजार योजना जांबुप्पा हिमालयाच्या दक्षिणेकडील समुद्रापासून उत्तरेकडे पसरलेल्या आहेत. त्याला सखल जमीन असेही म्हणतात. यावर त्याने माणसाने केलेली चांगली-वाईट कर्म फळ अनुभवायचे असते. इन्, किसे, तत्ववर्णा, गरम तमन नाग, पा, सौया, गंधव वान आणि भरत हे विभाग आहेत. त्याच्या दक्षिणेला ऋषी-मुन राहतात. जांबुपच्या मध्यभागी हे यया, क्रण, वैय आणि शु यांचे निवासस्थान आहे. त्यावर मलय, मह, सा, सुदामा, री, व्याचल आणि पर्या हे सात मोठे पर्वत आहेत. पराया पर्वतावर वेद, पुराण कापले a हे सर्व संत पाप नाश करणारे आहेत.

रिप - रिप पर्वताचा राक्षस रिप म्हणून ओळखला जातो. त्याच ठिकाणाहून गोदावरी, भीमरथी, तट्टी आणि इतर नद्या सर्व पापांचा नाश करणाऱ्या आहेत. कृष्णा वेणी दयान पर्वत, कृतमाला आणि तवरणमधून मलायाचल पर्वतातून वाहते. मह पावत माया, ऋषिकुया आणि कुमारी या नद्या वा वाहतात. या शुद्ध अंतःकरणाचे अनेक मार्ग आहेत. शहरे, गावे येतात. या पवित्र नद्या तेथे राहणाऱ्यांचे अनुमान शांत करतील. एन.एस. एवढेच नाही तर त्यांच्या पाण्याने त्यांची पापेही नष्ट होतात.

लप्पर- समुद्रातून लप्पर घरी आले आहे. गोमंत, चान, नारद, दार, सोनक, सुमन, बैद्य असे पुत्र आहेत. अनुता, शाखी, पापहानी, औषध, ग्रेस, अमृता, सुक्रीभा नावाच्या सात नद्या दिव्याला शोभतात. येथील रमणीय वातावरणात देवता आणि गंधवांसह अनेक जाती राहतात. या देशातील रहिवासी

ज्ञानाच्या रक्षणासाठी देवा धदेव महादेव आणि भगवान विष्णू यांची पूजा केली जाते. दिव्याच्या मध्यभागी - दिव्याच्या मध्यभागी सेमलचे एक मोठे झाड आहे. येथे, हार्ट, जीमूत, रोहित, बैकल, मानस, सुभू नावाची झाडे आहेत. शूला, रा, हर्या, चंद्र, शुक्र, वामोचना, नृत्व नावाच्या सुंदर नद्या आहेत. होय आणि नमल दयाही लोकांच्या प्रयत्नांना शमवत नाही. येथील रहिवासी कर्तव्य बजावत आहेत. विष्णू शिवाजीची पूजा करतात.

चप - चप घृतोड दह्याने महासागरातून बाहेर पडतो. तो विस्तीर्ण प्रदेशात पसरलेला आहे. येथे चा, वामन, अंशकार डवरी, मन पुद्रिक, भाम इ., पावती आणि गौरी, कुमुत्ती, सान्या, मनोजवा, शांता पुद्रिक या नावाने अनेक मोठ्या नद्या आहेत.

भाजीपाला दही हे समुद्राच्या बाहेरच्या पाण्याच्या महासागराचे घर आहे. येथे औषधी वनस्पती आहे

ही खूप मोठी गोष्ट आहे. उदयाचल, अटाचल, जलधर, विवेक, केसरी असे पर्वत आहेत. सुकुमारी, नलिनी, कुमारी, वेणुका, आययू, रेणुका आणि गाभटा नावाच्या नद्या आहेत. येथून सुंदर नयनरम्य ठिकाणी सर्व जातीधर्माचे लोक राहतात.

पुपकर पा - समुद्राच्या बाहेरील शरीर म्हणजे जो गोड पाण्याने वेढलेला असतो. असे म्हणतात मन त्यावर असते. येथे राहणारे लोक सर्व कारचे आहेत. रोगासह जगा ते दीर्घकाळ जगतात आणि आनंदाने जगतात. पु पुकर पश्चिमेकडील महाविता खड्डा हे मातेचे व देवतांचे निवासस्थान आहे असे मानले जाते. राक्षस त्याची पूजा करतात.

अशाप्रकारे पृथ्वीवर मानवांच्या वास्तव्यासाठी सात स्थाने आहेत, जी सात स्वरूपांची आहेत. नावाने ओळखले जाते.

एकोणिसावा अध्याय

राशिचक्र, एच-एमडीएल आणि लोक यांचे वर्णन

चान्मन्नी मंडळी पडने, त्या जगेला भुलोक म्हणून मृथीजमा धासून हे सूर्य आणि जेनेपर्यंत तेथे सूर्यमंडल आहे आणि त्याच्या वर चंद्र मंडळ आहे. चंद्र मंडळाकडून दहा हजार योजना वर आहेत आणि कोणताही पुरावा नाही. याच्या वर सत्रीशा मंडळ आहे आणि वर उवामंडल आहे.

वातावरणापासून खाली एक कोटी योजना, जे पृथ्वीचे सर्वोच्च वर्तुळ आहे, भू, भुवह, वसा. तीन ठिकाणी म्हणतात. त्यांच्यामध्ये कपानचे ऋषी राहतात.

महालोका हे पृथ्वीच्या वर्तुळाच्या वर स्थित आहे. महालोक, सनक, सनंदन, सनातन, कपाल, असुर, बोध, पच्छ हे शिव नावाच्या राजाचे सात पुनर्वसन करतात. एकाच राजवाड्यातील दोन लाख योजना बरोबर वर आहे. सुरुवातीपासून दोन लाख योजना आणि बुध आहे. दहा ते लग्न मंगळ लाख योजनेवर स्थित आहे. मंगळावरून दोन लाख योजनेवर गुरू

ते आहे. बृहस्पतिपासून दोन लाख योजनेच्या अंतरावर शनि मंडल आहे. हे सर्व आहेत आपल्या नियमाला चिकटून राहा.

तपलोक हे जनलोकापासून सहा वीस लाख योजनांच्या अंतरावर आहे. तपलोकापेक्षा सहापट जास्त पण आकाश तिथेच आहे. पृथ्वीवरील राणी, महामा, सत्य मार्गावर चालणारे चारी

तुम्ही राहतात का भुवः जगात देव, देवता इत्यादि वास करतात. स्वर्गात आद्य, पवन, वसू, अनिकुमार व देव नागपी इ. राहतात. पाणी,

अन्न, वारा, आकाश आणि अंधारातून घर आले आहे. याच्या माथ्यावर महाभूत वसलेले आहे. सर्वोच्च परमा हा गुण, संख्या, नाम आणि परमाणाहून वेगळा आहे.

देवतेचा चेहरा फक्त भगवान शिव आणि कृती देवी शश यांच्या मिलनातून येतो. या सेसरू यांचे नाव आले आहे. लया काल येईल तेव्हा ही संपूर्ण सृष्टी शरीरात विलीन होईल.

ते संपेल. बैकुंठ लोक लोकांच्या वर स्थित आहे. यानंतर कौमर लोक आहेत

जसम कंद राहतो. त्यानंतर उमलोक वसला आहे. उमलोक मादेवी जगदंबा

नवस आहे. आदश हे जगदंबेपासूनच आले असून वरुणाचे नाव आले आहे. उमलोक चे

पुढे, या जगाचा पत्ता म्हणजे परात्पर भगवान शिव यांचे निवासस्थान आहे. देवाचे प्रेत

तो निगुण, निराकार, सर्वस्वरूप आणि सर्वांचे कल्याण करणारा आहे.

विसावा अध्याय

तप किंवा समुता

आईने विचारले - हे बेटा कुमार जी! आता तुम्हीच सांगा देवा धादेव महादेवजींचे परम भक्त कोणत्या लोकात जातात? भाईचा हा लोक कुठे आहे? आवक नाही. हे ऐकून सूर्यकुमारजी म्हणाले- अरे प्रिये! देवाचे मृत शरीर परम कृपा प्राप्त करण्याचा एकच मार्ग आहे - तो म्हणजे हेटपा. तपाने केलेला मृतदेह किंवा हे शक्य नाही. या जगात सर्व मानव, वर्गातील देव, ऋषी-मुनी-मुनी-महत्त्वाच्या हकीकत संत इत्यादी नेतप्यानेच मिळवल्या आहेत.

तप किंवा तामसचे तीन प्रकार आहेत - सावक, राजस आणि तामस. ज्याने तपश्चर्या केली किंवा केली जे फळ हवे तेच खरे. इच्छा पूर्ण करण्यासाठी केले

तपस्या किंवा राजस आणि तीच इच्छा ज्यासाठी एखाद्याने शरीर देऊन तपश्चर्या केली आहे

तमसाला तप म्हणतात. मनाने आणि विचाराने शुद्ध असणे, पूजा, जप, हवन, उपवास,

आचार - विचार, मौनाने केलेली तपश्चर्या ही शुद्ध तपश्चर्या आहे. पायरी, तलाव, विहीर,

घरे, धर्मशाळा आणि शाळा बांधल्याने अंत्यसंस्काराचा मार्ग मोकळा होतो.
संपत्ती, वैभव आणि भौतिकवाद यात चिरडून माणूस ऐहिक बंधनात जखडला जातो. चौरासी हजार
योजनेचा उपभोग घेतल्यानंतर मनुष्याला योजना प्राप्त होते. उत्तरे काही असल्यास
उपाय केला नाही तर फक्त पश्चाताप उरतो. ते सखल प्रदेशावर आणि
फ्रुटलँडमध्ये दोन्ही आहेत. पृथ्वीवर केलेल्या चांगल्या कर्मांचे फळ स्वर्गात मिळते. या साठी
नेहमी सत्याचा मार्ग अवलंबावा. परोपकाराच्या मार्गावर चालावे. त्याच्या आयुष्यात
काही काळ भगवान शिवाचे नाव कोणाला आठवले?
भयंकर नरकात जाण्याची गरज नाही. प्रत्येक कारच्या वेदना आणि पापापासून मुक्त
हे शरीर देखील आहे ज्याद्वारे मनुष्य जीवनाच्या बंधनातून मुक्त होतो आणि स्मशानभूमीला प्राप्त होतो.
आहे.

i k savanya ye

u धमकी वर्णन

सास जी म्हणाले - हेसन कुमार जी! त्याचा जन्म क्राण कुळात झाला असे मानले जाते
ए ठीक आहे. मी असेही ऐकले आहे की शवाच्या डोक्यावरून, बाहूपासून बाहू, मांडीपासून सरवराची व्युत्पत्ती होते.
शूज सेवा आणि चरण पासून साधित केलेली आहेत. महाश! कृपया मला सांगा की नीच माणूस काय आहे
काय होते?

सासजींचे शब्द ऐकून सन कुमारजी म्हणाले- अरे महामु नास जी! माणूस तुझा
त्याने केलेल्या पापामुळे तो त्याच्या जागेवरून खाली पडतो. माणसाने केलेली चांगली कामे
सत्पुरुषांच्या स्थानांचे रक्षण करतो. जातीत सापडलेल्या माणसाला पूर्व
जन्मात केलेल्या वाईट कर्मांमुळेच वर्णमाला मिळते. म्हणूनच माणूस
संकटाच्या वेळीही माणसाने आपले कर्तव्य काटेकोरपणे पाळले पाहिजे.
करा. त्याने आपले कर्तव्य पाळले पाहिजे. त्याला वाईट वाटायचं. या
कार पुरुष त्यांच्या जागेचे रक्षण करू शकतात.

जे लोक शुवर्णमाज घेतात, ते स्वतःहून तीन वर्णांच्या सेवेत स्वतःला वाहून घेतात.
जर तुम्ही धर्माप्रमाणे योग्य पद्धतीने केलेत तर पुढच्या जन्मी तुमचा जन्म होईल.
घासणे. तसेच जो विधीनुसार पूजा करतो व हवन करतो.
आणि नेहमी नीतिमत्ता आणि सत्याच्या मार्गावर चालतो.

तिथे असणे हा सन्मान आहे. जे ऋषीमुनींचे धर्म आणि आशीर्वादाचे कारण आहे.
पुरावा पूर्ण करतो आणि त्याच्या धमकीचे अचूक पालन करतो, तो एकूण आहे
संपूर्ण गोष्ट वितळते. या कारणास्तव, क्रलाना कुटुंबाचे ज्ञान मजबूत आणि मजबूत आहे.
स्थिरपणे अनुसरण करतो, देवतेची पूजा करतो, तो वर्ग प्राप्त करतो.

मग श्रीमती जींनी विचारले- हेसन कुमार जी! आता तुम्ही आम्हा सर्वांचे आहात
मला सांग. सन कुमार म्हणाले - हे महामुने ! अद्भुत फळासारखेच

जुषीची कर्माकरंडा करुता. एकरा मूखुस घेतु त्याच्या मागीर मृत्युपण्येकतू नसहतो, कोण युद्धात पराभूत का होत नाही, युद्धात पाठ का दाखवत नाही, असा शूर योद्धा, जो लढतो-वीरगताचा रणांगणात पराभव होत नाही, तर तो थेट स्वर्ग गाठतो. ते उद्धवते. तो जीवन आणि मृत्यूच्या बंधनातून मुक्त होतो. स्वतःच्या मुलाची हत्या करून तसेच मरण पावलेल्या व्यक्तीला स्वर्गात स्थान मिळत नाही.

रणांगणात सापडलेला मृत्यू सर्व जाती-पात्रांना सुखावणारा आहे. यू च्या क्षेत्रात जर दक्षिणाही शक्तीशी युद्धासाठी आली तर त्याला मारावे लागेल. नाही, आणि त्याचे पाप जाणवले नसते. माणूस मेला, पाणी मागितले तर त्याचे

ते विझवणे न्याय्य आहे. ज्या माणसांनी कधीही आश्रय घेतला आहे त्यांना युद्धात मारले जाऊ नये. या या ह्येचे पाप जाणवते.

अध्याय वीस

गर्भात असलेला जीव, त्याचा जन्म आणि अनास्था

सासजी म्हणाले - हेमाश! तुम्ही आमच्या बऱ्याच भावना शांत केल्या आहेत. आता तुम्ही आम्हाला आत्म्याचा जन्म, त्याची गर्भधारणा आणि आत्म्याची अनास्था याबद्दल सांगा. महामु नासाचा हे ऐकून सूर्यकुमार म्हणाला - हेमुने ! आपल्या शरीराचा रस e मेल वरून आहे. शरीरातून बारा टप्प्यांत मल बाहेर काढला जातो. कान, डोळे, नाक, जीभ, दात, लग्न, गुदद्वार, गुदाशय, वेद, कफ, वात, मूत्र इत्यादि उत्सर्जनाची ठिकाणे आहेत. आमची दया ही सर्व भीती नाही कनेक्ट आले आहे. याद्वारे रस शरीरात शोषला जातो. हा रस आत्म्यापासून परिपक्व होतो. जेव्हा हा रस पिकतो तेव्हा प्रथम त्वचा तयार होते आणि त्वचा शरीरातून काढून टाकली जाते. ती जाते. फर रक्त बनते. त्यानंतर केस, केस, केस, अथा, मी जा जन्माला येतात. मधल्या ऋतूच्या शरीरात प्रवेश केल्याने वेसिकल बॉडी तयार होते. एक दिवस, पाच दिवसात, सात रात्री ते मांस पॅड बनते. कालांतराने हळूहळू चा एक भाग व्हा. अशा प्रकारे जीव त्याच्या आईच्या आत वाढतो आणि त्याचा विकास होतो असे घडत असते, असे घडू शकते. आईने खाल्लेल्या अन्नाच्या रसातूनही त्याला अन्न मिळते. अशा रीतीने मातेच्या उदरात जन्म घेणारा जीव स्वतःबद्दल विचार करतो. त्याला सुखाची प्राप्ती सुद्धा पूर्वीच्या जन्माच्या कमी नुसारच असते. तो नसता की अशा प्रकारे मला जन्म-मृत्यू मिळत राहतो आणि प्रत्येक जन्मात अनेक वेदना भोगत असतो. नाही. म्हणून मी माझ्या आत्म्याच्या उद्धारासाठी काहीतरी केले पाहिजे. गर्भवती अनेक A सहन करतात कारण गर्भधारणा देखील एक प्रकारची कैदी आहे. जीवा मा गभम आहे गाडी तशीच पडून आहे, जणू काही त्यावर डोंगर उभा आहे. ही कार गर्भवती आहे ग्रस्त

तुम्हाला अनेक दुःख आणि यातना सहन कराव्या लागतात. म्हणूनच सातवा महिना जन्माला येतात आणि पापी नऊ महिने गर्भधारणा आणि जन्माचा त्रास सहन करतात.

शारीरिक फिटनेस आणि बालपण

सन कुमार म्हणाले - हे महामुने ! राजा आणि व्हीके यांचे मिश्रण करून आपले शरीर बनवले आहे. आणि K च्या शेवटच्या स्थितीत तयार होतो. म्हणूनच तो वर आणि खाली मानला जातो. हे वर आणि शरीर पंचांग, काव, कुसाजळा इत्यादी कोणत्याही वस्तूसाठी वापरता येत नाही. शरीर गंगेच्या पाण्याने धुऊनही काही होत नाही. कोणतीही कार सेन्ह होते. ज्या मार्गाने पवित्र आत्मा अनेक वर्षे भटकतो, ते असू शकत नाही गाडी घासत नाही. शतपुरुषांनीही परमाची पूजा आणि हवन इ. पी आणि नाही. मंदिरात व इतर तीर्थक्षेत्रात राहणारे प्राणीही आपले काम करतात. फळांचा आस्वाद घेत राहा. त्यांना तिथेही शुद्धता आणि स्वच्छता आढळत नाही. माझी मनापासून इच्छा आहे शांत राहून जीवन सांगून ज्ञान मिळते. आमच्या अंतःकरणाची सुरुवात तुमच्यापासून होऊ द्या जातो ते पाणी आणि वैराय पी माती पिण्याने शुद्ध होते. आमचे देह तो वरती । हे जाणून आणि समजून घेऊन माणसाने शांतपणे विचार केला तर तो तो हरवून जातो. या कारमध्ये तो जीवनमुक्त होतो.

सत्य हे आहे की सर्व सुखाचे मूळ ही आसक्ती आहे. आम्ही चुकल्यास मग आम्हाला आनंदी करण्यापासून कोणीही रोखू शकत नाही. तो जन्म-मृत्यूच्या बंधनातून मुक्त होतो परंतु असे होत नाही, कारण जेव्हा गर्भधारणा झाल्यावर आत्मा जगात जन्माला येतो. त्यानंतर तो सर्व काही विसरतो. तो एरला ओळखत नाही. जरी त्याला डोळे आहेत आंधळा, कान नसल्यामुळे तो बहिरे होतो. तो उडून जात नाही आणि जगात फसला, तो खातो.

बालपण आणि पौगंडावस्थेमध्ये, प्राणी अनेक वेदना सहन करतो. त्याच्या कल्याणासाठी मार्ग सापडत नाही. तारुण्यात वासना, क्रोध इत्यादी भावना प्रबळ होतात. तो Y सोबत जमायचे आहे. या गाडीचा आनंद त्यांनी मोठा आनंद मानला असता. आणि देवाकडे लक्ष देत नाही. त्या संसारा रक बंधनात अनेक बी त्रास देत राहतो.

अध्याय चोवीस

ही वृत्ती

आई म्हणाली- अरे रागावले! आता तुम्ही आम्ही पंचचूडा आणि सगळे y k मला कु सत अथ बदल सांगा. मातृ दिन प्रश्नाचे उत्तर देताना ए. सन कुमार म्हणाले - अहो होय साहेब! एकदा देव नारदाची पूजा करत होते, तेव्हा पंचचूड भरपूर होते, मग नारदजी तिला म्हणाली - सुंदर! तू मला तुझ्या स्वभावाबद्दल सांग. तेव्हा पंचचूडा म्हणाला- ओ देव श! आपण एक आहोत तर मी चांगले आणि वाईट कसे करू शकतो? तुमच्या स्वभावाला मी स्वतःला ओळखतो ना राईचा स्वभाव खूप मजबूत आहे. कुलीन आणि थोर मर्यादा रेषा स्वीकारू नका. ते पापी पुरुषांचेही सेवन करतात. स्त्री ही सर्व पापांचे मूळ मानली जाते.

जेव्हा माणूस थोडेसे प्रेम दाखवतो, किंवा त्याचा होतो. दागिने आणि

जे इच्छूक असतात ते खोडसाळपणात पडून बिघडतात. चंचल आणि मोठे आणि ऋषी-मुनीसुद्धा भ्रम आणि भ्रमाच्या संकटात सापडणार आहेत. ते पुरुषांसोबत कधीही समाधानी होऊ नका. त्या माणसाला पाहताच ते पापाकडे वळतात. ते आहेत तो वालांनाच परम सुख मानतो. त्याला नेहमी संपत्ती आणि वैभवाची लालसा असते. सर्व कारचे गुणधर्म घेतल्यानंतरही ती प्रकृतीची बरोबरी करू शकत नाही. यमराज, मरण पावला पाताल, बडवनाल, रुधारा, विसाप वगैरे सर्व मिळून याच्या बरोबरीचे नाही करू शकतो. ते महान होते. हे जग निर्माण करताना आर्जींनी पंचमहाभूतांची रचना केली. के. सर्व जगावर दया करा. माझ्या निर्मितीत मी अनेक गुण भरले आहेत पण ते बनवताना श्रीकृतार्जींनी त्यांच्यातील सर्व दोष भरून काढले. ही कार पंचचूडा आसराकडून Y बदल असे शब्द ऐकून नारदांना Y बदल अनास्था वाटली.

पंचविसावा अध्याय

कालगणना

सन कुमार म्हणाले - हे महामुने ! एकदा सावजीने नेदेवीला फोन केल्याची पोचपावती दिली. बोलायला सुरुवात केली. सावजी म्हणाले - हेदेवी ! मृत्यूचे ज्ञान असे आहे- मानवी शरीर अचानक फिकट गुलाबी होते आणि वरचा भाग लाल होतो जीभ, तोंड, कान आणि डोळे दुखतात, ज्याला आवाज आणि आवाज ऐकू येत नाही, तो कोणता सूर्य, चंद्र इ. काळा किंवा अस्पष्ट दिसल्यास, अशा व्यक्तीचा कालचा बळी झाल्यानंतर सहा महिन्यांच्या आत मृत्यू होतो. असे घडत असते, असे घडू शकते.

माणसाचा डावा हात सात दिवस सतत मुरडल्यामुळे शरीर थरथर कापते, टाळू कोरडे राहा, तो माणूस फक्त महिनाभराचा पाहुणा आहे. जीभ घट्ट होते, नाक पाणी, तेल, तूप आणि काचेचे बुडबुडे न दिसणारे, जमिनीत ओतत नसलेले फुगे वाहत राहा. दृश्यमान व्हा, ज्याला सूर्य आणि चंद्राची किरणे दिसत नाहीत, जे रात्री धनुष्यात आणि दिवसात कावळे-कावळ्यांनी घेरलेला कोप पहा, मग त्याचे आयुष्य सहा महिने उरले, अशा जाणून घ्यायचे होते

हॅक म्हणजे! आम-वन, ज्ञान, मुत, प्रेम, का मुता, दाना-रा, पाल, मास, ऋतु, वर्ष, युग, कप, महाकप यानुसार शंकर आत्म्याचा वध करतात. डावे, उजवे आणि मधले तीन मागणी. नया घाली प्राण । आपल्या शरीरात सोळा नसा असून त्या चार ठिकाणी असतात. पण मी जगतो या सर्वानुसार माणसाचे वय प्राप्त होते. भीती आणि हवा नाही माणसाला आयुष्यभर सांगण्याचे काम का वह करते. या गाडीत काळ नाय ने वेळ काढला-च काय वर्णन आहे.

सहावा अध्याय

निर्मूलनासाठी उपाय

देवी पावती बोलत - हेनाथ ! तू मला कलचची गोष्ट सांगितलीस. हेदेवा धादेवा! आता याला आळा घालण्याचा मार्गही मला सांगा. तुमच्या जीवनासाठी आणि फायद्यासाठी या कारचे हे ऐकून लोकनाथ देवाचे पिंड म्हणाले - देवी उमे ! पृथ्वी, पाणी, वेगवान, वारा आणि आकाश इत्यादी पंच तत्वांच्या संयोगाने या शरीराचा जन्म होतो. आकाश सर्वव्यापी आहे आणि सर्व गोष्टी त्याच्यात विलीन होतात. एके काळी दया आली. जेव्हा जेव्हा मी तुझ्याद्वारे आलो तेव्हा काल पुन्हा प्रकृतीत स्थिर झाला.

सेवेतून आकाशाचा जन्म होतो, वाऱ्यापासून वारा, वेगापासून जल, पाण्यापासून पृथ्वी. पाण्याची चार, तीन तेज, दोन वायु आणि एक आकाश. शब्द, प्राणी, पा, रस आणि गंध पाच आत्मे, जेव्हा ते शरीराचा त्याग करतात, तेव्हाच आत्मा मरतो आणि जेव्हा हे पाच होतात जेव्हा भूत शरीर घेते तेव्हा आत्मा निर्माण होतो. कालावर विजय मिळविणारे योगी या गुणांकडे लक्ष द्या.

देवी पावती म्हणाली - हेनाथ ! वेळ जिंकण्यासाठी योगीजनांचे स्वतःचे ध्यान किंवा सराव, त्याबद्दल सांगा. ही पावती ऐकून देवा ॥

सावजी म्हणाले - देवी ! जेव्हा संपूर्ण जग रात्रीच्या अंधारात गाढ झोपलेले असते, त्या वेळी बसून योगासने करतात आसनावर बसून आपल्या तर्जनीच्या मदतीने दोन्ही कान बंद करा. अशा प्रकारे रोज तीच साधना करावी. ही साधना एवढी कठिण झाली की यातच दोन वाजले आसनात आणि त्यानंतर आत्म्याने उत्तेजित होणारा आवाज किंवा ध्वनी त्या वेळी मानवाला ऐकू येतो त्याच्या इच्छेनुसार तो मरतो. हा शब्द किंवा ध्वनी आहे, जो आनंद आणि आनंद देतो. देणारा आहे. ऐहिक आसक्ती आणि माया यांच्या व्यसनाधीन लोकांना हा आवाज किंवा नाद कसा कळणार? आपण सक्षम असेल

जन्मजात माणसांना त्याची माहिती मिळते, ते रहदारीच्या वर्तुळातून बाहेर पडतात. एन.एस. महान ज्ञान आणि मुक्ती आहे. हा आवाज अनाहत आहे, जो उच्चारता येत नाही. केले जाऊ शकते योगी त्यांच्या प्रयत्नांनी आणि ध्यानाने हे साध्य करतात. शस्त्र पासून असे केल्याने मृत्यूवर विजय प्राप्त होतो. त्याच्याकडून मृत्यूवर विजय मिळविणारा शब्द. असे घडत असते, असे घडू शकते. घोष, कन्या, गंगा, घट, वीणा, वंश, शंभ, शंखनाद आणि मेघ गजत ही नऊ नावे आहेत. शब्दाचे चिंतन करणाऱ्या विद्वान आणि योगींना कधीच संशय येत नाही. या

नियमित यमकयुक्त शब्दांची स्तुती करणे आणि ध्यान करणे त्याच्यासोबत काही असामान्य घडले नसते. त्याची प्रत्येक इच्छा जे घडते ती असते आणि ती आता फळ देते. घासणे.

वीस सत्तावीसवा अध्याय

अमरांसाठी साधना

पावती म्हणा जी - अरे प्रिये! मला मारले तर सांगा की योगीजन तुम्हाला वायूचा दर्जा कसा मिळेल? हे ऐकून महादेवजी म्हणाले - अहो याचा अर्थ ! jas कार दाराच्या दारावर ठेवलेला पक घराच्या आत आणि बाहेर एकाच वेळी प्रकाश प्रदान करतो आपल्या हृदयातील हवा देखील आत आणि बाहेर दोन्ही हलकी करते. वायू हे सर्व ज्ञान, बुद्धी आणि उत्साहाचे मूळ आहे. म्हणून ज्याने वायू जिंकला त्याने संपूर्ण जगावर विजय मिळवला आहे. जस कार लोहार मुख से श्वास (हवा) हवा भरून आपले कार्य करत राहतो, त्याच प्रकारे संत आणि योगी देखील त्यांच्या अभ्यासात व्यस्त असतात. जेव्हा ते निपुण होतात तेव्हा सराव करा म्हणून तो सीटवरून दहा बोटे वर करतो.

प्राणायाम गायीच्या मंत्राचा जप मस्तकाने आणि भक्तांनी थांबवले जाते आणि आत असलेली हवा नाकातून बाहेर फेकली जाते. ते करून मोठी फळे येतात. योगींना एका निर्जन ठिकाणी, जेथे सूर्याची इच्छा आहे, झोपायचे आहे बोटांच्या साहाय्याने डोळे बंद करून यनम नसल्यास योगी चिडचिड करणारा असावा. तेथे योटचें दर्शन । जेव्हा योगींना अशा प्रकारे प्रकाशाची दृष्टी असते तेव्हा अंधार होऊ शकतो तो निघून गेल्यावर तो योगी सर्वोच्च होतो. त्याला अनेक गोष्टी कळतात. तो मनुष्य जीवन आणि मृत्यूच्या बंधनातून मुक्त होतो आणि त्याला परम पूर्णत्व प्राप्त होते. आहे. अशा प्रकारे ध्यान करणाऱ्या व्यक्तीला तात्काळ गती प्राप्त होते.

अठ्ठावीस अध्याय

शंडो मॅनचे वर्णन

श्री पावती शिवाजीला विचारू लागले की देवा ! तू मला वेळ आणि शब्द सांगितले काय, आता सावली माणसाचे शास्त्र सांगा. देव म्हणाला शरीर - वाळू आणि परिधान उदबत्ती प्रज्वलित करून 'ओम नमः भागवताय' या बारा अक्षरांचा मंत्र. जप करताना माणसाला आपली सावली दिसली की मिळत असे आहे. अशी सावली डोक्यावर दिसली तर सहा महिन्यांत मृत्यू होतो. शुद्ध मीठ असणे पण भय आहे, कृष्णावर पाप आहे, चांदीवर बंधन आहे, पिवळ्यावर शुकाची भीती आहे. y d नाक कापले तर लग्न, मृत्यू, उपासमार अशी भीती असते. या गाडीत जेव्हा माणसाची सावली जर पुरुष दिसला तर त्याने मनातल्या मनात नवरा मंत्राचा जप करावा. ही कार एक वर्ष त्याचा जप केल्याने सर्व सत्याची प्राप्ती होते. आता एका रहस्याबद्दल बोलूया नाही. हा विज्ञानाच्या शिरपेचात मानाचा तुरा खोवला आहे. हा धडा सर्व विद्यार्थ्यांची आई आहे असे म्हणतात वेदही रोज त्याची स्तुती करतात. हा शब्द खेचरी या नावाने ओळखला जातो जातो या भाषेला अया, या, चाल, नया, आ, आ आणि सनातनी म्हणतात. आहे. ते अक्षराने, अक्षरांसह लिहायचे असते. हे तत्वज्ञान पाहिलेल्या योग्याचा जन्म यशस्वी होतो.

म्हणून योगींनी स्वतःचे ज्ञान व ज्ञान आचरणात आणावे. सरावाने सर्व गोष्टी शक्य आहेत.

अध्याय एकोणतीस

aa-d-sr चे वर्णन

सूत जी म्हणाले - हे शगन ! परमा मा हे सत्य आणि असत्याचे परमपिता आहेत. तो विश्वाची निर्मिती आईच्या रूपात करतो. तो विश्वाचा निर्माता आहे. आणि या जगाचे पालन आणि शंकरजी त्याचा नाश करतात. जेव्हा सृष्टीचा विचार केला त्यामुळे पहिली गोष्ट म्हणजे पाणी मिळवणे. पाण्याला नरक पु आणि पाण्याला मननारायण म्हणतात. राहतात. स्वतः राजा आणि त्याला वायंभू म्हणत. पाण्यात पहिले ज्यामध्ये प्रत्येक वेळी दोन भाग केले.

आकाशाची निर्मिती पृथ्वीचे पण्ये करिवृद्धी निर्माण केलेली श्री लोभनी पुत्र, मध्य दशाची रचना ई. त्यानंतर, आत्मा, वाणी, कृती, क्रोध, प्रेम आणि रक्त देखील निर्मिती अ. मारी च, अ, अंग्रा, पुल्य, पुलह, ऋतु, ऋषींचा वष महामुन तेज वी P M आणि S A. हे सर्व ऋषी सत्रिषा आणि त्यांच्या नावाने ओळखले जातात याचे वर्णन सर्व पुराणात दिलेले आहे.

ऋग, यजु, सम आणि अथर्व हे पुराण आणि सत्रिष रचनांनंतर पट्यांसाठी वेदांची निर्मिती नाजीने केली. त्यानंतर त्यांनी देवतेची पूजा केली. आणि जमिनीवरून, मांडीपासून मानवाची निर्मिती झाली आणि मांडीच्या खालच्या भागातून राक्षसांची निर्मिती झाली. या कारणे सर्व काही केले आहे सृष्टीची निर्मिती पूर्ण केली पण यातून निर्माण झालेला विकास पाहून कृत आणि मनुष्य निर्माण केला ज्याने विश्व निर्माण केले. भगवान नर आणि नारायण अमौन-जा यांनी निर्माण केलेली सृष्टी सृष्टीतून निर्माण झाली.

तीसवा अध्याय

निर्मिती मध्ये

सूत जी म्हणाले - हे शगन ! या कृतीतून मत निर्मितीचे अखंड सार आहे. ठेवा. जपतने आयो नजा शतपाशी लग्न केले. शंभर वर्षांची तपश्चर्या किंवा असे केल्याने त्याला पैशाची देणगी मिळाली. इह के मनु नावाचा मुलगा. मनु ते मनु या रचनेला वंतार समा म्हणतात. फार विरका इ. त्यांच्यापासून उत्पादनाचे वंशज ई. राजा उन्नापच्या लग्नात सुनीता आली आहे. वीपूचा सर्वात तेजस्वी पुत्र म्हणून त्यांचा जन्म झाला. तीन हजार वर्षे कठोर तपश्चर्या किंवा तपश्चर्या करून सूर्याने त्याला शत्रुस्य वर स्थान दिले. काय होतं ते?

पु आणि धाया यांना दोन पुत्र आहेत. पुक पानी ऐकत होता. त्यांच्याकडून रापू, रपूजन्य, वा, नृकाल, वृषा, तेज नावाचे पाच पुत्र मिळाले. रापू ते चाशुश पर्यंत, पूकर्णापत्री ते चाशुष पर्यंत वरण नावाचा ग्रंथ मिळाला. सुनीता संग बेन असे नाव होते. कसे ई. बेनच्या शरीरातून ऋषींनी मंथन केले. त्याच्या उजव्या हातापासून राजा पृथुचा जन्म झाला.

ए, जो देव आणि नुकेचा अवतार होता. जगाचा फायदा व्हावा म्हणून पृथ्वी पृथ्वीचे शोषण करते तु करु शकतोस का त्यांना जटा आणि हे नावाचे दोन पुत्र आहेत. शंक दाणीने वीर आणि नानीशी लग्न केले काय. त्यांच्याकडून जापता ई, जे सोमाचा भाग होते. मग दोघी पायी आणि चार पायांचा प्राणी निर्माण केला. या नावाचे दहा हजार पुत्र उत्पन्न केले महाशनारदांचे वचन व उपदेश ऐकून ते एकेरी झाले. फराजीने अंत्यसंस्कार केले नामांकित दहा हजार पुत्र उत्पन्न झाले, ज्यांना हनारदजींनी एकांती केले. हे सर्व जाणून

पण ए. भगवान देवाने नारदांना शाप दिला - नारदा ! आपण merepu करण्यासाठी चुकीच्या मार्गावर ठेवा. तू माझ्यावर दया कर. त्यामुळे तुम्हालाही शांतिता नाही तुम्ही बसू शकता तुम्हाला हरवायला जागा मिळणार नाही. तुम्ही जागोजागी जाल.
मुलाने तेरा पावले केल्यानंतर. जनकाचा विवाह तरी अंगारा, कृष्ण आणि चाम पासून आ अशा रीतीने अनेक जीव निर्माण करूनही आत्म्याची निर्मिती होते वाढू नका मग त्याने मैथुनी-सृष्टी निर्माण करण्याचा विचार केला.

अध्याय एकविसावा

हस्तमैथुन

शौनकजी म्हणाले – हेसुत जी! कृपया मला देव, दानव, गंधव, रस आणि रस द्या.
बद्दल सांगा हे ऐकून सुत जी म्हणाले - जेव्हा आत्म्याने मंत्र जपला नाही.
जेव्हा विकास आला नाही, तेव्हा वीरसाने तिचे आणि मैथुनीचे लग्न लावून काम केले.
सुरुवात येऊ द्या. जप तदचे पाच हजार पुत्र नारदजींच्या शिकवणीचे पालन करतात हे करत असताना तो ज्ञानाच्या शोधात घराबाहेर पडला आणि परत आलाच नाही. या कारणासाठी खी द नेदेवला नारदांनी शाप दिला होता.
त्यानंतर, जप्तींनी अवनवनाचे विधी केले आणि त्यांचे लग्न असले तरी, चंद्र, तुझे नाव कृष्ण अंगारा असे कर. जानसे ते देव आणि देवता, संख्येपासून सत्यापर्यंत, मा वती सेम वान, वसूपासून आठ वसू, भानूपासून बारा भानू, मुतज, उंच सेघोस, या माझ्याकडून नाग, विठी आणि अंधतीपासून पृथ्वी अवतरते. संकपा से संकपा, वसु सेये, उव, सोमा, धर, अनल, अनल, युष, भाषा हे आठ पुत्र झाले.
वक्मा जप्ताची उत्पत्ती अथवसुभापासून झाली. ते कलेत निपुण होते.
वाकाम देवतेसाठी दागिने, विमान, घर आणि इतर अनेक वस्तू त्याच्या इच्छेनुसार. बनवायचे म्हणूनच आणि कामाला देवतेची शापी म्हणतात. रैवत अज, भीम, भव, उ, बाम, वृषा, कप, अजकपद, आहुबून, बापा आणि महान हे अकरा तांदूळ आहेत. तसे तर सप्पांच्या पुत्रांची संख्या आणि त्यांच्यापासून जन्मलेल्यांची संख्या कोटीत आहे याराहला मुख्य मानले जाते. याराहला जगाचा स्वामी देखील म्हटले जाते.

विसावा अध्याय

Kyp वंशाचे वर्णन

सूत जी म्हणाले - अदिता, दात, सुरसा, आरा, इला, दानु, सुरभ, वनिता, टाटा, रोह, वाशी, कु, इत्यादि ऋषींचे नाव नयनथ असले तरी. मा वंतर मा तुषाता अदता नावाच्या बारा देवता सेउ पी ए. त्यांची निर्मिती केवळ जनहितासाठी होती. दिवसाच्या सुरुवातीपासून इंद्रदेवाची उत्पत्तीही झाली.

सोमचे विज्ञान पी नयनथ. त्याला मा नावाचे सोळा पुत्र व एक पुत्र होते. कुशाच्या देवाला हारण नावाचा मुलगा आला. वध आणि सती हे त्यांचे दोन चेहरे होते. कत्तल पासून पातर आणि सती यांच्यापासून आंग्राचा जन्म झाला. दात ते जी पर्यंत येक याक शपुथ हर या पु. ते ए. आणि ई द्वारे मदत केली. प्रत्येक याक shpuko अनुवाद, दुः खी, कोशिंबीर आणि ए नावाचे चार पुत्र आहेत. तो देवाचा सर्वोच्च परमेश्वर होता. हर या के कुकर, शकुन, महानद, वंत आणि काल असे पाच पुत्र आहेत.

अयोमुख, शंबर, कपाल, वामन, वैनर, पुलोमा, वामन, महासारा, वाभानु, वृषपव, च्या उपक्रम काय आहेत वैष्णरचा पुलोम आणि पुलोमकाचा विवाह सोहळा पार पडला. त्यांच्या बचावासाठी आलेल्या लोकांकडून. रा, शापा, सुबल, बाल, महाबळ, बात पा, नमुच, इवल, वृष्णा, ओजन, नरक, कालनाम, शर्मन, शरा का पी इ. त्यांच्या वंशजांपैकी अ.

ए सुरसाहून तेज वी आणि परमणी सप के वर ई. त्याच प्रकारे, रोडावशा ए च्या बॅटनमधील संख्या. सुरभ ते शशा आणि भास, झाला सेबैल औरवरी, शाशा पासून या, रस, आसरा आणि मुंगनन आणि आरा मनु आणि सप उपा पासून. अशाप्रकारे मी तुम्हाला कायप्पाजीच्या वंशातील पुत्र व कन्या सांगितल्या आहेत.

अध्याय तीस

हवन अर्पण

सूत जी म्हणाले - हेमू नवीन! वैववनात प्रसादाच्या निर्मितीचे वर्णन आहे. या श्री एझाजींच्या सात ऋषींनी स्वतःला आपले पुत्र मानले. तरी दत्ताने ऋषीकडे फारसे लक्ष दिले नाही सेवेद्वारे त्यांनी दत्ताना वरदान मागायला सांगितले. dat ne वर वरदान ज्याने मला मारले त्याने परा मी पु. मुन्ना तरी त्याची इच्छा पूर्ण झाली. त्यांना वरदान देऊन तपश्चर्या करायला गेले. दाताच्या या वरदानाची माहिती इंद्रेवाला कळली. त्या संधी दत्ताच्या पूजेत व्यत्यय येईल अशा पद्धतीने ते प्रार्थना करू लागले. एक दिवस संधी मल गेला. हात-तोंड धुवून तो तोंड दाबून झोपला. मी त्याचा वेश केला तिच्या गर्भाने त्याचे सात तुकडे केले, परंतु त्याचे तुकडे होऊनही तो जिवंत राहिला आणि त्याला प्रार्थना करून तो म्हणाला - आम्ही तुम्हाला ओळखतो. तुम्ही आमच्याशी कसा गोंधळ घालता? या हे ऐकून इंद्रेव शुट याग झाला. अशा प्रकारे ते देवी म्हणून ओळखले जाऊ लागले. मी निघालो अर्ध राज्य दया. त्याने सोमाला क्रण, वृ, ना, हा आणि भूत यांचा राजा बनवले. आणि ते जल, विष्णू इत्यादि, पावक वसुचे, जापतयाचे, मदगणाचे. दैवी च्या वैववत, येत पत्राचा राजा ए. हिमालय पर्वतांचा, समुद्राचा, सह-प्राण्यांचा, वातचा वृवनपट्टी आणि इतर वृक्षांचे राजे ए. मग राजाने सर्व राजांना अभिषेक केला.

f तीसावा अध्याय

M वंतर के वर

शौनकजी म्हणाले – सूत जी! आता तुम्ही आम्हाला वंतर आणि मनूबद्दल अगदी स्पष्टपणे सांगू शकता. मला सांग त्यांचे म्हणणे मान्य करून सुतजी म्हणाले - हेमू जी ! वायंभुवा वरो चाश उम रैवत, चतुष इत्यादि पंचांपैकी वंतरचे वर्णन मी तुला ऐकले आहे. आतां वैववात मी वंतर बद्दल ऐका. सावन रोया, धर्म सावन,, सावन्ना देवा, सव्वा ही सर्व मानव

एन.एस. तीन कालखंडांना वंश म्हणतात. जे हजार यगे बनवतात. मृत
अ, अंग्र, पुलह, ऋतु, पूल, वंश हे सात पुत्र. वीर्यभुवामा वंशर मा.
उत्तर दशामध्ये यमनायक देवता सात ऋषी राहतात. आनी, आन, बा, मेधा ठाठ, बस,
योयोत मन, धृतमान, ह, पवन, शुभ हे दहा वार्यभुव मनुस्पुस आहेत. inmay म्हणा
गेले आहेत

अजातमा, पर तंभा, ऋषभ, वसुमन, योतमन, उत्तम आणि सतव सारेम मंत्रात
रोच मन हे सात ऋषी आहेत. वरो चष, वंत्रात रोचन, इन आणि तुषाता नावाच्या देवतांना सांगितले आहे.
हरा, सुकृत, योयोत, अयोमुत्त, अयमया, पुतळा, मनु, नभ, सूर्य महामा, वरोचे चार
पु ह. तिसऱ्या वंतरामध्ये जगाचे सात पुत्र आणि प्रत्येक यागभाची उर्जा हे व्ही.चे पुत्र होते.
कॉल केला चौथ्या वंतरामध्ये गग्या, पृथु, गया, जया, धता आणि कपनक असे सात ऋषी आहेत.
शाक मी सुतपोट, सौत, पतत्यप, शूल, तपन, तपोरत अक्यास, धावी, खांगी,
तामस, मनु हे दहा पुत्र.

पाचव्या मंत्रात देवबा, जय मुन, वेदसार, हर्य राम, पज्या, उवाबा आणि साव
नायजा डाकांना सात ऋषी म्हणत. माझे नाव वभु आणि रैवतचे नाव मनु. सहाव्या मध्ये
जप्ताचे पुत्र मनु, राम, सस्सा, ऐय्या, बहट, भरजा, अथामा, शरण,
कृपाचाय, कौहक वंशी गव, का, कायप इत्यादींना ऋषी आणि देवता म्हणतात. समान कार
येणाऱ्या वंतरा, वर्षांग, नीबसुमत, उत्मान, वसु, सूत, सुर-वचू, राजा, सुमता,
सावन, मनु असतील.

नवव्या वंतरामध्ये मेधात्थ, पौल्य वाटु, जरी योत्ता मन, भगवा, अंगारा आणि सावन,
विश्वास वगैरे रोहितमध्ये वंतरमध्ये असतील आणि मनु सावनामध्ये असतील. जेव्हा सारा मा वंतर
जेव्हा ते सुरू होईल, तेव्हा हवमान, कृत, अधोमू, इतर, यत, भाभर, अनना ऋषी असतील.

मानता नावाची देवता असेल. तिसरा पुरुष वंतरामधील अकरावा मनु असेल. तो पुरुष आणि पुत्र आहे
इतरांना नखर तेजसचे वडील अण्णाजी म्हणतील. सुत्या, सुताया, अंगारा,
पौल्य, पुलह, भगवा हे सात ऋषी आणि पाच मानस देवांचे पुत्र असतील. या मध्ये
त्याचे लग्न होईल.

चौदावे सत्य असेल मनु मनु । यात आनी, अट्टा, मगध, शु, यु,

अजात, पुलह, दैव देवता आणि शुच असे सात ऋषी असतील. चौदावा मी वंतर मी पाच
देवता असतील. तरंग, भी, ना, अनु, आत्मनी वीण, वरुण हे सनंदना मनुचे पुत्र होतील. या
कार मी तुम्हाला भूतकाळातील, भविष्यकाळातील पहिल्या कपातील सर्व मानवांचे वर्णन केले आहे. मनु
तुमच्या धर्माच्या भावनेचे आणि दृढतेचे पालन करून सहयुगात जा लोकांकडे जा
एन.एस. चौदावा मा वंतर म्हणजे एकहर युग, स्थिर राहून सृष्टी पुन्हा सुरू होते. शंभर
हजार वर्षे पूर्ण झाल्यावर 'कप' पूर्ण मानला जातो.

अध्याय तीस

वंतर वर्णनात वैववात

सूत जी म्हणाले - मुन्नाला या प्रक्रियेतून वैज्ञानिक ज्ञान मिळाले असले तरी. सूर्याची संख्या, वी, सुरेनुका अशी तीन नवीन नावे आहेत. सन्मा आणि सुया यांची तीन मुले. हे देवा, मनू आणि नामस्मरण. यमासह यमुना प्रक्रियेच्या रूपात जन्मलेला ई. त्यावेळी सूर्याची संख्या तीव्रता सहन होत नाही. त्याच्या भ्रमाची सावली कापून, त्याला त्याच्या मुलांचे आशीर्वाद द्या. तिची काळजी घेण्याचे आदेश देऊन सांगा तिच्या घरी गेला.

त्याला असे आलेले पाहून त्याच्या पत्त्याने त्याला फटकारले, म्हणून संसा तिकडे परतला. घोडीचा वेष धारण करून ती देशाची पूजा करू लागली. इथे सूर्यप्रकाशाची सावली ती स्वतःला त्याची पत्नी मानत होती. त्याच्यापासून उहासवन मनू नावाचा पुत्र झाला. सावली तुझी पुरुषापेक्षा पु. तिने मुलांच्या संख्येची योग्य काळजी घेतली नाही. एक दिवस यम त्याला कशाचा तरी राग आला आणि त्याने छायाला लाथ मारली. हे पहा छायानियामला शाप दिला की तू मला ज्या मार्गाने मारलेस त्यातून तुझे पाय पडले.

हा शाप ऐकून यम खूप व्याकुळ झाला आणि त्याने सर्व प्रकार जाऊन आपला पत्ता सूर्याला सांगितला. सांगा आणि शापापासून वाचवण्यासाठी प्रार्थना करा. सुयदेव म्हणाला - बेटा, मी आईच्या शापाचा पराभव करत आहे. हे करू शकत नाही, परंतु ते कमी करण्याची शक्ती असेल. सूर्याने ते केले त्याने छायाला विचारले, मला सांग, तू यमाला शाप दिलास की दया? किंवा कोणतीही आई असे करू शकतो. तुम्ही तुमच्या धाकट्या मुलासाठी खास आहात नेहमी शिव्या देत राहा. तर y? या भडकलेल्या सूर्याचे शब्द ऐकून मी घाबरलो. मला संपूर्ण सत्य सांगा.

मग कपाळावर छायाने सूर्याचा नैवेद्य दाखवून त्याचे तेज कमी केले. आता सूर्य ते सुंदर आणि मस्त होते. त्याला योग्य करून बायकोचा नंबर जाणून घ्यायचा होता. मग विचारलेल्या घोड्याचा नंबर घोडीच्या स्वरूपात असतो. मग सूर्य त्याच्याकडे, त्याच्या पत्नीपर्यंत पोहोचतो परत आल्यावर त्यांना खूप आनंद झाला. नाही म्हणायला मला खूप आनंद होतो. त्यांच्या दुःखातून अनि कुमार के यू ई. त्यानंतर आनंदाने सांगा आणि सुन त्यांच्या घरी परतले.

यमराज धर्माचे पालन करू लागले आणि त्यांना धर्मराज म्हणतात. सावन मनु तप वी वंत्रात सावन मध्ये जपत आणि मनु म्हटल्यामुळे. यमुना, सूर्याची सर्वात

सहावीस

मनुचे वर्णन पु

सूत जी म्हणाले - हे शगन ! वैववत मनुचे नऊ पुत्र वाकू, शिव, भू, ध्रु, कायत, तांता, कुया, यत आणि नृगा होते. या सर्व महान शौर्य, वीर आणि शौर्याचे अनुसरण करा करणार होते मनुला मूलबाळ नसताना त्याने ते संततीसाठी खर्च केले. मग इडा के शब्दाच्या भागापासून उद्भवला आहे. ती वासनकडे गेली आणि मामानुने त्याला सांगितले मी तुझ्या अंगातून जन्मलो. मला सांगा, माझ्यासाठी काय येत आहे?

तेव्हा भगवान विष्णूनी त्याला मनुवंश वाढवण्याचा आदेश दिला. इडा मनुच्या घरी गेल्यावर ती तिच्याकडे जात असताना रा तेम बुद्ध तिच्याकडे आले आणि तिला उसपू रवा नावाच्या मुलाला विचारले. रात्री उवशी नावाची दुसरी व्यक्ती मोहित झाली. त्यानंतर भगवंताचा देह कृपेने पुरूष प्राप्त झाल्यामुळे सुनेला परम धम मा उकल, गया आणि वंत नावाचा पुत्र झाला. काय जन्म झाला? प्रबोधन होऊन उद्या देशात राहू लागले. देशात

येऊ नका

अनंत पुरा रायभाये या नावाने जगासमोर या. कुशथळीत त्यांचे निवासस्थान होते. त्याचे शंभर पुत्र आणि कुकुडमी हे सर्वात महत्त्वाचे होते. त्याच्या प्रक्रियेच्या रूपाने सुंदर रेवतीचा जन्म झाला. e रेवती मोठी झाल्यावर कुकुडमीला तिच्या लग्नाची काळजी वाटू लागली. तो रेवतीला म्हणाला वराबद्दल जाणून घ्यायचे होते.

मग तो म्हणाला - हेकुकुदामी ! ऐशावत्रपर, भगवान कृष्णाने त्यांचे नातेवाईक साहित्य राकापुरीत राहणार. तिथे त्यांचा भाऊ आणि वासुदेवजींचा मुलगा बलदेव सेतुम रेवतीशी लग्न करायचं. रेवतीसाठी तो सर्वात योग्य देव आहे. निवेदनानुसार कुकुडमी नेरेवती यांचा विवाह बलदेवजींशी झाला होता. त्यांनी वेसुमे पर्वतावर जाऊन तपश्चर्या केली. करायला सुरुवात केली. बलदेवाचे शंभर पुत्र ए. कृष्णाजींना अनेक पुस्तकेही मिळाली. ते सर्व सर्व परिस्थिती पार करून ते अनेक ठिकाणी स्थायिक झाले.

सुत जी म्हणाले - मनुपुत्र वृष हा भगवान शिवाच्या आत्म्यात मरेल. उह neu hagaura काम पूर्ण करा. एका रात्री वाघाला गोठ्याची दया आली. गायीची जात त्यामुळे वृषहा तलवार घेऊन गोठ्यात गेला आणि अंधारामुळे गाई त्याच्याकडून कापली गेली. गेला आणि वाघ पळून गेला. सकाळी जेव्हा त्यांनी गाय मेलेली पाहिली तेव्हा संपूर्ण गोष्ट गु जींना झाली. मला सांग हे सर्व जाणून शाजींनी त्याला शू होण्याचा शाप दिला. नंतर b आणि शोक मध्ये बुडणाऱ्या वृषभने त्याचा मृतदेह जाळला.

अध्याय सत्तर

मनु वंशावळी

सूत जी म्हणाले - हे शगन ! इवाकूचा जन्म मनूच्या नाकातून आणि त्याच्या शंभरातून झाला पुत्र, जनम, ज्येष्ठ वाकु अयो याचा राजा झाला. तो एक दिवस खाल्ले होते त्या दिवसापासून ते शशद नावाने आले. अयोध्येचे पु काकू होत्या. एक रनाम त्याचा मुलगा आला. त्याच प्रकारे अरणमचे पृथु, पुथुके आणि रात, विराटचा जप्त इन, त्याचा युवक, कुवला इन युथच्या मुलाने जाप तव ए. त्याने वटीपुरी वसवली आहे.

कुवलला शंभर पुत्र होते. तो त्याचे राज्य त्याच्या मुलाला आणि स्वतःला समर्पित करतो गेले मागं उ हटकं मु न नर । मला सांग ना राजन! meream जवळ धुक म्हणतात राक्षस राहतो. तो महावीर आणि परा मी. त्याने सुरुवात केली आहे किंवा सुरू केली आहे पण त्याला तिन्ही जगाचा नाश करायचा आहे. तू या जगाचा नाश कर करू मुन्नाचे बोलणे ऐकून कुवाला म्हणाला, "मला मातोषची आठवण झाली. म्हणूनच तुमचे हे काम चालेल. असे म्हणत त्यांनी हे काम आपल्या मुलावर सोपवले.

दया. त्यानंतर त्याच्या मुलाने हेजला मारण्याचा प्रयत्न केला. त्यांना त्यांच्या दिशेने येताना पाहून धुके त्यांच्या अंगावर पडले. दया करा. तेव्हा कुवळा पु याने बहारीशी युद्ध करून धुके मारले. उत्तंक ऋषींनी त्याला अपराजित राहण्यासाठी आणि इतर संपत्ती मिळविण्याचा आशीर्वाद दिला.

त्याचे पुत्र धाड, हयवक, नकुंभ आणि हठ हे कृष्ण आणि हेमावती यांचे आहेत. वर ई. त्याचा सेन जाट नावाचा मुलगा आला. सेन जाट आपल्या बायकोला शिव्या देतो त्यानुसार ती दानमची नदी झाली. पुकुसची पूजा आणि सत्य त्याच्याकडे या त्याला हीन मानून त्याच्या संबोधनाने वाईट वाटले. मग तो चांडाळ एकत्र राहतील या अधर्मांमुळे बारा वर्षे पाऊस पडला नाही. त्यानंतर लगेच ब्रमाने आपल्या पत्नीचा त्याग केला आणि तपश्चर्या सुरू केली. त्याच्या पत्नीने त्याला घेतले पुच्या गळ्यात बांधून त्याला शंभर गायींना विकले. सत्याने त्याला वाचवले. मान बांधल्यामुळे त्याचे नाव आले गालव.

अध्याय अडतीस

सागरापर्यंत राजाचे वर्णन

सूत जी म्हणाले - हे शगन ! सत्यातने लग्नात पत्नी आणि मुलाची काळजी घेतली काय. एके दिवशी राजपुत्र मांसाहार करू लागला अशी गोष्ट आहे. मग सत्य महान आहे

वष्काने एक गाय मारली आणि तिघांनी ती खाल्ली. जेव्हा मृतदेह कळला त्यामुळे ते खूप चांगले आहेत. त्याने सत्याला सुळका हाण्याचा शाप दिला. येथे, केव्हा जेव्हा तो शाळेत परतला तेव्हा त्याला समजले की त्याच्या अनुपस्थितीमुळेच त्याच्या मुलाला मदत झाली आणि जर तुम्ही तुमच्या पत्नीची काळजी घेतली तर त्यांना खूप आनंद झाला. सत्याच्या पत्त्याची स्थिती त्याची दया करा. याद्वारे त्यांनी थेट क्लास दिला.

सत्य ही सत्यार्थाची पत्नी होती आणि त्याचा मुलगा राजा ए. त्याचे मित्र रडतात रोहितचे मुलगे आणि वृक्ष ए. ऋषींच्या रूपात राजा बा तळझुंधा यांनी सेवा दिली होती. याच ठिकाणी विष घेऊन पु. त्याचे नाव सागर होते. सागराला आनेया नावाच्या ऋषी भगवंताकडून एक महानता शिकायला मिळाली होती. अहो अहो तळझुंधाला मारून संपूर्ण पृथ्वी जिंकली. त्यानंतर शक तुक, परद, तगान, खुश, नमो वगैरे धर्म देशात प्रस्थापित केले.

त्यांनी मध्यस्थी केली आणि शंकराच्या मागे घोडा सोडला. मग देव त्याने अधोलोकात घोडा छापला. सागर पु याने घोड्याच्या शोधात जागा खोदली के. खोदत असताना तो कपालर्जीच्या आत्म्यात आला. त्यांचा आवाज से पल मुन ने डोळे उघडले. त्याच्या डोळ्यांच्या तेजाच्या अग्नीतून साठ सहस्र महासागर कोसळले. इनाम फक्त हर्ष, केतू, सुकेतू, धर्मरथ आणि शूर पंचजनच त्या हल्ल्यातून वाचू शकले नाहीत. माझ्याकडून सागर घराणे चालू राहिले.

तीसवा अध्याय

वैववत वंशाच्या राजाचे वर्णन

शौनकजी विचारू लागले, हेसुत जी! राजा सागराचे साठ हजार पुत्र तुम्ही लिहिले आहेत. सांगितले. आता मला सांगा की त्यांची साठ हजार पुस्तके उपलब्ध आहेत. शौनक जी च्या यावर उत्तर देताना सुतजी म्हणाले, हेमू नवर! सागरचे दोन दिवस नवीन होते. त्यांचे पहिले पत्नीने ऋषींना साठ हजार पुत्रांचे वरदान मागितले होते. वरदान करत आहे त्यांचे साठ हजार पु अ. राणीने त्या पु ला थांबवले. काही काळानंतर ते तो मजबूत बाहेर आला आणि त्याचे अनुकरण केले. हे साठ हजार पुत्र केवळ क्रोधाच्या क्षणी आहेत. ते पूर्ण झाले. साडी राणीने एक सुंदर पारमी पू मागितले ज्याचे वरदान कुटुंबाचे झाड होते. होते.

या साठ हजार रुपयांत ए.राजपूला उत्तर देणे नितांत गरजेचे होते. त्याच सागर वंशात राजा दुलीप देखील ए. त्यांचा मुलगा भगीरथाने श्रींना त्यांच्या पूर्वजांना उत्तर देण्यास सांगितले. गंगाजीला वर्गातून पृथ्वीवर बोलावले. पूर्वजांना उत्तर देऊन, गंगाजीला त्याने स्वतःची मुलगी बनवली. म्हणूनच तो भागीरथी नावाने जागा झाला.

त्याचा वंशहीनता मुलगा, त्याचा जावई, भागीरथीचा जावई, त्याचा जावई,
शिवकमा, स्वकमाचा आर्य, दुसऱ्याचा मुंडा, त्याची निधी आणि निधी का
खट वांग, खट वांगचा घबा, घबाचा दुलीप, दुलीपचा रघु, रघुका अज, त्याचा
दशरथ आणि दशरथ यांचा पुत्र म्हणून अनेक पुरुषांमध्ये श्रीरामाचा जन्म झाला. श्री पु
जसा मालव-कुश जन्मला. या कारमध्ये वैववात वंश वाढत गेला. मी waku कोण
धमा मा आणि पुया मा मानले गेले, त्यांचा वंश सुमा राजापर्यंत टिकला.

चाळीसावा अध्याय

पत्र किंमत

शौनकजी म्हणाले – हेसुत जी! सूर्यदेवाला देवतेची संख्या कधी आणि का दिली?
तसेच मला सांगा वर्ग म्हणजे काय? आणि त्याचा परिणाम काय? छंद
जी.के यावर उत्तर देताना सुतजी म्हणाले – हेमू नवर! पुरुषाचा पत्ता, पत्ता आणि
पतमाहाची उपासना केल्याने त्यांना धैर्य आणि चांगला सन्मान मिळतो. एकदा
युधानेही माझ्यातील पतमहाला विचारले- पतमाहा! आपण पत्र कसे मिळवाल? आमचे
काही लोक वर्गात जायचे तर काही नरकात जायचे. मी पण ऐकले आहे की देव देखील आहेत
पत्र करा. किंवा ते खरे आहे? योद्ध्याचे शब्द ऐकूनही मी म्हणालो,
पु! एक दिवस मी माझ्या नवऱ्याला दाखवले तर तो समोर हजर होऊन म्हणाला
बसवलेला पॅड माझ्या हातावर ठेवला पण मी उशीवर ठेवला. हे पाहून आम्ही म्हणालो
-पु! तुम्ही खूप चांगले आहात. तुला पार करून, मी तुला मृत्यूचे आशीर्वाद देतो. तुम्ही आहात
तुमची इच्छाशक्ती गमावल्यास दुसरा कोणीही तुम्हाला मारू शकत नाही.
माझ्या पत्त्यावरून वरदान मिळाल्यावर मी आलो आणि त्याच्याकडून एक गोष्ट केली की मला पत्र द्यावे.
आम्हाला कल्पना सांगा. हे ऐकून ते म्हणाले, मी ऋषी मार्क डे यांनाही हेच विचारले.
होते. मग तो म्हणाला, एके दिवशी मी एका मुलाला विमानात झोपलेले पाहिले.
विचारले तू कोण आहेस? मग ते मूल सांगेल की आईचा मुलगा कुमार आहे.
सात ऋषी माझे भाऊ आहेत. तू फक्त व्यापारासाठी तपश्चर्या केली होतीस. म्हणूनच मी येथे कट केला आहे
एन.एस. म्हणा किंवा पाहिजे? मार्क डे म्हणाले, वामी! पत्रकाचा चौरस किती आहे? कृपया कृपया
वर्णन कर.

सन कुमार म्हणाले, प्रिये! देवतेची रचना करून राजाने त्याचे स्तोत्र केले आणि
तपश्चर्या किंवा दया करण्याची आज्ञा. देवांना विसरून मंथन सुरु झाले. या
यामुळे प्राचीने त्याला मूर्ख आणि मूर्ख असल्याचा शाप दिला. शाप ऐकून
त्याने उसासा टाकला आणि हात जोडून श्रीची माफी मागू लागला. माझ्याकडे नवीन आहे
वडिलांना प्रार्थना करण्यास सांगितले. ते त्याच्याकडे गेले आणि ज्ञानाबद्दल विचारू लागले. ते म्हणाले,

हेप कागन! शुद्धीवर आल्यानंतर आपल्या चुकीची भरपाई करा.
त्याचे बोलणे ऐकून देव पुन्हा प्राजाच्या आश्रयाला गेले आणि विचारू लागले की तुम्ही मला सांगा तो आम्हाला असे का म्हणाला? तेव्हा तो म्हणाला- हे देवांनो! तुम्ही काय म्हणता वालदेव तुझा पराभव होईल. तेव्हापासून देव पु पातर या नावाने त्यांचा जन्म झाला.

एकेचाळीस अध्याय

सात दिवस

सन कुमार म्हणाले - हेमक डे जी! चौरस पत्रकाचे सात ग्रेड हे जन्मचिन्ह आहेत आणि तीन अमूर्त आहेत. आ देवता आणि आत्मा त्याची पूजा करतात. ते त्यांच्या योगासनांना तृप्त करा म्हणून ब्राह्मणाला अन्नदान करून त्याला दान दिले जाते.

मान, यम आणि सोम यांची प्रार्थना करा. जे मानवाला जन्म देतात, ते याद्वारे पात्र पुत्र, आरोग्य आणि आशीर्वाद देतात.

एकेकाळी भरत ऋषी होते, ते कृष्णाचे पुत्र, देवपुत्र, पाशून, कव, वृषा, पतिव्रता वगैरे खोडकर झाले. त्याचा पत्ता मेला. ते आहेत मुन्ना गगके यांचा शिष्य बनला आणि त्यांच्या आत्म्यात राहू लागला. एके दिवशी त्या कुबु लाडांनी नेगाईला मारले आणि येऊन गु जींना खोटे बोलले की गाय सिंहाने वाढवली.

घेतला आहे. यामुळे त्याने हागौ-हयाचे पाप घेतले आणि लुखिकच्या घरी त्याचा जन्म झाला.

या. ते धावतच राहिले. ज्ञान मिळाल्यावर त्यांनी नेतपवायच्या ठिकाणी भोजन घेतले.

आपल्या आत्म्यावर दया करा.

त्यानंतर चार वाक्यांत त्यांचा जन्म झाला. पियो ना मणिपदाचा राजा आणि राणी चे सुखी जीवन पाहून

आनंद आणि सौभाग्य यामुळे. तेवढ्यात सुमना आणि ती आली

तो म्हणाला - हेप यो! पुढच्या योजनेत तू थरथरत्या शहराचा राजा होशील. मग तू हरलास शाप संपेल. पातरांच्या कृपेने तुम्हाला हे सर्व मिळेल कारण तुम्ही गोरक्षण केले आहे.

असे करून त्याने पत्रही नष्ट केले होते.

अध्याय बेचाळीस

पत्र किंमत

भी मी म्हणालो, हेमक डे जी! पुढील कथा देखील मला कृपया ते ऐका. मग त्याचा राग शांत करण्यासाठी मार्क डे म्हणाला - मग ते सात पक्षी खाणे पिणे सोडा. ते फक्त स्वच्छ पाणी आणि हवा वापरत असत. तेथे राजा आणि राणी त्याच्या राज्यातही गेला. तेथे जाऊन राजाने आपले राज्य आपला मुलगा अनूप याच्या हाती दिले. दया. राजा आणि राणीला सोबत घेऊन तो पुन्हा त्याच जंगलात आला आणि साधे जीवन जगू लागला. जगतील

हळुहळु त्या सात पायांचे शरीर खराब होऊ लागले. काही वेळाने त्याला मृत्यु सापडली a एकंदरीत ते राजधानीत सापडले. त्यापैकी एकाचे नाव द आ. तो तो पापमुक्त झाला आणि राजाने त्याच्यावर सर्व राजेशाही सोपवली आणि स्वतःला अंतिम गतीने दिले. करण्यासाठी आणखी दोन जण पांचाल आणि पुद्रिक मंदिराचे पुजारी झाले. चार पायांचा जन्म दुर्लभ रावण परिवारात या. ते चार वेद आणि शा यांचे गुरु होते. देवाच्या मृतदेहात त्याला अमर्याद अभिमान होता. तुम्हाला त्याच्या पायांबद्दल अधिक माहिती मिळू शकेल अंत्यसंस्कार काय होते?

शौनकजी म्हणाले – हेसुत जी! आता तू माझ्यावर दया कर आणि आचायके म्हणून माझी पूजा कर. तुझे नाव सांग. तसेच, कथा ऐकल्यानंतर, मनुष्याच्या कृतींबद्दल अधिक तपशील बोल ते शौनकजींची प्रार्थना ऐकून सुतजी सांगू लागले. सूत जी म्हणाले - अहो मी नवीन आहे! कोणाचे शव पुराण व महामंथ ऐकून आचायाची पूजा करणे. हे अत्यावश्यक मानले जाते. शक्ती अभावी आचायाची पूजा केल्यावर त्याला समर्थ व्हावे त्यानुसार दानधर्म करणे आवश्यक आहे.

शव पुराण सांगितल्यानंतर लोकनाथ भगवान शवांची पूजा करतात.

आचार्यांना वासरासह गाय दान करा. जस वांकेच्या आसनावर पुराणांना ते स्थापित करा आणि ते वन तपूवक आचार्य यांनाही समर्पित करा. ही कार जी बंधने मु जातो पुराण आणि वा हे महा मा मानले जातात. त्यांचे राज्य, घोडा, हत्ती, गाव इ. व वरील वस्तू व शक्ती व समाया नुसार दान दिल्यास लाभ होतो. या पाव शव पुराण या ग्रंथाचे श्रवण केल्याने सर्व फळ प्राप्त होतात.

चाळीसावा अध्याय

मातृ दिन

शौनकजी म्हणाले – हेसुत जी! तू मला मुन वेदांच्या जन्माची कथा सांग. मग शौनक जी चे यावर उत्तर देताना सुतजी म्हणाले – हेशौनक जी! एका दिवसाची गोष्ट आहे, तीर्थयात्रा करत असताना पराशरजी यमुना तीरावर आले. त्यावेळी मी जेवण करत होतो. म्हणून त्याने आपली कन्या यगंधाला उन्हावाद्वारे यमुना पार करण्याची आज्ञा केली. मायागंधा पराशरजींना नावेतून यमुना पार करत होती. तिचे सौंदर्य पाहून पराशर त्यावरून त्याची तारांबळ उडाली. यमुना पार करताना पराशर मुनने तिचा हात धरला. लया. तेव्हा मदिगंधाने मुनावरला सांगितले की तू रात्रीची वाट बघ. पराशर जी यांच्याकडे आहे योगाने दिवसाला रात्रीत बदला. दोघांचे मिलन झाले, पण यगंध विस्कळीत झाली. नंतर पराशर जी त्याला वरदान मागायला सांगितले.

मी गोड बोललो- महाराज! माझ्या या कामाबद्दल माझ्या आईचा पत्ता कोणालाच माहीत नाही. माझे

घाबरून कोस आणि मुलाही तुझ्यासारखीच नपस्वी आणि भक्ती मिळते
तेव्हा त्यांचे बोलणे ऐकून पराक्रम मला म्हणाले मा ! देवा ! तुमच्या इच्छेनुसार आणि
आजपासून तू 'सयावती' नावाने राहशील. तुझ्या गर्भातून, देवाचा आत्मा आणि आत्मा
अंश वर असेल. असे बोलून मी निघून गेले. ठरलेल्या वेळी सयावती सूर्याप्रमाणे प्रकट झाल्या.
महातेज वपुंना जन्म द्या. आईची आज्ञा घेऊन पुत्र तपश्चर्या करायला गेला
निघताना त्याने आईला सांगितले की, कुठलाही अपघात झाला तर माझी आठवण जरूर ठेवा.

सयावती आपल्या घरी परतली. सास जी कठोर किंवा घाणेरडे झाले. वेदांची शाखा
अभ्यास करून ते वेद नावाने ओळखले गेले. मग तिथल्या यात्रेसाठी
काँपी केली. एकदा अंत्यसंस्कार पाहिल्यानंतर त्यांच्या मनात विचार आला की काही
असे भक्त व्हा की पूजा-अर्चा केल्याने सर्व उपदेश प्राप्त होतात
आणि आता फळ द्या. असा विचार करून तो यनम झाला नाही. मग तो आला
हा संबंध धम्म, अर्थ, काम आणि मोड देणाऱ्या आत्ममहमेमध्ये आहे.

वेदजींनी गंगेत स्नान करून सुरुवात केली. त्याचे जेवण चुकले. ते
प्रथम फलदायी राहून पूजा करू लागली. मग त्याने फक्त स्वच्छ पाणी प्यायले. दूर उह ने
स्वच्छ हवेचा अंगीकार करून त्यांनी पूजेला सुरुवात केली. त्यानंतर तो मांसाहारी राहिला
भगवान शिव मुळात तपश्चर्या करत असत. त्यांच्या या साधनेने सावजींना चांगले आयुष्य लाभले
वेदजींवर दया करा. देवा दैवत महादेवजी समोर पाहून वेद
तुम्ही ते करायला सुरुवात केली. तो म्हणाला - हेदेवा धादेवा ! काय प्रेत! तुझे मन आणि
बोलण्याने अगोचर. वेदांनीही आम्हांला तुमच्यात पूर्णपणे जाणले नाही. तू एकटाच आहेस
सर्जनशीलता, टिकवणारा आणि विनाशक. अरे हो! तूच जन्म-मृत्यू, देश,

इत्यादी पासून पूर्णपणे मुक्त. तुम्ही लोकांचे स्वामी आहात. ही गाडी स्वाजी म्हणाले
तुम्ही आहात पुढे गेल्यावर सावजी म्हणाले- अरे प्रिये! तुम्हाला हवे असलेले वरदान मागा.
तेव्हा आई म्हणाली - वामी ! तू सर्वस्व आहेस. तुमच्याकडून काहीही छापलेले नाही.
तेव्हा लोकनाथ भगवान शव म्हणाले - मु नवर! मला तुझ्या हृदयात राहायचे आहे
त्यानुसार त्यांनी कथा व महापुराण रचले. तू आम्हाला योगात आणलेस
जो कोणी आकच्या मृतदेहासमोर बसून वर्षातून तीन वेळा माझी पूजा करेल
त्याच्या सर्व इच्छा नक्कीच पूर्ण होतील. असे म्हणत महादेवजींचा मृत्यू झाला.
भगवान शिवाच्या कृपेने, वेद जी, पद्म, विष्णू, शिव, भागवत, भव्य,
नारद, मार्कंडेय, आन, वैवत, लगवरह, कुम, माया, गड, बामन, प्रद इ.
अठरा महापुराणांची रचना. ही सर्व पुराणे पुण्य आणि कीर्ती देणारी आहेत. त्यांना
चांगल्या भावनेने वाचन किंवा श्रवण केल्यास सर्व पापांपासून मुक्ती मिळते.
तुम्ही व्हा

चाळीसावा अध्याय

मधुकतभ-वध आणि महाकाली वनन

सूत जी म्हणाले - हेमू नवर ! आता मी तुम्हाला जगाची आई उमा बदल सांगेन.
माझ्या वंतारात वरो चाशा नावाचा वरथ नावाचा राजा आहे. त्याचे नाव सुरथ वीर आणि परा मी. ते एक महान दाता देखील होते. तो देवराज पहिल्यासारखाच होता. त्याचा राज्यात आल्याचा मला खूप आनंद झाला. एकदा नऊ राजांनी मिळून त्याच्यावर एकमत केले. यू ने त्याचा पराभव करून त्याचे राज्य आपल्या राज्यावर घेतले. सुरथ घोड्यावर स्वार होतो गेला

जंगलात, राजा सुरथला एक सुंदर आत्मा दिसला, तेथे सर्व प्राणी शांत वातावरणात होते. चालत होते. माझे स्वागत झाल्यावर राजा तेथे राहू लागला. एका दिवसाची गोष्ट आहे, राजा सुरथ मनात विचार करू लागला की माझ्या नशिबामुळे मी माझे राज्य गमावणार आहे. खाली बसा सुरत हा विचार करत असतानाच माझ्या मनात एक वैश्य आला. तो राजाकडे आला तो जवळच बसला. त्याला पाहून राजाने त्याच्या हरवण्याचे कारण विचारले. मग तो डोळ्यात पाणी आणत म्हणाला - 'राजन ! मी समाध नावाचा वैश्य आहे. मी खूपच माझा जन्म धना कुळात झाला, पण माझ्या नातवाने मला पैशाच्या लालसेने घराबाहेर काढले. पश्चात्ताप ही दया आहे.

राजा सुरथ आणि वैश्य समाधी आपापसात बोलत होते की ऋषी मेधा तिथे आले. आणि म्हणाले- राजन! शाश्वत माया, जी या जगातील प्रत्येकाला आकर्षित करते आणि मंत्रमुग्ध करते देवी सत्य आहे. तीच हे जग निर्माण करते, सांभाळते आणि नष्ट करते. तालाची वेळ भगवान विष्णूच्या आशीर्वादाने भगवान शिव योग प्रार्थनेत झोपले. त्याच वेळी त्याच्या कानाचा मेण दोन दिवस कापले गेले. त्यांची नावे मधु आणि कैतभ अशी होती. ते दोघे रास आणि नुजीचे भाऊ आहेत. कमळ बसलेल्या राजला मारायला धावला.

त्या महामाया देवींना अशा प्रकारे आपल्या दिशेने येताना पाहून महामाया देवी परमप्रिय झाली. ध्यान करून त्यांची पूजा करू लागले. तो म्हणाला- हेमामाया! श्रद्धांजली वाहण्यासाठी देवी या महान वीरांपासून मला वाचव. मी पुन्हा पुन्हा तुझी स्तुती करतो. आपण मधु-कैतभ या दोन्ही राक्षसांना मोहित करा आणि नारायण आत्म्याला जागृत करून माझे रक्षण करा.

अशाप्रकारे महामाया देवीने प्राजींची प्रार्थना व प्रार्थना ऐकून फागुण महिन्याची सुरुवात केली. पाकदशीच्या दिवशी तो महाकाली नावाने जगाला जागला. नंतर देवी

जीवनाची हमी दिली होती. योगमायेच्या रूपाने ती विष्णूच्या नीतून बाहेर पडली येऊन नुजी उठली. त्या राक्षसांना पाहून तो लगेच आमच्याकडे धावला, मग तो म्हणाला - पृथ्वीवर जिथे पाणी नाही तिथे तू आम्हाला मारून टाकशील. मग देव आणि माणूस नेमाधू आणि कैतभ नावाच्या महादैयांना मांडीवर टांगून त्यांची दृष्टी प्राप्त झाली.

त्याचा शिरच्छेद करून त्याचा खून केला.

अध्याय सहाय्यालीस महाल मी अवतार

ऋषी म्हणाले - राक्षसांच्या कुळात महादया रंभासुरचा मुलगा महावीर याचे नाव हषासुर ठेवले. आणि मी होतो. त्याने युद्धात सर्व देवतांवर विजय मिळवला आणि जगावर आपला अधिकार मिळवला. पडला. तेव्हा सर्व देव प्रसन्न झाले आणि त्यांनी राजी व नुजी यांना बरोबर घेतले. देव मृतदेहाजवळ पोहोचला. त्याने सर्व मार्गाने आणि वाक्प्रचाराने भगवान शिवाचे ऐकले. संपूर्ण कथा ऐकल्यानंतर, प्रेताच्या डोळ्यातून आणि तोंडातून दुसरी तीक्ष्णता. चला त्या तेजात सर्व देवतांनी देवी महामाया म्हणून स्वतःचे तेज ओतले जगदंबेची अनुभूती आली. त्यांना पाहून देवतेच्या सामर्थ्याची सीमा राहिली नाही. प्रत्येकजण अनेक शस्त्रे आणि दागिने देवीला जाळले. राजजी, वरुण आणि शिवाजीसह समथा देवीचे अनेक आशीर्वाद घेतल्यानंतर देवी नेजोरचे हसणे आणि जांभई के.

पृथ्वी, आकाश आणि अधोलोक देवीच्या आवाजाने दुमदुमले. तो गजना ऐकून देव शु राक्षसांनी शस्त्रे हाती घेतली. देवी जगदंबा पाहून दिव्य सेयू करावे पंच सी. दैया आणि देवी यांच्यात भयंकर संघर्ष झाला. देवी जगदंबा नेशुळ, श, तोमर आदर्शासह लाखो राक्षसांचा नाश केला. दिया सेना पाहून परा मी देवी घाबरून ती इकडे तिकडे पळू लागली. मग मी येऊन देवी जगदंबेला आव्हान दिले. त्याने तलवार घेतली आणि देवीच्या वाहनास संमती दिली. यावर तुमचा कम हा हल्ला पाहून देवीने हशासुरावर आपली पाश टाकली.

पाश त्याच्या दिशेने येताना पाहून मी साहकडे हसलो. समजले हे पाहून देवी जगदंबेने उडी मारून तिचे मस्तक तोडले. पण तरीही हशासुर मरण पावला नाही आणि तो बदलून देवतेशी लडू लागला सह त्रासदायक. अशा रीतीने देवी आणि मी हशासुर यांच्यातील युद्ध बराच काळ चालले. चालू ठेवा त्यांच्या या भयंकर युद्धाने सारी जनता हादरली. सर्व प्राणी आनंदी झाले. तेव्हा देवीने उडी मारली आणि हषासुरावर चढली. त्याने हशासुरला आपल्या पायाने चिरडले आणि आपल्या फावड्याने त्याचा धागा कापून टाका.

अशा प्रकारे देवी जगदंबेने हशासुरचा वध करून लोकांचे त्याच्या दहशतीपासून रक्षण केले. दलाई. सर्व देव प्रसन्न झाले आणि देवीची स्तुती करू लागले. सर्व पाऊस येत सुरुवात केली.

चाळीसावा अध्याय

धूळ, धूळ-चिखल आणि लाल बियांचा वध

ऋषी म्हणाले - शुंभ आणि नशुंभ या दोन्ही दैवी देवांनी आपले अत्याचार पूर्ण केले आहेत. खेडूत जगावर दया करा. त्याच्या अत्याचारापासून सर्व जीव, मानव आणि देवता अस्वस्थ झाले होते. तेव्हा देवता खूप अस्वस्थ झाली आणि त्यांनी पार्वतीजींचा हमालय येथे आश्रय घेतला. जाऊन देवीची आराधना करू लागली. तो म्हणाला- हे यांकारी देवी! भवानी! आम्ही सर्व तुमचे मी आश्रयाला आलो आहे. आई री! आमचे प्राण वाचू दे. शुंभ - नशुंभाच्या दहशत आणि कुकर्मातून लोकांना सोडवा

देवतेची स्तुती ऐकून देवतेने तिच्या शरीरातून तेज उत्पन्न झाले आणि कुमा राका कट ई. सर्व देवतांनी हात जोडून देवीची पूजा केली.

तेव्हा पावती जी म्हणाली - देवांनो! माझ्या कोशातून कॉपी केल्यामुळे हे कौशिक नावाखाली आले हागी आणि मातगी यांना जग्गी म्हटले जाईल. असे म्हणत देवी अनेधाने पावली आणि देवताही नाहीशी झाली त्याच्या जागी परतले.

कौशिक देवी हिमालयाच्या गुहेत राहू लागली. एके दिवशी शुंभ - नशुंभाचा सेवक तो घेतला मग तो गेला आणि शुंभ-नशुंभ पासून त्याची स्तुती केली आणि तो राष्ट्रिय मेला नाही, तुझ्या राजवाड्याची शोभा वाढवा, असे सांगितले. नंतर देवी स्तुती ऐकून शुंभ- नशुंभने आपले वचन तेथे पाठवले. मग तो गेला आणि देवीला म्हणाला - माझ्या वामी शुंभ- नशुंभाला तुझी स्तुती ऐकून तुझ्याशी लग्न करायचे आहे. उह ने लग्नाचा प्रस्ताव घेऊनच मला इथे पाठवले आहे.

हे ऐकून देवी म्हणाली - ता ! जा आणि तुमच्या बॉसला सांगा की माझ्याकडे हे आहे जो मला युद्धात पराभूत करेल त्याच्याशीच मी लग्न करेन याची मी खात्री केली आहे. आमचे मला ये आणि माझ्याशी लढायला सांग आणि माझा पराभव करून मला तुमच्याबरोबर घेऊन जा. ता नेशुंभ - नशुंभला संपूर्ण गोष्टीची माहिती दिली. सर्व काही ऐकून शुंभ आणि नशुंभ ते नष्ट झाले. त्याने आपल्या सेनापती धू लोचनला त्या स्त्रीला येथे आणण्याची आज्ञा केली. आणा. जर ते मित्राकडून येत नसेल तर ते जबरदस्तीने उचला. तुमच्या बॉसकडे या धू लोचन सापडल्यानंतर देवीला घेण्यासाठी हिमालय पर्वतावर गेला. जेव्हा देवी कौ शक नेचालने सेमाना नाहीतर तो देवीवर वार केला. देवीने त्याचा नाश केला आणि दैवी सैन्याचे नेतृत्व केले. माझ्यावर दया करा.

जेव्हा शुंभ-नशुंभाने धू लोचनच्या मृत्यूची बातमी ऐकली तेव्हा ते गु. त्याने नेचद-मुड-मुंड आणि रवीबीज यांना देवीला तेथे आणण्यासाठी पाठवले आणि आज्ञा केली की जर ती जर तो आला नाही तर त्याला मारून टाका. तो दैया देवीकडे गेला आणि म्हणाला - सुंदर! तू प्रेमाने शुंभ- नशुंभ पैकी कोणाला तरी पती बनवून आनंदाने राज्य करा. हे ऐकून

देवी म्हणाली - हेयडे यो! मी ठीक आहे. भगवान विष्णूसह सर्व देवांची पूजा करा आणि तू कर जर तुम्ही बलवान असाल तर तुम्ही मला पाहिजे तिथे नेऊ शकता.

देवी! जर तुम्हाला तेच हवे असेल तर ते ठीक आहे. असे म्हणत देवीने देवीवर बाणांचा वर्षाव केला. करायला सुरुवात करा त्यानंतर रोहत देवीने आपल्या चाकूने लालबुंद आणि लालबीजची हत्या केली. कृपया करा

अठ्ठेचाळीस अध्याय

सर वटीची गोष्ट

राजा म्हणाला - लालबुंद आणि लालबीज मेल्यावर शुंभ-नशुंभ काय केले?
 ऋषी म्हणाले - जेव्हा शुंभ-नशुंभला कळले की चड-मड आणि रवी बीज देवीने मारले.
 दयाळूपणे, मग त्याने स्वतः ला राख-राखने सशस्त्र केले आणि रणांगणाकडे गेला. जेव्हा देवी
 कौसकाने पाहिले की शुंभ आणि नशुंभ आपल्या सैन्यासह लढायला येत आहेत.
 दया. हे ऐकून देवी आक्रोश करू लागली. देवीलाही नमन
 हात जोडून बाणांचा वर्षाव सुरू करा. जेव्हा शुंभ आणि नशुंभ यांनी देवीवर शंका घेतली
 देवीला पाहून अद्भुत दया आली, तो म्हणाला- हेसुंदरी ! तू हे कोमल शरीर
 सोबत करणार का? त्यांचे हे बोलणे ऐकून देवीला बाण, दांडके आणि रागाचा राग आला
 येशूने लगेच त्यांच्यावर हल्ला करायला सुरुवात केली. मरताना बघा
 कांपी करू नका. दैत्य सेना देवीच्या पराभवाला सामोरे जाण्यास सुरुवात करेल. दया इकडे तिकडे
 पळू लागला

या गाडीत आपली प्रचंड फौज घाबरून इकडे तिकडे धावणारी पाहून नशुंभ
 देवीच्या मुखाजवळ जाऊन म्हणाले - देवी ! तुला करायचं असेल तर माझ्यासोबत कर. गरीब sp हाय
 तुम्ही कोणाला मारताय? असे म्हणत नशुंभाने देवीवर बाण सोडला. देवीनेही उत्तर दिले
 पाऊस सुरू होऊ द्या. त्याने आपल्या बाणांनी नशुंभाचे सर्व अर्धे आकार कापून टाकले.
 मग त्याने विझलेल्या बाणाने नशुंभाचा वध केला.

या गाडीत देवीच्या हातून आपला भाऊ नशुंभ मरताना पाहून शुंभ स्वतः सेयू करू लागला.
 पुढे आले. त्याला समोर पाहून चडका देवी भयंकर हसली, हे ऐकून दैवी
 सैन्य घाबरले. तेव्हा शुंभाने अधिक अभिमानाने देवीवर हल्ला केला. तिच्यात देवी
 बाणाने त्याचे तुकडे केले आणि हातातल्या काठीने शुंभच्या छातीवर वार केले.

दया. त्यानंतर जखमी शुंभ देवीला मारण्यासाठी धावला पण देवीने तिच्या डोक्याला मार लागला.
 दया कापा. हे पाहून इतर भुते अधोलोकात गेले.

नव्वद अध्याय

उमा के वर

ऋषींनी विचारले - हेसुत जी ! आता तुम्ही आम्हाला देवी उमाच्या अवताराबद्दल आणि आत्म्याबद्दल जाणून घ्या. कथेचे वर्णन करा. मग ऋषी प्रश्नाचे उत्तर देताना अ.सूतजी म्हणाले - एकदा ही देवतेच्या विजयाची बाब आहे. विजयी झाल्यामुळे देवतेला खूप गर्व झाला आणि त्यांच्या शौर्याचे खूप कौतुक करू लागले. मग कूपच्या स्वरूपात एक धारदार कट होता. अचानक ते तेज पाहून देव भयभीत झाले. देवराज इनीस तेजची परीक्षा देणार म्हणून पहिला वायुदेव तिथे पाठवला गेला.

त्या वेगाची परीक्षा घेण्यासाठी वायुदेव तेथे पोहोचला. त्याने तेजाकडे जाऊन विचारले- तू कोण आहेस? मग तेजनेही वायूशी तेच केले. वायुदेव अहंकाराला म्हणाला - मी हा आहे जगाचे जीवन हे जग माझ्याद्वारे चालते. हे ऐकून तेज म्हणाला की हा जाळून देह दाखवलास तर मी तुला नीट समजू शकतो, पण वायुदेव स्वतःचा जीव घेतो. पूर्ण ताकदीनिशी तो तो दांडाही हलवू शकला नाही. मग हार आणि एक मार्ग गमावू देवराज इन जवळ पोहोचलो.

देवराजाला जेव्हा हे सर्व कळले तेव्हा त्याने एक एक करून सर्व देवतांना सांगितले. त्या तेजाची परीक्षा घेण्यासाठी पाठवले, पण सर्व देव पराभूत होऊन परत आले. मग तो स्वतः त्या दिवशी वेगाची परीक्षा द्यायला गेला होता. त्या ठिकाणी पोहोचताच त्याने अचानक गर्दी झाली. हे पाहून देवाला धक्काच बसला. मग ती चमक द्या आणि शक्ती ओळखून तो मनातल्या मनात त्याची स्तुती करू लागला. आम्ही म्हणालो- मी तुझ्या आश्रयाला आहे आले. कृपया मला दृष्टी द्या.

चाई महिन्यातील शुभ महिन्याच्या नवव्या दिवशी विवाहाची वेळ. देवी उमा देवराज कापली मला दृष्टी द्या. तो म्हणाला- हेदेवराज मी! प्राण, विष्णू आणि शिव देखील माझी स्तुती करतात. इतर देवही माझी पूजा करतात. मी परम नव आणि पा देवी आहे. माझ्या कृपेने तू आहेस तो विजयी आहे. म्हणून तुमचा गर्व आणि अहंकार बाजूला टाका आणि मला मारून टाका. असे बोलून देवी शांत झाली.

हे ऐकून देवता उमा देवीची स्तुती करू लागली. देव म्हणाला - अहो महामाया! हेडगेदंबा! तुम्ही आम्हाला करा. आम्ही हात जोडून तुझ्या आश्रयाला आलो एन.एस. आमच्याकडून झालेली चूक विसरून जा आणि आमच्यावर कृपेचा वर्षाव कर. हा देव म्हणतो देवी मानक तुझी पूजा करू लागली.

पन्नासावा अध्याय

शताब्दी अवतार वर्णन

सूत जी म्हणाले - हे शगन ! एके काळी थोर देवाचा पुत्र

आजीची कठोर तपश्चर्या या अ. त्याला राजाकडून वरदान म्हणून वेद मिळाले. की त्याचे तो त्याला महान समजू लागला आणि देवतेला पैसे देऊ लागला. तो पृथ्वीवर सुरुवात केली आणि करत आहे. वेदाच्या अनुपस्थितीत सर्व प्रवास निघून गेला. धोका दया पण हे संकट आलेले पाहून सर्व देवांनी उमा देवीचा आश्रय घेतला. गेला.

देवांनी तुला सांगितले - हे महान! अहो हेड! जस कार आपले शुंभ - नशुंभ आमचा जीव मारून, त्याचप्रमाणे याला मारून तुझा आश्रय घे. करू अशा प्रकारे देवतेची स्तुती ऐकून देवीच्या डोळ्यातून अश्रू वाहू लागले, मग ते पाणी. प्रवाहाने पृथ्वी पुन्हा हिरवीगार झाली. वृक्ष आणि औषधी यांची भरभराट होईल. दया नाही, तलाव आणि समुद्र पाण्याने भिजले होते.

हे पाहून देवता उमा देवीला म्हणाली- हेमते री! कृपया वेदही परत आणा द जे तेव्हा देवीने त्याला वेद परत करण्याचे आश्वासन देऊन निरोप दिला. देव स्वतः धामला गेले. मग देवी देवतेचा वध करणारी आहे हे जाणून त्याच्यावर दुःख झाले. दया करा. देवीही मागे वळून हल्ला करू लागली. देवी पाहून उमा आणि घम यांच्यात भयंकर युद्ध झाले. चारही बाजूंनी पाऊस पडेल. ते काळ ही देवी उमा आहे. मग त्याच्या शरीरातून काली, तारा, छमता, श्रीच्या भुवने री, रौरवी, हेरोन, था, पुरा, मातंगी अशी दहा देवता आहेत. अगदी डोळ्यासमोर देवांनी दैव्यांच्या शंभर दुष्ट सैन्याचा नाश करून त्यांना पांगवले. त्यानंतर लगेच देवीने आपल्या कुंड्याने राक्षसाचा वध केला. देवतेने त्याच्याकडून वेद स्वीकारले नाहीत. ते द्या

महामाया देवता देवी उमा यांची स्तुती करू लागली. देव म्हणाले - हेमते री ! आपण आमच्या सुरक्षेसाठी अनंतकाळची भीती बाळगली, म्हणून तुम्ही शांतीच्या नावाने जगाल. शोक करून जनहिताच्या कारणामुळे शाकुंभरी आणि गामा नावाच्या राक्षसांचा वध करणे. कारण सांगितले जाईल. हेमहेबल! अरे हो! अहो नाही! अरे आई! आम्ही तुम्हाला ओले कार. तुम्ही नेहमी आमचे भले करा आणि आमचा धडा वाचवा. मग देवाकडे त्यांच्या सुरक्षेची ग्वाही देऊन देवीचा मृत्यू झाला.

हा धडा

किंवा बेरीज विधान

एकदा महामुनांना विचारल्यावर, सूर्य कुमार जी नेऊ हमा दा या योग आणि त्याच्या फळाबद्दल सांगितले. सन कुमार म्हणाले - अरे महामु नको ! योग, योग आणि तो सौभाग्य आणि संपत्तीचा दाता आहे. मन, आत्मा आणि हृदय यांचे मिश्रण त्याला योग म्हणतात. या योगाचा संयोग किंवा अर्थ याला योग म्हणतात. कमी सेभ हे भावातून ज्ञान आणि ज्ञानातून मुक्ती मिळवून देते. माझ्यासाठी योग हा एकमेव मार्ग आहे. दगड, लाकूड आणि मातीपासून देवीचे मंदिर बांधणे;

असे घडत असते, असे घडू शकते. ज्याने या जगात श्री पावतीजींची मूर्ती उभारली गलीकाला जातो. देवीचे मंदिर बांधल्याने पुण्य प्राप्त होते. देवीची मूर्ती तिच्याभोवती पंचहना देवीची स्थापना केल्याने असंख्य पुण्य प्राप्त होते. ते उद्भवते. सूर्य-चंद्राच्या वेळी नुसह नामाचे पठण करण्यापेक्षा कितीतरी पटीने अधिक फळ मिळते सावजीच्या नावाचा जप करून देवा धदेवाला ओघळले जाते. फक्त देवीच्या नावाचा जप करण्यापेक्षा पुई घासणे.

उमा देवीच्या नावाचा जप केल्याने गढीचा दर्जा प्राप्त होतो. जो माणूस उदबत्त्या, दिव्याने, भोळ्याभाबड्याने माँ उमाची पूजा करा, मंदिराची स्वच्छता करा, ती उमलोक मेला. कृष्णाची आई, नवव्या दिवशी शिसू, देवी सु इत्यादि पठण करून देवीला फुले अर्पण केली जातात. देवीला कमळाचे फूल किंवा सोने, चंद्रास्त केल्याने परम गती प्राप्त होते.

मातेला चासला-तात्या अर्पण केल्याने जीवन-मरणाच्या बंधनातून मुक्तता मिळते. त्यातून विष्ठा येते. वैशाख महिन्यातील शुक्लपक्षाची तिसरी तिथी इतर तृतीया म्हणून ओळखली जाते. आणि या दिवशी सर्व रथोत्सव साजरा करावा. देवीच्या मूर्तीचे पूजन करून अभिवादन करण्यात आले असे केल्यावर तिच्या-हेदेवीला प्रार्थना करा! तुम्ही आमचे अनुयायी आहात. आमच्यावर आणि आमची पूजा स्वीकारा. या संसारात सुख देऊन आपल्या निवासाचे दान करूया.

येत्या महिन्याच्या सुरुवातीला नवरा साजरा केला जातो. हे सर्व चांगले आहे जो इच्छा पूर्ण करतो आणि इच्छा पूर्ण करतो. त्याच सद्गुणाचे कल्याण असे केल्याने वरथाचे पुत्र राजा झाले, समध नावाचा वैश्य मुक्त झाला. या विधीच्या साहाय्याने नवरात्र पूर्ण केल्याने आजही सर्वांना फळ मिळते. हे तात केल्याने देवीने उमय्याचे सौभाग्य वाचवले असते आणि या तातेच्या भावनेने धन, धन, पुत्र इत्यादि प्राप्त होतात.

अशा प्रकारे मी तुला उमा संहितेचे रूप सांगितले आहे. ते वाचा आणि श्रवणाने मनोकामना पूर्ण होतात आणि सर्व सुख भोगल्यानंतर मनुष्य परमधाम पावतो.

.. ओम नमः शिवाय.

कैलास कोड सुरू केला

जे धान आणि मनुष्य यांच्या निर्मितीचे, संगोपनाचे आणि नाशाचे कारण आहेत, ते पावती देवी आणि देवा धदेव देव प्रेत त्यांच्या गणासह पु वारंवार नाव.

थम आये

sajji आणि सौनक जी यांचे भाषण

ऋषी म्हणाले - हे महामुने ! तुम्ही आम्हाला आशीर्वाद दिलात आणि 'उमा संहता'चे पठण केले. आता शक्ती वाढविणारे परम दिव्य आणि हितकारक कैलास तू आमच्यावर कृपा करो.

ऐका ना. मग ऋषींची प्रार्थना ऐकून ऋषी म्हणाले - ऋषिमुनींनो ! एकदा

हमालयात राहणाऱ्या ऋषी-मुनींनी काशीपुरीच्या तत्त्वज्ञानाचा विचार केला आणि वेराला पाहण्यासाठी तेथे पोहोचलो. त्यांनी काशी, पंचकर, कनका, गंगाजीमध्ये भूमिका केली. मी काय केले? त्यानंतर शक्तीबाहेर भगवान शिवाची स्तुती करा.

त्याचवेळी पंचकोशी पाहण्याच्या इच्छेने सुतजीही तेथे पोहोचले. काजळजी तिथे पाहून ऋषी-मनाने त्याला नमस्कार केला आणि म्हणाले - हे महाभागा सुत जी ! तुम्ही सर्वोच्च आहात आणि ज्ञानाचे महासागर आहोत. पुराणाची कथा तुमच्या हृदयात आहे. तुम्ही सर्वोच्च आहात. आम्ही सर्व तुमच्या तोंडून नकली ई-अमृतमय कथा ऐकायची आहे. आमच्यावर दया कर देवा धदेवा, देवाच्या मृत शरीराची सर्वोच्च स्तुती करा. ऋषींनी अशी प्रार्थना केली हे ऐकून सुतजी म्हणाले - हेम्, रडू नकोस! वारो चशा मनु नय मशार्या मतप वी ऋषीसह दात्याने काय केले? वर्षभर हे असेच चालू राहिले. त्यानंतर लगेच त्याने भगवान शिवाचा मृत्यू घेतला आणि वेगवेगळ्या प्रकारे दुसरे गृहीत धरले. नंतर तेथे वेद आले । मुनयने त्याला गादीवर बसवले. मग ते मला सांगू लागले हे ध्येय करण्यासाठी तुमची योजना काय आहे?

सद्गुरूंचे म्हणणे ऐकून नई माशाऱ्यांचे धारदार व्ही पराशर पु म्हणाले - अहो कृपासागर ! या अद्भुत महाय प्रार्थना करण्याचे कारण म्हणजे कारचा अर्थ जाणणे. आम्ही अंतिम परात्पर भगवंताला शिवाचे रूप जाणून घ्यायचे आहे. आम्ही सर्व तुझा आश्रय घेतो आलो आहे आपण अयोग्यांच्या शंका दूर करतो आणि आपण आपले जीवन दान करतो.

P बोट पार. जाणून घेण्याची आणि जाणून घेण्याची आपली एकच इच्छा असते.

मुंगण सोबत अशी प्रार्थना ऐकून महामुन्नास जी

त्याच्याद्वारे, त्यांनी प्रभूच्या मृत शरीराची पावती देऊन नश्वर अवशेषांच्या रूपात बोलले. सुरुवात केली.

सर्व मार्गानी

पोचपावती

आई म्हणाली - महाराज ! परमेश्वराच्या देहाचे खरे ज्ञान हाच अर्थ जाणण्याचा मार्ग आहे शंभर होणार आहे. शिवरायांचे हे ज्ञान ज्याच्यावर शिवाजी आहे त्यालाच उपलब्ध आहे विशेष कृपा आहे. प्राचीन काळी दादयानी सतीने आपल्या पतित भगवान शंकराची पूजा केली. हे ऐकून त्यांच्या शरीराची दया आली. हमालायच्या घरी त्यांचा जन्म झाला. भगवान नारद शिवरायांच्या तपश्चर्येने किंवा त्यांच्याकडून प्रेरित होऊन त्यांनी पट्टी स्वरूप प्राप्त केले.

एके दिवशी भगवान शिव कैलास पर्वतावर देवी पावतीसोबत बसले होते. देवी पावती सावजीला म्हणाले - हेदेव ! तू मला स्मरण करून हक्क आणि दान देतोस. माझी पावती त्यांचे बोलणे ऐकून सावजी म्हणाले - देवी ! मी तुमची इच्छा नक्कीच पूर्ण करेन. हे सांगून त्याने पावतीजींना पैसे दान केले, पण देवी यावर समाधानी होऊन म्हणाली -

अरेरे! तुम्ही मला अखंड उपदेश दिले आहेत. मला नौदलाची गोष्टही सांगा. वेदांमध्ये त्याचा उल्लेख कसा आहे? त्याच्या अष्टपैलुत्व आणि कला आणि वक्तशीरपणा बद्दल मला पण टेलिग्राम द्वारे सांगा. या नवाची पूजा कशी आणि कुठे केली जाते? त्याची कृपया मूल्यांकनाची पद्धत, ठिकाण आणि फळ याबद्दल माझे ज्ञान देखील वाढवा. करा. डावीकडे! कृपया मला या वस्तुस्थितीची जाणीव करून देऊन माझे ज्ञान वाढवा.

देवी पावतीची ही प्रामाणिक प्रार्थना ऐकून शिवाजीने त्यांची संपूर्ण कथा सांगितली. साठी तयार झाले

तिसरा अध्याय

नेव्ही पॅट

भगवान शिव म्हणाले - हे प्रिये ! हेदेवी! तुझी इच्छा पूर्ण करणे हे माझे कर्तव्य आहे. आपले सत्तेसाठी मी तुम्हाला एक गोष्ट सांगतो. नवा जाणणारा प्रेतही तत्वाचा आहे बनते प्रत्येक गोष्टीचे बीज नवमध्ये आहे. ही सर्वांची आणि सर्वांची कथा आहे

वसुदेवार्चोमन्त्रस्य शरीरं क्वा खल्वे लीयं मिंडालं खल्वीये चेद्विपुत्रिं वल्ले भ्रातृत्वाया अर्थात्तु हेतुं
हा 'ओम' स्वतः सर्व अर्थाचा साधक आहे. या आकारामुळे, प्रेत म्हणजेच हे सर्व प्रथम
जगाची भव्यता. तेच शरीर म्हणजे आत्मा आणि नवीन शरीर. मी फक्त आहे
काका पी. या जगात, प्रत्येक गोष्टीसाठी फक्त मानवच जबाबदार आहे. मुमुही हा नो वकार परम राम
आपण विश्व जाणून आणि समजून घेऊ शकता.

नवमध्ये सर्व मनांचे सर्वेक्षण करून ते शिवम्ना मानले जाते. ही कार मकाशी
ज्याने आपले प्राण अर्पण केले त्याला दान द्या. जो हे जाणतो त्याला परम ज्ञान प्राप्त होते.
या पवित्र स्वरूपात प्राप्त करण्यासाठी प्रथम कला उत्तर द्या.

ज्यांनी प्रथम स्वरूप प्राप्त केले आहे, त्यांनी कला संपादन करण्याची तरतूद करावी.
त्यानंतर उकारमध्ये संपत्ती, मकरमध्ये काल कला, नाद मदंड आणि बामी रारा कला
उपाय घ्या. त्याचप्रमाणे पंचावन यनावाचे उत्तर आहे. या तीन माता
आणि बाणद पठण केल्याने मुक्ती व मोक्ष प्राप्त होतो. हा मी आहे
तो सर्वांच्या हृदयात आत्मा बनून जीवन देतो. मग तो 'ॐ' होतो. समान 'ॐ'
वेदांमध्येही त्याचे वर्णन आहे आणि त्याच प्रकारे. त्याचप्रमाणे रजोगुणापासून, उकारापासून
कृतापासून, आत्मा जगाचा पालनकर्ता आहे आणि मकर, पुरुष आणि तमोगुणापासून.
मृतदेह तयार करण्यात आले.

त्यानंतर सात हे माहेरचे लक्षण आहे, जो पत्नी आणि पुत्राचा मुलगा आहे. एवढेच
पण दयाळू व्हा. म्हणून जेव्हा जेव्हा तुम्ही शांत चित्ताने ध्यान कराल, त्या वेळी शरीराचा आवाज
स्वतः करा. तोच खरा माणूस आहे. हे शरीर सर्व आहे, सत्याचा निर्माता, सर्व काही,
नमः, अविनाशी, अस्तित्वहीन आणि सर्वोच्च. ते व्यापक आहेत आणि सर्वत्र आहेत. या साठी
नेहमी सा, वामदेव, घोर, पुश, एशान या रूपाचाच वध करा. ही माझी मूर्ती आहे
आहे. हे परमात्म्याची उत्पत्ती आणि देवता आहे.

चौथा अध्याय

संन्याशाचे आचार

सावजी म्हणाले - हेदेवी पावती! आता मी संन्यास आणि रेखाचित्र बद्दल बोलत आहे
मला सांग. सर्व प्रथम सकाळी लवकर उठून आपल्या आर्य गुरुच्या चरणी मारा.
त्याच्या सुंदर चेहऱ्याला सलाम. हात जोडून त्यांना प्रार्थना केली की, प्रभु!
मी सकाळपासून रात्रीपर्यंत जे काही काम करतो, त्यात तुमची प्रेरणा सामावलेली असते.
तीच मला सर्व कठीण काम करण्यासाठी शक्ती आणि शक्ती देते. कोणतेही
तू मला काम करण्याची शक्ती दे. आम्ही तुझी पूजा करतो. कृपया कृपया
आमची उपासना स्वीकारा.

असे सांगून गु वरून येऊन आसनावर बसा. आसनावर बसून प्राणायाम करा.
आसनावर ध्यान करा आणि सहा चक्रांचे स्मरण करा, त्या वर्तुळांमध्ये, मी
सच्चदानंद नागुण आणि अज्ञात प्रेताचा जप करा. पूजा-अर्चा केल्यानंतर
निवृत्तीनंतरच तुमची इतर कामे सुरू करा. देवा धेदेव सदा जागती
परमेश्वराची उपासना करणे म्हणजे परमार्थ होय. तर इतर नंतरच
करायचे होते मग तुमचे रोजचे काम करा. आंधीळीनंतर पुन्हा
गुरु आणि धह नुसार पंच री मनाचा जप करा. कारची काळजी घ्या

सेकंदाला तीन वेळा. त्यानंतर 'ओम नमः शिवाय' या मंत्राचा एकशे आठ वेळा जप करावा, बारा वेळा. त्यानंतर आचमन केल्यानंतर तीन वेळा प्राणायाम करावा. पूजा करणे, पूजा करणे त्या ठिकाणी जाताना हात पाय धुवूनच शांतपणे जावे. वेशात असताना उजवा पाय पुढे ठेवा.

प्रकरण पाच

विश्वस्त मंडळ A आणि D

देव म्हणाले - पूजास्थानात प्रवेश केल्यावर त्या ठिकाणची पृथ्वी झेप घेते. चार चौकोन घ्या आणि त्याची चौकोन सारखी कल्पना करा. तेरा धावणे चौथ्या वर्तुळात, PM समोर बसा. पूर्वेकडे सेसू घेऊन आणि माझ्या उत्तरात चौदा मुद्दे टाका. ही कार एकशे नव्वद कोनात फिरेल. मी एच शिरोबिंदूचे केंद्र कोनांमधील कोनाचे केंद्र आहे. पांढरा, पिवळा, काळा, ते लाल करा

कनका या शब्दाच्या अर्थाची नोंद लिहा. त्या वर अमरेश, मध्यममहाकाल आणि त्याच्या डोक्याजवळ बदक. त्यानंतर ईआरचे नाव लाख आहे. फर याम आट काळे सहसन रंगात आणि मुखाला पिवळ्या रंगात रंगवून अमरेश लाल आणि महाकाल आहे. काळे करा पांढऱ्या पेंटेने एर रंगवा. अशा लाल रताळी 'साम योजने'मध्ये दान करा. फर ध्वनीतून आवाज छेदून, एक माझ्याकडून बाह्य पंख स्वीकारतो. चार कोन आणि लाल धातूचा रंग वापरून चार दरवाजे बनवा. या दरवाजांभोवती पिवळे रंग आहेत. द दशात आठ दलांचे कमळ ठेवा. या कार आणि कायद्याने, सर्व स्थिती मंडळाची खूप करून सूर्यदेवाची पूजा करावी.

अध्याय सहा

होय वर्णन

भगवान शिव म्हणाले - हे शगन ! कमळ तयार करा आणि कमळ तयार करा चतुर्थ भागाबरोबरच शेवटी नमः म्हणत 'शाह कमलय नमः' असा जप करावा. तू घालणे आणि गु ओलसर ठेवणे. बाह्य कोन शुद्ध सुगंधी पाण्याचा सात वेळा पूजन करून गंध लावून, फुलातील "ओम" ची पूजा करून, धेनू मला दाखवा. नंतर शंख दाखवा. असे बोलून तुमच्या आत्म्याला सुरुवात करा.

प्राणायाम करून ऋषींचा वध करा. अंग व्यायाम केल्यानंतर, दरम्यान कोन कमळाचे फुल करा. दक्षिणेतील कमळाची पूजा पांढऱ्या वस्तूंनीच करावी. त्यानंतर त्याची चारही बाजूंनी पूजा करावी. यानंतर सौर योगपीठाची पूजा करावी. सिंहासनावर मुळापासून, मूलधारात आसनावर बसून, पगला नदीचा प्रवाह उचला, ते ठिकाण पण देवाच्या देहाची पूजा देवी पावतीने केली जाते. त्याला पुष्पहार मिळाला, पाशा खटवांग, जो कवटी, अंकुश कमळ आणि शंख धारण करून आला आहे. चार चेहरे आणि बारा सौंदर्य टिकवून ठेवणे

त्यानंतर सूर्यदेवाला आवाहन करून मुद्रा दाखवावी. फिर बीज मे सींग यास करा. आन, इर, रास आणि वसूच्या चार मूर्ती बनवून त्यांची पूजा करावी. पूरब सेकर मूल कमल दलातील आद्य, भाकर, भानू आणि रवी यांची अनुक्रमे सूर्य, प्रा अशी नावे आहेत. आणि नू, महेश आणि ईशानची पूजा करून. मग प्रेत मरेल. ते परिधान त्यानंतर तपूवाक पंचोपचाराने गुकची पूजा करून नमस्कार करावा. पूजा पद्धतीनुसार पुढे जा, इशानचा सराव करा आणि पंचकलाचा विचार करा. एक पेय घ्या या कारणाने देहाला बांधून देवा धदेव महादेव परमा मा एक हसणे

सातवा अध्याय

मृत शरीर आणि पूजा

सावजी म्हणाले - रडू नकोस! डाव्या बाजूला चौकोनी वर्तुळ करून ओमची पूजा करा करा. सह दर्शवा. याच कारणासाठी नवाची पूजा करावी. मग चंदन, उदबत्त्या, सुवासिक पाण्याने भरलेले. त्याच्या समोर शंख, मु, आचन, चतुकना, कोन आणि षटकोनी मुखाची स्थापना करा. नंतर गंध आणि पू इत्यादींनी गाडीची पूजा केली जाते. पा आणि गंगेच्या पाण्याने भरलेली. गुरूंनी सांगितलेल्या पद्धतीनुसार गोमूटाची स्थापना करा. 'गुयो नमः' या मंत्राचा जप करताना गुचे चित्र घ्या. दिलेल्या रकमेची बसून प्रवास करा

तत् पट्टाथा पट्टा मूतीमध्ये देवतेचे आवाहन करा. माझ्या मनात एकटे राहणे करा. षोडशोपचाराने गणेशाची पूजा केल्यानंतर त्यावर फळे आणि फुलांचे हार अर्पण करावे. ओलसर कार करकंदाची पूजा करून गणे मंडळात सूर्य, चंद्राचे ध्यान करावे. कमळाच्या आसनावर एक सुंदर पांढरे फूल ठेवा आणि कर्मासह चौथ्या घराच्या शेवटी जप करा.

सवधा इशान इत्यादि पंचांची पूजा करा. यानंतर गौरीची पूजा करावी. अशा रीतीने उपासना आणि ध्यान करून जे काही मानव आणि देवता आहे त्याची पूजा मेरी आणि देवी करतात. शंखाच्या पाण्याने आराधना व स्नान करून त्याचा यज्ञ केला तर तो परमात्मा आहे.

असे घडत असते, असे घडू शकते. त्यांच्या सर्व मनोकामना पूर्ण होऊन आता फळ मिळते. मोचाही त्यांना काही फायदा नाही.

धडा आठवा

औपचारिक पूजा

प्रत्येक वेळी देह म्हणाला- हेदेवी! बुद्ध आणि ज्ञान मानव आणि देवांची पूजा करतात

गणेशाची आणि कादंबऱ्याची मूळ वेळीच साठी आमंत्रण देऊन पूजा करावी. पूजेसाठी आम्हाला पुस्तकाचा दहा वेळीच साठी आमंत्रण देऊन पूजा करावी. करा. 'आवो राजनाम' या मंत्राचा जप करून रीवाची पूजा करावी. किती दूर संधाला आमंत्रित करा. प्रेत पूर्वेस, हर दक्षिणेस, प्रेत उत्तरेस व भव पम दा दशा मिठा मा नुसार पूजा करा. रा, पा, ला, ला, आपलं पूरव अन, वथ, सा आणि वेद या दहा शब्दांपैकी लोकपालाची उपासना करा.

त्यानंतर दक्षिणा दशामध्ये ईशान देवाची पूजा करावी. भगवान विष्णूचा मृत्यू त्यानुसार षोडशोपचाराने पूजा करावी. मग पाचव्या आवरणात कर्पीचा मृतदेह ध्यान आणि पूजा करताना, नैवेद्य वगैरे अर्पण करताना. नंतर अन्न साहित्य आणि तंबू खरेदी करा. नंतर नीरजना देवीची पूजा स्थापन करते आणि शुद्ध मनाने देवतेची पूजा करताना एकशे आठ मंत्रांचा जप करावा.

यानंतर 'यो देवना गत' या उपनिषदातील सहा स्तोत्रांनी पु पंजाल प्राप्त केले. नारायणी म्हटल्यावर जप करा. मग गाण्याचे नाव करा. आसनावर बसून प्रेताचे आठ वेळा नामस्मरण करावे. हे सर्व पूर्ण केल्यावर किंवा लोकनाथ भगवान शिवाची प्रार्थना करा, हे भगवान! हे प्रेत! माझे पूर्ण मत आहे आणि तुमची पूजा-अर्चा करायची आहे. शंखाचे पाणी आणि पिल्लू असे म्हणतात ते देऊ. त्यानंतर आठ वेळा नामस्मरण करावे.

नववा अध्याय

मृतदेहांची अनेक नावे आणि कार

सावजी म्हणाले - हेदेवी ! शव, माहेर, पतमाहा, संसार, वै, साव आणि परमा मा ये देवा धदेव महादेवाची आठ प्रमुख नावे आहेत. या आठ नावांचा रोज जप करावा.

शव, शंकर आणि महादेव, ही सर्व नावे शिवाचे रूप आहेत. उपा धायु असल्याने प्रेत अनेक नावे आहेत. ती प्राणीमाता आहे. प्रेताच्या प्रचंड आणि असीम गुणामुळे ते आहेत त्रुटीचा क्रमांक दिला आहे. तेवीस तत्वे प्रकृतीच्या पलीकडे आहेत आणि प्रकृतीच्या पलीकडे तेविसावा मनुष्य आहे. याला वेदांमध्ये वाणी-वाचक या अर्थाने 'कर' म्हणतात. वेद मजनेयोया आम वापा वेदांतात फक्त परमात्मा आहे. माणूस आणि सृष्टी त्याच्या अधीन आहे. तोच अवना शनी तो मायेचा स्वामी आहे आणि गुण हे तत्वाचे स्वरूप आहे. त्यांनीच मृतदेहाचे दान केले आणि इतर सर्वजण आहेत बी नष्ट करायचे आहे. म्हणूनच त्याचे नाव पडले.

सावजींच्या आवाजातून वेदांनी भरलेली ही गाडी ऐकून देवी पावती. त्याला मनातून खूप आनंद झाला आणि त्याने वारंवार हात जोडून शिवरायांना नमस्कार केला. या नव म्हणजे अत्यंत गुप्त आणि सर्वांचा नाश करणारा. प्रिय

सर्व कथा सांगितली, ती ऐकून सर्व ऋषीमुनींनी त्यांची खूप पूजा केली व आदर केला. काय. मग ऋषींनी अनेक भाकिते केली. फरासजी कैलास पर्वतावर गेले गेला. ऋषींनी त्यांच्या पूज्य देवाचे, मृत शरीराचे ध्यान करण्यास सुरुवात केली. ही कथा देवी पावतीने सांगितली होती. कांड ते कांड, कांड ते नंदा, नंदा ते सन कुमार जी आणि त्यांनी महावेद जी असे नाव ठेवले. ऐकले. असे म्हणत पुराणवेवा गु सुत जी पुन्हा तीर्थयात्रेला निघाले.

दहावा अध्याय

उपदेश

सासजी म्हणाले - ऋषी ! सुतजी तिथून निघून गेल्यावर सर्व लोक एकमेकांशी बोलत होते. मी म्हणालो की आम्ही वामदेवाबद्दल काही विचारले नाही. मग आता ते सांगू नकोस त्याचे दर्शन कधी होईल माहीत नाही. या सर्व लोकांना वाटते की मी माझा योग करत आहे- पूजा निघून गेली.

वर्षानंतर सुतजी पुन्हा काशीला आले. त्यांना तिथे पाहून सगळी मजाच आली a ते सर्वजण सुतजीची पूजा करू लागले. त्यानंतर सुतजी म्हणाले - 'मुनी ! मी जेव्हा तुम्हाला उपदेश करून तीर्थयात्रेला गेलो तेव्हा मी दक्षिण समुद्राच्या काठी भेट दिली. पण शिवाची पूजा केली. यानंतर खडकावर सुवर्णमुखाने स्नान करावे काय. मग मी देवा धदेव महादेवजींचा वध केला आणि त्यांची पूजा केली. सावजीचे पाच मस्तकाच्या अद्भुत रूपाच्या दर्शनाने सर्व पापे धुतली जात नाहीत. मृत शरीराची पूजा करणे त्यानंतर मी दक्षिण भागात असलेल्या पावती देवीची पूजा केली. त्यानंतर माझ्याकडे कम होते म्हणजेच एकशे आठ वेळा पंच री व्याचा जप केला. मग ते करू नका काय ओली गाडी

अशा रीतीने तो कालाहत नावाच्या प्रदेशात राहत असे. ठेवा. मी तिथे चार महिने राहिलो. मग महान परमेश्वराचा आशीर्वाद माझ्यावर असेल. आणि मला त्याचे नाव माहित आहे. त्यानंतर देवा धदेव शव - शिवाचे नाव ठेवा, त्याचे मी बारा वेळा प्रार्थना करून येथे आलो. हे शगन! तू मला आता सांग तुमच्यासाठी किंवा का?

yahwana ye

वामदेवाने पॅन करू नका

ऋषी म्हणाले - महाभागा सुत जी ! आपल्या सर्वांना वामदेवाबद्दल जाणून घ्यायचे आहे. कृपया कृपया त्यांच्याबद्दल आम्हाला सांगा. मग ऋषींचा आत्मा शांत करण्यासाठी सुतजी म्हणाले - हे मला नको! पहिल्या मंत्रात वामदेव नावाचा महापुरुष आहे. वामदेव गरोदर होतो घटना होण्यापूर्वी मृतदेह अज्ञात होता. तोच सर्वांचा जन्म जाणणारा होता. वामदेव मु ना सदा अंगावर भाक घालायचा आणि डोक्यावर जटा घालायचा. व्यर्थता आणि अहंकार ते मोकळे होते आणि नेहमी योग, ध्यान आणि ध्यान यात मग्न होते.

एकदा वामदेव दक्षिण शिखरावर गेला आणि शिवाजीची फुले भेटली. त्या वेळी कंदाची पाने सूर्यासारखी तेजस्वी होत होती. त्याला चार हात होते आणि वेमोरवर बसलेला ए. त्यांना पाहून मुन्ना वामदेवने हात जोडून नामाचा जप केला. आणि त्यांची स्तुती करा. त्यावरून सावजीचे मस्तक म्हणाले - हेमामू नाही! एन.एस तुमच्या विनंतीवर खूप समाधानी आहे. तुमच्यासारखी माणसे सदैव डोक्याच्या कल्याणासाठी काम करतात. करा तुझी जी इच्छा असेल ती मी नक्कीच पूर्ण करेन.

तेव्हा वामदेवजी कांददेवांना म्हणाले-भगवान! तुला सर्व काही माहित आहे आणि सर्व काही माहित आहे एन.एस. तुमच्या आशीर्वादाने माझ्या सर्व इच्छा पूर्ण होतात. तुम्ही तुमच्या गुणांचे वर्णन कसे करता? करू शकतो तूच खरा परम परमेश्वर आहेस, देव पशुपती व्या. ते सर्व पाप करतात सोडवणारा. भगवान लोकनाथांच्या मृत शरीराची पूजा करून सर्व पापे करू नयेत. तू जा कार सर्वव्यापी आहे आणि सर्वकाही आहे आणि उलट आहे. bhū माझा कोन कारण या जगात शिवाजीसारखा कोणी नाही. ते सामव आणि वाप आहेत.

बारावा अध्याय

सात मृतदेह आणि आत्मा एकच.

कांडजी म्हणाले - हेवामदेव जी ! तू छान आहेस तूच परम देह आणि मृत शरीर आहेस जाणणारा मीच आहे. या जगात मायेने मोहित होऊन जीव भगवंताचे रूप स्वीकारत नाहीत. समजू शकले नव हे माहेरचे रूप आहे, जे सामान्य सजीवांना समजू शकत नाही. देवा धादेव भगवान शिव हे सगुण, नगुण आणि नमक गुणाचे स्वामी आहेत. सात मृतदेह नवाचा अर्थ असा आहे. तो या जगाच्या निर्मितीचे कारण आहे. सावजी नेही आकाश, पाताळ, सजीवांची निर्मिती काय आहे?

सूर्य आणि चंद्राच्या इच्छेमुळेच शिवरायांचा आशीर्वाद घडतो. या जगात दिसण्यासाठी सर्व आशीर्वाद फक्त सावजीचे आहेत. ते सदा सगुण न फळ । तीच धूळ आणि सूक्ष्म राहून ते प्रपंचाचे कार्य पुढे नेतात. तेच मृत शरीर, देवा धदेवा, संतती, न फळ आणि ज्ञान हा परम परमेश्वर आहे. देव पंचक आणि पंचक कलाही त्यांनीच निर्माण केली आहे. परात्पर परमेश्वराचे मन फाटकाच्या मिश्रणासारखे कोमल आणि कोमल आहे.

भगवान शिवाला पाच तोंडे, दहा हात आणि पाय आहेत. जो कोणी देवाचा मुकुट धारण करतो औघर, दायी, वामदेव, गु आणि देशवान आहेत. तो देवाचा देह आहे फक्त सप्पड, तमुतू, सात, त्यांचे संपूर्ण, नफल आणि मूट असे सहा प्रकार आहेत. ते समान आहेत जे मार्गाचे अनुसरण करतात ते समान आणि आत्म्याचे असतात. या जगातील तीन वर्ण त्याला वेदाचारी म्हणतात. शूला वेद वाचण्याचा व जाणून घेण्याचा अधिकार नाही. इतर पात्रांना फक्त जिवे मारणे, जीवे मारणे आणि धमक्या दिल्या पाहिजेत. यालाच अर्थ प्राप्त होतो. भगवान शिवाच्या आज्ञेनुसार वेद मार्गाचा अवलंब करावा. मी मेला आहे आपल्या धर्म आणि आचारानुसार आचरण आणि उपासना करा.

कांडजी म्हणाले - हेवामदेव जी ! सर्वोच्च बीज आहे
त्याच वेळी भगवान शिव आणि भगवान गणेश यांची समांतर पूजा इत्यादी पूजा आणि
करू पूर्ण प्राण देऊन हवन करावे व गायीच्या मंत्राचा जप करावा. संध्याकाळी तीच गाडी
क्र. कर. सोजतांपैकी पाच जणांकडून हवन करावे. देवी पावतीने देहाला मनाने
ध्यान करताना गाईच्या मंत्राचा जप इ. 'भुभुवह सुवरो' म्हणती
लोकनाथांच्या कल्याणकारी भगवान शिवाच्या स्त्री स्वरूपाचे ध्यान करा. देवा धादेव
महादेवजींना पाच मुखे, दहा हात, पंख आणि उदात्त सुंदर रूपे आहेत. त्यांचे
पत्नी देवी पावती ही जगत्मातेच्या जगाची निर्माती आणि सद्गुणी आहे. माझ्या मनात
विचार करताना म्हाताऱ्याचा मंत्र जप करावा. पावती जी देवता आहे, पाडा,
त्रिमूर्ती आणि दादी आणि आज आहेत. ते लक्ष्यातून उद्भवतात आणि त्यात लीन होतात.
वेजगतमाता देवी ही वेद आणि ऋषींची प्राचीन देवी आहे. मीच सर्वस्व आहे
बीज म्हणजे पी. प्रेत हे प्रेत आहे आणि प्रेत हे प्रेत आहे. मोक नगरात ज्यांचा मृत्यू झाला
हीच शिकवण शिवाजी मानवाला देतो. तेव्हाच राणी त्या माणसाचे चुंबन घेते. या साठी
प्रत्येकाने प्रेताला हृदयात धारण करून भगवान शंकराची पूजा करावी.

चौदावा अध्याय

शवविच्छेदन

वामदेव म्हणाले - हे भगवान ! त्या सहा कार आणि त्यांच्या ज्ञानाचा अर्थ काय?
त्यांचा निर्माता कोण आहे? आणि ते त्यांचे फळ आहे का? या जगात ज्ञान काय ते
जीवाला शह मारला जातो हे जाणून. मीही शव मायेने उद्ध्वस्त झालो आहे. जे काही
माहीत नाही मी तुझ्या आश्रयाला आलो आहे. माझ्यावर दया कर मला अमृत पाज
जेणेकरून माझे अज्ञान दूर होईल.

मुन वामदेवाच्या या उत्तरावर प्रेत म्हणाला - हेमु न शाल ! या
भगवान शिव हे जगातील सर्व दैवी प्राण्यांचे भांडार आहे. ते सम आहेत
भावना आहेत आता मी त्याच पानाचे सहा अर्थ सांगेन. पहिला जन्म
पा, सारा भव, तिसरा देवता, चौथा पंचथ, पाचवा गुप्त आणि सहावा शय

तेदनाहेसतरखेभवेदीमघहेलोकाकाहृणसंपूर्ण. जेकाआलिस्नादमकरपडहेयोवावर गा आहे. अकार, उकार आणि मकर हे सर्व ध्वनीविरहित आहेत. पीएम मार्गे कार ए जन्मला, जो शिवाजीचा निवेदक आहे. त्याचप्रमाणे P ही पाच अक्षरांची बेरीज आहे. कला हा सावजीचा निवेदकही आहे. जो लोकनाथ भगवान शव यांच्या उपदेश मार्गाचा अवलंब करतो असे केल्याने केवळ अंत्यसंस्कारच होतात. आत्म्याला मृत शरीराचे स्वरूप आहे.

pt हवा याय

मठाची पूजा करा

भगवान कांड म्हणाले - लोकनाथ ! कायनकारी देवाचे शरीर हे या जगाचे एकमेव शरीर आहे सृष्टी आणि आकाशाचा स्वामी. ते समान आहेत आणि ते आहेत एच खूप. उह देवा धदेव नेहमी मृत शरीरातून जन्म घेतो. अनंत नर असल्याने तो वायुके आहे. तोही चांगला आहे. तो सर्व प्रकारच्या माया आणि श्रुया यांचे मिलन आहे. इ आर, व आर, या चातुर्यपाला देव आणि देव म्हणतात. असे तरोभव म्हणाले जातो आत्मा दोन प्रकारचा असतो - संक्रमण आणि जीव समूहाचे शरीर. पाप आणि जोपर्यंत आत्मा या जगात आहेत, तोपर्यंत त्याची अनुभूती राहते. या मध्ये दयाळू राहण्याची क्षमता आहे. या पैलूमध्ये उत्साह आणि सामंजस्य आहे. तेच परोपकारी भगवान शिव फक्त सत्, नवकप आणि नारामय रूपात आहेत. तरोभवाच्या शांत आणि शांत तरोभव चक्राला माहेरचे उत्कृष्ट पद म्हटले आहे. जो निष्ठेने माहेरच्या चरणी पूजन करतो त्याला तोच दर्जा प्राप्त होतो. उह ते माहेरच्या सहस्र भागातून आलेले आहेत. ते अधीर आणि अग्निमय आत्म्याचे मालक आहेत. त्यांनी डाव्या हातामध्ये गौरी धारण केली आहे. जो नाश करतो एन.एस. पासिव, हर, मुंडा आणि भव हे अद्भुतपणे दृश्यमान आहेत. हे शब्द निश्चित आहेत. त्यांच्या वरच्या बाजूला दहापट पाणी आहे. या पाण्याच्या मध्यभागी कोण राहतो जल्म यास म्हणतात. भगवान शिव कृपा, उत्तेजना, विनाश, स्थिती आणि सृष्टी आहेत तुम्ही जसे आहात तसे नवनवीन मनोरंजन करत राहता. त्यांचीच खात्री आहे.

सोळावा अध्याय

मृतदेह आणि तपास

सूतजी म्हणाले - मी भगवान कांडच्या मुखातून वामदेवाला अमृत प्यायलो. वर्णन करून आनंदाची भावना ई. ते म्हणाले - प्रभु ! ही अमृतगाथा ऐकल्यावर माझी ज्ञान वाढले आहे पण तरीही मी तुम्हाला एक गोष्ट विचारतो. प्रभु! नेहमी मृतातून आतापर्यंत या जगात फक्त स्त्री-पुरुषच दिसतात. या वादळी अद्भुत जगात सृष्टीचे कारण तो देव आहे, दुसरी कोणीतरी आहे का? वान आणि शा यांच्या मते त्याचे अनेक प्रकार वर्णन केले आहेत. कृपया मला देवाच्या मृत शरीराच्या आत्म्याची जाणीव करून द्या चला वर्णन करूया

मुन वामदेव या प्रकाराचे रहस्य समजून कंद देव म्हणाले - ओ महान नाही! ज्या लोकांना तुम्हाला परम सत्य, विज्ञानाचे विज्ञान ऐकायचे आहे, मी तुम्हाला सांगेन नाही. हेच ज्ञान देवा धदेव भगवान शव या संबोधनाने माझी आई देवी पावती यांना सांगितले. ते त्यावेळी एक लहान मूल होते आणि आई तिच्या मांडीवर बसून दारू पीत होती. आजही मला आठवते परिसंवादातील सर्व विषयांमध्ये लिहिलेले सर्व काही उद्बोधक आहे. तुझ्यासारखे फक्त पुरुष आणि स्त्रियांना इतके माहित आहे, तरीही देवाबद्दल अधिक जाणून घेणे आवश्यक आहे. पण मूर्ख आणि अज्ञानी मनुष्य सर्व काही जाणतो आणि समजतो, तो असला तरीही ते नाकारतो.

परमात्म्याला जाणण्यात आणि ओळखण्यात शंका आणि त्रास नाही. ते स्त्री-पुरुषांच्या रूपात देवीच्या समोर एक पुरुष दिसतो. असे मी म्हटले आहे सतानंदवर सत्य आहे. चुकीच्या आणि पंचातून जन्माला आल्यावर किंवा मेल्यावर जे काही घडते सद्गुणाच्या मार्गार चालणाऱ्यांना नेहमीच आई म्हणतात. त्याच इच्छेने ते जगाचे कारण बनतात, त्यांनाच आत्मा-भावाची प्राप्ती झाली आहे. देव प्रेत त्याला आणि योगायोगाने परम आनंदाची प्राप्ती होते.

च्या हवाई अध्याय

मृत शरीर केवळ प्रकृतीमुळे आहे.

वामदेवजी म्हणाले - प्रभु ! भूतकाळात तुम्ही स्वतःला निसर्गाच्या खाली आणि माणसाच्या वरती स्थिर केले. सांगितले. मग आज काय म्हणताय? प्रभु माझ्यावर संशय घेतो. मग मी नाही वामदेवजींचे म्हणणे ऐकून कांडजी म्हणाले - हेमुने ! सेवानिरपेक्षतेतील गैर-सेवावाद त्यात कोणताही समावेश नव्हता. ते नाशकारकही नाही. चंदनंद आणि पा यांच्यासोबत भगवान शिव एकच आहेत तो सर्वोच्च आहे तो सर्वांचा भक्त आहे, केवळ लोकनाथांच्या कल्याणकारी प्रेताचा आहे.

तो वेदांचा निर्माता असल्याचे म्हटले जाते.

त्याच्या मायेनुसार आणि इच्छेनुसार वेश्वराचे प्रेत संकुचित रूप धारण करते. पुरुष कलेत तरबेज झाले आहेत. कृताच्या सर्व गुणांचा उपभोग घेणारा तो एकमेव भोगकर्ता आहे. एन.एस. ते साम आणि निसर्गाचे स्वामी आहेत. कृतीचे गुण अस्तित्वातून निर्माण होतात. सेबू आणि बड या गुणांतून अहंकार निर्माण होतो. मग त्याच्या आणि त्याच्या मनापेक्षा तीक्ष्ण, बुद्ध आणि मानवाचा जन्म आहे. मनाच्या स्वरूपाला संपर्क पमक असे म्हणतात. कली, मानव, कान, वाक, चू, झा, शब्द, पा, पास, रस, गंध, झाडाला कळी आणि प्रेरणास्रोत सांगितले आहे. अहंकारातून विचार कमी होतात. h मुनय नेसू मी बोललो. जलद माता आणि शब्द म्हणून शब्द ज्यातून आकाश, हवा, अन्न, पाणी आणि पृथ्वीची उत्पत्ती. त्यांना पंचमहाभूते म्हणतात. sh da p, rasa, वास त्याचा त्यांना माता म्हणतात. आकाश, वहन, पचन गती इत्यादि पंचमहात्म्य म्हणतात.

अशाप्रकारे वेदांतयुचे कांडजीचे वचन ऐकून मुन वामदेव अत्यंत प्रसन्न झाले व हात पृथ्वीवर पडून तो नामस्मरण करू लागला. त्याच्या चरणी मी परम आहे ज्ञान गेले.

अठरावा अध्याय

शया धम

सूतजी म्हणाले - मी नाही वामदेवाने कांडाला विचारले - हे भगवान ! तुम्ही स्वात आणि को जाणणारा मीच आहे. तुम्ही कृपया मला समाजाच्या त्या ज्ञानाबद्दल सांगा, ज्याशिवाय जीवाला सुख व मोक्ष मिळत नाही. अरेरे! कृपया माझी शंका थांबण्यासाठी मग वामदेवजींचे हे शब्द ऐकून कांडदेव म्हणाले - श्री. आता मी मी तुम्हाला एका सर्वोच्च रहस्याबद्दल सांगतो. वैशाख, वण, आन, का तक, आघान, माघ महिन्याच्या प्रारंभी पंचमी किंवा पौर्णिमेच्या दिवशी स्नान करून प्रारंभ करणे गुचे पाय धुतल्यानंतर त्याच्या जवळ ठेवलेल्या आसनावर शंख ठेवून आशीर्वाद द्यावा. त्यानंतर सुगंध आणि फुलांनी पूजा करावी.

त्याला व्यसनाधीन करा. तोंडातून काढा आणि झाकणाने झाकून टाका. त्यानंतर इतर आणि सुगंधी फुलांनी पूजा करावी. बेस वर सुगंधी पाणी वक्र ठेवून, ते कापसाने गुंडाळा. त्या घाटावर पीपळ, पालखण, जामुन, आंबा, खराब अशी नावे आहेत. पाच झाडांची साल आणि पाने आणि हत्ती, घोडे, रथ, बांबी आणि नद्यांच्या संगमावर मसुगंध चोळून कलशावर लावा. आंब्याची पाने, कुशाची पाने लावल्यानंतर, कलश नरियाल, फुले इत्यादींनी सजवा.

सजवल्यानंतर फुलदाणीला पंचचर करू नका. पंचचर नसेल तर सोने घाला. निळा मानव, सुवर्ण, प्रवाळ आणि गोमेद या पाच दगडांचा उच्चार 'नृमल का' असा होतो. शेवटी 'लुमु' म्हणा आणि मोठ्या भक्तिभावाने पूजा करा. खीर आणि तांबूल घेऊन आठ नावे जप आणि पूजा करा. देवाच्या पद्धतीपासून आशीर्वादांसह देवाचे प्रेत पूजा करा. दूर गुरूने आपल्या शिष्याला 'हसत' उपदेश करावा. उपदेश केल्यावर देवाचे ज्ञान दान करावे. त्यावेळेस गु त्यांच्या मनावर असायला हवे होते मी फक्त मृतदेह समजावे. हा प्रकार शिष्याला द्या.

एकोणिसावा अध्याय

बेरीज विधान

भगवान कांड म्हणाले - मी वामदेव नाही! पूजेचे विधी शिष्यांना सांगितल्यानंतर चांगले म्हणा - काही फरक पडत नाही - मी. तो तूच आहेस मी आहे. संपूर्ण जग असे घडत असते, असे घडू शकते. मी फक्त आहे आत्म हे ज्ञानाचे सार आहे. मी येथे आणि येथे आहे एक जागा आहे. तोच तू हरलास, मी सर्वांचा अंत आहे. ते ज्ञान अमृत आहे. तो एकाच माणसामध्ये आणि सुरुवातीला आहे. ते माझ्यावर आहे. सर्वांवर आणि सर्वांचा उगम आणि वेद शा मी. या जगात सर्व सुखाचे कारण नाही.

जो सार्वभौम हृदयात राहतो तो फक्त मी आहे. सर्व पदार्थ आणि पृथ्वीचे

होगा. मादो षापी सापि जाणुन जीवून. आकाशात आणि हवेत उरणादीचे म्हणूनच मी लक्ष दिले पाहिजे. या कारमध्ये भगवान कांडाने वामदेव जींना सयोग बनवले आपण काय वर्णन केले?

विसावा अध्याय

उर आणि नान आणि ध

भगवान कांड म्हणाले - हेमू नाही! आता मी तुम्हाला स्वच्छ करण्यासाठी योग्य गोष्टी देणार आहे. आणि नानची पद्धत सांगते.

जेव्हा षययोग पद प्राप्त होते, तेव्हा ते करण्यापूर्वी ते करावे. व्या पर्यंत त्यांच्या आशीर्वादाने त्यांना विनम्र अभिवादन करा. न्हावीचे कापड पाण्याने धुवावे.

त्यानंतर शरीराचे नाव उच्चारताना हाताच्या अनामिका आणि अंगठ्याला नमस्कार करावा.

डोळे मिटून शब्द पाठ करा आणि उजव्या बाजूने आवाज काढा. पुढून मागे मुंडण करा आणि मिशा साफ करा आणि नखे कापून घ्या.

त्यानंतर नदीत बारा स्नान करून स्नान करावे. वेल, पीपळ किंवा तुळस खाली मला घेऊन त्याची पूजा कर. ते तीन मध्ये विभाजित करा. एका भागातून आपले हात बारा वेळा धुवा आणि ते स्वच्छ करा. बारा वेळोवेळी पाणी डिपर लावा. नंतर सोळा वेळा आचमन दोनदा करावे. उर्वरित e m ते सर्व शरीरावर लावल्याने.

अगोदर मंत्र जपताना सोळा वेळा प्राणायाम करावा. दूर देणे वलेगुचे ध्यान करताना तीन वेळा नामजप करावा. त्यानंतर देवळाच्या पाण्यात बुडून, लोकनाथाच्या परोपकारी भगवान शिवाचा वध करा.

वेददेव धदेव महादेव हाच जगाला ओळखतो. तो सर्वांचे कल्याण करतो. या गाडीत मी नानची पूर्ण पद्धत सांगितली.

i k savanya ye

योगी उत्तर द्या

मु न वामदेव म्हणाले - हे भगवान कांडा ! मी ऐकले आहे की योग्याचे स्मशान काय केले असते? त्यानंतर मूळ भूमीत त्यांची स्थापना केली जाते. किंवा ते खरे आहे? मग मी कधीच नाही च्या असुराला उत्तर देताना - नकंदन कांड जी म्हणाले - हेमु नवर ! ते एकदा छान होते सावा लोकनाथ भगवान प्रेताचे स्वतः योगी भृगुणे यांनी काय केले? त्यावेळी मृतदेह मी तुला सांगितले ते सांगितले.

हे मोठेपण सर्व सामान्य माणसांना नाही. या आत्म्याला शांत कर फक्त शिष्यांनाच सांगावे कारण महाधैवन योगीच समाधीचा टप्पा गाठू शकतात. आणि तो एकटाच खरोखर परिपूर्ण आहे. पण योगी-मुन म्हणजे मन स्थिर ठेवू शकत नाही आणि लवकरच अधीर होतात, ज्यामुळे गुप्त मुखाने अशा व्यक्तीचे ज्ञान जाणून घेणे, राज्याचे ज्ञान नाही प्रवास करायचा आहे नंतर नव मंत्राचा जप करून भगवंताच्या देहाचा वध करावा. तरच योगीला मोक्ष प्राप्त होतो.

अध्याय वीस

एकादशीचा दिवस

भगवान कांड म्हणाले - हे महाराज ! आता मी तुम्हाला एकादशीचे विधी सांगतो. वेदाला झोप घेऊन पाच वर्तुळे करून त्यात पाच देवतांची पूजा करावी. देवाचे मृत शरीर जिवंत आहे. त्याच्या कृपेने सर्व घडते. त्यामुळे त्याची कृपा आपण विसरू नये. भगवान शिवाचे रूप लक्षात घेऊन शिवातील देवतेचे ध्यान करून त्यांच्या चरणी शंख ठेवावा. पाणी पिळून घ्या. 'ओम भुभुवह स्वह' या मंत्राचा जप करा आणि उदबत्तीने पूजा करा. करा. मग हात जोडून प्रार्थना करा, प्रभु! तुमच्याद्वारे, मृत शरीरातील व्यक्ती करू

प्रार्थनेनंतर, सादसह कार्य सामायिक करा. त्यानंतर पावित्र्य प्राप्त करा कारण माणसाला एकच कुटुंब नसतं. चरणाला आमंत्रण द्या. त्यांचे पाय शिवाजीला आंधोळ केल्यावर, विधीनुसार त्यांची पूजा करा आणि त्यांच्या आत्म्याला अन्न द्या. करून घे शेणाने झाकलेल्या जागेवर ठेवलेल्या गादीच्या आसनावर बसून पॅडचे दान करा. मी करतो असा संकल्प करून तुमच्या परमा म, अंतरा म आणि आत्मा हे तीन रूप पूजा करूया आपण आत्म्याला दिलेला विचार मनातल्या मनात, करा. कुश सेजल चडक्कर दाना आणि नामा कर. त्यानंतर, ज्ञानाकडे लक्ष द्या.

हे केल्यानंतर आत्म्यासाठी भगवान विष्णूची महापूजा करून नारायणाला अर्पण करा. शेवटी वेद आणि शास्त्रे जाणणाऱ्या बारा जीवांची गंध, अट्टा आणि प्युप यांनी पूजा केली जाते. कर आणि प्रार्थना. गादीवर इमल्शन ठेवा. अरे देवा! ते तुम्हाला बनवते अकरावी K आणि D चा उल्लेख केला आहे.

अध्याय तेवीस

वर्गाचे वर्णन

कांडदेव म्हणाले - मी वामदेव नाही! बाराव्या दिवशी रात्री उठणे तरुण झाल्यावर प्रेताची पूजा करावी. मला वंदन करून तो जेवण बनवा मनात गु पूजेचे व्रत करा. U Huasan वर गु चे पाय धुणे खाली बसून कुशा आणि उदबत्तीने पूजा करावी. गु ओलसर ठेवा आणि म जप करा त्याची नोंद घ्या. प्राणाला भोजन दिल्यानंतर त्याला आसनावर बसवावे. त्यानंतर तंबू देऊन त्यांना छत्र्या, पाकळ्या, पंखे, चौक, वेणू दिले. एक ओलसर कार करा. त्यांच्या चरणांना स्पर्श करून त्यांना आशीर्वाद द्या आणि त्यांचा निरोप घ्या. इतर अतिथी आणि अनाथ यांना अन्नदान करा. त्याच प्रकारे तवस गु ची पूजा करा. व्या k उम ची उपासना केवळ शवलोकानेच होत नाही.

मी नवीन आहे! वैशंपायन, पैला, जैमन आणि सुमंतु या चार महान संतांचे शिष्य. एन.एस. वामदेव, आग्या, पुल्य आणि तुयो हे राज्यपाल सान कुमार यांचे शिष्य आहेत. हे सर्व नाही अद्भुत आणि देव हा प्रेताचा सर्वोच्च स्वामी आहे. त्यांनीच पंचमहाभूतांपासून वेदांत झाकले आहे संतांचे अंतिम ध्येय काय आहे? हे मोहक, फायद्याचे आणि समाधानकारक आहे. या तो जगाचा कर्ता आणि सुख देणारा आहे.

लोकनाथांच्या कल्याणासाठी भगवान शिवाचे सदैव ध्यान आणि मृत्यू करून योगीजन. मेलेले मृत होतात. भगवान विष्णूची आणि शरीराची पूजा आणि ध्यान करून, मनुष्य मोक्ष होतो आणि त्यांच्या सर्व मनोकामना पूर्ण होतात. कें यांकरी देवा ॥धु.॥ सर्व खांचा नाश करणारे, सुख व उपभोग देणारे महादेवजींचे पूजन देणारा आहे

या कारमध्ये, वामदेवजींना उपदेश करून, त्यांची पूजा करून, कांददेव त्यांची आई-पत्ता मारून कैलास पर्वतावर गेला. मग मु नवर वामदेवही भगवान कांडा A चे अनुसरण करून, कैलास गेला. पंचकर वामदेव मुन ने भगवान प्रेत-पावती त्याच्या चरणी मस्तक टेकवले. मग त्यांच्या पृथ्वीवर झोपून, त्यांच्या उपासकांची काळजी घ्या. प्रेताची आणि देवी पावतीची स्तुती केली आणि डोके खाली केले.

त्यानंतर भगवान शिव आणि माता पावती यांची कृपा मिळाल्याने तो राहू लागला. ही कार कर माहेरचा अर्थ जाणुन, हे परममान प्राप्त करून सदैव तुझ्या चरणी राहाल. मरायचे होते तो आशीर्वाद आणि आशीर्वाद देणारा आहे. अरे रडू नकोस! मी तुला सर्व काही सांगितले आहे. असे म्हणत तो मुलाच्या आईकडे गेला.

.. कैलास संहिता पूर्ण..

वायवीय कोड (पूर्व)

थम आये

पुराण आणि अवतारांचे वर्णन

भगवान म्हणतात - जो जग निर्माण करतो, सांभाळतो आणि नष्ट करतो.
त्या भगवान शंकरांना मी नमस्कार करतो. जनक दुसरा, कोण
जगातील सर्व गोष्टी परमात्म्यामध्ये अस्तित्वात आहेत, म्हणजेच सर्वव्यापी, ते लेखक,
अविनाशी भगवान शिवाचा आश्रय घ्या.

गंगा-यमुना आणि सरवती यांच्या संगमावर ऋषीमुनी जेव्हा याग मानाई माशारयात
तेव्हा श्री मुनांचा पुत्र त्या ठिकाणी गेला होता. त्यांना तिथे पाहून
मी आनंदी नाही. उच्चस्तरीय आसनावर बसून त्याची पूजा-अर्चा केली.
ऋषी म्हणाले - हेसव सुत जी ! तुम्ही महर्षींंचे शिष्य आहात म्हणून
कथा आणि रहस्य जाणून घ्या. आशीर्वाद देऊन कथा सांगा.

ऋषींची प्रार्थना ऐकून सुतजींनी मनातल्या मनात देवाच्या देहाची आणि देवीची पावती मागितली.
तो काय मेला, मग तो म्हणाला- हे शगन! आता मी तुम्हाला पुराण कापल्याची कथा सांगेन.
मी सांगतो श्वेतपूजेच्या रूपात वायुदेवांनी उच्चारलेले शब्द प्रयत्नपूर्वक पूर्ण भक्तिभावाने दिलेले आहेत.
त्यांना पुराण म्हणतात. चार वेद, सहा शा, मीमांसा, यया, धम्शा आणि पुराण इ.
चौदा वर्षे आहेत. आयुर्वेद, धनुवाद, गंधववेद आणि अथाषा यांची सांगड घातली तर ती अराह बनते.
एन.एस. देवा धदेव भगवान शिव या अ-वाचक शास्त्रांचे निर्माते आहेत.

के. त्यांच्या सर्जिणीसाठी त्यांना विष्णूचा विधानास केली आणि नुजीचा तारणहार मी माझा मुलगा आहे. आत्म्याच्या चार मुखांमधून चार वेद निघाले. मग त्याच्या चार चेहऱ्यांवरून यू पी ए. आईच्या मुखातून काढलेली ही शास्त्रे वाचणे फार कठीण आहे. या साठी वेद आणि शास्त्रांचे ज्ञान मानवाला दान केल्याबद्दल भगवान शिवाच्या कृपेने युगामध्ये, पवित्र भगवान विष्णूने मस्जीच्या रूपात अवतार घेतला. त्यांनी साईपायन नावाने व्यवसायात प्रवेश केला. जमल्या आणि वेद या नावाने त्यांचा जन्म झाला. त्यांनी सर्व पुराणांची रचना केली. बेरीज मौह रचले चार लक्ष ।

, पद्म, विष्णू, शिव, भागवत, भव्य, नारद, मार्कंडेय, आन, वैवत, लग,
वराह, बामन, कुम, माया, गड, प्राद, कांड इत्यादी एकूण आरह पुराण आहेत. मृतदेहाचे धम्मथ आणि ध यानुसार, उपासना आणि उपासनेद्वारे, शवलोकात सर्व मानव आणि देवतांची पूजा केली जाते. असे घडत असते, असे घडू शकते.

सर्व मार्गांनी

मला विचार

सूतजी म्हणाले- अरे प्रिये! वराहाच्या रूपाने ऋषीमुनींमध्ये वाद निर्माण झाला. कोण आहे ते? जेव्हा या प्रकरणाचा निर्णय होऊ शकला नाही तेव्हा सर्वजण साजीकडे गेले. तो म्हणाला त्याचे नाव घेऊन तुमची स्तुती सुरू करा. तेव्हा राजाने त्याला विचारले, महाराज! तुमची इथे येण्याची योजना आहे का?

आजचे हे ऐकून ऋषी म्हणाले - हे हाजी ! आपण ज्ञानाच्या अंधारावर संशय घेतो पडले आहेत म्हणूनच आपण सर्व परिचित आहोत. कृपया आमच्या शंका आमच्यावर टाका करा. आपल्या सर्वांना हे जाणून घ्यायचे आहे की देव अविनाशी, शुद्ध, शुद्ध स्वरूपावर आहे. कोण आहे ते? आपल्या लीलेने जगाची निर्मिती करून, या जगाची निर्मिती, पालनपोषण आणि देखभाल संहारक कोण आहे?

ऋषींचे हे ऐकून राजा लोकनाथ, देवा धदेव महादेवाच्या तेजाने आनंदित झाला. त्यांनी जी यांना मारल्यानंतर सांगितले.

तिसरा अध्याय

कथा नाही

तो म्हणाला- अरे प्रिये! ज्याने रता, वरुण आणि सहित संपूर्ण जग निर्माण केले जनकाच्या कृपेने जगातील सर्व प्राणी निर्भय होतात, जे सर्व मानवांचे मूळ आहेत, जनकाच्या कृपेने मी सर्वांचा अधिपती असलेल्या जनकाचे जपत पद प्राप्त केले आहे. कृपेने, सूर्य, चंद्र, अन्न, विद्युत यासह सर्व जगाची स्थिती आहे, ते परम आहेत आणि कोणीही नाही. नाही, तो मृतदेहच आहे. त्यांच्या अनंतात आपल्याला कोणीही ओळखू शकत नाही.

लोकनाथ, शुभ भगवान शिव हे केवळ सद्गुणी, उदार, गंभीर, मधुर, मकरंदचे आहेत. तो सर्व ज्ञानाचा स्वामी आणि अद्भुत लीलांचा कर्ता आहे. त्याने हे जग निर्माण केले हे काय आहे? लक्ष्य कालावधीत, त्याने स्वतःच्या अंतर्गत सर्व ग्रेड आत्मसात केले असते. एन.एस. जो शुद्ध अंतःकरणाने मृत शरीराची पूजा-अर्चा करतो, त्याला परमेश्वराचे दर्शन होते. असे घडत असते, असे घडू शकते.

भगवान शिवाचे तीन रूप आहेत - थूल, सबम आणि सबम से सबम. थूल पी देवता, सुसुप्पा हे योगीजन मानले जातात आणि तिसरे, म्हणजे अगदी सुमपा, हे शिवरायांचे परम भगवान आणि जे मृतांच्या उत्पत्तीचे अनुसरण करतात तेच ते पाहू शकतात. जेव्हा धमकी विशिष्ट नसते अधर्म नष्ट होतो आणि मग शिवाजीला स्थावर भक्ता मिळतो. देव

प्रेताच्या कृपेने कमीपणाच्या बंधनातून मुक्त होऊन मनुष्य मृत शरीर बनतो जातो धमदो हा प्रकार-गु आपेट आणि गु अनपेटेत आहे. गुरु आपेट धाम शवधम्मात वाढल्यानेच पंथाची प्राप्ती होते आणि मानवाला ऐहिक आसक्ती-मायेचा त्याग केल्याने भावना साधनेत लीन होते. ज्ञान आणि मन जोडल्यानंतर मनुष्य योगाने मोठा होतो. योगाने, देवाची कृपा आणि त्याची कृपा मऊ जगातून बाहेर काढला जातो. मग मनुष्य स्मशानभूमी आणि स्मशानभूमी प्राप्त करतो.

म्हणूनच ऋषिमुनी तुमचे सर्व मन आणि वाणी भगवंतांच्या ध्यानात सुरू करतात. जायची इच्छा आहे या आणि युदेव मला बोलावण्यासाठी तुमच्याकडे येतील पूल हरवला जाईल. मग तुम्ही सर्वजण वाराणसी शहरात जा कारण पण पानक धारण करणारे प्रेत देवी पावतीजींसोबत विराजमान आहे.

मी यावेळी ममनोमयC सोडत आहे. जिथे मी हे चाक तोडले त्याच ठिकाणी छान सुरुवात केलीस. असे म्हणत आजीने शिवाजीचा वध केला. तोच चमकणारा प्रकाश इतरांना द्या. सर्व ऋषींनी राजाचे नाव ठेवले Ch च्या मागे चालणे सुरू करा. तो खूप वेगाने चालला आणि एका मोठ्या खडकावर आदळला. आणि त्याने मला तोडले. मग तेच ठिकाण नयी माशार्य म्हणून ओळखले जाऊ लागले. ऋषी त्याच ठिकाणी महायज्ञ करण्यासाठी दिवस काढा.

एकेकाळी त्या ठिकाणी राजा पुवा राणी उवशीसोबत असायचा.
पाच. दुसऱ्या छोट्या गटाचे मालक असूनही त्यांना ती जमीन मिळवून देण्याचे आमिष दाखवले.
गया. मोहित होऊन त्याने ती जमीन त्यांच्याकडून हिसकावून घेण्यास सुरुवात केली. मग राजावर रागाने मुंगण
कुशाचा पराभव होऊन राजा मारला गेला. या भूखंडावर राजाजींनी निर्माण केले
निर्मिती होती जमिनीचा हा तुकडा सापडल्यानंतर ऋषी स्नान करतात आणि आनंद करतात.

चौथा अध्याय

हवाई आगमन

सूत जी म्हणाले - हे शगन ! नई मशान्यातील त्या ऋषीमुनींनी परमेश्वराच्या प्रेताची पूजा केली.
त्यासाठी दहा हजार वर्षे लागली. तेव्हा वायुदेव आपल्या जीवनावर मोहित होऊन ॥
ती दृष्टी द्या. त्यांना समोर पाहून ऋषींनी खूप काही सांगितले. ऋषगण ते नयायुदेवा

त्याला उच्च स्थान देऊन त्यांचा खूप आदर केला.

वायुदेव म्हणाले - हे शगन ! भगवान शिवाच्या परम कृपेने तुम्ही तुमचा प्रवास वेगाने थांबवू शकाल. ते चालू आहे. कोणीही रास किंवा महादयाची प्रार्थना करत नाही. फर खूप, किंवा आपण यात इथे कोणी आहे का? तू शा पासून देवतेकडे आणि पत्रिकेपासून पत्राकडे गेलास पूजा विधी करून पूर्ण झाली?

तेव्हा वायुदेवांच्या या शब्दांना उत्तर देताना ऋषी म्हणाले - हे वायुदेव ! आम्हाला आमचे ज्ञान आहे अंधार घालवण्यासाठी पी राजाची पूजा करत होते. मग तो पास झाला आम्ही या महायाला ते करायला सांगितले. तो हम्मा, वानू आणि देव यांचा मुलगा आहे.

देहात नामस्मरण करणाऱ्या भगवंताची, भगवंताची उपासना करावी काय होतं ते? तुमच्या सौभाग्याचा विषयही श्री. तुम्ही येथे

या आणि आमच्या महायांची दया पूर्ण करा. तुमची दृष्टी मिळाल्यावर आम्हा सर्वांना यशस्वी आयुष्य लाभले आहे. या आणि आम्ही सर्व कृतज्ञ आहोत.

प्रकरण पाच

शव आणि वर्णन

ऋषी म्हणाले - हे वायुदेव ! तुम्हाला हे ख्रिश्चन ज्ञान कसे मिळाले ते तुम्ही आम्हा सर्वांना सांगा आलात का? लोकांचा जन्म अजूनही माहित नाही, अशा व्यक्तीसह आपण अंत्ययात्रा केली आहे. आपण ते कसे केले? bhū आमची ही भावना शांत करा आणि आमचे जीवन दान करा.

ऋषींचे म्हणणे ऐकून वायुदेव म्हणाले - हे शगन ! Ik Svet P. भांडे तयार करण्यासाठी मार्जीना परमेश्वराच्या देहाची पूजा करण्यासाठी कठोर परिश्रम करावे लागले. टॅप करा किंवा ए मग त्याच्या कठोर तपश्चर्येतून गेल्यावर किंवा परोपकारी प्रेताने त्याला दिले आणि पु.ची दृष्टी दिली. त्यानंतर त्यांनी परमात्म्याची शिकवण दिली. तुमची तपश्चर्या किंवा मला सुखाची भावना आहे.

सगळ्यात आधी मला पशू प्राण्याबद्दल माहिती मिळाली. हे ज्ञान विनाशकारी मानले जातो चेतन आणि कृत या दोघांचा नायक ज्ञान आहे. प्राणी, पाश आणि प्राणी यांना तत्व म्हणतात एन.एस. रकृती, अर्पू पुरुष आणि या दोघांपैकी प्रत्येकी परमात्मा आहेत. धन्यवाद माया. माया आहे माहेर ही सर्वोच्च शक्ती आहे. जीव हा मायेने झाकलेला असतो फक्त त्याच्या नुकसानीचे फळ भोगण्यासाठी. जगतो

उपभोगीच ह्यासुरे सद्ये बायुदेव कळतु म्हणते. हे शरीर मळ कला, वा, आनंद, काम आणि न्यायाचा उपभोग करणारा माणूस आहे. आपले शरीर हे भोगाचे साधन आहे. जेव्हा प्रेताची भावना बळ असेल तर माणूस प्रेत बनतो. ज्ञान, कला ते राग वाढते वाढते. आनंदाने मोहित होऊन आत्मा सव, रज आणि तामस या गुणांचा उपभोग घेतो. पंचभूत, पंच माता, पंचनन्य, पंच काम या धन बु, मन अहंकारी आहे. निया मा या माणसावरही त्यांचा विश्वास आहे. मनुष्य स्वतःच्या अल्पशा फळाचा उपभोग घेतो. ई सर्व आणि अदृश्य आहे. त्यालाच अंत्यमी म्हणतात. शरीर एक खाण आहे. तो नाही आणि बनत नाही. जगात येऊन तो जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात भटकत राहतो. आ मा कधीच मरत नाही, ती अमर आहे. आ मा एकामागून एक संपूर्ण शरीराचा ताबा घेते. जीव अज्ञानी असल्याने सुख भोगण्यासाठी स्वर्ग आणि नरक भोगतो.

धडा 6

मृत शरीराचे वर्णन

ऋषी म्हणाले - हेवासुदेव ! प्राणी आणि पाशाचा मालक कोण आहे? मग ऋषींचे श्रवण वायुदेव म्हणाले - हे प्रिये ! देव हा प्राणी आणि प्राण्यांचा रक्षक आहे. देव सर्वव्यापी आहे. त्याने जग निर्माण केले आहे. भगवंताच्या प्रेरणेनेच आत्मा जगात जन्म घेतो. सर्वांची काळजी घेणारा एकच देव आहे. ज्याप्रमाणे आंधळ्याला काहीही दिसत नाही, त्याचप्रमाणे मनुष्य देवालाही पाहू शकत नाही. जेव्हा पशू आणि प्राणी जाणतात नवीन मला मिळते.

देव महान आणि मायावी आहे. तो संपूर्ण जगाला आपल्या ताब्यात घेतो. त्याच तो जगाचा निर्माता, पालनकर्ता आणि संहारक आहे. लोक नाथ देवा दैवत देव फक्त मृत शरीर सर्वशक्तिमान असो त्यानेच आकाश आणि पृथ्वी निर्माण केली. उह नेही सर्व जीव आणि देवता निर्माण केली. म्हणून ती पुराणे आहेत. आपल्या अफाट सामर्थ्याने त्याने पूर्ण केले आहे माणसे निर्माण करणे आणि त्यांचे अनुसरण करणे आणि वेळ आल्यावर नष्ट करणे वडील देतात

विश्ववृक्षाच्या दोन बाजू आहेत - जीव मा आणि परमा मा. जिवा मां फळ तुझे कमी आणि देव त्याचा हिशेब ठेवतो. परमाची इच्छा आणि तेज ती सगळीकडे पसरली आहे. गोपा नाशाद नुसार बंध सेमू होतो. म्हणूनच प्रेताचे पूजन करून मोक्षप्राप्तीची कामना करावी. हवे होते सर्व इच्छा पूर्ण करणारा तो शाश्वत आत्मा आहे. त्यांचे अमृत प्यायल्याशिवाय ते शक्य नाही. त्यामुळे सर्वांगीण सर्व प्रेताचे वाहन आहे आणि मरायचे आहे.

सातवा अध्याय

काळ-मा हुमा

ऋषी म्हणाले - हेदेव ! या जगाची निर्मिती, संगोपन आणि विनाश यांच्या सततच्या हालचालींमुळे हे आत्म्याची निर्मिती आणि नाश आहे. आम्ही ही वेळ आमच्या नियंत्रणात ठेवणार आहोत.

मला सांग

मग ऋषी याला उत्तर देताना वायुदेव म्हणाले - हेमू नवीन! वेळेबद्दल तुम्हाला जाणून घ्यायचे आहे, तो भगवान शिवाचा महिमा आणि प्रकाश आहे. काळा बाहेर वेळ नावानेही ओळखले जाते. या खेडूत जगात कोणीही काळ समोर ढवळाढवळ करू नये. करू शकता. हे कृष्णवर्ण म्हणजे भगवान शिवाच्या लोकनाथाच्या कल्याणाचाच अंश आहे. अजुन काम करत आहे. या काळात संपूर्ण जग आपल्या ताब्यात आले आहे. ही वेळ सुरक्षित आहे परमेश्वर प्रेताच्या अधीन आहे कारण त्यात स्वतःच प्रेत-स्व आहे.

हा काळ थांबवणे कोणाच्याच हातात नाही. त्याचे कोणीही उल्लंघन करू शकत नाही. त्याच्या अतुलनीय शक्तीमुळे ते जगावर आपले अखंड राज्य करत आहे. भगवान शिवाच्या सामर्थ्यानेच ते सर्व प्राणिमात्रांना त्यांच्या आनंदाचे आणि आनंदाचे फळ देते.

वेळेनुसार वारा, सूर्यप्रकाश, थंडी, ढग याद्वारे पाणी देतो. सुयदेव वेळेवर तो आपल्या तेजाने जगाला संतुष्ट करतो, शेतात फळे आणि फुले उगवतो.

तुम्ही दान करता का? जेव्हा मानवाला ही वेळ चांगली समजते, तेव्हा ते परात्पर परमेश्वराचे दर्शन घडते. कालाच्या कृपेने कालाचे रूप कळल्यावरच समाप्त केले जाऊ शकते. यालाच अमरत्व म्हणतात, हाच मी आहे.

धडा आठवा

देवाचे वय

ऋषी म्हणाले - हे वायुदेव ! आता वयाचा पुरावा आणि संख्या शोधण्यासाठी तुम्ही आमच्यावर दयाळू आहात बद्दल सांगा वायुदेव म्हणाले - हे शगन ! लक्ष्य वेळ गाठेपर्यंतचा कालावधी काळ हा कालावधी आहे. पाचवा नेमेश के. थर्टी वन फ्री दिवस-रात्र, पंधरा दिवस-रात्र असे एक प्रकार आहे. ही कार महिनामाडो पी —शुल पी आणि कृष्ण तिथे होता. पातरचे दिवस आणि रात्र अनुक्रमे शुसुलपा आणि कृष्ण आहेत. सहा महिन्यांसाठी एक आयन आहे. दोन अयन पूर्ण झाले की एक वर्ष पूर्ण होते. माणसाचे एक वशदेवता एक दिवस आणि एक रात्र समान आहे. माणसाच्या अयानची ठिकाणे जेव्हा दानयन असते तेव्हा देवतेची रात्र असते आणि उराण म्हणजे देवता. ते धन्य आहे.

अशाप्रकारे मानवाची तीनशे आठ वर्षे पूर्ण झाल्यावर देवतेचे एक वर्ष पूर्ण होते. देवतेच्या वर्षापासून युगाची गणना केली जाते. सतयुग, तेतायुग, प्रप्रयुग आणि कलियुग चार युग म्हणतात. हे सत्ययुग देवतेच्या चार वर्षांचे आहे. जसम चारशे वर्षे संन्याशाची आणि चारशे वर्षे सन्मानाची. तीस हजार वर्षे प्रीता युगात, कलियुगात दोन हजार वर्षे आणि एक हजार वर्षे आहेत. चार युगांच्या एक हजार वर्षांनंतर एक कप पूर्ण झाला. प्रत्येक चतुर्युगीचा एक टप्पा असतो. एक दिवस एक कप म्हणजे k. आठ हजार वर्षांचे एक वर्ष आणि आठ हजार वर्षांचे एक वर्ष युग घडते. हजार वर्षे एक ऋतू बनवतात. राज यांचे वय तीस हजार सात आहे कालांतराने ते पूर्ण होईल. अशा प्रकारे प्राजीचे संपूर्ण आयुष्य एका दिवसात गेले. च्या समान आहे. हेहेर आणि मृत्यू हे वय एक दिवस समान मानले गेले आहे. एक वय वेळेचा हिशोब पूर्ण झाल्यावरच होतो. देवाच्या कृपेनेच लोकनाथ त्याच्या वयाच्या पाच लाख चाळीस हजार वर्षात सृष्टी आरंभापासून संपते पण देवाचे शरीर अविनाशी आहे. वेळ त्यांना स्वतःच्या नियंत्रणाखाली करू शकते. er चा एक दिवस सृष्टी आणि रात्र त्याचा नाश आहे.

नववा अध्याय

तालाचे वर्णन

वायुदेव म्हणाले - हे शगन ! सर्वप्रथम, ती माया

त्यातून कृताचा जन्म झाला. हे भगवान शंकराच्या प्रेरणेने निर्माण झाले.
उपा अनुलोम आणि व्री तालोम या सृष्टीने त्याचा नाश होतो. हे जग पाच कला
पूर्ण आणि निःसंदिग्ध कारण म्हणजे पी. त्याच्या मध्यभागी आत्मा परवानगी आहे.

लोकनाथ देवा धदेव महादेव शिव एकच आहे जो परम, परम पुरुष, सर्वर आणि अनंत आहे. ते
सदैव शरीरे सृष्टीची निर्मिती करतात, सांभाळतात आणि नष्ट करतात. निर्मितीच्या सुरुवातीपासून शेवटपर्यंत
आजीला शंभर वर्षे पूर्ण होत आहेत. प्राजीच्या वयाचे दोन भाग पहिले आणि तिसरे आहेत.
एन.एस. याच्या शेवटी आत्म्याचे वय पूर्ण होते. त्यावेळी आ मा तुझी
मधली कृती घेते. मध्ये समाविष्ट केल्यावर उपउत्पादनाचा नायनाट करणे
फायद्यासाठी भात आणि पुरुष स्वारस्य राहतात.

चांगुलपणा आणि तमोगुण या दोन्ही स्रोतांना निसर्गाचे वरदान लाभले आहे. जेव्हा येडों पुण्य
जर ते समान झाले तर अंधारामुळे त्यांना वेगळे करता येणार नाही. मग शांत वारा घेऊ नका
असे घडत असते, असे घडू शकते. अनोखे पहाडी माहेर स्वतःच्याच माहेरचा पारा खातो. सकाळी
माहिर त्याच्या योग शिकवणीतून पुरुषाच्या रूपात धन्य होतो. मग ते दोघे प्रेमात पडतात
चला करूया. तेव्हा त्याच्या आज्ञेने जगातील सर्व गुण जन्म घेतात.

दहावा अध्याय

रचना वर्णन

प्रथम इराच्या प्रेरणेने, पुरुषरूपातील श्रेष्ठ, दुष्टपणा उत्पन्न होतो.
त्यानंतर सर्वपा, वरुण आणि प्रदा नावाच्या तीन देवांचा जन्म झाला. त्यांचे
मुख्य कार्य म्हणजे विश्वाची निर्मिती, देखभाल आणि विनाश. हे Eer आणि Yu आहे. एक कप समाप्त
पण जेव्हा सराप येऊ लागला, तेव्हा सर्व शिवांनी सृष्टीच्या कार्याला लावले.

हे तिन्ही देव एकमेकांपासून जन्म घेतात आणि एकमेकांना परिधान करतात. ए, आणि नूर आणि
एकमेकांचे अनुसरण करा आणि प्रशंसा करा. भात, यत, बु आणि पासून पहिले झाड
माह आणि जन्म ए. लोभापासून तीन प्रकारचे अहंकार उत्पन्न होतात. अहंकाराचे पाच महान घटक
त्या मातेचा जन्म झाला. सत्वगुणातून धार्मिकता उत्पन्न झाली. तमोगुण अहंकार पाच
महाभूत पंच माच्या वरचे बारावे मन हे गुणाने दोन प्रकारचे आहे. व्यवसाय आयटम
कारमध्ये गुण आहेत. प्रत्येक गोष्टीत एक आदिम आत्मा असतो. आकाशातून आणि आकाशातून
प्राणी जन्माला येतात. पाश गुणवत्तेची हवा, पा गुणवत्तेची हवा, पा पेक्षा वेगवान, रसापासून वेगवान

गुण, रसपासून गंध, आणि गंधापासून पृथ्वी. पंचमहाभूत सेसरात दूर जग अस्तित्वात नाही.

सहसा एक विशेष अंडी तयार केली जाते. मग ते अंडे घ्या नावाने जातो. तो पहिला देहधारी मनुष्य आहे. हे तीन गुण

ठेवा या तीन गुणांमुळे ते आपल्या शरीराचे तीन विभाग करतात. तयार केले

भगवान विष्णू पालनात काम करतात आणि मारतात. त्या महान नायकाचे लग्न सुमा डोंगरावरून येते. समुद्राचे पाणी हे त्याचे गर्भाशय आहे आणि अंडी राहतात एन.एस. हे लोक मसूया, चन, ना, वायू यांचे निवासस्थान आहेत. पाणी हे अंड्याला झाकून ठेवते. पाण्यापेक्षा दहापट वेगवान, हवेपेक्षा हवा दहापट वेगवान, आकाशापेक्षा दहापट वेगवान झाकून ठेवतो. मग महाचर्चा, महाचर्चा या चारही बाजूंनी काम व्यापले जाते. मध्ये सात आवरणामध्ये एक अंडी असते.

तर ही आठ कृती येथे आहेत. संपूर्ण जग स्वतःहून आलेले नाही आणि मी पण वलय बनते. काळातील गुण देखील सम आणि विषम आहेत. गुणवत्तेचा अभाव किंवा जेव्हा एक वैशिष्ट्य असते तेव्हा एक निर्मिती असते आणि जेव्हा ते समान असतात आणि एक लय असते. जातो कारण ही योना आहे आणि हे अंडे अंड्याचेच फळ आहे. मागणी सावगा पैसा हे जसम कम अंड लिक्क. ती अंडी मचतुमुख आणि नू, ए आणि को कृतज्ञता लिहितात. शिवरायांचे सान्निध्य मिळाल्यावर हे तिघे स्थिर राहतात. एक पासून, अंड्यातून जन्माला आल्याने आणि अंड्यातून अंड्यातून संपूर्ण जग निर्माण झाले. तयार केले सृष्टी आणि ध्येयकाळातील तिचा नाश ही परमात्म्याची लीला आहे.

yahwana ye

निर्मितीचे वर्णन

ऋषी म्हणाले - हे वायुदेव ! आता तू आमच्यावर दयाळू आहेस, हम्म वंतर, बदल सांगा ऋषीमुनींची प्रार्थना ऐकून वायुदेव म्हणाले - प्रथम उत्पन्न झाले असते. आणि एका दिवसात त्याचे चौदा वंतर पूर्ण होतात. मी असंख्य आहे. यावेळी वराह चौदा आहेत ज्यात चौदा आहेत. यापैकी सात जणांना वायुभुव आणि सात जणांना सावनक असे नाव आहे. ज्ञात आहे.

पहिल्या कपाच्या शेवटी, एक जोरदार वारा वाहू लागला जो झाडावर आदळला. जागा उखडली होती. त्यावेळी तिन्ही देवतांमध्ये भिन्न देवता प्रकट झाली. उह ने चला सर्वकाही जाळून टाकूया. जळल्यानंतर पृथ्वीचा भाग पावसाच्या पाण्याने बुडाला दया. जेव्हा आईने पाहिले की जग पाण्यात बुडलेले आहे आणि पूर्ण झाले नाही आहे. आजुबाजूला भरपूर पाणी आहे. मग त्यांनीही आनंदाने पाणी प्यायले.

जेव्हा सृष्टीची पहाट होते, त्या वेळी आत्म्याला जाग येते. नंतर योग झोपी गेल्यावर सर्व देवांनी हात जोडून भगवंताची पूजा केली. ते उठण्यासाठी प्रार्थना करतात. त्या वेळी पाठ आणि प्रार्थना यातून देव जागृत झाला. त्याने योगा केला आणि पाण्यावर बसून इकडे तिकडे पाहू लागला. जेव्हा uhv पाण्यात बुडल्याची माहिती मिळताच त्याने वराहपाचा वध केला.

वराहाचे रूप धारण करून त्याने महासागर हलवून पृथ्वीला परत आणण्याचा प्रयत्न केला. पाण्याच्या मध्यातून आत जाऊया. हे पाहून देवतांनी त्यांच्यावर फुलांचा वर्षाव सुरू केला. सुरुवात केली.

बारावा अध्याय

निर्मिती वर्णन

वायुदेव म्हणाले - हे शगन ! आत्मा सृष्टी आणि तपोमय आसक्तीच्या जन्माशी संबंधित होता. अंधार पडला. त्या वेळी आत्मा जन्माला आला. पण अशी गोष्ट पाहून

ते प्रसिद्ध झाले आणि त्यांनी संपूर्ण जग निर्माण केले. ते निर्माण झाले आणि जन्माला आले ती कुमागावर पडताच. त्यानंतर तिसऱ्यांदा राजाने सावकाची देवता निर्माण केली.

पण या सृष्टीतून त्याला समाधान मिळाले नाही, मग त्याने मानवी जगाची निर्मिती केली. तुम्ही कशाची पूजा केली? हे जग सुंदर आणि उत्कटतेने भरलेले होते.

पहिला श्री महत, संपूर्ण भूतश्रा, तिसरा वैकाकर इनाक्रा जी यांनी रचलेला. साहेब म्हणाले. चौथा स्रोत, पाचवा स्रोत, छठ स्रोतापासून देवाची निर्मिती, सातवा मनुष्याला, आठव्या सृष्टीला नववे कुमार श्री म्हणतात. सर्व थमाजी

सनक, सनंदन, सनातन, सन कुमार आणि रिभू यांनी मानस पु. हे सर्व योग-माग-गामी

a अशा प्रकारे जेव्हा सृष्टी सुरू झाली तेव्हा आनंदी राहून तुम्ही नेतप किंवा करी करू लागलात. ते करा पण खूप वेळ निघून गेल्यावरही फळ मिळत नाही, तेव्हा माणूस रागावतो.

गेली. रागामुळे त्याच्या डोळ्यात अश्रू आले, त्यातून भूतांचा जन्म होऊ लागला.

हे सर्व पाहून खिजाजीने शरीराचा त्याग केला. मग देव तुम्हाला मदत करेल

त्याच्या मुखातून जन्मला देवाने त्याच्या शरीरातून बारा रूपे निर्माण केली आणि

त्याला निर्मात्याकडे येऊ द्या. हे ऐकून सर्वजण रडत पळू लागले. त्यानंतर लगेच

माहेरने राजजींना पुनरुज्जीवित केले. राजाने विचारले तू कोण आहेस?

मग तो म्हणाला - मी परमात्मा आहे आणि तू या सृष्टीच्या रूपात आहेस.

मी आहे आता तू तुझी ही निर्मिती पूर्ण कर.

हे ऐकून त्यांना खूप आनंद झाला, तो शव नामाचा जप करीत असे.

सृष्टीच्या कार्यात तू माझा सहाय्यक होवो, अशी प्रार्थना आणि प्रार्थना करू लागलो. कधी

देवाने संमती दिली, मग आईने बारा पुत्रांना जन्म दिला.

के. इनामदेवता आणि यमक महाशय यांची बारा कुळे होती. तोंडातून

देवता, कंठातून दगड, मांडीपासून राक्षस, गर्भातून मानव, वर्तमान जन्माला आले सेरेपासून. हे मादक

रास जोरदार होता. फर्या, भूत आणि गंधव यांचे मूळ. दोन्ही बगलेतून

पक्षी, पक्ष्याशिवाय इतर पक्षी, तोंडाने शेळी, घोडा पायी, हत्ती, पतंग, मृग, उंट, खेचर, मुंगूस

मी ते घेतले.

राजाच्या पूर्वाभिमुख गाय, दक्षिणमुखी यजुवद, पश्चिम मुखाभिमुख सामवेद, उत्तर मुख

सेठववेदाचा उगम इ. त्यांच्या शरीरात अनेक मतभेद होते आणि ते त्यांच्या कार्यात यशस्वी होते.

घेतले. प्रत्येकजण आपापल्या कर्मानुसार जन्म-मृत्यूची फळे भोगू लागला. सर्व

प्राप्तीच्या क्रमानुसार त्याला सुख, संपत्ती, धन, उत्पन्न, संपत्ती इत्यादी मिळाले असते. आहे. युग आणि काळानुसार ज्ञानाचे गुण कमी कमी होत जातात.

A- आणि Nuke निर्मितीचे वर्णन

ऋषी म्हणाले - हे वायुदेव ! सृष्टीच्या प्रारंभी माहेर आणि विष्णू तू कर मग ते त्यांच्या करमणुकीनुसार जग निर्माण करतात, मग जेव्हा ध्येय येते ते सर्वांचा नाश करतात. यानुसार माहेर हाच राजाजींचा मुलगा आहे. ते कसे असू शकते? कृपया आमच्या शंका दूर करा.

ऋषींचे बोलणे ऐकून वायुदेव म्हणाले - हेमु नयो ! माहेरने ही सृष्टी घडवली, जोपासली. आणि विनाशासाठी, विष्णू आणि वरुण यांना जन्म दिला. हे सर्व त्याचे मनोरंजन आहेत, जे शब्दाचे नाव बदलत राहते. भगवान विष्णूचे कोणतेही रूप निर्माण करणे आणि हातो विष्णूचा दुसरा कापतो. कोणत्याही स्वरूपात तीन कट करा

मेघ वाहनाच्या रूपात भगवान विष्णूने दहा हजार वर्षे पृथ्वीला मेघात धारण केले. ठेवले. त्यानंतर माहेरने विष्णूला इतर शब्द दान केले. हे पाहून आनंद झाला माझे मन गडगडले असावे. त्यांनी विष्णूजींना तिथून पाठवले आणि स्वतः देवाने तो माहेरच्या आश्रयाला पोहोचला. माहेरचे नाव घेतल्यावर तो त्याचे कौतुक करू लागला आणि म्हणाला- bhu तू तुझ्या डाव्या अंगातून वरुण आणि उजव्या अंगातून मला निर्माण केले आहेस. मग शक्ती आणि समतोल या दोन्ही बाबतीत आपण भयभीत आहोत? किंवा तुमच्यापेक्षा जास्त एनएस? प्रभु! कृपया ही पोकळी भरा.

प्रार्थना आणि स्तुती करत गेल्यावर माहेरने तिला विष्णूसारखीच शक्ती दिली. दान करा पार करून राजजी आणि नुजीपर्यंत पोहोचा. त्यावेळी आणि नुजी वीर सागर मेयो ध्यान करीत होता. राजाने नयाच्या मदतीने त्यांना उठवण्याचा प्रयत्न केला नाही. पण तो उठला नाही. मग संतापून प्राजी विष्णूजींच्या सावलीत चढले आणि त्यांना छातीवर उभे केले. Selganelge. त्याच वेळी आणि नुजी तेथून गायब झाला. जेव्हा ले मीजी को आणि नुजी ते दिसले नाही तर तेही आंधळे होतात.

त्यानंतर विनुजीने प्राजीच्या भुवया मध्यभागी कापल्या आणि नंतर त्यांनी त्यांची हत्या केली. होईल हे सर्व देवाचे शरीर देखील कट-ए-बघले, पण केव्हा यू कोणत्याही प्रकारे संपुष्टात आला नाही, नंतर तो त्यांच्यात कट झाला. सावजी के कृपेने दोघांचा राग शांत झाला.

चौदावा अध्याय

k u

वायुदेव म्हणाले - हे शगन ! राजाजींनी मोठ्या दिमाखात पाहिले की माझ्याद्वारे ही निर्मिती विकसित होत नाही म्हणजे ती वाढत नाही, मग वेबवर क्लिक करा. तेव्हा त्यांचा नाश करण्याच्या महाराच्या इच्छेने काळ आणि भगवान देवाचा पुत्र.

P m j in राजाजींच्या प्रार्थनेवर त्यांनी या सृष्टीचा विस्तार श्री. हवे होते असा विचार करून देव यांनी आपल्या जटाधारी आणि पा. असे अनेक कट केले. ते जास्त संख्येमुळे संपूर्ण जग व्यापले गेले. ते सर्व भयंकर होते.

या भयंकर लोकांचे रूप पाहून राज फार व्याकुळ झाला आणि हातही लागला जोडून माहेरला म्हणाले - हेदेवा धादेवा ! तुम्ही हे करत आहात का? आम्ही छान आहोत निर्माण करू नका. आपल्याला साध्या गोष्टी तयार कराव्या लागतात. जन्म आणि मरणे

तसेच राहा.

आजीचे हे शब्द ऐकून भगवान लोकनाथ हसायला लागले आणि म्हणाले-

होय! आपण अशी निर्मिती करू शकता. जर तुम्हाला ते आवडत नसेल तर तुम्ही स्वतः जा आणि तुमच्या इच्छेनुसार तयार करा. असे म्हणत सृष्टीच्या कारणातून मुक्त झाल्यानंतर ते तेथून निघून गेले.

pt हवा याय

मृतदेह

वायुदेव म्हणाले - हे शगन ! शिवाजी तेथून निघून गेल्यावर त्यांचा मृत्यू झाला. पण त्या सृष्टीत वाढ झाली नाही. माझा जन्म झाला नसता हे बघून मी पण खूप खाल्ले. मग ते त्यांचे भगवान शिव आणि देवी शिव यांची पूजा करतात. टॅप करा किंवा करा.

आत्म्याच्या कठोर तपस्यानंतर शिवाजीने नवीन दिशा दिली. मी नवीन आहे विश्वातील वाढीच्या अभावाबद्दल सांगितले. प्रेत आणि देवी पावती घासली त्याची समस्या सोडवली. शिवाजीने त्यांना स्वतःच्या स्त्री रूपाचे दर्शन दिले. करून घे भगवान शिवाचे स्त्री रूप दाखवून राजाजींची शक्ती नाही.

राहू नका हात जोडून ते भगवान शंकराची स्तुती करू लागले. मी म्हणालो - अहो देवा धडदेव देवा प्रेत! हेजगडंबा मपावती! तूच आहेस जो अतुलनीय मनोरंजन करतो. तुमचा वैभव नारळा आहे. मी तुझ्या आश्रयाने आलो आहे. माझ्यावर कृपा करा. अशाप्रकारे देवाने अनेक गोष्टींनी मृत शरीराची स्तुती करण्यास सुरुवात केली.

सोळावा अध्याय

हस्तमैथुन

वायुदेव म्हणाले - हे शगन ! जेव्हा आईने प्रार्थना केली आणि देवाची प्रार्थना केली प्रेत प्रेत आणले असता सावजी म्हणाले - देवा ! मी तुम्हाला शुभेच्छा दिल्या पाहिजेत पूर्ण करणे तेव्हा शिवरायांनी माहेरी देवीला स्त्री रूपापासून वेगळे केले. आपल्या समोर सात देवी जगदंबा शोधून राजाने तिची प्रार्थना केली.

तो म्हणाला - हेदेवी भगवती ! मी मनातून देवता आणि ऋषी निर्माण केले पण मी निर्माण केलेली सृष्टी वायर्ड होत नाही. म्हणोनि ममथोनि पाहिजे सृष्टी । या हे तेव्हाच शक्य आहे जेव्हा सृष्टी देखील स्त्रीचा एक भाग असेल. कृपया मला माझ्यापु जाप्ती देवीची कन्या म्हणून जन्म घेते आणि श्रीला वृक्ष अर्पण करते.

मातेच्या प्रार्थनेने संतुष्ट होऊन देवीने कपाळाच्या मध्यभागी एक शक्ती निर्माण केली. के. देवींनी त्या शक्तीला राजाजींची इच्छा पूर्ण करण्याचा आदेश दिला माहेर जी, मला आनंद झाला. मग भगवान माहेर वारले. ही कार

भूतकाळातील ई. ती सत्ता राजाजींच्या इच्छेनुसार डीच्या घरात घेण्यात आली. तेव्हापासून मैथुनी सृष्टीचा आरंभ झाला.

आज पर्यंत

च्या हवाई अध्याय मनुच्या निर्मितीचे वर्णन

वायुदेव म्हणाले - हे शगन ! माहेरच्या कृपेने आईला अर्धांगिनी प्राप्त झाली उत्पक आणि अर्धा नावाच्या स्त्रीने भुव मनुला जन्म दिला. त्याच काया नेयेश वी मनुला नवरा म्हणून सापडला. त्याला मथुना, उत्तनापद आणि औत्त नावाचा पुत्र झाला. देवतांनी सुत्त नावाची प्रक्रिया निर्माण केली. अट्टा आणि च च्या दक्षिणेला आणि यपुस नाव दिले दोन मुलगे झाले आणि सुत्त वडी चौवीस पावले. जन्म तेरा दशा, भृगु, मारीचा, अंगारा, पुलह, क्रतु, पुल्या, धमकी देऊन आणि इतरांचे लग्न घेऊन येत आहे. a, आणि sh आणि a सह या.

उजातीन थराला समर्पित. धरमको तेरा पुस्तक ई. जप पर्यंत सतीचा जन्म कन्येच्या रूपात झाला आणि तिने आपल्या पतीच्या रूपात देवता शिवाची पूजा केली. आढळले. संबोधनाच्या मध्यभागी पानांचा अनादर पाहून तो योगात मग्न झाला. लया. त्यानंतर पुन्हा हिमालयाची कन्या म्हणून जन्म घेऊन शिवाजीला प्राप्त झाले. भिकारी K दोन पु अ आणि त्या दोघांचे एक हजार पु अ. या सर्वांना भगवंतंश म्हणतात. ऋषी करण्यासाठी पौनमास नावाचा एक ग्रंथ होता आणि त्यांचा वंश खूप मोठा होता. त्याच वंशासाठी ऋषी जन्मला अ. अंगार ऋषींना दोन मुले आणि चार मुली आणि त्यांची दोन मुले होती. पुल्याच्या पुत्रांचा जन्म झाला आणि या वंशातील मुलांना पौल्य असे म्हणतात. त्याच गाडीची पायरी, वाला खया, ए आणि मुन्वश यांना शेकडो अब्ज मुले होती.

पुत्र मनाचा पुत्र, शुद्ध पुत्र, वारा, शुद्ध आणि त्याचे एकोणपन्नास पु ए. न्याय, नैमक आणि काया असल्यामुळे ते पारायण आहेत. या कारणासाठी प्रेमाची वस्तु देवतेने प्राप्त होते. पत्नी घराण्यातील वसंत आणि पातरचे सहा ऋषी ठिकाण आहे अनवंत, अयवन आणि यवन हे फार शब्द आहेत. पुडी ई नावाचे वधा सेमेना, ज्याचे लग्न आले गराज हमालाय. दोन पु आणि उमा यांनी त्यांची मैनाक आणि चा नावं ठेवली आणि तात पवनी गंगा नावाचे दोन पुत्र आहेत. देवाच्या शापामुळे मी वंतरात मरण पावलो त्याचा पुत्र जप करा.

अशाप्रकारे मी तुम्हाला धम्माच्या वंशाचे थोडक्यात वर्णन केले आहे.

अठरावा अध्याय

चा शाप

वायुदेव म्हणाले - हे शगन ! एकेकाळी सर्व देव आणि ऋषी-मन देव मृतदेह पाहण्यासाठी कैलास पर्वतावर गेला. त्यावेळी देवा धदेव महादेव जी देवी सतीसोबत होते. ते एकत्र सिंहासनावर बसले होते. त्याचवेळी कैलासही आपल्या मुलीला भेटायला गेला. डोंगरावर पोचलो पण देवी सतीला तिच्या पत्त्याच्या आगमनाची कल्पना नव्हती. या कारणासाठी त्याला राग आला आणि त्याने आपली कन्या सती आणि भगवान शिव यांना महायाला आमंत्रित केले. नाही काय

देव शानराद हिंडत फिरत कैलासला पोहोचले आणि देवी सतीच्या पत्त्याबद्दल. मी सांगितले. त्यांनी देवी सतीला असेही सांगितले की या कालखंडात सर्व ऋषी आणि सरदार आणि देवतेला आमंत्रण दिले, पण तुम्ही आणि परमेश्वराने प्रेताला बोलावले नाही.

हे ऐकून देवी सतीला धक्का बसला. परमेश्वराच्या मृतदेहावरून त्यांचा पत्ता सापडला मजा करायला जायला सांगितले. प्रेताने सतीला समजावले की तिला बोलावून घ्या. आपल्या पत्त्याच्या घरी जाणे देखील योग्य नाही. पण सती तिथे का गेली? निर्धार केला होता मृतदेहाचा अपमान केल्याबद्दल तिला तिच्या पत्त्यालाही शिक्षा करायची आहे. होते. मग पत्नीची आज्ञा घेऊन तो नंदावर स्वार होऊन आपल्या पत्त्याच्या मध्यभागी पोहोचला. सतीला पाहून मला तिच्या संबोधनाचा खूप राग आला. सती म्हणाली - अरे प्रिये ! एन.एस तुझे काय आहे तू मला मध्येच फोन केला नाहीस? माझे मृत शरीर सर्वांचे स्वामी आहे, त्यांच्या करुणेने हा दानशूर संसार चालतो, तुम्ही त्यांना विचारलेही नाही. आपण त्यांचा अपमान करून काही चांगले केले नाही.

देवी सतीचे हे बोलणे ऐकून ते खूप क्रोधित झाले आणि म्हणाले - माझी इतर सर्व कामे तिचा नवरा सुपा आणि पूज्य आहे. सर्व देव आणि ऋषींचीही पूजा केली जाते. म्हणून ते सर्व परंतु तुम्ही आणि तुमचे पती या उद्देशासाठी पात्र नाहीत.

त्यांचे असे भाषण ऐकून सतीला धक्का बसला आणि ती म्हणाली - शव नादा ऐकणे म्हणजे अंत्यसंस्कार करणे. मला माझ्या पतीची नदी ऐकू येत नाही. असे सांगून ते म्हणाले आपले शरीर योगामध्ये बुडवा.

दुसरीकडे, आपल्या पत्नीचा अपमान झाल्याचे शिवाजीला कळल्यावर त्याने दे शाप. त्याच शापाचा परिणाम म्हणून चेताचा पुत्र वंतर वेड.

मजमा आणि D च्या इतर जमातांचा जन्म वैवतारात वर्ण देहधारी स्वरूपात झाला.

एकोणिसावा अध्याय

नायकांचा मृत्यू

ऋषी म्हणाले - हे वायुदेव ! तू जप केल्यावर धमक्या सुरूच होत्या आणि महाय करत होता. मग भगवान शिवाने त्यांचे मिशन मोडले का? कृपया ही कथा सांगा. मग ऋषींच्या इंद्रियांना शांत करण्यासाठी वायुदेव म्हणाले- हे ऋषिमुनींनी! cराजा हुमालय k तपश्चर्येचे फळ म्हणून त्यांच्या घरी देवी जगदंबेचा जन्म झाला आणि श्री पावतीचा विवाह झाला. देहातून देव निघून गेला.

जप्तडदा यांनी मध्यस्थी केली. की या मवसु, वेडा गण, अनी कुमार, पातर, आद्य, विष्णू या सर्व देवांना, ऋषींना पण आमंत्रित केले

देवाने प्रेताला बोलावले नाही. तेव्हां परम शिव बुद्धीचा त्या यांत शिवाजीला उपस्थिती दिसली नाही, मग शिवाजीला अभिवादन का केले नाही, असा प्रश्न त्यांना पडला. ते रागाच्या भरात तो म्हणाला - मी जगाचे स्वामी भगवान शिव यांना आमंत्रण दिले नव्हते. गया? त्याचीही पूजा करायची आहे. मग तुम्ही त्यांची पूजा करत नाही का?

दधी च ऋषींचे हे शब्द ऐकून ते म्हणाले - हे ऋषी ! हे येथे आहे आम्हाला दुसरे काही माहित नाही. भगवान विष्णू या मंत्राचे स्वामी आहेत. मग ते दधी चया सोडून निघून गेला. दुसरीकडे, भगवान शिवांना त्याचा राक्षस कळला कारण अपमान केला जात आहे, वीरभ नावाचा ग्रुप तयार केला. हात जोडून शूर शिवाजीचे नामकरण करून त्यांची स्तुती करताना ते म्हणाले - हेदेवा धादेवा ! माझ्यासाठी ये आहे?

भगवान शिवांनी त्याला आज्ञा केली आणि म्हणाले - हेवीरभ! तू तुझ्या प्रियकरासह नामजपाच्या मध्यभागी जा आणि ज्योत नष्ट करा. तेही करू नका. देवा धदेवाची ही आज्ञा पाहून वीरभने आपल्या शरीरातून हजारो कोटी गण निर्माण केले. मग आनंदाने आनंद साजरा करण्यासाठी सैन्यासह पुढे निघाले.

विसावा अध्याय

D-Y चे वर्णन

वायुदेव म्हणाले - हे शगन ! वीरभांनी आपल्या गणांसह नामजप केला गेला. त्यावेळी संपूर्ण यया मंडप वेद मानवाच्या नादाने गुंजत होता. वीरभ तेथे पंच को गजना अ. या भीषण गोंधळाने वीरभ हादरला. देव आणि ऋषी जीवासाठी इकडे तिकडे धावू लागले. सारा जमाव पांगला पण मी पूर्वीसारखाच बसलो होतो. वीरभ जेव्हा जाप तड्यासमोर आला तेव्हा तो संतापला. माबोले - तू कोण आहेस? आणि तुम्ही इथे आलात का? फक्त इथून निघून जा ते चांगले होणार नाही.

नामजपाचे शब्द ऐकून वीरभ म्हणाला - हे मूर्खा ! तुमचा तुमच्या ज्ञानावर विश्वास आहे का? एन.एस. तू वेदांचा गुरु आहेस. पण मला तसे वाटत नाही. मी तू गर्विष्ठ आहेस तुम्ही दाखवत आहात. या अहंकाराने तुमची विचारशक्ती हिरावून घेतली आहे. तीच चूक सुधारण्यासाठी मातु हरी आला. जसे माझ्याकडे तू देव आहेस, देवा, प्रभु, भगवान शिवाची पूजा का केली नाही, आता तो पुन्हा पुन्हा जप करतोय व्हा? मग तो खळखळून हसला, अन्नूजी आणि इतर देवतांकडे वळून म्हणाला - किंवा देवतेतही तू मारलीस की तुला तुझ्या ताकदीचा अभिमानही वाटला, जे भगवान लोकनाथांच्या मृतदेहाची झालेली विटंबना पाहून तुम्ही दशकभर गप्प बसावे. को समजावून सांगण्याऐवजी तुम्हीही त्याच्या 'हो' मध्ये 'हो' घासत आहात. येथे हार मानू नका फक्त साठी आलो

असे म्हणत वीरभने डोळे मिटले. त्यामळे मंडप पेट लागला.
तेथे उपस्थित सर्व प्रक्षकांनी त्यांनी दोराने बांधले. तडिते वीरभ
इतरांनी देवतेला मारायला सुरुवात केली आणि जमिनीच्या मध्यभागी एक मेजवानी तयार केली.
त्याचा नाश करण्यावर दया करा. प्रत्येकजण जीवासाठी इकडे तिकडे धावू लागला.

i k savanya ye

हीर आणि नुवनवीरभ यांचे युद्ध

वायुदेव म्हणाले - हे प्रिये ! वीरभ आणि त्याचे गण हे सर्व देव पाहत होते
घाबरून तो इकडे-तिकडे पळू लागला, पण वीरभची खूण घेत त्याच्या गणाने सगळ्यांना पळवून लावले.
सर्व बाजूंनी वेढलेले. प्रत्येकजण पळून जाण्यास असमर्थ होता. वीरभ सर्व हातात पोटशूळ घेऊन
ते देवतेचा पराभव करत होते. वीरभ सरवतीला मदत करू शकला नाही, आदिताचा हात,
बा, भगवदेवचा डोळा, पुशाचा दात तोडून त्याला जखमी केले.

ही गाडी पाहून सगळेच घाबरले. आत्म्याला वाचवण्यासाठी डी
कथा ए. तेव्हा भगवान विष्णू नुवीरभाशी युद्ध करण्यासाठी पुढे आले. नंतर
वीरभाच्या समोर रथ आला. तेवढ्यात शंख वाजू लागला. यू ची सुरुवात
परंतु सर्व देवता आणि ऋषींना तेथे वीरभ आणि हिहार आणि नुका यू दिसू लागले. हाय आर ने
जेव्हा त्याने शग धनुषावर बाण मारून वीरभचा पराभव केला, तेव्हा वीरभने धनुष्यालाही हात घातला.
के. दोन्ही बाजूंनी भयंकर बाणांचा वर्षाव सुरू झाला.

वीरभाने सोडलेल्या एका भयानक बाणाने हृदय आणि आत्मा उद्ध्वस्त झाला. ते
पृथ्वीवर पडले. काही वेळाने शुद्धीवर आल्यानंतर ते पुन्हा भांडू लागले. वीरभ यांच्याकडे आहे
आणि नुजीचे सगळे वार खोडून काढले. फार आणि नुजी आणि त्यांची वाहनेही गार्डला आहेत
मला जखमी केले. तेव्हा संतापलेल्या वनुजीने सुदर्शनला उचलून वीरभच्या अंगावर फेकले.
त्याने सुरुवात केली, पण शिवाजीच्या कृपेने त्याला चालता येत नव्हते.

अध्याय वीस

प्रेत देवतेची कृपा

त्यानंतर वीरभच्या इतर सदस्यांनीही सर्व देवता बंद केल्या. मग सहमत देवतेला शिक्षा करू नये म्हणून तो वीरभाची प्रार्थना करू लागला. मग वीरभें त्या सर्व देवां त्याला बांधून सावजीकडे नेण्यात आले. पंचकरी आणि नू शिवाजीसमोर म्हणाले - ओ देवा धादेवा! आपण सगुण, रजोगुण आणि तमोगुण या गुणांचे स्वामी आहात. सर्व ज्ञानाचे भांडार आहेत आणि गर्विष्ठ अभिमानाचा नाश करणारे असतात. तुम्ही स्वतः विहीर.

तो म्हणाला- अरे कृपा! तुझा भाऊ वीरभ याने त्याचे कारण पूर्णपणे उद्ध्वस्त केले आहे दया. त्याने अनेक देवतांना घायाळ केले आहे. वीरभ जापलाही मारतो दया. bhv आम्ही सर्व हात जोडून तुझ्या आश्रयाला आलो आहोत, आम्हा सर्वांवर दया कर. आमचे ते करा बी. कृपया आमचा गुन्हा माफ करा. या प्रार्थनेला हे ऐकून सावजींनी त्याला आशीर्वाद दिला.

सावजीने नेडच्या डोक्यावर बकरीचे डोके ठेवले आणि त्याचा पुनर्जन्म केला. जिवंत असणे पण तो शिवरायांची भीक मागू लागला आणि त्याची स्तुती करू लागला. त्यानंतर लगेच लोकनाथांच्या मृत शरीराच्या कृपेने सर्व देवांच्या सर्व जखमा बऱ्या झाल्या आणि ज्या देवतांचा मृत्यू झाला. तेवेपुंज निघून गेले. सर्व देवता आपल्या आत्म्याचे गाणे गाण्यासाठी परत येतात. परत आले.

अध्याय तेवीस

मंदाराचल वर नवस

वायुदेव म्हणाले - हे शगन ! एकदा मंदाचल पर्वताने शिवाजीला सांगितले. कठोर तपश्चर्या करणे किंवा अ. तेथे नेदेदेवीच्या पावतीने, तु काय केलस? त्यावेळी मंदारचल पर्वत अनेक गुहांमधून अनेक रत्नांनी चमकला होता. ते सुंदर होत होते. पावतीजींसह सावजींनी तेथे अनेक लीला रचण्यास सुरुवात केली. अशा प्रकारे बराच वेळ निघून गेला.

दुसरीकडे जगाचा विकास झपाट्याने होत होता. शुभ आणि नशुभ एकाच वेळी नावाच्या दोन राक्षसांनी कठोर तपश्चर्या करून शाश्वत होण्याचे वरदान मागितले. होते. प्राजींनी वरदान दिले आणि सांगितले की, जर तुम्हाला जगदंबेच्या अंशातून वरील कार्य साध्य करता येईल. जर तुम्ही चांगले केले तर तुमचा नाश होणार नाही. मग त्याला वरदान देऊन जी संपवले. वरदान मिळाल्यावर शुभ-नशुभ बलवान तसेच अहंकारी झाले. होते. त्याने देवतेवर हल्ला करून देवतेचा पराभव केला आणि त्याच्या स्वर्गरोहणावर. तुझे काढून घेतले. दोघांनीही धमकावून नष्ट करायला सुरुवात केली. त्यांचे संपूर्ण जग मला गैरवर्तनाचा कंटाळा येत होता.

सर्व देवता प्रसन्न झाले आणि त्यांनी प्रेताचा आश्रय घेतला. मग शिवजी नवे आश्वासन द्या आणि पाठवा हे कार्य करण्यासाठी पावती देवीची पूजा करणे आवश्यक होते. म्हणून शिवाजी दुष्कर्म करू लागला. तेव्हा देवी नाराज होऊन म्हणाली - हे डावीकडे! तुला माझा गडद रंग आवडत नाही म्हणून तू असे बोलत आहेस. आता मी जाणे आणि जाणे आणि प्रार्थना करणे. असे बोलून देवी पावती तिथून निघून गेली. जी.

अध्याय चोवीस

का लकी अप

वायुदेव म्हणाले - यामुळे देवी क्रोधित झाली आणि तेथून निघून गेली. ते त्यांच्या पालकांना ओळखतात हिमालय पंच भेटणे आणि नंतर त्यांचे आशीर्वाद घेऊन तपश्चर्या करणे गेला ग. सर्वोच्च आणि नयनरम्य स्थान पाहून त्यांनी तपश्चर्या केली किंवा ध्यान केले. त्यांना माहित नाही उदबत्ती, दिवा इत्यादींनी पूजा करून आणि मातेला मनाने मारून,

पूजाएकदिवसी. भगवती तपश्चर्या किंवा ध्यानात मग्न होती, त्याच वेळी ती तिथे आली पण देवी वेग जाणवल्याने तो पुढे जाऊ शकला नाही. तो रात्रंदिवस मूर्ती बनून देवीच्या समोर उभा राहिला. राहिले. त्याला पाहून देवीला वाटले की ती मला हिंस्र प्राण्यापासून वाचवण्यासाठी इथे आली आहे. उभे देवीच्या कृपेने तो पापमुक्त होऊन देवीच्या सेवेत मग्न झाला.

एकंदरीत, परमात्म्याच्या कृपेने सर्व देवता प्रसन्न झाले. खूप यानंतर ते सर्वजण राजाच्या आश्रयाला गेले आणि आपली स्थिती सांगितली. देवतेला देवीला मदतीचे आश्वासन देऊन तिच्यापर्यंत पोहोचा. देवी तपस्वी किंवा मलिन होती.

ही गाडी समोर पाहून देवींनी तिचं नाव घेतलं. तेव्हा तो म्हणाला - हे भगवती ! तू सर्वांचे कल्याण करणारा आणि सर्व तपश्चर्यांचे फळ देणारा आहेस. फर आपण अशी कठोर तपश्चर्या करताय का?

आईच्या प्रश्नाला उत्तर देताना देवी म्हणाली - हे हाजी ! च्या सुरूवातीस देवाची उत्पत्ती शरीरापासून झाली, म्हणून तू माझा पुत्र आहेस. देवाकडे जा तुझ्या मनापासून कट म्हणजे तू माझा सासरा आहेस. तुला माझे बी सांगून मी होऊ इच्छित मला माझ्या काळ्या शरीराचा त्याग करून गोरा व्हायचा आहे. मग

राजा म्हणाला - हेदेवी ! तुमच्या इच्छेप्रमाणे होईल. तू तुझा काळा आहेस याग आणि महिमा परिधान करा. देवी तुझी तीच काळी वंदाई यराज शुंभ - नशुंभाचा वध तो या जगाला त्यांच्या पापापासून मुक्त करेल.

तेव्हा काळ्या रंगाच्या याग देवीने गोरा रंग धारण केला. भगवतीचे काळे वन मेघाप्रमाणेच यम वन कौशक नावाची उत्पत्ती झाली. ती एक हात असलेली आहे आणि शंख, च आणि शूल इत्यादि शस्त्रास्त्रांचा उत्तम स्वागत झाला. आर्जींनी कौशक देवी केली शुंभ- नशुंभाला मारण्याची शक्ती अर्पण करा. तेव्हा देवीला शकजी आणि देवी म्हटले गेले नाव कर आणि याचिका. त्याने शुंभ-नशुंभचा वध करून देवतेला प्रसन्न केले.

पंचविसावा अध्याय

सह वर दया

वायुदेव म्हणाला - हेमू नवा! देवीने तिचे काळे बाण वेगळे केले, त्यामुळे देवीला संशय आला A U E. मग आशीर्वाद मिळवून ती याचिकेवर गेली. मग देवीने विचारले म्हणाले- अरे हो! हा सह माझा परम आशीर्वाद आहे. यामुळे माझे इतर हिंसक जीवन वाचले आहे. त्यामुळे मला ते माझ्यासोबत घ्यायचे आहे. कृपया मला दान द्या. देवीची चर्चा हे ऐकून तो म्हणाला - देवी ! मला वाटते की ही एक प्रकारची फसवणूक आहे, ज्याचा उपयोग प्रत्येकाला फसवण्यासाठी केला जातो. साठी बदलला आहे तर तुम्ही ते इथेच सोडा.

आर्जींचे बोलणे ऐकून गौरी देवी म्हणाली - हे हाजी ! हा कम माझ्या आश्रयाला आला आहे आणि तो रात्रंदिवस माझ्या सेवेत गुंतलेला असतो. त्यामुळे मी हे असे सोडू शकत नाही. जी म्हणाले - देवी ! जर हा तुमचा परम देव असेल तर तो पाप किंवा पाप नसावा. तुझ्यासारखे बरोबर घ्या, ते करा. असे म्हणत मी बेशुद्ध पडलो आणि देवी तिच्या सहावर स्वार झाली. त्यानंतर प्रभू मृतदेहाकडे परत आले.

सहावा अध्याय

गौरी मलाप

वायुदेव म्हणाले - हे प्रिये ! देवी तिथे पोहोचली आणि भगवान शंकराच्या चरणांची पूजा केली. त्याला समोर पाहून शिवाजीला खूप आनंद झाला आणि त्याने देवी मनापासून अनुभवली. लया. तेव्हा सावजी म्हणाले- अरे प्रिये! तुझे आणि माझे प्रेम सामान्य नाही. आम्ही एक-आपण विशेष ठेवू नये, कारण आपण जगाचे कारण आणि आधार आहोत. आम्ही कधीही वेगळे व्हायचे नाही. देवी! मी तुम्हाला चांगले ओळखतो. तुझे काळे डोळे काहीही होत नाही, कारण मी तुझ्यावर आक्रमकपणे प्रेम करतो.

प्रेताचे हे शब्द ऐकून देवी म्हणाली - हेदेवा धादेव ! तुझी कृपा आपल्या यमवनापासून त्यांनी कौसका देवीची निर्मिती केली. माझ्या शक्ती आणि शक्ती मध्ये शोभुंभ आणि नशुंभ नावाच्या महान देवांचा नाश झाला आहे. माणसाला त्याच्या उपासनेने फळ लगेच मिळेल आणि देवताही त्याची पूजा करतील.

प्रभु! माझ्या तपश्चर्येने, माझ्या आईने माझे प्राण वाचवले, जे मी माझ्याबरोबर आणले आणि ते माझे स्वतःचे म्हणून घेतले. मला कर्णधार व्हायचे आहे.

देवी भगवतीची प्रार्थना ऐकून भगवान शिवाने त्यांना कर्णधार म्हणून नियुक्त केले. देवी तिला सुंदर अलंकारांनी सजवून स्वतःला सजवून तिने आपल्या पतीजवळ आसन केले. ते अशी कृपा भगवंताच्या देहावर होत होती, जणू आभा चंद्राच्या हृदयाचे पालनपोषण करत होती. होय, आणि नेसूयाचा नंबर आला आहे.

वीस सत्तावीसवा अध्याय

सोम अमृत आतां कां

वायुदेव म्हणाले - हे शगनो ! तेजस्वी असल्यामुळे देवाचे शरीर अन्नासारखे आहे आणि गौरी देवीचा चेहरा अमृतसारखा शांत आहे. मी शांतीचा अमृत आहे ते अमृत आहे. हे ज्ञान आणि फळांचा रस सर्व ज्ञानात आहे. सूर्य आणि सूर्याचे कारण वेगवान दोन कार. पाण्यामुळे P आणि सोमा P असे दोन प्रकारचे रस आहेत. ते उद्धवते. गोडवा तीक्ष्ण आहे आणि गोडवा रस आहे. सर्व खेडूत प्राण्यांमध्ये तीक्ष्ण आणि रस असे घडत असते, असे घडू शकते. अमृत हे अन्नातून मिळते. तर सुखाची इच्छा करण्यासाठी अमृत सेवन केले जाते. पावसासाठी चांगले आणि पावसासाठी पाऊस आहे. म्हणून आशीर्वाद द्या असे म्हणतात.

अन्न आणि अमृत यांनी जग आत्मसात केले आहे. जाळू नका आणि अमृत होईपर्यंत पिऊ नका पंच. म्हणून खाली काळा दिवा आणि वरून सोमया अमृत. तो ठिबकतो. जगाच्या खाली शक्ती आहे आणि वर नेहमीच शरीर आणि मूल्ये असतात. जगाला येडोन चालक एकदा या आगीने जग जाळून टाकले होते, म्हणून हा मला अमर म्हणतात. जो मनुष्य या पृथ्वीतलावर बोलून स्नान करतो श्वासाच्या बंधनानेच मुक्त होतो.

अठ्ठावीस अध्याय

मागणीचे वर्णन

वायुदेव म्हणाले - हे शगन ! देवाचे शरीर आणि देवी पावती गाडीचे. स्थूल चिंतेंपासून मुक्त आणि सूक्ष्म चिंतेंने. सर्व काम करण्यासाठी शाकृत जवळ आहे. त्याला परमादेवी कुड लानी माया म्हणतात. ही सहा मागणी आहे. तीन शब्द आणि तीन अर्थ आहेत. हे सर्वोच्चाचे भेद आहेत. सम्य योग सर्व कला परिपूर्ण आहे. हे सहा भागांमध्ये विभागलेले आहे. आहे.

शक्तीपासून सुरुवात करून पृथ्वीपासूनच सर्व शरीरे निर्माण झाली आहेत. jas कार पिचर ती माझ्यापासून बनलेली आहे, त्याचप्रमाणे प्रत्येक वस्तूची निर्मिती कोशातून झाली आहे. पाच पासून जेव्हा ते सुरू होते, तेव्हा आत्मा अस्तित्वाची उत्पत्ती प्राप्त करतो. अभ्यासक्रम ते उद्भवते. उ आणि मागसे ज्ञान टकला सुरू. जगाचा आधार असल्याने, आ, परा, शैवी, चप्पा ही सर्वोच्च देवी आहे, तिची लोकनाथ भगवान शिव पूजा करतात. मी थक्क झालो.

भगवान शिव हे नर आणि मादी आहेत. दोघांना पण नवरा बायको पण पुष्कळ ज्ञान मी फक्त त्यावर विश्वास ठेवतो. परश शिवाजीची आज्ञा तीन गुणांची आहे आणि कृतीचा फरक आहे. तीन कारसह, सहा मार्ग विभाजित केले आहेत. होय, आणि संपूर्ण जग मी आहे

अध्याय एकोणतीस

माहेरच्या चांगल्या आणि वाईट गुणांमधील फरक

ऋषी म्हणाले - हे वायुदेव ! भगवान शिव अनेक अद्भुत मनोरंजन करणार आहेत. मृतदेह Shkda हा निसर्गाचा खेळ आहे. सर्व देव, दानव आणि मानव दैवत महादेवाची पूजा करतात.

कृपेस्वाली आहेत. जोपर्यंत ते श्लोक आणि वैभवाचे भस्केले आहेत. देवाचे शरीर सदैव जिवंत असते. येकला स्हाट धांगला आहे, कलबरोबरचे गुणही आहेत. माणसापासून रक्षेसापयंत सदैव कमी अंतर्गत. प्रत्येकजण जन्माला येतो आणि धडा मृत्यू आहे.

भगवान शिव सर्वांवर दया करणारे आणि त्यांच्या कमीपणाबद्दल त्यांना शिक्षा देणारे आहेत. या गुन्ह्यामुळेच आजीचा पाचवा शिरच्छेद करण्यात आला. पायाखाली दाबले होते. शिवरायांची आज्ञा मिळाल्यावर वीरभने ज्या जपताडाचा वध केला. शिक्षा द्या होती. अंत्यसंस्कारामुळे कामदेवाचाही मृत्यू झाला. भगवान शिव आणि देवी पावती मलाकरांनी अनेक लीला रचल्या. भगवान शिव लोकांच्या कल्याणासाठी पवित्र जल ओततील त्यांनी जी यांना केसांत ठेवले.

देवा धदेव महादेव आणि देवीला जुळा मुलगा झाला. मृतदेह आणि पोचपावती तर खूप होती, पण देवाला प्रार्थना केल्यावर त्याच्या मुलाला मोठेपण लाभले. कृपया मला तारकासुराशी युद्ध करायला पाठवा. पावती पु ए ची आशीर्वाद देते मी पैसे नावाची एक अतुलनीय भेट देऊ शकतो. आई-वडिलांच्या आशीर्वादाने मूल त्याने तारकासुरचा वध केला. माझा महान मित्र मार्क दैजी यांच्या अकाली मृत्यूपासून. मला वाचवले आणि मला चरणजीव केले. परम भगवान सगुण आणि नगुण आणि पास दोन्ही आहेत.

तीसवा अध्याय

भाषण

वायुदेव म्हणाला - हेमू नवा! एखाद्याने फक्त देवाच्या मृत शरीरापासून सुरक्षित राहावे, दुसरा कोणी? देव हा मृत शरीर आहे. ज्याने त्यांचा अनादर केला त्याला जगात कुठेही आनंद असू शकत नाही. आपण परमात्म्याच्या भौतिक आणि निराकार मूर्ती आहोत दोन्हीची पूजा करतात पण निराकार मूर्तीचे ध्यान करता येत नाही, म्हणून शवमु हे त्याचे प्रेत आहे. ईराचा साक्षात्कार साधनेनेच होतो. भुंगा परमात्म्याचे चैतन्य स्वरूप हे परम परमेश्वर आहे, जो सखोल जाणीवेद्वारे दृष्टी देतो. आमा आत्मा प्रेम आणि भ्रमातून मुक्त होतो.

आनंद हे कमीचे फळ आहे. माणूस केवळ ज्ञानाने आणि भाषेने नाही ते खरे आहे. उपासनेने धैर्य वाढते. माझी इच्छा खरी मान आणि सर्वांनी समान मार्गाचा अवलंब केला पाहिजे. कार्य करणे आमचे कर्तव्य आहे आहे. आपली उपासना सदैव करावी. लोकनाथ लोकांचा स्वामी मृत शरीराच्या योगायोगाने आत्मा शुद्ध होतो. मृतदेहाची पूजा करून तो आत्म्याचा अंधार नष्ट करतो.

प्रेताची प्रीती असलेली ज्योत मानवी शरीराला प्रेत देते. मा, हुशारी योगायोगाने, हे सक त्रि गण आणि दोषाचे कारण आहे. जगाची इच्छा करणे आम्ही वालानूचे अनुसरण करतो. भगवान शिव नेहमी त्यांच्या शरीरावर कृपा करतात. ते त्यांचे भक्ती सर्व मनोकामना पूर्ण करते. या जगात एक आत्मा असल्याने अनेक लोक भोगतो, पण फक्त शिवाच्या कृपेने तो मुक्त होतो. जीवा मां अमर आहे. सुकमा आणि कुमकुम या दोन प्रकारच्या क्रिया आहेत, ज्या जीवनाला एक विषय किंवा निसर्ग बनवतात. सांसारिक इच्छा अडकलेली राणी हरणासारखी इकडे तिकडे भटकत राहते. शरीराच्या शीर्षस्थानी परमा मा, अंतरात्मा मध्यभागी राहतो आणि आत्मा तळाशी राहतो. त्याच कार देव प्रेत वरच्या बाजूला मधली माता आहे आणि तळाशी ब्रह्मदेवाचे निवासस्थान आहे. देवाच्या मृत शरीराला अंतरा ते सर्वव्यापी आहेत असेही मानले जाते.

चांगल्या लोकांना चांगले परिणाम मिळतात आणि वाईट लोकांना चांगली बातमी मिळते. sv, राज आणि सर्व गुण गुणाकार लाभ देणारे आहेत. सर्व सगुणांचा देवा दैवत महादेव जी सद्गुरु, सगुण-नागुण मूर्ती हे सच्चानंद पा. ते संपूर्ण ग्रेडमध्ये उपलब्ध आहेत. माणूस ते नेहमी तो मायासोबत घरी राहतो. देवाच्या शरीराची कृपाच त्याला या चळवळीच्या चक्रातून मुक्त करते. दलाल. त्यांची नावे घेतल्याने सर्व काही मोकळे होते. सर्व नष्ट व्हावे जातो मायेपासून दूर पडून त्याला देहाची कृपा प्राप्त होते. मला माणसं जाणून घ्यायची आहेत सहमत नाही आणि त्याचे संपूर्ण आयुष्य गमावते. म्हणूनच माणसाला नेहमी लोकनाथ म्हटले पाहिजे.

धडा पहिला, पहिला धडा

अनुदानाची तरतूद

वायुदेव म्हणाला - हेमू नवा! भगवान शिव आणि त्यांची पूजा अनुमान हे एक साधन आहे. यातूनच मोक्ष संभवतो. या, जप, यान आणि उपासना ज्ञानावर आधारित आहे. वेद विकसित झाले आहेत. वेद आणि उपनिषदांनी कमी वर्णन केलेल्यांना परम धर्म म्हणतात. सौम्य आत्मा अधिकाऱ्यांना धमकावतो हजचे सांसारिक लोक अनीतिमान मानले जातात.

मृत आणि मृत दोन प्रकारचे असतात. पाशुपतेचे परम ज्ञान सूर्यामध्ये होते. असे म्हटले जाते की प्रत्येक युगात भगवान शिव योगाचायाच्या रूपात अवतार घेतात आणि आत्म्याचे अस्तित्व नष्ट करतात.

चार - ते करा. , दधिचा, आग्या आणि महान महास पशुपुत्ताचे उपम युनामकस तो कोडचा चालक आहे. त्याच्या अनुमानावरून सावजीचे नाव पडले आहे. मृतदेह पतमहा, विष्णु, संसार, वै, सर्व आणि परमा हे आठ परमात्म्यांचे हितकारक घटक आहेत.

ज्ञानी आणि ज्ञानी पुरुष, ज्यांना सत्याचे परम ज्ञान आहे, तेच सर्वांगसुख सांगतात सद्गुणाच्या आधारे आणि सर्वांचा स्वामी सदैव स्व म्हणतात. कृत आणि पुरुष त्यांच्या खाली आहेत. ते

B आणि B हे B च्या कारणाचा नाश करणारे आहेत. भावाचा रोग बरा होण्यासाठी औषधाचे दान जगाचा एकमेव देव जो करतो तो प्रेत आहे. त्याला जगातील प्रत्येक स्थितीचे ज्ञान आहे, म्हणून सर्व म्हणतात भगवान शंकराची आठ नावे आहेत.

गुणवत्तेनुसार करा. हृदय, घसा, टाळू, कपाळाच्या हाडाच्या मधील ढिगाऱ्यासह आठ पाक पुरी छेदून, आत्मा सुषु न नाडीने लक्ष्य केला जातो.

त्याचा वध केल्यानंतर त्यावर अमृत शिंपडून भगवान शंकराच्या चरणांचे ध्यान करावे. दोन्हीही करू नका मध्यभागी शिवाजीची आठ नावे गृहीत धरून आठ आशीर्वाद द्या, नंतर पूर्ण नावे द्या.

आठ फुले अर्पण करा. मग तुमचा आत्मा सावजीला द्या. हे किंवा अंतिम ज्ञानाची गरज आहे.

विसावा अध्याय

पाशुपतचे निवासस्थान

वायुदेव म्हणाले - हे शगनो ! पाशुपत महिन्याच्या पौर्णिमेला करावे.
योदशीची पूजा करून आशीर्वाद घेऊन स्नान, या ओपवीत, चंदनाची माळ
ते परिधान करून उत्तरेकडे तोंड करून कुश आसनावर बसा. कुशा हातात घेऊन तीनदा
प्राणायाम करा आणि भगवान शिव आणि देवी पावती यांचे ध्यान करा. हवे तसे करणे
अवध यांचे संकलन. पूजेच्या पूजेसाठी विधी उभारून मध आणि चक यांची पूजा केली जाते.
शुभेच्छा दिल्याने सर्व पापे धुतली जात नाहीत.

हवन नावाने बोलून हवन करावे. शेणाचा गोळा तयार करून हवनाच्या अग्नीत टाकावा.
चतुदशीला त्याच प्रकारे पूजा करा पण अन्न खाऊ नका. पू नामाच्या दिवशी त्याच प्रकारे पूजा करावी
ज्ञान विझवा आणि आत्मा धारण करा. अंधोळ करताना पाय धुणे
करू ए नारी किंवा द सिक्स मध्ये बोला. 'ओम शव' चा उच्चार करताना ते अंगात धारण करावे.
'ययुषा जमदना' या मंत्राचा जप करताना डोक्यावर खीर घाला. असं केल्याने
पशू बनतो आणि सेमू होतो.

सोन्याच्या बलाचे आसन बनवा. पैसा नसेल तर कमलासन करून त्यावर पंचमुख करावे.
प्रेताची स्थापना करा. आचमन, धा, दही करून आमंत्रण, आसन, पा, इतर,
साखर, पाणी, मध आणि पंचामृत यांनी स्नान करावे. फर रोली, चंदन, पुया, धूप-डीपी, भोळे
ते अर्पण करा आणि कमळ आणि बेलापाने मृत शरीराची पूजा करा. तत् पट्ट गणपता गणेशा, वामी
त्याबद्दल काय, शिवाच्या आठ मूर्तींची पूजा करावी. आतापर्यंत सर्व चांगले
अकोलीट, डाकपाल, मेरी चाय आणि माजी यांच्या मानस पु आणि गुरु जनाची पूजा करा. व्या आणि फळ
खाऊ नका - खाऊ नका. जमिनीवर झोपा. आना, पौर्णमासी, अमावया, चतुदशी आणि
मला जलद करा. मृत्यूसमयी हसून दान करावे. तीन दिवसात नान
ते परिधान करा.

शक्य असल्यास वैशाखमध्ये हिरे, जेठातील मरकत, आषाढातील असोज गोमेदमध्ये मिसळावेत.
मोटाई मध्ये, सावन मध्ये नीलम, भादो मध्ये पासरंग मंगा, का तक मामुंगे, मंगसर
वैम्ना, पौषात पुखराज, सूर्यकांता मघा, चंकांतात फागुणा, चामरणा
आणि वेली बनवून घ्या. पैसा नसेल तर दगड किंवा मृतदेह करूनही माझा रोग-
विधिनुसार पूजा केल्यानंतर पंचराम मंत्राचा जप करावा.

अध्याय तीस

उपमा युक्त भा

ऋषींनी वायुदेवांना विचारले - हेवायुदेव ! तुम्ही, आम्ही देवाच्या मृत शरीरांचे परम आत्मा आहोत. मला K.B बदल सांगा. वायुदेव म्हणाला - हेमू नवा! लहानपणापासूनच आपण परम तपस्वी झाला आहोत

एक ह. उपम यू हा परम तप विवा पद मुनचा मुलगा होता. मृत शरीराचा स्वामी हेच कारण आहे की त्याने श्रीगणेशाच्या समान शिक्षण आणि ज्ञानाची पातळी प्राप्त केली.

उपम यू हा फक्त लहान मुलगा होता. त्यांची आई त्यांच्या पिण्यासाठी पैसेही बांधू शकत नाही सक्षम होते एके दिवशी उपम युद्ध पिण्याचा हट्ट करू लागला तेव्हा त्याने भाजलेले धान्य मागितले. पीठ विरघळवून दया. उपम युने ते पिण्यास नकार दिला. त्याला ते माहीत होते तो त्याच्या आईच्या नावाने जे काही देत आहे तो पैसा नाही. उपम युने म्हणाले, हा पैसा नाही आई. मला ते हवे आहे मी फक्त पिणार

मुलाचे बोलणे ऐकून आईच्या डोळ्यात पाणी आले आणि ती म्हणाली - बेटा भावनांशिवाय काहीही प्राप्त झाले नसते. या जगात सर्व काही त्याच्या इच्छेनुसार असे घडत असते, असे घडू शकते. जंगलात राहणाऱ्या लोकांसाठी पैसा कुठून आणायचा? तू रडणं थांबव, ते मला बनवते बी खातो. तेव्हा या कारचे आपल्या आईचे शब्द ऐकून ते मूल उपम यू म्हणाली आई! शिवजी करूनच मला प्रसिद्धी मिळेल.

तेव्हा आई म्हणाली - बेटा ! देवाचे शरीर सर्वव्यापी आहे. ते 'ओम नमः शिवाय' मध्ये आहेत.

जर तू समजावून सांगून आईने मुलाला शांत केले, पण मुलाच्या मुलाने शांत होऊ नका शिवरायांचे दर्शन घ्यायचे त्याने मनात ठरवले होते. त्या रात्री जेव्हा तो त्याच्या आईसोबत झोपला होता तेव्हा त्याचे डोळे उघडले आणि त्याला असे वाटले सावजी त्याला बोलावतोय. रात्रीच तो घरातून बाहेर पडला. 'ओम नमः शिवाय'चे मूल नामजप करत तो जंगलात गेला. त्याला जंगलात भटकण्याची भीती नव्हती, ना कोणती हिंसक प्राणी खाण्याची भीती. ती सुरक्षित आणि सुरक्षित होती त्या वेळी तिची हरकत घेऊ नका देवाची गाडी हीच प्रेताची चिंता होती. जाता जाता एक स्मशानभूमी दया दाखवा.

उपम्यु या मुलाने शाळेत प्रवेश केला आणि 'ओम नमः शिवाय' चा जयघोष केला. सावजीचे शरीर उजळले. पहाटेपासून तो रडत राहिला. या गाडीत तीन दिवस गेले गेला. बेशुद्धावस्थेतही मूल नामजप करत राहिले. एक व्हॅम्पायर neuss मुलगा बेशुद्ध त्याने ते पाहून भूक शमवण्यासाठी उचलले, पण सापाच्या कृपेने साप त्याने येऊन त्याला चावा घेतला. शुद्धीवर आल्यावर त्याने मृतदेहासमोर हजर केले नाही. ती मिळाल्याचा आनंद झाला.

f तीसावा अध्याय

उपमा युका कथा

वायुदेव म्हणाले - हे शगनो ! मुलगा उपम युरोटे ई देव मृतदेह सापडेल. ते त्यावेळी त्याला भूक आणि तहान लागली होती. जेव्हा भगवान शिवाने पाहिले की त्याचे परात्पर भगवान उपमा त्यांच्या तत्वज्ञानासाठी भटकत आहेत, म्हणून ते लगेच उठून जातील. नंतर देवी पावतीजी प्रत्येक वेळी त्याला विचारू लागली - वामी! तु कुठे राहत आहेस तेव्हा सावजी म्हणाले- देवी! माझा मेहुणा मला बोलवत आहे. त्याची आई रडत त्याला शोधत आहे. एन.एस तो जात आहे

सर्व देवांनी तिथे यावे असे शिवाजी फक्त सांगत होता. तो देवाची पावती म्हणाला त्याने त्याचे नाव घेतले आणि त्याला जगातील सर्व दुष्टांचे कारण विचारले. मग सावजी वर सांगितलेली तपश्चर्या पूर्ण झाली असून मी त्याला वरदान देणार आहे, असे ते म्हणाले. आपण लोक आपापल्या जागी जातात. असे म्हणत शिवाजीने देवराज इमचे रूप धारण केले.

उपम यो हात जोडून

तेव्हा शिवाजी भावाच्या रूपात म्हणाला, आम्ही तुमच्यापासून बरोबर आहोत. विचारा! किंवा विचारा पाहिजे? उपम युबोला-हेदेव! तू मला देवाचा देह दे आणि मला दे काय तर हे ऐकून इम्पच्या डेड बॉडीने मुद्दाम त्याचा नाद द्यायला सुरुवात केली. हे ऐकून मूल उपमा युकोला राग आला आणि त्याने त्याला तेथून निघून जाण्यास सांगितले. उपमायुक्त प्रेतातून गेल्यावर शिवाजीने त्याला साधे दर्शन दिले.

शिवाजीला समोर पाहून उपम यू त्याच्या पाया पडून त्याची स्तुती करू लागला. मग त्याला आपल्या मांडीत घेऊन शिवाजी म्हणाला – उपम यू! मी तुझ्यावर खूप आनंदी आहे. माझी कृपा पूल गमावलेल्या प्रत्येकाचा नाश होईल. तुमचे कुटुंब श्रीमंत होईल आणि तुम्हाला दूध, तूप आणि मिळेल मधासारख्या पदार्थांची कमतरता भासणार नाही. त्यानंतर उपम यू यांच्या मृत्यूची पावती शहाणपण, री-सदनाचे आणि उहपशुपत यांचे दयेचे तत्वज्ञान आणि नेहमी तारुण्य प्राप्तीचे वरदान दिले.

प्रेताचे आशीर्वाद पाहून उपम आनंदित झाला आणि म्हणाला - हेदेवा धादेवा शिवा! शुभ प्रभात! तू मला तुझे वरदान दे. मी तुझ्यावर प्रेम करतो कायम राहा. जगात तुझ्या भगवंताचे चारच सार मी आहे. सावजी पार पडला म्हणाले - मूल तुझ्या इच्छेप्रमाणे होईल. तुमच्या सर्व मनोकामना पूर्ण होतील. या असे म्हणत देवीच्या पावतीसह शिवाजी मरण पावला आणि उपम येस तपुवाक घरी परतला. आले.

.. ओम नमः शिवाय.

पर्यावरण संहिता (उत्तर प्रदेश)

थम आये

कृष्णाचा मुलगा

जगाचा निर्माता, पालनकर्ता आणि संहारक भगवान शिव यांचे नामकरण करून सूत जी म्हणाले - ओ शगानो ! मी तुला विचारलेली प्रत्येक गोष्ट सांगितली आहे. या सर्व कथा विवेकाचा लामा करणार नाहीत. देव केवळ सदसद्विवेकबुद्धीने आहे लीलाचे रहस्य उलगडते आणि तिची झोप उडते. देवोपासनेचे शरीर आणि ओळखता येत नाही. शुभेच्छा! तुम्ही सांगू शकता, मला ते माहित आहे. आता वर तुम्हाला कोणत्या कथेबद्दल ऐकायचे आहे? काजळ जी के हे ऐकून ऋषी म्हणाले - हे काजळी! भगवान श्रीकृष्णाने उपमायुला दृष्टांत दिला आणि त्याला कर्म करण्याची आज्ञा दिली पण त्यांना याची माहिती कशी मिळाली?

हे ऐकून वायुदेव म्हणाले - हे प्रिये ! त्यांच्या इच्छेनुसार कृष्णाने अवतार घेतला आणि मग प्रापंचिक पुरुषाप्रमाणे, शुभेच्छुकांच्या प्राप्तीसाठी किंवा साठी या. तेथे त्यांनी जटाजूट धारण करून रामायाची पुजा केली. उपम युको देखा । कृष्णाने त्यांची तीन नावांनी पूजा करून त्यांची पूजा केली. सुरुवात केली.

उपम युर्जींनी कृष्णाला 'युषम जमद ने' पाशुपतला बारा महिने दिले. ते परिधान करून पाशुपत ज्ञान दिले. कृष्णाने एक वर्ष त्यांच्या आत्म्यात मरण पावले. तू कठोर तपश्चर्या केलीस का? त्यानंतर, भगवान शिवांनी त्याला देवी पावतीसह दाखवले. शिवरायांनी कृष्णाच्या तपस्याद्वारे त्याला प्राप्ती आणि अंत्यसंस्काराचे वरदान दिले. बनले आहेत. कृष्णाला परमेश्वराच्या आत्म्याने त्यांची पत्नी जांबवतीकडून सांब नावाचा ग्रंथ मिळाला.

e

मृतदेहाचे वर्णन

वायुदेव म्हणाला - हेमू नवा! एके दिवशी कृष्ण उपम युमुनला म्हणाला - हेमा! आपण मला भगवान शिवाच्या पाशुपत ततचे ज्ञान सांगा. प्राणी कोण आहे आणि ते कसे आहेत दोरीने बांधले आणि त्यातून सुटका कशी करावी? शिवाजीला पशुपा कसे म्हणतात? कृपया माझे या लोकांना शांत करा.

कृष्णाचे हे शब्द ऐकून उपम म्हणाले, "हे भगवान! हया जगाबाहेरचा परंतु सर्व जीव हे संपूर्ण शरीराचे प्राणी आहेत. शिवाजी त्यांचा मालक आहे. या साठी त्यांच्या वर्चस्वामुळे त्यांना पशुपती म्हणतात. सर्व प्राणी भगवान शिवाने निर्माण केले आहेत मोह-माया आकाशाला बांधलेली आहे. त्याचप्रमाणे जेव्हा ऐहिक प्रेम आणि प्रेम इ. पाश सेमू बनण्याचा प्रयत्न करतो, त्यामुळे तो आणखी वाईटरित्या त्यात अडकतो आणि अडकतो. जातो केवळ सांसारिक साधनांनी पळवाटातून मुक्त होऊ शकत नाही. या साठी देव मृत शरीराची कृपा आवश्यक आहे. देव आणि देवाची पूजा पाहून आपल्या भक्ताकडे आले होते ते आम्हाला आमच्या समवयस्कांपासून मुक्त करतात.

आत्मा मायेच्या चोवीस तत्वांनी बद्ध आहे. जे आपल्या आत्म्याला या बंधनात बांधतात देव स्वतः मृत शरीर आहे. त्यांना विषयात बांधून त्यांचे काम करायला लावतात. कोण मध्ये विषयात तो उपभोगाच्या इच्छेने वागतो, तो पशुत्वापासून मुक्त असतो. होऊ शकले नाही जो संसाराचे सुख भोगत नाही, तो देहाच्या कृपेने या पाशांपासून मुक्त होतो. असे घडत असते, असे घडू शकते. माहेरच्या शिस्तीने संसार चालवला असता तर बाहेरून जग पाळले असते. H आणि H-K देखील खातात.

पाणी जग भरते आणि पृथ्वी जगाला टिकवते. स्वतःचा विनाश भगवान शंकर करतात. देव वर्ग चालवतो. विनोद पाण्यावर राज्य करतात. या लोकनाथ भगवान शिवांनी दाखवलेल्या मार्गाने सर्व कार्य सिद्धीस जातात. मृतदेहाचे उपासनेने चांगले दान मिळते. कोणतेही काम न करता प्रेताची पूजा करणे ही मनोकामना आहे पू सोबत मु हे वाद्यही बनते.

तिसरा अध्याय

एक मूल्यांकन

मुन उपम यू म्हणाले - हे भगवान! देवाच्या शरीराच्या भौतिक अवताराचे स्वरूप गाडीचे वर्णन कारद्वारे केले जाते. या मृतदेहाचे एन.एस. देवाचे शरीर अंगभूताचा आदर्श घेऊन त्यांनी ही सृष्टी निर्माण केली, त्यानंतर ते संपूर्ण कट्ट्यात सापडले. बनले आहेत. प्रेतानेच सृष्टीच्या रूपाने स्वतःची स्थापना केली, असेही म्हणता येईल. देवाचे शरीर स्वतःच्या मूल्यात सापडते. , , , महेश , सदैव प्रेत फक्त शिवाजीकडेच तामस आहे.

ईशान, पुषा, अघोर, वामदेव आणि सोजत ही त्यांची पाच मूल्ये आहेत. ईशानचा मृत्यू झाला आहे. पुरुष शुक्राणू मुक्त असतात. अघोरांनी मूर्ती साकारल्या आहेत. देवा धदेव महादेव के

वामदेव हा अहंकारी अहंकाराचा स्वामी आहे. मूर्ती शिवाच्या हृदयात लोखंड तामस करतो. ईशान मूर्ती हा आकाशातील वाणी आणि शब्दाचा स्वामी आहे. रडियन मूल्य, पुत्र आणि वायुक हे विद्वान आहेत. अघोर मू हे ताणे चरण पा चे पीठासीन अधिकारी आहेत. रस पाणी सोडा ए एक मादी आहे. भगवान शिवाला आठ तामस आहेत. जशी फुले हारात गुंफलेली असतात, त्याचप्रमाणे जग शिवाजीच्या भावात वसलेले आहे.

शिव, भव, उ, भीम, पशुपत, ईशान, महादेव या शिवरायांच्या आठ मूर्ती आहेत. i h ने पृथ्वी, पाणी, वीज, वारा, आकाश, शेत, सूर्य आणि चंद्र धारण केले आहेत. सावजी के शावक गतिहीन आणि धरलेले असते. साहजिकच भविष्य अवतरलेले आहे आणि त्यात पाणी आहे.

तेजोद तत राऊ भौतिक जगात आत-बाहेर फिरतो. पवन जगाचे ऑपरेशन करतो. आकाश माकेची मूर्ती सारी विश्व आहे. पाशुपत हा मुक्त आत्म्याचा स्वामी आहे. ईशानी मूर्ती जगताला शुभेच्छा देतो. महादेवजींचे जग त्यांच्या शीतलतेने समाधानी आठव्या मूर्तीमुळे सर्व जग मृत झाले आहे. म्हणूनच शिवाजीचे उपासना आणि उपासना हीच भयाचा नाश करणारी आणि सर्व इच्छा देणारी आहे. पूर्ण करत आहे.

चौथा अध्याय

गौरी शंकर यांचे व्यक्तिमत्व

उपम युबोले - हे प्रभु! आता मी तुला महादेवाचे सौंदर्य असलेल्या श्री-पुष्पाच्या महिमाची कामना करतो. मी वर्णन करतो भगवान शिव हा परम आत्मा आहे. देवी पावती त्याचे नाव आणि त्याचा स्वभाव आहे. चांगले आणि वाईट, अति-श्रेष्ठ, जाणीव आणि अचेतन हे सर्व नैसर्गिक स्वरूप आहेत. सावजी आणि हे जग देवी पावतीच्या नियंत्रणाखाली आहे. तेच आहेत. देवाचे शरीर हे सर्व जग आहे आत्म्याला भा आणि मु देणे.

आई शा सुद्धा सावजीसारखी महान आहे. ते चाड पाशा आहेत, जे जगाचा नाश करतात. करतो. ती सर्व दैवज्ञांची अंमलबजावणी करणारी आहे. देवी पावती ते प्राप्त केल्यावर, ती आवाज तयार करते. ध्वनी पासून b पर्यंत, b पासून नेहमी मृत शरीर त्याच्या बरोबर आणि त्याच्या बरोबर आहे आणि तो जन्माला येतो. इराचा आवाज श आहे. तो या जगाचा निर्माता आहे. हे जग माता आणि पुत्र यांच्या सौंदर्याची पूजा भगवान शिव आणि देवी पावतीवर केली जाते. मृतदेह आणि देवी असावी. पावती ही पृथ्वी आहे आणि शिवाजी हे रूप आहे. मृतदेह पोचपावती मिळते.

हे कृष्णा ! अशा प्रकारे, मी तुला संपूर्ण शरीराचे सौंदर्य ऐकले आहे. मृतदेहाकडे ऋषी प्राप्त होतात आणि भगवान शंकराची पूजा केल्याने सर्व पापे दूर होतात. नष्ट होते.

प्रकरण पाच

पशुपतन योग

उपम युबोले - अरे प्रिये! या जगातील सर्व जीव भ्रमाच्या पाशात बांधलेले आहेत. त्यामुळे त्यांना भगवान शंकराचे रूप कळत नाही. देवाच्या शरीराचा वारसा ऋषी-मुंगणाचें वर्णन । सनातन, उच्चवर्णीयांमध्ये भगवान शिवाची पूजा केली जाते महादेव अनंतर रूपात आणि भूत, इत्या, अंतरकर, वर आणि चैतन्याला सर्वोच्च म्हणतात. हे खूप मोठे आहे आणि जगाचा विस्तार करणार आहे आणि म्हणतात.

वा आणि अब्वाची रूपे आहेत. चेतना आणि अचेतन हे ज्ञान-अज्ञानाचे एकमेव पैलू आहेत. आणि भगवान शिव आहे आणि जगातील सर्व प्राणी भगवान शिवाच्या अधीन आहेत. लोकनाथ भगवान शिव हे सत् आणि असत् या दोन्हींचे स्वामी आहेत. तोच खरा आणि अवास्तव नष्ट करतो. सर्व प्राणी इतर आणि अस्तित्वात नसलेले आणि परम परमेश्वराचे रूप आहेत. प्रत्येक मृत शरीर सम आणि आहे पी म्हणतात तो जगाचा निर्माता आणि नवजात आहे. ते येतात आणि उत्साहाचे कारण. देवा धदेव महादेव सर्वांचा स्वामी आणि निर्माता आहे. मृतदेह तो शैवट आहे जे पुरुष त्यांच्या बुद्धिमत्तेमुळे विरोधाभासात अडकतात, ते करू शकतात बोलता येत नाही. भगवंताच्या देहाचा आश्रय घेणारे मानव नित्य आहेत. तो हरवून जातो.

अध्याय सहा

मृतदेह आणि वर्णन

उपम यू म्हणाले - हे भगवान! फक्त ज्ञानाचा भ्रम लोकांना जागवू देऊ नका. करतो, की त्याच्या लीला पाहिल्यानंतर त्याला आनंद होतो, त्याच प्रकारे सृष्टीही पायथ्याशी भगवान शिव सर्व प्रकारच्या बंधनातून सदैव मुक्त आहेत. लोकनाथ देवा धदेवाचे शरीर सर्व बंधनांपासून मुक्त आहे. त्याला माया, कृती, बुद्धी आणि अहंकार नाही. बांधू शकतो मृत देह परम परमेश्वर आहे. ते कोणत्याही वासना, आसक्ती किंवा भोगाच्या भावनेत असतात. येऊ शकत नाही भाऊ-भाऊ, नयनता, रेखापट, गु-गट्टा, मोरे-एकसारखे, कांत-अनंतकाळ, जन्म-मृत्यू, वर्ज्य-बंदी, बंधने मोक्षाच्या मार्गात कधीच येणार नाहीत. करू शकता.

देवा धदेव महादेव हे सर्व जगामध्ये आढळते. सृष्टीपूर्वी मृतदेह होते, सृष्टीनंतरही होते अजूनही मृतदेह आहेत आणि सृष्टीचा नाश झाल्यानंतरही मृतदेहच राहणार आहेत. ते नाही समत बी संपवणार आहेत. हे उपासना आणि उपासनेचे फळ आहे. नेहमी मृत शरीर खरे स्वरूप समजले, तो जोड झाल्यामुळे केले नसते. प्रत्येक शब्द हा मृत शरीरातील कालचा एक भाग आहे. हृदयाच्या मध्यभागी, फक्त पवित्र शरीर वास करते. आहे. जो भगवंत देहाचा परमात्मा आहे, त्याला संसारातील सर्व इच्छा पूर्ण होतील. आहे.

सातवा अध्याय

शवविच्छेदन

उपम युबोले - हे प्रभु! परम परमा माशा शाली आणि वलन एकच आहेत एन.एस. त्याची शक्ती सूर्यकरणासारखी आहे. माझी इच्छा आहे आणि किंवा मी त्याच्याकडे अनेक शक्ती आणि मूल्ये आहेत. त्याच शक्तीची फळे आणि पुरुषांचे मृतदेह आणि नंदा म्हणजेच आनंदमयी देवीला पावती सुमाशा म्हणतात. मृतदेह सापडला आहे. देव हा मृत शरीर आहे. प्रभूच्या शरीराचा मोहक आणि मुक्त उत्साही शरीर करणार आहे जो प्रेताच्या रूपाचे हृदयात ध्यान करतो त्याला परम शांती मिळते.

असे घडत असते, असे घडू शकते. मृतदेहाचा बराच संबंध आहे. ज्यांना फुकटची इच्छा आहे त्यांच्यासाठी ज्ञान पुढील आवश्यकता नाही. मी देवाचा देह आणि देवी पावती सोबत होताच

तो निघून जातो. देव मृत शरीरासोबत होताच, मी सुलभ होतो. देवाचे मृत शरीर ती करते. देवा धदेव महादेव जी जिच्या आत्म्याला

मला चोखले जाते. सांग आणि अनंग या दोन्हींना सेवाभाव म्हणतात. सर्व प्रेत वाहन, साधना केल्याने सर्व इच्छा पूर्ण होतात. तप, काम, जप, जन, यान आणि चानयन गरम आहे परात्पर भगवंतांच्या नामाचा जप आणि जप केल्याने शिवाची कृपा प्राप्त होते. शव शमामध्येही या ज्ञानाचे वर्णन आहे.

धडा आठवा

सावतारा

कृष्ण म्हणाला - अहो ! आता वेदांचे सार सांगा. हे ऐकून उपम युबोले - अहो होय! जेव्हा भगवान शिवाला विश्व निर्माण करण्याची इच्छा होती, त्या वेळी त्यांनी पहिल्या आत्मा तयार केले आणि त्याला तयार करण्यासाठी सूचना दिली. थेट नवीन आणि मी होतो त्यामुळे सोमाची निर्मिती. सोमाने चौकोन केला. त्यानंतर सूर्य, पृथ्वी, अनल, य, विष्णू इत्यादी देवांनी हात जोडून त्यांची पूजा सुरू केली.

सर्वोच्च प्रभु देवता ज्ञान काढून घेतले होते, तेव्हा सर्व देवता देवापासून होते.

तु विचारशील तु कोण आहेस? तेव्हा देव म्हणाले- हे देवांनो! मी पुराणपुरुष कालबंधने, भूतकाळ, भविष्यकाळ, वर्तमानात राहणारी. मी सर्वांची दासी आहे. हा देव म्हणतो बनले आहेत. देव आले आणि पाहू लागले. फ्रार सोम मी सराया देव प्रेत आणि ते देवी पावतीची स्तुती करू लागले.

देवतेची स्तुती ऐकून देवा धदेव महादेवजींनी देवी पावतीसह सूचना दिल्या. तेव्हा देवांनी त्याला समोर पाहून त्याची स्तुती करण्यास सुरुवात केली आणि म्हणाले - हे स्वामी ! आम्ही पूजा करतो शब्द ऐका. हे ऐकून भगवान शंकरांनी आपली चतुर्मुखी तीक्ष्णता दाखवली. सावजीचे अद्भुत रूप पाहून देवतेने सावजीला सूर्य आणि देवी पावतीचा आशीर्वाद दिला. इतर देणग्या स्वीकारणे. नंतर देवतेला प्रेताचे अमृत अर्पण करून पावती संपवले.

नववा अध्याय

मृतदेहाचे वर्णन

कृष्ण म्हणाला - हेमू नवर! देवा धदेव परम भगवान शिव प्रत्येक युगात असतो असे मी ऐकले आहे. कल्याणासाठी अवतारी । या अवतारांत त्यांना कोणी शिष्य केले आहे? त्यांचे मला विषय सांगा. तेव्हा मुन उपम यू म्हणाले - भगवान श्रीकृष्ण! हेट, सुतार, मदन, सुहो, कालकलौगा, महामायावी जगीश, दधवह, ऋषभ मुन, उ, ए, सुपालक, गौतम, वेद शरा मुन, गोकण, गुहावासी, शाख ड, जटामली, अट्टाहास, डाक, लांगुली, महाकाल, शुली, दी, मुदिश, साहनु, सोमशामा आणि नकुली रा—हे वराहाच्या रूपात आहेत. सातव्या वंतरामध्ये युगापैकी अठ्ठावीस योगाचाया आहेत. यापासून प्रत्येकाच्या शांततेपर्यंत पांढऱ्यापासून पुरेशी असे चार शिष्य सांगितले आहेत. मी त्यांचे वर्णन करतो करा, ऐका - गोर, पांढरा माणूस, नेता, तेलोहत, स्तंभ, शत्या, रिचिक, केतुमान, वकोशा, वकेशा, वपाश, पासनाशन, सुमुख, मुख, गम, रता मी, सन कुमार, सनक, सनंदन, सनातन, सुधामा, वराजा, शंख, अडजा, सारवत, मेघ, मेघवाह, सुवाहक, कपाल, असुर, पंचखा, वाकल, पराशर, गग, भगव, अंग्रा, बालबंधु, नरा मा, केतुसिंग, तपोधन, लंबोदरा, लांबा, लांब मां, लंबकेसका, साव, सांबु, साया, सा, सुधामा, कायपा, वास, वर्जा, अ, उ, घे, वर्ण, वाक, कुन, कुणबा, कुशारी, केणे, कायपा, उषाण, यवन, बृहपता, उताया, वामदेव, महाकाल, महानल, वाचह्वा, सुवीर, यवक, यती रा, हर यनाभ, कौश्य, लोका, कुथु, सुमंतु, जैमणी, कुबंध, कुष्कंधर,

शरीरही, युधिष्ठिर, शौरासु, धनुरी, सुभुक्तम, देवेभू, ब्रह्मजलूक्त, कुट्टा, बुक्तव,
अलयन, आपडा, कणाद, उलुक, वास्सा, कुष्का, गग, मक्का आणि
योगाचाया पी हे माहेरचे शिष्य. त्यांची संख्या एकशे बारा आहे. होय
पाशुपत आहे त्यांचे शरीर पृथ्वीने भरलेले आहे. ही संपूर्ण शास्त्रांची, वेदांची तत्त्वे आहेत
वेदांगाचे ज्ञान, शवामध्ये माझे अनुसरण करा, शवनापरायण, सर्व प्रकारचे ध्येय
सेमु, जो संपूर्ण सहन करतो, मन फक्त देवाच्या शरीरात ठेवतो,
धीर, सर्वज्ञ, परोपकारी, साधा, सौम्य, निरोगी, दोषशुष्ण आणि जात्य, कारण
पुष्पहार हा त्यांचा अलंकार आहे.

y-हो

हाती घेतल्याने चेहरा पु ई. त्यांना काही एक शाखा स्वरूपात केस बोलता.
करा काही लोकांचे सर्व केस केसाळ असतात. असे काही आहेत जे केस ठेवत नाहीत
आणि किती जण नेहमी आपले डोके झुकवून ठेवतात. ते सहसा फळ-मूळ आहार खातात. प्राणायाम-
साधने मतावर आहेत. या अभिमानाचा 'मी आत्मा आहे'. नेहमी मृत
चातन मलगेरहाते. आपल्या कठोर सरावाने तो संसाराचे अंकुर मंथन करायचा.

एन.एस. बीजामुळेच फळ आणि संसार नष्ट होतात. संपूर्ण कार कमी होण्याचे हे एकमेव कारण आहे.
असे म्हणतात की अशा प्रकारे स्थूल आणि सूक्ष्म शरीरामुळे आपले शरीरही व्यसनाधीन होते. या
त्यांना मु आणि मो म्हणतात. जे योगाचार्य या अवस्थेला प्राप्त होतात, ते सदैव सर्वोच्च असतात.
धामला जाण्यासाठी फक्त टब आहेत. जे जाणूनबुजून या शिष्यांना योगाचायासह मानतात
मनुष्य नेहमी मृत शरीराची पूजा करतो, त्याला मृत शरीराचे वय प्राप्त होते, याच्यासारखा दुसरा कोणी नाही
विचार करायचा नाही.

दहावा अध्याय

पूजा करू नका

श्रीकृष्ण म्हणाले - हेमाश ! देवाच्या अंगावरून देवीची पावती काय आणि सावजी त्याने किंवा तिचे उत्तर दिले का? मग उपम युबोले - हे कृष्णा ! एके दिवशी पावती जी देवा प्रेताला विचारले - हे वामी ! तुम्ही लोकांशी कसा संवाद साधता? तेव्हा सावजी म्हणाले- अहो हे! माझ्यासाठी ते करण्याचा एकच मार्ग आहे. मी काम, जप, य आणि समाधी पूर्ण पूजेने जेवढे घडते, तेवढे होत नाही. माझ्या मनात जे काही आहे माझे दशान, पाषाण, पूजा आणि माझ्याशी संभाषणही करतात. तर जो कोणी माझ्याच हातात आहे करायचं आहे, त्याने आधी माझा शोध घेतला पाहिजे. घृणास्पदतेचे कारण तेच आहे आणि याचे कारणही तेच आहे सार्वजनिक सर्व पात्रांचे रक्षण करते. जो स्वतःच्या वाणीच्या धर्माचे पालन करतो मला ते आवडते, सरेला नाही. धमकावण्याच्या मार्गाचा अवलंब करून भावना वाढते. जे जीव केवळ माझेच चिंतन करतात, त्यांना माझी भक्ती प्राप्त झालेली असते. एन.एस. प्रपंचात वावरणारे जीव भ्रांति व पाप यापासून मुक्त होऊन शिवलोकाची प्राप्ती करतात. हे घे त्याचा आत्मा वाचतो.

सनातन धर्मात य, छाया आणि योग असे चार श्लोक आहेत. तुमची आध्यात्मिक साधना जाणून घ्या असे म्हणतात सहा मार्गांनी केलेल्या शुद्धीला य म्हणतात. युद्ध पासून उपासना-अचनाला चयक म्हणतात. तुझे हृदय माझ्या सावलीत ठेवून, प्रतिकार करणे याला योग म्हणतात. हृदयापुढे ध्यान करून शेंकडो मध्यपुरुष चे फळ. जो मनुष्य आपल्या आत्म्याला नियंत्रित करतो तोच ज्ञानी आणि मुक्त असतो. असे घडत असते, असे घडू शकते.

तप, काम, जप, यान आणि ज्ञान हे माझ्या भजनाचे पाच प्रकार आहेत. वासनेतून किंवा उपासनेत मनाची ओढ असेल तर त्यावर श्रद्धा ठेवावी. बाह्य शु म्हणजे शु असा गैरसमज होता कामा नये. आतड्याची स्वच्छता सुरुवातीपासूनच होते. भजन अंतर्गत असो वा अंतर्गत, दोन्हीमध्ये एक भावना असली पाहिजे. प्रेम आणि समर्पणाने केलेली पूजा मूर्ख आहे.

yahwana ye

कमी माहित नाही

लोकनाथ परम आणि प्रेत म्हणाले - हेदेवी ! तीन वेळा आंघोळ करणे, काहीही न करणे, पूजा करणे, परोपकार, देव-भावना, दया, सत्य, समाधान, वृत्ती, अहिंसा, लज्जा, मी वाचतो, अध्यापन, उपदेश, निवड, वर्ण, तप, मा, शौच इत्यादी वर्णधर्म. परीक्षेसाठी मॅडम, शांती, समाधान, सत्य, अस्य, चया, तत्व, वैराय, अन्नग्रहण, सेवेतील निवृत्ती इ. एक परिपूर्ण गरज आहे.

शिक्षकाने रात्री अन्न घेऊ नये. Z दान घेऊ नये.

सर्व पात्रांचे रक्षण, शु वर विजय, जन वधी, अनुष्ठान काल, सेना रावण आणि मेरेभावर पूर्ण विश्वास ठेवणे हाच आद्य धर्म आहे. वै धमगौरा, व्यवसाय आणि शेती करावी लागते. सर्व वर्णांची सेवा करणे हा शूचा धर्म आहे. मुख्यपृष्ठ ठेवायचे आहे चरयांची निवड करणे, पतीच्या आज्ञेचे पालन करणे हवे होते विधवेने भूमिष्य, धर्म, दान, तप, शांती आणि पाळावे चतुर्दशी, पौर्णमासी आणि एकादशी पाळावीत. माझे उपासक 'ओम नमः शिवाय' या मंत्राचा जप करावा.

बारावा अध्याय

पंच रा मन का मी हुमा

मुन उपम यू म्हणाले - हे भगवान! आम्ही वेद आणि शामकार आणि शदर मानक प्रशंसा केली आहे. या मंत्राने सर्व मनोकामना पूर्ण होतात. वेदांचे अमूर्त असल्याने, त्यात अनेक मूल्ये आणि मूल्ये आहेत. हे अंतिम आहे मी दाता आहे. 'ओम नमः शिवाय' चा जप मनोरंजक आहे आणि त्याच्याही पलीकडे आहे. या मध्ये

मी मोठा आहे. जरी ते अत्यंत सूक्ष्म असले तरी ते तीन गुणांच्या पलीकडे आहे. पंच आणि मी सगळे हे बियाणे आहे. तो मला सर्व आणि परिपूर्ण आहे. " मध्ये स्थित आहे. 'नमः Shavay' मध्ये इशान नावाचा एक सूक्ष्म जग आहे.

यात भगवान शिव सदैव वास करतात. मला जगाकडून पैसे दान करायचे आहेत करणार आहे. या मंत्रावर विश्वास ठेवणारा दुष्ट मनुष्य नरकात जातो. या पंचकारात सात कोटींची असंख्य सिद्धी आहेत. पंच रा मध्ये आणि शदा रा मध्ये संपूर्ण तत्त्वज्ञान व सर्व प्रकारच्या ज्ञानात सार आहे. कोणाचा दिवस 'ओम नमः शिवाय' छान, त्याला इतर कोणत्याही विषयाचा अभ्यास करण्याची गरज नाही.

तेरावा य

विनाशक मध्ये

देवी पावती बोल - हे वामी ! कलियुगात पापाचा अंधार सतत वाढत जातो, धर्म पासून पैसे काढणे येते. धोक्यात आलेले आचार - सर्व परंपरा आणि चालीरीती जात नाहीत. मग त्यात तुमच्या भक्तीचा वेग काय असेल? आणि ते मुक्त कसे होऊ शकतात?

पावतीचे शब्द ऐकून सावजी म्हणाले - हे देवी ! कलियुगातील 'पंचर पुरुष' चा जो आधी जप करतो तो मुक्त होतो. पापे, नदी आणि कुतळ जान पंचराम मंत्राचा भक्तीभावाने जप केल्याने माणूस विश्वाचा सागर पार करतो. पंच रा मी शवलीकाचा जप केल्याने प्राप्ती होते. हे सर्व माझ्यात आहे. त्याच आत्म्याने कत्तल करा. जेव्हा लय येते तेव्हा सर्व थावर जंगम प्राणी होत नाहीत. फक्त नंतर एकमा राहतात. सर्व वेद आणि शशा माझ्यात लीन होतात. नवीन वयातील सुरू होते.

विश्वाच्या निर्मितीच्या प्रारंभी, जेव्हा तो समुद्रात झोपला होता, त्या वेळी त्याची नाभी पंचमुखी के वर ई. विश्वाची निर्मिती करण्यासाठी त्यांनी माझी तपश्चर्या केली. मग माणूस आईला स्पष्ट दाखवून 'ओम नमः शिवाय' म्हणावे. समान भावना Seuh देव, भुते, साधू आणि माणसं निर्माण केली. 'नमः शवाय' हे पाच

सुष्मीसु सर्वोच्च मानवी आहे आणि संपूर्ण जगाच्या विस्वाणे आहे. ते वेदांमधून घेतलेले मानले जाते आहे. हा माझा कट-ऑफ आहे. त्याच्या कर्ज कृपा हावि. पधरा अध्याय Wamdev. मरप्रकारे अरे देवा हा माझा अंतिम ध्येय आहे. Pancharam वयाच्या, या महासागर कनेक्ट मी एक आहे

चौदावा अध्याय

मागे घेण्याची प्रतिज्ञा

देवाचा देह म्हणाला - अरे हे ! अशी जी गोष्ट दुसऱ्यापेक्षा हीन आहे, तिला फळ नाही. तरच समरसतेची भावना वाढते आणि वक्ता गुरूचा आश्रय घेतो. सार्वजनिक तन, मन आणि वाणीने त्यांची पूजा करा आणि यथासांग सर्वकाही दान करा. म्हणून ऋषीमुनी जेव्हा गुरूचा आश्रय घेतात तेव्हा गुरू आपल्याला दिशा देतात आणि कधी विद्यार्थ्यांची अहंकाराची भावना संपली की त्याला तुपाने, दागिन्यांनी आंघोळ घालावी. भुषत कर्णाची पूजा करा. मग गोशाळेत किंवा मंदिरात जाऊन अध्यात्मिक ज्ञान मिळते एक प्रवचन द्या

गुरुदत्त एक लाख आठ वेळा चालेल पाहिजे मंत्र. अंतिम गती

असे घडत असते, असे घडू शकते. प. नामस्मरणाचे फळ एक पट, उपांशूजापाच्या शंभर पट, मनाचे हजार. गुण म्हणजे सद्गागाचा पट. पत्राच्या शेवटी एक कार असावी. जहाज सह गाणे इच्छिता फक्त जवळ सूर्य, अन्न, गु, चंद्र, दिवा, पाणी, ज्ञान आणि गाय मला नामजप करायचा आहे मोहित करण्यापूर्वी, मारणे, पैसे मिळवणे, शांत करणे उत्तरेकडे तोंड करून कारणाचा जप करावा.

आचारविहीन याला लोकनादक मानले जाते. तपश्चर्या, उच्च संपत्ती आणि प्रेम नीतिशास्त्र मानली जाते. पाणी अगदी afterlife मध्ये मनुष्य आनंद आणण्यासाठी नाही. म्हणून आम्ही सद्गुण अनुसरण करावे. पेरू भात सुधारण्यासाठी दात मध्ये रुपांतर करण्यात आले आहे. तो देणारा आहे आणि परम गती देणारा आहे.

pt हवा याय da आणि dha

कृष्ण म्हणाला - अरे ! आता तूच मला अंत्यसंस्काराबद्दल सांग. हे ऐकून उपम युबोले - हे प्रभु! मनुष्याने सहा मार्ग सुरू करणे यालाच शंकर म्हणतात. जे ज्ञान देतात आणि बंधन नष्ट करतात त्यांना संस्कार म्हणतात. शांभवी, शशा आणि मां शांभवी हे तीन प्रकार आहेत. शांभवी ती आणि ती तारा दोन गाडी आहे एक Shambhavi आवडते असे म्हणतात

योगमार्गाने शरीरात प्रवेश करून गुरुंनी दिलेल्या शिस्तीला शास्त्र म्हणतात. आई किंवा गुंडाळी-kundal आई Dida म्हणतात. आपल्या शिक्षक असणे अभिमान वाढवण्यासाठी त्यांची पूजा करू नये. gu आणि god shava मधील फरक विश्वास ठेवायचा नाही आपण परमेश्वराचे अनुसरण केले पाहिजे. सद्गुणी गु, जो नेहमी असतो परम परमेश्वर हा परम परमेश्वर आहे, सर्वोच्च स्रोत आहे.

गुरुदेव शिष्यांसाठी एक वर्ष त्यांच्या आश्रयाला आले, कारण दोन वर्षे आणि विद्यार्थ्यांसाठी. तीन वर्षे तपासणी करा. जो ब ची शिक्षा व शिक्षा भोगूनही गप्प राहिला. अनुभव घेऊ नका, त्यांनी अंत्यसंस्कार आणि अंत्यसंस्कार योग्य समजावे. देवदूताला घेऊन जाण्यासाठी त्यानंतर गुरूला अर्धनाटक द्यावे.

सोळावा अध्याय

मृत शरीराचे वर्णन

उपम युबोले - हे प्रभु! समय्य शंकर अंगीकारताना प्रथम शुभ दिवस आणि चांगले वेळा पहा. पृथ्वीवर एक सुंदर मंडल तयार करा, ज्याच्या मध्यभागी वेद आहेत व्हा. ईशान्येकडून आठ दशांमध्ये कुंडली तयार करा. फर चांदोवा त्याचे अनुसरण करा. वेदाच्या मध्यभागी सुंदर मंडप असावा. सोने आणि चंद्रापासून दूर एक कॉल करा सोने, चंद्र, तांदूळ, सर, आणि फुलं चालू करतात, त्यांनी तेथे आहे.

आठ काटे दोन हात उंच पांढरा किंवा लाल कमळ करा. वेद, भात तांदूळ सरस, ताल, प्युप, कुशा वाचवून कलशाची स्थापना करा. फुलदाणी सुगंधाने भरणे प्युपा, आत्ता, कुशा, वडाळा आणि नवीन लाल आणि त्यावर गुंडाळले. आपली जागा घ्या. मंडळाच्या मध्यभागी माहेरची पूजा करा. मग देव कलशातील मृत शरीराला आवाहन करतो पूजा करा दक्षिण दिशेला शिवजींची पूजा आणि मंत्रोच्चार सुरू करा.

अंत्यविधीमध्ये धन आचाय होम करा आणि देवाच्या प्रेतापासून मुक्त व्हा. दालेनेक प्रार्थना करा. देवदूत शिवजीची तीन वेळा पूजा करून पूजा करावी. करा. नंतर शिष्याच्या शरीरात प्रवेश करून शास्त्राप्रमाणे शव पुरुषाचे पठण करावे. मूळ मंत्राच्या तपाने दहा आशीर्वाद द्या. त्यानंतर शिष्याने पुन्हा स्नान करून शुभ धारण करावे. आणि पुन्हा कुशच्या आसनावर बसलो. गुषाव नामाचा जप करताना दृश्याच्या अंगावर भाक लावावा. शमनच्या कानात शिष्याला सूचना द्या.

मंत्राचा मंत्र घेऊन शिष्याने त्या मंत्राचा जप करावा आणि शिवाजीचे नाव घ्यावे. त्यानंतर लगेच शिष्यांना आशीर्वाद देतात आणि अदबीने त्यांची उपासना करा.

च्या हवाई अध्याय

मृत शरीर आणि साधक

उपम यू म्हणाले - हे प्रभु! कला, तत्व, इमारत, वर्ण, शब्द, मी इत्यादी सहा प्रकरणे आहेत.

हेने वृषीव्रतमहाप्राज्ञांता आणि अतैत श्चे ग्वाभा शिवरु अस्वेष्वात्क्यांन्त, अग्रस्यस्यप्रकतापृथ्वीब्रहे
करणे अशक्य.

अभिनव भजन झाल्यानंतर शिष्यांसह मंडळाने गुरूंचे पूजन केले.
करायचे आहे तांदळाची खीर चार करून अर्धी खीर मृत शरीराला अर्पण करावी.
द्यायचे आहे नंतर नकार, मकर इत्यादी पाच कलशांवर पाच वर्ण धारण करा. मध्ये
ईशान, पूर्वेस नर, दक्षिणेस अघोर, पश्चिमेस सोजत, उत्तरेस वामदेव स्थापन करा.
कलश प्रकाश आणि एकही हवन सुरू. bak अर्धा kheer घर आणि सत्य करा
याचा विचार करा.

तपन, कृपया पूर्ण निकाल द्या. 'ओम नमः शवाय' मधून तीन गोष्टी करा.
कायाने कातलेल्या सुताला आशीर्वाद देऊन शिष्याच्या फांदीत बांधून पूजा करावी.
प्रेताची काळजी घेणाऱ्या आणि पंचरामाचा जप करणाऱ्या भगवान सावल्यांना झोपवतात आणि
त्याला अनुभवा आणि पहा आणि आपल्या गुरूला कुशलतेने सांगा.

अठरावा अध्याय

षड्यंत्र सिद्धांतवादी

उपम युबोले - हे प्रभु! त्यानंतर आचार्यांच्या आज्ञेने स्नान करावे.
आपले वाहन ठेवा आणि तेथून आपले हात ठेवा. प्युपा आचन आणि शवा नावाचा उच्चार
हे करत असताना मंडळात येऊन ईशान देवाची पूजा करावी. घरी करू नका. इथे येऊन टाक
वागी री ची पूजा केल्यावर वागीश हे नाव ठेवा आणि मंडळ मदेवतेची पूजा करा. gu देव श
मला सुरुवात करू द्या नंतर पूर्ण आशीर्वाद देऊन भगवंताची पूजा करावी. तीन येतात
देह ठेविला मरण ।

यानंतर नील वागी री, तेज वाणीच्या प्रेताचा जप करा. फर गु काची का
संशयिताच्या फांदीला चिमटा आणि छिद्र करा. मग त्याला शेणात टाकून खुश करा.
वर्तुळात भगवान शिव आणि देवी पावतीची पूजा करणे, त्यांना प्रार्थना करणे
हे म्हणे - हेदेवा धादेवा ! कृपया करू नका! षड्यंत्राचे शुद्धीकरण केवळ तुझ्या परमकृपेने झाले आहे.
आणि ते दुसऱ्या धामाचे होऊ दे. तुम्ही नाडी संधानाने पंचभूताची सुरुवात करा. फर
तीन आशीर्वाद ठेवून, अन्न घेऊ नका. तत पतत लोकनाथ प्रभूचे देह

आणि देवी जगदंबेची आराधना करा आणि तुमच्या पुण्य कर्माच्या यशासाठी प्रार्थना करा.

एकोणिसावा अध्याय

भेदभाव करू नका

उपम युबोले - हे प्रभु! मंडपाच्या मध्यभागी प्रभूच्या पिंडाची पूजा केल्यानंतर कलश असतो. विधी करून मग हवन करावे. हवन करण्यासाठी शिष्याचे डोके उघडा आणि मंडपात बसा द. त्यानंतर सुवासिक फुलांनी पाणी मिसळून शंभर आशीर्वाद अर्पण केले. अभिषेक करा आणि शिष्य मृत शरीर संबंधित देवता दान. त्यानंतर लगेच विद्यार्थ्याला वाद्य कसे करायचे ते सांगा. गुरु देवांचे माझ्यासमोर निवेदन करा.

साधन म्हणजे मुळाची अंतिम लढाई. अशा प्रकारे विधीपूर्वी पूजा करावी ते पूर्ण झाल्यावर सादात खीर अर्पण करून दंडवत नाम करा. आसनावर मृत शरीरावर बसून लक्ष देऊन मंत्र जप सुरू करा. करू या मंत्राचा एक कोटी किंवा राशीनुसार जप करा. ही कार या माणसाचा उपदेश आहे गुरु देणारे आणि शिकवणारे शिष्य यांच्यासाठी इहलोक आणि परलोकात असे काहीही नाही. मिळू शकत नाही असे काहीही नाही.

विसावा अध्याय

आशिर्वाद

उपम युबोले - अरे प्रिये! जेव्हा शिष्याला अध्यात्मिक शक्ती प्राप्त होते तेव्हा त्याला पाशुपा म्हणतात. ते परिधान करा त्यानंतर त्याला अभिषेक करण्यासाठी आसनावर बसवावे. पंचकला सिपून मृतदेहाचे कलश तोडून पूजन करण्यात आले. मधल्या कलशाच्या पाण्यातून शिष्यांची आशिर्वाद. सुदूर देवा धदेव, प्रेताची सुंदर व अलंकारांनी पूजा करणे मृत शरीरात पूजा सुरू करा.

एकशे आठ आयत्ये लावून हवन करावे. फार शवजीचा मृत्यू तिथून उठला. एल. मृत शरीर व अन्न यांची पूजा व पूजा करावी. नंतर इतर शुद्धीकरण प्रक्रिया पूर्ण करा. ज्यांच्या शरीरात अनंत आणि भव आहे आणि ज्यांना शब्दा माहित आहेत केवळ विद्वान आणि स्त्रिया शिवमला फायदा समजतात. म्हणून शक्ष शंकर करू नका करा

i k savanya ye

कमी नाही

कृष्ण म्हणाला - अहो ! आता तुम्हीच सांगा कारागिरीबद्दल
मला सांग मग मुनवर उपम युबोले- कृष्णा! पहाटे
हवे होते उठून मृत शरीर आणि देवी पावतीचे नेहमी ध्यान करा. पहाटे
शौचास थकल्यानंतर घराबाहेर आंधोळ करावी. मग ते करा आणि परिधान करा.

तीन वर्तुळे तयार करून भगवान शिवाच्या मंत्राचा जप सुरू करा. गुडघ्यावर
खाली बसून शिवरायांचे नामस्मरण केले. इतरांना देण्यासाठी पाणी घाला. फर शरीर
पण घाला. कंबरेपर्यंत पुड छातीवर आणि दोन्ही हातांवर धरा. त्यानंतर लगेच
गळ्यात, कानात आणि हातात हातमोजे घाला. पांढरा, लाल, पिवळा, रंगीबेरंगी नवीन रंग
ते परिधान करा ते धारण केल्यानंतर पूजेच्या ठिकाणी उत्तरेकडे तोंड करून बसावे.
आणि हात जोडून आपल्या आर्य देव लोकनाथ प्रेताची पूजा करा. वाहनाने
उठल्यावर शय नामाचा जप करा आणि गुरूंचा आशीर्वाद घ्या.

अध्याय वीस

पूजा करण्याचा प्रयत्न करू नका

उपम यू म्हणाले - हे प्रभु! यास गृह हे तीन कारांचे आहे.
चहासाठी कसरत, वर्षानुवर्षे लक्ष्य सराव आणि घरच्या घरासाठी
ते यास वचन । अंगठ्यापासून बोटाच्या टोकापर्यंत एक भरवसा आहे. ताल
यास डाव्या अंगापासून उजव्या अंगापर्यंत आहे. b सह नकारात्मक
हवे होते ताल आणि आना माका मध्ये शिवजींचा सराव करा.

दहा दशांमध्ये सराव असावा. पाच भूतांचे आणि पाच कलांचे स्वामी
आपल्या हृदयाच्या मध्यभागी धरा. पंच रा मा जप. हवा थांबवणे
भूतांना मुद्राने छेदून सुषु ना नाडीने जप करा. हवेने शरीर
शोषण करून फर कला नष्ट करून. अर्पण करून अमृताची कला
शरीर योग्य ठिकाणी ठेवा. त्यानंतर देहापर्यंत भगवंतांनी स्नान करावे.

हृदयात स्थित असलेल्या भगवंताच्या शरीराचे चिंतन करत असताना अमृतवर्षावांनी शरीराला प्रकाश दिला.

शरीराची स्वच्छता केल्यानंतर, प्रेत प्राप्त झाल्यानंतर, देवाची पूजा करा. मातृप्रेम,
Yas, नव Yas आणि हंस Yas कार. पन्नास मध्यभागी वर्ण
विचारून पहा. त्यानंतर अनुक्रमे अघोर, वामदेव, नाम, हंस, यास, पंच री पुरुष
करून मृत शरीराचा आणि शरीराची पूजा आणि ध्यान करणारा मानवी जगाचा परम स्वामी
महासागर पार करतो. यातून मोक्ष प्राप्त होतो.

अध्याय तेवीस

मन सकळ पूजा

उपम युबोले - कृष्णा ! अंग पूर्ण करा यास आ दे काया. मग मनाने पूजा करा
सामग्री खा. साहित्य जमवून त्याची व गणेशाची पूजा करणे
पूजा करा दक्षिण आणि उत्तरेत अनुक्रमे नंदा आणि सुभाची पूजा करा. सुंदर कमळ आणि
मऊ आसनावर लोकनाथ भगवान देवाच्या प्रेताला थोपटत होते आणि त्यावर देवीची पावती होती.

दफन पावती नंतर Kmlasn विविध निवडी काळजीपूर्वक आणि D- संविधान स्थापन
त्यानुसार त्यांची पूजा करावी. आपल्या बाळाला खाली ठेवा. ध्यान आणि भावनिक गोडीने
देवाच्या नावाने घर करा. चेस्टनटच्या मध्यभागी परमा पर्वत पर्वयोत-आकार
देव प्रेताची काळजी घे. वानपर्यंत ही आध्यात्मिक उपासना आहे. ते पूर्ण केल्यानंतर
अग्नीमध्ये किंवा पारंपारिक तलावामध्ये पूजा करा.

अध्याय चौवीस

पूजा करू नका

उपम युबोले - हे प्रभु! पूजेच्या ठिकाणी गंध, चंदन, फुले व जल अर्पण करून ते करावे. ते करू नका अंधार दूर करून संपूर्ण परिस्थिती चिलखतीने सोडवण्याचा प्रयत्न करा. कुशाला वाचवा आणि पाण्याने जिंका. ओ नी पा, इतर पा, पा आचमन सुरू करा त्यात पाणी, खम आणि चंदन ठेवा आणि आचमनचे पाणी म्हणजे मकरपूर, कंकोळ, कामटा, तमाल. आणि चंदन चोळावे. तांदूळ, कुशा, वा, जव, अर, ताल, घृत, सरस, प्युपा आणि भाम मलाकारात प्रार्थना करू द्या. वनायक देवाची पूजा करतात. दूर नंद्राची पूजा करावी षोडशोपचाराने प्रेताची पूजा केल्यानंतर.

ओह आणि भाग मकमलसन ठेवा. कमल दल आठ गाड्या देणार आहे. डावी बाजू श्यामबीज. मृतदेहाची पूजा करतात. पंचागातून नान बनवा. फर हिरवी फळे येणारे एक झाड आणि हळूवारपणे ते लावा. देवाला नान बनवा आणि सुंदर सुंदर फुले घाला. मिळवा, इतर, आचमन, धूप, प्रकाश, भोळे, गंध, फुले, पाणी, पाणी, आणि दागिने अर्पण करा. त्यानंतर भगवान प्रेताची आरती करतात. आरतीच्या ताटात प्रेताच्या समोर तीन वेळा फिरवा आणि सुगंधी राख कपाळावर घाला. फर तुझी पूजा-आचाना यांच्या मृत आत्म्यासाठी ईश्वरचरणी प्रार्थना. या कारची पूजा करणे उत्तम फळ आहे.

पंचविसावा अध्याय

नवीन काम

उपम युबोले - हे प्रभु! दीपदान करण्यापूर्वी आरती आणि पूजाही करावी. हवे होते प्रथम, ईशान देव ते सोजात पर्यंत, भगवान शवाचा जप करा. तत्पूर्वी अंतःकरणापासून मुखपृष्ठापर्यंत, सराव आणि उपासना. पूर्व, दक्षिण, पश्चिम उत्तरेस कुबेर, उत्तरेस कुबेर, अनन, नैरुत्त व नैरुत्त यांची पूजा हवे होते कमळाच्या बाहेर पूजा करावी.

त्यानंतर सर्व ठिकाणाहून आठ लोकपालांची पूजा करून मांजगदंबेचे पूजन केले. पूजा करा. योग, यान, जप आणि गृह विधी यामध्ये सहा प्रकारचे भोळे असावेत. त्याचा कापूर, कंकोळ, जावी, कढीपत्ता, कुंकू, मृग्मद, सुगंध, पिंपळ इत्यादी तुपाचा नैवेद्य दाखविल्यानंतर. पक बर्न करा. मग हस्तिदंतासह आसन डाच, चणवार, भेरी आणि मृदंग देऊ नका. शरीराच्या क्षमतेनुसार केलेली पूजा फलदायी असते. सावजी मा ज्या व्यक्तीकडे इतर आशीर्वाद आहेत, त्याला मुक्त केले पाहिजे.

सहावा अध्याय

सांगपांग पूजा

उपम युबोले - अरे प्रिये! देह उपासना अत्यंत फलदायी आहे. मोठे पापी, प्रिय, चोर, खोडकर पुरुष मृत शरीर पूजा करून त्यांच्या सर्व पाप नाही. या साठी भक्ताने देहपूजा करावी. शव पंच री मन या नामजपाने मी बांधील आहे. पतित पुरुष बंधनातून मुक्त होतात. अनेक जीवन जगल्यानंतर आपण मनुला ते मिळाले नाही. हा अमर मानवी देह मिळूनही जो मनुष्य प्रेताची पूजा करत नाही त्याचा जन्म यशस्वी झाला नाही. म्हणूनच प्रत्येक माणसाला भगवान लोकनाथ म्हणून पूजले पाहिजे. मृत शरीराची पूजा अवश्य करावी.

भगवान शिवाच्या उपासनेसारखा दुसरा धर्म नाही. हे सर्व मनुष्य आहे सांसा बंधन आणि आसक्ती आणि आसक्तीपासून मुक्त आहे. अंत्यसंस्कार केल्यानंतर मानव कुटुंब आणि भाऊ-बहिणीसोबत संपत्ती वाटून घ्यावी.

वीस सत्तावीसवा अध्याय गैर-खरेदी खंड

उपम युबोले - अरे प्रिये! इतर क्रिया म्हणजे कुंड, थंडल, वेद, लोह पा किंवा मी. त्यात पूजा स्थापन करून नंतर अग्नी द्यावा करायला सुरुवात करा सर्व प्रथम पूल तयार करा. तलावाच्या चारही बाजूंना तीन मेखले असावेत हवे होते नंतर कुंडीत योजना तयार करा. शेणाने पूल प्रदूषित करू नका आणि ते मिळवू नका त्यानंतर वेद सू ते लिहा. एक kusha पुल सह पूल पाहा.

पूजेचे सर्व साहित्य एकत्र गोळा करा. मंत्राद्वारे निर्मित जो गेला तोच गमावा. कुंडाच्या स्वरूपात मंत्राचा तीन वेळा जप करावा चला ते पूलमध्ये करूया. फरदना दशात प्रेताचे पूजन करून नमस्कार करावा तूप मधेनु मुद्रा दाखवून, नंतर गरम करून तरुण शांत करा. नंतर लागवडीसाठी बियाणे मी घरी करतो. असे केल्याने मृतदेहाचे नमुने मिळत नाहीत.

त्यानंतर देवाच्या शरीरातील इतर स्त्री रूपाची पूजा करून पूजा करावी. दिव्यापर्यंतचे काम सहजतेने करा. व्वा आणि तूप. भात, तांदूळ, बार्ली, मोहरी, तळाला तुपाने चोळून घर करा. मग तीन दिवस येतात. बाकी प्युपावर तूप लावून वौष्ठमध्ये हवन करावे. वजन कमी करू नका. देवतेकडे या आणि त्याची पूजा करा. माझ्या हृदयात माझे शरीर धारण करा.

नॉन-एक्शनच्या शेवटी, शव शास्त्रानुसार बल्ब कमी करा. वर्तुळाच्या विरुद्ध एक रचना करून त्यावर आसन घालावे आणि फुलांनी गु पूजन करावे. अन्न ते फर नाधान स्वतःचे जेवण बनवा. नंतर नामजप केल्यानंतर मृत शरीराचे ध्यान करावे.

अठ्ठावीस अध्याय

नाम का पूजा आणि धा

उपम युबोले - हे भगवान श्रीकृष्ण! प्रत्येक महिन्यातील अमी आणि चतुर्दशी या दोन्ही दिवशी. उत्तरायण संस्थान काळात दिवसभर विशेष पूजा करावी. माघ महिन्यात मपुचग संशोधन करून सावजीला नान अर्पण करा आणि ते पाणी प्या. हे पाणी पिऊनही पाप लागते बनू नका पौष महिन्यात भगवान शिवाची पुण्यनामाची प्रार्थना करा. मघा नाही मघा मकबल आणि तूप दान करा.

फागुनच्या उरा फागुणीच्या दिवशी मोठा उत्सव करा. मला महिना माहित नाही मी शिवाजीच्या ढोलाची पूजा करतो. वैशाखची वैशाख ना मपळ पालखी साजरी करा. मेव्हणा

मेहिरिषामाश्रुत्वाधोकेतुमालिन्दस्रन्दरमेतवावाणीसेकवसुतेआसुताल्यांचीन्म उराशामध्ये पूजा करा उर भा पॅड नं.

पूवषधेत पाणी टाकू नये. सॉसेजमध्ये खीर खा. शंभर भाषा नाही मी कमी नाही करा. कलाकाराच्या रात्री दिवा लावून त्यांना दान करा. महिन्याचे हिरण ये ना, अंधोळ कर. तुम्ही केलेल्या कोणत्याही वाईटासाठी देव शरीराला क्षमा करतो. वाईट कृत्यांसाठी विनंती करा आणि प्राप्त करा. अशाप्रकारे नयन उपासना करून, या जन्मात आईची मागणी आहे.

तीसवा अध्याय

कमी नाही

कृष्ण म्हणाला - अरे ! आता तू मला मृतदेहाची धमकी देतोस हे करू नकोस उपम युबोले - हे प्रभु! उत्पन्नाचा हक्क आणि वय हे दोन प्रकार आहेत नीच, यममय, तपोमय, जन्मे यन्मय, समय इत्यादि पाच प्रकारचे जन्म आहेत. आहेत या कार्यांच्या पूर्ततेसाठी हवन, दान, उपासना इत्यादी सर्व कमी होतात. केवळ चांगले पुरुषच या गोष्टी यशस्वी करतात.

आपल्या भक्तांना आज्ञा व आशीर्वाद देणारा भगवान शिवच आहे. म्हणूनच ते जर क्षमकर्णा पुरुषांनी करावा. या Yakam या जगात आणि यानंतर दोन्ही अंतिम आहे. फलदायी आहे. मृतदेह जिवंत आहेत, ते सर्व जिवंत आहेत. फक्त जे जाणूनबुजून करतात राहू दे म्हणूनच आतील कामशैव आणि वाह कमी आहेत. गंध, चव, वर्ण द्वारे जमीन परीक्षा केल्यानंतर, पृथ्वीच्या पृष्ठभागावर पूर्वा दशा तयार करा आणि एक वर्तुळ तयार करा. फर भगवान शिवाची पूजा करावी. भगवान शिवाच्या मूर्तीच्या तीन घटकांमधून यु लोकनाथ कृपया बेरीज करा. त्यानंतर पाच आवरणांची पूजा सुरू करावी.

तीसवा अध्याय

कव्हर पूजा

उपम युबोले - हे प्रभु! प्रथम प्रेताच्या दक्षिणेला बसलेले प्रगणक बा
कडकडून सोजत आणि चारही बाजूने ईशानची पूजा करा. तृतीय कव्हर mapuv
दशाच्या डाव्या बाजूपासून

चांगली पूजा करावी. तिसऱ्या आवरणात शिवाच्या आठ मूर्तींची पूजा करावी. त्याचे लाकूड वृषभ
पूजा करा त्यानंतर दक्षिणेला महाकाल, शा, अक्कोन आणि उत्तरेला मानुका या नद्या येतात
अंधार दशात त्याची पूजा करावी. दक्षिण कोनात श्रीगणेशाची पूजा केली जाते. प म म का पर्यंत,
वाईमध्ये, उत्तरेला गौरी आणि ईशान्य कोपऱ्यात चंदची पूजा यात्रा.

प्रथम चौथ्या कव्हरकडे लक्ष द्या. मग पूर्वेला भानू, दक्षिणेला मा, पश्चिमेला मा.
सु इह आणि नुका पूजेच्या उत्तरात. आद्य, भाकर, भानू, रवी यांची पूजा केल्यानंतर
आठची पूजा करावी. पाचव्या आवरणात देवतेची पूजा करून नंतर देवतेची पूजा करावी.
पूजा करताना ए पंच री मा जप करा. पूजेनंतर प्रभूची देह पावती
सर्व आनंद घ्या. नंतर एकशे आठ वेळा 'ओम नमः शैवै' गाऊन पाठ करा.
नामजप करून तुमच्या इच्छेनुसार गु देवाची पूजा करा. सर्व आवरणांसह देवा वसजन । सर्व
गुळदेवाला वस्तू पडावी. या योगास योगेरा म्हणतात, जो चातमना तुया आहे.

धडा पहिला, पहिला धडा

मृत शरीर - तसे नाही

उपम युबोले - हे प्रभु! आता मी तुम्हाला पंचवर्ण नावाचा पवित्र ग्रंथ सांगतो. अहो जगत्नाथ! निसर्गाच्या सुंदर नवीन चेतनेचा आनंद नेहमीच असतो. हेसर्ल वृत्ती वॉलेप आणि, शुभेच्छा! तुम्ही पुरुषांमध्ये नेहमी विजयी आहात. हेमंगलमु ता कृपया करू नका! देवा धादेवा! मी तुझे नाव घेतो प्रभु! संपूर्ण जग तुमच्या नियंत्रणाखाली आहे.

परमेश्वर तुम्हा सर्वांवर कृपा करो आणि तुमच्या मनोकामना पूर्ण करो.

हेडगेदंबा! हेमते री! आम्हा सर्वांच्या मनोकामना तुम्ही पूर्ण करोत. वर्चस्ववादी! अरे देवा! भगवान शिवाच्या आज्ञेचे पालन करणारे आणि त्यांच्या ज्ञानात अमृत पिणारे तुम्हीच आहात. पिण्यास प्रभु! तू मला रडवतेस हे पंचकलांचे स्वामी, तू माझी सदिच्छा आहेस करू उष्णता शक्तीचा मालक! तू उत्तम आणि देह ज्यांना सेहमरी इच्छा पूर्ण झाली आहे करा. हेसाटची आई! तुम्ही माझी विनंती मान्य करा. अरे नाही संहारक! आमचे सत्कर्म करणाऱ्यांना मारून टाका. ही कार हे कव्हर खूप चांगले आहे आहे. एक दिवस या त्वचा वर्णन कोण व्यक्ती पाप आणि पोहोचतो तारण सुटका नाही.

विसावा अध्याय

पेक्षा कमी नाही

उपम युबोले - कृष्णा ! प्रथम परिपूर्ण वारा जिंकला पाहिजे कारण तो विजयी आहे सर्व वायू प्राप्तीने जिंकली जाते. उन्नत प्राणायाम सर्व दोष दूर करतो. तसेच शरीराचे रक्षण करते. जेव्हा प्राणाने वाऱ्यावर विजय मिळवला असे झाल्यास, नंतर त्वचा, किंमत, खोकला सर्व मंद होतात. लहान हवा आणि उशीरा आगमन असे वाटते उत्साह, हालचाल, उत्साह, बोलण्याची क्षमता, सर्व रोगांचा नाश सब प्राणायाम तुमची पूर्तता कशी होते?

मानवांना वश करण्याचे नाव याहार आहे, कारण मानव विषयाशी संलग्न आहे. सर्व मानवांना वश करण्यातच परम सुख आहे. हे ज्ञान आहे आणि तो दान देतो. आत्म्याला वश करून आत्म्याचा उद्धार होतो. आमचे अंतःकरण एकत्र करून ते देहाला अर्पण करणे हाच सांसारिक बंधनातून मुक्त होण्याचा मार्ग आहे. देणगी देते.

अध्याय तीस

लाग थापना ते फळ

मुनव्वर उपमा युकरी कृष्णाला पल्लोच्या पद्धतीबद्दल सांगतात. हा मृत्यू प्रत्येक गोष्टीत आहे. या जगात राहणाऱ्या सर्व जीवांनी या पद्धतीचा आशीर्वाद घेऊन आपले स्थान प्राप्त केले. करा प्रत्येकाने आपापल्या पदानुसार सुख, शासन व राज्य प्राप्त केले आहे. देव मृत शरीराला चंदनाच्या पाण्याने आंघोळ घालावी, शुभ्र कमळ आणि हात जोडून त्यांची पूजा करावी. नाम करा त्याला कमळाच्या आसनावर बसवा. मेटल बॉडी बनवून

स्वतःला मोठा आणि विश्वाचा निर्माता मानून तुम्ही एकमेकांशी भांडाल. लवकरात लवकर हे प्रकरण तुमच्यापर्यंत पोहोचले आणि सा-वन्नू यांच्यात घनघोर युद्ध झाले. मग लोकनाथ ते युद्ध थांबवण्यासाठी भगवान शिव आपल्या व्यसनाधीन रूपात इतरांसारखे दिसत होते. मध्येच कापला. त्यांना पाहून दोघांनाही आश्चर्य आणि अभिमान वाटला. राहिले. मग त्यांनी त्या ट्रॅकची सुरुवात आणि शेवट शोधण्यासाठी डुप्लिकेट केले. तो हसला त्याने आपली जागा घेतली आणि वेगाने वर गेला. हिहर नवराहा रूप घेतला आणि खाली गेला. एक हजार वर्षे दोघेही अंताच्या शोधात भटकत राहिले, पण त्याने काहीही केले नाही. त्याला समजले की हा काही दैवी आत्मा आहे. नंतर आणि हात जोडून दोघांनी काश पुंज शव लागेला नमस्कार केला.

अध्याय तीस

ए- आणि दया

मु न उपम युबोले-हेवासुदेव! तेवढ्यात तिथे गाडीचा आवाज येऊ लागला पण आणि फक्त नुर्दान हे समजू शकले नाही. 'ॐ' मध्ये आकार, रूप आणि आकार मकर अनुक्रमे दक्षिण, उत्तर आणि मध्यभागी आणि मध्यभागी अमृत आहे मी जाऊ शकतो नव आपले रूप बदलून वेद म्हणून प्रकटला. अकारापासून ऋग्वेदापर्यंत, उकारापासून यजुवदाची उत्पत्ती मकरापासून झाली, सामवेदापासून तर नादाची उत्पत्ती अथवेदापासून झाली.

पहिल्या ऋग्वेदापासून उगम पावला. यामध्ये रजोगुणाशी संबंधित बाब शुद्ध होती. श्री लोकसभा, मूलद्रव्यांमध्ये पृथ्वी, इतर, आत्मा, काळ, साठ कला आणि इतर गोष्टींचा समावेश होतो. ऋग्वेदातून. सत्वगुण, अंतर आणि व्या इत्यादि यजुवादाकडून प्राप्त झाले. सामवेदापासून भौतिक आणि संहारक तत्त्वे उत्पन्न होतात. Athvaveda मध्ये Naguna आत्मा वैभव, Maheri, आता Shav, Navkar आत्मा राज्यातील वर्णने आहेत. Naad माझी आई आहे. समत आणि कारचा अर्थ सूचित करतो.

'ओम' या शब्दाचा अर्थ मृत शरीर असा होतो. मृत शरीर आणि नवजात शिशूमध्ये फरक नाही. जगाचा निर्माता ते रक्त, रक्वा (वर्णू) आणि संहारक आहेत. ही-वन्नू आपला ताबा ठेवतो. ते मृत शरीर सर्व कारणांचे कारण आहे. तुम्ही दोघंही कुणाच्या तरी मनाचा विषय झालात. म्हणूनच मी तुमच्यामध्ये प्रेताच्या रूपात आलो आहे. हे ऐकून आणि नुडन त्याचा अभिमान तुटला आणि तो परमेश्वराच्या देहाला म्हणाला- अरे! तुम्ही आम्हाला तुमचे पाय कमळ पाहण्याची संधी दान केली आहे. आम्ही आनंदी होतो. आमचा अपराध माफ कर. तेव्हा भगवान शिव म्हणाले - हेपु ! तुम्ही दोघंही अहंकारी झालात म्हणून मला इथे वाटतंय मला कापावे लागले. आता अभिमान यागकर सृजनाचे कार्य पूर्ण करण्यात हातभार लावतात. दोन

सहावीस मृतदेह

भगवान श्रीकृष्ण म्हणाले - हे महाराज ! तू मला आशीर्वाद दिलास आणि ही अद्भुत गोष्ट सांगितलीस का? सांगितले. आता तुम्ही लागा आणि वेदांची पद्धत पण सांगा. हे ऐकून उपम युबोले - अरे प्रिये! शूलापममध्ये शव-शाशानुसार शवगृह बांधा. गणेशाचे पूजेनंतर, नानसाठी लागा घ्या. पाच ठिकाणाहून शेण आणि पंचाग मृतदेहाचे नान. ध्यान करताना लागाच्या पाण्यात राहा. moo takko त्यांना सुंदर वस्त्रे आणि अलंकारांनी सजवून त्यांची पूजा करून चौथऱ्यावर ठेवा. करा. मूर्तीचे कपाळ पूर्व दिशेला असावे आणि तळहातावर तळवे असावे. त्यानंतर पुन्हा नान पूजा करा. वेदांच्या भूमीच्या ईशान्येला कमळ लिहिलेले आहे. मृतदेहाजवळ येऊन पूजा करा वेदाच्या रूपात चंडक कमल लिहून पुष्प मिळवा. मृतदेह ठेवणे नवीन ओघ. वधेश कुंभ आणि समृद्ध शैव स्थापन करा. फर चार आणि मी प्रार्थना करतो आणि हवन करतो. एकशे आठ तुपाच्या साहाय्याने हवन करावे. हवन त्यानंतर पूर्ण. त्यानंतर पूजा सुरू करावी. दहा कलशांच्या पाण्यात शिवम पठण करून अंगठा आणि आना माका करून मृतांचा जप केला. त्यानंतर त्या पाण्याने मृत शरीराला अभिषेक करावा. त्यानंतर वधेच्या घाटावरून अभिषेक करावा. यानंतर हात जोडून देवाच्या देहाची देवी पावतीने पूजा केली जाते. या आणि करा. त्यानंतर त्यांची पंचोपचाराने पूजा करावी. पूजेनंतर हात जोडून विनवणी. मग त्याच पद्धतीने इतर किंमती देखील सेट करा. सर्व काय आचार्यांचे चरणस्पर्श करून आशीर्वाद पूर्ण झाल्यावर. करा.

अध्याय सत्तर

योग - पण नाही

मु न उपम यु म्हणाले - हेकेशव ! आता मी तुम्हाला योग आणि पद्धतीबद्दल सांगेन. जसा की सर्व विषयांतून संन्यास घेवो आणि विवेकाचे सर्व व्रत शिवरायात स्थित होवो.

तोच परम योग आहे. बेरीज पाच कार आहे. मनुष्य योग, पाश योग, भाव योग, अभाव योग आणि महानता. त्यांचा अर्थ जाणणे याला महायोग म्हणतात. मला

प्राणायाम करण्याला पाषाण योग म्हणतात. जेव्हा तुम्ही मला पेन्शन करता त्यांचा जप केला तरी त्याला भावयोग म्हणतात. संपूर्ण जग तालाच्या वेळेशी संबंधित आहे याच्या चिंतनाला अनुपस्थिती योग म्हणतात. जेव्हा सर्व चित्त साधना करिती प्रेताशी भगवान सामील होतात आणि तो नवीन प्रेतात राहत नाही - अशी स्थिती महायोग असे म्हणतात

ज्यांना ऐहिक बंधनातून मुक्त व्हायचे आहे तेच हे चैतन्य आणि वैराग्य प्राप्त करू शकतात.

त्याचा जीवनात अवलंब केल्याने तुम्ही उत्तम योग साधता. आपल्या शरीरातील हवा थांबण्याला अनयम म्हणतात. प्राणायाम, रेचक, पूरक आणि कुंभक हे तीन प्रकार होते. आहे. साधकाने त्यांचा आचरण करावा कारण त्यामुळे शरीर शुद्ध होते.

अनायम एसजीबी आणि एजीबी या दोन कार आहेत. जप करा आणि तुमचा अनायम Sgb वर लक्ष केंद्रित करा पण जो जप आणि ध्यान करत नाही, त्याला अगाभनयम म्हणतात.

योगी सर्व प्राणायाम करतात. वायूवर विजय मिळविल्यानंतर सर्व हवा योगींच्या अधिकाराखाली येतो. प्राणायामामुळे शरीर निरोगी व निरोगी होते.

याच्या नियमित अभ्यासामुळे कफ, मूल्य, पुरीष इत्यादी कमी होतात. सर्व मानव वश करणे याला याहर म्हणतात. वर्गाला मानवांना वश करण्यापासून रोखण्यासाठी आणि न ठेवण्यासाठी Senrak खर्च आहे. म्हणूनच तुम्ही तुमचे मन एकटे ठेवावे.

सर्वांचे दैवत, लोकनाथ, योगी भगवान शिव यांचे ध्यान करून एक गोष्ट घडते. आपल्या संपूर्ण शरीरावर तसेच मनुष्यावर मात करून आत्म्याचा उद्धार असे घडत असते, असे घडू शकते.

अध्याय अडतीस

गतिमान योग

उपम युबोले-हाकेशव! आळस, इच्छा, पैसा, जागा, शंका, एकतेचा अभाव, आ, के, वैमन्या वगैरे योगात पडत नाहीत. हे नेहमी ठेवा आणि नाही राहायचे आहे हे सर्व प्रश्न शांत झाल्यावर सहा उपसग निर्माण होतात. तम, वाण,

व्युत्पत्तज्ञान, प्रार्थना, वेदना इत्यादी भोगाचे विषय आहेत. जरी तथ्य माहित असले तरीही आणि कृ नाही, हा तम आहे.

जेव्हा आपण आवाजाशिवाय सर्वकाही ऐकू लागतो तेव्हा त्याला वर्ण म्हणतात. सर्व निर्णय एखादी गोष्ट जाणून घेणे आणि समजून घेणे याला वात म्हणतात. जेव्हा तुम्ही एखाद्याला शोक करता सर्व काही सहज दिसत असेल तर त्याला दशन म्हणतात. प्रकरणाच्या प्रकरणाचे नाव तो 'आ वाजतौय'. वेदना हे सर्व कारचे शरीर मानले जाते. योगी उपसगपकर बनते

तीसवा अध्याय

बेरीज विधान

उपम युबोले-हाकेशव! सर्व योगी लोकनाथ देवाच्या शरीराचे ध्यान करतात. यातून सत्याची प्राप्ती होते. रहस्य आणि विषय इत्यादींना ध्यान म्हटले आहे. विषयाविना ध्यान करणारे ध्यान करतात आणि त्यांच्या बुद्धीच्या विशालतेत प्रवेश करतात. विषय वाहन सूर्याला दृष्टी देणारा आहे. शांत, शांत, दात, साद ये दास्यदेवाचे ध्यान करताना प्राणायामाचा सराव आहे.

बा आणि आतील अंधाराचा नाश म्हणजे शांती आणि सर्वस्वाचा नाश म्हणजे शांती. बा अयंतरला प्रकाशाचा प्रकाश म्हणतात. बरे झाले की हा साद. जेव्हा आत आणि बाहेरच्या सर्व क्रिया केल्या जातात तेव्हा सर्व कारणे शक्य होतात. देव प्रेत, जे भगवंताचे पूर्वचिंतन केल्याने सर्व पापे लगेच नष्ट होत नाहीत. bu हे यान आणि मृत्यूमुळे होते. सर्व आत्मा, आत्मा इ. मृत शरीराचे मरण आणि ध्यान केल्याने परमेश्वर लीन होतो.

महादेवजींचे वाहन दान करणारा देवाधादेव आहे. म्हणूनच पाण्याचा माणूस अंत्यसंस्कार आणि मृत्यू झालाच पाहिजे. योगापेक्षा ज्ञान जास्त फळ देते.

महिषप्रोगीशोनेलकसुनरत्नेलोवहितसदेआणिस्त्रीकृच्छ्रांचाप्समोघवर्षतत्रतभहितसंसयसे घेतात. ते शरीर - शास्त्रात वर्णन केलेल्या पद्धतीनुसार ते आपल्या देहाचा त्याग करतात. त्यापासून मुक्त व्हा ती जाते.

भगवंताच्या देहात अगाध व अगाध श्रद्धा असलेल्या स्त्रीला हा सांसारिक मोह-माया सेमू बनते आणि ती जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यातून निघून परमात्म्याला जाते. चला करूया

चाळीसावा अध्याय

चीफ च्या नाय मशार्या गमन

सूत जी म्हणाले - हेमू नवीन! महासुपम युने यांनी भगवान श्रीकृष्णांना ज्ञानयोगाचा उपदेश केला दया. हाच उपदेश वायुदेवांनी ऋषींना सांगितला, ज्यांचे ऐकून जालाला आनंद झाला.

पहाटेच्या वेळी नैमरीश दातांमध्ये राहणाऱ्यांसाठी अंतिम आशीर्वाद. तो नदी शोधू लागला. त्या वेळी परमपित्याच्या आज्ञेने तेथे सरवती नदी होती. वाहतील त्यानंतर सर्व ऋषींनी तेथे पवित्र स्नान केले आणि संख्या आणि तेथून पूजा केली मी काशीसाठी कॉपी केली.

पंचकर काशी, त्यांनी भागीरथी गंगा नदीत स्नान केले आणि बाबा आणि नाथांचे दर्शन घेतले. दशान केले आणि त्यानुसार पूजा केली. ते काशीहून निघाले. तू एक अद्भुत भेट आहेस प्रकाश चार आणखी पसरला ज्यामध्ये पाशुपतच्या बिया सापडल्या मी हरवत चाललो होतो. तेव्हाही ती धार नाहीशी झाली. हे पाहून नयी मशरयाचे सगळे लोक भेटायला गेले. तेथे पोहोचल्यानंतर त्यांनी नाम आणि त्याची स्तुती करा.

मुनर म्हणाला - अरे, तुला माहीत आहे! वायूदेव प्रवचन देत तिथून आले आम्ही सर्व काशी शहराच्या दिशेने स्थिरावलो. तेथे गंगा मी स्नान करून बाबा आणि नाथांचे दर्शन घेतले. तेथे आपल्याला एक अद्भुत तेज दिसते. ते जलद अनेक तपस्या विसर्जित केल्या जात होत्या. काही वेळाने तो झपाट्याने गढून गेला. त्याला ते पाहून मी लगेच आलो. तो कोण होता?

ऋषींचे हे ऐकून राजा म्हणाला - हे शगनो ! आपण यावेळी केले देवा धदेवा, देवाच्या देहाला काय झालंय? त्या तेजात प्रवेश करणारा पाशुपत

मला आनंद झाला नाही. हेच त्यांच्या तत्वज्ञानाचा आशय आहे की तुम्हाला लवकरच लोकांचे ज्ञान होईल. होणार आहे. म्हणून मुक्त होण्यासाठी तुम्ही पाशुपत ताट धारण केले पाहिजे. आता तुम्ही सर्व येथे Sessumae पर्वतावर जा. तेथे सन कुमार जी तुमच्या आगमनाची वाट पाहत आहेत. एन.एस. भूतकाळातील अहंकारामुळे मिळालेल्या शापापासून मुक्ती मिळवण्यासाठी ते तेथे करत आहेत. एन.एस. तिथे त्याला कळेल.

एकेचाळीस अध्याय

मो नाय को मो

सूत जी म्हणाले - हेमू नवर ! त्यांचे बोलणे ऐकून ऋषींनी त्यांचे नामस्मरण केले. डोंगरावर गेले. तिथे त्याला डोंगराच्या माथ्यावर एक सुंदर तलाव दिसला. करसनकुमारने त्याच्याकडे पाहिले. मुन्ना त्याला बोलावून त्याच्या बाजूला बसला. श्रीमान सन कुमार डोळे उघडले, शेजारी बसलेल्या प्रमुखाला पाहिले, त्याने त्याचे काय केले - हे प्रभु! तू कोण आहेस तुम्ही इथे काय करत आहात? हे ऐकून ऋषींनी त्याला सर्व काही सांगितले. एकाच वेळी नंद आरही तेथे आला. सर्व सरदार आणि सूर्यकुमार जी यांना नंदर त्यांच्यासमोर सापडला. आसनावरून उठून त्यांनी नामजप केला आणि हात जोडून नामजप सुरू केला.

सन कुमार म्हणाले - हेयंद रा! नयी किनाऱ्यावर राहणारे हे सरदार, दहा हजार वर्षे काय केले. महान शेवटी आश्रय पाठवला आहे. तुम्ही त्यांचे कल्याण करा आणि त्यांना असे अद्भुत ज्ञान द्या.

सन कुमारजींचे म्हणणे ऐकून नंदराने ऋषींना आशीर्वाद दिला. नंद रा त्यांना परमदेवाची शिकवण दिली. मग उपदेश करून ते म्हणाले - हे परम धर्म, अथ, काम आणि मो सर्वांचा दाता आहे. आता तू मला ओळखून दान दे. असे बोलून नंद्रे तिथून निघून गेली. यानंतर सर्व ऋषी तीर्थक्षेत्री गेले आणि तेथे त्यांनी आपला महान योग पूर्ण केला. योग पूर्ण झाल्यावर युग का येईल असा प्रश्न त्याला पडतो. असायचे. हे पाहून तो नाई मशा या मुन काशीला गेला. तेथे मला शुभेच्छा द्या त्याने पाशुपत धारण केले. त्याला यश आले आणि त्याला मृतदेहाचे पद प्राप्त झाले.

श्री ससाजी म्हणाले - अशाप्रकारे हे प्रेत पूर्ण वर्तुळात आले आहे. या शव पुराणाला आदरपूर्वक सर्व पापे वाचून किंवा ऐकून होत नाहीत. ते पुन्हा पुन्हा वाचल्याने किंवा ऐकल्याने सर्व पापे होतात मी बनतो बारा वर्णाहून कनिष्ठ असलेल्यांना भविष्यासाठी सौभाग्य प्राप्त होते. ते उद्भवते. तिसऱ्यांदा वाणा केला तर दलदल होते. इच्छा पूर्ण करण्यासाठी याचे पाच वेळा पठण करावे. प्राचीन काळी शव पुराणाचे सात वेळा पठण करावे. अनेक राजे, ब्राह्मण आणि वैश्य यांनी सात अंत्यसंस्कार केले. या बिंदूपर्यंत जो मनुष्य अगोदर ऐकतो, जगातील सर्व सुख उपभोगल्यानंतर त्याला मोक्ष प्राप्त होतो. शव पुराण भगवान शिवाशी संबंधित आहे. तो वेदांप्रमाणे भोग व सुख देणारा आहे. शव पुराणाचे पठण करणाऱ्या व्यक्तीवर देवाधादेव महादेवाची कृपा सदैव राहते. ते सदैव सर्वांचे कल्याण करा.

.. वायवीय कोड पूर्ण.

.. शव पुराण पूर्ण ।

.. ओम नमः शवाय.

मृतदेह

सूर्योदयापूर्वी स्नान करून मृगळामया कुशच्या आसनावर धारण करावे.
बसून भगवान शंकराच्या मूर्तीची आणि या ग्रंथात केलेल्या प्रेतांची पूजा करतात.
समोर ठेवा. फिर चंदन, तांदूळ, आकची पांढरी फुले, उदबत्ती, रस, धतुन्याचे फळ,
बेल-पा आणि काली माच इत्यादींनी शिवरायांची पूजा करणे.
वाचा आणि आयुष्य पूर्ण करा.

कपूर गौरांच नवताराम, संसार संभुजग हराम ।
सदा वसंत दयार वदे, भवम भवानी साथ नामा में..

यानंतर प्युपाचा अवलंब करून चालिसा पाठ करा. पाठाच्या शेवटी 'ओम नमः शवै'
तुळशीची जपमाळ किंवा पांढऱ्या चंदनाने मंत्राचा १०८ वेळा जप करा. नामस्मरणाने अस्वस्थतेची भावना
ते करणे कठीण आहे.

जय गणेश ग रझा सुवन, मंगल मूल सुजन ।
कहात आयो याद तुला, दे अभय वरदान..

सर्व मंगळांचा दाता गा रजा सुत्ती गणेशाचा जयजयकार असो. मायो यदास तुज अभय
वरदान मागा

जय ग रजप त दे नदयाला । सदा संतान तपला करा.
भल चाम मा सोहत नायके । कानन कुडाळ नागफणी के.

भगवान शंकर हे गरीबांवर दया करणारे आणि संतांचे रक्षण करणारे आहेत.
विजयी व्हा. कोणाच्या हृदयावर चंद्र चमकत आहे आणि ज्याने नागफणीचे कान उजळले आहेत
एक पकड आहे.

अंग गौर सर गंगा शेड । डोक्यावर ठेवा.
आणि खल बघंबर झोपला आहे. नाग मु न मोहाई प्रतिमा पाहत ।

ज्याच्या अंगात महिमा आहे, मस्तकावरून गंगा वहात आहे, अंगावर फुलांची माळ आणि भक्ती आहे.
ते ई. जो वाघ परिधान करून आला आहे, अशा मृत शरीराचे सौंदर्य पाहून, नाग आणि विद्रोह
तुम्हीही मोहित व्हा.

मला माझी आई व्हायचे आहे. डावा अंग सोहत च आणि यारी.
कर जड आणि भारी. कार्ट नेहमीच चांगले असते.

राणी मैनाची लारी पुडीची पावती तिच्या डाव्या बाजूला शोभत आहे. पालक
हाताची पोटशूळ खूप सुंदर दिसते, ती शुषाचा सतत नाश करत राहते.

क्र. गणेश सोह ते कैसे । मी सागरातल्या कमळासारखा आहे.
कां पर्यंत यम आणि गणराळ । किंवा प्रतिमा मारू नका.

भगवान शंकराजवळ, नंद आणि गणेश समुद्राच्या मध्यभागी कमळासारखे सुंदर दिसतात.
यमाची प्रतिमा, ध्येय आणि त्याच्या कोटींचे वर्णन करणे कोणालाही शक्य आहे.
नाही ते आहे.

देवानं गेल्यावर फोन केला. मग तू धन्य आहेस.
उपा आणि तारक का भारी. तू सर्वांचा भूषण आहेस.

हे देवा! जेव्हा देवतेने हाक मारली, तेव्हा तुम्ही त्याचे बी वाचवले

हे काय आहे? तारकासुराने गदारोळ केला तेव्हा सर्व देवता एकत्र आले
तुमची विनंती

तुम्ही लगेच अभ्यास करू शकता. प्रेम नामेश मी मा र ग्रायू.
तू जालंधर असुर सहारा । सुयश तू हार आणि दत्त संसार.

मग तू ताबडतोब गुरुचे नाव टाकण्याकडे पाठवलेस ज्याने त्याच्या नावाने तारकासुराचा रस पाठवला.
मारले गेले तूच जालंधरा वध केलास, म्हणजे तुझी सर्व कीर्ती आणि सामर्थ्य
जगाला माहीत आहे.

पुरसुर सन यु मचाय । कृपेने सर्वांचे रक्षण केले.
काय तपश्चर्या भगीरथ भारी । पूर्वा तसू पुरारी ।।

पूर नावाच्या राक्षसाशी युद्ध करून तू देवतेला आशीर्वाद दिलास, त्या सर्वांचे रक्षण केलेस.
लया. भगीरथाची प्रायश्चित्त करण्यासाठी तू तुझ्या जटासोबत गंगा प्रवाह सोडलास.
काय केले होते?

दा नान महा तुम सम कोई नाह । तू नित्य सेवक ।
मग आम्ही वेद गायले. अगम्य फरक नव्हता.

जगातील सर्व परोपकारी लोकांमध्ये तुझ्यासारखा कोणी नाही. तुझी सदैव पूजा करतो
करत रहा तुझ्यात आणि तुझ्या अनुपस्थितीतला फरक कोणीही सांगू शकला नाही. वेदांमध्येही तुझे नाव आले आहे.
मी आम्हाला गायले आहे.

कट उद धा मंथन ते वाला. जरात सुरासुर होता.
तू मला कुठे मदत केलीस? नीलकंठ नाव कुठे आहे?

मंथनामुळे वर्ष आले तेव्हा देवता आणि रस दोघेही त्रस्त झाले.
मग तुम्ही दयाळूपणे त्यांना मदत केली आणि दुसरे पेय घेतले. तेव्हापासून तुमचे नाव
नीलकंठ पडला.

रामचनाची पूजा केव्हा? विभीषण ही विजयाची लंका आहे.
अचानक कमळावर पट्टे पडत आहेत. परीक्षा कुठे आहे मग ती पूर्ण झाली.

रामचनर्जींनी लंकेवर चढण्यापूर्वी तुझी पूजा केली आणि लंका जिंकली
वभीषणाला द्या. प्रभू रामचन कमळाने पूजन करताना, तू
फुलात बसा, परी द्या.

कमळाचे फूल राखेउ गोई । कमल नैन पूजन निजला ।
तुम्ही कधी भू शंकर पाहिला आहे का? घाबरा तुम्ही मला छप्पर द्या.

जर तुम्ही मायेतून कमळाचे फूल काढले, तर श्रीरामांनी कमलनयनाने पूजा केली.
करायचे होते राघवचा हा तिखटपणा बघितल्यावर तो तिथून निघून गेला
इच्छित छप्पर दान केले.

जय जय जय अनंत एक वनासी । तुम्ही सर्वांना प्रसन्न करा.
सकल चिंता । राहू नका, शांत राहू नका.

सर्वांच्या हृदयात वास करणाऱ्या तुम्हा सर्वास शाश्वत आणि अविनाशी देहाचा नमस्कार असो
कृपया करा हे शंकरजी! अनेक जण मला रोज त्रास देतात. जसे मी करत नाही
आणि मला आराम वाटत नाही.

हा हा मी नाथ म्हणतो. ही संधी तुमच्यासाठी उपलब्ध आहे.
ले शूल शून मार. तुम्ही संकटात आहात.

हेनाथ! या सांसारिक अडथळ्यांनी प्रसन्न होऊन मी तुझ्यासाठी मरतो. तू माझी
चला उत्तर देऊ या संकटातून मला वाचवून तू माझ्या मुलाला तुझ्या पोटशूळाने मारू नकोस,
महासागरातून सुटका व्हावी.

तुम्हाला माहिती आहे की सर्वकाही घडत आहे. अडचणीत कोणाला विचारू नका.

वामी एक आशा आहे जी आपण गमावली आहे. उत्पन्न येक माता संकट भारी ।
आई, पत्ता आणि भाऊ वगैरे सुखात सोबती असतात, संकटातही कुणी विचारतो
नाही. हेडगटचे स्वामी! माझी आशा तुझ्यावर आहे, तू माझ्या भयंकर त्रासापासून बचाव कर
काय तर

धनाला नेहमी धन द्या. जो तपासतो त्याला फळ मिळते.
चमत्कार करून तू जीव गमावला आहेस. आता माझी चूक आमची आहे.

तुम्ही नेहमी पैशाची मदत करता. जो कोणी तुला ओळखतो तसा तो केला
फळ काय मिळाले? मला प्रार्थना कशी करावी हे माहित नाही. हे कसं वाटतंय? माझे
सर्व चुका माफ करा.

शंकरास संकटाचा नाश । आणि मंगळाच्या नाशामुळे नाही.
योगी यत् मुं यान आसक्ती । नारद सरद शीष नवाव ।

तू संकटाचा नाश करणारा, सर्व चांगले कार्य करणारा आणि कारण नसणारा आहेस.
योगी, लोक आणि लोक फक्त तुमची काळजी करतात. नारद आणि सर वाटीजी फक्त तुम्हीच
आरसा बनवा

नमो नमो जय नमः शवाय । सुरक्षा पार करता आली नाही.
हे पाठ करणाऱ्याच्या मनात आले. तो पर होता शंभू सहाय..

'ओम नमः शिवाय' अखंड जप केल्यावरही देव तुम्हाला ओलांडला नाही.

आढळले. जो कोणी या शिव चालिसाचा पाठ करतो, भगवान शंकर त्याच्या सर्व मनोकामना पूर्ण करतो.
तुम्ही पूर्ण करा

जो नवीन आहे तो अधिकारी आहे. असा पवित्र पाठ करा.
तुम्हाला कोणीतरी व्हायला आवडेल का? नया प्रेत उदास होते.

कर्जदाराने (कर्जदार) त्याचे पठण केले तर तो कर्जमुक्त होतो. पुस्तक इच्छा
जो कोणी त्याचे पठण करतो, त्याला प्रेताची कृपा प्राप्त होणार नाही.

योदशीला पुरोहित आणा. आपले घर पूर्ण करा.
नेहमी योदशी करा. शरीर काम करत नाही.

दर महिन्याला योदशीला घोघरी पुजारी बोलावून पूजा व हवन केले जाते.
करायचे आहे योदशीचे पालन करणाऱ्याचे शरीर आणि मन कधीही मागे राहू नये.
(b) जगत नाही.

भोळ्याला धूप अर्पण करा. शंकराच्या मुखी पाठ ऐका.
मातेची पापे नसावी । शेवटी धाम शवपूर मला शोधा.

उदबत्ती, दिवा आणि भोळे यांनी पूजा केल्यानंतर शंकरजींच्या मूर्तीसमोर बसून हा पाठ
करायचे आहे याने सर्व पापे होत नाहीत आणि शेवटी शव लोकामध्ये राहतात.
म्हणजेच ते बनते

यो म्हणा किंवा आपण गमावले आशा. स्थूल होऊ नका: प्रत्येकजण आपला आहे.

नया नाम कर हाय, चाळीस पाठ करा. तू माझी इच्छा पूर्ण कर, जगद एस.

अयो यदास म्हणतो, हे शंकरजी! आम्ही तुमची एकमेव आशा आहोत, मला ते माहित आहे
बी रद्द करा. या शव चालिसाचा दिवसातून चाळीस वेळा पठण करून देवा
मनोकामना पूर्ण होतील.

मंगसर छठ हेमंत ऋतु, संवत चौसष्ट जाने.
अप्रतिम चालिसा देह आहेत, सर्वांचे कल्याण..

हेमंत ऋतु, मार्गशीर्ष महिन्याच्या सहाव्या दिवशी, ही चालीसा संवत 64 मध्ये लोककल्याणासाठी आहे.
पून ई.

मृतदेह

दोन-श्री गजपत वंदकर, माझ्या चरणी शरण ।
तू कुठे आहेस?

मायो यदांनी भगवान शंकराची माता पावतीपुढे व त्यांच्या चरणी पूजा केली.
मी माझे डोके वाकून प्रार्थना करतो की त्यांनी मला मदत करावी.

नंदाची स्वारी, साप पाळणारा,
नट संत सुखकारी, नीळकंठ पुरारी.
ग्लेमु दमाला धरी, सर सोहे जटाधारी,
डावा अंग बहारी, गा रजा सुतवारी ।

नंद हे लोकांचे वाहन आहे, नाग ज्याने त्याच्या अंगावर धारण केला आहे, जो
नयती संतांना सुख देणारे आहेत; असे नीलकंठ भगवान शंकर जी आहेत. उह
आमचे नाव वीकर असू दे. ज्याच्या गळ्यात मस्तकाची माळ, जो मस्तकावर धारण करतो.
एनएस; पावती जी डाव्या अंगात विराजमान आहे, भगवान शंकर जी अशा पवित्र स्थानाचे राजा आहेत.

दाणीला पाहून बाकीचे शारदाला ओरडले.
काशीपत मदनारी, कर बिले धारक आहे.
काला उ जयरी, लाख देव सो नहारी,
यश गाव वेद चारी, म्हणून आम्ही आमचे पालक आहोत.

शारदा आणि शेषाच्या रूपात महादानी, कामशु, हातात कशिपु प्रेत
शूल आणि चा घातला जातो. जनकाच्या तेजस्वी कलालाही देवांनी स्नान घातले आहे.
भगवान शंकर चार वेदांद्वारे आपले रक्षण करतात.

शंभू बसला आहे वशाळा, भांग पीव सो नराला,
जे नम्र राहतात, त्यांनी आपले अवयव आणि पाय अर्पण केले आहेत.
ग्लासोहे मु दमाला, कर दम वासला,
हरीण धारण केले, अंगात लावले गेले.

जे नारळी भांग खाऊन नशा करतात, ते शंभू समाधीत असतात.
अंगावर सुंदर आहेत. ज्याच्या गळ्यात माळा शोभत आहे, ज्याच्या हातात आहे.
प्रचंड ड्रम आहेत, ज्याने हरणांना त्यांच्या शरीराभोवती गुंडाळले आहे आणि
मी ते ठेवले.

सुरभी सुतशाला, कर भा टपाला,
मरण येक दुर्भिक्ष वाढला शीश जटा ।
राम लल्ला म्हणा, तुम्ही आंचोळ करत आहात.
गा राजपत्त कसाला, जळायला जसं काम..

देवाचा आश्रय, भाव पालक, दुर्भिक्ष मृत्यू प्रेत, डोक्यावर केस वाढवा.

एन.एस. अरे प्रिये! जशी तू काम पेटवलीस, तशीच माझी तृष्णाही जाळलीस
स्नान करून, ही रामललाची विनंती आहे.

लोकांनी जालंधरचा वध करून पुर नष्ट केले.
चला कामाला जाऊ, शीश ही गंगाधरा.
प्रवाह अफाट आहे, मी आमचे हैतीयन जग आहे,
भाल हे सोहई इंजके, सुषमा सर्व आहे.

ज्याने मारले मगरम छ, पूर्वज वंश, ज्याने कामाला जाळले, ज्याचे
डोक्यावर गंगेचा प्रवाहही आहे. गंगधर-सी अपार, आमुच्या अंतःकरणात माणसे, पण चंद्र
ते सुंदर आहेत, ते सर्व सुखांचे स्वामी आहेत, आपले शरीर.

सर्व, सर्वकाही खा, वेडे होऊ नका.
फरकावर अवलंबून, वेद अप्रस्तुत आहेत.
चार भाग गेले
म्हणे या की झोपा, मालक आमचा.

ज्यांनी शब्दात सारे विष प्यायले, ते पृथ्वीचे रक्षण करणारे भगवान शंकर आहेत.
जनक वेद गायले आहेत. अयो यदास म्हणतात की जो जगाच्या चार भागांचा मालक आहे,
गराज सुता लोकांबरोबर आहे, तो आमचा धनी आहे.

चांगले व्हा, तुमच्या तोंडी शब्द चांगले आहेत,
सोहाई भवनातील भवानी, सुख समृद्धी घेऊन येवो.
मुदानाच्या माळा जा, चंद्र झोपला आहे,
सेवकांच्या गुलामांकडे जा, योग्य काम करा.

लोकांचे मुख हे चार वेदांच्या वाणीचे रूप आहे हे आठ गुरुंना माहीत आहे.
वा मणि ही माता भवानी आहे, ती सुख आणि संपत्ती देणारी आहे. मुंडमलधारी, एम. पर्यंत
चंद्रधारी प्रेतांनी सेवकाचे क्षुद्रत्वही नष्ट करावे असे मानले जाते.

चारही बंद करा, अर्पाल नंद जा,
कहा का वा आनंद, नार नाहक हा हा हा कर.
जगत रसायन, यमराज कुठे राहत होते?
शंकर सहाय, म्हणून भयंकर म्हणत.

ज्याने नरकाचे चारही कोपरे बंद केले आहेत, ज्याचा रक्षक नंदा उपस्थित आहे.
होय.

कण्हणे, कारण सांसारिक लोकांची थोडीशी पूजा त्यांना आनंदी करेल
आणि जर शंकरजींनी त्यांना मदत केली तर अशा परिस्थितीत यमराजाची गरज आहे, म्हणजे.
भयंकर यमराजाच्या छळापासून सुटका हवी असेल तर शंकरजींच्या आश्रयाला जा.

.. स्वया..

गौर शरीरात वास करतो, मौर जटा मस्तकी झोपी जावी.
लासाई उपवीत ते नागण, भाल वरजात हाश शक्ती.

डौलदार पावती लोकांच्या डाय्या बाजूला बसली आहे आणि लोकांच्या डोक्यावर केसांचा मुकुट आहे
सुशो भट. ज्याने नागाचे उपवीत (जनेयु) धारण केले आहे आणि त्याच्या कपाळावर चंद्र आहे.

उपस्थित आहे.

कृपया फळांचा तक्ता द्या, आणि वैधानचा प्रारंभ बिंदू लिहा.
शंकराच्या नामावर सदैव श्रद्धा ठेवा आणि मृत्यूची वाट पाहू नका.

जो एका क्षणात चार फळे (धम्म, अर्थ, मो आणि काम) देतो आणि भाग्य लिहितो.
ते बदलू शकतात-त्याचे नाव भगवान शंकर आहे आणि त्यात शंका नाही
भरवशावर राहायचे आहे.

.. दोहा..

मंगसर महिन्यातील हेमंत ऋतु, सहावा दिवस शुभ आहे.
कहात आयो यादस तू, मृतदेहांचा वन समूह..

अयो यदास जी म्हणतात की भगवान शिवाच्या महान कृपेने मागाशिष महिना आला
बरं, हा कायसंप बुधवारी शुभदिनी आला.

मृतदेह

आड अनाद अनंत, आखड अभेद सुवेद बटाव.
अलख अगोचर पै महेश कौ, जोगी जाति-मु न येण न पाव।।
आगम-नगम-जुने सगळे, हा काळ नेहमीच लोकांचा गाव असतो.
बडभागी नार - ना रा झोपला कोण, सांबा - सदा प्रेत..
निर्मिती;
तुज एक ना अनेक मुलं, सुवेश बनकीलीला सृष्टी.
सुंदर निर्मिती.
बडभागी नार - ना रा झोपला कोण, सांबा - सदा प्रेत..
अगुण अनिह अनामय अज, अवकार सहज नज पट धराव ।
परमसूर्य बसन-दागिने, सजमुन-मोहन पा कराव..
ललत ललत बाल बधू वळसाई, रतन-हार उर पायलराव.

बडभागी नार - ना रा झोपला कोण, सांबा - सदा प्रेत..
अंग विभूति रामायण का, वर्षामय भुजंग न का लपतावा.
नर-कपालट कर, मुडमल गल, अस्वल-चमसाब अंग प्रक्षेपण. .
घोर दगंबर, लोचन किशोर, भयंकर सर्व अराजक पहा.
बडभागी नार - ना रा झोपला कोण, सांबा - सदा प्रेत..
ऐका, दयेची हाक मारू नकोस, सुटका करायला येऊ नकोस.
पंच तहं अवलंब सुदाना, मम्मा बडा भगवंता मरण..
मुन्न मृकंदु-सुत का गाथा सुचा, अजान आणि जन गै सुनव.
बडभागी नार - ना रा झोपला कोण, सांबा - सदा प्रेत..
धतुन्याची फुले, वेलीची पानं आणि पाण्याचा नैवेद्य चौर करा.
गालाच्या ऐवजी काय म्हणा, 'हर हर महादेव', मोठ्याने प्रेम करू नका..
तन ही महान फळ दिवस सदा शवा, सहज आहे भू-मु सो पाव.
बडभागी नार - ना रा झोपला कोण, सांबा - सदा प्रेत..
बना दोष खरात दैया, दर्याच्या सुख-शांती मालव.
आसुतोष प्रत्येक पाप-ताप सर्व, नमः बु-च बक्षव..
असरं-सरणचे तत् भावबंधन, भव जन भवन भा बुलाव ।
बडभागी नार - ना रा झोपला कोण, सांबा - सदा प्रेत..
अप्रतिम, उदार, उदार, चांगली सेवा.
दडपशाही, उपद्रव, संकटाला बोलावणे, वाईट विचार हे लोकांचे अंगीकार आहेत.

अशा दयाळू दयाळू देवाला, कृपया आता झोपी जा.
बडभागी नार - ना रा झोपला, सांबा - सदा मृत शरीर.

मृतदेहाचे नाव

h the doh मी

शरीरासह शरीराचे नाव भगवान शिवाच्या हजार नावांसारखे आहे. हे संस्कृतमध्ये ' प्रेत पुराण म्हणजे मावनाता. पण संस्कृत भाषा सगळ्यांनाच अगम्य आहे, म्हणून हा कोन लक्षात घेऊन शिवसाह नामाचा डोह येथे सादर केला काय केले जात आहे -

- जय अजे आया मत श जय. जय ए नयम ऐकु अनाद जय..1.
- जय अमृतश अमृतवपु जय जय । अमृतप अमृत पा आयी जय..2.
- आक्र टाक तनु जय जय । जय अनाद मी येता जय ता जय ॥३॥
- अधग या जय मत् जय । अपार छे आला मी नालाय जय..4.
- जय अचले आणि अजात या जय. जय अस्या नवरा मा जय..5.
- जय ए भव एक मश जय जय. जय अनत के आपा जय..6..
- जय ता अजातश झाला रपू जय. जय एट हॅट आ मा जय जय..7..
- अवर्णनीय जय. एक भजन अकुतोभय अकुठ जय..8..
- अत्रकृत अतादेव अजर जय । मानुष ए तवेल आचार जय येथे..9..
- जय ता आखड इतर अर जय. आता बाल अतनुअनहर जय जय..10..
- जय अधराज अध्या जय ता जय । असांद धा असुर रा जय ता जय ॥११॥
- जय आलयं आस्था जय. जय अव श अंपा ना धा जय जय..12..
- जय आरग ए भरं अमृत जय । जय आग्या अंगरा ए जय..13..
- जय अंता ए रदमन आचल जय. जय अभय आये अमल जय..14..
- जय अंतनाशन अमोघा जय । जय त अंत ए भानव जय ॥१५॥
- जय ता अचंचल अस्संश्री जय. जय अधम रापू अधकार रा जय..16..
- जय अघोर एक ना आभाव जय. जय आर दम अमरे र जय..17..
- जय आलोभ अपरा जात अनु जय । जय और एक का चन जय जय..18..
- जय अनु अनघ आह जय. जय तो अगुण अनंत गुण न धा जाय ॥१९॥
- जय इतर गुण आणि ज्ञान जय. जय ता आपुवाव्नु रा जय जय..20..
- जय तम एक प अधृत जय । जय ता अकाल अकाल अमर युजय..21..
- जे असुरसुरप ता अहाप ता जे । जय ता अमय अनामया जय जय ॥२२॥
- जय ता अकता एक खटकतर जय. जय ता अति अखले या जय..23..
- जय अनपायो आणि अदय जय. जय आन द आ मचेतन जय..24..
- आमय ना येत आणि साल जय. आशुतोष आलोक जय ता जय..25..
- जय त ईशान ईश जय । जय यू उर जय..26..
- जय ता उल्ना उम वेष जय । जय तत् वर प्रेम उतरा जय..27.

जय उयोगी उमय्या जय । जय रिषा री चमधर जय जय..28..
एक जय एक बधू जय. जय एक मा एक ने जय..29..
जय आये या छाया जय ता जय. जय त ओज करे रा जय..30..
एक बुजा एक त्यमी जाय. अतर हाता अत्र्य नधा जाय ॥३१॥
जय कमला काम दलुधर जय । जय तक पक काक वै जय जय ..32..
कंकर या कर-कपल जय । जय कमनिया कळेवर तुज ॥३३॥
माझ्या आयुष्याच्या क्षणात जय कनकभा. जय का यान नाम गुणधर जय..34..
जय कायन आमदार जय जय. जय तत् कलाधराची पावरी जय ॥३५॥
जयक पा कप द करण जे. जय त कपाली कारण जय जय ॥३६॥
जे ता कामशासन कामी जय । काम काम रपुकंपल जय ॥३७॥
जय ता काळ जय का पावरी जय । कलाधर कलभूषण जय..38..
काळ काळ जय काल राहत जय. जयका तात्या का ता जय ता जय..39..
जय कर से वाट करत जय. काकर व्याय काटव अर जय जय..40..
क्यूटी विभूषण जय करित जय । जय कृत जय कृतां द जय ॥४१॥
जय कृष्ण जय कृष्ण वरद जय. जय कुमार कुशलागम जय जय ॥४२॥
जय केवल केदारनाथ जय. जय कैवये दाता जय जय..43..
जय कैलास शखरावासी जय । जय कंक कंकृत वसु का जय जय ॥४४॥
जय खग खगवाहन या जय जय. जय खत वांगी खा दपरशु जय ॥४५॥
जय खलाक तक खल डाला रा जय. जय गणेश गणकाया तीव्र जय ॥४६॥
गगन कुड भा काउंट नायक जय । जय गया आणि लाभ जय जय..47..
जय गरिश ग राजप ता जय जय । जय ग राजमाता ग ररत जय..48..
जय गुह गु गुण सम जय जय । जय गुणारा श गुणाकर जय जय..49..
जय गुणाहक्मी मी जय ता जय. जय गोप ता गोता गो या जय..50..
जय गो आणि गोशाखा जय जय. गौरी भागा गंगाधर जय ॥५१॥
जय घु मी रा घनन दे जय. जय ता चतुर जय चा चूर जय..52..
चतुवाद जय च मौल जय । चतुभव चतुर या जय जय ॥५३॥
जय त चतु पद चतुबा जय । जय ता चतुमुख चदन दे जय..54..
जय त चार तन च वैष जय । चपड छ संशय जय ॥५५॥
जय जगद श जगद गु जय जय । जय ज मा र जनादन जय जय..56..
जय जगदा Dj जनक जनाना जय. जय ता जय जमद ना जय ता जय..57..
जटल जले रा जगद बधू जय. जना या जन्म रंजन जय ॥५८॥
जय ता जरा दशमन जगपा ता जय. जगजीवन जय जातुक या जय ॥५९॥
जय जातकम जयते या जय जय. जी वाता टक्कर जीवनेश जय..60..
जय त यो त यो तमय जय जय. जय तत वत वा जय तत जय..61..
जय तपस तो मी हा जय जय । जय तम प तमोहर जय जय ..62..

जय ता पुश ता तारक जय. जय ता मांशु तीथधामा जय..63..
तीथ तीथमय तीथ या जय. तू बाविण जय तू तेज जय..64.

तेजताधर तेजरा श जे । जय ता वग वगसाधन जय..65..
 जये वध येतनु जय जय । जय तो लोचन दशा धप जय ॥६६॥
 जय लोकपत ती या बक जय जय. जय शुल्धर या जय ता जय..67..
 जय जय कम दम जय जय. जय धूझ उंदीर मी जय जय..68..
 जय डर र दा ता जय. जय जमाता जय जय..69..
 जय दपदा दपहा जय ता जय । दनुज दमन दम येता जय ता जय..70..
 दत्त दा दा ना धा दाता जय जय. जय ता डावकर दयुध जय..71..
 जय त दव पट घ घटपा जय. जय जय साह लाभ जय..72..
 जय या ग ग ता जय. जय वास राधाश जय ॥७३॥
 जय गत नाशन रांत जय । रावस क्री तो जय जय ॥७४॥
 जय वा वनशक ता जय. आर वा रसद जय जय ..75..
 देव देव देवा धप जय जय । देवासुर गु देव जय ता जय ॥७६॥
 देवासुर पूजत ई री जय । देवासुर सवया जय जय ॥७७॥
 देव साहा देवा मा पै जय । देवनाथ जय देव या जय..78..
 जय धर्म तत् धाम ता जय । जयुताधर जय धुमान तरण जय..79..
 जय ता हान ओहा टाक जय जय. जय ता धमजय धमधाम जय..80..
 जय धम धमसाधन जय । धम्हेनु जय धमचा रा जय..81..
 जय धवी धव धनद वा मी जय. जय ता धनगम धनाधीश जय..82..
 जय ता धनुधर धनुवाद जय । जय धिशेष धात्रुधामा जय ॥८३॥
 जय धीमान धुई धुज टी जय. यनाधर येया येता जय ॥८४॥
 धृत ता धृतयुत धृत जानकर जे । जय या नरा नारायण जय जय ॥८५॥
 जय नर साहा पा धर जय जय । जय नर सह तपन न द जय..86..
 ना डर ना जय जय. न ड का धधर नभो यो न जय..87..
 जय ना माळ नव रस जय । नयना या नाद धर जय जय ॥८८॥
 नागे आणि नागेश नक जय. जय नागे हर भूषण जय..89..
 जय नवर नाशिककर जय जय । नरवण न धनयतया या जया..90..
 ना ना ना ना नायता मा जय. नाह येस्कर नारकर जय..91..
 जय नको टाक ना कलंक जय. जय नापा आणि नरटंक जय..92..
 जय नाज ना सुखमय जय । जय ता नरकुश ना पाच जाय..93..
 जय ना ना सुदर जय । न्याय शतमाया ना नृत्य जय..94..
 न न्यायत का कायन नीती जय । नि तमन जय निलक थ जय..95..
 जय नीलाभ निल्लो टोपी जय. नाईकम कृत नायका मा जय..96..
 जय य जय जय जय जय । यय नायमक येय जय..97..

जय ता परा पार पर जय. जय परमा मा परमी जय..98..
 जय ता परावर पर्योता जय । जय पशुपत जय पी गाभा जय..99..
 मंद आणि जुन्या जय वर जय. जय ता परंतप पंचानन जय..100..
 परावर परथावरी जे । परकायक सुप दत्त जय जय ॥१०१॥
 जय तंव नव माक जय जय । जय धन भू मान जय..102..
 जय ता भाकर मठ नाथ जय । जय छ शत बु जय..103..
 जय ता ता कसाक जय जय । जय तपमय भव जय ता जय..104..
 जय l b भुज लंकार जय. जय त ग भा कर्ण जय..105..
 जय पवन परावर मु ना जय. पा रजत जय पा चज या जय..106..
 पागल जाट पणक जय जय. पागलभ शुच नयन जय ता जय..107..
 पुयोक पुरंदर जय जय । पुलं पुल या पुरंजय जय जय ..108..
 पुकार पुपा वालोचन जय जय । पूषद ता भातपूण पूत जय ॥109॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ जय भगवते वासुदेवाय ॥ ११० ॥

जय पण बी पी बळी जय. बना ता बना धप जय जय..112..

जय ता n जय. जयं या गभा जय..113..

वाचसी यो ता जे । वेद ना धा च रा जय ॥११४॥

बी पी जय, बीजाचा निर्माता. बिजाधर बीजवाहन जय..115..

बृहद्रभा बृहद जय ता जय । बृहद्र रा मंगलमय जय जय ॥116॥

जय भव भव माय जय जय जय । जय भगवान भा माशायी जय.. 117..

भा मो लाट आणि हा जय जय. ..118.

भा वा य जय भा भा जय । भलने जय भानुदेव जय.. 119..

भव मां न संस्था जय जय । भीम परा मी भीम जयता जय..120.

जय भुवनेश भुवन जीवन जय । भूत भूतनाशन भूषय जय ॥१२१॥

जय त भूतवाहन भू त जय । जय ता भूतकृत भूत भा जय ॥122॥

जय ता भूतवाहन भूषण जय । जय ता भोया भोभा अन्न जय ॥१२३॥

जय तो मी रा महादेव जय. जयता महात महातपा जय..124.

जय ता महा न ध महामाय जय । महागात जय महागभा जय..125.

महानद जय महातेज जय । महाविजय महाश जय..126.

महाबु जय महक पी जय । महाकाल जय महाकोश जय..127..

महायशा जय महामना जय । महाभूत जय महापूत जय ॥१२८॥

जय ता महाषु धा मंगलमय जय । जय महादा या महत जय ता जय..129..

महं आम्ही सर वहीं जय. जय ता महा द महाबली जय..130..

जय तो मी मध्य धपमय जय । जय तो मी याया माय जय..131..

महो साह जय महिभ जय । मधुर या दशन महाश जय ॥१३२॥

जय ता महारेता मधु या जय । जय ता महक आणि महान जय..133.

जय माघवान महाधन जय जय । जय मानधन महापुष्प जय..134.

जय मैयथ महा वन जय जय. मह वास जय मृद मृद जय जय ॥१३५॥

जयता मी लकाजुं मृगप ता जे । मत प मोह वर हात जय ॥१३६॥

हरणाच्या धनुष्यात ढग गारवा. जय त या जय ये जय ॥१३७॥

जय ता या भो जय यश जय. जय ता यशोधन युगपत जय जय ॥१३८॥

जय ता युगवाहा योगपर जय । जय योगरे र योगी आर जय..139..

योग या योग वद जय जय । जय रा वर वर वलोचन रस या जय..140..

जय ता रस रसद रस ना धा जय. रजनी जनक रमाप ता जय जय ॥१४१॥

रामच राघव जय चा जय. चरणगड जय जय ता जय ॥१४२॥

रपूमदन रो च नू जय ता जय. जय उंच ललत जय ललता जय ॥१४३॥

लक्ष्या लतामा जय. जय ता लोककर लोकब धु जय..144..

लोकनाथ जय लोकपाल जय. लोक गुढ जय लोकवीर जय..145.

लोको रा सुख आले जय जय. लोकनाम नी जय त जय ॥१४६॥

जय ता लोक सारंग जय ता जय. लोकस्य धृत लोको मी जय ॥१४७॥

जय ता लोक वान मी जय जय. लोकसावंताची जय जय..148..

लोक रच येता लोकचार रा जय. लो हटा मा लोको रा जय..149..

जय वारे या जय वरवाहना जय. वरद व श वसु दे जय जय..150..

वसु वसुमना वरंग जय ता जय । जय वसुधामा वसु वा जय..151..

जय वसंत माधव आणि साल जय. जय वना वना मी गु जय..152.

जय वसुरेता आणि हात जय. जय वर्षिल जय ता वरगुण जय ॥१५३॥

जय वागीश हवाई वाहन जय । वल खाय जय वाच पट जय..154..

वामदेव वामनक उमा जय । वासुदेव वसावा से वाट जय ॥१५५॥

जय वराह श्रृंगाधरिक जय जय । जय वनिप ता वाणीवर जय ॥१५६॥
जय वृशंका वृषवाहन जय जय । जय ता वृषक पै वृषधन जय ॥१५७॥
जय त वा भर जय जय । वा मत्त जय व दत्त तत जय ॥१५८॥
जय ता आणि श्रीकव-वास जय. वि नाथ जय वि आर जय ॥१५९॥
जय ता वा का हा जय । वाप जय आणि धाम जय..160..
वाह पी आणि गालव जय. जय ता आणि वाहन वाशोक जय ॥१६१॥
जय ता आणि गोता वरात जय. जय ता वरांचा वमोचन जय जय ॥१६२॥
आणि शरीर आणि आत्मा जय ता जय. जय वसख आणि जटा मां जय जय..163..
जय ता आणि सह आणि तम जय. जय त वनिता मा वरम जय ॥१६४॥
जय ता वरोचन आणि पा जे. जय वगत वर वामलोदय जय ॥१६५॥
जय वष्मा वशाल ए जय. जय वाप ववत विमल जय ..166..
आणि बाय श वयोग मा जय. जय ता वधेय मा वशाल जय..167..

जय ता वधाता आणि नू वरत जय. जय ता वरारिद वश्रुंखल जय ॥१६८॥
जय वीर आणि वीरभ जय. विवान वीरासन आणि धा जय..169..
वीर शरोम ना वीरा ना जय. वितराग जय विठाभी ता जय..170..
वेद पी जय वेदवे जय । जय वेद वेद वद मु न जय ॥१७१॥
जय ता वेदकर वे ज जय जय. वेदशा ता वा जय ता जय..172..
जय वेद ता सार ना ध जय जय । वै नाथ वैय्या यधुयजय ॥१७३॥
जय ता वै वैरा या जय ता जय । जय ता शवा जय श जय ता जय..174..
जय ता मशन नालाय शरय जय. जय मशान या शमनशोक जय..175..
जे शुना शुतापन जे । शबल श शाम शरभ जय त जय ॥१७६॥
जय श ना शरण शुजात जय जय. जय त शवासन श धाम जय ॥१७७॥
श द जय जय ता श भू जय. शबर बा धु जय शामंदमन जय..178..
शंकर शंकर शवरिश जय । शत शत शत शक शता जय..179..
शा तब शक या जय ता जय. जय साव जय श्पा आणि जय ता जय..180..
शशु शख शख सारथी जय त जय । जय शवण नरत शाखा जय..181..
जय श सावलय जय जय । श्री जी ता जय..182..
ईशैल इवस जय ता जय. .. 183..
जय शुभ शुभद शुभंग जय ता जय । शु मुता शुमा जय जय..184..
शुभेच्छा शुभेच्छू जय. जय शुभका शुभनामा जय..185..
शुली शूर शूलनाशन जय । शोभधाम शोभधाम शोभनाशन जय ॥१८६॥
संशय द्वेष शंखवंजय । श्रीश्री कर्ण जय ॥१८७॥
शुभेच्छा जय ता जय. तेच तेच जय समय जय..188..
सगुण जय समवत जय । सगन था पट सनातन जय जय..189..
सोजत सदा शवा जय जय । ..190..
सत्य पारायण सत्य का कट जय. सत्य परम सत्य मुता जय..191..
यशस्वी सकल नकळ समधा जय । सती देहधर सम जय जय..192..
दुःख सद्भाव समतामय जय । सकलधर सकल उत्पन्न जय ॥१९३॥
सकलगम पराग वभाव जे । सच स चदन द जय..194..
सपुष्पा धाप सदन दे जय । साव सव पलक जय..195..
प्रत्येक वेळी दररोज जय ता जय. जय ता नरसंहार मट जय ॥१९६॥
सवचय मनोग तै जय जय । सावस साव सरकार जय..197..
sav pachar achar jay ta jay. सावलोक सव्वाश जय ता जय..198..
सावलोक मी आणि महान जय. सावभूत एर ग्रेट जय..199..
सर्वाना मोठा गौरव. स्वशा भजन ग्रेट जय..200..

स्वशा सा सर जय ता जय । स्वब धा मोचन वभव जय..203..
सवलोक धृक सवशु जय । जय त साव क्व स्वयो न जय..204..
सर्व जाप ता सव्य जय । जय सव सावगोचर जय..205..
जय तव सवग जय । आयुधाता जतन करा जय..206..
रोज जय जय. जय सावतु वधायक जय जय..207..
जय ता सावसुर नायक जय जय । सावश मात सावविया जय..208..
ऑल द बेस्ट. सावनी वामी सस ज जय..209..
सत् संस्कृत सासोगी जय । जय स ज त सदग त जय जय..210..
जय सत् वदमा जय जय । जय तक डी जय का ड जनक जय..211..
जय ता ता या पोपट जय. वि व्धृत व् धु जय ता जय ॥२१२॥
जय आणि छड ववष वरात जय. जय तव भाव भवगत जय ॥२१३॥
वाट मान वां हमामाया जय । विवश वयंभु आणि छ जय त जय..214..
वग वग वर वरमय वन जय । जय तथ वथ वरुव जय जय ॥२१५॥
सहस पद जय सहस बा जय. सहस ने जय सहस कां जय ॥२१६॥
सहस शीश जय सहस कथ जय । सहस गर जय सहस ए चजय॥२१७॥
साधुसा या जय साधुसार जय । सार साफ करणारे साधन जय जय..218..
जय ता साया सा वाक या जय जय. समान या सानुराग जय..219..
सा ब सदा शवा जय ता जय ता जय. S S S जय S D जय जय ..220..
एस करण जय एस ख जय. स वृद्ध वंद पूजत जय ॥२२१॥
थरथरं ता जयथर समधा जाय. जय सुरेश सुरपत से वाट जय..222..
जय ता सुभाग सुता सुपन जय । जय ता सुत तू सुनी तो सुलभ जय ॥२२३॥
जय ता सुधी सुश्रां सुक ता जय । सुद सुधीर ऐसा रत जय ता जय ॥२२४॥
जय सुकुमार सुलोचन जय जय । जय ता सुखा नल सु तीक जय ॥२२५॥
जे ता सुतेत सुमुख सुदर जय । जय सुधांशू शेखर सुवीर जय..226..
जय सुक्त शोभन सुतु ये जय । सम ता सुकर सुरनायक जय जय ॥२२७॥
सूर्य पी जय सुषमामय जय । परम जय सुमत वा जय ॥२२८॥
Soooooooo-umma- इच्छा जय. सूप जय सु कर जय ॥२२९॥
सोम सोमरत सोमनाथ जय । सोंप सौ या या जय जय..230..
संक्षण संकपरहत जय । संगर हाट संगीत नपुन जय.. 231..
सम्रहट समी जय जय. जय संवृत संभा जय ता जय..232..
जय संसार च भट जय जय. जय संसार नवरण जय जय..233..
जय शतचा वकासन जय जय । जय शतशु वनाशन जय जय..234..
जय शतकम आमदार जय जय. जय षडशान नायक जय जय..235..
जय शद्रितु शा रसमया जय जय । जय ता षडनन जनक जय ता जय ॥२३६॥
जय हर हर हर येरेता जय. हंस हंसंग त ह वाह जय ॥२३७॥

जय तो हर यवन आम्ही या जय. जय तो हर यागभा हटकर जय..238..
जय त हर या कवच हर या जय. राहत हताशी जय जय..239..
शिकेश जय जय. जय पा वारा जात जय जय..240..
मशिल जयं पन जे । जय ये पालक जय..241..
नाग्य जय नामुत जय । नवन जयं पा जय..242..
पवित्र विधी करताना, प्रत्येक दोह्यानंतर वाहा लावून यावे. या
सहा हा हवनाचा विधी आहे.